

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ԼՈՒՍԻՆԵԱՆ - ԲԱՍՄԱՋԵԱՆ

ԱՌՋԵՌՆ ԲԱՌԱՐԱՆ

ՀԱՅ - ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ

ՀԱՅԵՐԷՆ ԱՇԽԱՐՀԻԿ ԼԵԶՈՒԷ

Քրաւսուկ

ՅԱԿՈԲ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ

Նուրը Օսմանիյէ 52

ԻՍԹԱՆՊՈՒԼ

LIBRAIRIE ORIENTALE
H. SAMUELIAN
51, RUE MONSIEUR-LE-PRINCE
PARIS VIe - DAN. 88-65

KELEY
RY
SITY OF
CALIFORNIA

1175

**ԱՌՋԵՌՆ ԲԱՌԱՐԱՆ
ՀԱՅԵՐԷՆ ԱՇԽԱՐՀԻԿ ԼԵԶՈՒԷ ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ**

**DICTIONNAIRE PORTATIF
ARMÉNIEN MODERNE-FRANÇAIS**

ÉDITEURS
B. BALENTZ & O. ARZOUMAN

GUY. DE LUSIGNAN - K. J. BASMADJIAN

DICTIONNAIRE PORTATIF
ARMÉNIEN MODERNE
FRANÇAIS

1915
CONSTANTINOPLE
LIBRAIRIE B. BALENTZ
IMPRIMERIE O. ARZOUMAN

ՀՐԱՏԱՐԱԿԻԶՔ

Գ. ՊԱԼԵՆՑ ԷԼ Օ. ԱՐՁՈՒՄԱՆ

Ishk'h. Gowiton | Lowsinian - . . .

ԻՇԽ. ԳՈՒԻՏՈՆ ԼՈՎՍԻՆԻԱՆ-Կ. Օ. ՐԱՍՄԱՋԵԱՆ

Arhdzerhn barharan

ԱՌՁԵՈՒՆ ԲԱՌԱՐԱՆ

Hayerēn ashkharhik lezowē

ՀԱՅԵՐԷՆ ԱՇԽԱՐՀԻԿ ԼԵԶՈՒԷ

Franserēn

ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ

1915

Կ. ՊՈԼԻՍ

ԳՐԱՑՈՒՆ Գ. ՊԱԼԵՆՑ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Օ. ԱՐՁՈՒՄԱՆ

ԵՐԿՈՒ ԽՕՍՔ

«Բանասէր»ի Ըրդ տարուան Դ. պրակին սկիզբը կը ծանուցանէի, թէ ծանօթ բառագէտ իշխան Գուհտոն Լուսինեան անծամբ յանձնած է ինձ «իր Փրանսերէնէ հայերէն երկհատոր պատկերազարդ բառարանին հայերէնէ ֆրանսերէն մասը, միեւնոյն ընդարձակութիւնը ինչպէս է իր ֆրանսահայ բառարանը, այսինքն 3 — 4 անգամ աւելի ընդարձակ բան 1861ին իր արդէն հրատարակած հայերէն-ֆրանսերէն բառարանը»:

Արդ, ներկայ Հայերէն աշխարհիկ լեզուէ Ֆրանսերէն առձեռն Բառարանը՝ վերոյիշեալ ընդարձակ բառարանին համառօտ ամփոփումն է, որ կատարուած է իմ կողմէ, մեր ներկայ գրականութեան մէջ գործածուած նորագիւտ եւ նորիմաստ բազմաթիւ բառերու ու զանազան ոճերու յաւելումներով, որոնք անհրաժեշտ են մեր առօրեայ գործածութեան համար:

Բառարանիս մէջ սպրդած ըլլալու են կարծեմ քանի մը տպագրական սխալներ, որոնք արդիւնք են փորձերն անծամբ չկարդալու: Այս մասին յուսամ թէ ներողամիտ կը գտնուին յարգելի ընթերցողներու:

Կ. Յ. ԲԱՍՄԱՆՅԱՆ

ABRÉVIATIONS. — ՀԱՄԱՌՑՑՈՒԹԻՒՆՔ

a.	adjectif
adv.	adverbe
agric.	agriculture
alg.	algèbre
anat.	anatomie
arch.	architecture
arith.	arithmétique
astr.	astronomie
auxil.	auxiliaire
bot.	botanique
chim.	chimie
chir.	chirurgie
com.	commerce
conj.	conjonction
crust.	crustacé
cuis.	cuisine
déf.	défectif
dém.	démonstratif
entom.	entomologie
erpét.	erpétologie
fig.	figuré
géog.	géographie
géol.	géologie
géom.	géométrie
gram.	grammaire
hortic.	horticulture
ichtyol.	ichtyologie
impers.	impersonnel
impr.	imprimerie
interj.	interjection
mar.	marine
math.	mathématiques
méc.	mécanique

ածական
 մակբայ
 երկրագործութիւն
 գրահաշիւ
 անդամաբանութիւն
 ճարտարապետութիւն
 թուաբանութիւն
 աստղաբաշխութիւն
 օժանդակ օս Էական
 բուսաբանութիւն
 տարրաբանութիւն
 վիրաբուժութիւն
 վաճառականութիւն
 շողկապ
 որդրկապտեան
 խոհակերութիւն
 պակասաւոր
 ցուցական
 միջատաբանութիւն
 սողնաբանութիւն
 փոխաբերական
 աշխարհագրութիւն
 երկրաբանութիւն
 երկրաչափութիւն
 քերականութիւն
 պարտիզպանութիւն
 ձկնաբանութիւն
 դիմազուրկ
 տպարան
 միջարկութիւն
 նււարկութիւն
 չափագիտութիւն
 մեքենաբանութիւն

méd.	médecine	բժշկութիւն
minér.	minéralogie	հանքաբանութիւն
moll.	mollusque	կակղամորթ
mus.	musique	երաժշտութիւն
myth.	mythologie	դիցաբանութիւն
n.	nom.	անուն
opt.	optique	տեսաբանութիւն
ornith.	ornithologie	թռչնաբանութիւն
peint.	peinture	նկարչութիւն
pharm.	pharmacie	դեղագործութիւն
phys.	physique	մնագիտութիւն
pl.	pluriel	յո լինակի
poét.	poétique	բանաստեղծական
pop.	populaire	ուսմկական
poss.	possessif	ստացական
prép.	préposition	նախադրութիւն
pro.	propre	յատուկ
pron.	pronom	դերանուն
qch.	quelque chose	բան մը
qn.	quelqu'un	մէկը
rhét.	rhétorique	ճարտասանութիւն
s.	substantif	գոյական
sculpt.	sculpture	արձանագործութիւն
sf.	substantif féminin	գոյական իգական
spl.	substantif pluriel	գոյական յոգնակի
théol.	théologie	աստուածաբանութիւն
v.	verbe	բայ
V.	voir	տես
va.	verbe actif	ներգործական բայ
véter.	art vétérinaire	անասնաբուժութիւն
vn.	verbe passif	կրաւորական բայ
zool.	zoologie	կենդանաբանութիւն

ԱՌՋԵՌՆ ԲԱՌԱՐԱՆ

ՀԱՅԵՐԷՆ ԽՇԻԱՐՀԻԿ ԼԵՋՈՒԷ ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ

DICTIONNAIRE PORTATIF ARMÉNIEN MODERNE — FRANÇAIS

Ա

Ա (aip=aib=A) s. première lettre de l'alphabet et première voyelle;
ա, une, unième, première.

Ա, Ա՛ա. interj. ah! oh! ô! ա՛ *խղճաւական*, ô malheureux! malheureux!

Աբարբի, Աբարբին. s. bot. euphorbe.

Աբբահայր. V. **Աբբայ**.

Աբբայ. V. **Աբբայ**.

Աբբայական. a. abbatial.

Աբբայարան. s. abbaye.

Աբբայութիւն. s. abbatiat; abbaye, revenu d'un abbé.

Աբբայ. s. abbé, supérieur; *ընդհանրական աբբայ*, abbé général, général de l'ordre. [rieure.

Աբբատուհի. sf. abbess, supérieure.

Աբեթ. s. amadou. [vier.

Աբեթունիկ. s. bot. amadou.

Աբեթարան. s. amadouerie.

Աբեթի. V. **Աբեթունիկ**.

Աբեթարդ. s. enterrement d'un moine.

Աբեդախոս. s. bot. stéchas.

Աբեդաւագ. V. **Աբեդուկ**.

Աբեդաւագ. s. dîner de moines.

Աբեդայ. s. moine, religieux,

froc; — *ըլաւ*, devenir moine;

se faire moine, prendre l'habit;

prendre le froc. [ligieux.

Աբեդայական. a. monacal, re-

Աբեդայութիւն. s. état mona-

stique, monachisme. [stère.

Աբեդանց. s. moinerie, mona-

Աբեդան. spl. les moines, moi-

nerie, frocaille.

Աբեդուկ. s. moinillon, moine-

ton; ornith. cochevis, alouette

huppée.

Աբեդգրեկ. V. **Ավեդգրեկ**.

Ագահ. a. avare; chiche, avari-

cieux, vilain, ladre, rapiat.

Ագահաբար. V. **Ագահորէն**.

Ագահամիս. a. mesquin, avare,

avaricieux.

Ագահանալ. vn. être ou devenir

avare.

Ագահութիւն. s. avarice, chicheté, chicherie, ladrerie.

Ագահորէն. adv. avarement, avaricieusement, chichement.

Ագազաղ. V. **Ագազաղ**.

Ագազ. s. agape.

Ագառ. a. sans queue, anoure; écaudé, écourté; s. astr. colure; zool. anoure.

Ագարակ. s. ferme, glèbe; champs, terres, bien; *տիպար* — ferme modèle, ferme école; *վարձու բռնուած* — métairie.

Ագարակաբանութիւն. s. agrologie.

Ագարակագէտ. s. agronome.

Ագարակագիտական. a. agrolomique. [nomie.]

Ագարակագիտութիւն. s. agrolomique.

Ագարակային. a. de ferme, agraire. [tayer.]

Ագարակապան. s. fermier, mé-

Ագարակապետ. s. chef de la ferme.

Ագարակատէր. s. propriétaire de ferme, fermier. [acorus.]

Ագարակի խոտ. s. bot. acore.

Ագարակիկ. s. petite ferme, métairie.

Ագարիկոն. V. **Ագարիկոն**.

Ագեակ. s. caudicule, petite queue.

Ագեկալ. s. trousse-queue.

Ագեխոտ. s. coupe-queue.

Ագեծեանի. a. caudimane, — *կապիկ*, singe —. [kangourou.]

Ագեկազ. s. zool. kangourou,

Ագեակ. s. gîte à la noix, couard, quasi.

Ագեեզ. s. touc, toug.

Ագետ. a. caudé, à queue; — *աստղ*, comète; — *գաշնակ*, piano à queue.

Ագեփոկ. V. **Ագեկալ**.

Ագի. s. queue.

Ագիր. V. **Ագիր**.

Ագոգ. spl. agapes.

Ագոյց, **Ագոյց**. s. levier, barre; boucle, anneau; enchâssure, emboitement, emboiture, gâche.

Ագոն. s. agon; agones, combat, lutte, jeux publics.

Ագոռակ. spl. immondices, vorries, ordures, charogne.

Ագուկալ. s. tuyau; conduit, conduite, canal, aqueduc; couloir.

Ագուկի. s. bief, biez.

Ագուռ. s. la main fermée, poing; poignée; paume de la main; adobe.

Ագուցանիլ. va. vêtir, habiller; enchâsser, emboîter, monter; logger, giter; chausser; embrayer.

Ագուցիկ. a. enchâssé, emboité.

Ագուցում. s. mécan. embrayage, emboitement, emboitage, emboiture. [anat. pubis.]

Ագա. s. lie de moult, de miel;

Ագառ. s. corbeau; — *ի ճագ*, corbillat.

Ագառաբուր. s. bot. glaïeul.

Ագառակերպ. a. s. anat. coracoïde.

Ագառուկ. s. grappin, corbeau, croc; rossignol, crochet.

Ագոմէջ. V. **Յայլ**.

Ագցան. V. **Ագցան**.

Ադամաբանի. s. bot. bananier, figuier-bananier, figuier d'Adam.

Ադամաբուր. s. bot. banane, figue d'Adam, figue-banane.

Ադամաբերկ. a. tout nu.

Ադամաբուր. s. nuit close, nuit fermée. [dam.]

Ադամային. a. adamique, d'Adam.

Ադամանդ. s. diamant.

Ադամանդաբեր. a. diamantifère.

Ադամանդագործ. s. diamantaire.

Ադամանդազարդ. a. diamanté, orné de diamants.

Ադամանդակուռ. a. de diamant, monté de diamants; —

մանակ, collier de diamants.

Ադամանդայեա. V. **Ադամանդակուռ.**

Ադամանդաւոյ. a. ayant l'éclat du diamant, brillant.

Ադամանդեայ. a. de diamant, adamantin, diamantin; dur comme le diamant, très dur.

Ադամանդեղէիք. spl. diamants, joyaux, bijoux.

Ադամուրդի. s. fils d'Adam, homme. [radis terrestre.

Ադէն. s. Eden, paradis, le pa-

Ադէնակուռ, **Ադէնայի.** a. édénique, édénien, d'Eden.

Ադի. V. **Ադի.** [dessécher.

Ազազանայ. vn. se sécher, se

Ազազի. V. **Ազազանայ.** [sion.

Ազազու. s. bot. carpsésie, carpé-

Ազազու. a. sec, desséché, aride, maigre.

Ազաւ. a. célibataire, garçon.

Ազաւորութիւն. s. célibat.

Ազա. a. libre, indépendant, exempt, affranchi, franc, quitte, délivré, dégagé, large, vaste; hardi; noble; patrice; — **Մասի,** le haut, le noble Massis; — **Բարգիւնուծիւն,** traduction libre; — **ընել,** affranchir, délivrer, donner la liberté; — **հոցուլ,** dispenser, exempter.

Ազաւար. adv. librement, franchement, en toute liberté, en pleine liberté; noblement, en gentilhomme.

Ազաւարայ. a. noble, honnête; franc, libéral.

Ազաւոր. s. lettre ou patente d'affranchissement.

Ազաւորայ. a. très libéral, le plus libéral.

Ազաւորել. va. affranchir, émanciper, rendre à la liberté.

Ազաւորիչ. a. émancipateur.

Ազաւորութիւն. s. affranchissement, émancipation.

Ազաւորիչ. a. libre penseur; libérin. [pensée.

Ազաւորութիւն. s. libre

Ազաւորու. a. franc, qui a son franc parler.

Ազաւորութիւն. s. franc parler, franchise.

Ազաւոր. adv. en pleine liberté, de plein gré,

Ազաւոր. a. libéral. — **արտաստ.** arts libéraux. [lisme.

Ազաւորութիւն. s. libéra-

Ազաւոր. a. libéral; libre penseur.

Ազաւորութիւն. s. libéralisme, esprit libéral.

Ազաւոր. spl. la noblesse, l'aristocratie, les nobles.

Ազաւոր. s. passavant, passe-avant. [liberté.

Ազաւորիչ. a. qui souffle la

Ազաւոր. V. **Ազաւոր.**

Ազաւոր. a. libéral; libérin,

Ազաւորութիւն. s. amour de la liberté, libéralisme.

Ազաւորիչ, **Ազաւորիչ.** a. noble, de haute naissance.

Ազաւորիչութիւն. s. noblesse.

Ազաւոր. a. s. libérateur, sauveur, sauveteur.

Ազաւորայ. V. **Ազաւոր.**

Ազաւոր. va. sauver, délivrer; affranchir, émanciper; exempter,

dégager, défaire, débarrasser, décharger, licencier.

Ազաւոր. s. bot. azédarac.

Ազաւոր. vn. être libre, s'affranchir, s'émanciper, se délivrer, se sauver; se débarrasser, se défaire.

Ազաւոր. V. **Ազաւոր.**

Ազաւոր. V. **Ազաւոր.**

Ազաւոր. V. **Ազաւոր.** [con.

Ազաւոր. s. franc-ma-

Ազաւոր. s. liberté, exemp-

tion, immunité; privilège; déliv-

rance, affranchissement, éman-
cipation; décharge, dégagement;
franchise; **ԽՂԺ** —, liberté de
conscience; **ԺԽԿԱՄԱՐ** — **ՄՈՒ**,
donner carte blanche. [tage]

ԱԳԱՆՈՒՄ. s. délivrance, sauve-
ԱԳԱՏԲԵՂ. s. bot. persil.

ԱԳԱՏՐԵՆ. V. **ԱԳԱՄՔԱՐ**.

ԱԳԱՐԻՈՆ. s. bot. tanaisie.

ԱԳՐՈՄԱՐԱՆ. s. techn. lisse.

ԱԳԳ. s. nation, peuple; géné-
ration; race; genre; espèce, sorte;
sexe; **ԱԳԳՈՎ**, avec toute la na-
tion; **ԱԳԳՔ Ե ԱՂԻՆՔ**, toutes les
nations, tous les peuples; **ԿԱ-
ՆԱՆԳ** —, le beau sexe, le sexe
féminin; **ԺԱՐԻ-ԿԱՅԻՆ** —, le genre
humain.

ԱԳԳԱՐԱՆ. s. généalogiste.

ԱԳԳԱՐԱՆԱԿԱՆ. a. généalo-
gique.

ԱԳԳԱՐԱՆՈՒՄ. s. généalogie.

ԱԳԳԱՐԱՆԿՈՒՄ. s. habita-
tion, population.

ԱԳԿԱԹԵՈՒՄ. s. ethnologie.

ԱԳԿԱԳՐ. s. ethnographe.

ԱԳԿԱԳՐԱԳԵ. V. **ԱԳԿԱԳՐ**.

ԱԳԿԱԳՐԱԿԱՆ. a. ethnogra-
phique. [graphie]

ԱԳԿԱԳՐԱԿԱՆՈՐԵՆ. adv. ethno-

ԱԳԿԱԳՐՈՒՄ. s. ethnogra-
phie. [sa nation.]

ԱԳԿԱԴԱՒ. a. traître, qui trahit

ԱԳԿՈՒՅԵՐՔ. s. feuille nationale,
journal national.

ԱԳԿԱԴՐՈՒՄ. V. **ԱԳԿԱԴԱՒ**.

ԱԳԿԱԽՈՍ. a. s. ethnologue,
ethnologiste. [gique]

ԱԳԿԱԽՈՍԱԿԱՆ. a. ethnolo-

ԱԳԿԱԽՈՍՈՒՄ. s. ethnologie.

ԱԳԿԱԿԱՆ. s. parent; **ԺԵՐԺԱՄ-
ԼՈՐԻՍՈՒ** —, proche parent.

ԱԳԿԱԿԱՆՈՒՄ. vn. s'appar-
enter, devenir parent, s'allier
par mariage.

ԱԳԿԱԿԱՆՈՒՄ. s. parenté,

parentage, consanguinité; **ԱԳ-
ԿԱԿԱՆՈՒՄ** **ԹԵՐԱՆ** **ԿԱՍ**, les liens de
parenté.

ԱԳԿԱԿԱՆՈՒՄ. sf. parente.

ԱԳԿԱԿԻԳ. a. de même nation,
national; s. parent, compatriote.

ԱԳԿԱԿԱԿԱՆ. a. de parenté,
de famille; — **ԿԱՍԵՐ**, liens —.

ԱԳԿԱԿԻԳԻ. vn. s'apparenter,
s'allier. [նոսրիւմ]

ԱԳԿԱԿՆՈՒՄ. V. **ԱԳԿԱԿԱ-**

ԱԳԿԱՆՈՒՄ. s. dénombrement,
recensement; généalogie.

ԱԳԿԱՆՈՒ. a. s. chauvin. [me.]

ԱԳԿԱՆՈՒՄ. s. chauvinis-

ԱԳԿԱՅԻՆ. a. national; — **ԺՈՒՆ
ՀԱՅԻԳ**, l'assemblée nation-
nale des Arméniens; — **ԱՆՈՒՆ-
ԴՈՒԹԻՒՆ**, tradition nationale.

ԱԳԿԱՅԻՆԱԿԱՆ. a. s. nationaliste;
a. national, familial.

ԱԳԿԱՅԻՆԱԿԱՆՈՒՄ. s. na-
tionalisme. [ment]

ԱԳԿԱՅԻՆԱԿՆԱԿ. adv. nationale-

ԱԳԿԱՅԻՆԱԿՆԵՐ. va. nationaliser.

ԱԳԿԱՅԻՆՈՒՄ. V. **ԱԳԿԱՅԻ-**

ՄՈՒՄ. [պէս]

ԱԳԿԱՅԻՆՈՐԵՆ. V. **ԱԳԿԱՅԻՆՈՒՄ**

ԱԳԿԱՆՈՒՄ. a. offert, dévoué à
la nation; offert par la nation.

ԱԳԿԱՆՈՒՄ. s. nom de famille.

ԱԳԿԱՆՈՒՄԱԿԱՆ. a. ethnique.

ԱԳԿԱՆՈՒՄ. a. qui est utile à
la nation.

ԱԳԿԱՆՈՒՄ. a. qui édifie, qui em-
bellit la nation; qui est cons-
truit, qui est embellie par la na-
tion. [d'une nation.]

ԱԳԿԱՆՈՒՄ. s. ethnarque, chef

ԱԳԿԱՆՈՒՄԱԿԱՆ. a. ethnar-
chique.

ԱԳԿԱՆՈՒՄԱՐԱՆ. s. maison ou
résidence d'un ethnarque.

ԱԳԿԱՆՈՒՄՈՒՄ. s. ethnararchie.

ԱԳԿԱՆՈՒՄ. a. patriote; **ՃԶՄԱ-
ՐԻՍ** —, un vrai patriote.

Ազգասիրութար. adv. patriotiquement.

Ազգասիրական. a. patriotique.

Ազգասիրութիւն. s. amour de sa nation, patriotisme; *կոյր* — chauvinisme. [nation.]

Ազգավնաս. a. nuisible à la

Ազգանաս. a. qui hait sa nation.

Ազգատոհմ. s. famille, race, maison; parent.

Ազգաւորութիւն. s. parenté, consanguinité.

Ազգընտիր. a. élu par la nation; s. l'élu de la nation.

Ազգովի. adv. avec toute la nation.

Ազգութիւն. s. nationalité.

Ազգուրաց. a. qui renie sa nation, renier.

Ազգօգու. V. **Ազգաշահ.**

Ազգ. s. avis, annonce, éveil, avertissement.

Ազգադիր. s. avertissement, sommation; avis, lettre d'avis; annonce, avis, affiche, placard, enseigne.

Ազգադրել. va. avertir, aviser; sommer; afficher, placarder.

Ազգակ. s. agent, force.

Ազգանատ. s. mar. aviso.

Ազգանշան. s. avis, signal, avertissement.

Ազգարար. s. moniteur.

Ազգարարագիր. s. avis, avertissement, lettre d'avis. [*արարգիր*.]

Ազգարարաբույր. V. **Ազգա-**

Ազգարարել. va. avertir, faire savoir, aviser, notifier, signifier.

Ազգարարութիւն. s. avis. avertissement, avis au lecteur, monition; sommation; admonition, admonestation, remontrance.

Ազդել. va. impressionner, produire de l'effet, influencer, opérer; agir; inspirer, suggérer.

Ազդեցիկ. a. efficace, énergique, influent.

Ազդեցութիւն. s. impression, effet; efficacité, énergie, force, action, vertu; importance, influence, ascendant, autorité, empire; instinct, sentiment, inspiration; *մէկուն վրայ — ձեռնաւ*, avoir de l'influence, de l'empire, de l'ascendant sur qn.; *մէկուն վրայ մեծ — բանեցնել*, exercer une grande influence sur qn.

Ազդեցուցիչ. a. moniteur; efficace, énergique; inspireur, influent.

Ազդիչ. V. **Ազդեցուցիչ.**

Ազդողաբար. adv. efficacement, énergiquement, vivement.

Ազդու. a. efficace, énergique; actif, perçant, fort, pénétrant; pathétique, expressif; piquant, véhément, fort; — *կերպով*, efficacement.

Ազդուաբար. adv. efficacement, énergiquement.

Ազդուապէս. V. **Ազդուաբար.**

Ազդուօրէն. V. **Ազդուաբար.**

Ազդր. s. anat. hanche.

Ազդրաքիկ. a. déhanché.

Ազդրայիւն. a. iliaque, crural.

Ազդրացու. s. méd. coxalgie.

Ազդրափոկ. s. avaloire.

Ազդրասկր. s. anat. fémur.

Ազիկ. s. entom. antichéire.

Աշխար. s. bot. antonie.

Ազն. s. nation, peuple; race.

Ազնիւ. a. noble, gentil, excellent; exquis, bon, gracieux, précieux, fin; — *քար*, pierre précieuse. [gracieusement.]

Ազնուաբար. adv. noblement,

Ազնուաբարոյ. a. qui a un noble, un excellent caractère.

Ազնուագոյն. a. meilleur, mieux.

Ազնուազնիւ. a. miséricordieux, tendre, bon; — *մայր*, tendre mère.

Ազնուազարմ. V. **Ազնուա-**

Ազնուախոհ. a. noble de sentiment. [cratie.

Ազնուականութիւն. s. aristocratie.

Ազնուական. s. noble, gentilhomme; a. noble, généreux, élevé; — *ը.* la noblesse, les nobles.

Ազնուականութիւն. s. noblesse, gentilhommerie, générosité.

Ազնուականիկ. sf. femme noble, dame noble.

Ազնուականօրէն. adv. noblement, généreusement.

Ազնուակիր. a. civil, courtois.

Ազնուամեծար. a. très honoré.

Ազնուանալ. vn. s'améliorer, se bonifier, devenir meilleur, s'abonner; s'ennobler, devenir noble.

Ազնուաւու. a. noble.

Ազնուապետ. s. aristocrate.

Ազնուապետաբար. adv. aristocratiquement.

Ազնուապետական. a. aristocratique, aristocrate.

Ազնուապետականութիւն. s. aristocratie. [tie.

Ազնուապետութիւն. s. aristocratie.

Ազնուապէս. adv. noblement.

Ազնուասիր. a. noble de cœur.

Ազնուասոհ. a. de noble famille, noble.

Ազնուասոհութիւն. s. noblesse de famille, haute naissance.

Ազնուացնել. va. améliorer, abonner, bonifier, rendre meilleur; ennobler, rendre noble.

Ազնուացուցիչ. a. ennoblissant.

Ազնուութիւն. s. noblesse; bonté; bonne qualité; gentillesse, gracieuseté, finesse, excellence.

Ազնուուի. sf. femme noble.

Ազնուօրէն. V. **Ազնուաբար.**

Ազոյ. s. raisin vert, verjus.

Ազոյազոյ, s. verjus.

Ազոյազոյ. s. besaigre.

Աթաբէկ. s. atabek, atabey, baile.

Աթար. s. argol, bouse.

Աթոռ. s. chaise, siège; trône; chaire de professeur; — *եպիսկոպական* —, siège épiscopal; — *աստեղծել*, faire asseoir sur une chaise, sur un trône.

Աթոռագործ. s. chaisier.

Աթոռագործութիւն. s. fabrication de chaises.

Աթոռազոյր. a. détroné.

Աթոռաւորացի. s. héritier du trône, successeur d'une dignité.

Աթոռակ. s. tabouret; sellette.

Աթոռակալ. s. vicaire.

Աթոռակալութիւն. s. vicariat.

Աթոռակից. a. assesseur.

Աթոռամար. s. lutte, guerre pour le trône.

Աթոռանիս եկեղեցի. V. **Մայր եկեղեցի.**

Աթոռաւոր. s. siège.

Աթոռաւոր. spl. lettres, caractères.

Աթոռ. s. plantes des pieds.

Աժան. a. adv. à bon marché, à bon compte; — *գնել*, acheter bon marché.

Աժանագին. a. adv. bon marché, à prix réduit.

Աժանկեկ. V. **Աժանագին.**

Աժանաւոր. vn. devenir bon marché.

Աժանութիւն. s. bon marché, bas prix.

Աժել. V. **Արժել.**

Աժէ. s. valeur, prix.

Աժգեկեկ. V. **Աժանագին.**

Աժիլ. vn. se féler.

Աժիւյձ. V. **Աթոյձ.**

Աժնեկին. V. **Աժանագին.**

Աժնեկ. V. **Աժանագին.**

Աժնութիւն. V. **Աժանութիւն.**

Ալ. adv. aussi, encore, plus; idem;

ալ չ..., ne ... plus; *անգամ*

մէկ —, encore une fois; — *չեմ*

ուզեր, je n'en veux plus.

Ալաբաստ. s. minér. albâtre.

Ալաժար. V. **Ալաժարի.**

Ալաժարի. s. bot. gaude; alizari.

Ալապաս. V. **Ալաբաս.**

Ալեգարդ. a. orné de cheveux blancs.

Ալեխան. a. grison, grisonnant.

Ալեխուլ. a. agité, houleux; — *ծով.* mer houleuse, agitée.

Ալեծածան. a. flottant; fig. hésitant, flottant, chancelant, irrésolu, indécis.

Ալեծաղիկ. V. **Ալեգարդ.**

Ալեծուխ. V. **Ալեծուխ.** [բիւն.

Ալեկոծութիւն. V. **Ալեկոծու-**

Ալեհեր. a. aux cheveux blancs.

Ալեծել. a. ondulé, ondé, ondoyant, ondulatoire.

Ալեհանգի. vn. devenir houleux; se tourmenter, s'agiter.

Ալեկէ. a. ondé, ondoyant, ondulé, ondueux, flottant.

Ալեկոյ. a. vieillesse.

Ալեկու. a. qui a les cheveux blancs, grison, gris; vieux, vieillard.

Ալեկուսկ. s. bot. marum, germandrée maritime.

Ալեկուրկ. a. blanc, blanchâtre; — *ծերունի,* vieillard; s. bot. chasselas.

Ալեկուրի. vn. grisonner, devenir gris, blanchir; fig. vieillir, prendre de l'âge, devenir vieux.

Ալեկուրյ. V. **Ալեկոյ.**

Ալեկուրութիւն. s. vieillesse.

Ալեկուրկ. V. **Ալեկուրկ.**

Ալեկուս. a. tout blanc; — *սուր.* barbe toute blanche.

Ալեխան. V. **Ալեխան.**

Ալեծածան. V. **Ալեծածան.**

Ալեծուխ. a. houleux, orageux; fig. agité, flottant, incertain, indécis.

Ալեկերս. V. **Ալեծել.**

Ալեկոծ. V. **Ալեծուխ.**

Ալեկոծի. vn. être agité, ballotté par les flots, flotter; fig. s'agiter, se tourmenter.

Ալեկոծութիւն. s. tempête, orage; naufrage; fig. agitation, trouble, incertitude,

Ալեկուրկի. vn. minauder.

Ալեհանգ. a. houleux, orageux.

Ալիւր. s. farine; *շարման' շարման' շարման' —* fleur de farine. [tomancie.

Ալիւրալիւրութիւն. s. alphi-

Ալիւրալիւր. a. farineux, enfariné.

Ալիւրալիւր. a. farineux.

Ալիւրալիւր. a. farineux.

Ալիւրալիւր. s. marchand de farine, farinier.

Ալիւրալիւր. V. **Յարմալ.**

Ալիւրալիւր. a. farineux.

Ալիւրալիւր. va. fariner, enfariner, saupoudrer de farine.

Ալիւրալիւր. vn. s'enfariner.

Ալիւրալիւր. s. huche.

Ալիւր. spl. flot, vague, onde.

Ալիւր. s. bot. azerole; zool. V. **Ալիւր.** [lier.

Ալիւրալիւր. s. bot. azerole.

Ալիւր. sf. chevrette, jeune chèvre, biquette.

Ալիւր. s. bot. alberge, pavie.

Ալիւրալիւր. s. bot. reine-claude.

Ալիւրալիւր. s. bluteau, blutoir.

Ալիւր. spl. fond, enfoncement, arrière-cavité.

Ալիւրալիւր. s. alchimie.

Ալիւրալիւր. s. alchimiste.

Ալիւր. s. alcool.

Ալիւրալիւր. a. alcoolique.

Ալիւրալիւր. s. alcômetre, alcoolomètre.

Ալիւրի, **Ալիւրի.** V. **Ալիւր.**

Ալիւ. interj. oh! ah!

Ալիւ. V. **Ալիւ.**

Ալիւր. s. zool. furet.

Ալիւրալիւր. a. s. benêt, niais, sot, simple, nigaud.

Ալիւրալիւր. V. **Ալիւրալիւր.**

Ալիւրալիւր. V. **Ալիւրալիւր.**

Ալիւրալիւր. s. dépôt, sédiment, lie,

féces, précipité, résidu, magma.

Ախժիք. V. **Ախժիք**.

Ախյանք. s. serrure de la porte.

Ախար. etc. V. **Յխար**, etc.

Ախյան. s. champion, antagoniste, adversaire, défenseur; é-mule, rival, concurrent, trophée.

Ախյանքար. adv. comme un champion, vaillamment.

Ախյանակից. V. **Մրցակից**.

Ախյան. V. **Ախյան**.

Ախնդանոս. a. path. hypocondriaque.

Ախնդանոսութիւն. s. path. hyponcondrie.

Ախնդանք. V. **Ախնդիկ**.

Ախնդաւ. s. path. hyponcondrie. [condrie.

Ախնդիկ. spl. anat. hypon-

Ախնդիք. V. **Ախնդիկ**.

Ախու. s. écurie.

Ախապան. s. garçon d'écurie.

Ախապետ. s. écuyer, connétable.

Ախաւան. s. étable, écurie.

Ախար. a. appétissant, agréable, plaisant.

Ախարաւ. adv. agréablement, avec plaisir, de bon gré, avec appétit. [trayant.

Ախարաւք. a. appétissant, at-

Ախարալի, **Ախարալից**. a. agréable, plein d'agrément.

Ախարակ. s. appétit; goût; envie, désir, goût, gré; **բարի** — bon appétit; — **ուշիւ** — avoir de l'appétit; avoir du goût; — **պակասութիւն**, manque d'appétit; manque, absence de goût; — **ով ուտել**, manger avec appétit; — **ը բանալ**, exciter, réveiller, ouvrir l'appétit.

Ախարաւաւք. a. appétissant, ragoûtant, savoureux, exquis.

Ախարաւաւքութիւն. s. saveur.

Ախարաւան. a. d'une odeur

agréable, parfumé, odoriférant.

Ախարաւանաւք. a. aux sons agréables, mélodieux.

Ախարակ. spl. appétit; envie, goût, plaisir.

Ախարակոք. adv. avec appétit; avec plaisir, agréablement.

Ախարաւար. a. appétissant, ragoûtant. [բար.

Ախարաւաւք. V. **Ախարաւ**.

Ախարաւար. a. ragoûtant, agréable.

Ախարակի. a. agréable, plaisant, riant, ragoûtant; — **կերպով**. V. **Ախարաւաւք**.

Ախարդի. vn. se plaire à, se complaire dans, trouver plaisir à, prendre plaisir à.

Ախարդաւք. s. agrément, plaisir, charme, goût.

Ախալաւ. s. gémissement.

Ախ. s. mal, maladie; affection, passion; vice.

Ախաւան. s. pathologiste.

Ախաւանաւան. a. pathologique. [logie.

Ախաւանութիւն. s. patho-

Ախաւանորդեան. adv. pathologiquement.

Ախաւարդ. a. vicieux.

Ախաւարկ. a. brisé, accablé de malades, maladif, infirme.

Ախաւար. a. morbifique, pathogène; vicieux.

Ախաւարդ. a. curatif.

Ախաւարդ. a. morbide.

Ախաւարդութիւն. s. thérapeutique.

Ախաւարդութիւն. s. path. diagnose, diagnostic.

Ախաւան, **Ախաւան**. a. infirme, maladif, cachectique; malsain, vicieux.

Ախաւանութիւն, **Ախաւանութիւն**. s. path. infirmité, cachexie.

Ախաւի, Ախաւից. a. accablé de maladies et de passions; vicieux.

Ախաւիբ. a. maladif, sujet aux maladies; vicieux, corrompu.

Ախաւիւած. a. curatif.

Ախաւանալութիւն. s. méd. diagnostic.

Ախաւմոլ. a. vicieux, dépravé, adonné au vice.

Ախաւմոլութիւն. s. vice.

Ախաւնիօ. V. **Ախաւնօւն.**

Ախաւնօւն. s. symptôme.

Ախաւարալ. a. vicié, vicieux.

Ախաւարալութիւն. s. viciation. [roscope.

Ախաւ. s. faiseur ou tireur d'ho-

Ախաւրգի. a. péventif.

Ախաւր. spl. astrologie, astro-mancie, horoscope.

Ախաւցալ. a. malade; atteint d'une maladie.

Ախաւուր. a. infirme, malade; morbide, cause de maladie; vicieux, passionné; — *սնկութիւն*, nature corrompue.

Ախաւ. V. **Ախաւուր.**

Ախաւուրութիւն. s. maladie, souffrance; vice, passion.

Ած. s. bouture, rejeton, plançon, plantard; éclat, œilleton; — *դնել տնկել*, faire des boutures, bouturer.

Ածակաւ. a. gram. adjectif.

Ածակաւօրէն. adv. adjective-ment.

Ածակ. s. pondeuse (poule).

Ածակց. a. gram. dérivé; s. dérivé, dérivation. [tif.

Ածակցակաւ. a. dérivé, dérivé-
Ածակցի. vn. être dérivé; dériver.

Ածակցում. s. dérivation.

Ածել. va. pondre; V. **Ածել.**

Ածելի. s. rasoir.

Ածել, Ածել. va. porter, appor-

ter, mener, amener; ceindre; investir, cerner, entourer; frapper; toucher, jouer; — *երանակ, նուագարան, դաշնակ*, jouer un air, de la musique, toucher ou jouer du piano; *գայլերգ* —, exécuter une marche; *հակիթ* —, pondre.

Ածիլել. va. raser.

Ածիլութիւլ. vn. se raser, se faire la barbe.

Ածխաքի. a. carbonifère.

Ածխագործ. s. charbonnier.

Ածխաքու. s. chim. acide carbonique.

Ածխախ. s. path. charbon, pustule maligne.

Ածխածիւ. s. chim. carbone.

Ածխակ. s. chim. carbonate.

Ածխահաւի. s. houillère.

Ածխանոց. s. entom. anthrax.

Ածխայիւ. a. chim. carbonique; charbonneux.

Ածխանալ. vn. se charbonner, se carboniser, devenir charbon.

Ածխանոց. s. charbonnerie, charbonnier, dépôt de charbon, cave à charbon.

Ածխաշրածիւ. s. chim. hydrogène carbonique.

Ածխավաճա. s. charbonnier, marchand de charbon.

Ածխաւ, Ռնածխաւ. s. chim. carbonate.

Ածխասուն. V. **Ածխանոց.**

Ածխացիլ. va. carboniser, charbonner, réduire en charbon.

Ածխացում. s. carbonisation.

Ածխաւար. s. minér. anthracite.

Ածխօն, Ռնածխօն. s. chim. carbone.

Ածու. s. couche, planche, carré, plate-bande, plante.

Ածուխ. s. charbon.

Ածուկ. s. pondeuse.

Ած. V. **Ած.**

Ակ. V. **Ակ.**

Ակադեմական .a. académique; s. académicien.

Ակադեմիա . s. académie.

Ակամայ . a. involontaire, contraire, forcé; — *բժիշկ* . médecin malgré lui; adv. involontairement, forcément, malgré soi, à contre-cœur; *կամայ* —, bon gré mal gré, quand même.

Ակոն . s. mine, fosse; cloaque, fosse d'aisance.

Ականախիս . a. plein ou couvert de joyaux.

Ականակիս . a. limpide, cristallin, pur, clair; — *ջուր* աղ-բիւր, eau, fontaine limpide.

Ականակուն . a. monté, enrichi de pierres précieuses.

Ականախ . s. propolis.

Ականառ . s. bateau sous-marin, sous-marin, submersible.

Ականավճիս . V. **Ականակիս**.

Ականա . s. piège, trappe, engin, nasse, filet, lacs, lacet; — *մուկերու* . ratière, souricière.

Ականեսես . a. qui a vu, qui voit de ses propres yeux; — *վկայ* . témoin oculaire; — *ճշմարտութիւն* . vérité palpable, évidente; — *ըլլալ* . voir de ses propres yeux.

Ականաւոր . a. insigne, remarquable, distingué, illustre, renommé, célèbre.

Ականթ . s. bot. acanthe.

Ականջ . s. oreille; anse; *ձկան* —, moule; — *ի ետին ձգել* . ne pas s'acquiescer d'une promesse; — *ները տնկել* . dresser les oreilles; — *դնել կախել* . prêter l'oreille, faire attention; — *լլալ* . secouer les oreilles; — *ըլլալ* . tintement d'oreille.

Ականջաբանութիւն . s. méd. otologie. [auriculiste.

Ականջաբոյժ . s. méd. auriste,

Ականջաբուծութիւն . s. méd. otoïatrie.

Ականջադրել . va. ausculter.

Ականջալուր . a. qui a entendu de ses propres oreilles; — *վկայ* . témoin auriculaire. [barbe.

Ականջախոս . s. bot. petite jou-

Ականջակոնք . s. anat. conque de l'oreille.

Ականջակրկիս . s. cure-oreille, curette, auriscalpe.

Ականջաբուն . s. entom. perce-oreille, oreillère, forcicule.

Ականջային . a. auriculaire.

Ականջանման . a. auriculé, auriculiforme.

Ականջաս . a. qui a les oreilles coupées, écourtées.

Ականջացաւ . s. path. otalgie, mal d'oreilles.

Ականջացցուղ . s. anat. conduit auriculaire.

Ականջագոյց . s. méd. otoscope.

Ականջափոկ . s. zool. otarie.

Ականջափող . V. **Ականջացցուղ**. [կիս.

Ականջաբոր . V. **Ականջակրկիս**.
Ականջել . va. prêter l'oreille, écouter.

Ականջեղ . s. oreillard, orillard.

Ականջամուկ . V. **Ականջաբուն**.

Ականջում . s. auscultation.

Ականջոր . V. **Ակա ջլրկիր**.

Ակաս . s. minér. agate.

Ակար . s. entom. acare, acarus; — *քոսի* . sarcopte de la gale.

Ակիս . s. grappin, tisonnier, fourgon, croc. [croc.

Ակիսբաք . **Բաքակիս** . s. petit

Ակմբանց . s. cercle, club.

Ակմբանցի . V. **Ակմբանց**.

Ակն . s. œil; vue, regard; *յակահնէ անուննէ* . de vue et de nom, nommément.

Ակն . s. pierre précieuse, gemme; source; *ակունք* . pierreries.

Ակնաբոյժ. s. oculiste.
Ակնաբուժական. a. oculiste, oculistique. [talmologie.
Ակնաբուժութիւն. s. méd. oph-
Ակնագործ. s. joaillier, lapidaire.
Ակնագործութիւն. s. joaillerie.
Ակնագունդ. s. anat. orbite de l'œil.
Ակնագոյ. s. anat. conjonctive.
Ակնագոյասապ. s. méd. conjonctivite.
Ակնախիղ. a. éblouissant, éclatant, aveuglant.
Ակնախիչ. V. **Ակնախիղ.**
Ակնախիս. V. **Ակնախիղ.**
Ակնածալից. a. plein d'égards, rempli d'égards, de ménagements.
Ակնածախառն. a. mêlé d'égards.
Ակնածական. a. respectueux.
Ակնածանք. spl. respects, égards, ménagements, considération.
Ակնածել. vn. avoir des égards, avoir des prévenances, des ménagements. [rent.
Ակնածելի. a. respectueux, défé-
Ակնածիլ. vn. avoir des égards pour qn., être plein de déférence pour lui.
Ակնածու. a. respectueux.
Ակնածութիւն. s. égard, respect, déférence, considération, condescendance, vénération, révérence.
Ակնածրար. s. anat. choroïde, membrane choroïde.
Ակնակապիւն. s. anat. orbite.
Ակնակոփ. s. anat. orbite.
Ակնահաճոյ. a. agréable, plaisant à la vue, charmant, gentil, joli.
Ակնաղբիւր. V. **Աղբիւրակն.**
Ակնապակի. s. opt. oculaire.
Ակնապատիւ. a. qui trompe l'œil.
Ակնապարար. a. qui charme les yeux, qui réjouit les yeux; attra-

yant, charmant, ravissant, enchanteur.
Ակնապիւ. V. **Ակնկառոյց.**
Ակնառու. a. qui fait acception de personnes, partial.
Ակնառութիւն. s. acception de personnes, partialité; respect.
Ակնալաճառ. s. joaillier, bijoutier, lapidaire.
Ակնալաճառութիւն. s. joaillerie, bijouterie.
Ակնալայիլ. V. **Ակնահաճոյ.**
Ակնալիս. V. **Ակնալիս.**
Ակնարկ. s. coup d'œil, regard, aperçu; — ապ, donner un coup d'œil.
Ակնարկել. va. regarder, envisager, avoir en vue, viser; faire allusion à. [sinuation.
Ակնարկութիւն. s. allusion, in-
Ակնդէ. a. expectant, attentif, qui est dans l'attente, dans l'expectative.
Ակնդէք. spl. pierreries.
Ակնհրել. a. évident, manifeste, apparent, visible; adv. à vue d'œil, visiblement, évidemment.
Ակնքար. s. clin d'œil; — է մը յէջ. en un clin d'œil.
Ակնկալել. va. espérer, compter sur, s'attendre à.
Ակնկալիւ. V. **Ակնկալութիւն.**
Ակնկալու. a. qui espère, qui attend, aspirant, expectant.
Ակնկալութիւն. s. attente, espoir, espérance, expectative.
Ակնկառոյց. a. qui fixe ses yeux, qui regarde attentivement, qui a les yeux fixés. — ըլլալ, fixer ses yeux, ses regards, sa vue sur qn., sur qch., avoir les yeux attachés sur, fixés sur.
Ակնկոյր. a. honteux, confus.
Ակնհար. a. fasciné; frappé par le mauvais œil.
Ակնհարութիւն. s. mauvais œil, jettature, jettatura.

Ակնյայ. a. visible à l'œil.

Ակնոց. s. lunettes, binocle, besicles. [nettier.

Ակնոցավաճառ. s. lunetier, lu-

Ակնոցաւոր. a. porteur de lunettes.

Ակնուռ. s. hortic. œil, bourgeon, bouton, gemme.

Ակումբ s. cercle, club, assemblée, réunion; table, banquet, festin.

Ակաժամիկ **սալ**. pendre la crémaillère.

Ակաակրկիս. s. cure-dent.

Ակաւյ. s. dent. — **հանել** — **հերը բռնել**, faire ses dents; — **քաշել**, arracher ou extraire une dent.

Ակապիկ. V. **ժոռուս**.

Ակաւցաւ. s. path. odontalgie, mal de dents.

Ակապիսա. a. brèche-dent.

Ակոխ. s. hoquet.

Ակակիկ. vn. s'accrocher.

Ակովուկ. V. **Մաւոր**, **Մաւրեմի**.

Ակասալ. vn. avoir le hoquet.

Ակար. s. greffier.

Ակրուս. s. collation, repas léger; goûter.

Ակիւմ. s. bot. chardon.

Ակոս. s. sillon; — **ի պէս**, V. **Ակոսածի**.

Ակոսաքեկ. a. sillonné.

Ակոսածի. a. en forme de sillon, sulciforme; — **գրութիւն**, écriture boustrophédone.

Ակոսանմա. V. **Ակոսածի**.

Ակոսեալ. a. sillonné; — **շաղաւ**, front ridé.

Ակոսել. va. sillonner.

Ա.հ. V. **Ա.իս**.

Ա.ի. s. crainte, peur, frayeur, terreur, alarme, épouvante.

Ա.իս. adv. voici, voilà.

Ահաքեկ. a. effrayé, épouvanté, terrifié; effroyable, épouvantable,

terrible; — **շեւել**, frapper d'épouvante, épouvanter, effrayer, consterner; — **շաւել**, s'effrayer, s'épouvanter, être frappé d'épouvante, être saisi de crainte, de frayeur.

Ահաքեկիչ. a. effrayant; — **աւարան**, spectacle effrayant; s. terroriste.

Ահաքեկութիւն. s. consternation, terreur, effroi, épouvante, panique, effarement.

Ահաքիւն. a. terrible, horrible, épouvantable, redoutable, effrayant; formidable, énorme, vaste; — **կերպով**, adv. terriblement, horriblement; formidablement.

Ահագնազորդ. a. retentissant.

Ահագնածաւալ. a. qui a une grande étendue, qui se propage, qui s'étend immensément.

Ահագնակերպ. a. effrayant.

Ահագնաես, **Ահագնաեսիկ**. a. dont l'aspect est terrible, épouvantable.

Ահագնութիւն. s. terreur, atrocité; énormité.

Ահագնեզ. s. tocsin.

Ահարկու. a. effrayant, terrible, épouvantable, redoutable, effroyable, terrifiant.

Ահարկութիւն. s. intimidation, terreur, épouvante.

Ահաւաղիկ. adv. voilà.

Ահաւաղիկ. adv. voici.

Ահաւոր. a. terrible, redoutable, épouvantable, effrayant, effroyable.

Ահաւորապէս. adv. d'une manière terrible, effroyable.

Ահաւորութիւն. s. terreur, effroi; majesté, grandeur imposante.

Ահեակ. a. gauche.

Ահեզ. V. **Ահաւոր**.

Ահեզազորդ. a. retentissant.

Ահեզակերպ. a. terrible.

Ահեղաւոյժ. a. imposant; — *սեւաբան*, vue imposante.

Ահեղորէն. adv. effroyablement.

Ահրկէց. a. terrible, effrayant.

Ահադող. s. frayeur, peur.

Ահեղի. a. effrayant, affreux, horrible.

Ահեղիտփին. s. horreur.

Ահեղիորէն. adv. horriblement.

Աղ. s. sel; — *Է Տաց ուտել*, être commensal; *ընտանի* — sel de cuisine; — *ի աման*, V. **Աղաման**.

Աղաբան. s. halographe.

Աղաբանութիւն. s. chim. halologie.

Աղաբողոն. s. manteau de philosophe, abolla.

Աղազաւ. adv. à cause de.

Աղազործ. s. saunier, salinier fabricant de sel.

Աղազործարան, **Աղաւան**. s. saline, saunerie.

Աղազործութիւն. s. halurgie, saunage, halotechnie.

Աղազրութիւն. s. chim. halographie.

Աղաբափ. a. dessalé.

Աղաբափել. va. dessaler.

Աղաքքու. s. chim. acide muriatique. [cher.

Աղալ. va. moudre, broyer; mǎ-

Աղալից. a. plein de sel.

Աղախել. va. tanner.

Աղախին. sf. servante, domestique, bonne.

Աղախնութիւն. s. domesticité.

Աղախում. s. tannage.

Աղած, **Աղածոյ**. a. salé.

Աղածեցի. s. anat. allantoïde.

Աղածին. a. chim. halogène, salifiable.

Աղածուկ. s. petit salé.

Աղածրի. a. jeune, tendre; — *օրիորդ*, jeune fille. [de sel.

Աղախոյս. s. meulon, monceau

Աղահամ. V. **Աղեհամ**.

Աղահամ. s. saline, mine de sel.

Աղահմայութիւն. s. halomancie.

Աղաղ. s. tanin, tannin.

Աղաղակ. s. cri, exclamation; clameur, rumeur, bruit, vacarme, train, fracas, tapage, tumulte, éclat.

Աղաղակաւոր. a. bruyant, tapageur, turbulent.

Աղաղակել. va. crier, s'écrier; *ուժգին* —, crier fort, à haute voix, jeter des cris.

Աղաղակալ. s. crieur.

Աղաղային. a. chim. tannique.

Աղաղաւ. s. chim. tannate.

Աղաղել. va. tanner.

Աղաղոց. s. tannerie.

Աղաղում. s. tannage.

Աղաման. s. salière.

Աղամար. a. ignorant, sot, insouciant.

Աղամարութիւն. s. ignorance, sottise, insouciance.

Աղային. a. salin.

Աղանկ. s. secte, hérésie; *միայն* —, une secte erronée. [secte.

Աղանդակից. a. compagnon de

Աղանդահայր. s. hérésiarque.

Աղանդամիս. V. **Աղանդաւոր**.

Աղանդային. a. sectaire.

Աղանդապաւս. V. **Աղանդաւոր**. [rianisme.

Աղանդապաւսութիւն. s. secta-

Աղանդապետ. s. chef, fondateur d'une secte, hérésiarque.

Աղանդաւոր. s. sectaire, sectateur.

Աղանդաւորութիւն. s. erreur, hérésie, héréticité.

Աղանդիւր. s. dessert. [lette.

Աղանդիւր. s. sorcellerie, amu-

Աղանդուսոյց. a. qui enseigne une secte, une hérésie.

Աղանձած. s. fricassée.

Աղանձել. va. rissoler, fricasser; brûler, torrifier, griller.

Աղանձոտ. f. s. action de rissoler; torréfaction, grillage.

Աղանուր. s. minér. bol, bolus, terre bolaire.

Աղաչալիք, **Աղաչալից**. a. plein de prières, suppliant; — **պաղատանք**, instances.

Աղաչանք. spl. prière, supplication, requête, instances, sollicitation, conjuration.

Աղաչանուր. a. suppliant, pétitionnaire.

Աղաչալի. s. pèse-sel.

Աղաչիկ. va. prier, supplier, solliciter; **Թախանձանք** —, prier instamment, avec instance, conjurer, implorer.

Աղաչող. V. **Աղաչանուր**.

Աղաչողական. a. suppliant.

Աղապասանք. spl. sympathie, attachement.

Աղապէս. s. pitance, ration, vivres, nourriture.

Աղաջուր. s. saumure, eau salée, mure, muire.

Աղալահաւ. s. marchand de sel, salinier, saunier.

Աղալահաւանոց. s. regrat.

Աղալահաւաւորիւն. s. trafic du sel, saunage, regrattage.

Աղարան. V. **Աղազորձարան**.

Աղարար. a. bot. et chim. basigène.

Աղարիկոն. s. bot. agaric.

Աղարծի. a. tendre, délicat, jeune.

Աղարեւոս. V. **Աղարեւասոքիւն**.

Աղարեւասոքիւն. s. halotechnie, halurgie.

Աղարեւան. a. diffamatoire.

Աղարեւանք. s. destruction, ruine, dégât, ravage, dévastation, démolition; dénigrement, détraction, médisance, diffamation.

Աղարեւանք. adv. par dénigrement.

Աղարեւիկ. va. dévaster, détruire, endommager, abîmer; porter atteinte, dénigrer, décréditer, flétrir, détracter, décrier, discréditer; — **համբաւք**, diffamer; **մէկզմէկ** իմար —, se dénigrer mutuellement.

Աղարեւիչ. s. destructeur, devastateur; diffamateur, dénigreur, détracteur; a. destructif, ravageur; diffamatoire, dénigrant, médisant, détracteur.

Աղարեւոյ. V. **Աղարեւիչ**.

Աղարեւոքիւն. V. **Աղարեւանք**.

Աղացիկ. a. moulu; broyé, trituré, réduit en poudre; — **լուծիկ**, encens fin.

Աղացում. V. **Աղացիկ**.

Աղացում. f. s. mouture, moulage, action de mouler.

Աղաւաղ. a. gâté, corrompu, détérioré, altéré, abîmé, endommagé, détraqué, dégradé.

Աղաւաղիկ. va. gâter, corrompre, détériorer, abîmer, détruire, dénaturer, altérer, détraquer, endommager, dégrader, avarier.

Աղաւաղութիւն. s. détérioration, altération, corruption, destruction, dégradation.

Աղաւաղում. s. corruption, détérioration, altération, dégradation, destruction, démolition.

Աղաւակերայ. a. qui a la forme ou l'air d'une colombe; comme une colombe. [colombe.]

Աղաւակէտ. adv. comme une

Աղաւակէր. a. colombophile.

Աղաւակահաւ. V. **Աղաւակահաւ**.

Աղաւակահաւ. V. **Աղաւակահաւ**.

Աղաւակահաւ. s. bot. verveine officinale.

Աղաւակիկ. s. petite colombe, pigeonneau, colombelle, tourterelle.

Աղաւնեկանառ. s. vendeur de colombes, de pigeons.

Աղաւնեռն. s. colombier, pigeonnier, volière, volet.

Աղաւնի. s. colombe, pigeon; *վայրի* —, ramier. biset, pigeon de roche.

Աղաւնիճ. s. bot. spargule, spargoule, sperjule. [bier.

Աղաւնոց. s. fuie, petit colombe.

Աղբ. s. excrément, fiente, crotte, crottin; fumier, ordure; — (*թըւչնոց*), fiente, guano; — (*մոմհաւարապետ աղաւնեռաց*), colombine, poulnée; — (*անդոց*), engrais; — (*կղանոցաց*), gadoue.

Աղբարգէգ. s. entom. aphodie, coléoptère, fimicole.

Աղբաբնդիոն. V. **Աղբարգէգ.**

Աղբաբոյս. s. bot. sperculier.

Աղբաբոյր. a. qui a une odeur fétide, qui pue.

Աղբախուղբ. s. ordures, immondices; agric. compost.

Աղբակալ. V. **Աղբիւակալ.**

Աղբակիր. a. qui mange des ordures, coprophage, scatophage.

Աղբակիր. s. gadouard, vidangeur; boueur.

Աղբակոյս. s. tas d'ordures, amas de saleté.

Աղբահոյ. s. terreau.

Աղբաղբուկ. s. bot. valériane; lie, résidu, scorie. [cloaque.

Աղբանոց. s. latrines, égouts,

Աղբաջուր. V. **Կոյսաջուր.**

Աղբար. V. **Աղբայր.**

Աղբարիկ. V. **Աղբայրիկ.**

Աղբաքար. s. minér. coprolithe.

Աղբեղէն. a. excrémentiel, d'ordures.

Աղբիլ. va. fumer, engrais-er avec du fumier; se décharger le ventre, chier, étronner, aller à la selle. [petite source.

Աղբիւակ. s. petite fontaine;

Աղբիւակ. s. source; source, origine.

Աղբիւահոս. a. ruisselant.

Աղբիւաջուր. s. eau de fontaine, de source.

Աղբիւալայր. s. source.

Աղբիւաց արիւն. V. **Աղբիւաց արիւն.**

Աղբիւակալ. s. pelle, ordurier.

Աղբիւն. V. **Աղբու.**

Աղբիւս. spl. ordures; fumier, engrais.

Աղբիւր. s. fontaine; source; source, origine.

Աղբիւաքար. **Աղբիւաքար.** adv. comme une fontaine, abondamment; — *թափիլ*, couler—.

Աղբիւապար. s. fontainier, fontenier, fabricant de fontaines.

Աղբիւակ. s. petite fontaine, petite source.

Աղբիւապան. s. fontainier, fontenier, surveillant des fontaines.

Աղբիւրիկ. V. **Աղբիւրակ.**

Աղբիւուոց. V. **Աղբակոյս.**

Աղբաբուկ. V. **Աղբաղբուկ.**

Աղբու. a. sale, malpropre.

Աղբորակ. s. salpêtre, nitre.

Աղբոց. s. boîte à ordures, pou-belle.

Աղբրաց' Աղբրաց արիւն. s. bot. sang de dragon.

Աղբախիլ. va. mus. arpéger.

Աղբախիւ. spl. mus. arpèges, coups d'archet.

Աղբիւկ. V. **Աղբիւկ.**

Աղբորթ. s. path. entérite, encélite.

Աղբգոր. s. boyaudier.

Աղբգործարան. s. boyauderie.

Աղբդար. s. path. iléus.

Աղբդարուքիւն. s. path. iléus, passion iliaque, misérère.

Աղբաք. V. **Աղբաք.**

Աղբաքիւքիւն. V. **Աղբաքիւքիւն.**

Աղբիլ. va. saler,

Աղեխար. V. **Աղէկէգ.**
Աղեխարօի. vn. être navré, s'affliger, avoir le cœur déchiré, avoir les entrailles déchirées.
Աղեխիթ. s. path. chordapse.
Աղեխորոյ. V. **Աղէկէգ.**
Աղեկապ. V. **Աղէկապ.**
Աղեկառ. V. **Աղէկառ.**
Աղեկէգ. V. **Աղէկէգ.**
Աղեհաւ. a. qui a un goût de sel, salé, saumâtre. [mie.
Աղեհաւօրփիւն. s. chir. entérotomie.
Աղեղ. s. arc; arçon; mus. archet.
Աղեղնագիծ. s. astr. lignes des apsides.
Աղեղնագործ. s. arctier.
Աղեղնակ. s. archet; arceau; arc-en-ciel.
Աղեղնակամար. s. arcade.
Աղեղնակապար. s. carquois.
Աղեղնակէռ. s. astr. apside.
Աղեղնաձել. a. qui a la forme d'un arc, courbé en arc, arciforme.
Աղեղնարդ. s. arch. arceau.
Աղեղնաւոր. s. archer; astr. Sagittaire. [du coton.
Աղեղնել. va. arçonner, carder
Աղեղնիկ. s. archelet.
Աղեղնութ. s. arçonnage, action d'arçonner.
Աղեմօրմոս. a. navrant, déchirant, douloureux.
Աղեսաց. spl. anat. intestins.
Աղեսափր. a. fatal, funeste, sinistre, malheureux, pernicieux, désastreux, tragique.
Աղեսալի, **Աղեսալից.** V. **Աղեսափր.**
Աղեսաւոր. V. **Աղեսափր.**
Աղեսր. s. supplication, prière, instance, demande; rapport, relation, liaison. [cet, pétition.
Աղեսրագիր. s. supplique, pla-
Աղեսրագրիկ. vn. pétitionner.
Աղեսրագրութիւն. s. pétitionnement.

Աղեսրալի, **Աղեսրալից.** a. suppliant, plein de supplication.
Աղեսրախառն. a. mêlé de prière, de supplication.
Աղեսրաց. spl. supplication, instance, prière.
Աղեսրակու. V. **Աղեսրաւոր.**
Աղեսրաւոր. a. suppliant, pétitionnaire.
Աղեսրել. va. supplier, conjurer, prier avec instance, prier instantamment; solliciter, implorer.
Աղեփառ. s. baudruche.
Աղեփար. s. méd. entérolithe.
Աղէ. interj. eh bien! hé! hé bien!
Աղէքիկ. a. gris, grison.
Աղէգործ. s. boyaudier.
Աղէգործարան. s. boyauderie.
Աղէքափ. a. méd. hernie.
Աղէքափօրփիւն. s. méd. hernie, descente, descente de boyaux.
Աղէկ. a. bon; fort; — **ծեծ մը քաշել,** donner une bonne raclée, rosser; adv. bon, bien; **ոչ — ոչ գէշ,** tant bien que mal; — **որ,** heureusement, par bonheur; — **մը,** bel et bien; — **գտնել** V. **Հաւանի;** — **չգտնել** V. **Զիւանի;** **մեծէ՛ քան զմեզ — ները,** esprits ou génies qui veillent sur nous. [yer.
Աղէկապ. s. chir. bandage, bras.
Աղէկառ. s. quenouille.
Աղէկէգ. a. qui déchire les entrailles, le cœur, navrant, déchirant; — **ցաւ,** douleur cuisante; — **վիշակ,** état navrant.
Աղէկիգիլ. V. **Աղեխարօի.**
Աղէկիգութիւն. s. déchirement d'entrailles, déchirement.
Աղէկիգութ. s. déchirement.
Աղէկցալ. vn. s'améliorer; se guérir, se rétablir, se remettre, revenir d'une maladie, recouvrer sa santé, être convalescent.
Աղէկոսոր. V. **Աղէկէգ.**

Աղէկութիւն. s. bonté, bien.
Աղէկուկ. a. bon, excellent; —
աղջիկ մի, une bonne fille.

Աղէկեաւ. V. **Աղէկեդ.**

Աղէկցնել. va. améliorer; guérir, rétablir.

Աղէնոր. s. anat. intestins.

Աղէտօրօք. V. **Աղէկեդ.**

Աղէ. s. malheur, misère, infortune, calamité, désastre, sinistre, catastrophe; *մեծ՝ հասարակաց* —, calamité, fléau, grand désastre.

Աղէաքեր. V. **Աղեսաքեր.**

Աղէալի. V. **Աղէաքեր.**

Աղէ՛տ. interj. malheur! V. **Աղէ.**

Աղբնիք. V. **Աղանիք.**

Աղբաբ. V. **Աղբաբ.**

Աղի. a. salin, salé; salé, cher, couteux; — *բլու.* être salé, amer; — *արտասուք.* larmes amères.

Աղի. s. V. **Աղիք.**

Աղիկ. s. un petit peu de sel.

Աղիկամ, **Աղիկամի.** a. autonome, indépendant.

Աղիկամութիւն. s. aptonomie, indépendance.

Աղին: sf. fille, fille publique; anat. jéjunum; bot. chidion, cnidie.

Աղիողորմ. a. touchant, plaintif, navrant, déchirant.

Աղիութիւն. s. salinité.

Աղեսաքեր. V. **Աղեսաքեր.**

Աղեսալի. V. **Աղեսաքեր.**

Աղեսայ. s. caramel.

Աղիւ. s. brique; *անթուրծ* —, pisé; adobe, brique crue; *թրծուհի* —, brique cuite.

Աղիւսագործ. s. briquetier, fabricant de briques. [terie.

Աղիւսագործութիւն. s. briquetage.

Աղիւսախաղ. s. jeu de dames; damier.

Աղիւսած. s. briquetage.

Աղիւսածիկ. s. briquetage.

Աղիւսակ. s. briquette, petite brique, carreau; table, tableau, index; *Պիւթագորեան* —, table de Pythagore, table de multiplication.

Աղիւսածի. a. qui a la forme d'une brique.

Աղիւսանկար. V. **Աղիւսածիկ.**

Աղիւսանց. V. **Աղիւսաւան.**

Աղիւսաւան. a. bâti de briques.

Աղիւսաւանա. s. briquetier, marchand de briques.

Աղիւսաւան. s. briqueterie.

Աղիւսեայ. a. de brique, briqueté.

Աղիւսել. va. carreler; briqueter.

Աղիւսում. s. carrelage.

Աղիք. spl. boyaux; entrailles, viscéres, intestins; corde à boyau, corde d'un instrument de musique.

Աղի. s. bagage, effets, pacotille; suite, train, équipages; serrure, fermoir; anneau.

Աղիաղխել. va. charger, remplir.

Աղխել. va. fermer, fermer à clef.

Աղխ. s. anneau; serrure, fermeture.

Աղիագք. s. chim. base, base salifiable, oxybase; — *ծծմբային*, sulfobase.

Աղիագքային. a. chim. basique.

Աղիաղկ. a. pauvre, indigent, gueux, misérable; inutile, bon à rien. [digence, misère.

Աղիաղկութիւն. s. pauvreté, indigence.

Աղկեր. s. sardine.

Աղկիք. s. caviar.

Աղնաաւան. a. s. radoteur, huruberlu, extravagant.

Աղնաաւանել. va. déraisonner, extravaguer, radoter, baliverner.

Աղնաաւանութիւն. s. radotage, radoterie, extravagance.

Աղնաաւան. spl. radotage, rêverie, niaiseries, bêtises, balivernes, baliverneries.

Աղնաւել. va. tourmenter, molester, battre, détruire.

Աղնկաակ, Աղնկաա. s. bot. achanie. [tueux.

Աղմկալից. a. turbulent, tumult.

Աղմկալոյց. a. turbulent, bruyant.

Աղմկարար. a. perturbateur, émeutier, séditieux; turbulent, brouillon, tapageur, bruyant.

Աղմկել. va. troubler, agiter, alarmer, bouleverser, brouiller; tapager.

Աղմկիչ. V. **Աղմկարար.**

Աղմկո. a. tapageur, plein de tapage; —սրահ, salle tapageuse.

Աղմուկ. s. trouble, alerte, alarme, tumulte, rumeur; perturbation, sédition, révolte, soulèvement; fracas, vacarme, tapage, bruit; — հանել յարուցանել, exciter une sédition, des troubles, faire du tapage, du tumulte, mettre en combustion, soulever, se soulever.

Աղոց զնել. mettre dans la saumure, saumurer. [nuant.

Աղու. a. doux, affable, accort, insi-

Աղուաբան. a. diseur de paroles mielleuses, de boniments.

Աղուաբանութիւն. s. rhét. litote, diminution.

Աղուաբար. adv. accortement.

Աղուալիզու. a. qui a une langue mielleuse, séduisante; s. paroles mielleuses, doucereuses; hypocrite.

Աղուածայն. a. à la voix douce, agréable, caressante.

Աղուամուկ. s. duvet, poil follet.

Աղուառ. a. fou, follet, timbré, toqué, bouffe, bouffon.

Աղուաօրանկ. V. **Բանգ.**

Աղուեմարոս. V. **Աղաւմարոս.**

Աղուեսաբարայ. a. renard, rusé, finaud, madré, renardier, roué. [renard, vulpin.

Աղուեսագի. s. bot. queue-de-

Աղուեսադրոմ. s. marque de renard, flétrissure.

Աղուեսախարան. V. **Աղուեսադրոմ.** [ծուկ.

Աղուեսածուք. V. **Աղուետա-**

Աղուեսառան. s. zool. dingo.

Աղուեսացաւ. s. path. alopecie, chute des cheveux

Աղուեսեմի. s. peau, fourrure de renard.

Աղուետօրանկ. V. **Բանգ.**

Աղուեռ. s. renard; fig. renard, homme rusé.

Աղուետածուք. s. bot. orchis, orchide; V. **Այծառանկ.**

Աղուետուկ. s. petit renard, renardeau.

Աղուիմակ. s. bot. semencine, sementine, semencontra.

Աղուիացք. spl. carème.

Աղուիակ. s. salignon, sel gemme.

Աղուոր. a. beau, bel, joli.

Աղուորիկ. a. beau, gentil, gentilette, charmant.

Աղուորեալ. vn. être ou devenir beau, s'embellir.

Աղուօրութիւն. s. beauté, charme, attrait.

Աղուօրցնել. va. embellir, rendre beau, donner du charme, rendre attrayant.

Աղուռայ. s. hortic. marcotte, bouture, provin, crossette.

Աղուրել. va. faire des boutures, bouturer.

Աղուրի. V. **Աղուռայ.**

Աղուրում. s. hortic. bouturage.

Աղպար. s. chim. tutie, spode; bot. amôme; méd. berytion, collyre.

Աղջամզգին. a. ténébreux, obscur, sombre, noir.

Աղջամուլոց. s. ténèbres, obscurité, ombres; crépuscule; a. ténébreux, obscur.

Աղջիկ. sf. fille; vierge, pucelle,

demoiselle; bonne, servante, domestique; *ստուռ* —, vieille fille.

Աղջկուրիւն. s. état de jeune fille; virginité.

Աղջկահաւ. s. ornith. demoiselle de Numidie.

Աղջկամարդ. sf. jeune femme.

Աղջկիկ. sf. fillette.

Աղջկնակ. V. **Աղջկիկ.**

Աղջկորդի. s. fils ou enfant naturel, bâtard.

Աղջկակ. V. **Աղջկնակ.**

Աղջնակ. V. **Աղջկիկ.**

Աղոռ. s. saumure, eau salée.

Աղ. s. ordure, saleté; scorie; écume; crasse, souillure, tache.

Աղաղ. a. salin, salé, saligineux.

Աղաղոսիւն. V. **Աղաղ.**

Աղաղոսիկ. s. bot. soude; a. salin, salé, saligineux.

Աղամուղ. s. crépuscule, brune, nuit tombante, entre chien et loup.

Աղեղաբան. a. ordurier, scatologique, obscène.

Աղեղաբանութիւն. s. scatologie, obscénité, ordure.

Աղեղալուր. a. dégoûtant à entendre. [souiller.]

Աղեղանալ. vn. se salir, se

Աղեղատր. a. qui aime la saleté, salaud, saligaud.

Աղեղել. va. salir, souiller, barbouiller.

Աղեղի. a. sale, malpropre, crasseux; fig. sale, impur, vilain, souillé, obscène, immonde, ordurier.

Աղեղութիւն. s. saleté, malpropreté, saloperie; ordures, immondices.

Աղիւր. s. marais, flaque.

Աղոս. V. **Աղեղի.**

Աղոսել. V. **Աղեղել.**

Աղոսիլ. V. **Աղեղանալ.**

Աղեղութիւն. V. **Աղեղութիւն.**

Աղոռ. s. bot. sumac, rhus.

Աղամ. s. salade.

Աղամամ. s. saladier.

Աղամաց. V. **Աղամամ.**

Աղամառ. a. nécessaire, indigent; nécessaire; — *կտանք*, vis pleine de nécessités.

Աղամառութիւն. s. nécessité, besoin, indigence, détresse, dénuement.

Աղուր. etc. V. **Աղուր.** etc.

Աղիւն. a. faible.

Աղաւ. a. pauvre, privé, dénué, dépourvu, gueux, indigent, nécessaire; s. pauvre.

Աղաւաբար. adv. pauvrement, d'une manière pauvre.

Աղաւազեալ. a. vêtu pauvrement.

Աղաւախմամ. a. qui a soin des pauvres; charitable, bienfaisant; — *վարչութիւն*, assistance publique; — *ընկերութիւն*, société de secours aux pauvres.

Աղաւակից. a. camarade pauvre, compagnon d'indigence.

Աղաւախ. a. pauvre d'esprit, insensé, déshérité.

Աղաւանալ. vn. s'appauvrir, être ou devenir pauvre.

Աղաւանց. s. workhouse, hospice pour les pauvres, établissement de charité, maison de refuge, asile des pauvres, établissement de bienfaisance; assistance publique.

Աղաւաղ. V. **Աղաւաբար.**

Աղաւառ. a. charitable, bienfaisant. [*խաւարութիւն*.]

Աղաւառութիւն. V. **Աղաւառ.**

Աղաւաղել. va. appauvrir, rendre pauvre ou indigent.

Աղաւաղում. s. appauvrissement.

Աղփաթիկ. a. pauvre, pauvre petit.

Աղփաթմաւ. a. pauvre d'esprit, sans esprit.

Աղփաթիւ. a. pauvre, gueux; simple, commun.

Աղփաթիւն. s. pauvreté, appauvrissement, indigence, dénuement, gueuserie, manque, privation.

Աղփասիրութիւն. s. charité.

Աղփասօրէն. V. **Աղփաւար**.

Աղփար. V. **Աղուհակ**.

Աղօթագիրք. s. livre de prières ou d'oraisons, paroissien.

Աղօթալի, **Աղօթալիւր**, **Աղօթալից**. a. plein de prières.

Աղօթակալ. s. prie-Dieu.

Աղօթակից. a. compagnon de prière. [**գիրք**].

Աղօթամատեան. V. **Աղօթաւար**.

Աղօթամուլ. a. bigot.

Աղօթանոց. s. oratoire, chapelle.

Աղօթանուր. a. fervent, pieux.

Աղօթասաց. a. qui récite des prières.

Աղօթասէր. a. dévot, pieux.

Աղօթասիրութիւն. s. dévotion, piété.

Աղօթալայր. s. oratoire. [toire].

Աղօթանոցի. s. chapelle, ora-

Աղօթանուն. V. **Աղօթանոց**.

Աղօթարան. s. oratoire, chapelle; prie-Dieu.

Աղօթարար. a. qui prie Dieu, qui fait des prières, des oraisons.

Աղօթել. vn. prier.

Աղօթերգ. s. cantique, hymne.

Աղօթընկալ. a. qui exauce la prière.

Աղօթող. a. qui prie.

Աղօթուն. s. aurore, aube, point du jour, le jour naissant.

Աղօթք. spl. prière, oraison; prière, vœu, souhait: — **ընել**, prier, adresser des prières à Dieu;

— **ի ժողով**, réunion pour prier en commun, réunion pieuse.

Աղօս. a. terne, dépoli, obscur, sombre; — **լոյս**, lueur.

Աղօսաբար. adv. obscurément.

Աղօսախառն. a. mêlé d'obscurité, demi obscur, subobscur, faiblement éclairé, d'un jour équivoque, d'une clarté douteuse.

Աղօսածագ. V. **Աղօս**.

Աղօսակի. V. **Աղօսաբար**.

Աղօսանալ. vn. s'obscurcir, se ternir, être ofusqué.

Աղօսանայլ. a. d'un éclat pâle, terne; — **կանթեղ**, lampe—.

Աղօսանուաղ. a. pâle.

Աղօսապէս. V. **Աղօսաբար**.

Աղօսացնել. va. obscurcir, ternir, ofusquer, troubler, rembrunir.

Աղօսափայլ. V. **Աղօսանայլ**.

Աղօսութիւն. s. obscurité, ternissure, trouble, indécision.

Աղօրեսկ. s. moulinet, petit moulin.

Աղօրեղան. s. meunier.

Աղօրեղանութիւն. s. meunerie.

Աղօրեղանիկ. sf. meunière.

Աղօրեղան. V. **Աղօրեղան**.

Աղօրի. s. moulin; la molaire.

Աղօրիական. a. de moulin.

Աղօրիք. s. moulin; spl. les dents molaires, les molaires.

Աղօրհնէք. s. bénédiction du sel.

Ան. s. agric. crû ou crue; sobole.

Անալ. s. bot. séné **վարդ** — , éméru, faux séné.

Անապարհ. s. hâte, précipitation, diligence.

Անապարհօք. adv. avec hâte, à la hâte, précipitamment, en toute diligence.

Անապարհի. vn. se hâter, se dépêcher, se presser, se précipiter, faire diligence.

Անա. a. savon; cartilage.

Անաաբանութիւն. s. anat. chondrologie.

Անաապործ. s. fabricant de savon, savonnier.

Անաապործութիւն. s. fabrication de savon, savonnerie.

Անաապրութիւն. s. anat. chondrographie.

Անաապրա. V. **Անաապրինդ.**

Անաապրինդ. a. cartilagineux.

Անաապուր. s. eau de savon.

Անաաի. va. faire une mixture; savonner; chiffonner, froisser, friper.

Անաաիլէն. a. cartilagineux.

Անաան. a. savonneux.

Անաանց. s. fournil, buanderie.

Անաանի. V. **Անաաապրինդ.**

Անաաբի. s. bot. bryophylle.

Անարի. V. **Հանարի.**

Անի. vn. grandir. croître, accroître, pousser, s'accroître, augmenter, monter, s'élever, s'allonger, s'étendre, se développer.

Անիցնի. va. faire croître, accroître, augmenter, agrandir, développer.

Անիցում. v. **Անում.**

Անիցուն. a. qui accroit, qui augmente; ascendant, croissant.

Անիցուցի. a. qui fait croître, qui augmente, qui développe, végétatif.

Անի. V. **Անի.**

Անիւն. s. cendre; poussière; — **դանաւ.** être réduit en cendre; — **դարձնի.** réduire en cendres, incinérer; — **մոռնի.** restes, cendres.

Անիւնախան. a. mêlé de cendres, cendreuse.

Անիւնալ. a. qui contient des cendres; — **սափոր.** urne cinéraire.

Անիւնայի. a. cinéraire.

Անիւնանալ. vn. se réduire en cendres.

Անիւնացում. s. incinération, cinération, cinéfaction.

Անիւնացնի. va. réduire en cendres, cinéfier, incinérer, cinériser.

Անոյ. a. augmentant, grandissant, croissant. [tabilité.

Անոպականութիւն. s. augmen-

Անոպութիւն. V. **Անում.**

Անուի. s. anat. aine.

Անում. s. crue, croissance, augmentation, multiplication, développement, surcroît, surcharge, renfort, accroissement, accroissance, végétation, pullulation; **Հայնի** —, crescendo; **անբիւնց** —, doublement.

Անուն. V. **Անիցուն.**

Անում. s. bot. melon chate.

Անում. s. enchère, encan, licitation; — **հանել դնել.** mettre à l'enchère, à l'encan; **անշարժ կալուածի** —, licitation.

Անարար. s. escamoteur, prestidigitateur, jongleur, bateleur, banquiste, saltimbanque.

Անարարական. a. d'escamoteur.

Անարարութիւն. s. escamotage, prestidigitation, batelage, passe-passe, jonglerie, tours de gobelet ou de gobelets. [tordre.

Անի. va. masser, frictionner;

Անդամ. s. adjudicataire.

Անդի. va. enchérir, liciter, mettre à l'encan.

Անդի. s. enchérisseur.

Անդոյ. V. **Անդի.**

Անի. s. bot. thuya, thuya.

Ամ. s. an, année; V. **հարի.**

Ամադար. V. **Տարեդար.**

Ամազուն. sf. amazone, femme guerrière.

Ամաթի. V. **Տարեթի.**

Ամաթում. **Տարեթում.** s. traitement, appointements annuels.

Ամաթեթի. s. corne d'abondance, corne d'Amalthée.

Ամայանալ. vn. devenir désert, se dévaster; se dénuer, se priver.

Ամայոցնիլ. va. rendre désert, dévaster; dénuer, priver.

Ամայի. a. désert, inhabité, dépeuplé, solitaire, désolé; abandonné, délaissé, privé, dénué de.

Ամայութիւն. s. solitude, isolement; abandon, privation, dénuement.

Աման. s. vase, pot, vaisseau, récipient, étui; appareil; *սոսքի* —, *սոսման*, souliers, chaussures; *գիւի* —, cratère.

Ամանակ. s. temps; mus. temps, mesure.

Ամանել. va. mettre dans un vase; transvaser, verser, dépoter.

Ամանուայ. s. lavage ou nettoyage de la vaisselle. [donide.

Ամանկորիկ. s. bot. adonis, a-
Ամանկորուկ. V. **Ամանկո-
րիկ.**

Ամանոր. s. nouvel an, nouvelle année; — *հաղթել*, souhaiter la bonne année; *սոս* — *ի*, le jour de l'an.

Ամառ. s. été.

Ամառամուտ. s. l'entrée, le commencement de la saison d'été.

Ամառացի. a. d'été, de l'été, estival.

Ամառացոր. a. desséché, brûlé par l'été.

Ամառեց. s. fin d'année.

Ամառայի. s. l'été; adv. en été, pendant l'été.

Ամառաց s. campagne, villégiature; maison de campagne, de plaisance, château, villa; *փոք-
րիկ*, chalet.

Ամառանի. s. maison d'été.

Ամառու. s. zool. agnelle, antenoise.

Ամառացիք. s. levier, barre; bascule; crochet.

Ամբաստան. a. accusateur, dénonciateur; s. accusation, dénonciation.

Ամբաստանագիր. s. acte d'accusation, factum.

Ամբաստանական. a. d'accusation, accusatoire.

Ամբաստանակից. s. coaccusé.

Ամբաստանալ. a. accusé, prévenu.

Ամբասանել. va. accuser, dénoncer, porter plainte.

Ամբասանելի. a. accusable.

Ամբասանիչ. s. accusateur, partie plaignante. | **Գիչ.**

Ամբասանող. V. **Ամբաստ-
Ամբաստանութիւն.** s. accusa-
tion; imputation; dénonciation;
charge, inculpation.

Ամբար, etc. V. **Համբար,** etc.

Ամբարիտ. a. impie, profane.

Ամբարիտան. a. orgueilleux, fier, hautain, altier, arrogant, impérieux, superbe, rogue.

Ամբարիտանաբար. adv. arrogantment.

Ամբարիտանիլ. vn. s'enorgueillir, être orgueilleux, faire le fier, prendre un air arrogant, porter haut la tête.

Ամբարիտանութիւն. s. orgueil, fierté, arrogance, hauteur, morgue.

Ամբարձիկ. a. élevé, soulevé.

Ամբարձաբար. adv. avec impiété.

Ամբարձանալ. vn. être impie, faire ou dire une impiété.

Ամբարձութիւն. s. impiété.

Ամբարու. s. approvisionnement.

Ամբարակ. s. levée, *լ* j'tée, môle, chaussée; barricade.

Ամբարակել. va. barricader.

Ամբարաստան. V. **Ամբար-
իտան.**

Անբարատանական. a. fier, orgueilleux.

Անբարատանական. V. **Ամբարհատանի.**

Անբարատանութիւն. V. **Ամբարհատանութիւն.** [taupe.

Ամբիւս. a. anat. embryon; zool.

Ամբիծ. a. immaculé, sans tache, pur; innocent, candide.

Ամբիկոն. s. poét. iambe, iambique; a. iambique.

Ամբիոն. V. **Ամպիոն.**

Ամբոնութիւն. s. pureté, innocence, chasteté, candeur.

Ամբոխ. s. foule, masse, presse, multitude, troupe, rassemblement, attroupement; tumulte, trouble, émeute; *խաժամուժ* —, foule.

Ամբոխալից. a. plein de troubles, tumultueux, agité.

Ամբոխապետութիւն. s. ochlocratie.

Ամբոխիլ. vn. se troubler, s'agiter, se soulever, s'attrouper, s'émouvoir.

Ամբողջ. a. entier, complet, total, intégral; adv. en entier, entièrement, totalement.

Ամբողջական. a. total, entier, complet, intégral.

Ամբողջանալ. vn. être, devenir entier ou complet.

Ամբողջապէս. adv. entièrement, complètement, intégralement, en entier, tout à fait, bel et bien. [յուրիչ.

Ամբողջարար. V. **Ամբողջա-**

Ամբողջացնիլ. va. rendre entier, compléter.

Ամբողջացուցիչ. a. complémentaire, intégrant; s. intégrateur. [պէս.

Ամբողջովիւն. V. **Ամբողջա-**

Ամբողջութիւն. s. intégralité, intégrité, totalité.

Անբոնայարկ. s. abat-voix.

Ամբրու. V. **Արմու.**

Ամբրաւողի, Արմաւողի. s. eau-de-vie de dattes, tari.

Ամեակ. s. anniversaire; *յիս-հաճեակ*, cinquantenaire; V. **Տարեդարձ.**

Ամեայ. a. d'année.

Ամեքոյս. V. **Մեղեքիլ.**

Ամեքաբար. adv. furieusement, d'une manière indomptable.

Ամեհի. a. indomptable, furieux, fougueux, effréné; — *ձի*, cheval fougueux; — *ալիք*, vagues furieuses.

Ամեհութիւն. s. fureur, fougue.

Ամեւ. V. **Ամէւ.**

Ամեմաւարար. a. le plus juste, très juste.

Ամեմաւարիւնահիդ. a. très sanglant; — *պատերազմ*, guerre —e.

Ամեմաբարեպետ. a. très pieux.

Ամեմաբարի. a. très bon.

Ամեմաբարձր. a. très haut, très élevé, sublime, suréminent.

Ամեմաբարձրեալիւն. s. le Très-Haut.

Ամեմաբեղուն. a. très fertile.

Ամեմաբոյժ. a. qui guérit toutes les maladies; — *դեղ*, panacée.

Ամեմաբոյս. a. très fertile.

Ամեմաբար. a. abominable, détestable, exécration. [բար.

Ամեմաբարեքիլ. V. **Ամեմա-**
Ամեմաբեղ. V. **Ամեմաբեղե-**
քիլ.

Ամեմաբեղեքիլ. a. très beau, ravissant, charmant, bellissime.

Ամեմապէս. a. qui sait out, omniscient. [cordieux.

Ամեմապաժ. a. très miséri-

Ամեմապիտութիւն. s. omniscience, toute-science.

Ամեմապովիլ. a. très louable, digne de tout éloge.

Ամենագործ. a. qui fait tout, propre à tout faire, capable de tout, adroit, apte, actif, industrieux.

Ամենագուր. V. **Բազմագուր.**
Ամենադժամ. a. très dur, très rude.

Ամենադժուար. a. très difficile.
Ամենադից մեհեան՝ սահար. s. panthéon.

Ամենադյզն. a. le moindre; առանց — պատճառի, sans la moindre cause.

Ամենազոն. a. très varié, très complexe, très divers, de toute sorte, de toute espèce.

Ամենազգի. V. **Ամենազոն.**

Ամենազոնցի. a. très influent, qui jouit d'une haute influence, de beaucoup de crédit.

Ամենազոնից. a. qui observe tout, très observateur.

Ամենազուարհ. a. très amusant, plein de plaisirs.

Ամենազոր. a. tout-puissant, très puissant, absolu, omnipotent; — Ն, s. le Tout-Puissant.

Ամենազորութիւն. s. toute-puissance, omnipotence.

Ամենաբուռն. a. très malheureux, misérable. [ché.]

Ամենամեծ. a. le meilleur mar-

Ամենամեծ. a. très mauvais, très méchant, le pire.

Ամենաժողովրդական. a. très populaire, le plus populaire.

Ամենալավ. a. très bon, le meilleur, excellent.

Ամենալուրջ. a. très sérieux.

Ամենախոր. a. très profond.

Ամենակալ. a. qui tient sous sa puissance, tout-puissant, omnipotent; s. le Tout Puissant.

Ամենակար. a. qui peut tout, tout-puissant; omnipotent; s. le Tout-Puissant.

Ամենակարեւոր. a. très important, d'une haute importance.

Ամենակարն. a. le plus court, le plus bref.

Ամենակարոյ. V. **Ամենակար.**
Ամենակարօս. a. très nécessaire, très pauvre.

Ամենակեղծ. a. tout à fait faux, archifaux, fourbe. [phage.]

Ամենակեր. a. omnivore, pam-

Ամենակերպ. a. omniforme.
Ամենակուլ. a. qui avale ou dévore tout, omnivore; — քաղաքականութիւն, politique d'absorption.

Ամենահասարակ. a. très commun, très ordinaire.

Ամենահարուստ. a. très riche, richard. [dèle.]

Ամենահաւատարմ. a. très fidèle.
Ամենահեշտ. a. très facile, fort aisé, très agréable.

Ամենախոր. V. **Ամենազոր.**

Ամենաից. a. très ancien, très vieux, archi-vieux, antique.

Ամենահրաւ. V. **Ամենահրաւապառ.**

Ամենահրաւապառ. a. très merveilleux, fort admirable, plein de miracles ou de prodiges. [yant.]

Ամենահրապարիչ. a. très attrayant.
Ամենաիստի. a. très vrai.

Ամենամալ. a. très propre, très pur.

Ամենամեծ. a. très grand, énorme, le plus grand, grandissime.

Ամենամեծար. a. très vénéré, très révérend, révérendissime.

Ամենամեծ. a. très près, tout près, le plus proche.

Ամենամո. V. **Ամենամեծ.**

Ամենալոյս. a. vainqueur dans tous les combats, très victorieux, invincible; très grand, énorme.

Ամենալոյս. a. très réussi, très prospère.

Ամեհազոպկ. a. très habile.

Ամեհայարմար. a. très propre, très à propos, très approprié; très harmonieux, plein d'harmonie.

Ամեհայեթից. a. le tout dernier, ultume, tout à fait le dernier.

Ամեհայն. a. tout; s. tout, le tout; — բանի պատրաստ ըլլալ, être prêt à tout; — սիրով, avec plaisir, volontiers, de bon cœur.

Ամեհայուզից. a. très émouvant, fort pathétique; — տեսարան, spectacle —.

Ամեհայոժար. a. très disposé, plein d'envie, plein de bonne volonté; — կերպով, volontiers, de tout cœur.

Ամեհանուհաւոր. a. très distingué, illustre. [dre.

Ամեհանուազ. a. très peu, moins.

Ամեհանուաս. a. très humble.

Ամեհանից. a. très insignifiant, d'une nullité absolue.

Ամեհաչար. a. très méchant, très mauvais; s. le diable.

Ամեհաչնչից. V. **Ամեհառչից.**

Ամեհաչհազ. a. très beau, le plus beau.

Ամեհապայծառ. a. très brillant, très éclatant, splendide, magnifique.

Ամեհապատիր. a. fort trompeur, très faux.

Ամեհապատի. a. très honorable, très honoré, révérendissime.

Ամեհապատեան. a. très ou fort convenable.

Ամեհապատուութիւն. e. Révérence, Grandeur.

Ամեհապարտաս. a. tout prêt, tout disposé.

Ամեհապարկեօս. a. très modeste, très honnête.

Ամեհապիղծ. a. tout à fait impur, exécration.

Ամեհապիտեմ. a. très utile.

Ամեհաչեղ. a. très chaud, très chaleureux.

Ամեհասառ. a. très abondant; très généreux, fort libéral.

Ամեհատր. a. qui aime tout le monde; — սիրտ, cœur d'artichaut.

Ամեհասխալ. a. très fautif, très faux, très erroné.

Ամեհասուրբ. a. très saint; — Կոյս, la très Sainte-Vierge.

Ամեհասուածիւհ. a. panthéiste, panthéistique; s. panthéiste; — աղանդ, panthéisme.

Ամեհասուածութիւն. s. panthéisme.

Ամեհասրբաւի. s. la très Sainte Vierge. [partout.

Ամեհասփռ. a. répandu, diffus

Ամեհասփանց. V. **Ամեհասփանցի.**

Ամեհասփանցի. a. merveilleux, excellent.

Ամեհալաւառ. a. s. qui vend de tout, marchand de bric-à-brac; — բ, bric-à-brac.

Ամեհալայեղ. a. très convenable, très comme il faut.

Ամեհալատաս. a. très fatigué, très las, exténué, accablé de fatigue. [pire.

Ամեհալառ. a. très mauvais, le

Ամեհալաւ. a. fort sublime.

Ամեհալաւահ. a. très sûr, très certain.

Ամեհալաւաւաւաւաւ. adv. fort malheureusement.

Ամեհալաւած. a. répandu partout, qui s'étend partout.

Ամեհալեղ. a. très vilain, très laid.

Ամեհալեղ. a. très ignorant, ignorantissime.

Ամեհալեղ. a. de toute sorte, de toute espèce, de tout genre, très varié.

Ամեհալեղ. a. très triste.

Ամենաբաժնի. a. très digne.

Ամենաբաժնի. a. habile dans tous les arts, très habile.

Ամենափարքավ. a. très riche.

Ամենափափաքելի. a. très désirable, fort souhaitable.

Ամենափոքր. a. très petit, le plus petit, minime, minuscule, imperceptible.

Ամենափրկիչ. a. sauveur de tout.

Ամենափայլ. a. très droux. [pide.

Ամենափայլ. a. très brave, intré-

Ամենաբաժնի. a. bienheureux, bien heureux, très heureux; — *կոյսն*, — *ն Մարիամ*, la bienheureuse Vierge Marie.

Ամենեւից. adv. nullement, aucunement, en aucune façon, d'aucune manière, du tout, point du tout, pas le moins du monde; *պատուիրեցին* — *չխօսի*, ils ont ordonné de ne point parler.

Ամենօխան. a. maître de tout, chef suprême, maître absolu.

Ամենողորմ. V. **Ամենողորմած.** [cordieux.

Ամենողորմած. a. très miséri-

Ամենուս. adv. de tout côté, de tous les côtés, de toutes parts.

Ամենուրեք. adv. en tous lieux, partout; a. omniprésent.

Ամենօրեայ. a. de tous les jours, journalier, quotidien.

Ամերէ. s. zool. broquart.

Ամերիկաբնակ. a. qui habite l'Amérique.

Ամերիկական. a. américain.

Ամերիկահայ. a. arméno-américain. [méricain.

Ամերիկահայասակ. s. sujet a-

Ամերիկացու. V. **Ամերիկացու.**

Ամերիկեան. a. américain

Ամերկանու. s. cacao.

Ամէ. adv. amen, ainsi soit-il; en vérité.

Ամէն. a. tout, tous, chaque; — *ամիս*, tous les mois, chaque mois;

— *օր*, chaque jour, tous les jours;

— *ի ժիր*, — *ժամ*, tout le temps, à chaque heure, continuellement;

— *անգամ*, chaque fois; — *մարդ*, tout le monde, chacun, chaque

personne, tout homme; — *մէկ*, chacun; — *բան*, tout, chaque chose;

— *կերպով* de toutes les manières, de toute façon; en tout point, de

tout point, tout à fait, totalement, entièrement, parfaitement.

Ամէնն ալ. a. tous, toutes.

Ամիկ. s. zool. chevreau, biquet, cabri, cabril, bouquet.

Ամիս. s. mois; *ամէն* — tous les mois; *մի քանի ամիս*, au bout de quelques mois.

Ամիրայ. s. seigneur.

Ամիրայական. a. princier, seigneurial.

Ամիրայեան. s. calife.

Ամիրայեանփից. s. califat.

Ամանայ. vn. être ou devenir stérile, se stériliser.

Ամուրի. s. fils d'une femme stérile; saint Jean-Baptiste.

Ամուրից. s. stérilité, infécondité, infertilité; méd. stérilité.

Ամանեղջիւր. s. moll. ammonite, corne d'ammon.

Ամու, Ամուք. s. couple, paire d'animaux attelés ensemble, ac-

couplement, attelage; pendant; fig. couple, paire; époux, com-

pagnon, camarade, collègue; *արքայական* — couple royal;

նորասակ — les nouveaux mariés, le nouveau couple.

Ամուկից. a. s. conjoint; pendant. [nerf sciatique.

Ամուկիցի. s. nerf de la cuisse,

Ամանեղջիւր. V. **Ամանեղջիւր.**

Ամանեղջիւր. s. jath. varicocèle.

Անորձան. a. path. anorchide, châtré; s. castrat; — **մարդ,** castrat; — **մարդ կամ անասուն,** châtré; — **պահապան կանանց,** եւրքինի, eunuque; — **աքաղաղ,** chapon; — **խոյ,** ոչխար, mouton; — **ցուլ,** եղն, bœuf; — **ձի,** կոտած, hongre. [didymite.

Անորձանապ. s. méd. orchite, **Անորձիք.** spl. anat. testicules, génitoires.

Անույ. a. stérile, infertile, infécond, infructueux, improductif, aride, ingrat; fig. stérile, infécond; s. femme stérile.

Անուսիք. s. a. époux, conjoint, mari; épouse, compagne.

Անուսնաբար. adv. maritalement, conjugalement.

Անուսնաբոյ. a. séparé de son conjoint; — **լլալ,** être séparé, se séparer.

Անուսնաբոզուրիւն. s. séparation, séparation de corps.

Անուսնալուծուրիւն. s. divorce, dissolution du mariage.

Անուսնալուծուիլ. vn. divorcer, faire divorce.

Անուսնական. a. conjugal.

Անուսնանալ. vn. se marier, s'épouser, prendre femme, contracter un mariage; **վերստին՝ նորիւ** —, se remarier. [riable.

Անուսնանալի. a. nubile, ma-

Անուսնացած. a. marié.

Անուսնացնել. va. marier, donner en mariage, faire épouser.

Անուսնացող. s. épouseur.

Անուսնացու. a. nubile, en âge d'être marié.

Անուսնաւոր. marié, mariée.

Անուսնութիւն. s. mariage. épousailles, noces, nocce; **ամուսնութեան հանդէս,** noces.

Անուսնօրէն. V. **Ամուսնաբար.**

Ամուր. a. solide, fort, ferme, dur; — **բռնել,** tenir ferme.

Ամուրի. s. célibataire, garçon.

Ամուրիութիւն. s. célibat.

Ամոհել. va. adoucir, calmer, apaiser, pallier, lénifier, tempérer, mitiger. [liatif,

Ամոհիչ. a. lénitif, calmant, pal-
Ամկեռ. a. timide, honteux, pudique, pudibond, honnête, modeste.

Ամկեռութիւն. s. timidité, pudeur, honte, pudibonderie.

Ամկնալ. vn. avoir honte, être confus, être honteux, rougir,

Ամկցնող. a. qui fait honte.

Ամպ. s. nue, nuage, nuée.

Ամպաբեր. a. nubifère.

Ամպախի. a. nuageux.

Ամպակերպ. a. en forme de nuage, nébulé. [lo-stratus.

Ամպակոյտ. s. cumulus, cumu-

Ամպահալած. a. qui chasse les nuages, nubifuge.

Ամպածեւ. V. **Ամպակերպ.**

Ամպամած. a. couvert ou chargé de nuages, nuageux, nébuleux.

Ամպայիւն. a. de nuage, formé de nuages, nuageux.

Ամպայոյգ. s. nimbus.

Ամպանալ. vn. devenir nuage, se transformer en nuage.

Ամպամման. V. **Ամպառետիլ.**

Ամպապառ. V. **Ամպամման.**

Ամպառետիլ. a. semblable à un nuage, nuagé, nébulé, néphéloïde.

Ամպար. s. ombre gris.

Ամպարիւս. V. **Ամբարիւս.**

Ամպետյ. V. **Ամպեղէն.**

Ամպեղէն. a. de nuage, formé de nuages, nuageux.

Ամպիկ. s. petit nuage, nubécule, nuelle.

Ամպիւն. s. chaire, ambon, jubé.

Ամպիւղմունի. s. daïs, ciel, bal daquin.

Ամպհովանց. V. **Ամպհովանք.**

Ամպոս. V. **Ամպամած.**

Ամպոսիլ. vn. se couvrir, se couvrir de nuages, s'assombrir.

Ամպրոպ. s. ouragan.

Ամպրապայից. a. tonnant, fulminant. [orages.

Ամպրպայոյց. a. qui agite les

Ամննուկ. a. estival, d'été.

Ամապիր. V. **Ամապերք.**

Ամապլուխ. s. le premier jour du mois, néoménie. [mensuel.

Ամապերք. s. feuille ou journal

Ամապիւ. s. la date, le jour, le quantième du mois.

Ամապոսակ. s. gages du mois, mois, salaire, appointment, traitement.

Ամաական. a. d'un mois, mensuel; s. règles, menstrues; le mois, la paye d'un mois.

Ամաականուոր. a. qui est au mois; — *պաշտօնեայ*, employé au mois. [suelle.

Ամաանդէտ. s. revue men-

Ամամուս. V. **Ամապլուխ,**

Ամամոր. V. **Ամապլուխ.**

Ամապերք. s. fin du mois.

Ամապիւար. s. paye d'un mois, le mois.

Ամաաներ. s. livre du mois.

Ամապոյց. s. exposé mensuel.

Ամապոյցակ. s. tableau mensuel.

Ամսեայ. V. **Ամսորեայ.**

Ամսորեայ. a. mensuel, d'un mois.

Ամրաբերդ. s. château fort.

Ամրադործ. a. solidement fait, fortifié. [caché.

Ամրածածուկ. a. bien couvert,

Ամրակազմ. a. d'une solide constitution, fortement constitué, solide.

Ամրակապ. V. **Ամրակառոյց.**

Ամրակառոյց. a. bâti ou construit solidement, fort.

Ամրակուռ. a. très solide, très dur, très résistant.

Ամրանալ. vn. se fortifier, se raffermir; se fortifier, se munir, se retrancher, se remparer; se réfugier, s'abriter.

Ամրաւէց. a. bâti ou construit solidement, fort; — *զօրք*, génie, soldats du génie. [litaire).

Ամրաւիւրիւցիւց. s. génie (mi-

Ամրապահ. V. **Ամրապահակ.**

Ամրապահակ. a. qui garde, qui conserve bien; bien gardé, bien conservé; s. cbâtelain, la garde d'une forteresse. [lidement.

Ամրապէս. adv. fortement, so-

Ամրապիճդ. a. solide, fort.

Ամրապնդիլ. va. affermir, raffermir; solidifier, fortifier, consolider, étayer, assujettir; fig. rassurer.

Ամրապնդութիւն. V. **Ամրապնդում.**

Ամրապնդում. s. solidité.

Ամրացնիլ. va. fortifier, renforcer, munir; raffermir, affermir, consolider, soutenir.

Ամրու. V. **Ամրաւ.**

Ամրափակ. a. bien fermé, hermétiquement fermé.

Ամրափակիլ. va. fermer bien ou hermétiquement. [fort.

Ամրոց. s. fort, forteresse, château

Ամրոցիկ. s. fortin, redoute.

Ամրութիւն. s. solidité, fermeté, consistance; fortification, retranchement.

Ամփիթատր, **Ամփիթատրոն.** s. amphithéâtre. [tre.

Ամփիթատրածիւ. a. en amphithé-

Ամփոփ. a. contracté, resserré, serré, réduit, restreint; — *կեանք*, vie retirée.

Ամփոփիլ. va. contracter, resserrer, restreindre, serrer, renfermer, circonscrire, concentrer.

Ամփոփուիլ. vn. se contenir, se renfermer, être renfermé ou contenu; se resserrer, se contracter, se serrer, se ramasser, se concentrer; se replier, se ré-
fléchir.

Ամփոփում. s. restriction, contraction, assemblage, concentra-
tion.

Ամօք. s. honte, confusion, vergogne; opprobre, déshonneur; — է, c'est honteux; *խօսքս* —, pardon-
nez-moi ou permettez-moi l'ex-
pression, sauf votre révérence.

Ամօքաբեր. a. qui cause la honte, honteux.

Ամօքալի. a. honteux; — *գործ*, turpitude, infamie.

Ամօքալից. a. honteux, dégradant; — *կերպով*, honteusement.

Ամօքահար. a. honteux, confus, confondu, penaud.

Ամօքապարս. a. honni; hont-
tux, confus. [sion, honte.]

Ամօքապարսութիւն. s. confu-
sion.

Ամօքերես. a. qui a l'air hon-
teux, confus.

Ամօքեմտ. a. confus, honteux,
timide, pudique. [timide.]

Ամօքխառ. a. pudique, honteux,

Ամօքխառութիւն. s. pudeur,
pudicité, retenue, modestie, pu-
dibonderie.

Ամօքով. adv. honteusement; a.
confus, penaud.

Ա՛յ. interj. ho! holá! ô! hé toi!
ah! ouf! aïe!

Այբբեհարան. s. alphabet, a-
bécé, abécédaire. [կան.]

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այբբեհարան. V. **Այբբեհարան.**

Այգուն. adv. au point du jour, dès le matin.

Այգուց. adv. dès le point du jour, de bonne heure; s. matines.

Այդ. a. démonstr. ce, cet, cette; pron. démonstr. ce, cela, celui, celle, celui-là, celle-là.

Այդչափ. a. adv. tant, autant.

Այդպէս. adv. ainsi, de cette façon, de cette manière.

Այդպիսի. a. tel.

Այրէնածին. a. indigène, aborigène, autochtone.

Այրան. V. **Այդչափ.**

Այդորինակ. a. de cette façon, de cette manière, tel.

Այր. s. air, atmosphère.

Այժմ. adv. à présent, présentement, maintenant, actuellement. en ce moment, à l'heure qu'il est; առ —, pour le moment, pour l'heure, pour le présent, pour le quart d'heure; մինչեւ ց —, jusqu'à présent, jusqu'ici, jusqu'à ce jour.

Այժման. a. à présent, actuel, récent, moderne, d'aujourd'hui, d'à présent.

Այժմնութիւն. s. actualité.

Այժմէն. adv. dès à présent, dès ce moment, dès cette heure, d'ores et déjà. [բիւն.

Այժմէութիւն. V. **Այժմնութիւն.**

Այժմիկ. V. **Այժմ.**

Այժմու. V. **Այժման.**

Այլ. a. autre, différent; և — ն, et cætera — ընդ — ոյ, pêle-mêle, confus, absurde. [tant.

Այլ. conj. mais, cependant, pour-

Այլաբանաբար. V. **Այլաբանորէն.**

Այլաբանական. a. allégorique, parabolique. [légorisation.

Այլաբանականութիւն. s. al-

Այլաբանել. va. allégoriser, faire des allégories. [pologue, parabole.

Այլաբանութիւն. s. allégorie, a-

Այլաբանորէն. adv. allégorique-

ment.

Այլաբոյժ. s. allopathe.

Այլաբուժական. a. allopathique.

Այլաբուժութիւն. s. méd. al-

lopathie. [phale.

Այլազուի. s. zool. hétéroce-

Այլազունիլ. vn. se décolorer, changer de couleur, se déteindre, pâlir, blémir, s'altérer.

Այլազունութիւն. s. décolora-

tion, pâlir; hétérobaphie.

Այլադաւան. a. qui a une autre profession de foi, un autre rite.

Այլադին. V. **Այլազանդ.**

Այլադէմ. a. d'une autre figure, d'un autre visage. [férent.

Այլազան. a. divers, varié, dif-

Այլազանութիւն. s. variété, diversité.

Այլազանորէն. adv. diverse-

ment, différemment, autrement.

Այլազգ. a. autre, différent; adv.

autrement, d'une autre manière.

Այլազգի. s. étranger; a. étranger,

différent; païen.

Այլազգոտի. sf. étrangère.

Այլաքերք. a. bot. hétéropétale.

Այլածես. a. d'un rit différent.

Այլածին. a. étranger, hétéro-

gène, allogène.

Այլածնութիւն. s. hétérogénésie.

Այլակարծիք. a. d'opinion diffé-

rente, d'un avis différent.

Այլակերպ. a. de forme diffé-

rente, diversiforme; métamor-

phique, déguisé, travesti; bot.

hétéroïde, hétéromorphe.

Այլակերպել. va. transformer,

transfigurer, métamorphoser, dé-

guiser, masquer, travestir; dé-

figurer, altérer. [térer.

Այլակերպիլ. vn. changer, s'al-

Այլակերպութիւն. s. trans-

figuration, transformation, mé-

tamorphose, allomorphie; déguisement, travestissement; différence; — Քրիստոսի, la transfiguration de Jésus-Christ, V. Պարզական.

Այլակրոցի. a. qui est d'une autre religion, hétérodoxe, dissident. [doxie.

Այլակրոցնութիւն. s. hétéro-
Այլահաւատ. V. **Այլակրոցի.**

Այլահնչիւն. a. qui a un son différent.

Այլահոլով. a. gram. hétéroclite.

Այլաձայն. a. sans accord, hétérophone. [nie.

Այլաձայնութիւն. s. hétéropho-

Այլաձեւ. a. d'une autre forme, hétéromorphe.

Այլաձեւութիւն. s. déformation.

Այլադաճ. a. d'une autre secte, dissident.

Այլամիւր. a. exclusif.

Այլամիւրութիւն. s. exclusivité.

Այլալստան. a. confus; hybride. [altéré, changé.

Այլալսակ. a. différent, divers,

Այլալիւ. va. altérer, changer, dénaturer; altérer, troubler.

Այլալիւ. vn. s'altérer, changer; s'altérer, se troubler, s'émouvoir.

Այլալիկ. V. **Այլալսակ.**

Այլալիչ. s. altérateur.

Այլալութիւն. s. altération, changement; altération, trouble, perturbation, alarme, émotion; différence.

Այլալում. V. **Այլալութիւն.**

Այլանդակ. a. bizarre, étrange, extravagant, excentrique, hétéroclite, drôle, absurde, singulier, particulier, unique, baroque, lunatique, extraordinaire, fantaisiste, original; dénaturé, dégénéré, monstrueux.

Այլանդակաբար. adv. étrangement, absurdement.

Այլանդակիւ. va. rendre bizarre ou absurde; dénaturer, altérer, dégénérer.

Այլանդակիլ. vn. devenir bizarre ou absurde; se dénaturer, se dégénérer.

Այլանդակութիւն. s. bizarrerie, étrangeté, absurdité, extravagance, excentricité, originalité; dégénération, monstruosité.

Այլանման. a. dissimilaire, dissemblable.

Այլանուն. a. dissigne. [nyme.

Այլանուն. a. allonyme, hétéro-

Այլաչափ. a. arith. géom. incommensurable.

Այլաչափութիւն. a. arith. géom. incommensurabilité.

Այլաչայ. a. vairon, véron.

Այլապէս. adv. autrement, différemment. [hétérocarpien.

Այլապուղ. a. bot. hétérocarpe,

Այլապօղի. a. allégorique.

Այլապօղութիւն. V. **Այլաբանութիւն.**

Այլաքան. a. qui est d'une autre espèce, d'un autre sexe, hétérogène. [dégénéré.

Այլաքեր. a. bot. hétérogame;

Այլաքերիւ. a. dégénéré.

Այլաքերիւ. va. dégénérer, dénaturer. [bâtardir.

Այլաքերիլ. vn. dégénérer, s'a-

Այլաքերութիւն. s. dégénération.

Այլաքերում. s. dégénérescence.

Այլաքեր. a. altruiste.

Այլաքրակ. a. altruiste.

Այլաքրութիւն. s. altruisme.

Այլասպանութիւն. V. **Մարդասպանութիւն.**

Այլասնունդ. s. hétérotrophie; a. allotrophique.

Այլասար. a. différent.

Այլասեռութիւն. s. berlue, hétéroscopie.

Այլասերիւ. a. bot. hétérophylle.

Այլատեմիկ. V. **Այլացեղ.**
Այլացեղ. a. étranger, allophyle, allophylique.
Այլափոխ. a. transformé, changé; allégorique, métaphorique.
Այլափոխել. va. transformer, changer, modifier, diversifier, dénaturer, déformer, altérer; déguiser, travestir.
Այլափոխիլ. vn. changer; se transformer; se déguiser, se travestir.
Այլափոխիկ. a. métaphorique; — յորջորջանք, allégorique.
Այլափոխութիւն. s. transformation, changement, altération.
Այլ եւ. conj. mais encore.
Այլ եւ այլ. a. différent, divers; — ք. divers; variétés.
Այլ եւս. adv. conj. encore, outre cela; une autre fois, plus, davantage; — չեմ ուզեր, je ne veux plus.
Այլ ընդ այլոյ. V. **Այլ.**
Այլիզայ. spl.zool. hétérogynes.
Այլոտիւն. spl. moll. hétéropodes, pœcilopodes.
Այլործայ. a. bot. hétérandre.
Այլուս. adv. d'ailleurs, d'autre part, d'un autre côté.
Այլուր. adv. ailleurs, autre part, dans un autre endroit.
Այլուրկայ. s. alibi.
Այլ սակայն. conj. mais cependant. [féremment.
Այլորինակ. a. différent; adv. diffé-
Այծ. sf. zool. chèvre, bique; cabre; — վայրի. V. **Խառքուրդ;** առաւ — V. **Քաղ;** — ի ձագ. V. **Ամիկ,** **Ալուջ.**
Այծամազ. s. poil de chèvre.
Այծամարդ. s. satyre, bouquin; orang, orang-outaig.
Այծամորթ. s. peau de chèvre.
Այծային. a. chim. caprique.
Այծազագիւր. s. chabrilion, chabichou, chevrotin.

Այծառ. s. bot. peuplier noir.
Այծառ. s. chim. caprate.
Այծաթիկ. s. mus. chevrie.
Այծատուց. s. bot. satyriion.
Այծար. V. **Այծառ.**
Այծարած. s. chevrier; — աւհ, chevre.
Այծարան. s. chèvrerie.
Այծեակ. s. camelotine.
Այծեամ. s. chevreuil; առաւ —, brocart, brocard; էգ — V. **Այծեմիկ.**
Այծեայ. a. de chèvre, chevre, caprin; s. poil de chèvre.
Այծեղէն. a. chevre.
Այծեղջիւր. s. astr. Capricorne; bot. égicère; — եայք, égicérées.
Այծեմազ. V. **Այծամազ.**
Այծեմիկ. sf. zool. chevrete.
Այծեմորթ. V. **Այծամորթ.**
Այծեմուկ. s. zool. capromys, houtias.
Այծեմազործ. s. chamoiseur.
Այծեմազործութիւն. s. chamoi-
Այծեմ. a. de chèvre, caprin; de poil de chèvre; s. peau de chèvre, chevreau. [vres.
Այծեմամակ. s. troupeau de chè-
Այծի. V. **Այծ.**
Այծիւղ. s. chim. capronoile.
Այծյոս. s. bot. capraire.
Այծմորու. s. bot. galéga, rue de chèvre, lavarèse, faux indigo.
Այծողային. a. chim. caprylique.
Այծողառ. s. chim. caprylate.
Այծուկ. s. zool. chevreau.
Այծուղ. s. zool. lama.
Այծպոնիկ. s. bot. pis de chèvre blanc (raisin).
Այծերիւի. s. bot. chèvrefeuille.
Այծերիւիկ. V. **Այծերիւի.**
Այծմազ. s. zool. bouquetin, ibex.
Այն. a. dém. ce, cet, cette; pron. dém. celui, celle, celui-là, celle-là, le, la; այս է —, այս ու ահ,

tel et tel; — *որ*, ce jour; *ց* — *որ*, jusqu'à ce jour.

Այն է. conj. c'est-à-dire.

Այն ինչ. adv. pendant, tandis que; récemment; à peine.

Այնու հանդերձ. adv. néanmoins, nonobstant, malgré cela.

Այնուհետև. conj. depuis, depuis lors. depuis ce temps-là.

Այնչափ. a. adv. tant, autant, si, aussi, tellement, à un tel point ou degré, à tel point; — ... *որչափ*, tant... autant; *որչափ մարդիկ* — *կարծիք*, autant de têtes, autant d'avis; vingt têtes, vingt.

Այնպես. adv. ainsi, tellement, de cette façon, comme cela, tant, si; — *պատահական էր*, il était si ou tellement précieux; — *է*, c'est ainsi; — *որ*, tellement que, de façon que, si bien que, de sorte que, en sorte que; *սակայն է* — *այսպէս է*, pourtant, avec cela même, malgré tout cela; *այսպէս կամ* —, de façon ou d'autre, de manière ou d'autre.

Այնպիսի. a. tel, pareil.

Այնքան. V. **Այնչափ.**

Այո. adv. oui; si; — *կուզեմ*, oui, je veux; *չե՞ս ուզեր*. — *կ'ուզեմ*, ne veux-tu pas? si, je veux.

Այսպանել. va. bafouer, railler, gausser, se moquer de, narguer, persifler; insulter.

Այսպանող. s. moqueur, railleur, bafoueur, berneur, persifleur, gausseur.

Այսպանում. s. dérision, moquerie, raillerie, persiflage.

Այս. a. dém. ce, cet, cette; pron. dém. ceci, celui, celle, celui-ci, celle-ci; — *է*, c'est, c'est-à-dire, savoir; — *է այն*, tel et tel; *առ* —, à cela, pour cela; à cette occasion. [mon; sylphe.

Այս. s. souffle, vent; esprit, dé-

Այսակիր. a. démoniaque, possédé, énergumène.

Այսահար. a. possédé du démon, démoniaque, énergumène.

Այսահարիլ. vn. être possédé du démon.

Այսահարութիւն. s. théol. possession, obsession. [nommé.

Այս անու. a. tel, un tel, un **Այսինչ.** a. tel. [dire.

Այսինքն. conj. savoir, c'est-à-
Այսոս. V. **Այսահար.**

Այսու. adv. par là; — *անհնայեի*, malgré cela, néanmoins; — *հանդերձ*, avec cela.

Այսուհետև. adv. désormais, dorénavant, à l'avenir.

Այսչափ. a. adv. tant, autant; — *մարդիկ*, tant d'hommes.

Այսչափ. adv. ainsi, comme cela, de même, de cette façon, de cette manière, de cette sorte.

Այսպիսի. a. tel; adv. V. **Այսպէս.**

Այսքան. a. adv. tant.

Այսօր. adv. aujourd'hui; *մինչ ց* —, jusqu'aujourd'hui, jusqu'à ce jour, jusqu'à présent.

Այսօրեայ. a. d'aujourd'hui, du jour; — *թուական*, la date —; — *թուականում*, en date —.

Այսօրինակ. a. semblable; de cette façon.

Այս. V. **Այսփ.**

Այսակազմութիւն. s. anat. gé-noplastie, méloplastie.

Այսպիսի. V. **Այսինչ.**

Այսինչ. a. anat. général.

Այսոյց. s. méd. enflure, tumeur, tubercule; *պինդ* —, dureté.

Այսակիր. s. anat. joue, os de la joue.

Այսում. s. méd. enflure, fluxion, tuméfaction, gonflement; bouton, pustule, tumeur, intumescence, tubercule.

Այտնաբանութիւն. s. path. oncologie.

Այտնախւս. s. méd. tuberculose, maladie tuberculeuse.

Այտնախոտութիւն. s. méd. tuberculose.

Այտնիկ. a. variqueux.

Այսօք. s. joue.

Այր. s. homme; mari, époux; — մարդ, homme, mâle.

Այր. s. antre. grotte, caverne.

Այրաքար. adv. en homme, comme un homme, virilement, valeureusement. [mari.

Այրաքող. a. séparée de son-

Այրած. a. brûlé, calciné, — աղջապ. colcotar; — ծաղիկ՝ պղինձ, antimoine.

Այրածք. s. brûlure.

Այրական. a. d'homme, viril, mâle; marital.

Այրակին. V. Արուէգ.

Այրապէս. V. Այրաքար.

Այրասիր. a. doué d'un cœur viril, brave.

Այրացաւեր. a. brûlé et dévasté; — ընել, brûler et dévaster, détruire, saccager.

Այրել. va. brûler.

Այրելի. a. combustible; brûlant; s. combustible.

Այրեծաղիկ. s. bot. scabieuse, fleur de veuve.

Այրեցած. s. brûlure; a. brûlé; — ou — գօտի V. Այրեցեալ գօտի.

Այրեցեալ. a. brûlé, torride, aduste; — գօտի, zone torride.

Այրեցող. a. brûlant, caustique.

Այրեցուած. s. brûlure.

Այրբնիւր. a. brave, vaillant; s. des hommes d'élite. [d'élite.

Այրբնիւրք. spl. ablectes, troupes

Այրի. a. s. veuf, veuve.

Այրիանալ. vn. devenir veuf ou veuve.

Այրիլ. vn. brûler, être brûlé, se brûler.

Այրիութիւն. s. veuvage, viduité.

Այրիչ. a. qui brûle, brûlant; brûleur, caustique, ardent.

Այրմարդ. V. Էրկիմարդ.

Այրոց. V. Այրիչ.

Այրութիւն. s. âge viril, virilité, air mâle.

Այրութի. s. cavalerie.

Այրում. s. brûlement, combustion, ignition, ustion; méd. adustion; cuisson. [legmon.

Այրուցք. s. brûlure; path. py-

Այց. s. visite.

Այցագիւն. s. honoraires, prix de visite.

Այցառմա. V. Այցեռմա.

Այցաբար. V. Այցեռմա.

Այցեգիւն. V. Այցագիւն.

Այցել. va. visiter; inspecter.

Այցելաբար. adv. en visite.

Այցելագիւն. V. Այցագիւն.

Այցելարար. V. Այցելու.

Այցելել. V. Այցել.

Այցելու. s. visiteur; inspecteur.

Այցելութիւն. s. visite; inspection, surveillance, examen; — տօն այցելութեան Ս. Կուսիք, Visitation, fête de la Visitation.

Այցելուհի. sf. visiteuse.

Այցեռմա. s. carte de visite, carte.

Այցեբար. V. Այցեռմա.

Այցող. s. visiteur.

Ան. pop. de Այն.

Ան — Տ — préfixe négatif: a—, dé—, dés—, dis—, in—, etc.

Անագ. s. étain, étamure; tain.

Անագազոր. s. potier d'étain.

Անագազօծ. a. étamé.

Անագազօծել. va. étamer; դերստիւն —, rétamé.

Անագազօծում. V. Անագում.

Անագախառն. a. stanneux.

Անագալիւն. a. chim. stannique.

Անազան. a. tardif; adv. tard, sur le tard, tardivement; s. le soir. [rain.
Անազապիհն. s. bronze; ai-
Անազեայ. a. d'étain.
Անազել. va. étamer; նորէն —, rétamé.
Անազի. V. Ազա.
Անազի. s. étameur.
Անագորոյն. a. cruel, impitoyable, inhumain, féroce, barbare, atroce.
Անագորունութիւն. s. cruauté, inhumanité, férocité, barbarie, atrocité.
Անագում. s. étamage.
Անագդակ. a. inactif.
Անագդական. a. inefficace.
Անագդելի. a. insensible, imperceptible.
Անագդեցիկ. a. qui est sans influence, anodin, inefficace.
Անագիւ. a. bas, vil, déloyal.
Անագնութիւն. s. bassesse, vilénie.
Անաթմայ. s. anathème.
Անաթա. a. sans siège, inpartibus. [insipide, fade.
Անալի. a. qui n'est pas salé,
Անախորդ. a. désagréable, déplaisant, contrariant, disgracieux, laid.
Անախորականութիւն. s. inappétence, anorexie, apositie.
Անախորելի. V. Անախորդ.
Անախորժութիւն. s. désagrément, déplaisance.
Անակնկալ. a. inattendu, inespéré, inopiné, imprévu; s. imprévu, surprise. [prise.
Անակնկալիք. s. imprévu, sur-
Անակնունելի. V. Անակնկալ.
Անապար. a. non dénigré, intact, inaltérable.
Անապխ. a. sans bagage; sans cargaison, à vide.

Անապուկ. a. sans alarme, sans bruit.
Անապ. a. sans souillure, sans tache, net; fig. pur, chaste; immaculé, vierge.
Անամայ. V. Անամոթ.
Անամուսին. a. non marié; célibataire.
Անամայ. a. sans nuage, serein.
Անամոթ. a. qui n'a point de honte, déhonté, éhonté, dévergondé, impudent, impudique; effronté.
Անամոթաբար. adv. sans honte, impudemment, effrontément.
Անամոթութիւն. s. impudence; impudeur, dévergondage, effronterie.
Անայլայլ. a. inaltérable, invariable, immuable.
Անայլայելի. V. Անայլայլ.
Անայր. a. sans marie, non mariée, célibataire, fille, demoiselle.
Անայրելի. a. incombustible.
Անայց, **Անայցելու.** a. non fréquenté, abandonné.
Անանաս, s. bot. ananas.
Անանկ. V. Այնպէս.
Անանձնատէր. qui n'est pas égoïste, dévoué. [voué.
Անանձնատիրութիւն. s. dé-
Անանձնատիր. a. impersonnel, incorporel. [personnellement.
Անանձնատրաբար. adv. im-
Անանձնատրութիւն. s. impersonnalité.
Անանձնգով. a. modeste.
Անանձնգովութիւն. s. modestie.
Անանձրել. a. sans pluie; — երկինք, ciel d'airain.
Անանունելի. a. indéfinissable, innommable.
Անանուխ. s. bot. menthe; սարի —, menthe sauvage; ջրի —, menthe aquatique; զայրի — V. Դադի.

Անանուհ. a. inconnu, inconnu, anonyme; sans nom, inconnu, obscur; — **ընկերութիւն**, société anonyme. [anonymie.]

Անանուհութիւն. s. anonymat,

Անանգաւ. a. inséparable.

Անանգաւաբար. adv. inséparablement.

Անանգաւի. V. **Անանգաւ.**

Անանգաւի. a. qui n'est pas espacé, inséparable.

Անանգ. a. sans fin, éternel, immortel, impérissable; sans passage, impraticable, infranchissable. [pas, éternel.]

Անանգաւոր. a. qui ne passe

Անանգորդ. a. sans passagers, sans passants.

Անախաւ. a. infatigable, sans fatigue, sans peine, aisé; adv. sans fatigue, sans peine.

Անախաւաւոր. a. paresseux, fainéant. [resse, fainéantise.]

Անախաւաւորութիւն. s. pa-

Անախաւ. a. sans douleur, sans lamentation.

Անախաւի. a. étranger; expatrié, dépaycé.

Անախաւ. a. impartial, désintéressé, sévère, strict, rigide.

Անախաւաւոր. adv. impartialement.

Անախաւութիւն. s. impartialité, sévérité, rigidité.

Անախաւ. a. sans avenir.

Անախաւ. a. pur, sans mélange; s. vin pur. [incorrompu, vierge.]

Անախաւ. a. incorruptible,

Անախաւութիւն. s. incorruptibilité, incorruption, intégrité.

Անախաւ. a. non affranchi.

Անախաւութիւն. s. non affranchissement.

Անախաւ. a. incertain, non assuré, qui n'est pas en sûreté, qui manque de sécurité.

Անախաւութիւն. s. manque de sûreté, d'assurance, incertitude, insécurité.

Անախաւ. a. incontrit, impénitent, irrepentant, inconvertible; adv. sans faire pénitence, sans repentir.

Անախաւութիւն. s. impénitence, irrepentance.

Անախաւ. a. sans asile, abandonné.

Անախաւ. s. désert, solitude, ermitage; a. désert, inhabité. ;

Անախաւ. a. solitaire; s. ermite, anachorète.

Անախաւութիւն. s. vie d'anachorète, vie érémitique.

Անախաւ. a. qui vit dans le désert; s. ermite, anachorète.

Անախաւ. a. nomade.

Անախաւ. V. **Անախաւ.**

Անախաւութիւն. s. solitude, isolement, abandon.

Անախաւ. a. sans preuve.

Անախաւ. a. sans protection, délaissé. [աւ., bateau —

Անախաւ. a. sans voile; —

Անախաւ. a. prodigue, libertin, débauché, déréglé, dissolu, abandonné.

Անախաւ. adv. en débauché, dissolument.

Անախաւ. } vn. mener une

Անախաւ. } vie déréglée, se débaucher.

Անախաւ. s. coquin, polisson.

Անախաւութիւն. s. vie déréglée, débauche, libertinage, prodigalité, dissolution, incontinence,

abandonnement, inconduite, déréglement. [chef.]

Անախաւ. a. sans guide, sans

Անախաւ. a. irréprochable, inattaquable.

Անառիկ. a. inprenable, insaisissable, inexpugnable.

Անառնիկ. a. infaisable.

Անառողջ. a. malsain, insalubre.

Անառողջութիւն. s. insalubrité.

Անասիկ. a. indicible, inexplicable.

Անասաբան. etc. V. **Կենդանաբան**, etc.

Անասաբար. adv. brutalement, bêtement, bestialement.

Անասաբարոյ. a. brutal, bête, grossier.

Անասաբայժ. s. vétérinaire.

Անասաբայժ. a. qui nourrit ou élève du bétail; s. éleveur, éleveur de bestiaux, nourrisseur.

Անասաբուժական. a. zoothérapique, zooiatrique, vétérinaire.

Անասաբուժութիւն. s. art vétérinaire, zoothérapie, zooiatrie.

Անասաբուծութիւն. s. élevage, zoothechnie.

Անասագողութիւն. s. abigéat.

Անասագրութիւն. s. zoographie.

Անասախութիւն. s. épizootie.

Անասական. a. brutal, bestial, animal. [té.]

Անասականութիւն. s. bestialité.

Անասահանութիւն. s. zootomie.

Անասամար. s. pancarpe, combat d'animaux.

Անասամի. s. brute, bête, animal, abruti.

Անասամայ. vn. s'abrutir.

Անասապահ. s. éleveur de bestiaux.

Անասապահութիւն. s. élevage de bestiaux. [պահ.]

Անասապահ. V. **Կենդանաբան**.

Անասարան. s. ménagerie.

Անասարար. a. abrutissant.

Անասացիկ. va. abrutir.

Անասացուցակ. s. faune.

Անասացուցիկ. a. abrutissant.

Անասիկ. s. animalcule, petite bête, petit animal, bestiole, bestion.

Անասոց. V. **Անասարան**.

Անասութիւն. s. brutalité, abrutissement, animalité.

Անասուն. s. animal, bête, bétail; a. bête, brute, bête, irraisonnable, insensé.

Անասութան. a. sans grade.

Անասոյ. a. sans étoile.

Անասունած. s. athée; a. athée, athéistique; pervers, sans foi ni loi.

Անասունածական. a. athée, athéistique.

Անասունածութիւն. s. athéisme.

Անասունածապանութիւն. s. idolâtrie.

Անասկ. a. incapable, inhabile.

Անասու. s. a. édenté, anodonte.

Անասուճիճ. spl. les édentés.

Անարան. a. immaculé, sans tache, pur, intact. [purement.]

Անարաբար. adv. sans tache, pureté.

Անարանութիւն. s. pureté.

Անարուն. a. impubère, non nubile. [fance.]

Անարութիւն. s. impuberté, en-

Անարկ. a. vil, abject, bas, méprisable, ignoble, déshonoré, indigne: — **Կերպով**, V. **Անարկաբար**.

Անարկաբար. adv. ignominieusement, sans honneur, vilement, bassement, honteusement, indignement.

Անարկարամ. s. billon, potin.

Անարկական. a. méprisant, dédaigneux, insultant, insolent, déshonorant.

Անարկամեծար. a. bienveillant.

Անարկամեծարութիւն. s. bienveillance.

Անարկանայ. vn. s'avilir, être

déshonoré, s'humilier, s'abaisser, se dégrader.

Անարգոյս. s. déshonneur, ignominie, affront, mépris.

Անարգասուն. a. infertile, infécond; infructueux, stérile.

Անարգասունութիւն. s. infertilité, infécondité, stérilité, effritement.

Անարգել. a. sans obstacle, libre; adv. librement, sans obstacle, couramment.

Անարգել. va. déshonorer, mépriser, dédaigner, vilipender, dépriser, avilir.

Անարգի. { a. déshonorant, a-
Անարգու. vilissant, mépri-
sant, dédaigneux.

Անարգութիւն. s. déshonneur, avilissement, ignominie, vileté, abjection, humiliation, dégradation.

Անարգօրէց. V. **Անարգաբար**.

Անարգ. a. sans ornement, brut, difforme. [chant.

Անարգար. a. injuste, inique, mé-

Անարգարտիւ. a. injuste.

Անարգարտութիւն. s. injustice.

Անարգարեանի. a. injustifiable.

Անարգարապէս. adv. injustement. [quité.

Անարգարութիւն. s. injustice, ini-

Անարգիւ. a. infructueux, inefficace, inutile; sans mérite; — *կերպով*. V. **Անարգիւնաբար**.

Անարգիւնաբար. adv. inefficacement, infructueusement.

Անարգիւնաբր. a. improductif.

Անարգիւնաբրութիւն. s. improductivité. [նաբար.

Անարգիւնապէս. V. **Անարգիւ-**

Անարգուարդ. a. négligé.

Անարի. a. sans soleil, obscur; ombragé.

Անարմ. a. indigne; illicite;

— *կերպով*. V. **Անարմաբար**;
— *համարել*, dédaigner, ne pas juger digne, regarder comme indigne; — *բլաւ*, se rendre indigne, démeriter.

Անարմաբար. } adv. indigne-
Անարմապէս. } ment, d'une manière indigne.

Անարմաւար. V. **Անարմ**.

Անարմաւարութիւն. s. in-

Անարմութիւն. dignité; — *բ.* indignement.

Անարժէ. a, sans valeur.

Անարիական. a. anaryien.

Անարիւ. a. anémique.

Անարիւնութիւն. s. anémie.

Անարմաբ. a. pauvre; gratuit.

Անարձագանգ. a. sans écho.

Անարմա. a. sans racine, arhize, arrhize.

Անարաւոյս. a. sans aurore.

Անարուես. a. sans art, inhabile; sans art, simple, naturel; rustique, grossier.

Անարուեսական. a. non artistique, grossier, rustique.

Անարուեսութիւն. s. atechnie. impéritie. [tif.

Անարաւրական. a. improduct-

Անարաւոյս. a. inexpressif.

Անարաւսիւ. a. sans larmes; — *աչք*, œil sec.

Անարաւս. V. *Կոպա*.

Անարօ. a. sans pâturage.

Անարօր. a. non labouré, indéfriché, sans culture, inculte.

Անաւաղ. a. faible, débile, impuissant, frêle, délicat; humble, bas. [miné, incomplet.

Անաւոր. a. inachevé, non ter-

Անքանի. a. bot. acalical, incalicé.

Անքանիւնար. a. bot. acalicin.

Անքանաղ. a. inséparable, indivis, indivisible; méd. achoriste.

Անքանաբար. adv. insépa-

rablement, indivisément, par indivis.

Անբաժանականութիւն. s. indivisibilité, indivision, inséparabilité, impartibilité.

Անբաժանիւի. a. indivisible, inséparable, indivis, impartageable; théol. individue; — *Կերպով* V. **Անբաժանաբար**.

Անբաժանութիւն. s. inséparabilité, indivisibilité, indivision.

Անբաժիւն. a. inséparable, inhérent, insécable, indivis; privé de sa part.

Անբախս. a. infortuné, malheureux, qui n'a pas de chance ou pas de veine.

Անբախտութիւն. s. infortune, malheur.

Անբաղադրեալ. a. in composé, simple.

Անբաղադրիւի. a. simple.

Անբաղդ, etc V. **Անբախս**, etc.

Անբաղդաս. } V. **Անհամե-**

Անբաղդաեիւի. } **մաս**.

Անբաղձալի. a. non désirable, non souhaitable, fâcheux.

Անբան. a. privé de raison, brute, irraisonnable; privé de la parole; s. bête brute, bête, animal.

Անբանաբար. adv. bêtement.

Անբանական. a. brutal, irraisonnable, animal.

Անբանանալ. vn. s'abrutir, devenir comme une bête brute; devenir stupide, bête, s'abêtir, se crétiniser.

Անբանացնել. va. abrutir, hébété, rendre stupide ou bête, abêtir, brutifier, crétiniser.

Անբանացուցիչ. a. abrutissant.

Անբանաւոր. a. irraisonnable, irrationnel, déraisonnable, brute.

Անբանութիւն. a. abrutissement, brutalité.

Անբաժիւի. a. impartible, impartageable.

Անբափր. } a. irréprochable,

Անբարեիւի. } irrépréhensible.

Անբարբառ. a. qui ne parle pas, muet.

Անբարեբեր. V. **Անբեր**.

Անբարեխառն. a. intempéré.

Անբարեխառնութիւն. s. intempérie; intempérance.

Անբարեխիղճ. a. sans conscience, inconscient.

Անբարեխղճօրէն. adv. inconscientement. [désordonné.

Անբարեկարգ. a. en désordre,

Անբարեկիրք. a. mal élevé, incivil, impoli, discourtois.

Անբարեկրթութիւն. s. mauvaise éducation, incivilité, manque de courtoisie, impolitesse.

Անբարոյական. a. immoral;

— *Գրականութիւն*, littérature immorale ou malsaine, littérature pornographique.

Անբարոյականանալ. vn. s'immoraliser, devenir immoral.

Անբարոյականացում. s. immoralisation. [moraliser.

Անբարոյականացնել. va. im-

Անբարոյականացուցիչ. a. immoralisateur, immoralisant.

Անբարոյականութիւն. s. immoralité. [lement.

Անբարոյապէս. adv. immoral-

Անբացալայտ. a. non évident, obscur, inexplicable.

Անբացարեիւի. a. inexplicable, inexprimable, indéfinissable.

Անբաւ. infini, innombrable, immense, excessif; impossible.

Անբաւաբառիւ. a. math. infinitésimal. [immense.

Անբաւածաւալ. a. très étendu,

Անբաւական. a. insuffisant, incapable, inhabile. [suffisant.

Անբաւականանալ. vn. être in-

Անբաւականապէս. adv. insuffisamment.

Անբաւականութիւն. s. insuffisance, incapacité, inhabilité, inhabileté, inaptitude.

Անբաւելի. V. **Անբաւական.**
Անբեղմաւոր. } a. improductif,
Անբեղուն. } infructueux,
 infertile, stérile, infécond.

Անբեր. a. infructueux, stérile, infertile, improductif, improduit, aride, pauvre, ingrat.

Անբերաց. s. bot. zool. astome.

Անբերութիւն. s. infécondité, infertilité, stérilité.

Անբերի. V. **Անբեր.**

Անբերիւթիւն. s. infertilité, infécondité, stérilité, aridité.

Անբժշկելի. a. inguérisable, incurable, irrémédiable.

Անբժշկութիւն. s. incurabilité.

Անբիծ. etc. V. **Ամբիծ.** etc.

Անբխրեղ. a. sans cristaux, non cristallisé. [sable.]

Անբխրեղական. a. incristallisable.

Անբլթակ. V. **Անպրոկ.** [désert.]

Անբնակ. a. inhabité, déshabité,

Անբնական. a. qui n'est pas naturel, contraire à la nature; artificiel, faux, factice.

Անբնակելի. a. inhabitable.

Անբնիկ. a, étranger; abusif.

Անբողիւկ. a. s. zool. acère.

Անբողոք. a. sans protestation.

Անբոյժ. V. **Անբժշկելի.**

Անբոյս. a. sans végétation.

Անբոյր. a. sans odeur, sans parfum; bot. amyride.

Անբովանդակ. a. infini, immense; incompréhensible, inconcevable. [nité, immensité.]

Անբովանդակութիւն. s. infini.

Անբոց. a. sans flamme; aphlogistique.

Անբոցակեղ. a. aphlogistique.

Անբութ. a. sans accent grave.

Անբուծելի. V. **Անբժշկելի.**

Անբուծութիւն. V. **Անբժշկութիւն.** [sacré.]

Անբաճարելի. a. inviolable,

Անբաճարելիութիւն. s. inviolabilité.

Անբաճողանելի. a. incoercible.

Անբաճազբօւ. a. non forcé, naturel.

Անգաղափար. a. sans idée.

Անգաղափարական. a. non idéaliste.

Անգաղափարականութիւն. s. manque d'idéalisme.

Անգաղափարային. a. non idéal.

Անգաղանապահ. a. indiscret.

Անգաղանապահութիւն. s. indiscretion.

Անգամ. adv. fois; *այս* —, cette —, pour cette —; *այլ* —, une autre —; *առաջին* —, la première —; *մի—ընդ—միշտ*, une fois pour toutes; —*մին* *ալ*, encore une fois.

Անգամ. conj. même, aussi.

Անգայ. a. clair, peu serré, peu dense; raréfié. rare; fluet, grêle;

s. pyrrhique.

Անգայանալ. vn. se raréfier.

Անգայանալի. a. raréfiable.

Անգայաչափ. s. manomètre.

Անգայացում. s. raréfaction.

Անգայացնել. va. raréfier.

Անգայացուցիչ. s. raréfiant,

raréfactif. [reté.]

Անգայութիւն. s. raréfaction, raréfaction.

Անգանգա. a. sans plainte.

Անգանձելի. a. insolvable.

Անգար. s. path. migraine, hémicranie.

Անգեղ. s. anse, oreille.

Անգեղ. a. laid.

Անգեղեցիութիւն. s. laideur.

Անգեղազանցելի. a. qu'on ne peut dépasser ou surpasser.

Անգէ. a. ignorant, inconscient;

ignoré, inconnu; *յանդէտս*, adv.

par ignorance, à l'insu, incons-
ciemment, sans le savoir; — *ձե-
լացնել*, faire l'ignorant.

Անգրաբար. adv. sans pitié,
Անգրորդն. sans miséricorde,
cruellement, impitoyablement.

Անգրութիւն. s. cruauté; félo-
nie; *անգթութեամբ*, cruellement.

Անգժաւ, **Անգուժաւ.** s. assa
ou asa foetida.

Անգիծ. a. sans rayure, sans raie.

Անգին. a. sans prix, précieux,
inestimable, inappréciable.

Անգիտաբար. adv. ignoramment,
sans savoir, par ignorance.

Անգիտակ. a. ignorant, illettré,
sans instruction. [cisme.

Անգիտականութիւն. s. agnosti-

Անգիտակից. a. inconscient.

Անգիտակցաբար. adv. incons-

Անգիտակցապէս. ciemment, à
son insu, sans le savoir.

Անգիտակցական. a. inconscient.

Անգիտակցութիւն. s. incons-
cience. [ցաբար.

Անգիտակցորդն. V. **Անգիտակ-**

Անգիտանալ. vn. ignorer, ne pas
savoir, méconnaître.

Անգիտական. a. non scientifique.

Անգիտութիւն. s. ignorance, in-
su; incertitude; *անգիտութեամբ*,
par ignorance, sans savoir.

Անգիր. a. non écrit, inécrit, sans
écrit, verbal; ignorant, illettré.

Անգիւորդն. V. **Անգիտաբար.**

Անգիւ. a. introuvable, rare,
précieux. [gyptien.

Անգիւեղիպական. a. anglo-é-

Անգիւի հայկական. a. anglo-ar-
ménien.

Անգիւսաբան. a. anglo-saxon.

Անգլիաբանութիւն. s. angli-
cisme.

Անգլիաբնակ. a. habitant l'An-
gleterre.

Անգլիադէ. s. anglicisant.

Անգլիական. a. anglican; ang-
lais, hritannique. [nisme.

Անգլիականութիւն. s. anglica-

Անգլիահայ. s. Arménien d'Ang-
leterre; a. anglais-arménien.

Անգլիամու. a. anglomane.

Անգլիամուտութիւն. s. anglo-
manie.

Անգլիաւէր. a. anglophile.

Անգլիաւորութիւն. s. anglo-
philie.

Անգլիացի. s. anglais.

Անգլիաւեաց. a. anglophobe.

Անգլիաւեցութիւն. a. anglo-
phobie.

Անգլիարդ. adv. en anglais;

Անգլիերդ. s. l'anglais, la

langue anglaise; a. anglais.

Անգլիութիւն. s. anarchie.

Անգլութ. a. sans tête, acéphale;
sans chef, anarchique.

Անգլուիք. sf. Anglaise.

Անգղ. s. ornith. vautour; —

մերկեան, urubu; anse, oreille.

Անգղիւ. etc. V. **Անգլիւ**, etc.

Անգղբք. a. sans coupole.

Անգղալի. a. impraticable, im-

Անգղաց. pénétrable.

Անգղահաւիք. a. inestimable,
inappréciable.

Անգոռ. a. mécontent.

Անգոռացիցի. a. qui ne peut
contenter ou satisfaire.

Անգոյ. a. fictif, nul, idéal, inexis-
tant, imaginaire.

Անգոյն. a. sans couleur, inco-
lore, achrome, achromique.

Անգոյութիւն. s. néant, défaut,
manque, inexistence.

Անգոսնել. va. mépriser, dé-
daigner; insulter; *զիրար* —, se
mépriser l'un l'autre.

Անգոսնելի. a. méprisable, dé-
daignable. [dain.

Անգոսնութիւն. s. mépris, dé-

Անգովիք. a. blâmable.

Անգործ. a. inactif, désœuvré, inoccupé, oisif; inerte, inefficace; non travaillé, brut, inculte; — *մեղացի*, soie grège.

Անգործարեի. a. impraticable, inapplicable, inexecutable.

Անգործարեիութիւն. s. in-exécution, impraticabilité, inapplicabilité.

Անգործածական. a. inutilisa-

Անգործածելի. ble, inusité

Անգործածութիւն. s. non usage.

Անգործարան.

Անգործարանական. } a. inorga-

Անգործարանաւոր. } nique.

Անգործիական.

Անգործական. a. qui n'est pas

pratique; impraticable.

Անգործութիւն. s. inaction, dés-œuvrement, inactivité, inoccu-pation, oisiveté, inertie; inculture.

Անգործութեայ. a. inactif, i-nerte, inoccupé, désœuvré.

Անգործութեանութիւն. s. inacti-vité, inertie.

Անգործոց. a. inactif.

Անգործոյ. a. dur, impitoyable.

Անգութ. a. impitoyable, cruel, inhumain, insensible; félon.

Անգութա. V. **Անգութա.**

Անգութատեսութիւն. s. méd. achromatopsie.

Անգութաւորութիւն. s. opt. achromatisme.

Անգութութիւն. s. path. achro-mie, achromasie.

Անգութելի. a. introuvable.

Անգրագէ. a. illettré, igno-rant, ignare.

Անգրաւելի. a. insaisissable.

Անգոօթ. a. sans ceinture.

Անդ. s. champ, sol, terrain.

Անդ. adv. là, là-bas, y.

Անդադար. } a. continuel, in-

Անդադրում. } cessant, perpé-tuel, assidu; adv. sans cesse,

sans relâche, toujours, à tous moments, à chaque instant, con-tinuellement, incessamment; *ան-դորդալ* —, jour et nuit.

Անդալար. a. sans verdure, sec.

Անդանել. vn. penser, méditer, réfléchir, songer.

Անդամ. s. membre; terme; *ան-դամ անդամ*, membre par mem-bre, en morceaux.

Անդամաբան. s. anatomiste.

Անդամաբանական. a. anatomi-que. [mie.

Անդամաբանութիւն. s. anatomi-que.

Անդամաբանօրէն. adv. anatomi-quement. [tent, estropié.

Անդամաբէլ. a. infirme, impo-

Անդամագէ. etc. V. **Անդա-մաբան**, etc. [ankylose.

Անդամագոտութիւն. s. path.

Անդամագնիւն. etc. V. **Անդա-մաբան**, etc.

Անդամագնեի. va. anatomiser.

Անդամագնիչ. s. anatomiste.

Անդամայոյծ. a. s. paralyti-que. paralysé, perclus.

Անդամայոյծել. va. paralyser; frapper de paralysie, disloquer.

Անդամայոյծիլ. vn. se para-lyser. [paralysie.

Անդամայոյծութիւն. s. méd.

Անդամախել. a. estropié.

Անդամախելութիւն. s. estro-piement.

Անդամակից. s. collègue.

Անդամակցել. va. agréger.

Անդամակցիլ. vn. devenir mem-bre, s'agréger, s'associer.

Անդամակցութիւն. s. agréga-tion.

Անդամահատ. a. amputé; s. disséqueur, dissecteur.

Անդամահատել. va. amputer.

Անդամահատութիւն. s. am-putation d'un membre, acroté-riasme.

Անդամահերձ. s. prosecteur.
Անդամահերձել. va. disséquer, anatomiser. [tion].
Անդամահերձութիւն. s. dissection.
Անդամակցար. s. cotisation.
Անդամաւել. va. démembrer; disséquer; scander.
Անդամաւորութիւն. s. dissection; démembrément; scansion.
Անդամացու. s. futur membre.
Անդամաւորել. vn. avoir les membres formés, se former.
Անդամութիւն. s. aggrégation, incorporation. [étaire].
Անդամուհի sf. membre. soci.
Անդամցու. V. **Անդամացու.**
Անդամք. spl. membrure.
Անդանդաղ. a. rapide, prompt, lesté, vite, diligent, empressé; adv. promptement, avec diligence.
Անդանդաղութիւն. s. diligence, promptitude, empressément.
Անդանոր. V. **Անդ** adv.
Անդաւեն. a. sans contrat; sans accord, en désaccord. [penteur].
Անդաշափ. s. agromètre, ar.
Անդաշափել. va. arpenter.
Անդաշափութիւն. s. agrométrie, arpentage. [messier].
Անդապահ. s. garde-champêtre,
Անդաւնալի. V. **Անդարձ;** — **Կերպով.** V. **Անդաւնալիփորէն.**
Անդաւնալիփորէն. adv. irrévocablement.
Անդաստւն. s. champ, campagne; bénédiction des champs, Rogations.
Անդաստւորհիւք. s. Rogations, bénédiction de champs.
Անդաստարակ. a. sans éducation, non éduqué.
Անդաստարակութիւն. s. manque d'éducation.
Անդաստաւն. a. sans jugement.
Անդաստար. a. sans juge.
Անդարձ. a. irrévocable, sans re-

tour; inconvertible; irrémédiable; — **Կամք.** absolument.
Անդարձաբար. } adv. irrévoca-
Անդարձօրէն. } blement, à ja-
 mais, pour toujours, sans retour.
Անդարձութիւն. s. irrévocabilité.
Անդարման. a. négligé.
Անդարմանելի. a. irrémédiable, irréparable, incurable; — **Կերպով,** irrémédiablement, irréparablement
Անդեայ. } s. gros bétail, trou-
Անդեայք. } peau de gros bétail.
Անդեղել. } a. ferme, d'un pas
Անդեղելու. } ferme, inébranlable.
Անդեղայ. } s. antidote, contre-
Անդեղեայ. } poison, antiphar-
 maque, alexipharmaque; théria-
 que; bézoard. [(verbe)].
Անդէմ. a. gram. impersonnel
Անդէնական. a. de là-bas.
Անդէորդ. s. bouvier. vacher, pâtre.
Անդէորդական. a. bucolique.
Անդէորդութիւն. s. métier de pâtre.
Անդէպ. a. inopportun, inconvenant, iucongru, impertinent, hors de saison; intempestif, inapplicable; adv. mal à propos.
Անդիմադարձ. a. inopposable.
Անդիմադարձութիւն. s. inopposabilité.
Անդիմադրելի. a. irrésistible, irréfragable.
Անդիմակ. a. non masqué.
Անդիմօրէն. adv. gram. impersonnellement.
Անդին. a. de ce côté-là, de l'autre côté; — **Հիւս,** va-t-en; **սու-
 դիւս** —, de-ci de-là, par-ci par-là, de côté et d'autre.
Անդիւնադէտ. a. s. qui n'est pas diplomate, mauvais diplomate.
Անդիւնադէտութիւն. s. man-

que de diplomatie, mauvaise diplomatie.

Անդնայից. a. plein d'abîmes.

Անդնայառ. a. très profond.

Անդնայիւ. a. d'abîme, abîmal, abyssal.

Անդնայոյ. a. abîmé, submergé, engouffré, plongé; — **ըլլալ**, s'engouffrer, s'abîmer, s'engloutir, se précipiter dans un abîme, aller au fond; — **ընել**, engouffrer, abîmer, engloutir, précipiter dans un gouffre, couler à fond, couler bas.

Անդահ. { a. inquiétant, fâ-

Անդահական. { cheux, effrayant, angoissant, affreux, sinistre.

Անդահ. { s. angoisse,

Անդահալիւ. { anxiété, détresse, inquiétude, souci.

Անդհիլ. vn. se soucier, s'inquiéter.

Անդողոյ. a. ferme, immuable.

Անդոր. a. paisible, calme.

Անդարագիր. s. quittance.

Անդարագրել. va. quittance.

Անդարմա. a. tranquille, calme, paisible, serein.

Անդարմալ. vn. se tranquilliser, se calmer, se soulager.

Անդարացնել. va. tranquilliser, calmer, apaiser.

Անդարել. { ser.

Անդարեցնել. { ser.

Անդարմա. a. paisible, calme, coi.

Անդորիլ. a. paisible.

Անդորիլ. a. tranquillisant, calmant.

Անդորուլիւ. s. tranquillité, sérénité, calme, quiétude.

Անդոց. s. agric. binoche.

Անդուլ. a. continuel, assidu; adv. sans cesse, sans relâche, continuellement, incessamment; assidûment; **անդադար** — , jour et nuit.

Անդուկ, s. abîme, précipice, gouffre, barathre; fig. Tartare, enfer; chaos.

Անդուս. a. sans porte; fig. — **ընտել**, indiscret, bavard, langue effrénée.

Անդուս. adv. de là, de là-bas, de ce côté-là; depuis, depuis lors, dès ce moment.

Անդուսի. adv. dès, dès que, depuis, dès le principe, dès l'origine, dès l'abord.

Անդուլ. V. **Անդարուլ**.

Անդ. adv. là, y, là-bas.

Անդրայիւ. a. ultérieur.

Անդրադաւալ. vn. réfléchir, penser, méditer; se réfléchir, reverberer, répercuter.

Անդրադար. a. inverse, renversé, réflexe; — **բայ**, verbe réfléchi.

Անդրադարիլ. vn. se réfléchir, reverberer, se répercuter, refluer.

Անդրադարիլ. a. réfléchissant, réflecteur.

Անդրադարնիլ. va. réfléchir, reverberer, répercuter.

Անդրադարնոյ. a. réflecteur.

Անդրադարուլիւ. { s. réflexion,

Անդրադարուլ. { xion, réflexion;

Անդրադարուլ. { gram. anastrophe.

Անդրադարուլ. a. ultramontain.

Անդրադարուլ. s. ultramontanisme.

Անդրադար. a. transalpin.

Անդրադ. { a. d'outre-

Անդրադար. { mer.

Անդրադար. a. ultra-rouge.

Անդրադար. a. hyperbolique.

Անդրա. a. sans argent, sans fortune, sans le sou, gueux,

Անդրադար. a. sans fonds.

Անդրադիլ. a. s. aîné, premier-né;

Անդրադիլ. a. primitif, principal, premier.

Անդրադիլ. a. primipare.

Անդրանկածնունդ. a. premier-né, aîné.

Անդրանկույթիւն. s. primogéniture, aînesse, natu-majorité.

Անդրաօխարհեան. a. d'outremonde.

Անդրալարի. } s. culotte, haut

Անդրալարիք. } - de chausses, chausses; braies, caleçon.

Անդրալանգեան. a. transatlantique. [bien.

Անդրանուրեան. a. transdanu-

Անդրուելի. a. inébranlable, ferme, inflexible, imperturbable immobile; — *Կերպով*, V. **Անդրուելիորէն.**

Անդրուելիութիւն. s. inébranlabilité, fermeté, constance.

Անդրուելիորէն. adv. inébranlablement. [fois.

Անդրէն. adv. de nouveau, une autre

Անդրելի. a. inviolable.

Անդրի. s. statue.

Անդրիագործ. s. statuaire, sculpteur. [aire.

Անդրիագործութիւն. s. la statu-

Անդրիասեղծ. s. statuaire, mo-
deleur.

Անդրիասեղծական. a. plas-
tique; — *արուեստ*, art —.

Անդրիասեղծութիւն. s. la
plastique, l'art plastique.

Անդրկասպեան. a. transcaspien.

Անդրկականեան. } a. trans-

Անդրկականեան. } caucasien.

Անդրօրիսեան. a. d'outre-
tombe. [signe.

Անդրօւ. a. sans marque, sans

Անդրուար. s. roussin; véhicule.

Անդրաւանական. a. préhisto-
rique, antéhistorique.

Անդրաւանութիւն. s. antéhis-
toire, préhistoire. [vien.

Անդրօրհիզդեան. a. antédilu-

Անդրպարեական. a. trans-
sibérien.

Անեզր. a. sans bornes, sans li-
mites, infini, immense, illimité.

Անեզրութիւն. s. infinité, im-
mensité.

Անել. } a. sans issue, in-

Անելանելի. } extricable; im-
montable, inaccessible; — *փողոց*,
impasse, cul-de-sac; — *ուղղու-*
թիւն, direction sans issue.

Անել. a. incréé; non avenue.

Վնեղծ. } a. incorrompu,

Անեղծական. } incorruptible,

Անեղծանելի. } impérissable;

immarcescible, indélébile, ineffa-
çable, indestructible, intact.

Անեղծութիւն. s. incorruption,
incorruptibilité, indélébilité, in-
destructibilité. [inerme.

Անեղջիւր. a. zool. sans corne,

Անեւանդ. a. sans ferveur.

Անեւ. s. beau-père.

Անեւանգ. a. sans nuances;

phys. achromatique.

Անեւանգութիւն. s. path. achro-

masie, achromatie; phys. achro-

matisme.

Անեւասեւ. a. sans frein, sans

bride, débridé, effréné.

Անեւրկելի. a. inchantable.

Անեւես. a. effronté.

Անեւեսութիւն. s. effronterie.

Անեւեսական. a. inimagi-

nable. [imaginablement.

Անեւեսականիորէն. adv. ini-

Անեւեսելի. a. invisible, caché;

obscur, inconnu.

Անեւեսյ. a. invisible, caché;

s. gram. infinitif; — *լուս.* V.

Անեւեսական.

Անեւեսական. adv. invis-

iblement; en cachette.

Անեւեսական. vn. devenir

invisible, disparaître, s'éclipser,

se perdre. [tion.

Անեւեսական. s. dispari-

Անեւեսական. va. faier

disparaître, dérober à la vue.
Անհետուքութիւն. s. invisibilité; disparition.

Անհրկալ. a. indubitable, incontestable, évident, sûr, certain; adv. V. **Անհրկայապէս**.

Անհրկայապէս. adv. indubitablement, sans doute, sans contredit, incontestablement.

Անհրկայելի. V. **Անհրկալ**.
Անհրկեւան. a. sûr, certain, assuré. [sécurité, certitude.

Անհրկեւանութիւն. s. sûreté,
Անհրկիւ. a. sans peur, assuré, hardi, intrépide; —, —

աւր, adv. sans crainte, intrépidement, hardiment, courageusement.

[**կիւ**. adv.
Անհրկիւաբար. V. **Անհրկեւան**.
Անհրկիւած. a. non timoré, irréligieux, indévot.

Անհրկիւածութիւն. s. irréligion, indévotion.
Անհրկիւութիւն. s. intrépidité, hardiesse, courage.

Անհրկիւ. a. sûr, certain.
Անհրկայր. s. beau-père.

Անհրձազ. } s. beau-frère.
Անհրձղի. }

Անհի. a. incuit, cru. [sans fureur.
Անգայրայր. a. sans colère,
Անգանազան. a. indifférent.

Անգանազանութիւն. s. indifférence.
Անգարդ. a. sans parure, sans ornement, uni, simple, nu.

Անգարդութիւն. s. manque d'ornement, de parure, nudité, le nu.
Անգաւալ. a. sans enfants, privé d'enfants; stérile, nullipare.

Անգաւալութիւն. s. stérilité.
Անգաւ. a. inoccupé,

Անգաւութիւն. s. inoccupation.
Անգաւաբար. } adv. insensiblement, imperceptiblement,
Անգաւապէս. }
Անգաւորէն. } perceptible-

ment, petit à petit, peu à peu.
Անգալի. a. insensible, imperceptible; — **հերպով**. V. **Անգաւաբար**.

Անգամ. a. insensible.
Անգամութիւն. s. insensibilité.
Անգամ. a. coquin, méchant, malveillant, insolent.

Անգամութիւն. s. méchanceté, perversité.

Անգալ. a. insensible, indolent, froid, indifférent, apathique.
Անգալաբար. adv. insensiblement. [nir insensible.

Անգալանալ. vn. être ou deve-
Անգալայալի. s. anesthésimètre.

Անգալացնել. va. incensibiliser; anesthésier. [siqne.

Անգալացուցիչ. a. anesthésiant.
Անգալութիւն. s. insensibilité, apathie, indifférence; path. anesthésie. [vertant, étourdi.

Անգաւս. a. imprudent, inad-
Անգաւսութիւն. s. imprudence, inadvertance, étourderie, mégarde. [bilité.

Անգաւսողութիւն. s. insensibilité.
Անգաւսում. s. anesthésie.

Անգաւոյ. a. incirconspect, imprévoyant, imprudent, malavisé; — **ըլլալ**, ne pas se tenir en

garde, ne pas être sur ses gardes.
Անգաւոյաբար. adv. sans précaution, inconsiderément, imprudemment, par mégarde, étourdiment.

Անգաւոյութիւն. s. imprévoyance, incirconspection, imprudence, inadvertance. [table.

Անգեղծ. a. inextricable, inévitable.
Անգէն. a. désarmé; inerme; adv. sans armes.

Անգղութիւն. s. impénitence.
Անգնի. } a. inobservable.

Անգնելի. } inexamenable; imperceptible, incompréhensible.

Անգոյգ. a. impair, impaireil, dépareillé; sans pareil.

Անգուարք. a. triste.

Անգուական. a. inégal, incomparable, sans égal, sans pareil, hors ligne, sans pair, unique.

Անգուականութիւն. s. inégalité, incomparabilité.

Անգուականօրէն. adv. d'une manière incomparable.

Անգուականոյմ. a. s. géom. scalène.

Անգուականկ. a. gram. im-parasyllabe, parisyllabique.

Անգուզընաց. a. discordant.

Անգուզութիւն. s. disparité, imparité, inégalité, incohérence; discorde, dissension.

Անգուայ. } a. indomptable;

Անգապի. } phys. incoercible.

Անգու. a. brut. [coercibilité.

Անգապիութիւն. s. phys. in-

Անգոյ. a. non lié, incohérent, décousu; — աճ, style —.

Անգօսաւաղ. a. désintéressé.

Անգօր. a. faible, caduc, invalide; impuissant, inefficace; — սուրճ, café léger.

Անգօրաբանութիւն. s. méd. asthénologie.

Անգօրութիւն. s. impuissance, inefficacité; méd. adynamie, asthénie.

Անեւաղ. vn. s'anéantir.

Անեւցում. s. anéantissement.

Անեւցուցիչ. a. anéantissant.

Անեծօք. s. malédiction, imprécation, exécution, maudisson, anathème. [dit soit!

Անեծօք. interj. malédiction! mau-

Անեութիւն. s. néant, inexistence.

Անքսբր. } a. impatient; in-

Անքսբրեի. } supportable. intolérable, assommant.

Անքսբանի. a. insaisissable, im-
prenable; inconcevable, in-

compréhensible, inintelligible, in-
croyable. [ble.

Անքսպի. a. impotable, imbuva-

Անքնդիմադրի. a. incontes-
table. [nétration.

Անքնդիմահարութիւն. s. քե-

Անքնդի. a. inapprivoisé; inap-
privoisable; inaccoutumé, extra-
ordinaire, étrange; sauvage, bru-
tal.

Անքնդիական. a. inaccoutu-
mé, extraordinaire.

Անքնդիութիւն. s. manque de
familiarité; humeur ou naturel
sauvage.

Անքնդիա. a. continu, ininter-
rompu, continué, incessant, sui-
vi; — Կերպով, sans interruption,
continûment, sans cesse, conti-
nuellement, d'arrache-pied, in-
cessamment.

Անքնդիաութիւն. s. in interrup-
tion, continuité.

Անքնդմէ. a. immédiat.

Անքնդմիջաբար. } adv. immé-

Անքնդմիջապէս. } diatement.

Անքնդոս. a. inébranlable; —
սիրտ, cœur—.

Անքնդուակ. a. incapable, in-
habile, inapte, impropre à.

Անքնդուանկութիւն. s. inca-
pacité, inhabileté, inaptitude.

Անքնդուենի. a. inadmissible,
inacceptable.

Անքնդուենիութիւն. s. inad-
missibilité, inacceptabilité.

Անքնքանի. a. illisible, indé-
chiffable; — Կերպով, illisible-
ment.

Անքնքիցաւոր. a. instudieux.

Անքնկերական. a. insociable.

Անքնկերաւոր. a. insociable.

Անքնկղմի. a. insubmersible.

Անքնկենի. a. indomptable, in-
dompté.

Անքնձիւղ. a. sans germe.

Անընչասէր. a. désintéressé.
Անընչեղ. a. pauvre, gueux, indigent. [gence.
Անընչութիւն. s. pauvreté, indigence.
Անընտել. a. sauvage, brutal.
Անընտել. etc. V. **Անընչել,** etc.
Անընտիր. a. non choisi, non élu.
Անընտարար. adv. sans faire choix
Անընտելի. a. inéligible. [té.
Անընտելիութիւն. s. inéligibilité.
Անընտելի. a. irréprochable,
Անընտելի. irrépréhensible; —
հերքով, irréprochablement, irrépréhensiblement.
Անը. V. **Անընտ.**
Անընտ. a. sans couronne.
Անընտար. a. sans roi.
Անընտ. s. arch. aisselier.
Անընտ. a. non enterré, privé de sépulture.
Անընտ. V. **Անընտ.**
Անընտ. a. anat. axillaire.
Անընտ. s. collier.
Անընտ. a. immarcescible, immortel; adv. sans se flétrir; s. bot. immortelle.
Անընտ. V. **Անընտ.**
Անընտ. s. aisselle.
Անընտ. a. intraduisible.
Անընտ. adv. sans cligner l'œil, sans ciller, fixement.
Անընտ. V. **Անընտ.**
Անընտ. s. béquille, potence.
Անընտ. s. entournure.
Անընտ. } a. impénétrable,
Անընտ. } ble, imperméable, transparent, opaque, adaphane. [phane.
Անընտ. a. opaque, adaphane.
Անընտ. } s.
Անընտ. } s. impénétrabilité, imperméabilité, opacité.
Անընտ. s. cendre.
Անընտ. s. bot. camomille.

Անընտ. a. bot. apétale.
Անընտ. a. entier, complet, adéquat, parfait; adv. entièrement, complètement, intégralement.
Անընտ. a. sans ailes; zool. inailé, aptère.
Անընտ. s. ornith. aptéryx.
Անընտ. a. sans dossier; —
աթու, escabeau.
Անընտ. }
Անընտ. } s. proconsul.
Անընտ. }
Անընտ. s. proconsulat.
Անընտ. a. innombrable; adv. innombrablement; — **անհամար,** innombrable, incalculable.
Անընտ. a. incirconcis.
Անընտ. s. incircumcision; prépuce.
Անընտ. s. gousset.
Անընտ. } a. impardonnable,
Անընտ. } irrémédiable.
Անընտ. a. sans pension, sans gage.
Անընտ. V. **Անընտ.** [daté
Անընտ. a. sans date, non
Անընտ. a. innombrable.
Անընտ. a. crû; — **սափոր,** urne non cuite.
Անընտ. V. **Անընտ.**
Անընտ. s. tisonnier.
Անընտ. a. intempestif, inopportun.
Անընտ. a. ja cent; déshérité.
Անընտ. s. main-morte; exhérédation, déshérence.
Անընտ. a. irréfutable, incontestable, indéniable.
Անընտ. a. impopulaire. [popularité.
Անընտ. s. impatient.
Անընտ. adv. impatiemment.

Անճուծիյի. a. insupportable, intolérable.

Անճուծիլ. vn. s'impatisier.

Անճուծկալ. a. impatient; incontinent, intempérant.

Անճուծկալութիւն. s. impatience; incontinence, intempérance.

Անճուծութիւն. s. impatience.

Անճուր. a. sans saveur, sans goût; — *կերակուր.* mets —.

Անճախ. a. sérieux, triste, morose, sévère; adv. sans sourire, tristement.

Անխար. s. bot. lotos, lotus.

Անքիծ. s. lente.

Անքիծած. a. maudit.

Անքիծապար. a. maudit, maudissable.

Անքիծեալ. a. maudit.

Անքիծիլ. va. maudire.

Անքիմտեալի. a. inintelligible, incompréhensible, incompréhensible, inconcevable, insaisissable, incompris.

Անքիմտաւ. a. insensé, privé de raison, déraisonnable, inconsideré.

Անքիմտասութիւն. s. ignorance, folie, imprudence.

Անքիմտոց. a. incompréhensible, incompréhensible, inconcevable, inintelligible.

Անքիտան. a. indépendant.

Անքիտանաբար. adv. anarchiquement.

Անքիտանական. a. anarchique; s. anarchiste. [chisme.

Անքիտանականութիւն. s. anarchie.

Անքիտոց. s. bot. anis.

Անքիտոյի. s. anisette.

Անքիտարծեալի. a. irréalisable.

Անքիտազեկ. V. **Անքիտեալ.**

Անքիտեալ. a. non réel, irréel.

Անքիտեալապի. V. **Անքիտեալ.**

Անքիտեալութիւն. V. **Անքիտեալ.**

Անքիտեալութիւն. V. **Անքիտեալ.**

Անքիտեալութիւն. V. **Անքիտեալ.**

Անքիտեալութիւն. V. **Անքիտեալ.**

Անքիտեալութիւն. V. **Անքիտեալ.**

Անքիտեալութիւն. V. **Անքիտեալ.**

Անքիտեալութիւն. V. **Անքիտեալ.**

Անքիտեալութիւն. V. **Անքիտեալ.**

Անքիտեալ. a. injuste, inique; — *տեղը, յ—ի,* adv. injustement, iniquement, à tort.

Անքիտաբար. adv. injustement, iniquement.

Անքիտեալի. va. commettre une injustice, nuire, faire du tort à.

Անքիտանութիւն. s. injustice, iniquité.

Անքիւ. s. roue.

Անքիկու. a. muet, aglosse.

Անքիլ. a. fade, insipide.

Անքիյծ. a. indénouable; insoluble, indissoluble, indéchiffable; — *կերպով.* indissolublement.

Անքիյս. a. obscur, sombre.

Անքիւծ. a. libre.

Անքիւծանեալի. V. **Անքիւծ.**

Անքիւծեալի. a. insoluble, indissoluble.

Անքիւր. a. inouï, étrange.

Անքիւիլ. a. inexaucé, inécouté; — *մշակուք* pas être écouté, rester inexaucé.

Անքիւր. a. imprenable, inexpugnable, sûr.

Անքիւրաւ. a. solide, ferme,

Անքիւրաւ. a. inébranlable,

Անքիւրաւիլ. a. inamovible, in-

commutable. [séditieux.

Անքիւրապար. a. turbulent,

Անքիւրապար. a. sans aiguillon,

sans dard, inerme, mutique.

Անքիւրաւ. a. sans mélange,

pur, naturel; — *կրօնական.*

bonheur sans mélange.

Անքիւրաւ. a. sans mélange,

non confus, distinct.

Անքիւրաւութիւն. s. pureté.

Անքիւրաւութիւն. a. non falsifié,

non frelaté; sincère, ingénu,

simple, droit, loyal.

Անքիւրաւութիւն. a. sans base, sans

fondement; sans ancre.

Անքիւրաւութիւն. a. sans tatonne-

ment, droit.

Անխափան. adv. sans empêchement, sans obstacle, sans entraves, librement.

Անխելաաս. a. inintelligent.

Անխելամուս. a. non initié.

Անխել. a. fou, insensé, sot, inintelligent; imprudent.

Անխելաբար. adv. follement, sottement; imprudemment.

Անխելութիւն. s. folie, démence, sottise; imprudence.

Անխելի. a. indissoluble.

Անխիղ. a. indelicat, inconscientieux.

Անխիղ. V. **Անաւոք.**

Անխղաբար. } adv. indelica-

Անխղորտ. } tement, inconscientieusement.

Անխղճմտեմ. V. **Անխիղ.**

Անխղութիւն. s. inconscience.

Անխոր. a. sans levain, non fermenté, azyne.

Անխում. a. délaissé, abandonné, négligé. [délaissement.

Անխումութիւն. s. abandon,

Անխայ. a. cruel.

Անխայաբար. adv. sans ménagement, sans égard, cruellement, impitoyablement. [auté.

Անխայութիւն. s. dureté, cru-

Անխիմ. a. imprudent.

Անխիմաբար. adv. imprudemment.

Անխիմութիւն. s. imprudence; — ընել, faire ou commettre une

—, avoir l'—.

Անխմարհիլի. a. inflexible.

Անխնջ. a. infatigable, inlassable; adv. infatigablement, sans se lasser, sans se fatiguer.

Անխնջաբար. V. **Անխնջ.** adv.

Անխնջիլ. V. **Անխնջ.** a.

Անխստովանիլ. a. inavouable.

Անխոս. a. direct, droit.

Անխորհուրդ. a. irréfléchi, in-

Անխորհրդաբար. adv. sans réflexion, inconsiderément, précipitamment, à tort et à travers, ab hoc et ab hac.

Անխորհրդածութիւն. s. irréflexion.

Անխորհրդասի. a. indiscret.

Անխորհրդասիւսութիւն. s. indiscretion.

Անխորհիլի. a. incassable.

Անխոցիլի. a. invulnérable, im-

blessable.

Անխօք. a. sans obstacles.

Անխլ, Զ—, a. secret, caché,

retiré.

Անխուհալ. a. tranquille.

Անխուստիլի. a. inévitable.

Անխուստիլիորտ. adv. iné-

vitablement.

Անխառվ. a. imperturbable, calme,

serein, paisible, tranquille.

Անխաղաբար. adv. imperturbablement, tranquillement.

Անխօք. a. indifférent; — Կեր-

պով, V. **Անխաղաբար.**

Անխաղաբար. adv. indistinctement, indifféremment, sans distinction. [rentisme.

Անխարկանութիւն. s. indiffé-

Անխարկութիւն. s. indifférence, indiscernement.

Անխարս. a. mal élevé, incivil, discourtois, malappris, impoli.

Անխօս. a. qui ne parle pas, muet; adv. sans parler.

Անխօսիլ. V. **Անխօս.** a.

Անծախ. a. inconsommable.

Անծածկ. a. découvert.

Անծածկոյթ. a. découvert, dévoilé.

Անծակ. a. sans trou, imperforé.

Անծաղիլ. a. ananthe; défleuri.

Անծայր.) a. sans fin, sans

Անծայրածիր. } borne, illimité,

— Ծով, տարածութիւն, հո-

— Ծով, տարածութիւն, հո-

րիզոն, mer, espace. horizon —.
Անծանօթ. a. inconnu, ignoré, obscur, étranger; s. un inconnu, —ն, l'inconnu; —**լլալ**, être inconnu, ne pas être connu.

Անծանօթութիւն. s. ignorance.
Անծեղ. s. zool. pie, margot; **հուսմ** —, pie-grièche.

Անծեղաձագ. s. zool. piat.

Անծեքանալի. a. qui ne vieillit pas, invariable, éternel; — **սիրտ**, cœur toujours jeune.

Անծիղ. a. sans rameau; s. bot. acladion.

Անծիւն. a. stérile, agène.

Անծխոս. V. **Անձխոս**.

Անծննդութիւն. V. **Ամուկութիւն**.

Անծնող. a. sans parents.

Անծնունդ. V. **Ամուկ**.

Անծուխ. a. sans fumé; — **լաւ** —, poudre —.

Անծուփ. a. calme, paisible.

Անծրագիր. a. sans plan.

Անկ. a. convenable, convenant; propre à — **է**, il convient, il faut.

Անկազմ. a. non relié.

Անկազմակերպ. a. désorganisé.

Անկազմակերպութիւն. s. désorganisation.

Անկախ. a. indépendant, libre, autonome; — **կերպով**, V. **Անկախաբար**.

Անկախաբար. } adv. indépen-

Անկախօրէն. } damment.

Անկախութիւն. s. indépendance, liberté, autonomie. [dence.]

Անկաժութիւն. s. chute, déca-

Անկամ. a. involontaire.

Անկայուն. a. instable, inconstant; fragile, périssable.

Անկայունութիւն. s. instabilité; fragilité, inconstance.

Անկան. s. mortier.

Անկաճակ. s. terrine.

Անկանոն. a. irrégulier, anormal, anomal, hétéroclite.

Անկանոնաբար. adv. irrégulièrement, anormalement.

Անկանոնութիւն. s. irrégularité, anomalie.

Անկառաւ. a. incorrompu; incorruptible, intègre.

Անկառաւակեր. a. incorruptible, intègre.

Անկառաւակերութիւն. s. incorruptibilité, intégrité.

Անկառանկի. V. **Անկառաւ**.

Անկառկանդ. a. sans garrotage.

Անկառկանդի. a. qu'on ne peu garrotter.

Անկապ. a. sans lien, délié, libre, sans liaison, incohérent.

Անկապակեց. a. sans lien, sans liaison; incohérent. [rence.]

Անկապակցութիւն. s. incohé-

Անկապաւոս. a. décadent.

Անկապաւոսութիւն. s. décadence.

Անկապելի. a. inviolable.

Անկառաւարելի. a. ingouvernable, indisciplinable, indomptable.

Անկասելի. a. intrépide.

Անկամիւմ. a. sûr, certain, assuré.

Անկասկածաբար. adv. sûrement, certainement.

Անկասուկ. a. sérieux; adv. sérieusement, sans plaisanter.

Անկատար. a. imparfait, incomplet, défectible; s. gram. imparfait [faitement.]

Անկատարելապէս. adv. impar-

Անկատարելութիւն. s. imperfectibilité. [tion.]

Անկատարութիւն. s. imperfect-

Անկար. a. invalide, impuissant.

Անկարգ. a. qui est sans ordre, dérangé, déréglé, désordonné, indiscipliné; étrange, anormal, extraordinaire.

Անկարգապահ. a. indiscipliné.

Անկարգապահութիւն. s. indisciplin.

Անկարգութիւն. s. désordre, dérangement, dérèglement, indisciplin.

Անկարելի. a. impossible.

Անկարելիութիւն. s. impossibilité.

Անկարելիք. } a. insensible, im-
Անկարելից. } pitoyable.

Անկարեկցութիւն. s. manque de compassion, de pitié, insensibilité.

Անկարեւոր. a. sans importance, insignifiant, futile, inconsiderable.

Անկարկասելի. a. irréparable.

Անկարող. a. incapable, impuisant, incompetent.

Անկարողութիւն. } s. impuis-
Անկարութիւն. } sance, in-

capacité, incompetence; abattement; affaissement, débilité.

Անկեալ. a. qui est tombé dans la misère, malheureux.

Անկէլանոց. s. hospice; hôpital.

Անկէղակարծ. } a. hors de

Անկէղակարծելի. } doute, in-

disputable, sûr, certain.

Անկեղծ. a. sincère, ingénu, naïf, candide; — *մտք*. V. **Անկեղծա-**

բար. } adv. sincère -

Անկեղծապէս. } ment, de bonne

foi, sans feinte.

Անկեղծութիւն. s. sincérité, franchise, naïveté, ingénuité, candeur, bonne foi; — *թիւրմէ* sans

feinte, sans dissimulation, sincèrement, ingénuement, naïvement, de bonne foi.

Անկեղծօրէն. V. **Անկեղծաբար.**

Անկենդան. a. inanimé; abioli-

que, azoïque.

Անկենսան. s. chim. azote, nitro-

gène.

Անկենսաս. s. chim. azotate, ni-

trate.

Անկերպ. } a. informe, dif-
Անկերպարուն. } forme, désigu-

ré, amorphe.

Անկէզ. } a. incombustible, a-

Անկիրելի. } pyre, réfractaire.

Անկիրկութիւն. s. incombustibi-

lité. [taire.

Անկիւն. a. sans femme, céliba-

Անկիչ. s. tisserand.

Անկիրք. a. inculte; impoli, gros-

sier, malappris, mal élevé, ours

mal léché.

Անկիւն. s. angle; coin; *սուր*

, angle obtus; *սուր* — angle

aigu.

Անկիւնագիծ. s. diagonale.

Անկիւնակալ. a. angulaire; can-

tonniere. [gonal.

Անկիւնական. a. angulaire; dia-

Անկիւնայիւն. a. angulaire.

Անկիւնաչափ. s. goniomètre;

biveau. [métrie.

Անկիւնաչափութիւն. s. gonio-

Անկիւնալէս. } s. pierre angu-

Անկիւնաբար. } laire; écoinçon,

écoinçon; butée, buttée.

Անկիւնաւոր. a. anguleux, an-

gulaire.

Անկիւ. s. anse, oreille.

Անկնիք. a. qui n'est point scel-

lé ou cacheté.

Անկնուց. } a. non baptisé.

Անկնուք. } a. non baptisé.

Անկշիւ. } a. impondérable;

Անկշիւ. } impondéré; déme-

suré; sans égal. incomparable.

Անկշիւաբար. a. irréprochable.

Անկշիւօրէն. V. **Անկշիւաբար.**

Անկոր. } a. sans manche, sans

Անկորուն. } poignée; bot. sessile.

Անկորիւ. a. infrequenté, non bat-

tu, infrayé.

Անկորիւն. s. lit, couche, le cou-

cher; matelas; — *մտնել*, se met-

tre au lit, se coucher; *մտնողնոյ*

ծառայել, être au lit, être alité,

garder le lit; — *խնալ*, s'aliter, *փետրակից* —, lit de plume; *յարդակից* —, lit de paille, paillasse. [ment.]

Անկողմնաբար. adv. impartiale-

Անկողմնակալ. a. impartial, — *ողուկ*, impartialement.

Անկողմնակալօրէն. V. **Անկողմնաբար**.

Անկողնագործ. s. matelassier.

Անկողնակալ. s. bois de lit.

Անկողնակից. s. coucheur, coucheuse, époux, épouse.

Անկողնափայտ. s. bois du lit.

Անկողնոց. s. alcôve, niche.

Անկողնայեի. a. inviolable.

Անկորիկ. a. sans pépins, sans noyau.

Անկորուս. a. imperdable, impérissable; inamissible; adv. sans perte, sans perdre.

Անկուած. s. tissu; étoffe; tisure, texture; *բամբակեղէն* —, cotonnade. [tissu.]

Անկուածոյ. a. tissu, ourdi; s.

Անկում. s. chute; décadence, déclin, déchéance; *գնոց* —, baisse de prix.

Անկուտ. a. insatiable, irrassiable, avide. [tre.]

Անկուտակից. a. impartial, neu-

Անկուտակցութիւն. s. impartialité, neutralité.

Անկուտ. a. sans graines, sans pépins, sans noyau, apyrène; fig. V. **Անկրամ**.

Անկուտի. V. **Անկրամ**.

Անկուտութիւն. s. absence de ressources ou de fortune, pauvreté. [brut.]

Անկոփ. a. non poli, non taillé,

Անհաւ. a. intestat; adv. sans testament, ab intestat.

Անկրքաբար. adv. impoliment, grossièrement.

Անկրքութիւն. s. grossièreté, impolitesse, incivilité.

Անկրուկ. a. sans talon; — *զոյկ*, souliers —.

Անկրօք. a. irréligieux, mécréant.

Անկրօքաբար. adv. irréligieusement.

Անկցի. intrj. à bas!

Անհալ. a. infusible, réfractaire, apyre. [poids.]

Անհակալօին. a. sans contre-

Անհակառակի. a. irrésistible, incontestable.

Անհաղորդ. a. qui ne participe pas, étranger; qui n'a pas reçu la communion.

Անհաղորդական. a. incommunicable; non conducteur, inconducteur. [teur.]

Անհաղորդիկ. a. phys. non conduc-

Անհանքի. } a. désagréable,

Անհանք. } déplaisant, fâcheux, laid, vilain, disgracieux, rude; — *ըլալ*, déplaire, être désagréable; — *երեւալ*, désagréer.

Անհամ. a. sans saveur, fade, insipide, affadi; — *կատակ*. plaisanterie de mauvais goût.

Անհամակրեի. a. antipathique.

Անհամաձայն. a. dissonant, discordant, inharmonieux, incompatible; — *ըլալ*, différer de voix, d'intonation, être discordant.

Անհամաձայնեի. a. inaccordable.

Անհամաձայնութիւն. s. dissonance, discordance, disharmonie, dissentiment, incompatibilité, désaccord.

Անհամահալ. vn. s'affadir, devenir fade ou insipide.

Անհամաչափ. a. asymétrique; incommensurable, irrationnel.

Անհամաչափութիւն. V. **Աչաչափութիւն**.

Անհամար. a. incalculable, innombrable.

Ահամարձակ. a. timide.

Ահամարձակութիւն. s. manque de hardiesse, timidité.

Ահամսբր. a. impatient; — *ըլլալ*, s'impatienter, perdre patience.

Ահամսբրաւ. adv. impatientement.

Ահամսբրութիւն. s. impatience.

Ահամսբր. a. sauvage, insociable, intractable, inabordable, inaccostable, indécrottable, indocile, dur, rude, rêvêche antipathique.

Ահամեմատ. } a. disproportionné,

Ահամեմատելի. } tionné, disproportionnel, incomparable, sans pareil, sans égal, unique; — *դերացող*, V. **Ահամեմատաւոր.**

Ահամեմատաւոր. } adv. in-

Ահամեմատաւորութեամբ. } compar-

Ահամեմատութեամբ. } blement, disproportionnement, hors de toute proportion.

Ահամեմատութիւն. s. incomparabilité, disproportion.

Ահամեստ. a. immodeste, déshonnête, indécent.

Ահամեստաւոր. adv. immodestement, indécentement.

Ահամեստութիւն. s. immodestie, déshonnêteté.

Ահամեմատ. a. insolidaire.

Ահամեմատութիւն. s. insolidarité.

Ահամեմատելի. a. non convaincant;

Ահամեմատութիւն. s. fadeur, fadeur, affadissement, insipidité; impudence.

Ահամեմատելի. va. affadir, rendre fade, gâter le plat ou le mets.

Ահաւոր. a. sans père, orphelin.

Ահաւորեցաւ. a. non patriotique.

Ահաւորեցի. a. sans patrie.

Ահաւորութեամբ. a. inquiet, agité; mal à son aise, mal à l'aise, mal-

aisé, gêné; turbulent, frétilant, remuant; indisposé; — *ըլլալ*, être inquiet, être mal à son aise, s'inquiéter, se soucier; être indisposé; — *ըլլալ*, inquiéter, tracasser, incommoder, déranger, gêner, tourmenter.

Ահաւորութիւն. s. inquiétude; malaise, incommodité; indisposition.

Ահաւորութեամբ. a. qui n'est pas sage, remuant, turbulent, frétilant.

Ահաւորութեամբ. s. turbulence, agitation.

Ահաւորութեամբ. a. insupportable, intolérable, insoutenable.

Ահաւորութեամբ. a. inintelligent, sot, déraisonnable, absurde, inconsidéré, impertinent.

Ահաւորութեամբ. adv. sans gêne, sottement, impertinamment, absurdement, déraisonnablement, inconsidérément, de but en blanc.

Ահաւորութեամբ. s. sottise, absurdité, impertinence, inconsidération, dérision.

Ահաւոր. } a. incalculable,

Ահաւորութիւն. } innombrable; sans calcul, sans réflexion.

Ահաւոր. } a. irréconciliable,

Ահաւորութիւն. } implacable, in-

Ահաւորութիւն. } conciliant, intransigeant; irréconciliable; — *դերացող*, irréconciliablement, inconciliablement, implacablement.

Ահաւորութիւն. s. inconciliabilité, irréconciliabilité, inclemence, intransigeance, haine implacable, hostilité.

Ահաւոր. } a. inconcevable,

Ահաւորութիւն. } inintelligible; qui n'est pas mûr.

Ահաւորութեամբ. a. incompréhensible, inintelligible, incompris.

Ահաւորութեամբ. s. man-

que de compréhension, manque d'entente ou d'intelligence.

Ահասկացիլ. V. **Ահասկացիլ**.

Ահասոյք. a. sans revenu.

Ահասունացիլ. s. immaturité, impuberté.

Ահաստե. } a. incons-

Ահաստամիլ. } tant, variable, sans solidité, instable, volage, changeant, versatile, mobile, chancelant, inconsistent, mal assuré, précaire; fragile

Ահաստամոցիլ. s. inconstance, inconsistency, variabilité, mobilité, instabilité, versatilité; fragilité

Ահաս. s. individu.

Ահասար. } adv. individuel-

Ահասարկ. } lement.

Ահասակաց. a. individuel.

Ահասակացիլ. s. individualité.

Ահասնում. a. interminable, intarissable, inépuisable.

Ահարազ. a. bâtard, naturel, illégitime; apocryphe; — **արդի**, fils naturel. [mité, bâtardise.

Ահարազացիլ. s. illégitimité.

Ահար. a. non aplani, qui n'est pas uni, inégal, montueux, rugueux, accidenté, raboteux.

Ահարոցիլ. s. inégalité, aspérité, rugosité.

Ահարկ. adv. inutilement, sans cause, pour rien.

Ահաւանակաց. a. improbable, invraisemblable.

Ահաւանակացար. } adv.

Ահաւանակացորդ. } improbablement, invraisemblablement.

Ահաւանակացիլ. s. improbabilité, invraisemblance.

Ահաւանիլ. a. inacceptable, irrecevable.

Ահաւանութիւն. s. incrédulité.

Ահաւասար. a. inégal, disproportionné; — **կերպով**, inégalement.

Ահաւասարակիւ, a. non équilibré, déséquilibré.

Ահաւասարկացիլ. s. manque d'équilibre.

Ահաւասարակ. adv. disproportionnément, inégalement.

Ահաւասարիլ. a. sans égal, sans pareil.

Ահաւասարութիւն. s. inégalité, disparité, disproportion, incongruité, disparate, disconvenance.

Ահաւասի. a. incertain, douteux.

Ահաւա. a. infidèle, irréligieux, incrédule, incroyant, mécréant, païen.

Ահաւասիլ. a. incroyable; — **կերպով**, V. **Ահաւասիլորդ**. [yance.

Ահաւասիլութիւն. s. incroyance, incroyance.

Ահաւասիլորդ. adv. incroyablement. [loyal.

Ահաւասարիւ. a. infidèle, dé-

Ահաւասարմար. adv. infidèlement.

Ահաւասարմութիւն. s. infidélité, déloyauté.

Ահաւանութիւն. s. infidélité, incrédulité, mécréance, irréligion.

Ահեղիկ. a. disproportionné, monstre, monstrueux, gigantesque, énorme, immense; bizarre, drôle, fantasque, absurde extravagant, baroque, original, grotesque, bicornu, difforme, grossier; — **կերպով**, bizarrement, étrangement, absurdement, gauchement, indécemment.

Ահեղիկութիւն. s. absurdité, bizarrerie, étrangeté, extravagance, monstrosité, anomalie.

Աճեկեր, etc. V. **Աճեկեղ**, etc.

Աճեկատես. a. imprévoyant.

Աճեկատեսութիւն. s. imprévoyance.

Աճեկ. a. sans trace, sans vestige, sans piste; adv. sans laisser de trace ou d'intervalle, continuellement; — **բաց**, disparaître, s'évanouir.

Աճեկացու. V. **Աճեկ բլլալ**.

Աճեկացել. vn. faire disparaître.

Աճեկեւան. a. inconsequent.

Աճեկեւան. } s. inconsé-

Աճեկեւութիւն. } quence.

Աճեկեւութիւն. a. irréfutable. [faux.

Աճեկ. a. dénué de fondement,

Աճեկ. a. sans suc, sec.

Աճեկատէր. a. inhospitalier.

Աճեկութիւն. s. indocilité, désobéissance, insoumission.

Աճեկութիւն. a. inexpérimenté, ignorant, inhabile, maladroite.

Աճեկաբար. adv. sans expérience, sans habileté, maladroitement.

Աճեկութիւն. s. inexpérience, impéritie, ignorance, inhabileté.

Աճեկազգ. a. désobéissant, indocile, insoumis; — **բաց**, désobéir.

Աճեկազգել. vn. désobéir à.

Աճեկազգութիւն. s. désobéissance, insubordination.

Աճեկ. a. impossible.

Աճեկատէր. a. impossible.

Աճեկաբարութիւն. s. impossibilité.

Աճեկ. vn. être embarrassé.

Աճեկ. a. impossible, impraticable, infaisable.

Աճեկութիւն. s. impossibilité.

Աճեկ. a. insouciant, insoucieux, indifférent, nonchalant, indolent, négligent; s. sans-souci.

Աճեկաբար. adv. négligemment,

nonchalamment, indolemment; sans-souci, sans inquiétude, insouciamment.

Աճեկ. a. sans âme, inanimé.

Աճեկութիւն. s. insouciance, négligence, laisser-aller, nonchalance, abandon, indolence; **հեշտ** **անհոգութեան ստի**, se négliger.

Աճեկով.

Աճեկովան. } a. gram. in-

Աճեկովել. } déclinable.

Աճեկովանութիւն. s. gram.

indéclinabilité.

Աճեկ. a. calme, serein.

Աճեկութիւն. s. calme, sérénité.

Աճեկ. a. sans pasteur, sans berger. [rant.

Աճեկ. a. inodore, inodorifé-

Աճեկութիւն. s. path. anosmie, anosphrésie.

Աճեկ. a. infini, immense; — **հեշտ**, V. **Աճեկապէս**.

Աճեկապէս. adv. à l'infini, infiniment, immensément.

Աճեկապէս. a. infini.

Աճեկութիւն. s. immensité.

Աճեկապէս. a. insubordonné, insoumis.

Աճեկ. a. modeste, humble.

Աճեկել. a. inaccessible, inabordable.

Աճեկաբարել. a. indispensable; irrévocable.

Աճեկաբար. a. indispensable, essentiel, nécessaire, inévitable, fatal; — **հեշտ**, V. **Աճեկաբար**.

Աճեկաբար. } adv. iné-

Աճեկաբար. } vitable-

ment, indispensablement, nécessairement, sine qua non.

Աճեկաբարութիւն. s. indis-

pensabilité. [sans ordre.

Աճեկաբար. a. sans permission,

Անհրապոյր. } a. insédu-
Անհրապոյրիկ. } cible; sans
 attrait.

Անհրապոյրիչ. a. non attra-
 yant, sans charmes.

Անհրաւէր. a. non invité, sans
 invitation.

Անձ. s. personne; personne, su-
 jet, individu, être, âme, corps;
սկանաւոր —, personnage, per-
 sonne considérable, personne
 célèbre; *անձամբ*, adv. en per-
 sonne, personnellement; *յոնձին*,
 en la personne de; *յ—ն առնուլ*,
 prendre sur soi, se charger de,
 se faire fort, s'engager à, entre-
 prendre, accepter.

Անձայն. a. aphone; adv. sans
 voix, sans son, sans bruit.

Անձայնաւոր. a. sans voyelle.

Անձայնութիւն. s. méd. apho-
 nie.

Անձանձիր. } a. diligent; adv.
Անձանձոյր. } sans s'ennuyer,
 diligemment.

Անձաւ. V. **Այր.**

Անձաւաքնակ. a. troglodyte,
 cavernicole.

Անձաւախիւ. } a. caveux.
Անձաւոս. }

Անձաւաքուս. a. troglodyte.

Անձեղուն. a. à ciel ouvert,
 hypèthre.

Անձեւն. a. acheire, achire; adv.
 sans mains.

Անձեւնհաս. a. incapable, im-
 puissant, incompetent. [pétence.

Անձեւնհասութիւն. s. incom-

Անձեւնցմխի. a. insaisissable,
 inviolable.

Անձեւոց. s. serviette de table;
 V. **Դաստաւակ.**

Անձեւի. V. **Անձեւն.**

Անձեւ. sans queue, anoure.

Անձեւ. a. informe, amorphe;
 difforme.

Անձեւութիւն. s. amorphie, dif-
 formité. [de terre.

Անձխոս. s. bot. fumeterre, fiel

Անձկաքիւ. a. très désireux.

Անձկադիւն. a. anxieux; adv.
 anxieusement.

Անձկալի. } a. désirable, sou-

Անձկալիր. } haitable, désiré;

Անձկալից. } anxieux.

Անձկալարոս. } a. qui brûle d'en-

Անձկալեղ. } vie ou d'impä-

Անձկայրեաց. } tience, très dé-

sireux, qui soupire après, lan-

goureux.

Անձկաւոք. adv. impatientement;

—*սպասել*, attendre avec impä-

tience.

Անձկաւեւն. a. anxieux, désireux.

Անձկաւոյ. } a. désireux, qui

Անձկոս. } soupire après, an-

xieux.

Անձկութիւն. s. étrécissement,

rétrécissement, resserrement, é-

troitesse; anxiété, inquiétude,

peine, souci, tribulation, angoisse,

oppression; *սրտի* —. détresse.

Անձեւակ. a. beau, gentil, joli,

charmant, bien fait.

Անձեւակ. a. vaniteux, van-

tard, présomptueux, fat, fanfa-

ron; —*լլալ*, se louer, se vanter,

s'applaudir, se préconiser, s'ap-

pliquer des éloges.

Անձեւակութիւն. s. vanterie,

fatuité, fanfaronnade, vantardise.

Անձեւակ. a. dévoué.

Անձեւակութիւն. s. dévou-

ment.

Անձեւակ. a. personnel, propre.

Անձեւակաւոր. adv. person-

nellement.

Անձեւակութիւն. s. person-

nalité, individualité, personna-

lisme,

Անձեւակ. a. fat, présomptu-

eux, insatiable, suffisant, complai-

sant, content de sa petite personne.

Անճախանութիւն .s. présomption, complaisance, fatuité, sottise suffisance.

Անճամուլ .a. égoïste.

Անճամուլութիւն .s. égoïsme.

Անճայանիկ .a. particulier, personnel.

Անճամուռ .a. dévoué.

Անճանութիւն .s. dévouement.

Անճապահ .s. garde de corps, traban; garde de la manche.

Անճապանճ .a. vantard, fanfaron, glorieux, gascon; — **ըլլալ**, se vanter, se glorifier.

Անճապանճութիւն .s. vantardise, vanterie, jactance.

Անճապառ .a. personnel, égoïste.

Անճապառութիւն .s. égoïsme.

Անճապառապանութիւն .s. défense personnelle, propre défense, défense légitime.

Անճապառութիւն .s. amour - propre.

Անճապարձ .V. **Անճապանճ**.

Անճապէս .V. **Անճանկանապէս**.

Անճառ .a. personnel, égoïste; — **ըլլալ**, aimer sa personne, être égoïste.

Անճառիական .a. d'amour-propre, égoïstique.

Անճառութիւն .s. amour-propre, égoïsme, personnalité, philautie.

Անճառապան .a. s. suicide, suicidé; — **ըլլալ**, se suicider, se tuer, se donner la mort.

Անճառապանութիւն .s. suicide.

Անճառապանիւ .V. **Յանճառապան**.

Անճառապանութիւն .V. **Յանճառապանութիւն**.

Անճառութիւն .s. reddition, abandon; — **գաշինք տնճառաւորութիւն**, capitulation.

Անճառու .a. qui se rend, qui se livre; livré rendu, abandonné, adonné, dévoué; — **ըլլալ**, se livrer, se rendre, s'abandonner, s'adonner.

Անճառուի .va. personnifier, personnaliser.

Անճառութիւն .s. personnalité, personnage. [tion.

Անճառում .s. personnification.

Անճառապան .s. fondé de pouvoir.

Անճգով .V. **Անճառով**.

Անճգովութիւն .V. **Անճառութիւն**.

Անճկիր .a. égoïste, personnel; aisé, co. fortable, commode.

Անճկիկ .a. fort, grand, membru, de haute taille, corpulent, puissant.

Անճիւր .a. libre, indépendant. [ment.

Անճիւրաբար .adv. libre.

Անճիւրութիւն .s. libre arbitre, franc arbitre, arbitraire,

absolutisme, libre volonté, indépendance, liberté.

Անճիք .s. buste.

Անճուռ .V. **Անճանուռ**.

Անճուռաբար .adv. avec dévouement.

Անճուռական .a. de dévouement, dévoué.

Անճուռութիւն .V. **Անճանութիւն**. [négation.

Անճուռաց .a. qui a de l'ab-

Անճուռութիւն .s. renonciation volontaire, abnégation.

Անճուկ .a. étroit, resserré, serré, étriqué, étranglé; s. gêne, embarras.

Անճիւ .s. pluie; — **տեղալ, գալ**, pleuvoir, tomber de la pluie;

յարդ —, pluie battante, averse, pluie torrentielle. [viose.

Աճճճիւմբր. a. pluvieux; plu-
Աճճճիւմյիւ. a. pluvieux, plu-
vial.

Աճճճիւմյոյ. a. pluvieux.

Աճճճիւմնգ. s. parapluie; pè-
lerine à capuchon.

Աճճճիւմսփ. s. phys. pluvio
mètre, udomètre.

Աճճճիւմօւր. s. eau pluviale,
eau de pluie.

Աճճճիւկ. vn. pleuvoir.

Աճճճիւն. a. pluvieux.

Աճճճիւնի. vn. pluviner.

Աճճճիւնգ. V. Աճճճիւմնգ.

Աճճճիւկ. s. ichtyol. anchois.

Աճճիւկ. } a. sans gouvernail.
Աճճիւկ. }

Աճճիւ. a. inconvenant, dépla-
cé, impropre, indécent, imperti-
nent, étrange, absurde.

Աճճիւնգ. a. sans éclat, sombre.

Աճճիւն. } a. méconnais-
Աճճիւն. }

Աճճիւն. } a. ineffable, inexprim-
able, indicible, inénarrable.

Աճճիւնգ. a. sans rayon,
sans éclat. [veilleux

Աճճիւնհր. a. ineffable, mer-

Աճճիւնհր. a. resplendissant.

Աճճիւնի. V. Աճճիւն.

Աճճիւնի. s. ineffabilité.

Աճճիւն. a. incapable, inha-
bile, maladroit.

Աճճիւնի. s. maladresse.

Աճճիւն. a. sans graisse, maigre.

Աճճիւն. a. maladroit, inha-
bile.

Աճճիւ. a. sans postérité.

Աճճիւ. a. inexact, incorrect.

Աճճիւ. s. bot. férule assa-
foetida; — Խճ, V. Աճճիւ.

Աճճիւ. va. exterminer, ex-
tirper.

Աճճիւ. a. inflexible.

Աճճիւ. } a. incompressi-
Աճճիւ. } ble.

Աճճիւ. s. incom-
pressibilité.

Աճճիւ. a. invérifiable.

Աճճիւ. a. invraisem-
blable.

Աճճիւ. s. inexactitude.

Աճճիւ. a. inévitable; —
Կճ, Կճ, inévitablement.

Աճճիւ. a. monstrueux, vi-
lain, mal fait, absurde, ridicule.

Աճճիւ. s. monstruosi-
té, absurdité.

Աճճիւ. a. sans bruit.

Աճճիւ. a. embarrassé.

Աճճիւ. vn. s'embarrasser, être
embarrassé.

Աճճիւ. a. embarrassé.

Աճճիւ. a. sans cheveux, sans
poil, imberbe, glabre.

Աճճիւ. a. immortel.

Աճճիւ. adv. immortelle-
ment.

Աճճիւ. a. immortel; —
Ճճ, ambrosie.

Աճճիւ. vn. s'immortaliser.

Աճճիւ. a. illustre, im-
périssable, immortel.

Աճճիւ. a. qui immortalise.

Աճճիւ. a. immortalisé.

Աճճիւ. va. immortaliser.

Աճճիւ. s. immortalisa-
tion. [բւր.

Աճճիւ. V. Աճճիւ.

Աճճիւ. s. immortalité.

Աճճիւ. a. sans mère.

Աճճիւ. } a. inusable, du-
Աճճիւ. } rable.

Աճճիւ. a. sans brouil-
lard, sans brume; clair, net.

Աճճիւ. a. étranger à, privé
de, exempté.

Աճճիւ. a. inaccessible, ina-
bordable, inapprochable, inrai-
table.

Անմաշելիութիւն s. inaccessibleité.

Անմարդ. } V. **Անմար-**
Անմարդաբնակ. } դի.

Անմարդակոխ. a. inhabité.

Անմարդանալ. vn. être dépeuplé, se dépeupler, devenir inhabité ou désert. [cruel.

Անմարդաւեր. a. inhumain,

Անմարդասիրութիւն. s. inhumanité, cruauté.

Անմարդավայել. a. dégradant, méprisable, sauvage, brutal.

Անմարդացել. va. dépeupler, rendre inhabitable, rendre désert.

Անմարդացում. s. dépeuplement, dépopulation.

Անմարդի a. dépeuplé, inhabité, infrequenté, désert, désolé, solitaire; inhumain, sauvage, brutal, insociable, grossier, impoli.

Անմարդութիւն. s. dépeuplement, dépopulation; inhumanité, brutalité; grossièreté, impolitesse.

Անմարելի. V. **Անեղջ.**

Անմարմին. a. incorporel, sans corps.

Անմարմնաբար. adv. sans corps.

Անմարմնական. a. incorporel, immatériel, spirituel, insubstantiel.

Անմարմնաւոր. V. **Անմարմին.**

Անմարմնութիւն. s. incorporalité, incorporéité, incorporation.

Անմարս. } a. indigeste, in-

Անմարսելի. } digestible.

Անմարսողութիւն. } s. med.

Անմարսութիւն. } aepsie, indigestion.

Անմարս. } a. sans com-

Անմարսական. } bat; inexpug-

Անմարսելի. a. inexpugnable, invincible.

Անմարմուր. a. impur, immonde, malpropre, sale.

Անմաօրհորում. s. bavochure; a. bavoché.

Անմաօրհայեա. adv. impurement, salement, malproprement.

Անմաօրութիւն. s. impureté, malpropreté, saleté.

Անմեծարութիւն. s. manque de respect, irrévérence; — *հիւրոց*, inhospitalité.

Անմեկին. a. non évident, obscur.

Անմեկնելի. a. inexplicable, indéchiffrable.

Անմեղ. a. innocent, incoupable.

Անմեղաբար. adv. sans pécher, innocemment. [répréhensible.

Անմեղադիր. a. excusable, ir-

Անմեղադրելի. a. excusable, irrépréhensible, inculpable.

Անմեղադրութիւն. s. excuse.

Անմեղանալ. vn. être ou devenir innocent.

Անմեղանշանակ. a. impeccable: innocent.

Անմեղանշանութիւն. s. impeccabilité; innocence.

Անմեղութիւն. s. innocence, non culpabilité; impeccance.

Անմեղուկ. a. innocent.

Անմեղունակ. a. innocent; — *կերպով*, innocemment.

Անմեղորէն. V. **Անմեղաբար.**

Անմեղուկ. s. bot. pourpier, V. **Փրփրեմ**; bot. immortelle, V. **Անբաւամ.**

Անմեղելի. a. irrécusable.

Անմեղեմելի. a. inaccessible, inabordable.

Անմիաբան. a. discordant, dissonant, dissident, incompatible; — *լուս*, être en désaccord, différer d'avis.

Անմիաբանութիւն. s. discorde, dissension, désunion, désaccord, dissidence, mésintelligence, incompatibilité; — *ձայնի*, discorde, dissonance.

Աճմիութիւն. s. désunion.
Աճմիջաբար. adv. immédiatement, tout de suite.
Աճմիջական. a. immédiat; — *կերպով.* immédiatement. [vention.
Աճմիջամտութիւն. s. non-inter-
Աճմիջապէս. V. **Աճմիջաբար.**
Աճմիջնորդ. a. sans intermédiaire, immédiat.
Աճմիս. a. sans chair, sans viande.
Աճմիս. a. inintelligent, insensé, sot, bête, niais, inepte, nigaud, benêt, fou.
Աճմիսբար. }
Աճմիսբարեկամ. } a. inconsola-
Աճմիսբարեկի. } ble.
Աճմեակ. a. non cultivé, inculte, non labouré, indéfriché, en friche.
Աճմեակեի. a. incultivable, indéfrichable.
Աճմեակութիւն. s. inculture.
Աճմոյար. }
Աճմոյոր. } a. infaillible.
Աճմոյորութիւն. s. infaillibilité.
Աճմոռացի. } a. inoubliable
Աճմոռաց. } ineffaçable, à
jamais mémorable.
Աճմոռուկ. s. bot. myosotis, ne m'oubliez pas.
Աճմաբար. adv. sottement, bêtement, niaisement, follement.
Աճմադիր. } a. inattentif, in-
Աճմադիր. } appliqué, dis-
trait, inadvertant.
Աճմադրութիւն. s. inattention, inapplication, inadvertance.
Աճմութիւն. s. folie, bêtise, sottise,, stupidité, imbécilité, niaiserie, étourderie, nigauderie.
Աճմաօրէն. V. **Աճմաբար.**
Աճմրցակից. a. sans concurrent.
Աճմրցեի. a. sans concurrence, qui est hors concours.
Աճմօրու. } a. sans barbe, im-
Աճմօրու. } berbe, blanc-bec.

Անյազ. a. insatiable, irrassasiable, inassouvi, avide, vorace.
Անյազաբար. adv. insatiablement, avidement, irrassasiablement; — *ուտել,* manger avec avidité.
Անյազութիւն. s. insatiabilité, avidité, voracité, inassouvissement.
Անյազք. } a. invincible, in-
Անյազքեի. } surmontable; —
կերպով, invinciblement. insur-
montablement.
Անյայտ. a. évident, indistinct, incertain, obscur, indéterminé, dérobé, caché; — *ըլլալ,* disparaître; — *ընել.* faire disparaître; — *կերպով.* V. **Անյաջաբար.**
Անյաջաբար. adv. en cachette, à la dérobée.
Անյաջացալ. vn. disparaître, devenir invisible, se perdre.
Անյաջացնել. va. faire disparaître.
Անյայտութիւն. s. invisibilité, obscurité, incertitude. [libre.
Անյանգ. a. sans rime, non rimé;
Անյապաղ. a. prompt, leste, expéditif; adv. sans délai, promptement, sans retard, tout de suite, sur-le-champ.
Անյաջող. a. qui ne réussit pas, impropre, défavorable.
Անյաջողակ. a. inhabile, maladroit, gauche, malhabile, impropre à, incapable.
Անյաջողակութիւն. s. inhabileté, maladresse, gaucherie, malhabileté, incapacité. [co.
Անյաջողութիւն. s. insuccès, **Անյառաջադիմ.** a. sans progrès, arriéré.
Անյառաջադիմական. a. non progressiste, improgressif.
Անյառաջադիմութիւն. s. manque de progrès.

Անյասակ. a. sans fond; զիհ—, abîme—.

Անյասուկ. a. impropre.

Անյար. a. incohérent, sans liaison.

Անյարատի. a. impersévérant.

Անյարատիութիւն. s. impersévérance.

Անյարիր. V. **Անյար.**

Անյարմար. a. inconvenient, improprie, déplacé, incommode, discordant.

Անյարմարութիւն. s. inconvenient, incommode, désaccord, discordance, dissonance.

Անյեղի. a. invariable, inflexible, ferme, constant, immuable.

Անյեմարմ. a. sans appui, sans dossier.

Անյիտայար. a. indulgent.

Անյիտայարութիւն. s. pardon, amnistie.

Անյիտասակ. a. immémorable, immémorial; — ժամանակ. temps immémorial.

Անյիտասակութիւն. s. oubli; amnistie; — երախտաց, ingratitude.

Անյիտողութիւն. s. méd. amnésie.

Անյիտութիւն. s. amnistie.

Անյողողող. a. inébranlable, ferme, immuable, imperturbable, constant.

Անյոյ. a. désespéré; désespérant; inespéré.

Անյու. a. qui oublie; sans souvenir, oublié; — բան՝ բերդ. oublieuses.

Անյուսակ. a. désespéré; inespéré, inespérable.

Անյուսութիւն. s. manque d'espoir, désespoir, désespérance.

Անյոյ. a. simple; inarticulé, in-complexe, incohérent, détaché; anarthre.

Անյոյակապ. a. inarticulé.

Անյոյաւոր. V. **Անյոյ.**

Անյոյաւորութիւն. s. incohérence, inarticulation; méd. anarthrie, dysarthrie.

Անյոյար. a. indifférent, mal disposé, qui n'est pas enclin; involontaire, forcé.

Անյոյարաբար. adv. à contre cœur, de mauvaise grâce, à regret, malgré soi.

Անյոյարութիւն. s. mauvaise volonté, indifférence.

Աննախանձ. a. exempt d'envie; adv. V. **Աննախանձաբար.**

Աննախանձաբար. } adv. sans
Աննախանձօրէն. } jalousie, sans envie.

Աննախանձիւ. a. non enviable, inanvié; — զերպով. V. **Աննախանձաբար.**

Աննախապաւոր. a. exempt de préjugés, sans préventions.

Աննախասե. a. imprévoyant.

Աննախասեսեալ. a. imprévu.

Աննախասեսի. a. imprévisible, imprévisible. [voir.]

Աննախասեսիւ. va. ne pas prévoir; **Աննախասեսութիւն.** s. imprévoyance, imprévision.

Աննախընթաց. a. antécédent.

Աննահանգելի. adv. sans reculer, de pied ferme.

Աննաւազնաց. } a. innavigable.
Աննաւակելի. } ble.

Աննեկ. a. candide, droit, simple, sincère, naïf, ingénu, loyal; adv. sans fraude, naïvement, sincèrement, loyalement,

Աննեկութիւն. s. candeur, sincérité, droiture, simplicité, naïveté, loyauté.

Աննեղործութիւն. s. inefficacité, inertie.

Աննեղաօգնակ. a. inharmonieux, inharmonique. [harmonie.]

Աննեղաօգնակութիւն. s. in-

ԱճճԵՐԵԼԻ. a. impardonnable, irremissible.

ԱճճԵՐԱՊ. V. **ԱճճԵՐԱՊԱԺԻ.**

ԱճճԵՐԱՊԱԿԱՆՈՒՄԻՆ. s. intolérantisme.

ԱճճԵՐԱՊԱԺԻ. a. inexorable, intolérant, antitolérant.

ԱճճԵՐԱՊՈՒՄԻՆ. s. intolérance.

ԱճճԵՐՈՒԼ. a. sans appui, sans soutien.

ԱճճԻՐ. } a. immatériel,
ԱճճԻՐԱԿԱՆ. } spirituel.

ԱճճԻՐԱՔԱՐ. } adv. immaté-

ԱճճԻՐԱՊԱԿԱՆ. } riellement.

ԱճճԻՐԱԿԱՆՈՒՄԻՆ. } s. imma-

ԱճճԻՐՈՒՄԻՆ. } térialité, spiritualité.

ԱճճԿԱՆ. } a. inaperçu; in-

ԱճճԿԱՆԵԼԻ. } visible.

ԱճճԿԱՐԱՊԻՐ. a. sans caractère.

ԱճճԿԱՐԱՊՐԵԼԻ. a. indescriptible.

ԱճճԿՈՒՆ. a. invincible, indomptable, insurmontable.

ԱճճՆԱՆ. a. dissemblable, inégal, non pareil, inimitable, incomparable, disparate; inconvenant, hors de propos.

ԱճճՆԱՆԱԴԱՆՆ. a. non homogène, hétérogène.

ԱճճՆԱՆԱՆԻ. a. hétérogène.

ԱճճՆԱՆԵԼԻ. a. inimitable.

ԱճճՆԱՆՈՒՄԻՆ. s. dissemblance, dissimilitude, disparité.

ԱճճՕՈՆ. a. insignifiant, inconnu, petit, sans nom, obscur, sans importance, ordinaire.

ԱճճՕՈՆԱՐ. a. insignifiant, sans importance, futile, inimportant, obscur.

ԱճճՕՈՆԱԿՈՒՄԻՆ. } s. in-

ԱճճՕՈՆԱՐՈՒՄԻՆ. } signi-

ԱճճՕՈՆՈՒՄԻՆ. } fiance, futilité

ԱճճՕՐ. } a. impercevable,

ԱճճՕՐԵԼԻ. } imperceptible, inaperçu.

ԱճճՕՐՅԱՆ. a. sans éclat, sans clarté, impenétrable, sombre, obscur, ténébreux.

ԱճճՕՐԱՊԵԼԻ. a. irréformable; irraccommodable, irréparable.

ԱճճՈՒԱՊ. } a. inextingui-

ԱճճՈՒԱՊԵԼԻ. } ble.

ԱճճՈՒԱՆ. } a. indomptable,

ԱճճՈՒԱՆԵԼԻ. } indompté.

ԱճճՈՒՐԱԿԱՆ. a. profane.

ԱճճՈՒԼ. V. **ԱճճՈՒԼԻ.**

ԱճճՊԱՍ. a. défavorable, impropre, infavorable, désavantageux. —*կերպով*; V. **ԱճճՊԱՍԱՆՈՐԱՊԵԼԻ.**

ԱճճՊԱՍԱՆՈՐԱՊԵԼԻ. adv. défavorablement.

ԱճճՊԱՍԱԿ. a. sans but.

ԱճճԻ. a. sans profit, inutile, qui manque d'intérêt, bon à rien.

ԱճճԻԱՊԵՐ. a. peu lucratif.

ԱճճԻԱՊԵՐՈՒՄԻՆ. s. non-valeur.

ԱճճԻԱՊՈՐԺ. a. inexploité.

ԱճճԻԱՊՐԻԱ. a. sans intérêt.

ԱճճԻԱՊՐԻՐ. V. **ԱճճԻԱՊԱՆՆԻ.**

ԱճճԻԱՊՐԻՐՈՒՄԻՆ. V. **ԱճճԻԱՊՐԻՐՈՐԷՆ.**

ԱճճԻԱՊՐԻՐՈՐԷՆ. V. **ԱճճԻԱՊՐԻՐՈՐԷՆ.**

ԱճճԻԱՊՐԻՐՈՐԷՆ. a. désintéressé.

ԱճճԻԱՊՐԻՐԱՐ. adv. avec désintéressement.

ԱճճԻԱՊՐԻՐՈՒՄԻՆ. s. désintéressement.

ԱճճԻԱՊՐԻՐՈՒՄԻՆ. } V. **ԱճճԻԱՊՐԻՐՈՒՄԻՆ.**

ԱճճԻԱՊՐԻՐՈՒՄԻՆ. } s. manque

ԱճճԻԱՊՐԻՐՈՒՄԻՆ. } d'intérêt,

ԱճճԻԱՊՐԻՐՈՒՄԻՆ. } inutilité.

ԱճճՐԺ. a. immobile, fixe, iné-

ԱճճՐԺԱԿ. —*ստացուած*, V. **ԱճճՐԺԱԿ.**

ԱճճՐԺԱԿ. a. immobile, fixe, iné-

ԱճճՐԺԱԿ. a. immobile, fixe, iné-

ԱճճՐԺԱԿ. a. immobile, fixe, iné-

ԱճճՐԺԱԿ. a. immobile, fixe, iné-

ԱճճՐԺԱԿ. a. immobile, fixe, iné-

ԱճճՐԺԱԿ. a. immobile, fixe, iné-

ԱճճՐԺԱԿ. a. immobile, fixe, iné-

ԱճճՐԺԱԿ. a. immobile, fixe, iné-

ԱճճՐԺԱԿ. a. immobile, fixe, iné-

ԱճճՐԺԱԿ. a. immobile, fixe, iné-

ԱճճՐԺԱԿ. a. immobile, fixe, iné-

Անգարձացում. s. immobilisation.

Անգարձացնել. va. immobiliser.

Անգարձութիւն. s. immobilité.

Անգարձուն. a. immobile; immeuble.

Անգարձորէն. adv. immobilement, fixement.

Անցել. a. qui ne penche d'aucun côté, droit.

Անցեալ. a. gram. sans accent.

Անցէն. a. inhabité, désert.

Անցէլ. a. inextinguible; adv. sans éteindre, d'une manière inextinguible.

Անցիլաբարբ. } V. **Անցէլ.** a.
Անցիլանի. }

Անցիլանութիւն. s. inextinguibilité

Անցիրիւ. a. sans tombeau.

Անցլաւ. a. sans chaîne, sans fers.

Անցորհ, **Անցորհ.** a. disgracieux, maussade, mal fait, disgracié; ingrat.

Անցորհալի. a. disgracieux, désagréable.

Անցորհակալ. a. ingrat.

Անցորհակալութիւն. s. ingratitude.

Անցորհութիւն. s. maussaderie, disgrâce; grossièreté, ingratitude.

Անցական. V. **Անցնէլ.**

Անցանալ. vn. expirer, manquer de respiration, s'asphyxier, mourir asphyxié.

Անցանաւ. } a. expiré, as-
Անցանալ. } phyxié, suffoqué.

Անցանցնել. va. asphyxier, suf-

Անցանալ. a. inanimé, sans vie.

Անցնելի. a. irrespirable.

Անցնութիւն. s. méd. asphyxie, apnée, apneustie.

Անցունի. } a. qui ne crie pas,
Անցունի. } qui ne fait aucun bruit; adv. sans cri, sans bruit, silencieusement; — **Անցունի,** profond silence.

Անցունի. a. sans respiration, sans vie, inanimé; asphyxique; méd. apneuste.

Անցուն. a. certain, sûr, assuré; indubitable, inévitable; adv. certes, certainement, sûrement, pour sûr, assurément, sans doute, hors de doute, indubitablement, bien entendu, sans contredit.

Անցում. a. sans honneur, sans gloire, obscur, inglorieux; vil, mesquin; sans ornement, simple, déparé.

Անցիլի. a. sans bruit.

Անցիլ. a. distinct; imperturbable, calme, paisible; adv. sans confusion, distinctement; paisiblement, imperturbablement.

Անցիլութիւն. s. distinction; calme, imperturbabilité.

Անցանալ. vn. perdre son éclat, sa beauté, se flétrir; s'avilir, s'obscurcir, se déshonorer.

Անցանալ. adv. sans éclat, sans pompe

Անցանցնել. va. défigurer, déparer; déshonorer, flétrir, obscurcir, avilir.

Անցնութիւն. s. vie sans gloire, obscurité; déshonneur, avilissement, décadence; laidetur.

Անցորէն. V. **Անցանալ.**

Անցանալի. a. impalpable, intactile, intangible.

Անգի. a. sans âme, inanimé.

Անգորի. a. inéluctable.

Անգորհ. a. illimité, indéfini, infini.

Անգանալ. a. qui n'est pas ran-

Անգանալ. s. anat. atélomyélie, amyélie.

Անոգսահար. } a. zool. inver-
Անոգսար. } tébré.
Անոգրկ a. raboteux, inégal,
 non uni, non poli.
Անոգրս. a. impitoyable, cruel,
 inhumain; adv. impitoyablement,
 sans pitié, cruellement, inhumai-
 nement. [adv.
Անոգրսաբար. V. **Անոգրս.**
Անոգրսածուրիւն. } s. cru-
Անոգրսութիւն. } auté, in-
 humanité.
Անոգս, } a. inexorable, im-
Անոգսիկ. } placable, inflexi-
 ble.
Անոգսաբար. adv. inexorable-
 ment, implacablement.
Անոգսութիւն. s. inexorabilité.
 inflexibilité, dureté.
Անոգսաւի. a. déloyal.
Անոն. a. adv. sans style, sans
 ordre, pêle-mêle.
Անոյձ a. faible, débile, invalide.
Անոյժ. a. doux, suave; doux,
 sucré, affable, mielleux; mus.
 douce; s. confiture; — գործ, vin
 doux.
Անապ. a. rustre, grossier,
 impoli, brutal, butor.
Անապայութիւն. a. butorderie,
 grossièreté. [phores.
Անպահայտ. spl. zool. anostéo-
Անոս. a. sans rameaux. s. bot.
 acladode.
Անոս. a. sans pieds, apode.
Անոսոն. spl. zool. apodes.
Անոսիկ. a. inqualifiable.
Անոր. a. sans ver.
Անորի. V. **Անգուալ.**
Անորութիւն. V. **Անգուա-**
լութիւն.
Անոռ. a. indéfini, indétermi-
 né, indistinct, indéci, incertain;
 indifférent; inséparable; adv. in-
 définiment, indistinctement, insé-
 parablement; — անհեղ ou ան-

հեղ — aoriste, préterit; — գոր-
 քայ, V. **Անտրեւոյթ** s.
Անոռաբար. } adv. indéfini-
Անոռակի. } ment, indéter-
 minément, indistinctement.
Անոռիկ. a. indéterminable,
 indéci, indéfini, incertain.
Անոռութիւն. s. indétermina-
 tion, indistinction, incertitude,
 indéci, indéfini. [grette.
Անուաղս. s. brouette, vinai-
Անուաղսիկ. va. broueter.
Անուաղսիչ. s. brouetteur.
Անուալ. s. petite roue, roulette.
 rouet, touret. [yure
Անուալի. s. serre-frein, enra-
Անուալիւր. a. trochoïde.
Անուալիւ. s. ornière.
Անուալիւ. a. rotiforme.
Անուալիւ. s. tambour (d'un
 bateau à vapeur).
Անուաղսի. s. matricole.
Անուաղսի. s. celui qui im-
 pose un nom, nomenclateur.
Անուաղսիւ. va. imposer un
 nom, dénommer.
Անուաղսութիւն. s. imposi-
 tion de nom.
Անուաղսիւն. a. nominal, no-
 minatif; — արժէք, valeur no-
 minale; — գումարագում, capital
 nominal.
Անուաղսիւրութիւն. s. no-
 menclature.
Անուաղսիւր. a. qui porte le
 nom, dont on porte le nom, ti-
 tulaire; renommé, célèbre; s.
 patron, patronne (saint ou sainte).
Անուաղսիւց. a. qui porte le
 même nom, homonyme.
Անուաղսիւցիւ. a. nommé.
Անուաղսիւցիւ. va. nommer.
Անուաղսիւցութիւն. s. déno-
 mination; nomenclature..
Անուաղսիւցութիւն. V. **Ան-**
ուաղսիւցութիւն.

Անուանակցութիւն. s. conformité de nom, homonymie.

Անուանապէտ. adv. nominale-ment.

Անուանարկ. a. diffamé, discrédité, infamé; — *ընդ.* diffamer, discréditer. [dénigrer.

Անուանարկիչ. va. diffamer, **Անուանարկիչ.** s. diffamateur, médisant, détracteur.

Անուանարկութիւն. s. diffamation, discrédit, dénigrement, infamie.

Անուանացանկ. s. liste des noms propres.

Անուանափոխութիւն. s. changement de nom, métonomasié.

Անուանաբերութիւն. s. l'action de composer un nom ou un mot; onomatopée.

Անուանեալ. a. nommé, surnommé, intitulé; de nom, so-disant.

Անուանել. va. nommer, appeler, donner le nom de, dénommer; intituler, surnommer.

Անուանիչ. a. renommé, célèbre, illustre; — *ըսել,* se rendre célèbre, s'illustrer.

Անուանող. s. nominateur.

Անուանուիլ. vn. se nommer, être nommé, s'intituler.

Անուանում. s. nomination.

Անուարդի. s. bouteroue.

Անուանոր. a. qui a des roues, à roues; — *ընդ.* pompe à roues.

Անուր, **Անր.** s. anat. aisselle.

Անուրբա. s. méd. bubon, tumeur sous l'aisselle.

Անուրիւն. s. faiblesse.

Անուրի. a. sans chemin.

Անուրիւղ. a. qui n'est pas droit, oblique; indirect; injuste, pervers, dépravé.

Անուրիւղիւ. a. indirect; —

անուրիւղ, contribution indirectes; — *անուրիւղ,* indirectement.

Անուրկայ. a. qu'on ne peut dresser, incorrigible, indisciplinable.

Անուրկապէտ. adv. indirectement.

Անուրկիլի. a. incorrigible.

Անուրկութիւն. s. incorrection.

Անու. s. nom; renom, renommée; nom, titre; gram. nom, substantif; *Խորեն* —, nommé Corène, de nom Corène; *յան-ուանիչ,* nominativement, nommé-ment, par son nom; *յանուրիւղ* —, nom propre; *համարակ* —, nom commun; — *մեծարանաց,* titre; *յ— բարեկամութեան,* au nom de l'amitié, pour l'amour de l'amitié; *յ— Աստուծոյ,* au nom de Dieu.

Անու. a. doux, suave; confiture; — *հոտ,* parfum; — *զմեռի,* vin doux.

Անուառայր. a. qui a une odeur douce, suave, odoriférant, parfumé, embaumé, odorant.

Անուառար. a. inattentif, inappliqué.

Անուառար. s. sel ammoniac; *ազի —ի,* esprit d' —,

Անուառարիւղ. s. ammoniacque.

Անուառարիւն. s. inattention, inapplication; — *թիւրք*, par mégarde, par inadvertance.

Անուառիւղ. a. doux, doucereux, suave.

Անուառիւմ. V. *Բացարձակ.*

Անուառիւն. a. qui sent bon, odorant, odoriférant.

Անուառիւնիլ. va. parfumer, embaumer.

Անուառիւնութիւն. s. bonne odeur, parfum.

Անուառիւմ. a. qui rend doux; s. confiseur.

Անուառիւմութիւն. s. confiserie.

Աճուռիկ. va. adoucir, radoucir; apaiser, calmer.

Աճուռիկ. s. bonbons; sucreries; confitures; — *երկ*, faire des confitures.

Աճուռիկ. a. doux, doucet, doux-cereux, mielleux.

Աճուռիկ. vn. s'adoucir, s'apaiser, se calmer.

Աճուռիկ. s. douceur; douce saveur ou odeur, suavité.

Աճուռիկ. spl. friandises.

Աճուռիկ. s. méc. cabestan.

Աճուռ, **Աճուռիկ**. a. qui n'est pas instruit, ignorant.

Աճուռ. s. anneau, collier; — *երկաթ*, carcan.

Աճուռիկ. a. indéniable.

Աճուռ. s. songe, rêve, rêverie.

Աճուռ, **Աճուռիկ**. a. qui est sans aide, abandonné, délaissé.

Աճուռ. a. sans mesure, démesuré, immense, infini, extrême, immodéré, outré, outre mesure, excessif, exorbitant.

Աճուռ. adv. sans mesure, infiniment, à l'infini, immodérément, à l'excès, immensément, excessivement, extrêmement, d'une manière exorbitante, à outrance, par trop. [neur.

Աճուռիկ a. impubère, mi-

Աճուռիկ s. impuberté, minorité.

Աճուռիկ s. immensité, infinité; excès.

Աճուռիկ s. stratus.

Աճուռիկ a. complet, entier; qui ne manque pas, inépuisable; adv. sans manquer, continuellement, sans cesse.

Աճուռիկ s. intempérance.

Աճուռիկ s. prévarication, inobservation, infraction.

Աճուռիկ a. sans parure, sans recherche, sans coquetterie, simple; s. entom. acompse.

Աճուռիկ a. immense, excessif, extrême; adv. immensément, extrêmement; sans délai; sans condition, à discrétion.

Աճուռիկ a. non adoré.

Աճուռիկ a. sans protection, abandonné. [ble.

Աճուռիկ a. insoutenable.

Աճուռիկ a. sans emploi, sans place; — *լուր*, être sans place, rester sans emploi, être sur le pavé; non officiel, officieux; — *կերպով*, officieusement, d'une manière non officielle.

Աճուռիկ a. non officiel, officieux.

Աճուռիկ adv. officieusement, d'une manière non officielle.

Աճուռիկ a. sans réponse.

Աճուռիկ a. inconvenant, inconvenable; inopportun, déplacé, indécent, absurde, inconséquent; — *է*. il est inconvenant.

Աճուռիկ s. inconvenance, disconvenance, indécence, inconvenient, absurdité, inconséquence.

Աճուռիկ a. impuni, sans punition; adv. impunément.

Աճուռիկ a. qui ne trompe pas, juste; qu'on ne peu tromper; infaillible.

Աճուռիկ a. sans honneur, déshonoré, déshonorant; — *բեր*, paroles déshonorantes; — *կերպով*, d'une manière déshonorante.

Աճուռիկ, **Աճուռիկ** V. **Աճուռիկ**.

Աճուռիկ a. qui n'a pas de pudeur, de respect, irrévérent; — *բեր*, propos irrespectueux;

adv. sans pudeur, sans respect.

Անպաղատություն s. manque de pudeur, de respect, irrévérence, impudence.

Անպակիր a. sans image.

Անպատժառ a. sans cause, sans motif; adv. absolument.

Անպատկի V. **Անպատմ**.

Անպատճ V. **Անպատեհ**.

Անպատգանություն V. **Անպատհուություն**.

Անպատարբ a. déshonorant.

Անպատաս a. non vacciné.

Անպատել va. déshonorer.

Անպատիկ a. déshonorant.

Անպատիստ V. **Անպատիծ**.

Անպատմ a. inénarrable, ineffable, indéfinissable, inexprimable.

Անպատություն s. déshonneur, indignité.

Անպատուի vn. se déshonorer, être déshonoré.

Անպասար **Անպասարառ** a. sans refuge, sans appui, délaissé, abandonné.

Անպատրաս a. non préparé; **անպատրաստից**, adv. sans aucune préparation, sans préparatif, au dépourvu, à l'improviste; — **խոսի**, parler d'abondance, sans préparation.

Անպատրասություն s. défaut de préparation, d'apprêt.

Անպատրի a. infallible; qu'on ne peut tromper.

Անպարզիծ, **Անպարզիք**,

Անպարզիկ V. **Անպարզ**.

Անպարզություն s. immensité, infinité.

Անպարզ a. composé.

Անպարզիկ a. irréductible; — **կտորակ**, fraction —.

Անպարզիկություն s. irréductibilité.

Անպարկեռ a. immodeste, indécent, immoral, impudique, malhonnête.

Անպարկեռություն s. immodestie, indécence, déshonnêteté, impudicité, malhonnêteté.

Անպարոյր a. non circonscrit, non défini, sans fin, sans limites, sans bornes.

Անպարտ a. irréprochable, irrépréhensible.

Անպարտ a. qui n'est point coupable, innocent; inconvenant, déplacé, indécent; — **ընել կողցանել**, déclarer innocent, libérer; — **արձակել**, acquitter.

Անպարտանալ a. qui ignore son devoir.

Անպարտիկ a. invincible.

Անպարտություն s. innocence.

Անպէտ, **Անպիտե** a. inutilisable, impropre au service, inutile; rejeté, mauvais, méchant.

Անպիտե V. **Անպէտ**.

Անպիտեանալ vn. n'être bon à rien, être ou devenir inutile, être hors de service, être rejeté, mis au rebut, se gâter; devenir méchant.

Անպիտեցնել va. rendre inutile, mettre hors d'usage, gâter, détruire, abîmer; rendre méchant. **ճանալ**.

Անպիտեանալ V. **Անպիտե**.

Անպիտեություն s. inutilité d'une chose; méchanceté.

Անպղտ a. qui n'est pas trouble, limpide, clair.

Անպսակ a. sans couronne; sans mariage; — **կենակցութիւն**, cohabitation.

Անպտարբ a. infructueux, infécond, infertile, stérile.

Անպտարբություն, **Անպտարբություն** s. infructuosité, infertilité, infécondité, stérilité.

Անպղտան, Անպուղ. a. sans fruits.

Անպրուկ, Անքրուկ. a. bot. acotylédone, acotylédoné.

Անքան. a. qui ne se donne pas de peine; aisé, facile; adv. sans peine, aisément.

Անքա. a. séparé, détaché; — **թի**, nombre abstrait.

Անքաւար. } adv. séparé.

Անքաւարդ. } ment; abstractivement, abstraitement.

Անքանի. va. séparer, détacher, disjoindre, désunir; abstraire.

Անքանի. vn. se séparer, se détacher.

Անքանի. } a. abducteur, abs-

Անքանի. } tractif.

Անքանի. s. séparation, détachement; abstraction; séparatisme.

Անքնի. a. ineffaçable; malpropre, sale.

Անքնի. a. ineffaçable.

Անքու. a. sans eau, anhydre.

Անքրի, Անքրի. a. privé d'eau, sec, aride.

Անքրուքի. s. sécheresse, aridité. [bile.

Անքրի. a. ineffaçable, indélé-

Անքրուքի. V. Անքրուքի. } [interstice.

Անքրուք. s. espace, intervalle,

Անքրուքի. va. passer entre, séparer, espacer, éloigner, barrer, retrancher.

Անաւար. a. non pavé.

Անահան, Անահան. a. indéfini, illimité, sans bornes, infini, immense; indé-

Անահան. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անահանի. s. immensité, infinité. [նissent. [նissent.

Անսխալականութիւն. s. infail-
libilité.

Անսխալելի. a. infaillible.

Անսխալութիւն. s. infailibilité.

Անկզբնական. a. qui n'a pas
eu de commencement, éternel.

Անկզբնութիւն. s. manque de
commencement, éternité.

Անկզբուց. a. qui n'a pas de
principes, sans principes.

Անկիզբ. a. qui n'a point com-
mencement, éternel; sans prin-
cipes, sans fondement; vain,
frivole.

Աննունդ. a. sans nourriture.

Անսովոր. a. inaccoutumé, qui
n'a pas l'habitude de, inhabitué;
inhabituel, inusité; extraordinaire,
étrange, hors ligne.

Անսովորական. a. inusité; ex-
traordinaire, étrange.

Անսովորութիւն. s. inhabitude.

Անսւաղ. a. qui est à jeun; adv.
sans manger, à jeun.

Անսւաղութիւն. s. abstinence,
jeûne, faim.

Անսւղ. a. exempt de deuil;
dont on ne porte point le deuil,
adv. sans deuil.

Անսու. a. qui ne ment pas,
qui ne saurait mentir; qui n'est
pas faux, vrai.

Անսւրբ. a. qui n'est pas sain,
impur, immonde, profane.

Անսպառ, **Անսպառական**. a.
inépuisable. intarissable.

Անսպանելի. V. **Անսպառ**.

Անսպանելի. a. inattendu.

Անստացանձ. a. qui ne pos-
sède rien, qui est sans biens,
sans propriétés.

Անստիւ. V. **Անքազիւ**.

Անսեղծ, **Անսեղծական**. a.
incrée.

Անսեղիւ. a. infaillible.

Անսոթն. a. sans mamelles.

Անսոյգ. a. incertain.

Անսոյգութիւն. a. sans signature.

Անսոյգութիւն. s. incertitude.

Անսոյր. a. sans ombre; écla-
tant, lumineux.

Անսոյրութիւն. s. impureté, in-
continence.

Անսոյր. a. sans soulagement.

Անսոյ. a. sans voile, nu, dé-
couvert.

Անսւղ. a. qui ne coule ou court
pas, immobile.

Անսխա. a. sans peur, intrépide.

Անսխան, **Անսխանա-
կան**. a. sans fin, infini, éternel.

Անսխանութիւն. s. intrépidité.

Անսխաորէն. adv. sans crainte,
intrépidement.

Անսւսառ. a. qui ne se vend
pas, invendable; non vendu.

Անսւյել. a. indécent, inconve-
nant, vilain.

Անսւյելուչ. a. V. **Անսւյել**;
disgracieux, difforme, laid.

Անսւյելութիւն. s. indécence,
inconvenance; difformité, laideur.

Անսւստակ. a. infatigable; dés-
œuvré, paresseux, fainéant; adv.
sans se fatiguer, sans travailler.

Անսւր. a. inculte, non labouré,
en friche.

Անսւրազոյր. a. sans rideau.

Անսւրակելի. a. non contami-
nable.

Անսւրակիչ. a. non contagieux.

Անսւրժ. a. inexercé, non ha-
bitué, déshabitué, inexpérimenté,
inaccoutumé, novice, nouveau.

Անսւրժութիւն. a. impéritie,
inexpérience.

Անսւրկ. a. sans crédit.

Անսւրճ. a. qui est sans salaire,
sans récompense; adv. sans sa-
laire, sans récompense.

Անսւրթ. a. sans culotte.

Անսւմբ, **Անսւմբական**. a.

invalide, nul, non avenu, non authentique, illégitime, apocryphe.

Անգուստանութիւն, **Անգուստութիւն**. s. invalidité, nullité; illégitimité.

Անգուստութիւն. s. nullité; — *ամուսնութեան* — de mariage.

Անգիւստան. a. non magnanime, petit, mesquin.

Անգիւստ. a. intrépide; — *գործով*, adv. intrépidement.

Անգիւստութիւն. s. intrépidité.

Անգիւստեան. a. irréductible.

Անգիւստագոյ. a. qui n'a pas d'inspecteur, de chef.

Անգիւստահ. a. sans réserve.

Անգիւստանեան. a. indéchiffirable. [ի]

Անգիւստանեան. V. **Անգիւստան**.

Անգիւստագիր. a. sans titre, sans inscription, anépigraphe.

Անգիւստ, **Անգիւստան**. a. sans fin, interminable.

Անգիւստութիւն. adv. interminablement.

Անգիւստ. a. inviolable, intact, entier, inaltérable, immuable, invariable, incorruptible, sûr, infaillible, intègre, exact, parfait, sans danger, sain et sauf, solide, ferme, inébranlable; adv. inviolablement, sans danger, sûrement, fermement, infailliblement, exactement, tout entier.

Անգիւստեան. a. indiscutable; — *կարողութեան*, capacité —

Անգիւստ. a. qui n'a pas de peine, qui ne souffre pas, impassible; adv. sans peine, sans souffrance.

Անգիւստանեան. a. invulnérable.

Անգիւստ. a. sans témoins.

Անգիւստ. a. inexpugnable, invincible, inattaquable, à toute épreuve, inébranlable.

Անգիւստ. a. qui ne se décou-

rage pas; adv. sans se décourager.

Անգիւստ. a. non payé, impayé, impayable.

Անգիւստ. a. sans jugement, sans décision. [sans décision.]

Անգիւստ. adv. sans jugement.

Անգիւստ. a. qui n'est pas nuisible, pas nocif, inoffensif, innocent; non endommagé, sain et sauf; adv. sans dommage, sain et sauf.

Անգիւստ. a. défiant, méfiant, soupçonneux; — *գլուխ*, se défier, se méfier.

Անգիւստանեան. a. qui n'est pas digne de confiance, suspect.

Անգիւստանեան. V. **Անգիւստան**.

Անգիւստանութիւն. s. défiance, méfiance.

Անգիւստ. a. exempt de danger, sain et sauf; adv. sans danger, sain et sauf, en sécurité; — *հասնել*, arriver sans danger, sans accident, à bon port, sain et sauf.

Անգիւստ. a. imperturbable, calme, paisible, tranquille; adv. tranquillement, imperturbablement.

Անգիւստ. a. infaillible, inmanquable, exact, ponctuel, sûr, certain, assuré; adv. sans faute, infailliblement, inmanquablement, ponctuellement, sûrement, exactement, assurément, certainement.

Անգիւստեան. a. infaillible.

Անգիւստեան, **Անգիւստեան**. a. qui n'est pas ennuyeux, non fastidieux, non importun, agréable, aisé; adv. sans ennui, sans ennuyer.

Անգիւստեան. a. insupportable, intolérable; qu'on ne peut porter, pas portatif.

Ա.հառ. a. non dégrossi ou raboté, brut.

Ա.հառ. s. forêt, bois.

Ա.հառաբան. s. sylviculteur.

Ա.հառաբանական. a. forestier;

— *վարժարան*, école forestière.

Ա.հառաբանութիւն. s. sylviculture.

Ա.հառաբանակ. a. sylvicole.

Ա.հառաբուծական. V. **Ա.հ.**

առաբանական.

Ա.հառաբուծութիւն. V. **Ա.հ.**

առաբանութիւն.

Ա.հառալիս. a. rempli, couvert de forêts, boisé; touffu, épais; — *շիգակք*, piques hérissées; s. touffe.

Ա.հառակ. s. bocage, bosquet, boqueteau.

Ա.հառալիւն. a. de bois, de forêt, sylvestre.

Ա.հառանցիւ. vn. se couvrir de bois, devenir une forêt; pousser trop de bois, devenir feuillu, devenir touffu.

Ա.հառառառ. a. plein de bois, de forêts, boisé, fourré.

Ա.հառապահ. s. garde champêtre, garde forestier.

Ա.հառուռ. a. boisé, garni de bois, fourré.

Ա.հառան. a. qui ne vacille pas, immuable, ferme.

Ա.հառաւոյոյ. a. indubitable, sûr, certain; adv. sans doute, certainement, assurément, indubitablement.

Ա.հառաբաղադրիւ. a. indécomposable.

Ա.հառաբր. a. indifférent.

Ա.հառաբրութիւն. s. indifférence.

Ա.հեղեակ. a. qui n'est pas informé, pas renseigné, ignorant.

Ա.հեղի. a. absurde, déplacé, inconvenant.

Ա.հեղիութիւն. V. **Ա.հեղութիւն.**

Ա.հեղիալի. a. qui ne cède pas, inflexible, dur.

Ա.հեղութիւն. s. absurdité, inconvenance, inconvenient, suite fâcheuse.

Ա.հեռ. a. invisible, imperceptible, qui n'est pas vu, inaperçu; qui ne voit pas, aveugle; étrange, nouveau; — *ընդ*, ne pas avoir soin, négliger, délaissé, abandonner, dédaigner; — *ըլլալ*, être négligé, abandonné, dédaigné; s'échapper, disparaître.

Ա.հեաւաւ. adv. invisiblement.

Ա.հեաւանիւ. a. invisible, occulte; — *կերպով*, invisiblement.

Ա.հեաւի. V. **Ա.հեաւրիւ.**

Ա.հեաւիւ. a. sans feuille, aphyllé.

Ա.հեաւուց. a. qui n'a point de maître, de possesseur; qui est sans gouvernement, sans chef; qui est sans protecteur, abandonné à soi-même, délaissé.

Ա.հեաւական. a. non durable, inconstant. [sesseur.

Ա.հեաւ. a. sans maître, sans pos-

Ա.հեաւանութիւն. s. manque de chef, de gouvernement; inter-règne; manque de protection, abandon, délaissement.

Ա.հեաւուց. V. **Ա.հեաւուց.**

Ա.հեաւ. adv. de là, de là-bas, de ce côté-là; de l'autre côté; a. ce, cet, cette; *ստորի* — de côté et d'autre; ce, celui ou celle qui est de là, de là-bas, de l'autre monde; s. l'autre monde, la vie future; les choses de l'autre monde.

Ա.հեաւական. a. jeune, en bas âge; jeune, enfant, enfantin, puéril.

Ա.հեաւ. a. non imprimé, inédit; — *գործեր*, œuvres inédites.

Ա.հեաւ. spl. l'autre monde.

Անեփրիստու. s. antéchrist.

Անեխնդ. a. sans défaut, sans tache, beau, parfait; — *օրինակ*, parfait exemple; — *առաքինություն*, pure vertu, vertu accomplie.

Անեօրինաբար. } adv. indis-
Անեօրինապէս. } pensable -
ment.

Անեօրինելի. a. indispensable.

Անեղս. a. sans intérêts.

Անեղի, Անեղիկ. a. de basse naissance. [sance.

Անեղիստիւն. s. basse nais-

Անեղ. a. qui n'a pas de maison, pas de foyer, pas de chez-soi, qui n'a ni feu ni lieu; adv. sans maison, sans feu ni lieu; — *ըստի՛ միայ*, être sur le pavé, ne pas avoir de domicile.

Անեղն. a. dépourvu de queue, anoure, écaudé.

Անբաւարան, Անբաւարանական. a. illogique.

Անբաւար. a. non disposé.

Անբաւարելի. a. indisponible.

Անբաւ. a. qui n'a point de chagrin, qui n'est pas chagrin, joyeux; adv. sans chagrin.

Անբանց. a. et adv. sans murmures, sans se plaindre.

Անբակ. s. anat. clavicule.

Անբակար. a. zool. claviculé.

Անբայից. a. rêveur, songeur.

Անբայնոստիւն. s. rêverie.

Անբայան, Անբային, a. de songe, de rêve; — *երազ.* rêves, fantômes.

Անց. s. passage, trajet; canal; passage, transition; aventure, accident, événement, fait; traitement; passion, envie; — *է դարձ ընել*, aller et venir, traverser, parcourir.

Անցադին. s. le prix de la traversée, le passage, péage.

Անցադիր, Անցառադ. s. passe-port; — *առլ*, délivrer un passe-port; — *ը հաստատել*, viser le —.

Անցադրան. s. bureau de passeport.

Անցառադ. V. **Անցադիր.**

Անցակալ. s. barrage.

Անցակում. s. barrage.

Անցանա. s. bac.

Անցանակ. s. bachot.

Անցանելի. a. passager, passable.

Անցարան. s. passerelle.

Անցարդի. V. **Անցակալ.**

Անցալ. a. exempt de toute douleur; adv. sans douleur.

Անցաւոր. a. passant, passager, voyageur; passager, transitoire, périssable, éphémère, momentané, caduc.

Անցաւորութիւն. s. nature périssable, caducité.

Անցել. s. passé; — *աւրի*, l'an dernier, l'an passé; — *օր*, l'autre jour; — *նորը*, il y a quelques jours; *յանցելուն*, dans le passé; — *անորոշ*, *Յարակատար*, passé indéfini; — *որոշեալ կատարեալ*, prétérit défini, passé défini, aoriste.

Անցընել. va. faire passer, faire traverser, passer; transpercer, percer, passer, enfoncer à travers; emboîter, enchâsser, enlancer; enlever, ôter, détourner, éloigner; remettre, pardonner; transporter, transférer; apaiser, faire cesser, satisfaire, guérir; violer, enfreindre; éteindre; faire éprouver, faire souffrir, traiter bien ou mal; avorter, faire une fausse couche; *ընել թիւն* —, passer l'examen; *ցասուիլ* —, apaiser la colère; *ժամանակն* —, passer le temps; *ի հաշիւ* —, passer en compte.

Անցցիլ. vn. passer, traverser; *անդին* —, passer de l'autre côté, passer outre; *դժուարութեանց վրայէն* —, passer par-dessus les difficultés; *վրայէն* —. repasser.

Անցցիր. a. chaque, chacun.

Անցցելի. a. inébranlable.

Անցողաբար. adv. en passant.

Անցողական. a. de transport, transitif; — *բայ*. verbe transitif.

Անցողակի. V. **Անցողաբար.**

Անցորդ. s. passant, passager.

Անցուղարձ. s. allées et venues; circonstance, événement; — *ընել*. aller et venir, traverser.

Անցուկ. a. passant, fréquenté; — *փողոց*, rue passante; — *դրամ*, monnaie qui a cours.

Անցում. s. action de passer; passage, passade; transition; trépas, trépassement.

Անցումորիկ, **Բաղքաժողովրդի.** s. path. diabète.

Անց. V. **Անց.**

Անփախուս. a. dont on ne peut échapper, qu'on ne peut fuir, inévitable.

Անփակ. a. qui n'est pas fermé, ouvert, béant.

Անփայլ. a. sans éclat, non brillant, dépoli, mat, terne.

Անփառունակ. a. sans honneur, inglorieux, obscur, ignoré.

Անփափկութիւն. s. indécatesse.

Անփափուկ. a. indélicat.

Անփոխադրելի. a. qu'on ne peut déplacer. [çant.]

Անփոխանորդ. a. sans rempla-

Անփոխադրելի. a. irremplaçable, intransportable, qu'on ne peut transplanter.

Անփոխարինելի. a. qu'on ne peut rendre, irremplaçable; irréparable.

Անփոյթ. a. négligent, insou-

cient, nonchalant, indolent; négligé, abandonné; — *ըլլալ*. être négligé ou abandonné.

Անփոյթութիւն. s. négligence, nonchalance, insouciance, abandon.

Անփորձ. a. inexpérimenté, inexercé, novice; non essayé, non éprouvé; qui n'est pas tenté; intact, pur.

Անփորձառու. s. inexpérimenté.

Անփորձառութիւն. s. inexpérience.

Անփորձութիւն. s. inexpérience; manque de tentation.

Անփութութիւն. V. **Անփոյթութիւն.**

Անփութեւն. adv. négligemment, nonchalamment.

Անփուց. a. sans bouquet.

Անփուռ. a. sans épine, sans piquant.

Անփուռ. a. non pourri, imputrescible, incorruptible.

Անփոփոխ, **Անփոփոխական;**

Անփոփոխելի. a. invariable, immuable, inaltérable, ferme;

adv. invariablement, immuablement.

Անփոփոխականութիւն, **Անփոփոխութիւն.** s. invariabilité,

immuabilité, inaltérabilité, immutabilité.

Անփակելի. a. qu'on ne peut rompre ou briser, incassable.

Անփաղափաշ. a. impolitique.

Անփաղափաշական. a. impolitique.

Անփաղափաշք. a. incivilisé.

Անփաղափաշքութիւն. s. manque de civilisation.

Անփաղափաշ. a. incivil, impoli.

Անփաղափաշարութիւն. s. incivilité, impolitesse.

Անփայփայելի. a. qu'on ne peut démolir ou défaire; indissoluble.

Անփափի. a. inexpiable, irréparable; — *յանդանք*, fautes irréparables.

Անրէգ. a. qui n'est pas rancunier.

Անքքիի, Անքքի. a. qui ne clignote pas les yeux, qui fixe; adv. fixement, sans clignoter.

Անքնի. Անքնիի. a. qui ne peut être examiné, inscrutable; non examiné.

Անքնադատիի. a. incriticuable. [nie.]

Անքնաքիւն. s. insomnie, agryp-

Անքայ. a. sûr, assuré.

Անքաւ. a. qui ne s'endort pas, qui veille; vigilant; adv. sans dormir, sans sommeil; — *միւլ*, ne pas dormir, veiller; — *գիշեր*, nuit blanche. [քիւն.]

Անքանաքիւն. V. **Անքնա-**

Անքոյ. a. sans voile, dévoilé; nu.

Անօգական a. sans aide, sans secours, abandonné, délaissé; — *թողուլ*, laisser sans secours.

Անօգու. a. inutile, désavantageux, infructueux; adv. inutilement, désavantageusement.

Անօգակար. V. **Անօգու.** a.

Անօգակարաքիւն. s. inutilité.

Անօգակա. a. inutile.

Անօգակա. a. non aéré, mal aéré.

Անօք. s. vase, pot, vaisseau; meuble, bagage; instrument, appareil, ustensile; — *խոհանոցի*, batterie de cuisine.

Անօքեայ. vn. avoir faim, être affamé.

Անօքեցնի. va. affamer.

Անօքի. a. affamé; — *ըլլալ*, avoir faim, être affamé; *յանդ-թեց*, à jeun.

Անօքաքիւն. s. faim; — *ը միւլ*, apaiser sa faim; *սաստիկ* —, grand'faim.

Անօճիս. a. sans dot, non doté.

Անօւր. a. mince, menu; clair,

peu serré; rare; fin; adv. peu très peu, rarement.

Անօւրաքի. a. entom. hyménoptère.

Անօւրացայ. vn. devenir mince, fin ou rare; s'amincir, se raréfier; s'amoindrir, s'atténuer; s'exténuer.

Անօւրացափ. a. phys. aréomètre.

Անօւրացնի. a. raréfiant.

Անօւրացում. s. raréfaction.

Անօւրացնի, Անօւրի. va. rendre mince, fin ou rar; amincir, raréfier; amoindrir, atténuer; exténuer.

Անօւրաքիւն. s. raréfaction; finesse, ténuité. rareté.

Անօրէն. a. sans loi, qui viole les lois, scélérat, impie, criminel, injuste, inique; contraire aux lois, illégal, illicite.

Անօրէնաքիւն. s. absence de toutes lois, transgression de la loi; scélératesse, iniquité, injustice, crime, péché.

Անօրիւնաք. adv. sans lois; contre les lois, illégalement, injustement.

Անօրիւնի. a. sans exemple, sans pareil.

Անօւրի. s. élève, disciple; écolier, étudiant; — *սրահանի*, apprenti. [élève.]

Անօւրիւնաք. adv. comme un

Անօւրիւնաք. a. d'écolier.

Անօւրիւնաքի. s. condisciple,

camarade.

Անօւրիւնի. va. avoir pour élève, enseigner, instruire.

Անօւրիւնի. vn. être élève de

qn., le suivre.

Անօւրիւնաքիւն. s. qualité d'élève; apprentissage; élèves; *ամբողջ* —, tous les élèves.

Անօւրիւնաքի. sf. écolière, élève, étudiante.

Աօսկհրօրէց. adv. comme un élève.

Աօխաակից. s. compagnon de travail, collaborateur.

Աօխաակցիլ. vn. collaborer.

Աօխաակցութիւն. s. collaboration. [ratrice.

Աօխաակցուիի. sf. collabora-

Աօխաակց. s. laboratoire, atelier, cabinet, ouvrier.

Աօխաակց. V. Աօխաակցիւն.

Աօխաակցեակ. s. cabinet de travail.

Աօխաակց. qui aime le travail, laborieux, travailleur.

Աօխաակցիլ. vn. aimer le travail, travailler avec ardeur, être laborieux; faire ou composer un ouvrage.

Աօխաակցիւն. s. auteur.

Աօխաակցութիւն. s. goût, amour du travail; ouvrage travaillé avec soin; œuvre, ouvrage, travail.

Աօխաակցի. s. atelier.

Աօխաակց. a. travailleur.

Աօխաակցիլ. va. faire travailler, occuper.

Աօխաակցիլ. vn. travailler; faire son possible, tâcher; չարաչար —, travailler excessivement, comme un forçat; զուր՝ աւրապարտուց —, travailler vainement, pour rien.

Աօխաակց. s. travailleur.

Աօխաակցիւն. s. fatigue, peine, casse-tête; travail, labeur; œuvre, ouvrage, traité; երկարաշունչ —, travail obstiné; ստանալիկ —, travaux forcés; — յանձն առնուլ, prendre la peine de, se donner de la peine.

Աօխաակցիլ. V. Աօխաակցիլ.

Աօխաակցիլ. va. pleurer sur, se lamenter; pousser des cris de douleur, déplorer.

Աօխաակց. s. monde, univers; pays, contrée, territoire, terre; le monde, les hommes; vie; հանդիմանալ —, l'autre monde, la vie future; բոլոր՝ աւրապարտ —, tout le monde; յայտ — ի, aux yeux du monde; ելունել՝ փոխել յաշխարհէ, aller dans l'autre monde, mourir, trépasser; — գալ, venir au monde, naître; — ի առջեւ, devant le monde.

Աօխաակցիւն. s. l'arménien moderne ou vulgaire; adv. en arménien vulgaire.

Աօխաակցիւն. s. partisan de l'arménien moderne ou vulgaire.

Աօխաակցի. s. géographe.

Աօխաակցիւն. a. géographique. [censement.

Աօխաակցիլ. s. géographe; re-

Աօխաակցիւն. s. globe.

Աօխաակցիւն. a. géographique. [phiquement.

Աօխաակցիւն. adv. géogra-

Աօխաակցիւն. s. géographie; — բնական, — physique; — քաղաքական —, politique; —

— քանդակ, carte, carte géographique.

Աօխաակցիւն. V. Աօխաակցիւն.

Աօխաակցիւն. s. exploitation.

Աօխաակցիւն. a. qui ébranle le monde, retentissant.

Աօխաակցիւն. a. qui a soin du monde, providentiel.

Աօխաակցիւն. a. s. explorateur.

Աօխաակցիւն. va. explorer.

Աօխաակցիւն. a. universellement connu, célèbre, renommé, fameux, notoire.

Աօխաակցիւն. s. cosmogonie.

Աօխաակցիւն. a. qui agite, qui trouble le monde; agité ou troublé par le monde.

Աշխարհապալ. s. maître du monde; conquérant; préfet, gouverneur; a. répandu dans le monde entier, universel; qui entoure l'univers.

Աշխարհապալի. vn. conquérir.
Աշխարհապալալի. s. conquête.

Աշխարհապալալ. s. conquête.

Աշխարհապալ. a. du monde; mondain, terrestre, lai, laïque; s. laïque, séculier; — *մեծ աշխարհ*, grandeur mondaines.

Աշխարհապալալ. vn. se laïciser, se séculariser.

Աշխարհապալալ. s. laïcisation; sécularisation.

Աշխարհապալալ. va. laïciser, séculariser. [risme.

Աշխարհապալալ. s. sécularisation.

Աշխարհապալալ. a. qui ruine le monde, destructeur du monde.

Աշխարհապալալ. a. chassé ou persécuté par tout le monde, par tous les pays.

Աշխարհապալալ. s. censeur; dénombrement, recensement; — *գրել*, dénombrer, recenser.

Աշխարհապալալ. s. mondanité.

Աշխարհապալալ. s. exposition universelle.

Աշխարհապալալ. a. célèbre dans le monde entier; — *անուշ*, nom célèbre.

Աշխարհապալալ. կիրակի՝ երկու. s. le second dimanche après Pâques.

Աշխարհապալալ. V. **Աշխարհապալալ.**

Աշխարհալ. a. mondain.

Աշխարհալ. a. qui embellit le pays, bâtisseur.

Աշխարհալ. s. embellissement du pays. [monde.

Աշխարհալ. s. tour du

Աշխարհալ. s. touriste.

Աշխարհալ. a. qui conserve le monde.

Աշխարհալ. a. qui aime le monde, mondain.

Աշխարհալ. s. amour ou goût du monde, mondanité.

Աշխարհալ. a. créateur du monde.

Աշխարհալ. s. création du monde. [ticien.

Աշխարհալ. s. politique, politique.

Աշխարհալ. s. poli-

Աշխարհալ. a. répandu par tout le monde.

Աշխարհալ. a. qui hait; qui déteste le monde.

Աշխարհալ. s. haine du monde.

Աշխարհալ. s. carte, carte géographique; *համապատկեր*, mappemonde; *համա*, carte muette.

Աշխարհալ. a. qui ruine, qui détruit le monde, le pays.

Աշխարհալ. s. cosmopolite.

Աշխարհալ. a. cosmopolite, cosmopolitain.

Աշխարհալ. s. cosmopolitisme.

Աշխարհալ. s. carte géographique.

Աշխարհալ. a. séculier, laïque; vulgaire; — *լեզու*, langue vulgaire ou moderne.

Աշխարհալ. s. cheval alezan.

Աշխարհալ. vn. se gâter (mets).

Աշխարհալ. a. vif, ardent, actif, fré-

tillant, remuant, alerte, pétillant, fougoux, bouillant, fringant.

Աշխարհալ. s. vivacité, ar-

deur, feu, activité, fougue; աշխարհ մահալեթան, la fougue de la jeunesse.

Աօխար. s. garniture (vêtements).

Աօխունցալ, Աօխունցալ. vn. être ou devenir vif, avoir de l'activité, être ardent.

Աօխունքի. V. Աօխյ՝ձաքի.

Աօկեր. V. Աօսկեր.

Աօկերանի. V. Աօսկերանի.

Աօկերանի. V. Աօսկերանի.

Աօլ. s. minér. jade.

Աօմանման. s. commencement de l'automne. [տոմալ.

Աօմանայի. a. d'automne, au-
Աօմանայեր. s. arrière-saison, fin d'automne.

Աօնցան. s. blé semé à l'automne; gros grains.

Աօնի, Աօնի. s. troubadour, ménestrel.

Աօն. s. automne.

Աօսանակ. s. chandelier, bougeoir, flambeau.

Աօսանակ. vn. monter sur; ի ձի —, monter à cheval; ի շորի —, monter sur un mulet.

Աօսարակ. s. tour; Բաբելոնի, — de Babel.

Աօսարակազորանի. s. construction d'une tour.

Աօսարակազոր. a. orné, flanqué de tours.

Աօսարականի. a. qui a la forme d'une tour, turriculé.

Աօսարակաօրնի. V. Աօսարակազորնի.

Աօսայ, Աօս. s. lance.

Աօսան. a. sec; — աց. du pain sec.

Աչաքյո. s. oculiste.

Աչաքի. a. qui a de beaux yeux.

Աչաքանի. s. méd. ophtalmographie.

Աչաք. s. ophtalmoscope.

Աչաքար. a. aveugle.

Աչաքար. a. circonspect, avisé, rusé, éveillé, vigilant, bien entendu; — շահալեթան, surveillance attentive.

Աչաքարի. s. circonspection, vigilance.

Աչաքալ. s. bandeau; — ակ, colin-maillard.

Աչաքահ. spl. œillères.

Աչաքի, Աչաքի. vn. faire acception de personnes.

Աչաք. a. qui fait acception de personnes, partial.

Աչաքանի. s. acception de personnes, partialité.

Աչաք. s. mal d'yeux, ophtalmie; a. qui a mal aux yeux.

Աչաքանի. s. ophtalmie; թարախալ —, — purulente.

Աչի. a. qui a de grands yeux.

Աչի. vn. regarder.

Աչի. s. petit œil.

Աչի. V. Աչաքանի.

Աչաքալ. V. Աչաքանի.

Աչաքանի. s. colin-maillard; — ակ, jouer à —.

Աչոց. s. besicles, lunettes.

Աչ. spl. œil, yeux; vue, regard; case, cassetin; գէշ —, mauvais œil; — ընթալ, œillade; — ընթալ, faire des œillades; — մեղի, jeter les yeux, manger des yeux, regarder avidement, être amoureux de, avide de, convoiter; ալք — մեղի, faire perdre les bonnes grâces, l'affection, la faveur de qn. ալք ելլալ, perdre les bonnes grâces de qn., tomber en disgrâce, être disgracié, en défaveur.

ալք զրկուիլ, devenir aveugle; թերալք —, yeux à peine ouverts; ալք, aux yeux, sous les yeux; ալք ալք, avec acception de personnes, partialement; — ի լոք, faélicitation; — ի բեր, pruneau,

pupille; — *ի գարնել*, frapper les yeux, sauter aux yeux; — *ի առջեւ*, sous les yeux, devant soi; *հուռ* — *ով հայել*, regarder de travers, d'un œil méchant; — *գոցել*, fermer les yeux; faire semblant de ne pas voir; — *խաբել*, jeter de la poudre aux yeux, éblouir par des apparences trompeuses; — *առնել*, éblouir les yeux; — *ընել*, faire signe des yeux; *ը մէկուեւ վրայ լինել*, avoir l'œil sur qn.; *հախանալից աչքով իրարու նայել*, se regarder d'un œil jaloux, d'un œil envieux; *արցունքոս — երով*, les larmes aux yeux; *աչքին հանդիպել՝ գպիւ*, tomber sous les yeux, voir; — *ը կարել*, voir de loin, apercevoir; croire capable, croire bon; — *ը չկարել*, ne pas croire, ne pas croire capable, ne pas trouver bon; ne pas se sentir capable, ne pas avoir le courage; — *ը բռնալ*, ouvrir les yeux; fig. dessiller les yeux à qn.; pervertir.

Աչքաբաց. a. qui a les yeux ouverts; avisé, éveillé, vigilant; adv. les yeux ouverts.

Աչքաբացութիւն. s. vigilance, perspicacité, finesse.

Աչքացաւ. V. **Աչքացաւ**.

Աչքիւծ. a. frappé par le mauvais œil. [œil.

Աչքիւել. va. frapper du mauvais

Աչքիլի. vn. être frappé par le mauvais œil.

Աչքիլոյս. s. félicitation.

Աչքիւրիլ. V. **Աչքիլի**.

Ապա, **եւ ապա**. adv. puis, après, ensuite; conj. donc; *առ յապա*, un jour; à l'avenir; *յաւապա*, *առ ի յապապա*, dorénavant, à l'avenir, désormais; *առ յապապա*, l'avenir, les choses futures.

Ապագայ. a. futur, à venir; s. l'avenir; *գեղեցիկ* —, bel avenir; — *ն ապահովել*, assurer l'avenir.

Ապագայիւ. adv. à l'avenir.

Ապա եթէ՝ pt. conj. mais si, si, en cas que.

Ապաքարց s. apostrophe.

Ապա թէ ոչ. conj. sinon, autrement, sans cela.

Ապամամ. a. qui est hors de temps, intempestif, tardif; adv. tard.

Ապամամոն. a. qui est en retard, retardataire, tardif; arriéré; inférieur, vil, lâche; incapable.

Ապախուրմի. s. bonnetade.

Ապախուրի. vn. être la cidare, le turban; bonneter.

Ապախուրոյ. s. bonneteur.

Ապախ. a. négligé, méconnu, rejeté, méprisé, dédaigné, vil.

Ապախասուր. a. ingrat; — *ըլլալ առ ոք*, être ingrat envers qn.

Ապախաստորութիւն. s. ingratitude.

Ապախսի. spl. ingratitude.

Ապակագործ. s. verrier, vitrier, fabricant de verre ou de vitre.

Ապակագործութիւն. s. verrerie, vitrerie, hyalurgie. [pur.

Ապականալ. a. corrompu, im-

Ապականիլ. va. corrompre, gâter, altérer, décomposer, dégénérer, détériorer, abîmer; ruiner, ravager, détruire; salir, souiller, empestier, infecter; — *առողջութիւնը*, ruiner la santé; — *բարքը*, corrompre, dépraver les mœurs; — *օղը*, empestier, corrompre l'air.

Ապականիլ. vn. être corrompu, rûné, gâté, dégénérer; se salir, se souiller.

Ապականիչ, **Ապականոյ**. a. corrupteur, destructeur, des-

tructif; infectant, infectieux.
Ապակաճուրիւն. s. corruption, destruction, ruine; souillure, infection; corruption, dépravation, perversion, dégénération; corruption, putréfaction, pourriture; — բարուց dépravation des mœurs, corruption.

Ապակավաճառ. s. vitrier, marchand de vitre.

Ապակավաճառութիւն. s. vit-
Ապակաեռակ. a. hyalin.

Ապակափեղկ. s. vitrine.

Ապակեայ. V. **Ապակեղէն**.

Ապակեգործ. V. **Ապակա-
 գործ**.

Ապակեգործութիւն. V. **Ա-
 պակագործութիւն**.

Ապակեդարակ. s. vitrine.

Ապակեդրոնացում. s. décen-
 tralisation. [vitré.]

Ապակեդարդ. s. orné de glace.

Ապակեխոռ. s. bot. pariétaire.

Ապակեղէն. a. de verre, vitré,
 vitreux, hyalin; — շ. verrerie;

— *ի գործարան*, verrerie.

Ապակեցի. a. anat. hyaloïde.

Ապակեցկար. s. vitrail.

Ապակեւոր. a. vitré; — դա-
 րակ, vitrine.

Ապակեփակ. a. fermé par des
 vitres; — դարակ, vitrine.

Ապակի. s. verre, glace; — պա-
 տուհանաց, vitre, carreau.

Ապահարգան. s. répudiation,
 divorce; գիր՝ թուղթ ապահար-
 գանի, acte de divorce.

Ապահարգանիւ. a. divorcé.

Ապահարգանիք. vn. divorcer.

Ապահարկ. a. exempté d'im-
 pôts; s. immunité; — ընել exempt-
 ter d'impôts, d'imposition. [ընել.]

Ապահարկի. V. **Ապահարկ**

Ապահարկութիւն. s. exemp-
 tion d'impôt, immunité, franchise.

Ապահով. a. sûr, assuré; յա-

պահով ըլլալ՝ հալ. être en su-
 reté, en sécurité, à l'abri de;
 յապահով. adv. en sûreté, à l'abri,
 à couvert; — ըլլալ, être sûr; յա-
 պահով կողմացանել, mettre en
 sûreté, à l'abri. [d'assurance.]

Ապահովագին. s. prix, prime
Ապահովագիր. s. assureur; po-
 lice, lettre d'assurance.

Ապահովագրական. a. d'assu-
 rance; — ընկերութիւն, société
 ou compagnie d'assurance.

Ապահովագրեալ. a. s. assuré.

Ապահովագրել. va. assurer.

Ապահովագրելի. a. assurable.

Ապահովագրիչ, **Ապահովա-
 գրող**. s. assureur.

Ապահովագրութիւն. s. assu-
 rance; *կեսնքի* —, — sur la vie;
հրդեհի —, — contre l'incendie.

Ապահովագրուիլ. vn. s'assurer.

Ապահովապէս. adv. sûrement,
 assurément.

Ապահովեալ. a. assuré.

Ապահովել. va. assurer, rassurer.

Ապահովիչ. a. rassurant.

Ապահովութիւն. s. sécurité; as-
 surance; confiance; — տալ, assu-
 rer; — ունենալ, avoir confiance.

Ապահովէլ. V. **Ապահովագին**.

Ապահովցնել. V. **Ապահովել**.

Ապամահ. a. posthume.

Ապանեխիւ. a. désinfecté.

Ապանեխել. va. désinfecter, a-
 septiser.

Ապանեխիչ. a. désinfectant, a-
 septique, antiseptique.

Ապանեխութիւն, **Ապանե-
 խում**. s. désinfection, asepsie,
 aseptie, antiseptie.

Ապառաւ. s. repentir, regret,
 remords; pénitence, contrition;
 a. repenti, repentant, contrit,
 pénitent.

Ապառաւել. va. se repentir, re-
 gretter, avoir du regret.

Ապաշխարահայր. s. pénitencier.

Ապաշխարանց. s. pénitencier, maison de pénitence.

Ապաշխարանք. s. pénitence.

Ապաշխարել. va. faire pénitence, faire un acte de contrition.

Ապաշխարող. s. pénitent.

Ապաշխարադարարէք. s. pénitentiel.

Ապաշխարութիւն. s. pénitence, satisfaction.

Ապաշխար. a. ingrat, méconnaissant; sans grâce, vil, vilain.

Ապա ուրեմն. conj. donc, or; adv. enfin.

Ապառած. s. rocher, roc, roche; a. de rocher, pierreux, parsemé ou hérissé de rochers.

Ապառաձային, Ապառաձ-
հայ. a. de roche; — *սիրտ*, cœur —.

Ապառաձութե. a. plein de rochers, pierreux, rocheux, abrupt.

Ապառիկ. s. crédit; — *գնել զառաւել*, acheter, vendre à —.

Ապառք. a. futur, qui est à venir; s. gram. futur; — *ք*, les choses futures. [infirme.

Ապառողք. a. chétif, maladif,

Ապաստան. s. refuge, asile, recours, abri. [d'asile.

Ապաստանարան. s. asile; salle

Ապաստանել. va. confier, se fier, s'en rapporter à qn., remettre aux soins de.

Ապաստանիլ. vn. se réfugier, s'abriter, recourir, avoir recours à, se fier, se confier, s'abandonner; se livrer.

Ապաստանութիւն. s. refuge, recours, confiance.

Ապաւճար. s. crédit.

Ապաս. s. lieu habité, habitation.

Ապարտ. a. qui a ses règles; .s. règles, menstrues.

Ապարտահանց. V. *ձեմբո.*

Ապարտակեղ. spl. déjections, excréments, évacuations alvines.

Ապարանգան. s. bracelet.

Ապարանք. s. palais, château, hôtel; *արքունական* —, palais royal, cour.

Ապարասան. a. effréné, récalcitrant, insolent, licencieux, arrogant, rétif.

Ապարասանութիւն. s. insolence, indocilité, fougue, arrogance, licence, révolte.

Ապարդիւն. a. inutile, sanseffet.

Ապարում. s. corde de tente, câblé. [dème.

Ապարոց. s. bandeau, cidare; dia-

Ապացոյց. s. preuve, démonstration; *յայտնի* —, preuve évidente; *գրաւոր* —, preuve écrite.

Ապացուցանել. va. prouver, démontrer.

Ապացուցանող. a. probant.

Ապացուցել. V. **Ապացուցանել.**

Ապացուցիալ. **Ապացուց-**
ում. a. prouvé, démontré.

Ապացուցիչ. a. probant, démontreur.

Ապացուցութիւն. s. démonstration, argumentation.

Ապացուցում. V. **Ապացուցութիւն.**

Ապաւել. s. refuge, recours, asile, abri, couvert, soutien.

Ապաւելիլ. vn. se réfugier, avoir recours, recourir à, se reposer, mettre sa confiance ou son espoir en, se fier, se confier, s'abandonner.

Ապաւելութիւն. s. refuge, recours, confiance.

Ապաւէն. adv. conj. certes, en vérité, en effet, sans doute, sans nul doute; en tout cas, de toute manière; *ոչ* —, n'est-ce pas?

Ապաֆնացնել. va. guérir, rendre la santé, rétablir.

Ապաֆնիլ. vn. guérir, se guérir, être guéri, recouvrer la santé, se rétablir.

Ապաֆնութիւն. s. rétablissement, guérison, convalescence.

Ապաֆնութ. V. **Ապաֆնութիւն.**

Ապերախ. a. ingrat.

Ապերախսար. adv. ingratement.

Ապերախիլ. vn. être ingrat; *մէկուն դէմ* —, être ingrat envers qn.

Ապերախութիւն. s. ingratitude, méconnaissance.

Ապերաւան, Ապերաւանութիւն. V. **Ապարաւան, Ապարաւանութիւն.**

Ապերշահիլ. a. malheureux, infortuné.

Ապերշահութիւն. s. malheur, infortune. [poitrine.

Ապիգալ. s. broche, ornement de **Ապիլար.** a. impuissant, incapable, faible.

Ապիլարութիւն. s. impuissance, incapacité, faiblesse.

Ապիկել. va. vernisser.

Ապիկենի. a. anat. hyaloïde.

Ապիկի. s. tain, vernis, émail.

Ապիկութ. s. vernissage.

Ապիրա. a. méchant, inique, coupable, injuste, corrompu, pervers, scélérat; mauvais, déplacé.

Ապիրաշիլ. vn. se conduire mal, agir méchamment, être injuste, se rendre coupable.

Ապիրաւութիւն. s. méchanceté, iniquité, perversité, scélératesse.

Ապխաւարծ. s. charcutier (fabricant). [terie.

Ապխաւարծութիւն. s. charcu-

Ապխաւանց. s. charcuterie (endroit).

Ապխաւանա. s. charcutier, qui vend la charcuterie.

Ապխաւանաւորութիւն. s. charcuterie (commerce).

Ապխաւան. V. **Ապխաւանց.**

Ապխաւար. V. **Ապխաւարծ.**

Ապխել. va. saler, sécher ou fumer de la viande, boucaner, faire des jambons.

Ապում. V. **Ապումար.**

Ապումար. a. stupéfait, étonné, ébahi, surpris, ébaubi, baba, bleu.

Ապոցցնել. va. étourdir, étonner, ébahir, frapper de stupeur, d'étonnement, de vertige, surprendre, transporter d'admiration, stupéfier, ravir; hébété, abalourdir, abrutir.

Ապոցցնող, Ապոցցուցիչ. a. étonnant, stupéfiant, abrutissant; s. abrutisseur.

Ապոիլ. vn. être frappé de stupeur, d'étonnement, de surprise, tomber dans la stupeur, être stupéfait, étourdi ou surpris, s'étourdir, s'étonner, se désappointer, rester bouche béante, tomber des nues, être baba, être bleu.

Ապոպ. s. trouble, alarme.

Ապոպիլ. vn. se troubler, s'alarmer.

Ապոպիւն. s. ébahissement, étourdissement, stupeur, saisissement, stupéfaction, profond étonnement, surprise, admiration; imbecilité, hébétation, stupidité, abrutissement, abêtissement, idiotie.

Ապուխ. s. viande salée ou séchée, jambon; — բ. charcuterie.

Ապուգոն. s. bot. onagre, herbe aux ânes.

Ապուռ. a. stupide, hébété; étourdi, stupéfié, ébahi, stupéfait,

interdit; idiot, nigaud, imbécile, bête, idiotique.

Ապուստայ. vn. s'hébéter, s'abrutir, s'abêtir.

Ապուստանգ. s. maison de santé, hospice d'aliénés, asile d'aliénés. [tourdissement.

Ապուստանգ. s. hébétation, é-

Ապուստիս. V. **Ապուստիս.**

Ապուս. s. harpie.

Ապուր. s. nourriture; potage.

Ապուրնապուր, **Ապուրն-**

ապուր. adv. pêle-mêle.

Ապագրանգ. s. commande.

Ապագրի. va. commander; re-

commander, confier.

Ապագրանած. a. de commande,

commandé.

Ապանաւ. a. s. rebelle. ré-

volté, insurgé; rebelle, insou-

mis, indocile, insurgent.

Ապանաւապան. a. insurrection-

nel, sédition, rebelle.

Ապանաւապ. s. chef des

insurgés, meneur.

Ապանաւապցի. va. pousser à

la révolte, révolter, soulever, in-

surger.

Ապանաւապցի. a. insurrec-

teur, révoltant; s. émeutier.

Ապանաւապի. vn. se révolter, se

soulever, s'insurger.

Ապանաւապի. s. rébellion,

révolte, insurrection, soulèvement,

émeute, sédition.

Ապակ. s. soufflet, claque, tape;

— **զարնել՝ մատուցանել,** donner

un soufflet, une claque, une

tape, détacher, flanquer ou ap-

pliquer un soufflet, souffleter,

claquer; — **ստանալ,** recevoir un

soufflet, une claque, être souf-

fleté.

Ապակի. V. **Ապակ զարնել.**

Ապրայ. s. tare, poids de l'en-

veloppe des marchandises.

Ապրանգ. spl. marchandises.

Ապրանգաւոր. a. de marchan-

dises.

Ապրանգ. s. soie, soie à coudre.

Ապրանգի. va. faire vivre.

Ապրի. s. avril.

Ապրի. vn. vivre.

Ապրի սեպի. s. bot. ca-

momille.

Ապրիս. V. **Ապրիս.**

Ապրի. interj. bravo ! vive ! à

la bonne heure !

Ապրի. s. vie, salut; vivres,

subsistances; — **ստանալ.** avoir

de quoi vivre.

Ապրի. a. illicite, illégal; —

կերպով, V. **Ապրիսեւոր.**

Ապրի. a. s. rebelle. ré-

volté, insurgé; rebelle, insou-

mis, indocile, insurgent.

Ապրի. a. s. rebelle. ré-

volté, insurgé; rebelle, insou-

mis, indocile, insurgent.

Ապրի. a. s. rebelle. ré-

volté, insurgé; rebelle, insou-

mis, indocile, insurgent.

Ապրի. a. s. rebelle. ré-

volté, insurgé; rebelle, insou-

mis, indocile, insurgent.

Ապրի. a. s. rebelle. ré-

volté, insurgé; rebelle, insou-

mis, indocile, insurgent.

Ապրի. a. s. rebelle. ré-

volté, insurgé; rebelle, insou-

mis, indocile, insurgent.

Ապրի. a. s. rebelle. ré-

volté, insurgé; rebelle, insou-

mis, indocile, insurgent.

Ապրի. a. s. rebelle. ré-

volté, insurgé; rebelle, insou-

mis, indocile, insurgent.

Ապրի. a. s. rebelle. ré-

volté, insurgé; rebelle, insou-

Աջիճ. a. qui est adroit; droit; s. dextre.

Աջիւ. s. chim. dextreine.

Աջաւաքոյր. V. **Աջաւաքոյր.**

Աջող, Աջողակ. a. favorable; adroit, habile.

Աջողակութիւն. s. adresse, dextérité, habileté.

Աջողածեմ. a. adroit de ses mains, habile.

Առ. prép. à, au, aux, près, au près, chez, dans, parmi; selon, conformément à, en comparaison de, comparativement, relativement à, d'après, à côté de, en égard à, à l'égard; durant, pendant, lors de, sous, dans le temps; près de, environ, à peu près; pour; sur, par-dessus, outre; devant, en présence de, contre, vers, du côté de; par; de; առ օր, par jour; առ որս, chez qui; առ իս, chez moi; առ սէր զո, pour l'amour de toi; առ ի գիտել, pour savoir; առ եղբոր ծովու, au bord de la mer; առ մեզ, de nos jours, dans notre temps, dans notre époque; առ թագաւորութեամբ Օգոստեայ, sous le règne d'auguste; առ այր, par personne; առ մահի, de peur, de crainte; առ չարութեան, par malice; առ իս է, il est auprès de moi.

Առազաս. s. rideau; voile; voile d'un vaisseau; chambre ou couche nuptiale; — պարզել՝ բռնալ, faire voile, déployer ou hisser les voiles; — ներք վար առնել, carguer, amener ou mettre bas les voiles; — սրտի, péricarde.

Առազասալիւր. adv. à pleines voiles.

Առազասակալ. s. mar. vergue.

Առազասանաւ. s. bâtiment ou navire à voile.

Առազասանեակ. s. chambre nuptiale.

Առաքոյր կոխել՝ առնել՝ հարկանել. va. fouler aux pieds.

Առած. s. maxime, adage, axiome; — ի կարգ անցնել, devenir proverbial.

Առակ. s. proverbe, parabole, apologue; énigme; exemple; opprobre, ignominie, risée; — ով հօսիւ, parler en parabole; — բերել, citer, apporter un exemple de qch.; — ի կարգ անցնել, devenir proverbe, passer ou être passé en proverbe; ըստ առակին, suivant le proverbe, comme dit le proverbe.

Առակաբան. V. **Առակախօս.**
Առակաբանութիւն. V. **Առակախօսութիւն.**

Առակագիր. s. celui qui écrit des proverbes; fabuliste.

Առակագիրք. s. fablier; livre de proverbes.

Առակախօս. a. s. qui dit des proverbes, fabuliste.

Առակախօսել. vn. dire des proverbes.

Առակախօսութիւն. s. parabole, apologue, parémiologie.

Առակել. va. donner en spectacle, exposer au blâme public, rendre infâme, diffamer.

Առակում. s. ignominie, diffamation.

Առածախէժ. V. **Զախէժ.**

Առածակամ. a. élastique.

Առածակամութիւն. **Առածգութիւն.** s. élasticité.

Առածիգ. a. élastique.

Առայժմ. V. **Այժմ**

Առանձին, Առանձինն. a. particulier, spécial, propre, singulier; isolé, séparé, retiré, privé, solitaire; adv. particulièrement, spécialement, en particu-

lier, singulièrement; isolément, seul, à part, séparément, indépendamment.

Առանձնաբնակ *a.* solitaire.

Առանձնախօսութիւն *s.* soliloque.

Առանձնական *a.* particulier, spécial; seul, solitaire.

Առանձնակեաց *s.* solitaire.

Առանձնակեցութիւն *s.* solitude, vie retirée.

Առանձնայապառքութիւն *s.* particularité. [lier.

Առանձնայառնկ *a.* particu-

Առանձնաբալ *vn.* se retirer, vivre retiré, être seul.

Առանձնաբարհ *V.* **Առանձնաբարհութիւն** [gié.

Առանձնաբարհեալ *a.* privilégié; **Առանձնաբարհութիւն**, **Առանձնաբարհութիւն** *s.* privilège, prérogative. [adv.

Առանձնապէս *V.* **Առանձին**.

Առանձնաբնակ *s.* chambre particulière, cabinet particulier.

Առանձնատէր *a.* qui aime la solitude.

Առանձնաւոր *s.* retraite, solitude; boudoir.

Առանձնացած *a.* isolé.

Առանձնեղ *s.* mus. solo.

Առանձնեղ *V.* **Առանձնաւոր**.

Առանձնութիւն *s.* solitude, retraite, isolement.

Առաջ *prép.* sans; — *անոր*, sans lui; — *ինձի*, sans moi; — *որով*, sans quoi.

Առաւելի *a.* faux, fabuleux, contrové.

Առաւելի *s.* axe, pivot; essieu; passage. espace, intervalle; prééminence. saillie, avance, bosse, relief; — *աշխարհի*, axe du monde.

Առաւելի *a.* escarpé, abrupt, coupé à pic, hérissé, rocailleux;

s. roc, roche, falaise, pic, rocher à pic.

Առաջ, **Առաջ** *s.* devant, la partie antérieure; bras, branche, ramification; — *գետաց*, affluent;

— *գորաց*, division, colonne, corps de troupe; — *նաւի*, proue; *ընդ առաջ*, au-devant; *ընդ առաջ երթալ*, aller au-devant;

սակէ առաջ, déjà; *նախ և առաջ*, d'abord, avant tout, primo; *առաջուան պէս*, comme auparavant; — *ներք*, jadis, autrefois, dans le temps.

Առաջադառ *s.* place d'honneur, première place, préséance; *a.* qui occupe la place d'honneur, qui préside.

Առաջադրել *va.* mettre devant, proposer, offrir; se proposer, prendre une résolution.

Առաջադրութիւն *s.* proposition, projet, assertion, résolution, offrande.

Առաջակայք *s.* mar. beaupré, misaine, mât d'avant.

Առաջակողմ *s.* le devant, la partie antérieure. [antérieur.

Առաջակողմեան *a.* de devant, **Առաջակողմ** *spl.* éléments.

Առաջապահ *s.* avant-garde.

Առաջապահեալ *s.* avant-poste.

Առաջարկ *s.* proposition, projet.

Առաջարկել *vn.* proposer, offrir, projeter.

Առաջարկող, **Առաջարկու** *s.* proposant, projeteur, proposeur.

Առաջարկութիւն *s.* proposition, offre; projet, dessein; problème.

Առաջաւոր *a.* proposé, offert; premier, précédent; antérieur, placé devant; — *է*, *spl.* prémices, primeurs; les grands, les gros bonnets, les personnages importants.

Առաջի. prép. adv. devant, en présence, en face de; avant, en avant; contre; — *նորա*, devant lui, en sa présence; — *ամեն-ցուն*, devant tout le monde, en public, publiquement, en présence de tous.

Առաջիկայ a. présent, actuel; prochain, futur; placé devant, de devant, antérieur; s. assistant; — *սարի*, l'an prochain, l'année prochaine; — *շաբթու*, la semaine prochaine; — *մին*, le courant; *յուրաջիկայսն*, adv. à l'avenir, désormais, dorénavant.

Առաջին a. premier, primordial; antérieur, primitif, préalable; — *ք.* spl. les ancêtres, les aïeux; adv. premièrement, primo, en premier lieu, d'abord; — *օրին*, dès le premier jour.

Առաջնակ a. primaire.

Առաջնակարգ a. de premier ordre.

Առաջնորդ a. premier.

Առաջնորդ s. guide, conducteur, cicerone, mentor, directeur, meneur; chef, principal, leader, commandant; ordinaire, directeur, prélat, supérieur; auteur, cause.

Առաջնորդական a. qui convient au guide, au chef, au prélat.

Առաջնորդարան s. résidence du prélat, de l'ordinaire.

Առաջնորդիչ, **Առաջնորդող** a. conducteur, meneur.

Առաջնորդութիւն s. action de guider, conduite, direction, commandement; prélature, supériorité.

Առաջնութիւն s. primauté, priorité, antériorité, ancienneté.

Առաջուց adv. d'auparavant, d'avance, par avance.

Առաւանգ s. ficelle; — *սկ կապել*, ficeler.

Առասպել s. fable; légende.

Առասպելաբան s. fabuliste, conteur; a. fabuleux, légendaire.

Առասպելաբանել vn. raconter, faire des contes.

Առասպելաբանութիւն s. fable, conte.

Առասպելագիր s. celui qui écrit des fables, des contes, fabuliste.

Առասպելախառն a. mêlé de fables, légendaire; — *զէս*, légende.

Առասպելանոս V. **Առասպելաբան** s.

Առասպելական a. fabuleux, légendaire; — *գին*, prix fabuleux.

Առասպելապատմ. a. qui raconte des fables, fabuliste; fabuleux, légendaire.

Առասպելորէն adv. fabuleusement.

Առաստղ s. plafond; *բերեք* —, palais.

Առաստղակալ s. ferme.

Առատ a. abondant, copieux; libéral, généreux.

Առաստառ a. qui distribue abondamment, généreux, libéral.

Առաստաւ V. **Առաստաղ**.

Առաստիւր a. qui produit abondamment, abondant, fertile.

Առաստիւրութիւն s. abondance, fertilité.

Առաստառիկ a. qui coule abondamment, abondant.

Առաստառիկ V. **Առաստառիկ**.

Առաստառ a. qui coule abondamment.

Առաստան a. généreux, libéral; adv. à pleines mains, abondamment, généreusement, libéralement.

Անաստնոսիք. s. générosité, libéralité, largesse, munificence; — **ընել**. faire des largesses.

Անաստնորէք. adv. généreusement, libéralement.

Անասմիւր. a. qui donne libéralement, libéral; qui est donné abondamment, abondant, copieux.

Անասմոյ. vn. être libéral, généreux, faire le généreux, étaler sa magnificence, faire du bien à; abonder, se trouver en grande quantité.

Անասմոհ. } V. **Անասմորդի**. } **սմիւր**.

Անասպէս. adv. abondamment, copieusement, généreusement, libéralement, largement.

Անասցի. va. rendre abondant, fournir ou produire en abondance, combler, prodiguer.

Անասիք. s. abondance, générosité, libéralité; simplicité, naïveté, sincérité; — **սրտի**, effusion.

Անսորէք. V. **Անասպէս**.

Անարկական. a. objectif.

Անարկայ. s. objet, sujet.

Անարկայական. a. objectif.

Անարկայականութիւն. s. objectivité. [ment.]

Անարկայպէս. adv. objective-

Անարկայաբն. a. s. objectif; — **սպակի**, verre —.

Անարկի. vn. objecter, faire une objection.

Անարկութիւն. s. objection.

Անաւի. a. excessif, considérable, abondant, grand; adv. plus, davantage, de plus, plutôt, surtout; trop, avec excès; — **կս** ou **կս** —, adv. beaucoup plus, bien plus, bien davantage, à plus forte raison; — **քան**. plus que, pardessus, supérieur; — **քան քան թէ**,

plutôt, surtout, d'autant plus; — **քան քանաւի**, de plus en plus, à un plus haut degré, de la manière la plus distinguée, plus, davantage, excessivement; **առ** — **ի**, **շատ շատ**. au plus, tout au plus.

Անաւիպայք. adv. bien plus, beaucoup plus, bien davantage; — **ի**, maximum, maxima.

Անաւիպաւց. a. excessif, exagéré.

Անաւիպաւցութիւն. s. excès, exagération. [rant.]

Անաւիպոյ. a. prépondé-

Անաւիպոյնութիւն. s. prépondérance.

Անաւիպայ. V. **Անաւի**. adv.

Անաւիութիւն. s. abondance, grand nombre, grande quantité; excès; avantage, prérogative, distinction, supériorité.

Անաւիւ. va. augmenter, accroître, multiplier, ajouter, redoubler, rehausser, ajouter.

Անաւս. s. anat. vessie.

Անամր. a. diurne; éphémère.

Անամ-փախաւ. s. filou, escroc.

Անատ. s. matin; matinée; — **ռն կանուխ վող քաջ ընդ** — **ի**, de très bonne heure, de grand matin, dès le point du jour, au petit matin; **անատէն մինչեւ երեկոյ**, du matin jusqu'au soir; **ասող անատու**, l'étoile du matin, du jour.

Անատան. vn. faire jour,

Անատան. a. matinal, du matin.

Անատիք. a. matinal, du matin, matinier; **ասող** —, étoile du matin, du jour.

Անատն. adv. le matin, dès le matin.

Անաթաւ. s. apôtre, missionnaire.

Անաթական. a. apostolique.

Առաքելաբան. a. qui a les grâces des apôtres.

Առաքելապետ. s. chef des apôtres.

Առաքելութիւն s. mission, apostolat. [adresser.

Առաքել. va. envoyer, expédier,

Առաքիմքոր. adv. vaillamment, courageusement; vertueusement.

Առաքիմաւոր. a. orné de vertus, vertueux.

Առաքիմանալ. vn. se signaler, s'illustrer, déployer ses forces, son courage, se soutenir, se distinguer, se faire remarquer; être vertueux, pratiquer la vertu, acquérir de la vertu.

Առաքիմաւոր. a. qui aime la vertu, vertueux.

Առաքիմացնել. va. rendre vaillant, inspirer du courage; rendre vertueux.

Առաքիմ. a. vaillant, valeureux, courageux; vertueux.

Առաքիմիլ. V. **Առաքիմանալ**.

Առաքիմութիւն. s. vertu guerrière, valeur, bravoure, trait de courage; vertu; bonne conduite.

Առաքիմօրէն. adv. vertueusement; courageusement.

Առաքիլ, **Առաքալ**. s. expéditionnaire, envoyeur. expéditeur.

Առաքում. s. envoi, expédition.

Առքերան. s. bord.

Առքերել. va. apporter, porter; présenter, offrir.

Առքիւն. s. échantillon, montre.

Առեղծուած. s. énigme; explication.

Առեղծուածական, **Առեղծուածային**. a. énigmatique.

Առ երես. V. **Օրես**.

Առերեսյալ. a. apparent.

Առեւանգ. s. rapt, enlèvement, ravissement, détournement.

Առեւանգել. va. enlever, ravir.

Առեւանգիչ, **Առեւանգոր**. s. ravisseur, enleveur.

Առեւանգութիւն, **Առեւանգում**. V. **Առեւանգ**.

Առեւանգ. s. trafic, commerce.

Առեւանգան. a. commercial; — **սենեակ**, chambre de commerce. [merce.

Առեւանգանութիւն. s. commerce. **Առէլ**. s. chaîne de tisserand; bot. étamine.

Առքեք. prép. près, auprès de, à côté de.

Առքեքաւորութիւն. s. écriture marginale.

Առքեքաւոր. a. qui est mis auprès, apposé, joint.

Առքեքաւորայ, **Առքեքաւորաց**. a. qui est ou qui reste près de, voisin, présent; contigu; — **անկիւններ**, angles adjacents.

Առքել. va. motiver, causer.

Առժամային. a. récent, frais, nouveau; adv. à l'instant même, dans le moment même, tout de suite, sur-le-champ. [que temps.

Առ ժամանակ մի, pour quel-

Առժամանակեայ. a. temporaire, momentané, provisoire; adv. provisoirement; — **կերպով**, provisoirement.

Առժամայեալ. adv. provisoirement, pour le moment, momentanément.

Առժամայ. a. provisoire.

Առ ի. prép. pour; à; de; en; par; dans le but de, afin de; — **չգոյէ**. à défaut de, faute de.

Առիկած. s. tablier.

Առիթ. s. cause, motif, auteur, occasion; — **անռիթ ձեռք ձգել**, prendre occasion, saisir l'occasion, en profiter; prendre prétexte; — **ով**, **անթիւ**, à l'occasion; **արտասովոր** —, occasion extraordinaire.

Առ ի՞նչ. adv. pourquoi?

Առիծ. s. lion; մասակ —, lionne; կորիւն — ու, lionceau; միշկիւն — ու, rugissement du lion; — ի բաժին, part du lion. [lion.]

Առիծաբար. adv. comme un
Առիծազի. s. bot. léonure, queue-de-lion.

Առիծախոս. s. bot. léontice, orobanche. [lion.]

Առիծակապիկ. s. zool. singe-

Առիծակառու. s. zool. puma, cougar.

Առիծակորիւն. s. zool. lionceau.

Առիծամազիկ. s. bot. léontopodium.

Առիծանայ. vn. devenir lion, être comme un lion, ressembler à un lion. [lion.]

Առիծանման. a. semblable à un

Առիծասիրտ. a. qui a un cœur de lion.

Առիծենի. s. peau de lion.

Առիք. s. comble, galetas, grenier.

Առիկի. a. escarpé, à pic; adv. à pic.

Առիլ. a. plein, comble, rempli.

Առլնուլ. va. remplir, combler.

Առլցեալ. a. rempli, comblé.

Առլիքի. va. heurter, pousser.

Առկախ, Առկախեալ. a. suspendu, en suspens.

Առկախիլ. va. suspendre.

Առկայծեալ. a. qui s'éteint, près de s'éteindre, expirant; — ալք, des yeux presque éteints, mornes, mourants.

Առկայծիլ. vn. être prêt à s'éteindre. [lus.]

Առկցեալ. a. ci-joint, ci-inc-

Առհասարակ. adv. en général, généralement.

Առետրիւր. adv. pour cent.

Առհաւաստեալ. s. arrhes; fig. gage, marque, témoignage, signe, preuve; առաւ — խանդակաւք սի-

րայ, donner un gage de tendresse.

Առհասարակ. s. atavisme.

Առձեռն. a. qui est à la main; manuel, usuel, portatif; à-compte; s. à-compte; — բառարան, dictionnaire portatif, de poche.

Աճեռն պարտոս. a. qui est sous la main, à la main, tout prêt, disponible; — դրամ, argent comptant.

Աճաբար. adv. viriement, avec vigueur, courageusement.

Աճախօտութիւն. s. fiançailles, accordsailles.

Աճական. a. viril, mâle.

Աճականութիւն. s. virilité.

Աճակից. s. femme mariée; amazone.

Աճակնութիւն. s. état d'une femme mariée.

Աճակոյս. s. fiancée, la prétendue, la future.

Աճայից. a. viril.

Աճանայ. vn. devenir homme, prendre les manières d'un homme.

Աճանաց. s. appartement des hommes, andron.

Աճապտ. V. **Աճաբար.**

Աճացի. a. viril, d'homme, mâle.

Աճել. va. prendre, recevoir, accepter, obtenir, acquérir; percevoir, recueillir; prendre, saisir, s'emparer, enlever, ôter, emporter, dérober; prendre, fermer; se servir de, faire usage de; prendre pour, penser, juger, comprendre; se prendre à, entreprendre, commencer, se mettre à; prendre sur soi, se charger; յարգուելիս —, confisquer; կիւն —, prendre femme, se marier; ակռաները —, s'agacer les dents.

Աճելիք. spl. avoir, actif, créance.

Աճելիքուր. s. créancier.

Աճել քալիլ, partir, s'en aller, filer.

Անճէ. s. zool. loir, hamster.

Անճխօռնիք. V. **Անճախօռնիք.**

Անճոյ. a. qui prend, preneur, qui reçoit.

Անճուազն. adv. au moins, pour le moins, le moins.

Անճոյիք. s. âme virile, bravoure, force d'âme, courage; vertu.

Անճուիլ. vn. se fâcher, se mettre en colère.

Անճյաից. a. relatif.

Անճյութիք. s. relation, rapport, corrélation.

Անոզանիլ. va. arroser, irriguer; prononcer, déclamer, prosodier.

Անոզանութիք. s. prononciation, déclamation, prosodie.

Անոզում. s. arrosage, irrigation.

Անոզ. a. sain, bien portant, en bonne santé; salubre.

Անոզաբան. s. hygiéniste.

Անոզաբանական. a. hygiénique.

Անոզաբանութիք. s. hygiène.

Անոզամի. a. sain d'esprit.

Անոզամտութիք. s. santé d'esprit, raison, bon sens.

Անոզանալ. vn. guérir, se guérir, revenir à la santé, recouvrer la santé, se rétablir, se remettre.

Անոզապահ, Անոզապահալ. s. hygiéniste.

Անոզապահական, Անոզապահիկ. a. sanitaire, hygiénique; — *խորհուրդ*, conseil d'hygiène; — *իշխոյնքեր*, mesures de salubrité. [ène.]

Անոզապահութիք. s. hygiène.

Անոզապահօրէն. adv. hygiéniquement. [salutaire.]

Անոզաբար. a. sain, salubre,

Անոզացնիլ. va. guérir, rendre la santé.

Անոզութիք. s. santé; salubrité; *ձեր առողջութեան*, à votre santé; — *ը խանդարիլ*, détruire, ruiner, altérer la santé; — *ը պահպանիլ*, conserver la santé; — *ը հաստատիլ յարգաբիլ*, rétablir, raffermir la santé; *քեզու՝ տկար՝ յեղեղակ* —, santé délicate, faible, chancelante.

Անոյ. a. jeune, frais, vif, vigoureux, qui est dans toute sa force, dans toute sa fraîcheur.

Անոյանալ. vn. rajeunir, reverdir, agaillardir.

Անոյանճն. a. qui est dans toute la verdeur de son âge, jeune, robuste.

Անոյացնիլ. va. rajeunir, rendre jeune, agaillardir.

Անոյութիք. s. force de l'âge, jeunesse, rajeunissement, fraîcheur, verdeur, vigueur.

Անօրի. s. lambourde.

Անու. s. ruisseau, rivière; rigole, conduit, canal; — *աքան*, ruisseau de sang.

Անունի. s. petit ruisseau; rigole.

Անուանիք. s. canal, aqueduc.

Անուանէջ. s. tranchée, fossé, canal. [քիք.]

Անուութիք. V. **Անոյութիք.**

Անուալ. s. achat et vente,

trafic, négoce, commerce.

Անուալիլ. vn. trafiquer.

Անում. s. prise, possession; acception, sens.

Անոյո. s. bot. trèfle.

Անուսուր. V. **Անուսուր.**

Անքի. prép. devant; — *ը*, —

էն, devant, en avant, en tête.

Անքի. a. premier, ancien, primitif; — *բերան*, la première fois.

Անքինիլ. a. s. aîné, premier-né.

Առնիս. a. de la maison, domestique, de chez soi, intérieur; adv. chez, à la maison, dans la maison; — *աւսուցանել*, enseigner à la maison; — *հանդերձ*, vêtements de maison; — *իւրք*, les affaires domestiques; — *պատերազմ*, guerre intérieure, intestine ou civile; — *անկարգութիւնք*, désordres des familles.

Առօրեայ. a. éphémère, d'un jour, d'un seul jour; éphémère, de courte durée; journalier, quotidien. [jour même.

Առօրին. adv. le même jour, le

Առօք փառօք. adv. magnifiquement, solennellement.

Աս. V. **Այս.**

Ասացում. s. locution, diction, discours, langage, expression, diction.

Ասդիս անդիս. adv. ça et là, de-ci de-là, par-ci par-là, de côté et d'autre.

Ասեղ. s. aiguille; — *ի ծակ*, chas, trou d'une aiguille; — *իւ ծակէն դերձան անցունել*, enfiler une aiguille.

Ասեղագործ. s. brodé; s. brodeur.

Ասեղագործեայ. a. brodé.

Ասեղագործել. va. broder.

Ասեղագործութիւն. V. **Ասեղագործութիւն.**

Ասեղաւար. a. à aiguille.

Ասեղանց. s. aiguillier, étui à aiguilles.

Ասիական. a. asiatique.

Ասկէ, Ասկից. adv. d'ici; — *զստ*, en dehors de cela, à part.

Ասկանց. s. aiguillier, étui à aiguilles.

Ասեղագործ. V. **Ասեղագործ.**

Ասեղագործել. va. broder.

Ասեղագործութիւն. s. broderie.

Ասեղեգործ. etc. V. **Ասեղագործ.** etc.

Ասդնել. va. picoter.

Ասդնել. vn. se picoter.

Ասդնում. s. picotement.

Ասորական. a. syriaque.

Ասորեայ, Ասորել. s. bot. roquette, éruca. [արքան.

Ասորեստագէտ. V. **Ասոր.**

Ասորեստեայ, Ասորեստեան. a. assyrien.

Ասորեստեան. a. assyrien, en langue assyrienne.

Ասորեան. a. s. syriaque.

Ասորի. s. Syrien.

Ասորեայ. s. flanelle.

Ասորեայ. a. de laine.

Ասորեայ. a. laineux.

Ասորեան. a. de laine; s. lainage, draperie.

Ասորի. s. locution.

Ասորի. a. fait de laine; drap.

Ասորի. s. causerie.

Ասում, Ասում. s. diction, locution.

Ասում. a. doué de la faculté de parler, doué de raison, raisonnable.

Ասուպ. s. étoile filante, tombante, bolide.

Ասուրաբան. a. assyriologue.

Ասուրական. a. assyrien.

Ասպաղէ. s. barde, harnais; a. bardé, harnaché.

Ասպաղէ. s. général de cavalerie.

Ասպաղէ. s. étrier.

Ասպաղ. s. bot. luzerne.

Ասպաղ. s. écurie; haras.

Ասպաղ. s. coureur, maraudeur; maraude, marauderie, excursion, incursion.

Ասպաղ. s. bande de maraudeurs.

Ասպաղ. va. maraudeur, infester, ravager. [deur.

Ասպաղ. s. coureur, maraude, marauderie.

incursion, excursion, irruption, invasion, razzia.

Ասպար. s. bouclier; bot. aspidie.

Ասպարակիք. a. armé d'un bouclier.

Ասպարտուր. V. **Ասպարակիք.**

Ասպարտեզ, Ասպարտես. s. stade, hippodrome; carrière, champ, cirque, arène; stade; — *հարդալ.* provoquer; — *իջնել՝ ելլել,* descendre dans l'arène, entrer en lice.

Ասպե. s. chevalier; cavalier.

Ասպեաբարայ. a. chevaleresque.

Ասպեական. a. chevaleresque.

Ասպեականութիւն. s. chevalerie.

Ասպեութիւն. s. chevalerie.

Ասպեառի. sf. chevalière.

Ասպեօրէն. adv. chevaleresquement.

Ասպրակ. s. bot. spirée.

Ասպնշական. a. qui reçoit les étrangers, hospitalier; hôte, amphitryon; — *ըլլալ,* recevoir, donner l'hospitalité.

Ասպնշականի. va. exercer l'hospitalité envers qn., le recevoir.

Ասպնշականութիւն. s. hospitalité.

Ասպուզան. s. bot. soldanelle.

Ասպունակ. s. ornith. fauvette.

Ասպուն, Ասպուր, Ասպուր. s. bot. carthame.

Ասս. adv. ici, en ce lieu-ci.

Ասսակաս. s. crust. homard.

Ասսանդական. a. vagabond, errant.

Ասսանդի. va. trôler, mener ou promener çà et là; détourner, distraire.

Ասսանդիլ. vn. trôler, courir çà et là, errer de çà et de là, rôder; se distraire, se détourner.

Ասսանօր. adv. ici, ici même.

Աստա. s. doublure.

Աստեղաբան. s. astrologue.

Աստեղաբանական. a. astrologique. [gie.

Աստեղաբանութիւն. s. astrolo-

Աստեղաբաշխ. s. astronome.

Աստեղաբաշխական. a. astronomique.

Աստեղաբաշխութիւն. s. astronomie.

Աստեղագէտ. s. astronome.

Աստեղագիտական. a. astronomique.

Աստեղագիտութիւն. s. astronomie; astrognosie.

Աստեղազարդ. a. orné ou parsemé d'astres, étoilé, constellé.

Աստեղական. a. sidéral, astral; — *օր,* jour sidéral.

Աստեղակերպ. a. s. astéroïde.

Աստեղանման. a. brillant comme un astre, étincelant, radieux.

Աստեղայից. V. **Աստեղական.**

Աստեղանիւթ. V. **Աստեղանիւթ.**

Աստեղասուն. s. constellation.

Աստեղափայլ. V. **Աստեղանման.**

Աստի. adv. d'ici, de ce côté, par ici, à partir d'ici; a. ce qui est ici, présent; — *անտի,* de tous les côtés; — *և անտի,* de côté et d'autre, des deux côtés.

Աստիւան. s. degré, marche, échelon, gradin; échelle; degré; grade, dignité, distinction.; *ձայնի —* ton (musical); *աստիւանէ աստիւան,* de degré en degré; *աստիւանով,* graduellement, par degrés; — *ք աշխարհացոյցի,* échelle; — *ք աւագութեան,* distinction. [ment.

Աստիւանօքար. adv. graduellement.

Աստիւանազրկ. a. dégradé.

Աստիւանազուրկ. a. dégradé; — *ընել,* dégrader.

Աստիճանագրիւթիւն. s. dégradation. [gradins.

Աստիճանածիւ. a. en forme de

Աստիճանաչափ. s. degré.

Աստիճանաւում. s. dégradation.

Աստիճանոր. a. gradué; gradé, dignitaire.

Աստիճանաւորիւ. va. graduer.

Աստիճանաւորութիւն. s. gradation; hiérarchie.

Աստիճանաւորում. s. gradation.

Աստիճանաւ. a. gradué, gradé.

Աստիճանիւ. va. graduer.

Աստիճանօրէն. adv. graduellement.

Աստ. s. astre, étoile; astérisque; bot. aster; zool. astérie, étoile de mer; — *գիշերոյ*, astre de la nuit, la lune; — *առլընջեան*, l'astre du jour, le soleil; — *առաւետի*, Vénus, Lucifer — *սլացեալ*, *թռիչ* —, étoile filante; *բեւեռապիւն* —, étoile polaire; *հաստառաւն* —, étoile fixe; *գիսաւոր* —, comète; *մինչեւ — երը բարձրացնել*, élever jusqu'aux astres, jusqu'aux nues, louer excessivement.

Աստղաբաշխ, Աստղաբաշխութիւն, etc. V. **Աստղաբաշխ**, etc.

Աստղագէտ. V. **Աստղագէտ.**

Աստղադիտակ. s. télescope.

Աստղադիտարան. s. observatoire.

Աստղալից. a. rempli ou parsemé d'étoiles, étoilé, constellé.

Աստղածաղիկ. s. bot. aster.

Աստղակեայ. a. comme une étoile, stelliforme, astéroïde.

Աստղահաւորութիւն. s. path. sidération.

Աստղահմայ. s. astromancien.

Աստղահմայութիւն. s. astro-mancie.

Աստղանիւ. s. astérisque.

Աստղանշան. V. **Աստղանիւ.**

Աստղապաշտ. s. adorateur des astres, astrolâtre.

Աստղաքար. s. miner. aventurine.

Աստղիկ. s. myth. Vénus, Lucifer; Vénus, déesse de la beauté.

Աստղակից. spl. les étoiles, les astres.

Աստուած. s. Dieu, l'Être suprême; — *իմ*, mon Dieu! bon Dieu! grand Dieu! — *զօրութեանց՝ սղարմութեան*, Dieu des armées, Dieu de miséricorde; *սղարմա՛ծ* —, miséricorde! *Վա՛նք Աստուծոյ*, Dieu merci!

Աստուածաբան. s. théologien.

Աստուածաբանական. a. théologique. [logie.

Աստուածաբանութիւն. s. théo-

Աստուածաբանօրէն. adv. théologiquement. [Dieu.

Աստուածաբույլ. a. émané de

Աստուածագործ. a. fait par Dieu; divin, sacré.

Աստուածադաւանութիւն. s. théol. déisme.

Աստուածադրոշ. a. empreint de Dieu, qui porte une empreinte divine. [Dieu.

Աստուածազեցիկ. a. inspiré de **Աստուածազեցութիւն.** s. inspiration divine.

Աստուածախնամ. a. soigné ou pourvu par Dieu; — *տեսչութիւն*, la Providence divine.

Աստուածախօս. a. qui parle de Dieu; prononcé par Dieu.

Աստուածածին. s. mère de Dieu, Sainte Vierge.

Աստուածական. a. s. théol. déiste.

Աստուածականութիւն. s. théol. déisme.

Աստուածակերպ. a. déiforme; d'une manière divine.

Աստուածակերտ. a. construit par Dieu. [gieux.

Աստուածակրօն. a. pieux, reli-

Ասուածաւանդ. a. agréable à Dieu. [Dieu.

Ասուածաւհար. a. frappé par

Ասուածաւհրաւ. a. divin, miraculeux, prodigieux.

Ասուածաւսայր. s. mère de Dieu, Sainte Vierge.

Ասուածաւսարդ. s. Dieu fait homme, l'Homme-Dieu.

Ասուածայայտեցութիւն. s. Épiphanie, jour des Rois.

Ասուածայիւն. a. divin; — ՚, la Divinité.

Ասուածանալ. vn. devenir Dieu, se déifier, se diviniser.

Ասուածանման. a. qui ressemble à Dieu.

Ասուածանուէր. a. offert à Dieu.

Ասուածառէն. a. construit par Dieu.

Ասուածառնիւ. a. donné par Dieu; donné par la grâce de Dieu. [lique.

Ասուածառնչական. a. bib-

Ասուածառնչ. a. inspiré par Dieu; s. l'Écriture Sainte, la Bible. [jeux.

Ասուածապառ. s. pieux, reli-

Ասուածապատիւ. a. honoré de Dieu. [Dieu.

Ասուածապարգիւ. a. donné par Dieu, divinement.

Ասուածապատկ. a. couronné par Dieu. [Dieu.

Ասուածառաւ. a. envoyé par

Ասուածառաւ. a. menacé par Dieu; — *բարկութիւն*, colère divine.

Ասուածատր. a. qui aime Dieu, pieux, dévot. [de Dieu.

Ասուածասիրութիւն. s. amour

Ասուածալախ. a. qui craint Dieu, pieux, timoré.

Ասուածալախութիւն. s. crainte de Dieu.

Ասուածալախ. a. digne de Dieu.

Ասուածաւսիլ. a. semblable à la Divinité, divin.

Ասուածասուր. a. donné par Dieu; s. Dieu donné.

Ասուածարորութիւն. s. apothéose, déification, divinisation.

Ասուածարեալ. a. déifié, divinisé; divin, saint; — *հայրապետ*, saint Pontife.

Ասուածացուի. s. apothéose, déification.

Ասուածացնիլ. va. déifier, diviniser; — *զոհ*. faire un dieu, une divinité de qn..

Ասուածաւանդ. a. transmis par Dieu.

Ասուածգիտութիւն. s. connaissance de Dieu, théodicée.

Ասուածնաւ. a. divin; s. théiste, déiste.

Ասուածեղէն. a. divin.

Ասուածքմայիլ. s. boisson des dieux, nectar.

Ասուածքկալ. a. qui reçoit Dieu, qui a reçu Dieu.

Ասուածքնիւ. a. élu par Dieu.

Ասուածիմաս, **Ասուածիմաց**. a. qui a la sagesse divine, théosophe. [templation.

Ասուածխոնութիւն. s. con-

Ասուածոյ. spl. les choses divine, les saintetés.

Ասուածարդի. s. fils de Dieu.

Ասուածութիւն. s. divinité, déité; Divinité, Dieu.

Ասուածուիի. sf. déesse.

Ասուածուրաց. a. qui renie Dieu, apostat.

Ասուածպատկութիւն. s. culte divin, piété, religion.

Ասուածպատկութիւն, **Ասուածպատկութեամբ**. adv. pieusement, religieusement.

Ասուածպատկան. a. théocratique.

Ասանւծպետութիւն s. théocratie.

Ասանւծսրնութիւն s. amour de Dieu, charité.

Ասանւծստեանութիւն s. vision de Dieu, intuition divine.

Ասանւծ spl. les dieux, les divinités, les idoles.

Ասանւս adv. d'ici.

Ասանդաքն s. astrolabe.

Ասր s. toison, laine.

Ասրսր a. lanifère.

Ասրսր V. **Ասրսր**.

Ասակ a. capable; — **ըլլալ**, être capable, pouvoir.

Ասակութիւն s. capacité, faculté, compétence.

Ասաղ s. bois de charpente, charpente; matériel, matériaux.

Ասաղաւործ s. charpentier.

Ասաղաւործութիւն s. charpenterie.

Ասաղաւորսաւ s. celui qui vend du bois de charpente.

Ասմ V. **Ակաւ**.

Ասմաւորսութիւն s. odontologie.

Ասմաւորս d. s. dentiste.

Ասմաւորսական a. dentaire.

Ասմաւորսութիւն s. art dentaire, chirurgie dentaire.

Ասմաւորսութիւն s. dentition.

Ասմաւորս a. édenté, brèche-dent; trivelin.

Ասմաւորս V. **Ասմաւորս**.

Ասմաւորս s. cure-dent.

Ասմաւորս a. denté, dentelé.

Ասմաւորս a. dental.

Ասմաւորս s. rangée de dent, râtelier, dentier.

Ասմաւորս a. dentifrice.

Ասմաւորս s. mal de dents, odontalgie.

Ասմաւորս a. denté.

Ասմաւորսութիւն s. dentition.

Ասմ s. tribunal; auditoire; séance, assemblée, conseil; cour;

Ասմաւորս —, tribunal de première instance, **վերապահ** —,

cour d'appel; **վերապահ** —, cour de cassation; **հաշուեքներ** —;

cour des comptes; **յաւերի ժողով**, séance tenante; — **ը գումարել**,

convoquer, réunir l'assemblée.

Ասի va. haïr, détester, prendre en aversion, avoir en horreur.

Ասի a. odieux, haïssable, détestable; haï, détesté; haineux; —

ըլլալ, être odieux ou détesté, s'attirer la haine de; — **ընել**,

rendre odieux, faire détester.

Ասիութիւն s. haine, aversion, animosité, horreur.

Ասի s. temps; — **ով**, — **օք**, dans le temps; **երկար** —, pendant

longtemps; **երկար** — **է երկար**, depuis longtemps; **ամէն** —, tous

jours, tout le temps; V. **ժամանակ**.

Ասի [teur.

Ասի s. harangueur, ora-

Ասի a. oratoire.

Ասի vn. haranguer,

prononcer un discours.

Ասի s. harangue,

discours, allocution. [rendu.

Ասի va. faire un compte

Ասի s. compte

rendu; procès-verbal.

Ասի s. secrétaire; **գործ**

գործ —, sous-secrétaire.

Ասի s. secré-

tariat, fonction de secrétaire.

Ասի V. **Ասի**.

Ասի V. **Ասի**.

Ասի V. **Ասի**.

Ասի V. **Ասի**.

Ասի s. magistrat.

Ասի s. magistrature.

Ասենական. a. de tribunal, juridique, judiciaire.

Ասենապետ. s. président; *փոխ գոր* —, sous-président, vice-président.

Ասենապետապիս. s. présidence; *փոխ գոր* —, vice-présidence.

Ասենապետիկ. sf. présidente.

Ասենով. adv. anciennement, dans le temps, jadis, autrefois.

Աստիո. V. **Ասենով**.

Ատլանտի. a. atlantique.

Ատլաս. s. atlas.

Առն. a. grenu, plein, rempli, mûr; — *հասկ*, épi grenu.

Առնալից. a. bien grenu.

Առնանալ. vn. grener, s'empêcher, être mûr, mûrir.

Առնալիս. s. maturité.

Առնական, **Առնական**, **Առնական**. a. attique.

Ար. V. **Արն**. [blond ardent.

Արագյն. a. de couleur de feu,

Արմուկ. a. incandescent, ardent, brûlant, rougi à blanc.

Արմակ. s. pistolet; — *պարպի*, tirer un—.

Արմուկ. s. temple du Feu.

Արաբ. s. Arabe.

Արաբադ. s. arabisant.

Արաբադ. s. gomme arabique.

Արաբական. a. arabe, arabe. arabesque; — *խոտ*, gomme arabique.

Արաբի. a. arabe; s. Arabe.

Արաբիկ. a. arabe, en arabe; s. l'arabe, la langue arabe.

Արագ. a. vite, prompt, rapide, leste, expéditif; adv. vite, rapidement, promptement; *արագ արագ*, très vite, rapidement, rapidement, vivement.

Արագաբար. V. **Արագ**. adv.

Արագաիր. a. qui écrit vite, tachygraphe.

Արագաբար. a. qui marche, qui va vite. [phie.

Արագաբարի. s. tachygra-

Արագաբար. a. aux ailes rapides.

Արագաբարի. a. au vol rapides.

Արագաբար. a. qui parle vite.

Արագաբար. a. qui tourne vite,

Արագաբար. V. **Արագաբար**.

Արագաբար. a. qui a l'esprit vif ou pénétrant, spirituel.

Արագաբարի. s. présence d'esprit, sagacité.

Արագաբար. vn. s'accélérer.

Արագաբար. a. qui se meut rapidement, très agile, leste.

Արագաբարի. s. agilité, souplesse.

Արագաբար. adv. avec agilité, rapidement, lestement.

Արագաբար. a. qui coule rapidement, rapide. [vélocité.

Արագաբարի. s. rapidité,

Արագաբար. va. hâter, presser, précipiter, accélérer, dépêcher.

Արագաբար. a. qui marche vite; adv. d'un pas rapide.

Արագաբար. a. qui va, qui court vite, véloce, prompt à la course, rapide. [rapidité, vélocité.

Արագաբարի. s. vitesse,

Արագի. s. ornith. cigogne.

Արագի. a. qui a les pieds agiles, ingambe.

Արագի. s. vitesse, promptitude, célérité, vélocité, rapidité.

Արագի. V. **Արագ**. adv.

Արածի. va. paître, mener paître, faire paître; fig. *հով* —, se repaître de vent, de chimères, d'espérance vaines.

Արածի. vn. paître, se paître, se repaître, pâturer. [culin.

Արական. a. mâle; gram. mas-

Արական. s. chemin fréquenté, avenue, rue passante; — *փառաց*, chemin de la gloire.

Արամգեհայ. a. arménien.
Արամկան. a. araméen.
Արամի. a. mariée.
Արամիս. a. arménien.
Արամերի. s. l'araméen, la langue araméenne.
Արամիկան. a. araméen.
Արա. s. tache, macule; fig. tache, souillure, flétrissure; vice, défaut.
Արամար. a. taché; vicieux, defectueux.
Արամարայ. a. taché.
Արամարի. va. tacher, maculer; tacher, entacher, souiller; — *փառք.* souiller sa gloire.
Արամարի. a. s. qui tache.
Արարած. a. créé; s. créature; action, ouvrage. œuvre; création.
Արարի. s. créateur.
Արարապա. s. maître de cérémonie.
Արարապի. s. cérémonies; cérémonial. [(théâtre).
Արարած. V. **Արարած;** acte
Արարապ. s. créateur.
Արարապան. a. de la création.
Արարապի. va. créer.
Արարապանի. s. création. [créer.
Արարան. a. qui a la vertu de
Արարանի. s. protoplasma.
Արարապ. s. créateur.
Արարանի. s. création.
Արա. s. ancien sixième mois des Arméniens.
Արամ. V. **Արամ.**
Արամի. s. valet, serviteur; satellite, acolyte, complice; astr. satellite.
Արամի. vn. servir.
Արամիանի. s. service.
Արամ. a. ivre, soûl, saoul, gris, enivré, pris de vin.
Արամ. vn. s'enivrer, se griser, se soûler; fig. s'enivrer.

Արբան. s. buveur, ivrogne.
Արբանապի. s. ivrognerie.
Արբանի. s. ivresse, enivrement, ébriété, griserie.
Արբան. s. enivrement.
Արբանի. va. enivrer, griser, soûler; abreuver, faire boire; fig. enivrer.
Արբանի. a. enivrant.
Արբան. s. buveur, ivrogne; a. ivre. [resse.
Արբանապի. s. ivrognerie, iv-
Արբան. a. buvable, potable; — *համա.* majorité.
Արբանի. s. majorité.
Արբան. s. âge de puberté, âge nubile, puberté, nubilité, majorité, verte jeunesse; — *ի համա.* atteindre l'âge de puberté, être nubile; — *ի համա.* pubère, adulte, nubile.
Արբանի. va. donner à boire, faire boire, abreuver; arroser, enivrer. [rant.
Արբան. a. qui fait boire, eniv-
Արբան. s. action de faire boire, arrosment.
Արան. a. lige, qui rend hommage; — *ըլլա.* faire ou rendre hommage; — *մեարան.* hom-
Արան. [pitoyable.
Արանան. a. lamentable,
Արանան. s. pitié, compassion, attendrissement.
Արանան. a. pitoyable, déplorable, digne d'intérêt, à plaindre.
Արանան. vn. compatir, avoir pitié, être touché ou ému de compassion pour s'apitoyer, s'attendrir à ou sur, plaindre, prendre qn. en pitié, ressentir de la compassion pour lui.
Արանան. a. compatissant.
Արանան. V. **Արանան.**

Արգանակ. s. bouillon.

Արգան. s. sein de la mère ; matrice, utérus; — *երկր.* le sein de la terre.

Արգանախեղ. s. path. hystérie.

Արգանախեղութիւն. s. path. hystérie. [տմե.

Արգանահաւ. s. chir. hystéro-

Արգանահաւութիւն. s. chir. hystérotomie.

Արգանայիւն. a. utérin.

Արգանացաւ. s. méd. hystérialgie, utéralgie, métralgie.

Արգասակ. a. très fertile, très fécond.

Արգասաւ. a. fertile, fécond.

Արգասաւորի. va. reproduire, fertiliser, féconder.

Արգասաւորութիւն. s. fertilité, fécondité, reproduction, fécondation. [արգասիւն.

Արգասաւորութիւն. V. **Արգաս-**

Արգասիւ. s. œuvre, ouvrage, action; produit, fruit, production, résultat; effet, impression, suites.

Արգիակ. s. tampon de wagon ou de voiture.

Արգիական. a. cloîtré, renfermé, détenu, prisonnier; s. réclusionnaire.

Արգիան. s. maison d'arrêt, lieu de détention, prison; lazaret, quarantaine; barrage; cloître.

Արգիապ. s. empêchement.

Արգիական. s. cloître.

Արգիարան. s. cloître; V. **Արգիան.**

Արգիապակ. a. cloîtré, claustré, enfermé, séquestré.

Արգիի. a. coercitif, cohibant, prohibitif.

Արգիւն. s. parc, enclos, cloître.

Արգիւն. s. empêchement, défense, prohibition, interdiction; séquestration; *երկրագիւն* —, reïntdit.

Արգիւն. s. obstacle, entrave, empêchement, embarras, inconvénient; séquestre; opposition; arrêts; défense, prohibition, interdiction, interdit; — *ընդդէմ*, *ընդդէմ*, faire obstacle, mettre un obstacle ou un empêchement, susciter des obstacles, empêcher, entraver; — *ի սակ* *ընդդէմ*, mettre aux arrêts.

Արգիի. va. empêcher, mettre obstacle, entraver, intercepter; défendre, interdire, prohiber; arrêter, retenir, séquestrer.

Արգիական. a. défendu, interdit, prohibé. [նորա.

Արգ. a. précieux, estimable, ho-

Արգ, Արգ. conj. or, donc, adv. maintenant, à présent — *հիմա*, dans ce moment même, tout à l'heure, récemment, tout récemment.

Արգանիւն. a. nouveau-né.

Արգակ. a. droit, aplani; s. V.

Արգակ.

Արգակի. va. aplanir; V. **Արգ-**

Արգաւ. a. juste, équitable, loyal, probe; adv. justement, loyalement; — *հաւ*, beurre frais.

Արգաւաքան. a. véridique, juste.

Արգաւաքան, **Արգաւաքան-**

իւն. a. juste, intègre, loyal, probe.

Արգաւաքան. a. qui agit justement, probe, juste.

Արգաւաքանութիւն. s. action ou acte plein de justice, justice, probité; justification.

Արգաւաքան. a. équitable, juste.

Արգաւաքանութիւն. s. jugement équitable.

Արգաւաքան. a. qui voit les choses en conscience, qui est juste, équitable.

Արգաւաքանութիւն. s. équité.

Արգաւաքան. a. qui pèse, qui juge équitablement, juste, équitable.

Արարաւորալ. a. très juste, plein d'équité, probe, intègre.

Արարաւորա. s. d'un esprit juste, équitable. [justice.]

Արարաւորալից. s. équité;

Արարաւորալ. vn. se justifier, s'excuser, prouver son innocence, être justifier, se vérifier, être vérifié.

Արարաւորալի. a. justifiable.

Արարաւորալ. adv. justement, de plein droit, à juste titre, oyalement.

Արարաւոր. a. qui aime la justice, juste; justicier. équitable.

Արարաւորալից. a. d'équité, de probité.

Արարաւորալից. s. amour de la justice, équité, probité.

Արարաւորի. a. juste, équitable; — *կերպով* avec raison, justement.

Արարաւորիցի. va. justifier, excuser; *ինքնին* — se justifier, s'excuser, prouver son innocence.

Արարաւորալ. s. justification,

Արարաւորալից. a. justifiant, justificatif, constatant.

Արարաւորալից. V. **Արարաւորալ.**

Արարի. adv. en vérité, réellement, véritablement, assurément, en effet, effectivement, sans doute.

Արարիլ. s. beurre frais.

Արարալից. s. justice, équité; probité, loyauté; la bonne cause.

Արարի. adv. est-ce que? est-ce? est-ce donc que? si par hasard.

Արարի, Արարիլիլ. adv. déjà; à l'instant même.

Արարի. a. moderne, récent.

Արարաւոր. s. moderniste.

Արարաւորալ. V. **Արարաւոր.**

Արարաւորալ. a. producteur, de bon rapport, productif, fructueux. fertile.

Արարաւորալ. va. produire, rapporter.

Արարաւորալ. a. producteur.

Արարաւորալից. s. production, produit.

Արարաւորալ. va. produire.

Արարաւորալից. s. production, produit.

Արարաւոր, Արարաւորից. a. fécond, fertile.

Արարաւորից. a. fructueux, productif, fécond; émérite, méritant.

Արարաւորալ. a. qui a beaucoup de mérite; fructueux.

Արարաւորալ. a. producteur; résultant.

Արարաւորալ. a. plein de mérite ou d'utilité.

Արարաւորալ. V. **Արարաւորալ.**

Արարաւորաւորալ. adv. fructueusement.

Արարաւորալ. va. réaliser, effectuer, faire exécuter; accomplir.

Արարաւորալ. vn. mériter; fructifier; se réaliser, se faire.

Արարաւորալից. s. fructification, fécondité; mérite; éméritat.

Արարաւորալ. V. **Արարաւորալ.**

Արարից. s. production, produit, fruit; acte, œuvre, ouvrage, fait, effet, réalité; mérite; *արարիցի*, en effet, en réalité, réellement.

Արարիլ. va. repasser (du linge); *զուլ* — raser, embêter ou ennuyer qn.

Արարիլ. s. repasseur.

Արարիլ. V. **Արարիլ.**

Արարիլի. sf. repasseuse.

Արարիլ. s. repassage (du linge).

Արարի. s. lance, dard.

Արարի. s. lancier.

Արարիլիցիլիլ. vn. combattre avec des lances, lancer un dard.

Արդու. s. artabe (mesure de capacité qui vaut 65 litres).

Արդուարդ. s. toilette.

Արդուարդալ. a. en toilette.

Արդալ. s. carreau; fer à repasser.

Արեւման. s. parent, proche.

Արեւ. s. soleil; ancien huitième mois des Arméniens.

Արեւալ. s. soleil, — *ը կը ծագի՝ կը մտնէ*, le soleil se lève, se couche.

Արեւակնակ. s. balcon; belvédère.

Արեւակնակեղ. a. brûlé ou hâlé par le soleil; — *ըլլալ*, être brûlé par le soleil, se hâler au soleil.

Արեւակնային. a. solaire, héliaque. [au soleil.

Արեւակնման. a. semblable

Արեւակնալի. a. brillant comme le soleil, éclatant.

Արեւդալ. a. exposé au soleil.

Արեւգոր. a. chauffé par le soleil.

Արեւագին. s. prix du sang.

Արեւակից. V. **Արեւման.**

Արեւակցութիւն. s. consanguinité, parenté.

Արեւ. s. soleil; vie, jour; — *է կրկնել*, ôter la vie, tuer; — *տեսնալ*, voir le jour, vivre; *ի ծագել*

արեւու, au lever du soleil; — *ը կը մտնէ՝ հեղնէ*, le soleil se couche,

se lève; *ձէկուն* — *ին թոճել*, boire à la santé de qn., lui porter un

toast; *ձեր* — *ին*, à votre santé.

Արեւալ. a. aube, le point du jour. [phique.

Արեւալակն. a. héliogra-

Արեւալութիւն. s. héliographie.

Արեւալոր. s. tropique.

Արեւալորակն. a. tropical.

Արեւալորային. V. **Արեւալորակն.**

Արեւալոր. s. bot. héliotrope, girasol, tournesol; a. qui est tourné vers le soleil.

Արեւալոր. s. hélioscope.

Արեւալորութիւն. s. hélioscopie.

Արեւալոր. V. **Արեւալորութիւն.**

Արեւալոր. a. ensoleillé.

Արեւալոր. s. aube, aurore.

Արեւալորի. s. bot. hélianthe, soleil.

Արեւալոր. spl. solstices.

Արեւալոր. V. **Արեւալորակն.**

Արեւալոր. avoir un coup de soleil.

Արեւալորութիւն. s. coup de soleil, insolation, héliose.

Արեւալորութիւն. s. hélioscopie.

Արեւալոր. s. héliomètre.

Արեւալոր. s. adorateur du soleil.

Արեւալորութիւն. s. culte du soleil.

Արեւալոր. s. cadran solaire.

Արեւալորակ. V. **Արեւալոր.**

Արեւալորակ. a. qui habite en Orient.

Արեւալոր. s. orientaliste.

Արեւալորութիւն. s. orientalisme.

Արեւալոր. s. le côté d'Orient, l'Orient. [կարգ.

Արեւալոր. V. **Արեւալոր.**

Արեւալոր. s. sud-est.

Արեւալոր. s. nord-est.

Արեւալոր. a. qui aime l'Orient.

Արեւալոր. a. oriental.

Արեւալոր. s. orient, le levant, l'est, l'Orient, le pays d'Orient; les Orientaux.

Արեւալոր. s. Oriental; Levantin.

Արեւալոր. a. exposé au soleil.

Արեւալոր. s. coucher du soleil.

Արեւալոր. s. occident, le couchant, ouest; l'Occident; le coucher du soleil.

Արեւալոր. s. sud-ouest.

Արեւալոր. s. nord-ouest.

Արիստոս. a. s. occidental; —
a. les Occidentaux.

Արիստոս. a. occidental.

Արիստոս. s. ombrelle, parasol.

Արիստոս. s. longévité;
toast; *բարի* —, porter un
toast, boire à la santé.

Արիստո. a. ensoleillé.

Արիստոս. spl. adorateurs du
soleil.

Արիստո. V. **Արիստո**.

Արիստոս. s. bot. mille-pertuis.

Արգի. s. chim. alun.

Արգիստ. a. alunifère.

Արգիստ. s. alunière.

Արգիստ. s. minér. alumine.

Արգիստ. s. minér. alunite.

Արգի. va. aluner.

Արգիստ. a. éveillé, vigilant.

Արգիստ. s. vigilance.

Արգիստ. vn. s'éveiller.

Արգիստ. s. veille; vigilance,
présence d'esprit.

Արգիստ. va. éveiller, réveil-
ler, arracher au sommeil.

Արգի. a, éveillé, qui ne dort
pas; éveillé, avisé; vigilant; —
կենալ. veiller.

Արգի. a. digne, convenable; à
bon marché; s. dignité, conve-
nance; droit, justice; — *է*. il con-
vient, il est juste que, il est per-
mis, il mérite, il faut; — *համա-
րել*. juger digne; daigner; — *հա-
մարել*. ne pas juger digne; dé-
daigner.

Արգիստ. a. bon marché.

Արգիստ. s. digne hé-
ritier.

Արգիստ. a. digne de foi,
de confiance. [rable.]

Արգիստ. a. honoré, hono-

Արգիստ. a. digne de
mémoire, de mention.

Արգիստ. vn. être digne; se
rendre digne, mériter.

Արգիստ. a. digne d'hon-
neur, très honorable. [nité.]

Արգիստ. s. dig-

Արգիստ. adv. dignement,
comme il faut; méritoirement.

Արգիստ. a. qui convient,
digne, convenable.

Արգիստ. va. rendre digne.

Արգիստ. a. qui mérite, mé-
ritant, digne; convenable.

Արգիստ. va. rendre digne;
juger digne; daigner.

Արգիստ. vn. être digne,
être jugé digne; mériter.

Արգիստ. s. dignité,
mérite.

Արգիստ. a. dignement élu,
digne d'être élu.

Արգի. a. digne, qui mérite;
— *գարգ*, digne de récompense,
méritoire; —, *լսալ արգիստ*,
adv. dignement, comme il faut;

— *գիլ*. V. **Արգիստ**;

— *լսալ*. V. **Արգիստ**;

Արգի. a. dignité, mérite; *լսալ*
արգիստ. adv. dignement; se-
lon son mérite, méritoirement.

Արգի s. ce qui convient, ce
qui est convenable.

Արգի. s. dignité, mérite; aloi.

Արգիստ. s. porteur de
valeurs, de fonds.

Արգիստ. s. valeur; *բրգիստ*
արգիստ —, mandat de poste.

Արգի. vn. coûter, valoir; *բրգի*
կարծէ արգիստ, combien cela
coûte? combien cela vaut? *արգիստ*
կարծէ երեք դահեկան, cela
coûte, cela vaut cinq piastres;

լարգի cela ne vaut pas la peine,
ce n'est pas la peine.

Արգի. va. faire valoir.

Արգի. s. prix courant,
tarif.

Արգի. s. prix coûtant, valeur.

Արգի. s. valeur, prix.

Արժէքանք. a. de valeur, de prix.

Արձողութիւն. V. **Արժէք**.

Արի. a. brave, vaillant, valeureux, courageux; s. —ք, Persans, les Aryens.

Արիաբար. adv. vaillamment, bravement, courageusement.

Արիացոյն. a. le plus courageux.

Արիական. a. mâle, viril, vigoureux, vaillant, courageux; ar-yen, aryaque; persan; — ազգ, la nation persane.

Արիւնայ. vn. avoir de l'énergie, prendre du courage, de la force, déployer ses forces, son courage, avoir le courage, la force de, montrer du courage, du caractère, se signaler, être fort.

Արիասիր. a. qui a le cœur courageux.

Արիասուրբութիւն. s. courage.

Արիացնել. va. encourager, inspirer du courage, donner de la vigueur.

Արիւ. s. treille, berceau en voûte.

Արիութիւն. s. âme virile, vaillance, valeur, courage, bravoure, force d'âme, fermeté.

Արիւն. s. sang; parenté; — *խաղողորթոյ*, vin; — *հանել*, saigner, tirer du sang; — *քրտինք ըլլալ*, suer sang et eau; — *թափել հեղուկ*, verser du sang; — *իպոկրասի*, *թիւ*, anémie; — *անել*, saigner.

Արիւնզոյն. a. de couleur de sang, sanguin, sanguinolent.

Արիւնքարք. a. qui nage dans le sang, ensanglanté, sanglant.

Արիւնայիր. V. **Արիւնայից**.

Արիւնայից. a. plein de sang, ensanglanté.

Արիւնխառն. a. altéré, affamé ou avide de sang, sanglant, appâté de sang, sanguinaire.

Արիւնխառն. a. mêlé de sang, sanglant, saignant.

Արիւնահաւ. a. sanguinaire, sanglant.

Արիւնահեղ. V. **Արիւնահաւ**.

Արիւնահեղութիւն. V. **Արիւնհեղութիւն**.

Արիւնահոս. a. dégouttant de sang, saignant, hémorragique.

Արիւնահոսութիւն. s. méd. hémorrhée, hémorragie, hémorrhagie.

Արիւնայիւն. a. de sang, sanglant, sanguin, hématique

Արիւնաւատ. a. qui a beaucoup de sang, sanguin.

Արիւնատէր. a. qui aime le sang, sanguinaire.

Արիւնարբու. a. buveur de sang, sanguinaire. [sang, sanglant.

Արիւնալոյս. a. d'où jaillit du sang, sanguin.

Արիւնաւոր. s. minér. hématite.

Արիւնել. va. saigner.

Արիւնեղանգ. a. de couleur de sang, sanguinolent.

Արիւնեղութիւն. s. hémorroïdes, hémorragie.

Արիւնիլ. vn. se saigner.

Արիւնլուայ. a. ensanglanté.

Արիւնկալ. V. **Արիւնարբու**.

Արիւնհեղութիւն. s. effusion de sang, massacre, carnage.

Արիւնհոսութիւն. V. **Արիւնեղութիւն**.

Արիւնառնգ. a. arrosé de sang, sanglant. [saignant.

Արիւնո. a. sanguin, sanglant,

Արիւնոյի. va. ensanglanter.

Արիւնոյիլ. vn. être taché de sang, s'ensanglanter.

Արիւնուտ. a. sanglant, plein de sang, appâté de sang; affamé, altéré ou avide de sang, sanguinaire.

Արիւնաւոր. V. **Արիւնաւոր**.

Արիւն. spl. Persés, Persans, Aryens.

Արծաթ. s. minér. argent; mon-

naie, numéraire, espèces; richesse.
Արծաթագին. a. acheté à prix d'argent; s. esclave.
Արծաթադն. a. de couleur d'argent, argenté.
Արծաթադործ. s. orfèvre; a. fait d'argent, argentifique.
Արծաթադործնափին. s. orfèvererie.
Արծաթագծ. a. argenté.
Արծաթագծել. va. argenter.
Արծաթագծնափին. s. argenture.
Արծաթագծում. s. argentation. argenture, argentage.
Արծաթակապ. a. relié en argent, couvert d'argent.
Արծաթահանք. spl. mine d'argent; argentière.
Արծաթանդ. a. fondu en argent, argent massif.
Արծաթանդի. s. icht. argentine.
Արծաթահանք. V. **Արծաթափայլ**.
Արծաթանդ. V. **Արծաթատր**.
Արծաթանդնափին. V. **Արծաթափայլ**. [gent.
Արծաթանդն. a. comme de l'ar-
Արծաթապատ. V. **Արծաթատր**. [argenté.
Արծաթապատ. a. couvert d'argent,
Արծաթապղինձ. s. alliage d'argent et de cuivre.
Արծաթատր. a. qui aime l'argent, cupide, avare.
Արծաթափայլ. s. amour de l'argent, cupidité, avarice.
Արծաթափայլ. a. brillant comme de l'argent, argenté, argentin.
Արծաթայ. a. d'argent.
Արծաթել. va. argenter.
Արծաթելի. a. d'argent, fait en argent; s. argenterie.
Արծաթ. a. d'argent, fait en argent. [ձամ.
Արծաթում. V. **Արծաթագո-**

Արծաթափայլ. V. **Արծաթափայլ**.
Արծաթել. va. attiser le feu; rallumer; fig. rallumer, ramener, relever.
Արծաթում. s. action de rallumer, de ramener.
Արծի. V. **Արծնի**.
Արծի. s. émail; cati.
Արծել. va. émailler; catir.
Արծում. s. catissage.
Արծնախան. s. bot. asplémie, scolopendre, doradille.
Արծնային. a. d'aigle, aquilin.
Արծնաքար. s. minér. pierre d'aigle, aétite.
Արծնաքար. a. qui a le vol d'aigle.
Արծնախան. a. qui a l'enseigne d'aigle; s. l'aigle (enseigne).
Արծնի. s. ornith. aigle.
Արծնի. s. ornith. aiglon.
Արծնի. s. méd. ascite.
Արծապ. s. bot. saponaire.
Արծանց. a. qui a le nez aquilin.
Արկած. s. revers, malheur, coup, contre-temps; calamité, infortune, désastre, catastrophe; accident, aventure, événement; — **գաղաթ**, les rigueurs de la fortune.
Արկածաբեր. a. qui porte malheur, qui amène une catastrophe.
Արկածային. a. plein d'aventures; — **գաղաթ**, vie aventureuse, accidentée.
Արկածախնային. s. aventurier.
Արկածախնային. a. d'aventure. [ture.
Արկածախնային. s. aventure; victime de catastrophe; de désastre, sinistré.
Արկածալ. V. **Արկածաբեր**.
Արկ. s. caisse, coffre, malle; **խաղաղ** —, caisse d'épargne.

Արկոզգործ .s. coffretier, layetier.

Արկոզկալ .s. caissier.

Արկոզկալուի .sf. caissière.

Արկոզի .s. cassette, coffret, cas-setin. [dédain.

Արհամարհան .a. de mépris, de

Արհամարհի .va. mépriser, faire peu de cas de, dédaigner; narguer, braver, ne pas tenir compte.

Արհամարհի .a. méprisable, contemptible.

Արհամարհի .a. méprisant, dédaigneux; s. mépriseur, contempteur. [հի.

Արհամարհոյ .V. **Արհամար-**

Արհամարհոս .a. méprisant, dédaigneux.

Արհամարհոսի .V. **Ար-**
համարհոսի .[dain.

Արհամարհոսի .s. mépris, dé-

Արհալի .spl. terreur, épou-vante, frayeur, effroi, consternation; — *մահա*, les horreurs ou les affres de la mort.

Արհալի .a. plein de ter-reur, plein d'épouvante.

Արհալի .V. **Արհալի**.

Արհես .s. métier, profession, état; — *պարտարան*, école des métiers.

Արհեստյո .s. industriel.

Արհեստյոսկան .a. de mé-tier, professionnel; — *պարտարան*, école professionnelle.

Արհեստի .s. qui a le même métier, compagnon ou camarade de métier.

Արհեստանոց .s. école des mé-tiers, école professionnelle.

Արհեստի .s. syndic.

Արհեստապի .s. syn-dicat.

Արհեստալար .s. apprenti.

Արհեստալարանի .s. ap-prentissage.

Արհեստար .s. ouvrier, artisan.

Արհիպիսկոպոս .s. archevêque.

Արանգ .s. écho, contre-coup; — *առ*, faire résonner l'écho.

Արանգի .va. faire réson-ner un écho, produire un écho.

Արանի .a. délié, libre, dénoué, détaché; vaste, spacieux; ou-vert, sans muraille; en prose, prosaïque; — *համարձակ*, har-diment, ouvertement; adv. libre-ment.

Արանալար .s. prosateur.

Արանալար .V. **Արանալար**.

Արանալար .s. franc-tireur.

Արանալար .spl. banlieue.

Արանի .va. délier, dénouer, détacher; absoudre, délivrer, acquitter; dégager, décharger, expédier, envoyer; lâcher, laisser aller; décocher; renvoyer, congédier, licencier, remercier; jeter, lancer, flanquer, tirer; pousser, jeter; exhiler, répandre, jeter; *առ* — , pousser ou jeter un cri; — *կողմ*, répudier; *կողմ* — , donner un coup de pied, ruer; — *մեկ*, donner à qn. son congé; *հարցանք* — , décharger le fusil; *հարց* — , tirer le ca-non; — *ի մեկուս*, absoudre.

Արանի .a. adv. sans frein.

Արանի .V. **Արանի**.

Արանի .vn. être délié ou libéré, être détaché ou délivré, être absous.

Արանի .s. délivrance, libé-ration, acquittement, licenciement; décharge; répudiation; divorce; — *մեկուս*, absolution; — *առ*, donner l'absolution.

Արանի .a. prosaïque.

Արանի .s. congé, vacances.

Արան .s. colonne, cippe, stèle;

borne; grand morceau de pierre, bloc; statue, simulacre, idole.

Արձանագիր. s. inscription, épitaphe; registre; enregistrement; protocole; instrument; acte, document.

Արձանագար. s. sculpteur, statuaire.

Արձանագարձուքիւն. s. sculpture.

Արձանագրական. a. épigraphique.

Արձանագրեալ. a. inscrit, enregistré, enregistré.

Արձանագրել. va. inscrire, enregistrer, registrer, prendre acte.

Արձանագրիչ. s. registrateur, enrégistreur; a. inscripteur; — գործիչ, appareil inscripteur.

Արձանագրութիւն. s. inscription, enrégistrement; — **Թեան գիւմ**, bureau d'enrégistrement.

Արձանանալ. vn. se tenir ou se dresser droit et immobile comme une statue, rester immobile; se convertir en statue; **արձանացեալ մնալ անկողողող**, rester ou demeurer ferme.

Արձանիկ. s. statuette.

Արձանանդակ. s. bas-relief; a. gravé.

Արձոյլ. s. verveux, rets, carrelet.

Արձիմ. s. minér. molybdène; plomb.

Արձիմակ. s. bot. artichaut.

Արձնակ. V. **Արձիմակ**.

Արձ. s. tronc, souche, tige, collet.

Արձանալ. V. **Ջարձանալ**.

Արձուս. s. racine; fig. racine, source — **տանուլ արձուկել**, prendre racine, jeter, pousser des racines; **արձուսող** V. **Արձուսալ**.

Արձուսալիլ բնել. déraciner, extirper.

Արձուսական. a. radical.

Արձուսական. V. **Արձուսալիլ**.

Արձուսանալ. vn. s'enraciner, prendre racine; s'invétérer.

Արձուսանել. va. enraciner.

Արձուսալ. adv. avec les racines, radicalement; — **խել**, déraciner, extirper.

Արձու. s. bot. datte; dattier, palmier; phénix; **Նդդ** —, tamarin.

Արձուսանալ. s. palmeraie,

Արձուկի. s. bot. dattier, palmier; branche de palmier, palme.

Արձուկի. s. eau-de-vie de dattes, tari.

Արձնակի. V. **Վայնի**.

Արձկանի. a. en forme de coude, coudé.

Արձկանի. s. coudée.

Արձկել. vn. s'accouder; cou-doyer.

Արձակ. s. coude; **խել արձակ**, coudoyer.

Արձուկ. V. **Արձակ**.

Արձալից. V. **Արձուսու**.

Արձուսու. a. qui abonde en céréales, en denrées.

Արձիմ. spl. céréales.

Արուայ. s. aurore, la mes-sagère ou l'avant-courrière du jour, crépuscule du matin; — **կեսց**, l'aurore de la vie; **նորահայլ** —, aurore naissante.

Արու. s. course; galop.

Արուսալիմ. s. corps d'ex-pédition.

Արուսալի adv. à toutes jambes; au galop.

Արուսահանդէս. s. course.

Արուսան. s. expédition, com-pagne; course, excursion; inva-sion, incursion, irruption.

Արուսան. a. qui court ra-pidement, rapide, au galop.

Արուսի. vn. courir, courir à toutes jambes, courir bride a-battu ou à toute bride, galoper,

aller au galop; faire une expédition, une incursion; *սրիթաց*—, courir très vite; *գառառթակ*—, galoper.

Արուսիցնիլ. va. faire courir, faire une excursion.

Արուսնգ. a. galopant, envahissant [sement.

Արուսուս. s. galop; envahis-

Արոյր. s. laiton, cuivre jaune, bronze.

Արու. a. mâle; — *հէդ*, herma-

Արուական. a. mâle, masculin.

Արուարմայից. a. limitrophe, voisin.

Արուարմց. s. faubourg.

Արու. a. maigre, frêle, grêle, sec, aride, stérile.

Արուես. s. art, adresse; prodige, miracle; *գեղեցիկ՝ ազատ՝ ազատական*—ք. beaux arts, arts libéraux.

Արուեսաբան. s. technologue.

Արուեսաբանութից. s. technologie.

Արուեսագէտ. s. artiste.

Արուեսագիւորէց. adv. artistiquement.

Արուեսական. a. artificiel, artificiel, technique; artificieux; musical; s. artiste; musicien; s. — *կերպով*, artificiellement.

Արուեսակեայ. a. affecté, affecté, étudié, trop recherché.

Արուեսակից. s. compagnon d'art, de profession, confrère.

Արուեսակութից. s. affectation, afféterie, recherche.

Արուեսահանդէս. s. exposition.

Արուեսանց. s. atelier; école professionnelle.

Արուեսապետ. s. maître, contre-maître, chef des artistes, patron, chef d'atelier, jurande.

Արուեսապետական. a. syndical.

Արուեսապետութից. s. syndicat.

Արուեսուր. s. ami des arts, amateur, dilettante.

Արուեսափրական. a. philotechnique.

Արուեսափրութից. s. philotechnie, dilettantisme.

Արուեսուր. s. artisan, artiste; a. artistique; — *կերպով*, avec art, artistiquement.

Արուեսգիւորութից. s. connaissance de l'art; technique, industrie; adresse; arts et métiers.

Արուեսորէց. adv. avec art, artistiquement.

Արուէդ. s. hermaphrodite, androgyne.

Արութից. s. virilité, âge viril; bravoure, valeur, courage.

Արու. s. liquidambar (résine).

Արուեսակ. s. Vénus, Lucifer, étoile du berger; diable.

Արջ. s. zool. ours; guillaume; — *փռատայ*, l'ours gronde; — *սիւսկ* bot. busserole, uva ursi, raisin d'ours.

Արջակարից. s. zool. ourson.

Արջակափի. s. bot. branche-ursine, acanthe, oursine, pied d'ours.

Արջակակ. s. zool. marmotte.

Արջայից. s. arctique.

Արջառ. s. troupeau de bœufs, bestiaux, gros bétail.

Արջառաքութից. s. élevage de bestiaux. [knout.

Արջառաքի. s. nerf de bœuf; fouet;

Արջառայ. s. vitriol; couperose; — *երկաթի*, sulfate de fer; — *պղնձի*, sulfate de cuivre.

Արջառայ. s. bot. raisin d'ours, bousserole, busserole.

Արջառայ. s. ornith. corneille.

Արջառայ. a. noir.

Արջառայ. s. minér. manganèse.

Արջնիկ. s. bot. nigelle, nielle.

Արջուկ. s. zool. ourson.

Արջակ. s. bot. cyclame, cyclamen.

Արս. s. champ, campagne.

Արաբերիկ. va. proférer, prononcer; produire.

Արաբրաբիկ. s. prononciation; production. [րաբիկ.

Արաբրաւ. V. **Արաբր**.

Արաբրոււ. s. perspiration, exhalation.

Արաքաղ. s. émigration.

Արաքաղաբիկ. s. émigration.

Արաքիծ. a. hors ligne.

Արաքծիկ. va. calquer.

Արաքրիկ. va. reproduire, copier.

Արաքրակ. a. productif; — *զորակիւն*, force productive.

Արաքրեալ. s. arith. produit.

Արաքրիկ. va. produire, exprimer.

Արաքրիչ. s. arith. facteur; a. producteur.

Արաքրաբիկ. s. produit, production; expression.

Արաքեղոււ. s. extravasation, extravasion, effusion.

Արաքեղուկ. a. extravasé.

Արաքորաբիկ. s. évacuation.

Արաքորու. V. **Արաքորաբիկ**.

Արախոյր. s. diadème.

Արախուրակ. s. V. **Արախոյր**; voile, couverture.

Արախուրիկ. va. coiffer, couvrir la tête.

Արաւիկի. a. exportable.

Արաւիկ. va. exporter.

Արաւիչ. s. exportateur.

Արաւոյ. V. **Արաւիչ**.

Արաւարաբիկ. s. transsudation. [րաբիկ.

Արաւարու. V. **Արաւարաբիկ**.

Արաւարիկ. s. exportation.

Արաւու. V. **Արաւարիկ**.

Արաւարգ. a. extraordinaire.

Արաւարգաբիկ. s. excentricité.

Արաւիկարիկ. a. excentrique.

Արաւիկարգաբիկ. s. excentricité.

Արաւիւնիկ. a. exportable.

Արաւիւնիկ. va. exporter; ôter, extraire, défalquer.

Արաւիւնաբիկ. s. exportation; défalcation. [նաբիկ.

Արաւիւնու. V. **Արաւիւն**.

Արաւիւնու. s. émission; phys. exosmose.

Արաւիւնու. s. phys. exosmose.

Արաւայիկ. va. énoncer, exprimer.

Արաւայիչ. a. expressif.

Արաւայաբիկ. s. expression, énonciation, démonstration.

Արաւոյիկ. va. exhaler; transpirer.

Արաւոյնաբիկ. s. transpiration, exhalaison, expiration.

Արաւայի. s. arpenteur.

Արաւայիկ. va. arpenter.

Արաւայիաբիկ. s. arpentage.

Արաւոյ. a. excentrique, bizarre, étrange.

Արաւոյնաբիկ. s. bizarrerie, excentricité. [étranger.

Արաւաւիւն. s. l'étranger, pays

Արաւաւիւնեան. a. de l'étranger, étranger.

Արաւաւիկ. va. dire, réciter, déclamer.

Արաւաւնաբիկ. s. récitation, déclamation.

Արաւաւոր. a. extraordinaire.

Արաւաւաբ. a. qui cause des larmes, qui fait pleurer, avec larmes, en larmes.

Արաւաւաբ. a. qui verse des larmes, larmoyant.

Արաւաւալիր. a. plein de larmes,

larmoyant, larmoux; — *արջ*, avec des yeux pleins de larmes ou baignés de larmes, les larmes aux yeux; — *առի*, saule pleureur.

[իր.

Արամունայից. V. **Արամուն**.
Արամունայից բլլալ. pleurer ensemble.

Արամունայից. a. noyé ou baigné de larmes, tout en larmes, larmoyant, pleureux.

Արամունի. vn. verser des larmes, pleurer, larmoyer; — *սեղ*, pleurer qn.

Արամունի. a. pleureur.

Արամունի, **Արցունի**. s. pleurs, larmes; *լերս* — *իկցնի*. *լալ* *լերս* *արամունալ*, pleurer à chaudes larmes; *արամունալ*, avec des larmes; *այլ* *յարամունալ*, les larmes aux yeux; — *արլիլի* *արարի*, arroser de ses larmes *արի* *դուն* — , larmes amères.

Արամուր. s. champ labouré, champs, campagne; laboureur; arpent.

Արամուի. vn. reproduire, tirer à part, faire un tirage à part.

Արամունաւ. a. tiré à part.
Արամունալի. s. reproduction; tirage à part. [բի.

Արամունի. V. **Արամուն**.
Արամունալի. s. ornith. falcinelle; ibis;

Արամունի. va. reluire, briller, refléter.

Արամունիցի. va. faire reluire, faire briller.

Արամունի. vn. briller, reluire, se refléter.

Արամի. a. extérieur, externe; étranger; profane; — *գործի* *արամի*, ministre des affaires étrangères. [ment.

Արամի. adv. extérieure-

Արամի. s. latrines, cabinet, lieux d'aisances, water-closet.

Արամի. adv. prép. hors, dehors, en dehors, de dehors, à l'extérieur; — *արամի*, extraordinaire.

Արամի. adv. de dehors, du dehors, au dehors, à l'extérieur, extérieurement; a. extérieur.

Արամի. adv. dehors, au dehors.

Արամի. va. chasser, mettre à la porte; exclure, écarter; *սեղ* *արամի* — , montrer la porte à quelqu'un, le chasser de la maison, de chez soi.

Արամունաւ. a. expulsé.

Արամունի. s. expulsion.

Արամունի. a. artésien; — *լերս*, puits —.

Արամի. s. le sommet d'une montagne.

Արամունի. s. les cils; les paupières.

Արամի. s. petit champ; zool. mouton, argali.

Արամի. s. bot. artichaut.

Արամի. s. ornith. alouette.

Արամի. vn. se hâter, se dépêcher.

Արամի. s. champ, campagne.

Արամի. s. hâte, précipitation.

Արամի. spl. campagne, champs.

Արամի. a. fourvoyé, égaré; digressif; — *արամի*, sentier détourné.

Արամի. s. digression; anomalie.

Արամի. s. ornith. alouette.

Արամի. s. concession, autorisation, patente.

Արամի. va. patenter,

Արամի. s. concession.

Արամի. s. concessionnaire; gérant.

Արամի. a. autorisé.

Արածեկ. va. autoriser.
 Արածում. V. Արածեալ.
 Արածոսրիւն. s. autorisation.
 Արսուր. V. Արսումի.
 Արսուրաբր. V. Արսումա-
 բր. [իր.
 Արսուրայից. V. Արսումա-
 Արցունի. V. Արսումի.
 Արցունի. a. en larmes.
 Արցունիակ. vn. larmoyer.
 Արփաւ. a. ensoleillé.
 Արփեթ. a. solaire; céleste;
 ափ —, soleil.
 Արփի. s. soleil, l'astre du jour.
 Արփաւեկ. a. beau comme le
 soleil.
 Արփաւեկ. V. Արփեթ.
 Արփաւեկի. a. comme le soleil.
 Արփաւայլ. a. brillant comme
 le soleil, brillant.
 Արփաւի. s. bot. aveline.
 Արփաւիկ. s. ichtyol. barbillon,
 petit barbeau.
 Արփ. s. roi, monarque, sou-
 verain; աբաղի —, roi des rois;
 — զաւ, ô grand roi; կրկն — ի,
 vive le roi!
 Արփաւաւ. adv. royalement.
 Արփաւաւի. s. garde royale.
 Արփաւաւ. a. prince royal, infant.
 Արփաւաւ. a. royal; prince
 royal, [sompstif.
 Արփաւաւաւ. s. héritier pré-
 Արփաւաւի. s. bot. fritillaire,
 fritillaria.
 Արփաւաւ. a. royal, régalien;
 s. royaliste.
 Արփաւաւաւ. a. royal.
 Արփաւաւ. V. Արփաւաւ.
 Արփաւի. s. reine.
 Արփաւի. s. ichtyol. sur-
 mulet, barbeau de mer.
 Արփաւաւ. sf. la reine-mère.
 Արփաւաւ. s. bot. framboise.
 Արփաւաւի. s. bot. fram-
 reibois.

Արփաւաւ. a. où réside le
 roi: — զաւաւ, capitale.
 Արփաւաւ. s. chim. eau régale.
 Արփաւաւի. a. digne d'un
 roi, royal; — կրկն, en roi,
 comme un roi, royalement.
 Արփաւաւ. s. bot. berga-
 mote, bergamotte.
 Արփաւաւ. s. frère du roi.
 Արփաւի. s. astr. bot. basilic;
 petit roi, roitelet.
 Արփաւի. sf. zool. basilic.
 Արփաւաւ. s. bot. ananas.
 Արփաւաւ. s. bot. avelinier.
 Արփաւաւ. s. fils du roi, prince.
 Արփաւաւ. s. royaume, ro-
 yauté, règne; paradis, ciel; —
 կրկն, royaume des cieux.
 Արփաւի. sf. reine.
 Արփաւաւ. adv. royalement.
 Արփաւաւ. s. archevêque.
 Արփաւաւաւ. a. ar-
 chiépiscopal.
 Արփաւաւաւ. s. chef
 des archevêques, catholicos.
 Արփաւաւաւ. s. ar-
 chevêché, palais archiépiscopal.
 Արփաւաւաւ. s. ar-
 chiépiscopat.
 Արփաւաւ. s. archiduc.
 Արփաւաւ. s. archimandrite.
 Արփաւաւ. s. archipel.
 Արփաւաւ. a. royal; — զաւ-
 աւաւ, rue royale, rue passante.
 Արփաւաւ. a. construit ou
 bâti par le roi. [civile.
 Արփաւ. a. royal, — զաւ, liste
 Արփաւ. spl. la cour, le pa-
 lais; la cour, les courtisans; զաւ-
 աւաւ զաւաւ, confisquer.
 Արփաւաւ, Արփաւաւ.
 adv. de la cour, du trésor pub-
 lic, par l'État.
 Արփ. s. ornith. outarde; bot.
 amélanche; champ non labouré,
 friche.

Արօսի. s. bot. amélancher, amélanchier, aronie.

Արօսիկ. s. ornith. petite outarde, outardeau, canepetière.

Արօս. s. pâturage, prairie, herbage, pacage, pâtis; *պարարոս* —, gras pâturage; *խաշակոտ* —, prairie pleine de troupeaux.

Արօսդրուփից. s. labour, labourage.

Արօսական. a. qui paît, qui pâture; s. pâtre, berger.

Արօսմարգ. s. prairie, pré.

Արօսվայր. V. **Արօս**.

Արօսեղի. s. pâturage, pacage,

Արօր. s. charrue; ornith. harle.

Արօրադիր. s. laboureur, défricheur; a. arable.

Արօրադիր. va. labourer, défricher.

Արօրադիրի. a. arable, labour-

Արօրադրուփից. s. labour, labourage, défrichement.

Արօրվայր. s. pâturage, labour.

Արօրի. V. **Արօրադիր**.

Աւագ. a. grand (dans tous les sens); — *շաբաթ*, la semaine sainte; — *ուրբաթ*, vendredi saint; — *սեղանի խորան*, le maître-autel; — *երբայր եւր*, son aîné, son frère aîné.

Աւագաբար. adv. comme un grand, en grand seigneur, grandement.

Աւագածողով. s. congrès.

Աւագախումբ. a. composée des grands; — *ասեմա*, assemblée des rois.

Աւագամեծար. a. illustre, célèbre; — *ժողով*, assemblée respectable.

Աւագանայ. vn. grandir, devenir seigneur.

Աւագանի. spl. les grands, les notables, le grand monde.

Աւագարից. s. mus. clarinette.

Աւագադուղ. s. mus. trombone.

Աւագերեց. s. archiprêtre, curé; — *թագաւորի*, aumônier.

Աւագերեցափից. s. archiprêtre.

Աւագոյր. s. âge mûr ou avancé.

Աւագաբար. spl. les grands hommes, les grands, les person-nages, la noblesse.

Աւագափից. s. grandeur; dignité, honneur; dignité, place.

Աւագորէն. V. **Աւագաբար**.

Աւագիկ. adv. voici, voilà.

Աւագ. s. sable; poudre; arène; méd. calcul.

Աւագափուր. s. colline ou mon-ticule de sable.

Աւագախո. s. méd. calcul.

Աւագածիր. a. entouré de sable.

Աւագալ. s. brigand, larron, voleur de grand chemin, assas-sin, bandit.

Աւագակաթոյն. s. nid de bri-gands, repaire de brigands, coupe-gorge.

Աւագակախումբ. s. bande ou troupe de brigands.

Աւագակալից. a. de brigand.

Աւագականց. s. repaire de brigands, coupe-gorge. [gands.

Աւագակապիտ. s. chef de bri-

Աւագակիկ. va. faire le métier de brigand, brigander, assassiner.

Աւագակոյս. s. tas de sable, sablonnière, banc de sable, dune.

Աւագակոտորից. s. brigandage, assassinat; — *ղեկ*, V. **Աւագակիկ**; *ծով* —, piraterie.

Աւագահամբ. s. sablière.

Աւագամեծ. s. poudrier, sablier.

Աւագալից. a. de sable, sab-lonneux.

Աւագան. s. bassin, pièce d'eau; baignoire; abreuvoir; — *Վրդման թաւ*, baptistère, fonts de baptême.

Աւազանմահի. a. en forme de bas-sin.

Աւազացոյց. s. horloge de sable, sablier.

Աւազեղէն. a. de sable.

Աւազիմ. a. plein de sable, sablonneux, aréneux.

Աւազնոց. s. sablier.

Աւազու. V. **Աւազիմ.**

Աւա՛ղ. interj. hélas! — *իմ*, malheureux que je suis!

Աւաղել. va. plaindre, se plaindre, déplorer, regretter.

Աւաղելի. a. à plaindre, déplorable, regrettable.

Աւաղուկ. a. déplorable, pitoyable.

Աւմ. s. bourg.

Աւմազեղ. s. bourgade.

Աւմազեղ. V. **Աւմազեղ.**

Աւմազիւ. V. **Աւմազեղ.**

Աւմակ. s. zool. petit âne, ânon; bête.

Աւմակութիւն. s. bêtise.

Աւմանայ. vn. devenir un bourg.

Աւմառէն. s. commune.

Աւմապետ. s. maire d'un bourg, bourgmestre.

Աւմոյ. s. dépôt, consignation; gage; tradition; monument; — *էդել*, consigner, mettre en dépôt.

Աւմոյաբար. V. **Աւմոյորէն.**

Աւմոյակմ. a. traditionnel.

Աւմոյապահ. s. dépositaire; consignataire; conservateur des traditions, traditionnaire; sacristie. [nalisme.

Աւմոյապահութիւն. s. tradition-

Աւմոյապետ. V. **Աւմոյորէն.**

Աւմոյառու. a. qui a reçu un dépôt, dépositaire; consignataire.

Աւմոյառու. a. qui consigne, qui met en dépôt.

Աւմոյառու. s. sacristie.

Աւմոյել. va. mettre en dépôt,

déposer; consigner; remettre, transmettre, livrer, léguer, confier; raconter, annoncer; — *հոգի*, expirer, rendre l'âme; *հոգիս քու ձեռքիդ մէջ կ'աւանդեմ*, je remets mon âme, mon esprit entre vos mains. [seigner.

Աւմոյելի. a. enseignable; à enseigner. **Աւմոյութիւն.** s. tradition; *աւանդութեամբ*, traditionnellement. [gnement.

Աւմոյութ. s. tradition; ensei-
Աւմոյորէն. adv. en dépôt; traditionnellement.

Աւոյ. s. voix, son; mélodie, accords; mus. cabalette.

Աւոյիկ. adv. voici, voilà.

Աւոյ. s. foi; crédit; fief.

Աւոյակմ. a. féodal; s. seigneur féodal.

Աւոյակմութիւն. s. féodalité, féodalisme. [ment.

Աւոյակմորէն. adv. féodale-

Աւոյապետ. s. seigneur féodal.

Աւոյառու. s. feudataire.

Աւոյապետակմ. a. féodal.

Աւոյապետութիւն. s. féodalité, féodalisme.

Աւոր. s. butin, dépouille, pillage, proie, sac; — *ի մասնելի*, butiner, piller, livrer ou donner au pillage, en proie; *աւորի մասնուելի*, être livré au pillage, devenir la proie; *իմ ձեռքի քուստ* — *ով*, chargé de butin.

Աւորառու. s. saccageur, pillleur, pillard.

Աւորառութիւն. s. sac, saccagement, pillage.

Աւորել. va. butiner, saccager, piller, faire main basse.

Աւորառութիւն. s. pillage.

Աւոր. s. fin, terme; bout, extrémité; accomplissement, achèvement; résultat, issue, dénouement.

Աւարակաց. a. final; — *հաւ.*
V. **Աւարակաւ.**

Աւարակաւ. s. thèse.

Աւարակ. va. finir, terminer, achever, accomplir, mettre la dernière main.

Աւարակ. a. s. bacchique, bacchique, bacchius.

Աւարակ. vn. s'achever, finir, se terminer. [acheveur.

Աւարակ. s. celui qui achève,

Աւարակ. s. fin, terme, achèvement.

Աւակ. s. balai; — *զարկել*, balayer; — *մը զարկել*, donner un coup de balai.

Աւակաւ. a. qui dit des paroles inutile, verbeux, redondant, diffus.

Աւակաւ. vn. verbiager, entasser paroles sur paroles, redonder.

Աւակաւութիւն. s. superfluité de paroles, habil, redondance; verbosité.

Աւակաւութիւն. s. pléonasme.

Աւակաւց. a. excessif.

Աւակաւցութիւն. s. excès.

Աւակաւ. V. **Աւակաւ.**

Աւակաւ. s. balayeur.

Աւակաւ. s. balayage.

Աւակաւ. spl. balayures.

Աւակաւ. a. cupide, avide.

Աւակաւ. a. cupide, avide.

Աւակաւ. s. acquisition des choses superflues, cupidité, avidité.

Աւակաւ. s. manche à balai.

Աւակ. a. plus, le plus; excédant, superflu, surplus; adv. plus, en sus, davantage, par-dessus tout; — *իւ Կու.* il y a plus.

Աւակ. V. **Աւակ.**

Աւակ. vn. rester, être de reste; augmenter, croître, se multiplier.

Աւակ. a. superflu; s. le superflu, le reste. [fluité.

Աւակաւ. s. super-

Աւակաւ. a. s. supers-

Աւակաւ. a. s. supers-

Աւակաւ. a. s. supers-

Աւակաւ. s. superfluité.

Աւակ. s. bot. patience; —

զարկ. paille.

Աւակ. spl. balayures.

Աւակ. va. augmenter, accroître, multiplier, ajouter, redoubler; — *զարկ.* hausser ou augmenter le prix.

Աւակ. s. excédent, reste.

Աւ. V. **Աւ.**

Աւակ. s. porteur de bonnes nouvelles; — *Հայաստանեայց*, — de l'Arménie; — *զարկ.* les messagères du printemps, les hirondelles; — *աւակ.* la messagère du jour, l'aurore.

Աւակ. s. Évangile.

Աւակ. s. évangéliste; — *զ.* évangélisire.

Աւակ. s. évangélique; s. protestant.

Աւակ. va. donner une bonne nouvelle, annoncer; évangéliser, prêcher.

Աւակ. s. évangéliste, évangélisateur.

Աւակ. s. annonce d'une bonne nouvelle, prédication de l'Évangile, évangélisation.

Աւակ. V. **Աւակ.**

Աւակ. a. porteur de bonnes nouvelles, messager de bon augure; qui a rapport à d'heureuses nouvelles.

Աւակ. V. **Աւակ.**

Աւակ. va. donner une bonne nouvelle, annoncer.

Աւեփ. s. bonne ou heureuse nouvelle, annon e d'une bonne nouvelle, message heureux; *աւեփս աւլ.* annoncer ou donner une bonne nouvelle; *երկիր աւեփեաց.* la terre promise; *աւեփեաց.* l'Annonciation.

Աւետի. s. annonciation; l'Annonciation.

Աւեցեայ. s. récompense donnée au porteur d'une bonne nouvelle.

Աւեր. a. ruiné, détruit, ravagé, désolé; s. ruine, ravage, destruction, dégât, désolation, dévastation; — *դառնալ.* se ruiner, se détruire, tomber en ruine; — *դարձնել,* dévaster, ruiner, ravager, détruire, infester, désoler.

Աւերած. s. ruine, démolition, destruction.

Աւերակ. s. ruines, démolition, décombres, gravats; a. ruiné, détruit, démoli, désolé, désert.

Աւերակային. a. ruiné, de ruine.

Աւերակայր. s. lieu de ruine.

Աւերակ. spl. ruine, désolation, dévastation, destruction, ravage.

Աւերակայր. V. **Աւերակայր.**

Աւերակ. a. ruiné, dévasté, détruit.

Աւերի. va. ruiner, détruire, dévaster, démolir.

Աւերիչ. a. ruinant, dévastateur, ravageur, détruisant, destructeur.

Աւերած. V. **Աւերած.**

Աւերի. V. **Աւերի.**

Ափսոս. s. bot. cuscute, épithym.

Ափ. s. lympe; sève.

Ափոլ. V. **Ափ.**

Ափո. V. **Ափ.**

Ափի. s. fureur, transport, enthousiasme, oestre; *բանաստեղծական* —, oestre poétique; bot. ajonc; zool. oestre.

Ափիցեայ. a. enthousiaste.

Ափիցայր. V. **Ափիցայր.**

Ափիցայր. a. enthousiaste, plein d'enthousiasme.

Ափից. a. enthousiaste.

Ափի. va. balayer.

Ափի. V. **Ափի.**; — *թափել,* le rebut.

Ափս. s. pharm. gomme ammoniacque.

Ափսիածի. s. chim. ammonium.

Ափսակ. a. lymphatique.

Ափսակայր. s. méd. lymphatisme.

Ափսի. a. lymphatique.

Ափսի. s. méd. lymphatisme.

Ափի. s. bot. absinthe.

Ափի. V. **Ափի.**

Ափս. s. bot. saponaire, soude.

Ափս. s. journée, salaire d'une journée.

Ափսի. a. austro-allemand. [tro-hongrois.

Ափսի. a. austro-allemand.

Ափսի. s. autrichien.

Ափսի. sf. autrichienne.

Ափի. va. effacer, oblitérer, gâter, abîmer.

Ափի. va. dévaster, détruire.

Ափի. vn. s'effacer, s'oblitérer; s'annuler; se brouiller; se gâter, s'abîmer.

Ափ. s. l'aube du jour.

Ափ. s. rive, bord; paume, le dessous de la main; — *մի քանի,* une poignée ou un peu d'orge; — *յարի,* à la hâte, à l'improviste. impromptu; — *խոսել,* parler d'abondance.

Ափս. s. poignée.

Ափսի. va. accaparer.

Ափսի. spl. bot. euphorbiacées.

Ափսի. s. bot. euphorbe; pharm. gomme d'euphorbe.

Ա. փափայ. spl. lieux escarpés, rocher, roc.

Ա. փել. va. empoigner, saisir.

Ա. փեղցփեղ. a. irréfléchi, étourdi, inconsideré.

Ա. փփբբրանի. va. clore ou fermer la bouche à qn., réduire au silence, faire taire, mettre à bout, rabattre le caquet de qn., confondre; — **բլլալ**, rester hors d'état de répondre, ne savoir que répondre, être à qui a.

Ա. փփբբրան բնի. V. **Ա. փփբբրանի.**

Ա. փիկ. s. petite poignée, petite paume, petite main, menotte.

Ա. փին. s. pharm. opium.

Ա. փինամալ. s. morphiomane, morphinomane.

Ա. փխար. a. besaigre.

Ա. փն. s. rive, bord, côte, rivage; bord, extrémité.

Ա. փնամի. a. bordé.

Ա. փնայանի. vn. caboter.

Ա. փնայանալի. s. cabotage.

Ա. փոսկ. s. anat. métacarpe.

Ա. փոց. s. fessée; — **աալ**, donner une —.

Ա. փոն. s. balle

Ա. փոնի. spl. V. **Ա. փն.**

Ա. փոսակ. s. petite plateau.

Ա. փոսայ. s. plateau.

Ա. փոտ. V. **Ա. փոսայ.**

Ա. փոսա. interj. hélas!

Ա. փոսալ. vn. regretter.

Ա. փոսուի. V. **Ա. փոսալ.**

Ա. փրկան. a. africain.

Ա. փրկուի. sf. Africaine.

Ա. փրաղիսան. V. **Ա. փրաղիսան.**

Ա. փրաղիսան. a. vénérien, aphrodisien; — **ախա**, maladie vénérienne.

Ա. փալար. s. entom. gallinsecte.

Ա. փալար. s. ornith. coq; — **ը քը քոսի**, le — chante.

Ա. փար. s. ornith. gallinule.

Ա. փաղի. va. ruer, faire des ruades, lancer une ruade, donner des coups de pied, récalcitrer, regimber.

Ա. փաղի. adv. en frappant du pied, avec le pied, à coups de pied; — **ծծծի**, V. **Ա. փաղի.**

Ա. փաղի. spl. bipède postérieure, les pieds de derrière.

Ա. փաղար. a. qui rue, qui donne des coups de pied.

Ա. փաղ. V. **Ա. փաղի.**

Ա. փիսիսան. a. achéménide.

Ա. փի. s. zool. belette.

Ա. փար. s. ornith. cochet, cochelet, cocâtre, petit coq, poulet; **գայրի** —, tétras, tétraon, coq de bruyère.

Ա. փարսիսան. s. path. croupe.

Ա. փան. V. **Ա. փան.**

Ա. փանի. vn. sauter, bondir, se débattre; V. **Ա. փաղի.**

Ա. փար. s. exil, bannissement, déportation; — **ըրկի**, envoyer en exil, bannir, exiler.

Ա. փարսան. a. exilé.

Ա. փարսի. V. **Ա. փար.**

Ա. փարսալ. s. lieu d'exil, exil.

Ա. փարսի. a. exilé. [léguer.

Ա. փարի. va. exiler, bannir, re-

Ա. փարի. vn. s'exiler, être exilé.

Ա. փարս. V. **Ա. փար.**

Ա. փան. s. tenailles.

Բ. (pén = bén = modern P, ancien B.) s. seconde lettre de l'alphabet et première consonne; deux ou second.

Բա. interj. bahl [palpiter.

Բաբախել. vn. frapper, battre,

Բաբախող. a. palpitant.

Բաբախիւն. V. **Բաբախում.**

Բաբախում. s. battement, palpitation.

Բաբախուն. a. palpitant.

Բաբուն. s. catapulte, baliste, bascule, balançoire, branloire.

Բաբունաւար. s. pierre lancée par la baliste. [Babylone.

Բաբկական. a. babylonien, de

Բաբկոնական. V. **Բաբկական.**

Բաբկոնեան. V. **Բաբկական.**

Բա՛բէ. interj. hélas! morbleu! parbleu!

Բազին. s. autel (d'une divinité païenne); temple.

Բազմաւոր. a. qui aime les autels, les idoles.

Բադ. s. ornith. canard; էդ —, անը; ձագ —ի, caneton, canette; — զ Կը դանիէ, le canard barbote, nasille.

Բադեան. V. **Բադէն.**

Բադէն. s. chemise blanche de lin.

Բադիան. s. bot. badiane.

Բադիկ. s. ornith. canardeau, caneton; canard (morceau de sucre plongé dans le café ou l'eau-de-vie).

Բադրան. s. banc.

Բադրանկ. s. petit banc.

Բադէ. s. ornith. faucon.

Բադէակալ. a. qui tient ou qui porte un faucon, fauconnier.

Բադէակիր. V. **Բադէակալ.**

Բազմաւարդութիւն. s. fauconnerie.

Բազկաբոռ. s. fauteuil.

Բազկակալ. s. chir. écharpe, bandage. [adjutant.

Բազկակից. s. aide, coadjuteur,

Բազկային. a. du bras.

Բազկանց. s. brassard.

Բազկաօւարդ. s. brassée.

Բազկասարած. a. qui étend ses bras; adv. les bras étendus, les bras ouverts, les mains élevées vers le ciel.

Բազկարձակ. a. qui étend ses branches, branchu.

Բազկերակ. s. path. poulx.

Բազկաւոր. s. anat. humérus.

Բազկուար. s. manipule.

Բազմաբաղձ. a. très désiré.

Բազմաբան. a. qui parle beaucoup, babillard, bavard; verbeux, diffus, prolix.

Բազմաբանել. vn. parler beaucoup, babiller, bavarder; s'étendre sur un sujet.

Բազմաբանութիւն. s. loquacité, babil, bavardage; redondance de paroles, verbiage, prolixité.

Բազմաբաշխ. a. qui distribue beaucoup, généreux; abondant.

Բազմաբարբառ. a. de plusieurs langues, polyglotte.

Բազմաբարդ. a. bot. surcomposé.
Բազմաբեղուն. a. très fertile, fécond.

Բազմաբեր. a. qui porte ou produit beaucoup, fertile, fécond.

Բազմաբերութիւն. s. grande fertilité.

Բազմաբիւր. a. très nombreux.

Բազմաբնակ. a. très habité.

Բազմաբայ. a. très nombreux.

Բազմաբուրեան. a. très parfumé.

Բազմաշանձ. a. qui possède beaucoup de biens, opulent, très riche, millionnaire.

Բազմաշիւղ. a. très beau.

Բազմաշէտ. a. qui sait beaucoup, très érudit, très savant.

Բազմաշին. a. de grand prix, précieux.

Բազմաշիր. a. écrit en plusieurs manières, polygraphe; qui écrit beaucoup, polygraphe.

Բազմաշխեսն. V. **Բազմաշխի**.

Բազմաշխի. a. zool. polycéphale.

Բազմաշունի. a. qui a beaucoup de têtes, polycéphale.

Բազմաշոյն. a. de plusieurs couleurs, multicolore, polychrome.

Բազմաշով. a. qui mérite beaucoup d'éloges, très louable; beaucoup loué; élogieux.

Բազմաշուք. a. très miséricordieux, très compatissant, rempli de tendresse.

Բազմաշումար. a. très nombreux, en grand nombre.

Բազմաշունդ. a. de plusieurs troupes, très nombreux.

Բազմաշունիք. a. de diverses couleurs, divers, varié; — *ակն*, ambre jaune, succin.

Բազմաշարեայ. V. **Բազմաշարեան**.

Բազմաշարեան. a. de plusieurs siècles, très reculé, séculaire,

multiséculaire; — *ժամանակ*, une longue suite de siècles; — *հնու-թիւ*, antiquité reculée

Բազմաշէմ. a. qui a plusieurs faces, qui a diverses figures; nombreux, divers, varié; adv. sous plusieurs faces; de plusieurs manières, de manières différentes, diversement.

Բազմաշիւղի. V. **Բազմաշիւղ**.

Բազմաշոյն. a. très varié, de plusieurs sortes, où il règne une grande variété.

Բազմաշոյնութիւն. s. grande variété.

Բազմաշարդ. a. très orné.

Բազմաշատակ. a. qui a beaucoup d'enfants.

Բազմաշատ. a. très occupé, très affairé; — *լուր*, avoir beaucoup d'occupation, beaucoup d'affaires, s'occuper de beaucoup de choses.

Բազմաշգի. V. **Բազմաշոյն**.

Բազմաշեղ. a. très abondant, copieux.

Բազմաշեղուն. V. **Բազմաշեղ**.

Բազմաշուարն. a. fécond en plaisirs, très amusant.

Բազմաշերք. a. de plusieurs feuilles; bot. polypétale.

Բազմաշիւ. a. très nombreux, bon nombre.

Բազմաշումանակ. a. qui dure longtemps, durable; vieux, ancien, antique.

Բազմաշումանակեայ. V. **Բազմաշումանակ**.

Բազմաշումանակեան. V. **Բազմաշումանակ**.

Բազմաշար. a. très tumultueux.

Բազմաշողով. a. rassemblé en grand nombre, très nombreux, très fréquenté; s. grande réunion, grande assemblée, multitude, foule.

Բազմալար. a. qui a beaucoup de cordes.

Բազմալեզու. a. polyglotte.

Բազմալեզուեան. V. **Բազմալեզու.**

Բազմախառն. a. mêlé de plusieurs choses, varié; embrouillé, confus. [dense, très serré.

Բազմախի. a. très épais, très **Բազմախնամ.** a. qui a beaucoup de soin; bien soigné; plein de soins et d'attentions.

Բազմախնդիր. a. de plusieurs questions.

Բազմախոյան. a. qui tue ou qui égorge beaucoup.

Բազմախո. a. qui abonde en herbes, herbeux. [luleux.

Բազմախոր. a. cellulaire, cel-

Բազմախորհի. a. où il y a beaucoup de plats, beaucoup de mets, splendide, magnifique; — *սիրահ*, repas somptueux, grand repas.

Բազմախոր. V. **Բազմաձո-**

հոր. a. de grande foule, une infinité, beaucoup.

Բազմախոր. V. **Բազմաբան.**

Բազմախորհի. V. **Բազմաբանի.** [de plis.

Բազմածա. a. qui a beaucoup

Բազմածա. a. dispendieux, coûteux, splendide, somptueux, magnifique. [dispendieux.

Բազմածախ. a. très coûteux,

Բազմածաղի. a. pleine fleurs, qui a beaucoup de fleurs; bot. multiflore.

Բազմածին. a. qui enfante souvent, qui met au monde beaucoup d'enfants ou de petits, multipare, prolifique; fécond, fertile; *հայր — ազգասահի*, père d'une famille nombreuse.

Բազմածնություն. s. multiparité, polygènes; fécondité, fertilité.

Բազմածնունդ. V. **Բազմածին.** **Բազմակ.** s. lumière, chandelle; chandelier, flambeau.

Բազմակալ. s. lumière, chandelle; mouchettes; bobèche; convive.

Բազմակաս. s. convive, invité, hôte; table, banquet; divan.

Բազմակարո. a. qui manque de beaucoup de choses, qui a de grands besoins, très besogneux.

Բազմակեր. a. qui mange beaucoup, vorace; polyphage.

Բազմակերպ. a. qui a plusieurs formes, varié; polymorphe.

Բազմակին. a. qui a plusieurs femmes, polygame.

Բազմակցին. a. très enchevêtré, très embarrassant, très compliqué, plein d'anicroches ou d'embarras, épineux.

Բազմակցություն. s. polygamie.

Բազմակոհակ. a. flottant, ondoyant, houleux.

Բազմակողմանի. a. de plusieurs côtés, multiple, multilatère.

Բազմակոյ. a. trop entassé; très nombreux; s. grand tas, amas; foule, multitude.

Բազմահամ. a. très savoureux, qui a beaucoup de goût.

Բազմահամբա. a. fameux.

Բազմահայ. a. où il y a beaucoup d'Arméniens. [solemn.

Բազմահանդես. a. pompeux,

Բազմահման. a. qui a beaucoup de talents, très ingénieux.

Բազմահառաչ. a. qui soupire beaucoup; très déplorable, tout à fait lamentable.

Բազմահատ. a. volumineux.

Բազմահարուս. a. très riche, richard, richissime.

Բազմահեր. a. chevelu.

Բազմահման. a. très érudit, très versé, très savant.

Բազմահիւր. a. très ingénieux, fort industrieux; très artificieux, fertile en expédients, rusé.

Բազմահոյ. a. qui a ou qui donne beaucoup de soucis.

Բազմահոյով. a. gram. qui a plusieurs cas.

Բազմահոյլ. a. adv. très nombreux, beaucoup, en foule.

Բազմահոյն. a. abondant en moisson; qui fait naître d'abondantes récoltes.

Բազմահոյն. a. très retentissant, très sonore. [lustre.

Բազմահոյն. a. très célèbre, illustre.

Բազմահրաւ. a. qui fait plusieurs miracles, miraculeux.

Բազմահայն. a. qui a beaucoup de sons ou de voix, qui rend plusieurs sons, retentissant, sonore; polyphone, multisonore.

Բազմածեղ. a. qui a beaucoup de mains; nombreux; — *գուհր*, troupe nombreuse.

Բազմածեղ. a. multiforme.

Բազմածիր. a. qui a beaucoup de dons, de talents.

Բազմադէս. a. très malheureux, accablé de malheurs, très funeste.

Բազմադի. a. qui a plusieurs cordes, qui est monté sur plusieurs cordes; s. manicorde, manichordion.

Բազմաճառանգ. a. qui a beaucoup d'éclat, éclatant, très brillant.

Բազմաճամուկ. a. de diverses couleurs, bariolé; — *կերպաս*, étoffe façonnée.

Բազմաճիւղ. a. de plusieurs branches, branchu, rameux.

Բազմաճիւղի. V. **Բազմաճիւղ.**

Բազմաճոյ. a. très riche, richissime.

Բազմամազիլ. a. qui a beaucoup de griffes ou beaucoup d'ongles.

Բազմաման. a. entrelacé, replié, entortillé, tortueux, sinueux; fig. embrouillé, compliqué.

Բազմամանուած. V. **Բազմաման.**

Բազմամասն. a. composé de plusieurs parties, divisé en plusieurs parties, complexe.

Բազմամարդ. a. très peuplé, très peuplé.

Բազմամարդանալ. vn. se peupler, se repeupler.

Բազմամարդիլ. va. peupler, augmenter la population, rendre très peuplé.

Բազմամարդութիւն. s. multitude d'hommes, population considérable ou nombreuse.

Բազմամիտ. a. très peuplé, très fréquenté; très nombreux; tumultueux; s. foule, attroupelement.

Բազմամիայ. a. âgé d'un grand nombre d'années, vieux; qui dure beaucoup d'années, ancien, antique.

Բազմածեղ. V. **Բազմամիայ.**

Բազմամի. a. qui a beaucoup de péchés, grand pécheur.

Բազմամեղաք. a. abondant en soie.

Բազմամիւր. a. bien approvisionné ou entassé. [lions.

Բազմամիլիոն. s. plusieurs mil-

Բազմամեղութիւն. a. qui a eu plusieurs femmes ou plusieurs maris, polygame. [mie.

Բազմամեղութիւն. s. polygame.

Բազմապար. a. vainqueur dans plusieurs combats.

Բազմաշաղ. a. de plusieurs étages.

Բազմաշով. a. nombreux; — *դարձ*, plusieurs siècles.

Բազմաշոյ. a. très agité, très ému.

Բազմաշար. a. très abondant.

Բազմայր. a. qui a eu plusieurs maris, polygame.
Բազմայրութիւն. s. polygamie.
Բազմայոյ. a. qui a plusieurs articulation, articulé, articuleux.
Բազմանայ. vn. se multiplier, augmenter en nombre.
Բազմանդամ. a. nombreux; — *գերդաստան*, famille nombreuse.
Բազմանիս. s. géom. polyèdre.
Բազմանիւք. a. qui abonde en matériaux. [կիր.
Բազմանկար. V. **Բազմապատկանկիւն.** a. qui a beaucoup d'angles, multangulé, polygone; s. polygone.
Բազմանուն. a. qui a plusieurs significations. [նուն.
Բազմանունակ. V. **Բազմանունայ.** V. **Բազմանունակ.** [noms.
Բազմանուն. a. qui a plusieurs **Բազմառու.** a. très lucratif.
Բազմառիւս. a. très fatigant, ouvrage, très laborieux.
Բազմաօրհ. a. très gracieux.
Բազմաշար. a. qui a beaucoup souffert; très tourmenté.
Բազմաշեւ. a. qui a plusieurs yeux; polyonmate.
Բազմապահանջ. a. très exigent.
Բազմապատկան. a. très orné, enjolivé.
Բազմապայծառ. a. resplendissant, brillant, splendide, somptueux.
Բազմապատկ. a. multiple; divers, beaucoup, plusieurs; précieux, magnifique; — *բիւր*, multiplier; — *բաւ*, se multiplier; adv. beaucoup plus, bien davantage.
Բազմապատիւ. a. qui trompe beaucoup, très rusé.
Բազմապատիւ. a. très honoré, très honorable, comblé d'honneurs.

Բազմապատկի. va. arith. multiplier.
Բազմապատկի. s. arith. multiplicande; multipliable.
Բազմապատկիւր. a. qui a beaucoup de tableaux, de peintures ou d'images. [պատկանիւր.
Բազմապատկիւր. V. **Բազմապատկիւր.** s. arith. multiplicateur; multiplieur.
Բազմապատկիւր. V. **Բազմապատկիւր.** [multiplication.
Բազմապատկութիւն. s. arith. **Բազմապատկութիւն.** vn. se multiplier.
Բազմապատկ. a. qui raconte beaucoup de choses.
Բազմապատկիւր. a. qui fait beaucoup de dons.
Բազմապատկ. a. qui doit beaucoup; très coupable.
Բազմապատկ. a. divers, varié, multiple. [riété.
Բազմապատկութիւն. s. grande va-
Բազմապայտ. a. qui a beaucoup de sinuosités, tortueux.
Բազմապայտ. a. qui porte beaucoup de fruits, riche en fruits; bot. polycarpe.
Բազմապատկ. a. très laborieux, très empressé, très diligent.
Բազմապատկ. a. qui a beaucoup d'enfants. [սիր.
Բազմապատկութիւն. V. **Բազմապատկութիւն.** s. multitude d'enfants; polygénisme.
Բազմապատկ. a. qui a beaucoup de colonnes. [de fautes.
Բազմապատկ. a. qui a beaucoup de branches; polistique; — *եղ-լիւր եղիւր*, bois rameux du cerf. [ստանդ.
Բազմապատկ. V. **Բազմապատկ.** s. astr. les Pléiades.

Առգաւանաւորգիր. a. revêtu de nombreuses signatures.

Առգաւանանւած. a.s. polythéiste.

Առգաւանանւածեան. V. **Առգաւանանւած.**

Առգաւանակ. a. polysyllabe.

Առգաւանակային. a. polysyllabique.

Առգաւանասուկ. a. qui travaille beaucoup, laborieux.

Առգաւախ. a. polyhistor.

Առգաւախեա. a. très affligé; très affligeant.

Առգաւազիւս. a. très préjudiciable, très endommagé.

Առգաւազանգ. a. très dangereux, entouré de mille dangers.

Առգաւասարած. a. très étendu, très vaste, immense.

Առգաւանդեակ. V. **Առգաւահմա.**

Առգաւանաւ. a. qui est de différentes sortes, varié.

Առգաւանալի. a. de différents aspect.

Առգաւաներեւ. a. qui a beaucoup de feuillage, qui a une abondante frondaison, polyphyllé.

Առգաւանաւոր. a. très triste.

Առգաւանահ. a. de plusieurs espèces.

Առգաւանդիւ. a. très fertile; plein de mérite.

Առգաւարժ. a. de beaucoup de valeur, de grand prix.

Առգաւարմա. a. qui a beaucoup de racines.

Առգաւարեւա. a. qui possède plusieurs art, très industrieux; polytechnique; — *գաւարեւա*, école polytechnique. [nicien.]

Առգաւարեւանի. s. polytechnique.

Առգաւազնի. va. multiplier, rendre nombreux, augmenter.

Առգաւարեւանի. s. pluralité, multiplicité.

Առգաւափայլ. a. très luisant, très brillant, splendide.

Առգաւափոր. a. très expérimenté.

Առգաւափմար. a. qui coûte beaucoup, de talent, de grand prix.

Առգաւափնի. a. très curieux.

Առգաւափա. a. qui a beaucoup de mérite, très méritant.

Առգաւափ. a. très nombreux; — *գաւափ*, un nombre infini d'oiseaux.

Առգաւափ. a. très heureux.

Առգաւափն. a. de plusieurs couleurs, multicolore, panaché.

Առգաւափնի. V. **Առգաւափ.**

Առգաւափնի. va. asseoir, faire asseoir, placer.

Առգաւ. vn. s'asseoir, prendre place; se mettre à table.

Առգաւափա. a. qui a beaucoup d'intelligence, très sensé.

Առգաւափաւանի. s. revolver. [eux.]

Առգաւա. V. **Առգաւափն;** non-**Առգաւափն.** V. **Առգաւա.**

Առգաւափ. a. qui a plusieurs pieds, multipède; s. zool. polybe, polypode. [fants.]

Առգաւափ. a. qui a beaucoup d'enfants. **Առգաւափն.** s. grand nombre ou multitude d'enfants.

Առգաւափա. a. plein de pièges.

Առգաւ. s. sofa; siège de voiture.

Առգաւափ. s. multitude, grand nombre, grande quantité; multitude, foule; *առգաւ* — , grande foule, grande affluence de peuple.

Առգաւափ. a. très instruit, qui possède de grandes connaissances, très savant.

Առգաւափ. a. très utile.

Առգաւափ. a. de plusieurs jours; qui est plein de jours, très âgé.

Առգաւափ. a. qui a plusieurs

formes, très varié; adv. de plusieurs façons ou manières, diversement.

Բազուկ. s. bras; bras, force, pouvoir; branche, rameau; bot. poirée, bette; — *ծովու*, bras de mer; *Իր իշխանութեան* — *ը տա-րածել*, étendre son bras ou sa domination.

Բազում. a. beaucoup de, plusieurs, un grand nombre de; adv. beaucoup; *բազումն*, *բազմա*, adv. beaucoup, de plusieurs manières, sous plusieurs rapports; — *միգամ*, plusieurs fois, maintes fois, plus d'une fois, bien des fois, à diverses reprises; *բազումք*, plusieurs, beaucoup de monde, beaucoup de gens, — *ք ի մարդկանի*, la plupart des hommes; — *ք ի Հայոց*, plusieurs Arméniens, beaucoup d'Arméniens; *ի բազմոց հետե*, depuis longtemps.

Բազումամանակեայ V. **Բազմամանակ**.

Բազումազոր. a. très miséricordieux, très compatissant, rempli de tendresse.

Բազան. s. manipule, brassard.

Բազրի. spl. accotoir, rampe.

Բազրան. s. degrés, marches d'un escalier.

Բաժ. s. portion; impôt, droit, taxe, péage.

Բաժակ, s. coupe, tasse, verre; bot. calice; cratère; fig. *բաժակն ըմպել*, boire, avaler le calice; *դուռնութեան բաժակն ըմպել*, boire le calice jusqu'à la lie; — *առաջարկել*, porter un toast; — *զարնել*, trinquer, boire à la santé. [toste]

Բաժակախոսութիւն. s. toast,

Բաժակակալ. s. soucoupe.

Բաժակահարսութիւն. s. toast, toste.

Բաժակածիւ. a. en forme de calice, caliciforme.

Բաժակաճառ. s. toast.

Բաժակաւոր. a. bot. calicé.

Բաժակիկ. s. petite coupe, petite tasse, calicule, ampoule.

Բաժանակահ. a. divisible, partible; s. scissionnaire.

Բաժանականութիւն. s. divisibilité; partibilité.

Բաժանակից. a. copartageant, participant.

Բաժանարար. s. arith. diviseur.

Բաժանել. va. diviser, partager, répartir; désunir, séparer; arith. diviser.

Բաժանելի. a. divisible, partageable, partible; s. arith. dividende.

Բաժանելիութիւն. s. divisibilité.

Բաժանորդ. a. s. participant, qui a part à, intéressé; abonné; souscripteur, actionnaire; — *ընել*, faire partager, faire participer; — *գրել*, abonner; — *ըլլալ*, participer, avoir part, partager; s'abonner, prendre un abonnement.

Բաժանորդագին. s. prix d'abonnement, abonnement; prix de souscription, souscription.

Բաժանորդագրել. va. abonner; souscrire.

Բաժանորդագրութիւն. s. abonnement; souscription. [ment.]

Բաժանորդութիւն. s. abonné.

Բաժանում. s. division, séparation; partage; compartiment; arith. division; fig. division, discorde.

Բաժին. a. part, portion, ration; parti, faction, division; action; cotisation.

Բաժինիկ. V. **Բաժանիկ**.

Բաժնեգին. s. prix d'une action, d'une part, d'un abonnement; cotisation.

Բաճկերպ. s. action.
Բաճկի. V. **Բաճկի.**
Բաճկեկց. s. actionnaire.
Բաճնուի. vn. se diviser, se séparer, se partager.
Բալ. s. bot. cerise anglaise, griotte, montmorency; brouillard, brume.
Բալաւան. s. baume, baumier; baume,
Բալաւանի. s. bot. baumier.
Բալաւանի. s. bot. anacardier.
Բալենի. s. bot. cerisier anglais, griottier.
Բալի. V. **Բալենի.**
Բալիսար. V. **Բալիսար.**
Բալիսր. s. traîneau, schlitte.
Բալուս. s. balane; bot. gland.
Բալուի. s. eau-de-vie de cerise, kirsch.
Բալաւ. a. follet, fou, timbré, toqué.
Բալաւանի. s. folie.
Բալի. va. battre, frapper; heurter, choquer; jouer, toucher.
Բալի. vn. être battu; engager le combat, attaquer, en venir aux mains, aux prises, se battre, combattre; *խօսու* —, se choquer, se heurter, s'entre-choquer.
Բալի. s. coup, choc, heurt; collision, conflit, engagement, combat, rencontre.
Բալուս. V. **Բալի.**
Բալս. s. fortune; hasard, chance; sort, destin, destinée; bonheur, chance; *լաւ չար բախտի*, par malheur, malheureusement.
Բալաւալաւ. s. jeu de hasard, jeu de la fortune.
Բալաւանի. s. aventurier; a. aventureux. [ture.
Բալաւանի. s. aven-
Բալաւան. a. fortuné, heureux, chanceux, veinard.
Բալաւանի. s. bonheur, chance, veine.

Բակ. s. cour; bergerie, bercail; halo, auréole, limbe; circuit, enceinte, pourtour.
Բակաւանի. s. gram. syllepse.
Բակի. s. bacille.
Բակի. s. sac, besace, bis-sac, valise.
Բակի. V. **Բակի.**
Բակի. s. bot. fève.
Բահ. s. bêche.
Բահի. vn. bêcher.
Բաղաւան. a. composé.
Բաղաւան. va. composer, combiner.
Բաղաւանի. s. composition, combinaison. [composé.
Բաղաւանի. vn. se composer, être
Բաղաւան. s. gram. consonne.
Բաղաւան. s. maître d'un établissement de bains.
Բաղաւան. s. station balnéaire.
Բաղաւան. s. bains, établissement de bains; bain.
Բաղաւ. a. azyne, sans levain; s. azyne, pain azyne; gâteau.
Բաղաւանի. V. **Բաղաւանի.**
Բաղաւանի. V. **Բաղաւանի.** [zymes.
Բաղաւանի. s. la fête des A-
Բաղաւան. spl. sornette, balivernes.
Բաղ. V. **Բալս.** [իր.
Բաղաւանի. V. **Բալաւան.**
Բաղաւան. adv. comparativement. [comparé.
Բաղաւան. a. comparatif,
Բաղաւան. va. comparer.
Բաղաւանի. s. comparaison.
Բաղի. s. bot. lierre; *սիւսիւս* —, hederá.
Բաղի. s. baliste.
Բաղի. V. **Բալի.**
Բաղաւան. vn. consister, se composer, être composé, se former.

Բաղկացուցիչ. a. composant, constituant.

Բաղձալ. vn. désirer, souhaiter, aspirer. [ble.

Բաղձալի. a, désirable, souhaita-
Բաղձամբ. spl. souhaits, désirs, aspirations.

Բաղձացող. a. désireux.

Բաղնեպան. s. baigneur, gar-
çon baigneur.

Բաղնեռան. s. bains, établisse-
ment de bains. [se baigne.

Բաղնիւր. s. baigneur, celui qui

Բաղնեպան. V. **Բաղնեպան.**

Բաղնիք. V. **Բաղանիք.**

Բաղոսակ. s. bot. acore, acorus.

Բաղրցուկ. s. bot. mauve.

Բանկան. s. gilet, camisole; **աւ-
ժաթակ** —, camisole de force.

Բանկանակ. s. pourpoint.

Բամբ. s. mus. basse; basse, vio-
loncelle.

Բամբակ. s. coton.

Բամբակաւար. a. cotonné.

Բամբակեղէն. s. cotonnade.

Բամբակենի. s. bot. cotonnier.

Բամբասանք. s. médiance, dé-
traction.

Բամբասել. va. médire, détrac-
ter, rapporter. [teur.

Բամբասող. s. médisant, détrac-

Բամբի, **Բամբիոն.** s. reine,
madame; princesse.

Բամբուն սալար. s. bot. reine-
claude.

Բամբիւ. s. castagnettes.

Բամբա. s. bot. bamie, gombo.

Բայ. s. gram. verbe.

Բայածական. s. adjectif verbal.

Բայական. a. verbal.

Բայանան. s, gram. substantif
verbal.

Բայց. conj. mais; — **եթէ,** à moins
que, si ce n'est que, sinon; —
միայն, seulement; — **սակայն,** ce-
pendant, toutefois, pourtant.

Բան. s. parole; mot, terme; langue,
langage; le Verbe; chose; raison,
raisonnement, bon sens; cas; in-
telligence; proposition; rapport;
proportion; **բանը բանէն սնցե-
լէն յետոյ,** de la moutarde après
le dîner.

Բանագէտ. a. lettré, savant, érudit.

Բանագնաց. a. négociateur, par-
lementaire; — **ըլլալ,** négocier,
entrer en négociation ou en con-
férence, parlementer.

Բանագնացութիւն. s. négociation.

Բանագող. s. plagiaire.

Բանագողութիւն. s. plagiat.

Բանադաւ. s. critique.

Բանադաւութիւն. s. critique.

Բանադրանք. spl. excommuni-
cation, anathème.

Բանադրեալ. a. excommunié.

Բանադրել. va. excommunier,
anathématiser. [դրանք.

Բանադրութիւն. V. **Բանա-**

Բանադրութիւն. s. excommu-
nication.

Բանալ. va. ouvrir, dénouer, dé-
velopper, découvrir, déplier; dé-
mêler, desserrer; élargir, étendre;
ծակ —, percer ou pratiquer un
trou; **անապարհ** — ouvrir un
chemin, frayer ou pratiquer un che-
min; **հաշիւ** —, ouvrir un compte;
գլուխ — se découvrir; **շէշ** —,
déboucher la bouteille.

Բանալի. s. clef; — **ժամացոյցի,**
— de montre; **գաղաւկ** —, une
fausse —. [cier.

Բանախօս. s. orateur, conférer-
Բանախօսել. va. prononcer un
discours, faire une allocution,
faire une conférence.

Բանախօսութիւն. s. discours,
allocution, conférence.

Բանակ. s. camp; armée.

Բանակադրութիւն. s. campe-
ment.

Բանակակից. a. compagnon de camp.

Բանակուն. a. raisonnable, doué de raison; logique.

Բանակամոլիւն. s. raison, intelligence.

Բանակաւեղ. s. lieu de campement, camp, quartier général.

Բանակաւեղի. V. **Բանակաւեղ.**

Բանակել. va. camper.

Բանակեալ. V. **Բանակաւեղ.**

Բանակեցիկ. va. camper, faire camper.

Բանակիլ. vn. camper, se camper, prendre position.

Բանակիւի. s. débat, dispute; qui combat en paroles, contentieux, chicaneur.

Բանակաւիլ. vn. disputer, se disputer, débattre, se débattre, se chicaner.

Բանակցիլ. vn. entrer en pourparler, négocier.

Բանակցութիւն. s. conférence, pourparler, négociation.

Բանակիւ. s. écrivain; poète.

Բանակիւութիւն. s. poésie.

Բանաձեւ. s. formule.

Բանաձեւել. vn. formuler.

Բանապաշտ. s. rationaliste.

Բանապաշտութիւն. s. rationalisme.

Բանագր. s. philologue.

Բանագրական. a. philologique.

Բանագրութիւն. s. philologie; étude de la littérature.

Բանասեղծ. s. poète.

Բանասեղծական. a. poétique.

Բանասեղծել. va. poétiser, faire des poésies. [poème.]

Բանասեղծութիւն. s. poésie.

Բանասեղծուիլ. sf. poétesse.

Բանասեղծօրէն. adv. poétiquement.

Բանալարութիւն. s. raison, intelligence.

Բանալէն. s. discussion.

Բանաւոր. a. raisonnable, rationnel.

Բանաւորութիւն. s. raison, rationalité; intelligence.

Բանաւոր. a. plagiaire.

Բանաւորութիւն. s. plagiat.

Բանալիւն. s. critique.

Բանալիւնութիւն. s. critique.

Բանբեր. s. messenger, reporter.

Բանգ. s. bot. jusquiame.

Բանգէ. V. **Բանգէ.**

Բանգիւնութիւն. s. argutie; connaissance, savoir.

Բանգաւորութիւն. s. extravagance, rêverie, délire, radoterie, rêvaserie, chimère, hallucination, élocubration.

Բանգաւորել. vn. radoter, déraisonner, divaguer, extravaguer, délirer, battre la campagne,

Բանգաւորեալ. s. rêveur, rêvasseur.

Բանգակ. s. marmelade.

Բանեղ. a. verbaux, disert, éloquent.

Բանեցնել. va. faire fonctionner ou marcher; faire travailler ou broder; employer; **բանեցնել** —, employer la force ou la violence; **հանք վրէ** —, exploiter une mine

Բանքալ. s. cessation de travail, chômage, campos, grève; gréviste, chômeur; — **ընել**, cesser de travailler, faire grève.

Բանիւր. s. orateur; savant, instruit, lettré.

Բանիլ. vn. fonctionner, marcher, opérer, agir; travailler; broder.

Բանիւր. a. qui comprend, bon entendeur; raisonnable, intelligent.

Բանիւր. V. **Բանիւր.**

Բանիւր. s. main-d'œuvre, salaire.

Բանուծք. s. broderie.
Բանուկ. a. fréquenté; — *համ-
 բայ փողոց*, chemin passant, rue
 passante.
Բանուոր. s. ouvrier.
Բանուորութիւն. s. état d'ou-
 vrier.
Բանուորուհի. sf. ouvrière.
Բանջար. s. légumes, herbes po-
 tagères. [tarien.
Բանջարակեր. a. herbivore; végé-
Բանջարակերութիւն. s. végé-
 tarianisme.
Բանջարաճառուկ. a. qui mange
 des légumes, végétarien.
Բանջարանոց. s. potager, jar-
 din potager. [նոց.
Բանջարաստան. V. **Բանջարա-**
Բանջարական. s. marchand
 de légumes. [légumes.
Բանջարեղէն. a. de légume; s.
Բանաւոր. va. rapporter, faire
 des rapports, faire de faux rap-
 ports, tripoter, intriguer.
Բանաւորու. s. délateur, rap-
 porteur, intrigant, tripotier; sa-
 tan, diable.
Բանաւորութիւն. s. rapport,
 intrigue, délation, tripotage; dia-
 blerie.
Բանի. s. prison; — *դնել*, mettre
 en prison, emprisonner; — *նե-
 տել*, jeter en—; — *հանել*, faire
 sortir de—; — *է փախել*, s'évader.
Բանակ. a. emprisonné, pri-
 sonnier, captif.
Բանակից. s. compagnon de
 captivité ou de prison, codétenu.
Բանաճառ. a. emprisonné.
Բանապահ. s. géolier, gardien.
Բանապան. V. **Բանապահ.**
Բանապետ. s. chef des géoliers.
Բանաւոր. a. tenu en prison,
 prisonnier, détenu.
Բանաւորութիւն. s. empri-
 sonnement, prison, détention.

Բանաւորակ. a. prisonnier, em-
 prisonné.
Բանաւորել. V. **Բանակ.**
Բանաւորութիւն. s. emprison-
 nement.
Բանի. va. emprisonner, met-
 tre en prison, écrouer, coffrer.
Բառ. s. crinière.
Բաշխու. a. distributif,
Բաշխել. va. distribuer, parta-
 ger, répartir.
Բաշխի. s. pourboire; — *տալ*,
 donner un —.
Բաշխիչ. s. distributeur, répar-
 titeur, partageur.
Բաշխող. V. **Բաշխիչ.**
Բաշխում. s. distribution, ré-
 partition, partage.
Բաշխանք. s. baliverne, sor-
 nette, bagatelle, niaiserie, ba-
 vardage, distraction, inapplication.
Բաշխել. vn. baliverner, dire
 des sonnettes ou des balivernes,
 divaguer.
Բառ. s. mot, terme; — *սառ* —,
 mot à mot, littéralement, à la
 lettre; — *սկսել թարգմանութիւն*,
 traduction littérale.
Բառափնական. a. lexicologique.
Բառափնութիւն. s. lexicologie,
 terminologie, glossologie.
Բառագիր. s. lexicographe.
Բառագիրք. V. **Բառագիրք.**
Բառախաղ. s. jeu de mots, ca-
 lembour.
Բառաչ. s. beuglement, mugis-
 sement; bélement. [gir.
Բառաչել. vn. bêler; beugler, mu-
Բառարան. V. **Բառագիրք.**
Բառացի. a. littéral, mot à mot.
Բառացուցակ. s. liste ou table
 des mots, lexique.
Բառագիրք. s. dictionnaire.
Բառագրայ. V. **Բառագրակ.**
Բառագրակ. s. vocabulaire, pe-
 tit dictionnaire.

Բառեղծումծ. s. charade, logogriphe.
Բառնալիք. s. levier; crochet.
Բառնալ. va. lever, élever, soulever; enlever, ôter, retrancher, supprimer, soustraire; porter, supporter, soutenir; *դժուարութիւնը* —, trancher ou lever la difficulté; *աղաղակ՝ կռիւն՝ կառաջ՝ ձգել՝ չիլ* —, pousser ou jeter des cris.
Բաստան. s. basterne.
Բարանք. spl. blâme, répréhension, accusation.
Բարեղ. va. blâmer, accuser.
Բանից. s. arch. niche.
Բարաք. s. mar. ber; flûte.
Բարակ. a. mince, fin, délié; — *յաւ*, phtisie; s. zool. braque, chien de chasse.
Բարակամիտ. a. fin, perspicace.
Բարակաստի. s. petit drap.
Բարակցալ. vn. devenir délicat.
Բարակութիւն. s. finesse.
Բարակուկ. a. assez mince.
Բարակցաւ. s. path. phtisie.
Բարակցենի. va. amincir, rendre plus mince.
Բարապետ. s. huissier, portier.
Բարապետապետ. s. chef des huissiers ou des portiers.
Բարանութիւն. s. rhét. descriptions des mœurs et des passions des hommes, éthopée; prosopopée.
Բարան. s. linteau, montant d'une porte.
Բարանք. s. baliverne, sornette, bavardage, radotage.
Բարանքի. vn. dire des balivernes, des sornettes, radoter, bavarder.
Բարանքող. s. radoteur, balivernier, celui qui tient des propos futiles ou frivoles.
Բարանքում. V. **Բարանք.**

Բարաք. V. **Բարանք.**
Բարաքանք. V. **Բարանք.**
Բարաքի. V. **Բարանքի.**
Բարառ. s. voix, son, cri; parole; langage, langue; idiome, dialecte.
Բարառի. vn. parler. [situation.
Բարառանք. s. barguinage, hê.
Բարառիկ. V. **Բարառառ.**
Բարառիկան. V. **Բարառառ.**
Բարառառ. s. barbare, sauvage.
Բարառառանք. a. barbare.
Բարառառութիւն. s. barbarie.
Բարառան. a. illustre, glorieux, insigne; prospère, fleuri, florissant, policé.
Բարառանանք. s. gloire, grandeur, éclat, honneur; prospérité, progrès, développement, état florissant.
Բարառանի. va. rendre glorieux; faire fleurir ou prospérer, policer; *ժեպը* —, cultiver l'esprit.
Բարառանի. vn. devenir glorieux ou illustre; fleurir, prospérer, faire des progrès.
Բարառանոյ. s. celui qui fait fleurir, qui fait prospérer ou progresser. [անանք.
Բարառանութիւն. V. **Բարառանք.**
Բարառանութ. s. prospérité, progrès, état florissant.
Բարառան. a. prospère.
Բար. s. tas, amas, pile, monceau; botte, meule; barde; a. composé, double; *էլեկտրական* —, pile électrique; — *բառ*, mot composé.
Բարի. va. accumuler, amasser, entasser, amonceler; composer.
Բարում. a. amassé, accumulé, entassé.
Բարութիւն. s. accumulation, entassement; composition.
Բարումի. vn. s'accumuler, s'entasser.

Աւրեղակաւ a. bienveillant, bénévole.

[veillance.

Աւրեղակաւութիւն s. bien-

Աւրեղակաւութիւն a. obligant, bienfaiteur.

Աւրեւ, **Աւրով** adv. bien; —

երգ, soyez le bienvenu; **մաս** —

—, adieu, au revoir; **մաս** —

ըսել dire adieu, faire ses adieux.

Աւրեւալս a. heureux, fortuné; —

ըսել, être heureux, avoir du bonheur, de la chance.

Աւրեւալսաբար adv. heureusement.

Աւրեւալսապէտ V. **Աւրեւալսաբար**.

Աւրեւալսութիւն s. bonne

fortune, bonheur, chance.

Աւրեւալս etc. V. **Աւրեւալս** etc.

Աւրեւանի va. dire du bien,

louer, bénir, rendre hommage à.

Աւրեւանալ a. loué, glorifié.

Աւրեւանիչ V. **Աւրեւանալ**.

Աւրեւանալ a. s. loueur, lou-

angeur, qui bénit, qui fait l'éloge,

panégyriste, prôneur.

Աւրեւանութիւն s. louange, é-

loge, bénédiction.

Աւրեւան a. heureux, prospère.

Աւրեւանիչ V. **Աւրեւան**.

Աւրեւանութիւն s. bonheur,

prospérité.

Աւրեւանայ a. d'un naturel ex-

cellent, d'un bon naturel, qui a

bon caractère, affable.

Աւրեւանայութիւն s. bon na-

turel, excellent caractère.

Աւրեւանութիւն V. **Աւրեւանայութիւն**.

Աւրեւան a. qui produit beau-

coup, très fertile.

Աւրեւանութիւն s. grande fer-

tilité, fertilité, production.

Աւրեւան a. très beau, char-

mant, joli, gentil.

Աւրեւան a. qui fait du bien, bienfaisant.

Աւրեւանակաւ a. de bienfai-

sance; — **ընկերութիւն**, société de

bienfaisance; — **հասկում**, fondations pieuses.

Աւրեւանիչ va. faire du bien,

faire des bonnes œuvres.

Աւրեւանութիւն s. bonne ac-

tion, bonne œuvre, bienfaisance.

Աւրեւան V. **Աւրեւան**.

Աւրեւան a. miséricordieux,

tendre, clément, bon.

Աւրեւանակ a. de bon augure.

Աւրեւան a. bienséant, conve-

nable, propre, à propos, opportun.

Աւրեւանութիւն s. l'à propos,

opportunité.

Աւրեւան a. bien orné, embelli.

Աւրեւանիչ va. embellir, en-

joliver.

Աւրեւանութիւն s. ornement,

embellissement.

[noble.

Աւրեւան a. de bonne famille,

Աւրեւան a. très bon, meilleur;

excellent, probe.

Աւրեւանիչ va. rendre bon, a-

méliorer.

[té; bien être.

Աւրեւանութիւն s. bonté, probi-

Աւրեւանիչ vn. devenir bon,

s'améliorer.

Աւրեւան a. tempéré.

Աւրեւանիչ va. tempérer;

corriger.

Աւրեւանութիւն s. tempé-

rature; tempérament, tempérance.

Աւրեւան a. consciencieux,

scrupuleux.

Աւրեւանաբար adv. concien-

cieusement, scrupuleusement.

Աւրեւանութիւն s. conscience,

scrupule.

Աւրեւան a. qui a bien soin,

soigneux, bienveillant.

Աւրեւանիչ va. avoir bien

soin de, bien soigner.

Բարեխնամող. V. Բարեխնամ.
Բարեխնամութիւն . s. grand
 soin, attention, bienveillance.

Բարեխոհ. a. qui pense bien,
 bien pensant, bienveillant; sage,
 prudent, sensé.

Բարեխոս. a. qui donne de
 bons conseils; bien élevé.

Բարեխօս. s. intercesseur; fig.
 avocat; — ըլլալ, intercéder, sol-
 liciter pour qn. [du bien.

Բարեխօսիչ. vn. intercéder; dire

Բարեխօսութիւն. s. intercession.

Բարեկարգ. a. bien ordonné,
 bien arrangé, bien fait, bien
 constitué.

Բարեկամ. s. ami; *մտերիմ՝ ան-
 կեղծ՝ հշմարիտ՝ անձնանուէր՝ սի-
 բեթի՝ սուտ* —, ami intime, sin-
 cère, vrai, dévoué, cher ou chéri,
 faux.

Բարեկամաբար. adv. en ami,
 amicalement; à l'amiable.

Բարեկամական. a. amical.

Բարեկամացի. vn. être ou de-
 venir ami, se lier d'amitié.

Բարեկամութեւն. V. **Բարեկա-
 մաբար.** [ami.

Բարեկամութիւն. a. qui aime son

Բարեկամութիւն. s. amitié.

Բարեկամիչ. sf. amie.

Բարեկարգ. a. bien rangé, en
 bon ordre.

Բարեկարգիչ. va. mettre en bon
 ordre, rétablir l'ordre ou la dis-
 cipline, réformer.

Բարեկարգութիւն. s. bon or-
 dre; discipline; police; réforme;
վերակի՝ հաստատել — ը, trou-
 bler, établir l'ordre.

Բարեկենդան. s. carnaval.

Բարեկենդանական. a. carna-
 valesque.

Բարեկենդանութիւն. s. bon-
 heur, félicité, bien-être, vie heu-
 reuse.

Բարեկենցաղ. a. qui mène une
 vie heureuse.

Բարեկեցիկ. a. qui mène des
 jours heureux; aisé; — ըլլալ, vi-
 vre dans l'aisance, être aisé.

Բարեկեցութիւն. s. bien-être,
 aisance.

Բարեկիրք. a. bien élevé, poli.

Բարեկրթութիւն. s. bonne édu-
 cation; politesse.

Բարեկրօն. a. pieux.

Բարեհաճ. a. bienveillant.

Բարեհաճիչ. vn. daigner, agréer,
 vouloir bien, consentir.

Բարեհաճիչ. a. qui fait plaisir,
 très agréable.

Բարեհաճութիւն. s. agrément,
 consentement, approbation; bien-
 veillance, bonté.

Բարեհամ. a. de bon goût, sa-
 voureux, agréable.

Բարեհամբաւ. a. qui a bonne
 réputation, qui jouit d'une belle
 renommée, très célèbre.

Բարեհամբաւիչ. va. faire une
 bonne réputation à qn., faire
 son éloge.

Բարեհամբար. a. agréable, ai-
 mable, complaisant, obligeant.

Բարեհաւան. a. docile, obéissant.

Բարեձեւ. a. de bonne forme,
 décent, distingué, gracieux.

Բարեձեւութիւն. s. joli forme,
 maintien décent ou gracieux, bien-
 séance.

Բարեմաղթիչ. va. souhaiter,
 faire des vœux. [vœu.

Բարեմաղթութիւն. s. souhait,

Բարեմաղթութիւն. s. bonheur,
 fortune, bonne qualité, perfection

Բարեմիտ. a. de bonne foi, naïf,
 ingénu; bon, bienveillant, indul-
 gent.

Բարեմոյճ. a. de bonne humeur,
 de bonne nature. [génument.

Բարեմաքար. adv. naïvement, in-

Բարեմտութիւն. s. bonne foi, naïveté, ingénuité; bonté, bienveillance, indulgence.

Բարեյաջող. a. très favorable, prospère. [chance.

Բարեյաջողութիւն. s. bonne

Բարեյարդար. a. bien arrangé.

Բարեյարմար. a. bien ajusté, très bien assorti, propre à, très convenable.

Բարեյիշուած. a. de bonne ou d'heureuse mémoire.

Բարեյոյս. a. de bonne espérance; qui donne du bon espoir.

Բարեյորդր. a. qui exhorte aux bonnes choses; enclin au bien.

Բարեյօժար. a. bien disposé, porté au bien, bienveillant.

Բարեյօժարութիւն. s. bonne volonté, bienveillance.

Բարեմիտան. a. qui a du zèle, zélé; — գործ, émulation. [point.

Բարեհիօ. s. bonne note, bon

Բարեհօտ. a. de bon signe; remarquable, distingué; — օր, heureux jour.

Բարեհորոգել. va. réformer.

Բարեհորոգելի. a. réformable.

Բարեհորոգիչ. a. s. réformateur.

Բարեհորոգութիւն. s. réforme.

Բարեհորոգում. s. réforme.

Բարեմասնակ. a. qui a un bon but, un but louable.

Բարեոէ. a. bien construit.

Բարեօճար. a. gracieux, agréable.

Բարեօճարութիւն. s. bénéfice; prérogative.

Բարեօմ. a. distingué, gracieux.

Բարեօրակամ. a. évolutif.

Բարեօրիչ. vn. évoluer.

Բարեօրոյթիւն. s. évolution,

Բարեօրում. s. évolution.

Բարեպաշտ. a. pieux, dévot, religieux.

Բարեպաշտական. a. pieux, pie; — գործ, œuvre pie.

Բարեպաշտութիւն. s. piété, religion.

Բարեպաշտեմ. adv. pieusement. [heureux.

Բարեպաշտ. a. favorable, propice,

Բարեյոյն. a. diligent.

Բարեւոյ. a. qui aime le bien ou les gens de bien, bon, bienveillant, obligeant, complaisant.

Բարեւորութիւն. s. amour du bien, bonté, bienveillance, obligeance

Բարեւոր. a. qui a un bon cœur.

Բարեւորութիւն. s. bon cœur, bonté de cœur. [nance.

Բարեկայեցութիւն. s. conve-

Բարեօ. V. Լուսնա.

Բարեօրութիւն. V. Լուսնա-
ւութիւն. [noble.

Բարեհմ. a. de haute naissance,

Բարեհմիկ. V. Բարեհմ.

Բարեհմութիւն. s. haute naissance, noblesse.

Բարեւոր. s. bienfaiteur; a. bien-faisant, qui fait du bien.

Բարեւորակամ. a. de bienfaisance, bienfaisant; — նպատակ, but—.

Բարեւորել. va. faire du bien, obliger. [faisance.

Բարեւորութիւն. s. bienfait, bien-

Բարեւորուիչ. sf. bienfaitrice.

Բարեբաղնիկ. a. heureux, fortuné. [saluer.

Բարե. s. salut, salutation; — առ,

Բարեւել. va. saluer.

Բարեփոխելի a. modifiable.

Բարեփոխել. va. modifier.

Բարեփոխութիւն. s. modifica-
tion. [փիւն.

Բարեփոխում. V. Բարեփոխում.

Բարեփոխութիւն. s. modification.

Բարեփել. va. cacher, voiler, dissimuler, pallier.

Աւրբիկ. a. qui a bon air, avenant, bien fait, joli, gentil; — **ձեւեր**, manières avenantes, gracieuses.

Աւրի. a. bon; s. le bien, un bien, bienfait, faveur; les biens; — **է**, c'est bon, c'est bien; — **ը ընել**, faire du bien; — **եկաք**, soyez le bienvenu; **ճշմարիտ** — **ը**, les vrais biens; **իսկապէս** — **ը**, les biens réels; **համբաւ արեաց**, bonne réputation.

Աւրիպուս. s. la bienvenue, heureuse arrivée.

Աւրիպուհի. sf. Parisienne.

Աւրիպի. s. Parisien.

Աւրիյոյ. s. bonjour.

Աւրիոք. a. bon; adv. bien; — **է**, c'est bon, c'est bien, c'est très bien.

Աւրիիկուց. s. bonsoir.

Աւրիի. spl. les biens; le bien, bienfait.

Աւրկ. a. âcre, âpre, aigre; fig. aigre, rude, revêche.

Աւրկանայր. a. éclaté en colère; adv. en colère, en courroux, ab irato; — **սկիք**, flots en courroux, flots irrités.

Աւրկանայ. vn. se fâcher, se mettre en colère, s'emporter, s'indigner, s'irriter, se courroucer, mettre son bonnet de travers.

Աւրկաւոր. a. irascible, colère, emporté, colérique.

Աւրկաւորսիկ. s. colère, ire, irascibilité.

Աւրկացայ. a. qui s'élance avec colère, courroucé, enragé, irrité; — **այօք**, avec des yeux pleins de colère, plein d'indignation.

Աւրկացոյ. V. **Աւրկաւոր**.

Աւրկացի. va. fâcher, mettre en colère.

Աւրկաւորիկ. s. colère, indigna-

tion, emportement; — **ը եղցնել**, apaiser la colère.

Աւրձ. s. coussin, traversin; siège, divan; anat. cuisse; fig. dignité, charge, grade; **առաջին** — première place, place d'honneur; — **երեսաց՝ գլխու**, oreiller.

Աւրձակաի. s. compétiteur; compétition; — **դու**, être compétiteur.

Աւրձապուց. s. cuissard.

Աւրձերեւ. s. taie d'oreiller.

Աւրձերէց. s. président; — **տեղի** ou **աւրձերէցք**, première place, place d'honneur.

Աւրձիքոյ ընել. laisser à l'abandon, abandonner, délaisser.

Աւրձիկ. s. petit coussin, coussinet; méd. compresse.

Աւրձկներ. spl. petits coussins.

Աւրձոյ. a. celui qui enlève, qui ôte.

Աւրձուր. s. anat. fémur.

Աւրձուրայիկ. a. anat. fémoral.

Աւրձնեկ. s. bot. aurone, abrotone; **դեղին** — tanaisie.

Աւրձուք. s. levée, enlèvement; soustraction, suppression, abrogation, abolition; déduction, défalcation.

Աւրձակ. spl. haut, hauteur, élévation, éminence, ciel; **էբարձեւ** adv. en haut.

Աւրձուք, **ի բարձուք**. adv. d'en haut, d'un lieu élevé.

Աւրձ. a. haut, élevé; élevé, sublime, éminent, grand; — **ձայնոյ**, à haute voix; — **ոճ**, style élevé. — **ընդամէկ**, relief, haut-relief.

Աւրձաւորաւ. a. qui a la voix élevée, qui parle haut; retentissant, bruyant; adv. à haute voix.

Աւրձաւորձ. a. très haut, très élevé, culminant, sourcilieux.

Աւրձաւորաւ. a. qui a le sommet très haut.

Աւրձաւոր. a. qui tient la haute

ou la première place, éminent, très haut, élevé.

Ասրճրազոհի. spl. les premiers sièges, la place d'honneur, préséance.

Ասրճրազուտա. s. haute région.

Ասրճրազից. a. d'un prix élevé, cher; adv. cher; — *զարճառել*, vendre cher.

Ասրճրազուխ. a. qui porte la tête haute, qui a la tête élevée; fier, hardi, glorieux; principal, premier; — *երթալ*, marcher la tête haute, le front levé, avec assurance; adv. hautement, hardiment, glorieusement, fièrement.

Ասրճրազմէր. a. qui a un dôme ou une coupole très haute; — *էկեղեցի*, église. — [բռնից.

Ասրճրազաց. V. **Ասրճրա**

Ասրճրազայց. a. supérieur; culminant; — *խորհուրդ*, conseil supérieur; — *Դուռ*, la Sublime Porte; — *աստիճան*, le plus haut degré.

Ասրճրազոյ. a. adv. à grands cris.

Ասրճրազե. V. **Ասրճրաբեր**.

Ասրճրազեալ. a. d'une haute taille, d'une taille élevée; très élevé, sourcilieux.

Ասրճրազիւր. a. qui a une position élevée, qui est haut placé.

Ասրճրաբիւ. a. qui vole de très haut.

Ասրճրաբիւց. a. qui vole en haut, qui plane au haut des airs, qui vole à tire d'aile. [sanco.

Ասրճրաճնանց. a. de haute nais-

Ասրճրաճանար. a. qui a des voutes très élevées.

Ասրճրաճանայց. a. qui s'élève, qui s'élance très haut.

Ասրճրաճանար. a. très haut, élevé.

Ասրճրաճե. s. le plus haut point, point culminant, apogée; *բար* — 2

հասնիլ, arriver à son apogée.

Ասրճրաճեալ. a. très houleux, très ondulant, très onduleux, qui a des vagues très élevées.

Ասրճրաճուցիլ. a. à hautstalons.

Ասրճրաճայց. a. qui regarde haut, haut, élevé. [grand.

Ասրճրաճանայց. a. de taille élevé,

Ասրճրաճագի. a. qui a une âme élevée, magnanime.

Ասրճրաճայց. a. qui a la voix élevée; adv. à haute voix; —

աւրաւանգ, à haute voix, hautement.

Ասրճրաճանայց. adv. à grand cri, à cor et à cri.

Ասրճրաճուց. a. le front haut;

V. **Ասրճրազուխ**.

Ասրճրաճի. a. qui a une haute idée de soi-même, hautain, orgueilleux, superbe, fier.

Ասրճրաճար. a. très haut et bien fortifié.

Ասրճրաճել. vn. avoir une haute idée de soi, être hautain ou orgueilleux, présumer trop de soi.

Ասրճրաճանիւց. s. esprit élevé, hauteur, fierté, orgueil.

Ասրճրայց. a. qui a de grosses joues, joufflues.

Ասրճրայց. a. sourcilieux, altier, superbe, hautain, fier, orgueilleux.

Ասրճրաճուլ. vn. s'élever, monter, remonter, se hausser; s'élever, monter, être promu; accroître, augmenter, se grandir; se gonfler d'orgueil, s'enorgueillir; *ցորեղ և քարճանայց*, le blé monte, il hausse de prix.

Ասրճրաճում. a. très remarquable, insigne, signalé, étonnant, prodigieux. [très élevé.

Ասրճրաճե. a. bâti bien haut,

Ասրճրաճարհ. a. très gracieux; Sa Béatitude.

Բարձրացումակ. a. qui a de hautes tours. [mètre.

Բարձրաչափ. s. hypsomètre, alti-

Բարձրաչափական. a. hypsométrique, altimétrique; astr. analemme; hypsométrie, altimétrie. [murailles.

Բարձրապատիւ. s. astr. analemme; hypsométrie, altimétrie. [murailles.

Բարձրապատիւ. a. qui a de hautes murailles. V. **Բարձրապատիւ.**

Բարձրապատիւ. a. très honorable, très honoré; Altesse, Excellence. [tesse.

Բարձրապատիւ. s. Altesse, Excellence. V. **Բարձրապատիւ.**

Բարձրապատիւ. s. Altesse, Excellence. V. **Բարձրապատիւ.**

Բարձրապատիւ. s. Altesse, Excellence. V. **Բարձրապատիւ.**

Բարձրապատիւ. s. Altesse, Excellence. V. **Բարձրապատիւ.**

Բարձրապատիւ. s. Altesse, Excellence. V. **Բարձրապատիւ.**

Բարձրապատիւ. s. Altesse, Excellence. V. **Բարձրապատիւ.**

Բարձրապատիւ. s. Altesse, Excellence. V. **Բարձրապատիւ.**

Բարձրապատիւ. s. Altesse, Excellence. V. **Բարձրապատիւ.**

Բարձրապատիւ. s. Altesse, Excellence. V. **Բարձրապատիւ.**

Բարձրապատիւ. s. Altesse, Excellence. V. **Բարձրապատիւ.**

Բարձրացնել. va. élever, lever, relever, hausser, exhausser, relever; élever, promouvoir, pousser, avancer; exalter, illustrer, glorifier; *ձայնը* — élever la voix, le ton; *գինը* — hausser le prix.

Բարձրամեջ. s. hauteur, plateau, élévation, éminence, promontoire; échafaud; estrade; a. haut, élevé. [ւանդ.

Բարձրամեջակ. V. **Բարձրամեջակ.** s. haut-relief; bas-relief = *Բարձրամեջակ.*

Բարձրեւել. s. le Très Haut.

Բարձրեւել. a. légèrement élevé ou haut.

Բարձրեւել. s. hauteur, élévation; hauteur, élévation, prééminence, éminence; hauteurs, altesse.

Բարձրեւել. a. qui a de hautes branches [յակ.

Բարձրեւել. V. **Բարձրեւել.** s. moraliste.

Բարձրեւել. s. morale.

Բարձրեւել. a. plein de morale, moral.

Բարձրեւել. V. **Բարձրեւել.** a. qui fait la morale, moraliste, moralisateur, moraliseur.

Բարձրեւել. a. de morale.

Բարձրեւել. vn. faire la morale, moraliser.

Բարձրեւել. s. morale.

Բարձրեւել. a. moral; s. la morale; — *ի դէմ գործել*, blesser la morale; — *ի տէր մտքը*, un homme moral.

Բարձրեւել. V. **Բարձրեւել.** [յացնից.

Բարձրեւել. V. **Բարձրեւել.** s. moralité; le moral.

Բարձրեւել. a. qui se vante de sa moralité, qui est vanté pour sa moralité, très moral.

Բարձրեւել. adv. moralement, au moral.

Բարձրեւել. a. qui aime la morale.

Բարձրեւել. s. roman moral.

Ասրյացնիցի. s. moraliseur, moralisateur.

Ասրյի. V. **Ասրի**.

Ասրոյ. a. bon; profitable; — **զայտէ**, je vous souhaite bon usage, bon profit, grand bien vous fasse! adv. bien; **միտք** —, au revoir, portez-vous bien; — **եկաք**, soyez le bienvenu.

Ասրոսիւն. s. bonté; production, produits, fruits.

Ասրոսնիկ. s. pampre; branche, rameau. [cause.

Ասրոսնի. s. prétexte; motif,

Ասրոսիկ. vn. prétexter, alléguer, prendre prétexte de.

Ասրոսի. V. **Ասրոսնի**.

Ասրք. s. pot, cruchon.

Ասրաւնի. s. baguette magique ou divinatoire.

Ասրաւոր. s. chim. barytifère.

Ասրաւորի. a. chim. barytique.

Ասրի. s. bot. tremble, peuplier tremble.

Ասրոսնի. s. prétexte.

Ասրի. vn. prétexter.

Ասրոս. a. bon; adv. bien; — **է**, c'est bon, c'est bien, c'est très bien, il vaut mieux; — **է**, ce n'est pas bon, ce n'est pas bien; — **է** **սեւի**, il est laid de mentir.

Ասրոսիկ. va. améliorer, rendre meilleur.

Ասրոսի. vn. s'améliorer, devenir meilleur.

Ասրոսնի. s. amélioration.

Ասրի. s. caractère; mœurs, conduite; habitude; **բայս բարոսց**, caractère, nature, naturel; **խառնաբերի եղանակ** — **ը**, corrompre les mœurs; **սուքի** — **ը**, adoucir les mœurs; **բարոսց եղանակ**, corruption des mœurs; **սեւի** — **աւարտ** —, mœurs pures; **խոսի** —, caractère fier, fierté. [sant.

Ասրոսի. a. prospère, florissant.

Ասրոսի. s. bien-être, bonheur, prospérité.

Ասր. a. ouvert, découvert; s. défit; — **ը բացի**, couvrir le déficit; **աչք բաց**, les yeux ouverts, ouvertement; — **զիւն**, à tête ouverte, découvert; — **ստի**, outre cela; **է — զիւն զիւն**, va-t'en, allez-vous en, allez-vous promener; **է — զիւնցէ յիւն**, retirez-vous de moi; **է — ստիւն**, excepter, exclure, ôter; **է բացի** adv. à la campagne, dans la plaine, dans les champs, en plein champ, à découvert; **բաց է** —, ouvertement, évidemment; **աչք** —, éveillé, vigilant.

Ասր **ի**. prép. excepté, à l'exception, sauf, outre, hormis; — **զէ**, excepté toi; — **զորս թիւէ**, hors la force. [s'écrier.

Ասրաւորի. vn. s'exclamer,

Ասրաւորի. s. exclamation.

Ասրաւոր. a. qui va loin.

Ասրաւորի. s. rhét. apostrophe.

Ասրաւոր. a. absent.

Ասրաւորի. V. **Ասրաւոր**.

Ասրաւորի. va. éloigner.

Ասրաւորի. vn. s'éloigner, s'absenter, être absent.

Ասրաւորի. s. absence, distance; **ի բացակայութեան**, en son absence.

Ասրաւորի. a. divergent.

Ասրաւորի. s. divergence.

Ասրաւոր. a. évident, manifeste, clair; — **կերպով**, clairement. évidemment.

Ասրաւորի. s. gram. substantif qualifié par une apposition.

Ասրաւորի. va. manifester, expliquer, éclaircir.

Բացայայտիչ. s. gram. apposition.

Բացայայտութիւն. s. explication, éclaircissement.

Բացաւաբար. adv. exceptionnellement.

Բացառական. s. gram. ablatif.

Բացառապէս. V. **Բացաւաբար**.

Բացառիկ. a. exceptionnel; — **թիւ**, numéro ou édition spéciale.

Բացառութիւն. s. exception, abstraction; — **ըլլալով**, par exception.

Բացասաբար. adv. négativement.

Բացասական. a. négatif.

Բացասականապէս. V. **Բացասաբար**. [avouer.

Բացասիկ. vn. nier, dire non, dés-
Բացասութիւն. s. négation.

Բացալայր. s. champ, campagne, plaine.

Բացա. s. distance, intervalle; esplanade; impr. interligne; a. distant, éloigné.

Բացաւիկ. vn. interligner.

Բացարեւի. va. expliquer.

Բացարեւիչ. s. explicateur.

Բացարեւութիւն. s. explication; — **տալ**, donner des explications, expliquer.

Բացարձակ. a. lointain, éloigné; vaste, étendu; absolu; — **կերպով**, absolument.

Բացարձակապէս. adv. absolument, d'une manière absolue.

Բացբերան. s. bavard, indiscret.

Բացբիւ. a. évident, clair.

Բացի ի բաց. V. **Բաց**.

Բացքնկեցիկ. a. jeté dehors, repoussé, abject, vil.

Բացխափ. a. qui s'ouvre et qui se ferme.

Բացիսիկ. a. à moitié fermé; — **ակնարկ**, un regard furtif.

Բացողական. a. méd. apéritif.

Բացորո. a. catégorique; — **կերպով**, catégoriquement. [ment.

Բացորոտապէս. adv. catégoriquement.

Բացում. spl. ouverture.

Բացութիւն. s. ouverture; espace.

Բացուիկ. vn. ouvrir, s'ouvrir.

Բացում. s. action d'ouvrir, ouverture; — **ժողովայն**, ouverture d'une séance; **բացման ճառ**, discours d'ouverture; **բացման հանդէս**, inauguration.

Բացօթեայ. a. qui demeure ou qui couche en plein air; adv. découvert, en plein air, à ciel ouvert; — **ըլլալով**, loger ou coucher en plein air, à la belle étoile; passer la nuit en plein champ.

Բացօթիկ. vn. loger ou coucher en plein air, à la belle étoile; bivouaquer.

Բաւ. s. fin, terme; — **է**, il suffit, c'est assez; **այդ — է**, cela suffit.

Բաւական. a. suffisant; capable, en état, apte; content, digne; s. capacité; — **ըլլալով**, être suffisant, suffire; être capable, être à même, être en état, être bon à faire qch.; — **գտնել**, **համարել**, trouver assez, se contenter de.

Բաւական, Ըստ բաւականի. adv. suffisamment, assez, autant qu'il faut, passablement; — **է**, **այսչափը — է**, c'est assez, il suffit; — **է**, ce n'est pas assez, cela ne suffit pas; — **աւտով է**, c'est assez solide; — **է որ**, il suffit que.

Բաւականաբար. a. en nombre suffisant. [ter de.

Բաւականաբար. vn. se contenter.

Բաւականացում. a. d'une mesure suffisante, en quantité suffisante. [sant.

Բաւականացում. vn. se contenter.

Բաւականացում. a. d'une mesure suffisante, en quantité suffisante. [sant.

Բաւականացում. vn. se contenter.

Բաւականացում. a. d'une mesure suffisante, en quantité suffisante. [sant.

Բաւականացում. vn. se contenter.

Բաւականացում. a. d'une mesure suffisante, en quantité suffisante. [sant.

Բաւականացում. vn. se contenter.

Բաւականացում. a. d'une mesure suffisante, en quantité suffisante. [sant.

Բաւականացում. vn. se contenter.

Բաւականացում. a. d'une mesure suffisante, en quantité suffisante. [sant.

Բաւականացում. vn. se contenter.

Բաւականացում. a. d'une mesure suffisante, en quantité suffisante. [sant.

Բաւարար. a. satisfait, satisfaisant.

Բաւարարի. va. satisfaire.

Բաւարարութիւն. s. satisfaction; — աւլ, donner —.

Բաւի. vn. suffire; être capable, être en état, pouvoir, permettre; attendre; supporter, endurer; durer.

Բաւեցնի. va. faire suffire, rendre suffisant.

Բաւիղ. s. dédale, labyrinthe.

Բաւաղաձեռն. a. en forme de labyrinthe.

Բաւաւ. s. myth. Bacchus; — Ի աւաւար, marchand de vin (maison), cabaret, estaminet, taverne.

Բաւաւական. a. bachique.

Բաւաւաւօճի. spl. bacchanales, fêtes —.

Բըռի. s. huppe, crête.

Բըռաօյս. s. consul; փոխանակ բըռիսի, proconsul.

Բըռօյս. V. Բըռաօյս.

Բըռօյսութիւն. s. consulat.

Բըռի. s. réparation, restauration, entretien.

Բիկ. a. cassé, brisé, rompu.

Բիկարայ. s. chir. rebouteur, renoueur, rhabilleur.

Բիկանի. a. cassable, brisable.

Բիկանի. va. briser, rompre, casser; fracturer, mettre en pièces; couper; déchirer; rompre, défaire, mettre en déroute; frapper de terreur, saisir d'effroi ou d'épouvante; — սիրտը, briser le cœur, décourager, abattre.

Բիկանի. vn. se briser, se casser, rompre, casser; être brisé, découragé ou abattu; réfracter, réfléchir, répercuter.

Բիկանի. a. phys. réfringent.

Բիկանեմ. spl. afféterie.

Բիկանեմ. a. phys. brisé, fracturé.

Բիկանի. va. briser, rompre, casser; réfracter, réfléchir; rompre, fatiguer; Զայիլ —, entre-couper la voix.

Բիկանի. vn. se réfracter.

Բիկանի. a. phys. réfringent.

Բիկանեմ. s. brisure; réfraction, diffraction; afféterie.

Բիկեմ. a. brisé.

Բիկը. s. morceau, débris, fraction, tronçon, éclat, fragment.

Բիկը. s. brisoir.

Բիկում. s. brisement, rupture, cassure, fracture; échec, défaite, déroute; réfraction; Զայիլ —, fraction du pain; սրտի —, brisement du cœur.

Բիկի. va. briser, rompre, casser.

Բիկի. s. mousseline; bysse, byssus.

Բիկի. a. de mousseline.

Բիկի. V. Բիկի.

Բիկումար. a. fécond, fertile.

Բիկումարի. va. féconder, produire.

Բիկումարի. a. fécondateur, fertilisant. [fécondation.

Բիկումարութիւն. s. fécondité,

Բիկումարում. V. Բիկումարութիւն.

Բիկումարի. s. bot. pollen.

Բիկում. V. Բիկումար.

Բիւ. s. tribunal; tribune; chaire; — ելալ, monter à la tribune ou sur la scène; եկեղեցի —, sanctuaire; Թատրի —, scène.

Բիւսիւն. V. Բիւսիւն.

Բիւսիւնութիւն. V. Բիւսիւնութիւն.

Բիւսիւն. a. oratoire; scénique.

Բիւսիւն. s. orateur.

Բիւսիւնութիւն. s. oraison, discours, harangue, homélie.

Բիւս. V. Բիւս. [sacré.

Բիւսիւն. s. orateur; orateur

Բիւսիւնութիւն. a. oratoire.

Քն. s. fardeau, charge, faix; balle, ballot; fig. fardeau, charge; — **հաւաւ**, cargaison, chargement; **մէկուն վրայ** — **ըլլալ**, être à charge à qn.; — **ածնոց**, le poids ou le faix des années.

Քնացարձ. s. porte-faix, commissionnaire; homme de peine; — **հաւ**, bateau de transport, chaland.

Քնացից. a. prix de chargement.

Քնացիր. s. connaissance.

Քնացրաք. s. déchargement.

Քնակ. s. ballot.

Քնակաւ. f. s. camion, fourgon.

Քնակիր. V. **Քնացարձ.**

Քնակրութիւն. s. action de porter un fardeau; métier de porte-faix.

Քնակրութի. sf. porteuse.

Քնանաւ. s. chaland.

Քնասալ. s. camion.

Քնանոք. a. chargé.

Քնանորայ. V. **Քնանոք.**

Քնանորի. va. charger, mettre un fardeau sur; fréter.

Քնանորի. vn. être chargé.

Քնանորոք. s. chargeur.

Քնանորութիւն. s. action de charger, chargement. [րի].

Քնանորութի. V. **Քնանանորութի.**

Քնանորութի. s. chargement.

Քնանոք. s. treuil; trac.

Քր. s. produit, production; — **քրքրքր.** fruits de la terre; **քրքր.** **համալցում**, paiement en nature.

Քրակ. s. bouche; orifice, entrée, ouverture; fig. organe; — **քրակ**, bouches, embouchure; — **սրայ**, tranchant; — **քրակ**, bouche à bouche, face à face; **քր** —, **քրակ**, par cœur, de mémoire; — **քր**, verbalement, de vive voix; **քր** —, d'une seule voix, unanimement; **քրքրքր** **քրքր** —

քր քրքրքր, faire venir l'eau à la bouche; — **քրքր**, mettre à la bouche, suggérer; **քրքր** —, de bouche en bouche; — **քրքր**, dire des sottises, accabler de reproches; — **քրքր**, être l'obligé de qn.; — **քրքր**, ouvrir la bouche; fig. oser dire qch.; — **քրքր**, proférer; — **քրքր** **քրքր** **քրքր**, tout plein, archiplein.

Քրակաց. adv. avec la bouche ouverte, bouche béante.

Քրակացիր. adv. à pleine bouche.

Քրակակալ. s. mors, bride, bâillon; a. dont la bouche est fermée.

Քրակայի. a. anat. buccal, oral.

Քրակակալ. s. zool. abajoue.

Քրակակալ. s. path. stomatite.

Քրակացի. adv. avec la bouche; de vive voix; de bouche; a. oral;

— **քրքրքր**, oralement, verbalement.

Քրականոք. a. à bouche.

Քրակակալ. a. discret, silencieux.

Քր. s. forteresse, château fort.

Քրակ. s. redoute.

Քրակակալ. s. châtelain; commandant d'une forteresse.

Քրակութի. s. l'intérieur d'une forteresse.

Քրակակալ. s. monitor.

Քրակակալ. V. **Քրակակալ.**

Քրակակալ. a. renfermé dans un fort.

Քրակակալութի. s. détention.

Քրակակալ. s. place forte, ville forte.

Քրակակալ. spl. les forts, les forteresses.

Քրակակալ. V. **Քրակակալ.**

Քրի. va. porter, apporter; mener, amener, conduire; produire; supporter, souffrir; permettre; faire voir, concerner; **քրքրքր** —

աւջ —, citer; **ձեռք** —, gagner;
սէլ է սէլ —, exposer, citer, al-
léguer; **պտուղ** —, porter des fruits;
շահ —, porter intérêt; **վերջ** —,
finir, terminer; **խախտի** —, por-
ter envie, envier.

Աբրեցիկէ. s. bot. véronique.

Աբրկումի. a. joyeux, gai, en-
joué, réjouissant.

Աբրկումիք.

Աբրկումից. } V. **Աբրկումի**.

Աբրկումիւն.

Աբրկումիւն. s. joie, allégresse;
plaisirs, jouissances, agréments,
délices, charmes; **անսպասան** —,
plaisirs purs.

Աբրկումաւոր. a. très joyeux,
plein de joie; fécond en plaisirs.

Աբրկումալիք. a. qui cause la joie.

Աբրկումաւոր. a. réjouissant, jo-
yeux.

Աբրկիւ. va. rendre joyeux, ré-
jouir, donner de la joie, combler
de joi, égayer, charmer.

Աբրկիւ. vn. avoir de la joie,
ressentir ou éprouver de la joie,
s'égayer, se réjouir, être joyeux,
être charmé; **ցիծացեալ** —, s'a-
bandonner à la joie, tressaillir
de joie.

Աբրկութիւն. s. joie, allégresse,
agrément, délice, plaisirs, en-
jouement; **այս տղան ծորը — է**,
cet enfant fait les délices de sa
mère; **քաղցր, անհեղ** —, plai-
sir doux, innocent.

Աբրմուկ. V. **Աբրմու**.

Աբրմիկ. s. petite bouche.

Աբրմու. s. action de porter ou
d'apporter, port; tendance, pen-
chant, inclination, propension;
բերմութեան, passions; **ստակաւ բեր-
մամբ**, par la destinée.

Աբրի. a. fécond, fertile.

Աբրի. spl. denrée; production,
V. **Աբր**.

Աբիկիւն. s. chim. térébenthine;
— **է էլէ**, essence de —.

Աբիկիւնի. s. bot. térébinthe.

Աբիւն. s. clou; pôle; **արշակի**
հիւսիսային —, pôle arctique, pôle
nord; **հարաւային** —, pôle antarctique, pôle sud.

Աբիւնագէ. s. assyriologue.

Աբիւնագիտութիւն. s. assyrio-
logie.

Աբիւնագիր. a. cunéiforme, en
caractère cunéiforme; s. cunéi-
forme, caractère cunéiforme.

Աբիւնագործ. s. cloutier.

Աբիւնագործութիւն. s. clou-
terie. [néiforme.

Աբիւնագրութիւն. s. écriture cu-
niforme.

Աբիւնալիք. a. décloué.

Աբիւնալ. V. **Աբիւնալիք**.

Աբիւնալիւն. a. polaire; — **աստղ**,
étoile —. [larisation.

Աբիւնալիւնացի. s. phys. po-

Աբիւնալիւնագիր. V. **Աբի-
նալիւնացի**.

Աբիւնալիք. a. cloué.

Աբիւնալիւն. a. cunéiforme.

Աբիւնալիւն. a. polaire.

Աբիւնալիւն. a. fixé avec des
clous, cloué

Աբիւնալիւն. V. **Աբիւնալիւն**.

Աբիւնալիւն. s. astr. tramon-
tane, étoile polaire.

Աբիւնալիւն. s. phys. polaris-
cope, analyseur; boussole.

Աբիւնալիւն. s. phys. polaris-
sation.

Աբիւնալիւն. va. polariser.

Աբիւնալիւն. s. tenaille.

Աբիւնալի. va. clouer, attacher
avec des clous; enclouer; **ալիւն**
—, fixer des yeux.

Աբիւնալի. s. enclouage, clou-
age, clouement.

Աբիւն. s. zool. bouc châté.

Աբիւն. V. **Աբիւն**.

Աբիւն. V. **Աբիւն**.

Բզզել. vn. bourdonner.
Բզզում. s. bourdonnement.
Բզզուն. a. bourdonnant.
Բզեզ. s. entom. scarabée.
Բզիկ բզիկ բնի. déchiq.uer.
Բզալ. V. **Բզզել.**
Բզիկել. } va. déchiq.uer.
Բզիկել. }
Բզում. s. action de déchiq.uer.
Բեզ մեզի. s. zool. civette.
Բամա. s. anat. pouce.
Բամա. a. s. esprit obtus, obtus.
Բաման քիւն. s. obtusion de l'esprit.
Բամալ. V. **Բիլ.**
Բացնել. V. **Բիլ.**
Բանկիւն. a. géom. obtusan-
 gle, obtus; s. angle obtus.
Բաւաւ. s. pouce (mesure).
Բացում. s. émoussement.
Բիլ. va. émousser; fig. émousser, affaiblir.
Բիլ. vn. s'émousser.
Բուրիւն. s. émoussement.
Բաւեր. a. chassieux.
Բաւաւ. s. amulette, talisman.
Բիւ. s. amulette.
Բիւ. s. médecin, docteur;
 ըսլ՝ ճարտար՝ խոտր՝ անպի-
 տան —, bon, habile, prudent
 ou sage, mauvais —. [latani.
Բիւակ. s. petit médecin, char-
 decine, médical; — զարմա-
 րան, école de médecine.
Բիւակաւաւաւաւ. s. médecine.
Բիւակաւ. V. **Բիւակաւ.**
Բիւակաւ. s. chef des méde-
 cins, médecin en chef.
Բիւակաւ. s. école de méde-
 cine; livre de médecine.
Բիւել. va. guérir.
Բիւելի. a. guérissable.
Բիւել. vn. être guéri, se guérir.
Բիւել. } V. **Բուրիւն.**
Բիւել. }

Բիւակաւաւաւ. s. guérison; mé-
 decine.
Բիւակաւ. V. **Բիւակաւ.**
Բիւակաւ. sf. doctoresse, fem-
 me médecin.
Բիւակաւ. s. docteur en herbe.
Բիւ. s. cocon; grelot.
Բիւ. a. chassieux.
Բիւ. s. anat. pupille, prunelle;
 սիրելի պահել իբրեւ զ — ախտ,
 conserver ou aimer comme la
 prunelle de ses yeux.
Բիւել. vn. piauler.
Բիւ. s. chassie.
Բիւ. s. tache, macule, squillure;
 fig. tache, souillure, flétrissure,
 défaut, blâme.
Բիւել. s. bot. érable.
Բիւ. s. ergot; éperon; maladie
 des céréales, ergot.
Բիւ. s. ichtyol. clupe.
Բիւ. s. bâton, gourdin, rondin.
Բիւակաւաւաւ. a. qui habite
 la Birmanie.
Բիւ. a. dur, raide; grossier,
 rude, rustand, rustique, rustre,
 impoli, incivil, brutal.
Բիւակաւաւաւ. a. byzantin.
Բիւակաւաւ. a. de Byzance,
 byzantin; s. Byzantin.
Բիւակաւաւ. a. byzantin.
Բիւակաւաւ. sf. Byzantine.
Բիւ. s. dix mille; a. beaucoup,
 très nombreux, innombrable;
 adv. dix mille fois, très souvent,
 de mille manières; — ը բիւակաւ,
 des milliers, un très grand nom-
 bre, des milliers et des milliers;
 — թշուաւաւ, toutes sortes d'in-
 jures.
Բիւակաւ. a. adv. de mille
 manières ou façons, de mille
 formes, multiple.
Բիւակաւ. a. très nombreux.
Բիւակաւ. } V. **Բիւակաւ.**
Բիւակաւ. }

Բիրուար. a. au nombre de dix mille, millier, immense, innombrable.

Բիրեղ. s. cristal. [cristal.

Բիրեղագործ. s. fabricant de

Բիրեղագործարան. s. fabrique de cristal, cristallerie.

Բիրեղագործութիւն. s. cristallerie, art de fabriquer des cristaux. [lographie.

Բիրեղագրութիւն. s. cristal-

Բիրեղակոն. a. cristallisant, de cristal.

Բիրեղակերպ. a. cristallin.

Բիրեղածե. V. **Բիրեղակերպ.**

Բիրեղային. V. **Բիրեղեայ.**

Բիրեղանալ. vn. se cristalliser.

Բիրեղանման. a. semblable au cristal, cristallin.

Բիրեղացնել. va. cristalliser.

Բիրեղացում. s. cristallisation.

Բիրեղուորում. V. **Բիրեղացում.** [tallin.

Բիրեղեայ. a. de cristal, cris-

Բլթակ. s. lobe ou lobule de l'oreille.

Բլթակուր. a. bot. lobé.

Բլթեմի. s. bot. fentugrec.

Բլթ. s. tourteau (pâtisserie); pharm. trochisque.

Բլուակ. s. fiole.

Բլուակնիլ. vn. voir trouble, avoir la vue faible.

Բլուակնութիւն. s. path. obscurcissement ou affaiblissement de la vue, amblyopie.

Բլումնալ. V. **Բլուակնիլ.**

Բլար. s. colline; *Սեղդե* —, un homme grand, géant.

Բլրակ. s. butte, petite colline, éminence.

Բլրածե. a. en forme de colliné.

Բծախան. a. taché.

Բծախնր. a. chicanier, qui cherche la petite bête.

Բծախնրութիւն. s. chicanerie.

Բծուր. a. taché, tacheté.

Բծուրել. va. tacher, souiller.

Բծիծ. s. entom. pou.

Բդեկ. } s. petite jarre, bocal.

Բդիկ. }

Բդիւի. va. faire pousser, produire, faire sortir ou naître; faire jaillir, faire couler.

Բդիւցնել. V. **Բդիւի.**

Բդիւիլ. vn. germer, pousser, naître; jaillir, sourdre, couler, s'écouler, ruisseler, sortir; prendre sa naissance dans, avoir sa source dans, émaner, procéder.

Բդիւում. s. jaillissement, source, éruption, sortie; procession, émanation.

Բդուկ. } V. **Բդեկ.**

Բդուլ. }

Բդախո. a. luxurieux, lascif.

Բդախոնութիւն. s. luxure.

Բնաբան. s. thème, texte; physicien.

Բնաբանութիւն. s. physique.

Բնազաւառ. s. pays natal, patrie.

Բնագէտ. s. physicien; naturaliste.

Բնագիտական. a. physique.

Բնագիտութիւն. s. physique.

Բնագիր. s. original, texte.

Բնագրական. a. textuel; physiographique.

Բնագրութիւն. s. physiographie.

Բնագանցաբար. V. **Բնագանցորէն.** [cien.

Բնագանցագէտ. s. métaphysicien.

Բնագանցական. a. métaphysique. [sique.

Բնագանցութիւն. s. métaphysique.

Բնագանցորէն. adv. métaphysiquement.

Բնագղ. s. instinct.

Բնագղաբար. V. **Բնագղորէն.**

Բնագղում. V. **Բնագղ.** [ment.

Բնագղորէն. adv. instinctive-

Բնագրին. V. **Բնախօս.**
Բնագրնական. a. physiogno-
monique. [monie.
Բնագրնութիւն. s. physiogno-
Բնալոյծ. s. chimiste.
Բնալուծական. a. chimique.
Բնալուծարան. s. laboratoire.
Բնալուծութիւն. s. chimie.
Բնախոյզ. s. naturaliste.
Բնախօս. s. physiologiste.
Բնախօսական. a. physiologique.
Բնախօսապէս. adv. physiolo-
giquement. [idiotisme.
Բնախօսութիւն. s. physiologie;
Բնախօսորէն. V. **Բնախօսա-
պէս.**
Բնածին. a. inné, naturel.
Բնածխաքքու. s. chim. acide
carbonique.
Բնածխական. a. carbonique;
— **Թթու,** acide —.
Բնածխառ. s. chim. carbonate.
Բնածուխ. s. chim. carbone.
Բնակակից. s. qui habite en-
semble, cohabitant; — **ըլլալ,** de-
meurer ensemble, cohabiter.
Բնակակցութիւն. s. cohabita-
tion.
Բնական. a. naturel; normal;
— **է,** il est naturel; — **օրէնք,**
les lois de la nature, la loi na-
turelle; — **լեզու,** langage natu-
rel; — **պատմութիւն,** histoire na-
turelle. [ment.
Բնականաբար. adv. naturelle-
Բնականապէս. V. **Բնականա-
բար.** [simplicité.
Բնականութիւն. s. naturel,
Բնականօրէն. V. **Բնականա-
բար.**
Բնակավայր. s. lieu d'habita-
tion, habitation, domicile.
Բնակատեղի. V. **Բնակավայր.**
Բնակարան. s. habitation, do-
micile, demeure, logement, sé-
jour, résidence.

Բնակատէ. a. peuplé; — **ընէ,**
peuplier; — **ըլլալ,** être peuplé.
Բնակեալ. a. habité.
Բնակելի. a. habitable, logeable.
Բնակեա. a. naturel, original.
Բնակեցնել. va. faire habiter,
loger, établir.
Բնակիլ. vn. habiter, demeurer,
loger, séjourner, résider, s'étab-
lir; être habité, être peuplé.
Բնակիչ. s. habitant.
Բնակից. a. qui est de même
nature, consubstantiel, cohabitant.
Բնակութիւն. s. action d'habi-
ter, habitation; V. **Բնակարան;**
իր — ը հաստատել, fixer son
séjour. [habitation.
Բնակչութիւն. s. établissement,
Բնածիր. a. inné, naturel.
Բնահարպ. s. chim. stéarine.
Բնապահար. s. contrée; pays
natal.
Բնապանիր. s. chim. caséine.
Բնապառ. s. naturaliste (re-
ligion). [de naturalisme.
Բնապառական. a. naturaliste,
Բնապառութիւն. s. natura-
lisme.
Բնապառմաբան. s. naturaliste,
qui étudie l'histoire naturelle.
Բնապառմապէս. V. **Բնապա-
մաբան.** [naturelle.
Բնապառմական. a. d'histoire
Բնապառմութիւն. s. histoire
naturelle. [բան.
Բնապառու. V. **Բնապառմա-
բան.**
Բնապէս. V. **Բնականապէս.**
Բնաջինջ քնել. détruire de fond
en comble, exterminer entière-
ment; — **ըլլալ,** être détruit de
fond en comble, être exterminé
complètement.
Բնաջնջում. s. extermination.
Բնապառակ. s. chim. albumine.
Բնավայր. s. pays natal, terre
natale.

Բնուէր. s. le vrai maître.
Բնութիւն. s. type; a. original.
Բնու. adv. du tout, point du tout, nullement, jamais de la vie, en aucune façon, pas du tout, point; — *կրթեալ*, pas du tout, jamais de la vie.
Բնութիւն. V. **Բնու.**
Բնութեամբ. s. naturel, caractère; *հաւանդուելի* — un — ardent ou fier.
Բնիւն. } s. entom. escarbot.
Բնիւն. }
Բնիւն. a. naturel, propre; natif, natal, originaire; aborigène.
Բնիւն. s. obole, liard, penny.
Բնայր. s. nature, naturel, qualité.
Բնութիւն. s. nature; essence, substance, personne; naturel, caractère; sexe; nature, qualité; complexion; les éléments; *բնական*, naturellement, de nature; *ի բնութեամբ*, par la nature; — *ը կոտորելի շտկել*, rompre, former ou améliorer le caractère; *աղիւ* —, bonne nature.
Բնաւոր. adv. par la nature, de nature, naturellement.
Բոսիկ. s. boursofflure; anat. vésicule.
Բոսիկեայ. V. **Բոսիկայ.**
Բոսիկեայ. V. **Բոսիկայ.**
Բոզ. s. bot. gentiane.
Բոզ. s. femme de mauvaise vie, prostituée, fille ou femme publique, courtisane, putain.
Բոճոճ. s. grelot, sonnette; cocon.
Բոճոճում. a. à sonnettes; — *օձ*, serpent —, crotale.
Բոճոճիկ. s. petit grelot.
Բոյր. a. tout, entier, tout entier; rond, arrondi, sphérique; s. le tout; guirlande; bouton; — *բոյրեղ*, boutons de rose.
Բոյրագիր. s. la ronde (écriture); impr. romain.

Բոյրագիր. a. au visage rond et plein.
Բոյրակ. a. rond, arrondi, circulaire, sphérique; s. cercle, conférence.
Բոյրագործ. V. **Բոյրագիր.**
Բոյրակի. va. arrondir.
Բոյրակի. a. rond.
Բոյրակի. vn. s'arrondir.
Բոյրակութիւն. s. arrondissement, rondeur, rotundité.
Բոյրագործ. V. **Բոյրագիր.**
Բոյրագործ. a. entièrement offert, très dévoué.
Բոյրագործ. a. offert avec tous ses fruits; s. holocauste.
Բոյրագիր. V. **Բոյրագիր.**
Բոյրիկ. va. arrondir; tresser, entrelacer, combiner, composer; couronner, achever; environner, cerner, entourer; rassembler.
Բոյրիկ. a. rond, arrondi, circulaire, orbiculaire; s. rotonde; adv. en rond, en cercle.
Բոյրակիւն. adv. entièrement, totalement, tout à fait, de toutes manières; a. tout, entier, tout entier.
Բոյրութիւն. s. totalité; arrondissement, rondeur.
Բոյրում. s. circuit, tour, révolution, période.
Բոկ. a. pieds nus, déchaussé; adv. nu-pieds.
Բոկագնաց. a. qui va pieds nus ou nu-pied.
Բոկացայ. vn. se déchausser, ôter les souliers, les bas.
Բոկիկ. s. gimblette.
Բոկոն. V. **Բոկ**; — *կրթուել*, marcher nu-pieds.
Բոկութիւն. s. état d'une personne déchaussée.
Բոկոնիկ. vn. grogner; baver, jeter de la bave. [vause].
Բոկոն. a. baveux; s. ichtyol. ba-

Բահրի. V. **Բադիրի.**
Բաղբոջ. s. germe, bourgeon, pousse, rejeton, surgen; fig. rejeton, descendant. [geons.
Բաղբոջազարդ. a. orné de bour-
Բաղբոջային. a. germinal.
Բաղբոջել. vn. germer, pousser, bourgeonner, naître.
Բաղբոջում. s. germination.
Բադիկ. s. bot. cornaret.
Բադի. s. bot. radis; վայրի —, raifort. [cornichon, antenne.
Բադիուկ. s. andouiller, dague,
Բողոք. s. protestation; appel; réclamation; — բառնալ V. **Բողոքել.**
Բողոքագիր. a. qui écrit des protestations; écrit de protesta-
 tion, plainte; protêt. [tation.
Բողոքայից. a. plein de protes-
Բողոքական. s. protestant.
Բողոքականութիւն. s. protes-
 tantisme. [tante.
Բողոքականի. sf. protes-
Բողոքարկու. a. qui proteste.
Բողոքարկութիւն. s. protes-
 tation.
Բողոքել. va. protester, appeler
 en justice, faire appel, récla-
 mer; porter plainte, se plaindre de.
Բուքիւն. s. retentissement, dé-
 tonation, fracas, grand bruit;
 écho; — արձակել, retentir, dé-
 toner.
Բայ. s. anat. pousse; lobe.
Բայլ. s. troupe, foule, bande; es-
 saim; — է —, en foule, en masse.
Բայիք. spl. astr. Pléiades.
Բոյն. s. nid; gîte d'un animal;
 — դնել կառուցանել, nicher,
 faire son nid.
Բոյնկալ. s. nichet.
Բոյս. s. plante; fig. — բարուց,
 caractère, naturel, nature; — ար-
 ձակել, pousser, germer; — ք,
 les végétaux.

Բոյր. s. odeur, arôme, parfum.
Բոհայ. s. bohème, bohémien, bo-
 hémienne.
Բոհայերէն. s. la langue des
 bohémiens; adv. en bohémien,
 en langue bohémienne.
Բոխենի. va. jouir de, avoir la
 jouissance de. [frelon.
Բոռ. s. entom. œstre de bœuf;
Բառիւ. s. entom. frelon.
Բոսր. s. couleur de sang; rouge,
 rougeur; a. rouge.
Բոսրազիւ. a. d'une gelée cou-
 leur rouge.
Բոսրազիւն. V. **Բոսրազիւ.**
Բոսրազիւ. a. de couleur de
 sang, rouge vermill.
Բով. s. fourneau, fournaise; mine,
 minière; — է անցնել, examiner.
Բովագործ. s. mineur, ouvrier
 des mines.
Բովանա. V. **Բովագործ.**
Բովանակ. a. tout, entier, tout
 entier, complet.
Բովանակապէս. adv. totale-
 ment, entièrement.
Բովանակել. va. comprendre,
 contenir, enfermer, renfermer,
 embrasser; achever, terminer,
 compléter; rassembler, réunir,
 réduire.
Բովանակութիւն. s. action de
 contenir; total, somme; montant;
 sommaire; contenu, contenance; —
 հաշուի, le montant; — օրինակ է
 է, l'abrégé de la loi, c'est la
 charité. [épices.
Բովիւնայ. spl. aromate, encens;
Բովիրել. va. torréfier, rissoler,
 griller, brûler.
Բով. V. **Բով.**
Բոն. s. helminthe; ver.
Բոնակիր. a. vermoulu; — լալ,
 se vermouler, être piqué
 des vers.
Բոր. s. path. lèpre; chim. bore.

Բարակ. s. chim. nitre, salpêtre.
Բարակածիւն. s. chim. azote, nitrogène. [nitrique.
Բարակական. a. chim. azotique,
Բարբու. s. mois, moisissure.
Բարբառահամ. a. qui a le goût du pourri.
Բարբառայիւն. a. pourri, putride; — *ջերմ*, fièvre putride.
Բարբառեցնել. va. faire moisir.
Բարբառի. vn. moisir, se moisir.
Բարբառի. a. voluptueux, lubrique, libertin.
Բարբառ. V. **Բարբառական.**
Բարբառական. a. enflammé, ardent.
Բարբառայ. a. enflammé.
Բարբառի. a. inflammable.
Բարբառի. va. enflammer, mettre en feu, embraser; fig. enflammer, échauffer, rallumer, exciter.
Բարբառեցնել. V. **Բարբառի.**
Բարբառի. vn. s'enflammer, prendre feu; fig. s'enflammer, pétiller d'ardeur.
Բարբառի. a. inflammatoire.
Բարբառիւն. s. inflammation; ardeur; — *կրկն ախտեց*, effervescence des passions; — *աղիւս*, entérite, inflammation des intestins.
Բարբառ. s. zool. hyène.
Բարբի. V. **Բարբառ.**
Բարբ. a. lépreux.
Բարբառայ. vn. avoir la lèpre, être atteint de la lèpre.
Բարբառաց. s. léproserie.
Բարբառեցնել. va. rendre lépreux.
Բարբառի. V. **Բարբառայ.**
Բարբառիւն. s. path. lèpre.
Բաց. s. flamme (au propre et au fig.); — *արձակել*, jeter de la flamme, flamber, flamboyer.
Բացագոյն. a. de couleur de flamme, emflammé.

Բացախառն. a. mêlé de flamme; ardent, brûlant, enflammé.
Բացածառայ. a. qui répand de la flamme, flamboyant, flambant.
Բացակտ. a. enflammé, flambant, embrasé, brûlé.
Բացակիզել. va. flamber, embraser, brûler.
Բացակեցանք. a. dont les yeux brillent ou pétillent.
Բացախառն. a. flamboyant, flambant, resplendissant.
Բացախառն. a. flamboyant, flambant, brillant.
Բացառայ. V. **Բացառայ.**
Բացառայ. a. qui respire des flammes, emflammé, brûlant, ardent. [chaleureux.
Բացական. a. enflammé; fig.
Բացական. va. enflammer.
Բացական. vn. s'enflammer.
Բացառառ. s. chalumeau.
Բացառայ. a. de flamme, enflammé.
Բառ. s. ornith. hibou.
Բառայ. s. or ith, boubou.
Բառայ. s. ornith. duc; *մեծ արքայի* —, grand duc.
Բառ. a. émoussé, obtus; — *անկիւն*, angle obtus; s. gram. accent grave. [musique.
Բառայ. s. clef d'instrument de
Բառայայ. s. pouce (doigt).
Բառայիւն. s. obtus-angle.
Բառայայ. s. clinique.
Բառի. va. guérir; délivrer; — *ծարաւը*, désaltérer, apaiser la soif; — *զաւանդելիւնը*, ôter l'amerume.
Բառի. a. guérissable.
Բառի. vn. se guérir.
Բառի. a. qui guérit, propre à guérir, curatif, guérisseur.
Բառայ. s. guérison.
Բառայայ. s. zool. petit-duc.
Բառայայ. s. Bulgare.
Բառայայ. sf. Bulgare.

Բուխերիկ. s. cheminée.

Բուծ. s. zool. agneau de lait, antenois.

Բուծանիկ. va. nourrir, élever.

Բուծարան. s. nourricerie, établissement où l'on engraisse les bestiaux.

Բուծիկ. V. **Բուծանիկ**.

Բուծից. s. mèche.

Բուծուս. s. élevage.

Բուկ. s. anat. gorge.

Բուկ. s. chaussette.

Բուկք. s. anat. mollet.

Բուց. s. tige, tronc, souche; bois d'un javelot, d'une lance, hampe; nature, origine, principe, racine; camp, le centre de l'armée; a. propre, réel, vrai; adv. proprement, réellement; *ի բնէ*, adv. naturellement, de nature, de sa nature, de l'origine, dès l'origine; *օրն ի —*, toute la journée; *գիշերն ի —*, toute la nuit; — *նպատակ*, but principal.

Բուցիկ. vn. faire son nid, se nicher.

Բուցիկ. V. **Բուցիկ**.

Բուցիկ. s. petit nid.

Բուցկալ. s. nichet

Բուռ. s. méd. bubon; V. **Փամփառ**.

Բուռ. s. badigeon; plâtre, gypse, pierre à plâtre.

Բուռց. s. poing; force, violence, pouvoir; dominateur, oppresseur, tyran; a. impétueux, dominant, violent, tyrannique, énergique, vif, ardent, véhément, fort, puissant, emporté, fougueux; fort, vigoureux, robuste; adv. violemment, par force; — *զօրութեամբ*, avec la plus grande force, de toutes ses forces; — *կերպով*, violemment, par force; — *հարուած*, un coup violent; — *սէր*, un amour ardent.

Բուսաբան. s. botaniste.

Բուսաբանական. a. botanique; — *պարտեզ*, jardin —.

Բուսաբանութիւն. s. botanique.

Բուսաբանութիւն. s. noms botaniques, noms des plantes.

Բուսաբր. a. végétal, végétatif.

Բուսաբրիկ. va. faire pousser.

Բուսաբրութիւն. s. végétation.

Բուսագէտ. s. botaniste.

Բուսագիտական. a. botanique.

Բուսագիտութիւն. s. botanique.

Բուսիկ. s. herbe, plante; — *ա*, les végétaux.

Բուսական. a. végétal, végétal, végétatif; — *հող*, humus, terreau.

Բուսականութիւն. s. végétation.

Բուսակեր. a. s. herbivore, végétarien.

Բուսակերութիւն. s. végétarisme.

Բուսահող. s. humus, terreau.

Բուսանիկ. vn. pousser, végéter; se produire. naître, croître.

Բուսարան. s. pépinière.

Բուսարանիկ. V. **Բուսաբր**.

Բուսաբանիկ. va. herboriser, botaniser.

Բուսագիտ. s. botaniste.

Բուսիկէն. a. végétal.

Բուսիկ. V. **Բուսանիկ**.

Բուսեց. a. végétant.

Բուս. s. corail.

Բուսցնիկ. va. faire pousser ou végéter; produire, faire naître ou croître.

Բուս. s. nourriture, aliment, pâture. [baumé.

Բուսաբանութիւն. a. odorant, embaumé. V. **Բուսաբանութիւն**.

Բուսական. s. jardin, parterre.

Բուսակէտ. V. **Բուսականիւթ**.

Բուրգ. s. pyramide; tour.

Բուրդ. s. laine, bourre de laine.

Բուրիկ. vn. va. sentir, répandre

ou dégager une odeur, exhaler, avoir l'odeur; *անոյշ հոտ* —, sentir bon, répandre une bonne odeur, parfumer, embaumer.

Բուրուսա. V. **Բուրվառ.**

Բուրուս. s. senteur, odeur; exhalaison, exhalation; *անոյշ հոտերու* —, bonne odeur, douce senteur, parfum; *բուրմահք*, parfums; *բուրմահք ծաւալել*, répandre des parfums.

Բուրումաւ. a. plein de parfum, embaumé, parfumé.

Բուրվառ. s. encensoir.

Բուք. s. neige, flocons de neige; grésil.

Բշի. vn. beugler, mugir.

Բշիւն. s. beuglement, mugissement.

Բշիչ. s. alvéole (d'une ruche); anat. cellule. [né.]

Բաւակ. a. ravalé, badigeon-

Բաւակի. va. ravalier.

Բաւիք. a. gypseux.

Բաւ. va. badigeonner, blanchir; plâtrer, ravalier.

Բախիչ. s. bot. micocoule.

Բանգար. adv. violemment, forcément, par force, de vive force.

Բանգարական. a. de violence.

Բանգարի. V. **Բանդակ.**

Բանգարութիւն. V. **Բանդակութիւն.**

Բանգարութ. s. viol, violation.

Բանդակական. a. tyrannique, violent.

Բանդակ. va. forcer, obliger, contraindre; violenter, opprimer; violer.

Բանդակութիւն. s. contrainte; violence, oppression; viol.

Բանգրու. V. **Բանգրութիւն.**

Բանգրութիւն. V. **Բանդակ.**

Բանգրութիւն. a. forcé, contraint, affecté.

Բանգրութիւն. V. **Բանդակութիւն.**

Բանիշ. adv. à pleines mains.

Բանիկ. s. despote.

Բանիկաւոր. adv. despotiquement.

Բանիկական. a. despotique.

Բանիկի. vn. gouverner ou régner despotiquement.

Բանիկութիւն. s. despotisme, pouvoir despotique.

Բանիկ. a. violent, forcé, tyrannique; — *մահ*, mort violente.

Բանհարի. va. opprimer, forcer, vexer. [vexation.]

Բանհարութիւն. s. oppression,

Բանմարտիկ. a. pugile, boxeur.

Բանմարտութիւն. s. pugilat, boxe.

Բանաւեց. s. bout-rimé.

Բանաւ. vn. dominer sur, l'emporter sur, s'emparer de, tyranniser, opprimer, retenir captif; empiéter; *մէկուն վրայ* —, dominer qn..

Բանաւեց. a. qui souffle très fort, violent.

Բանապ. s. despote.

Բանապական. a. despotique.

Բանապակութիւն. s. despotisme.

Բանապաւոր. adv. despotiquement.

Բանապակ. s. horizon.

Բանակ. s. manche, poignée, manivelle.

Բանար. s. tyran.

Բանարար. adv. tyranniquement.

Բանարական. a. tyrannique.

Բանարի. va. tyranniser, forcer, contraindre.

Բանարութիւն. s. tyrannie.

Բանի. va. empoigner, prendre ou tenir avec la main, saisir; *բարիւթիւնը՝ արցունքը* —, retenir sa colère, ses larmes; *խոս-*

քը— չբռնել, tenir, ne pas tenir sa parole; **ձեռքէն** —, aider; **իջգլինքը** —, se retenir; **գողը** —, arrêter le voleur.

Բռնի. adv. forcément, par force, malgré, à contre-cœur.

Բռնկիլ. vn. s'enflammer, prendre feu. [tre le feu.

Բռնկցնել. va. enflammer, mettre en feu. **Բռնութիւն.** s. violence, contrainte, oppression, excès; force, véhémence; — բռնեցնել, employer la force, la violence, user de violence; բռնութեամբ, par force. [être arrêté.

Բռնուիլ. vn. se faire prendre, **Բռնի.** s. bot. micocoulier.

Բռնցաբաք. s. boxe.

Բռնի. adv. à coups de poing.

Բրաքիոն. s. bot. laurier, palme; tubéreuse.

Բրածեծ. a. frappé de coups de bâton; — ընել, frapper à coups de bâton, donner des coups de bâton, bâtonner, donner la bastonnade; — ըլլալ, recevoir des coups de bâton, recevoir la bastonnade, être bâtonné ou battu.

Բրածոյ. s. fossile.

Բրաւոր. a. qui porte un bâton.

Բրգածի. a. en forme de pyramide, pyramidal. [laine.

Բրգալանա. s. marchand de **Բրգգեալ.** a. déguenillé, en lambeau, couvert de haillons.

Բրգեալ. a. de laine.

Բրգիլ. va. émietter, mettre en morceaux, casser du pain, fig. **ձէկուն հաց** —, donner du pain à qn.

Բրկէլեց. s. lainage; a. de laine.

Բրկիլ. vn. être émietté, être mis

en morceau; se rompre; fig. **բարկութիւնը** —, s'enflammer de colère, se mettre en fureur, s'emporter de dépit.

Բրդոն. s. bribe, morceau de pain.

Բրդոս. a. laineux.

Բրդուն. s. pain perdu; V. **Բրդոն.**

Բրիլ. va. creuser, piocher, fouiller.

Բրե. s. entom. bourdon.

Բրինձ. s. bot. riz; prince.

Բրիչ. s. pioche.

Բրոմ. s. chim. brome.

Բրոմուլ. s. chim. bromure.

Բրուսիական. a. chim. prussique; — **թթու**, acide —.

Բրուսացի. s. Prussien.

Բրու. s. potier.

Բրաւալ. vn. raidir, devenir raide, durcir; **ցուրտէն** —, être transi de froid.

Բրաւան. s. poterie.

Բրաւեալ. a. raide, durci.

Բրաւցնիլ. va. raidir, rendre raide, durcir.

Բրան. s. glaise, terre glaise.

Բրանութիւն. s. raideur, dureté, rusticité, grossièreté; durillon, cal, calus; poterie, art du potier.

Բրգնիլ. V. **Փրգնիլ.**

Բհաբր. a. qui porte de la neige, neigeux, qui ramène l'hiver, brumaire.

Բօք. s. triste nouvelle.

Բօքաբր. a. qui porte une triste nouvelle.

Բօքալի. a. plein de tristes nouvelles, funeste.

Բօքալից. V. **Բօքալի.**

Բօքիլ. va. donner ou annoncer une triste nouvelle.

Բօլ. s. jaune d'œuf.

Գ. (kim=guim=moderne: K, ancien: G.) s. troisième lettre de l'alphabet et deuxième des consonnes; trois, troisième.

Գաբ. s. bot. rhubarbe (la racine).

Գաբծի. s. bot. rhubarbe (la plante).

Գագաթ. s. sommet de la tête, crâne; sommet, cime, faite.

Գագաթակէտ. s. zénith.

Գագաթահայեաց. a. vertical; s. la verticale.

Գագաւի. vn. déraisonner, radoter, dire des niaiseries; se livrer à la débauche.

Գագաւոս. a. luxurieux, lascif, impudique; —ճեր, vieux débauché.

Գադի. s. barge, monceau ou tas de gerbes, meule.

Գագ. s. bot. astragale; —խիտ, gomme adragante.

Գագաղ. s. cendre.

Գագաղանալ. vn. être réduit en cendres.

Գագաղացնի. va. réduire en cendres, brûler.

Գագան. s. bête féroce.

Գագանաբար. adv. comme une bête féroce.

Գագանաբարայ. a. de la nature des bêtes féroces; féroce, brutal, farouche.

Գագանաբարայութիւն. s. brutalité, férocité.

Գագանաբանկ. a. habité par les bêtes sauvages.

Գագանդէմ. a. d'une figure de bête féroce.

Գագանազուտայ. s. dompteur (de bêtes fauves). [teuse.

Գագանազառի. sf. domp-

Գագանական. a. brutal, bestial, féroce farouche.

Գագանակեր. V. Գագանակուր.

Գագանակերայ. a. qui a la forme d'une bête féroce.

Գագանակուր. a. dévoré par une bête féroce; —ըլալ, être dévoré par une bête féroce.

Գագանակալի. V. Գագանամար.

Գագանամար. a. s. qui combat les bêtes féroces, bestiaire; s. combat contre les bêtes féroces.

Գագանամարիկ. V. Գագանամար.

Գագանամի. s. brutal, féroce, farouche, cruel. [cruauté.

Գագանամութիւն. s. férocité,

Գագանանալ. vn. devenir farouche ou sauvage, s'effaroucher.

Գագանաման. } V. Գագանապալա. } բար.

Գագանասիր. a. qui a un cœur de bête féroce, cruel.

Գագանացնի. va. rendre farouche, mettre en fureur.

Գագանի. } V. Գագանանալ. } Գագանի.

Գագանութիւն. s. nature de la brute, brutalité; férocité.

Գագանու. a. abondant en bêtes féroces.

Գագար. s. bot. panais.
Գագերբուակ. s. bot. azerbe.
Գագիխէժ. s. gomme adragante.
Գագպէն. s. mauve.
Գաթայ. s. galette.
Գալ. vn. venir, arriver; a. prochain, suivant; — *աարի*, l'année prochaine; *միտքը* —, se souvenir; *ինքզինքին* —, reprendre ses sens; *աշխարհ* —, venir ou arriver au monde.
Գալտնոց. s. capillotade.
Գալարածն. a. à hélice, torse.
Գալարափող. s. mus. ophicléide.
Գալարել. va. entortiller, plier en rond, replier, enrouler, tordre; fig. attendrir, émouvoir; — *աղիքը*, navrer.
Գալարիլ. vn. s'entortiller, se rouler, se plier, se replier; fig. s'attendrir, s'émouvoir; *աղիքները գալարեցան*, ses entrailles s'étaient émues.
Գալարում. s. entortillement, tortillement, enroulement, pli, replie.
Գալարում. a. entortillé, replié.
Գալիք. a. prochain, suivant; à venir, futur. [ment.
Գալուս. s. venue, arrivée; avènement.
Գահ. s. trône; siège; chaire; place, dignité; précipice; path. athérome.
Գահալլաւորիւն. V. **Գահեփոյն.**
Գահալլաւոր. s. président; première place, place d'honneur.
Գահազուրկ. a. privé du trône, détroné. [détroné.
Գահազրկել. va. priver du trône, détroner.
Գահազրկում. s. privation du trône, détronement.
Գահաժառանգ. s. héritier présomptif.
Գահաժառանգութիւն. s. héritage du trône, succession au trône.

Գահակալ. s. successeur au trône ou au siège, qui occupe le trône.
Գահակալել. vn. succéder au trône.
Գահակալութիւն. s. succession au trône, avènement.
Գահակալն. a. du trône; — *ճառ*, discours —.
Գահակից. s. compagnon de trône, collègue.
Գահակցիլ. vn. partager le trône, s'asseoir sur le même trône.
Գահաճառ. s. discours du trône.
Գահաւոր. a. ambitieux.
Գահասիրութիւն. s. ambition, désir de primer.
Գահաւորահ. s. salle du trône.
Գահալէժ. a. précipité; adv. précipitamment; — *ընկ*, précipiter; — *ըլլալ*, être précipité, se précipiter, dégringoler.
Գահալիժել. va. précipiter.
Գահալիժիլ. vn. se précipiter.
Գահալիժութիւն. s. précipitation; précipice.
Գահալիժում. s. précipitation.
Գահաւանդ. s. précipice; sommet d'une montagne.
Գահաւանդակ. V. **Գահաւանդ.**
Գահաւոր. s. page, enfant d'honneur.
Գահաւորակ. s. estrade; palanquin, litière; gril.
Գահերեց. s. président.
Գահերեցութիւն. s. présidence; primauté. [ment.
Գահընկեցութիւն. s. détronement.
Գահընկեց բնել. détroné; — *ըլլալ*, être détroné.
Գահոյք. s. trône; palanquin, lit, couche.
Գաղառն. s. tailleur de pierre.
Գաղափար. s. empreinte, forme, figure, type, modèle, copie; idée, dessein; — *մի ունենալ*, avoir une idée de.

Պաշտարագիտութիւն. s. idéologie.

Պաշտարագիր. s. idéogramme.

Պաշտարագրական. a. idéographique.

Պաշտարագրութիւն. s. idéographie. [déologiste.

Պաշտարախօս. s. idéologue, i-

Պաշտարական. a. idéal; idéaliste; s. l'idéal. [lisme.

Պաշտարականութիւն. s. idéa-

Պաշտարակից. a. qui a la même idée. [me.

Պաշտարանցան. s. idéogram-

Պաշտարել. va. empreindre, modeler; copier, transcrire.

Պաք V. **Պաքականութիւն**.

Պաքաբեր. spl. produits coloniaux.

Պաքագործել. va. coloniser.

Պաքագործութիւն. } s. colo-

Պաքագործում. } nisation.

Պաքածին. s. créole.

Պաքական. a. émigré, émigrant, colon; s. colonie.

Պաքականութիւն. s. émigration, migration, transmigration; colonie.

Պաքայիւն. a. colonial; coloniaire.

Պաքավայր. s. colonie. [sation.

Պաքարարութիւն. s. coloni-

Պաքաւորել. va. coloniser.

Պաքել. vn. émigrer, se dépayser, aller fonder une colonie, s'établir comme colon; se coloniser.

Պաքեցնել. va. faire émigrer, dépayser, envoyer une colonie, établir une colonie. [teur.

Պաքող. a. s. émigrant; colonisa-

Պաքում. s. émigration.

Պալմ. s. bot. cuscute.

Պաղիարան. a. qui emploie des tournures françaises, des gallicisme, qui sait parler français.

Պաղիարանութիւն. s. tournure française, gallicisme.

Պաղիարանել. a. qui habite la France. [français.

Պաղիախօս. s. celui qui parle

Պաղիական. a. français; gallican; — *եկեղեցի*, l'église galli-

cane; — *լեզու*, la langue fran-

çaise; s. path. — *սխտ*, vérole, maladie vénérienne, syphilis.

Պաղիամոլ. a. gallomane.

Պաղիամոլութիւն. s. galloma-

nie.

Պաղիանալ. vn. devenir fran-

çais, se franciser.

Պաղիարէն. adv. en français;

s. français, la langue française;

— *ուսանիլ*, *խօսել*, apprendre,

parler le français; — *լը խօսի՞ք*,

parlez-vous français?

Պաղիացի. a. français; s. Fran-

çais. [dre français.

Պաղիացնել. va. franciser, ren-

Պաղիբրէն. V. **Պաղիարէն**.

Պաղուք. s. colonie.

Պաղք. a. tiède. [tiède.

Պաղջանալ. vn. tiédir, devenir

Պաղջացնել. va. attiédir, ren-

dre tiède. [sement.

Պաղջութիւն. s. tiédeur, attiédis-

Պաղս. adv. en secret, en cachette,

secrètement, furtivement.

Պաղսաբար. V. **Պաղս**.

Պաղսագողի. a. clandestin, fur-

tif; adv. clandestinement, furti-

vément, à la dérobée; — *ճանա-*

պարհ, voie détournée, cachée ou

secrète. [chette.

Պաղսակիր. a. qui mange en ca-

Պաղսակուր. s. nacre; conque,

méléagre; avicule, pintadine, mère-

perle, nacre de perles.

Պաղսակրոց. V. **Պաղսակուր**.

Պաղսածիգ. a. tiré ou jeté en

cachette.

Պաղսածես. adv. secrètement;

avec adresse, artificieusement.

Պաղսասեր. s. bot. cryptogame.

Գաղսիկուր. s. bot. plantain.
Գաղսնամածուկ. a. le plus secret, bien caché, clandestin; — a. spl. les secrets.
Գաղսնաօօունչ. a. qui chuchote en secret, délateur.
Գաղսնապահ. a. discret.
Գաղսնապահութիւն. s. discrétion.
Գաղսնապէս. adv. secrètement, en cachette. [furtif.
Գաղսնի. a. secret, caché, occulte,
Գաղսնիք. spl. secret, mystère.
Գաղսնորոյալ. a. qui tend des pièges en secret, insidieux.
Գաղսնութիւն. s. action de cacher; secret.
Գաղսորս. s. braconnage.
Գաղսորսայ. vn. braconner.
Գաղսորսակ. s. braconnier.
Գաղսորսութիւն. V. Գաղսորս.
Գաղսուկ. adv. secrètement; — կերպով, secrètement.
Գան. s. plâtre, gypse.
Գանազոր. s. plâtrier, gypcier; plâtrage.
Գանազորութիւն. s. la plastique, l'art plastique.
Գանահանք. s. plâtrière.
Գանահ. s. pygmée, nain.
Գանայիւն. a. gypseux, plâtreux.
Գամ. s. clou, pointe.
Գամել. va. clouer.
Գամուկ. vn. être cloué.
Գամիւն. s. zool. dogue, mâtin.
Գամիւնակ. } s. zool. doguin.
Գամիւնիկ. }
Գամիւնի. s. bec d'âne, bédan.
Գայք. s. glissade; — է —, — է գայթի, a. chancelant, hésitant, incertain, inconstant, mal affermi; adv. d'une manière chancelante ou inconstante, avec hésitation. [dale.
Գայքակալից. a. plein de scandale.
Գայքակական. a. scandaleux.

Գայքակալ. spl. scandale.
Գայքաւորիկ. a. scandaleux.
Գայքակեցնել. va. scandaliser.
Գայքակեցուցիչ. a. scandaleux.
Գայքակիլ. vn. se scandaliser.
Գայքակիչ. V. Գայքակեցուցիչ.
Գայքակութիւն. s. scandale.
Գայքել. vn. broncher, faire un faux pas; glisser, tomber en glissant.
Գայքիլ. V. Գայքել.
Գայքոս. a. qui est sujet à broncher, à glisser ou à tomber; glissant.
Գայքում. s. bronchement, bronchade, glissade, glissement.
Գայքսն. s. lance; sceptre.
Գայլ. s. bâillon; zool. loup; — է կողնայ, le loup hurle; — է ձագ, l'ouveteau; էգ՝ մատակ —, louve.
Գայլաբար. adv. comme un loup.
Գայլաբարոյ. a. qui a le caractère d'un loup, très féroce.
Գայլախազ. s. minér. silex.
Գայլախազայիւն. a. silicique.
Գայլախազեայ. a. de silice.
Գայլակորիւն. s. zool. l'ouveteau.
Գայլաձուկն. s. ichtyol, brochet.
Գայլանալ. vn. d venir comme un loup. [loup.
Գայլեմի. s. peau de loup; a. de
Գայլիկոն. s. trépan; taraud; vrille.
Գայլսոս. s. bot. cuscute.
Գայլուկ. s. bot. houblon, lupulus.
Գայա. s. boue, bourbe, crotte, fange; entom. borbore.
Գայալիւր. a. bourbeux, fangeux, boueux.
Գայա. a. dense.
Գայտութիւն. s. densité.
Գան. s. coups de bâton ou de fouet, bastonnade.

Գանաքեկ. }
Գունալի. } a. roué de coups.
Գունալից. }
Գանակոծել. va. bâtonner.
Գանակոծութիւն. s. bastonnade.
Գանակոծուիլ. vn. être bâtonné ou roué de coups.
Գանահար. a. celui qui bat.
Գանգ. V. **Գանկ.**
Գանգաչեցնել. va. sonner, faire retentir, tinter, carillonner.
Գանգաչում. s. carillonnement, sonnerie, tintement.
Գանգառ. s. plainte, murmure; — *ընել.* se plaindre, porter plainte.
Գանգասալից. a. rempli de plainte.
Գանգասիլ. vn. se plaindre, murmurer, porter plainte.
Գանգառող. a. plaignant, plaintif.
Գանգիւն. s. son, écho; carillon.
Գանգուր. a. frisé, crépu; *գանգուրք,* spl. frisure, cheveux crépus ou bouclés.
Գանգրագեղ. a. frisé, crépu.
Գանգրահեր. a. qui a les cheveux frisés ou bouclés.
Գանգրածել. a. en forme de boucles ou de frisure.
Գանգրել. va. friser, créper ou boucler les cheveux.
Գանգրել. vn. se friser, se créper.
Գանգրոց. s. fer à friser, frisoir.
Գանել. va. battre, bâtonner, fouetter.
Գանելի. a. dégoûtant.
Գանիլ. vn. être dégoûté, avoir du dégoût.
Գանկ. s. anat. crâne.
Գանկաբան. s. cranologiste, craniologiste, craniologue.
Գանկաբանական. a. cranologique, craniologique.
Գանկաբանութիւն. s. cranologie, craniologie.
Գանկածել. a. en forme de crâne.

Գանկայից. a. de crâne.
Գանկաչափ. s. cranomètre.
Գանկապաս. s. anat. péricrâne.
Գանձ. s. trésor; cavatine, cantique; *արքունի* —, la liste civile.
Գանձակ. s. anat. abdomen.
Գանձահաս. a. coupeur de bourses, voleur de trésor, péculeur, filou, pickpocket.
Գանձայից. a. fiscal, financier.
Գանձանակ. s. caisse; trésor, trésorerie; tronc; — *մանկանց,* tirelire. [veur.
Գանձապահ. s. trésorier, rece-
Գանձապահութիւն. V. **Գան-
 ձապետութիւն.**
Գանձապետ. V. **Գանձապահ.**
Գանձապետութիւն. s. dignité du trésorier; trésorerie.
Գանձառու. s. trésor, trésorerie.
Գանձարան. V. **Գանձառու.**
Գանձաւոր. a. trésorier, receveur.
Գանձել. va. thésauriser, amasser; encaisser.
Գանձելի. a. encaissable.
Գանձող. s. thésauriseur; encaisseur.
Գանձում. s. encaissement, perception; thésaurisation.
Գանձուն. V. **Գանձառու.**
Գանչել. V. **Գոչել.**
Գառագեղ. s. cage de fer, ménagerie.
Գառ. s. zool. agneau; — *ը կը յայտ,* l'agneau béle; — *ն Աստուծոյ,* — de Dieu; — *ն անարատ,* — sans tache.
Գառնաղմակ. s. bot. joubarbe.
Գառնաղմակիկ. V. **Գառնաղմակ.**
Գառնազգես. a. vêtu de peau d'agneau. [arnoglosse.
Գառնալեզու. s. bot. plantain.
Գառնականց. s. bot. oseille.
Գառնենի. a. de peau d'agneau; s. peau d'agneau.

Գառնիկ. s. zool. petit agneau.

Գառնուկ. V. **Գառնիկ**.

Գարի. va. bourrer, fourrer.

Գալիկ. s. mus. téorbe.

Գարու. s. entom. tique.

Գարգաթի. V. **Գագաթի**.

Գարգափու. s. craquement, bruit des planches; piétinement.

Գարգափ. V. **Գարգափու**.

Գարգմանակ. s. panache, cimier, aigrette. [père loriot.

Գարիկ. s. méd. orgelet, com-

Գարիհա. s. grain, grain d'orge.

Գարիհաց. s. pain d'orge.

Գարիդէ. a. d'orge, fait d'orge.

Գարիդուր. s. bière.

Գարիդագործ. s. brasseur qui fait de la bière.

Գարիդագործութիւն. s. brasserie, fabrication de la bière.

Գարիդաց. V. **Գարիդա-**
ուն.

Գարիդապան. s. brasseur, qui vend de la bière.

Գարիդաուն. s. brasserie, lieu où l'on vend la bière.

Գարի. s. orge; a. d'orge; méd. orgelet, grêle, chalazion.

Գարիկ. V. **Գարիկ**.

Գարնայիկ. a. printanier.

Գարնայի. s. printemps; adv. au printemps.

Գարնապիւ. a. qui porte le printemps; produit au printemps.

Գարնապիւ. a. qui a la beauté, la fraîcheur du printemps, beau, frais.

Գարնապուշակ. a. qui annonce le printemps.

Գարնապիւտ. s. bot. seneçon.

Գարնապուտ. s. entrée ou commencement du printemps.

Գարնապիւն. V. **Գարնայիկ**.

Գարնի. V. **Գարնայիկ**.

Գարնան. s. mars; bot. avril-
let, blé avrillé.

Գար. a. exécration, abominable, dégoûtant; impur, souillé, obscène, infâme.

Գարապան. a. s. scatologue.

Գարապանութիւն. s. obscénité dans les propos.

Գարահա. a. qui sent mauvais, puant, fétide, infect.

Գարահոսութիւն. s. mauvaise odeur, odeur fétide, infection, puanteur, fétidité.

Գարացի. vn. être exécration, être un objet de dégoût, se salir, se souiller.

Գարապ. s. exécution, abomination, dégoût, horreur.

Գարապար. s. talon; plante des pieds; *հոգ քարշապարաց*, traces de pas.

Գարահոսի. a. qui a l'air exécration, dégoûtant.

Գարիկ. a. abominable, exécration, dégoûtant, détestable, repoussant; — *կերպով*, abominablement, d'une manière dégoûtante.

Գարիցիկ. va. faire abhorrer ou détester, rendre exécration, remplir de dégoût ou d'horreur.

Գարիկ. vn. excréter, abhorrer, détester, avoir du dégoût pour, avoir horreur, avoir en horreur, avoir de l'horreur ou de l'aversion pour, prendre en aversion.

Գարոսութիւն. s. abomination, exécution, détestation, horreur, aversion, dégoût, saleté, impureté, infamie, turpitude, souillure; superstition. [dégoût.

Գարու. s. aversion, haine;

Գարու. s. printemps; fig. — *կենաց*, le printemps de la vie, la jeunesse. [թր.

Գարուապիւ. V. **Գարնապիւ**.

Գաւ. s. amphore.

Գաւազ. s. ornith. fauconneau.

Գաւազան. s. bâton, verge, ba-

guette, canne; branche, ligne, tribu, race; — *արքունի*, sceptre; *վարդապետական՝ եպիսկոպոսական* —, la crosse, le bâton pastoral; — *ծերութեան*, bâton de vieillesse; — *բարկութեան՝ սրբամուտութեան*, instrument de vengeance, fléau.

Վաւազանակիր. s. porte-crosse.

Վաւազանձեւ. a. qui a la forme d'un bâton; — *երկաթ*, fer en barre.

Վաւաք. s. verre; *թէյի՝ սուրճի* —, tasse à thé, à café.

Վաւակ. s. croupe.

Վաւառ. s. province, région, district, département; patrie, pays natal; *հայրենի* —, patrie.

Վաւառաբնակ. a. qui habite la province.

Վաւառակ. s. petite province, canton, commune, sous-préfecture.

Վաւառակալ. V. **Վաւառապետ**.

Վաւառական. a. provincial; de la patrie, national; — *տոգով*, conseil provincial.

Վաւառակից. s. de même province, compatriote.

Վաւառապետ. s. préfet, gouverneur d'une province; intendant, procureur; — *վանորէից*, provincial.

Վաւառապետութիւն. s. préfecture; — *վանորէից*, provincialat.

Վաւառաւէր. s. préfet, gouverneur d'une province.

Վաւառացի. s. provincial.

Վաւառացոյց. s. carte chorographique. [sorgho.

Վաւառ. s. bot. millet jaune,

Վաւիթ. s. cour, v. stubule, préau; bergerie, bercail; basse-cour; — *եկեղեցւոյ*, parvie, narthex, porche; — *բանի*, préau.

Վզուտեմ. s. caresse, cajolerie, câlinerie, tendresse.

Վզուել. va. caresser, faire des caresses, choyer, câliner, cajoler, dorloter, bichonner, mignoter.

Վզուից. } a. caressant.

Վզուող. }
Վզուողական. a. caressant.

Վդակ. s. calotte.

Վել. V. **Վելարան**.

Վելանալ vn. se tordre, se ser-
rer; fig. se navrer, se déchirer,
s'attendrir.

Վելարան. s. instrument de torture, chevalet.

Վելարանակ. s. garrot.

Վելիչ. a. navrant, déchirant.

Վելոց. V. **Վելարան**.

Վելուլ. va. tordre, serrer, presser; fig. serrer ou déchirer le cœur, navrer.

Վելում. s. entorse.

Վեհեմ. s. géhenne, enfer.

Վեհեմական. a. infernal.

Վեղ. s. village, campagne.

Վեղ. s. beauté; charme, attrait, appas; *նորակիթիթ — գարնայնայ*, les grâces naissantes du printemps.

Վեղազիական. a. esthétique.

Վեղազիաութիւն. s. esthétique.

Վեղագիր. s. calligraphe.

Վեղագրական. a. calligraphique.

Վեղագրիկ. vn. calligraphier.

Վեղագրիչ. a. s. calligraphe.

Վեղագրութիւն. s. calligraphie.

Վեղադեղ. s. cosmétique.

Վեղադէմ. V. **Վեղեցկադէմ**.

Վեղազաւ. s. coursier.

Վեղազարդ. a. paré, embelli,
orné, enjolivé, pimpant.

Վեղազարդել. va. parer, embellir, enjoliver.

Վեղազարդութիւն. s. parure recherchée, enjolivement.

Վեղազմայլ. a. beau et ravissant, charmant.

Վեղախաւք. s. commune.

Գեղամաղիկ. a. qui a de belles fleurs, beau ou belle comme une fleur; *ի—մանկուլթեան*, à la fleur de l'âge; — *հասակ*, bel âge.

Գեղածիծաղ. a. riant, souriant, agréable; — *շնորհք*, grâces riantes; — *մանկուլթիւն*, jeunesse enjouée; — *մարգ*, riant prairie.

Գեղամուփ. a. ondé, ondoyant; — *հանդերձք*, habits flottants.

Գեղածփիլ. vn. flotter d'une manière gracieuse, ondoyer, flotter.

Գեղակերտ. a. bâti d'une manière jolie; s. bibelot.

Գեղահրաւ. a. d'une beauté admirable, ravissant. [mant.

Գեղաղէ. a. très beau, char-

Գեղայարդար. a. bien arrangé.

Գեղայօրէն. a. bien ajusté, embelli.

Գեղանի. a. beau, charmant.

Գեղանկար. a. joliment peint; s. beau tableau; V. **Գիւղանկար.**

Գեղանսի. a. heureux; — *օրեր*, beaux jours.

Գեղապանոյն. V. **Գեղապարդ.**

Գեղապայծառ. a. brillant d'une belle clarté, éclatant de beauté, charmant.

Գեղապանճ. a. très beau, charmant, superbe, ravissant.

Գեղապառան. a. beau, bien fait, joli, gracieux. [grâce.

Գեղապար. a. qui danse avec

Գեղապարիլ. vn. danser avec grâce; fig. avancer, faire du progrès.

Գեղապարոյր. a. très beau, plein d'attraits, charmant, séduisant.

Գեղաթիպ. s. calotype.

Գեղաթիլ. V. **Գեղաթիպ.**

Գեղաթխուր. a. beau et triste.

Գեղարդ. s. hallebarde, dard, lance.

Գեղարդաւոր. s. lancier.

Գեղարուեսագէտ. s. artiste.

Գեղարուեսական. a. de beaux-arts, artistique.

Գեղարուեսատէր. a. amateur ou amoureux des beaux-arts.

Գեղարուեսք. spl. beaux-arts.

Գեղացի. s. paysan.

Գեղացիութիւն. s. paysannerie.

Գեղաւոր. a. beau, joli, charmant; danseur.

Գեղգեղ. a. chant mélodieux, mélodie, roulement de voix, roulade, modulation; trille, — *թռչնոց*, gazouillement.

Գեղգեղակ. V. **Գեղգեղ.**

Գեղգեղաձայն. a. mélodieux, modulé.

Գեղգեղիլ. va. chanter mélodieusement, moduler, rouler sa voix, faire des roulades, des roulements de voix, des beaux roulements.

Գեղեցիւլ. vn. embellir, farder la figure.

Գեղեցիկ. va. embellir, farder, orner de belles couleurs, émailler.

Գեղեցիկ. a. beau, joli, charmant, gentil; — *իմ*, adv. bien, fort bien, joliment; — *դպրութիւնք*, belles-lettres.

Գեղեցկաբան. a. beau parleur, beau discurs, qui a un beau langage.

Գեղեցկաբանիլ. vn. parler bien, avec élégance, avoir un beau langage, un style orné.

Գեղեցկաբանութիւն. s. beau parler, élégance d'expression, de langage ou de style.

Գեղեցկագէտ. s. esthète.

Գեղեցկագիտական. a. esthétique. [tique.

Գեղեցկագիտութիւն. s. esthétique.
Գեղեցկագիր. s. qui écrit bien, calligraphe; a. calligraphique; —

լուս. avoir une belle écriture, une belle main.
Դեղեցկազայն. a. le plus beau, le plus joli, bellissime.
Դեղեցկաբործ. a. qui travaille bien; artistement travaillé, d'un beau travail.
Դեղեցկագրութիւն. V. **Դեղագրութիւն.**
Դեղեցկադէմ. a. qui a une belle figure, joli, charmant. [**Կադէմ.**
Դեղեցկադիսակ. V. **Դեղեցկադիսակ.** a. qui a une belle position, agréablement situé; très convenable, propre.
Դեղեցկազարդ. V. **Դեղազարդ.**
Դեղեցկաթոյր. a. de belle couleur. [**թան.**
Դեղեցկաբուս. V. **Դեղեցկաբուս.**
Դեղեցկածաղիկ. a. qui a de belles fleurs.
Դեղեցկակազմ. a. bien arrangé, bien fait; bien relié.
Դեղեցկակերպ. a. de belle forme, beau. [**fait.**
Դեղեցկակերտ. a. bien bâti, bien
Դեղեցկահասակ. a. d'une belle taille.
Դեղեցկահեւ. a. qui a des beaux cheveux, une belle chevelure.
Դեղեցկահիւս. a. joliment tréssé, bien composé, élégant.
Դեղեցկահրաւ. a. charmant, ravissant.
Դեղեցկածայն. a. qui a une belle, une jolie voix, beau son.
Դեղեցկաձեւ. a. d'une belle forme, d'une jolie forme.
Դեղեցկադեղ. a. qui a un bel arc, qui tire bien de l'arc.
Դեղեցկաննմ. a. d'une démarche jolie.
Դեղեցկամարմին. a. qui a un joli corps; s. zool. callisome.
Դեղեցկամորուս. a. qui a une belle barbe.

Դեղեցկայարմար. a. bien ajusté, qui est bien d'accord; apte, très convenable, propre à.
Դեղեցկանալ. vn. devenir beau, s'embellir.
Դեղեցկանիւս. a. qui a une belle situation, beau, agréable.
Դեղեցկանձն. a. joli, bien fait de sa personne.
Դեղեցկանուագ. a. mélodieux, harmonieux. [**nom.**
Դեղեցկանուն. a. qui a un beau
Դեղեցկաւէն. V. **Դեղեցկաւէն.**
Դեղեցկապէս. adv. d'une belle manière, bien, joliment, divinement.
Դեղեցկապտուղ. a. qui a de beaux fruits.
Դեղեցկատէր. a. qui aime le beau, qui a le goût des belles choses.
Դեղեցկասիրութիւն. s. amour des belles choses, amour du beau.
Դեղեցկառես. a. d'un bel aspect, d'une belle apparence, beau, joli.
Դեղեցկաօրայ. a. d'une belle forme ou impression, bien imprimé, beau. [**ment.**
Դեղեցկացում. s. embellisse-
Դեղեցկացնել. va. rendre beau, embellir.
Դեղեցկադիոյզ. a. aux belles grappes.
Դեղեցկոն. a. qui a de beaux pieds.
Դեղեցկութիւն. s. beauté; — **դիմաց,** la beauté du visage.
Դեղեցկութիւն. V. **Դեղութիւն.**
Դեղծ. s. effusion, attendrissement, émotion; anat. glande.
Դեղծիլ. vn. parler avec effusion; s'attendrir, être ému.
Դեղծում. s. effusion, émotion, attendrissement; inflexion de voix.
Դեղմ. s. toison, laine.

Գեղմաքարձ. } a. laineux, la-
Գեղմաքեր. } nifère.
Գեղմաւոր. }
Գեղուհի. sf. une beauté, une belle.
Գեղուղեօ. a. qui a de belles branches, beau; — *զաւակ*, bel enfant.
Գեղօբրէց. s. prêtre de campagne.
Գեղջկական. a. champêtre, rustique.
Գեղջկային. V. **Գեղջկական.**
Գեղջուհի. sf. paysanne.
Գեղջկօրէն. adv. en paysan, rustiquement.
Գեղջուկ. s. paysan, villageois; a. campagnard, rustique; rustaud, grossier; — *կենցաղ*, vie champêtre. [gne, villa].
Գեղոսն. s. maison de campagne.
Գեղցի. va. rouler ou amollir tendrement sa voix, faire des roulades. [pompe].
Գեղօց. s. ode, idylle; étalage,
Գեղօր. s. bibelot.
Գեղօրէն. V. **Գեղեցկապէս.**
Գեղօրէֆ. spl. des villages, des campagnes.
Գեօ. s. fleuve; *սրընթաց* ou *արշաւասողը*՝ *խորայտաակ*՝ *նուազնաց* —, fleuve rapide, profond navigable; — *ընցնիլ*, traverser le fleuve.
Գեաքերան. s. embouchure.
Գեախառնուց. s. confluent.
Գեակ. s. rivière.
Գեակուր. a. noyé dans le fleuve; — *ընել*, noyer dans le fleuve; — *ըլլալ*, se noyer dans le fleuve.
Գեաւհեղձ. } V. **Գեակուր.**
Գեաւհեղձիկ. }
Գեաւհեօի. va. faire couler comme un fleuve; vn. couler comme un fleuve, ruisseler.
Գեաւհոսի. vn. couler comme un fleuve.

Գեաձի. s. zool. hippopotame.
Գեամոյն ըլլալ. se noyer dans une rivière.
Գեայարոյցֆ. spl. inondations.
Գեային. a. fluvial.
Գեամու. s. traîlle.
Գեասոյզ ընել. submerger, noyer dans la rivière; *գետասոյզ ըլլալ*, se submerger, se noyer dans la rivière.
Գեապէժ ընել. jeter dans un fleuve, dans la rivière, noyer; *գետապէժ ըլլալ*, se jeter dans la rivière, se noyer.
Գեարծուի. s. ornith. aigle de mer, pygargue, huard, orfraie.
Գեափ. s. bord d'un fleuve, d'une rivière, rive, quai.
Գեափնայ. a. amnicole.
Գեօզր. V. **Գեափ.**
Գեօրնկէց ընել. jeter dans un fleuve.
Գեօին. s. sol, terrain, terre.
Գեաքիւր. a. qui creuse la terre.
Գեաքաւորդի. a. jailli de terre.
Գեազնաց. a. qui rampe, qui marche sur la terre, rampant.
Գեադաւաքանֆ. spl. catacombes. [terre].
Գեախնձար. s. bot. pomme de terre.
Գեախսեալ. a. étendu sur la terre, couché à terre.
Գեախսօք ըլլալ. vn. coucher à terre, sur la terre, sur la dure, sur le plancher.
Գեախսօքիւն. s. l'action de coucher à terre.
Գեաձին. a. né de la terre.
Գեաձխակ. s. coke.
Գեաձուխ. s. charbon de terre.
Գեակ. s. terrain; — *նախական*, *երկրորդական*, *երրորդական*, *չորրորդական*, *սրդեան* —, terrain primitif ou primaire, secondaire, tertiaire, quaternaire, moderne.
Գեակաչ. a. géomancien.

Գեհեհայեցի a. qui regarde par terre.

Գեհեհարել vn. jeter par terre, atterrer, terrasser, frapper contre terre, étendre à terre, abattre, renverser.

Գեհեհարել s. impôt foncier.

Գեհեհարց V. **Գեհեհոց**.

Գեհեհամծ a. attaché à la terre; prosterné.

Գեհեհյարել s. rez-de-chaussé.

Գեհեհանխանծ a. qui affectionne la terre, attaché aux choses terrestres, rampant.

Գեհեհաւարժ a. tremblement de terre.

Գեհեհալափ s. arpenteur.

Գեհեհալափել va. arpenter.

Գեհեհալափութիւն s. arpentage.

Գեհեհալիծ s. zool. caméléon; bot. chamæléon.

Գեհեհասող a. reptile, rampant.

Գեհեհասոր s. carpette.

Գեհեհասարած a. étendu par terre; — *անկողին*, lit que l'on fait à terre, grabat.

Գեհեհասուն s. cave, sous-sol.

Գեհեհափոր a. souterrain; qui creuse la terre.

Գեհեհափորք spl. catacombes.

Գեհեհափաւո a. qui se traîne par terre, rampant, trainant; mondain, terrestre, attaché aux choses terrestres; — *ըլլալ*, se traîner par terre, ramper.

Գեհեհ ասոյ s. minér. talc; mica.

Գեհորէն adv. comme un fleuve.

Գեհ prép. adv. au-dessus de, par-dessus de, au delà de, sur; très, fort, plus.

Գեհաբուն a. surnaturel, divin; — *գեղք*, suprême divinités.

Գեհալահ a. principal, qui a la suprématie, suzerain, suprême.

Գեհալահութիւն s. suzeraineté, suprématie, primauté.

Գեհալլախ s. chef suprême.

Գեհալոյ a. supersubstantiel, surnaturel.

Գեհալոյակ V. **Գեհալոյ**.

Գեհալոյն a. suprême, éminent, souverain; — *ժողով*, conseil suprême.

Գեհալաս a. préféré, préférable, supérieur; — *համարիլ*, préférer.

Գեհալասել a. préférer.

Գեհալասութիւն s. supériorité, excellence.

Գեհալարժ V. **Գեհեղարժ**.

Գեհալարկան s. gram. superlatif; — *ածական*, adjectif —:

Գեհալանց a. excellent; — *կերպով*, excellement. [*զանցորէն*].

Գեհալանցապէս V. **Գեհալանցանցել**.

Գեհալանցել vn. exceller, surpasser, l'emporter sur, se faire distinguer.

Գեհալանցութիւն s. excellence; *Ձերդ* —, Votre Excellence.

Գեհալանցորէն adv. excellement.

Գեհալարդ a. très orné.

Գեհալոր a. très puissant, omnipotent.

Գեհալայր a. excellent, porté à sa dernière perfection, extrême, souverain.

Գեհալայ a. éminent, suprême.

Գեհալայութիւն s. éminence, suprématie.

Գեհալասար a. plus que parfait, porté à sa dernière perfection; s. gram. plus-que-parfait.

Գեհալոփա a. prépondérant.

Գեհալոփալ vn. être prépondérant. [*րանք*].

Գեհալոփալութիւն s. prépondérance.

Գեհալանգար a. plein de talent, sage.

Գեհալահալ a. très ou extrêmement célèbre, illustre.

Գերահրաւ. a. étonnant, surprenant, merveilleux.
Գերաւաքաւ. a. très pur, très propre. [levé.
Գերաւաքաւ. a. très haut, fort é-
Գերաւաքաւ. V. **Գերաւաքաւ.**
Գերաւաքաւ. a. très honorable, fort respectable.
Գերաւ. s. poutre, solive.
Գերաւաքաւ. a. armé de faux; — *կառք.* chariot —.
Գերաւաք. s. faux.
Գերաւաք. a. très doux.
Գերաւաքաւ. a. céleste, surnaturel, extraordinaire.
Գերաւաք. s. Monseigneur.
Գերաւաքաւ. a. très brillant, très éclatant; — *Տէր,* Monseigneur.
Գերաւաք. a. glorieux, illustre, magnifique.
Գերաւաք. a. très honoré, très révérend. [rence.
Գերաւաքաւ. s. révéré.
Գերաւաք. V. **Գերաւաք.**
Գերաւաք. s. ruisseau ou torrent de larmes, larmes amères; V. **Գերաւաք.**
Գերաւաք. a. éploré, larmoyant, fondant en larmes; adv. les larmes aux yeux; — *աչք.* yeux baignés ou noyés de larmes.
Գերաւաք. a. fort lumineux, brillant.
Գերաւաք. a. surnaturel; — *կերպով.* V. **Գերաւաք.**
Գերաւաք. adv. d'une manière surnaturelle.
Գերաւաք. s. famille; biens.
Գերաւաքաւ. a. de famille, familial.
Գերաւաք. s. domestique.
Գերաւաք. s. rançon. [tivité.
Գերաւաք. s. retour de la captivité.
Գերաւաք. s. tombe, sépulcre, tombeau; fosse.

Գերաւաք. s. épitaphe.
Գերաւաք. s. fossoyeur.
Գերաւաք. a. sépulcral, funèbre; — *լռութիւն,* silence profond, si'ence de mort.
Գերաւաք. a. enseveli dans la tombe.
Գերաւաք. s. qui fouille les tombeaux pour les dépouiller.
Գերաւաք. s. cimetière.
Գերաւաք. V. **Գերաւաք.**
Գերաւաք. s. fossoyeur.
Գերաւաք. s. pierre tumulaire ou sépulcrale, tombe.
Գերաւաք. s. cimetière.
Գերաւաք. s. compagnon d'esclavage.
Գերաւ. va. captiver, faire prisonnier, emmener captif ou en captivité; fig. captiver, gagner, séduire.
Գերաւաք. s. traite; — *սպիտակամորթից,* la traite des blancs.
Գերաւաք. a. qui captive, qui fait prisonnier, qui emmène en captivité, captivant.
Գերաւ. s. bot. truffe.
Գերաւաք. a. bienheureux.
Գերաւ. s. captif, esclave, prisonnier; — *վարդի,* être mené captif ou prisonnier; — *վարդի,* emmener captif.
Գերաւ. vn. être ou devenir captif, aller en captivité.
Գերաւաք. V. **Գերաւաք.**
Գերաւաք. s. suzerain.
Գերաւաք. a. suzerain.
Գերաւաք. s. suzeraineté.
Գերաւ. V. **Գերաւաք.**
Գերաւաք. a. supérieur, suprême, éminent, excellent; adv. par-dessus tout, au-dessus de; — *ըլլալ,* être au-dessus, avoir le

dessus, être supérieur à, exceller, surpasser, l'emporter sur.

Դերծել. va. raser.

Դերծում. s. action de raser.

Դերմակ. s. gruau, fleur de farine; — *ալիւր.* farine de gruau; — *հաց,* pain de gruau.

Դերման. a. s. allemand.

Դերմանաբանութիւն. s. germanisme. [lemand.

Դերմանական. a. germanique, al-

Դերմանացի. a. allemand; s. Allemand.

Դերմաներէն. adv. en allemand; s. l'allemand, la langue allemande; — *աւսնիլ գիտնալ.* apprendre, savoir l'allemand.

Դերմաս. s. bot. lupin.

Դերմադղկայից. a. surhumain, au-dessus de l'homme.

Դերյարգոյ. a. très estimable, très révérend.

Դերութիւն. s. captivité, esclavage; *գերութեան մէջ իյնալ,* *գերութեան մասնուիլ,* devenir captif, tomber dans l'esclavage.

Դերփել. va. ravager, piller, saccager.

Դերփիչ. a. ravageur, pillleur.

Դերփում. s. ravage, saccagement, pillage.

Դզաք. s. bisquain, carbatine.

Դզել. va. carder.

Դզիչ. s. cardeur, cardeuse.

Դիք. s. maire du village, bourgmestre.

Դզոց. s. carde.

Դզուիլ. vn. se quereller, se battre.

Դզուրսիլ. V. Դզուիլ.

Դզուրսոյ. s. querelle.

Դզրաց. s. tiroir; chétron.

Դէք. adv. au moins, du moins.

Դէւ. a. mauvais.

Դէջ. a. humide, moite.

Դէս. s. cheveux, chevelure.

Դէս. s. savant, connaisseur; mage,

magicien, devin, devineur.

Դէր. a. gras, plein d'embonpoint, dodu, potelé.

Դբալ. vn. avoir pitié, avoir compassion de, être ému de compassion, être touché de compassion, être sensible à, s'attendrir, regarder avec pitié.

Դբալիւր. a. plein de pitié, compatissant, pitoyable.

Դբած. a. miséricordieux, pitoyable, compatissant.

Դբածութիւն. V. Դուք.

Դբաւաս. a. très charitable.

Դբասէր. a. qui s'attendrit, plein de tendresse, compatissant, tendre, charitable. [dresse.

Դբասիւրաբար. adv. avec ten-

Դբասիւրական. a. de charité.

Դբասիւրել. vn. avoir de la tendresse, aimer, chérir.

Դբասիւրութիւն. s. tendresse, bonté, compassion. [ble.

Դբասիւրա. a. compatissant, charita-

Դբասութիւն. s. compassion, charité.

Դբոս. a. charitable, compatissant.

Դոնութիւն. s. compassion, pitié, miséricorde, clémence, charité.

Դժանց. s. maison d'aliénés.

Դժաւ. s. rat de cave, pain de bougie.

Դժգոյիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., boudier, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué, être offensé.

Դժգոյնիլ. V. Դժգոյիլ.

Դժգոյնութիւն. s. mauvaise humeur, bouderie.

Դժօիլ. vn. se brouiller, se mettre en mauvaise intelligence, avoir différend, brouillé, être brouillant, être mal ou en querelle avec qn., rompre; *իբարու հետ գտնեցան,* ils se brouillèrent.

Գժուրիւն. s. brouillerie, brouille, rupture, mésintelligence, désunion, discorde, querelle.

Գի. s. bot. genévrier, genièvre.

Գիծ. a. toqué, aliéné,

Գիծ. s. ligne, raie, trait; trace; **հասանող** —, sécante; **շօշափող** —, tangente; **զուգահեռական** —, parallèle; **անկեան** —, bissectrice; **հասարակածի** —, équateur.

Գից. s. prix, valeur, achat, emplette; **սովորական ընթացիկ** —, prix courant; — **կարել**, fixer, taxer le prix, évaluer, apprécier.

Գիցարու. s. buveur, biberon, ivrogne, crapuleux. [orgies.

Գիցարուֆ. spl. crapule, ribote,

Գիցաւե. V. **Գիցեւե.**

Գիցդ. s. boucles d'oreilles, pendants d'oreilles.

Գիցեակ. s. petit vin, piquette.

Գիցեբեր. a. qui produit du vin, fertile en vin vinifère.

Գիցեկործ. s. fabricant de vin.

Գիցեկործութիւն. s. vinification.

Գիցեկէն. a. gris, enivré.

Գիցելից. a. ivre, soûl.

Գիցեծախ. V. **Գիցեկախառ.**

Գիցեծաղիկ. s. bot. fleur de la vigne, grappe naissante; œnanthe.

Գիցեհամ. a. qui a le goût du vin, vineux.

Գիցեհան. s. tête-vin.

Գիցեհառ. s. qui s'abstient de vin, abstinence; — **լլալ**, s'abstenir, de vin.

Գիցեհար. a. ivre, gris.

Գիցեհարիլ. vn. être troublé, pris de vin, s'enivrer; riboter, faire ribote.

Գիցեհարութիւն. s. ivresse.

Գիցեհոռ. a. qui sent le vin, vineux.

Գիցեման. s. broc.

Գիցեմոլ. s. adonné au vin, riboteur, biberon, soûlard, buveur.

Գիցեմոլութիւն. s. ivrognerie, ribote.

Գիցեմրու. s. chim. tartre, crème de tartre. [trique.

Գիցեմրահան. a. chim. tar-

Գիցեօրնութիւն. V. **Գիցեկործութիւն.**

Գիցեչափ. s. pèse-vin.

Գիցեպան. V. **Գիցեկախառ.**

Գիցեպանութիւն. s. commerce de vin.

Գիցեսէր. a. qui aime le vin, biberon, buveur; — **լլալ**, aimer le vin, aimer à boire, à faire sauter le bouchon, aimer la houteille.

Գիցեսիրութիւն. s. amour du vin, ivrognerie.

Գիցեկախառ. s. marchand de vin, commerçant en vin.

Գիցեռու. s. cave; cabaret, bar, taverne, estaminet.

Գիցերբուֆ. V. **Գիցարբուֆ.**

Գիցեւե. a. qui abonde en vins, où l'on récolte beaucoup de vin.

Գիցըմպելիֆ. V. **Գիցարբուֆ.**

Գիցըմպու. s. buveur de vin; — **լլալ**, boire du vin.

Գիցըմպուֆ. V. **Գիցարբուֆ.**

Գիցի. s. vin.

Գիցծ. s. bot. coriandre; raisin de Corinthe.

Գիցոգի. s. esprit de vin, alcool.

Գիցով. a. ivre, ivrogne, soûl.

Գիցովցալ. vn. s'enivrer, se soûler. [ment..

Գիցովութիւն. s. ivresse, enivre-

Գիցովցեւլ. va. enivrer, soûler..

Գիցովցեղ. a. enivrant.

Գիցոդի. s. brandevin.

Գիցախան. a. affamé de carnage, carnivore, carnassier, vorace, rapace. [té, rapacité.

Գիցախանութիւն. s. voraci-

Գիցակեր. V. **Գիցախան.**

Գիցակերութիւն. V. **Գիցախանութիւն.**

Դիւաւի. va. déchirer, arracher, dévorer; **գիւար-**, s'entre-déchirer, se dévorer.
Դիւաւիչ. a. dévorant, vorace.
Դիւեր. s. nuit; **գիշերն** *ողջիւն*, toute la nuit; **անքուն** —, nuit blanche, mauvaise nuit; **գիշերն անքուն անցունել**, passer la nuit sans dormir, passer une mauvaise nuit ou une nuit blanche; **հեշտաւի-**, nuit délicieuse; **անհշտ** —, nuit impénétrable; — **յաւառնական**, l'éternelle nuit, la nuit du tombeau; **ի գիշերի**, dans la nuit.
Դիւերագնաց. a. qui marche, qui va de nuit.
Դիւերագգես. s. robe de chambre. [nuit, nyctage.
Դիւերագուարհ. s. bot. belle-de
Դիւերախառն. adv. de nuit, nuitamment, à la faveur de la nuit. [գուարհ.
Դիւերաժայիկ. V. **Դիւերա-**
Դիւերական. a. nocturne.
Դիւերակերպ. a. semblable à la nuit, noir, ténébreux.
Դիւերահանգիւրծ. V. **Դիւերագես.**
Դիւերահաւ. s. ornith. noctuelle
Դիւերահաւասար. s. équinoxe; **գիծ** — *իւր*. ligne des équinoxes.
Դիւերաւար. a. qui combat la nuit; s. combat de nuit.
Դիւերաւարտութիւն. s. combat nocturne.
Դիւերայից. a. nocturne.
Դիւերայից ամիրայ. s. zool. orang outang.
Դիւերայց. adv. de nuit, pendant la nuit, dans la nuit, nuitamment.
Դիւերունայ. vn. se faire nuit; **զը գիշերանար**, il se faisait nuit, la nuit tombait; **գիշերացած էր**, la nuit était venue.
Դիւերաց. V. **Դիւերայց.**

Դիւերաօրցիկ. s. noctambule, somnambule.
Դիւերապահ. s. qui fait la garde de nuit; veilleur de nuit.
Դիւերապահութիւն. s. patrouille.
Դիւերասէր. a. qui aime la nuit.
Դիւերալուր. s. astr. l'étoile du soir, Vénus.
Դիւերափիք. a. nocturne.
Դիւերիկ. vn. passer ou coucher la nuit; découcher.
Դիւերիւ. V. **Դիւերահաւ.**
Դիւերոց. s. bonnet de nuit.
Դիւերութ. s. action de passer la nuit.
Դիւերօրցիկ. a. interne; — **լար-ժարան**. internat.
Դիւակն. a. qui a de la chassie aux yeux, chassieux.
Դիւակցութիւն. s. méd. blé-nophthalmie.
Դիւանի. s. entom. cloporte.
Դիւանայ. vn. être humide, mouillé.
Դիւից. a. humide, mouillé.
Դիւութիւն. s. humidité, moiteur; fig. pollution, masturbation, impureté.
Դիւաւաւի. a. échevelé, ébouriffé.
Դիւակ. s. chevelure.
Դիւան. a. chevelu; s. comète.
Դիւակ. s. celui qui sait, connaisseur, celui qui est au courant.
Դիւական. a. scientifique.
Դիւականապէս. adv. scientifiquement.
Դիւակից. a. initié, conscient, qui est au courant, confident.
Դիւակցաբար. adv. sciemment; consciencieusement. [բար.
Դիւակցապէս. V. **Դիւակցա-**
Դիւակցութիւն. s. aperception, sentiment intérieur, conscience.
Դիւակցօրէն. V. **Դիւակցա-**
բար.

Գիտապէս. adv. scintifiquement.
Գիտելիք. spl. connaissances.
Գիտնալ. vn. savoir, connaître.
Գիտնական. s. savant; a. scienti-
 fique. [quement.
Գիտնականաբար. adv. scientifi-
Գիտնականութիւն. V. Գիտու-
 րիւն. [նաբար.
Գիտնականօրէն. V. Գիտնակա-
Գիտնօրէն. V. Գիտնականա-
 բար. [prophète.
Գիտող. s. connaisseur, savant;
Գիտութիւն. s. science, savoir,
 connaissance; գիտութեամբ, a-
 vec connaissance de cause, sciement.
Գիտուն. a. s. savant, docte, ins-
 truit, lettré; devin; connu; —
 մտաւոր, érudit.
Գիտցող. s. connaisseur.
Գիր. s. lettre, caractère; écrit,
 écriture; lettre, missive; livre,
 ouvrage.
Գիրանալ. vn. engraisser, pren-
 dre de l'embonpoint, grossir, de-
 venir gras. [fertile.
Գիրապարար. a. très gras, potelé;
Գիրգ. a. délicat, tendre, douillet.
Գիրկ. s. les bras; le sein; brasse.
Գիրկընդխառն. adv. en étrei-
 gnant.
Գիրկընդխառնել. vn. s'étein-
 dre, s'embrasser.
Գիրկընդխառն կռիւ. s. lutte.
Գիրկընդխառնութիւն. } V.
Գիրկընդխառնում. }
Գրկախառնութիւն.
Գրնալ. V. Գիրանալ.
Գիրութիւն. s. embonpoint, cor-
 pulence; անհմարին —, obésité.
Գիրաւ. a. gras, boulot, grasset,
 rondelet.
Գիրուց. s. lard.
Գիրցնել. va. engraisser.
Գիրցնող. a. qui fait engraisser,
 engraisseur.

Գիրք. s. livre; les Ecritures; սուրբ
 —, les livres saints, l'Ecriture
 sainte, les saintes Ecritures; —
 աստուծոյ տալու պատգամաց. les
 livres sacrés; V. Գիր.
Գիւղ. s. village, campagne.
Գիւղաբնակ. a. qui habite la
 campagne ou le village, campa-
 gnard, villageois. [ture.
Գիւղագնացութիւն. s. villégi-
Գիւղախումբ. s. commune.
Գիւղակ. s. petit village, hameau.
Գիւղական. a. s. paysan, campa-
 gnard, rustique, villageois.
Գիւղականութիւն. s. paysan-
 nerie, rusticité.
Գիւղանկար. s. paysage.
Գիւղանկարիչ. s. paysagiste.
Գիւղանկարչութիւն. s. le pay-
 sage.
Գիւղապետ. V. Գեղջաւաղ.
Գիւղատնտեսութիւն. s. écono-
 mie rurale.
Գիւղացի. s. paysan.
Գիւղատն. s. bourgade.
Գիւղախումբ. s. bourg.
Գիւս. s. découverte, invention;
 trouvaille; գիւսական —, invention
 diabolique.
Գիօղի. s. genievre, gin.
Գլան. s. rouleau, cylindre; ci-
 gare; carotte. [cylindre.
Գլանածել. a. cylindrique; s.
Գլգլուց. spl. gargouillement,
 grouillement, borborygme.
Գլել. va. rouler; — միւս, tour-
 ner la roue; fig. surpasser, ex-
 celler, surpasser de beaucoup,
 l'emporter sur, effacer, avoir l'a-
 vantage sur, évincer, avoir, le
 dessus.
Գլխաբաց. qui a la tête décou-
 verte, découvert, nu-tête.
Գլխազար. a. qui a mal à la tête;
 capiteux; — թմբուկութիւն, étour-
 dissement.

Գլխազարմարիկ. s. méd. céphalée.
Գլխազերծ. a. dont la tête est rasée; fig. effronté, éhonté.
Գլխազիր. s. initiale, majuscule, lettre capitale, lettre ou écriture onciale.
Գլխազիր. s. coiffure, coiffe, capote, chaperon.
Գլխազարդ. s. coiffure, attifet.
Գլխազարդութիւն. s. division des chapitres, l'ordre des chapitres d'un livre. table ou tableau des chapitres
Գլխակար. adv. la tête baissée.
Գլխահակ. a. la tête courbée.
Գլխահար. s. oppresseur; casse-tête (massue, travail, vin); a. capiteux.
Գլխահարկ. s. capitation, impôt ou taxe par tête.
Գլխածիւ. a. cabochon, céphaloïde.
Գլխամաս. s. redevance; գումար —, amortissement.
Գլխան. s. ichtyol. muge, mulet.
Գլխանի. spl. les têtes.
Գլխանեան. s. cocarde.
Գլխանոց. s. armet, armure de tête.
Գլխառն. s. coiffure, capote.
Գլխապան. s. tétière; capeline; heaume.
Գլխապան. s. turban.
Գլխապար. a. qui mérite la peine capitale, la peine de mort; — *զլալ գանուի*, être puni de la peine capitale mériter la peine capitale, la peine de mort.
Գլխալնար. s. amortissement.
Գլխաս. a. décapité.
Գլխանի. va. décapiter, trancher la tête, exécuter.
Գլխառնութիւն. s. décapitation, décollation, exécution.
Գլխառնի. vn. être décapité, être exécuté.

Գլխառն. V. **Գլխառնութիւն**.
Գլխարկ. s. chapeau; casquette.
Գլխարկագործ. s. chapelier, qui fait des chapeaux.
Գլխարկագործութիւն. s. chapellerie, fabrication de chapeaux.
Գլխարկական. s. chapelier, qui vend des chapeaux.
Գլխարկականութիւն. s. chapellerie, commerce du chapelier.
Գլխացու. s. mal de tête, céphalalgie; *գետ* —, migraine.
Գլխացութիւն. s. mal de tête, céphalalgie; importunité.
Գլխաւոր. a. principal, capital, essentiel; s. principal, chef.
Գլխաւորաբար. adv. principalement.
Գլխաւորացոյն. a. le principal, le plus essentiel.
Գլխաւորացէս. V. **Գլխաւորաբար**.
Գլխաւորութիւն. s. primauté, supériorité, suprématie; accomplissement; récapitulation.
Գլխիւր. adv. nu-tête, découvert.
Գլխիւր. V. **Գլխիւր**.
Գլխիւր. adv. la tête en bas, la tête renversée; a. renversé.
Գլխիւրի. vn. baisser la tête.
Գլխիւր. adv. la tête en haut.
Գլխովի. adv. lui-même; en personne.
Գլխան. s. zoöl. céphalopode.
Գլխի. s. bot. sorgho.
Գլորի. va. rouler; faire tomber, renverser.
Գլորի. vn. rouler, dégringoler; tomber, s'abattre, être renversé.
Գլորում. s. roulement, chute.
Գլորենի. V. **Գլորի**.
Գլուխ. s. tête; chef; hure; sommet, cime, extrémité; fin; fonds, capital; chapitre; tête, individu; cap, promontoire; — *գործոց*,

chef-d'œuvre ; հաստատուն —, capital fixe ; մարդ —, par tête ; par personne ; ե — հանել տանել ածել, achever, terminer, finir, mener à bout de, mener à fin, réaliser, exécuter ; — քաշել, — վերցունել, relever la tête, s'insurger contre, se révolter ; — բռնաշալ, découvrir la tête, se découvrir ; — ը չգիտեր ո՛ւր դարձել, il ne sait où donner de la tête, il ne sait que faire ; սյս ըմպելիս — կը դարձել, cette boisson porte à la tête ; տաք —, tête chaude ; գլխէ հանել, débaucher ; մէկուն — ը դարձունել, tourner la tête à qn. ; — ը կը դառնայ, la tête lui tourne ; — ը տանիլ ցաւցնել, rompre la tête, importer ; — ը կորսնցունել, perdre la tête ; — ը կտրել, casser la tête ; — ը ճաթեցնել, se casser la tête, se mettre l'esprit à la torture ; դատարկ —, tête vide ; — խռնարհեցնել ծռել, baisser la tête, s'humilier devant, céder, մէկուն — ը տաքցունել monter la tête à qn. ; տաքէն մինչեւ — ը գին ետլ, armé de pied en cap.

Դյուխ զարծոց. s. chef-d'œuvre.

Դյուրիլ. V. Դյուրիլ.

Դյուրում. V. Դյուրում.

Դյուրցնիլ. V. Դյուրիլ.

Դյուս. etc. V. Դյուս. etc.

Դնագիտութիւն. s. dessin linéaire. [nevas.

Դնագիր. s. dessin, écriture ; ca

Դնագրական. a. de dessin ; — երկբաշափութիւն, géométrie descriptive.

Դնագրել. va. dessiner ; écrire ; décrire, dépeindre.

Դնագրեալ. a. dessiné.

Դնագրիչ. } s. dessinateur.

Դնագրաչ. }

Դնագրութիւն. s. dessin ; linéament. [papier réglé.

Դնամ. a. rayé, réglé ; — Թաղթ.

Դնակամ. a. linéaire.

Դնել. va. tirer des traits, tracer, rayer, régler, barrer ; souligner ; ճաւածել մը —, tracer ou décrire une ellipse.

Դնում. V. Դնագրում.

Դնուծ. a. vil, abject, vilain, mesquin, pauvre.

Դննել. va. avilir, humilier, déprécier, faire peu de cas de, mépriser, diminuer.

Դննիլ. vn. être avili ou déprécié, tomber en décadence, perdre son éclat, devenir pauvre, mesquin ou chétif.

Դննութիւն. s. vileté, humiliation, avilissement, mesquinerie, pauvreté, abjection.

Դնուծ. V. Դնուծ.

Դդդդ. } s. coche de flèche.

Դդդուկ. }

Դդար. s. bot. galle, noix de galle.

Դդարական. a. chim. gallique.

Դդարահամ. a. qui a le goût de galle ; aigre, acerbe.

Դնեցնել. va. faire mettre à genoux.

Դնիլ. vn. se mettre à genoux.

Դմբ. s. coupole, dôme.

Դմբածա. a. en forme de coupole.

Դմբալար. V. Դմբածա.

Դմբար. a. bombé, convexe ; s. pendentif.

Դմբաւոր. a. à coupole.

Դմբ. V. Դմբ.

Դնահա. s. commissaire-priseur ; appréciateur. [d'appréciation.

Դնահական. a. appréciatif,

Դնահակ. va. priser ; estimer, évaluer, apprécier. [estimable.

Դնահակի. a. appréciable,

Դնահաթիչ. s. commissaire-pri-
seur; appréciateur.

Դնահասող. s. appréciateur.

Դնահասուքիւն. s. prístee; es-
timation, évaluation, appréciation.

Դնահասուիլ. vn. s'apprécier.

Դնահասում. V. **Դնահասու-
քիւն**.

Դնայուն. a. ambulant, mobile.

Դնացք. s. allure, marche, dé-
marche, cours; allures, manières,
attitude, tenue; manière d'être, con-
duite, mœurs, genre de vie; départ,
voyage; *նազեի* —, une noble dé-
marche; *սիգանք* —, démarche
majestueuse; *չար* —, mauvaise
conduite; *յաղթական* —, marche
triomphale.

Դնգախաղ. s. jeu de paume.

Դնգածաղիկ. s. bot. armoise,
artémise, artémisia.

Դնդակ. s. globeule, boule; balle,
bille; boulet; cercle; bord; groupe;
— *որթոյ*, vrille, bouton de vigne;
— *մեղուաց*, essain; — *խողալ*,
jouer à la balle, jouer aux billes.

Դնդակացի. s. mitrailleuse.

Դնդակեղ. a. sphéroïde.

Դնդակիկ. s. globule.

Դնդակաւոր. a. globuleux.

Դնդակոծել. va. bombarder.

Դնդակոծութիւն. s. bombar-
dement. [ծութիւն.

Դնդակոծում. V. **Դնդակո-**

Դնդածել. s. sphérique, globu-
laire, sphéroïde.

Դնդածելութիւն. s. sphéricité.

Դնդամուկ. s. billard.

Դնդամալ. vn. prendre une forme
sphérique, s'arrondir; bot. se nouer.

Դնդալափ. s. calibre, sphéromètre.

Դնդալե. s. colonel; *փոխ* —,
տեղակալ —, lieutenant-colonel.

Դնդալեանութիւն. s. colonellat.

Դնդալեք. adv. sphériquement.

Դնդալիկ. s. épingle.

Դնդացի. V. **Դնդակացի**.

Դնդիկ. s. boulette; lobule; glo-
bule.

Դնել. va. acheter, acquérir, faire
achat ou emplette de.

Դնելիկ. a. achatable.

Դնծիկ. s. petite épingle, camion.

Դնծահաս. s. bot. grain de co-
riandre.

Դնող. a. s. acheteur, acquéreur.

Դնոսիկակիւն. s. théol. gnos-
tique, gnosticien.

Դնոսիկականութիւն. s. théol.
gnosticisme.

Դնոսիկեան. s. théol. gnosti-
cien; a. gnostique.

Դնորդ. a. s. acheteur, acquéreur.

Դնում. s. achat, acquisition.

Դնչու. s. tzigane, bohémien,
tzingarie.

Դնչուի. sf. bohémienne.

Դնախալ. V. **Դնդախալ**.

Դնաւ. V. **Դնդակ**.

Դնակտաւոր. a. blessé ou percé
d'une balle.

Դոկուր. s. argol.

Դոգ. s. sein; anse, golfe; niche;
bassin, pli.

Դոգած. s. creux, cavité.

Դոգածել. V. **Դոգաւոր**.

Դոգածելութիւն. s. **Դոգա-
ւորութիւն**.

Դոգանալ. vn. se creuser, de-
venir creux; se gonfler, s'enfler.

Դոգաւոր. a. creux, concave.

Դոգաւորութիւն. s. concavité.

Դոգել. va. caver, creuser; ren-
fermer, contenir.

Դոգնգ. s. tablier.

Դոգցես. adv. pour ainsi dire,
pour ainsi parler, on peut dire;
comme, presque, à peu près.

Դոդի. a. atteint de psoriasis,
psoriasis.

Դոդութիւն. s. méd. psoriasis.

Դոդոցել. vn. pissoter.

- Գոգել. vn.** pisser, uriner.
Գոթական. } a. gothique.
Գոթացի. }
Գոլ. s. chaleur, hale; phys. calorie.
Գոլախառն. a. chaud.
Գոլանալ. vn. se chauffer.
Գոլաչափ. s. calorimètre.
Գոլաչափական. a. calorimétrique.
Գոլաչափութիւն. s. calorimétrie.
Գոլորեանալ. vn. s'évaporer.
Գոլորեանման. } a. comme
Գոլորեանասակ. } une vapeur, vaporeux.
Գոլորացնել. va. évaporer.
Գոլորացում. s. évaporation.
Գոլորի. s. vapeur, exhalaison, buée. [նալ.
Գոլորիանալ. V. Գոլորում.
Գոհ. a. content; — ըլլալ, être content; — ընել, contenter; քիչով — ըլլալ, se contenter de peu.
Գոհաբանական. a. de remerciements, de grâces; — աղօթք, Te Deum.
Գոհաբանել. V. Գոհանալ.
Գոհաբանութիւն. V. Գոհութիւն.
Գոհանալ. vn. rendre grâces, remercier, faire un remerciement.
Գոհար. s. bijou, joyau; fig. bijou.
Գոհարագործութիւն. s. joaillerie.
Գոհարազարդ. a. orné de joyaux.
Գոհարալաւան. s. joaillier, marchand de diamants.
Գոհարալաւանութիւն. s. joaillerie. [էրին.
Գոհարանաւ. s. boîte à bijoux.
Գոհարեղէն. s. bijoux, joyaux, bijouterie.
Գոհացող. s. celui qui rend grâces.
Գոհացողութիւն. V. Գոհութիւն.
Գոհացում. s. satisfaction; — առաւ, satisfaire.
- Գոհացուցիչ. a.** satisfaisant.
Գոհութիւն. s. action de grâces, remerciement; Խորհուրդ գոհանութեան, la sainte Eucharistie; — Աստուծոյ, grâce à Dieu, Dieu merci.
Գոհունակութիւն. s. satisfaction, contentement.
Գող. s. voleur; Զարտար —, escroc, filou, fripon.
Գողաբար. adv. comme un voleur.
Գողալեզու. s. argot, langue verte.
Գողակից. a. complice de vol.
Գողամիտ. a. enclin à voler, à dérober.
Գողամոլ. s. cleptomane.
Գողամոլութիւն. s. cleptomanie.
Գողանալ. va. voler, dérober; faire en cachette, tenir caché, dissimuler, tromper; Զարտարութեամբ —, escroquer, filouter, friponner.
Գողանք. V. Գողօգն.
Գողացիկ. a. ce qui se fait à la dérobée, clandestin; — ամուսնութիւն, mariage clandestin ou secret.
Գողնալ. V. Գողանալ.
Գողորսութիւն. s. braconnage.
Գողութիւն. s. vol; larcin; գողութեան դիւրամէտ ըլլալ, avoir les mains crochues, avoir du penchant au vol.
Գողուհի. sf. voleuse.
Գողուղի. s. chemin dérobé.
Գողուցի. a. volé, dérobé; naturel, illicite.
Գող. a. tendre, touchant.
Գողաբարբառ. a. d'un langage tendre; d'une voix tendre.
Գողարիկ. a. touchant, tendre.
Գողօգն. s. larcin.
Գողօգնաբազըց. s. receleur.
Գոհաքմ. s. minér. turquoise.
Գոհաքմառն. s. bot. cuscute, barbe de moine.

Գոմակ. s. bot. camélée.
Գոմարու. V. **Գոմարու.**
Գոմ. s. étable, bergerie; — *երգանց.* bouverie.
Գոմե. s. zool. buffle; *էգ—*, buffonne.
Գոմի. s. bot. saponaire des vaches.
Գոյ. s. existant, ce qui est, ce qui existe; être, existence, subsistance; *գոյք,* avoir, biens, possessions; *է—*, ce qui n'est pas, néant.
Գոյակ. s. existant, être.
Գոյական. a. existant; s. gram. substantif.
Գոյականաբար. } adv. substan-
Գոյականօրէն. } tivement.
Գոյակից. a. coexistant, consubstantiel; — *սլու.* coexister.
Գոյակցութիւն. s. coexistence, consubstantialité.
Գոյանալ. vn. être créé, exister, être, avoir l'existence; se former, se produire.
Գոյալիմակ. s. statu quo.
Գոյարար. s. qui crée les substances, créateur.
Գոյացական. a. substantiel.
Գոյացութիւն. s. substance, essence, être; création, créature.
Գոյացնել. va. donner l'être ou la substance, créer; produire.
Գոյացուցիչ. s. celui qui donne la substance.
Գոյաւոր. a. existant; qui a beaucoup de biens, riche, opulent.
Գոյաւորութիւն. s. existence, substance; biens, fortune, richesse.
Գոյափոխել. va. transsubstantier.
Գոյափոխութիւն. s. transsubstantiation, transformation.
Գոյժ. s. triste nouvelle, mauvaise ou fâcheuse nouvelle, cri de douleur, lamentation; — *սալ,* apporter ou donner de tristes nouvelles.

Գոյն. s. couleur, teint; *երեսին—գիտուեցաւ,* il changea de couleur de visage; *երեսին — ը կարեցաւ,* son visage a changé de couleur, il pâlit, son teint se flétrit. [bariolé.
Գոյնագոյն. a. diverses couleurs,
Գոյնզոյն. V. **Գոյնագոյն.**
Գոյց. **Գոյց քէ.** adv. Dieu nous en garde, à Dieu ne plaise.
Գոյութիւն. s. être, existence, substance, essence.
Գոյք. spl. meubles; bagages.
Գոնգեղ. s. bot. rave.
Գոնեայ. adv. au moins, du moins.
Գոնէ. V. **Գոնեայ.**
Գոնց. a. teigneux.
Գոնջանալ. vn. avoir la teigne.
Գոնջութիւն. s. path. teigne.
Գոչել. vn. crier, s'écrier, vociférer; rugir.
Գոչիւն. s. cri, clameur, vocifération, bruit, son; rugissement; — *սրճուկել,* crier, jeter ou pousser un cri.
Գոչում. V. **Գոչիւն.**
Գոչոյ. a. s. crieur.
Գոռ. a. brave, hardi, intrépide, vaillant, preux, belliqueux; s. bruit, éclat; attaque, défi, combat; — *զատերազմող,* guerrier redoutable; — *շաքար,* sucre brut.
Գոռալ. va. défier hautement, faire défi, menacer; attaquer vigoureusement, faire la guerre, pousser des cris, rugir, éclater, gronder, résonner.
Գոռել. } s. entom. taon, guêpe.
Գոռիւ. }
Գոռիւն. s. grondement.
Գոռոզ. a. fier, impétueux, arrogant, altier, orgueilleux, hautain.
Գոռոզաբար. adv. avec fierté, arrogamment, impérieusement.
Գոռոզանալ. vn. devenir fier, prendre un air arrogant, s'enorgueillir.

Դռնդուրիւն. s. fierté, arrogance, hauteur, orgueil.

Դռնութիւն. s. intrépidité; défi; rugissement.

Դտ. s. timbale (tambour).

Դոյ. V. **Դովութիւն.**

Դովաբանել. V. **Դովել.**

Դովաբանական. V. **Դովասանական.** [բիւն.]

Դովաբանութիւն. V. **Դովու-**

Դովասան. V. **Դովիչ.**

Դովասանական. a. d'éloge, de louange; s. éloge, panégyrique.

Դովասանութիւն. V. **Դովու-**

բիւն.

Դովարձան. a. digne d'éloge.

Դովել. va. louer, faire l'éloge, faire la louange de; **ինքզինքը** —, faire son propre éloge, se louer, se vanter. [ble.]

Դովելի. a. louable, recommanda-

Դովես. s. éloge, louange; — **տալ.** donner des éloges, des louanges; **մեկուսն ընել,** faire l'éloge de qu.; — **ընդունիլ,** recevoir ou obtenir des éloges, des louanges; — **ից արժանի ըլլալ,** mériter des éloges, des louanges.

Դովիչ. s. loueur, louangeur.

Դովութիւն. s. éloge, louange; **գովութեամբ.** avec éloge; **գովութեան արժանի,** il est digne d'éloge.

Դորգ. s. tapis.

Դորգագործ. s. tapissier.

Դորգագործութիւն. s. tapisserie. [tapis.]

Դորգալսաւա. s. marchand de

Դորգիւն. s. des tapis, tapisserie.

Դորգիւնայ. s. bot. dahlia.

Դորդեան հանգոյց. s. nœud gordien.

Դործ. s. ouvrage, œuvre, affaire; chose; acte, action; travail, occupation; exécution;

նովին իսկ գործով, ipso facto, par le fait seul, par le fait même; **գալութեան** —, exploit, hauts faits; — **ի օր,** jour ouvrable, jour de travail; — **ի մարդ,** homme adroit, actif, habile; **ուրիշ** — **չմար իրեն,** բայց, il ne lui reste plus que; **Դործք իւրաքանչեւ,** acte des Apôtres.

Դործադիր. s. exécuter; a. exécutif, exécutoire; — **իշխանութիւն,** pouvoir exécutif.

Դործադուլ. s. grève; — **ընել,** se mettre en grève.

Դործադրել. va. exécuter; faire usage, employer, pratiquer.

Դործադրելի. a. applicable, exécutable.

Դործադրիչ. } s. exécuter.

Դործադրող. } s. exécution; usage, emploi, pratique; application. [être exécuté.]

Դործադրուիլ. vn. s'exécuter,

Դործադրում. s. exécution.

Դործած. s. ouvrage, construction.

Դործածական. a. usuel, habituel.

Դործածել. vn. employer, faire usage de; exercer.

Դործածող. s. employeur, celui qui emploie, qui se sert.

Դործածում. a. usagé, employé, d'occasion.

Դործածութիւն. s. emploi, usage; exercice, pratique.

Դործածուիլ. vn. s'employer, être employé.

Դործածում. s. emploi, usage.

Դործակ. agent; praticien.

Դործակալ. s. procureur, homme d'affaires; agent, commissaire, délégué.

Դործակալութիւն. s. procuration; agence, délégation; **գոր գործակալութեամբ,** acte de procuration.

Դորմկասար s. chargé d'affaires, agent.

Դորմկասարուփիւն s. fonction de chargé d'affaires.

Դորմկից s. coopérateur, collaborateur; — *բոլոր* coopérer, collaborer, contribuer, concourir, prêter la main, assister, aider.

Դորմկցաբար adv. coopérativement.

Դորմկցական a. coopératif.

Դորմկցիլ vn. coopérer, contribuer.

Դորմկցութիւն s. coopération, collaboration, concours.

Դորմկոց s. manufacture, fabrique, ouvroir, laboratoire.

Դորմպա s. contre-maître.

Դորմանութիւն s. affaire, œuvre, action, entreprise, opération, transaction.

Դորմանու s. entrepreneur.

Դորմուր a. qui aime le travail, laborieux, diligent, actif.

Դորմաբութիւն s. amour du travail, activité.

Դորմպար a. contre-maître, chef d'atelier, chef ouvrier.

Դորմպարութիւն s. fonction ou charge de contre-maître.

Դորմաւայ s. ennemi du travail, fainéant, paresseux.

Դորմաւցութիւն s. dégoût du travail, paresse.

Դորմաւիլ s. office, bureau.

Դորմառն s. usine, fabrique.

Դորմարան s. fabrique; instrument; organe, métier (machine); latrines. | graphique.

Դորմարանագրական a. organo-

Դորմարանագրութիւն s. organographie.

Դորմարանական a. organique; d'atelier.

Դորմարանաւոր s. fabricant.

Դորմարանաւոր a. organique.

Դորմարանաւորութիւն s. organisme; organisation.

Դորմար a. ouvrier; laboureur, agriculteur; *դաս — աջ*, classe ouvrière.

Դորմարութիւն s. ouvrage, travail; état d'ouvrier.

Դորմարուիլ sf. ouvrière.

Դորմարչէֆ s. main-d'œuvre.

Դորմիլ va. agir, opérer; faire, exécuter; travailler; commettre; labourer, cultiver; tricoter, tisser; fonctionner.

Դորմիլկերայ s. tactique.

Դորմիլ a. faiseur, exécuteur; qui doit être fait, faisable; s. charbon.

Դորմիլ s. instrument; outil, machine, appareil, ustensile; organe; fig. instrument, organe.

Դորմիլական a. instrumental; — *հրամշտուութիւն* musique instrumentale.

Դորմիլ s. facteur, acteur.

Դորմիլ V. **Դորմիլ**.

Դորմիլական a. pratique.

Դորմիլականապէս adv. pratiquement.

Դորմիլականութիւն s. pratique.

Դորմիլանօրէն V. **Դորմիլականապէս**. [նապէս.

Դորմիլապէս V. **Դորմիլական**.

Դորմիլ V. **Դորմիլ**.

Դորմողութիւն s. action; opération; affaire; — *կատարել*, opérer; *թուարանական* —, opération d'arithmétique.

Դորմում s. fabrication, confection, ouvrage, façon.

Դորմուիլ vn. être travaillé ou fait.

Դորմուիլ sf. ouvrière.

Դորմուն a. agissant, actif, énergique; efficace; cultivé, qui rapporte; ouvrage, travaillé, façonné; V. **Դորմունայ**.

Գործունեայ, Գործոցնայ. a. qui a beaucoup d'activité, actif; faiseur, exécuteur.

Գործունեութիւն. s. activité.

Գործչուի. sf. factrice, actrice.

Գործօն. V. **Գործուն.**

Գոր. a. gris.

Գորագոյն. a. gris; *մութ, բաց* —, gris foncé, clair.

Գորսխայս. a. grisâtre, gris.

Գորսխաւն. a. grisonnant, grisâtre.

Գորալուի. V. **Գորսխայս.**

Գորալ. s. tendresse, affection, attendrissement, sentiment tendre ou affectueux; *զուր գործ* *վայ*, tendresse, tendres marques d'amitié.

Գորալաւ. adv. tendrement, affectueusement.

Գորալագի. a. tendre, affectueux, adv. affectueusement, tendrement.

Գորալազուր. a. tendre, sensible, compatissant.

Գորալալուի. a. tendre, affectueux; plein de compassion, attendrissant, sentimental.

Գորալալից. V. **Գորալալուի.**

Գորալալաւ. a. qui verse la tendresse.

Գորալաւն. V. **Գորալալուի.**

Գորալաղէ. a. attendrissant, tendre, affectueux, touchant, charitable.

Գորալանց. spl. tendresses, attendrissement.

Գորալանօք. adv. tendrement.

Գորալի. va. attendre, toucher; vn. V. **Գորալի.**

Գորալի. vn. avoir de la tendresse, s'attendrir, être touché, être touché de compassion, se sentir attendri pour.

Գորալեմի. s. anat. pie-mère.

Գոր. s. zool. grenouille; — *ը կը կարկաշէ* la — coasse.

Գորագոյն. spl. zool. batraciens.

Գորսուի. s. méd. grenouillette, ranule.

Գորս. s. méd. grenouillette.

Գոր. a. fermé; — *գործու.* savoir par cœur; — *ընտ.* apprendre par cœur.

Գորի. va. fermer.

Գոր. s. fosse; puits, puisard; cellule, alvéole (des abeilles).

Գորագ. s. troupe irrégulière, milice.

Գոր. s. pitié, tendresse, compassion, miséricorde.

Գորագոր. a. s. porteur de tristes nouvelles; funeste.

Գորագոր. } V. **Գորագոր.**

Գորագոր. } V. **Գորագոր.**

Գորագոր. a. qui porte de tristes nouvelles.

Գորագոր. va. apporter ou donner de tristes nouvelles, donner une mauvaise nouvelle; se lamenter, pousser des cris de douleur. déplorer.

Գորագոր. s. cri de douleur, pleurs, lamentations.

Գորագոր. s. porteur de tristes nouvelles, qui donne de mauvaises nouvelles; qui se lamente.

Գորագոր. V. **Գորագոր.**

Գոր. a. émoussé.

Գորագոր. s. chaussette; bas.

Գորագորագոր. a. sans chaussettes. [settes.

Գորագորագոր. a. privé de chaus-

Գոր. s. poignée, quantité que la main fermée peut contenir.

Գոր. s. glèbe, motte.

Գոր. s. genou; rotule.

Գոր. spl. genoux.

Գորագոր. s. zool. putois; furet.

Գորագոր. V. **Գորագոր.**

Գորագոր. s. réunion, assemblée; arith. somme, addition.

Գորագոր. va. réunir, assem-

bler, convoquer; arith. additionner; — *Ժեբակդան*, assembler le sénat.

Դուսարուիլ. vn. rassembler, se réunir; faire des préparatifs de guerre; faire la guerre, en venir aux mains; s'embarrasser, être surpris, stupéfait ou confus; se replier sur soi-même, se recueillir.

Դուսարու. s. arith. addition; — *ընել*. faire une —. [troupe.

Դուսարակ. s. corps, corps de **Դուց**. s. effort; — *գործել*, s'efforcer, tâcher, s'ingénier, faire un effort, des efforts, tous ses efforts ou les derniers efforts, s'épuiser en efforts, faire de son mieux, se mettre en quatre, prendre à tâche de, faire des démarches, mettre son amour-propre à, n'oublier rien pour, mettre tout en œuvre.

Դուցակ. a. d'une belle couleur, beau, charmant.

Դուցարար. V. **Դուցա**.

Դուցարարութիւն. V. **Դուցարարութիւն**.

Դուցակ. s. couleur, teint, nuance; manière, sorte, façon; prép. comme, de la même façon, de même, de la même manière, en guise; *գունակ* —, à de diverses couleurs; adv. en diverses couleurs. [pâle, blême.

Դուցա. a. décoloré, déteint; pâli;

Դուցակ. va. décolorer, déteindre; faire pâlir.

Դուցաիլ. vn. se décolorer, se déteindre; pâlir, blêmir, devenir pâle ou blême.

Դուցաիլ. a. imprimé en couleurs. [pâleur.

Դուցարարութիւն. s. décoloration;

Դուցար. a. coloré, colorié, teint; vif, diligent.

Դուցարիլ. va. colorer, colorier, teindre, mettre en couleur. **Դուցարիլ**. a. s. colorant, colorateur, coloreur, coloriste.

Դուցարարութիւն. s. couleur, teint, colorisation, belle couleur.

Դուցարու. s. coloration, colorage, coloremment, coloriage.

Դուց. s. troupe, compagnie, régiment; bande, troupe; bande, sphère; balle, boule; — *գունդ*, — *առ* —. adv. par troupes; — *կազմել*, organiser des troupes.

Դուցակուց adv. par troupes, par bandes; — *գիծել*, *վազել*. accourir en foule; en abondance.

Դուցիսակ. s. jeu de balle, jeu de paume.

Դուցարար. s. connétable.

Դուց. s. sphère, globe.

Դուցակիւր. a. rond comme une boule.

Դուց. s. sebile, jatte, écuelle.

Դուակ. a. s. devin, prédiseur, prophète; qui annonce, qui avertit; dénonciateur, délateur.

Դուակուր. a. qui prédit; clair, évident, notoire.

Դուակիլ. va. deviner, prédire, prévoir, présager, pronostiquer, augurer, mettre le doigt sur ou dessus. [diseur.

Դուակիլ. s. pronostiqueur, pré-

Դուակիլ. V. **Դուակիլ**.

Դուակութիւն s. prédiction, présage, prévision, conjecture; — *ողոյ*, pronostic du temps.

Դուակու. V. **Դուակութիւն**. [lutte.

Դուար. s. guerre, combat, débat,

Դուարայալ. a. s. vainqueur des combats ou de lutte, victorieux.

Դուարիլ. vn. faire la guerre, combattre, lutter, débattre, disputer.

Գուպարիլ. V. **Գուպարիլ**.

Գաւա. s. baignoire.

Գուսան. s. chanteur; musicien; acteur; sf. chanteuse, cantatrice; musicienne; actrice. [tral.

Գուսանական. a. musical, théâ-
Գուսաներգութիւն. s. opéra;
փոքր —, opérette.

Գորգուրայ. vn. être rempli de tendresse pour, choyer, droloter, chérir.

Գորգուրանք. spl. tendresses.

Գորպիսալ. s. aiguille à tricoter, broche.

Գոյգ. adv. de peur que, de crainte que, de peur de, prenez garde que; peut-être.

Գիւր. s. vilebrequin, losse.

Գագաւ. vn. croasser, gargouiller, grouiller; *ազգաւք՝ աղիք 4ը գագաւն*, les corbeaux croassent, les entrailles gargouillent.

Գանիկ. a. roturier, paysan, rustaud; populacier, populaire, commun, vulgaire, banal, ordinaire, bas.

Գանիկաբար. adv. grossièrement; vulgairement.

Գանիկալիւն. s. vulgarité.

Գագի. s. bot. scorsonère. [néral.

Գաիլ. s. minér. sel gomme, sel mi-

Գանի ալ. vn. courir ou accourir ensemble, se rendre ou se porter en foule, affluer, donner l'assaut ou faire assaut, aller à l'assaut, assaillir, attaquer, fondre sur, tomber impétueusement, se porter avec ardeur, se lancer, s'élancer avec impétuosité.

Գանի. V. **Գանգուր**.

Գանկ. s. bonnet, calotte; inventeur. auteur, découvreur.

Գանք. s. invention.

Գանիկ. s. devinette.

Գոյի. s. celui qui trouve, inventeur, découvreur.

Գանիլ. va. trouver, inventer, découvrir; *երախտի* —, recevoir des bienfaits; *շնորհ* —, V. **Շնորհ**.

Գանգ. V. **Գոյի**.

Գանուած. a. trouvé; situé.

Գանուիլ. vn. se trouver; paraître, être; *հաւատարմիւն* —, être fidèle; *զերծ* —, être exempt.

Գրաբար. s. langue littéraire ou classique.

Գրաբարեան. a. partisan de l'arménien classique.

Գրաբարադէ. s. connaisseur de l'arménien classique.

Գրաբար. s. porteur (de lettres).

Գրագէտ. s. littérateur, lettré, homme de lettres; *գրագէտք*, le monde littéraire, les gens de lettres.

Գրագիտական. a. littéraire.

Գրագիտութիւն. littérature, les lettres, connaissances littéraires.

Գրագիտօրէն. adv. littérairement.

Գրագիր. s. auteur, écrivain; sec-

Գրագրութիւն. s. plagiat.

Գրագրութիւն. s. secrétariat (fonction).

Գրագր. s. critique, critiqueur.

Գրագրական. a. critique.

Գրագրեիլ. va. critiquer.

Գրագրեալ. s. critique.

Գրագրութիւն. s. critique, critique littéraire. [քիւն.

Գրագրանք. V. **Գրագրանք**.

Գրախոս. s. bibliothéque.

Գրախոս. s. bibliographe.

Գրախոսական. a. bibliographique.

Գրախոսութիւն. s. bibliographie.

Գրախոս. s. relieur.

Գրախոս. s. lutrin.

Գրախոս. a. littéraire; s. littérateur, lettré; — *ժողով*, écrivain, homme de lettres.

Գրականական (*գրչաք' Գրական*)
a. littéraire. [բիւն.]

Գրականութիւն. V. **Գրագիտութիւն**.

Գրականաց. a. lecteur.

Գրականօթիկ. s. email.

Գրահօշի. s. algèbre.

Գրահօշուագէտ. s. algébriste.

Գրահօշուական. a. algébrique.

Գրածի. a. qui a la forme d'un livre, comme un livre.

Գրածուարան. s. fonderie de caractères.

Գրամա. s. bibliomane.

Գրամալուրիւն. s. bibliomanie.

Գրանգ. s. bibliothèque.

Գրաօւր. s. compositeur.

Գրաօւրապետ. s. prote.

Գրաօւրաց. s. composteur.

Գրաօւրութիւն. s. composition.

Գրապահ. s. conservateur (de livres), bibliothécaire.

Գրապան. s. frange, bord d'habit; collet d'habit.

Գրապանակ. s. plyactère; poche; portefeuille.

Գրապետ. s. bibliothécaire.

Գրապետան. s. bureau, secrétaire.

Գրապետակ. s. bureau, cabinet.

Գրաւր. s. amateur de livres, bibliophile.

Գրաւրութիւն. s. amour des livres, bibliophilie.

Գրաս. s. bête de charge ou de somme; fig. bête, stupide.

Գրասապան. } s. postillon.
Գրասապար. }

Գրաւան. s. libraire.

Գրաւանաւան. s. librairie (magasin). [(profession).]

Գրաւանաւորութիւն. s. librairie

Գրաւարձութիւն. s. calligraphie.

Գրաւ. s. sagum.

Գրաւախ. } s. tableau noir.
Գրաւախակ. }

Գրան. s. bibliothèque.

Գրաւ. s. gage, nantissement; gage, pari; gageure; preuve, témoignage;

— **դնել**, mettre en gage, engager; — **առնել**, prendre des gages;

գրաւն հանել, retirer un gage; **մէկուս հետ** — **դնել**, faire un pari, parier, gager; — **ը կորցնել**, perdre la gageure.

Գրաւադիր. s. parieur, parieuse, gageur.

Գրաւադրի. V. **Գրաւ դնել**.

Գրաւական. s. hypothèque; arrhes; gage; — **տալ**, donner en ou pour hypothèque.

Գրաւականի. va. hypothéquer.

Գրաւահարկ. a. qui saisit; s. saisie, engagement; — **ընել**, saisir, engager.

Գրաւան. s. mont-de-piété.

Գրաւի. va. prendre pour gage, pour nantissement; saisir, s'approprier, retenir, occuper, s'emparer de, s'arroger, envahir, empiéter; — **յարքունիս**, confisquer; **մէկուս ուշադրութիւնը** —, fixer l'attention de qn.

Գրաւիլ. a. saisissable.

Գրաւիչ. a. attrayant.

Գրաւոր. a. écrit; — **օրէնք**, la loi écrite; — **կերպով**, par écrit.

Գրաւորական. V. **Գրաւոր**.

Գրաւորապետ. adv. par écrit.

Գրաւութ. s. saisie, mainmise.

Գրաւցին. s. censeur.

Գրաւցնական. a. de censure.

Գրաւցնի. va. censurer.

Գրաւցնիչ. s. censeur.

Գրաւցնութիւն. s. censure.

Գրալ. vu. couvrir; glousser; caresser, choyer.

Գրաւալ. vn. se livrer à la mollesse, aux plaisirs, aux délices, se dorloter.

Գրաւի. spl. mollesse, délicatesse; délices, volupté, plaisirs.

Գրալ. va. élever ou nourrir a-

avec mollesse, traiter avec délicatesse, bichonner, dorloter, choyer, caresser.

Դրգիլ. V. **Դրգալ**.

Դրգիչ. a. caressant.

Դրգիւ. s. défi, provocation; aiguillon, stimulant, mobile, impulsion, stimulation; բարեխախաճ — émulation.

Դրգիւակ. s. guenillon, haillon, guenille, habit déguillé, chiffon.

Դրգիլի. V. **Դրգիւակ**. [tessc.

Դրգուլիւն. s. mollesse, délicatesse.

Դրգակ. va. exciter, provoquer, irriter, stimuler, agacer, monter la tête à qn.

Դրգաիչ. a. excitatif, excitant, stimulant, irritant, provocant; instigateur, fauteur.

Դրգառ. V. **Դրգաիչ**.

Դրգուլիւն. s. excitation, provocation, effervescence, instigation, irritation; dispute, querelle.

Դրգուլիլ. vn. s'exciter, s'irriter.

Դրգաւմ. s. excitation, stimulation.

Դրգալ. vn. grogner, murmurer.

Դրգաւմ. s. le tournant d'une rivière, le courant d'un fleuve, tourbillon.

Դրեան. } spl. livres.

Դրեանք. }

Դրեթ. adv. conj. presque, quasiment, à peu près, quasi, à peu de chose près, environ, pour ainsi dire.

Դրել. va. écrire; graver, tracer; compter, considérer; attribuer, imputer, estimer; peindre; առ ոչինչ —, ne faire aucun cas, ne faire cas de, n'estimer nullement, considérer pour rien, mépriser.

Դրիլ. s. seringue, lavement, clystère; — առնել, prendre un lavement, un remède, un bouillon pointu.

Դրիլել. vn. seringuer.

Դրեղէն. a. écrit.

Դրէթ. V. **Դրեթ**.

Դրեկալ. V. **Դրեւորոյ**.

Դրեիչ. s. flou, escroc, chevalier d'industrie, fripon.

Դրեցիլ. va. heurter, pousser, coudoyer.

Դրիչ. s. plume; burin; écrivain; copiste; երկաթէ —, plume métallique; փետուրէ —, plume d'oie.

Դրիւ. s. setier.

Դրկախառն. adv. avec embrassement; — սիրով իրար բարեւել. se saluer et s'embrasser avec effusion.

Դրկախառնիլ. vn. s'embrasser.

Դրկախառնութիւն. s. embrassade, embrassement, accolade.

Դրկաչափ. s. brasse.

Դրկասարած. a. à bras ouverts, à cœur ouvert.

Դրկիլ. vn. embrasser; prendre dans ses bras. [սալ.

Դրահ. s. foule; — առլ, V. **Դրահ**.

Դրահիլ. V. **Դրահալ**.

Դրող. s. écrivain, scribe; — կարդացող, homme de lettres, homme instruit.

Դրոյ. s. échoppe; — աշակերտ, V. **Դրող կարդացող**.

Դրուած. s. écrit, écriture.

Դրուան. s. boisseau.

Դրութիւն. s. écriture, écrit.

Դրուիլ. vn. s'inscrire, être écrit, s'écrire.

Դրուիւն. s. entom. attélabé.

Դրչափառութիւն. s. paléographie.

Դրչափր. s. manuscrit; copiste de manuscrits.

Դրչակ. s. écrivassier.

Դրչակալ. s. porte-plume.

Դրչախառն. s. canif.

Դրչաւան. s. écritoire.

Դրչութիւն. s. l'art d'écrire, écriture.

ᠳᠠᠷᠠᠩᠭᠢ. s. poche; — *ᠳᠠᠷᠠᠩᠭᠢ*,
mettre dans sa poche, empocher.

Գրպանակ. s. pochette.

Գրպանիկ. Վ. Գրպանյան.

Գրպանի. V. Գրպանը գնի.

Prunus. s. gallette.

ProGum4. s. rouleau à pâtisserie.

Arfuntunq. s. relieur.

Գրապետ. Վ. Գրապետ.

Գրասուն. V. Գրասուն.

Գրքոյք, Գրքուկ. s. petit livre, opusculé, brochure.

POU. a. sec, desséché, mort ;
perclus, paralysé. [cher, mourir.

Гонимый. vn. se dessécher, se sé-

ᠮᠣᠩᠭᠭ᠎ᠠ. va. dessécher, sécher.

ԳՕՍԱՏՅՈՒՄ. V. ԳՕՍՈՒՔԻՆ.

ῥομφαία . s. dessèchement;
ankylose

Գոսխմարա. V. Գոսխմարոթիկ.

Photography. s. lutteur.

Գոսխարառիկ, s. lutte.

Գօտեպիւնդ. a. prêt; vif, zélé.

Poukour. a. ceint. qui a ou qui porte une ceinture.

Poshurnbī. vn. ceindre, entourer d'une ceinture.

Գոսեւորի, Վ. Գոսեւորի.

**Գոսէկաիւ. V. Գոսեմարանւ-
քիւն.**

ԳՕՆԿԱԽԻՆՂ. V. ԳՕՆԿԱԽԻՆՂ.

Գոտի. s. ceinture, ceinturon:

Q. (ta=da= moderne: T, ancien: D.) s. quatrième lettre de l'alphabet et la troisième des consonnes; quatre, quatrième.

4. s. art. et pron. tu, toi, vous;
ce, cette, ces, celles; *սուրբդ
սրբոց*, toi qui est ou vous qui
êtes le saint des saints.

Qui. pron. ce, cet, cette, celui, celle, celui-là, celle-là.

Amphr. s. sanctuaire; autel de l'oracle.

Դաբնի, Դափնի, s. bot. laurier.

ἄνκυνη. s. cercueil, bière.

Tungungunyan. s. catafalque.

Touquiquiluna. f. s. le char, le char funèbre.

Tungquanyihir. s. croque-mort.

Tranquar. s. cessation, suspension, relâche, pause; repos, délassement; demeure; station; — *in-
ter.*, prendre du relâche, cesser, faire halte.

Գաղարեկ. Վ. Գաղրիկ.

Գաղստրեցունի. V. Գաղստրեցունի.

Իսկապէս. Վ. Իսկապէս.

Գործընկ. va. faire cesser, donner du relâche, arrêter, discontinuer, finir, mettre fin; calmer, reposer.

Դադարիլ. vn. cesser, prendre du relâche, s'interrompre, discontinuer; se reposer; finir; s'arrêter, demeurer, loger; se nicher; **Դադարեալ** —, cesser de parler, suspendre son discours.

Դաման. a. aigre, âcre, acerbe; fig. aigre, dur, revêche, cruel.
Դամանաբար. adv. cruellement, farouchement. [cruel.
Դամանաբարայ. a. farouche,
Դամանիլ. vn. s'aigrir, s'irriter, se fâcher. [de Damas.
Դամանման. s. bot. damas, prune
Դամոնոփիւն. s. aigreur, âcreté; fig. aigreur, dureté, cruauté.
Դալ. s. colostrum, premier lait qui vient après l'accouchement.
Դալար. a. vert; vert, frais, nouveau; s. verdure, herbe, gazon.
Դալարաբեր. a. qui produit de l'herbe ou de la verdure.
Դալարագեղ. a. d'un beau vert, verdoyant, frais. [գեղ.
Դալարագարդ. V. Դալարա-
Դալարագեղաց. V. Դալարագեղ.
Դալարահեր. a. dont les cheveux sont tendres. [germer.
Դալարանալ. vn. verdier, verdoyer,
Դալարարաւ. a. qui rend vert.
Դալարացնիլ. va. rendre vert, faire verdoyer; fig. renouveler, donner de la fraîcheur.
Դալարեղէն. s. verdure, herbage.
Դալարի, Դալարիֆ. s. verdure, herbe.
Դալարութիւն. s. verdure, verdure; fig. verdure, fraîcheur, renouvellement.
Դալարուս. a. verdoyant, herbeux; s. oasis.
Դալկադէմ. a. qui a la figure pâle.
Դալկահար. a. pâle, livide; — դէմք, figure —.
Դալկոս. V. Դալկոս.
Դալկոս. a. path. qui a la jaunisse, ictérique.
Դալուկ. s. path. jaunisse, ictère; fig. pâleur; ժեռեցաւիպ —, pâleur mortelle; կապուտակ դէմք —, pâleur livide, affreuse.

Դալու. s. doloire.
Դահ. a. vieux, rassis.
Դահամուհ. spl. dons sacrés, offrande.
Դահանակ. s. minér. malachite.
Դահեղան. s. monnaie, denier; piastre.
Դահիք. s. bourreau, exécuteur, exécuteur des hautes œuvres; վրէժխնդրութեան —, instrument de vengeance.
Դահիքի. s. cabinet; salon, galerie, salle; exèdre.
Դահեղապետ. s. chefs des bourreaux.
Դահուկ. s. traîneau.
Դահուկ. s. ornith. francolin.
Դադ. s. bot. calament, calamenthe.
Դամասկագործ. a. damassé.
Դամասկակերպաս. s. damassé.
Դամասկապարդ. s. bot. alcée.
Դամասկոն կօս. V. Դամասկակերպաս.
Դամասկիլ. va. damasser.
Դամբուն. s. tombeau, sépulcre, mausolée. [son funèbre.
Դամբանախօսութիւն. s. oraison, funèbre; s. oraison funèbre.
Դամբարան. V. Դամբան.
Դամոկլեան. a. de Damoclès; — սուր, épée —.
Դամուն. s. bot. damas, espèce de prune.
Դայեակ. s. nourrice; sage-femme; tuteur, tutrice; précepteur, gouvernant; — արուեստից, mère des arts.
Դայեկաբար. adv. comme une nourrice; comme un précepteur.
Դայեկասնունդ. a. élevé chez une nourrice.
Դայեկիլ. va. nourrir, élever.
Դայեկորդի. s. frère de lait.
Դայեկութիւն. s. état d'une nourrice ou d'une sage-femme.

Դալլ. V. **Դալ.**

Դալլայիկ. vn. gazouiller.

Դալլայիկ. s. chant mélodieux, modulation; — *թռչնոց*, chant des oiseaux, gazouillement, ramage.

Դանակ. s. couteau; — *ը սրել*, repasser, aiguiser un couteau.

Դանակագործ. s. coutelier.

Դանակագործութիւն. s. couterie.

Դանակավաճառ. V. **Դանակագործ.**

Դանգ. s. denier, obole.

Դանդաղ. lent, lourd.

Դանդաղաբար. adv. lentement.

Դանդաղամիտ. a. esprit lent, lourd.

Դանդաղամտութիւն. s. lenteur d'esprit. [բիւն.

Դանդաղանք. V. **Դանդաղութիւն.**

Դանդաղաւոր. a. qui s'émue lentement, lent.

Դանդաղիկ. vn. être lent; différer, tarder, lambiner, lanterner, chipoter.

Դանդաղկոտ. a. lent, lourd, lambin, chipotier.

Դանդաղութիւն. s. lenteur.

Դանդաղում. V. **Դանդաղութիւն.** [բար.

Դանդաղօրէն. V. **Դանդաղաւոր.**

Դանդաւանդ. s. mors, bridoir.

Դանդաւանք. spl. rêverie, délire, radoterie, radotage, extravagance.

Դանդաւել. vn. chanceler, vaciller, trembler; être en délire, extravaguer, divaguer, rêver, délirer, dire des sottises.

Դանդաւում. s. vacillation.

Դանկ. s. denier.

Դաժիմք. spl. transaction, traité, contract; pacte, alliance; accord; *անձնատուութեան* — , capitulation; — *դնել*, *կոնել*, *կնքել*, *հաս-*

տանել, faire, conclure ou passer un traité, contracter alliance; — *ըլնել*, *խզել*, violer ou rompre un traité.

Դաժն. s. V. **Դաժիմք**; a. doux, agréable; adv. à voix basse; — *ձայն*, douce voix; — *ձայնով*, d'une voix douce.

Դաժնագիր. s. traité; charte; *տնտեսական* — , traité de commerce.

Դաժնագիր. a. s. contractant.

Դաժնագրիկ. V. **Դաժիմք դիւ.**

Դաժնագրութիւն. V. **Դաժիմք.**

Դաժնակ. s. harmonie; manière; poignard; piano; — *անել*, *զարնել*, toucher ou jouer du piano.

Դաժնակապ. s. harmoniste.

Դաժնակահար. s. pianiste.

Դաժնակահարիկ. va. jouer de piano.

Դաժնակայտղար. s. accordeur de piano, accordeur.

Դաժնակավաճառ. s. pianiste, marchand de pianos.

Դաժնակաւոր. a. harmonieux.

Դաժնակաւորութիւն. V. **Դաժնակութիւն.**

Դաժնակիկ. va. harmoniser, mettre en harmonie; accorder.

Դաժնակից. a. allié, confédéré; — *ըլլալ*, s'allier, se confédérer, se liquer.

Դաժնակութիւն. s. accord, harmonie.

Դաժնակցական. a. fédéral.

Դաժնակցիկ. V. **Դաժնակից** բլլալ.

Դաժնակցութիւն. s. alliance, confédération, ligue, coalition.

Դաժնամուր. s. piano-forte, piano.

Դաժնամուրիկ. vn. s'allier, se coaliser, faire une alliance ou un traité, traiter, conclure un arrangement avec.

Դաժնամուրութիւն. s. alliance.

Դառոյն. s. poignard.

Դառ. s. plaine, champ, campagne; *կապոյտ՝ կապուտակային* — , la plaine azurée; *սլատերազի* — , champ de bataille.

Դառաւիգեթին. a. dont le sol est plat; — *վար*, plaine, plate campagne, prairie [plat.

Դառաձեւ. a. en forme de plaine,

Դառամուկ. s. zool. campagnol.

Դառային. a. de plaine, qui habite ou croit dans la plaine, champêtre; — *երկեր*, pays uni.

Դառան. s. menstrues, règles.

Դառանալ. vn. devenir une plaine, s'aplanir.

Դառանային. a. menstruel.

Դառանկար. s. paysage.

Դառանկարիչ. s. paysagiste.

Դառանկարչութիւն. s. paysage.

Դառապօհ. s. garde champêtre.

Դառապայ. s. plaine, campagne.

Դառացնել. va. aplanir, raser, abattre.

Դառօրայք. v. **Դառօրէք.**

Դառօրէք. spl. les champs, les campagnes, les plaines.

Դառն. a. amer; fig. amer, dur, cruel; — *ցաւ*, douleur amère.

Դառնաբարոյ. a. acariâtre.

Դառնաբեր. a. qui produit de l'amertume, amer.

Դառնազառն. a. très amer.

Դառնադեղ. s. remède amer; — *առնել*, prendre des amers.

Դառնաքոյն. a. qui a du venin amer, très venimeux.

Դառնալ. vn. retourner, être de retour, revenir sur ses pas; tourner, se tourner, se retourner; devenir, redevenir; tourner, faire un tour ou un circuit; *քրիստոնէական* — , se faire chrétien; *մէկուն կողմը* — , tourner du côté de qn., prendre son parti; *անոր*

գլուխը կը դառնայ, la tête lui tourne.

Դառնակոծ. a. déploré, avec beaucoup d'amertume.

Դառնակսկիծ. a. de la plus vive douleur, d'une douleur amère, très douloureux, cruel, poignant, cuisant; — *ցաւ*, vive douleur, douleur poignante ou cuisante.

Դառնահամ. a. qui a un goût amer, amer. [mèrement.

Դառնահառաչ. a. qui soupire a-

Դառնահոռ. a. qui sent mauvais, puant, fétide, infect.

Դառնադէտ. a. très malheureux, funeste. [համ.

Դառնաճաւ. V. **Դառն-**

Դառնամահ. a. d'une mort douloureuse ou violente.

Դառնամաղձութիւն. s. path. mélancolie.

Դառնանալ. vn. devenir amer, prendre un goût amer; fig. s'aigrir, être aigri, irrité, exaspéré, s'irriter.

Դառնաունց. a. qui souffle violemment, violent.

Դառնապէտ. adv. amèrement; — *լալ*, pleurer —.

Դառնափր. a. qui a le cœur dur, aigri.

Դառնացոյ. a. qui aigrit, qui exaspère; pervers.

Դառնացնել. va. rendre amer; fig. aigrir, irriter, exaspérer, dégoûter; envenimer, empoisonner.

Դառնացուցիչ. a. qui rend amer; qui aigrit; qui empoisonne.

Դառնին. s. bot. picris, picride.

Դառնորակ. V. **Դառնահամ.**

Դառնութիւն. s. amertume; fig. amertume, fiel, humeur, aigreur; amertume, affliction; *կեանքի դառնութիւնները*, les amertumes de la vie.

Դառնօրէն. V. **Դառնապէտ.**

Դաս. s. cohorte, bande, troupe, compagnie; classe, rang, ordre; leçon, cours; *ԿԿԵԳԻԻ* — chœur; — *տալ*, donner une leçon ou des leçons, faire un cours.

Դասադաս. V. **Դաս դաս.**

Դաս դաս. adv. par troupes, par bandes, en foule, en masse.

Դասագիրք. s. livre de classe, traité, cours.

Դասալիք. s. déserteur, transfuge; — *ըլալ*, abandonner son rang, quitter son poste, désert.

Դասալիքութիւն, Դասալիքութիւն. s. désertion.

Դասախօս. s. celui qui fait un cours, professeur.

Դասախօսել. va. faire un cours.

Դասախօսութիւն. s. leçons, cours; — *ընել*, V. **Դասախօսել.**

Դասակ. s. troupe, troupeau, bande, compagnie.

Դասական. a. classique; gram. ordinal; — *կրթութիւն*, instruction classique. [ment.]

Դասականապէս. adv. classique-

Դասականութիւն. s. classicisme.

Դասակարգ. s. classe, ordre.

Դասակարգել. va. classer, mettre en ordre, arranger, organiser.

Դասակարգութիւն. s. classification, ordre, arrangement; hiérarchie; catégorie.

Դասակարգում. s. classement.

Դասակից. s. de la même classe, camarade de classe. [classe.]

Դասակցիլ. vn. être dans la même

Դասապետ. s. commandant d'une cohorte, brigadier; maître du chœur ou de chapelle, le grand chantre.

Դասաւորութիւն. s. cours.

Դասաւոր. s. professeur.

Դասաւորն. s. classe.

Դասաւորութիւն. s. cours; — *քիմիականութեան*, — de chimie.

Դասարան. s. classe.

Դասաւանդել. V. **Դաս աւել.**

Դասաւանդութիւն. V. **Դասախօսութիւն.**

Դասաւարել. V. **Դասել.**

Դասաւարութիւն. V. **Դասակարգութիւն.**

Դասաւարում. s. classement.

Դասել. va. mettre en ordre, ordonner, arranger, classer, disposer; mettre au rang ou au nombre de, ranger parmi.

Դասընթաց. s. cours d'études, cours.

Դասընկեր. s. camarade de classe ou de collège.

Դասընթիւ. a. classique.

Դասակ. s. anat. poignet.

Դասակերտ. s. ferme, château, villa; édifice, monument; ouvrage; ville.

Դասապահ. s. poignée, manche.

Դասառակ. s. essuie-mains, serviette.

Դասախարակ. s. éducateur, précepteur, gouverneur, instituteur, mentor.

Դասախարակել. va. donner de l'éducation, élever, éduquer.

Դասախարակութիւն. s. éducation; *բարեմեղելիլ* —, bonne —; *յոռի գէշ* —, mauvaise —; *լաւ — տալ*, donner une bonne —.

Դասախարակուիլ. vn. recevoir de l'éducation, être élevé.

Դասախարակուիչ. sf. institutrice.

Դատ. s. procès, cause; jugement; — *վարել*, intenter un procès, plaider, être en procès, entrer en jugement avec; — *ի կանչել*, appeler ou citer en justice; — *ըշտահիլ*, gagner son procès ou sa cause; — *ի մէջ են*, ils sont en procès.

Դատագիր. s. procès-verbal.

Դատականց. s. contumace.

Դատախոս s. plaideur, plaidant, plaignant, requérant; *ընդհանուր* —, procureur général; — *ըստ*, plaider contre, porter plainte.

Դատախազություն s. contestation en justice, action, poursuite en justice, jugement.

Դատական a. judiciaire; — *խախտարարության*, Ministère de la Justice; — *գործերու նախարար*, ministre de la justice.

Դատակնիք s. sentence.

Դատապարտել a. condamné.

Դատապարտել va. condamner; *մահուան* —, — à mort.

Դատապարտելի a. condamnable.

Դատապարտություն s. condamnation. [damné.

Դատապարտելի vn. être con-

Դատաստան s. jugement; procès, cause; tribunal; — *ի կանչել*, assigner, citer en justice; — *կըտրել*, juger, rendre justice.

Դատաստանագիրք s. code de procédure.

Դատաստանական a. judiciaire.

Դատաստանարան s. tribunal, palais de justice. [plaidoirie.

Դատավարություն s. procédure;

Դատավճիռ s. sentence; jugement; — *կտրել*, prononcer une sentence.

Դատարան s. tribunal; *նախնական* —, cour ou tribunal de première instance; *վերաքննիչ* —, cour d'appel; *վճարար* —, cour de cassation.

Դատարկ a. vide; vacant, inoccupé; oisif, désœuvré; inutile; — *մնալ*, rester oisif, sans rien faire, sans travailler, demeurer le bras croisés.

Դատարկաբան a. qui parle de choses inutiles.

Դատարկաբանիկ vn. tenir des discours inutiles.

Դատարկաբանիկ s. discours inutiles.

Դատարկածամ s. loisir.

Դատարկախոս V. **Դատարկաբան**. [vides.

Դատարկածեղ adv. a. les mains

Դատարկաղի s. anat. jejunum.

Դատարկամիտ a. cerveau creux, écervelé.

Դատարկանալ vn. se vider, être vide; être oisif, désœuvré, rester les bras croisés; *սրահը կը դատարկանայ*, la salle se dégarnit, tout le monde s'en va.

Դատարկանճ a. oisif, fainéant, désœuvré. [bond, badaud.

Դատարկաօրդիկ a. flâneur, vaga-

Դատարկաօրդություն s. flânerie.

Դատարկապարս a. oisif, musard, flâneur, fainéant, rôdeur.

Դատարկապարտություն s. oisiveté, paresse, fainéantise.

Դատարկացնել V. **Դատարկել**.

Դատարկել va. vider, faire le vide.

Դատարկություն s. vide; oisiveté, désœuvrement.

Դատարկ s. juge; — *ըստ*, être —.

Դատարկաբար adv. comme un juge. [diciaire.

Դատարկական a. de juge, ju-

Դատարկություն s. judicature.

Դատարկել va. citer en justice, poursuivre, maltraiter.

Դատել va. juger; condamner; *խստալ* —, juger avec rigueur ou en toute rigueur.

Դատություն s. jugement; jugement, criterium. [qn.

Դատելի vn. être en procès avec

Դատում V. **Դատություն**.

Դար s. pente, précipice, bord escarpé; *դարիւ դարիւ գալ*, couler à pleins bords.

Դար s. siècle; époque; *սոկի սոկի* —, l'âge d'or;

Պլին —, moyen âge; — **է** —, — **ս** **է** —, de siècle en siècle; **քսաներորդ** — **ս** **է**, au vingtième siècle.

Դար. a. pair; — **թէ կոչաւ խա** **զալ**, jouer à pair ou non.

Դարազույս. s. époque.

Դարակ. s. tablette, étagère.

Դարահոսել. va. précipiter.

Դարահոսիլ. vn. se précipiter, être précipité, dégringoler.

Դարանգ. s. embuscade, embûche, piège, guet-apens; armoire; **կերակուրի** — buffet; — **դնել լարել** **գործել**, tendre un piège ou des pièges, dresser des embûches.

Դարանակար. a. qui dresse des embûches, qui se tient en embuscade.

[**մուս քլլալ**].

Դարանակալիլ. V. **Դարանա**.

Դարանակալուրից. s. embûche, piège, embuscade. guet-apens.

Դարանամուս. a. qui se tient en embuscade, qui tend des pièges; — **ըսալ**, se mettre en embuscade; s'embusquer, dresser des embûches, guetter.

[**լալ**].

Դարանիլ. V. **Դարանամուս քլ**.

Դարաօրջան. s. époque.

Դարապղպեղ. s. bot. poivre long.

Դարասան. s. parc.

Դարսուր. a. séculaire.

Դարսի. s. rive, bord.

[**verne**].

Դարսիս. s. cavité, creux, ca-

Դարսիս. V. **Դարսիս**.

Դարքից. s. serrurier; forgeron.

Դարքել. va. faire le serrurier, forger.

Դարքնոց. s. boutique de serrurerie; forge.

[**forges**].

Դարքնոպետ. s. maître de

Դարքնութիւն. s. serrurerie, état de serrurier ou de forgeron.

Դարեւանդ. s. penchant, pente; précipice.

Դարիմնիկ. s. bot. cannelle.

Դարիմնի. V. **Դարիմնիկ**.

Դարձ. s. tour, retour; conversion; — **ի գալ**, se convertir; — **ի բերել**, convertir.

Դարձարձիլ. vn. retourner plusieurs fois, tourner.

Դարձալ. adv. de nouveau, de-rechef, encore une fois, bis.

Դարձնիլ. va. tourner, retourner; détourner; détourner; rendre, restituer; ramener; arrêter; convertir, **հաւատքի** —, convertir; **ես** —, rendre, restituer.

Դարձում. s. tour, retour; tournure; récompense; réponse; détours.

Դարման. s. remède, ressource, expédient; cure, traitement; réparation; soin; nourriture; entretien; — **տանիլ ընել**, remédier, porter remède, avoir soin de.

Դարմանատն. s. dispensaire.

Դարմանիլ. va. remédier, réparer; traiter; avoir soin, soigner, nourrir, entretenir.

Դարմանիլի. a. réparable, remédiable.

Դարմանիչ. a. qui a soin, qui nourrit; curatif, réparateur.

Դարմանոց. V. **Դարմանիչ**.

Դարմանոց. s. dispensaire.

Դարմանութիլ. vn. se soigner, se traiter.

Դարմանութ. s. cure, traitement.

Դարունան. s. bot. doronic.

Դարաւս. s. palais, cour; cour; — **ընել**, faire la cour, courtiser.

Դաւ. s. embûche, piège, guet-apens; fraude, machination, complot, conspiration, trahison, perfidie, artifice, niche, trame; **դաւաւ**, par trahison, par surprise.

Դաւադիր. s. conspirateur.

Դաւադրել. vn. comploter, cons-pirer.

Դաւադրութիւն. s. complot, conspiration.

Դաւակից. V. **Դաւադիր**.

Դաւաճան. a. conspirateur, conjuré, cabaleur, traître, insidieux.

Դաւաճանել. va. conspirer, comploter, cabaler, conjurer, machiner, trahir, tramer, attenter à, surprendre, faire mourir, assassiner.

Դաւաճանող. V. **Դաւաճան**.

Դաւաճանութիւն. s. conspiration, complot, conjuration, cabale, trahison, fausseté.

Դաւաճանք. V. **Դաւաճանութիւն**.

Դաւանիլ. vn. confesser, avouer, professer, protester, faire profession.

Դաւանութիւն. s. confession, protestation; **Դաւանքի** —, profession de foi.

Դաւարայ. s. bot. cornouiller.

Դաւել. V. **Դաւաճանել**.

Դափ. s. tambour de basque.

Դափել. vn. battre ou jouer du tambour de basque.

Դափիւն. s. le son du tambour de basque; tapage, bruit.

Դափնեակ. s. bot. lauréole.

Դափնեայ. a. de laurier.

Դափնեպակ. a. couronné de laurier; s. couronne de laurier.

Դափնեվարդ. s. bot. oléandre.

Դափնի. s. bot. laurier.

Դգայ. s. cuiller.

Դդման. s. macaroni.

Դդմանակ. a. bot. cucurbitacé

Դդմենի. s. bot. courge (plante).

Դդում. s. bot. courge (fruit); gourde, calebasse; **դառն** —, coloquinte.

Դդել. vn. murmurer.

Դեկ. s. anat. amnios.

Դեկալ. s. ichtyol. squale.

Դեկերանք. spl. temporisation, retard, lanternerie; occupation, passe-temps; séjour.

Դեկերիլ. vn. flâner, lanterner, passer le temps; séjourner, demeurer; se livrer à, s'occuper de, s'appliquer à; hanter, fréquenter.

Դեկերում. V. **Դեկերանք**.

Դեկելիլ. vn. vaciller, chanceler, branler, se balancer; hésiter.

Դեկելոս. a. vacillant, chancelant.

Դեկուկ. s. ornith. faisán.

Դելիկն. s. ichtyol. dauphin.

Դեկեմբեր. s. décembre.

Դեկ. s. remède, drogue, médicament, médecine; poison, venin; encre; teinture, couleur; herbe; amulette, talisman; — **տալ**, donner un remède, administrer des médicaments; — **տռնել**, prendre un remède ou des remèdes; prendre du poison; — **դարման գլտռնել**, trouver un remède, remédier. [logie.

Դեկաբանութիւն. s. pharmaco-

Դեկագիր. s. recette, ordonnance.

Դեկագիրք. s. formulaire.

Դեկագործ. s. pharmacien.

Դեկագործական. a. pharmaceutique.

Դեկագործութիւն. s. pharmacie.

Դեկանա. s. pillule.

Դեկանի. s. bissac.

Դեկանիւք. s. drogue.

Դեկադուր. s. potion.

Դեկալմառ. s. droguiste.

Դեկալմառանոց. s. droguerie.

Դեկալմառութիւն. s. pharmacopole.

Դեկասուն. s. pharmacie.

Դեկարան. s. pharmacie

Դեկափ. s. antidote.

Դեկին. a. jaune.

Դեկինկել. a. jaunet.

Դեկին կոն. s. bot. curcuma.

Դեկիննալ. vn. jaunir.

Դեկինցնել. va. jaunir.

Դեկծ. s. bot. pêche.

Դեղձաւ. a. jaunâtre, blond; — *ժաղիր*, cheveux blonds.
Դեղձաւաւազ. a. qui a les cheveux blonds.
Դեղձաւիկ. a. blond; s. ornith. serin, canari.
Դեղձեցի. V. **Դեղձի.**
Դեղձի. s. bot. pêcher.
Դեղնագոյն. a. de couleur jaune, jaune.
Դեղնաթոյր. V. **Դեղնագոյն.**
Դեղնախոնկ. s. ocre jaune.
Դեղնեղ. V. **Դեղնախոնկ.**
Դեղնեղի. s. pharm. axonge.
Դեղնիլ. vn. jaunir; pâlir,
Դեղնացալ. s. path. jaunisse.
Դեղնկեկ. V. **Դեղնկեկեկ.**
Դեղնորակ. a. jaunâtre.
Դեղնութիւն. s. couleur jaune; pâleur. [yeu].
Դեղնուց. s. jaune d'œuf, mo-
Դեղու. a. venimeux.
Դեղորայք. spl. drogues, médica-
 ments, remèdes.
Դեղորէլ. V. **Դեղորայք.**
Դեմ. s. religion, croyance, secte.
Դեմար. s. denier.
Դեմիմազդեզ. s. mazdéisme.
Դեմուկե. s. chef de religion ou
 de secte.
Դեմ. adv. encore; récemment,
 nouvellement.
Դեմառողքոյ. a. poussé récem-
 ment, né ou produit récemment,
 jeune, nouveau; — *ծաղիկ տունկ*,
 jeune fleur, plante.
Դեմառոյս, Դեմառուսիկ. V.
Դեմառողք.
Դեմաղեմ. a. récent, nouveau;
 adv. récemment, nouvellement.
Դեմախօս. a. qui a commencé
 à parler récemment. [ment].
Դեմաձաղիկ. a. fleuri récem-
Դեմաձին. a. nouveau-né.
Դեմակիր. a. frais; — *կաթ հաւ-
 կիթ*, du lait, œuf frais.

Դեմակիր. a. peu exercé, nou-
 veau, novice.
Դեմահասակ. a. jeune.
Դեմահաւաւ. a. néophyte, nou-
 veau converti.
Դեմալարժ. V. **Դեմակիր.**
Դեմալիքի. a. nouvellement é-
 clos, à peine éclos ou épanoui,
 naissant; — *ծաղիկ*, fleur nais-
 sante ou tendre.
Դեմքիւր. a. conscrit.
Դեմալակ. s. palanquin; char.
Դեմալան. s. ambassadeur.
Դեմալանձողով. s. congrès.
Դեմալանխորհուրդ. s. confé-
 rence.
Դեմալանատուն. s. ambassade,
 hôtel de l'ambassade.
Դեմալանութիւն. s. ambassade.
Դեմալանուհի. sf. ambassadrice.
Դեմ. s. vice, deuxième, second;
 — *ատենապետ*, vice président; —
ատենադպիր, deuxième secré-
 taire.
Դեմ. s. rôle; — *խաղալ*, jouer un—.
Դեմակաւար. a. fig. qui joue un
 rôle, acteur.
Դեմակոմս. s. vicomte.
Դեմանուն. s. gram. pronom;
անձնական կամ էական —, —
 personnel; *ստացական* —, — pos-
 sessif; *ցուցական* —, — démon-
 stratif; *յարաբերական* —, — re-
 latif.
Դեմանունական. a. gram. pro-
 nominal. [nomase].
Դեմանունութիւն. s. rhét. anto-
Դեմաս. s. acteur.
Դեմասունի. sf. actrice.
Դեմբայ. s. gram. gérondif.
Դեմբուկ. a. raboteux, inégal,
 scabreux; s. cahot, endroit sca-
 breux, ruine scabreuse, décom-
 bres.
Դեմեմ. a. inculte, qui est en friche,
 է — *եղալ*, n'aboutir à rien, é-

chouer, manquer, être frustré; *էր բոլոր սկզկալու թիւնները* — *կ'ելլալին*. ses espérances s'évanouissaient.

Վերծովակալ. s. vice-amiral.

Վերծովակալութիւն. s. vice-amirauté.

Վերձակ. s. tailleur, couturier.

Վերձակութիւն s. état de tailleur.

Վերձան. s. fil.

Վերահակալ. s. sous-lieutenant.

Վերօձիգ. s. faux-col.

Վել. s. démon, diable; esprit, génie. [sier.]

Վզի. s. zool. cheval pur sang, cour-

Վէգ. s. amas, tas, monceau, pile; — — V. **Վէրադէգ**.

Վէրադէգ. a. entassé; adv. en tas, en masse.

Վէմ. prép. contre, à l'opposite; devant, en face de, au-devant de; — *դնել*, s'opposer, résister, tenir tête, faire résistance, contrecarrer.

Վէմք. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *ի դէմն*. dans ou en la personne; *ի դիմաց*, de la part.

Վէպ. a. convenable, propre, apte, opportun; *ի դէպ ժամնու՝ ժամանակի*, à propos.

Վէպ, Վէպի կամ Վէպի. prép. vers, envers; — *Պոլս*, vers Constantinople.

Վէպուդէպ. adv. attentivement, fixement.

Վէպուդիպ. adv. droit, tout droit, directement, droitement; dans la direction de; — *նպատակին դիմել*. aller droit au but.

Վէպք. spl. événement, les événements, circonstances, aventures, accidents, cas; faits.

Վէթ. s. observateur, surveillant;

sentinelle, gardien; espion, mouchard, émissaire. [tuné.]

Վժբալս. a. malheureux, infortuné; **Վժբալսամբար**. adv. malheureusement, par malheur.

Վժբախութիւն. s. malheur; infortune; *դժբախտութեան հանդիպել*, avoir un malheur: — *աննեալ*, avoir un ou du malheur.

Վժգմնիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., boudier, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Վժգմնութիւն. s. mauvaise humeur, bouderie.

Վժգոհ. s. mécontent; — *լլալ*. être — de; — *լնել*. mécontenter.

Վժգոհանք. V. **Վժգոհութիւն**.

Վժգոհիլ. vn. se mécontenter.

Վժգոհութիւն. s. mécontentement.

Վժգոյն. a. pâle, blême.

Վժգունութիւն. s. pâleur.

Վժխոք. a. méchant, cruel.

Վժխոքութիւն. s. méchanceté, cruauté.

Վժկամակ. a. mécontent, de mauvaise volonté, mal disposé, irrité, fâché, déplaisant, désagréable, fâcheux, importun; — *լլալ*, V. **Վժկամակիլ**.

Վժկամակիլ. vn. être irrité contre qn., lui en vouloir, boudier, s'agrir, se formaliser, se piquer, s'offenser, se fâcher contre qn. ou de qch., être mécontent, fâché, choqué, de mauvaise humeur, être indisposé contre, avoir de la répugnance, prendre la mouche, trouver mal, mauvais.

Վժկամակութիւն. s. mauvaise volonté, répugnance, déplaisir, dégoût, aversion, désagrément, bouderie, mécontentement, contrariété, déplaisance, fâcherie.

Դճնակ. a. fâcheux, pénible, affligé, désagréable, rebutant, incommode, difficile, fatigant, gênant, choquant, étrange, révoltant, atroce, affreux, tuant; d'une humeur difficile, maussade, rebarbatif, acariâtre, hargueux, dur, méchant, cruel, intraitable; — *ցաւ.* horrible douleur.

Դճնակաւորութիւն. s. dureté, acariâtreté, cruauté, atrocité, rigueur; difficulté, désagrément, grièveté, ennui.

Դճնայ. } V. **Դճնակ.**
Դճէ. }

Դճնութիւն. V. **Դճնակաւորութիւն.**

Դճնիկ. s. bot. nerprun. [cées.

Դճնիկազգի. spl. bot. rhamna-

Դճոխ. V. **Դճնակ.**

Դճոխաւոր. a. désagréable ou affreux à entendre.

Դճոխական. V. **Դճոխային.**

Դճոխակուլ. a. dévoré par l'enfer,

Դճոխային. a. infernal. [hideux.

Դճոխատօլի. a. affreux à voir,

Դճոխաւոր. s. chim. pierre infernale, nitrate d'argent.

Դճոխաւոր. a. insupportable, très dur, atroce, triste; — *կեանք.* vie affreuse.

Դճոխ. s. enfer; — *երթալ.* aller en —, aller aux —s.

Դճաւոր. a. difficile; — է. il est —.

Դճաւորաւ. a. difficile à entendre, obscur.

Դճաւորաւոր. a. difficile à porter ou à enlever.

Դճաւորաւոր. a. bizarre.

Դճաւորաւոր. a. très lourd, onéreux.

Դճաւորաւոր. } a. difficile à

Դճաւորաւոր. } guérir.

Դճաւորաւոր. a. difficile à trouver, rare.

Դճաւորաւորութիւն. s. rareté.

Դճաւորաւոր. a. difficile à marcher, impraticable.

Դճաւորաւոր.

Դճաւորաւոր. } a. difficile à dénouer, à expliquer.

Դճաւորաւոր. a. difficile à entendre; dur d'oreille, sourdaud.

Դճաւորաւոր. a. qui accouche difficilement.

Դճաւորաւոր. a. qui s'exécute difficilement, impraticable, inexecutable.

Դճաւորաւոր. a. difficile à porter ou à supporter, onéreux, importun, difficile, pénible, fâcheux.

Դճաւորաւոր. a. épineux, plein de difficultés ou d'embarras, très-compiqué, embarrassé;

— *գործ.* affaire épineuse.

Դճաւորաւոր. a. difficile à pénétrer, raboteux, impraticable.

Դճաւորաւոր. a. difficile à contenter, difficile, exigeant.

Դճաւորաւոր. a. difficile à atteindre ou à comprendre.

Դճաւորաւոր. a. incrédule; V. **Դճաւորաւոր.**

Դճաւորաւոր. } a. d'un a-

Դճաւորաւոր. } bord difficile, inabordable, inaccessible.

Դճաւորաւոր. a. difficile à digérer, indigeste.

Դճաւորաւորութիւն. s. path. difficulté à digérer, indigestion, dyspepsie. [dysurie.

Դճաւորաւորութիւն. s. path.

Դճաւորաւոր. a. difficile à entrer, inaccessible. [cre.

Դճաւորաւոր. a. difficile à vain-

Դճաւորաւոր. vn. devenir difficile; éprouver de la difficulté, se fâcher, s'indigner.

Դճաւորաւոր. a. difficile à passer ou à traverser, difficile à franchir.

Դժուարաւոր a. difficile à mou-
voir.

Դժուարացնութիւն s. path.
difficulté de respirer, asthme, dys-
pnée.

Դժուարաւոր a. lourd, étouf-
fant; s. path. asthmatique.

Դժուարապատկի } a. difficile

Դժուարապատմ } à racon-
ter.

Դժուարաշիջ } a. difficile à

Դժուարաշիջելի } effacer.

Դժուարացնել va. rendre dif-
ficile.

Դժուարաւ adv. difficilement,
avec peine; — *գալի՞րաւ* avoir
de la peine à marcher à parler.

Դժուարաւայլ a. qui fait diffi-
cilement ses pas.

Դժուարաթիւ a. très pénible;
— *աշխատութիւն*, travail ardu.

Դժուարութիւն a. difficile à exa-
miner.

Դժուարիլ vn. éprouver de la
difficulté; supporter avec peine, a-
voir quelque répugnance à, s'in-
digner, être fâché ou indigné, se
fâcher.

Դժուարիմաց a. difficile à con-
cevoir, ardu, inintelligible.

Դժուարիւն V. **Դժուար**.

Դժուարութիւն s. difficulté; — *ը
զերցնել՝ հարթել*, soulever la diffi-
culté, aplanir les difficultés.

Դժպահ a. indécent, inconve-
nant, indigne, déplacé, absurde.

Դժպահութիւն s. inconve-
nance, inconvenients.

Դժպի a. incommode, désagréa-
ble, triste, odieux, insupportable,
disgracieux.

Դժպիւրութիւն s. contrariété, mé-
chanceté, mauvaise humeur.

Դի s. cadavre, mort; côté.

Դիագար a. celui qui embaume
les morts, embaumeur.

Դիագարիլ va. embaumer.

Դիագարութիւն s. embaume-
ment.

Դիագնական a. méd. autop-
tique. [autopsier.

Դիագնիլ va. faire l'autopsie,

Դիագնութիւն s. méd. autop-
sie.

Դիաքալ s. fossoyeur.

Դիաքաւալ a. roulé, étendu
comme un mort; — *իմալ մեռնիլ*,
tomber raide mort, être tué raide,
demeurer raide mort sur la place.

Դիակ s. cadavre, mort.

Դիական a. cadavérique.

Դիականման a. cadavéreux.

Դիակապու a. qui dépouille
les morts.

Դիակիզական a. crématoire.

Դիակիզութիւն } s. crémation.

Դիակիզում }

Դիակիր a. qui porte les morts;
s. croque-mort.

Դիակիւմանլ vn. devenir comme
un cadavre.

Դիակիւացեալ a. cadavérique.

Դիակողոպու V. **Դիակա-
պու**.

Դիակոյս s. amas de cadavres.

Դիահաւել va. disséquer: [tion.

Դիահատութիւն s. chir. dissec-

Դիապառութիւն s. idolâtrie.

Դիապառիլ V. **Դիագար**.

Դիապար s. galérien.

Դիապարութիւն s. galère.

Դիամուց՝ Դիամուց բլլալ.
têter, être nourri de lait.

Դիգրամայ s. didrachme.

Դիլ va. têter, prendre le sein.

Դիլցիլ a. qui tète du lait; —
մանուկ՝ գառն, enfant, agneau
encore à la mamelle.

Դիլցնիլ va. allaiter, donner le
sein, faire têter, donner à têter.

Դիլցում s. l'action d'allaiter,
de têter, allaitement

Դիգադեզ. V. **Դեկադեզ.**

Դիգել. va. entasser, amasser, cumuler, accumuler.

Դիգուիլ. vn. s'entasser, se mettre en tas, s'amasser, s'accumuler.

Դիգում. s. accumulation.

Դիկառու. s. dictateur.

Դիկառուական. a. dictatorial.

Դիկառություն. s. dictature.

Դիմաբան. s. contradicteur.

Դիմաբանել. va. contredire, contester.

Դիմաբանություն. s. contradiction, contestation.

Դիմագէ. s. physiologiste.

Դիմագիծ. s. physionomie.

Դիմագիծք. spl. traits.

Դիմագիծություն. s. physionomie.

Դիմացունք. s. physionomie.

Դիմադրաւ. a. qui s'expose, qui s'aventure, aventureux, résolu, hardi; adv. hardiment.

Դիմադրաւել. vn. s'exposer, se hasarder, affronter, s'aventurer, braver, défier, se risquer, attaquer avec intrépidité, s'engager, se jeter.

Դիմադրաւութիւն. s. hardiesse, bravoure, défi.

Դիմադարձ. a. qui s'oppose, qui fait de l'opposition, opposant, adversaire.

Դիմադարձութիւն. s. résistance, opposition; obstacle.

Դիմադիր. s. archit. contrefort.

Դիմադրել. vn. s'opposer, résister à, s'élever, se soulever contre, faire de l'opposition.

Դիմադրութիւն. V. **Դիմադարձութիւն.**

Դիմազուրկ. a. gram. impersonnel, unipersonnel.

Դիմակ. s. face, visage, image; masque; — **դնել,** se couvrir d'un masque, se masquer; — **ը վար առնել,** démasquer.

Դիմակաւել. vn. s'opposer, résister, se mettre en opposition avec, tenir bon ou ferme, tenir tête, montrer ses dents.

Դիմակալութիւն. s. résistance.

Դիմակաւանդէս. s. bal masqué.

Դիմակաւոր. a. masqué.

Դիմակաւորել. va. masquer.

Դիմակաւորուիլ. vn. se masquer.

Դիմակաւորութիւն. s. masquerade.

Դիմակաւոր. a. qui s'oppose ou résiste, opposant; opaque.

Դիմակաւորութիւն. s. résistance; opacité. [sister]

Դիմակաւորել. vn. s'opposer, résister.

Դիմակալ. V. **Դիմադրել.**

Դիմաւանութիւն. s. rhét. prosopopée.

Դիմաց. V. **Դեմ;** **դիմացէ դեմաց,** face à face, vis à-vis.

Դիմացկոս. a. solide.

Դիմացկոսութիւն. s. solidité.

Դիմացկուն. a. solide.

Դիմացկունութիւն. s. solidité.

Դիմաւոր բայ. gram. verb personnel.

Դիմաւորել. va. aller à la rencontre, au devant de quelqu'un.

Դիմաւորութեան երթալ. aller au devant.

Դիմել. vn. courir, se lancer, s'élaner, fondre, se jeter sur, se précipiter, se porter à, vers, tendre à; recourir, avoir recours, s'adresser à, se jeter entre les bras de qn., y chercher un appui.

Դիմում. a. qui indique la personne. — **յօդ,** article —.

Դիմում. s. recours; démarche.

Դիպակ. s. brocart.

Դիպահ. s. arrêts; maison d'arrêt **իդպահող,** aux arrêts; **դնել արկանել իդպահող,** mettre aux arrêts. [tirer de l'arc.]

Դիպածգութիւն. s. l'adresse de

Դիպաղեղ. a. adroit à tirer de l'arc, adroit archer.

Դիպան. a. opportun, favorable, propre.

Դիպան. V. **Դիպան.**

Դիպեցնել. va. faire rencontrer, atteindre.

Դիպիլ. vn. se rencontrer; arriver, avoir lieu, se passer.

Դիպոլ. V. **Դիպան.**

Դիպողութիւն. s. opportunité.

Դիպում. s. accident, événement, hasard, rencontre; **դիպումով**, par hasard.

Դիպումական. a. accidentel, casuel, éventuel, fortuit.

Դիպումականութիւն. s. accidentalité.

Դիպում. s. rencontre.

Դիսակ. s. but que l'on vise; cime, sommet, le haut, — **ծաղկան**, la tête d'une fleur; observateur; aspect, vue, taille; lunette, jumelle; — **ստեղծագ**, télescope; — **տր. սարանի**, jumelle.

Դիսականործ. **Դիսականական.** s. opticien.

Դիսանց. s. observatoire.

Դիսապաւս իյնալ. vn. tomber raide mort, être tué raide, demeurer raide mort sur la place.

Դիսապե. s. surveillant; archevêque.

Դիսարան. V. **Դիսանց.**

Դիսանութիւն. s. intention, dessein, but, vue; surveillance.

Դիսել. va. observer, remarquer, examiner, étudier, considérer; épier, guetter.

Դիսող. s. observateur.

Դիսողագիր. s. observation (note **ծանուցարի**).

Դիսողութիւն. s. observation; remarque; étude; — **ընել**, faire une —, observer.

Դիսում. s. intention; dessein;

դիմամբ, exprès, à dessein.

Դիր. s. position, situation, exposition, place; pose; tombeau; — **սոսնի**, un pain de savon; — **դրոյ**, format.

Դիր. V. **Մրուր.**

Դիրք. V. **Դիր.**

Դիցաբան. s. mythologue, mythologiste. [gigue.

Դիցաբանական. a. mythologique.

Դիցաբանութիւն. s. mythologie.

Դիցախումբ. a. composé des dieux; — **ստեղծ**, assemblée des dieux.

Դիցականառ. s. olympe.

Դիցամոլ. a. s. idolâtre.

Դիցամոլութիւն. s. idolâtrie.

Դիցանոյ. s. déesse.

Դիցանուր. a. offert aux dieux, sacré; — **անտառ**, bois sacré.

Դիցապաւս. s. a. idolâtre.

Դիցապաւսութիւն. s. idolâtrie.

Դիցաւոր. a. qui aime les dieux, les idoles.

Դիցուի. sf. déesse.

Դիւաբալ. V. **Դիւաւոր.**

Դիւաբ. adv. diaboliquement, comme un diable.

Դիւաբակ. a. habité par les démons. [enragé.

Դիւագիւ. a. endiable, furieux,

Դիւագիլ. vn. endiabler; se donner au diable, enrager, être furieux. [V. **Դիւաւոր.**

Դիւագեաց. **Դիւագեցիկ.**

Դիւախո. s. bot. datura.

Դիւական. a. qui a une volonté diabolique.

Դիւական. a. diabolique.

Դիւակոչութիւն. s. évocation.

Դիւաւորդ. a. qui est en communication avec le démon.

Դիւաւոր. a. possédé du diable, possédé, démoniaque, endiable, énergumène.

Դիւմհարի. vn. être tourmenté par le démon, être possédé du démon, être possédé.
Դիւմհարնափիւն. s. obsession, possession.
Դիւմիւն. s. diabolique
Դիւն. s. m. archives; greffe; cabinet, divan, bureau.
Դիւնադէ. s. diplomate.
Դիւնադիւնադիւն. a. diplomatique. [tie.
Դիւնադիւնադիւն. s. diplomate.
Դիւնադիւնադիւն. adv. diplomatiquement. [archives.
Դիւնադիւն. a. écrit dans les
Դիւնադիւն. spl. archives.
Դիւնադիւն. s. greffier.
Դիւնադիւնադիւն. s. chancellerie, fonction de greffier.
Դիւնադիւն. s. chef de bureau; greffier; chancelier, archiviste.
Դիւնադիւնադիւն. s. fonction de chancellerie.
Դիւնադիւն. s. archives; chancellerie.
Դիւնադիւն. s. archives.
Դիւնադիւն. a. qui adore le démon.
Դիւնադիւնադիւն. s. adoration du démon.
Դիւնադիւն. a. donné par le démon, diabolique.
Դիւնադիւն. vn. devenir comme un démon. [gicien.
Դիւն. s. devin, enchanteur, magicien.
Դիւնադիւն. a. magique.
Դիւն. vn. enchanter, fasciner, charmer.
Դիւն. V. Կալարի.
Դիւնադիւն. s. enchantement, incantation, charme, magie, féerie.
Դիւնադիւն. s. diablerie.
Դիւն. s. plain, plan, uni, plat; ras; aisé, commode, facile; s. aise aisance, commodité, facilité; re-

pos, soulagement; adv. facilement, aisément. [sément.
Դիւնադիւն. adv. facilement, aisément.
Դիւնադիւն. a. accommodant.
Դիւնադիւն. a. fragile, cassant; frêle.
Դիւնադիւնադիւն. s. fragilité.
Դիւնադիւն. a. qui se guérit facilement. [germe vite.
Դիւնադիւն. a. qui pousse, qui
Դիւնադիւն. a. prompt à s'enflammer.
Դիւնադիւն. a. bon marché; — Կալարի, vendre à bon marché, à bas prix.
Դիւնադիւն. a. qui se trouve, qui se comprend facilement; — Կալարի, se trouver ou trouver facilement.
Դիւնադիւն. s. bon marché.
Դիւնադիւն. adv. facilement.
Դիւնադիւն. a. aisé à faire; qui fait aisément.
Դիւնադիւն. a. sensible, tendre.
Դիւնադիւնադիւն. s. tendresse, sensibilité.
Դիւնադիւն. a. facile à irriter, colère, irritable, chatouilleux; — Կալարի, extrême sensibilité.
Դիւնադիւն. s. irritabilité.
Դիւնադիւն. a. qu'on peut tourner facilement; mobile, souple, flexible.
Դիւնադիւնադիւն. s. souplesse, flexibilité. [tromper.
Դիւնադիւն. a. aisé à prendre, à
Դիւնադիւն. a. susceptible.
Դիւնադիւն. s. susceptibilité. [lement.
Դիւնադիւն. a. qui se délivre facilement.
Դիւնադիւն. a. qui se fane, qui se flétrit aisément.
Դիւնադիւն. a. facile à dissoudre, dissoluble.
Դիւնադիւն. a. facile à écouter,

à entendre; disposé à écouter, docile.

Դիրախաբ. a. aisé à tromper, [dupe.

Դիրաժալ. a. aisé à plier, pliant.

Դիրաժալս. a. qui se consume facilement.

Դիրաժան. a. aisé à connaître.

Դիրալպագ. a. aisé à faire, facile à arranger.

Դիրալեաց, **Դիրալեցիկ.** a. aisé, qui a du bien-être, de l'aisance. [bien-être.

Դիրալեցութիւն. s. aisance,

Դիրալոր. a. flexible, souple.

Դիրալորժան. a. facile à détruire. [souplesse.

Դիրալորութիւն. s. flexibilité,

Դիրալալ. a. facile à fondre, fondant; facile à digérer.

Դիրալացորդ. a. communicatif, expansif. [commodant.

Դիրալան. a. complaisant, ac-

Դիրալանութիւն. s. complaisance.

Դիրալանար. a. facile à compter.

Դիրալանքոյր. a. d'un facile accès, affable. [cilier.

Դիրալաւ. a. facile à se recon-

Դիրալաւ. a. facile à comprendre, intelligible; facile à atteindre; qui arrive promptement.

Դիրալալանալի. a. facile à comprendre, à saisir.

Դիրալալան. a. qui se laisse aisément persuader, crédule, facile.

Դիրալալանութիւն. s. crédulité, bonhomie, grande facilité.

Դիրալաւ. a. qui croit facilement, crédule. [té.

Դիրալալանութիւն. s. crédulité.

Դիրալան. a. facile, aisé; riche en expédients, ingénieux, esprit inventif.

Դիրալաւ. a. qui s'use facilement.

Դիրալանոյց. a. accessible, accessible.

Դիրալաւ. a. accessible.

Դիրալաւ. a. accessible.

Դիրալաւ. a. facile à digérer.

Դիրալե. a. enclin à, disposé, prompt à.

Դիրալաւ. a. facile à oublier.

Դիրալաւ. a. facile à entrer.

Դիրալաւ. a. facile à vaincre.

Դիրալաւ. a. facile à arranger, accommodable.

Դիրալաւ. a. facile à espérer, qui a bonne espérance.

Դիրալաւ. a. facile à brûler.

Դիրալալ. vn. devenir facile; se reposer, se soulager.

Դիրալաւ. a. facile à gagner.

Դիրալաւ. a. aisé à mouvoir, très-mobile.

Դիրալալութիւն. s. agilité.

Դիրալալութիւն. a. qui s'accorde facilement.

Դիրալալութիւն. a. qui se trompe facilement, dupe; qui trompe facilement; — *յանկութիւն*, jeunesse facile à séduire.

Դիրալալութիւն. a. facile à raconter, à comprendre.

Դիրալալութիւն. a. facile à préparer.

Դիրալալութիւն. a. dont on se débarrasse facilement.

Դիրալալութիւն. a. facile à prendre, prenable.

Դիրալալութիւն. a. nourri ou élevé dans l'aisance; facile à nourrir ou à élever. [acquérir.

Դիրալալութիւն. a. facile à avoir, à

Դիրալալութիւն. a. qui s'allume aisément, inflammable.

Դիրալալութիւն. s. inflammabilité. [portatif.

Դիրալալութիւն. a. facile à porter,

Դիրալալութիւն. va. faciliter, rendre facile, aisé.

Դիրալալ. adv. facilement, aisément, commodément.

Դիւափոփոխ. a. facile à changer, versatile. [dissoudre.]
Դիւափակ. a. facile à délier, à
Դիւրել. va. faciliter; reposer, alléger, soulager, adoucir, déga-
 ger, applanir.
Դիւրբացելի. a. facile à pren-
 dre; facile à comprendre.
Դիւրբնկալ. a. facile à recevoir, commode, aisé, susceptible; facile à comprendre, intelligible; — *ընել, ընծաւել*, rendre commode, acceptable, intelligible.
Դիւրիմաց. a. facile à compren-
 dre, intelligible, clair.
Դիւրին. a. facile, aisé.
Դիւրինցնել. V. **Դիւրել.**
Դիւրիչ. a. qui facilite; qui re-
 pose, qui soulage, agréable.
Դիւրոգոյ. a. flexible, doux.
Դիւրութիւն. s. facilité; aisance, commodité; repos, soulagement; — *տալ*, donner de la facilité; *դիւրութեամբ խօսել, գրել*, parler, écrire avec facilité.
Դիւրուսոյց. a. qui enseigne d'une manière facile. [etc.]
Դիւցաբուն. etc. V. **Դիւցաբան.**
Դիւցազն. s. héros.
Դիւցազնաբար. adv. comme un héros [que].
Դիւցազնական. a. héroïque; éni-
Դիւցազնահասակ. a. d'une taille de héros. [կան].
Դիւցազնային. V. **Դիւցազնա-**
Դիւցազնապէս. V. **Դիւցազ-**
նաբար.
Դիւցազներգակ. a. épique.
Դիւցազներգական. V. **Դիւ-**
ցազներգակ.
Դիւցազներգութիւն. s. poème épique, épopée.
Դիւցազնութիւն. s. héroïsme.
Դիւցազնուհի. sf. héroïne.
Դիւցախառն. a. héroïque.
Դիւցապատ. V. **Դիւցապատ.**

Դիւ. s. les dieux, idole; *դաշտախն* — les divinités champêtres.
Դիւիւն. V. **Դիւիւիւն.**
Դիւիւնածաղիկ. s. bot. delphinium.
Դիւռ. s. bot. faséole, dolice.
Դիւռակ. s. forteresse, fort.
Դիւրել. V. **Դիւրել.**
Դիւրել. va. ébranler, mettre en branle, agiter, remuer, bouleverser, alarmer; faire du bruit; — *հաւատքը*, ébranler la foi; — *օդը*, ébranler, remplir l'air.
Դիւրել. V. **Դիւրել.**
Դիւրելում. V. **Դիւրելում.**
Դիւրելցնել. V. **Դիւրել.**
Դիւրել. vn. s'ébranler, s'agiter, se bouleverser, s'émouvoir, s'alarmer, se troubler, se remuer; *ամբողջ քաղաքը դիւրելեցաւ*, toute la ville fut émue.
Դիւրելիչ. a. bruyant.
Դիւրելիւն, Դիւրելում. s. ébranlement, secousse, agitation, bouleversement, trouble, alarme; bruit.
Դիւրելում. s. bruyant.
Դիւրի. s. bot. érable.
Դիւն. s. qucue de mouton.
Դիւն իրի. conj. c'est pour cela, c'est pourquoi.
Դիւն. V. **Դիւն.**
Դիւնային. a. musculaire.
Դիւն. spl. anat. muscle.
Դիւն. V. **Դիւն.**
Դիւն. s. anat. mollet.
Դիւն. vn. faire du bruit, murmurer (ruisseau).
Դիւն. va. mettre, poser, placer; considérer, croire; ceindre, porter, monter; faire, rendre; *ծառայ* —, placer un domestique; *սեղան* —, mettre la table; *դպրոցը* —, mettre en pension; *ուխտ* —, V. *ուխտ*; *ի պահ* —, mettre en réserve; *դուռը* —, fermer la porte.
Դիւն. s. reine.

Դօխօյակերպ. a. comme une reine.
 Դօխյալքիւն. s. rang ou dignité de reine.
 Դոխ. s. trémie.
 Դոկտ. s. docteur.
 Դոկ. s. tremblement.
 Դոկալ. vn. trembler, être tremblant; ցոլալն —, trembler de froid, grelotter.
 Դոկահար. a. tremblant.
 Դոկահարիլ. V. Դոկալ.
 Դոկացնել. va. faire trembler.
 Դոկացուցիչ. a. qui fait trembler.
 Դոկողոջ. s. tremblant, tremblotant, vacillant, chancelant; palpitant.
 Դոկողոջազիւն. adv. en tremblant.
 Դոկողոջել. vn. trembloter, trembler, vaciller, chanceler.
 Դոկողոցոս. V. Դոկողոջ.
 Դոկողոցում. s. vacillation, chancellement, tremblement.
 Դոկողում. V. Դոկողոջ.
 Դոկում. s. tremblement; frémissement; consternation.
 Դոն, Դոնի խեժ. s. laque, gomme laque; cire à cacheter.
 Դոյզն. a. petit, exigu, peu important, léger, modique; ordinaire, insignifiant; adv. peu; — ինչ, très-peu, tant soit peu; — ինչ գինի, un peu ou soupçon de vin.
 Դոյզնագին. a. rare.
 Դոյլ. s. seau.
 Դոյն. pron. ce, cet, cette, celui-là, celle là, même.
 Դոյնյալ. adv. autant.
 Դոյնալն. adv. de la même manière. [manière].
 Դոյնօրինակ. a. adv. tel, de telle
 Դոնդող. s. gelée; gélatine.
 Դոքալ. s. chopine.
 Դոքումիլ. vn. mourir de faim, de soif.
 Դու. pron. tu, toi.

Դուռ. s. bestiaux, bétail.
 Դոււրաբոյժ. s. éleveur de bétail.
 Դոււրաբուծութիւն. s. élevage de bestiaux, de bétail.
 Դուրաւ. V. Դուրալ.
 Դուրիլ. va. tutoyer.
 Դուրկալիւ. a. peu important, peu insignifiant, léger, petit, moindre, faible; commun, médiocre, ordinaire.
 Դուժ. a. barbare; sauvage.
 Դուլ. s. cesse, trêve, repos, suspension, pause, relâche; ordre; — եւ դադար ընել, cesser.
 Դում. s. méd. grippe.
 Դուն. a. peu; rare; — ինչ, adv. un peu; — ուրիշ, une fois par hasard, rarement.
 Դուն. s. bot. souchet.
 Դուն. pron. V. Դու.
 Դունց. V. Կալի, Կալի.
 Դունցօրում. s. barbiche.
 Դուռեւ. s. ornith. francolin.
 Դուռ. s. porte; — ou դուռեւ, portes, gorge, défilé; — ou — արքունի, la porte, la cour; Բարձրագոյն —, Sublime Porte (Գաղաթիւ); Սպարապետութեան —, Seraskerat. մեծ —, portail; դռան երեց, aumônier; դռն փակելով, à huis clos, à portes fermées; — դռն, mettre à la porte, chasser.
 Դուստ. s. fille; — Դոստաւոր Դոստաւոր մօրաքոն. քուսու, cousine.
 Դուր. s. ciseau.
 Դուրդ. s. tour de potier.
 Դուրն. s. casse.
 Դուրս. adv. dehors.
 Դուք. s. duc.
 Դուքիլ. vn. trépigner, taper du pied, frapper des pieds, faire du bruit.
 Դուքիւն. s. trépignement, battement des pieds.

Դսխ. pron. ces, ceux, celles, ceux-là, celles-là.

Դպի. V. **Դպիչ.**

Դպիր. s. secrétaire, écrivain; scribe; lecteur; clerc; enfant de chœur.

Դպչի. vn. toucher.

Դպրանց. V. **Դպրեկմեմ.**

Դպրապետ. s. premier clerc.

Դպրասեն. V. **Դպրաց.**

Դպրեկմեմ. s. séminaire.

Դպրաց. s. écoles.

Դպրցական. a. scolaire; scolastique; — *սարք*, année scolaire; s. écolier.

Դպրցակից. s. camarade d'école.

Դպրութիւն. s. lettres, littérature. livre; *աւանց—թիւն*, sans lettres, illettré; *գեղեցիկ* — *ք.* belles lettres.

Դպցնել. va. toucher; atteindre; *մէկուն ձեռք* —, porter la main sur qn., le frapper.

Դռնակ. s. petite porte; guichet; portière; valvule.

Դռնահար. s. le marteau de la porte.

Դռնապան. s. portier, concierge.

Դռնապանուհի. sf. portière, concierge. [concierge.

Դռնապանութիւն. s. emploi de

Դռնափակ. s. verrou; loquet.

Դռնփայ. a. ouvert, en public.

Դռնչեցնել. va. faire sonner ou retentir.

Դռնչի. vn. corner.

Դռնչիւն. a. tintement.

Դռնիակ. à huis clos. — *նիստ*, le huis clos.

Դասիկն. s. étage.

Դասիկ. s. petite, jeune fille.

Դարձ. s. blâme, répréhension.

Դորովմեմ. V. **Դարձ.**

Դարձել. va. blâmer.

Դարձելի. a. blâmable.

Դարձիչ. a. celui qui blâme.

Դարձուքիւն. V. **Դարձ.**

Դրազմ. s. drachme.

Դրախ. s. paradis; jardin; parc.

Դրախահաւ. s. paradisiaque, oiseau de paradis.

Դրախապիւն. a. paradisiaque.

Դրախանման. s. comme du paradis.

Դրախապան. s. jardinier; ornith. ortolan.

Դրախապար. s. lieu du paradis terrestre.

Դրական. a. positif. [ment.

Դրականապէս. adv. positive-

Դրականութիւն. s. positivisme.

Դրականօրէն. V. **Դրականապէս.**

Դրակից. s. voisin.

Դրակցութիւն. s. voisinage.

Դրամ. s. drachme; monnaie, numéraire; V. **Դրամապլուխ;** *սըր-բուած' աւրուած* —, monnaie fruste; *մանր' մանրուած* —, monnaie; *կեղծ* —, fausse monnaie.

Դրամաբան. etc. V. **Դրամաագէտ.** etc.

Դրամագէտ. s. numismate.

Դրամագիտական. a. numismatique. [tique

Դրամագիտութիւն. s. numisma-

Դրամապլուստէր. s. capitaliste.

Դրամապլուխ. s. capital, fonds.

Դրամագրութիւն. s. numismatographie.

Դրամագեղչ. s. escompte.

Դրամաբուրդ. s. papier - monnaie; effet.

Դրամական. a. pécuniaire; monétaire; — *երաշխատոր*, caution solidaire; — *երաշխատորութիւն*, cautionnement réel.

Դրամակիւն. s. drachme.

Դրամակոտ. s. faux monnayeur.

Դրամահաւ. s. monnayeur. — *մասուկ*, balancier. [age.

Դրամահասութիւն. s. monnay-

Դրամահաւաք. s. collectionneur de monnaies; receveur, receveur des finances, garçon de recette.

Դրամահաւաքիչ. V. **Դրամահաւաք.**

Դրամահեծ. s. faux monnayeur.

Դրամանոց. s. tirelire.

Դրամաւա. s. agio.

Դրամապանակ. s. porte-monnaie.

Դրամապահ. s. banque. [cier.

Դրամատր. s. capitaliste, finan-

Դրամատու. s. billet de banque.

Դրամատուն. s. banque.

Դրամաւրկ. s. caisse, coffre-fort.

Դրամաւոր. s. changeur.

Դրամափոխութիւն. s. change.

Դրամափորձ. s. essayeur.

Դրամաւաւ. s. bourse.

Դրամոյս. s. dote.

Դրանդ. s. perron.

Դրանդի. V. **Դրանդ.**

Դրանիկ. s. courtisan, attaché à la cour.

Դրաւանդ. s. feston.

Դրաւանդի. va. festonner.

Դրացի. s. voisin.

Դրացնութիւն. } s. voisinage.

Դրացութիւն. }

Դրացուի. sf. voisine.

Դրաւաւ. V. **Դրաւաւ.**

Դրաւ. s. cuiller; — **ը.** une cuillerée.

Դրի. va. pousser, inciter, instiguer, exciter, aiguillonner, stimuler.

Դրիչ. a.s. instigateur, stimulant.

Դրիչի. V. **Դրիչ.**

Դրիւ. V. **Դրիչ.**

Դրիւի. va. ébranler, remuer.

Դրիւի. vn. s'ébranler, être ébranlé.

Դրիւ. s. impulsion.

Դրիւ. s. babil, bavardage, ra-dotage.

Դրմ. s. violation, perfidie, infidélité, tromperie.

Դրմ. va. violer, tromper; se parjurer; **բռն.** — . manquer à sa parole, ne pas tenir sa promesse. [trompeur.

Դրմ. a. s. violateur, perfide,

Դրմութիւն. V. **Դրմ.**

Դրի. s. voisin.

Դրիցուի. sf. voisine.

Դրիւ. s. bruit, tapage.

Դրմ. s. empreinte, marque, frappe, gravure; empreinte ou coin de la monnaie; sceau, cachet; timbre; signature; confirmation; — **գրմ.**, timbrer.

Դրմաւոր. s. papier timbré; **թղթաւորակ.** —, timbre-poste.

Դրմաւ. s. médaille.

Դրմաւոր. s. timbreur.

Դրմաւորութիւն. s. timbrage.

Դրմաւոր. a. marqué; timbré; — **թղթ.**, V. **Դրմաւոր.**

Դրմ. va. empreindre, marquer d'une empreinte; estamper, imprimer; tracer, graver, écrire, inscrire; cacheter; confirmer; signer; fig. graver, inculquer; **մտն.** —, imprimer dans l'esprit, retenir, graver dans la mémoire; **սրտն մտն.** —, inculquer, graver dans le cœur.

Դրմ. s. incrustation; placage; épisode, passage, période; para-graphie.

Դրմաւորութիւն. s. placage. [quer.

Դրմաւոր. va. incruster; pla-

Դրմաւոր. s. plaqueur.

Դրմա. s. éloge.

Դրմաւոր. V. **Դրմաւոր.**

Դրմաւոր. } a. élogieux.

Դրմաւոր. } a. élogieux.

Դրմաւոր. va. louer, vanter, prôner, acclamer, préconiser

Դրմաւոր. a. louable, élogieux.

Դրմաւոր. spl. louanges, encens, éloge.

Դրուփիւն. s. pose; position; disposition; proposition, assertion; composition; système.
Դրուժուն. s. perfide, traître.
Դրուօւյ. s. strass.
Դրօօ. s. drapeau, pavillon, étendard, enseigne, bannière.
Դրօօաւարդ. s. orné de drapeau, pavoisé.
Դրօօաւարդիկ. va. orner de drapeau, pavoiser.
Դրօօսկ. s. bord, lisière; pan; drapeau; — **բաճալ**, **աւարդիկ**, ar-

borer un drapeau ou un pavillon.
Դրօօսկաւարդ. V. **Դրօօաւարդ**. {drapeau.
Դրօսկիւր. s. enseigne, porte.
Դրօսկուր. a. qui a un drapeau.
Դրօօկ. va. sculpter, graver, ciseler.
Դրօօսւմ. s. sculpture, gravure.
Դիօսյ. s. canonnière (jouet d'enfant).
Դիսուփիւն. s. duché.
Դիսուիք. sf. duchesse.
Դոգօօ. s. zool. crapaud.

Ե

Ե. (yétsch = E). s. cinquième lettre de l'alphabet et la seconde des voyelles; cinq, cinquième.
Եփեմարծ. s. ébéniste. [rie.
Եփեմարծուփիւն. s. ébéniste.
Եփենայ. a. d'ébène.
Եփենու. s. ébène; ébénier.
Եփենոտայ. V. **Եփենայ**.
Եփեմաղ. s. caban.
Երայաղէ. s. hébraïsant.
Երայաղան. a. hébraïque; — **իզու** la langue hébraïque, l'hébreu.
Երայեցերէն. adv. en hébreu; s. l'hébreu, la langue hébraïque.
Երայեցի. s. a. hébreu, juif, hébraïque; — **ք**, les Hébreux, les Juifs.
Եգիպտաբան. s. égyptologue.
Եգիպտաբանութիւն. s. égyptologie. [gypte.
Եգիպտական. a. égyptien, d'E.
Եգիպտահա. s. bot. maïs.
Եգիպտահաւ. s. ornith. ibis.

Եգիպտացի. a.s. égyptien.
Եգիպտացորեն. s. bot. maïs.
Եգիպտուի. sf. égyptienne.
Եգիւ. s. égide.
Եդեմ. s. Eden, le paradis terrestre.
Եդ. s. zool. bœuf.
Եզական. a. singulier.
Եզականապէս. adv. singulièrement.
Եզականութիւն. s. singularité.
Եզակի. a. s. gram. singulier.
Եզերագրիկ. va. apostiller.
Եզերածիւն. a. né aux bords. — **հաղիկ**. [conclure.
Եզերանայ. vn. se terminer, se.
Եզերագահ. s. qui garde la côte; — **հաւ**, croiseur.
Եզերիկ. V. **Եզերանայ**.
Եզերում. s. terme, fin, conclusion.
Եզերք. V. **Եզր**. [rache.
Եզեպտու. s. bot. buglose, bour.
Եզեպում. s. attelage de bœufs.
Եզեպիկ. } s. zool. bouvillon.
Եզեիկ. }

Յզնակ. s. zool. veau; *Աստուծոյ* —, éantharide; *Ոսկի* —, cétoine dorée, ver de mai.

Յզնակեղ. s. bifteck.

Յզնակձ. s. bot. chasselas, gros raisin noir.

Յզնածի. s. zool. yack.

Յզնանոց, Յզնոց. s. étable à bœufs, bouverie.

Յզնաչի. } s. buphtalme.

Յզինաչի. }

Յզնավար. } s. bouvier.

Յզնարած. }

Յզնարօտիկ. s. ornith. bouvreuil.

Յզնախոց. s. path. boulimie.

Յզնախար. s. bulithe.

Յզնենի. s. bœuf; viande de bœuf.

Յզնոյ, Յզոյ. s. bouvier.

Յզր. s. bord, rebord, extrémité, bout; borne, terme; — *կերպար* սի. lisière; *եզերք* *երկնից*, horizon.

Յզրածիրանի. s. prétexte (robe bordée d'une large bande de pourpre.

Յզրակացութիւն. s. conclusion; — *հանկ*, V. **Յզրակացնել.**

Յզրակացուիլ. vn. résulter.

Յզրակացնել. va. conclure, inférer.

Յզրահան. s. bouvet.

Յթեր. s. l'air, les airs, le ciel, éther.

Յթերական. a. éthérée, aérien; céleste.

Յթերացնել. va. éthériser.

Յթերացում. s. éthérisation.

Յթի. conj. si; si pourtant, pourvu que; si par hasard, s'il arrive que; soit que; — *երբեք*, si jamais, si toutefois; — *ոչ*, sinon; *բայց* —, si ce n'est que, à moins que.

Յթովական. a. éthiopien; — *լեզու*, la langue éthiopienne.

Յթովացի. s. Éthiopien, Abyssin.

Ել. V. **Ելի.**

Ելակ. s. bot. fraise.

Ելակենի. s. bot. fraisier.

Ելանիլի. s. escalier, échelle.

Ելանել. vn. monter; sortir; s'élever, se lever; naître, surgir; procéder, émaner; dépasser, surpasser, franchir; monter; se répan-

dre; *վեր* —, remonter; *ցումաք* —, descendre à terre, prendre

terre, aller à bord, débarquer;

ընդ առաջ —, aller à la rencontre de; *հիւանդուքենէ* —, rele-

ver de maladie.

Ելեկոյն. s. ambre jaune.

Ելեկարարոյժ. s. électriseur.

Ելեկարարաւժական. a. méd. électrothérapique.

Ելեկարարաւժութիւն. s. méd. électrothérapie.

Ելեկարաղէ. s. électricien.

Ելեկարաղութիւն. s. phys. électricité.

Ելեկարաղէ. s. phys. électroscope.

Ելեկարոյժ. a. électrolysé.

Ելեկարալուծութիւն. s. électrolyse.

Ելեկարալուծում. s. électroly-

sation, électrolyse.

Ելեկարածին. a. électrogène.

Ելեկարականիկ. s. lampe élec-

trique.

Ելեկարական. a. électrique; élec-

trisable; — *մեքենայ*, machine élec-

trique; — *հոսանք*, courant élec-

trique. [ser.

Ելեկարականացնել. va. électri-

fic.

Ելեկարականացում. s. phys. élec-

trisation.

Ելեկարականութիւն. s. électri-

cité; *դրական* —, — positive *ժրե-*

տական —, — négative.

Ելեկարակիր. s. électrophore.

Ելեկարածուկ. s. ichtyol. gym-

note. [aimant.

Ելեկարամագնիս. s. phys. électro-

magnétique.

Ելեկարամագնիսական. a. phys.

électromagnétique.

Յլեհարամագնիստ — s. phys.
Կանոնիք. [փիւն.] electro-
Յլեհարամագնիստ — magné-
 tisme.

Յլեհարանայ. vn. s'électriser.

Յլեհարանույզ. a. phys. élec-
 tronégatif.

Յլեհարաւարժ. a. phys. électro-
 moteur; — *զօրութիւն*, force é-
 lectromotrice.

Յլեհարաւարժիչ. s. phys. élec-
 tro-moteur. [tre.]

Յլեհարաչափ. s. phys. électromè-

Յլեհարաչափական. a. phys. é-
 lectrométrique.

Յլեհարաչափութիւն. s. phys.
 électrométrie.

Յլեհարաւարաբանութիւն. s.
 électro - chimie.

Յլեհարացնել. va. électriser.

Յլեհարացոյց. s. phys. électros-
 cope.

Յլեհարացում. s. électrisation.

Յլեհարութիւն. s. phys. électri-
 cité.

Յլեհարուդի. s. phys. électrode.

Յլեւէջօք. s. l'action de monter et
 de descendre; ondulation; mus.
 gamme; — *ձայնի*, modulation,
 cadence, ton.

Յլեւմուտ. s. action de sortir et
 d'entrer; sortie, passage; recettes
 et dépenses; finances; *Ելեւմտից
 նախարարութիւն*, ministère des
 finances.

Յլեւմադէ. s. financier.

Յլեւմագիտական. a. de finance.

Յլեւմագիտութիւն. s. finance.

Յլեւմական, **Յլեւմային**. a.
 financier; — *նախարար*, *նախա-
 րարութիւն*, ministre, ministère
 des finances.

Յլեւմացոյց. s. budget.

Յլեփանդական. a. éléphant-
 asique, éléphantique; — *բարձր
 քիւն*, éléphantiasis.

Յլիֆ. s. tourbillon.

Յլլայ. V. **Յլանել**.

Յլմագիտական. a. de finance.

Յլմական. V. **Յլեւմական**.

Յլմացոյց. s. budget.

Յլմարան. s. débarcadère.

Յլնել. V. **Յլանել**.

Յլուակ. V. **Յեղուակ**.

Յլուակութիւն. V. **Յեղու-
 ակութիւն**.

Յլուանել. va. extraire.

Յլուել. V. **Յլուանել**.

Յլուում. s. extraction.

Յլում. s. sortie; procession, éma-
 nation.

Յլունդ. s. méd. bubon.

Յլօք. s. montée; sortie, issue; pro-
 cession, émanation; issue, résul-
 tat, effet, succès, réussite; voie,
 moyen, ressource expédient; l'o-
 rient, le lever du soleil; déboursé,
 dépenses; décès, mort; exode;
 débouché; — *իրաց*, les événements,
 les faits; *ձախողակի* —, malheur,
 insuccès.

Յկ. s. venue, arrivée.

Յկ. s. a. étranger.

Յկակոյց. a. appelé, cité en jus-
 tice; s. assignation, citation.

Յկակոյցել. va. citer, appeler en
 justice.

Յկումուտ. a. adventice, étranger,
 emprunté; prosélyte; s. revenu;
 — *բոսք*, plantes adventices; *տա-
 րեկան* —, revenu annuel; *տա-
 նալ եկամուտը* toucher le revenu.

Յկումուր. a. venant, qui vient,
 hôte.

Յկումորիլ. vn. venir, arriver.

Յկումութիւն. s. venue, arri-
 vée.

Յկեղեցախորան. s. cl. apelle de
 camp, de l'armée.

Յկեղեցական. a. ecclésiastique.

Յկեղեցականութիւն. s. état ec-
 clésiastique; *Թողուլ* —, renoncer

à l'état ecclésiastique, jeter le froc aux orties; le clergé.

Սկեղեցաձու. a. en forme d'église.

Սկեղեցային. V. **Սկեղեցական.**

Սկեղեցապան. s. marguillier.

Սկեղեցապանական. a. qui appartient à l'église.

Սկեղեցապատմի մասնագիր. s. historien ecclésiastique.

Սկեղեցարեւ. s. chef d'église.

Սկեղեցաւոր. a. qui aime les églises.

Սկեղեցեակ. s. petite église.

Սկեղեցի. s. église; *գինւորեալ*

—, église militante; *Հայոց* —,

l'— arménienne *արեւելեան* —,

l'— d'orient; *հռոմէական* —,

l'— romaine.

Սկեղեցապան. V. **Սկեղեցապան.**

Սկեղեցապանութիւն. s. marguillerie.

Սկեղեցորհեմ. s. consécration d'une église.

Սկեղեց. s. théol. complies.

Սկեղեցաւոր. s. Ecclésiaste.

Սկեւոր. V. **Հարիւրակալ.**

Սկեւան. V. **Ակեւան.**

Սկեւանիկ. s. ornith. acanthide.

Սկ. V. **Իւլ.**

Սկական. V. **Արարած.**

Սկաման. V. huilier.

Սկան. s. fourche, fauchet.

Սկանակ. s. manière, mode, façon, forme, air, ton, guise; mus. ton, air; mode des verbes; saison; — *ով մը*, — *աւ իմն*. en quel-quesorte; *մեղմործ* — morte-saison.

Սկանակագրել. va. mettre en musique.

Սկանակահիւ. s. compositeur.

Սկանակածայն. s. note d'un air.

Սկանակաւոր. a. qui a un air, harmonieux.

Սկանակաւորել. va. modifier.

Սկանակաւորութիւն. s. modification.

Սկանակաւորում. s. modification.

Սկանակել. va. chanter; entonner, donner le ton; exécuter.

Սկաւոր. s. frère; *աշխատակոր* —,

frère convers ou lai; — *ի Իիսուս*, frère en Jésus-Christ; *մեծ* —,

աւագ եղբայր —, frère aîné; *կրտսէ* —,

cadet, puîné.

Սկաւորաբար. adv. fraternellement, comme des frères

Սկաւորագիր. s. frère adoptif.

Սկաւորական. a. fraternel.

Սկաւորակից. s. confrère.

Սկաւորակցութիւն. s. confraternité.

Սկաւորանալ. vn. fraterniser.

Սկաւորանոց. s. couvent.

Սկաւորաւոր. a. qui aime son

frère, charitable.

Սկաւորաւորութիւն. V. **Սկաւորաւորութիւն.**

Սկաւորապան. a. fraticide.

Սկաւորապանութիւն. s. crime du fraticide. |frère;

Սկաւորաւոր. a. qui hait son

Սկաւորաւորութիւն. s. haine entre frères.

Սկաւորիկ. s. petit frère.

Սկաւորորդի. V. **Սկաւորորդի.**

Սկաւորութիւն. s. fraternité;

confrérie.

Սկաւորաւորութիւն. s. amour fraternel, charité.

Սկաւորաւոր. V. **Սկաւորաւոր.**

Սկաւորաւորիկ. sf. nièce.

Սկաւորաւոր. sf. nièce.

Սկաւորիկ. s. belle-sœur, la femme du frère.

Սկաւորորդի. s. neveu, fils du frère.

Սկեւան. s. gelée blanche, frimas; —

կ'իցնայ, il fait de la gelée blanche.

Սկեւորաւոր. s. bot. ellébore.

Սկեւանաւոր. s. bot. acorus calamus, calamus aromaticus, canne

odorante.

Սկեւանաւոր. adj. en forme de

canne, calamiforme.

Մղեզնաճամբ. s. cannaie, lieu où croissent des roseaux.
Մղեզնաճամբս. s. sucre de canne.
Մղեզնալիւմ. s. cannage.
Մղեզնապուրակ. V. **Մղեզնաճամբ.** [mirliton].
Մղեզնարինգ. s. mus. flûteau,
Մղեզնադուպ. s. canne.
Մղեզնափող. s. chalumeau.
Մղեզնալիւր. s. adirca.
Մղեզնայ. a. de roseau, de canne.
Մղեզնիկ. s. canule.
Մղեզնո. } V. **Մղեզնաճամբ.**
Մղեզնոց. }
Մղեզնու. a. plein de roseaux;
 s. lieu planté de roseaux.
Մղելութիւն. s. fait, événement.
Մղեմնախառն. a. mêlé de gelée blanche.
Մղեմնախոր. a. gâté par la gelée blanche, broui.
Մղեմնախորութիւն. s. brouisture.
Մղեմնապառ. a. givré, couvert de la gelée blanche, hérissé de frimas.
Մղեմն. s. crime, forfait, attentat, délit; malheur, fatalité, catastrophe.
Մղեմնաբան. s. criminaliste.
Մղեմնագործ. a. criminel, scélérat.
Մղեմնագործութիւն. s. scélé-ratesse, crime, forfait, attentat.
Մղեմնադատ. a. qui juge les crimes; — *ատեն*, cour d'assises.
Մղեմնական, Մղեմնային. a. criminel, attentatoire; malheureux, funeste, fatal, pernicieux, malfaisant; — *մատնութիւն*, noire trahison.
Մղեմնուոր. s. criminel, scélé-rat; a. V. **Մղեմնական.**
Մղեմնափործ. s. attentat.
Մղեպակ. s. bot. sauge.
Մղեր, Մղերք. s. lamentation, drame.

Մղերախաղ. s. drame.
Մղերական. a. tragique, lugubre; — *տեսիլ*, spectacle tragique, drame; — *մահ վախճան*, mort, fin tragique.
Մղերամայր. sf. pleureuse.
Մղերականակ. a. tragi-comique; s. tragi-comédie.
Մղերաճուխ. a. tragique; — *հանդիսաւորութիւն*, solennité —.
Մղերգ. s. élégie.
Մղերգակ, Մղերգական. a. é-légiaque.
Մղերգական, Մղերերգական. a. dramatique, tragique; — *վախճան*, fin —.
Մղերգ. } s. bot. chicorée; *վայ-*
Մղերգակ. } *սիւ* —, —sauvage.
Մղերգածաւակ } spl. bot. chi-
Մղերգեայք. } coracées.
Մղերիկ. a. lamentable.
Մղերերգ. s. élégie.
Մղերերգակ. V. **Մղերերգու.**
Մղերերգական. V. **Մղերգա-կան.**
Մղերերգու. s. a. élégique.
Մղերերգութիւն. s. élégie.
Մղիւին s. bot. sapin; armoise.
Մղիւնաձաղիկ. s. bot. barbotine.
Մղիւնահուն. s. pharm. barbo-tine.
Մղիւնաճան. s. sapinière.
Մղիւնափայ. s. sapin, bois de sapin, sapine.
Մղիւնափայտայ, Մղիւնայ. a. de sapin.
Մղեղ. s. canne, roseau; chaume, tige des graminées; roseau, plume; bot. endive.
Մղեղնաճամբ. s. sucre de canne.
Մղեղնիկ. V. **Մղեզնիկ.**
Մղին. s. bot. ortie.
Մղինձ. s. pilau.
Մղինն. V. **Մղին.**
Մղիսական. } s. Champs-
Մղիսեան դաճօք. } Elysées.

Յոծ. s. destruction; réfutation;
— **զեղ***, adv. en désordre, confus, à l'abandon.

Յոծանել. va. détruire, corrompre, gâter, abîmer, détériorer, vicier, altérer, effacer, abolir; — **շաշխըը.** résilier le contrat; — **աւողոթիւնը.** ruiner la santé; — **զեղեցիւթիւնը.** ternir, détruire la beauté.

Յոծանիլ. vn. se détruire, s'abîmer, se gâter, s'altérer, se détériorer, se corrompre.

Յոծել. V. **Յոծանել.**

Յոծիչ. a. s. destructif, destructeur.

Յոծում. } s. destruction, alté-
Յոծում. } s. destruction, alté-
Յոծում. } s. destruction, alté-
abolition, abolissement, dégât, effa-
çure.

Յոկ. a. tiède; mou, molle.

Յոկացնել. va. attiédir, rendre tiède.

Յոկելի. a. malheureux, misérable, pitoyable.

Յոկալից. s. malheur, misère; attiédissement.

Յոկորից. adv. mollement.

Յոկոմ. s. chandelle.

Յոկ. s. zool. biche.

Յոկաւոր. a. à ongles, à griffes.

Յոկաւոր. s. minér. onyx.

Յոկիլ. s. zool. biche.

Յոկիլիլ. s. zool. bichette.

Յոկորք. s. zool. faon.

Յոկել. va. graisser.

Յոկիլ. interj. c'est un malheur! quel malheur; hélas! c'est dommage; — **իւհ,** hélas! malheur à moi! infortuné que je suis! oh! que je suis malheureux!

Յոկուց. s. ongle, griffe, serre; corne, sabot; onyx. [cornes.

Յոկերալի. a. qui a de belles

Յոկերալի. s. gutta percha.

Յոկերիլ. s. cornet.

Յոկերիլիցիլ. s. zool. rhinocéros.

Յոկերաւոր. a. cornu, encorné.

Յոկերալիլիլ. s. cornet acoustique.

Յոկերիլ. a. de corne, fait en corne. [cornée.

Յոկերիլիլ. s. bot. caroubier; anat.

Յոկերիլ. a. au front dur, déhonté, effronté; s. zool. céraсте.

Յոկերու. s. cerf; — **իւ կը կանչէ.** le — brame. [sa.

Յոկերաւորիլ. s. zool. babirusa.

Յոկերաւորիլ. s. zool. casoar.

Յոկերաւորիլ. s. hircocerf; chimère.

Յոկերիլ. va. heurter avec les cornes, cosser, encorner.

Յոկիւր. s. corne; vase fait de corne; caroube; angle à coin saillant; fig. force, puissance; fierté, orgueil, sujet d'orgueil.

Յոկիւրուր. V. **Յոկիւրուր.**

Յոկիւրիլիլ. V. **Յոկիւրիլիլ.**

Յոկիւրիլ. V. **Յոկիւրիլ.**

Յոկիւր. s. marais, marécage.

Յոկիւրիլ. s. ornith. vanneau.

Յոկիւրիլ. V. **Յոկիւրիլ.**

Յոկիւրիլ. } s. bot. lilas.

Յոկիւրիլ. } s. bot. lilas.

Յոկիլ. s. lieu ombragé, contre-
fort de montagne.

Յոկիւրիլ. s. pallium.

Յոկիւրիլ. s. anat. occiput.

Յոկիւրիլիլ. a. occipital.

Յոկիւրիլիլ. s. sous-trésorier.

Յոկիւրիլիլ. a. de sous-sol; **յարկ,** sous-sol.

Յոկիւրիլիլ. } a. supposé.

Յոկիւրիլիլ. } a. supposé.

Յոկիւրիլ. va. placer sous, mettre dessous, subjuguier, assujettir; supposer.

Յոկիւրիլիլ. s. l'action de mettre dessous, assujettissement; supposition, hypothèse.

Յաբաժին. V. **Յաւման.** [trois.
Յաբաժին քնի. va. diviser en
Յաբարակ. a. bot. trilobé.

Յապիր. a. trilitère.

Յազոյն. a. tricolore.

Յաօր. s. trirème.

Յաւ. vn. bouillir, être bouillant,
 bouillonner, être en ébullition;
 fermenter, être en effervescence;
 grouiller, fourmiller, pulluler.

Յաւծայր. s. tricorne.

Յաւկայս. s. trois-mâts.

Յաւհասար. a. en trois volumes.

Յաւայն. s. mus. trio.

Յաւման. a. bot. tripartit.

Յաւմեայ. a. de trois ans, trien-
 nal; âgé de trois ans.

Յաւմեծ. a. trois fois grand, tris-
 mégiste, almageste.

Յաւմիլիոն. s. trillion.

Յաւմեակ. s. trimestre.

Յաւմեայ. a. trimestriel; —
ժամանակ, trimestre.

Յաւարկ. a. de trois étages; à
 trois ponts (vaisseau).

Յաւնդ. s. mus. triolet.

Յաւնդ. s. adv. avant-hier.

Յաւնդ. s. ébullition, bouillon-
 nement, effervescence, fermenta-
 tion; fig. ardeur, empressement,
 zèle, élan, ferveur, fougue, trans-
 port; fourmillement; — *մտքի*. en-
 thousiasme; — *պատերազմի*. la soif
 ardente de guerre, des combats; — *ով*
լեցուն, plein d'ardeur; *մէկուն* —
առլ. inspirer de l'ardeur à qn.

Յաւնդազիւ. adv. ardemment,
 fervement; a. fervent, ardent.

Յաւնդալիր. } a. plein d'ardeur

Յաւնդալից. } ou de zèle, zélé, ar-
 dent.

Յաւնդանալ. vn. être, devenir
 ardent ou zélé; bouillonner.

Յաւնդոս. a. bouillant, bouillon-
 nant, ardent, fervent, zélé, em-
 pressé, fougueux.

Յաւնդում. s. ébullition; fig. ar-
 deur, ferveur, zèle.

Յաւնդուն. V. **Յաւնդոս.**

Յաւնդոս. s. géom. trièdre.

Յաւնիւ. s. tricycle.

Յաւնկիւն. s. géom. triangle; *հա-
 ւասարակողմ* —, — équilatéral;
անհասարակողմ —, — scalène;
ուղղանկիւն —, — rectangle; *հրկ-
 կողմնազուգ* —, — isocèle.

Յաւնկիւնածեւ. a. triangulaire.

Յաւնկիւնաշափական. a. tri-
 gonométrique.

Յաւնկիւնաշափութիւն. s. tri-
 gonométrie. [tion.

Յաւնկիւնաւորում. s. triangula-
 — **Յաւնկիւնի.** a. triangulaire.

Յաւնմեայ. a. de trois personnes.

Յաւնմութիւն. s. triade.

Յաւնուագ. s. mus. trio.

Յաւնուն. a. de trois noms, qui
 a trois noms.

Յաւսափ. a. de trois mesures; s.
 trimètre. [plement.

Յաւաթիկ. a. triple; adv. tri-
 — **Յաւաթակել.** va. tripler.

Յաւաթակուիլ. vn. tripler, être
 triplé.

Յաւաթե. s. triumvir.

Յաւաթեական. a. triumviral.

Յաւաթեութիւն. s. triumvirat.

Յաւաթեղեան. a. de trois étoiles,

Յաւաթ. s. trois étoiles.

Յաւաստածութիւն. s. théol. tri-
 nité.

Յաւալեկ. a. trissyllabe.

Յաւաթութիւն. s. path. triplo-
 pie.

Յաւաթեւ. a. bot. triphylla.

Յաւաթ. a. de trois lignes.

Յաւաթութիւն. s. géom. trisection.

Յաւաթ. s. bouilloire.

Յաւաթեան. a. éruptif; — *ջերմ*,
 fièvre — tive.

Յաւաթում. V. **Յաւնդ.** s.

Շառցեիլ va. faire bouillir; faire fourmiller.

Շահրգ s. mus. trio.

Շահիկի a. bouillant, ardent.

Շախիսի s. math. trillion.

Շանսուս s. saute-mouton.

Շառսաի s. trépied.

Շանց s. bouilloire.

Շաուգիս a. effervescent.

Շաուգիսուս s. effervescence.

Շանւ s. éruption.

Շաւ s. démangeaison.

Շաորեայ V. **Շրեթորայ**.

Շա pron. je, moi; *ես եմ*, c'est moi; *ես ինքս*, moi même; *սեպես*, selon moi, à mon avis.

Շաւական a. égoïste.

Շաւականութիւն s. égoïsme.

Շամոն a. s. égoïste.

Շաւական s. égoïste.

Շաւականութիւն s. égoïsme.

Շաւութ a. s. égoïste.

Շաւութիւն s. égoïsme.

Շաւութիւն s. égoïsme.

Շա adv. derrière, en arrière.

Շահակալ s. lieutenant; a. stable, stationnaire, fixe.

Շահակալ s. lieutenant, adjoint.

Շահակալութիւն s. lieutenantance.

Շաւ s. derrière.

Շաւի s. quatre heures.

Շաւ prép. après, à la suite; *45-րդ* —, après-midi.

Շաւ a. rapide, leste, prompt, agile; adv. vite, rapidement.

Շաւագիր V. **Արագագիր**.

Շաւագիւց a. qui va vite, prompt à la course, rapide.

Շաւագ s. rets, filets.

Շաւաքի } V **Արագաքի**
Շաւաքի } **նի**.

Շաւաքի V. **Արագաքի**.

Շաւաքի a. qui change vite, inconstant. [passager.

Շաւագուլ a. qui passe vite,

Արագաւոր V. **Արագաւոր**.

Շաւագուլ adv. vite, rapidement.

Շաւագուց a. qui s'élance vite, rapide, leste.

Շաւաւ br. a. qui se ruine vite.

Շաւաքոյ a. rapide, soudain, subit.

Շաւաքոյի V. **Շաւաքի**.

Շաւագալ V. **Արագագալ**.

Շաւի vn. se hâter, se presser, se dépêcher; va. hâter, presser, accélérer.

Շաւագիւց } V **Արագիւց**.

Շաւագ } **Արագ**.

Շաւագիւց V. **Արագիւց**.

Շաւուս s. accélération.

Շաւ s. songe, rêve; — *տեսնել*, avoir, faire un songe, faire des rêves, rêver; — *ին սէլ տեսնել*, voir en songe, rêver.

Շաւաքի V. **Շաւի**.

Շաւագ V. **Շաւաքի**.

Շաւագիր V. **Շաւաքի**.

Շաւաք V. **Շաւաքոր**.

Շաւաքութիւն V. **Շաւաքութիւն**.

Շաւական a. relatif aux songes, aux rêves.

Շաւական s. interprète des songes, clef des songes, livre des songes.

Շաւագոյ a. agité par des songes, visionnaire, imaginaire.

Շաւագ spl. rêverie.

Շաւաք a. songeur, rêveur, songe-creux.

Շաւաքութիւն s. utopie.

Շաւագոր a. rêveur.

Շաւագոյ a. qui explique un songe; qui fait rêver, qui fait voir en songe.

Շաւաքոր a. qui fait un rêve lascif, qui est sujet à la pollution nocturne.

Շաւաքութիւն s. pollution nocturne.

Երագեայ a. rêvé. [sônger.

Երագեյ. vn. rêver, voir en songe,

Երագող s. révasseur, rêveur.

Երագուհի a. rêveur.

Երագիտ s. musicien.

Երագասպետ s. musicien.

Երագասպետ s. mus. orchestre.

Երագակոհ a. musical.

Երագակոհնութիւն s. musique.

Երագահանդէտ s. concert.

Երագամոյ s. mélomane.

Երագամոյութիւն s. mélomanie. | **րահ.**

Երագամոյնգ V. **Երագաս**

Երագասպետ s. chef des musiciens, chef d'orchestre; maestro.

Երագասպետ adv. comme un musicien.

Երագասուր s. amoureux de la musique, dillétante, amateur de musique; a. philharmonique.

Երագասիրտիկ sf. dilettante.

Երագասեր sf. libretto.

Երագարան s. conservatoire, école de musique.

Երագայ. vn. faire de la musique.

Երագարութիւն s. musique; — **ընդլ.** faire de la musique; **Հայ-նական գործիական** —, musique vocale, instrumentale.

Երագարիկ sf. musicienne.

Երակ s. bouche, gueule.

Երակալայ s. poignée, manche, la garde d'une épée.

Երակամոյն s. zool. abajoue.

Երակայ s. enfant; catéchumène.

Երակայութեան քիւն s. enfantillage. | **մեն.**

Երակայանայ. vn. être catéchu-

Երակայութիւն s. catéchuménat; enfantillage.

Երակայրիկ spl. prémices.

Երակամ s. réunion de convives, banquet.

Երակամ s. muselière.

Երակասպետ a. reconnaissant; — **ըլլալ**, être —.

Երակասպետական a. de reconnaissance.

Երակասպետութիւն s. reconnaissance, gratitude.

Երակասպարծ a. bienfaisant, obligant

Երակասիրտ a. ingrat.

Երակասիրտ յոյս a. reconnaissant; — **ըլլալ**, être —; — **ը. s.** reconnaissance, gratitude.

Երակամոյն a. ingrat.

Երակամոյնաց a. ingrat; — **ըլլալ**, être —

Երակասպարծ a. obligé; — **ըլլալ**, être obligé ou redevable; — **ընդլ.** կարգաւորել, սեղծել, obliger qn., lui rendre service, acquérir des droits à sa reconnaissance.

Երակասպարծութիւն s. obligation.

Երակասիրտ a. bienfaisant.

Երակասիրտ a. bienfaiteur, bienfaisant, obligant; reconnaissant.

Երակասիրտիկ vn. recevoir des bienfaits.

Երակասիրտութիւն s. obligation, bienfaisance.

Երակարգիկ a. qui a reçu un bienfait, obligé.

Երակարգ spl. bienfait, bien, service, faveur.

Երակ s. veine; veine de bois; veine ou filon métallique; veine ou filet d'eau. méd. poulx **զննել** — **ը**, tâter le poulx; **զննել** — **ը**, fig. tâter le poulx; **թերեւէ քարկ** — **ի**, pulsation, battement du poulx.

Երակայից a. veineux.

Երակահատ s. phlébotome; phlébotomiste.

Երակահատութիւն s. chir. phlébotomie, saignée.

Երակահատ a. en forme de veine.

Շրմխուր. a. veiné.
Շրմ. s. troupeau, troupe, bande;
 — *Շրմայ*, volée, nupée, bande
 d'oiseaux.
Շրմակ. s. troupeau, troupe; —
պիտ, troupeau de chèvres.
Շրմակից. a. qui est du même
 troupeau.
Շրմակույ. vn. se rassembler
 en troupeau, se réunir par troupes,
 s'attrouper. [peau, réunir.
Շրմի. va. rassembler en trou-
Շրմակի. adv. en troupeau, en
 bandes, par troupes, en foule.
Շրմ. V. **Շրմի.**
Շրմազի. a. très heureux.
Շրմալից. a. heureux, bienheu-
 reux.
Շրմախան. a. mêlé de bonheur.
Շրմական. a. heureux.
Շրմագնի. s. béatification.
Շրմակի. va. rendre heu-
 reux: béatifier.
Շրմակի. vn. être heureux.
Շրմախու. s. béatification.
Շրմակ. a. bien heureux, trop
 heureux.
Շրմի. s. coloris; couleur; nuance.
Շրմակալ. s. amassette.
Շրմակակալ. s. palette.
Շրմի. va. colorier, enlumi-
 ner.
Շրմի. s. coloriste.
Շրմի. a. heureux.
Շրմի. a. heureux.
Շրմի. a. éranien.
Շրմի. a. heureux, bienheu-
 reux, fortuné; — *առաջիկա* rend-
 re heureux; — *լուր*, être heu-
 reux.
Շրմի. va. regarder comme bien-

heureux, estimer heureux, félici-
 ter.
Շրմի. interj. heureux! — *Քե,*
 plutôt à Dieu! plaise à Dieu! plutôt au
 ciel que! Dieu le veuille! — *առա-*
յո heureux celui qui; — *քիչ*,
 que tu est heureux! — *առաջիկա*
լուր estimer qn. heureux.
Շրմալի. s. bonheur, féli-
 cité; — *Շրմալի*, les béatitudes
 de Jésus-Christ [heureuse.
Շրմալի. sf. heureuse, bien-
Շրմի. spl. les cuisses.
Շրմի. s. garantie, caution; a-
 val. [tion.
Շրմալի. s. comm. aval, cau-
Շրմալի. s. caution, garant,
 répondant; — *լուր*, être caution
 ou garant.
Շրմալի. s. comm. acte
 de caution, lettre de garantie; ga-
 rantie.
Շրմալի. va. garantir, être
 caution, donner sa garantie.
Շրմալի. s. garantie,
 cautionnement, caution; — *առա-*
 donner —.
Շրմալի. s. tourment, tribu-
 lation, peine; stigmat, meurtris-
 sure, cicatrice, plaie.
Շրմալի. s. cautionnement, cau-
 tion, garantie.
Շրմ. s. manque de pluie, sé-
 cheresse; aridité; a qui est à sec,
 aride. [cheresse.
Շրմալի. a. gâté par la sé-
Շրմալի. s. ornith. croque-
 abeilles, guépier.
Շրմալի. vn. sécher, deve-
 nir sec, se dessécher.
Շրմալի. V. **Շրմ.** s.
Շրմալի. } s. rène, bride,
Շրմալի. } frein.
Շրմալի. a. celui qui tient
 la bride, les rênes, cocher, con-
 docteur.

Մրաւանկիկ. va. tenir les rênes, conduire, diriger.
Մրաւանկ. s. fesse, cul, fondement.
Մրբ. adv. quand, lorsque; **ԿՐբ**, quand? à quelle époque? **Մրկէլ**, **ԿՐբ**, jusqu'à quand?
Մրբիւն. adv. quelquefois, parfois, par moment, de temps en temps, de temps à autre; jadis; autrefois; **Երբեմն...**, **Երբեմն...**, tantôt..., tantôt...
Մրբիւնի. adv. d'autrefois.
Մրբիւ. adv. ոչ —, jamais de la vie, point.
Մրբուծ. s. élanche.
Մրգ. s. chant; chanson; cantique, hymne.
Մրգաբաժ. s. mus. basse chantante.
Մրգաբան. s. chantre, chanteur.
Մրգաբանիկ. va. chanter, réciter un hymne, des hymnes; célébrer.
Մրգաբանութիւն. s. chant des hymnes, cantique.
Մրգագիր. s. compositeur, chansonnier.
Մրգագրիկ. va. faire, composer des chants, des chansons, mettre en musique.
Մրգախառն. a. mêlé de chants.
Մրգակ. V. **Մրգեցիկ**.
Մրգակից. s. qui chantent ensemble; — **ըլլալ**. V. **Մրգակցիկ**.
Մրգակցիկ. vn. chanter ensemble, accompagner.
Մրգակցութիւն. s. chant simultané, accompagnement.
Մրգահաւ. s. mus. compositeur.
Մրգամոլ. s. mélomane, cantomane.
Մրգամոլութիւն. s. mélomanie, cantomanie.
Մրգանիշ. s. mus. note.
Մրգանիշ. s. mus. note.

Մրգապետ. s. le grand chantre.
Մրգաւոյնութիւն. s. chant.
Մրգաւոյն. s. mélomane, amateur de chant. [chant.
Մրգաւոյնութիւն. s. amour de
Մրգաւոյնութիւն. s. café chantant.
Մրգաւոյն. s. instrument de musique; chansonnier, recueil de chants, de chansons; méthode de chant.
Մրգեհոն. V. **Մրգիւն**.
Մրգիկ. va. chanter; — **Ջաւադ**, jouer de la lyre; — **Էնքոյ**, jouer d'un instrument.
Մրգեցիկ. s. chanteur, chanteuse; chantant.
Մրգեցող. s. chanteur; chansonnier; — **Երգեցող**, chantre.
Մրգեցողութիւն. s. le chant.
Մրգիւն. s. satirique.
Մրգիւնաբան. a. satirique.
Մրգիւնաբանիկ. va. satiriser, lancer des brocards contre qn., le railler.
Մրգիւնաբանութիւն. s. satire, brocard. [ment.
Մրգիւնաբանորէն. adv. satirique-
Մրգիւնաբան. a. satirique, moqueur.
Մրգիւնութիւն, **Մրգիւն**, **Մրգիւն**. s. déchirure, déchirement; satire, brocard, moquerie, raillerie. [ment.
Մրգիւնորէն. adv. satirique-
Մրգիկ. s. chansonnette.
Մրգիւն. s. orgue; — **զարնել նուագել**, toucher ou jouer de l'orgue.
Մրգիւնակ, **Մրգիւնիկ** } s. harmonium.
Մրգիւնահար. s. organiste.
Մրգիւ. V. **Մրգեցող**.
Մրգաւոյն. s. chant, manière de chanter.
Մրգաւի. sf. chanteuse.
Մրգաւի. sf. chanteuse, cantatrice.

Մրգ. s. lucarne; maison.
Մրդակից. s. voisin.
Մրդիկ. s. petite lucarne.
Մրդիք. s. lucarne.
Մրդմագիր. s. acte de serment.
Մրդմադրուծ. V. **Մրդմագացնց.**
Մրդմագանց. a. parjure; — **ըլլալ.** se parjurer, commettre un parjure, violer son serment.
Երդմագանցութիւն. s. violation de serment, parjure.
Մրդմակիր. V. **Մրդմագանց.**
Մրդմահար. s. jureur, parjure.
Մրդմահարութիւն. s. juron, parjure.
Մրդնել. vn. jurer.
Մրդմուրաց. V. **Մրդմագանց.**
Մրդնցնել. va. faire jurer, faire prêter serment; conjurer, adjurer, exorciser.
Մրդնցուցիչ. s. exorciste.
Մրդնցուցութիւն. s. s. exorcisme, adjuration, conjuration.
Մրդուլ. vn. jurer, faire ou prêter serment; **սուտ** —, se parjurer, faire un faux serment.
Մրդուած. } s. juré.
Մրդուեալ. }
Մրդուեալ դատար. s. jury.
Մրդուրնալ. V. **Մրդնուլ.**
Մրդուրնցնել. V. **Մրդնցնել.**
Մրդութ. s. serment, jurement; — **սուլ ընել.** prêter serment; **անհաստատ** —, serment d'ivrogne; — **սուլ հաւատարմութեան.** prêter serment de fidélité. — **պատուալլալ.** jurer ses grands dieux.
Մրիխայ. V. **Մրիխայ.**
Մրիխայիք. V. **Մրիխայիք.**
Մրիկեան. a. parvenu.
Մրիկի. a. d'hier, de la veille.
Մրիկմանութ. s. soirée.
Մրիկոյ. s. soir, soirée, la brune; fig. — **կենաց.** le soir de la vie. [une —.
Մրիկոյք. s. soirée. — **սուլ.** donner

Մրիկոյից. a. du soir; adv. le soir, vers le soir; depuis le soir, du soir, dans la soirée.
Մրիկոց. s. soir, la soirée; a. du soir; adv. le soir, vers le soir.
Մրիկոք. s. séjour du soir.
Մրիկեան. } a. de trois ans, trien-
Մրիկեի. } nal; âgé de trois ans.
Մրիկեանց. s. jérémiade
Մրիկուլ. s. gruaux, s. moule.
Մրկ. s. visage, figure, face; mine, air, aspect; surface; vue, apparence, extérieur; **կոշկոք** —, empeigne; **երկրի** —, la surface de la terre; **ան երես.** en apparence, extérieurement; **ի՞նչ** — **ով.** de quel air? avec quel front? avec quelle audace? — **ան** — face à face; — **չուսնալ.** ne pas oser (à cause d'une faute commise); — **ը չնախ.** faire mauvaise mine; faire un mauvais accueil. — **ը զարնել.** jeter à la face, reprocher; — **ը վար անել.** blâmer; — **ը կոխել թիւեղնի.** faire la mine, boudier; — **ը ճերմոցնել.** faire bonne figure, mériter des éloges; — **չճերմոցնել.** faire triste figure; ne pas mériter des éloges; — **ին ջուրն երթալ.** — **ը ջուր չուսնալ.** être effronté, éhonté, perdre toute pudeur; — **անել.** être gâté; — **սուլ.** gâter un enfant
Մրիւագիր. s. adresse (d'une lettre).
Մրիւակ. s. facette.
Մրիւահամար. s. pagination.
Մրիւար. a. hardi, courageux.
Մրիւարանութիւն. s. disgrâce, défaveur.
Մրիւի. va. présenter, confronter.
Մրիւիլ. vn. être confronté.
Մրիւիկցութիւն. s. disgrâce, défaveur.
Մրիւիւլ. s. bot. eupatoire.
Մրիւիւեալ. **Մրիւիւեան.** **Մրիւիւեանց.** **Մրիւիւեանց.** a. de

trente ans; âgé de trente ans.
Մրեսնակ. s. trentaine.
Մրեսնորդ. a. trentième.
Մրեսնից. adv. trente fois.
Մրեսնորից. a. de trente jours.
Մրեսն. a. tronte.
Մրեսնիկ. s. serviette de toilette.
Մրես սոյ. V. **Մրես**.
Մրեսնիկան. s. représentant, député.
Մրեսնիկանիւմ. adv. comme
Մրեսնիկանայտ. un député.
Մրեսնիկանական. a. de député.
Մրեսնիկանութիւն. s. députation, les députés.
Մրեսայ. V. **Մրեսի**.
Մրեսնուի. a. fort agité, ballotté.
Մրեսնոյ. V. **Մրեսնուի**.
Մրեսնի. s. tremblement, l'action d'errer, vagabondage.
Մրեսայար. s. branle.
Մրեսի. va. remuer, agiter, balloter.
Մրեսի. vn. trembler, bouger, remuer, vaciller, s'agiter, balancer, balloter, se tremousser, errer, être vagabond.
Մրեսն. s. tremblement, vacillation, agitation, balancement.
Մրեսն. a. tremblant, vacillant, agité; errant, vagabond; — *պարաք*, delte flottante. [diner.
Մրեսիկ. vn. se balancer, se danser.
Մրեսի. s. astr. Saturne (planète).
Մրեսական. a. imaginaire, fantastique.
Մրեսայայտ. adv. imaginai-
 rement, d'une manière imaginaire.
Մրեսայի. va. imaginer; vn.
 s'imaginer, se figurer.
Մրեսայի. a. imaginable.
Մրեսայոյ. } a. plein d'imagi-
Մրեսայոյն. } nation; — *մարդ*,
 homme à imagination.

Մրեսայութիւն. s. imagination; *արդիւնաւոր ժող* —, —fé-
 conde, active.
Մրեսի. V. **Մրեսայտ**.
Մրեսն քրիկ, **հանի**. mettre
 au jour, mettre à découvert; en-
 évidence, montrer, démasquer; —
համ *գալ*, se laisser voir, se
 montrer, paraître.
Մրեսայտ. adv. apparemment.
Մրեսայտ. adv. visiblement.
Մրեսի. adv. visible, évident,
 apparent; célèbre, fameux, re-
 marquable, insigne, illustre, glo-
 rieux, éminent; éclatant, impor-
 tant, considérable, mémorable,
 solennel; — *միւս*, se rendre il-
 lustre, s'immortaliser, se signaler,
 se distinguer.
Մրեսի. vn. paraître, se faire voir,
 apparaître, avoir l'air, se montrer,
 se présenter; *հրեւի*, il paraît.
Մրեսայ. V. **Մրեսի**.
Մրեսայ. s. apparence, air, exté-
 rieur, aspect, vue, phénomène;
 — *քաղաքի*, phases; — *քաղաքի*
թան, les phénomènes de la na-
 ture; a. apparent, visible; ridi-
 cule.
Մրեսական. a. apparent.
Մրեսական. V. **Մրեսի**.
Մրեսայտ. adv. en appa-
 rence.
Մրեսն. s. apparition.
Մրեսնի. va. faire paraître, faire
 voir, montrer, faire semblant de.
Մրես. a. trois; troisième; *երեք կա-*
նոն, règles de trois.
Մրեսական. a. de trois.
Մրեսական. V. **Մրեսական**.
Մրեսական. V. **Մրեսական**.
Մրեսական, **Մրեսական**,
 V. **Մրեսական**, etc. [sonnes.
Մրեսական. a. de trois per-
Մրեսական. } a. à trois têtes, qui
Մրեսական. } a. à trois têtes.

Մրբհրդհանգ. a. tricolore.

Մրբփետանգ. a. qui a trois ailes; tripenné; — *նիւ*, flèche barbelée, à trois ailes.

Մրբփղանգ. a. de trois emfans.

Մրբժամայ. a. de trois heures.

Մրբժանի. a. qui a trois pointes; s. trident.

Մրբփլիսն. s. trillion.

Մրբփետանգ. a. en trois langues.

Մրբփարան. a. de trois autels.

Մրբփարանգ. a. à trois rangs, sur trois rangs.

Մրբփիս. a. triple; adv. triplement; trois fois.

Մրբփնի. va. tripler, tiercer.

Մրբփուղ. a. triple, triplé.

Մրբփուսի. a. qui a trois côtés ou angles, triangulaire.

Մրբփապար. a. trois mille.

Մրբփապարանգ. a. de trois mille.

Մրբփարիւ. a. trois cents.

Մրբձեղանանայ. a. à trois étages.

Մրբժամանայ. a. composé de trois parties, partagé en trois, triple.

Մրբփուղ. s. bot. trèfle.

Մրբփապարայ. a. de trois semaines.

Մրբփապի. s. mardi.

Մրբփուսի. s. triade.

Մրբփապի. a. adv. triple.

Մրբփայրի. a. armé d'un triple tranchant.

Մրբփապանգ. a. qui a trois salles.

Մրբփարան. a. trois fois saint, très-saint, — *օրհնութիւն*, le trisagion.

Մրբփասան. a. treize.

Մրբփասանանայ, **Մրբփասանան.** a. de treize ans, âgé de treize ans.

Մրբփասանորդ. a. treizième.

Մրբփարան. a. de trois siècles.

Մրբփարիւղ. s. bot. trèfle.

Մրբփապար. s. trois quarts.

Մրբփարայ. a. de trois jours.

Մրբ. s. bête fauve; gibier.

Մրբղ. a. désert, inculte; s. lande.

Մրբղ. s. le jour d'hier, la veille; adv. hier.

Մրբնոց. s. ménagerie.

Մրբղ. a. ancien, âgé, aîné, grand; s. frère aîné; prêtre.

Մրբղիս. sf. la femme du prêtre.

Մրբնութիւն. s. ancienneté.

Մրբնուն. V. **Մրբնանուն.**

Մրբնոցայ. V. **Մրբնոցի.**

Մրբ. s. l'aller, le départ.

Մրբայ. vn. aller, s'en aller, partir, se rendre.

Մրբնարան. s. aller et retour.

Մրբնիկ. s. allées et venues, tour, course; a. qui va et vient; — *ծալալ*, le flux et le reflux de la mer;

— *ընել*, aller et venir, faire plusieurs allées et venues, faire des courses.

Մրբնիկի. V. **Մրբնիկընի.**

Մրբնիկութիւն. V. **Մրբնիկ.**

Մրբնարան. V. **Մրբնարան.**

Մրբ. առ —, prép. à côté, auprès, près, dans le voisinage.

Մրբիկ. s. bande, bandelette.

Մրբիկի, **Մրբիկի.** s. bandelette; V. **Մրբորդ.** [fuge.

Մրբապարան. a. pharm. taeni-

Մրբապար. } a. bandé, lié de

Մրբապարիկ. } bandelettes.

Մրբապարիւ. s. bandage.

Մրբապարան. s. marchand de galon.

Մրբիկ. va. galonner.

Մրբորդ. s. zool. ténia.

Մրբի. s. cheville.

Մրբապար. a. desséché, maigré, décharné.

Մրբուն. V. **Մրբապար.** [caut.

Մրբնիկ. s. bot. erynge, pani-

Մրբիւ. V. **Մրբիւնուն.**

Մրբիւնապար. s. path. néphrite.

Մրկամախիք. s. path. colique néphrétique.

Մրկամաչիւն. a. anat. rénal.

Մրկամառապ. V. **Մրկամաքորք**.

Մրկամուկ. spl. reins, rognons; entrailles.

Մրկոյ. s. génisse, jeune vache.

Մրկուր. s. cheval, coursier.

Մրխաւարդ. s. jeune homme; garçon.

Մրխաւարդաբար V. **Մրխաւարդապէտ**.

Մրխաւարդական. a. juvénil, de jeune homme.

Մրխաւարդանալ. vn. redevenir jeune, se rajeunir.

Մրխաւարդապէտ. adv. en jeune homme, d'une manière juvénile.

Մրխաւարդացում. s. rajeunissement. [reverdir.

Մրխաւարդացնել. va. rajeunir,

Մրխաւարդութիւն. s. jeunesse.

Մրխաւարդուիք. sf. adolescente, jeune fille.

Մրիցազոյն. a. plus ancien, doyen.

Մրիցական. a. presbytérien.

Մրիցականութիւն. s. presbytérianisme.

Մրիցակից. s. compagnon d'un prêtre.

Մրից անգամ. adv. trois fois.

Մրիցանի. spl. les prêtres.

Մրիցապետ. s. archiprêtre.

Մրիցանոց. s. presbytère.

Մրիցանոց. V. **Մրիկ**.

Մրիցութիւն. s. ancienneté, doyené; prêtrise, sacerdoce.

Մրիցուկ. s. bot. camomille; *վայրի* —, pâquerette.

Մրիցուիք. sf. prêtresse.

Մրից. adv. trois fois, à trois reprises; — *անգամ*, trois fois; — *երանելի*, très-heureux.

Մրիւար. V. **Մրիւար**.

Մրկ. s. travail, ouvrage; besogne; — *ք*, travaux.

Մրկաքիք. a. bot. bilobé.

Մրկաքնականապիկ. a. bot. à fleurs dioïque.

Մրկազուլիւ. a. qui a deux têtes.

Մրկազոյն. V. **Մրկազոյն**.

Մրկաք fer; tout instrument de fer, glaive, chaîne, clou, etc.;

պատել — *ով*, ferrer; — *ի դար*, âge de fer.

Մրկաքաքիւր. a. ferrifère.

Մրկաքաքում. a. ferré, armé de pointes de fer, cloué.

Մրկաքաքիւր. s. lettre capitale, majuscule, oncial.

Մրկաքաքործ. s. forgeron; a. fait de fer.

Մրկաքաքործարան. s. fabrique de fer, forge.

Մրկաքաքործութիւն. s. métier de forgeron.

Մրկաքաքառք. s. garniture de fer.

Մրկաքաքան. a. ferrugineux.

Մրկաքականալ. a. enchaîné avec des liens de fer, enchaîné.

Մրկաքականայ. a. de basalte.

Մրկաքակոյտ. s. amas de fer.

Մրկաքակուն s. minér. basalte.

Մրկաքակուռ. a. garni de fer, ferré.

Մրկաքահանգ. s. mine de fer.

Մրկաքահառ. s. ouvrier qui travaille dans les mines de fer.

Մրկաքանդ. s. rail.

Մրկաքոյիւն. a. ferrugineux.

Մրկաքապառ. a. ferré, garni de fer, plaqué en fer.

Մրկաքաւայր. a. garni de pointes de fer.

Մրկաքաւար. s. minér. sidérite.

Մրկաքայ. a. de fer.

Մրկաքիւղ. a. de fer.

Մրկաքիւ. a. bi-aillé. [de fer.

Մրկաքուղայիւն. a. de chemin

Մրկաքուղի. s. chemin de fer.

Մրկամխառ. s. chim. bi carbonate.
Մրկամխառ. s. chim. bicarbonate.

Մրկակ. s. nombre binaire, nombre de deux; deux.

Մրկակահ. s. gram. duel.

Մրկակեցում. } a. amphibie.

Մրկակեցալ. }

Մրկակի. a. double; adv. doublement.

Մրկակնակ. a. zool. didactyle.

Մրկակողմաք. a. qui a deux côtés; de deux côtés, réciproque.

Մրկակոռ. s. diamètre.

Մրկամակնաց. a. bot. bisannuel.

Մրկամակակ. a. mus. qui a deux temps ou mesures.

Մրկամայ. a. de deux ans, âgé de deux ans; bisannuel. [rée.]

Մրկամեծասար. s. poét. dicho-

Մրկամուսին. s. a. bigame.

Մրկամուսնութիւն. s. bigamie.

Մրկամեայ. a. bimensuel, de deux mois.

Մրկայորկ. V. **Մրկյարկ.**

Մրկայն. a. long; — **կեանք.** longue vie; — **ճառ՝ ճանապարհ.** long discours, chemin; — **բարակ,** longuement, amplement.

Մրկայնաբան. a. qui parle longuement; prolixe, diffus, verbeux.

Մրկայնաբանի. vn. parler longuement.

Մրկայնաբանութիւն. s. prolixité, diffusion, longueur, babillage, verbosité.

Մրկայնազանկ. } a. dolico-

Մրկայնազուխ. } phale.

Մրկայնադէ. a. grand, très-élevé, gigantesque.

Մրկայնամեղ. a. qui a une longue mâchoire [կեաց.]

Մրկայնակնաց. V. **Մրկարու-**

Մրկայնակեցութիւն. s. longé-
vité, longue vie.

Մրկայնակոնց. a. à long bec.

Մրկայնահանդեր. a. qui porte un long vêtement.

Մրկայնահասակ. a. de haute taille, grand. [cheveux.]

Մրկայնահիր. a. qui a de longs

Մրկայնահոգի. a. qui a de la longanimité, patient.

Մրկայնածեռն. a. à longue main.

Մրկայնածի. a. long, allongé, oblong.

Մրկայնածիկ. a. très-longue, allongé; long, de longue durée; qui lance loin.

Մրկայնամի. a. patient, endurant; — **աշխատութիւն.** travail obstiné; — **լլալ.** V. **Մրկայնամիթի.**

Մրկայնամաքար. adv. avec longanimité, patiemment.

Մրկայնամի. vn. avoir de la longanimité, une longue patience, patienter.

Մրկայնամուսնութիւն. s. longanimité, patience.

Մրկայնամուրու. a. qui a une longue barbe; s. longue barbe.

Մրկայնամալ. vn. s'allonger; se prolonger.

Մրկայնամիս. a. étendu; — **լեռ.** montagne à large base.

Մրկայնապատմ. V. **Մրկարապատմ.** [chassiers.]

Մրկայնաօրնի. spl. ornith. é-

Մրկայնասարած. a. très étendu.

Մրկայնատէ. a. à longue lance; fig. — **արտեանունք.** longs cils.

Մրկայնառն. } a. à longue

Մրկայնասուն. } queue.

Մրկայնացնի. V. **Մրկայնի.**

Մրկայնաուր. s. les longs jours.

Մրկայնափող. a. à longue tige; — **կոշիկ.** bottes —.

Մրկայնափ. a. qui a un long nez.

Մրկայնեղջիւր. a. zool. longicorne.

Մրկայնի. va. allonger, rallonger.

Մրկայնմամանակեան . a. de longtems, qui dure longtems.

Մրկայնկեկ . a. longuet.

Մրկայնմառփիւն . s. langanimité, patience. [rallonge.

Մրկայնորդ . s. ajutage, allonge,

Մրկայնութիւն . s. longueur; géog. longitude.

Մրկայնորեայ քլլալ . vn. vivre de longs jours.

Մրկայր . a. bigame.

Մրկան . s. meule; V. **Մրկանաւար**.

Մրկան . a. V. **Մրկայն**.

Մրկանաւար ou **վեմ** — . s. pierre meulière, pierre de meule; a. de pierre meulière.

Մրկանգամ . adv. de deux fois.

Մրկանիւս . a. géom. dièdre.

Մրկանիւ . a. qui a deux roues.

Մրկանուեակ . s. bicyclette.

Մրկանուն . a. de deux noms; — **ցանկ**, la liste —.

Մրկանուորդ . s. bicycliste.

Մրկանայ . a. binoculaire.

Մրկանան . s. binocle.

Մրկապաւս . a. parasite.

Մրկապաւսաւ . a. zool. bivalve.

Մրկապրուկ . a. bot. dicotylédone.

Մրկաւէդ . a. bot. diandre.

Մրկաւեր . a. hermaphrodite.

Մրկաւեր . V. **Աւթաւաւեր**.

Մրկաւերիկ . V. **Աւթաւաւերիկ**.

Մրկաւերութիւն . V. **Աւթաւաւերութիւն**.

Մրկաւիւն . V. **Մրկաւիւն**.

Մրկաւիւնակ . V. **Մրկաւիւնակ**.

Մրկաւիւնան . s. mus. diton.

Մրկաւաւաւանութիւն . s. théol. dithéisme.

Մրկաւանկ . a. dissyllabe.

Մրկաւաւ . a. bilitere.

Մրկաւար . a. chim. binaire.

Մրկաւաւակ . a. de deux espèces ou sortes.

Մրկաւաւութիւն . s. bissection.

Մրկար . a. long; V. **Մրկայն**. **Մրկարաւան** . etc. V. **Մրկայնաւան** . etc.

Մրկարաւաւ . V. **Մրկայնաւան**. **Մրկարաւեաց** . a. qui vit longtems; vivace; — **աւաւ**, vivre longtems.

Մրկարաւեցութիւն . s. longévité.

Մրկարաւաւակ . V. **Մրկայնաւաւակ**.

Մրկարաւագիլ . va. prolonger, traîner en longueur, traîner.

Մրկարաւագութիւն . s. prolongation. [traîner.

Մրկարաւագութիլ . vn. se prolonger, **Մրկարաւագաւ** . V. **Մրկարաւագութիւն**.

Մրկարաւիդ . a. long, prolongé.

Մրկարաւայ . a. de longues années.

Մրկարաւաւաւ . a. raconté longuement, prolix, long.

Մրկարաւար . a. endurant.

Մրկարաւե . a. qui dure longtems, durable, long; — **աւաւաւաւ**, voyage long, long cours.

Մրկարաւեութիւն . s. longue durée, longueur.

Մրկարաւաւաւ . a. de deux actes.

Մրկարիլ . va. allonger, prolonger.

Մրկարիլ . vn. s'allonger, se prolonger.

Մրկարութիւն . s. longueur.

Մրկարու . s. rallongement, prolongation.

Մրկարորէն . adv. longuement.

Մրկարեակ, **Մրկարիկ** . V.

Մրկարեակ, **Մրկարիկ**.

Մրկաւանիւր . s. chaque, l'un et l'autre, tous les deux.

Մրկայ . a. douteux, incertain.

Մրկայաւար . adv. avec doute, avec hésitation.

Մրկայաւան . a. douteux, incertain; dubitatif.

Մրկայաւակ . vn. douter, être

- incertain, balancer, avoir des doutes, hésiter, flotter.
- Երկայանք**. V. **Երկայալքիւն**.
Երկայնի. V. **Երկայական**.
Երկայնիլ. V. **Երկայանալ**.
Երկայալքիւն s. doute hésitation, incertitude; rhét. dubitation.
Երկայօրէն. V. **Երկայաբար**.
Երկան. a. amphibologique; double, fourbe, faux; discordant, différent.
Երկանուքիւն s. amphibologie; différence, désaccord; duplicité, fourberie, fausseté.
Երկաբառ. a. s. gram. diphthongue.
Երկացիկ. a. qui s'ouvre de deux côtés; — դռն — porte à deux battants; — սանդուղ — échelle double.
Երկբրան. } a. qui a deux
Երկբրանեան. } bouches, deux embouchures, deux tranchants.
Երկբլակ s. bot. bilobé
Երկբոյս a. qui a deux natures.
Երկգլուխ. } a. à deux têtes.
Երկգլխի. }
Երկգոգան. a. biconcave.
Երկգոյն a. à deux couleurs.
Երկգունակ a. de deux sortes.
Երկգոտեան a. de deux classes; — դպրոց, école —.
Երկդարեան a. de deux siècles.
Երկդիմակ s. minér. bot. zool. amphibole.
Երկդիմեան. } a. à deux visages,
Երկդիմի. } à mine équivoque; à deux envers, à deux faces; fig. équivoque, double, faux, douteux, ambigu.
Երկդիմութիւն s. ambiguïté, équivoque, duplicité.
Երկդուռ. a. à deux portes.
Երկդրամեան s. didrachme.
Երկեակ. V. **Երկակ**.
Երկեամ a. de deux ans.
- Երկեղջիւր** a. zool. bicolore.
Երկեւեան a. de deux ans, âgé de deux ans.
Երկերգ s. mus. duo.
Երկերես a. qui a deux faces; fig. faux.
Երկերիւր a. deux cents.
Երկեւան s. doute, soupçon, défiance, crainte.
Երկնօրանք s. alternative.
Երկերթ. } a. bot. de deux feuilles,
Երկերթի. } dipétale.
Երկբն. } a. zool. à deux
Երկբնեան. } ailes. diptère.
Երկթի s. birème.
Երկիլիւն s. milliard.
Երկին. } s. ciel, cioux; կապու-
Երկինք. } առկ —, la voûte azurée; — ելլալ, monter au ciel; — բարձրացնել, élever jusqu'au ciel; — երկիր իբրոր անցնել, remuer ciel et terre; ջիջ՝ պարզ՝ անամպ՝ մալամոտ —, ciel pur, serein, sans nuages, couvert de nuages; ո՛վ —, ô ciel!
Երկիցեան a. de deux colonnes (pages).
Երկիր s. terre, globe terrestre; terre, sol; pays, contrée, territoire; — ծննդեան, la terre natale.
Երկիրապառնել va. se prosterner, adorer.
Երկիցս adv. deux fois, bis.
Երկիւղ s. peur, crainte, frayeur.
Երկիւղալի a. à craindre; — է, il est à craindre.
Երկիւղալիւր } a. plein de crainte,
Երկիւղալից. } effrayé; effrayant, terrible; peureux, craintif, poltron.
Երկիւղախառն adv. mêlé de crainte, avec crainte, craintivement.
Երկիւղած a. qui craint le Sei-

- gneur, craignant Dieu, timoré, consciencieux, religieux, pieux, dévot; timoré, craintif, timide.
- Երկրաձուլութիւն**. s. crainte de Dieu, crainte religieuse, scrupule, piété, dévotion; timidité; *երկրաշուքութիւն*, consciencieusement, scrupuleusement.
- Երկրաձուլութեան**. adv. religieusement, consciencieusement, scrupuleusement.
- Երկլեզու**. a. qui a deux langues, double, fourbe.
- Երկլեզուեան**. a. de deux langues, bilingue.
- Երկլեզուութիւն**. s. duplicité.
- Երկկիւի**. a. bivalve.
- Երկյարձուրդ**. a. qui a deux pensées, double, fourbe.
- Երկյարձուրդ**. a. bivalvulaire.
- Երկյուս, Երկյուսութիւն**. V. *Երկբան, Երկբանութիւն*.
- Երկծաղիկ**. a. biflore.
- Երկծով**. a. baigné par deux mers.
- Երկկայք**. s. brick.
- Երկկանգուն**. a. de deux coudées.
- Երկկարգ**. } a. de deux rangs.
- Երկկարգեան**. }
- Երկկերպ**. } a. de deux manières,
- Երկկերպի**. } naturelles.
- Երկկիւն**. a. qui a deux femmes, bigame.
- Երկկնութիւն**. s. bigamie.
- Երկկողմնազոյգ**. a. géom. isocèle.
- Երկկոնքարդ**. a. biconvexe.
- Երկկտուր**. a. en deux volumes.
- Երկհարիւրամեակ**. s. bicentenaire.
- Երկձեռնի**. a. zool. bimané.
- Երկձի**. a. à deux chevaux; s. équipage, bige.
- Երկնեղբի**. vn. se fendre en deux.
- Երկնիկ**. } a. à deux pointes, four-
- Երկնիկ**. } chu, fourché; s. fourche.
- Երկնիկի**. vn. se bifurquer.
- Երկնիկ**. V. *Երկնիկ*.
- Երկսահեայ**. a. binôme, de deux parties.
- Երկսարժիւն**. a. diplosome.
- Երկմետաղեան**. a. bimétallique.
- Երկմիլիոն**. s. billion.
- Երկմիտ**. a. incertain, irrésolu, perplexe, déflant; — *լուր*, V. *Երկմիտ*.
- Երկմիտի**. a. incertain, douteux.
- Երկմիտի**. vn. hésiter, douter, balancer, avoir des doutes, être incertain, en suspens.
- Երկմեցնիկ**. va. faire douter.
- Երկմտութիւն**. s. hésitation, barguignage, irrésolution, perplexité, doute; divergence d'avis, défiance; *անտեղ — թեւեւ*, sans hésitation, sans doute.
- Երկմտութեան**. adv. douteusement.
- Երկյարկ**. } a. à deux étages.
- Երկյարկեան**. } — *տուն*, maison —.
- Երկնաթիւ**. a. qui s'élève jusqu'aux cieux, très haut, très-élevé.
- Երկնաթիւ**. a. qui habite le ciel, céleste.
- Երկնաթիւ**. a. qui sent le ciel, céleste. [ciel.]
- Երկնազեղ**. a. beau comme le
- Երկնազեղ**. a. qui connaît le ciel, astronome.
- Երկնազեղ**. a. qui va, qui conduit au ciel, qui marche dans les cieux.
- Երկնազոյգ**. a. de la couleur du ciel, bleu de ciel.
- Երկնազուսմար**. a. composé d'une troupe céleste.
- Երկնազուսմար**. s. globe céleste.
- Երկնազրապեան**. a. uranographie.
- Երկնազրապեան**. s. uranographie.
- Երկնազրապեան**. a. qui ébranle le ciel.
- Երկնազրապեան**. a. inspiré du ciel.

Մրկառաիչ. a. qui vole au ciel.
Մրկախոհ. a. qui pense aux choses célestes.
Մրկախմամբ. a. qui a le ciel pour voûte; s. la voûte du ciel.
Մրկախառայս. a. bleu de ciel.
Մրկախեց. } a. qui vit aux
Մրկախեցադ. } cioux, qui a
Մրկախրոհ. } une conduite céleste, qui vit comme un ange, divin.
Մրկախալից. a. qui regarde le ciel, qui a les regards tournés vers le ciel.
Մրկախանգե. } a. semblable au
Մրկախանգայն. } ciel, céleste.
Մրկախանգար. a. doué d'une sagesse céleste. [droyé.
Մրկախար. a. frappé du ciel, fou-
Մրկախրաւ. a. céleste.
Մրկաձիգ. a. allongé jusqu'au ciel.
Մրկաձիբ. a. accordé du ciel, céleste, divin.
Մրկայից. V. **Մրկաւոր**.
Մրկանուր. a. donné par le ciel.
Մրկանալ. a. qui voyage dans les cioux.
Մրկապարզի. V. **Մրկաձիբ**.
Մրկապի. a. qui regarde au ciel; — **ըլլալ**, regarder le ciel, fixer ses regards au ciel.
Մրկաւամբ. a. céleste, envoyé du ciel.
Մրկաւաւեղծ. a. qui a créé le ciel.
Մրկաւոր. a. céleste, divin.
Մրկաւաղաւմիցի. a. citoyen, habitant des cioux.
Մրկաւար. s. météor. aérolithe.
Մրկել. va. être en mal d'enfant, être en travail, éprouver les douleurs de l'enfantement; fig. souffrir cruellement; élaborer, méditer, couvrir, projeter, s'aviser, songer.
Մրկեցալ. V. **Մրկարիլ**.

Մրկուադ. s. duo.
Մրկուդե. a. qui porte ses branches jusque vers les nues.
Մրկուս. adv. du ciel, du haut des cioux. [s'effrayer.
Մրկիլի. vn. craindre, avoir peur,
Մրկչոս. V. **Մրկչոս**.
Մրկաւաւաւիբ. s. feuille bi-hebdomadaire. [pède.
Մրկաւաւի. a. qui a deux pieds, bi-
Մրկաւաւաւ. a. douze. [douze.
Մրկաւաւաւաւաւ. a. impr. in-
Մրկաւաւաւաւաւաւ. } a. de douze
Մրկաւաւաւաւաւաւ. } ans, âgé de douze ans. [décaèdre.
Մրկաւաւաւաւաւաւ. s. géom. do-
Մրկաւաւաւաւաւ. s. douzaine.
Մրկաւաւաւաւաւաւ. a. douzième.
Մրկաւաւաւաւաւաւ. adv. douze fois.
Մրկաւաւաւաւ. V. **Մրկաւաւաւաւ**.
Մրկաւ. a. deux; adv. deuxième.
Մրկուի. s. bivoie.
Մրկուից. a. à deux anses.
Մրկուից. spl. douleur cruelle, peine affreuse, travail pénible; les douleurs de l'enfantement; — **եղբաւ**, être en mal d'enfant, éprouver les douleurs de l'enfantement.
Մրկուաւաւ. s. lundi.
Մրկուաւաւից. a. qui enfante ou met bas des jumeaux.
Մրկուաւաւ. s. gram. duel.
Մրկուաւաւ. s. jumeau, jumelle; couple, paire.
Մրկուաւ. s. a. jumeau, jumelle; qui enfante ou met bas des jumeaux; — **ս**, s. testicules.
Մրկուաւից. s. dualité, dualisme.
Մրկուաւից. adv. des deux côtés, tous les deux.
Մրկաւաւ. } a. s. tous les deux;
Մրկաւից. } — **եւ**, l'un et l'autre.

Մրկոս. a. timide, peureux, craintif, poltron, couard.

Մրկոսութիւն. s. timidité, poltronnerie, couardise.

Մրկառակ. a. divisé, désuni, en désaccord; — *կուսակցութիւն*, faction.

Մրկառակել. va. diviser, mettre en discorde, en désaccord, désunir.

Մրկառակիլ. vn. se diviser, entrer en discorde, être en désaccord, en dissidence, se désunir.

Մրկառակութիւն. s. discorde, division, dissension, désunion, scission, mésintelligence.

Մրկասեւն. a. bivalve.

Մրկասիկ. a. double; adv. doublement.

Մրկասիկ. va. doubler.

Մրկայրաբանութիւն. s. dilemme.

Մրկայրի. a. à deux tranchants.

Մրկան. a. bissexuel, bissexué, de deux sexes.

Մրկիւն. a. de deux, à deux colonnes.

Մրկիւնակ. a. de deux petites colonnes.

Մրկոսու երեսն. a. amphiscien.

Մրկայրկեան. s. seconde.

Մրկանկ. a. gram. dissyllabe.

Մրկերիւ. a. bifolié.

Մրկոյ. a. de deux lignes; deux lignes; lettre de —.

Մրկոյեան. a. de deux lignes; s. distique.

Մրկաբան. s. géologue.

Մրկաբանական. a. géologique.

Մրկաբանութիւն. s. géologie.

Մրկաբանական. a. géodésique.

Մրկաբանութիւն. s. géodésie.

Մրկաբանիլ. a. produit sorti de la terre.

Մրկաբանութիւն. s. géognosie.

Մրկաբիլ. s. topographe.

Մրկաբան. a. qui marche sur la terre.

Մրկաբան. s. agriculteur, cultivateur.

Մրկաբանական. a. agricole, rural, aratoire.

Մրկաբանել. va. cultiver la terre, s'occuper ou faire de l'agriculture.

Մրկաբանութիւն. s. agriculture. [sphère.

Մրկաբան. s. globe terrestre,

Մրկաբանական. a. topographique.

Մրկաբանութիւն. s. topographie.

Մրկաբանել. va. explorer.

Մրկաբանութիւն. s. exploration.

Մրկաբանիլ. s. fouilleur, explorateur.

Մրկաբանական. a. d'exploration, de fouille.

Մրկաբանել. va. explorer, fouiller en terre.

Մրկաբանութիւն. s. exploration. [etc.

Մրկաբան. etc. V. **Մրկաբան.**

Մրկան. a. né de la terre.

Մրկանիլ, **Մրկանիլութիւն.**

V. **Մրկաբանական.** **Մրկաբանական.**

Մրկան. a. terrestre.

Մրկանիլ. a. qui vit sur la terre, terrestre; — *կեանք*, vie mondaine

Մրկանիլ. a. qui foule, qui marche sur la terre, terrestre.

Մրկանիլութիւն. s. géomancie.

Մրկանիլ. V. **Մրկանիլ.**

Մրկանիլ. s. zool. ver de terre.

Մրկանիլ. V. **Մրկանիլ.**

Մրկանիլ. V. **Մրկանիլ.**

Մրկանիլ. V. **Մրկանիլ.**

Մրկանիլ. V. **Մրկանիլ.**

Մրկանիլ. s. géomètre.

Մրկանիլական. a. géométrique.

Յրհալափութիւն. s. géométrie; *գերլուծական* —, — analytique; *գծաչափական* —, — descriptive.

Յրհալափորտեմ. adv. géométriquement. [la terre.

Յրհալապարար. a. qui engraisse

Յրհալապարփակ. a. qui entoure la terre.

Յրհալալի բլլալ. vn. fixer ses regards à terre.

Յրհաւեր. a. qui aime le monde, mondain; qui aime son pays.

Յրհաւուննդ. a. nourri sur la terre, terrestre.

Յրհաւայգ. a. enfoncé dans la terre, enfoui.

Յրհասեղծ. a. qui a créé le monde; créé de la terre, terrestre.

Յրհալաւասակ. s. agriculteur, laboureur. [culture.

Յրհալաւասակութիւն. s. agri-

Յրհասարած. a. répandu sur toute la terre. [rain.

Յրհատեր. s. propriétaire de ter-

Յրհացի. s. compatriote, V. *Բաղաւաթ*. [ցիւրքիւն.

Յրհացիութիւն. V. *Բաղաւաթ*.

Յրհաւար. a. terrestre, mondain.

Յրհաւարութիւն. s. mondanité.

Յրհաւար. V. *Ինքնաւար*; charnel, sensuel, voluptueux.

Յրհաւար. V. *Յրհաւար*.

Յրհարդ. a. second, deuxième; second, remplaçant; adv. deuxièmement, secondement, en second lieu; — *անգամ*, une seconde fois.

Յրհարդաւար. adv. au second rang, secondairement.

Յրհարդական. a. secondaire.

Յրհարդաւա. V. *Յրհարդաւար*.

Յրհարդել. va. réitérer, répéter.

Յրհարդում. s. réitération, répétition; — *Եօթնաց*. deutéronome.

Յրհալալի. vn. se prosterner, adorer.

Յրհալալի. a. adorable.

Յրհալալա. a. s. adorateur.

Յրհալալութիւն. s. adoration, prosternation, culte; — *մասնականել*, adorer. [uni.

Յրհիւնդ. a. divisé en deux, dés-
Յրհիւնդել. va. diviser en deux, partager; désunir, mettre en dés-accord.

Յրհիւնդեալ. a. à deux battants.

Յրհիւնդիլ. vn. être divisé en deux, se diviser.

Յրհիւնդում. s. division.

Յրհորեալ. a. de deux jours; adv. dans deux jours.

Յրհիւնդ. } a. heureux! — *մար-*

Յրհիւնդ. } *դու*, — l'homme.

Յրհիւնդ. } s. bot. éryngé, pa-

Յրհիւնդ. } nicaut.

Յր. s. saucisse.

Յրիւ. s. saucisson.

Յրիւ. s. flocon de coton.

Յրհիւնդ. a. heureux, fortuné.

Յրհիւնդեալ. a. d'heu-
reuse mémoire.

Յրհիւնդալ. vn. être heureux.

Յրհիւնդալ. a. très-heureux,
bienheureux. [cité.

Յրհիւնդութիւն. s. bonheur, féli-

Յր. s. moisissure, carie, pourri-
ture; putréfaction.

Յրիւնդ. a. triple; adv. de trois
sortes.

Յրիւնդ. a. ternaire, trois; s. terné,
nombre ternaire, nombre de trois;

— *գինակցութիւն*, la triple al-
liance; — *համաձայնութիւն*, la
triple entente,

Յրիւնդ. a. troisième; adv. troi-
sièmement, en troisième lieu; s.
le tiers.

Յրիւնդական. a. ternaire. ter-
tiaire; — *գետնակ*, terrain ter-
tiaire.

Յրարդել. va. tripler, répéter trois fois. [cité.]

Յրարդութիւն. s. trinité, tripli-

Յրփ. s. nuance; couleur, teint.

Յրփն երփն. a. nuancé, éclatant; adv. de mille, de diverses nuances; — *երանդերով*, avec mille couleurs nouvelles, de toutes sortes de couleurs.

Յրփնագեղ. a. de belles nuances.

Յրփնազոյն. a. de diverses nuances, nuancé.

Յրփնազրութիւն. s. enluminure.

Յրփնադրուակ. s. masquerie.

Յրփնաթերթ. s. bot. pétale.

Յրփնաներկ. a. teint de diverses nuances.

Յրփնաջուր. s. pharm. teinture.

Յրփնափայլ. a. qui brille de diverses, de belles nuances.

Յրփնել. va. nuancer.

Յրփներանգ. V. **Յրփնազոյն**.

Յրփներկանգ. V. **Յրփնազոյն**.

Յրփնուանկ. a. de différentes couleurs ou nuances.

Յւ. conj. et; même; *ոչ մին և ոչ միւր*. ni l'un ni l'autre; — *ալիւ*, adv. et caetera; — *աբդ*, conj. or, donc; *և', և'* et, et.

Յւեր. adv. seulement, uniquement.

Յւս. conj. adv. encore, de plus, davantage; — *առաւել*, d'autant plus, à plus forte raison; — *քան զ—*, adv. de plus en plus.

Յւրոպական. a. européen.

Յւրոպանի. adv. à l'euro péenne.

Յւրոպացի. a. s. européen; — *ք*, les Européens.

Յւրոպան. a. européen.

Յւրոպանի. sf. Européenne.

Եփ. a. cuisson; — *երկել*, bouillir.

Եփել. va. cuire; faire bouillir; cuire, mûrir.

Եփեկ. s. ornith. pygargue.

Եփիլ. vn. cuire; bouillir.

Եփիլ, Եփող. s. cuiseur.

Եփող, էփ. s. paye de la cuisson.

Եփոց. s. potage aux herbes; méd. décoction, tisane.

Եփում. a. cuit.

Եփուկ. s. tisane.

Եփուկ. a. bien cuit.

Եփուս. s. éphod.

Եփջուր. s. eau bouillie.

Եփնէիս. } s. zool. échène, ré-
Եփնէս. } mora.

Եփնու. s. zool. oursin, hérisson de mer.

Եօթանամանայ. a. âgé de soixante-dix ans.

Եօթանանկ. a. septuagénnaire.

Եօթանաներանգ. a. soixante-dixième.

Եօթանուն. a. soixante-dix.

Եօթ. } a. sept; — *անգամ*, sept
Եօթն. } fois.

Եօթնազգի. a. de sept espèces.

Եօթնաթիւ. a. de nombre sept.

Եօթնալոյս. a. qui brille de sept lumières.

Եօթնածին. a. s. mère de sept enfants.

Եօթնական. a. sept par sept

Եօթնաղայ. a. mus. de septecordes [tacorde.

Եօթնաղի. a. à sept cordes; s. hep-

Եօթնաճրակ. a. à sept bougie (candélabre).

Եօթնամեակ. s. sept ans, septennat.

Եօթնամայ. a. septennaire, de sept ans, âgé de sept ans.

Եօթնամիսայ. a. de sept mois.

Եօթնանիս. a. géom. heptaèdre.

Եօթնանկիւն. s. géom. heptagone.

Եօթնապատիկ. V. **Եօթնապիկ**.

Եօթնապատիկ. va. septupler.

Եօթնաքանիւն. a. à sept branches (candélabre).

Եօթնասեղան. a. à sept étoiles.

Եօթնարկան, Եօթնարկի. V.

Եօթնալոյս.

Վոթիակ. a. sept; s. la semaine.
Վոթիակ. a. sept
Վոթիկիս. adv. sept fois.
Վոթիկայր. V. **Բոյր**.
Վոթիսիակ. a. âgé de sept ans.
Վոթիհիակ. a. nombre de sept, nombre septenaire; s. semaine.
Վոթիարդ. a. septième; s. semaine.

Վոթիարդի. va. répéter sept fois.
Վոթիսան. a. dix-sept.
Վոթիսանսիակ. a. de dix-sept ans; âgé de dix-sept ans.
Վոթիսանիարդ. a. dix-septième. | au septuple.
Վոթիսիկ. a. septuple; adv.
Վոթիորի. a. de sept jours.

9

Ջ (za=Z) s. sixième lettre de l'alphabet et la quatrième des consonnes; six, sixième.

Ջգիր. a. malpropre, sale, dégoûtant, crasseux; fig. impur, sale, vilain, déshonnête, honteux, obscène, licencieux, ignoble, flétrissant, inflame.

Ջգրաբան. a. qui tient des propos obscènes.

Ջգրաբանի. vn. tenir des discours orduriers, des propos obscènes, dire des saletés.

Ջգրաբանիկ. s. discours orduriers, propos obscènes, gros mots. paroles obscènes.

Ջգրաբան. a. mal embouché.

Ջգրաբարդ. a. qui fait des actions honteuses, obscènes.

Ջգրաբարդիկ. s. action honteuse, conduite déshonorante.

Ջգրաբարդի. a. vilain, hideux, dégoûtant.

Ջգրաի. } V. **Ջգիր**.
Ջգրաիկ. }

Ջգրաիս. V. **Ջգրաբան**.

Ջգրան, Ջգրանիկ
 V. **Գրան**, etc.

Ջգրան. a. qui a une détestable, vilaine voix.

Ջգրան. vn. se salir, se souiller; se dégoûter, avoir de l'aversion, de la répugnance.

Ջգրանի. a. dégoûtant, hideux, repoussant, laid, malpropre. [deux.

Ջգրան. a. sale, dégoûtant, hideux.
Ջգրանիկ. s. salelé, souillure, turpitude.

Ջգան. a. chétif, grêle; avorton.

Ջգանի. vn. se passionner pour, s'acharner à ou après, s'affoler ou raffoler de qn., de qch., aimer passionnément, éperdument qn., être transporté d'amour pour, être épris ou éperdument amoureux de, s'attacher trop, avec fureur, avec excès à, s'appliquer avec ardeur à, se laisser entraîner à, par, ne songer qu'à, s'enticher de, s'engouer de, se livrer à, se livrer avec passion à, être entiché, coiffé de.

Ջգանի. s. action de s'attacher trop à, acharnement.

Ջգանիկ. a. affreux.

Հանանդիլ. V. **Նրկնչիլ.**
Հաղապ. s. bot. pubescence.
Հաղփաղփուրիւն. s. inconstance, fragilité.
Հաղփաղփում. a. inconstant, incertain, hasardeux, chanceux, misérable, faible.
Համբիկ. s. jument, cavale.
Համբիղ. }
Համբիւղ. } s. corbeille, cabas.
Հայրազիւն. a. emporté, furieux, fâché; adv. en colère, avec colère, en fureur.
Հայրազնիլ. vn. s'emporter, se mettre en colère, s'irriter, s'indigner, se fâcher, s'aigrir, s'exaspérer, se courroucer.
Հայրալիւր. a. plein de colère.
Հայրանալ. vn. V. **Հայրազնիլ.** empirer, s'envenimer.
Հայրաղիւս. a. irascible, emporté, emporte-pièce; — **բնութիւն,** caractère prompt, entier, violent.
Հայրացնել. va. mettre en colère, irriter, fâcher, courroucer, aigrir, exaspérer, déchaîner, échauffer la bile à qn., le pousser à bout.
Հայրացում. s. emportement, exaspération, colère, indignation, irritation, déchainement.
Հայրացուցիչ. a. irritant, révoltant.
Հայրոյթ. s. emportement, exaspération, colère, fureur, rage, courroux, dépit, ressentiment.
Հայրուց. V. **Հայրոյթ.**
Հանազան. a. différent, varié, distinct. [férent.
Հանազանեւ. s. différence; a. diffé-
Հանազանել. va. distinguer, mettre la différence, varier, diversifier, nuancer.
Հանազանիլ. vn. différencier, se distinguer, varier.
Հանազանութիւն. s. différence, distinction, diversité, variété; —

հարձեաց, divergence d'opinion.
Հանալուր. V. **Ընձուղ.**
Հանակ. s. paillette.
Հանգ. s. cloche.
Հանգեւ. s. cloche; — *զարնել,* sonner la cloche.
Հանգակածաղիկ. s. bot. campanule.
Հանգակահար. s. sonneur. [rie.
Հանգակահարութիւն. s. sonne-
Հանգակածիւ. a. en forme de cloche; bot. a. s. campaniforme.
Հանգակաւոր. s. clocher, campanile.
Հանգակաւոր. a. à cloche.
Հանգակիկ. s. clochette, sonnette.
Հանգակծաղիկ. V. **Հանգակածաղիկ.**
Հանգաւորեալ. s. clocher.
Հանգադան. V. **Հանկապան.**
Հանգաւոր. s. clocher.
Հանգել. va. pétrir; empâter, gâcher.
Հանցիկ. s. clochette, sonnette; chim. cloche; bot. campanule.
Հանգիստանալ. V. **Վախճալ.**
Հանգիստն. V. **Նրկիւղ.**
Հանգիսել. V. **Վախճալ.**
Հանգիսութիւն. V. **Նրկիւղ.**
Հանգուած. s. pâte; masse.
Հանդիկ. a. zend.
Հանդիկերէն. a. s. zend.
Հանխաբար. V. **Հանխալ.**
Հանխակի. V. **Հանխալ.** adv.
Հանխաւանալ. vn. se cacher, se tenir caché, se dérober, échapper à tous les yeux, être caché, inconnu à qn.; va. ignorer, ne pas savoir.
Հանխալ. a. caché, dérobé, secret, ignorer, clandestin; adv. secrètement, en cachette, à la dérobée, sans qu'on le sache, furtivement, à l'insu de tout le monde, sourdement, en catimini; s. cachette, endroit secret.

Հանկապան. s. jarretière; gé-nouillère.

Հանց. s. transit; — *ընել.* pas-ser, omettre, laisser de côté, pas-ser outre, passer sous silence; dé-passer, surpasser, l'emporter sur.

Հանցառու. s. transgresseur.

Հանցառութիւն. s. rhét. para-lipse, préterition; infraction, trans-gression, négligence.

Հանցառութ. s. transgression, infraction, négligence

Հանցում. s. transgression, pré-variation.

Հանապատ. a. aveugle; — *կիրք.* passions aveugles.

Հառամանք. s. égarement, faute.

Հառամ. a. décrépît; — *ծառ.* vieil arbre.

Հառամանալ. vn. être décrépît, être dans la décrépitude, tomber en enfance.

Հառամեալ. a. décrépît, caduc.

Հառամիլ. V **Հառամանալ.**

Հառամութիւն. s. décrépitude.

Հառանցում. s. radotage, délire, déraisonnement, transport; *faute*, égarement; — *կրից.* trans-port des passions; — *սլ.* avec trans-port; [vagant.

Հառանցեալ. a. radoteur, extra-

Հառանցել. vn. radoter, avoir le délire, délirer, déraisonner, extravaguer, être en délire, hors de lui-même; se dérégler, s'éga-rer.

Հառանցութիւն. V. **Հառան-ցում** et **Հառամութիւն.**

Հառաքին. adv. pour la premiè-re foi, premièrement, d'abord, de prime abord, tout d'abord, dès l'abord.

Հառէք. s. descent.

Հառիքափ. a. penchant, qui va en pente; s. penchant, pente, des-cente, versant.

Հառիկ. s. minér. orpiment; chim.-arsenic.

Հառիկոյ. s. penchant, pente, côte. coteau.

Հառիկայ. s. minér. orpiment.

Հառիկայր. V. **Հառիքափ.**

Հառիկեր. a. qui va en montant; s. chemin montant, montée, coteau.

Հառիկեալ. s. petite montée.

Հառիկաւ. a. arsénical.

Հառիկիւն. s. chim. arsénic.

Հառիկաւ. a. chim. arsenique; — *թթուաւ,* acide —.

Հառիկիւն. a. chim. arsénieux; — *թթուաւ,* acide —.

Հառիկ. a. chim. arséniate.

Հառիկաւ. s. moire

Հառիւ. s. simarre, vêtement à queue, robe traînante, la traîne.

Հառ. a. séparé, isolé; adv. sépa-rément, isolément, à part.

Հառել. va. séparer, isoler, dé-tacher; choisir, trier.

Հառելի. a. choisi.

Հառելութիւն. s. sélection.

Հառիկ. s. Pâques; *սիւնիւ* — , jusqu'à Pâques; enton. coccinelle.

Հառիկաւ. s. bot. pâque-rette.

Հառիկաւ. a. pascal; — *հառ-իւնի.* agneau pascal. [sainte.

Հառիւ. s. la semaine

Հառիլ. vn. se séparer, se dé-tacher.

Հառում. s. séparation.

Հառում. s. isolation, isole-ment.

Հառում. vn. s'avancer, faire progresser, des progrès, se déve-lopper, prendre essor; prendre des accroissement, grandir; — *հա-սակով.* grandir, s'avancer en âge.

Հառում. } a. instruit, avan-
Հառում. } cé, qui a fait des
progrès, prospère.

Հառում. va. agrandir, ac-

- croître; faire prospérer, faire des progrès, avancer, développer.
- Ջարգացում**. s. avancement, progrès, développement, culture; croissance, agrandissement, accroissement.
- Ջարգացուն**. a. prospère.
- Ջարգուն**. a. nubile; pubère, adulte.
- Ջարդ**. s. ornement, enjolivement, décoration, embellissement; parure, toilette.
- Ջարդագեղ**. V. **Ջարդարուն**.
- Ջարդագիր**. s. ornemaniste; lettre orné; a. de lettres ornées.
- Ջարդագործ**. s. ornemaniste.
- Ջարդագործի**. va. orner, embellir, enjoliver, ajuster.
- Ջարդագործութիւն**. s. ornementation.
- Ջարդագութիւն**. s. ornement, ornementation.
- Ջարդախոս**. a. qui a un style orné, phrasier, phraseur.
- Ջարդակից**. a. qui a la même parure. [gnette.
- Ջարդակար**. s. ornement; vi.
- Ջարդակենեակ**. s. cabinet de toilette.
- Ջարդատր**. a. qui aime la parure, la toilette, coquet, petit-maitre.
- Ջարդասիրութիւն**. s. amour, goût de la parure, de la toilette, coquetterie.
- Ջարդասուն**. a. en lettres ornées; s. lettre ornée. [lette.
- Ջարդարան**. s. cabinet de toilette.
- Ջարդարան**. V. **Ջարդ**.
- Ջարդարել**. va. orner, parer, embellir, enjoliver, ajuster.
- Ջարդարիչ**. s. celui qui orne, décorateur.
- Ջարդարկոս**. V. **Ջարդատր**.
- Ջարդարկոսութիւն**. V. **Ջարդագութիւն**.
- Ջարդարում**. V. **Ջարդարուն**.
- Ջարդարուի**. vn. se parer, s'ajuster, faire de la toilette.
- Ջարդարուն**. a. orné, paré, pimpant, enjolivé.
- Ջարդիս**. adv. à présent, maintenant, aujourd'hui.
- Ջարքամ**. V. **Ջարքուցիչ**. s.
- Ջարքուն**. vn. s'éveiller, se réveiller (au propre et au figuré).
- Ջարքում**. s. éveil, réveil.
- Ջարքուն**. a. éveillé, réveillé.
- Ջարքուցիչ**. s. réveille-matin, montre à réveil.
- Ջարքուցիչ**. a. qui éveille, qui réveille; s. réveil, réveille-matin.
- Ջարկ**. s. coup, choc; poulx; V. **Խրակ**.
- Ջարկած**. V. **Ջարկում**.
- Ջարկում**. s. coup, choc.
- Ջարհուրագիւն**. a. épouvantable, horrible, effrayant.
- Ջարհուրանք**. s. terreur, frayeur, effroi, épouvante, horreur, consternation.
- Ջարհուրել**. V. **Ջարհուրեցնել**.
- Ջարհուրելի**. a. redoutable, épouvantable, formidable, effrayant, terrible, horrible.
- Ջարհուրեցնել**. va. épouvanter, terrifier, effrayer, frapper de terreur, d'épouvante, saisir d'effroi.
- Ջարհուրեցուցիչ**. V. **Ջարհուրելի**.
- Ջարհուրի**. vn. s'épouvanter, être frappé d'épouvante, de terreur, avoir grand'peur, redouter, frémir, être saisi de crainte, de frayeur, d'horreur, avoir horreur.
- Ջարհ**. s. race, sang, famille; — **թաւանք**, digne de sa naissance.
- Ջարմանագործ**. s. qui fait des miracles, thaumaturge; adj. admirable, merveilleux, prodigieux.
- Ջարմանագործել**. va. faire des prodiges.

Հարմանգարձուքիւն. s. action de faire des prodiges; prodige, miracle. [merveilles.

Հարմանգարձ. spl. prodiges.

Հարմանալան. a. merveilleux, charmant.

Հարմանալ. vn. s'étonner, admirer, être surpris de, s'émerveiller.

Հարմանալի. a. étonnant, surprenant; admirable, merveilleux, prodigieux, miraculeux.

Հարմանալիք. spl. merveilles, prodiges, miracles; étonnement, admiration.

Հարմանալիք. a. construit d'une manière étonnante.

Հարմանահրաւ. } a. merveille-
Հարմանաւաւանց. } leux, surprenant, prodigieux, ravissant.

Հարմանի. spl. étonnement, admiration, surprise, extase.

Հարմանալան. a. admiratif.

Հարմանալիք. s. gram. point d'exclamation.

Հարմանգիւն. a. étonné.

Հարմանցնի. va. étonner, surprendre, ravir, émerveiller, faire ou être l'admiration de.

Հարմանաւ. V. **Հարմանի.**

Հարմանցից. a. qui étonne, étonnant, surprenant.

Հարմի. va. frapper; *դաշնակի վրայ* —, jouer sur le piano; *ծափ* —, applaudir.

Հարմի. vn. être frappé, se cogner.

Հարանդի. a. fourvoyé, dévoyé, dérouté, écarté, détourné; égaré; irrégulier.

Հարանդի. vn. se dérouter, se tromper de chemin, faire fausse route, se dévoyer, se fourvoyer; s'écarter du droit chemin, se détourner, dévier; s'égarer.

Հարանդալիւն. s. irrégularité, exception.

Հարանդաւ. s. déviation.

Հարոց. s. bot. germandrée.

Հաւակ. s. enfant, fils; rejeton, race; descendants.

Հաւակաւուր. V. **Յրդեւուր.**

Հաւակաւորալիւն. V. **Յրդեւորալիւն.**

Հաւեւ. s. farce.

Հաւեւաւաւ. V. **Հաւեւաւաւ.**

Հաւեւաւաւալիւն. s. farce.

Հաւեւաւաւիւր. s. charivari.

Հաւեւաւաւալ. s. farce.

Հաւեւաւաւիւր. s. caricature.

Հաւեւաւաւաւ. s. farceur.

Հրաւաւ. V. **Հրաւաւ.**

Հրաւաւի. spl. occupation; — *մայ,* distraction. [tion.

Հրաւաւուր. a. qui aime l'occupation.

Հրաւաւ. a. occupé.

Հրաւաւցնի. va. occuper, distraire par des affaires.

Հրաւի. vn. s'occuper, être occupé; — *մայ,* être distrait, se distraire.

Հրաւիւն. a. occupé.

Հրաւաւ. s. occupation; distraction.

Հրաւաւ. a. occupé; distrait.

Հրաւի. a. amusant.

Հրաւիւր. } a. plein d'amuse-
Հրաւից. } ment, très amusant.

Հրաւաւ. V. **Հրաւաւ.**

Հրաւաւ. s. yacht.

Հրաւաւ. spl. amusement, divertissement, distraction, passe-temps, récréation, plaisirs, menus plaisirs; distraction, occupation.

Հրաւաւուր. a. qui aime les amusements, les divertissements, qui aime à s'amuser; — *մանկութիւն,* jeunesse folâtre.

Հրաւաւիւր. s. touriste.

Հրաւաւիւրալիւն. s. amour des amusements, goût de divertissements.

Հրօսակար, **Հրօսանդի**. s. lieu d'amusement, promenade.
Հրօսանի. s. maison de plaisance, de plaisirs.
Հրօսարան. s. casino.
Հրօսեցուցիչ. a. amusant, divertissant, récréatif.
Հրօսելու. vn. s'amuser, se divertir, se récréer, prendre ses ébats. [sement.
Հրօսում. s. divertissement, amusement.
Հրօսուցիչ. V. **Հրօսեցուցիչ**.
Հրօսեցի. va. amuser, divertir, récréer, distraire.
Հզալ. vn. sentir, ressentir; s'apercevoir.
Հզալաբար. } adv. sensiblement.
Հզալապէս. }
Հզալի. a. sensible, appréciable.
Հզածուի. vn. affecter, être affecté, contracter, recevoir, avoir, s'engager; porter sur soi.
Հզածում. s. action de mettre ou de porter sur soi, affection.
Հզալաբար. adv. sensiblement.
Հզալագիրի. a. privé de ses sens, insensible.
Հզալական. a. sensible; sensitif; sentimental, sensuel.
Հզալականութիւն. s. sensibilité, sentimentalité.
Հզալանոց. s. sensorium.
Հզալապաւս. s. sensualiste.
Հզալապաւսութիւն. s. sensualisme. [sensuel.
Հզալատր. a. qui aime ses sens,
Հզալասիրական. a. sensuel.
Հզալասիրութիւն. s. amour des sens, sensualité.
Հզալարան. s. sensorium, siège ou foyer de la sensation, sens, organe de la sensation.
Հզալաւոր. a. sensible, qui tombe sous les sens.
Հզալականութիւն. s. sentimentalisme.

Հզայնիկ. a. sensible, sensitif; s. bot. mimosa.
Հզայնիկութիւն. s. sensibilité.
Հզայնութիւն. s. sensibilité.
Հզայնութիւն. s. sentiment; sensation.
Հզայն. a. sensible.
Հզայն. s. rapport, rot.
Հզայնիլ. vn. roter, faire des rots, avoir des rapports; vomir, rejeter.
Հզայնութիւն. } V. **Հզայն**.
Հզայնում. }
Հզաս. a. sage, prudent, sobre, modéré, tempéré.
Հզասանալ. vn. être sage, prudent, être dans son bon sens, se corriger, être détrompé, revenir à la raison.
Հզասանոց. } s. maison de correction.
Հզասարան. }
Հզասատր. a. sobre, honnête, sage, chaste; philosophe.
Հզասասիրութիւն. s. sobriété, philosophie.
Հզասացեցի. va. rendre sage, corriger, ramener ou mettre à la raison, remettre en son bon sens.
Հզասութիւն. s. bon sens, sagesse, retenue, prudence; tempérance, chasteté; vigilance, attention; — **Տաղի**, présence d'esprit.
Հզացեցի. va. faire sentir, faire savoir, avertir.
Հզացոյ. a. qui sent, sensible..
Հզացոյնութիւն. s. sensibilité.
Հզացում. s. sentiment; sensation; action de faire sentir, d'avertir.
Հզեցի. a. mettable.
Հզեցիլի. s. vêtements, habits.
Հզեցելու. vn. s'habiller, se vêtir.
Հզեւ. s. habit, vêtement, habillement.
Հզեւակալ. s. porte-manteau.

Հգեսաւորիւն. V. Սքեմ-
աւորիւն.
Հգեսաւորնա. s. marchand
d'habits.
Հգեսաւորի va. habiller, vê-
tir, revêtir.
Հգեսաւորի. V. **Հգեցուլ.**
Հգեսաւորի. s. habillement.
Հգեսի. s. méchant vêtement.
Հգեսի. va. atterrer, jeter par
terre, terrasser, frapper contre
terre, étendre à terre, abattre,
renverser.
Հգիւսկան. a. capiteux, entê-
tant, qui grise, enivrant.
Հգիւի. vn. avoir la tête trou-
blée, se griser.
Հգիւիցուցի. } V. **Հգիւսկան.**
Հգիւի. }
Հգոյ. a. qui prend ses précau-
tions, précautionné, qui est sur
ses gardes, circonspect, avisé, ré-
servé, modéré; sûr, assuré; —
Հգոյ Կրնի. V. **Հգուցանալ.**
Հգուցալի. a. dont il faut pren-
dre garde, dangereux; sûr, cer-
tain, assuré.
Հգուցալի. a. de précaution.
Հգուցանալ. vn. se garder, se te-
nir en garde, sur ses gardes, être
en garde contre, se donner garde
de, prendre garde à, prendre ses
précautions, ses mesures; se pré-
cautionner, se préserver, user de
précaution, avoir de la précau-
tion, éviter, se mettre à l'abri.
Հգուցարմ. s. quarantain.
Հգուցանի. va. précautionner,
prémunir, assurer, préserver.
Հգուցանիցի. a. préservatif.
Հգուցար. V. **Հգոյ.**
Հգուցարաւոր. adv. avec pré-
caution, soigneusement, scrupu-
leusement.
Հգուցարաւորիւն. V. **Հգու-**

ցարաւորիւն. s. précaution; cir-
conspection, ménagement, atten-
tion, réserve; — **Հգուս,** avec pré-
caution, avec ménagement, avec
soin.
Հգո. a. sage, posé, modéré, grave;
sérieux, discret; apprivoisé; sage;
savant.
Հգոսար. adv. sagement.
Հգոսարոյ. } a. sage, paisi-
Հգոսմի. } ble, affable.
Հգոսնալ. vn. devenir sage,
revenir à la raison; s'apprivoiser.
Հգոսանի. va. rendre sage, ra-
mener à la raison; apprivoiser,
adoucir.
Հգոսիւն. s. sagesse, humeur
paisible; sagesse, bon sens, rai-
son, modération, discrétion.
Հիւն. s. dommage, dégât.
Հիւյց. V. **Ծանուցում.**
Հիւյցանի. V. **Ծանուցանի.**
Հիւյցի. a. arith. exposant.
Հիւյցում. V. **Ծանուցում.**
Հիւյ. a. débauché, libertin, dis-
solu, déréglé; prodigue; glissant,
peu sûr, vacillant, inconstant.
Հիւյանալ. vn. se livrer à la
débauché, à des excès, être dis-
solu; vivre dans le luxe, dans la
prodigalité.
Հիւյան. V. **Հիւյութիւն.**
Հիւյութիւն. s. débauche, ex-
cès, dissolution, prodigalité, pro-
fusion, luxe.
Հիւյորտ. adv. d'une manière
prodigue.
Հիւծ. a. dissolu, déréglé, licen-
cieux, libertin, débauché; gâté,
corrompu.
Հիւծանի. va. gâter, abîmer,
corrompre; abuser, tromper, sé-
duire.
Հիւծանի. vn. abuser de; s'abu-
ser, se tromper; se gâter, se dé-
truire, s'abîmer.

Հեղծել. V. **Հեղծանել.**
Հեղծմամբիւն. s. libertinage, corruption ou aliénation d'esprit.
Հեղծութիւն. s. abus; — *թեան ժամանակ*, temps corrompu.
Հեղծում. s. abus; *զեղծմանք.* les abus; — *ընել՝ գործել*, faire ou commettre des abus, abuser; *վտանգութեան* —, abus de confiance.
Հեղուլ. va. faire déborder, verser, répandre, épancher, combler.
Հեղում. s. débordement, dégoût; épanchement, effusion; — *սրտի*, épanchement, effusion de cœur; — *խնդութեան*, transport de joie.
Հեղուն. a. très-plein, comble, plein par-dessus les bords.
Հեղչ. s. com. escompte; — *ընել*, faire un —.
Հեղչական. a. gram. elliptique.
Հեղչել. va. éclipser, obscurcir, couvrir; laisser de côté, passer sous silence, omettre; abrégé, retrancher, passer légèrement sur, effleurer; com. escompter.
Հեղչում. s. gram. ellipse, elision; com. escompte; — *ընել*, faire un escompte, l'escompte.
Հեղջ. s. repentir, regret, remords.
Հեց. s. sacrifice.
Հեցարան. s. autel; abattoir.
Հեցիք. V. *Կազմակերպել.*
Հեցուլ. va. immoler, sacrifier; tuer.
Հեցում. s. immolation, sacrifice.
Հեռայ. vn. serpenter, ramper; fourmiller, grouiller.
Հեռուն. s. reptile; a. rampant, qui rampe.
Հեռեղ. a. ferme, sûr.
Հեռեղել. va. placer, installer, établir, caser; placer, mettre, disposer.
Հեռեղիլ. vn. se placer, s'instal-

ler, se caser, s'établir, se mettre.
Հեռեղում. s. placement, installation; disposition, arrangement.
Հերդ. V. **Հերք.**
Հերք. prép. comme, en guise de, semblable à.
Հերծ. a. exempt de, libre de; — *կացուցանել*, abriter, mettre à l'abri de; exempter, dispenser; — *մեալ՝ ըլլալ*, être à l'abri, exempt de.
Հերծանել. va. sauver, délivrer.
Հերծանիլ. vn. se sauver, être délivré ou quitte, se défaire, se débarrasser; s'échapper, s'évader, se soustraire; échapper, se détacher, sortir, glisser.
Հերծանող. a. sauveur.
Հերծուիչ. s. sauveur, libérateur.
Հերայ. s. zool. martre.
Հեայ. s. géom. équerre.
Հեփիւն. s. zéphyr; *քաղցր-սիւք* ou *քաղցրաշունչ՝ զովարար* —, — doux, rafraîchissant.
Հգուսն. s. oppression, vexation; dégoût, nausée.
Հգուելի. a. dégoûtant.
Հգուեցնել. va. dégoûter.
Հգուիլ. vn. se dégoûter, avoir du dégoût.
Հեց. } s. arme, armure; —
Հեց. } *նել*, prendre les armes, s'armer; *զինու զորութեամբ*, à main armée; — *թ ձեռին*, les armes à la main; *զէնքի բռնել*, passer par les armes; — *վերցնել*, porter les armes.
Հեցնեց. a. qui abandonne, jette ses armes; — *ընել*, désarmer; — *ըլլալ*, quitter les armes, ses armes, mettre bas les armes, se désarmer. [ment]
Հեցնեցութիւն. s. désarmement.
Հերայ. } V. **Հրայ.**
Հերո. }

Հրահմ. va. écrire une chose à la hâte, griffonner.
Հի. conj. car, parce-que; *զի՞*, adv. pourquoi? pour quelle cause?
Հիմա՞ն. adv. comment? par quel moyen? de quelle manière?
Հիարդուլտ. adv. à son gré, comme il voudra.
Հիզն. s. ichtyol. marteau.
Հիքիկ. s. culbute.
Հիքիկ. s. cabriole.
Հիքիկի. vn. faire des cabrioles, cabrioler. [gu.
Հիլ. s. chanterelle; soprano; a. — ai-
Հիղջ. s. regret, repentir.
Հիմազործ. s. armurier.
Հիմազործարան. s. fabrique d'armes. [des armes.
Հիմազործութիւն. s. fabrication
Հիմադադար. } s. armistice,
Հիմադադարում. } trêve.
Հիմադուլ. s. trêve.
Հիմադրոօ. s. armes, armoiries.
Հիմագիս. a. armé:
Հիմաբափ. V. **Հիերկեց.**
Հիմաբափիլ. vn. se désarmer.
Հիմաբափութիւն. s. désarmement.
Հիմախաղ. s. escrimeur; V. **Հի-
նախաղութիւն;** — *ընել*, faire des armes, escrimer; *վարժապետ* — է, maître d'armes.
Հիմախաղութիւն. s. escrime, armes. [taire.
Հիմախան. a. d'arme; s. mili-
Հիմակիր. s. porteur d'armes, é-
cuyer; qui porte les armes, guer-
rier. [allié.
Հիմակից. s. compagnon d'armes,
Հիմակնիփ. V. **Հիմանքի.**
Հիմակոյ, Հիմակոյութիւն. s. appel aux armes, alarme.
Հիմակրութիւն. s. port d'armes.
Հիմակցութիւն. s. alliance.
Հիմաեարիլ. vn. être blessé d'une arme.

Հիմամարդ. s. escrime.
Հիմամարդութիւն. V. **Հիմա-
մարդ.**
Հիմանիօ. } s. armes, armoi-
Հիմանօան. } ries.
Հիմանց. s. arsenal.
Հիմաօարծ. } V. **Հիմա-
Հիմաօարծութիւն.** } խաղ, **Հի-
նախաղութիւն.**
Հիմաժանառ. s. armurier.
Հիմաժարծ. a. exercé aux armes, aguerré.
Հիմաժարծութիւն. s. armes, es-
crime, exercices aux armes. —
ընել, faire des armes.
Հիմարան. V. **Հիմանց.**
Հիմարուեստութիւն. s. génie.
Հիմուռ. V. **Հիմուռ.**
Հիմել. va. armer, équiper.
Հիցկ. s. zinc.
Հիցնարակ. s. minér. cinabre.
Հիմուիլ. vn. s'armer, prendre les armes, s'équiper.
Հիմուհր. s. soldat. militaire; *հե-
տեւակ* —, soldat de l'infanterie;
թնդանօթաձիգ —, soldat de l'ar-
tillerie; *պահեստի* —; réserviste;
պահապան —, garnison.
Հիմուռաբար. adv. en soldat, militairement.
Հիմուռազրել. va. enrôler.
Հիմուռազրոյ; a. enrôleur.
Հիմուռազրութիւն. s. conscrip-
tion, enrôlement; *ինքնակամ* —, engagement.
Հիմուռազրուիլ. vn. s'enrôler.
Հիմուռական. a. relatif aux sol-
dats, militaire; s. militaire, sol-
dat; — *տուրք*, prix d'exonération.
Հիմուռականութիւն. s. mili-
tarisme. [mes.
Հիմուռակից. s. compagnon d'ar-
Հիմուռակոյութիւն. s. enrô-
lement, conscription.
Հիմուռանալ. V. **Հիմուռիլ.**
Հիմուռանց. s. caserne.

Հիմուարեալ. — *հիմարտի*, l'église militante. [rôler.
Հիմուարի. va. faire soldat, engager, s'enrôler; s'armer, prendre, porter les armes.
Հիմուարութիւն. s. l'état ou l'art militaire, milice; tactique; soldats, milices; *գինուարութեան գրուիլ*, s'engager, s'enrôler.
Հիջանիլ. vn. descendre, s'abaisser; s'apaiser, cesser, diminuer, se ralentir, tomber; condescendre à, concéder ou acquiescer à, céder ou montrer de l'indulgence à; *մէկուկ աղաջան ընկրուիլ* — acquiescer aux prières, à la demande de qn.; être touché de ses prières.
Հիջողածիւ. a. condescendant.
Հիջողութիւն. s. concession; — *ընել*, faire une ou des — s.
Հիջում. s. descente, abaissement; condescendance, déférence, indulgence. V. **Հիջողութիւն.**
Հիւս. s. cuisse; — *սլիւսքի*, gigot; — *հուսու*, carene.
Հիւսուկ. V. **Հուսուկ.**
Հիւկ. a. privé, dénué, dépourvu.
Հլանալ. va. refuser.
Հլացողութիւն. }
Հլացութիւն. } s. refus.
Հլացում. }
Հկեա. s. bot. nêfle.
Հկեալի. s. bot. pêflier.
Հկեանք. s. aigreur, chagrin, douleur. [aigre.
Հկեցուցիչ. a. piquant, mordant,
Հկեցնիլ. va. piquer, picoter, aigrir, irriter.
Հկծիլ. vn. se piquer, se sentir offensé, s'aigrir, s'irriter, s'affliger.
Հկծի. adv. derrière, en arrière, de derrière, par derrière, après.

Հկալ. s. bot. cornouille.
Հկալեցի. s. bot. cornouiller.
Հկեար. } V. **Հկեա.**
Հկեր. }
Հկերեցի. V. **Հկեալի.**
Հկզգում. a. murmurant.
Հկզալ. vn. se repentir; avoir du regret, regretter, s'en mordre les doigts, s'en repentir.
Հկզալի. }
Հկզալից. } a. contrit, attrit.
Հկզալստի. }
Հկզալան. a. pénitentiel; pénitent, contrit.
Հկզախար. } a. repentant, con-
Հկզացնիլ. } trit.
Հկզացնիլ. va. faire repentir.
Հկզում. s. repentant.
Հկզութիւն. V. **Հկզում.**
Հկզում. s. repentir, contrition, componction; — *հ կալ*, se repentir; — *հ բերել*, faire repentir.
Հկալ. s. path. asthme.
Հկալ. V. **Հկալում.**
Հկալանք. s. transport, extase.
Հկալեցնիլ. va. rassasier, combler, assouvir, ravir l'âme, charmer, transporter, enchanter.
Հկալիլ. vn. se rassasier, s'assouvir, étra enivré; être charmé, ravi, enchanté, avoir le transport de.
Հկալող. s. admirateur.
Հկալութիւն. } s. rassasiement,
Հկալում. } assouvissement;
Հկալում. } enchantement, transport.
Հկալում. a. en extase, transporté.
Հկալու. a. méd. asthmatique.
Հկալ. s. affliction, inquiétude, angoisse, consternation, tourment, embarras, fantôme.
Հկալիլ. vn. s'affliger, se tourmenter.
Հկիլի. s. canif.
Հկառ. s. myrrhe.

Ջմսի. V. **Ջմսսի.**
Ջմսսօթր. a. qui produit la myrrhe.
Ջմսննի. s. bot. myrrhis.
Ջմսնի, **Ջմսնիսոսն** **հւր.** s. émeri.
Ջմսսոյից. a. plein de myrrhe.
Ջմսոսալ. a. trempé de myrrhe, embaumé.
Ջմսի. va. tremper de myrrhe, mêler avec de la myrrhe; embaumer; *Ջմսիք* —, embaumer le corps.
Ջմսոյ. s. embaumeur.
Ջմսոսմ. s. embaumement.
Ջմրի. vn. s'engourdir; s'étourdir.
Ջմրիսոսյ. a. d'émeraude
Ջմրիս. s. minér. émeraude.
Ջնլան. s. cachot, prison.
Ջնի. s. observation.
Ջննական. a. qui peut être observé, visible, palpable.
Ջննի. vn. observer, consulter; — *ձեռք,* tâter.
Ջննիի. V. **Ջննական.**
Ջննի. s. observateur.
Ջննոյ. V. **Ջննի.**
Ջննոյի. s. observation; — *ընել,* faire de l'—.
Ջննուի. vn. être observé.
Ջոյստիմ. V. **Նննականիս.**
Ջոհ. s. victime; sacrifice; immolation; — *ձոսողանիլ* *սուլ,* faire ou offrir un sacrifice, sacrifier.
Ջոհաթիի. vn. se sacrifier.
Ջոհաթիսի. s. sacrifice.
Ջոհագործ. s. sacrificeur, immolateur
Ջոհագործի. V. **Ջոհի.**
Ջոհագործի. s. sacrifice.
Ջոհամոյց. s. celui qui offre un sacrifice.
Ջոհանց. s. autel.
Ջոհապա. s. vicimaire.
Ջոհաւան. V. **Ջոհանց.**

Ջոհաւան. V. **Ջոհագործ.**
Ջոհի. a. sacrifié, immolé; s. la chair des victimes.
Ջոհի. va. sacrifier, immoler.
Ջոհի. s. immolateur.
Ջոհոյի. } s. sacrifice.
Ջոհմ. }
Ջոյ. V. **Ջոյ.**
Ջոմ. s. pont-levis.
Ջոմ. s. masse, gros marteau.
Ջոմի. s. massette.
Ջոմի. s. capuce.
Ջոյ. a. pair; égal, pareil, semblable, pendant; adv. de pair, d'égal; simultanément, conjointement, avec, ensemble; s. paire, couple, accouplement; — *ժը եղ,* un couple de bœufs; — *ժը կոշիկ,* un paire de bottes; *յոյս զոյս.* par paire, par couple, deux à deux.
Ջոյոսոս. s. vérificateur des poids.
Ջոյոյ. s. bot. hysope.
Ջոյ. a. s. frais.
Ջոյակ. a. un jeu frais.
Ջոյակարի. a. frileux.
Ջոյակոյ. vn. se rafraichir, devenir frais, prendre le frais.
Ջոյակու. a. frais.
Ջոյակուր. s. eau fraîche.
Ջոյակուի. a. qui répand la fraîcheur.
Ջոյակուր. a. rafraichissant; réfrigératif; s. rafraichissement.
Ջոյակուի. a. frais.
Ջոյակուի. s. réfrigération.
Ջոյակում. s. rafraichissement.
Ջոյակուի. va. rafraichir, donner de la fraîcheur
Ջոյակուի. V. **Ջոյակուր.**
Ջոյի. a. frais, tout frais.
Ջոյոյ. s. compagnon, camarade, associé, acolyte, complice.
Ջոյոյի. s. association, compagnie, société.
Ջոյի. s. fraîcheur, frais;

Տեղամի —, fraîcheur délicate.
Զոր օրինակ conj. par exemple;
 adv. ainsi que, de même que,
 comme, de même. [կոն.
Չուարակ s. jeune taureau, tauril-
Չուարակազմալ V. Յլազ-
 լուխ.
Չուարակախակ } s. bouverie.
Չուարակակ }
Չարար a. gai, joyeux, enjoué,
 riant, serein.
Չուարարար adv. gaîment.
Չուարարարայ a. d'un carac-
 tère gai, d'une humeur enjouée,
 plaisant.
Չուարարակ a. tout gai, joyeux;
 — **մանկակ**, jeunesse enjouée.
Չուարարակի a. V. **Չուար**.
 adv. gaîment, joyeusement, d'un
 air gai, content.
Չուարարակ V. **Չուարարակ**.
Չուարարակակ a. riant, sou-
 riant, jeune, charmant, frais, vi-
 goureux; — **չառակ**, jeune, bel
 âge; — **մանկակ**, première
 enfance.
Չուարակից բլլալ vn. parta-
 ger la joie, la gaieté, la satisfac-
 tion de qn. [լանտ.
Չուարարակակ a. gai, bril-
Չուարարակ a. gai, de bonne
 humeur, enjoué, joyeux; vigilant,
 actif.
Չուարարակակ s. gaieté,
 entrain, bonne ou belle humeur.
Չուարարակ vn. devenir ou être
 gai, serein, joyeux, s'égayer, s'é-
 panouir, avoir de la gaieté, se dé-
 rider; fig. s'éveiller, s'animer, se
 rallumer, s'enflammer; se forti-
 fier, verdier, verdoyer, fleurir, s'é-
 panouir.
Չուարարակ a. qui donne avec
 joie, généreux, libéral; — **ակալ**,
 libéralité. [չեղ. visage —.
Չուարարակ a. gai, serein; —

Չուարարակ a. qui égaye, qui
 inspire la gaieté, joyeux.
Չուարարակ va. egayer, ren-
 dre gai, joyeux, dérider; éveiller,
 ranimer. [joyeux.
Չուարարակ a. d'un air gai, riant,
Չուարարակ s. gaieté, bonne
 ou belle humeur, hilarité, enjoue-
 ment, sérénité, épanouissement;
 vigilance, activité, vivacité.
Չուարարակ a. éveillé, gai, vif,
 vigilant; s. ange.
Չուարարակ V. **Չուարարակ**.
Չուարարակ etc. V. **Չուար-**
ակալ etc.
Չուարակ } a. amusant, di-
Չուարակ } vertissant, agréa-
 ble, récréatif, plaisant; — **տեղեր**,
 lieux charmants.
Չուարարակ a. mêlé de plai-
 sir, de joie.
Չուարակալ a. plaisant, facé-
 tieux, farceur; — **մարդ**, un homme
 plaisant; — **բլլալ**, débiter ou con-
 ter des facéties, plaisanter, dire
 des farces.
Չուարակալակ s. plai-
 santerie, facétie, farce.
Չուարակալ vn. se donner du
 plaisir, prendre plaisir ou trou-
 ver du plaisir à, s'amuser, se di-
 vertir, se récréer, se réjouir; fig.
 verdier, fleurir, être fleurissant.
Չուարակ V. **Չուարարակ**.
Չուարակ a. qui aime les
 plaisirs
Չուարակակ va. faire plaisir,
 amuser, divertir, récréer, réjouir;
 faire ou causer du plaisir à.
Չուարակակ a. amusant,
 récréatif, divertissant.
Չուարակակ s. plaisir, di-
 vertissement, amusement, agré-
 ment; joie, réjouissance.
Չուարակ a. unanime, d'accord.
Չուարակակ vn. s'accorder.

Հուգար, adv. ensemble.
Հուգարքա. V. **Հուգար**.
Հուգարի. s. accolade.
Հուգարի. a. du même prix.
Հուգարյն. a. semblable.
Հուգարիւ. a. qui coïncide; — *սուլ*. coïncider; s. coïncidence.
Հուգարիւի. vn. coïncider.
Հուգարիւթիւն. s. coïncidence.
Հուգարիւ. va. combiner.
Հուգարութիւն. s. combinaison.
Հուգարան. a. équidifférent.
Հուգարանութիւն. s. équidifférence.
Հուգար. a. à une paire de rames; *չէր* —, à six paires de rames.
Հուգարի. a. pair, égal en nombre, du même nombre.
Հուգարան. a. combiné, mêlé.
Հուգարանիւ. va. combiner, mêler, mélanger.
Հուգարանութիւն. s. combinaison, mélange.
Հուգարանում. s. diffraction.
Հուգարան. a. géom. divergent.
Հուգարան. a. égal, pareil, comparable; s. le pendant. [parité.
Հուգարանութիւն. s. égalité,
Հուգարիւ. a. isomorphe.
Հուգարիւթիւն. s. isomorphie.
Հուգարիւ. s. époux, épouse; — a. conjoint, pareil, égal.
Հուգարիւ. a. d'un égal poids; égal, pareil; s. équilibre; compensation.
Հուգարիւ. va. faire l'équilibre; contre balancer; comparer.
Հուգարիւ. vn. être en équilibre.
Հուգարութիւն. s. arith. rapport; *արարեալան* —, — par différence; *համարողան* —, — arithmétique; *հանդիւն* —, — par quotient; équilibre.

Հուգարիւ. a. géom. équilatéral.
Հուգարիւ. adv. conjointement.
Հուգարիւ. va. conjindre, attacher, lier ensemble.
Հուգարիւ. vn. se conjindre.
Հուգարիւթիւն. s. accompagnement.
Հուգարիւ. a. de la même taille, du même âge. [égal.
Հուգարիւ. a. équivalent.
Հուգարիւ. s. géom. parallélogramme. parallèle.
Հուգարիւ. a. s. géom. parallélisme. [ment.
Հուգարիւ. adv. parallèle.
Հուգարիւ. a. parallélipède.
Հուգարիւ. adv. à la fois, en même temps,
Հուգարիւ. a. qui unit sa voix, ses accords, dont le son s'accorde; d'accord, unanime; adv. d'un commun accord.
Հուգարիւ. va. former un accord de son, exécuter une symphonie.
Հուգարիւ. vn. s'accorder, être d'accord, unanime, du même avis avec. [symphonie.
Հուգարիւթիւն. s. unisson,
Հուգարիւ. a. isochrone.
Հուգարիւ. } s. isothère..
Հուգարիւթիւն. }
Հուգարիւ. a. bien assorti; — *սուլ*, un couple —.
Հուգարիւ. a. géom. isogone,
Հուգարիւ. a. qui est de la même mesure, symétrique.
Հուգարիւթիւն. s. juste proportion, symétrie.
Հուգարիւ. adv. également, de pair, pareillement.
Հուգարիւ. a. isotherme, isothermal. [risyllabique.
Հուգարիւ. a. parisyllabe, pa-

Հուգունրի. va. accoupler, marier, unir.

Հուգունրափի. s. conjonction; parité, égalité; équinoxe; relation; intimité, rapport, conformité, liaison; accouplement, coït, union des sexes, commerce charnel; union conjugal, mariage.

Հուգի. va. mettre deux à deux; accoupler, conjoindre, joindre, appairer, appareiller; égaler, mettre sur la même ligne, comparer; unir par le mariage, marier, unir; appairer, accoupler.

Հուգի. vn. s'accoupler, se joindre, s'unir, s'appareiller, s'appairer; avoir commerce ensemble, des relations, des rapports intimes avec; s'accoupler, monter, saillir (en parlant des animaux); être d'accord.

Հուգերգ. s. mus. duo.

Հուգերգութի. s. mus. duo; accompagnement. [coïncider.

Հուգընթանալ. vn. concourir;

Հուգընթաց. V. **Հընթացելից.**

Հուգընթացաբար. adv. concurremment, conjointement.

Հուգընթացութի. s. concours, concurrence; accompagnement; coïncidence; concomitance.

Հուգորդ. s. géom. parabole.

Հուգորդական. a. parabolique.

Հուգորդակերպ. } a. géom. pa-

Հուգորդաձև. } raboloïde.

Հուգորդութի. s. adelphie; arith. règle conjointe.

Հուգութի. s. égalité, parité; union, accord; accouplement; union conjugale.

Հուգուի. V. **Հուգի.**

Հուգորեսյ. a. équinoxial.

Հուգորութի. s. équinoxe.

Հուգակ. s. siphon.

Հուիբակ. s. bot. origan.

Հուլակ. a. limpide. — **Հուլ,** eau —

Հուլածքի. vn. culbuter, faire la culbute.

Հուլ. s. pis, mamelle.

Հուլի, Հուլիչոր. s. pharm. storax. | **retroussé.**

Հուլա. a. serré, attaché, relaté;

Հուլ. a. pur, épuré; net; — **Հուլ,** bénéfice net.

Հուր. a. vain, inutile, frivole, futile; —, **Հուր,** adv. vainement, en vain, inutilement; — **Հուր,** peine inutile, perdue.

Հուրի. V. **Հիլի.**

Հուրալ. vn. trembler, s'affrayer, frémir; s'alarmer, s'inquiéter, se tourmenter; **Հուրալ** —, grelotter de froid.

Հուրանց. s. belle-mère, la mère de l'épouse.

Հյարանալ. } vn. être irrité con-

Հյարի. } tre qn., lui en vouloir, se fâcher, s'indigner, bouder, se piquer, se formaliser, voir de mauvais œil.

Հուլ. vn. braire.

Հուլցնի. va. faire braire.

Հագանց. s. braiment.

Հուլի. V. **Հուլ.**

Հուլանակ. s. ressort.

Հուլանակաւոր. a. à ressort; — **Հուլանակ,** sommaier élastique.

Հուլի. va. tenir serré, réprimer, maîtriser, dompter, arrêter, retenir; relever, attacher, retenir; envelopper, couvrir.

Հուլիի. s. bot. jujubier.

Հուլացու. s. path. sciatique.

Հուլուի. s. anat. ischion.

Հուլան. s. raffinerie; distillerie.

Հուլ. va. épurer, purifier, raffiner, purger, filtrer.

Հուլի. s. raffineur; a. dépuratoire; dépuratif.

Հուլի. } s. raffinage, épura-

Հուլ. } tion, affinage, purification; filtration.

Համիլ. vñ. s'épurer, se raffiner; se filtrer.

Հրաբանի. a. qui tient des discours frivoles, qui dit des futilités; accusateur.

Հրաբանի. va. tenir des discours futiles, dire des futilités, des balivernes, parler à tort et à travers; accuser.

Հրաբանիքի. s. discours frivole, baliverne.

Հրաբանիք. a. théol. zoroastrique, de zoroastre.

Հրաբանիքի. s. théol. zoroastrie. [trien.

Հրաբանի. a. théol. zoroas-

Հրաբան. a. qui juge injustement; injuste, faux; adv. injustement; à tort.

Հրաբանի. a. qui cherche inutilement, curieux.

Հրաբանի. a. sot, insensé; vain, futile.

Հրաբան. etc. V. **Հրաբան.** etc.

Հրահ. V. **Հրահ.** [cuirasse.

Հրահար. a. qui porte une

Հրահար. a. cuirassé, revêtu d'une cuirasse.

Հրահար. a. armé de cuirasse.

Հրահար. a. cuirassé, armé

Հրահար. f. de cuirasse.

Հրահար. a. cuirassier.

Հրահար. va. cuirasser;

Հրահար. vn. se cuirasser,

s'armer de cuirasse. [cuirasse.

Հրահ. va. cuirasser, armer d'une

Հրահ. s. cuirasse.

Հրապար. a. qui se vante inutilement, qui a des idées vaines; plein d'une sotte vanité, vain.

Հրապար. a. qui perd sa peine, qui prend une peine inutile, qui fait un vain effort; — **Հրապար.** faire un vain effort, prendre une peine inutile, se battre les flancs, échouer, manquer.

Հրապար. a. qui travaille en vain; — **Հրապար.** travailler inutilement.

Հրա. s. fin, terme; — **Հրա.** finir, mettre fin, terminer

Հրապար. être tué.

Հրապար. va. finir, terminer; — **Հրապար.** ôter la vie à qn., lui arracher la vie, le jour, trancher les jours de qn.

Հրապար. vn. finir, se terminer; — **Հրապար.** finir sa vie; terminer ses jours.

Հրապար. a. qui aime la vaine gloire, vain; — **Հրապար.** s. amour d'une vaine gloire, vanité.

Հրապար. s. vaine gloire.

Հրապար. s. bot. aristoloche.

Հրապար. s. injustice, violence; tort, mauvais traitement; privation, dépouillement, dénuement.

Հրապար. va. faire une injustice; faire tort, du tort à qn., maltraiter, faire languir; priver, dépouiller, dénuer; — **Հրապար.** se priver, s'imposer des privations.

Հրապար. a. celui qui fait tort, injuste; celui qui prive.

Հրապար. s. privation.

Հրապար. { V. **Հրապար.**

Հրապար. {

Հրապար. vn. être privé, se priver.

Հրա. s. zéro.

Հրա. s. légende, récit, narration, discours, parole, ouïdire, nouvelle, bruit.

Հրապար. s. causeur.

Հրապար. va. parler, causer, entretenir.

Հրապար. s. causerie, conversation, entretien.

Հրապար. va. dicter.

Հրապար. s. dictée.

Հրապար. va. raconter, causer, discuter, parler.

Ջրնցմարնիքի. s. conversation, dialogue, causerie.

Ջրնիկ. V. **Ջրնցմարի**.

Ջրպար. a. s. calomniateur, imposteur.

Ջրպարակ. s. calomnie, rapport.

Ջրպարի. va. calomnier.

Ջրպարի. V. **Ջրպար**.

Ջրպարնիքի. s. calomnie, imposture.

Ջր. V. **Ջր**.

Ջոկ. s. lien; lien, union, liaison.

Ջոկի. vn. joindre, unir, lier, attacher.

Ջոկում s. soudure.

Ջոկալ. a. qui fait des gains honteux, illicites, qui court après un gain honteux; cupide, avide, sordide.

Ջոկալի. va. gagner d'une manière honteuse, être possédé d'un honteux amour du gain.

Ջոկալնիքի. s. honteux amour du gain, intérêt ou gain sordide, gain honteux, illicite, cupidité, avidité.

Ջոռի. va. faire convoiter, enchanter, charmer; — **զաշտ**, éblouir les yeux; **զեղ նորմ զոշտեր զաշտ անհեղուկ**, sa beauté fixait tous les regards. [sant.

Ջոռի. a. enchanteur, éblouis-

Ջոռնիքի. s. convoitise, cupidité; éblouissement.

Ջոր. s. armée, troupe, milice.

Ջորաժի. s. division; contingent.

Ջորաճակ. s. corps d'armée; **զորձակ** —, armée active.

Ջորաժար. adv. avec force, violemment.

Ջորալիս. s. état major.

Ջորալիս. s. général, chef d'armée.

Ջորալի. s. troupe, régiment.

Ջորմազակ. s. levée de soldats,

de troupes, enrôlement, recrutement; — **զոր**, faire une levée de soldats, lever ou enrôler des soldats, recruter.

Ջորալիս. s. troupe.

Ջորալի. s. armée, troupes; soldat, militaire.

Ջորալի. s. tacticien.

Ջորալի. s. tactique.

Ջորալի. s. appel.

Ջորալի. s. revue; — **զոր**, faire la —, passer les troupes en —.

Ջորալի. vn. se fortifier, être, devenir fort, puissant, reprendre des forces, prendre des nouvelles forces, avoir la force; prévaloir, l'emporter sur, dominer, prédominer.

Ջորալի. s. quartier général.

Ջորալի. s. caserne.

Ջորալի. V. **Ջորալի**.

Ջորալի. V. **Ջորալի**.

Ջորալի. V. **Ջորալի**. [samment.

Ջորալի. adv. avec force, puis-

Ջորալի. s. général, commandant.

Ջորալի. vn. commander, conduire une armée, être général, être à la tête d'une armée.

Ջորալի. s. commandement d'armée, généralat.

Ջորալի. a. s. aide, auxiliaire; soutien, appui, défenseur, partisan; aide, secours, renfort.

Ջորալի. va. fortifier, rendre fort, corroborer, renforcer, donner de la force, du ton.

Ջորալի. a. fortifiant.

Ջորալի. V. **Ջորալի**.

Ջորալի. a. fort, robuste, vigoureux, puissant, énergique, efficace; — **զորալի**, fort en physique.

Ջորալի. s. force.

Ջորի. vn. pouvoir, avoir la force,

le pouvoir de, être capable de, être en force, en état de, être bon pour, venir à bout de.

Ջորէն. V. **Ջորմար**.

Ջորհասպէս. V. **Ջորասպէս**.

Ջորիկ. adv. à la manière de, à l'exemple de, à l'imitation de, en guise de, à l'instar de.

Ջորհասպաս. adv. tous les jours, journellement, toujours.

Ջորսրբնական. a. virtuel.

Ջորսրբնականութիւն. s. virtualité.

Ջորսրբիւն. s. puissance, force, vigueur; puissance, pouvoir; fa-

culté, énergie; poids, importance; vertu, efficacité; ressort; forces, troupes, armées; sens ou signification; vertu, prodige, miracle; arith. carré d'un nombre; **զօրութեամբ**. puissamment, fortement; sous entendu; en vertu de; **ամենազօրութեամբ**, à toute force, avec toute sa force; **զինու զօրութեամբ**, par force, à main armée; **Տէր զօրութեանց**, le Seigneur des armées; — **ը մասն**, les facultés, les qualités de l'esprit.

Ջորք. V. **Ջոր**, **Ջիգար**.

Է

է. (è=È) s. septième lettre de l'alphabet et troisième des voyelles; sept, septième.

է. s. ce qui existe, ce qui est; l'Être suprême, Dieu.

է՛. interj. eh! hé! oh! **է՛ Ամբրոսիէ**. ô Ambroise!

էաբան. etc. V. **էակաբան** etc. **էակ**. s. être, ce qui existe; créateur.

էակաբան. s. ontologiste.

էակաբանական. a. ontologique.

էակաբանութիւն. s. ontologie.

էական. a. qui existe de soi-même, incréé; essentiel; — **բայ**, verbe substantif, auxiliaire.

էականայ. V. **էանայ**.

էականութիւն. V. **էսրբիւն**.

էակից. s. coessential, consubstantiel.

էակցութիւն. s. consubstantiation.

էանայ. vn. être, exister, subsister.

էասպէս. adv. réellement, en effet.

էացնել. va. faire exister, créer.

էգ. a. s. femelle.

է երբեք, **է զր** adv. quelquefois, tantôt... tantôt.

էկարք. s. exarque.

էկարքարան. s. exarchat.

էհ. interj. oh!

էհա՛. interj. ah.

էմք. s. trou de serrure.

էն. s. Dieu. V. **է**.

էօ. s. âne, bourriquet, baudet; moulinet; **մասակ** —, ânesses, bourrique; — **ի վրայ հեծնալ**. monter sur un âne, à âne; — **ը կ'անուկէ՛ կը սրնդէ՛ կը գռնէ**. l' — braît.

էօայծիւմք. s. zool. daim.

էօնահաւանակ քլլալ, se faire tuer

fruitement, se faire casser le
gueule.

Էմոցիոն. s. anétrie.

Էմպիւն. s. essence, substance;
existence, l'être.

Էջ. s. page d'un livre; l'action de
descendre, descente.

Էր. pr. rel. quoi? adv. pourquoi?
pour quelle raison?

Էշիկ. V. Աշիկ.

Էրե. V. Սրե.

Էրիկ. V. Այր.

Էրիկմարդ. s. homme.

Էրիկմարդիկ. spl. les hommes.

Ը

Ը. (yet=E) s. huitième lettre de
l'alphabet et quatrième des vo-
yelles; huit, huitième.

Ըլլալ. V. Լիկիլ.

Ըղեղ. V. Աղեղ.

Ըղերծեմ. V. Ողերծեմ.

Ըզմաբանութիւն. s. augure.

Ըզմալ. V. Ըզմանալ.

Ըզմալի. a. désirable, souhaita-
ble, désiré.

Ըզմակամ. a. V. Ըզմալի; op-
tatif; relatif aux devins.

Ըզմականութիւն. V. Իդմ.

Ըզմակեռ. V. Ըզմալի; dési-
reux, envieux; aspirant, avide.

Ըզմակեռապիւն. s. désir, en-
vie.

Ըզմակէ. s. point de mire.

Ըզմանալ. va. désirer, souhaiter,
envier, convoiter, ambitionner.

Ըզմանալի. V. Ըզմալի.

Ըզմագոյ. s. fée; envie, désir.

Ըզմապատում. a. devin, devineur.

Ըզմութիւն. s. désir, souhait, en-
vie; augure, divination.

Ըմբոն. s. anat. pharynx.

Ըմբռանիկ. va. fermer la bouche;
fig fermer la bouche à qu. le

faire taire, lui imposer le silence.

Ըմբռանիկ. vn. se taire, gar-

der le silence, demeurer muet.

Ըմբո. s. athlète, lutteur.

Ըմբռանիկ a. athlétique; — շը-
րաբիւն, lutte.

Ըմբռանա. a. athlétique; s.
athlète; lutte.

Ըմբռանաթիկ. s. athlète.

Ըմբռանառութիւն. } s. lutte.

Ըմբռանցութիւն. }

Ըմբռանիկ. V. Ըմբռանիկ.

Ըմբոն. a. convenable; adv. con-
venablement.

Ըմբոխիկ. va goûter de, man-
ger de, jouir de, user de, faire
usage de; avoir, acquérir.

Ըմբոս. a. récalcitrant, rebelle,
revêche, rétif, insolent, indocile.

Ըմբոսանալ. vn. se rebeller,
être rétif, devenir indocile, être
récalcitrant, refuser d'obéir, se
révolter, se regimber; se fâcher,
s'indigner.

Ըմբոսանիւն. s. rébellion, ré-
volte, désobéissance, insolence.

Ըմբանալ. s. hivernal.

Ըմբանիկ. va. saisir, prendre; sur-
prendre, attraper, atteindre; sa-
isir, concevoir.

Ըմբանիկ. s. valet.

Ըմբանում. s. l'action de saisir,

prise; compréhension, conception, perception.

Հփպակ. s. chope.

Հփպակիկ. vn. résister au frein, être rebelle, récalcitrant, se révolter contre.

Հփպակիցցնի. va. mettre, soumettre au frein, réprimer, reténir, dompter.

Հփպակիկի. V. **Հփպակիկ**.

Հփպակակ. s. chopine, coupe, gobélet, timbale.

Հփպարակ. s. buvette.

Հփպի. V. **հսկի**.

Հփպիական. s. cantine.

Հփպիարակ. V. **Հփպարակ**.

Հփպիի. a. bon à boire, potable, buvable; s. boisson, breuvage, liqueur; V. **Հփպակակ**.

Հփպայ. s. moll. poulpe, pieuvre.

Հփպոյ. V. **Հփպոյ**.

Հփ. prép. a. au; vers, sur; par; pour; dans, en; entre, parmi, au milieu; avec; sous, dessous; en dessus, par-dessus; à la place, au lieu de; aussitôt que, de suite après; — *մի բերան*, d'un commun accord, unanimement; — *ամեն*, en tout; — *ակամբ հասի*, regarder de travers, de mauvais œil.

Հփպեր. a. légumineux.

Հփպոյո. a. qui pousse ou végète avec, naturel, inné, natif.

Հփպոյա. a. nourri de légumes.

Հփպի. a. né avec, natif.

Հփպում. s. phys. interférence.

Հփպակալակ. s. bot. chou-fleur.

Հփպի. a. qui mange des légumes ou des graines.

Հփպից. a. qui habite avec, voisin, camarade.

Հփպակի. V. **Հփպակի**.

Հփպի. V. **Հփպակի**.

Հփ առաջ. adv. au devant, à

l'encontre, à la rencontre; — *հրթալի ելլալ*, venir aller — ; *սհփրոն*, faire face à, résister à.

Հփպապի. vn. aller au devant.

Հփպակ. a. élevé dans la maison, sociable, apprivoisé, privé, domestique; sédentaire, casanier.

Հփպակա. s. marchand de légumes secs, grainetier, grénétier.

Հփպակապի. s. grainetier, grénétier.

Հփպակ. a. vaste, ample, spacieux, étendu, large.

Հփպակական. a. vaste, étendu. [généreux]

Հփպակական. a. libéral.

Հփպակալ. a. patient.

Հփպակալական. s. longanimité, patience.

Հփպակալապ. adv. d'une manière vaste, amplement.

Հփպակալ. a. élevé dans l'aisance, aisé, libre.

Հփպակի. va. étendre, élargir, dilater, rélargir, agrandir, développer.

Հփպակից. va. étendre, élargir.

Հփպակալ. s. étendue, extension, dilatation, élargissement, développement, amplification.

Հփպակի. vn. s'étendre, prendre du développement.

Հփպակալ. V. **Հփպակալ**.

Հփպակալապ. adv. amplement.

Հփպակալ. vn. être engourdi, s'engourdir; fig. s'étourdir, être frappé de stupeur, perdre le sentiment; *ցուրտեմ* —, être transi de froid. [ment]

Հփպակալ. s. engourdissement.

Հփպակալ. va. engourdir; fig. frapper de stupeur, stupéfier.

Հեղարմացիցի. a. qui engourdit; stupéfiant.

Հեղաւազել. va. enterrer sous le sable, inhumér. [plier.

Հեղգնի. vn. s'agenouiller; se re-

Հեղգազել. va. ramasser ou introduire dans son sein, renfermer.

Հեղգրկել. va. serrer entre ses bras, embrasser.

Հեղդեմ. a. opposé, contraire.

Հեղդեմ. prép. contre, à l'opposite; devant, en face de, au-devant de.

Հեղդեմդարձութիւն. s. contrariété, taquinerie.

Հեղդիմաբան. a. contradictoire, contraire; s. contradicteur; — **ըլլալ**, contredire. [dictoire.

Հեղդիմաբանական. a. contra-

Հեղդիմաբանել. vn. contredire.

Հեղդիմաբանութիւն. s. contradiction. [versaire.

Հեղդիմադարձ. s. opposant, ad-

Հեղդիմադարձութիւն. s. opposition, résistance. [posé.

Հեղդիմադիր. a. opposant; op-

Հեղդիմադրութիւն. s. opposition, objection.

Հեղդիմախօս. etc. V. **Հեղդիմաբան**. etc.

Հեղդիմակ. a. contraire, opposé; s. extrémité opposée; contraste; obstacle. [résister à.

Հեղդիմակայել. vn. s'opposer,

Հեղդիմակաց. a. qui résiste, résistant, oppose, opposant.

Հեղդիմակացութիւն. s. opposition, résistance. [nemi.

Հեղդիմակից. a. adversaire, en-

Հեղդիմահար. a. résistant, dur; impénétrable.

Հեղդիմահարիլ. vn. résister; répercuter, renvoyer par contre-coup.

Հեղդիմահարութիւն. s. résistance; répercussion, contre-coup; impénétrabilité.

Հեղդիմամարտ. } a. adversaire,
Հեղդիմամարտիկ. } antagoniste.

Հեղդիմամարտիլ. vn. combattre ou lutter contre, résister à.

Հեղդիմամարտութիւն. s. combat, lutte, résistance.

Հեղդիմանալ. vn. s'opposer ou résister à. [diction.

Հեղդիմասացութիւն. s. contradiction. **Հեղդիմասուլար**. a. récalcitrant, rétif.

Հեղդիմասութիւն. s. antiphrase.

Հեղդիմարգիլ. s. barricade; —

կանգնել. élever une; — **զորհանել**, enfoncer la barricade.

Հեղդիմառուց. spl. les antipodes.

Հեղդիմութիւն. s. opposition, résistance; objection.

Հեղիլ. } a. accoutumé, fa-

Հեղիական. } miliarisé avec; apprivoisé, privé; familier. intime,

Հեղիականից. a. familier, intime, étroitement lié avec; — **ըլլալ**. se familiariser avec; faire la connaissance de.

Հեղիականալ. vn. s'habituer, s'accoutumer; se familiariser; s'apprivoiser.

Հեղիատէր. a. familier.

Հեղիացնել. va. habituer, accoutumer, dresser; familiariser; apprivoiser, priver; — **զթռչուն**, priver les oiseaux. [ուած.

Հեղիուզած. V. **Հեղիուզ-**

Հեղիուզանել. va. monter, encaster, enchâsser, sertir, emboîter; enfler, entrelacer; **ընդ-**

լուզեալ աղամբք մարգարտով, monté en diamants, en perles.

Հեղիուզում. } s. monture, en-

Հեղիուզում. } chassure, encastrement, emboîture, sertissage.

Հեղիութիւն. s. habitude; familiarité; connaissance.

Հեղիդեմ. spl. légumes secs, grains.

Հնդերագիտութիւն s. méd. enté-
rologie.

Հնդերական a. intestinal; — ք,
intestinaux.

Հնդերահմայ s. qui examine les
entrailles des victimes, aruspice.

Հնդերաբար s. calcul.

Հնդերկայնամիս V. Երկայ-
նամիս.

Հնդերկար adv. long, longtemps.

Հնդերկարել va. prolonger.

Հնդերկարութիւն s. prolonga-
tion.

Հնդերկրեայ a. souterrain, — Կր-
կաթուղի, chemin de fer —.

Հնդերկ spl. intestins, entrailles.

Հնդէր adv. pourquoi?

Հնդիկեթոն s. indiction; 2820
— Է, cycle d'—.

Հնդլայնել va. développer.

Հնդլայնուիլ vn. se développer.

Հնդլայնում s. développement;
ստամոքսի —, dilatation de l'es-
tomac.

Հնդլասուսիլ vn. s'engager, com-
mencer le combat ou l'action, en
venir au mains.

Հնդծովեայ a. s. sous-marin.

Հնդհանուր a. général, univer-
sel; adv. en général, général, gé-
néralement; partout; — տիրապե-
տ, tout l'univers; — ներուժ, am-
nistie. [niversel.

Հնդհանրական a. général, u-

Հնդհանրանալ vn. devenir gé-
néral, se généraliser, se propager.

Հնդհանրապէս adv. en général,
généralement.

Հնդհանրացում s. généralisa-
tion. [propager.

Հնդհանրացնել va. généraliser,

Հնդհանրութիւն s. généralité,
universalité; public, peuple, monde.

Հնդհաս a. prép. discontinué,
interrompu, saccadé, entrecoupé;
ոչ թիւ —, pas moins.

Հնդհասար adv. par inter-
ruption.

Հնդհասական a. intermittent,
Հնդհասականութիւն s. inter-
mittence.

Հնդհասել va. interrompre, dis-
continuer, entrecouper

Հնդհասիչ s. interrupteur.

Հնդհառութիւն s. interruption,
discontinuation, relâche.

Հնդհասուիլ vn. s'interrompre.

Հնդհասում V. Հնդհասութիւն.

Հնդհարիլ vn. se heurter, se cho-
quer, se frapper, cogner à, tom-
ber sur, se jeter sur, s'oppos. ր; Է-
րարու —, s'entre-heurter, s'entre-
choquer.

Հնդհարում s. heurt, choc; con-
flit, collision; contre-coup.

Հնդհուպ adv. prochainement,
bientôt; de près. [ment.

Հնդմիջար adv. immédiate-

Հնդմիջական a. immédiat.

Հնդմիջատուիլ s. le chemin du
milieu, le pavé. [tion.

Հնդմիջարկութիւն s'interpola-

Հնդմիչել va. partager par le
milieu; s'entremettre; interrom-
pre; empêcher; Ի՛՛՛՛՛՛՛ իսկ —,
interrompre qn.; Զամիջան —,
la moitié du chemin.

Հնդմիջում s. interruption.

Հնդմորեայ a. sous-cutané.

Հնդմասնել va. pénétrer, entrer,
traverser, passer à travers, per-
cer, s'introduire; entrer sous, se
soumettre.

Հնդմանոյ a. pénétrant, per-
çant.

Հնդմասեար a. susceptible, cha-
touilleux, sensible; pensif, sou-
cieux.

Հնդմում s. infiltration.

Հնդմումարիլ V. Նումարիլ.

Հնդծին s. esclave né dans la
maison, domestique.

Հնդգգնիլ. vn. s'étendre de son long; s'enorgueillir, se donner de, se donner de grands airs, s'étaler.

Հնդոյր. a. vaste.

Հնդոսս. a. qui saute, qui bondit; souteillant, bondissant; — **Հնդ հիւսիլ արթնալ,** se réveiller en sursaut. [bleur.

Հնդոսսախօս. a. fanfaron, hâ-
Հնդոսսախօսիլ. vn. sauter, bondir; s'éveiller

Հնդոսսաւ. s. saut, bond.

Հնդոսսուցանիլ. va. faire sauter; éveiller, stimuler; exciter.

Հնդոսսուցիչ. a. qui fait sauter, stimulant.

Հնդսնիլ. va. fouler aux pieds, abattre. [réception.

Հնդունադիր. s. reçu, accusé de

Հնդունաւ. a. capable de, propre ou apte à.

Հնդունակութիւն. s. capacité, aptitude, portée.

Հնդունայն. a. vain, inutile; frivole, futile, oisieux, oisif; adv. en vain, inutilement.

Հնդունայնաբան. a. qui tient de vains discours, qui dit des inutilités, discoureur oisif; — **ըսալ.** tenir des discours frivoles, inutilés.

Հնդունայնաբանութիւն. s. discours frivole, paroles oiseuses, vains propos.

Հնդունայնախօս. V. **Հնդունայնաբան.**

Հնդունայնալի. a. vain, frivole, esprit vide.

Հնդունայնաւալ. vn. devenir inutile, se réduire à rien, être vain, inutile, sans effet, s'évanouir, échouer; chercher les vanités.

Հնդունայնաւարձ. a. vain, vaniteux, fanfaron.

Հնդունայնաբան. V. **Հնդունայնաբանութիւն.** s. vanité, fra-

volité, fatuité, inutilité; néant.

Հնդունարան. s. récipient, réceptacle, réservoir; asile, abri, refuge.

Հնդունիլ. a. recevable, acceptable, admissible; valable; agréable, bienvenu; celui qui reçoit, accepteur.

Հնդունիւթիւն. s. réception, accueil; acception, admission; festin, régal; gram. participe; — **փոխանակադրալ,** acception d'une lettre de change; **ըսալ — ընկ.** accueillir froidement, faire un froid accueil; **մեղան լուս սիրութիւն — ընկ.** faire bonne réception, bon accueil à qn.; lui donner dîner, faire un festin.

Հնդունիլ. vn. recevoir, accepter, agréer, recevoir, accueillir, faire accueil; admettre, adopter, approuver; **մեղ զէշ կերպով —,** faire un mauvais accueil à qn.; **մեղ պատիւներով —,** recevoir qn. avec bonheur.

Հնդունող, s. celui qui reçoit: accepteur. [ment.

Հնդույր. adv. en vain. inutile-

Հնդույրաբոյս. a. sauvage.

Հնդույրազնաց. a. vagabond.

Հնդույրախոյզ. a. qui est à la recherche des choses inutiles, curieux.

Հնդույրախօս. etc. V. **Հնդունայնաբան.** etc.

Հնդույրախար. a. abject, vil.

Հնդույրալաւ. a. bavard, babil-lard, frivole; vagabond. [bondage.

Հնդույրալաւութիւն. s. vage-

Հնդույրալաւչ. a. clabaudeur.

Հնդույրապանոյն. a. coquet, coquette. [կապոր.

Հնդույրապար. V. **Խաւար.**

Հնդույրապանոյն. a. sauvage.

Հնդույրապան. a. mal élevé, abandonné à soi-même.

Հնգվայրաբնից. a. curieux; — *բլլալ* être —; — *ցանկութիւն*, curiosité.
Հնգվայրաբնութիւն s. curiosi-
Հնգվայրընկեցիկ. a. abject, vil; inutile.
Հնգվաճճ. s. hauteur, fierté.
Հնգվզել. va. tordre, casser le cou.
Հնգվզիլ. vn. se rengorger, se révolter, résister, être rétif.
Հնգվզում. s. révolte.
Հնգորինակել. va. copier, prendre copie, transcrire.
Հնգորինակիյ. } s. copiste.
Հնգորինակալ. }
Հնգորինակութիւն s. transcrip-
 tion; perspective; copie.
Հնգորինակում. s. copie.
Հնել. va. faire; commettre; accomplir; vendre.
Հնբանալ. vn. courir, se mettre à courir, accourir; parcourir; marcher sur; *մէկուն ետեւէն* —, suivre qn., ses pas; *մէկուն շաւ.* գէն —, marcher sur les traces, sur les pas de qn.; *որշաւատոր* —, courir très-vite, brûler le pavé; *գործը լաւ չընթանար.* l'affaire ne va pas bien, s'emmanche mal; *երամպիկն՝ խառն* —, accourir en foule.
Հնբանց. V. **Դեցումկ.**
Հնբաց. } s. course, allure, marche,
Հնբացք. } démarche, pas; cours, direction, marche; cours, direction, marche; cours; courant; manière; *յընթացս*, dans la course, en courant; — *կենաց*, carrière; *յընթացս կենաց*, dans le cours de la vie; — *արեգական՝ լուսնի՝ եղանակաց*, le cours du soleil, de la lune, des saisons; — *սակարանի՝ վաճառանոցի՝ հրապարակի*, le cours de la Bourse, du marché, de la place.
Հնբացակից. a. qui court avec; qui concourt, concurrent; qui ac-

compagne, compagnon; qui est d'accord; coïncident; concomitant; — *բլլալ*, courir ensemble; concourir; marcher ou être d'accord avec; accompagner; coïncider.
Հնբացակցութիւն. s. concours; accompagnement; coïncidence; concomitance.
Հնբացակ. } s. carrière.
Հնբացարաւ. }
Հնբացաւոր. a.s. qui a terminé le cours de ses études.
Հնբացիկ. a. courant; — *հաշիւ*, compte; — *գործք*, affaires courantes.
Հնբացող. s. marcheur; *անխոնջ* —, infatigable —.
Հնբացք. V. **Հնբաց.**
Հնբեւեցիլ. a. lisible.
Հնբեւեցալ. va. lire.
Հնբեր; աւ —, prép près, auprès.
Հնբերակայ. } a. qui est près ou
Հնբերակաց. } auprès, présent, assistant.
Հնբերցանութիւն. s. lecture.
Հնբերցատ. a. qui aime à lire, ami des lettres, studieux.
Հնբերցասիրել. vn. aimer à lire, à étudier, lire avec plaisir.
Հնբերցասիրութիւն. s. amour de la lecture, des lettres.
Հնբերցասրահ. s. salle de lecture. [ture].
Հնբերցատն. s. cabinet de lec-
Հնբերցարաւ. s. cabinet de lecture; livre de lecture.
Հնբերցաւոր. a. qui a terminé le cours de ses études.
Հնբերցող. s. lecteur.
Հնբերցողութիւն. s. lecture.
Հնբերցողուի. sf. lectrice.
Հնբերցում. s. lecture; leçon.
Հնբերցումատ. V. **Հնբերցատ.**
Հնբերցուի. sf. lectrice.

Հնքերցում. s. lecture.

Հնքի. va. souper, faire le repas du soir.

Հնքի. s. souper, repas du soir; la cène; — աւ, donner à souper, faire un festin, donner, offrir des festins.

Հնծախս. V. **Հնծախս.**

Հնծայ. s. présent, cadeau; — ընել աւ, faire présent, donner un cadeau. [présents.

Հնծայաբեր. a. qui apporte des

Հնծայաբերութիւն. s. l'action d'apporter des présents; offrande

Հնծայագիր. s. lettre de créance, certificat.

Հնծայական. s. dédicace; — գիրք ուղթ, lettre de recommandation.

Հնծայամասոյց. a. qui offre des présents; — ըսաւ, offrir des présents.

Հնծայանալ. vn. être offert ou présenté.

Հնծայասար. V. **Հնծայաբեր.**

Հնծայան. s. donateur.

Հնծայարութիւն. s. action de faire un don, d'offrir un présent.

Հնծայարան. s. autel; séminaire.

Հնծայի. va. offrir, présenter, donner en présent, dédier; attribuer à; produire; ի լոյս —, V. **Լոյս.**

Հնծայեցնել. va. offrir, présenter; mon rer, faire voir, exposer, mettre en vue; présenter, recommander; առջը սիրելի —, se faire aimer.

Հնծայող. a. qui fait un don, qui offre un présent, donateur.

Հնծայութիւն. s. l'action d'offrir ou de s'offrir; preuve, témoignage; գիրք ուղթ — թեան, lettre de créance.

Հնծայութի. vn. s'offrir.

Հնծայում. s. l'action d'offrir, de

s'offrir; offrande, présent; — ի Կուսի, la Présentation de la Vierge; — ի լուսի, la nouvelle lune.

Հնկայագիր. s. accusé de réception, reçu, récépissé.

Հնկայու. a. accepteur, receveur; fiancé, fiancée, prétendu, prétendue.

Հնկայցի. vp. s'attacher, se lier étroitement, s'entortiller.

Հնկեցու. va. jeter, précipiter; déposer, destituer.

Հնկեր. s. camarade, compagnon; compagne; associé; prochain; ինչիս, mon camarade, mon ami.

Հնկերաբան. s. sociologue, sociologue. [gique.

Հնկերաբանական. a. sociolo-

Հնկերաբանութիւն. s. sociologie.

Հնկերաբար. adv. en camarade.

Հնկերագիր. s. abonné.

Հնկերագրել. va. abonner.

Հնկերագրութիւն. s. abonnement.

Հնկերագրութի. vn. s'abonner.

Հնկերական. a. sociable; social.

Հնկերականութիւն. s. sociabilité.

Հնկերակից. s. camarade, compagnon; associé; confrère.

Հնկերակցաբար. adv. ensemble, en compagnie.

Հնկերակցի. vn. faire société avec, s'associer; accompagner.

Հնկերակցութիւն. s. société; association; accompagnement.

Հնկերանալ. vn. s'associer; accompagner.

Հնկերատ. a. qui aime son prochain, son camarade, charitable; qui aime la société, sociable.

Հնկերութիւն. s. société, compagnie, association; corps, corporation. [ciée; sociétaire.

Հնկերուի. sf. compagne; asso-

Ընկերություն *s.* amour du prochain, charité; sociabilité.

Ընկերական *s.* socialiste.

Ընկերականություն } *s. so-*
Ընկերություն } *cia-*
lisme.

Ընկեցիկ *a.* rejeté, vil, abject; exposé, abandonné.

Ընկեցում *s.* jet, projection.

Ընկույզում *V.* **Ընկում**.

Ընկման *a.* immersif.

Ընկմել *va.* plonger, enfoncer, submerger, couler à fond, couler bas.

Ընկմի *vn.* se plonger, s'enfoncer, couler à fond, couler bas.

Ընկմություն } *s.* action de plon-
Ընկում } ger, submersion, immersion.

Ընկնել *va.* accabler, affaïsser; subjuguier, assujettir, réprimer; empêcher, entraver.

Ընկնի *vn.* succomber; *սեռի առի* — être accablé, ployé sous le poids, être surchargé.

Ընկնիչ *a.* accablant.

Ընկնուի *V.* **Ընկնի**.

Ընկնում *s.* accablement.

Ընկողմանեցնել *va.* étendre, coucher, mettre au lit.

Ընկողմանի *vn.* s'étendre, se coucher, se mettre au lit.

Ընկոյզ *s.* bot. noix; — *հոկոյզ*, muscade, noix muscade.

Ընկույզներ } *s.* bot. noyer.

Ընկույզի }

Ընկրել *va.* faire reculer, repousser, reculer.

Ընկրի *vn.* se reculer, être reculé, repoussé.

Ընկրում *s.* acculement.

Ընձախոս *s.* bot. aconit.

Ընձառիւծ *s.* zool. léopard.

Ընձենի *s.* peau de léopard.

Ընձեռայք *spl.* pourboire.

Ընձեռել *vn.* mettre en main,

livrer, décerner, accorder, confier, offrir; *մխթարութիւն* — donner de la consolation.

Ընձիւղ *s.* germe, rejeton, bourgeon, surgeon.

Ընձիւղի } *vn.* germer, pousser
Ընձիւղի } des rejetons, des bourgeons, bourgeonner.

Ընձուի *vn.* naître, se montrer, paraître, éclore.

Ընձուղ *s.* zool. girafe.

Ընչաղի *s.* tabac à priser.

Ընչաքափ բնի *va.* dépouiller qn. de ses biens, de ses richesses; — *բլլալ*, être dépouillé de ses biens.

Ընչաքափել *va.* dépouiller de ses biens, épuiser.

Ընչածողով *a.* avide, cupide.

Ընչամայ *vn.* exister.

Ընչառու *a.* qui a beaucoup de biens, riche, opulent.

Ընչապսուկ *a.* grimacier.

Ընչաւուր *a.* qui aime les biens, les richesses, avide.

Ընչաւորութիւն *s.* amour des biens, des richesses, avidité, avarice.

Ընչաւաց *a.* qui déteste les richesses.

Ընչաւուր *s.* riche.

Ընչաւգ *spl.* moustaches.

Ընչաւեռ *a.* comblé de biens, riche, opulent; — *բլլալ*, être riche, avoir du foin dans ses bottes.

Ընչաւեռացալ *vn.* devenir riche, s'enrichir.

Ընչաւեռութիւն *s.* grande richesse, opulence.

Ընչաւաց *a.* cupide, avide.

Ընչաւացութիւն *s.* faim ou avidité de richesses, avidité, cupidité; *սկսալ* —, soif insatiable de richesses.

Ընչել *V.* **Ընչառու**.

Ընչիկ *s.* petit bien, pécule.

Հնդդից. V. Արմամբի.
Հնդուդ. s. bouillon. [grain.
Հնամայ. vn. grener, monter en
Հնամանայ. vn. se familiariser,
 devenir familier, s'approprier;
 s'habituer. [voisé, privé.
Հնամասուն. a. familier; appri-
Հնամանակ. a s. familier; qui
 est de la famille, connaissance,
 ami, intime.
Հնամեքուր. adv. familièrement,
 amicalement. [mille.
Հնամեքուրի. a. privé de fa-
Հնամեկուն. a. familier.
Հնամեկույ. vn. se familiariser
 avec; s'approprier; s'habituer.
Հնամեկուր. a. qui aime sa fa-
 mille, ses parents.
Հնամեքուրի. s. amour de
 la famille.
Հնամեքուն. V. Հնամասուն.
Հնամեքունի. va. rendre familier,
 familiariser, approprier; habituer.
Հնամի. a familier; qui concerne
 la maison, le ménage ou la famille,
 domestique; intime, ami, appri-
 voisé, privé; propre, natif; par-
 ticulier, habituel; s. domestique;
 ami, parent; — պատերազմ
 guerr intestine, civile; — զ, la
 famille.
Հնամեքունի. s. familiarité.
Հնամուն. V. Հնամասուն.
Հնեկ. Հնեկութիւն etc. V. Հն-
 դիկ. Հնեկութիւն etc.
Հնեկարան. s. salle d'asile.
Հնեք. a. élu, choisi, d'élite, de
 choix; exquis, excellent, di-tin-
 gué; — մատենագիր, auteur clas-
 sique.
Հնեքից. V. Հնեքիցի.
Հնեքուր. adv. de la maison, de
 chez soi; des biens de la famille,
 de ses propres biens; du fond, de
 l'intérieur; de son propre fond,
 de soi-même.

Հնեքական. a. électif, éligible,
 électoral.
Հնեքի. s. choix.
Հնեքից. s. choix, élection.
Հնեքիցի. } adv. avec choix,
Հնեքիցի. } choisi-sant.
Հնեքի. a. élu, choisi.
Հնեքի. va. choisir, élire, trier;
 discerner, distinguer; aimer mieux,
 opter, préférer.
Հնեքիական. a. compagnon d'é-
 lection.
Հնեքի. a. s. qu'on peut choisir
 ou élire, éligible; candidat.
Հնեքի. s. celui qui choisit, élec-
 teur.
Հնեքի. s V. Հնեքի.
Հնեքական. a. qui peut dis-
 cerner; V. Հնեքական.
Հնեքականութիւն. s. sélec-
 tion.
Հնեքականութիւն. s. élection, choix;
 discernement, discrétion; ընտր-
 րութեամբ, discrètement.
Հնեքութիւն. s. choix, alterna-
 tive, élection; triage; discerne-
 ment, goût; option, préférence;
 différence; ինքնակամ —, le libre
 arbitre; — ընտր, faire choix, dis-
 cerner [but.
Հնեքի. s. rebut, choses de re-
Հնեքի. V. Եօօօ.
Հնեքի. s. bot. fenouil.
Հնեք. V. Աղուր.
Հնեքեքի. V. Թեքեքի.
Հնեքից. V. Թեքից.
Հնեքի. V. Թեքի.
Հնեքի. V. Թեքի.
Հնեք. va. dire; parler; réciter, dé-
 biter, indiquer, signifier; juger,
 penser, croire.
Հնեք. prép. selon, d'après, sui-
 vant, conformément à; au gré de;
 à raison de; en raison de; à pro-
 portion; après, à la suite; au de-
 là, outre; — պիտ, comme il dit,

comme il est dit; — *որովհետեւ*, comme, de la même manière, ainsi que, de même que; *քանի*, comme; — *իսկ*, selon moi; — *յոյն*, selon nous; *օր օրէ*, de jour en jour.

Հանդիս. V. **Դրամ**.

Հասկանիլ. va. assumer, prendre sur soi; endosser, mettre sur son dos; *մին պատասխանատու*.

Թիւ —, assumer ou prendre sur soi une grande responsabilité.

Հասկիւ. a. blâmable, répréhensible; s. blâme, reproche, inculpation, censure, critique; chose blâmable, défaut, tort, faute.

Հասկանիլ. va. blâmer, inculper.

Հասկանիլ. V. **Հասկիւ**.

Հասիւ. V. **Սահիւ**.

Թ

Թ. (tho = T). s. neuvième lettre de l'alphabet et cinquième des consonnes; neuf, neuvième.

Թագ. s. couronne, diadème; — *դնի կապել*. vn. se couronner, être roi, se faire roi, s'élever à la royauté, régner; va. mettre la couronne sur la tête de qn., ceindre la couronne, le diadème à qn., le couronner; — *ի գլուխ*, la couronne sur la tête.

Թագադր. s. fabricant de couronnes.

Թագադիր. a. qui couronne, qui met une couronne sur la tête d'un autre. [ment.]

Թագադրութիւն. s. couronne.

Թագադրդ. a. ornée d'une couronne, couronné.

Թագադրել. va. orner d'une couronne, couronner.

Թագադրմ. } V. **Թագադր**.

Թագադրմ. } **րազմ**.

Թագադրանգ. s. héritier présomptif (de la couronne).

Թագակալ. s. qui porte une couronne, régner.

Թագակալ. V. **Թագադիր**.

Թագակալութիւն. V. **Թագադրութիւն**.

Թագակիր. s. porte-couronne.

Թագակից. s. compagnon de la couronne, de la royauté.

Թագաճառյց. a. qui offre la couronne.

Թագաճիւղ. a. découronné.

Թագաճէն. s. qui fait des couronnes. [glass.]

Թագապոկի. s. minér. crown.

Թագապահ. s. qui garde la couronne, conservateur de la couronne.

Թագապահից. s. prétendant à la couronne.

Թագապալ. a. couronné.

Թագաւոր. s. roi.

Թագաւորաբար. adv. comme un roi, royalement.

Թագաւորեան. a. où réside le roi.

Թագաւորազի. } a. de la fa-

Թագաւորան. } mille ro-

Թագաւորան. } yale; s.

prince royal.

Թագաւորական. a. royal, s. royaliste.

Բազաւորականութիւն. s. royalisme.
Բազաւորակաց քաղաք. s. ville où réside le roi, capitale de royaume.
Բազաւորակերայ. a. d'une manière royale.
Բազաւորակից. V. **Բազակից.**
Բազաւորահայր. s. le pere du roi.
Բազաւորամայր. sf. mère du roi, la reine mère.
Բազաւորանիս. a. où est la résidence du roi.
Բազաւորապէս. V. **Բազաւորաբար.**
Բազաւորեայ քաղաք. s. ville royale, capitale.
Բազաւորել. vn. être roi, régner.
Բազաւորեղբայր. s. frère du roi.
Բազաւորեցնել. va. faire roi.
Բազաւորող. s. régner.
Բազաւորութիւն. s. règne, royauté, royaume.
Բազաւորօծութիւն. s. sacre.
Բազաւորօրհնիւ. f. spl. le sacre (du roi).
Բազել. va. couronner.
Բազընծայութիւն. s. action d'offrir la couronne. [nement.
Բազընկայութիւն. s. couronnement.
Բազնութիւն. etc. V. **Բազնութիւն.**
Բազուի. sf. reine.
Բազուս. etc. V. **Բազուս.** etc.
Բաք. s. patte, main, pied; — *հշոյց*, V. *Նժմար*. [imprégné
Բաքալ. a. trempé, baigné, imbu,
Բաքալեայ. V. **Բաքալ.**
Բաքալել. V. **Բաքալել.**
Բաքալիք. V. **Ալիքօրք.**
Բաքահաս. a. dont les pattes sont coupées.
Բաքահրձ. a. zool. fissipède; bisulce, ongulé.

Բաքալու. a. entièrement rempli, très-plein, comblé, à pleins bords.
Բաքաւ. s. trombe.
Բաքաւ. s. pluie.
Բաքաւել. va. tremper, plonger, baigner.
Բաքաւի. vn. se tremper, se plonger, se baigner.
Բաքաւուն. a. comble, comblé, tout plein, rempli.
Բաքել. va. supplanter, donner le croc-en jambe, faire tomber dans ses pièges, duper.
Բաքի. s. petite patte, menotte.
Բաքիւ. V. **Բաքաւել.**
Բաքու. s. patte, pied.
Բաքուկրունկ. a. très usé (bas).
Բաքպան. s. gant.
Բաքպոսել. va. faire une chose superficiellement, à la hâte, bousiller, bâcler.
Բաքպոսում. s. bousillage.
Բաքումայ. vn. s'évanouir, perdre l'usage de ses sens; se trouver mal.
Բալաս. } s. mouton, bouc
Բալասմեղ. } castré.
Բալեր. s. thaler.
Բալբալ. a. pâle, — գոյն, — couleur.
Բալբալ խաղալ. vn. s'agiter, se débattre en expirant, être dans les convulsions de l'agonie.
Բալել. V. **Կողմալ.**
Բալիւն. s. chim. thallium.
Բալկանալ. vn. tomber en défaillance, en pâmoison, se pâmer, se trouver mal, se sentir détaillir, s'évanouir, défaillir, avoir des vertiges, des éblouissements, des étourdissements.
Բալկանալ. a. pâle.
Բալկանում. s. défaillance, évanouissement, pâmoison, étourdissement.

Թալկացուցիչ. a. vertigineux.

Թալուրայ. s. mar. tartane.

Թալուկ. s. syncope; évanouissement; mal de cœur, nausée.

Թախանձ. s. instance, sollicitation, manière pressante, sollicitation pressante. [ment.

Թախանձագին. adv. instamment.

Թախանձանի. V. **Թախանձ.** — *անօք.* instamment, avec instance. [portun.

Թախանձելի. a. pressant, importun. **Թախանձել.** va. faire de vives instances, solliciter avec instance, postuler; importuner, obséder, presser, insister, tourmenter, talonner.

Թախանձեցուցիչ. a. pressant, importun.

Թախանձող. a. qui demande avec beaucoup d'instance, postulant.

Թախանձութիւն. V. **Թախանձ.**

Թախիծ. s. chagrin, tristesse; a. chagrin, triste, désolé; *մաքի* — remords, regret.

Թախմազին. } V. **Թախիծ.** a.

Թախմալից. } **Թախմաղէմ.** a. qui a un visage triste, qui a l'air triste, d'un air rembruni.

Թախմանի. V. **Թախմութիւն.**

Թախմիւր. a. triste, mélancolique, rembruni, abattu.

Թախմիրես. V. **Յխարայէմ.**

Թախմեցնել. va. chagriner, attrister, contrister, désoler.

Թախմիլ. vn. se chagriner, s'attrister, se désoler.

Թախմութիւն. s. tristesse, chagrin, mélancolie, désolation, affliction.

Թախիկ. s. œuf hardé.

Թակ. s. battant, marteau.

Թակաղ.

Թակաղակ. } s. maillet.

Թակաղակ. } s. arch. abaque,

Թակաղաղ. } tailloir, trapèze.

Թակարդ. s. attrapoir, piège, lacs, rets, filet; — *ի մէջ ձգել.* faire tomber dans le piège, dans les embûches; — *ի մէջ ընկալ.* tomber dans le piège; — *լարել.* V. **Թակարդել.**

Թակարդապատ ընել. va. envelopper ou prendre dans des filets, dans le piège, attraper; — *ընկալ.* donner, tomber dans le piège.

Թակարդել. va. prendre au piège, tendre, dresser des pièges, attraper.

Թակարք. V. **Թակարդ.**

Թակոյկ. s. cruche, urne, broc.

Թակուղ. s. demoiselle (des paveurs).

Թաղ. s. quartier; feutre.

Թաղագործ. a. fabricant de feutre, feutrier.

Թաղագործութիւն. s. feutrage.

Թաղակ. s. chapeau de feutre; pétase.

Թաղակտն. s. marguillier; — *խորհուրդ՝ խորհրդարան,* éphorie.

Թաղուկունութիւն. s. éphorie.

Թաղակից բլլալ. vn. être enterré, enseveli ensemble.

Թաղային. a. de quartier; communal; — *վարժարան,* école communale.

Թաղանք. s. membrane.

Թաղանքազարդ. } a. membra-

Թաղանքապատ. } neux.

Թաղանքային. a. membraneux.

Թաղանքեայ. a. membraneux.

Թաղանքոտ. a. zool. palmipède.

Թաղապետ. s. maire.

Թաղապետական. a. municipal;

— *շրջանակ* municipalité.

Թաղապետարմ. s. mairie.

Թաղապետութիւն. s. mairie.

Թաղամաս. a. châtre.

Թաղար. s. pot à fleur.
Թաղեայ. a. de feutre.
Թաղել. va. enterrer, ensevelir, inhumér, rendre les derniers devoirs; enfouir.
Թաղելութիւն. s. enterrement.
Թաղեցի. s. habitant du quartier.
Թաղք. s. bot. arroche.
Թաղի. s. laine foulée, feutre.
Թաղիանայ. V. **Թաղիկ.**
Թաղծ. V. **Թախիծ.**
Թաղկալարս. a. ébouriffé.
Թաղկիկ. vn. se serrer, devenir épais, se condenser, s'ébouriffer.
Թաղիւր. s. bonnet de femme, coiffe.
Թաղուիլ. vn. être enterré.
Թաղում. s. enterrement, sépulture, inhumation, funérailles
Թաղուն. a. serré, foulé, compacte, dense, épais.
Թաղորայք. spl. les quartiers.
Թամք. s. bät; mollet; — դնել, mettre la selle.
Թամբագործ. s. bâtier, bourrel-lier.
Թամբագործութիւն. s. bourrellerie.
Թամբակալ. s. sangle.
Թամբահարել. va. bâter.
Թամբանձան. s. bote-selle.
Թամբանիկ. } V. **Իրզեակ.**
Թամբառոյ }
Թամբել. V. **Թամբահարել.**
Թայրաթոք. s. les parents, les proches.
Թայլ. V. **Թաղք.**
Թան. s. soupe.
Թանագ. s. fer-blanc.
Թանագագործ. s. ferblantier.
Թանագագործութիւն. s. fer-blanterie.
Թանայ. va. mouiller, baigner, humecter, tremper, arroser.
Թանաման. s. soupière.
Թանապուր. s. soupe.

Թանաթ. s. encre; Թանկագիր —
 — sympathique.
Թանձաման. s. encrier.
Թանաթել. va. encrer.
Թանգ. s. sangle; V. **Թանկ.**
Թանկար. s. commerçant; reven-
 deur; cabaretier.
Թանկարական. a. mercantile,
 commercial; précieux.
Թանկարան. s. trésor; musée,
 cabinet, muséum; bibliothèque.
Թանկարանական. a. de musée.
Թանգուզիլ. vn. se soustraire à,
 s'échapper, s'esquiver, se déro-
 ber, éluder.
Թանք. s. lame, lamelle.
Թանքուցի. s. bot. sureau; Գու-
 ռի —, hieble.
Թանիկ. s. un petit potage.
Թանկ. a. qui coûte beaucoup,
 cher; — է, il est cher.
Թանկագին. a. cher, précieux.
Թանկար. V. **Թանգար.**
Թանկութիւն. s. cherté, enché-
 rissement.
Թանձր. a. épais, gros; grossier,
 commun; dense; s. ornith. péli-
 can; — **տգիտութիւն**, ignorance
 crasse.
Թանձրաբարոյ. a. grossier.
Թանձրադանդաղ. a. grosset lent,
 lourd, lourdeau. [աւրապ.
Թանձրաքափ. V. **Թանձրա-**
Թանձրալեզու. a. qui a la langue
 épaisse ou grasse, qui parle gras,
 qui prononce mal.
Թանձրախի. } a. épais, dru,
Թանձրալուռ. } serré, fourré,
 touffu, rameux; dense, serré, com-
 pacte.
Թանձրախաւ. s. ornith. pingouin.
Թանձրախոծ. a. très épais, très-
 dense. [épais, fertile,
Թանձրալող. a. dont le sol est
Թանձրամած. a. épais, dense,
 serré, gélatineux. profond.

Թանճամայրի. a. boisé, fourré, couvert de bois.
 Թանճամարմին. } a. qui a les
 Թանճամախ. } chairs épaisses, gras, corpulent, replet; qui a de l'embonpoint, obèse.
 Թանճամիտ. a. qui a l'esprit épais, lourd, stupide; — *սնախառնիկ*. vanité grossière.
 Թանճամորթ. a. zool. qui a la peau épaisse, pachyderme.
 Թանճամախիւն. s. embonpoint, corpulence, obésité.
 Թանճամաւորիւն. s. lourdeur d'esprit, stupidité, grossièreté, aveuglement.
 Թանճամալ. vn. épaissir, s'épaissir, se coaguler; prendre de la consistance; se durcir.
 Թանճաւոր. a. lippu.
 Թանճաւոր. a. qui a des feuilles épaisses.
 Թանճաւոր. a. qui a le cœur grossier, dur.
 Թանճաւոր. a. qui tombe à verse, épais, serré, compacte; — *ստեղծ*. fleches innombrables.
 Թանճաւոր. a. épaissi, épais; concret.
 Թանճաւոր. va. épaissir, rendre épais, grossir, coaguler.
 Թանճաւոր. s. épaisseur; épaississement; grosseur; consistance; coagulation; lourdeur d'esprit, stupidité.
 Թանց. V. Թանց.
 Թանցի. V. Թանցի.
 Թանց. s. path. dysenterie.
 Թանցի. s. mouchoir.
 Թանց. vn. bredouiller.
 Թանց. s. bredouilleur.
 Թանց. s. bredouillement.
 Թանցի. va. jeter, précipiter.
 Թան. s. juchoir, perchoir.
 Թան. a. fané, flétri.
 Թանանցի. va. faner, flétrir.

Թանանցի. a. qui fane.
 Թանանցի. vn. se faner, se flétrir, se passer.
 Թանանց. } s. gémissement,
 Թանանց. } soupir.
 Թանանց. } vn. gémir, soupir.
 Թանանց. } rer.
 Թանանց. V. Թանանց.
 Թանանց. s. ichtyol. esturgeon.
 Թանանցի. V. Թանանց.
 Թանանց. vn. percher, se percher, jucher, se jucher.
 Թան. s. tasse, timbale.
 Թանանց. vn. haleter, être hâletant, essoufflé.
 Թանանց. a. hâletant.
 Թանանց. s. scène.
 Թանանց. } s. auteur dra-
 Թանանց. } matique.
 Թանանց. s. décor.
 Թանանց. s. pièce de théâtre, pièce.
 Թանանց. s. représentation théâtrale.
 Թանանց. } a. théâtral, dra-
 Թանանց. } matique.
 Թանանց. s. opera.
 Թանանց. a. s. qui aime le théâtre, amateur. |tre.
 Թանանց. s. salle de théâtre.
 Թանանց. s. théâtre, spectacle.
 Թանանց. s. lorgnette, jumelle. |tre.
 Թանանց. s. troupe de théâtre.
 Թանանց. s. opéra.
 Թանանց. } s. impresario,
 Թանանց. } directeur de
 Թանանց. } théâtre.
 Թանանց. s. spectateur.
 Թանանց. } s. opéra.
 Թանանց. s. opérette.
 Թանանց. s. acteur.
 Թանանց. V. Թանանց.
 Թանանց. V. Թանանց.
 Թանանց. a. théâtral.

Թարահապետ. s. directeur de théâtre.

Թարախ. s. pus, humeur.

Թարախալից. a. purulent.

Թարախացում. s. suppuration.

Թարախաւոր. a. purulent.

Թարախիլ. vn. aboutir, se former du pus, de l'humeur, sup-purer.

Թարախոս. a. purulent.

Թարք. s. madrague.

Թարգման. s. interprète, drog-man, truchement; traducteur; in-terprétation, traduction.

Թարգմանաբար. V. **Թարգ-մանորէն**.

Թարգմանեալ. a. traduit.

Թարգմանել. va. traduire; in-terpréter; — *յանպատրաստից*, traduire à livre ouvert; — *բառ առ բառ*, traduire mot à mot, lit-téralement.

Թարգմանելի. a. traduisible.

Թարգմանիչ. s. traducteur.

Թարգմանութիւն. s. traduction, version; interprétation; *ազատ բառական* —, traduction libre, littéraire.

Թարգմանչուհի. sf. traductrice.

Թարգմանում. V. **Թարգման-եալ**. [sant.

Թարգմանորէն. adv. en tradui-
Թարքաւի s. clin d'œil, cillement, clignement.

Թարքաւանք. s. égarement, l'ac-tion d'errer çà et là, flânerie, er-rement.

Թարքաւեցնել va. égarer, faire flâner, occuper de, distraire; en-dormir, bercer de vaines espé-rances.

Թարքաւիլ. vn. errer çà et là, flâner, s'égarer; fréquenter, être assidu à, s'occuper de, être occu-pé, distrait par; ciller l'œil.

Թարքաւում. s. V. **Թարքա-**

ւանք; *Գալթ*. V. **Թարքաւ-**
Թարքաւանք. spl. les cils.

Թարքիչ. s. cil.

Թարքաւան. a. ciliaire.

Թարխուն. s. bot. estragon.

Թարւ. a. frais, vert, tendre.

Թարմագեղ. a. d'une beauté fraiche.

Թարմաստ. a. inutile, vain; vil, inférieur; factice, artificiel, pos-tiche; gram. expletif.

Թարմաւոր. a. plein de fraîcheur, très frais.

Թարմութիւն. s. fraîcheur.

Թարւանցնել. V. **Թարւան-**
ցնել.

Թարւամիլ. V. **Թարւամիլ**.

Թարեթ. } s. minér. chryso-

Թարսիւ. } lithe.

Թարգաւայ. s. agric. ridelle.

Թարի. V. **Թարք**.

Թաց. a. mouillé, humide.

Թացան. s. pitance; sauce.

Թացիկ. s. mouillette.

Թացկեկ. a. légèrement mouillé.

Թացութիւն. s. humidité.

Թաւ. a. velu, poilu; touffu, dru, fourré, épais; gram. rude, aspi-ré; s. gram. esprit rude, aspi-ration.

Թաւաղտ. a. à épaisse cheve-lure, poilu.

Թաւարաւի. V. **Թաւար**. a.

Թաւայ. V. **Թաւայում**.

Թաւայազոր **Թաւայզոր** բլ-լալ. vn. se rouler, se débattre; être renversé, abattu; culbuter, faire la culbute, se précipiter, tomber; — *ռնիլ*, rouler, faire rou-ler, renverser, abattre, jeter par terre, culbuter, précipiter.

Թաւայզոր. V. **Թաւայազոր**.

Թաւայզորեկ. V. **Թաւայա-**
զոր բնիկ.

Թաւայզորիլ. V. **Թաւայա-**
զոր բլլալ.

Թաւալիլ. } va. rouler, faire
Թաւալեցնիլ. } rouler, renver-
ser.

Թաւալիլ. vn. se rouler; se rouler,
se vautrer, se plonger, s'enfoncer;
աւալի մէջ —, se rouler sur le sable;
աղբիւս մէջ —, se rouler dans la
boue, se vautrer dans la fange.

Թաւալում. s. roulement; rota-
tion.

Թաւալուն. a. roulant.

Թաւալիւ. a. très épais.

Թաւամազ a. chevelu, velu, poilu.

Թաւայոյն. a. aux sourcils épais.

Թաւալալ. vn. devenir touffu ou
velu, s'épaissir.

Թաւարծի. a. poilu, velu.

Թալիւ. s. velours.

Թալիւեայ. a. de velours.

Թաւումաղիկ. s. bot amarante.

Թաւակերպ. a. velouté.

Թաւային. } a. de velours.
Թաւեղէն. }

Թաւապա. } s. couvert de ve-
Թաւեղա. } lours.

Թաւեայ. V. **Թալիւեայ.**

Թաւեղէն. s. des velours; a. V.

Թաւային.

Թաւալիւն. s. qualité de ce qui
est velu ou touffu, épaisseur,
gram. aspiratio.

Թաւալ. a. touffu, fourré, boisé,
huisseux; s. lieu fourré, bois
touffu, taillis. [primula.

Թաւիգակ. s. bot. primevère.

Թաւի. s. fond, profondeur, abîme;
accès; impétuosité, élan, saillie,
fougue.

Թաւան. s. anat. rectum.

Թաւանցանիւ. } a. pénétrant,
Թաւանցանց. } perçant; per-
méable.

Թաւանցանաւորիւն. s. pé-
nétrabilité, perméabilité.

Թաւանցիլի. a. perméable, pé-
nétrable.

Թաւանցիլաւորիւն. s. phys.
pénétrabilité.

Թաւանցիլ. vn. pénétrer, per-
cer, passer à travers, traverser
de part en part, s'introduire.

Թաւանցիկ. a. pénétrant; trans-
parent, diaphane.

Թաւանցիյ. a. pénétrant.

Թաւանցկո. a. pénétrant.

Թաւանցկաւորիւն. } s. transpa-
Թաւանցաւորիւն. } rence, dia-
phanéité.

Թաւանցող. a. pénétrant.

Թաւանցողաւորիւն. s. pénétra-
tion. [méabilité.

Թաւանցում. s. pénétration, per-
Թաւառական. a. serrant, vaga-
bond, rôdeur; — **շրջիլ.** V. **Թա-
վառիլ.**

Թաւառականաւորիւն. s. vie er-
rante, vagabondage.

Թաւառայած. a. errant.

Թաւառացիկ. a. errant, va-
gabond. [bondage.

Թաւառացոյնիւն. s. vaga-
Թաւառանք. s. l'action d'errer,
course, vagabondage, flânerie.

Թաւառիկ. a. vagabond, errant.

Թաւառիլ. vn. errer, rôder, va-
gabonder, flâner.

Թաւառկո. } a. errant, vaga-
Թաւառո. } bond, rôdeur,
flâneur.

Թաւառում. s. errement.

Թալիլ. va. verser, répandre,
épancher; évacuer, décharger, je-
ter; vider, transvaser; **գործիլ** —,
cuvier son vin, se désenivrer, se-
dégriser; **բոլոր զօրութիւնը** —,
employer toutes ses forces, tous
ses efforts, se mettre en quatre;
մազը —, décharger sa bile.

Թալիլաւ. a. maladroit; négli-
gent; — **լաթերով**, mal habillé.

Թալիլում. s. rebut.

Թալիլ. vn. se verser, se répan-

-dre, s'écouler; *գետը հոգ կը թափի*, le fleuve se jette dans la mer.
Թափիչ. s. fouloir; blanchisseur.
Թափկոց. s. gaule.
Թափուիլ. V. **Թափիլ**.
Թափուր. a. vacant, vide de; privé, dépourvu ou manquant de.
Թափուտ. s. rebut.
Թափոց. s. foulerie.
Թափչալիւն. s. foulage.
Թափոտ. s. sangle.
Թափոր. s. procession.
Թափորապետ. adv. en procession.
Թափսափուր. a. caché, secret; adv. secrètement, en secret, en cachette.
Թափնոթիւն. s. occultation, secret, mystère. {secret.
Թափուն. a. occulte, caché, tenu.
Թափուտ. s. action de cacher, de se cacher; cachette.
Թափուցանիլ. va. cacher, celer, tenir secret.
Թափիլ. vn. se cacher.
Թափալապ. s. cache-cache, cligne-musette.
Թափապ. s. cachette.
Թեղան. s. trame.
Թեղանի. s. manche.
Թեղիւ. a. léger, peu pesant; léger, lesté, agile, rapide, dégagé; léger, futile, peu considérable, de peu d'importance; léger, facile; léger, frivole; adv. légèrement, lestement, à la légère, facilement, sans peine; — *շաղշիւ*, être vêtu à la légère; — *քաշ*, sommeil léger; — *սուրճի թեղի*, *գինի կերակուր*, café, thé, vin, aliment ou repas léger; — *առ քոյ*, aux pieds légers.
Թեղաբարոյ. a. léger de caractère ou de mœurs.
Թեղաբերն. a. qui a un léger fardeau, léger. {cé, dessiné.
Թեղաղիծ. a. légèrement tra-

-**թեղաղիւն**. a. bon marché; adv. légèrement. [agile.
Թեղաղկոց. a. léger à la course,
Թեղաղկի. adv. à bon marché, à bon compte; — *զաւանդի*, vendre —.
Թեղաղործ. a. fait légèrement, léger, superficiel.
Թեղաղկոց. } a. légèrement
Թեղաղկես. } vêtu.
Թեղաղէն. a. léger; s. troupe légère.
Թեղաթիւ. a. au vol léger.
Թեղալոս. a. léger.
Թեղալոսիկ. a. frugal, sobre; — *սեղան*, un repas frugal.
Թեղալի. adv. légèrement, lestement, à la légère, à la hâte.
Թեղալիւն. a. habillé légèrement.
Թեղալիւն. a. d'un esprit léger, esprit léger, léger, frivole, étourdi, évaïoré.
Թեղալիւն. s. légèreté de l'esprit, légèreté, frivolité, étourderie.
Թեղալիւն. vn. s'alléger, devenir ou être léger; fig. s'alléger, se sentir allégé, se soulager.
Թեղալիւն. a. aux membres légers, agile, lesté.
Թեղալիւն. } adv. légèrement.
Թեղալիւն. }
Թեղալիւն. va. alléger, rendre léger, décharger; fig. alléger, soulager, adoucir.
Թեղալիւն. s. apaisement, soulagement.
Թեղալիւն. a. d'un pas léger, d'une démarche légère.
Թեղալիւն. a. léger à la course, rapide.
Թեղալիւն. V. **Թեղալիւն**.
Թեղալիւն. s. légèreté, agilité; fig. allègement, soulagement.

Թեթևաշիկ. a. léger de caractère, de conduite, esprit léger.

Թեթևաշիկութիւն. s. légèreté de caractère, légèreté.

Թեթեցնել. V. **Թեթեացնել**.

Թեթեւ. s. conjecture; preuve, es-sai.

Թել. s. fil; cord (d'instrument de musique); — *պատմութեան*. le fil de l'histoire; *խօսքին — ը կրտսել*. interrompre le fil de son discours; — *կենաց*. le fil, la trame de la vie; *կեանքին — ը կտրել*. trancher le fil de la vie, trancher les jours.

Թելադիր. a. celui qui suggère, conseiller; — *լուր*. suggérer, inspirer, rappeler, conseiller; dicter.

Թելադրել. V. **Թելադիր բլլալ**.

Թելադրիչ, **Թելադրող**. V. **Թելադիր**.

Թելադրութիւն. s. suggestion, inspiration, conseil; dictée.

Թելակ. s. aviron

Թելակալ. s. délégué.

Թելախալս. s. vermicelle.

Թելախան. s. filière.

Թելախման. a. filiforme

Թելդակ. s. piqure.

Թելիւն. V. **Թելախման**.

Թելւոյ. s. filaire.

Թելուկ. s. dos, épaule.

Թեկնածիկ. vn. briguer, convoiter, avoir envie de, chercher à obtenir qch.

Թեկնածու. s. prétendant; candidat.

Թեկնածութիւն. s. prétention; candidature.

Թեկնածիւ. s. aloyau.

Թեղի. s. bot. orme.

Թեղօօ. s. bot. chêne; orme c' am-pêtre.

Թեւ. s. diocèse.

Թեմակալ. } a. diocésain; — *Թեմակալան*. } *պիսկապոս*. évêque diocésain.

Թեմացի. V. **Թեմակալ**.

Թեմորոյք } spl. diocèses.

Թեմօրէք } spl. diocèses.

Թեղիկ. s. zool. pithèque.

Թեղրիկ. V. **Փեղրիկ**.

Թեր. s. côté; — *ելլալ*. prendre le parti de qn., le soutenir, le défendre; — *սուղէմ*. pour et contre.

Թերաց. a. demi-ouvert, à peine ouvert.

Թերալից. } a. incomplet, in-

Թերակատար. } achevé, impar-

Թերածափօր. a. imparfaitement

Թերածին. a. avorté.

Թերակազմ. a. mal formé.

Թերակատար. V. **Թերալից**.

Թերակատարութիւն. s. imper-

fection, defectuosité, défaut.

Թերակէ. V. **Թերակէ**.

Թերակող. V. **Ծանախակող**.

Թերահաւատ. a. qui a peu de foi, de peu de foi, incrédule; défiant, méfiant.

Թերահաւատիկ. vn. ne pas ajouter foi, ne pas croire, se défier ou se méfier de.

Թերահաւատութիւն. s. manque-

de foi, peu de foi, incrédule; méfiance, défiance.

Թերահաւատիկ. s. manque-

de foi, peu de foi, incrédule; méfiance, défiance.

Թերալից. a. assonnant.

Թերալիցութիւն. s. assonnance.

Թերանալ. vn. manquer, faire défaut ou faute; être en défaut;

être incomplet, defectueux; manquer à ses devoirs, faillir; se méfier de, ne pas se fier à, ne pas

compter sur; պարտականութեան
 մէջ — manquer à son devoir.
 Թեւասուհր. s. pénombre.
 Թեւալարժ. a. peu exercé, in-
 expérimenté, novice.
 Թեւաս. s. géom. ellipse; a. inachevé.
 Թեւասական. a. elliptique.
 Թեւասեւ. a. qui ne voit ou ne
 se voit pas bien.
 Թեւացնել. va. laisser manquer,
 laisser imparfait, abandonner.
 Թեւաթ. } s. les pénates.
 Թեւաթիւ. }
 Թեւալարժ. } a. à demi at-
 Թեւալարժիւ. } taché, à demi
 ouvert, qui n'est pas bien fermé,
 pendant.
 Թեւաս. adv. peut-être.
 Թեւ. s. feuille; bot. pétale; lame,
 plaque de métal; — մէջ Թեւալարժ,
 une feuille de papier.
 Թեւալարժ. a. pétaloïde.
 Թեւալարժ. a. folié.
 Թեւալարժ. s. minér. pétalithe.
 Թեւալարժ. va. feuilleter.
 Թեւալարժ. s. feuillet, foliole.
 Թեւալարժ. s. feuilleton.
 Թեւալարժիստ. s. feuilletoniste.
 Թեւալարժ. a. manqué, defectueux, dé-
 fectif, imparfait incomplet, vic-
 tieux; s. une partie, une portion,
 le reste, le restant.
 Թեւալարժ. V. Թեւալարժ
 Թեւալարժ. vn. manquer.
 Թեւալարժ, Թեւալարժ. a. non
 bien cuit; — ճուճ հաւալարժ, œuf
 à la coque.
 Թեւալարժ. s. à compte.
 Թեւալարժ V. Թեւ.
 Թեւալարժ. s. manque, défaut,
 imperfection.
 Թեւալարժիւ. a. qui n'est pas droit;
 — սրտիւ, qui n'a pas assez de
 droiture de cœur.
 Թեւալարժ. a. s. qui n'est qu'à moi-
 tié instruit, demi-savant.

Թեւ. s. bras; aile; aile (d'une ar-
 mée); aile (d'un bâtiment); gou-
 vernail; fig. aile, protection; —
 ճկանց, nageoire; — գրանց, bat-
 tant; մէջու թեւերը կարելի. ro-
 gner les ailes à qn; իր թեւե-
 ռովը թռչել. voler de ses propres
 ailes; թեւերը տարածել՝ բանալ,
 étendre, déployer ses ailes; մէ-
 կուն — տալ, donner, offrir le bras
 à qn.
 Թեւալարժիւ. vn. pousser des
 ailes, devenir ailé, prendre des
 ailes.
 Թեւալարժիւ. a. ailé.
 Թեւալարժ. a. manchot.
 Թեւալարժ. vn. agiter ses ailes pour
 prendre son vol, battre des ailes
 pour s'envoler; voler, voltiger.
 Թեւալարժիւ. s. battement d'ail-
 les.
 Թեւալարժ. s. vol.
 Թեւալարժ. s. petite aile, aileron; pan.
 Թեւալարժ. a. ailé; s. oiseau.
 Թեւալարժ. a. aide; մէկը — աւ-
 նել իրենք prendre qn. à son aide.
 Թեւալարժիւ. vn. battre des ailes,
 se battre les flancs avec les ailes
 pour prendre son essor; entrer,
 arriver, atteindre.
 Թեւալարժիւ. vn. déployer, join-
 dre ensemble sss ailes. [voler.
 Թեւալարժ. vn. prendre des ailes,
 Թեւալարժ. a. ailé. [ler.
 Թեւալարժիւ. vn. voler, s'envo-
 Թեւալարժիւ. va. couvrir avec
 ses ailes.
 Թեւալարժ. a. aux ailes dé-
 ployées, étendues; — թռչունիւ մէ-
 կը, recevoir qn. à bras ouverts.
 Թեւալարժիւ. va. couvrir de ses
 ailes, protéger, favoriser; tâcher,
 vouloir.
 Թեւալարժ. s. protecteur; — թ-
 նել՝ հանդիսանալ, être le protec-
 teur de, protéger, soutenir.

Թեարկոսիք. s. protectorat.
Թեաւոր. a. ailé.
Թեւի. va. voler.
Թեւիկ. s. petit bras, petite aile.
Թեւակ. s. rame, aviron.
Թեւնոց. s. manchette.
Թեւի. s. son; — *ձկանք*, écaille;
 — *դէտ*, pellicule de la tête; *ձկան* — *ը քերի*, écailler.
Թեփաքի. s. zool. lépidoptère.
Թեփամոր. a. qui a une peau
 écailleuse, écailleux, couvert d'une
 écaille.
Թեփաման. a. squamiforme.
Թեփաւոր. V. **Թեփաւ**.
Թեփաւոր. s. minér. lépidolithe.
Թեփաւ. a. écailleux, squameux.
Թեփուկ. s. méd. ichthyose.
Թեփափայտ. s. antenne.
Թեփի. va. forger, façonner, fa-
 briquer; aiguiser, affiler, affûter;
 fig. habituer, former, dresser,
 façonner, instruire, exercer; —
իզուկ, aiguiser la langue.
Թեփու. s. phys. diffraction.
Թգանայ. vn. blettir.
Թգալտի. s. empan, palme.
Թգալտան. s. marchand de
 figues.
Թգանու. s. bletissement.
Թգալայ. V. **Թգլերուկ**.
Թգերի. s. bot. figuier.
Թգլերուկ. s. ornith. bec-figue.
Թգուկ. s. nain, pygmée, nabot.
Թէ. conj. si; que; s'il arrive que;
 si par hasard; si, pourvu que;
 est-ce que? puisque, parce que,
 de ce que.
Թեալան. a. hypothétique, con-
 ditionnel; — *եղանակ*, mode con-
 ditionnel.
Թեաւոն. s. théâtre; gymnase.
Թէ եւ. conj. quand même, bien
 que, quoique.
Թէկ. V. **Թեկ** et **Թիկուկ**.
Թէ. s. thé.

Թէյամն. s. thèière. [thé.
Թէյալտան. s. marchand de
Թէլեփոց. s. samavar.
Թէոսիք. s. hypothèse, con-
 dition; — *Թեալ մկրտել*, bap-
 tiser sous condition.
Թէպէ, Թէպէ եւ. conj. quoi
 que, bien que; soit... soit, soit
 que; — *անպարտ էինք*, malgré
 notre innocence. [piter.
Թրք քրք հեւի. vn. battre, pal-
 per.
Թրաւան. s. mûraie.
Թրերի. s. bot. mûrier.
Թրիւր. V. **Խիւր**.
Թրու. a. acide, sûr, aigre; s. chim.
 acide; — *երես ընդ*, faire mine;
 faire mauvais accueil.
Թրուար. adv. avec humeur.
Թրուից. a. plein d'aigreur.
Թրուածի. s. chim. oxygène.
Թրուածեկ. va. oxygéner.
Թրուածնութիւն. } s. oxygéna-
Թրուածնութիւն. } tion.
Թրուածաւ. a. d'un saveur acide,
 aigre au goût.
Թրուայ. s. chim. oxysel.
Թրուաւ. a. aigret, aigredoux,
 acidule.
Թրուերի. a. qui produit des fruits
 acides, aigret, aigret.
Թրուերեկ. va. aigrir, rendre ai-
 gre, aciduler; *քիթը բերանը* —
 faire la moue. *երեսը* —, faire la
 mine, la grimace.
Թրոսիք. V. **Թրոսիք**.
Թրուիկ. a. un peu acide, aci-
 dule; s. abondance, petit vin.
Թրուի. vn. s'aigrir, devenir ai-
 gre.
Թրուութիւն. s. aigre, acidité.
Թրուուկ. s. chim. oxyde.
Թրուու. s. chim. acide.
Թրակի. } s. bot. oseille.
Թրակի. }
Թի. } s. pelle; rame, aviron;
Թիակ. } baigne; — *վարել*, ma-

nier la rame, ramer; — զարեւ
ուզգի, faire force de rames, ra-
mer vigoureusement.

Թիւկաւար. s. rameur.

Թիւկար. s. forçat, galérien.

Թիւկարոսփիւ. s. les galères.

Թիւկար. s. rameur.

Թիւկարել. vn. ramer.

Թիւկարեղ. a. rameur.

Թիւկարոսփիւ. s. l'action, l'art
de ramer.

Թիւրան. s. bague, galères.

Թիւ. s. palme, empan.

Թիւիւ. s. fer-blanc; lame.

Թիւիւագործ. s. fer-blancier.

Թիւիւագործութիւն. s. fer-
blanterie.

Թիւիւ. s. papillon.

Թիւիւանաւոր. s. bot. pa-
pillonace, papilionace.

Թիւիւիւ. V. Թիւիւ.

Թիւիւ. s. minér. mica.

Թիւ. s. batardeau.

Թիւ. V. Թիւիւ.

Թիւիւար. s. fauteuil. [dat.]

Թիւիւանել. vn. se porter candi-

Թիւիւանու. s. candidat.

Թիւիւանութիւն. s. candidature.

Թիւիւանէլ. s. échine.

Թիւիւանիւ. s. filet.

Թիւիւանից. s. dossier.

Թիւիւանաւ. s. aide de camp,
garde du corps, satellite; — և,
gardes.

Թիւիւանու. s. a. qui a les épaules

Թիւիւն. s. grosses, trapu, ro-
buste.

Թիւիւնիւ. s. anat. amoplate.

Թիւիւն. s. redingote.

Թիւիւնու. s. frac, habit, veste.

Թիւիւնիւ. s. dos; épaule; le der-
rière, partie postérieure; fig. aide,
secours, assistance; aide, soutien.

Թիւ. s. pépin de raisin.

Թիւն. s. bruit, frétaillement, bond,
trépidement.

Թիւնիւ. a. décrépité; — ծերուկ,
vieillard —.

Թիւ. V. Թիւիւ.

Թիւիւ. V. Թիւիւ.

Թիւ. s. nombre; numération, dé-
nombrement.

Թիւիւ. s. bot. thym.

Թիւիւանիւ. s. bézoard.

Թիւիւիւ. s. ichtyol. maquereau.

Թիւիւն. s. ichtyol. thon.

Թիւ. a. oblique, courbe, tortu;
fig. corrompu, dépravé; adv. de
travers; — ճանապարհ, voie dé-
tournée, chemin tortueux; խօսիւ,
—, prêcher une doctrine perverse.

Թիւիւ. s. but que l'on vise.

Թիւիւիւ. s. pharm. thériaque.

Թիւիւիւ. a. louche, bigle.

Թիւիւիւնութիւն. s. strabisme.

Թիւիւանութիւն. s. homme rusé
dans ses paroles, trompeur.

Թիւիւ. va. tourner de travers,
détourner; fig. pervertir, dépraver.

Թիւիւ. vn. se détourner; se per-
vertir, s'égarer. [du.]

Թիւիւանութիւն. s. malenten-

Թիւիւնութիւն. s. obliquité, tor-
tuosité; fig. dépravation, perversi-
té.

Թիւիւ. s. ture.

Թիւիւիւանութիւն. s. sujet turc.

Թիւիւիւն. adv. en turc, en
langue turque; s. le turc, la lan-
gue turque.

Թիւիւ. etc. V. Թիւիւ. etc.

Թիւիւիւ. a. sombre.

Թիւիւ. s. membre circoncis.

Թիւիւիւ. V. Թիւիւ.

Թիւիւիւ. va. circoncire.

Թիւիւանութիւն. a. circoncis.

Թիւիւանութիւն. s. circoncision.

Թիւիւիւ. a. brun, foncé.

Թիւիւիւ. a. qui a la figure brune.

Թիւիւիւ. a. brun.

Թիւիւիւ. a. qui a la peau brune,
brun, busané.

Բխանայ. va. se rembrunir, devenir brun, brunir.
Բխաօխ. a. brun, noirâtre.
Բխարան. s. nichoir, couveuse.
Բխացնել. va. rembrunir, brunir.
Բխել. va. couvrir des œuf, couvrir; bourrer, remplir. [nière.
Բխկասար. s. ornith. charbon-
խոց. s. farci; couveuse.
Բխուրից. s. rembrunissement, la couleur brune.
Բխուկ. a. brunet, brunette.
Բխում. s. incubation. [nichoir.
Բխարան. s. couveuse (machine);
Բխել. V. Բխել.
Բխկան. s. couveuse (poule).
Բխմայր. s. couveuse.
Բխում. V. Բխում.
Բխենի. s. bot. bouleau.
Բծուծ. s. zool. jabot.
Բքաքեր. a. qui porte des lettres, courrier, estafette, poste.
Բքազորմարմ. s. papeterie, manufacture de papier.
Բքազորմութիւն. s. papeterie, commerce de papier.
Բքադրամ. V. Իրամութիւն.
Բքադրոմ. s. timbre-poste.
Բքախաղ. } s. jeu de
Բքախաղութիւն. } cartes.
Բքակազմ. a. broché; s. bro-
 chage.
Բքակազմել. va. brocher.
Բքակազմող. s. brocheur.
Բքակազմութիւն. } s. bro-
Բքակազմումն. } chage.
Բքակալ. s. presse-papiers, serre-
 papiers.
Բքակից. s. correspondant.
Բքակցիլ. vn. correspondre.
Բքակցութիւն. s. correspon-
 dance.
Բքամատոյց ցլլալ. vn. présen-
 ter une lettre, une supplique.
Բքառիւնութիւն. V. Բքա-
 զորմութիւն.

Բքապանակ. s. porte-feuille.
Բքառաւղ. s. en-tête de lettre.
Բքալանառ. s. papetier.
Բքալանառաց. } s. papete-
Բքալանառացումն. } rie.
Բքալանառութիւն. s. pape-
 terie.
Բքասար. s. courrier, poste.
Բքասարական. a. postal.
Բքասարայիւն. a. postal.
Բքասարաւոյն. s. poste, bureau
 de poste.
Բքասարութիւն. s. poste, ad-
 ministration postale.
Բքասել. va. feuilleter.
Բքասուն. V. Իմակասուն.
Բքեայ. a. de papier.
Բքիկ. s. petite lettre; petit
 papier.
Բքիլ. s. bot. tilleul.
Բքիկ. s. tambourin.
Բքիւր. s. engourdissement, tor-
 peur; jus de la ciguë; méd. coma.
Բքիւն. s. bruit, fracas.
Բքկակոյ. s. chamade.
Բքկաւար. s. tambour, celui
 qui bat du tambour.
Բքկահարութիւն. s. batterie,
 coup de tambour.
Բքկապիս. s. tambour-major.
Բքրուլ. s. bot. bétel.
Բքրուկ. s. tambour, caisse; —
ականջաց, caisse des oreilles; *Ի*
ձայն Բքիկի, au son du tambour;
 tambour battant; — *զարհել*, tam-
 bouriner.
Բքքաքեր. a. soporifère, sopor-
 ifique, soporatif.
Բքքաղիկ. s. narcotique.
Բքքաձուկ. s. ichtyol. torpille.
Բքքիցնել. va. engourdir, as-
 soupir, jeter dans un état de tor-
 neur, stupéfier.
Բքքիցութիւն. a. qui engourdit,
 assoupissant, stupéfiant, sopora-
 tif, narcotique.

Բմբրիլ. vn. être engourdi, s'assoupir, être dans la torpeur.

Բմբրուքիւն. s. engourdissement, assoupissement, torpeur.

Բմբցնի et tous ses dérivés, V. **Բմբրցնի** avec tous ses dérivés.

Բմառ. s. raisin sans pépin.

Բմդալ. vn. tinter, résonner, retentir; s'ébranler; palpiter.

Բմդանօր. s. canon; — **ի բռնեի**, bombarder; V. **Հրեռ**, etc.

Բմդանօրածգութիւն. s. cannonnade. [nonnier.

Բմդանօրածիգ. s. artilleur, ca-

Բմդանօրարան. s. fonderie de canon, canonnerie; artillerie: — **ի գերատեսուչ**, grand maître d'artillerie, [résonner.

Բմդացնի. va. retentir, faire

Բմդացող. a. retentissant.

Բմդի. } V. **Բմդալ**.

Բմդիւն. } s. retentissement, son,

Բմդաւմ. } bruit, fracas, détonation; — **սրտի**, palpitation, battement du cœur; — **երակի**, pouls, pulsation; **Երակի — զ զնեի**, tâter le pouls.

Բմդոն. s. molette.

Բնծկալ. va. japper.

Բնցուկ. s. bot. bolet.

Բոնդ. a. joufflu.

Բոնի. va. remplir la joue, manger en dévorant.

Բօնամար. adv. en ennemi, hostilement.

Բօնամական. a. hostile.

Բօնամարտ. adv. injurieusement, d'une manière outrageante.

Բօնամադիր, **Բօնամանալից**. V. **Բօնամանիկ**.

Բօնամանական. V. **Բօնամանիկ**.

Բօնամանալ. vn. être, devenir ennemi, rompre.

Բօնամատր. a. qui aime à insulter, à entretenir des inimitiés.

Բօնամանիկ. va. insulter, outrager, injurier, dire des injures; reprocher.

Բօնամանիկ. } a. outrageant,

Բօնամանիչ. } injurieux, outrageux, offensant,

Բօնամանող. } insolent; **Բշտամանիկ խօսքեր**, paroles offensantes, injurieuses, gros mots.

Բօնամանի. s. insulte, outrage, injure, affronte; — **ով**, injurieusement, avec insulte.

Բօնամենալ. } V. **Բօնամարտիկ**.

Բօնամի. } s. ennemi, adversaire.

Բօնամութիւն. s. inimitié, hostilité, rupture; — **ի ետք**, hostilement, en ennemi.

Բօւաւ. a. malheureux, infortuné, misérable.

Բօւաւարտ. a. malheureusement, misérablement.

Բօւաւաւկամ. a. malheureux, misérable.

Բօւաւանալ. vn. être, devenir malheureux.

Բօւաւանի. s. malheur.

Բօւաւացնիկ. va. rendre malheureux, faire le malheur de.

Բօւաւութիւն. s. malheur, misère, infortune; **Բշտաւաւ Բոնի յէջ իջալ**, tomber dans le malheur, dans la misère.

Բօւաւասիկ. sf. malheureux.

Բոքիկ. s. zool. magot.

Բոդան. s. ichtyol. calmar.

Բոքով.

Բոքովալու. } a. bégue.

Բոքովալուութիւն. V. **Բոքովալուիկ**.

Բոքովանի. s. balbutiement.

Բոքովի. vn. bégayer, balbutier.

Բոքովութիւն. s. bégaiement, balbutiement.

Բաբալաւ. a. balbutiant.
Բաբաւի. va. secouer; *ձեռք* —, — la main; *աւերը* —, hausser les épaules.
Բոժիճ. V. **Լարձուճ.**
Բոժիւ. s. petit d'un animal.
 — *արի*, ourson.
Բոճոս. V. **Լարձուճոս.**
Բոխոս. s. zool. fouine.
Բոկ. V. **Զուս.**
Բոկոս. s. balzan.
Բոխի Բոխ. a. chaos.
Բոն. adv. prép. laisse, allons, ça! hormis, excepté, hors de, sans, outre; — *զկանայս և զմեկտեղ* sans compter les femmes et les enfants; adv. laisse! laisse! laissez là! allons! allons donc! — *թէ*, conj. à plus forte raison, d'autant plus.
Բողոքիւ. s. action de laisser; de lâcher; pardon; rémission; — *խնդրել*, demander pardon, faire des excuses; *ժեղատ* — *ընել*, laisser qn. partir; lui pardonner; — *աւ*, accorder le pardon ou pardonner à; — *ըրէք*, pardonnez-moi, excusez.
Բողոյ. vn. laisser, laisser aller, lâcher, relâcher; remettre, pardonner, faire grâce; concéder, accorder, tolérer, permettre; laisser de côté; passer sous silence; quitter, renoncer à, abandonner, livrer; *երես զրաւ* —, laisser à l'abandon, abandonner; և —, ne pas laisser, refuser.
Բոյլ. a. lâche, mou, flasque; fig. mou, sans énergie; — *աւ*, donner permission, permettre, accorder; — *սուէք ինձ*, laissez-moi, permettez-moi.
Բոյլաւի. V. **Բոյլ աւ.**
Բոյլանութիւ. s. permission, tolérance.
Բոյն. s. poison, venin, toxique;

— *ը Բախել*, désenvenimer; se désenvenimer; *մահացու* —, vimin mortel; *զաւեր Բոխ* —, venin.
Բոյր. s. couleur.
Բոյրաբոյլ. a. noirâtre, brun.
Բոսիր. s. tándour; four, fourneau.
Բոսծ. a. estropié.
Բոսծ. s. ornith. pélican.
Բոսով. s. provision; paye, solde, salaire, traitement, gages, appointements; pension; — *յետին զերթին*, viagère.
Բոսովակիր. V. **Բոսովան.**
Բոսովակիրութիւ. s. sinécure.
Բոսովան. a. pensionnaire; salarié, qui est à la solde de qn.
Բոսովի. va. provisionner; pensionner, donner ou faire une pension à qn.; avoir à sa solde.
Բոսամահ քլլալ. vn. mourir sous les coups; — *ընել*, tuer sous les coups, assommer.
Բոսի. va. taper, échiner de coups, assommer.
Բոսմեցի. V. **Բոսամեցի.**
Բոսով. V. **Բոսամով.**
Բոս. s. petit-fils, petite-fille.
Բոսեակ. s. petit-fils.
Բոսեայ. s. arrière-petite fille, arrière-petit-fils.
Բոսիկ. V. **Բոսեակ.**
Բոսեարի. s. arrière-petit-fils.
Բոսեուի. sf. petite-fille.
Բովի. V. **Դիւի.**
Բովի. V. **Դիւի.**
Բովութիւ. V. **Դիւութիւ.**
Բորակ. s. alambic.
Բորակ. a. distillé.
Բորի. va. faire couler ou écouler; distiller.
Բորցի. V. **Բորի.**
Բոր. s. bot. andrachne.
Բորարի. vn. couler goutte à goutte.
Բորի. vn. s'écouler; se distiller.

Բարիծ. s. mortaise.
Բարիչ. s. distillateur.
Բարուք. s. écoulement; distillation.
Բորիկի. s. torpille.
Բորիկաւու. s. torpilleur.
Բուսիւն. s. arithmétique.
Բուսիւնակ. a. arithmétique.
Բուսիւնաբիւ. s. arithmétique; traité d'arithmétique.
Բուսիւնորէն. adv. arithmétiquement.
Բուսիւնաբիւ. s. supputation; date, ère. [freur.
Բուսիւն. s. arithmétique, chif.
Բուսիւնաբիւ. s. arithmétique.
Բուսիւն. s. numéro.
Բուսիւնակ. a. numéroté; daté.
Բուսիւն. va. numéroté.
Բուսիւնակ. } s. numéro.
Բուսիւն. } tage.
Բուսիւն. a. numérique, numéral; s. date, ère; arithmétique; — *դիւն*, mettre la date, dater.
Բուսիւնակ. s. date, ère; arithmétique.
Բուսիւնակ. s. ordre de numéros.
Բուսիւնակ. s. date.
Բուսիւն. a. qui porte la date; daté.
Բուսիւն. a. de même nombre, qui a le même nombre; compté dans le nombre.
Բուսիւն. s. numéro.
Բուսիւն. s. fourneau.
Բուսիւն. s. chiffre; — *դիւն*, numéroté.
Բուսիւնակ. s. logarithme.
Բուսիւնակ. va. chiffrer, numéroté.
Բուսիւնակ. s. numérotage.
Բուսիւնակ. s. numération, énumération. [բիւն.
Բուսիւնակ. V. **Բուսիւնակ.**

Բուսիւն. a. numéroté; nombreux.
Բուսիւն. va. compter, énumérer, calculer; compter, ranger parmi, mettre au nombre de.
Բուսիւն. s. figue.
Բուսիւն. s. bot. mûre; méd. V. **Բուսիւն.**
Բուսիւն. s. ornith. perroquet, *էր* —, perruche.
Բուսիւնակ. adv. comme un perroquet.
Բուսիւնակ. va. parler comme un perroquet. [բուսիւն.
Բուսիւնակ. V. **Բուսիւնակ.**
Բուսիւն. s. tutie. bot. V. *Զորն*.
Բուսիւն. s. tutie.
Բուսիւն. spl. path. hémorroïdes.
Բուսիւն. vn. sembler, paraître; *Բուսիւն* է, il semble que, il paraît que.
Բուսիւն. s. opinion.
Բուսիւնակ. adv. mollement.
Բուսիւնակ. a. mou, sans énergie, indolent.
Բուսիւնակ. a. mou, efféminé, voluptueux, langoureux; s. zool. mollusque.
Բուսիւնակ. s. mollesse, molles-e de caractère, volupté.
Բուսիւնակ. s. manque d'énergie, mollesse, indolence.
Բուսիւնակ. vn. devenir lâche, mou, flasque, s'amollir, se ramollir, s'avachir; se relâcher, se ralentir, se détendre; être énérvé, s'affaiblir. [etc.
Բուսիւնակ. etc. V. **Բուսիւնակ.**
Բուսիւնակ. a. mollusque.
Բուսիւնակ. s. relâchement.
Բուսիւնակ. va. rendre lâche, mou, amollir, ramollir; lâcher, relâcher, ralentir, détendre, desserrer, débander; affaiblir, énerver; laisser; permettre; — *ագիւն*, débander l'arc.

Թուլացուցիչ. a. relâchant, ramollissant.
 Թուլաբերան. s. bavard, indiscret.
 Թուլանայ. V. Թուլանայ.
 Թուլութիւն. s. amollissement, mollesse; relâchement, ra'entissement, faiblesse, langueur.
 Թուլցնիկ. V. Թուլացնիկ.
 Թուլցնող. V. Թուլացուցիչ.
 Թուխ. a. brun, basané; noir; — հաց. pain bis.
 Թուխայ. V. Թուխը.
 Թուխո. s. couvée; — ասիլ, couvrir.
 Թուխի. V. Թուխո.
 Թուղթ. s. brouillard, nuage noir.
 Թուղթ. s. papier; lettre missive, épître; Խաղի —. carte; — Խաղալ, jouer aux cartes; — գրել՝ րեղուել, écrire, recevoir une lettre.
 Թուղթ. s. digue, levée, jetée, chaussée.
 Թուցնիկ. s. antidote.
 Թուցաթափիկ. } vn. jeter
 Թուցաթափ ըլլալ. } son poison, son venin, se désenvenimer; fig. décharger sa colère.
 Թուցալից. a. plein de poison, de venin, envenimé.
 Թուցաւոր. a. venimeux, vénéneux, envenimé.
 Թուցաւորեալ. a. empoisonné.
 Թուցաւորել. va. empoisonner, envenimer.
 Թուցաւորիչ. } a. qui empoisonne.
 Թուցաւորող. } sonne, empoisonneur.
 Թուցաւորում. V. Թուցաւորութիւն.
 Թուցաւորութիւն. s. empoisonnement.
 Թուցաւորելի. vn. s'empoisonner.
 Թուցաւորում. V. Թուցաւորութիւն.
 Թում. V. Թիւն. Թնդիւն.
 Թումի. V. Թիւնեւորելի.
 Թու. V. Թիւ.
 Թումայ. s. numération; Թումայ

Թումայ, énumération des parties.
 Թում. s. grand bouchée.
 Թուր. s. sabre; épée; ichtyol. esturgeon; — Թեղու գիւղի, mettre à qn. le poignard sur la gorge.
 Թուրից. s. bot. bigarade; — Խոս, mélisse.
 Թուրծ. s. joue; V. Թրծուն.
 Թուրմ. } s. trempe; infusion; ma-
 Թուրց. } cération; — Կեւել, mouiller, tremper, infuser, macérer.
 Թուրք. s. Turc. [turque.
 Թրքախալսուսան. s. l'Arménie
 Թուրքերէն. V. Թրքերէն.
 Թուրքաբնակ. a. qui habite la Turquie.
 Թուրի. s. arbrisseau. [cracher.
 Թուխ. s. crachat; — արձակել,
 Թուխ. s. anat. poumon; moll. méduse, poumon marin.
 Թուցաթրթ. s. path. pneumonie.
 Թուցալի. a. à pleins poumons.
 Թուցալի. s. path. phtisie pulmonaire, tuberculose.
 Թուցալիւս. s. phtisique, poitrine.
 Թուցալիւս. } trinaire, tuberculeux.
 Թուցալիւսիւն. V. Թուցալիւս.
 Թուցալիւն. a. pulmonaire.
 Թուցալիւս. s. anat. bronches.
 Թուցալիւս. V. Թուցաթրթ.
 Թուցալիւս. s. path. pulmonie, pneumonie; a. pulmonique, pneumonique.
 Թուցալիւս. V. Թուցալիւս. a.
 Թուցալիւս. s. path. bronchite.
 Թուցալիւս. a. quia les joues bouffies.
 Թուցալիւս. a. volatil.
 Թուցալիւս. V. Թուցալիւս.
 Թուցալիւս. } vn. voltiger, voleter.
 Թուցալիւս. }
 Թուցալիւս. s. étoile filante, tombante.
 Թուցալիւս. s. vol, volée; vol, essor;
 — Թուցալիւս, l'essor de l'esprit, le

- vol de l'imagination; — *անհի*, prendre son vol, la volée, son essor, voler. [voler.
- Բանցնի* va. faire envoler, faire
- Բանցիկ* s. cerf-volant; feuille-volante.
- Բաշական* a. volatil.
- Բաշականութիւն* s. volatilité.
- Բաշակ* s. vol. volée.
- Բաշիկ* vn. voler, s'envoler.
- Բաշկոսիկ* vn. voltiger.
- Բաշկաբան* s. ornithologue, ornithologiste. [logie.
- Բաշկաբանութիւն* s. ornithologie.
- Բաշկոբոյծ* s. oiselier.
- Բաշկոբոյժութիւն* s. oisellerie.
- Բաշկաղիւր* s. lettre en forme d'oiseau. [seau.
- Բաշկոփիւ* a. qui a les ailes d'oiseau.
- Բաշկակ* V. *Բաշկիկ*.
- Բաշկակիւր* s. bot. alpeste.
- Բաշկահայտութիւն* s. ornithomancie.
- Բաշկաղթ* s. guano.
- Բաշկահայտ* s. ornith. oiseau-mouche.
- Բաշկահայտաւ* s. oiselier, marchand d'oiseaux.
- Բաշկահայտակ* s. cage d'oiseau.
- Բաշկարան* s. volière.
- Բաշկիկ* s. petit oiseau, oisillon.
- Բաշկար* s. oiseleur.
- Բաշկարութիւն* s. oisellerie.
- Բաշկ* a. volant.
- Բաշկութիւն* s. vol.
- Բաշկան* s. oiseau; a. volant, volatile.
- Բաշակ* s. bavolet.
- Բաշիկ* vn. voltiger.
- Բաշկոն* a. voltigeant.
- Բաշկոն* s. vol.
- Բաշկոն* V. *Բաշկոնիկ*.
- Բաշկաղ* V. *Բաշկաղ*.
- Բաշկոն* s. ichtyol. espadon.
- Բաշկ* va. pétrir; *հաց* —, pétrir, faire le pain.
- Բարբա* s. vibration.
- Բարբոնիկ* s. bot. oseille.
- Բարբար* s. chenille.
- Բարբալ* vn. vibrer.
- Բարբալցնիկ* va. faire vibrer.
- Բարբալցում* s. vibration.
- Բարբալ* vn. vibrer.
- Բարբալ* s. vibration.
- Բարբալ* a. qui vibre, vibrant; — *հայտ*, voix chevrotante, vibrante.
- Բարբալ* a. disert, flatteur.
- Բարբալան* a. vibrant.
- Բարբ* s. bouse.
- Բարբիկ* va. cuire, recuire (des briques, etc.). [brique, etc.).
- Բարծոց* s. four (pour cuire de la viande).
- Բարծում* s. cuite.
- Բարծում* a. cuit.
- Բարկալ* s. baudrier.
- Բարկի* va. mouiller, tremper, macérer, pétrir.
- Բարկում* s. bot. féverole.
- Բարկի* s. bot. bigaradier.
- Բարկիլա* s. bot. mélisse.
- Բարկալ* s. chiffon.
- Բարկում* a. mouillé, trempé; s. V. *Բարկ*.
- Բարկի* va. mouiller, tremper, baigner; macérer.
- Բարկի* vn. se mouiller, se tremper.
- Բարկ* s. infusion.
- Բարկիկ* V. *Բարկի*.
- Բարկալան* a. mêlé de turc, de mots turcs.
- Բարկալան* a. turc, turque.
- Բարկալ* a. turco-arménien; a. Arménien de Turquie; — *հրէք*, arménien de Turquie.
- Բարկում* a. turcomane.
- Բարկալ* vn. devenir turc, embrasser l'islamisme.
- Բարկալ* a. tureophile.
- Բարկալութիւն* s. tureophilie.
- Բարկիւր* s. le turc, en turc.
- Բարկիւր* sf. Turquie.

Բիսսուսի. s. pépinière.
 Բիսի. s. arbuste.
 Բիսու. a. fourré, touffu.
 Բիսուս. s. bruit.
 Բիսից. a. plein de crachats.
 Բիսուս, Բիսուց, Բիսուս.
 s. crachoir.
 Բիսիս. vn. crachoter.
 Բիսի. va. cracher, expectorer.
 Բիսիսի. va. faire tomber en secouant, secouer, remuer, ébranler, faire tomber; jeter, dissiper, renverser; — Բիսիս, secouer la poussière; — Բիսիս, secouer le joug.

Բիսիսի. vn. s'en aller, se retirer, s'éloigner; se disperser, se dissiper; tomber, se dépouiller, se priver, perdre.
 Բիսիսի. s. secousse, ébranlement, renversement; Բիսիս —, clin d'œil.
 Բիսի. V. Բիսիսի.
 Բիս. s. humidité; pluie, ondée.
 Բիսիսից. s. pluie d'orage, averse, orage.
 Բիսու. a. pluvieux, orageux.
 Բիսիցի. a. languissant.
 Բիսի. vn. languir.
 Բիսիս. s. languissement.

Ժ

Ժ. (jé = J) s. dixième lettre de l'alphabet et sixième des consonnes; dix, dixième.
 Ժի. s. tremblement de terre.
 Ժի. vn. trembler
 Ժի. V. Ժի.
 Ժի. s. bot. chervi, chervis.
 Ժիսից. s. boîte à ordures, roubelle.
 Ժիսի. s. bot. turneps.
 Ժի. s. mauvaise odeur, odeur fétide, empestée; ordure, corruption, saleté.
 Ժիսիս. V. Ժիսիս.
 Ժիսիս, a. qui a un aspect repoussant, hideux.
 Ժիսիսի. s. aspect repoussant, horrible, laideur affreuse.
 Ժիսիս. a. puant, méphitique, fétide, infecte; s. mauvaise odeur.
 Ժիսիսի. vn. avoir une odeur

fétide, sentir mauvais, puer.
 Ժիսիսի. s. mauvaise odeur, infection, puanteur; méphitisme, miasmes.
 Ժիսի. s. chim. brome.
 Ժիսի. s. chim. bromure.
 Ժի. s. virus.
 Ժիսի. a. virulent.
 Ժիսիսի. s. virulence.
 Ժիսի. s. heure; temps, moment; loisir, occasion; heures canoniales, office; église; Ժիսիս —, occasion favorables, Ժիսիս, pour l'heure; Ժիսի —, la dernière heure; Ժիսի —, l'heure du dîner. [copes.
 Ժիսիսի. s. faiseur d'horoscope.
 Ժիսիսի. s. livre d'heures, bréviaire, heures.

Ժամագործ. s. horloger.
Ժամագործութիւն. s. horlogerie.
Ժամագրութիւն. s. horographie; chronique.
Ժամոգէտ. s. horoscope.
Ժամոգիութիւն. s. horoscopie.
Ժամադիր. a. fixé, désigné, assigné; s. qui donne de rendez-vous; — ըլլալ. donner, prendre rendez-vous; fixer, indiquer, assigner une heure, un jour.
Ժամադրամայր. } s. rendez-
Ժամադրանդի. } vous.
Ժամադրել. V. Ժամադիր ըլլալ.
Ժամադրութիւն. s. rendez-vous; assignation, destination, terme.
Ժամակամ. a. horaire.
Ժամակարգութիւն. s. heures canoniales, office, heures.
Ժամակոյ. s. bedeau. [deau.
Ժամակոյութիւն. s. état de bedeau.
Ժամակար. s. crécelle; sonneur; ճօճանակաւոր —, pendule.
Ժամամուտ. s. introit.
Ժաման. a. qui arrive; qui se dépêche de, empressé.
Ժամանակ. s. temps, siècle, époque, période; âge; temps, délai, intervalle; temps, circonstance, temps; moment, loisir, fin, terme, dernière heure; saison; mus. temps; բարե. գէտ —, occasion favorable; — վաս. աղկիլ շահիլ. gagner du temps; — ունենալ, avoir du temps, le temps; — ը կորսնցընել՝ անցընել, perdre, passer le temps; այս աշխատանքը շատ — ս կերպ. ce travail m'a pris beaucoup de temps; ստոր շատ — պէտք է, cela demande beaucoup de temps.
Ժամանակաբանութիւն. s. chronologie.
Ժամանակագիր. s. chtoniqueur, chronologiste; — չ, chronique.
Ժամանակագրութիւն. s. époque.

Ժամանակագրական. a. chronologique.
Ժամանակագրել. va. écrire des chroniques.
Ժամանակագրութիւն. s. chronographie, chronique, chronologie; վրէպակ — թեան, anachronismes. [giste.
Ժամանակախօս. s. chronologiste.
Ժամանակախօսական. a. chronologique. [nologie.
Ժամանակախօսութիւն. s. chronologie.
Ժամանակական. a. temporel.
Ժամանակակէտ. s. terme, échéance, expiration.
Ժամանակակից. a. contemporaine; isochrone, synchrone.
Ժամանակակցական. a. synchronique.
Ժամանակակցութիւն. s. synchronisme; contemporanéité,
Ժամանակամիայն. s. laps de temps, espace de temps.
Ժամանակայարմար. a. conforme au temps.
Ժամանակաօրջան. s. époque, âge.
Ժամանակաչափ. s. qui mesure le temps; chronomètre.
Ժամանակաչափական. a. chronométrique.
Ժամանակաչափութիւն. s. chronométrie.
Ժամանակացոյց. s. horaire, tableau des heures, itinéraire.
Ժամանակաւոր. a. temporel; rangé ou rédigé par ordre de temps, temporaire.
Ժամանակաւորապէս. adv. temporairement, temporairement.
Ժամանակիայ. a. temporel; — վարձք. récompenses temporelles.
Ժամանակիան. a. temporel; s. temps.
Ժամանակիլ. va. fixer, indiquer un temps, l'époque.

Ժամանկ. vn. arriver, parvenir; avoir le temps, le loisir de, avoir du temps, du loisir; pouvoir, être en état, venir à bout de.

Ժամանկցնի. va. faire arriver ou parvenir.

Ժամանկի. vn. arriver.

Ժամանկ. s. burette (de la messe).

Ժամանակ. s. arrivée, arrivage.

Ժամանց. s. passe-temps.

Ժամանար. s. heure néfaste, malheur.

Ժամապահ. a. qui épie l'occasion, attentif, vigilant; — *ըլլալ*, épier l'heure, le temps, chercher l'occasion, le temps favorable, guetter; s. garde-temps

Ժամապահական. a. qui appartient à l'église.

Ժամասաց. s. officiant.

Ժամասացութիւն. s. office.

Ժամատր. V. *Նկնկեցաւ*.

Ժամականա. a. qui perd le temps, musard; — *ըլլալ*, perdre ou tuer le temps, s'amuser à.

Ժամականաւորութիւն. s. perte de temps.

Ժամանի. } s. oratoire, chaire.
Ժամանի. } pelle; rendez-vous.

Ժամանուն. s. presbytere, maison du curé; — *Հրեայ* synagogue.

Ժամանութիւն. s. rendez-vous.

Ժամարար. s. officiant.

Ժամացոյց. s. montre; pendule, horloge; *գարձուքիչ* —, réveille matin; *ճռնակաւոր* —, pendule.

Ժամերգ. V. **Ժամերգութիւն.**

Ժամերգութիւն. s. heures canoniales, office, office divin; *մատուռահ* —, matines; *երեկոյհան* —, vêpres.

Ժամիչ. V. **Ժամիչ.**

Ժամուց. s. offrande.

Ժամուր. V. **Ժամարար.**

Ժայթիկ. va. vomir; soudre, jaillir; *արիւն* —, vomir du sang.

Ժայթաւ. s. vomissement; éruption.

Ժայռ. s. dent, dentelure; rocher, roche, roc.

Ժայռաւոր. a. dentelé.

Ժայռա. } a. escarpé.

Ժայռա. }

Ժայռաւոր. V. **Ժայռաւոր.**

Ժայռ. s. rouille; rouillure; virus; mousse.

Ժայռաւոր. } a. délétère, venimeux.

Ժայռաւորութիւն. } nimeux.

Ժայռաւորութիւն. a. qui a la couleur de la rouille.

Ժայռաւոր. } a. rouillé, rouillé.

Ժայռաւորութիւն. } eux; mêlé de poison, venimeux.

Ժայռաւոր. } a. rouillé; gâté par la rouille, niellé; — *ընել*, rouiller; nieller; — *ըլլալ*, se rouiller; se nieller.

Ժայռաւորութիւն. s. rouillure.

Ժայռաւոր. V. **Ժայռաւոր.**

Ժայռաւոր. V. **Ժայռաւոր.**

Ժայռաւոր. a. oxydable.

Ժայռաւորութիւն. s. action d'être gâté par la rouille; rouille.

Ժայռաւոր. } a. vert-de-grisé;

Ժայռաւոր. } rouillé.

Ժայռաւոր. va. enrouiller, rouiller.

Ժայռաւոր. vn. se rouiller.

Ժայռաւորութիւն. } s. oxydation.

Ժայռաւոր. }

Ժայռ. etc., V. **Ժայռ.** etc.

Ժայռաւոր. s. dentelle.

Ժայռաւորութիւն. a. orné de dentelles.

Ժայռաւոր. a. dentelé.

Ժայռաւոր. a. qui a des dents, des défenses, adenté.

Ժայռաւոր. s. dents, défenses; mine; — *նկրել կարծիք*, faire la mine, regarder de travers.

Ժանկ. etc. V. **Ժանգ.** etc.
Ժանկառ. a. gâté par la rouille, niellé; s. vert-de gris.
Ժանու. s. carrosse.
Ժանս. a. mauvais, aigre, amer, âpre; empesté, pestilentiel, contagieux; insalubre, malsain; méchant, pervers, scélérat, impitoyable, rude, brusque, aigri, hideux, rébarbatif, revêche, dégénéré; obscène, impur; s. peste, contagion; — *օդ.* air empesté, désagréable.
Ժանաքարոյ. a. intraitable, méchant, revêche, rebours.
Ժանաքեր. a. pestifère, malsain, insalubre.
Ժանագործ. a. V. **Ժանգ.** — *հաւ.* հաղած. peste, fléau pestifère.
Ժանագործութիւն. s. méchanceté, scélératesse, crime, méfait, horreur; obscénité.
Ժանաքգեղի. s. bot. sycamore.
Ժանաքուկ. s. fruit du sycamore.
Ժանածու. a. très-méchant, scélérat; contagieux.
Ժանախո. s. path. peste.
Ժանախուռ. s. pestiféré.
Ժանահալած. s. désinfectant.
Ժանահալածութիւն. s. désinfection.
Ժանահաւա. a. âpre, aigri, amer.
Ժանահար. s. pestiféré.
Ժանահոռ. V. **Ժահոռ.**
Ժանահոռութիւն. V. **Ժահահոռութիւն.**
Ժանամտ. s. peste.
Ժանամայ. vn. devenir méchant, revêche, s'aigrir; se gâter, se corrompre, dégénérer.
Ժանաղու. s. chim. eau-forte.
Ժանատեղ. s. path. fièvre typhoïde, typhus.
Ժանատեղային. a. typhoïde.
Ժանատեսիլ. a. d'un aspect repoussant, hideux.

Ժանացնիլ. va. rendre méchant, aigrir; gâter, corrompre, faire dégénérer.
Ժանափուռ. s. bot. paliure.
Ժանքնկայ. s. bot. noix vomique.
Ժանկէն. a. sale, malpropre.
Ժանութիւն. s. méchanceté, aigreur, brusquerie; perversité, vice, impureté; âpreté, amertume.
Ժապաւիւն. s. ruban.
Ժապաւինագործ. s. rubanier.
Ժապաւինագործութիւն. s. rubanerie.
Ժապաւինեալ. a. orné de rubans, chamarré. [banner.
Ժապաւինել. va. rubaner, enrubanner.
Ժառանկ. s. héritier.
Ժառանգաբար. adv. héréditairement.
Ժառանգազուրկ. s. déshérité.
Ժառանգազրկել. va. déshériter.
Ժառանգազրկութիւն. s. déshéritement.
Ժառանկակալ. V. **Ժառանկ.**
Ժառանկակալ. a. héréditaire.
Ժառանգակալութիւն. s. hérédité.
Ժառանգակից. s. cohéritier; — *սլաւ.* vn. cohéritier.
Ժառանգակցիլ. V. **Ժառանգակից.** *սլաւ.*
Ժառանկաւոր. s. héritier; membre du clergé, clerc, ecclésiastique; — *սր Վարժարան.* séminaire.
Ժառանգել. va. hériter; posséder, jouir de, *սիրտը.* —, posséder le cœur.
Ժառանգեցնել. va. faire hériter, instituer un héritier, faire posséder. [possède.
Ժառանգիչ. s. celui qui hérite,
Ժառանգորդ. s. héritier.
Ժառանգութիւն. s. hérédité, héritage, patrimoine, hoirie; jouissance, possession; état ecclésiastique, clergé. *Մկրտիչ զրկել Ժառ.*

ՀԵՐԵՆԻՏ, déshériter, exhériter; — **ԵՐԴՈՒԼ**, laisser un héritage.

ԺԵՆ. V. **ԺԵՅՆ**.

ԺԵՆԱՆԻՐ. V. **ԺԱՅՆԱՆԻՐ**.

ԺԵՆԱՆՈՍ. a. escarpé.

ԺԺԱՆԵ. s. bourrée.

ԺԺԺԱԿ. } s. coquillage.

ԺԺԺՈՒՆԻՔ. }

ԺԻԱԿԱԿ. V. **ՍԵՂԻԿ**.

ԺԻՆ. a. curieux.

ԺԻՐ. a. fort, robuste, vigoureux; actif, diligent, empressé, laborieux.

ԺԻՐԱԺԻՐ. a. très-fort, très-vigoureux, plein de vigueur; très-actif, très-vif.

ԺԼԱՆ. a. s. sordide, ladre, rapace, cupide, tenace, parcimonieux.

ԺԼԱՏԱՐԱՐ. adv. sordidement.

ԺԼԱՏԱՆԵԱՅ. vn. être ladre, avide, rapace.

ԺԼԱՏՈՒՓԻՆ. s. sordidité, ténacité, laderie, cupidité, rapacité, avarice sordide, parcimonie.

ԺԼԱՏՈՒՂԻ. V. **ԺԼԱՏԱՐԱՐ**.

ԺԼՈՐ. s. bruit, vacarme, bagarre, tapage, alarme, tintamarre, tumulte, bacchanal.

ԺԼՈՐԻ. vn. faire bacchanal, du bacchanal, du bruit, du tintamarre, du tapage, alarmer.

ԺԼՈՒԿԱՆ. a. négatif, — **ԿԵՐԱԿԱԿ** négativement.

ԺԼՈՒԿ. vn. nier, désavouer; méconnaître, se montrer ingrat.

ԺԼՈՒԿԻ. V. **ԺԻԿ**.

ԺԼՈՒՅՈՂ. a. celui qui nie, ingrat.

ԺԼՈՒՅՈՒԿԱՆ. a. négatif.

ԺԼՈՒՅՈՒՄ. s. ingratitude.

ԺԼՈՒՄ. s. négation, désavœu, dénégation.

ԺԱՐԵՆԱ. a. qui a la figure ridée.

ԺԱՐՆԱ. a. audacieux. [oser.

ԺԱՐԵՐԻ. vn. devenir audacieux,

ԺԱՐԵՐԱԿ. s. bot. casse.

ԺԱՐԻԿ. vn. ricaner.

ԺԱՐՈՒՄ. V. **ԺԱՅՐՈՒՄ**.

ԺԱՂԻԿ. vn. se liquéfier, se gâter, se corrompre.

ԺԱՂԱԿ. s. rassemblement, assemblage, collection; assemblée, réunion, conférence, cercle; rassemblement, attroupement, foule, multitude; amas, monceau; congrégation, communauté, couvent; synagogue; réunion solennelle, solennité; a. assemblé, réuni; — **ՀԱԼԱՏԱՆԻՑԻՑ**, assemblée des fidèles; **ՎԱՆԱԿԱՆ** —, chapitre; — **ՀԱՅՐԱՍԿԵԱՆԻՑ**, concile; **Ի — ՂԱՄԱՐԻ**, réunir en conseil, séance, tenir une assemblée, le convoquer; **ԱՍՏԻԿԱՆԻՔ** —, assemblée, corps vénérable.

ԺԱՂՈՒԺԱՄ. s. l'heure de l'assemblée, du conseil.

ԺԱՂՈՒԺՈՂ. } a. rassemblé, re-

ԺԱՂՈՒԺՈՒ. } cueilli; s. recueil.

ԺԱՂՈՒԿԱԿ. s. petite réunion; conciliabule.

ԺԱՂՈՒԿԱՆ. a. qui concerne les assemblées; s. membre de l'assemblée.

ԺԱՂՈՒԱՐԱՆ. } s. salle de ré-

ԺԱՂՈՒԱՆԻՑԻՑ. } union ou d'as-

ԺԱՂՈՒԱՐԱՆ. s. assemblée, lieu

ԺԱՂՈՒԿ. va. rassembler, assembler, amasser, ramasser; réduire; cueillir, recueillir; accueillir, recevoir, [synagogue.

ԺԱՂՈՒԿԱՆ. s. lieu d'assemblée;

ԺԱՂՈՒԿԻ. vn. se rassembler, se recueillir.

ԺԱՂՈՒԿԻ. } s. celui qui rassem-

ԺԱՂՈՒԿԱՆ. } ble; ecclésiaste.

ԺԱՂՈՒԿԱՆ. s. rassemblement, ras-

ԺԱՂՈՒԿԱՆ. s. peuple; foule, mul-

ԺԱՂՈՒԿԱՆ. s. synagogue; assemblée.

ԺԱՂՈՒԿԱՆ. a. populaire; particulier; s. laïque.

ner du courage, fortifier, ranimer.
Ժռափսի. s. courage, force, vigueur; diligence, activité, empressément, ardeur.

Ժրորէն. adv. activement, diligemment.

Ժրքի. V. Երքի.

Ժոռա. V. Առաճաքաք.

Ի

Ի. (ini = I). s. onzième lettre de l'alphabet et cinquième des voyelles; vingt, vingtième.

Ի. prép. à, au; de; par, pour; en, dans; chez; sur; pendant; avec.
Ի Փարիզ՝ **Ի Հայաստան**, aller à Paris, en Arménie. **Ի փրկութիւն**, pour sauver; **Ի սփշղիւ**, pour guérir.

Ի քսգ. adv. loin; dehors; à part, à l'écart; — **հնմ**՝. va-t'en, allez-vous en, au diable, fi!

Ի քսցուս. adv. de loin.

Ի քր. prép. comme, de même que, ainsi; adv. environ, presque, à peu près; conj. comme si; — **այն թէ**, — **զի**. comme si.

Ի քրեւ. prép. comme, en qualité de; à peu près, à peu de chose près; — **թէ**, — **այն թէ**, — **զի**, conj. comme si.

Ի քրու. prép. comme, de même que; conj. presque, à peu près.

Ի քաքար. adv. au genre féminin.

Ի քաքի. a. bot. gynécée.

Ի քաքոյ. s. bot. pyréthre.

Ի քալան. a. de femme, féminin; mou, efféminé; gram. féminin.

Ի քալանացոյցի. a. faiblissant, amolissant; s. gram. — **մասնիկ**. particule de féminin.

Ի քալիքայ. a. qui a des forme féminines; comme une femme.

Ի քամոյ. a. passionné pour les femmes.

Ի քամոյիլ. vn. avoir la passion des femmes, se passionner pour les femmes. [les femmes.]

Ի քամոյութիւն. s. passion pour les femmes.

Ի քայի. a. féminin.

Ի քաւեր. a. qui aime les femmes, galant; efféminé.

Ի քաւերութիւն. s. amour, penchant pour les femmes, galanterie.

Ի քաւեց. a. qui aime les femmes, petit-maître, galant.

Ի քաոսիկ. s. bot. santoline, aurone femelle.

Ի քուքիւն. s. nature de la femme, de la femelle; caractère efféminé, mollesse.

Ի ժ. s. zool. vipère.

Ի ժաքար. adv. comme une vipère.

Ի ժաքարայ. a. qui a la nature d'une vipère, méchant.

Ի ժաքոս. s. bot. vipérine.

Ի ժուկորիւն. s. zool. vipéreau, jeune vipère. [vipère.]

Ի ժանման. a. semblable à une

իլ. s. fuseau.

Ի ւաճիւ. } a. fuselé, en forme
ի ւանման } de fuseau.

Ի ինի. s. bot. fusain.

Ի իսկան. s. Iliade.

Ի իլ. V. Իլ.

Ի զ. s. souhait, envie, vœu, désir.

Իմ. pron. mon, ma, mien, mienne;
ո՛վ իմ Իորէն, ô mon cher Co-
 rène!

Իմածիմ. a. né de moi.

Իմանալ. va. comprendre, saisir,
 sentir; s'apercevoir de, entendre,
 avoir connaissance de; *զօրութեամբ* —, sous-entendre.

Իմանալի. a. intelligible, com-
 préhensible; — *և*, choses intellec-
 tuelles, bien, invisibles.

Իմաս. s. sens, signification; *գործի
 իմաստով* —, sens figuré.

Իմաստագի. } a. plein d'intel-

Իմաստից. } ligence; très-sa-
 vant; plein de sens, raisonnable.

Իմաստախ. } a. qui pense

Իմաստախորհուրդ. } *սա* *ա* *մ* —
 ment, sage.

Իմաստի. a. s. sophiste, pédant.

Իմաստական. a. sophistique,
 pédantesque, subtil.

Իմաստականութիւն. V. **Իմաս-
 տականութիւն.**

Իմաստակել. vn. sophistiquer,
 subtiliser, faire le sophiste, le pé-
 dant.

Իմաստականութիւն. s. sophisme,
 pédantisme, pédanterie, subtilité.

Իմաստակորէն. adv. en sophiste,
 sophistiquement, pédantesque-
 ment, d'un air qui sent le pédant.

Իմաստեմբ. a. lettré, savant;
 — *հանձար*, génie élevé.

Իմաստակց. V. **Իմաստագի.**

Իմաստաւ. V. **Իմաստեմբ.**

Իմաստալ. adv. sagement, sa-
 vamment, en sage, en savant.

Իմաստաւ. a. qui aime la sa-
 gesse, philosophe.

Իմաստաւոր. } adv. en phi-
Իմաստաւորալ. } losophe,
 philosophiquement.

Իմաստաւորական. a. philoso-
 phique.

Իմաստաւորել. vn. aimer la sa-

gesse, être philosophe, étudier la
 philosophie, philosopher; argu-
 menter, tirer une conclusion; ju-
 ger, prévoir, devenir, croire, en-
 tendre, imaginer.

Իմաստաւորութիւն. s. amour de
 la sagesse, philosophie; sagesse.

Իմաստաւորել. adv. V. **Իմաս-
 տաւորալ.**

Իմաստաւոր. V. **Իմաստալ.**

Իմաստալ. V. **Իմաստալ.**

Իմաստալ. vn. devenir sage,
 savant, s'instruire, apprendre,
 savoir.

Իմաստաւորութիւն. s. V. **Ի-
 մաստաւորութիւն.**

Իմաստաւոր. a. qui rend sage
 ou savant, instructif.

Իմաստալ. va. rendre sage
 ou savant, instruire.

Իմաստալ. V. **Իմաս-
 տաւոր.**

Իմաստալ. a. intelligent.

Իմաստութիւն. s. sagesse; science,
 instruction, connaissance appro-
 fondie des choses, savoir; raison,
 bon sens, prudence, discrétion;

գործուն —, la souveraine sa-
 gesse; — *թիւ*, sagement, sa-
 vamment; prudemment, discrè-
 tement, sensément, mûrement.

Իմաստի. sf. sage, savante.

Իմաստ. a. s. sage; savant,
 instruit; sensé, prudent, discret;
 philosophe; adroit; habile.

Իմաց. V. **Իմացութիւն;** **Իմաց-
 ատ.** V. **Իմացել.**

Իմացալ. s. lettre d'avis.

Իմացական. a. intellectuel, spi-
 rituel; intelligible; intelligent.

Իմացականութիւն. V. **Իմաց-
 ականութիւն.**

Իմացալ. a. qui entend, qui sent,
 intelligent

Իմացականութիւն. s. intel-
 lectualité.

Իմացողութիւն. V. **Իմացութիւն.**

Իմացութիւն. s. intelligence, esprit; conception; sens, signification; pensée, dessein; sensation, sentiment.

Իմացողութիւն. } s. entendement,
Իմացութիւն. } conception, compréhension; raison, intelligence, esprit, pensée, dessein, projet; sensation, sentiment, connaissance

Իմացցիլ. va. faire savoir, avvertir, informer, donner avis.

Ի միասին. adv. ensemble, avec, conjointement, en commun. [tre.

Ի միջի. adv. au milieu, parmi, entre.
Իմ. a. s. quelque; quelconque; quelqu'un, un, certain, un certain; une espèce; quelque chose.

Իմովսանց. adv. autant qu'il est en mon pouvoir, autant que je puis, de mon mieux, de mon côté, autant qu'il m'est possible.

Ի մօտ. V. **Մօտ.**

Իյցալ. vn. tomber, s'abattre; être renversé; fléchir, décliner, s'affaiblir; échouer; périr; **հեռանալ** —, taquiner qn.; **միտքով** —, se rappeler, se souvenir, **համարաւոր** —, se mettre en route; **իրաւունքից չէ** —, perdre l'autorité, être déchu du pouvoir; **երթալ** —, perdre les bonnes grâces; ou la faveur de; **հետեւ** —, poursuivre; **զիջել** —, ressembler.

Ինգրէ. s. bot. uggor.

Ինք. V. **Ինք.**

Ինծ. s. zool. léopard de neige, once.

Ինկրէ. V. **Ինգրէ.**

Ինձ. V. **Ինծ.**

Ինձէն. adv. de moi-même, par moi-même.

Ինն. a. s. neuf (nombre).

Իննամեայ. } a. de neuf ans;

Իննամեայ. } âgé de neuf ans.

Իննամեայ. a. de neuf mois.

Իննանկիւն. a. s. géom. ennéagone.

Իննեայ. } a. neuf.

Իննեբայ. } a. neuf.

Իննեբարդ. a. neuvième.

Իննեւասոց. a. dix-neuf.

Իննեւասոցմեայ. a. de dix-neuf ans, âgé de dix-neuf ans.

Իննեւասոցեբայ. le dix-neuvième.

Իննեւասոցեբարդ. a. dix-neuvième.

Իննեբայ. } s. a. tous les neuf.

Իննեբիւն. } s. a. tous les neuf.

Իննեարիւ. a. neuf cents.

Իննեարիւմեայ. a. de neuf cents ans.

Իննուասոց. V. **Իննեւասոց.**

Իննուասոցմեայ. V. **Իննեւասոցմեայ.**

Իննուասոցեբարդ. V. **Իննեւասոցեբարդ.**

Իննոցմեայ. } a. nonagénaire,

Իննոցմեայ. } âgé de quatre-vingt-dix ans.

Իննոցմեայ. } vingt-dix ans.

Իննոցեբարդ. a. quatre-vingt-dixième.

Իննուսոց. a. quatre-vingt-dix.

Իննօրեայ. s. de neuf jours; s. neuvaine.

Ինչ. s. chose, une chose; a. quelque, un, certain; **չիք** —, il n'en est rien.

Ինչ ինչ. s. quelque chose, certaines choses.

Ինչ. a. s. à quoi bon? quoi? adv. comment? — **չ'ըսես**, que dis-tu?

qu'est-ce que vous dites là? — **չ'ըսէք**, que voulez-vous?

Ինչո՞ւ. conj. pourquoi?

Ինչո՞ւմ. prép. jusque, jusqu'à.

Ինչպէս. adv. comme, de même que.

Ինչպէ՞ս. adv. comment.

Ինչքան. s. biens, richesses, fortune,

- Ինք.** } prop. lui, il, elle; *ես — քու*,
Ինքն. } moi-même; *քու — քու*, toi-
 même; *նա —*, lui-même, elle-
 même; — *երես քու*, revenir à soi;
 — *ինքն*, de lui-même.
- Ինքնաբաւ.** a. qui se suffit à soi-
 même, seul suffisant à lui-même,
 seul capable.
- Ինքնաբաւական** a. présomptu-
 eux, suffisant.
- Ինքնաբաւականութիւն.** } s.suf-
Ինքնաբաւութիւն. } fissance, présomption.
- Ինքնաբր.** } a. spontané
Ինքնաբրական. }
Ինքնաբրար. adv. sponta-
 nément.
- Ինքնաբրականութիւն.** s.spon-
Ինքնաբրութիւն. } tanéi-
 té.
- Ինքնաբոյ.** a. qui pousse de soi-
 même, naturel, natif.
- Ինքնաբորբ.** a. qui s'enflamme
 ou s'irrite de lui-même.
- Ինքնաբույ.** a. qui coule de soi-
 même; naturel, natif, spontané;
 — *կամքով*, spontanément, de
 soi-même.
- Ինքնաբուն.** a. natif, naturel; —
բարի, qui est bon naturellement.
- Ինքնագէտ.** a. qui connaît, qui sait
 par soi-même. [riginal.
- Ինքնագիր.** a. s. autographe, o-
Ինքնագիւ. a. original.
- Ինքնագլխութիւն.** s. indépen-
 dance. [locéphale.
- Ինքնագլուխ.** a. indépendant; au-
Ինքնագլ. a. qui existe de soi-
 même, par lui-même, l'être en
 lui-même.
- Ինքնագործ.** a. qui fait, qui agit
 par soi-même; qui s'est fait soi-
 même; construit par soi-même,
 par la nature elle-même, natu-
 rel.
- Ինքնադաւ.** a. qui se juge soi-même.
- Ինքնադէպ.** a. fortuit, casuel.
- Ինքնազարդ.** a. orné de soi-même,
 simple, naturel; — *խօսքեր*, pa-
 roles sans faste; — *շարժք*, grâces
 naïves.
- Ինքնազոր.** a. puissant par soi-
 même, par ses propres forces.
- Ինքնալուր.** a. qui est entendu
 par soi-même, auriculaire; qui
 n'écoute que sa personne, qui n'o-
 béit qu'à soi-même.
- Ինքնախաբ ըլլալ.** vn. se trom-
 per, se flatter.
- Ինքնախորհուրդ.** a. sans pren-
 dre conseil de personne, de son
 chef.
- Ինքնախուփ.** a. autoclave.
- Ինքնախօս.** a. qui parle de soi-
 même, avec soi-même.
- Ինքնախօսութիւն.** s. monologue,
 soliloque.
- Ինքնածին.** a. né de soi-même,
 inné, monogénique.
- Ինքնածնութիւն.** s. monogénie.
- Ինքնակալ.** a. indépendant, maî-
 tre de soi-même; s. maître abso-
 lu, autocrate, empereur; — *կամք*,
 libre arbitre.
- Ինքնակալական.** a. autocratique.
- Ինքնակալութիւն.** s. autocratie,
 empire. [impératrice.
- Ինքնակալութիւն.** sf. autocrate,
- Ինքնակամ.** a. volontaire, spon-
 tané, arbitraire; adv. volontaire-
 ment, spontanément, de soi-
 même, de son propre mouvement,
 volontiers; — *կրօնք*, superstition.
- Ինքնակամութիւն.** a. sponta-
 néité, bonne volonté.
- Ինքնակայ.** a. qui subsiste par
 soi-même.
- Ինքնակաւար.** a. parfait en soi-
 même, entier, complet.
- Ինքնակայ.** V. **Ինքնակայ.**
- Ինքնակենսագրութիւն.** s. au-
 tobiographie.

Ինքնակրօնքիւն s. autophagie.
Ինքնակոչ a. qui s'invite soi-même; — *զուլ*, venir sans être appelé ou invité.
Ինքնակործան a. qui se détruit soi-même.
Ինքնահալած a. chassé par soi-même, fugitif; — *զուլ*, s'exiler soi-même.
Ինքնահաճ a. qui n'admire que soi-même, qui a de soi une haute idée, présomptueux; affecté.
Ինքնահաճիլ vn. présumer de soi-même, avoir une haute opinion de soi.
Ինքնահաճոյ V. **Ինքնահաճ**.
Ինքնահաւանքիւն s. contentement de soi-même, présomption.
Ինքնահաւանք.
Ինքնահաւանքիւն } V. **Ինքնահաւանք** etc.
Ինքնահնար a. inventé par soi-même, fictif. [même
Ինքնահոս a. qui coule de soi.
Ինքնահրաւման a. qui agit de son propre mouvement, indépendant, spontané.
Ինքնաձայն a. qui raisonne, parle lui-même, qui s'exprime de vive voix.
Ինքնաձեռագիր s. a. autographe.
Ինքնաձեռն a. qui agit de sa propre main; fait de sa main.
Ինքնահանգնարքիւն s. autognosie, autognose.
Ինքնահառնոյն a. qui s'offre de soi-même, fourni volontairement.
Ինքնահարս a. qui fait la guerre à soi-même.
Ինքնայարգր. a. spontané, volontaire, très-disposé; — *զուլ*, se porter, se sentir porté vers ou disposé pour.
Ինքնյոժարութիւն s. spontanéité.

Ինքնակուր a. qui offre soi-même; offert par soi-même, volontaire.
Ինքնաշար a. qui se meut par soi-même; automatique; automobile. [tique.
Ինքնաշարժական a. automatique.
Ինքնաշարժիկ s. automate.
Ինքնաշարժ a. qui se vante lui-même.
Ինքնապատասխան V. **Ենթակապատասխան**.
Ինքնապատմութիւն a. qui raconte, qui est raconté par soi-même.
Ինքնապարծ V. **Ինքնապարծ**.
Ինքնապարտւում a. qui se blâme lui-même.
Ինքնապայ a. dit, prononcé de soi-même.
Ինքնասէր a. qui n'aime que soi, égoïste.
Ինքնասիրութիւն s. amour de soi, égoïsme.
Ինքնասպան V. **Սեճնասպան**.
Ինքնասպանութիւն V. **Սեճնասպանութիւն**.
Ինքնապարտութիւն s. autonomie.
Ինքնաբն a. qu'on voit ou qu'on a vu de ses propres yeux.
Ինքնաւեր a. maître de soi-même, de son sort, absolument libre.
Ինքնախաբէր vn. se tromper, se flatter.
Ինքնաշիւ a. autotype; original.
Ինքնաշար a. qui fait, crée soi-même. [perbe.
Ինքնարոյն a. présomptueux, superbe.
Ինքնաշարժ a. qui court par soi-même.
Ինքնաշիւ a. qui pousse, produit de soi-même; fortuit, naturel; adv. fortuitement, naturellement.
Ինքնաշիւ a. qui vient par soi-même; fortuit, naturel.
Ինքնաշիւ a. engendré de soi-même, qui est de lui-même, naturel.
Ինքնաշիւ adv. de soi-même; lui-

même, en personne; *դուռը — բացուեցաւ*, la portes'ouvrit d'elle-même; *թագաւորը* —, le roi-même, le roi en personne; *ես — ես եմ*, c'est moi-même; *դու —* , toi-même.

Ինքնիշխան. a. s. maître de lui-même, maître, indépendant; despotique, absolu.

Ինքնիշխանաբար. adv. en maître absolu, avec indépendance.

Ինքնիշխանական. a. absolu, suprême.

Ինքնիշխանութիւն. s. pouvoir absolu, indépendance; despotisme.

Ինքնիրեւ. adv. en soi-même.

Ինքնութիւն. s. individualité; identité.

Ինքնու. } a. qui apprend
Ինքնուսում. } ou qui s'est instruit par soi-même. [cial.

Ինքնուրայն. a. particulier, spécial.

Ինքնօգնութիւն. s. self help

Ինքնօրէն. a. autonome, indépendant, qui se gouverne lui-même par ses propres lois.

Ինքնօրինութիւն. s. autonomie.

Իօաբեւն. s. une charge d'âne.

Իօախան. s. 'bot. bugrane, bugrande.

Իօսմեղու. s. entom. bourdon.

Իօսմարուկ. s. zool. ânon.

Իօապան. s. ânier.

Իօանույն. s. bot. onobrychis esparcette.

Իօալար. } s. zool. onagre.

Իօալար. s. ânier.

Իօպուկ. s. zool. onocentaure, jumart.

Իօխան. s. prince, souverain; ministre; magistrat; maître, chef, commandant.

Իօխանաբար. adv. comme un prince, en prince, en maître, avec autorité; — *ապրիլ*, vivre en

prince, mener une vie princière.

Իօխանագն. s. prince.

Իօխանական. a. du prince, princier; impérieux; indépendant, absolu, libre; s. prince, commandant, chef.

Իօխանակիւն. sf. princesse.

Իօխանակից. s. qui partage le pouvoir, collègue.

Իօխանանուկ. s. ichtyol. barbeau.

Իօխանանալ. vn. devenir prince, dominer, commander.

Իօխանանիւս. a. où réside le prince.

Իօխանապետ. s. chef des princes; le premier ministre; dictateur.

Իօխանապետական. a. dictatorial.

Իօխանապետութիւն. s. dictature; principauté.

Իօխանաստե. a. impérieux.

Իօխանատր. a. qui aime le pouvoir, ambitieux.

Իօխանասիրութիւն. s. amour du pouvoir, ambition.

Իօխանականիլ. a. digne d'un prince.

Իօխանուար. a. sujet.

Իօխանիկ. s. petit prince, le jeune prince.

Իօխանարդի. s. fils d'un prince.

Իօխանութիւն. s. principauté, souveraineté, domination; gouvernement, commandement; pouvoir, autorité, dignité, empire, faculté; indépendance, liberté, libre arbitre; droit, permission; diocèse; *իշխանութեան հասնիլ*, parvenir au pouvoir; *աթիւս եմ իշխանութենէս վեր է*, cela est au-dessus de mon pouvoir, cela passe mon pouvoir; *սէպի — սալ սէպուկ*, donner plein pouvoir ou carte blanche à qn.; *սէպուկ իշխանութեան սակ ըլլալ*, être sous le pouvoir, dans la dépendance de

- զն.; հոգևոր՝ *ժամանկաւոր* —, pouvoir spirituel, temporel; — *չաւոր*, je n'ai pas l'autorité, le pouvoir de, je ne puis pas.
- Բոխանիկ**. sf. princesse.
- Բոխանորդի**. V. **Բոխանաւոր**.
- Բոխի**. va. dominer, régner, gouverner, avoir autorité sur, exercer de l'empire, de l'ascendant, maîtriser, être maître de, se rendre maître, avoir la main haute, s'emparer de; oser, avoir le courage, la force de, se permettre.
- Բոխեցող**. s. dominateur, prince, maître, commandeur; a. dominant.
- Բոխեցնել**. va. donner du pouvoir, de l'autorité, faire dominer.
- Բոխեցուցի**. a. qui fait dominer.
- Բոխող**. V. **Բոխեցող**.
- Բոկտաւ**. s. ichtyol. cachalot.
- Բոկոյ վարուց**. s. bot. momordique.
- Բոկուր**. s. zool. blaireau.
- Բոռդի**. s. anon.
- Բոցի**. V. **Փոցի**.
- Բոսի**. s. anon.
- Բօագրութի**. s. pagination.
- Բօավան**. s. auberge, hôtellerie, hôtel.
- Բօավանի**. vn. descendre à un hôtel, héberger, loger.
- Բօւան**. } V. **Բօավան**.
- Բօւան**. } V. **Բօավան**.
- Բօւան**. a. s. voyageur, hôte.
- Բօհեցնի**. va. faire descendre; abaisser, rabaisser, baisser; apaiser; calmer.
- Բօհան**. V. **Բօավան**.
- Բօհանանի**. } s. hôtellerie.
- Բօհանանի**. } s. hôtellerie.
- Բօհանի**. V. **Բօավանի**.
- Բօհալ**. vn. descendre; s'abaisser, baisser; descendre chez qn., loger chez lui.
- Բօնամբ**. s. path. fluxion.
- Բօնմ**. s. descente.
- Բօնցամ**. s. descante.
- Բաթ**. s. iris.
- Բալեգորդի**. a. irlandais.
- Բալմ**. s. islam, mahométan.
- Բալմութի**. s. islamisme, mahométisme.
- Բալ**. conj. or, donc, mais, enfin; certes, apparemment; en effet, réellement; même; a. essentiel, réel, effectif, vrai, véritable; s. essence, réalité, substance, vérité; — *որ*, conj. or, donc; — *և* —, adv. tout de suite, sur-le-champ; — *եթ*, conj. si, si en effet, mais si; — *ես*, pour moi, quant à moi, et moi.
- Բալական**. a. essentiel, effectif, réel, vrai, substantiel, propre.
- Բալակից**. s. consubstantiel.
- Բալակութի**. s. consubstantialité.
- Բալապէս**. adv. essentiellement, réellement, effectivement, proprement.
- Բալապիւ**. a. original; — *անոր*, un talent —.
- Բալապիւ**. adv. dès le commencement, au commencement, dans l'origine.
- Բալոյն**. V. **Բալ եւ Բալ**.
- Բալութի**. s. essence, substance; vérité; réalité.
- Բալուի**. sf. reine; — *Կայս*, la sainte Vierge; — *Երկեց*, reine des cieux.
- Բապա**. adv. jusqu'à la fin, tout à fait, entièrement.
- Բապաւորդի**. V. **Սպաւորդի**.
- Բապաւոր**. V. **Սպաւոր**.
- Բիւր**. V. **Վիւր**.
- Բալապոն**. s. italianiste.
- Բալապոնութի**. s. italianisme.
- Բալապոն**. a. italique, italien.
- Բալապոն**. vn. s'italianiser.

Բաւաղի s. Raffen.
Բաւաղի va. italianiser.
Բաւաղի s. italien, la langue italienne; adv. en italien.
Բաւաղի sf. Italienne.
Բաւ s. chose; affaire; fait, réalité; *բոլոր*, par le fait, réellement, en réalité; *ստիպել բոլոր* de toutes les manières; a. V. **Բար**.
Բաւաղի a. qui sait la chose, l'affaire, qui est dans la confidence, initié, instruit, informé, conscient; — *իմ* je suis initié à l'affaire, je sais la chose.
Բաւաղի pht. s. leçons de choses.
Բաւաղի va. faire, effectuer, exécuter, réaliser.
Բաւաղի s. fait, réalisation.
Բաւաղի s. réalisation.
Բաւաղի s. péripétie.
Բաւաղի a. renseigné, informé.
Բաւաղի pht. va. informer, avertir, instruire, mettre au courant, au fait, initier; — *բաւաղի* s'informer, être ou se mettre au courant, savoir, s'apercevoir, remarquer, s'initier.
Բաւաղի a. réel.
Բաւաղի vn. se réaliser.
Բաւաղի adv. réellement.
Բաւաղի va. faire réaliser.
Բաւաղի s. réalisation.
Բաւաղի s. réalité.
Բաւաղի adv. réellement.
Բաւաղի a. entreprenant, aventureux, hardi.
Բաւ s. torse, tronc.
Բաւաղի s. réaliste.
Բաւաղի a. réaliste.
Բաւաղի s. réalisme.
Բաւաղի adv. réellement.
Բար s. l'un l'autre, les uns les autres; — *սա հետ*, les uns avec les autres.

Բար աւաղի vn. se troubler, s'alarmer.
Բարաւաղի s. trouble, alarme.
Բարաւաղի s. réalisation.
Բար a. juste; vrai; adv. vraiment; s. justice, équité; — *է*, il est juste, il est vrai.
Բարաւաղի s. plaideur, avocat.
Բարաւաղի a. relatif à la plaidoirie, justificatif; de droit; — *գործարան* école de droit.
Բարաւաղի vn. plaider sa cause, faire valoir ses droits, argumenter.
Բարաւաղի s. plaidoirie, argumentation; droit.
Բարաւաղի V. **Բարաւաղի**.
Բարաւաղի s. juriste, jurisconsulte, praticien; — *խորհրդակց*, conseiller légiste.
Բարաւաղի a. juridique, de droit.
Բարաւաղի s. jurisprudence, droit.
Բարաւաղի V. **Բարաւաղի**.
Բարաւաղի a. privé de droit.
Բարաւաղի s. privation de droit.
Բարաւաղի a. juste, équitable; — *բաւաղի* entrer en arrangement, s'arranger, s'accorder, s'accommoder, transiger.
Բարաւաղի s. arrangement, accommodement, arbitrage.
Բարաւաղի a. véridique.
Բարաւաղի adv. justement, avec justice; de plein droit, à juste titre.
Բարաւաղի V. **Բարաւաղի**.
Բարաւաղի s. juridiction; compétence.
Բարաւաղի s. cessionnaire.
Բարաւաղի a. s. qui fait justice, juge, arbitre, médiateur.
Բարաւաղի s. arbitrer.
Բարաւաղի s. arbitrage.

Իւրայիճ. a. s. sien; — **սի,** les siens; ses affaires.

Իւրանիւծ. a. créé par lui même:

Իւրացնիլ va. s'approprier, identifier, assimiler.

Իւրացում. s. assimilation.

Իւրաքանիւս. a. s. chacun, chaque; respectif; — **ս,** chaque individu;

— **ծառ,** chaque arbre.

Իւրովի. } adv. de lui-même, de

Իւրովիճ. } soi-même; par soi-même, par eux-mêmes, de son

propre mouvement, de sa propre main, spontanément, par sa propre volonté; a. son, sa, sien; sienne; — **երթալ,** aller en personne.

Իւրովազն. adv. autant qu'il peut; autant qu'il est en lui, autant qu'il lui est possible, de son côté, de son mieux.

Իւրաքիւճ. s. nature particulière, propriété. [propre.]

Իւրաքայիճ. a. son, sa, sien, sienne,

L

Լ. (lioun = L) s. douzième lettre de l'alphabet et septième des consonnes; trente, trentième.

Լաբարոն. s. labaram.

Լափերիքնոս. V. **Բալիդ.**

Լաքրակ. s. ichtyol. labrax, bar.

Լազան. s. raquette.

Լազուարք. s. minér. lapis lazuli.

Լազուս. s. maïs, blé de Turquie.

Լաք. s. habit; linge; — **լուար,** faire la lessive; — **լուարող,** blanchisseur, blanchisseuse

Լաքակազմ. a. relié en toile

Լաքիկէն. s. linge.

Լաճուարդ. V. **Լազուարք.**

Լալ. s. V. **Լալիկ;** vn. pleurer, verser des larmes

Լալազիկ. a. baigné de larmes, larmoyant, éploré, gémissant; adv. tout en larmes

Լալական. s. a. qui pleure, pleureur, pleurnicheur, larmoyant.

Լալիկ.

Լալիկ { s. larmes, pleurs,
Լալուքիկ. } gémissements.

Լալկան. V. **Լալական.**

Լալկանութիւն. s. pleurnicherie.

Լալում. V. **Լալիկ.**

Լալոն. V. **Լալիկ.**

Լախ. V. **Բողբոջ**

Լախուր. s. bot. ache.

Լախս. s. massue; **սաախիս** —, — noueuse.

Լակ. s. pâtée.

Լական. s. bassin, cuvette.

Լակիլ. va. laper.

Լակիւ. V. **Լակիւ.**

Լակոնաբան. a. laconique

Լակոնաբանութիւն. s. laconisme.

Լակոնաբար. adv. laconiquement.

Լակոնական. a. laconique.

Լակոնականութիւն. s. laconisme.

Լակոնցի. a. laconique.

Լակոնիկ. a. laconique; adv. laconiquement; — **խօսիլ,** parler —

Լակոս. s. petit chien; gars, gamin.

Լան. s. gars

Լամա. V. **Այծուղա.** [isme.]

Լամայականութիւն. s. lama-

Լաւք. s. chape.
 Լաւքակ. s. petite chape, anse; boutonnière.
 Լաւքաւ. s. lampe.
 Լաւքի. vn. porter, soulever.
 Լայճ. a. large; ample, vaste, étendu.
 Լայճաւոյ. a. béant.
 Լայճաւոյն. adv. largement; amplement; — պատճի՛ ըսել, raconter, dire longuement.
 Լայճաւոյ. a. qui a une large figure.
 Լայճաւի. a. aux larges ailes.
 Լայճաւաւ. a. qui a une large poitrine.
 Լայճաւի. a. bien arrondi, très large; s. arc bien arrondi, grand arc, arc à longue portée.
 Լայճաւանաւ. a. qui a de la longanimité, patient. [բոճ.
 Լայճաւաւ. V. Լայճաւաւ.
 Լայճաւի. a. large. [բրի.
 Լայճաւաւ. a. d'un grand es.
 Լայճաւի. V. Լայճաւաւ.
 Լայճաւաւ. a. au front large.
 Լայճաւաւ. vn. s'élargir, s'étendre, se prêter. [étendu.
 Լայճաւի. a. vaste, spacieux,
 Լայճաւաւ. a. qui a de larges feuilles.
 Լայճաւի. a. qui s'étend
 Լայճաւաւ. tout autour, très vaste, très étendu.
 Լայճաւի. a. à larges feuilles.
 Լայճաւի. va. élargir, relargir, étendre.
 Լայճաւի. s. rue large; a. qui a de larges rues.
 Լայճի. V. Լայճաւի.
 Լայճաւի. a. qui a de larges ongles.
 Լայճի. V. Լայճաւի.
 Լայճաւի. V. Լայճաւի.
 Լայճի. a. large.
 Լայճաւ. a. qui a de larges pieds.

Լայճաւի. s. largeur; élargissement; ampleur; géog. latitude.
 Լայճաւի. V. Լայճաւի.
 Լայճաւի. s. bot. platane.
 Լայճաւի. V. Լայճաւի.
 Լայճի. s. largeur. Կրկն —, double largeur. [ment.
 Լայճաւի. adv. largement, ample.
 Լայճի. s. laque.
 Լայճի. s. crémaillère.
 Լայճաւի. s. bride, mentonnière.
 Լայճ. V. Լայճի.
 Լայճաւի. a. décolleté.
 Լայճաւի. s. collier; — Լայճաւի, écharpe.
 Լայճաւի. s. corsage.
 Լայճաւի. a. thorachique.
 Լայճաւի. V. Լայճաւի.
 Լայճաւի. s. pectoral du grand prêtre.
 Լայճաւի. s. anme.
 Լայճաւի. s. anat. sternum.
 Լայճի. s. thorax; sein, gorge.
 Լայճաւի. V. Լայճաւի.
 Լայճի. s. bataillon, régiment.
 Լայճի. V. Լայճի.
 Լայճի. s. lampe, lampion, lanterne; — Լայճի ծովագործի fanal; Լայճի —, lanterne magique.
 Լայճ. s. radeau.
 Լայճի. s. petit radeau; échafaudage. [échafaudage.
 Լայճի. s. échafaud, échafaudage.
 Լայճի. s. radeau; léger navire.
 Լայճի. va. construire, préparer.
 Լայճի. s. bot. aune.
 Լայճի. s. bot. ladanum.
 Լայճի. s. bot. latanier.
 Լայճի. a. latin; — Լայճի, le latin, la langue latine; — Լայճի, l'Eglise latine.
 Լայճաւի. s. latinisme.
 Լայճաւի. a. latiniste.
 Լայճաւի. a. latin; latinisant.

Լատինացիութիւն. s. latinisation.

Լատինացի. s. latin-arménien; arménien-romain, arménien latinisant.

Լատինացի. a. qui a la manie de se latiniser.

Լատինացիութիւն. s. manie de se latiniser.

Լատինացի. vn. se latiniser.

Լատինացի. a. s. latin, romain.

Լատինացի. va. latiniser.

Լատինիւր. adv. en latin; s. le latin, la langue latine.

Լար. s. cordon; cordeau, fil à plomb; mus. corde; corde d'un arc; anat. tendon.

Լարաւորութիւն. s. l'action de mesurer avec un cordeau; cordeau.

Լարաւորացի. s. funambule, danseur de corde.

Լարաւորացի. vn. s'étrangler avec une corée.

Լարաւոր. s. joueur de marionnettes.

Լարաւոր. s. cordonnet.

Լարաւոր. s. mus. chevalet.

Լարաւորութիւն. s. chir. ténotomie.

Լարաւոր (շուռ). s. cargue.

Լարաւոր. s. ficelle.

Լարաւորացի. va. arpenter.

Լարաւորութիւն. s. arpentage.

Լարաւոր. a. à corde, — նաւ. գործիք, instrument —.

Լարի. va. tendre, bander, encocher; ժամացոյց —, monter la montre; քաղաքի —, je crue tendre des pièges.

Լար. V. Լարի.

Լարացի. va. faire pleurer.

Լար. a. bon; probe, honnête; — է, il est bon, il vaut mieux; — եւ. mieux; — Եւրոպայի, je crue qu'il valait mieux; — Եւրոպայի, aimer mieux.

Լար. s. lave.

Լարաւորացի. a. qui a un bon caractère. [տեւ.]

Լարաւորութիւն. s. bon caractère.

Լարաւորացի. a. meilleur; — Եւրոպայի, considérer, préférer infiniment mieux.

Լարաւորացի. a. qui dit du bien, bon.

Լարաւորացի. a. bienveillant, bon, obligant.

Լարաւորութիւն. s. bienveillance, bonté, obligeance.

Լարաւոր. vn. abonner, devenir bon ou meilleur, s'améliorer.

Լարաւոր. s. faucon.

Լարաւորացի. a. bien informé ou renseigné.

Լարաւոր. a. s. optimiste

Լարաւորութիւն. s. optimisme.

Լարաւորացի. va. abonner, rendre bon, meilleur, améliorer.

Լարաւորացի. a. qui entend bien.

Լարի. s. prince.

Լարի. V. Լարաւոր.

Լարաւոր, opt. les gens de bien.

Լարաւորութիւն. s. bonté; probité; bonne qualité; qualité d'une chose bonne; amélioration.

Լարացի. V. Լարաւորացի.

Լար. s. patée; action de taper.

Լարաւոր. va. dévorer, avaler avidement.

Լարի. va. taper; dévorer, gober.

Լարի. a. dévorant.

Լարի. a. qui dévore, dévorant.

Լարի. V. Լարաւոր.

Լարի. a. dévorant.

Լարի. s. anat. foie.

Լարի. a. hépatique.

Լարի. s. légion; Եւրոպայ —, — d'honneur.

Լարի. a. composé de plusieurs légions.

Լարի. s. légionnaire.

Լարի. s. langue; langue, langage.

idiome; *գարգաթիւն* —, dialecte, idiome; *գարգաթիւն* —, la langue française, le français; *Գարգաթիւն* —, la langue arménienne, l'arménien; *գոյգոյնի լեզու* —, langue vivante, morte, maternelle; *մի և մի լեզուներ խօսիլ*, parler différentes langues; — *ի ուսուցիչ*, professeur de langues.

լեզուաբան s. linguiste.
լեզուաբանական a. linguistique.

լեզուաբանութիւն s. linguistique.
լեզուաւոր a. qui a des démangeaisons de parler, bavard, babillard.

լեզուաւորիլ vn. avoir des démangeaisons à la langue, être bavard, bavarder, babiller.

լեզուաւորութիւն s. démangeaison de parler, intempérance de la langue, fureur de parler, bavardage.

լեզուագէտ s. linguiste.

լեզուագիտական a. linguistique.

լեզուագիտութիւն s. linguistique, connaissance des langues, glossologie.

լեզուագրութիւն s. glossographie.
լեզուախօսութիւն s. action ou don de parler plusieurs langues; méd. glossologie.

լեզուածնայր a. parlé par le bout de la langue.

լեզուակ s. languette, anche.

լեզուակաւ V. *լեզուայի*.

լեզուահաւ a. qui a la langue coupée.

լեզուածնակ s. ichtyol. sole.

լեզուայի a. lingual.

լեզուայի } s. disert, grand

լեզուայի } parler, bavard;

— *բաւ* avoir la langue bien étirée, bien pendue.

լեզուաւորութիւն s. loquacité,

լեզուաւոր V. *լեզուահաւ*.

լեզուագիտ s. linguiste.

լեզուագիտական a. linguistique.

լեզուագիտութիւն s. linguistique.

լեզուիլ V. *լեզուակ*.

լեզուահաւ a. mêlé de fiel, amer.

լեզուակ s. indigo.

լեզուակի } s. bot. indigotier.

լեզուակ }

լեզուահաւ a. qui a un goût amer.

լեզուահաւ a. épouvanté.

լեզուահաւ s. minér. alunite.

լեզուահաւի s. bot. menthe de coq.

լեզուի s. fiel, bile; fig. bile, fiel, colère, dépit; a. amer.

լեզուի s. amertume.

լեզուի s. bot. citron; — *աղաւթ*

աղաւթ acide citrique.

լեզուի s. chim. acide citrique.

լեզուի s. sans poil, usé.

լեզուահաւ s. peau sans poil.

լեզուիլ vn. perdre le poil, s'user, être usé.

լեզու s. montagne, mont.

լեզուահաւ a. haut, grand comme une montagne.

լեզուահաւ s. s. celui qui habite les montagnes, montagnard.

լեզուահաւ s. oréographe, orographe.

լեզուահաւ s. village dans les montagnes.

լեզուահաւ a. oréographique, orographie.

լեզուահաւ s. orographie.

լեզուահաւ V. *լեզուահաւ*.

լեզուահաւ } s. plateau.

լեզուահաւ s. monticule.

լեզուահաւ a. de montagne, montagneux; s. montagnard.

լեզուահաւ } a. qui vit sur les

լեզուահաւ } montagnes.

լեզուահաւ s. vie retirée dans les montagnes.

Լեռնակող. s. flanc de montagne, côté, coteau.

Լեռնակղզի. s. pays des montagnes, région des montagnes, lieu montagneux.

Լեռնակոյս կարկաս. s. montagne; — **աշխարհ**, pays montagneux.

Լեռնակուսակ. a. amoncelé, entassé comme une montagne; — **ալիք**, vagues enflées.

Լեռնահողով. a. hérissé de montagnes.

Լեռնաձիւ. a. qui ressemble à une montagne, énorme; — **կռտակի**, s'amonceler; — **կռտակ**, vagues comme des montagnes.

Լեռնաձոր, **Լեռնաձոր**. V. **Լեռնաձոր**. [tagnard.

Լեռնային. a. montagneux; mon-

Լեռնանայ. vn. devenir comme une montagne, s'amonceler, s'élever. [tagne.

Լեռնանման. a. comme une mon-

Լեռնաողթայ. s. chaîne de montagnes. [tagne.

Լեռնատէր. a. qui aime les mon-

Լեռնաձորայ. V. **Լեռնակող**.

Լեռնային. va. amonceler.

Լեռնափակ. a. environné de montagnes.

Լեռնա. a. montagneux.

Լեռնակոյս. spl. les habitants du pied d'une montagne.

Լեռնակ. s. le pied, le bas d'une montagne; le pays qui s'étend au bas d'une montagne.

Լեռնակոյս. spl. population de montagne, montagnards.

Լեռն. s. broie.

Լեռնակ. s. anat. dent molaire.

Լեռն. va. piler, broyer, triturer, pulvériser, concasser.

Լեռն. s. bocardage; broyage; broyement.

Լեռնակոյս. s. bassin, vallée.

Լեռն. V. **Լեռն**.

Լեռնակոյս. s. lobe du foie.

Լեռնակոյս. s. path. hépatite.

Լեռնակոյս. s. bot. germandrée.

Լեռնակոյս. s. path. maladie de foie.

Լեռնակոյս. s. le côté du foie.

Լեռնակոյս. a. aruspice

Լեռնակոյս. s. aruspice.

Լեռնակոյս; a. hépatique.

Լեռնակոյս. V. **Լեռնակոյս**.

Լեռնակոյս. s. path. hépatite.

Լեռնակոյս. s. minér. hépatite.

Լեռն. a. qui est sans poil, pelé; aigu. [sans poil.

Լեռնակոյս. a. qui a le corps

Լեռնակոյս. a. qui a la peau sans poil, lisse. [son poil.

Լեռնակոյս. vn. se peler, perdre

Լեռնակոյս. s. état de ce qui est pelé, sans poil, lisse.

Լեռնակոյս. va. remplir, emplir, combler; rassasier, satisfaire, assou-

vir; accomplir, compléter, suppléer; **տեղ** —; tenir lieu de; rem-

placer; **աղեղ** —; bander ou tendre l'arc.

Լեռնակոյս. V. **Լի**; **իրենդ** — **մարդ**, homme plein de lui-même.

Լեռնակոյս. vn. se remplir, être rempli, venir à son comble; **սիրտ** —; avoir le cœur plein, gros.

Լեռնակոյս. V. **Լի**; **աղեղ** — **աղեղ**, visage plein;

— **աղեղ**. V. **Լի**; **աղեղ** — **աղեղ**, visage plein.

Լեռնակոյս. s. léviathan.

Լեռն. s. escarpe; **աղ** — à pic.

Լեռն **լեռն**. a. tout plein.

Լեռն. V. **Լի**.

Լեռն. s. marelle.

Լի. a. plein, rempli, comble; — **իրենդ** — **մարդ**, homme plein;

իրենդ — **մարդ**, homme plein de reconnaissance, d'amour, de fautes; — **աղ** — **աղ**, à pleines mains; — **աղ**;

plein ou couvert de gloire; — *աւարդ*, chargé de butin; adv. pleinement, complètement; *լի ելի*. V. *Լիւլի*.
Լիւթալի. a. comblé de bonheur, très-heureux.
Լիւթալի. adv. à pleine bouche, de bon cœur.
Լիւթալի. a. qui coule abondamment, abondant.
Լիւթալի. adv. à poignée, à pleines mains.
Լիւթալի. a. bien tendu.
Լիւթալի. a. qui a le plein pouvoir; — *ղեկաւ*, ministre plénipotentiaire.
Լիւթալի. s. plein pouvoir.
Լիւթալի. adv. à plein poumons; — *շնչել ծծել*, respirer —.
Լիւթալի. a. en pleine lune; s. pleine lune.
Լիւթալի. a. parfait, plein, entier; complet; adv. parfaitement, entièrement, pleinement; — *հշտանութիւն*, pouvoir absolu; — *հեղաշնչութիւն*, indulgence plénière.
Լիւթալի. adv. à pleines mains.
Լիւթալի. a. qui tire bien un arc.
Լիւթալի. a. abondant; généreux, libéral.
Լիւթալի. a. qui a plusieurs griffes; plein de griffes.
Լիւթալի. a. qui a plein espoir, qui est plein d'espoir, d'espérance; — *լիւթալի*, avoir plein espoir.
Լիւթալի. vn. être plein, rempli, comblé, se remplir; se rassasier.
Լիւթալի. adv. à pleine vapeur, à toute vapeur.
Լիւթալի. a. tout plein, comblé.
Լիւթալի. a. raconté en détail, détaillé.
Լիւթալի. V. *Լիւթալի*.
Լիւթալի. a. qui comble de dons, très généreux; comblé de dons, de biens.

Լիւթալի. adv. pleinement, abondamment.
Լիւթալի. a. plein de fruits, fertile.
Լիւթալի. a. surabondant.
Լիւթալի. a. plein de colère.
Լիւթալի. va. remplir, combler; rassasier de.
Լիւթալի. s. oliban.
Լիւթալի. s. bot. arbre qui produit l'oliban.
Լիւթալի. V. *Լիւթալի*.
Լիւթալի. va. nettoyer en léchant, dévorer.
Լիւթալի. } va lécher.
Լիւթալի. }
Լիւթալի. s. lycée.
Լիւթալի. s. lac, étang; fig. — *լիւթալի*, oeil.
Լիւթալի. s. bot. citron.
Լիւթալի. s. chim. acide citrique.
Լիւթալի. s. limonade.
Լիւթալի. } s. bot. citronnier.
Լիւթալի. }
Լիւթալի. s. limbes. [sile.
Լիւթալի. s. minér. ambre fossile.
Լիւթալի. s. gencive; *ղեկալի լիւթալի*, avoir mal aux gencives.
Լիւթալի. s. origine, génération, création.
Լիւթալի. v. auxil. être, exister; devenir, se convertir, se faire, se rendre; se trouver, avoir lieu, arriver; — *ղեկալի*, se faire prêtre; — *լիւթալի*, devenir homme.
Լիւթալի. V. *Լիւթալի*.
Լիւթալի. adv. pleinement.
Լիւթալի. V. *Լիւթալի*.
Լիւթալի. s. plénitude, abondance, foison; satiété; *ի* —, à satiété.
Լիւթալի. a. plein, comble; adv. pleinement, tout plein, a foison.
Լիւթալի. s. essieu.
Լիւթալի. s. poulie.

Լ. ար. s. livre (poids); liare.
Լ. ր. s. plein, plénitude.
Լ. րա. s. livre (monnaie d'or).
Լ. րթ. a. effronté, impertinent, insolent, dévergondé, impudent, cynique.
Լ. րգ. s. osselet; — **լուրալ.** jouer aux — s.
Լ. րոյ. V. **Լ. ալ.**
Լ. րաւի s. oppression, vexation, tourment, mauvais traitement; viol.
Լ. րի. vn. opprimer, vexer, mal-traiter, tourmenter, torturer; violer, déshonorer.
Լ. րի. a. celui qui vexe, qui tourmente. (**լուրի.**)
Լ. րաւի ou **Լ. րաւ.** V. **Լ. րի.**
Լ. րաւի. V. **Լ. րաւի.**
Լ. րաւի. a. corrompu.
Լ. րաւի. a. qui porte un joug.
Լ. րաւի. a. qui met un joug.
Լ. րաւ. s. levier; balance.
Լ. րաւի. a. s. attelé au même joug, uni sous le même joug; collègue, associé, compagnon; conjoint, époux, épouse.
Լ. րաւաւաւաւի. s. dispute, querelle; mauvais ménage.
Լ. րաւաւաւի. a. conjugal.
Լ. րաւի. va. atteler au même joug, atteler ensemble; conjoint, joindre, unir; unir par mariage.
Լ. րաւաւաւի. s. conjonction, jonction, union, lien; mariage; astr. syzygie; conjonction de deux planètes. (un joug.)
Լ. րաւի. a. qui tire, qui porte
Լ. րաւի. a. détaché du joug, détélé; séparé de corps.
Լ. րաւաւաւաւի. s. séparation de corps.
Լ. րի. va. atteler au joug, atteler; joindre, unir.
Լ. րի. a. qui résiste au joug.

Լ. րի. a. qui secoue le joug; récalcitrant, rebelle; — **լուր.** secouer le joug, se mettre en liberté.
Լ. րի. a. qui s'attelle facilement.
Լ. րաւ. V. **Լ. րաւ.**
Լ. րաւ. s. anat. zygoma.
Լ. րաւ. a. uni sous le même joug; conjoint, associé, compagnon; pareil, correspondant,
Լ. րաւի. va. joindre, unir, rejoindre; gram. conjuguer; **լ. ր.** —, unir, réunir.
Լ. րաւաւաւի. s. conjonction, jonction, union; astr. syzygie, conjonction de deux planètes; gram. conjugaison.
Լ. րաւ. s. acre.
Լ. րաւ. V. **Լ. րաւ.**
Լ. րաւ. vn. être sans pudeur, se conduire avec impudence, être lubrique, cynique, insolent, mener une vie déréglée.
Լ. րաւ. V. **Լ. րաւ.**
Լ. րաւ. V. **Լ. րաւ.**
Լ. րաւ. va. faire perdre la pudeur, rendre impudent, obscène.
Լ. րաւաւաւաւի. s. propos obscène.
Լ. րաւաւաւ. a. d'une parure dévergondée, obscène.
Լ. րաւ. s. impudent, lubrique, libertin, déréglé, débauché, insolent, effronté, dévergondé, lascif, obscène, déshonnête.
Լ. րաւ. V. **Լ. րաւ.**
Լ. րաւաւաւի. V. **Լ. րաւաւաւի.**
Լ. րաւ. s. litière.
Լ. րաւաւաւի. s. impudence, lubricité, vie déréglée, dévergondage, effronterie, déshonnêteté, obscénité, impudicité, libertinage.
Լ. րաւ. va. salir, souiller.
Լ. րաւ. vn. se salir. (propre.)
Լ. րաւ. a. sale, dégoûtant, mal.
Լ. րաւ. s. grand lac.
Լ. րաւ. s. petit lac, étang.

Լճակ. vn. s'étendre en lac, étaler.
Լճափ. } s. bord du lac.
Լճիկ. }
Լճիկ. V. Լճափ.
Լճիկ. va. presser, comprimer, serrer.
Լճիկ. V. Լճափ.
Լճիկ. vn. finir, être terminé.
Լճիկ. va. finir, achever, terminer.
Լճիկ. a. path. scorbutique.
Լճիկ. a. scorbutique.
Լճիկ. } s. path. scorbutique.
Լճիկ. } but.
Լճիկ. s. path. gingivite.
Լճիկ. va. baratter, battre le lait.
Լճիկ. va. emplier, remplir, combler; rassasier, satisfaire, assouvir; accomplir, compléter, suppléer; consommer, achever; effectuer, réaliser; charger.
Լճիկ. vn. se laver; se baigner, prendre un bain.
Լճիկ. s. action de se laver, de se baigner; bain.
Լճիկ. s. baignoire, bain; salle de bain. V. Լճիկ.
Լճիկ. va. laver, baigner.
Լճիկ. s. baigneur.
Լճիկ. s. bot. tomate.
Լճիկ. va. embobiner, embaubiner.
Լճիկ. s. seul, simple; privé ou dépourvu de; vide, désert; adv. seulement, uniquement.
Լճիկ. V. Լճիկ. adv.
Լճիկ. s. brique, pain de savon.
Լճիկ. s. nage, natation; V. Լճիկ.
Լճիկ. vn. nager.
Լճիկ. a. s. nageur, qui nage; poisson.
Լճիկ. s. nageur; plongeur.
Լճիկ. s. caleçon de bain.
Լճիկ. s. rouleau.
Լճիկ. va. mâchonner.

Լճիկ. a. liquide, fluide; lâche, mou.
Լճիկ. s. lumière; clarté, éclat, splendeur; jour; est; — **Լճիկ** — **Լճիկ**, exposer à la lumière, mettre au jour, au grand jour, donner publication, publier, livrer à la publicité; — **Լճիկ**, revenir au jour, voir le jour, venir au monde; **Լճիկ** — **Լճիկ**, mon âme, ma vie, mon cher, mon très-cher.
Լճիկ. s. ichtyol. lotte.
Լճիկ. } s. ornith. caille;
Լճիկ. } **Լճիկ** — **Լճիկ**, caille-
Լճիկ. } eau.
Լճիկ. s. cage à cailles.
Լճիկ. V. Լճիկ.
Լճիկ. s. ornith. cailleteau.
Լճիկ. } s. salive, bave.
Լճիկ. }
Լճիկ. s. anat. membrane muqueuse, la muqueuse.
Լճիկ. s. salivation.
Լճիկ. a. salivaire.
Լճիկ. a. salivaire.
Լճիկ. } a. baveux.
Լճիկ. }
Լճիկ. va. agacer les dents.
Լճիկ. s. paresseux.
Լճիկ. s. moll. limace.
Լճիկ. s. zool. couleuvre.
Լճիկ. s. path. convulsion.
Լճիկ. s. puce; — **Լճիկ** — **Լճիկ**, chercher des puces, épucier.
Լճիկ. s. bot. pouliot.
Լճիկ. V. Լճիկ.
Լճիկ. s. bot. psyllion.
Լճիկ. a. qui peut se laver; — **Լճիկ**, bain.
Լճիկ. va. laver; baigner; — **Լճիկ**, débarbouiller, se débarbouiller.
Լճիկ. s. lavoir.
Լճիկ. s. ablution (l'eau qui sert à laver le calice après la communion).
Լճիկ. s. lavure.

Լուացարան. s. lavoir; baignoire; lavabo. [seur.

Լուացարար. s. laveur, blanchis-

Լուացարարահ. sf. blanchisseuse.

Լուացիկ. a. qui sert à laver, à baigner; — *կոնք*, bain de pieds.

Լուացու, **Լուացուկ**. s. rinçure. [gner.

Լուացուի. vn. se laver; se bai-

Լուացուկ. s. bot. lavande.

Լուացուկ. spl. rinçure; lavasse.

Լուացում. s. action de laver, de baigner, lavage; ablution.

Լուաց. s. blanchissage.

Լուացոփ. s. ablution.

Լուփա. s. bot. haricot.

Լուի. va. ourler.

Լուփրական. s. luthérien.

Լուփրականափ. s. luthéranisme. [de jardin.

Լուփ. s. entom. altises, puces

Լուխոս. V. **Լուախոս**.

Լուծ. s. joug; fig. joug, servitude, asservissement; couple, paire; *լուծե եղանց*, attelage de bœufs; — *բթափել*, secouer le joug.

Լուծակ. s. chim. solution.

Լուծական. a. soluble.

Լուծականություն. s. solubilité.

Լուծի. va. délier, détacher, défaire, dénouer; débrouiller, dé mêler; dissoudre, décomposer, liquéfier, fondre; dissiper, détruire, trancher, faire cesser, apaiser; résoudre, expliquer; délivrer, affranchir, débarrasser; affaiblir, énerver; analyser; purger; violer, enfreindre; *փորս կը լուծե*, j'ai le dévoiement, la diarrhée, la colique; — *ամուսնութիւնը*, dissoudre un mariage; *պահքը* —, rompre le jeûne.

Լուծից. a. qui délie, dissolvant; laxatif.

Լուծողական. a. laxatif.

Լուծում. s. solution.

Լուծուիլ. vn. se délier, se dénouer; se dissoudre, se décomposer; être destitué.

Լուծում. s. dissolution, décomposition; solution, dénoûment; analyse, explication; violation, infraction, destruction; — *սրտաշի*, diarrhée, dévoiement; — *ամուսնութեան ժողով*, dissolution d'un mariage, d'une assemblée. [etc.

Լուդ. et tout ses dérivés V. **Լուդ**,

Լուծայ. s. obole, monnaie.

Լուծայառու. s. agio.

Լուծայափոխ. s. changeur.

Լուծայափոխութիւն. s. change.

Լուռ. a. silencieux, muet, taciturne; — *ըլլալ զիտ*, garder le silence, être silencieux, rester muet, ne dire mot, se taire; — *կեցիք*, tais-toi, chut!

Լուռ լուռ, **Լուռ մուռ**. a. taciturne, silencieux, muet; adv. tacitement, silencieusement, sans rien dire, tout bas.

Լուսաբանիլ. va. éclaircir, expliquer clairement.

Լուսաբանութիւն. s. éclaircissement.

Լուսաբաց. s. pointe du jour, aurore, aube; — *թիւ*, à la pointe du jour, à l'aube.

Լուսաբեր. a. qui porte la lumière; s. fenêtre; Lucifer, étoile du jour.

Լուսաբանակ. a. qui demeure dans la lumière, céleste. [neux.

Լուսաբարբա. s. ardent, lumi-

Լուսաբուժութիւն. s. méd. photothérapie.

Լուսաբուդիլ. a. qui jaillit de la lumière, lumineux.

Լուսալեզ. a. beau comme la lumière, lumineux, brillant.

Լուսալեզաց. a. illuminé, éclairé.

Լուսագնաց. s. photosphère.
 Լուսագրական. a. photographique.
 Լուսագրել. va. photographier.
 Լուսագրութիւն. s. photographie.
 Լուսազարդ. a. orné de lumière, lumineux, illuminé.
 Լուսազարդել. va. illuminer.
 Լուսազարդում. V. Լուսազարդ [tion.
 Լուսազարդութիւն. s. illumination.
 Լուսազգաց. } a. revêtu du lu-
 Լուսազգես. } mière, illuminé,
 lumineux, éclatant.
 Լուսազրկ. a. privé de lumière.
 Լուսառոյ. a. qui a l'éclat de la lumière, brillant
 Լուսալի. } a. rempli de lumière,
 Լուսալիւր. } lumineux, fort brillant.
 Լուսածին. a. qui engendre, produit la lumière, photogénique; s. chim. phosphore.
 Լուսածղ. a. qui a le bras blanc comme la lumière.
 Լուսածնական. a. chim. phosphorique. [reux.
 Լուսածնային. a. chim. phosphore.
 Լուսածնա s. chim. phosphate.
 Լուսակալ. s. flambeau, chandelier; veilleuse.
 Լուսակերպ. a. en forme de lumière, lumineux
 Լուսակիզ. a. lumineux, éclatant, brillant.
 Լուսակիր. a. qui porte la lumière, lumineux, luisant; s. chim. phosphore. [blancs.
 Լուսահեր. a. qui a des cheveux
 Լուսահոգի. a. d'heureuse mémoire, feu, défunt. [culeuse.
 Լուսադիր. s. fontaine mira-
 Լուսահաճ. } a. étincelant,
 Լուսահիւ. } scintillant, luisant, brillant, éclatant.

Լուսամի. a. éclairé; — մարդ, homme —.
 Լուսամու. V. Լուսացայ.
 Լուսամիտ. s. abat-jour.
 Լուսանայ. vn. commencer à faire jour, à faire clair, à être jour; 42 լուսանայ, le jour se lève ou commence à poindre.
 Լուսանկար. s. photographie; photographie.
 Լուսանկարել. va. photographier.
 Լուսանկարիչ. s. photographe.
 Լուսանկարչական. a. photographique.
 Լուսանկարչատուն. s. atelier de photographie. [graphie.
 Լուսանկարչութիւն. s. photo-
 Լուսան. s. zool. lynx.
 Լուսանոյլ. V. Լուսանոցանց.
 Լուսանցագրութիւն. s. note marginale.
 Լուսանցայ. s. lucarne.
 Լուսանց. s. marge.
 Լուսաաւիդ. V. Լուսազգաց.
 Լուսաչափ. s. photomètre.
 Լուսաչափական. a. photométrique. [trie.
 Լուսաչափութիւն. s. photomé-
 Լուսաչափային. V. Լուսազարդ.
 Լուսապայծառ. a. brillant de lumière, éclatant.
 Լուսապակեր. s. spectre solaire.
 Լուսապակերայ. s. spectroscopie.
 Լուսապարգիւ. a. qui donne de la lumière.
 Լուսապակ. a. entouré d'une couronne lumineuse; s. auréole, nimbe.
 Լուսաքոտ. s. lustre.
 Լուսափիւ. a. qui répand de la lumière, luisant, éclatant.
 Լուսալառ. a. ardent, luisant, lumineux.
 Լուսալսակ. va. illuminer.

Իււմմաւսփիւ. s. illumination.

Իււմմիֆմգրափիւ. s. photolithographie.

Իււմմաւր. a. lumineux.

Իււմմաւիւ. a. semblable à la lumière, lumineux.

Իււմմաւ. a. qui donne de la lumière, illuminateur; — րու, donner de la lumière, illuminer, éclairer.

Իււմմաւսփիւ. s. phototypie.

Իււմմաւ. s. croisée, fenêtre; baptistère; ֆգ. — ք, les yeux.

Իււմմաւր. s. sacristain.

Իււմմաւիւ. s. projecteur.

Իււմմաւ. a. plein de lumière.

Իււմմաւ. a. lumineux, luisant, clair; s. lumineuse, astre

Իււմմաւրաւիւ. adv. clairement.

Իււմմաւրաւիւ. a. éclairé, qui a l'esprit éclairé.

Իււմմաւրաւիւ. adv. clairement.

Իււմմաւիւ. va. illuminer, éclairer; éclaircir; manifester. [րի].

Իււմմաւիւ. V. Իււմմաւ.

Իււմմաւիւ. s. illuminateur; Ի. Գրիգոր — Հայաստանիւ. St. Grégoire, l'— de l'Arménie.

Իււմմաւափիւ. s. clarté, éclat, lumière; illumination; éclairage.

Իււմմաւաիւ. vn. luire, briller, être éclairé, être éclairci.

Իււմմաւիւ. a. brillant de lumière, luisant, resplendissant, éclatant, brillant. [éclat].

Իււմմաւիւ. vn. briller avec

Իււմմաւափիւ. s. éclat, lumière, clarté, splendeur.

Իււմմաւ. V. Իււմմաւիւ.

Իււմմաւաւ. a. qui a des plumes éclatantes, brillant.

Իււմմաւաիւ. a. luisant.

Իււմմաւափիւ. s. photogravure.

Իււմմաւ. a. minér. marcassite. Իււմմաւ. a. de lumière, lumineux.

Իււմմաւ. V. Իււմմաւ.

Իււմմաւ. s. lueur, petite lumière.

Իււմմաւ. s. lune, astre ou flambeau de la nuit; նոր —, nouvelle lune; Կարպետիւ. — ևւմմաւ —, pleine lune.

Իււմմաւ. s. path. albugo.

Իււմմաւափիւ. s. sélénographie.

Իււմմաւ. V. Իււմմաւ.

Իււմմաւ. } s. clair de lune.

Իււմմաւ. } s. clair de lune.

Իււմմաւաւ. a. lunaire, de la lune; — ամիս, mois lunaire.

Իււմմաւաւ. V. Իււմմաւ.

Իււմմաւաւ. a. qui a la forme d'une lune, orbiculaire.

Իււմմաւիւ. a. lunaire.

Իււմմաւափիւ. s. parasélène. [lune].

Իււմմաւաւ. s. adorateur de la lune. Իււմմաւաւ. adv. comme la lune.

Իււմմաւ. V. Իււմմաւաւ.

Իււմմաւ. s. minér. sélénite.

Իււմմաւ. s. la lune.

Իււմմաւ. s. Jupiter (planète).

Իււմմաւ. V. Իււմմաւ.

Իււմմաւ. s. minér. marcassite. [épileptique].

Իււմմաւ. a. s. path. lunatique,

Իււմմաւ. vn. path. être lunatique ou épileptique, être sujet à des attaques d'épilepsie.

Իււմմաւափիւ. s. path. maladie lunatique, épilepsie.

Իււմմաւ. } V. Իււմմաւաւ.

Իււմմաւ. } V. Իււմմաւաւ.

Իււմմաւ. V. Իււմմաւաւ.

Իււմմաւ. s. bot. lotus.

Իււմմաւ. V. Իււմմաւաւ.

Իււմմաւ. s. bot. le fruit du miococulier.

Իււմմաւ. s. audition, action d'enten-

dre; out-dire, nouvelle, bruit; renommée, bruit; — *աւել*, avertir, annoncer; — *օր*, jour ouvrable; jour de travail.

Լարք. a. glauque.

Լարգ. a. grave, sérieux.

Լարց օտօմի. s. bot. iris.

Լարս. s. seps.

Լարցանի. va. allumer, enflammer, brûler.

Լարցափայ. V. **Լարցի.**

Լարցի. s. affume.

Լարցի. s. allumetic.

Լափ. s. ichtyol. alose.

Լարծ. a. glissant.

Լարո. V. **Լի.**

Լարու. s. arçonneur, batteur de coton.

Լարծի. va. rendre glissant.

Լարծի. vn. glisser.

Լարուն. } a. glissant.

Լարու. } a. glissant.

Լարուն. V. **Լիարսի.**

Լարի. V. **Լիարսի.**

Լարսի. V. **Լիարսի.**

Լարս. } a. qui reste silen-

Լարս. } cieux, silencieux, taciturne, bouche close.

Լարս. a. qui aime le silence, qui aime à garder le silence, taciturne.

Լարսի. s. taciturnité.

Լարիայ. adv. silencieusement, sans rien dire, tacitement, en silence.

Լար. vn. se taire, garder le silence, cesser de parler; va. taire, passer sous silence.

Լարի. va. faire taire, imposer silence; faire cesser.

Լար. } a. silencieux, muet, ta-

Լար. } citurne; calme, tranquille; solitaire; adv. silencieusement, tacitement; *լարի օր*, silencieux, muet; adv. silencieusement.

Լարի. s. silence; taciturnité; calme, tranquillité; — *լարի օր*, passer sous silence; *լարի* —, profond silence; *լարի օր*, silence! chut!

Լար. V. **Լի.**

Լարսի. a. acoustique.

Լարսի. s. phys. acoustique. [բի.]

Լարսի. V. **Լարսի.**

Լարս. a. acoustique.

Լար. a. qui aime beaucoup à entendre, à écouter.

Լար. s. ouïe; salle d'audience, auditoire; salle de conférence.

Լար. va. entendre, ouïr, écouter; entendre, comprendre; exaucer; *լարի օր*, faire semblant de ne pas entendre, faire la sourde oreille.

Լարի. s. cornet acoustique.

Լար. a. qui peut être entendu; écoutant; — *լարի*, faire entendre ou exaucer; — *լարի*, être entendu, exaucé.

Լարի. s. ouïe; audition.

Լարի. s. action d'entendre, audition.

Լարի. va. faire entendre.

Լարի. a. blanchâtre, blanchissant. [blanc.]

Լարի. vn. blanchir, devenir

Լարի. s. paksung, argent, maillecort.

Լարի. va. faire blanchir.

Լարի. s. platine.

Լարի. s. bot. gainier.

Լար. a. écoutant, auditeur, disciple, obéissant, docile à; — *լարի*, écouter, prêter l'oreille.

Լարի. a. auditif.

Լարի. s. audition; ouïe; obéissance, docilité.

Լարի. vn. être ouï, être exaucé, être entendu.

Լար. V. **Լար.**

Lrabh. s. bot. microscopier.
Lrapbr. s. reporter.
Lrapbrnph. s. métier de reporter, reportage.
Lrapbrnph. sf. femme reporter.
Lraqhr. s. gazette, journal.
Lraqhrndun. V. **Lraqhrndun.**
Lraqhrndun. s. rédacteur en chef d'un journal.
Lraqhrndun. s. marchand de journaux.
Lraqhrn. s. journaliste.
Lraqhrnph. s. journalisme.
Lrapbrp. V. **Lraqhr.**
Lrahunuf. s. reporter.
Lrang. vn. se compléter, s'accomplir, être complété, consommé, être au complet, au comble.
Lruant. s. reporter.
Lrang. va. compléter, accomplir, achever, mettre le comble à.
Lrangph. a. completif, complémentaire.
Lrang. s. reporter.
Lrapur. adv. effrontément, impudiquement, impertinemment, avec impertinence.
Lrapur. a. qui parle effrontément, impudent, mal embouché, insolent.
Lrang. V. **Lrbp.**
Lrang. V. **Lrapph.**
Lrang. va. rendre effronté, insolent.
Lrbp. V. **Lrbp.** — *ut*, infâme amour; — *ut*, visage hardi, effronté.
Lrbp. vn. prendre un air effronté, insolent, se conduire avec impudence, faire ou dire des impertinences.
Lrapph. s. effronterie, insolence, impudence, dévergondage, impertinence, ton impertinent, cynisme.

Lrapph. sf. une effrontée.
Lrapph. V. **Lrapur.**
Lrapph. a. glauque.
Lrapph. vn. devenir bleu foncé, s'assombrir.
Lrbp. s. trottoir.
Lrapph. V. **Lrbp.**
Lrbp. s. plénitude, totalité, intégrité, comble; accomplissement, achèvement, comble, consommation; rassasiement, satiété; réunion, multitude; — *ut*, pleine lune; — *ut*, pour comble de.
Lrbp. V. **Lrbp.**
Lrapur. V. **Lrapur.**
Lrapur. s. pot, pastel.
Lrapur. a. qui a l'air sérieux; adv. d'un air sérieux.
Lrapur. a. sérieux, qui pense sérieusement.
Lrapur. s. zool. isatis, renard.
Lrbp. V. **Lrbp.**
Lrapph. V. **Lrapph.**
Lrang. vn. devenir sérieux.
Lrapur. adv. sérieusement.
Lrang. va. rendre sérieux.
Lrapur. s. minér. lapis lazuli, lazulite.
Lrbp. V. **Lrbp.**
Lrapph. V. **Lrapph.**
Lrbp. s. sérieux, caractère sérieux.
Lrbp. V. **Lrapur.**
Lrbp. s. espion, mouchard.
Lrbp. adv. comme un espion, comme un mouchard.
Lrbp. va. épier, guetter, espionner, moucharder.
Lrbp. s. espionnage.
Lrbp. s. mar. cale.
Lrbp. V. **Lrang.**
Lrbp. V. **Lrbp.**
Lrbp. a. plein.
Lrbp. va. remplir, emplir, combler, rassasier; accomplir, compléter, effectuer.

**2. Agente, a. celui qui remplit,
qui accomplit.**

Lipash. } va. écorcher les mots,
Lipash. } les prononcer trop vite,
bredouiller.

2. phn. a. qui écorche les mots, prononce trop vite, bredouilleur.

Lipson. f. s. bredouillement.

l. f. m. b. l. va. abandonner, délaisser, laisser, quitter; décourager, abattre.

Lfbj. V. Lfawfibj.

ԼԲԵՐՏԵԿԻ, Վ. ԼԲՈՒԳՈՐՏԵԿԻ,

abattre, vn. se décourager, s'abattre, s'abandonner, perdre courage, être abattu, se laisser abattre.

2. f. m. u. s. délaissement, abandon.

don; découragement, abattement.
 1. *sa-gum-shi*. va. décourager, abattre.

L'anglais. a. décourageant.

Lev. s. capote; lévite.

L. s. bot. cyclamen, pain de
pourceau.

Lycium. s. bot. bryone, couleuvrée, vigne blanche; anthropomorphon; racine de la mandragore.

Lon. s. hot. algae.

Longuef. s. algues.

Loumoufurf. s. lieu convert d'al-
gues.

Lonumbrif. s. bot. bétaine.

Louwals. a. couvert d'algues.

Leah Christ. V. Lonnabris.

10

U. (khé=KH) s. treizième lettre de l'alphabet et huitième des consonnes; quarante, quarantième.

Champ. s. tromperie, attrapa, duperie, fourbe.

tromperie, s. tromperie, duperie, supercherie, friponnerie, fourberie, surprise.

Trompeur, a. s. trompeur, attrapeur, fourbe, chevalier d'industrie, fripon. [duperie.]

tramp. *va. tromper, duper, abuser, décevoir, attraper; trampa* —. *tricher.*

Leucophrys. s. faux moine.

**trompeur, dé-
 trompeur. } cevant, fraudu-
 leux, faux, illusoire, captieux.**

խաբու-խաւբու. V. խաբարայ.
խաբարայիմ. s. tromperie, du-
perie, attrape; illusion; *խաբ* և *դէ*
—, tricherie.

humpis. a. trompeur.

hump/humb, va. duper.

hounpungf. V. hounpungf.

lumpn. vi. se tromper, s'abuser, être trompé, être dupé ou attrapé, se laisser prendre ou attraper par.

houpmauph. a. trompeur, patelin,
faux, illusoire.

long, s. mus. note.

lwanqqhpf. s. mus. méthode, livre
de notes.

lungbrunſt. s. bot. astragale.

l'ouïe. s. guerre, combat; querelle, dispute, sédition.

Խաղաղարծ. } a. guerrier, bel-
Խաղաղար. } liqueux; sediti-
eux, factieux.

Խաղաղ. s. moult.

Խաղաղի. vn. détériorer, abî-
mer, gâter, corrompre, détruire;
délabrer; chiffonner, froisser.

Խաղաղաւ. s. détérioration.

Խաղաղ. s. dame, madame.

Խաղաղաւաղի. a. digne d'une
dame. [azurin.

Խաղ. s. rude, aspiré; glauque;

Խաղաղի. a. azurin.

Խաղաղի. s. chim. cyanogène.

Խաղաղ. a. qui a les yeux glau-
ques.

Խաղաղաւ. a. populacier; — ou
— *աղաղի մարդիկ*, la populace,
le bas peuple.

Խաղաղ. a. glauque.

Խաղաղի. s. bot. ornithogale.

Խաղ. s. grain de beauté, mouche.

Խաղաւ. s. tête, hure d'animal;
Խաղաւաղի. adv. avec la tête,
la tête avec. [bre.

Խաղաղ. s. bot. bruyère, en ar-
Խաղաղաւաղի. spl. arch. trigly-
phes.

Խաղաղի. V. *Խաղաղի.*

Խաղաղի. V. *Խաղաղի.*

Խաղաղաւ. s. zool. limaçon; s. hé-
lice.

Խաղաղ. s. anat. humérus.

Խաղաղ. s. calife.

Խաղաղաւաղի. s. califat.

Խաղաղ. s. chaudière.

Խաղաղ. s. bot. arabette.

Խաղաղ. V. *Խաղաղի.*

Խաղաղ. V. *Խաղաղի.*

Խաղաղի. va. cribler, tamiser,
passer.

Խաղաղաւաղ. s. grand rabbin.

Խաղաղաւ. s. cuisinier, chef.

Խաղաղ. s. présure.

Խաղաղի. va. cailler.

Խաղաղ. s. cailllette.

Խաղաղ. a. qui n'est pas solide;
qui est sans fondement, instable,
roulant, frêle.

Խաղաղաւ. a. dur, aspiré.

Խաղաղ. va. déplacer, remuer
ou faire sortir de sa place. dé-
truire, abattre, ruiner; réfuter;
աղաղի — démettre, disloquer,
déboîter, luxer.

Խաղաղ. vn. se déplacer, remuer.

Խաղաղաւ. s. déplacement, dés-
truction; *աղաղի* —, di-locat-
ion, luxation, désarticulation.

Խաղաղ. a. mordant

Խաղաղաւ. s. morsure.

Խաղաղի. va. mordiller.

Խաղաղ. a. mordant.

Խաղաղ. s. petit jabot.

Խաղ. s. jabot.

Խաղի. s. mords.

Խաղաղ. va. mordre, piquer; *ա-
ղաղ* —, s'entre mordre.

Խաղաղաւ. s. morsure. [sure.

Խաղաղաւ. s. action de mordre, mor-

Խաղ. a. vert, qui n'est pas mûr;
aigre, acerbe; fig. dur, cruel, in-
humain; inexpérimenté. novice,
mal degrosi, ignorant.

Խաղաղաւաղի. s. s. impru-
dence, puérilité, ignorance.

Խաղաղաւ. a. cueilli sans être
assez mûr, vert; frais, récem-
ment fait; — *աղ*, huile vierge.

Խաղաղ. a. qui n'a pas l'esprit
mûr, enfant, s. t.

Խաղաղաւ. s. défaut de matu-
rité, verdeur, crudité; cruauté; V.
Խաղաղաւաղի.

Խաղ. s. mets; viande.

Խաղաղաւ. va. cuisiner, faire
la cuisine.

Խաղաղ. } s. cuisinier, chef.
Խաղաղ. }

Խաղաղաւ. s. cuisine.

Խաղաղաւաղի. s. l'art de cui-
siner; mets.

Խոհարար *h. sf. cuisinière, :*

Խոհանոցի ս. bot. Կաթիլ.

Bouhauk, s. café.

hombro, va. brúler, gâter.

jeu, s. jeu, amusement; niche; tour; plaisanterie, raillerie, mauvais tour, moquerie; chanson; air; — *jeu de mots*, *jeu de ha-*
sard; — *chanter un air*.

marais. s. marécage, marais, flaque, lagune.

Երանգաբանի. vn. badiner.

Հայագու. Գր. 8. խալե.

Jeunquij. vn jouer, s'amuser; danser; fig. plaisanter, railler, se jouer ou se moquer de.

Յօյեթ *jouet, joujou, himbelot, babiole; fig. jouet, plaisir*; — **ըլլալ** *être, devenir le jouet de*; — **խելել** *faire le jouet de*; — **երգաւ բախտին** *il fut le jouet de la fortune, la fortune s'est jouée de lui.*

Jouet, *mf. s.* jouet, joujou, habiole, bimbelot; bagatelles, colifichets; *fig.* jouet; *anat.* article, articulation.

**Бонгулѣвъ ѡ.с. marchand
de jonets, bimbetotier.**

Wangman, va. tanner.

**Խորայտարդ. s. corroyeur, tan-
neur.**

Խաղախորդանոց. 1 ռ. 1անն-

Խաղախորդարան. / rie.

ՅԵՄԵՂՍԻԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, Տ. ԼՈՐՈՐԱՅԵ.

**Ճաղակատարի բլիթ. V. Խեղ
կատարի.**

bonaparte. s. partenaire.

հանգստի. a. calme, paisible, paci-
fique, tranquille; — **մտք**, esprit
reposé; adv. paisiblement, tran-
quillement, pacifiquement.

bonquampur, adv. pacifique-

ment.

Donquixote de la Mancha, a qui vit en paix,

Խաղաղությունը. 2. entassé paisi-
blement.

бузмангаджи, ж. qui trouble
la tranquillité, turbulent, remuant,
trouble-fête.

tranquilliser, vn. être calme, tranquille, paisible, se tranquilliser, se calmer, être ou vivre en paix.

houngoungoung. a. s. gardien ou conservateur de la paix.

bonapartiste a. qui aime la paix,
amateur de la paix, paisible, pa-
cifique.

Խանդաղախիզ. a. paisible, doux.

hwaqunqawpraphtsi. s. amour
de la paix, modération.

bonheur. a. s. pacificateur,
pacifique. [tion.]

hwaqunruip:LG.s pacifica

Խաղաղագետ. Վ. Խաղաղիկ.

համադարձում. s. pacification.

houng-hui-tse. a. très calme, paisible, pacifique.

Խաղաղիկ. va. pacifier, calmer,
tranquilliser.

Խաղաղեցնել. V. Խաղաղել.

հաղադիլ. vn. se tranquilliser,
se calmer.

հաղադիկ. adv. paisiblement,
tranquillement.

Խաղաղութիւն. s. paix; calme, tranquillité, repos: — **ընել,** faire

la paix; — *Թեամբ*, avec paix;
Զարդը Խորին անդարդ —, douce.

profonde paix; *ḥay ḥay, ḥay ḥay*, demeurez en paix.

adieu: — *ruwñq-wpik*, troubler

le repos.

hannunifn. s. joueur.
hannunifn. s. passion du

Խաղաղ. s. méd. cellulaire; —
քիւլ, gargariser.
Խաղաղիկ. V. **Խաղաղ** **իկիկ**.
Խաղաղանիկ } s. lieu de jeux; théa-
Խաղաղանիկ } tre.
Խաղաղարկութիւն. s. jeu; repré-
 sentation.
Խաղաղաց. a. coulant, courant, fluide;
 V. **Խաղաղաց**.
Խաղաղացող. s. joueur.
Խաղաղացիկ. V. **Խաղացիկ**.
Խաղաղաց. s. cours, courant, flux,
 effusion; marche, mouvement,
 progrès.
Խաղաղաւոր. s. path. furoncle.
Խաղաղ. spl. pièges, embûches.
Խաղաղիկ. s. compagnon de jeu,
 partenaire.
Խաղաղաւոր. a. grillé, à jour.
Խաղաղաւոր. s. grille, grillage,
 barreaux.
Խաղաղաց. s. bimbetot.
Խաղաղաւոր. s. anat. ganglion.
Խաղաղ. s. raisin; *պուլ* — *ի*,
 grain de raisin.
Խաղաղաւոր. a. qui produit du
 raisin. [gré.
Խաղաղաւոր. s. bot. staphisul-
 re.
Խաղաղաւոր. s. graine de raisin.
Խաղաղիկ. s. vigne. [rhylin.
Խաղաղիկ. s. entom. sta-
Խաղաղիկ. s. raisin de Corinthe,
 petit raisin; bot. bluets, bleuet;
 anat. uvette, épiglotte, luvette.
Խաղաղաւոր. a. qui a un lan-
 gage rude, barbare, aspiré.
Խաղաղաւոր. a. dur à entendre,
 grossier, barbare.
Խաղաղաւոր. V. **Խաղաղաւոր**.
Խաղաղաւոր. } s. ornith. berge-
Խաղաղաւոր } ronnette, branle-
 quene, hoche-quene, lavandière.
Խաղաղիկ. va. faire jouer; faire
 danser; fig. railler.
Խաղաղ **խաղաղաւոր**. a. baïonné;
 — *աւոր*, être baïonné.

Խաղաղաւոր. s. honte; déshon-
 neur.
Խաղաղ. a. inexpérimenté, novice,
Խաղաղիկ. s. marionnette.
Խաղաղիկ. s. marionnette.
Խաղաղ. s. sous-ventrière.
Խաղաղ. s. inexpérience, igno-
 rance.
Խաղաղաւոր. V. **Խաղաղ**.
Խաղաղաւոր. va. faner, flétrir;
 dessécher, assaillir, consumer,
 détruire, épuiser, éteindre, effa-
 cer.
Խաղաղ. V. **Խաղաղաւոր**.
Խաղաղ. vn. se faner, se flétrir;
 se dessécher, se consumer, se dé-
 tériorer, dépérir.
Խաղաղ. s. aiguillon (au propre et
 au fig.); *խաղաղ* —, remords de con-
 science.
Խաղաղաւոր. s. bot. fragon, petit
 loup; a. qui pique, aiguillon.
Խաղաղ. va. piquer, picoter, mor-
 dre; aiguillonner. *խաղաղ* *ի* *խաղաղ*
ի *խաղաղ*, il a des remords, il
 se fait conscience. [quant.
Խաղաղաւոր. a. mordant, pi-
Խաղաղ. s. aiguillon (des insectes).
Խաղաղաւոր. a. armé d'un ai-
 guillon; aiguillonné.
Խաղաղաւոր } s. piqure, picote-
Խաղաղաւոր } ment, morsure.
Խաղաղ. s. appât, amorce; tranche,
 fragment, parcelle, morceau;
 tache.
Խաղաղիկ. va. tacher de noir,
 nûrir (le raisin).
Խաղաղիկ. vn. se tacher de noir;
 commencer à devenir nûr (le rai-
 sin).
Խաղաղաւոր. s. goudron.
Խաղաղաւոր. va. goudronner.
Խաղաղաւոր. s. goudronnage.
Խաղաղ. a. tacher de noir, mou-
 cheté.
Խաղաղաւոր. s. action de se tacher

de noir, commencement de la maturité du raisin.

houye. } a. bigarré, taché.
houyepkts. } té, moucheté,
ponctué, de diverses couleurs.

houyepktsentph. s. bigarrure.
houyep. v. jouer, se jouer, folâtrer, bondir, sauter, tréigner, tressaillir. faire un saut ou des sauts de joie, sauter de joie.

houyepjg. a. bondissant, folâtre.
houy-uyepph. a. mêlé de blanc, moucheté, bigarré.

houyepntg. a. qui a des yeux vifs.

houyepntph. } va. barioler.
houyepntph. }

houyepnt. s. tréignement, tressaillement de joie.

houyepntph. V. **houyepntph.**

houyepntph. a. couvert de confusion, plein de honte, d'ignominie, ignominieux, honteux, infâme; V. **houyepntph.**

houyepntph. adv. ignominieusement, honteusement, d'une manière honteuse.

houyepntph. a. adv. d'une mort ignominieuse.

houyepntph. V. **houyepntph.**

houyepntph. va. couvrir de honte, déshonorer, exposer à la risée du public, donner en spectacle; violer, flétrir, déshonorer.

houyepntph. V. **houyepntph.**

houyepntph. s. ignominie, honte, infamie, opprobre, déshonneur, turpitude.

houyepntph. vp. être couvert de honte, s'avilir.

houyepntph. s. minér. brocatelle.
houyepntph. s. ornith. pinson, pouvreuil.

houyepntph. s. arlequin.

houyepntph. s. moucheture, tâche.

houyepntph. s. fruit. produit.

houyepntph. s. plateau pour servir, panier, corbeil, khan, hôtellerie.

houyepntph. s. dérangement, désordre, altération, trouble, dégât; a. gâté, dérangé, brouillé, confus.

houyepntph. va. déranger, détruire, troubler, gâter, dénaturer, corrompre, mettre le désordre dans, déconcerter, désajuster, détraquer, démonter, désorganiser; — **houyepntph.** altérer, détruire, ruiner la santé.

houyepntph. V. **houyepntph.**

houyepntph. s. celui qui dérange, détruit, corrupteur, désorganisateur.

houyepntph. vn. se déranger, se gâter, s'altérer.

houyepntph. V. **houyepntph.** s. **houyepntph.** s. œstre, fureur poétique, exaltation, enthousiasme; affection, tendresse. [iasme.

houyepntph. adv. avec enthousiasme.

houyepntph. vn. s'attendrir, être touché.

houyepntph. vn. porter envie à, voir d'un œil jaloux, être jaloux de.

houyepntph. } a. plein d'enthousiasme;
houyepntph. } s'iasme; enthousiasme.

houyepntph. } a. tendre, affectueux;

houyepntph. } affectueux; plein de tendresse; affectionné; passionné; attendrissant; touchant; adv. affectueusement; tendrement; avec passion; — **houyepntph.** V. **houyepntph.** } affectueux; tendre amour, tendresse.

houyepntph. a. qui excite l'enthousiasme, enthousiaste. — **houyepntph.** air—

houyepntph. } a. tendre,
houyepntph. } affectueux, attendrissant.

Խոնգաղապատիւ s. tendresse, affection; attendrissement; — **տոյս**, tendrement, affectueusement.
Խոնգաղապի va. attendrir, é-mouvoir, toucher; **ի** dre.
Խոնգաղապի a. touchant, ten-
խոնգաղապի vn. s'attendrir, s'é-mouvoir; supplier, solliciter.
Խոնգաղապալիւ V. **Խոնգ-աղապատիւ**. [ment].
Խոնգաղապատիւ adv. tendre-
խոնգաղիւ } s. envie, jalousie.
խոնգաղապիւ } sis.
Խոնգաղապաւ a. enthousiaste.
Խոնգաղապաւ a. enthousias-
 mé. [mer].
Խոնգաղապաւի va. enthousias-
խոնգաղապաւի } s. enthousiasme.
խոնգաղապաւի }
Խոնգաղա a. enthousiaste.
Խոնգաղապաւի V. **Խոնգաղա**.
Խոնգաղա s. bot. diclame,
խոնգա s. appât, amorce; appas,
 attrait, charmes; odeur de brûlé;
 action de brûler; — **տոյս** a
 morcer, affriander, attirer par
 l'appât.
Խոնգաղապի va brûler, enflammer.
Խոնգաղաւ s. lange, maillot,
 couche; berceau; **տոյսի** **խոնգա**
տոյսի V. **Խոնգաղաւի**; — **տոյս**
 զաւաթերթիւ թեւի, le berceau
 de la civilisation.
Խոնգաղաւապաւ s. emmaillotté.
Խոնգաղաւի va. envelopper de
 langes, emmailloter.
Խոնգաղաւ s. lave.
Խոնգաղի va. brûler, allumer,
խոնգաղի vn. se brûler, s'enflam-
 mer; fig. s'acharner ou s'attacher
 à, s'habituer ou se livrer à; brû-
 ler d'envie, de désir, être épris
 ou amoureux.
Խոնգաղ s. tison; lave.
Խոնգաղաղի s. barre.
Խոնգաղ s. hameçon; amorçoir.

Խոնգաղաւ a. qui a le goût
 de brûlé.
Խոնգաղաւ a. qui sent le brûlé.
Խոնգաղ s. boutique.
Խոնգաղաւ } s. boutiquier.
Խոնգաղաւ }
Խոնգաղ vn. braire; grogner.
Խոնգաղի s. braiment, grogne-
 ment.
Խոնգաղ s. V. **Խոնգաղի**; gon-
 flement, enflure.
Խոնգաղաւ s. punaise.
Խոնգաղ V. **Խոնգաղ**.
Խոնգաղի } V. **Խոնգաղ**.
Խոնգաղաւ } **տոյսի**.
տոյս s. bot. poulet; pieds de
 mouton à la poulette.
Խոնգաղ a. bouilli; s. pharm. dé-
 coction.
Խոնգաղ s. jeune arbre, palis, pieu.
Խոնգաղ va. faire bouillir ou cuire
 dans un liquide, cuire
Խոնգաղ vn. être bouilli ou cuit,
 cuire.
Խոնգաղի V. **Խոնգաղ**.
Խոնգաղաւ V. **Խոնգաղ**.
Խոնգաղ s. troupeau de moutons,
 de brebis, les moutons, les bre-
 bis, les troupeaux.
Խոնգաղաւ } s. qui nour-
Խոնգաղաւ } rit, élève des
 troupeau, berger.
Խոնգաղաւ s. claveau, clave-
 lée, mortalité des moutons.
Խոնգաղաւ } s. berger, pasteur
Խոնգաղաւ } de brebis, pâtres.
Խոնգաղաւ a. plein de troupeaux,
 abondant en troupeaux.
Խոնգաղի s. bot. rhubarbe (ra-
 cine).
Խոնգաղ } s. apozème.
Խոնգաղ }
տոյս s. croix; crucifix; — **տոյսի**
 crucifier; — **տոյսի** — faire
 le signe de la croix.
Խոնգաղաւ a. porte-croix.

աշտաբր. a. s. bot. crucifère.
 աշտաբր. s. calvaire.
 աշտարո. s. étendard de la
 croix, gonfalon.
 աշտաղի. a. s. bot. crucifère.
 աշտաղ. s. le socle de la croix.
 աշտաղ. a. de croix.
 աշտաղ. a. qui porte une croix;
 bot. crucifère; s. porte croix; croi-
 é; — a. la croisade, les croisés.
 աշտաղ. a. compagnon de croix,
 crucifié ensemble; — քրիստ. V.
 աշտաղի.
 աշտաղի. va. faire le signe
 le la croix, se signer.
 աշտաղաբի. s. croisade.
 աշտաղ. a. qui souffre pour
 l'amour de Jésus Christ, patient,
 austère.
 աշտաղի. vn. se crucifier en-
 semble, participer à la passion
 le Jésus Christ.
 աշտաղ. } s. celui qui cru-
 աշտաղա. } cifié.
 աշտաղի. V. աշտաղ.
 աշտաղաբի. s. crucifié-
 ment, crucifixion.
 աշտաղ. a. cruciforme, qui a
 la forme d'une croix; adv. en
 forme de croix; — քրիստ. mettre
 en croix.
 աշտաղ. va. croiser.
 աշտաղ աշտաղի. crucifier,
 faire mourir sur la croix.
 աշտաղ. V. աշտաղ.
 աշտաղ. la croix. [une croix.
 աշտաղ. a. qui ressemble à
 աշտաղ. a. qui a le signe de
 la croix; s. signe de la croix; —
 քրիստ. faire le signe de la croix.
 աշտաղ. s. adorateur de la
 croix, chrétien.
 աշտաղ. adv. en forme de croix,
 en croix; — քրիստ. քրիստ
 աշտաղ, croiser ou mettre les
 bras en croix.

աշտաղ. s. le bois de croix,
 croix; crucifix; bot. pivota.
 աշտաղ. a. crut, arabe.
 աշտաղ. V. աշտաղ.
 աշտաղ. s. invention de la sainte
 croix.
 աշտաղ. va. crucifier, attacher sur
 la croix.
 աշտաղ. a. crucifié.
 աշտաղաբի. s. crucifement,
 crucifixion; crucifix.
 աշտաղ. s. chenet.
 աշտաղ. s. porte-croix, support de
 la croix.
 աշտաղ. vn. être crucifié.
 աշտաղ. V. աշտաղ.
 աշտաղաբի. s. gonfalonier.
 աշտաղ. s. l'exaltation de la
 croix.
 աշտաղ. } s. croix en pierre.
 աշտաղ. }
 աշտաղ. s. bénédiction de la
 croix.
 աշտաղ. s. carcan.
 աշտաղ. a. attaché au car-
 աշտաղ. va. attacher ou met-
 tre au carcan.
 աշտաղ. va. tordre le cou.
 աշտաղ. a. arch. rudement.
 աշտաղ. a. mixte, mêlé, mélangé;
 confus, compliqué, composé; —
 քրիստ. tribunal mixte; adv.
 ensemble, avec, conjointement;
 s. mélange, mixture.
 աշտաղ. V. աշտաղ.
 աշտաղ. s. chimère.
 աշտաղ. a. géom. mixtiligne.
 աշտաղ. a. de mauvaise vie,
 débauché, licencieux, libertin.
 աշտաղ. s. pharm. mixture.
 աշտաղ. a. s. méti.
 աշտաղ. s. jullenné (potage).
 աշտաղ. V. աշտաղ.
 աշտաղ. a. qui parle con-
 fusément, confus; qui tient des
 propos impurs, obscènes.

Խառնակոտիկ. a. qui parle confusément; confus.

Խառնախոսութիւն. s. discours confus; obscénité dans les propos, discours obscènes.

Խառնածիւ. a. bâtard; métis.

Խառնագործութիւն. s. croisement, métissage, hybridation, hybridité.

Խառնակ. s. mêlé, confus, embrouillé, compliqué; impur, obscène.

Խառնակրթութիւն. V. **Խառնակոտ**.
Խառնկեաց. a. de mauvaise vie, qui mène une vie déréglée, débauché.

Խառնկել. va. confondre; mêler, embrouiller, brouiller, barbouiller, compliquer; troubler, mettre du trouble, du désordre, déranger, bouleverser, déconcerter; tripoter, intriguer.

Խառնկեցիկ. V. **Խառնկեաց**.

Խառնկ'գործիւ. s. vie déréglée, débauche.

Խառնկիլ. vn. se mêler, s'embrouiller, se brouiller; se compliquer; avoir commerce avec; fréquenter, se communiquer.

Խառնկիլ. a. s. brouillon, intrigant, intrigueur.

Խառնկալ. a. foulé par tout le monde, impur.

Խառնկութիւն. s. confusion, mélange, barbouillage, embrouillement, brouillamini, complication; trouble, désordre, embrouille, chaos, chaos, brouille, tripotage, dérangement, dérèglement, embarras; profanation; astr. conjonction.

Խառնկում. s. confusion, mélange; commerce, accouplement.

Խառնկութիւն. s. intrigue.

Խառնկութիւն. a. incrédule, imple; V. **Խառնկեաց**.

Խառնայ. adv. d'une voix, d'un son confus; a. confus, indistinct; — **շարժ**, bruit confus.

Խառնայնութիւն. s. résonance.

Խառնակ ou **Խառնակ**. s. la multitude, la foule, la populace; a. populacier, plébéien, populaire, commun; — **մարդ**, le bas peuple, la lie du peuple, la canaille.

Խառնակ. a. grossièrement criblé; — **աւազ**, gros sable; — **գլուխ**, criblure.

Խառնակ. a. mêlé, embrouillé, confus.

Խառնակալ. adv. avec une foule tumultueuse. [brouillé.

Խառնակ. a. compliqué; **Խառնակութիւն**. s. complication.

Խառնակում. adv. raconté confusément.

Խառնակ. s. vase, grande coupe; cratère, bouche de volcan.

Խառնակ. adv. confusément, pêle mêle.

Խառնակ. a. embrouillé, brouillé, confus; adv. confusément, en désordre, pêle-mêle.

Խառնակ. va. embrouiller, brouiller, mettre en désordre.

Խառնակութիւն. s. confusion, embrouillement, désordre.

Խառնել. va. mêler, mélanger; confondre, brouiller, compliquer, tripoter; composer, joindre, unir, entremêler, enlacer, entrelacer, combiner, amalgamer.

Խառնել. adv. confusément, pêle mêle, à tort et à travers, en désordre, sans ordre, à la débâchée; — **նախ**, ils n'ont rien de suivi; — **մարդ**, barbouillage; — **մարդ**, barbouiller.

Խառնիկ. s. entom. criquet.

Խառնիկ *s. celui qui mêle, qui brouille, qui cause du désordre; spatule.*

Խառնակի *va. mêler, embrouiller.*

Խառնիկ *s. celui qui mêle; tripotier.*

Խառնիկ *V. Խառնիկ.*

Խառնամ *s. mélange, mixtion; complexion, constitution, tempérament; jointure, assemblage.*

Խառնամ *a. mêlé, mélangé, composé.*

Խառնամ *s. tempérament.*

Խառնաթի *s. mixtion, mélange; combinaison, union.*

Խառնաթի *vn. se mêler, se mélanger, s'amalgamer; se mêler, s'immiscer, s'ingérer, s'entremêler; s'engager dans un combat, dans un combat, en venir aux mains; s'unir ou se joindre à; prendre part à; confier. [nausée.]*

Խառնիկ *urap —, mal au cœur.*

Խառնիկ *V. Խառնիկ.*

Խառնիկ *s. mélange; tripotage; mêlée, engagement; charge; conflit, combat; union; réunion; confluent.*

Խառնիկ *s. boucassin.*

Խառնիկ *a. bariolé.*

Խառնիկ *s. foin; fourrage.*

Խառնիկ *s. rabot.*

Խառնիկ *s. estom. attaque.*

Խառնիկ *s. pharm. bézoard.*

Խառնիկ *s. fouet, kout, verges.*

Խառնիկ *s. flagellation, discipline.*

Խառնիկ *va. fouetter, battre de verges.*

Խառնիկ *a. fait de haire, dur, grossier, gros; s. haire.*

Խառնիկ *s. revêtu de haire.*

Խառնիկ *qui porte une haire; — Խառնիկ, porter le haire.*

Խառնիկ *s. mar. brisant.*

Խառնիկ *a. escarpé, à pic.*

Խառնիկ *s. ichtyol. gar-don.*

Խառնիկ *va. brûler, haker, oindre, tremper.*

Խառնիկ *a. brûlant, caustique.*

Խառնիկ *s. scorie.*

Խառնիկ *s. cautère; cautérisation; vésicatoire.*

Խառնիկ *s. pharm. vésica-*

Խառնիկ *s. chim. pierre à cautère.*

Խառնիկ *a. vésicant.*

Խառնիկ *s. bancal.*

Խառնիկ *s. crible, tamis, sas; — Խառնիկ, passer au crible.*

Խառնիկ *va. cribler, tamiser, sasser.*

Խառնիկ *s. cribleur.*

Խառնիկ *s. zool. égagre.*

Խառնիկ *s. path. rhume; — Խառնիկ, avoir un; — Խառնիկ, être enrhumé, s'enrhumer;*

Խառնիկ *—, gros, léger rhume.*

Խառնիկ *V. Խառնիկ.*

Խառնիկ *V. Խառնիկ.*

Խառնիկ *V. Խառնիկ.*

Խառնիկ *V. Խառնիկ.*

Խառնիկ *V. Խառնիկ.*

Խառնիկ *V. Խառնիկ.*

Խառնիկ *V. Խառնիկ.*

Խառնիկ *V. Խառնիկ.*

Խառնիկ *vn. cour-*

Խառնիկ *risque, être en butte à des*

Խառնիկ *complots, à des attentats.*

Խառնիկ *va. tromper, sur-*

Խառնիկ *prendre; impliquer, engager, en-*

Խառնիկ *velopper, précipiter; violer, dé-*

Խառնիկ *florer.*

Խառնիկ *s. intrigant.*

Խառնիկ *s. fraude,*

Խառնիկ *trompe-*

Խառնիկ *rie, attentat.*

Եւրահի. va. cautériser; stigmatiser.

Եւրահի. s. bot. orcanète.

Եւրահի. s. fondement, fond; piedestal, socle; ancre; — *զեղացի* *զեղ* *մահի* lever l'ancre, les ancres; — *յաւայ*, l'ancre, le fondement de l'espérance; — *փրկութեան* ancre de salut.

Եւրահիւմի. s. ébranlement, ruine; fig. perversité, égarement.

Եւրահիւմի. } va. ébranler, faire

Եւրահի. } tomber en ruine, gâter, ruiner, détruire; rouvrir, renouveler; — *զեղացի*, rouvrir une plaie.

Եւրահիւմի. — *աւ* —, adv. à tâtons, à l'aveuglette; — *բիւր* *գե* *նալ* *գալ* *գալի*, marcher, aller, venir, trouver à tâtons.

Եւրահիւմի. s. tâtonnement.

Եւրահիւմի. vn. tâtonner, aller ou marcher à tâtons; s'agiter, se remuer.

Եւրահիւմի. } s. cretons.

Եւրահի. } vn. s'ébranler, tom-

Եւրահի. } ber en ruine, se détruire, se gâter.

Եւրահի. s. a. qui n'est pas solide, qui menace ruine, créulant, sans fondement, caduc.

Եւրահ. s. jonchaie.

Եւրահիւմի. a. faux; — *աւայ* *աւայ* — brillant.

Եւրահիւմի. va. brûler.

Եւրահիւմի. vn. brûler, se consumer; — *աւայ* *աւայ* — brûler de soif, — *գեղացի* *գեղ*, brûler d'amour de tendresse.

Եւրահի. s. bruit, murmure, bruissement (des feuilles).

Եւրահիւմի. va. faire du bruit, murmurer.

Եւրահիւմի. V. **Եւրահի.**

Եւրահիւմի. s. a. bruyant, murmurant.

Եւրահի. va. faire bouillir ou cuire dans un liquide..

Եւրահի. s. charbon ardent, feu; bûcher; — *գալի*, faire allumer du feu; — *մահացի*, bûcher fatal.

Եւրահիւմի. s. malheur, calamité, désastre.

Եւրահիւմի. a. malheureux.

Եւրահիւմի. s. chausson.

Եւրահիւմի. a. né, produit du bûcher, ardent.

Եւրահիւմի. va. brûler,

Եւրահիւմի. s. cautérisation.

Եւրահիւմի. s. arch. bossoir.

Եւրահիւմի. a. qui a la forme d'une ancre, d'un socle.

Եւրահիւմի. } s. mar. bouée,

Եւրահիւմի. } flotte, bon-

Եւրահիւմի. s. ancrage.

Եւրահիւմի. va. baser, fonder, fixer; mar. ancrer.

Եւրահիւմի. s. ancrage.

Եւրահ. s. limure.

Եւրահի. s. limaille.

Եւրահիւմի. a. limé.

Եւրահիւմի. a. blond.

Եւրահի. va. limer.

Եւրահի. V. **Եւրահիւմի.**

Եւրահիւմի. a. d'un beau blond; — *գեղացի*, cheveux blonds, d'un beau blond.

Եւրահիւմի. va. blondir, devenir blond.

Եւրահիւմի. s. blondin, blondine.

Եւրահիւմի. a. qui a des cheveux blonds, aux cheveux blonds.

Եւրահիւմի. a. d'un doux blond, blondinette, blondine.

Եւրահիւմի. s. une blonde.

Եւրահի. s. limeur.

Եւրահի. s. lime; [mande

Եւրահիւմի. s. ichtyol. li-

Խարանգի. V. **Խարանգ.**
Խարանգաւ. V. **Խարանաւ.**
Խարանաւ. s. limaille.
Խարանաւայ. s. arch. bardeau.
Խարանաւ. s. limure.
Խարանաւ. s. limaille.
Խարանաւ. s. chicane.
Խարանաւ. vn. chicaner.
Խու. s. couche; pli; — **Խուանդի.**
 gisement; **Խու Խու,** **Խու Խու,**
 a. adv. de plusieurs couches, à
 plusieurs couches.
Խուար. s. ténèbres, obscurité;
 fig. affliction, tristesse; aveugle-
 ment; a. ténébreux, obscur; —
Խուանաւ, se couvrir de ténèbres,
 s'obscurcir; — **Խուանաւ Խուանաւ**
Խուանաւ, les ténèbres couvrent toute
 la terre; — **Խուանաւ Խուանաւ,** les
 ténèbres de l'ignorance.
Խուարանաւ. a. qui porte les
 ténèbres, ténébreux.
Խուարանաւ. s. qui demeure
 dans les ténèbres, dans l'obscurité.
Խուարանաւ. a. ténébreux, noir.
Խուարանաւ. a. ténébreux, obs-
 cur.
Խուարանաւ. } a. ténébreux,
Խուարանաւ. } obscur, noir
Խուարանաւ. V. **Խուարանաւ.**
 p. 114. [les ténèbres
Խուարանաւ. a. qui engloût
Խուարանաւ. a. ténébreux, noir.
Խուարանաւ. a. qui chasse
 les ténèbres.
Խուարանաւ. a. entouré de té-
 nées, ténébreux
Խուարանաւ. s. obscurant, qui
 est opposé au progrès, obscuran-
 tisme, obscurantisme
Խուարանաւ. s. obscuran-
Խուարանաւ. V. **Խուարանաւ.**
Խուարանաւ. V. **Խուարանաւ.**
Խուարանաւ. a. entouré de té-
 nées. [bres, l'obscurité.
Խուարանաւ. a. qui aime les tén-

Խուարանաւ. s. obscur-
 rantisme.
Խուարանաւ. a. qui est retenu
 dans les ténées; ténébreux,
 sombre
Խուարանաւ. V. **Խուարանաւ.**
Խուարանաւ. V. **Խուարանաւ.** et
Խուարանաւ.
Խուարանաւ. va. couvrir de té-
 nées, obscurcir, éclipser.
Խուարանաւ. vn. se couvrir de té-
 nées, s'obscurcir, s'éclipser;
Խուարանաւ. **Խուարանաւ.** **Խուարանաւ.**
 le soleil, la lune s'obscurcit.
Խուարանաւ. a. ténébreux, noir,
 obscur. [drom.
Խուարանաւ. a. tendre; s. bot. tén-
Խուարանաւ. a. bot rhapsodie.
Խուարանաւ. s. obscurcissement;
 — **Խուարանաւ.** **Խուարանաւ.** **Խուարանաւ.**
 soleil, de lune.
Խուարանաւ. } a. ténébreux, obs-
Խուարանաւ. } cur.
Խուարանաւ. }
Խուարանաւ. s. légumes.
Խուարանաւ. s. carton.
Խուարանաւ. a. de carton.
Խուարանաւ. s. amphore.
Խուարանաւ. s. bouillie.
Խուարանաւ. s. bot. staphisagire.
Խուարանաւ. V. **Խուարանաւ.**
Խուարանաւ. s. surprise, saisie.
Խուարանաւ. s. empêchement, obs-
 tacle, entrave; encombrement; a-
 oisif, décevant; — **Խուարանաւ.** **Խուարանաւ.**
 obstacle, empêcher.
Խուարանաւ. } s. décevant;
Խուարանաւ. } cessation des tra-
 vaux, empêchement.
Խուարանաւ. s. obstacle.
Խուարանաւ. va. empêcher, met-
 tre obstacle à, susciter des obs-
 tacles, entraver, embarrasser; é-
 touffer, faire cesser, abroger, a-
 bolir, détruire, supprimer; —
Խուարանաւ. **Խուարանաւ.** **Խուարանաւ.**
 encombrer le che-

մին; — *առաք*, barrer le chemin.
Համախնիք. s. celui qui fait obsta-
 cle, qui empêche.
Համախնիքի. a. jésuite.
Համախնիւմ. s. empêche-
Համախնիքի. } ment, obsta-
Համախնիւմ. } cle, entrave;
 embarras; cessation, décadence,
 abolition, abolissement; oisiveté,
 désœuvrement.
Համախնիւմ. a. aspiré, dur.
Համախնի. a. s. moricaud, nègre.
Համախնիւհի. sf. négresse.
Համախնի. s. kan.
Համախնի. s. encensoir.
Համ. s. écheveau.
Համ. a. louche; *Համի*. *Համի*.
Համ. / regarder de travers, de
 mauvais œil.
Համի. vn. regarder de mauvais
 œil, d'un œil jaloux.
Համի. va. pousser, heurter.
Համի. V. *Համ*.
Համի. va. heurter, frapper;
 tourmenter; — *Համի*. *Համի*.
 ter des cornes, donner des coups
 de corne, cosser.
Համի. a. qui heurte.
Համի. va. faire revenir à soi.
Համի. vn. revenir à la rai-
 son, recouvrer sa raison.
Համի. a. qui a l'esprit de
 travers, timbré, insensé, fréné-
 tique, fou.
Համի. V. *Համի*.
Համի. va. avoir l'esprit
 dérangé, de travers, avoir un grain
 de folie.
Համի. a. aliénation
 d'esprit, folie, démence, fréné-
 sie.
Համի. V. *Համի*.
Համի. V. *Համի*.
Համի. a. intelligent, sensé;
 qui a atteint l'âge de raison.

Համի. s. intelligence;
 état de raison.
Համի. a. initié, instruit de,
 qui sait, qui a la connaissance,
 l'intelligence de; — *Համի*, initier,
 instruire, informer, faire com-
 prendre ou considérer; — *Համի*,
 faire entendre; — *Համի*,
 être initié, s'initier, avoir
 l'intelligence de, s'apercevoir de,
 comprendre, saisir, entendre, être
 convaincu de, remarquer, recon-
 naître, ressentir, pénétrer; —
Համի, comprendre.
Համի. V. *Համի*.
Համի. V. *Համի*.
Համի. s. action de com-
 prendre, intelligence, compréhen-
 sion, connaissance, science; ré-
 flexion, considération.
Համի. a. écorvé, tête fêlée,
 évaporé, hors de lui, fou.
Համի. vn. avoir l'esprit de
 travers, la tête à l'envers, être
 écorvé, avoir la tête dérangée,
 le timbre fêlé, devenir fou.
Համի. a. aliénation
 mentale, d'esprit, démence, folie.
Համի. adv. comme un
 fou, follement.
Համի. a. intelligent.
Համի. a. insensé, fou.
Համի. s. anat. méninge.
Համի. V. *Համի*.
Համի. a. fatigue
 d'esprit.
Համի. a. intelligent, sensé, sage.
Համի. a. qui a le délire fré-
 nétique, fou.
Համի. va. donner le
 délire, faire perdre l'esprit, ren-
 dre fou.
Համի. vn. avoir le dé-
 lire, être dans le délire, perdre
 l'esprit; perdre connaissance;

trouver mal, s'évanouir.
 Խլացմարմարիւն. s. délire de
 esprit, délire, folie, frénésie.
 Խլացմարմին. s. intelligence,
 sagesse, prudence.
 Խլմ. adv. beaucoup, plusieurs
 Խլմ. s. cerveau; esprit, intelli-
 gence, sagacité; pompe; tête d'un
 ont; Խլուք, adv. avec finesse,
 avec adresse, ingénieusement,
 droitement; Խլուք. Կորեղեղեղ
 rendre l'esprit. la tête, devenir
 fou; Խլուք — Ե Կորեղեղ Կորեղեղ
 mettre qn. à la raison, au pas;
 — Ե Կորեղեղ Կորեղ. revenir à soi,
 la raison, reprendre ses sens;
 — Խլ Ե Կորեղ. — Ե Խլուք Ե
 a perdu la tête, il est fou; Կոր-
 Խլուք — Կորեղ. il est tout distrait;
 Խլուք Խլուք, à la pompe; — Ե
 e n'est pas sage, ce n'est pas
 prudent; — Ե Խլուք Ե Կորեղ. se
 donner à, se passionner pour qch.
 Խլոք. adv. intelligemment, sa-
 gement, adroitement.
 Խլոք. a. sage, intelligent, sensé,
 — Կորեղ. restez sage.
 Խլոքիկ. a. sage; adv. sagement.
 Խլոքիկ. vn. devenir sage.
 Խլոքիկութիւն. s. sagesse, pru-
 dence.
 Խլոքիկութիւն. va. rendre sage, assagir.
 Խղ. a. impotent, estropié, pri-
 vé d'un membre, mutilé; Խղեղ
 —, boiteux.
 Խղափար. a. courbé, oblique,
 le travers, contourné, tortu, si-
 nueux, tortueux; fig. pervers, dé-
 pravé.
 Խղափարիկ. va. altérer.
 Խղափարութիւն. s. obliquité,
 sinuosité, tortuosité, contorsion;
 fig. perversité.
 Խղափարութիւն. V. Խղափար-
 ութիւն.
 Խղանդամ. V. Խղ.

Խղանգ. V. Խղափարութիւն.
 Խղակ. s. corde ou lacet pour étran-
 gler; étranglement, étranglement
 Խղակահ. a. étranglé; — Խղակ,
 étrangler; — Խղակ, être étranglé.
 Խղակահ. s. corde pour étrangler.
 Խղակի. va. étrangler; tordre le
 cou; tourmenter.
 Խղակահ. s. noeud coulant.
 Խղակի. vn. s'étrangler.
 Խղակահ. s. étranglement, stran-
 gulation; étouffement, suffocation.
 Խղակի. va. estropier, mutiler, pa-
 ralyser.
 Խղակի. s. partie, moitié.
 Խղակահ. s. bouffon, mime;
 farceur, goguenard.
 Խղակահութիւն. V. Խղակահ-
 ութիւն.
 Խղակահութիւն. vn. bouffonner;
 faire le bouffon, le farceur, go-
 guenarder.
 Խղակահութիւն. s. bouffon-
 nerie, mimerie, farce, arlequi-
 nade, pasquinade, goguenarderie.
 Խղահ. V. Խղակահ.
 Խղահութիւն. V. Խղակահ-
 ութիւն. [rable].
 Խղահ. a. malheureux; misé-
 Խղահ. a. misérable, pi-
 toyable.
 Խղահ. s. privation de quel-
 que membre, impotence.
 Խղահ. V. Խղահ.
 Խղահ. s. cerce.
 Խղահ, Խղահութիւն. V. Խղ-
 Խղահ, Խղահութիւն.
 Խղահ. a. fou, insensé;
 —, — Խղահ, adv. d'une ma-
 nière insensée, à tort et à tra-
 vers.
 Խղահ. vn. vivre dans la
 mollesse, dans les délices, être
 voluptueux, se plonger dans la
 débauche, faire la noce.
 Խղահ. V. Խղահ.

Լոկեցողիկ va. plonger dans la mollesse, énerver, débaucher.
Լոկեցողիկ s. mollesse, vie molle et voluptueuse, débauche.
Լոկեց a. voluptueux, débauché, efféminé.
Լոկի etc. V. **լոկի** etc.
Լոկոտիկ s. rebut, épluchures, restes.
Լոկ s. marc de raisin.
Լոկի V. **լոկ**.
Լոկալի va. échafauder, étager, soutenir, ramer.
Լոկալի } V. **լոկալի**.
Լոկի } V. **լոկի**.
Լոկալ V. **լոկալ**.
Լոկա a. insubordonné, désobéissant, indocile, rétif, pervers, rebelle, récalcitrant, obstiné, taquin.
Լոկալի a. acariâtre.
Լոկալի s. acariâtre.
Լոկալ vn. ne pas obéir, être insubordonné, se révolter, se rebuter.
Լոկալի s. insubordination, désobéissance, indocilité, obstination, esprit de révolte, oïniatreté, taquinerie.
Լոկ V. **լոկ**.
Լոկ Y. **լոկ**, **լոկ**.
Լոկալ V. **լոկալ**.
Լոկալի V. **լոկալի**.
Լոկալի s. cauris, coris.
Լոկալի } a. construit en
Լոկալի } briques.
Լոկալի s. crustacé.
Լոկալի a. baragouiné, mal articulé ou prononcé; — **լոկալի**, baragouin, baragouinage; — **լոկալի**, baragouiner.
Լոկալի a. grossier, rude, barbare.
Լոկալի va. baragouiner; — **լոկալի**, baragouiner ou écorcher le français.

Լոկալի } s. écrevisse, crust.
Լոկալի }
Լոկալի s. potier.
Լոկալի s. poterie; céramique.
Լոկալի s. ostracisme.
Լոկալի a. fait de faïence; s. faïencerie, faïence.
Լոկալի s. coquille, coquillage, crustacé; coquille, écaille, enveloppe crustacée; a. testacé, crustacé.
Լոկալի V. **լոկալի**.
Լոկալի s. minér. ostracite.
Լոկալի s. terre cuite, brique, tuile; faïence; terrine, écuelle, tesson, têt, éclat; test. coquille, écaille; coquille, coquillage.
Լոկալի s. coquille, test.
Լոկալի va. arracher, rompre; couper, déchirer.
Լոկալի vn. être arraché, se rompre.
Լոկալի s. action d'arracher ou de rompre, rupture.
Լոկ s. obstacle, empêchement, embarras; ressentiment, haine; jalousie; — **լոկալի**, regarder de côté ou de mauvais œil.
Լոկ s. gomme; — **լոկալի**, — arabe; — **լոկալի**, — élastique.
Լոկալի va. gommer.
Լոկ s. échalas, étai, tuteur, rame.
Լոկալի s. aiguillon; fig. aiguillon, stimulant; — **լոկալի** V. **լոկալի**.
Լոկալի } va. aiguillonner, piquer;
Լոկալի } coter; fourrer, enfoncer; fig. aiguillonner, stimuler.
Լոկալի a. stimulant.
Լոկալի s. barbarisme.
Լոկալի adv. d'une manière barbare, en vrai barbare.
Լոկալի a. gommeux.
Լոկալի s. barbarie, férocité. [vage.
Լոկալի a. barbare, féroce, sau-

Խժեհի. s. bot. gommier.
Խժանի. s. bruit.
Խժուի. V. ժխար.
Խժանց. s. tintement; râlement.
Խժարուի. s. bot. concombre sauvage.
Խժարա. a. hardi, courageux, hautain, précipité.
Խժարխի. vn. s'avancer hardiment, s'enhardir, braver, oser, prendre confiance ou courage, se permettre, entreprendre, s'exposer, s'élancer.
Խժարխութիւն. } s. hardiesse,
Խժարխում. } courage, confiance, audace.
Խժարան. s. bicoque, baraque.
Խժար. s. hausart, grande scie.
Խժի. s. path. colique.
Խժարայ. vn. se douter, soupçonner, redouter, être inquiet, tenir pour suspect.
Խժիք. spl. tranchées.
Խժի. s. gomme; *առաջական* —, gomme élastique; *արաբական* —, gomme arabique.
Խժարի. a. gommifère.
Խժարի. a. gommeux, gommique.
Խժիլի. V. խժիլ.
Խժիլայ. V. խժիլ.
Խժիլայի. va. offrir le cafetan.
Խժիլար. a. sage, savant; pédant.
Խժիլ. s. bot. vrille, tendron.
Խժիլ. s. scrupule; conscience; *խղճի մեզ.* consciencieusement, en ou avec conscience; *ազատութիւն խղճի.* liberté de conscience; — *ընել,* se faire scrupule, conscience de; *խղճի տէր,* scrupuleux, consciencieux.
Խի. s. caillou.
Խիւսպակի. s. flint-glass.
Խիւ. s. joie.
Խիւ. } s. sein; sinuosité, enfon-
Խիւ. } cement, cavité, repli.

Խիւ. s. honte, vergogne.
Խիւար. s. blocage, blocaille.
Խիւարի. va. bloquer.
Խիւարում. s. blocage.
Խիւիլի. s. fantôme.
Խիւ. a. dur, rude, raide; austère, sévère, inflexible; rigoureux, rigide, violent; pénible, difficile; *խիւիլ,* durement, rudement, sévèrement, avec sévérité; — *խիւիլ,* paroles dures, sévères; — *կեանք,* vie dure, austère; *մէկուհի եւս-կերպով խոսիլ,* parler durement avec qn., lui dire des duretés.
Խիւ. a. dense, dru, serré, compacte; épais, touffu.
Խիւ առ խիւ, d'une manière serrée, compacte; tout près les uns des autres.
Խիւ. s. bouchon.
Խիւ. s. bouillie; pâte; pulpe.
Խիւար. a. pâteux.
Խիւի. s. bot. zool. valve.
Խիւայ. s. vêtement ou robe d'honneur, cafetan.
Խիւանայ. vn. devenir sourd.
Խիւանի. va. rendre sourd, assourdir.
Խիւանող. } a. assourdissant.
Խիւանցիլ. }
Խիւանի. s. épave.
Խիւի. va. arracher, extirper, déraciner.
Խիւի. V. Խիւիլ; gars.
Խիւիլ. } s. mucosité, morve, mu-
Խիւիլ. } cus.
Խիւիլ. V. Խիւիլ.
Խիւիլ. s. extirpateur.
Խիւիլ. s. méd. cancer.
Խիւիլ. V. Խիւիլ.
Խիւիլի. a. muqueux.
Խիւիլ. V. Խիւիլ.
Խիւիլ. a. morveux, muqueux.
Խիւիլի. s. morve.
Խիւիլ. s. ornith. tangara.

Խլուսիւն. s. surdité.
Խլում. s. arrachement, extirpation, extraction.
Խլուրդ. s. zool. taupe.
Խլրդենի. s. path. cancer.
Խլրալ, Խլրանալ. V. **Խլրիլ.**
Խլրիլ. va. remuer, mouvoir, agiter, donner quelque impulsion.
Խլրիլ. vn. bouger, se remuer, se mouvoir, s'agiter.
Խլրում. s. mouvement, agitation.
Խլրում. a. remuant.
Խլուման. s. crachoir.
Խխայք. V. **Խղխայք.**
Խխիլ. va. méd. expectorer.
Խխիլ. vn. s'imbiber.
Խխնիլ. vn. hennir.
Խխնիւն. s. hennissement.
Խխում դառնալ ըլլալ. V. **Ջրա բարակ ըլլալ.**
Խխում. s. expectoration.
Խխնիք. V. **Խղնիք.**
Խծաբարանութիւն. s. critique.
Խծաբանք. s. critique.
Խծառուէր. a. qui se plaît à critiquer, à censurer, critiqueur.
Խծիլ. va. censurer, critiquer.
Խծիկ. s. cartouche (des armes à feu).
Խծիկ. s. ourlet, piqure (d'étoffe); — **ըսել,** faire un ourlet, piquer.
Խծծիլ. va. effilocher, effiloquer.
Խծկիլ. va. bourrer, rembourrer; — **որովայնը,** se bourrer.
Խծկոց. s. tampon.
Խծուծ. s. étoupe, filasse.
Խծալիլ. va. piquer, ourler.
Խղափակ բանաւորութիւն. s. système cellulaire.
Խղիլ. V. **Խեղիլ.**
Խղրում. s. étouffement.
Խղուկ. a. suffoquant.
Խղիկ. s. petite chaumière, guérite, baraque, chaumine.
Խղխայք. s. chir. abcès.

Խղնալ. vn. se faire conscience, scrupule de qch., s'en abstenir, avoir pitié de, compassion de.
Խղնայի. V. **Սղիկիլ.**
Խղնայիորէն. adv. pitoyablement.
Խղնախայք. s. remords de conscience.
Խղնաւոր. a. scrupuleux.
Խղնաւորիլ. vn. avoir des remords, se faire un scrupule.
Խղնաւորութիւն. s. remords.
Խղնամիտ. a. scrupuleux, consciencieux.
Խղնամտութիւն. s. scrupule, conscience.
Խղնաբար. V. **Խղնաորէն.**
Խղնամանք. s. conscience; — **ըսել,** se faire conscience, scrupule de; — **չուծիլ,** il n'a pas de; — **խղհարաւոր.** s. consciencieusement, avec conscience.
Խղնամանաւոր. a. consciencieux.
Խղնաւոր. a. consciencieux.
Խղնաութիւն. V. **Խղնամտութիւն.**
Խղնաորէն. adv. consciencieusement, scrupuleusement.
Խղնուկ. V. **Խեղնուկ.**
Խղնաման. a. en hélice.
Խղուրբիւն. s. tintamarre, alarme, rumeur, bruit.
Խղունք. s. zool. escargot, limaçon.
Խնայից. a. caillouteux.
Խնախան. a. graveleux.
Խնարկիլ. va. ballaster.
Խնարկում. s. ballastage.
Խնաւոր. s. minér. grès.
Խնիլ. va. caillouter.
Խնող. s. caillouteur.
Խնոկիլ. va. farcir, remplir, gorger.
Խնուկ. s. cuis. farce; saucisse.
Խնուկի. s. chaussée, macadam.
Խնուկիկ. s. andouillette.

Խճում. s. cailloutage.
 Խճով. s. béton.
 Խճոցի. va. bétonner.
 Խճոցում. s. bétonnage.
 Խմած. a. saoul, sotil, ivre.
 Խմուց. s. sotilard, ivrogne.
 Խմագր. s. rédacteur.
 Խմագրական. s. article de fond.
 Խմագրագետ. s. rédacteur en chef.
 Խմագրագետի. sf. rédactrice en chef.
 Խմագրասան. s. bureau de la rédaction, rédaction.
 Խմագրի. va. rédiger.
 Խմագրութիւն. s. rédaction.
 Խմակ. s. groupe, petit groupe.
 Խմանքի. s. groupe.
 Խմապետ. s. chef de troupe; chef de bande.
 Խմապայ. s. lieu de réunion.
 Խմարում. s. assemblée; —, հիւ. հիւրան, nef d'église.
 Խմել. va. assembler, rassembler, réunir, convoquer; grouper, rallier, attrouper.
 Խմերգ. V Խմերգութիւն.
 Խմերգաբար. adv. en chœur.
 Խմերգական. a. choral.
 Խմերգի. s. choriste.
 Խմերգութիւն. s. chœur.
 Խմերգչուի. sf. choriste.
 Խմի. V. Խմայ.
 Խմիկ. V. Խմակ.
 Խմովի. adv. par troupe, en troupe, en foule; en chœur.
 Խմել. va. boire, absorber, s'imbiber.
 Խմելի. s. boisson.
 Խմի. s. bot. angélique.
 Խմար. s. levain, ferment.
 Խմարաբանութիւն. s. zymologie.
 Խմարանիւթ. s. ferment.
 Խմարաչափ. s. zymosimètre.
 Խմարաւակ. s. abaisse.

Խմարաց, a. fait avec du levain, fermenté; s. pain levé, fermenté.
 Խմարի. va. faire fermenter.
 Խմարիկ. a. fermentescible.
 Խմարիկէն. s. pâtisserie, gâteaux.
 Խմարեցուցի. a. qui fait fermenter.
 Խմարի. vn. fermenter.
 Խմարկեցի. s. bot. capronier.
 Խմարու. s. bot. capron.
 Խմարում. s. fermentation.
 Խմարան. V. Խմարաւ.
 Խմուի. V. Խմայի.
 Խմել. vn. se boire; être bon à boire.
 Խմայ. a. provincial, niais, nigaud.
 Խմցել. va. faire boire, abreuver.
 Խմում. s. soin, sollicitude, attention; empressement; —, առիւ, soigner, prendre ou avoir soin de, ménager, s'occuper de; Խմում, avec soin, soigneusement.
 Խմամալ. a. tendre, plein de sollicitude.
 Խմամած. } a. soigneux; V.
 Խմամածու. } Խմամակալ.
 Խմամածութիւն. s. soin.
 Խմամակալ. a. qui a soin de; régent; tuteur, curateur; protecteur.
 Խմամակալի. V. Խմամարի.
 Խմամակալու. a. qui a soin, tuteur.
 Խմամակալութիւն. s. soin, attention, sollicitude; tutelle; régence, protection, patronage; la Providence.
 Խմամակալուի. sf. dame patronnesse; régente; tutrice.
 Խմամապետ. s. régent.
 Խմամապետութիւն. s. régence.
 Խմամաւար, Խմամաւարութիւն. V. Խմամակալ, Խմամակալութիւն.
 Խմամաւուն. s. dispensaire.

Խնամարար. V. **Խնամակալ.**
Խնամարկել. va. soigner, prendre ou avoir soin de; donner ses soins à, s'occuper avec sollicitude de, protéger.

Խնամարկու. V. **Խնամակալ.**
Խնամարկութիւն. V. **Խնամակալութիւն.**

Խնամեւոս. s. entremetteur d'un mariage.

Խնամեւոսութիւն. s. entremise d'un mariage.

Խնամել. V. **Խնամարկել.**

Խնամեցալ. vn. s'apparenter, s'allier à ou avec.

Խնամի. s. parent allié; — **ընի.** apparenter, allier; — **ըլալ.** V. **Խնամեցալ.**

Խնամիական. a. d'alliance; — **ազգականութիւն,** parenté par alliance.

Խնամիութիւն. V. **Խնամութիւն.**

Խնամաս. a. soigneux; plein d'attention, de sollicitude, charitable.

Խնամութիւն. s. alliance, affinité, parenté; — **ընի.** V. **Խնամեցալ.**

Խնայարար. adv. par ménagement.

Խնայուր. a. économe.

Խնայել. vn. épargner, ménager, traiter avec ménagement; épargner, économiser.

Խնայող. a. s. ménager, ménagère, économe.

Խնայողական. a. économique; — **արդ սեռուկ,** la caisse d'épargne.

Խնայողատր. V. **Խնայուր.**

Խնայողութիւն. } s. épargne, ménage-
մանք. } nagement; é-
pargne, économie.

Խնայօրէն. adv. économiquement; par égard, par ménagement.

Խնդալ. vn. rire; se réjouir, éprouver de la joie, avoir ou ressentir

de la joie, être bien aise, charmé, enchanté ou heureux de; **ընթիւն** —, se moquer de; — **էն ծառի,** pâmer de rire.

Խնդարից. a. plein ou comblé de joie, joyeux, enjoué, gai.

Խնդածաղիկ s. bot. pensée.

Խնդակից բլլալ. vn. se réjouir avec qn.; féliciter ou faire des compliments à.

Խնդակիւր. s. bot. ciguë.

Խնդակցական. a. de congratulation, de félicitation; — **ամսիկ,** lettre —.

Խնդակցիլ. V. **Խնդակից բլլալ.**
Խնդակցութիւն. s. congratulation, félicitation, compliment.

Խնդամբ. a. joyeux, enjoué, gai, ravi.

Խնդամոլ. } s. bot. ciguë, aqua-
Խնդամոլի. } tique.

Խնդաղ. կլ. va. réjouir; donner ou causer de la joie.

Խնդրուց. a. inégal, tortueux, plein de bosses.

Խնդիր. s. question; demande, sollicitation; discussion, contestation, controverse; examen; proposition, thèse; problème; — **բարձր,** régime d'un verbe; — **սեռի,** complément ou régime direct; — **բնութեան,** complément ou régime indirect; — **հրաւ,** il a été question.

Խնդիրք. V. **Խնդրումք.**

Խնդութիւն. s. joie, réjouissance, enjouement.

Խնդութեան. V. **Խնդումեան.**

Խնդուն. a. gai, joyeux, enjoué, postulant.

Խնդուք. s. rire.

Խնդրագիր. s. requête. [émissaire.

Խնդրակ. s. chercheur, solliciteur;

Խնդրական. s. objet de recherche, sujet de question; a. qui est —, douteux.

Խնդրանք. s. demande; V. **խնդրում**.

Խնդրանա. } s. postulant, de-
խնդրարկա. } mandeur, sollici-
teur, requérant.

Խնդրի. va. demander, solliciter, implorer; demander, requérir; désirer, tâcher; — *զանձն ուղղված*, en vouloir à la vie de qn.; *զշահ առնիլն է երբ* —, n'avoir, d'autre vue que son intérêt.

Խնդրում. s. demande, sollicitation, prière.

Խնդում. s. demande.

Խնձաղի, s. bot. matricaire officinale.

Խնձիղ. s. transport de joie, ris, jeux folâtres, joie, gaieté.

Խնձալ. vn. tressaillir de joie, se réjouir.

Խնձալից. a. enjoué, gai.

Խնձար. V. **խնձար**.

Խնձարյա. V. **խնձարյա**.

Խնկաբր. a. qui produit de l'encens; qui porte de l'encens, des parfums, aromatique.

Խնկաբյւր. } a. qui exhale l'en-
խնկաբարիկ. } cens.

Խնկաբարեալ. a. embaumé, parfumé.

Խնկալից. a. plein d'encens.

Խնկախառն. a. mêlé d'encens.

Խնկաձաղի. s. bot. *gallium*.

Խնկաձա. a. odoriférant, aromatique. [encensoir.

Խնկախալ. s. autel de l'encens;

Խնկախա. a. parfumé, odoriférant, aromatique.

Խնկապոց. s. moulin à moudre de l'encens; cassolette; parfumeur.

Խնկաման. } s. cassolette.

Խնկամոց. } s. cassolette.

Խնկաձեղն. } s. bot. badamier.

Խնկաձեղ. } s. bot. badamier.

Խնկաձեղ. } s. bot. badamier.

Խնկաձեղ. } s. bot. badamier.

Խնկաձեղ. } s. bot. badamier.

Խնկաձեղ. } s. bot. badamier.

Խնկաձեղ. } s. bot. badamier.

Խնկաձեղ. } s. bot. badamier.

Խնկաձեղ. } s. bot. badamier.

Խնկաձեղ. } s. bot. badamier.

Խնկաձեղ. s. bot. fruit de badamier.

Խնկաբան. s. cassolette.

Խնկաբարիկ, va. encenser; fig. encenser, louer.

Խնկաբար. s. thuriféraire; fig. encenseur, louangeur.

Խնկաբարիկ. s. encensement.

Խնկախաղի, va. encenser, parfumer.

Խնկախա. a. encensé, parfumé.

Խնկի, va. encenser, offrir de l'encens; parfumer; offrir; fig. encenser, donner de l'encens, de l'encensoir.

Խնկիլի. a. digne d'être encensé, béni; précieux, saint.

Խնկիկ. s. bot. balessan, encensier.

Խնկիկապ. } s. parfumeur.

Խնկիկից. } s. parfumeur.

Խնկիկապարիկ. s. parfumerie.

Խնկիկ. V. **խնկաբար**.

Խնկաբարիկ. V. **խնկաբարիկ**.

Խնկաբար. s. bot. romarin.

Խնձար. s. bot. pomme.

Խնձարյա. V. **խնձարյա**.

Խնձարեղ. s. bot. pommier.

Խնձարիկ. s. petite pomme; anat. pommette. [pde.

Խնձարի. s. pomme séchée, ta-

Խնձարեղ. s. cidre.

Խնձար. V. **խնձար**.

Խնձար. va. baratter.

Խնձար. s. baratte.

Խնձար. va. boncher, fermer, com-

Խնձար. } vn. se moucher.

Խնձար. } vn. se moucher.

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Խնձար. s. festin, banquet, ré-

Երևում. V. **Երևում**.
Երևումբրես. a. qui a l'air gai, joyeux.
Երևում. vn. être affligé, avoir pitié, être touché, navré.
Երևումցնի. va. affliger le cœur, toucher, navrer.
Երևումի. a. cuisant, navrant.
 — *ցուլ*. douleur cuisante.
Երևումցնի. V. **Երևումցնի**.
Երևում. vn. murmurer.
Երևումի. s. couchette, grabat, méchant lit, pailleasse.
Երևումի. s. gousset.
Երևումի. s. méchant lit, grabat; gîte, repaire, tanière.
Երևումի. vn. mépriser.
Երևումի. s. murmure.
Երևումցնի. va. frissonner.
Երևում. } s. bruit, murmure.
Երևում. s. cochon, pork; rais, rayon de roue, pied ou montant d'une chaise, etc.; *մասնի* —, truit, coche; — *զգրի մանկի* —, *բռնի* — *կռնի* — *գրի* — *կռնի*, le — grogne.
Երևումբումի. s. élevage de cochons, de porcs.
Երևումի, **Երևումբումի**. s. path. scrofules.
Երևումբումի. s. scrofuleux.
Երևումի. s. bot. baie; — *մանի*, zool. marsouin; — *զերմի*, cocon.
Երևումբումի. a. semblable à un cochon, de cochon.
Երևումբումի. s. lard.
Երևում. s. chaume; hur.
Երևումի. s. brosse à habit, vergettes; *մասնի* — *մի*, V. **Երևում**.
Երևումբումի. s. brossier.
Երևումբումի. va. brosser, vergeter.
Երևումբումի. s. brossage.

Երևում. vn. devenir cochin, changer en cochon.
Երևումցնի. a. hérissé, dressé comme des chaumes.
Երևումցնի. V. **Երևումբումի**.
Երևումցնի. s. étable à cochons.
Երևումցնի. s. soie de porc.
Երևումցնի. s. jambon.
Երևումբումի. s. jambonneau.
Երևումցնի. s. poire sauvage.
Երևում. s. gardeur de pourceaux, porcher.
Երևում. spl. les cochons.
Երևումի. a. de porc; s. chair de cochon, porc frais.
Երևումբումի. s. coupeau de cochons.
Երևումի. s. bot. anagyris, anagyris.
Երևումբումի. s. bot. faine, gland.
Երևումբումի. s. cochonnerie.
Երևումի. s. porc-épic.
Երևում. s. path. scrofules.
Երևում. s. ornith. martin-pêcheur.
Երևումի. V. **Երևումցնի**.
Երևումի. va. enfoncer, faire entrer, introduire, fourrer, piquer.
Երևումի. vn. regarder de mauvais œil, de travers.
Երևումի. vn. se fourrer; s'introduire.
Երևում. a. morne, irrité, fâché, dur, refrogné, menaçant, sévère, hagard, hideux, rébarbatif, de travers; gros, grossier; — *դեմ*, regard de travers, mine, visage austère; — *այլ*, yeux austères, sombres; — *այլ* *մայի*; faire la mine à qn., rechigner, regarder de travers, promener un œil hagard.
Երևումբումի. a. laid, difforme.
Երևումբումի. a. qui a le visage l'air dur, qui a un visage triste et refrogné, d'un visage sévère.
Երևումբումի. a. qui a un regard hagard.

lunabgēh. va. irriter, fâcher, aigrir; — **lunabgēh.** contracter ou froncer les traits du visage, faire mine, prendre un air austère.

lunab. vn. se refroigner, rechigner, prendre un air reffronné, froncer les sourcils, avoir l'air maussade, être maussade, d'une humeur sombre, bouder, se piquer, se fâcher, aigrir.

lunabpēh. s. air triste et refrogné, air chagrin ou maussade, mauvaise humeur, refrognement, bouderie, mine, ressentiment.

lunb. va. chasser, disperser.

lunbqgēh. s. path. cancer.

lunbqgēh. s. zool. engoulevent, hulotte, chat-huant.

lunb. V. **lunab.**

lunbr. vn. regarder de travers, faire la mine.

lunbr. s. bot. orchis, orchide.

lunbrabwēh. spl. bot. orchidées.

lunbrabwēh. adv. de travers; —

lunbr. regarder —.

lunbr. s. cluse, ravin; vallon.

lunbr. va. tremper.

lunbr. } s. marmure, bruit;

lunbrqgēh. } — **lunbrqgēh.** — d'un ruisseau.

lunbrqgēh. vp. murmurer.

lunbrqgēh. V. **lunbrqgēh.**

lunbrqgēh. a. murmurant.

lunbr. s. pensée.

lunbr. vn. penser, réfléchir, méditer, se recueillir.

lunbrqgēh. a. qui aime à penser.

lunbrqgēh. s. pensée, réflexion, méditation, recueillement.

lunbrqgēh. a. pensif.

lunbr. s. mets, pensée.

lunbrqgēh. V. **lunbrqgēh.**

lunbrqgēh. spl. boîtes (en cranologie).

lunbrqgēh. a. prudent, sage, rai-

sonnable, sensé, discret, circonspect; — **lunbrqgēh.** un homme raisonnable.

lunbrqgēh. adv. prudemment, sagement.

lunbrqgēh. s. prudence, sagesse, discrétion, circonspection, le bon sens.

lunbrqgēh. s. cuisinier.

lunbrqgēh. a. culinaire, — **lunbrqgēh.** art —.

lunbrqgēh. vn. cuisiner, faire la cuisine.

lunbrqgēh. s. cuisine; **lunbrqgēh.** — **lunbrqgēh.** batterie de cuisine.

lunbrqgēh. s. l'art de la cuisine, cuisine. [**lunbrqgēh.**]

lunbrqgēh. V. **lunbrqgēh.**

lunbrqgēh. V. **lunbrqgēh.**

lunbrqgēh. s. batterie de cuisine.

lunbrqgēh. s. traiteur.

lunbrqgēh. V. **lunbrqgēh.**

lunbrqgēh. s. cuisinier.

lunbrqgēh. a. culinaire.

lunbrqgēh. s. chef de cuisine.

lunbrqgēh. va. préparer à manger, cuisiner.

lunbrqgēh. V. **lunbrqgēh.**

lunbrqgēh. s. garçon ou fille de cuisine marmite.

lunbrqgēh. V. **lunbrqgēh.**

lunbrqgēh. s. cuisinière;

lunbrqgēh. —, cordon bleu.

lunbrqgēh. s. garçon ou fille de cuisine marmite.

lunbrqgēh. V. **lunbrqgēh.**

lunbrqgēh. s. prudent.

lunbrqgēh. V. **lunbrqgēh.**

lunbrqgēh. vn. devenir ou être prudent, sage.

lunbrqgēh. V. **lunbrqgēh.**

lunbrqgēh. a. réfléchi, pensif.

lunbrqgēh. va. égorger, tuer, massacrer.

տոյգապաւ s. action d'égorger, de tuer.
տոյգակ s. tuyau, tube, can-
տոյգակապար a. qui supporte
 un tuyau; s. support du tuyau.
տոյգակաձի a. solénoïde.
տոյգակաւար a. tubulé.
տոյկար s. zool. goret, petit co-
 chon, jeune porc.
տոկարակ s. zool. cochon de
 lait.
տոկակի vn. penser, se creuser
 la tête, le cerveau; réfléchir, re-
 chercher dans sa pensée.
տոյ s. zool. bélier; cabestan; art
 mil. bélier; astr. bélier; **շոյ**
շոյի —, bélier hydrau-
 lique, mouton.
տոյակ s. arch. chapiteau.
տոյակաձի a. en forme de cha-
 piteau.
տոյակաւար a. à chapiteau.
տոյակալ vn. fondre ou tomber
 sur, s'élancer sur, se lancer, se
 jeter, se précipiter, s'abattre sur.
տոյակի s. élan.
տոյակիար s. zool. ammonnite.
տոյգ s. recherche, examen; —
հալի recherche, perquisi-
 tion; **հալի** — **հալի** **հալի** exa-
 miner, rechercher, faire des re-
 cherches, des perquisitions, une
 enquête, s'informer de.
տոյր s. zool. gavia.
տոյլ s. path. scrofules.
տոյս s. fuite; — **տոյս**, prendre
 la fuite, s'enfuir, décamper, lâ-
 cher pied, s'échapper, se sauver,
 montrer les talons, s'évader, dé-
 nicher, plier bagage; éviter, fuir.
տոյր s. tiare, bandeau, diadème;
 turban.
տոյրար V. **տոյրար**.
տոյրար a. qui met une tiare.
տոյրար s. fabricant de tiare;
 chapelier.

տոյր s. arch. volute; anat.
 crosse de l'aorte.
տոյր a. humble, modeste;
 — **տոյր**, être humble, s'humilier.
տոյրարար adv. humblement.
տոյրար a. humble, mo-
 deste.
տոյրարարար s. humili-
 té, modestie.
տոյրարար V. **տոյրար**.
տոյրար (սոյրար). conjuguer
 les verbes.
տոյրարար va. incliner; hu-
 milier; — **տոյրար**, incliner la tête.
տոյրար vn. s'incliner; s'hu-
 milier; gram. se conjuguer.
տոյրարար s. humilité; hu-
 miliation.
տոյրարար vn. gram. se con-
 juguer.
տոյրար s. humiliation; dé-
 clin; gram. conjugaison.
տոյր a. humide, moite.
տոյրար a. plein d'humidi-
 té, très humide.
տոյրարար s. anat. humeur.
տոյրարար vn. devenir humide,
 s'humecter.
տոյրարար s. hygromètre.
տոյրարար a. hygro-
 métrique.
տոյրարարար s. hygro-
 métrie.
տոյրարար s. hygroscope.
տոյրարար va. humecter, ren-
 dre humide.
տոյրար V. **տոյրար**.
տոյրարար s. humidité, moi-
 teur.
տոյրար V. **տոյր**.
տոյրար V. **տոյրար**.
տոյրար aiguillette, cordon de
 coulture.
տոյր a. las, fatigué.
տոյր V. **տոյր**.

հոնգոմբ. V. **հոնգոմբիս**.
հոնգեցնի. va. lasser, fatiguer,
 briser.

հոնգեցուցի. a. fatigant.
հոնգի. vn. se lasser, se fati-
 guer, se donner de la fatigue.

հոնգոմբիս. s. lassitude, fatigue.
հոսու. s. path. carie.

հոսիս. V. **հոսիս**.

հոսոս. s. brouilles.

հոսոր. a. gros, grossier, rustique,
 commun.

հոսորագի. a. difforme, laid.

հոսորագիր. a. en grosses let-
 tres, en gros caractères; s. grif-
 fonnage.

հոսորագոյն. adv. grossière-
 ment.

հոսորագոյն. } s. mégalos-
հոսորագոյն. } cope.

հոսորագոյն. s. loupe.

հոսորակ. a. assez gros, assez
 grand.

հոսորսի. vn. devenir gros, gros-
 sir, grandir.

հոսորսիս. s. grosseur.

հոսորցի. va. grossir, agran-
 dir.

հոսուցմիս spl. torture, sup-
 plice, châtement, tourment.

հոսուցի. va. maltraiter, tortu-
 rer, faire vivement souffrir, châ-
 tier, bâttre, rosser.

հոսուցաւ. s. mauvais trai-
 tement.

հոյ. s. obstacle, empêchement,
 entrave, accroc, embarras; les
 épines du hérisson

հոյգոս. s. croc-en-jambe, obs-
 tacle, entrave, empêchement, em-
 barras; — **ըլու**, être obstacle,
 empêcher, entraver, mettre des
 entraves.

հոյգոս. a. en friche, inculte; s.
 friche, désert.

հոյգոսի. va. être en friche,

être inculte, devenir désert.
հոյգոսի. } va. laisser en
հոյգոսի. } friche, dans un

entier abandon, rendre désert.
հոյգոսի. s. bot. ajonc.

հոյգոս. V. **հոյգոսի**.

հոյգոսի. va. friser, boucler,
 frisotter.

հոյգոսի. a. bouclé; — a. s. che-
 veux bouclés.

հոյգոսի. vn. se boucler.

հոյ. s. ive, ivette.

հոյագոս. s. maître du palais.

հոյի. va. creuser, faire un
 brèche, [vité.

հոյի. s. creux, excavation, ca-
հոյի. a. caverneux.

հոյի. vp. se creuser, se
 caver.

հոյի. a. enfoncé, creu-
 sé, cavé.

հոյի. V. **հոյի**.

հոյի. V. **հոյի**.

հոյի. vn. promettre, don-
 ner sa parole, s'engager.

հոյի. s. promesse écrite,
 engagement.

հոյի. a. qui n'a pas
 tenu sa parole ou son engage-
 ment.

հոյի. s. man-
 que de parole.

հոյի. a. plein de pro-
 messe.

հոյի. a. qui tient sa
 parole.

հոյի. a. ob-
 servation de sa parole.

հոյի. adv. confiden-
 tiellement.

հոյի. s. confesseur,
 directeur de conscience.

հոյի. s. confession; —
ըլու. aller à confesse.

հոյի. s. confes-
 sion-
 nal.

հոսանքունի. a. avouable.
հոսանքանցի. va. confesser, entendre la confession.
հոսանքանի. vn. confesser, avouer, reconnaître; professer, croire; se confesser, aller à confession, faire sa confession; պարտ —, il faut avouer; — յնոր թերք, confesser ou accuser ses péchés; — յանցանք, avouer ses fautes, faire l'avoué de ses fautes.
հոսանքանդ. s. confesseur de la foi.
հոսանքանորի. s. celui qui se confesse, pénitent.
հոսանքանիքի. s. confession: aveu; confession (des péchés); **հոսանքանիքի երթալ**, aller à confession.
հոսանքանցի. V. **հոսանքանցի**.
հոսանի. s. aveu.
հոսանալ. s. promesse, parole, engagement; — **ը պահել կտառ թիւ**, tenir ou garder sa parole, sa promesse; — **ը դրժել**, manquer à sa parole, manquer de parole; — **տալ**, donner sa parole, promettre; **սնոսի խոստմունք**, promesse en l'air, eau bénite de cour; **սնոսի — ներքով պարտութիւ**, amuser ou bercer par de vaines promesses; **մեծ անմեծ — ներք տալ**, promettre monts et merveilles.
հոս. s. herbe, herbage, pâture, pâturage; **լոր —**, foin, fourrage.
հոսանքի. a. qui porte ou produit de l'herbe, du fourrage.
հոսանքու. a. nourri d'herbage; d'herbe, d'herbage.
հոսանքա. s. herboriste, celui qui connaît les herbes.
հոսանի. a. plein d'herbes, de foin, herbeux.
հոսանքի. a. qui mange de l'herbe, herbivore.

հոսանքի. s. tas d'herbe, amas de foin.
հոսանքի. a. qui mange de l'herbe, herbivore; qui pâture.
հոսանք. a. rejeté, mis au rebut; abject, vil, mauvais, méprisable, banal.
հոսանք. V. **հոսանք**.
հոսանքա. s. herboriste, celui qui vend des herbes.
հոսանք. a. herbeux, herbu.
հոսանքի. s. herboriseur, herborisateur.
հոսանքի. va. herboriser.
հոսանքիքի. s. herborisation.
հոսանքի. a. d'herbe; s. herbage, légumes.
հոսանք. va. rejeter, repousser par mépris, mépriser, déprécier, dépriser, dédaigner.
հոսանքի. a. méprisable.
հոսանք. a. oblique; détourné, égaré, erroné.
հոսանքի. s. déclinatoire.
հոսանքի } va. détourner,
հոսանքի } donner une autre direction, dérouter, égarer, dévoyer; fig. égarer, induire en erreur, ramener à d'autres sentiments.
հոսանքի. s. méd. révulsion.
հոսանքի. s. celui qui détourne, pervertit ou égare.
հոսանքի. vn. se détourner, dévier, s'écarter, s'égarer, se dévoyer, se fourvoyer; fig. s'égarer, se pervertir, se laisser aller; éviter, s'éloigner.
հոսանքի. a. sinueux.
հոսանքի. s. blais.
հոսանքի. a. oblique, traversal; — **դրժում**, adv. obliquement, de travers.
հոսանքի. adv. obliquement, de travers, traversalement.

honoraphts. } s. oblique, in-
honoratuf. } clinaison, dé-
 viation, diversion, écart; fig. é-
 garement, dépravation.

honor. } s. anat. perçue.
honor. } s. anat. perçue.

honor. a. profond; fig. profond, dif-
 ficile à pénétrer; profond, grand,
 extrême; **honor.** adv. profondément;
 à fond; grièvement; **honor.** — **honor.**
 percer jusqu'au fond du cœur,
 blesser ou piquer au vif, au cœur.
 navrer; **honor.** — **honor.**, être blessé
 au vif, au cœur, être touché ou
 piqué au vif de qch.; — **honor.** **honor.**
honor. dormir profondément; — **honor.**
honor. nuit, ignorance, blessure profonde.

honor. s. abîme, gouffre; fond,
 profondeur, cavité; — **honor.**, haute
 ou pleine mer.

honor. s. bassé profonde.

honor. s. discours
 profond.

honor. a. béant.

honor. a. d'un esprit profond;
 profond, prudent, sage; fin, rusé,
 habile, fourbe, artificieux, sour-
 nois; — **honor.**, pro-
 fonde politique.

honor. s. prudence,
 sagesse; finesse, ruse, fourberie.

honor. s. titre, intitulation.

honor. adv. à fond, pro-
 fondément.

honor. va. intituler.

honor. a. profond. fin; —
honor., douleur profonde.

honor. a. qui sent profon-
 dément, profond.

honor. } a. qui agit, pé-
honor. } netre profondé-
 ment; profond.

honor. a. qui observe mi-
 nutieusement; — **honor.**, grand
 observateur.

honor. V. **honor.**
honor. s. observation
 profonde, minutieuse.

honor. a. qui pénètre
 au fond, profond.

honor. } a. qui réflé-

honor. } chit profon-
 dément, profond, mystérieux.

honor. a. qui parle un lan-
 gage profond; d'un langage pro-
 fond, obscur; baragouineur, qui
 parle, prononce mal.

honor. s. gruau, fleur de farine.

honor. a. qui a des yeux creux,
 renfoncés.

honor. s. profond ou creux
 vallon, ravin; a. qui a de pro-
 fondes vallées; — **honor.**, vallée
 profonde.

honor. a. rusé, fin, astu-
 cieux, fourbe, madré, matois, ma-
 lin, roué; — **honor.**,
 profonde assimilation.

honor. s. ruse, fi-
 nesse, artifice, astuce, menée,
 fourberie, rouerie, matoiserie.

honor. } a. qui est creux
honor. } au milieu, con-
 cave.

honor. V. **honor.**

honor. a. perçant, profond;
 — **honor.** pénétrer, approfondir,
 s'enfoncer.

honor. V. **honor.**

honor. a. dont le fond est
 profond; — **honor.**, fleuve profond.

honor. a. qui cherche le fond,
 qui approfondit; — **honor.**, appro-
 fonder.

honor. s. autel; **honor.** — **honor.**, de-
 vant d'autel; **honor.** — **honor.**, maître,
 autel; — **honor.**, le taber-
 nacle du témoignage, le taberna-
 cle.

honor. s. cul-de-lampe.

beuradunq. vn. devepir, profond, se creuser, s'enfoncer.
beuradunab. a. qui est en forme d'un autel.
beuradunq. a. cubique; s. cube; — *beuradunq.* la voûte du ciel; — *beuradunq.* racine cubique.
beuradunqab. va. cuber.
beuradunqab. a. profondément assis ou posé.
beuradunqab. s. sonde, bathomètre.
beuradunqabunq. a. bathométrique.
beuradunqabunq. va. sonder.
beuradunqabunqab. s. sondage, bathométrie.
beuradunqabunq. adv. profondément.
beuradunqabunq. a. qui a beaucoup d'eau, très profond.
beuradunqabunq. a. enfoncé, plongé; — *beuradunqabunq.* yeux creux, enfoncés; — *beuradunqabunq.* plonger, submerger, couler bas; — *beuradunqabunq.* plonger au fond, s'enfoncer, se plonger.
beuradunqabunq. V. *beuradunqabunq.*
beuradunqabunq. V. *beuradunqabunq.*
beuradunqabunq. a. qui a de profondes racines.
beuradunqabunq. s. fosse, fossé, caverne.
beuradunqabunq. a. creusé profondément, très profond.
beuradunqabunq. a. gravé profondément; — *beuradunqabunq.* gravure en creux; bas-relief.
beuradunqabunq. a. profond, difficile à examiner; qui examine profondément.
beuradunqabunq. va. examiner profondément, approfondir, scruter.
beuradunqabunq. s. approfondissement.
beurq. s. bure.
beurqabunqabunq. a. vêtu de bure.

beurq. s. zool. grue.
beurqunq. vn. ronfler, râler.
beurqunqabunq. s. ichtyol. brochet.
beurqunqunq. s. ronfleur.
beurqunqunq. spl. les grues.
beurqunqunq. s. bot. géranium.
beurqunqunq. } s. ronflement, râle,
beurqunqunq. } râlement.
beurqunqunq. va. détourner, détourner à son profit, dérober, soustraire.
beurqunqunq. a. beau-fils né d'un premier mariage; bâtard, naturel, illégitime; abâtardi, faux, altéré; ennuyeux; — *beurqunqunq.* beau-père; — *beurqunqunq.* belle-mère.
beurqunqunqunq. vn. s'abâtardir, dégénérer.
beurqunqunqunq. va. abâtardir, dénaturer, altérer.
beurqunqunqunq. s. bâtardise, abâtardissement; répugnance.
beurqunqunqunq. } a. qui a un sens
beurqunqunqunq. } profond, profond, impenétrable.
beurqunqunqunq. a. profond; fig. profond, difficile à pénétrer; profond, grand, extrême.
beurqunqunqunq. s. gaufre, gâteau de miel; — *beurqunqunqunq.* rayon de miel.
beurqunqunqunq. s. dépouille (d'un serpent, des insectes); dépouille, peau (d'une bête féroce); — *beurqunqunqunq.* couenne. [fausser]
beurqunqunqunq. vn. s'écrouler, s'effondrer.
beurqunqunqunq. a. éboulement, effaïssement.
beurqunqunqunq. s. gouffre, abîme; creux, fossé.
beurqunqunqunq. V. *beurqunqunqunq.*
beurqunqunqunq. vn. penser, réfléchir, songer, méditer, raisonner; déterminer, concorder, convenir de qch., s'aviser, considérer; *beurqunqunqunq.* je pense, je compte, je me propose partir de main.

րհոյ. a. s. penser.
րհոյաբիւ. } **s.** faculté de
րհոյ. } penser, pen-
 , méditation.
րհոյաք. s. pensée; pensée.
 sein, idée, projet, intention;
 libération, résolution, parti,
 fference, conseil; avis, conseil;
 stère, secret; symbole; sacre-
 nt; — **ընտ.** délibérer, consi-
 rer, réfléchir, conférer; — **աւ.**
 nner conseil, conseiller; — **յար.**
ընտ. demander conseil ou avis
 րն., le consulter; **քրիստոս** —
 saint sacrement de l'Eucaris-
 ; **Գրաստան** — Conseil d'Etat.
րհոյաքար. adv. mystérieu-
 nent; confidentiellement.
րհոյազգած. a. initié aux
 stères, initié, adepte; — **բաւ.**
 e initié aux mystères, s'initier.
րհոյազգածութիւն. s. ini-
 tion.
րհոյալից. a. plein de mystère.
րհոյածիլ. vn. réfléchir, faire
 lexion, des réflexions, consi-
 der, méditer, penser, raison-
 .
րհոյածու. a. s. celui qui pense,
 réfléchit; conseiller; initié;
 célébrant.
րհոյածութիւն. s. réflexion;
 sidération, méditation, pen-
 .
րհոյակալ. a. s. confident.
րհոյակն. s. a. conseiller;
 stérieux, mystique; embléma-
 ie.
րհոյակնութիւն. s. con-
 , délibération.
րհոյակաւոր. a. qui exécute
 conseils, les mystères.
րհոյալիք. a. mystérieux.
րհոյալից. s. conseiller, con-
 nt.
րհոյալարայ. a. sans con-

seils, qui a perdu la tête, insensé.
խորհրդակցիլ. vn. consulter, de-
 mander conseil à; prendre conseil
 de, conférer ou délibérer ensem-
 ble, se consulter.
խորհրդակցաբիւ. s. consul-
 tation, conseil, conférence, déli-
 bération.
խորհրդակցի. } s. symbole.
խորհրդակցութիւն. }
խորհրդակցութեանկան. a. sym-
 bolique.
խորհրդանոց. V. **խորհրդա-**
րան.
խորհրդապահ. a. qui garde un
 secret, discret.
խորհրդապահութիւն. s. habi-
 tude de ne jamais dire son sec-
 ret, discrétion.
խորհրդապաշտ. a. entouré de mys-
 tères.
խորհրդապաշտիք. V. **խորհր-**
դակցի.
խորհրդաւոր. s. missel.
խորհրդաւոր. s. conseiller, con-
 seiller; — **բժշկ.** médecin con-
 sultant.
խորհրդաւոր. s. conseil, par-
 lement, chambre.
խորհրդաւորութեան. a. parle-
 mentaire.
խորհրդաւոր. a. mystérieux, mys-
 tique; emblématique; — **շնորհ**
պատկեր, emblème. [cisme.
խորհրդաւորութիւն. s. mysti-
խորհրդիլ. V. **Լուսակ.**
խորհրդիլ. s. lange, garniture,
 serviette pour se garnir, linge.
խորհրդ. s. angle, coin; cellule; niche;
 pli, repli, ride; compartiment,
 case; haie; imp. cassetin.
խորհրդ. s. hâle, simoun.
խորհրդաւոր. a. hâlé, gâté ou
 endommagé par une chaleur ex-
 cessive ou par un vent brûlant;
 — **ըլլալ,** se hâler.

Խարակախարափիւն .a. coup de soleil, insolation.
Խարակաւ .a. hâlé; — *սուլ*, se hâler.
Խարակիւք .s. chim. cellulose.
Խարակիւն .a. ridé; plissé.
Խարակիւ .s. aversion.
Խարակուր .a. cellulaire.
Խարոփ .s. petit coin.
Խարօփ .vn. éprouver de l'aversion, de la répugnance, prendre en aversion, répugner; éviter, se donner de garde, fuir, chercher à échapper à, s'éloigner; avoir honte, des égards; *ճեղծ* —, prendre qn. en grippe, l'éviter.
Խարօփիւն .s. bruit, murmure.
Խարօս .s. ride.
Խարօստիւն .a. qui a le visage ridé, ratatiné.
Խարօսիւ .vn. se rider, avoir des rides, se ratatiner, être ridé; — (*խաղաղութիւն*), faire des plis, faire la grimace.
Խարօսիւն .s. ride.
Խարօսիւն .s. aversion, répugnance.
Խարօս .s. anat. pucelage.
Խարօսիւ .s. anat. vagin.
Խարօս .V. **Խարօսիւն**.
Խարօսիւն .s. rôti, viande rôtie.
Խարօսիւն .s. prière, instance.
Խարօսիւնիւն .} s. rôtisseur.
Խարօսիւն .} s. rôtisserie.
Խարօսիւ .va. rôtir; frire, rissoler.
Խարօսիւ .vn. souffrir, s'affliger; se rôtir.
Խարօսիւն .s. action de rôtir, rôtissage.
Խարօսիւն .s. profondeur.
Խարօսիւ .V. **Խար**, **Խարիւն**.
Խարօսիւն .va. rendre profond, approfondir.
Խարօսիւն .vn. devenir profond, se creuser.

Խարօսիւն .a. raboteux, scabreux, inégal, plein d'aspérités; — *ս*, lieux scabreux ou raboteux, aspérités, rugosités.
Խարօսիւ .va. briser, rompre, casser, mettre en pièces, fracturer, fracasser, écraser; — *թշուար*, écraser, défaire, mettre en déroute l'ennemie; — *դռն*, enfoncer la porte; — *սեղ*, briser, rompre ses fers.
Խարօսիւն .vn. se briser, se casser, être cassé ou défait.
Խարօսիւն .s. action de briser, brisement, fracture; échec, défaite, déroute.
Խարօսիւն .s. mitrailleuse.
Խարօս .s. mets, plat; rosbif.
Խարօսիւն .} s. restaurant.
Խարօսիւն .} s. restaurateur.
Խարօսիւն .V. **Խարօսիւն**.
Խարօսիւն .V. **Խարօսիւն**.
Խարօսիւն .s. aspérité.
Խարօսիւ .V. **Խարօսիւն**.
Խարօս .s. blessure; — *կոտոր*, blessure mortelle.
Խարօս .va. blesser, percer, piquer; *թար* —, V. **Խար**.
Խարօս .a. blessé. [blessures.
Խարօսիւ .va. blesser, couvrir de
Խարօսիւ .a. blessant.
Խարօսիւն .s. action de couvrir de blessures.
Խարօսիւն .s. blessure.
Խարօսիւ .s. action de blesser.
Խարօսիւ .s. path. colique.
Խարօսիւն .a. curieux, qui recherche
Խարօսիւն .va. chercher, rechercher, fouiller, scruter, fureter, explorer.
Խարօսիւն .a. investigateur, fureteur, scrutateur, chercheur, observateur.

ուզարկուքիւն. s. recherche, enquête.

ուզի. va. chercher, rechercher, fouiller, scruter, fureter, onder, explorer; tondre, tonsurer.

ուզութ. s. recherche; — մուշ, onsure.

ուշ. V. խոյ.

ուշ. spl. écueil, récif, banc

ուշ. } a. barbare; bar-
ուշադուշ } bare, rude, gros-
sier, sauvage, cruel; բուշ. և
ուշ. և, les barbares.

ուշախան. a. barbare, grossier.

ուշան. s. multitude, le bas peuple, populace, canaille.

ուշադուշ. V. խուշադուշ.

ուշի. vn. faire invasion ou irruption, fondre sur, se ruer, se éter impétueusement sur, accourir en foule, affluer.

ուշիկ. a. barbare.

ուշուտ. s. invasion, irruption.

ուշ. a. sourd; սուտ — ըլլալ. — Եւսուտ. faire la sourde oreille, faire semblant de ne pas entendre; — չամ, sourd-muet.

ուշախ. V. խուշախ.

ուշախոյ. a. sourd et aveugle

ուշախամ. a. sourd et muet.

ուշախալ. s. méd. scrofule.

ուշախո. a. scrofuleux.

ուշախալ. vn. devenir sourd, s'assourdir.

ուշցնի. va. rendre sourd, assourdir.

ուի. s. pituite.

ուի. s. chaumière.

ուհան. s. alarme, frayeur, épouvante; précipitation; confusion.

ուհանալու. } a. alarmant,
ուհանալի. } effrayant; précipité.

ուհանալի. s. alarme, frayeur, fuite, précipité.

ուհանալի, խուհանալի. va. alarmer, effrayer, épouvanter, troubler; mettre en déroute, en fuite par la crainte, faire prendre la fuite précipitamment, presser, précipiter.

ուհանալի. vn. s'alarmer, s'effrayer, hésiter, se troubler, s'embarrasser; prendre la fuite précipitamment

ուհանալի. a. précipité.

ուհա. s. groupe, troupe, bande, compagnie, régiment; — Կղզեաց, groupe d'îles, archipel.

ուհ. a. peu; — քիչ, adv. peu, un peu, tant soit peu.

ուհի. s. encens; fig. encens, louange; — Ժիւի՛ տալ, encenser, donner de l'encens à qn. [խուհի.

խուհիեղեղ. V. Եղեղեղա-
խուհ. a. nombreux, beaucoup, dense, épais; adv. en foule, en masse; բազմութիւն, une foule très nombreuse, une grande foule; — բազմութեամբ, avec toute la multitude, en foule.

խուհամարի. } adv. de grand
խուհմբաց. } concours, en foule; — բազմութիւն, concours, affluence ou foule de monde.

խուսափական. a. évasif.

խուսափանի. s. évasion, fuite; subterfuge, tergiversation, escapade, échappée, faux-fuyant, réticence.

խուսափի. } vn. V խոյա օալ;
խուսափիլ. } tergiverser, éluder, user de réticence.

խուսափող. a. fuyant.

խուսափողական. V խուսա-
փական

խուսափու. } a. qui s'enfuit, fu-
խուսափուկ. } gitif; évasif.

խուսի. V. խոյա օալ.

Ետարձ. s. botte, fagot, faisceau, gerbe; paquet; — **Բզբի.** liasse; **Ճաշխակաւ** —, faisceau aimanté.
Ետից. s. chambre.
Ետիք. s. couvercle; chapiteau (de l'alambic).
Ետք. s. contre, soc, tranchant de la charrue
Ետքիկ. s. afriet, afrite.
Ետքիւ. s. goître.
Ետքիւմար, Ետքիւս. a. goitreux.
Ետքիլ. V. **Ամհալ.**
Ետքու. V. **Ամհիւս.**
Ետքուսիւ. V. **Ամհիւսիւ.**
Ետքիկ. s. bot. abricot-alberge.
Ետիկ. s. zool. brachies.
Ետիւ. s. buisson, broussailles, broussilles.
Ետծիկ. s. poupée.
Ետկաքիւմ. a. zool. branchios-tome.
Ետկալ. V. **Ետրալ.**
Ետկալիւ. a. branchial.
Ետնգաւ. s. bot. molène.
Ետնիկ. va. rassembler, réunir.
Ետնիլ. } vn. se rassembler,
Ետնիւիլ. } s'attrouper, se presser, se presser en foule, s'empresser autour de qn, l'assiéger.
Ետնիկ. V. **Ետրալ.**
Ետնիւիւ. s. râle, râlement.
Ետնիւլ. V. **Ետնիւիւ.**
Ետնիւ. s. trouble, agitation, tumulte, émeute, sédition; a. trouble. agité; **Ետնիւ հետ** — **ըլլալ.** être brouillé ou se brouiller avec qn., être mal avec.
Ետնիւյալ. a. qui excite le trouble, turbulent, sédition, tumultueux; troublé.
Ետնիւտ. a. qui aime le trouble, turbulent, inquiet.
Ետնիւտիւ. s. amour du trouble.

Ետնիւտ. } a. s. turbulent,
Ետնիւտիւ. } perturbateur, agitateur, factieux, sédition, remuant, brouillon, esprit brouillon, bonte-fen; — **ըլլալ.** jeter le trouble
Ետնիւտիւիւ. s. agitation, perturbation.
Ետնիւ. } va. troubler, agiter, révolutionner,
Ետնիւիւ. } ter, révolutionner, remuer, brouiller, jeter de la confusion; révolutionner, soulever, émeuter, bouleverser; inquiéter, alarmer; **Ետնիւ** —, troubler, détraquer l'esprit; **Ետնիւ** —, alarmer, abattre le cœur.
Ետնիւիւ. V. **Ետնիւ.**
Ետնիւ. vn. se troubler, se bouleverser, s'agiter, s'émouvoir, s'inquiéter, se décourager, s'alarmer, se brouiller.
Ետնիւ. s. perturbateur; a. inquietant, alarmant.
Ետնիւիւ. s. trouble, perturbation, agitation, confusion; révolution, soulèvement, sédition, émeute, désordre — **Ետնիւ քիւլ.** exciter des troubles, faire du trouble, troubler, causer du trouble, soulever, émeuter.
Ետնիւ. a. troublé, ému.
Ետնիւ. V. **Ետնիւ.**
Ետնիւ. vn. se dessécher, se faner, vieillir
Ետնիւ. V. **Ետնիւ.**
Ետնիւիւ. V. **Ետնիւ.**
Ետնիւ. s. anat. trachée, trachéostère.
Ետնիւիւ. } s. anat. glotte.
Ետնիւիւ. } s. anat. larynx.
Ետնիւ. a. rauque, désagréable; — **Ետնիւ.** voix rauque ou aigre.
Ետնիւ. a. décrépit, vieux.
Ետնիւ. vn. devenir vieux, vieillir.

Խօթր. V. **Խաթաթ.**

Խոսաթար. adv. brusquement, sévèrement.

Խոսաթարյ. a. dur, sévère.

Խոսաթարյալից. s. sévérité, dureté des mœurs.

Խոսաթոյց. a. excessivement dur, le plus dur ou sévère.

Խոսաթոյման. a. très dur, très sévère.

Խոսադէմ. a. sévère, dur.

Խոսադեաց. a. qui mène une vie sévère.

Խոսադրոց. a. rigide dans ses mœurs, austère, rigide, dur; — *առաքիւնութիւն*, vertu austère.

Խոսադրոցալից. s. austérité.

Խոսաձայց. a. qui a un son, une voix désagréable, dur, rude.

Խոսաճիտ. a. très sévère.

Խոսաճարակ, **Խոսաճարակալից.** V. **Խոն,** **Խոնալից.**

Խոսաճար. a. austère, rude, dur.

Խոսաճարալից. s. austérité, mortification.

Խոսանալ. vn. durcir, se durcir, s'endurcir, devenir dur; s'obstiner, s'opiniâtrer, persister; traiter durement.

Խոսառնից. a. violent, impétueux, rigoureux.

Խոսապահանջ. a. exigeant.

Խոսապահանջալից. s. exigence.

Խոսապարանց. a. qui a le cou raide, indocile, entêté, rétif, tête dure; — *մարդ*, homme à tête dure.

Խոսապարանցալից. s. indocilité.

Խոսապինդ. a. très-dur.

Խոսատր. a. qui aime l'austérité.

Խոսաթր. a. qui a le cœur dur, qui a un cœur endurci, impitoyable, insensible.

Խոսաւորալից. s. dureté de cœur, endurcissement.

Խոսաւտիլ. a. d'un aspect sévère.

Խոսացնիլ. va. endurcir, durcir, rendre dur.

Խոսացուցից. a. qui endurecit.

Խոսախր. s. minér. aspérolithe.

Խոսեմի. s. anat. dure-mère.

Խոսեռախ. a. qui a la bouche dure, qui n'a point de bouche, indompté, indocile, ardent, impétueux, rebelle; — *երկդար*, coursier fougueux.

Խոսի. adv. durement, rudement, rigidement, sévèrement, en toute rigueur, rigoureusement, austèrement; — *պատժել*, punir rigoureusement, sévèrement.

Խոսռ. s. ail.

Խոսռաւ. V. **Խոսռուկ.**

Խոսռուկ. s. bot. dioscorée.

Խոսալից. s. dureté; inflexibilité, raideur, rudesse; sévérité; rigidité, rigueur; endurcissement, opiniâtreté; — *սրտաւոր*, constipation; — *սրտ*, endurcissement de cœur; — *բարուց՝ օրինաց*, austérité des mœurs, des lois.

Խոսօրէց. adv. rigoureusement.

Խոսկան. a. condensable.

Խոսկանալից. s. condensabilité.

Խոսնալ. vn. se condenser, devenir compacte.

Խոսչափ. s. densimètre.

Խոսցնիլ. va. condenser.

Խոսցում. s. condensation.

Խոսցուցից. s. condensateur, condenseur.

Խաթիլ. V. **Խաթում.**

Խաթր. s. différence, distinction.

Խադիլ. vn. chatouiller.

Խադալ. vn. se chatouiller, être chatouillé.

Խադսոց. V. **Խադում.**

Խադելիլ. va. chatouiller; fig. cha-

touiller, délecter, charmer, flatter.

խոսուս. s. chatouillement; fig. chatouillement, délectation, plaisir, charme.

խոսութիւն. s. densité; compacité.

խոսկ. s. chatouillement.

խոսաւոր. s. mollesse; tromperie, caresse insidieuse.

խոսիկ, խոսաւոր. V. **խոսուս.**

խոսեմ. va. chatouiller; — **ալ.** զորք. éblouir les yeux.

խոսեցի. vn. être chatouillé, se chatouiller.

խոսողիւն. a. physionomiste.

խոսողիւնութիւն. s. physiognomonie.

խոսիւ. V. **խոսութիւն.**

խոսի. va. discerner, distinguer, faire la différence.

խոսն. s. espace, intervalle; division, séparation; différence.

խոսութիւն. s. différence, distinction.

խոսի. a. joyeux, gai, enjoué.

խոսիակից. a. celui qui se réjouit avec un autre; — **ըլլալ,** se réjouir ensemble, partager la joie de.

խոսիամի. V. **խոսի.**

խոսիանալ. vn. se réjouir; faire bonne chère, se régaler.

խոսիատ. a. qui aime la réjouissance. [eux.

խոսիարար. a. réjouissant, joyeux.
խոսիանալի. } a. plein de réjouis-
խոսիանալից. } sance, tout joyeux.

խոսիան. V. **խոսիանց.**

խոսիանակից. a. compagnon de festin; — **ըլլալ.** faire bonne chère, festin ensemble, se régaler ensemble.

խոսիանատ. a. qui aime les festins, la bonne chère, bon vivant.

խոսիանալի. } s. réjouis-
խոսիանց. } sances, festin, bonne chère, banquet, régal.

խոսիյա. s. cri d'encouragement, d'exhortation: encouragement, courage, exhortation; — **ալ.** donner ou inspirer du courage, encourager, relever ou soutenir le courage de qn., l'animer; — **ալ.**

իւր, prendre courage, s'animer.

խոսիւնակ. a. encourageant.

խոսիւնց. V. **խոսիյա.**

խոսիւն. va. encourager, inspirer ou donner du courage, relever le courage, ranimer, exhorter, fortifier.

խոսիւն. vn. prendre courage, s'animer.

խոսիւն. a. celui qui encourage; V. **խոսիւնակ.**

խոսի. s. tranchée, fossée, fosse; brèche; — **բռնալ,** faire des fosses, une brèche.

խոսիւն. a. celui qui fait des brèches, des fossés.

խոսիւն. s. gardien d'une brèche, d'une tranchée.

խոսիւ. s. brèche, ouverture; fig. brèche, rupture.

խոսիւն. va. faire une brèche; rompre, diviser, séparer, disperser.

խոսիւ. s. lieue.

խոս. s. conseil, avis, avertissement, morale; leçon, réprimande, reproche; discipline, instruction; correction, punition; — **ալ.** donner des conseils, conseiller; faire la morale à qn.; — **լար,** mauvais conseil, conseil pervers.

խոսաբան. va. donner des conseils, moraliser.

խոսաբանութիւն. s. conseil, avis, admonition.

խոսի. a. instructif.

խոսիւն. a. de conseil, didactif, moral, instructif.

Յարաւաւաց. a. celui qui dé-
teste les conseils.

Յարաւան. a. celui qui donne des
conseils.

Յարաւի. va. donner des conseils,
conseiller; moraliser, faire la mo-
rale à qu.; donner une leçon,
réprimander, corriger, châtier,
punir; instruire, discipliner, for-
mer, dresser.

Յարաւիչ. s. celui qui donne des
conseils, qui instruit, qui châtie.

Յարաւուի } a. celui qui donne
Յարաւան. } des conseils.

Յարաւանութիւն. s. l'action de
donner des conseils, admonition,
avertissement, avis.

Յարացի. s. courroie, lacet.

Յարի. va. engager un bateau dans
le sable, le faire échouer, en-
graver.

Յարիւն. a. obscur, sombre; fig.
obscur, qui n'est pas bien intel-
ligible, difficile à comprendre.

Յարիւնացի. V. **Յարիւնացի.**

Յարիւնցի. V. **Յարիւնցի.**

Յարիւնաւ. a. qui a un langage
obscur, abstrus.

Յարիւնաւութիւն. s. obscurité
du langage.

Յարիւնաւ. V. **Յարիւնաւ.**

Յարիւնացի. vn. s'obscurcir; être
difficile à comprendre.

Յարիւնցի. va. obscurcir.

Յարիւնութիւն. s. obscurité.

Յարի. vn. s'enfoncer dans le sa-
ble, s'échouer, s'embourber.

Յարիցի. V. **Յարիցի.**

Յարիցի. V. **Յարիցի.**

Յարի. V. **Յարի.**

Յարի. s. hutte.

Յարիւն. V. **Յարիւն.**

Յարիւն. a. impérieux, fier, altier,
hautain, hardi, courageux.

Յարիւնաւ. adv. avec un air
fier, fièrement.

Յարիւնաւ. a. plein de fierté.

Յարիւնաւ. a. qui parle avec
un ton suffisant, d'un air fier.

Յարիւնացի. vn. porter la tête
haute, avoir l'air de défier tout
le monde, prendre un air impé-
rieux, faire le brave, se rengor-
ger, faire le fier, le dédaigneux,
faire claquer son fouet, préten-
dre, être fier, arrogant.

Յարիւնցի. V. **Յարիւնցի.**

Յարիւնաւ. a. présomptueux,
fier, altier, superbe, tranche-mon-
tagne.

Յարիւն. s. fierté, bravade,
présomption, hauteur, morgue.

Յար. s. bot. anacampsère.

Յարացի. s. carrelure. [vander.

Յարացի. va. carreler; ra-

Յարացի. s. carrelure, save-
tier ambulant; ravandeur.

Յարի. V. **Յարի.**

Յարի. s. engravement.

Յարի. s. banc de sable, syrté.

Յարի. a. ombrageux.

Յարի. V. **Յարի.**

Յարի. s. épouvantail.

Յարի. a. ombrageux.

Յարի. va. donner de l'om-
brage, effaroucher, offusquer.

Յարի. vn. prendre de l'ombrage,
s'effaroucher.

Յար. s. bondon.

Յարի. s. tire-bouchon.

Յարի. va. bondonner.

Յարի. s. bouchon, paquet de
linge tortillé.

Յարի. va. bouchonner.

Յարի. } s. bondonnière.

Յարի. } s. bondonnière.

Յարի. a. renfermé dans sa
chambre, dans une chambre; re-
clus.

Յարի. s. reclusion.

Յարի. va. fermer, boucher, bou-
chonner, bondonner.

Խօղիկ. s. chambrette, cabine, cellule.

Խօղիկանոց. a. cellulaire.

Խօղիկել. va. enfermer.

Խօցուք. s. obstruction, engorgement.

Խօփել. va. couvrir, mettre un couvercle; fermer.

Խօփցիկեց. a. qui jette le couvercle.

Խօփոց. s. clapet.

Խօթ. a. indisposé, malade, infirme.

Խօթաբանութիւն. s. nosologie.

Խօթամիտ. a. qui a l'esprit malade, sot, nigaud, stupide.

Խօթութիւն. s. maladie, indisposition, infirmité.

Խօլ. a. sot, fou, insensé, déraisonnable, absurde, folâtre.

Խօլաբար. adv. follement.

Խօլական. V. **Խօլ**; — **հրկիւղ**, terreur panique; — **ախա**, folle passion; — **խնդութիւն**, joie folâtre.

Խօլանալ. vn. devenir fou, déraisonner.

Խօլապետ. adv. follement.

Խօլիլ. V. **Խօլանալ**.

Խօլնգամ. s. bot. galanga.

Խօլութիւն. s. démence, folie, sottise.

Խօլութիւն. sf. folle.

Խօփիւն. s. bruit, murmure.

Խօսակից. a. interlocuteur.

Խօսակցիլ. vn. s'aboucher avec qq., s'entretenir ensemble, causer, converser ou lier conversation avec.

Խօսակցութիւն. s. conversation, entretien, causerie; dialogue.

Խօսարան. s. parloir.

Խօսեցիւ. s. fiancée, promise.

Խօսեցնել. va. faire parler, faire causer.

Խօսիլ. vn. parler, causer, discourir, porter la parole; négocier, traiter; — **հաւք**, chanter; **սուգի**

—, parler distinctement; **հղակի** —, tutoyer; **սպառնալիւթ** —, parler avec menaces, montrer les dents; **քթէն** —, parler du nez; **այլեւս ասոր վրայ չխօսիմք**, n'en parlons plus.

Խօսկապ. s. gage de promesse (mariage).

Խօսնակ. s. médiateur, intercesseur; défenseur, avocat; fig. coq.

Խօսնակից. s. négociateur, parlementaire.

Խօսնայր. s. le fiancé, le prétendu.

Խօսող. s. parlant; parleur, disert, éloquent.

Խօսողութիւն. s. faculté de parler.

Խօսումք. s. dire, parole, locution.

Խօսութեամբ. s. conversation, entretien, causerie.

Խօսուն. a. loquace.

Խօսք. s. parole, langage, propos; entretien, conversation; discours, traité; parole, promesse; bruit, nouvelle; — **ը կարել**, rompre la parole, interrompre; **մէկ — ունենալ**, n'avoir qu'une parole; —

ուզել, demander la parole; — **ը ձեռքէն**, vous avez la parole; — **ը ետ առնել**, retirer sa parole; — **ը բռնել**, — **ին վրայ կենալ**, tenir sa parole; — **ը չբռնել**, — **ին վրայ չկենալ**, ne pas tenir sa parole,

manquer à sa parole, manquer de parole; — **տալ**, donner sa parole, promettre; **խօսքս — է**, ma parole d'honneur; **պատու դրայ — կուտամք**, je vous donne ma parole d'honneur; — **բանալ**, entamer la conversation, amener la conversation sur; — **մը ելաւ**, un bruit s'est répandu, le bruit a couru; **խօսքի տէր**, homme de parole.

Խօսքի տէր, homme de parole.

Խօսքի տէր, homme de parole.

Խօսքի տէր, homme de parole.

Խօսքի տէր, homme de parole.

Խօսքի տէր, homme de parole.

Խօսքի տէր, homme de parole.

Ճ (dza=tz=moderne: DZ, ancien: TZ.) quatorzième lettre de l'alphabet et neuvième des consonnes; cinquante, cinquantième.

Ճաղիլ. vn. se lever, poindre, commencer à paraître, se montrer, paraître; naître, émaner, tirer son origine, sortir, descendre, provenir, résulter, dériver de.

Ճաղուտ. s. lever, action de se lever, de se montrer; naissance, origine, source, provenance. — *արեւի* le lever du soleil.

Ճարից. V. Ճարից.

Ճալ. s. pli, repli; pliage.

Ճալարա. V. Ճալածոյ արա.

Ճալած. a. plié.

Ճալածոյ. a. plié; pliant; — *սեղան*, siège pliant, pliant.

Ճալապալի. a. les jambes croisées; — *խալի*, se croiser les jambes.

Ճալիլ. va. plier, replier; mettre en double.

Ճալիծալ. a. plié, ployé, à pli.

Ճալիչ. s. plioir.

Ճալխոյր. s. claque.

Ճալոյ. s. plieur, plieuse.

Ճալոց. s. plioir.

Ճալուտ. s. pliage.

Ճալիեղոյր. V. Ճալխոյր.

Ճալ. V. Ճալ.

Ճալիլ. va. vendre, débiter.

Ճալաղ. s. vendeur, débiteur.

Ճալաւ աւանիլ. acheter.

Ճալաւած. a. vendu.

Ճալաւիլ. vn. se débiter.

Ճալաւութ. s. consommation.

Ճալաւ. V. Ճալաւ.

Ճալաւաւոր. a. dépensier.

Ճալաւիլ. va. faire des frais, dépenser.

Ճալաւաւիլ. vn. être dépensé.

Ճալաւ. s. dépense, frais; consommation; vente; — *քիչ*, faire des dépenses ou des frais; *քիչ* — *աւել*, à peu de frais; *բոլոր* — *աւել*, à ses frais.

Ճաւածակ. s. ichtyol. carpe.

Ճաւածակիլ. s. carpeau.

Ճաւածակիլ. vn. onduler, ondoyer, flotter, faire des ondulations, s'agiter.

Ճաւածակիլիլ. s. ichtyol. carpillon.

Ճաւածակոյ. a. flottant; indécis.

Ճաւածակաւանիլ. a. ondulateur.

Ճաւածակոյ. s. carpié, carpière.

Ճաւածակութ. s. ondulation.

Ճաւածակութ. a. flottant.

Ճաւածակ. s. ondulation.

Ճաւիլ. s. couverture.

Ճաւիլաւանիլ. s. argot.

Ճաւիլաւոր. adv. secrètement, en secret, en cachette.

Ճաւիլաւորութ. s. argot.

Ճաւիլաւոր. a. qui connaît les secrets.

Ճաւիլաւորաւանիլ. a. cabalistique.

Ճաւիլաւորաւանիլ. s. cabale.

Ճաւիլաւոր. a. chiffé; s. chiffé; cryptographe.

Ճաւիլաւորիլ. va. chiffrer..

Ճաւիլաւորաւանիլ. s. chiffé; cryptographie.

Ծածկամիս. a. qui cache son dessein, sa pensée; dissimulé, indéchiffrable; — *մարդ*, homme caché.

Ծածկանկար. s. rébus.

Ծածկանուն. a. s. pseudonyme.

Ծածկանք. s. chose cachée, secret.

Ծածկապէս. V. **Ծածկաբար.**

Ծածկաշու. a. qui voit les secrets.

Ծածկարան. s. couverture de lit, couvre-pied.

Ծածկել. va. cacher, couvrir, soustraire à la vue; cacher, celer, voiler, dissimuler. [cle.

Ծածկելիք s. couverture, couver-

Ծածկոյք. } s. couverture, enve-

Ծածկոց } loppe.

Ծածկուիլ vn. se cacher, se soustraire à la vue, se couvrir; se cacher, se voiler.

Ծածուկ. a. caché, secret, occulte; furtif, clandestin; — *կերպով*, V. **Ծածկաբար.**

Ծածկ. s. abat-vent; — *անկիւնի*, abat-voix; V. **Ծածկ.**

Ծակ. s. trou; ouverture; — *բաշտ*, faire un trou; — *ը գոցել*, boucher le trou.

Ծակախորիլ vn. se renfermer, se tapir, se fourrer ou se cacher dans un trou, dans un lieu reculé.

Ծակամուտ. a. qui entre dans un trou; — *ըլլալ*, entrer dans un trou.

Ծակաւք. a. avide.

Ծակաւքութիւն. s. avidité.

Ծակել. va. trouer, faire un trou, percer, forer, perforer.

Ծակիչ. a. perçant, perforant.

Ծակկել. V. **Ծակոսել.**

Ծակկուն. a. troué, percé.

Ծակոյ. V. **Ծակիչ.**

Ծակոս. a. troué, percé; poreux.

Ծակոսել. va. trouer, percer, cribler.

Ծակոսեցնութիւն. s. porosité. **Ծակոսեղ.** a. poreux, spongieux; à jour.

Ծակոսութիւն s. porosité.

Ծակուիլ. vn. se trouer, percer.

Ծակուծուկ. s. coin et recoin; — *սկզբ* —, tous les coins et recoins.

Ծակում. s. percement, perforation.

Ծակի. s. pore.

Ծակիկ. s. petit trou.

Ծաղ. s. gaufre.

Ծաղարար. s. pâtissier.

Ծաղարարութիւն s. pâtisserie.

Ծաղիկ. s. fleur; méd. petite vérole, variole, — *հասակ*, fleur de l'âge; — *բաժար*, fleurir.

Ծաղկաբանութիւն. s. anthologie.

Ծաղկաբան. a. chargé de fleurs.

Ծաղկաբեր. a. florifère, qui produit des fleurs.

Ծաղկաբոյ. s. fleuriste.

Ծաղկաբուսութիւն. s. floraison.

Ծաղկազեղ. a. belle comme une fleur.

Ծաղկազործ. s. fleuriste, qui fait des fleurs.

Ծաղկադարան. s. fleuriste.

Ծաղկադարանութիւն. s. floriculture.

Ծաղկադար. a. orné de fleurs, émaillé de fleurs; s. Pâques fleuries, le dimanche des Rameaux.

Ծաղկազարդել. va. orner de fleurs.

Ծաղկազգեց. } a. revêtu de

Ծաղկազգես. } fleurs, fleuri.

Ծաղկազերծ. a. dépouillé de ses fleurs, défleuri; — *ըլլալ*, défleurrir, perdre ses fleurs.

Ծաղկազուտան. a. fleuri, florissant.

Ծաղկաթափ բլլալ vn. faire tomber ses fleurs, défleurrir.

Ծաղկայիր. } a. plein de fleurs,
Ծաղկայից. } fleuri.

Ծաղկախ. s. méd. variole.

Ծաղկած. a. fleuri.

Ծաղկածին. a. bot. floripare.

Ծաղկակալ. s. vase à fleurs, jardinière. [դամբ.

Ծաղկակաղամբ. V. **Ընդակա-**

Ծաղկակերպ. a. floriforme.

Ծաղկահամ. a. qui a le goût des fleurs.

Ծաղկահասակ. a. jeune; — **դի** jeune femme.

Ծաղկահար. a. varioleux.

Ծաղկահիւ. a. tressé de fleurs.

Ծաղկահո. a. qui a l'odeur des fleurs; — **բմբուլ.** liqueur parfumée; — **գինի.** vin exquis.

Ծաղկածիւ. V. **Ծաղկակերպ.**

Ծաղկամ. s. pot de fleurs.

Ծաղկամարտ. s. bataille des fleurs.

Ծաղկամակ. s. horticulteur.

Ծաղկամակական. a. d'horticulture.

Ծաղկամակաւորին. s. horticulture.

Ծաղկանկար. } s. peintre de
Ծաղկանկարիչ. } fleurs.

Ծաղկանոց. V. **Ծաղկոց.**

Ծաղկանոթ. V. **Ծաղկաման.**

Ծաղկապսակ. a. couronné de fleurs; s. couronne de fleurs.

Ծաղկատէր. s. amateur de fleurs.

Ծաղկոտան. s. jardin de fleurs.

Ծաղկառիւ. a. parsemé, couvert de fleurs.

Ծաղկավաճառ. s. marchand de fleurs, marchand fleuriste

Ծաղկավաճառոց. s. marché aux fleurs.

Ծաղկաթ. a. jeune.

Ծաղկաւ. a. rempli ou émailé de fleurs, fleuri, fleurissant, florissant.

Ծաղկափթիք. a. épanoui de fleurs, en fleurs, fleuri.

Ծաղկափուռ. s. bouquet de fleurs, bouquet.

Ծաղկաբաղ. a. s. qui cueille des fleurs; qui fait des extraits, compilateur; s. extrait; recueil des extraits, anthologie; — **ընել.** cueillir des fleurs; extraire, faire un extrait.

Ծաղկաբաղի. V. **Ծաղկաբաղ**

ընել.
Ծաղկեայ. a. de fleurs, fait de fleurs; brodé de fleurs.

Ծաղկեկաղամբ. V. **Ընդակա-**

ղամբ.
Ծաղկեղէն. V. **Ծաղկեայ.**

Ծաղկիլ. vn. fleurir, être en fleur; fig. fleurir, être florissant, prospérer.

Ծաղկեմակ. etc. V. **Ծաղկա-**

մակ. etc.
Ծաղկեմար. s. peinture, dessin de fleur.

Ծաղկեպսակ. V. **Ծաղկա-**

պսակ.
Ծաղկեվաճառ. a. marchand de fleur, fleuriste.

Ծաղկեղենի. va. faire fleurir, rendre fleurissant.

Ծաղկեփուռ. V. **Ծաղկա-**

փուռ.
Ծաղկոց. s. enjoliveur.

Ծաղկո. a. varioleux.

Ծաղկոց. s. jardin de fleurs, parterre; salle d'asile.

Ծաղկութ. s. floraison, fleuraison.

Ծաղկութ. V. **Ծաղկաւ.**

Ծաղր. s. ris, rire; risée, raillerie, dérision, moquerie; — **ընել.** se rire de, railler, tourner en ridicule ou en dérision, faire la nique à qn., se moquer de lui, le ridiculiser; — **բուլ.** être raillé, moqué, être l'objet de la risée de, s'exposer à la risée de.

Ծաղրաբան. a. plaisant, badin, esprit badin, facétieux.

Ծաղաբանել. vn. plaisanter, badiner, faire le badin.

Ծաղաբանութիւն. s. plaisanterie, badinage, badinerie.

Ծաղաբար. adv. burlesquement.

Ծաղաբեր. s. charivari.

Ծաղալից. a. risible, ridicule, burlesque.

Ծաղախառն. adv. en riant.

Ծաղածու. a. badin, plaisant, facétieux, bouffon, goguenard.

Ծաղածութիւն. s. badinage, lazzi, bouffonnerie, goguenardise.

Ծաղալան. a. risible, ridicule, burlesque.

Ծաղաւիւար. s. caricature.

Ծաղաւիւարիչ. s. caricaturiste.

Ծաղաւիւ. s. risée, raillerie, moquerie, ridicule.

Ծաղաւարձ. a. comique.

Ծաղապալեւր. V. **Ծաղաւիւար**

Ծաղաւոր. a. goguenard, plaisant.

Ծաղի V. **Ծաղի բնի**.

Ծաղիլի. a. ridicule, burlesque.

Ծաղիբրգակ. s. chanteur bouffe.

Ծաղիբրգութիւն. s. opéra bouffe.

Ծաղրոյ. a. moqueur.

Ծամ. s. chevelure, cheveux; **կեղծ** —, perruque.

Ծամածուռ. a. tortueux, sinueux, tortillé, entortillé.

Ծամաձեւ. va. tortiller, entortiller; — **կերպ**, faire la grimace, des grimaces.

Ծամաձեւութիւն. s. tortuosité, sinuosité; fig. grimace, grimacerie.

Ծամակ s. cuoir

Ծամակալ. s. bandeau pour attacher les cheveux sur le front.

Ծամի. va. mâcher.

Ծամիայից. a. maxillaire.

Ծամիլի. } s. anat. mâchoire.

Ծամիլիք. }

Ծամծմի. va. mâchonner.

Ծամոն. } s. mastic, gomme mas-

Ծամոց } tic.

Ծայրից. s. bot. serpolet.

Ծայր s. bout, extrémité; sommet, cime, pointe; le plus haut point, le plus haut degré; comble, excès; — **է ք** —, d'un bout à l'autre, de point en point, bout à bout; — **ը — ք** **սերի**, joindre les deux bouts, couvrir ses frais, suffire.

Ծայրագոյն. a. suprême, extrême, maximum.

Ծայրադիւր. s. allonge, rallonge.

Ծայրալիւր. a. plein d'un bout à l'autre, comble.

Ծայրածաւալ. a. très étendu.

Ծայրակարմիր. a. dont les extrémités sont rouges; — **արեւակ**, soleil levant

Ծայրակէտ s. dernier point.

Ծայրակտոր. a. cassé par le bout, mutilé, tronqué.

Ծայրակտուր. a. coupé par le bout, mutilé, tronqué.

Ծայրակէտ. a. convergent.

Ծայրամիտիլ. vn. converger.

Ծայրամիտութիւն. s. convergence.

Ծայրայանգ. s. refrain, flonflon.

Ծայրայեղ. a. extrême, excessif, trop.

Ծայրայեղութիւն. s. excès.

Ծայրայեղորէն. adv. extrêmement, excessivement.

Ծայրանալ. vn. arriver au plus haut point, au comble de, être au comble de, exceller.

Ծայրանգամ. s. abatis.

Ծայրանուն. s. acrostiche.

Ծայրանիլ. va. couper par le bout, mutiler, tronquer, estropier.

Ծայրանութիւն. s. mutilation.

Ծայրանում. s. gram. apocope.

Ծայրաքաղաք. s. acropole.

Ծայրիցիք. s. arith. les extrémités.

Ծանկ. a. ridicule, ignoble; ignominieux; **ծարս ա.** — **քնի,** couvrir ou chamarrer qn. de ridicules, se moquer de lui, le tourner en ridicule, le railler.

Ծանկացի. spl. ignominie, déshonneur, opprobre, infamie, honte, action honteuse, affront, turpitude.

Ծանկի. va. couvrir de honte, déshonorer, tourner en ridicule.

Ծանկալի. s. V. **Ծանկացի.**

Ծանծ. s. bot. bête, glume.

Ծանձաղ. a. qui n'est pas profond, bas, guéable; s. gué, bas-fond.

Ծանձաղամի. a. léger, évanoué, évaporé, vain, écervelé, freluquet, d'une haute crédulité.

Ծանձաղամտալի. s. légèreté, vanité.

Ծանձաղափ. V. **Ծանձաղամի.**

Ծանձաղու. a. bas, qui n'est pas profond; — **ս.** bas-fond.

Ծանուցադր. s. assignation; note.

Ծանուցենի. va. avertir, faire savoir ou connaître, annoncer, signaler, donner avis, notifier, déclarer, faire part, mander; **հանձն.** **ծանուցանի.** **սխալ.** prévenir qn. l'avertir d'avance.

Ծանուցի. s. avis, annonce; déclaration; notification; — **քնի,** faire une annonce, annoncer.

Ծանր. a. pesant, lourd; grave, accablant, onéreux, fatigant, pénible, gênant, triste; grave, sérieux, important, considérable; grave, sérieux, réfléchi; grave, intense, fort, violent; lent, paresseux; fort (en parlant des odeurs); dur, difficile (en parlant de l'ouïe); — **հարուած.** coup violent; — **քնի,** sommeil profond;

— **հեթեղ.** aliment lourd; — **շուշ,** mauvaise, forte haleine; — **էքի,** c'est un sacrifice, c'est grave pour moi.

Ծանրաբար. a. qui a un caractère grave, sérieux, grave.

Ծանրաբարյութի. s. gravité, sérieux.

Ծանրափ. a. accablé, succombant sous le poids.

Ծանրափ. a. qui porte un pesant fardeau, lourd, onéreux, accablant; surchargé, accablé.

Ծանրափակալ. a. surchargé; surmené.

Ծանրափակի. va. accabler sous le poids, surcharger; surmener.

Ծանրափակի. a. surchargé.

Ծանրափակալի. s. surcharge, charge; surmenage.

Ծանրաթ. a. pesant, lourd.

Ծանրաթի. a. cher, coûteux, de grand prix, précieux.

Ծանրադու. a. qui a la tête lourde; fig. grave, sérieux.

Ծանրադու. a. qui marche lentement, lent.

Ծանրադու. a. très occupé.

Ծանրաքալի. a. accablé de tristesse, fort triste, mélancolique; — **արամի.** **ծանրաքալի,** grand chagrin, profonde tristesse.

Ծանրաթու. a. qui parle avec difficulté, bégue; — **լուր,** avoir la langue épaisse, avoir de la difficulté à parler.

Ծանրալու. a. dont le joug est pesant, accablant.

Ծանրալու. a. qui a l'ouïe dure, dur d'oreille, sourdaud.

Ծանրալու. a. grave.

Ծանրալու. a. qui parle lentement; qui parle avec difficulté.

Ծանրալուրի. s. difficulté pour parler, pour s'exprimer.

Ծանրածանր. a. très lourd, très grave.

Ծանրակոյց. a. posé, sérieux.

Ծանրակէտ. s. point de gravité.

Ծանրակիր. a. pesant, lourd.

Ծանրակօխ. a. pèse lourd, d'un grand poids, important, sérieux.

Ծանրակեանքիւն. s. importance.

Ծանրահակ. a. courbé sous le poids.

Ծանրածայն. c. qui a la voix grave ou forte. [sant.

Ծանրածարմիւն. a. au corps pe-

Ծանրամիտ. s. esprit lourd.

Ծանրանայ. vn. s'appesantir, devenir lourd, s'alourdir; s'aggraver, devenir plus grave, plus pénible, plus poignant.

Ծանրանաւի. vn. naviguer lentement.

Ծանրանդամ. a. aux membres pesants.

Ծանրաւոր. a. qui se meut lentement, lent; difficile à remuer.

Ծանրացիւթիւն. s. path. asthma, courte haleine.

Ծանրաւունք. a. asthmatique.

Ծանրաւուր. a. grave, imposant.

Ծանրաչափ. s. baromètre.

Ծանրաչափական. a. barométrique.

Ծանրապէտ. adv. gravement, grièvement.

Ծանրաթիւ. a. qui a le cœur lourd, insensible, endurci.

Ծանրաաղակ. a. qui est à charge, ennuyeux, insupportable, importun, assommant.

Ծանրաւար. a. lourd à porter.

Ծանրարար. a. difficile à réveiller

Ծանրացաւուր. a. outré, enflammé ou transporté de colère.

Ծանրացնել. va. appesantir, aggraver, alourdir.

Ծանրացում. s. aggravation.

Ծանրացուցիչ. a. aggravant; — **Ծանրացուցիչ.** circonstances aggravantes.

Ծանրաքայլ. a. à pas pesants, d'un pas lent, tardif.

Ծանրախն. a. qui a un sommeil profond.

Ծանրոգութիւն. s. phys. gravitation.

Ծանրոց. s. poids.

Ծանրութիւն. s. pesanteur, gravité; lourdeur; appesantissement; poids, charge; grièveté, gravité, importance; pesanteur, malaise, accablement; gravité, caractère grave, sérieux; — **Ծանրութիւն.** dureté de l'ouïe; — **Ծանրութիւն.** pesanteur de langue, difficulté à s'exprimer.

Ծանօք. a. connu, reconnu, notoire, connaissable; s. connaisseur; connaissance, ami; — **Ծանօք.** connaître, savoir, être connaisseur.

Ծանօքաբանել. va. annoter.

Ծանօքաբանութիւն. s. annotation

Ծանօքագրել. va. annoter.

Ծանօքագրութիւն. s. annotation.

Ծանօքադիր. V. **Ծանօքաւար.**

Ծանօքանայ. vn. prendre connaissance de, s'informer de; faire connaissance avec qn., faire sa connaissance.

Ծանօքանոց. s. cahier de notes.

Ծանօքաւար. s. annotateur.

Ծանօքացնել. va. faire la connaissance, faire connaître, donner connaissance; **Ծանօքացնել.** —, se faire connaître.

Ծանօքութիւն. s. connaissance, notion; connaissance, familiarité, liaison; note, annotation.

Ծանօքութիւն. sf. connaissance.

Ծառ. s. arbre; **Ծառաւոր.** —, jeune —.

Ծառաբանութիւն. s. dendrologie.

Ծառաբնդիւ. s. entom. hanne-ton.

Ծառաբուս. s. tronc d'arbre.

Ծառադարման. s. arboriste.

Ծառադարմանութիւն. s. arboriculture.

Ծառաիիս. a. arboreux, bien boisé, couvert d'arbres, touffu.

Ծառաւոտեղութիւն. V. **Ծառադարմանութիւն.**

Ծառայ. s. domestique, serviteur, garçon, valet; *վարձ* — *թ.* gages.

Ծառայաբար. adv. comme un domestique, servilement.

Ծառայաբարոյ. a. qui a le caractère, les mœurs d'un domestique, servile.

Ծառայազուս. } a. s. de nais-

Ծառայածիւն. } sance servile.

Ծառայական. a. de domestique, servile.

Ծառայականութիւն. s. servilité.

Ծառայակերպ. a. qui a l'air d'un domestique.

Ծառայակից. s. conservateur, compagnon de servitude, deservice.

Ծառայամիս. a. qui a des sentiments serviles, qui a l'âme servile, servile.

Ծառայամտութիւն. s. servilité.

Ծառայանայ. vn. être serviteur, domestique; servir.

Ծառայապէս. V. **Ծառայաբար.**

Ծառայանիւս. a. né de race servile.

Ծառայի. vn. servir.

Ծառայեցնի. va. faire servir; asservir, réduire en servitude.

Ծառայեցուցիչ. a. celui qui asservit.

Ծառայութիւն. s. service; servitude; domesticité.

Ծառանայ. vn. s'élever comme un arbre. devenir comme un arbre; se cabrer.

Ծառառուս. a. arboreux.

Ծառառուսն. s. bois, forêt; V.

Ծառառուցի.

Ծառառած. s. arboriste.

Ծառառածութիւն. s. arboriculture

Ծառառուցի. s. lieu planté d'arbres, boulevard; bois.

Ծառացնի. va. monter comme un arbre, soulever, élever; cabrer.

Ծառացում. s. cabrement.

Ծառառէ. a. plein d'arbres.

Ծառաիւյս. s. bois.

Ծառաիւյսից. s. boulevard.

Ծառաւար. s. minér. dendrite.

Ծառազարկ. V. **Ծառազարկ.**

Ծառկոն. s. ornith. pie.

Ծառեր. s. zool. ver du bois.

Ծառանի. s. allée.

Ծառան. a. arboreux. [téré-

Ծառաւ. s. soif; fig. soif; a. al-

Ծառաւանայ. V. **Ծառաւի.**

Ծառաւեցնի. va. altérer, exciter la soif.

Ծառաւի. a. qui a soif, altéré; — *եմ.* j'ai soif, je suis altéré.

Ծառաւի. vn. avoir soif, s'altérer, être altéré.

Ծառաւութիւն. s. soif; altération.

Ծառաւուն. a. qui a soif, altéré; sec, desséché.

Ծառի. s. noir d'antimoine; méd. collyre.

Ծառի. V. **Ծառի.**

Ծառիւար. s. chim. antimoine.

Ծառի. va. teindre avec du noir d'antimoine, se peindre les cils, les sourcils.

Ծառայ. s. volume, dimension; dilatation; diffusion, expansion, développement; mus. dièse; a. dilaté, diffus, étendu; — *առի.* se dilater, se propager.

Ծաւալական. a. dilatable; expansif.
Ծաւալականութիւն. s. expansibilité; dilatabilité.
Ծաւալաչափ. s. dilatomètre.
Ծաւալել. } va. étendre, di-
Ծաւալեցնել. } later; propager, répandre.
Ծաւալիլ. vn. se dilater; se propager, se répandre.
Ծաւալոց. s. la Propagande.
Ծաւալում. s. extension, dilata-tion, diffusion; propagation.
Ծաւալուն. a. dilaté.
Ծաւածիւն. s. chim. cyanogène.
Ծաւի. a. pers.; — աչք. yeux —.
Ծափ. s. applaudissement, battement des mains; — զարնել. applaudir, frapper ou battre des mains, dans ses mains, claquer.
Ծափահար. s. applaudisseur, claqueur.
Ծափահարելի. a. digne d'ap-plaudissement.
Ծափահարել. V. Ծափազար-ցել.
Ծափահարութիւն. V. Ծափ.
Ծափածայն. a. avec applaudis-sement; — գրուածք գովա-թիւնք. acclamations, applaudis-ements.
Ծափել. vn. applaudir.
Ծեքիւք.
Ծեքիւքանք. } s. blésité.
Ծեքիւքել. vn. bléser.
Ծեքիւքում. s. blésement, blé-sité.
Ծեծ. s. coup, bastonnade; — աւ-շարել. battre, donner des coups, bâtonner.
Ծեծել. va. battre, frapper.
Ծեծկում. s. rixe, combat.
Ծեծկումիլ. vn. se battre.
Ծեղ. V. Զարդ.
Ծեռակ. s. zool. ciron.
Ծեռ. s. vieux, vieillard; a. âgé,

avancé en âge, vieux, vieil.
Ծեռակոյս. s. sénat, conseil des vieillards, des anciens; զինք ծե-րակութ, sénatus-consulte; աւ-ղած ծեռակութ, sénateur.
Ծեռակուական. a. sénatorial; s. sénateur.
Ծեռացալ. vn. vieillir, devenir ou se faire vieux, arriver à un âge avancé, être sur le retour, n'être plus jeune, prendre de l'âge, avancer en âge.
Ծեռացոց. s. asile, hospice de vieillards, hospice pour la vieil-lesse.
Ծեռանոց. a. rempli de jours, vieil, vieux, âgé.
Ծեռոյք. V. Ծեռութիւն.
Ծեռութիւն. s. vieillesse; աւե-ւորեալ —, —avancée, extrême—; աւք ծեռութեան, extrême —; խոր ծեռութեան հասնել, attein-dre une — avancée.
Ծեռուկ. s. vieillot, vieillard.
Ծեռուիք. sf. une vieille.
Ծեռունի. s. vieillard, barbe grise; a. vieux, vieil.
Ծեռք. s. cavité, trou, crevasse, excavation, caverne.
Ծեռքախից. a. calfeutré.
Ծեռքախցանք. s. calfeutrage.
Ծեռքախցել. va. calfeutrer.
Ծեռքախցում. V. Ծեռքա-խցանք.
Ծեփ.
Ծեփած. } s. enduit, crépi.
Ծեփել. va. enduire, crépir; — բառք լատրեր; — շաղկապ, ci-menter.
Ծեփելիք. s. cataplasme; — գնել, appliquer un —.
Ծեփիկ. s. bot. azalée.
Ծեփիչ. s. truelle.
Ծեփծու. a. baragouiné, es-tropié, écorché. [parodier.
Ծեփել. va. détordre, détourner

բիծեմանք. } s. cérémonie, mi-
բիծեմում. } nauderie, façons.
ԲԷՍ. s. rit, rite.
ԲԼԻԿ ԺՐԻԿ. adv. en lambeaux.
ԲՐԱՐԱՆՈՒՐԻՆ. s. archaïsme.
ԲՐԱՐՁ. a. rance.
ԲՐԱՐՈՒՐԻՆ. V. **ԾՐՐՈՒՄ.**
ԲՐՐԻ. vn. rancir, sentir le rance;
սխալ ժէլ—, croupir dans le vice.
ԲՐՐՈՒՄ. s. rance, rancissure.
ԲԻԱԾԱՆՑ. s. arc-en-ciel; anat. iris.
ԲԻԱԾԱՆՑԵՆԻՍ. } a. irisé.
ԲԻԱԾԱՆԵՆԻՍ. }
ԲԻԱԾԱՆՈՒՐԻՆ. s. irisation.
ԲԻԱԾԱՆՈՒՄ. s. irisation.
ԲԻԼ. s. germe; — **արձակել**, ger-
 mer.
ԲԻԼԻՄԱՂ. s. bêche (insecte).
ԲԻԺ. s. mamelle; tétou; — **սալ**,
 donner à têter; — **սալել**, têter.
ԲԻԺԱՂ. s. rire, ris; — **ը չկարե-
 նալ բռնել**, ne pouvoir s'empê-
 cher de rire; — **ը շարժել**, exciter
 à rire.
ԲԻԺԱՂԱՂԵՄ. V. **ԾԻԺԱՂԵՐԵՍ.**
ԲԻԺԱՂԱԽԻՍ. a. riant.
ԲԻԺԱՂԱԿԱՆ. a. risible, plai-
 sant, qui fait rire; rieur.
ԲԻԺԱՂԱՎԱՐԺ. a. qui excite à
 rire, plaisant, comique.
ԲԻԺԱՂԱՎԱՐ. a. qui aime à rire.
ԲԻԺԱՂԱՎԷՍ. V. **ԾԻԺԱՂԵՐԵՍ.**
ԲԻԺԱՂԵԼԻ. a. risible, ridicule.
ԲԻԺԱՂԵՐԵՍ. a. qui a le visage
 riant, souriant.
ԲԻԺԱՂԵԳՆԵԼ. va. faire rire.
ԲԻԺԱՂԻԼ. vn. rire; se rire de,
 se moquer de, se railler; **մոքելն**
 —, rire dans sa barbe, rire in-
 térieurement, en cachette, sous
 cape, en dessous; **խենդի պէս** —,
 rire comme un fou; **բարձրաձայն**
 —, rire aux éclats, éclater de
 rire, rire à gorge déployée; **ծի-
 եղելէն ձաթիլ**, crever ou étouf-
 fer de rire; **ծիծաղելէն մարիլ**,

se pâmer ou pouffer de rire; —
սկսիլ ou **ծիծաղիլը բռնել**, se-
 mettre ou se prendre à rire.
ԾԻԺԱՂԻՆ. a. rieur, riant, plai-
 sant, facétieux.
ԾԻԺԱՂՈՒՆ. a. riant.
ԾԻԺԱՆ. s. ornith. hirondelle; — **ը**
զք չէ, l'— gazouille.
ԾԻԺԱՆՈՒԼ. s. ornith. rousse-
 role, rossignol de rivière.
ԾԻԺԵՆՈՒԼ. s. ornith. petite hi-
 rondelle.
ԾԻԺԵՆՈՒԼ. s. poulie.
ԾԻԺՂՈՒՆ. V. **ԾԻԺԱՂՈՒՆ.**
ԾԻԺՄԱՅՐ. s. nourrice.
ԾԻԺԱՆ ԺԱՂԻԼ. V. **ԿԱՆԲԵԿ-
 խոս.**
ԾԻՂ. s. brin; phalange.
ԾԻՆ. s. naissance; ovaire; **ի ծնէ**,
 de naissance, dès la naissance,
 depuis sa naissance; **ի ծնէ կայր**,
 aveugle de naissance, aveugle-né.
ԾԻՍԱՐԱՆ. } s. ritualiste.
ԾԻՍԱՂԻՐ. }
ԾԻՍԱԿԱՆ. a. rituel, de rite.
ԾԻՍԱԿԱՆԱՐՈՒՐԻՆ. s. célébra-
 tion d'une cérémonie.
ԾԻՍԱՐԱՆ. s. rituel.
ԾԻՍ. s. ornith. bouvreuil.
ԾԻՐ. s. cercle, arc, circuit, cir-
 conférence; tour, contour, bord;
 — **հանդերձիք**, liséré; — **կաթիլն**,
 voie lactée; — **խաւարման** éclip-
 tique; — **գնալ**, colure; — **սե-
 սեթեան**, horizon.
ԾԻՐԱՆ. s. bot. abricot; abricotier.
ԾԻՐԱՆԱԳՈՅՆ. a. de couleur pour-
 prée, pourpré, enpourpré, pur-
 purin, vermeil. [pre.
ԾԻՐԱՆԱԳԱՐՂ. a. orné de pour-
ԾԻՐԱՆԱԳԳԵՆ. } a. revêtu de
ԾԻՐԱՆԱԳԳԵՍ. } pourpre, ha-
 billé de pourpre.
ԾԻՐԱՆԱՅՐՅՐ. V. **ԾԻՐԱՆԱԳՈՅՆ.**
ԾԻՐԱՆԺԱՂԻԼ. a. qui a des
 fleurs purpurines; s. lilas.

Ծիրանածայր. a. qui a des bords empourprés.

Ծիրանածին. } a. né dans
Ծիրանածնունդ. } la pourpre, porphyrogène, fils d'empereur.

Ծիրանակիր. a. qui porte la pourpre.

Ծիրանահաւ. s. ornith. cardinal.

Ծիրանակալ. vn. devenir pourpre, imiter la pourpre, être purpurin, vermeil, se teindre en pourpre.

Ծիրանակերկ. s. a. celui qui peint en pourpre; teint ou peint en pourpre, empourpré.

Ծիրանավաճառ. s. marchand de pourpre; marchand d'abricot

Ծիրանացնել va. teindre en pourpre, empourprer.

Ծիրանաւոր. a. pourpré, revêtu de pourpre, auguste, impérial; s. empereur; cardinal; — Թռչուն, cardinal.

Ծիրանափայլ. a. brillant comme la pourpre, aussi éclatant que la pourpre, pourpré, empourpré.

Ծիրանափառ. V. Ծիրանաւոր. a.

Ծիրանեղոյն, etc. V. Ծիրանազոյն, etc.

Ծիրանենթ. s. bot. abricotier.

Ծիրանեպս. a. entouré de pourpre.

Ծիրանի. s. pourpre (coquillage d'où l'on tire la pourpre); pourpre, couleur pourpre; pourpre (éttoffe teinte en pourpre); bot. abricotier; a. pourpré, purpurin, vermeil.

Ծիրիխայ. s. heignet.

Ծիւր. s. fiente d'oiseau, chiure.

Ծիւ. s. flocon; Ծիւ Ծիւ, éfiloché; éfiloqué.

Ծիւ ծիւ ծիւն զալ. neiger à gros flocons; Ծիւ Ծիւ Զիւն, flocons de neige.

Ծիրակաւ. s. méd. phthisie.

Ծիրակաւոր. a. phthisique.

Ծիրակաւ. a. qui consume, languissant; — արիւն ցաւ, consomption, phthisie.

Ծիրակ. } va. faire dépérir,

Ծիրակեցել. } consumer, épuiser, exténuer.

Ծիրակ. vn. dépérir, tomber dans la langueur, dans la consommation, languir, se consumer, périr de consommation, de phthisie, s'exténuer.

Ծիրակիւն. s. dépérissement, consommation, exténuation.

Ծլագարի. s. bot. orge germée.

Ծլարձակ. a. germé, en germination.

Ծլարձակութիւն. s. germination.

Ծլի. V. Հնձիւղի.

Ծլողութիւն. s. germination.

Ծլուլ. s. roupie.

Ծլում. s. germination.

Ծխազան. s. cigare.

Ծխազանիկ. s. cigarette.

Ծխալ. V. Ծխիլ.

Ծխալից. a. rempli de fumée.

Ծխախառն. a. mêlé de fumée, enfumé, fumant.

Ծխախոս. s. tabac; — Զաշի, fumer du tabac. fumer.

Ծխախոսական. s. marchand de tabac.

Ծխակալ. s. noix de pipé.

Ծխական. s. paroissien; a. paroissial.

Ծխահան, Ծխան. s. cheminée; tuyau de cheminée; — ք մաքրել, ramoner, nettoyer la cheminée.

Ծխամած. a. environné de fumée, fumeux.

Ծխամոլ. s. grand fumeur.

Ծխամոլութիւն. s. passion de fumer.

Ծխամոր. s. pipe.

Ծխան. V. Ծխահան.

Դամալյարար. s. fumiste.
 Դամոց. s. fumeur.
 Դառառ. a. qui a beaucoup de
 dent, bien achalandé.
 Դառուհի. a. fumant, enfumé,
 umeux.
 Դապարար. a. enfumé.
 Դասեր. s. qui aime à fumer,
 umeur. [tabac.
 Դավաճառ. s. marchand de
 Դավաճառաւորիւն. s. com-
 merce de tabac.
 Դասեր. s. curé; — քահանայ,
 curé.
 Դառուի. s. boîte à tabac.
 Դարան. s. fumeur.
 Դաւոց. a. qui fume, fumant.
 Դաւալոյ. s. pipe.
 Դաւալոյ, Դաւալո. s. pipe.
 Դիւ. va. brûler de l'encens, des
 parfums; faire fumer, exhale;
 fumer.
 Դիւ. vn. fumer, jeter ou exha-
 ler de la fumée.
 Դիւ. a. exhalant.
 Դիւան. s. cheminée.
 Դիւհիւ. V. Դիւհիւ.
 Դիւ. V. Դիւ.
 Դիւ. s. fumeur; fumant.
 Դիւ. a. enfumé.
 Դիւ. va. enfumer, noircir de
 fumée.
 Դիւ. vn. s'enfumer, être en-
 fumé.
 Դիւ. s. fumigation.
 Դիւ. s. fumigation.
 Դիւ. a. fumant.
 Դիւ. s. pipe.
 Դիւ. s. biberon.
 Դիւ. a. absorbable.
 Դիւ. va. sucer; aspirer, hu-
 mer, absorber; օդ —, respirer
 l'air.
 Դիւ. s. petite mamelle, petit
 tétou, suçoir.

Դիւ. s. suçon.
 Դիւ. } a. absorbant. — Դիւ,
 Դիւ. } papier buvard.
 Դիւ. V. Դիւ.
 Դիւ. s. chim. acide sul-
 furique.
 Դիւ. a. mêlé de soufre,
 sulfureux.
 Դիւ. a. chim. sulfurique;
 — Դիւ, acide —.
 Դիւ. a. qui a le goût du
 soufre.
 Դիւ. s. soufrière.
 Դիւ. a. qui sent le soufre,
 soufre.
 Դիւ. a. chim. sulfureux;
 — Դիւ, acide —.
 Դիւ. V. Դիւ.
 Դիւ. s. chim. sulfate; Դիւ,
 —, — de fer.
 Դիւ. va. souffrir.
 Դիւ. s. chim. sulfite.
 Դիւ. s. chim. sulfure.
 Դիւ. a. sulfureux.
 Դիւ. a. absorbant, ab-
 sorptif.
 Դիւ. s. succion, absorption.
 Դիւ. s. chim. soufre.
 Դիւ. s. buvard; — Դիւ, pa-
 pier —.
 Դիւ. s. biberon.
 Դիւ. a. élevé au biberon.
 Դիւ. s. bot. agathis.
 Դիւ. s. le petit doigt, l'auri-
 culaire.
 Դիւ. } s. anat. bras.
 Դիւ. }
 Դիւ. s. gond de porte; pivot;
 — Դիւ, charnière.
 Դիւ. s. anat. cubitus.
 Դիւ. } s. zool. grillon.
 Դիւ. }
 Դիւ. V. Դիւ.
 Դիւ. V. Դիւ.
 Դիւ. a. ombrageux, frais.
 Դիւ. va. ombrager, cou-

vrir d'ombre; fig. couvrir, voiler, obscurcir.

Եմել. s. bot. épinard-fraise.

Եմրիլ. vn. s'abattre, s'affliger, s'attrister, se chagriner.

Եմանիլ. vn. naître, prendre naissance, venir au monde, être engendré; naître, se produire, résulter; *գերասի* —, renaître.

Եմեբեկ. s. bot. asperge.

Եմել. V. **Եմանիլ**.

Եմելավայր. } s. lieu de naissance,

Եմելաեկ. } pays natal.

Եմելութիւն. s. enfantement, naissance; génération.

Եմիլ. V. **Եմանիլ**.

Եմիլ. s. qui engendre, générateur, génératrice; parents.

Եմիզայ. s. cymbale.

Եմկածայ. adv. les jambes croisées; — *նստի*, s'assoier —.

Եմկական. a. noueux, plein de nœuds; s. jarretière.

Եմկալոյ. V. **Եմրադիր**. [copes.

Եմնդարան. s. faiseur d'horos.

Եմնդարանիլ. va. faire la généalogie, compter les ancêtres.

Եմնդարանութիւն. s. généalogie.

Եմնդարեական. a. méd. puerpéral; — *տենդ*, fièvre — e.

Եմնդարեիլ. va. accoucher,

Եմնդարեութիւն. s. accouchement.

Եմնդագործ. s. auteur de la naissance; a. qui engendre, prolifique, productif.

Եմնդագործիլ. va. engendrer.

Եմնդական. a. qui accouche de, qui est en couches, qui enfante, qui engendre; génératif, génital, prolifique; qui a la vertu d'engendrer, productif, fécond, fertile; — *գործարաններ*, parties génitales. organes génitaux; — *գին*, accouchée.

Եմնդականութիւն. s. faculté générative ou génitale; fécondité, fertilité.

Եմնդավայր s. pays natal.

Եմնդաւաղաւ. s. ville natale.

Եմնդաբար. adv. comme un père, en père; comme une mère, en mère.

Եմնդագուր. a. plein d'une tendresse paternelle ou maternelle.

Եմնդական a. qui concerne les parents, paternel, maternel.

Եմնդատէր. a. qui aime ses parents.

Եմնդութիւն. s. paternité, maternité.

Եմնդ. s. parents, le père, la mère.

Եմումն. s. enfantement, accouchement, couches; naissance, nativité; naissance, origine; fils,

enfant; génération, race, descendant; fruit, production; effet; horoscope, nativité; — *ա* ou *գործ*

ծննդոց, Genèse; — *ա*, postérité;

— *գինդանաց*, portée; — *մտայ*,

conception; ouvrage de l'esprit;

— *Քրիստոսի*, Noël, la nativité de Jésus-Christ; — *լուսնի*, nouvelle

lune; *օր ծննդեան* jour de la naissance, jour anniversaire de la

naissance, jour natal.

Եմուցանիլ. va. accoucher ou délivrer une femme, faire un accouchement; aider à naître, faire

éclore, produire.

Եմուցիլ. s. accoucheur; accoucheuse, sage-femme.

Եմլութիւն. s. naissance, accouchement, l'action d'accoucher une

femme.

Եմրադիր. a. agenouillé; adv. à genoux.

Եմրադրութիւն. s. genuflexion.

Եմրական. s. jarretière.

Եմրալոյ. V. **Եմրադիր**.

Եմցնիլ. V. **Եմուցանիլ**.

ճիօս. s. anat. mâchoire, maxillaire; bord, avance, frise, corniche, parapet.

ճիօսափորնիֆ s. favori.

ճիօսապարկ. s. zool. abajoue.

ճաբար
ճաբորին. } s. bot. thym; *ճաբեր*
ճաբրին. } —, serpolet.

ճոյ, **ճոյիկ.** échancrure.

ճոյեմ. échancrer.

ճոճորակ, **ճոճրակ.** s. nuque; chignon.

ճոմ. s. jeûne; — *առնել* jeûner; — *ը աւրել* rompre le jeûne.

ճոմական. a. de jeûne.

ճոմապահ. a. celui qui jeûne, jeûneur; — *ըլլալ* jeûner.

ճոմապահութիւն. s. jeûne.

ճոմիկ. vn. jeûner.

ճոյլ. a. paresseux, fainéant, cagnard.

ճոպ. s. houppe.

ճով. s. mer, la plaine azurée; lac, bassin, pièce d'eau; *ալեկոծ յուզեալ է—ն*, la mer est haute, houleuse, agitée; *անդունդք ծովւ,* les gouffres, les abîmes de la mer.

ճովաբաղ. s. ornith. macreuse.

ճովազայլ. s. ichtyol. loup de mer.

ճովազնոց. s. navigateur.

ճովազնոցութիւն. s. navigation.

ճովազոյն. a. de couleur de mer, qui a la couleur de la mer, bleu de mer; purpurin, pourpre; s. outremer.

ճովազաւ. s. ichtyol. coracin.

ճովալին. s. grand lac.

ճովալոռ. s. bot. varech.

ճովալաւն. a. mêlé de mer.

ճովալաւնիք. s. zool. crevette.

ճովալաւ. s. zool. marsouin.

ճովալոր. a. profond comme la mer, très profond.

ճովալոր. s. baie.

ճովալորիկ. s. petite baie.

ճովալոս. s. path. mal de mer.

ճովաճաւայ. a. répandu comme une mer, vaste.

ճովաճին. a. né ou produit par la mer.

ճովաճիր. a. entouré de mer.

ճովաճոց. s. golfe.

ճովաճուփ. a. battu, agité des flots, très agité, orageux.

ճովաճիւսն. s. agitation de la mer. [gume.

ճովակ. s. petite mer, lac, la-

ճովակայ. s. dominateur des mers; amiral.

ճովակայութիւն. s. empire de la mer; amirauté.

ճովակադին. s. crust. balanc, gland de mer.

ճովական. V. **ճովալին.**

ճովակոծ. a. naufragé.

ճովակոծութիւն. s. naufrage.

ճովակույ. a. englouti par la mer; — *ըլլալ*, être englouti par la mer.

ճովակուր. a. submergé, noyé, naufragé; *ըլլալ*, devenir la proie de la mer; — *ծորակի* périr au milieu de la mer, périr dans les flots.

ճովաւայեաց. a. qui regarde sur la mer, maritime; — *աւազ*, ville maritime.

ճովաւեղծ. a. noyé dans la mer; — *ռնել*, noyer dans la mer, submerger; — *ըլլալ* se noyer dans la mer.

ճովաւերծ. a. qui fend la mer.

ճովաւիէ. s. corsaire, pirate.

ճովաւիէութիւն. } s. pirate-
ճովաւիցութիւն. } rie.

ճովաճի. s. zool. cheval marin.

ճովաճայր. s. zool. méduse.

ճովաճաւ. V. **ճովաճաւաւութիւն.**

Ծովամարտիկ. a. celui qui combat sur la mer; naval; — **զորակ**. զին, la marine.

Ծովամարտափիս. s. combat de mer, combat naval.

Ծովամերձ a. près de la mer.

Ծովմուտք. s. haute mer, la pleine mer, large.

Ծովանոյն. a. noyé.

Ծովանայն ըլլալ. vn. se noyer.

Ծովանոյն ընել. va. jeter dans la mer, noyer.

Ծովամուխ. a. plongé dans la mer.

Ծովային. a. maritime, marin; — **զորակ զին**, la marine, forces maritimes.

Ծովանալ. vn. changer en mer, devenir comme une mer, affluer; être inondé.

Ծովանիս. a. maritime.

Ծովանկար. s. peint, marine; peintre de marine, mariniste

Ծովանկարիչ. s. peintre de marine, mariniste.

Ծովանման. a. semblable à la mer.

Ծովառն. s. ichtyol. chien marin.

Ծովապիս. V. **Ծովակալ**.

Ծովասաք. s. ambre, ambre gris.

Ծովասարկ. s. zool. araignée de mer.

Ծովասոյգ. a. englouti dans la mer.

Ծովասպայ s. officier de marine.

Ծովասպասակ. V. **Ծովահեծ**.

Ծովասպասակափիս. V. **Փակհիսափիս**.

Ծովասեղ. s. zool. astérie, étoile de mer.

Ծովաշատակ. a. qui travaille sur mer.

Ծովառայ. s. ornith. frégate, alouette de mer ou marine.

Ծովացուլ. s. zool. taureau de mer.

Ծովացնել. va. changer en une vaste mer; inonder, submerger.

Ծովափիկ. s. zool. morse.

Ծովափնիկայ. V. **Ծովագրիկայ**.

Ծովափրփուր. s. écume de mer.

Ծովագրիկայ. a. maritime, littoral; — **ա**, s. le littorale.

Ծովագրիկ. } s. bord de la mer,
Ծովագր } côte, rivage, plage.

Ծովագրիկիս. s. habitant des côtes maritimes.

Ծովընկեց. } a. jeté ou précé-
Ծովընկեցիկ. } té à la mer.

Փար s. bot. fruit de l'épine-vinette.

Փարանյ ծղր. s. miel de goutte, miel vierge.

Փարակ. s. robinet.

Փարսն. a. coulant, fluide, liquide.

Փարիկ. a. s. liquide.

Փարի. va. faire couler; vn. V.

Փարի.

Փարսնի. s. bot. berberis, épine-vinette; lentisque.

Փարսնիկ. va. faire couler, faire découler.

Փարի. V. **Փարսնի**.

Փարի. vn. couler, s'écouler, découler, suinter.

Փարսն. s. chim. fluor.

Փարսար. s. vallon.

Փարսն. s. écoulement, découlement.

Փարսն. V. **Փարսն**.

Փոց. s. sein; poche; — **սկզբն**, sinus.

Փոցածին. a. né du sein.

Փոցուր. a. sinueux

Փոցիկ. s. cale.

Փոցուր, **Փոցուրափիս**. V. **Յգի**, **Յգուրիս**.

Փուռակ. s. bot. fruit du laurier-cerise.

Փուռակիս. s. bot. laurier-cerise.

Փուռակ. s. charpie.

Ծուռակի. va. effiloche, effiloquer.

Ծուռի. va. battre le blé.

Ծուռէն. s. morceau d'étoffe, découpe, lambeau, loque, pièce; **ծուռէն ծուռէն պատահել,** mettre en lambeaux, en pièces.

Ծուռիկ ծուռիկ. adv. en morceaux.

Ծուլաբար. V. **Ծուլապէս.**

Ծուլամտութիւն. s. paresse, nonchalance.

Ծուլանալ. vn. paresser, être ou devenir paresseux; faire le paresseux, le fainéant, fainéanter, cagnarder, s'accagnarder.

Ծուլանք. V. **Ծուլութիւն.**

Ծուլապէս. adv. avec paresse, par paresse, paresseusement.

Ծուլարան. s. demeure des paresseux.

Ծուլացնել. va. rendre paresseux ou fainéant, accagnarder.

Ծուլացուցիչ. a. qui rend paresseux.

Ծուլանալ. V. **Ծուլանալ.**

Ծուլութիւն. s. paresse, fainéantise, cagnardise.

Ծուխ. s. fumée; foyer, famille; tabac; — **սրճակել.** lancer de la fumée, fumer; — **քաշել,** fumer du tabac, fumer.

Ծուծ. s. succion; moelle; essence.

Ծուլակ. s. piège, attrapoire, filet, lacet, embûche.

Ծուկ. } s. genoux; nœud; — **լն**

Ծուկ. } **քի.** se mettre à genoux.

Ծուկ. s. genou; nœud; — **քի,**

se mettre à genoux, s'agenouiller.

Ծուկադարութիւն. s. génuflexion.

Ծուռ. a. qui n'est pas droit, incliné, courbé, recourbé, oblique.

Ծուռիկ մուռիկ. a. tortueux.

Ծուռ մուռ. } a. tortueux;

Ծուռ ալ մուռ. } adv. incorrectement.

Ծուլի, **Ծուլիք.** s. fluctuation,

ondulation, onde, flot, vague; ag. agitation, trouble, vacillation, préoccupation, tourment, soucis.

Ծուլի. s. archit. chevron.

Ծուլիկ. va. chevronner.

Ծուցնել. va. attacher; joindre.

Ծուցեալ. a. déguisé, incognito; — **քաղաք,** police civil.

Ծուցեցնել. va. déguiser, travestir.

Ծուցիլ. vn. se déguiser, se travestir, être déguisé.

Ծուցում. s. déguisement.

Ծուցուն. a. incognito, travesti.

Ծակ. va. incliner, coupher, recourber.

Ծակ. vn. se courber, s'incliner.

Ծակի. } vn. grimacer.

Ծակիկ. } vn. grimacer.

Ծակակում. s. grimacerie.

Ծակակի. V. **Ծակի.**

Ծանութիւն. s. inclination, courbure, inflexion, curvité, cambure.

Ծանկ. V. **Ծուռ.**

Ծանում. V. **Ծանութիւն.**

Ծանապար. s. bot. bourse à pasteur.

Ծրագիր. s. croquis; projet; contour; a. tracé, décrit.

Ծրագրակամ. } a. de projet; gra-

Ծրագրային. } phique.

Ծրագրել. va. croquer; projeter; tracer, décrire.

Ծրագրութիւն. s. tracement.

Ծրար. s. paquet; rouleau; enveloppe; colis; group.

Ծրարել. va. emballer, envelopper; **պարտեքերը** — emballer.

Ծրարիչ. } s. emballer.

Ծրարոյ. } s. emballer.

Ծրարոյ. V. **Ծրար.**

Ծրարելի. vn. s'emballer, s'envelopper, s'emballer.

Ծրարում. s. emballage; paquetage.

Ծղկիլ. vn. se souiller, se salir, se rouler dans l'ordure.

Ծրեիլ. va. flenter; frayer.

Ծփալ. V. **Ծփիլ**.

Ծփալից. } a. ondoyant, flot-
Ծփական. } tant, agité.

Ծփանում. a. ondoyant, flottant.

Ծփանիք. s. fluctuation, ondulation, agitation de la mer, mouvement des flots; flot, houle; fig. agitation, trouble, inquiétude, souci, préoccupation, incertitude, vie agitée; *մազերու* —, flots des chevelures.

Ծփեցնիլ. va. faire flotter;

fig. agiter, ballotter, troubler.

Ծփիլ. vn. flotter, être à flot, faire des ondulations. ondoyer; fig. être agité, callotté, flotter dans ses pensées, dans l'incertitude.

Ծփից. a. flottant, ondoyant, flotté, ondé, ondoyé, agité.

Ծփծփալ. vn. flotter.

Ծփծփում. s. flottement.

Ծփծփան. a. flottant, ondoyant.

Ծփոց. s. baratte.

Ծփում. V. **Ծփանիք**.

Ծօ. interj. hol holà.

Կ

Կ (guïène = Ke = moderne: G, ancien: K) quinzième lettre de l'alphabet et dixième des consonnes; soixante, soixantième.

Կազ. etc. V. **Կաիլ**. etc.

Կազմից. s. chim. cadmium.

Կազ. s. moire; chim. gaz: *լուսադրուցիան* —, gaz d'éclairage.

Կազակերպ. a. gazéiforme.

Կազայից. a. gazeux.

Կազակալ. vn. se gazéifier. [teur

Կազակալ. s. gazomètre, comp-

Կազարան. s. gazomètre.

Կազացնիլ. va. gazéifier.

Կազացում. s. gazéification.

Կազորիլ. va. fortifier, corroborer, conforter, donner de la force, restaurer, remettre, rétablir; encourager.

Կազորեցնիլ. va. fortifier, corroborer, donner du ton, de la vigueur, rétablir.

Կազորիլ. vn. se fortifier, recouvrer ou reprendre ses forces, sa vigueur, se remettre, pouvoir se rétablir, se ranimer, prendre de nouvelles forces, du courage.

Կազորից. a. fortifiant, réconfortant, confortant, corroborant, cordial, analeptique.

Կազորում. V. **Կազորիլ**.

Կազորում. s. rétablissement, raffermissement de la santé, convalescence.

Կազեդեց. a. gazeux.

Կազմ. s. construction; constitution; apprêt, ornement; — *գրոց*. reliure; — *լուս*. être prêt à, à la disposition de; a. prêt, tout prêt, apprêté, préparé; prêt à, disposé à, dispos.

Կազմալուծիլ. va. désorganiser.

Կազմալուծութիւն. s. désorga-

Կազմալուծում. snisation.

Կազմաբուսութիւն. s. anatomie.
Կազմած, s. appareil; ameuble-
 ment, meubles, garniture, équi-
 page; — **մարմնայ.** constitution,
 tempérament; V. **Կազմութիւն**.
Կազմակերպիչ. va. former, or-
 ganiser, construire, arranger.
Կազմակերպիչ. } s. organisa-
Կազմակերպող. } teur.
Կազմակերպութիւն. s. forma-
 tion, conformation, organisation,
 construction, arrangement.
Կազմակերպուիլ. vn. se for-
 mer, s'organiser.
Կազմանոց. } s. atelier de relieur.
Կազմարան. }
Կազմարար. s. relieur.
Կազմարարութիւն. s. reliure.
Կազմաւորիչ. va. organiser.
Կազմաւորութիւն. } s. organi-
Կազմաւորում. } sation.
Կազմիչ. va. former, construire,
 dresser, faire, composer; prépa-
 rer, apprêter; arranger, ajuster,
 disposer, combiner, organiser;
 équiper; garnir, meubler; **գործ**
 —, reliev.
Կազմիչ. a. rangé, apprêté, bien
 disposé; — **ճաշ**, repas exquis,
 recherché.
Կազմիչ. } s. constructeur, pré-
Կազմիչ. } parateur.
Կազմաւած. a. relié; organisé,
 construit.
Կազմաւածք. } s. construction,
Կազմութիւն. } organisation, ar-
 rangement, mécanisme, consti-
 tution, conformation, structure,
 composition; préparation, équi-
 pement.
Կազմուիլ. vn. se former, se
 construire; se préparer, s'apprê-
 ter, se mettre en mesure.
Կազմ. a. gazeux.
Կաթիլ. vn. dégoutter, tomber
 goutte à goutte, distiller.

Կաթիլցիլ. va. faire couler ou
 tomber goutte à goutte, distiller.
Կաթիլ. s. goutte; une goutte; —
 առ — ou **կաթիլ կաթիլ**. goutte à
 goutte; vn. V. **Կաթիլ**.
Կաթիլ. s. gouttelette, petite
 goutte.
Կաթիլիչ. vn. s'égoutter.
Կաթ. s. lait; **էշ** —, lait d'ânesse;
 — **ով մեծիլ**, se nourrir de lait;
 — **առ**, donner du lait, donner à
 téter; — **առնիլ**, prendre du lait;
 téter; — **կթիլ**, traire.
Կաթնաբեր. a. qui porte ou qui
 produit du lait.
Կաթնաբոյծ. a. nourri de lait;
 — **ըլլալ**, se nourrir de lait.
Կաթնաբուլի. a. d'où jaillit du
 lait, laiteux.
Կաթնագործութիւն. s. laiterie.
Կաթնաքոյ. s. chim. acide lac-
 tique.
Կաթնալից. a. plein de lait,
 laiteux.
Կաթնալիւր. s. farine lactée.
Կաթնածուծ. a. qui suce le lait.
Կաթնակեր. a. qui prend du lait,
 qui se nourrit de lait.
Կաթնահանութիւն. s. ablacta-
 tion, sevrage.
Կաթնահարութիւն. s. battage.
Կաթնաման. s. pot à lait.
Կաթնայիւն. a. lactique.
Կաթնալիւ. vn. se changer en
 lait.
Կաթնաշաք. s. pese-lait.
Կաթնապահութիւն. s. conser-
 vation du lait.
Կաթնապար. s. riz au lait.
Կաթնալիւն. s. lactation.
Կաթնաման. a. qui est nourri
 de lait; qui nourrit de lait.
Կաթնալիւնաւ. s. laitier, laitière.
Կաթնալիւնաւութիւն. s. mé-
 tier du laitier.
Կաթնա. s. chim. lactate.

Եսթնուս. s. dent de lait.
Եսթնուս. a. s. qui donne du lait; nourrice; — *հով*, vache laitière.
Եսթնասուն. V. **Եսթնարուն**.
Եսթնանուրի. s. allaitement.
Եսթնարուն. s. laiterie.
Եսթնաւե. }
Եսթնար. } a. laitoux, laitière.
Եսթնեղբայր. s. frère de lait.
Եսթնեղէն. }
Եսթնեղէն. } s. laitage.
Եսթնկեր. V. **Եսթնակեր**.
Եսթնուս. V. **Եսթնանու**.
Եսթնանուրի. s. allaitement.
Եսթնոյ. **Եսթնոյն**. a. passionné, amoureux; affectueux, désireux, avide; adv. passionnement, amoureuxment, avide-ment; — *սիրել*, aimer éperdument.
Եսթնոյնի. vn. se passionner, être épris de, devenir amoureux de, s'enticher de, soupirer après, désirer ardemment.
Եսթնոյնի. s. catholique.
Եսթնոյնական. s. catholicisme, catholicité.
Եսթնոյնայ. a. universel, général; catholique; *Թուղթ կաթն զիկեայ*, épître, lettre universelle.
Եսթնոյնիկ. a. V. **Եսթնոյնայ**; s. cathédrale, basilique; le dôme d'une église.
Եսթնոյնականութիւն. s. catholicisme.
Եսթնոյնոս. s. le catholicos, le patriarche universel ou suprême des Arméniens.
Եսթնոյնական. a. qui appartient au catholicos, patriarchal.
Եսթնոյնաւան. s. la résidence du catholicos, le siège du patriarche suprême, cotholicosat.
Եսթնոյնաւորիւն. s. patriarcat suprême.

Եսթնոս. a. passionné, amoureux, lubrique.
Եսթնուծ. s. méd. apoplexie; *յողային* —, goutte.
Եսթնուծակուն. a. apoplectique.
Եսթնուծահար. a. s. méd. apoplectique; — *ըլլալ*, être frappé d'apoplexie.
Եսթնուծոս. s. méd. apoplectique.
Եսթնայ. s. chaudière.
Եսթնայագործ. s. chaudronnier.
Եսթնայագործութիւն. s. chaudronnerie.
Եսթ. s. aire à battre le blé; are; halo, aréole.
Եսթնանար. a. prisonnier, détenu.
Եսթնանորութիւն. s. arrestation.
Եսթնան. } s. bandage; *կալանդ*.
Եսթնանում. } *դնել*, mettre ou
appliquer un —.
Եսթնանիլ. va. bander.
Եսթնանիլ. va. arrêter, déténir.
Եսթնան. s. arrêts, arrestation, détention.
Եսթնար. s. chim. alcali, soude (sel).
Եսթնարակերայ. s. chim. alcaloïde.
Եսթնան. a. chim. alcalin.
Եսթնակերայ. s. chim. alcaloïde.
Եսթնակալ. s. chim. alcalimètre.
Եսթնարիլ. va. chim. alcaliser.
Եսթնարում. s. chim. alcalisation.
Եսթնար. V. **Եսթնար**.
Եսթնարայիւն. a. chim. alcalin.
Եսթի. s. chim. alcali.
Եսթիկ. s. calicot.
Եսթնայակ. s. galon.
Եսթնայ. spl. aires, granges.
Եսթնայ. s. moisson.
Եսթնուծ. s. biens, terres, fonds, ferme, fief, possessions, propriété.

- 16; *պետական* —, domaine d'État.
 Կալուածագիր. s. titre de propriété.
 Կալուածագրի. va. cadastrer.
 Կալուածագրութիւն. s. cadastre.
 Կալուածաքուղք. s. titre de propriété.
 Կալուածական. a. foncier; — *տուրք*. V. Կալուածատուրք.
 Կալուածահամար. s. cadastre.
 Կալուածահանի. va. exproprier.
 Կալուածահանութիւն. s. expropriation.
 Կալուածաւարձ. s. fermage.
 Կալուածատէր. s. propriétaire.
 Կալուածատուր. } s. cadas-
 Կալուածատուր. } tre.
 Կալուածատուրք. s. contribution foncière, impôt foncier.
 Կալուանական. a. phys. galvanique.
 Կալուանաչափ. s. galvanomètre.
 Կալուարդ. a. méd. intermittent; — *շերտ* fièvre e.
 Կալուիսական. s. calviniste, huguenot.
 Կալուիսականութիւն. s. calvinisme. [nique.
 Կալվանական. a. phys. galvanisme.
 Կալվանականութիւն. s. phys. galvanisme.
 Կալվանականի. a. phys. galvanoplastique.
 Կալվանականութիւն. s. phys. galvanoplastie.
 Կալվանաչափ. s. phys. galvanomètre.
 Կալվանիկ. a. galvanique.
 Կալ. a. suspendu, pendant, en suspens; *սկզբ* — indisposé.
 Կալածոյ. a. suspendu.
 Կալականի. adv. en suspens
 Կալականի. vii. être en suspens, dépendre.
 Կալական. s. gibet, potence; — *արժանի*, pendable, qui mérite la potence; — *հանի*, pendre.
 Կալականաւարձութիւն. s. jardin suspendu.
 Կալականի. V. Կալի.
 Կալարդ. s. sorcier, fascinateur, enchanteur.
 Կալարդական. a. de sorcier, d'enchantement, de fascination, magique.
 Կալարդակ. s. ensorcellement, féerie, charmes, enchantement, magie.
 Կալարդատու. a. qui se livre aux arts cabalistiques, qui recherche les arts magiques; magique, cabalistique.
 Կալարդի. va. ensorceler, fasciner, enchanter, charmer, surprendre.
 Կալարդիչ. s. ensorceleur, sorcier, charmeur, enchanteur, magicien.
 Կալարդիք. V. Կալարդակ.
 Կալարդութիւն. s. sorcellerie, ensorcellement, fascination, sortilège, charme, enchantement, maléfice.
 Կալարդակի. sf. sorcière.
 Կալի. va. pendre; suspendre, attacher, accrocher; tenir en suspens; *գաւթ* —, suspendre à un clou; *ակնի* —, faire attention; *ակնից* —, baisser l'oreille.
 Կալարդ. } s. balançoire, ha-
 Կալարդ. } mac.
 Կալարդ. s. barcelonnette.
 Կալի. vii. se pendre, être pendu ou suspendu; dépendre.
 Կալական. s. suspension; dépendance.
 Կալան. s. sentier.
 Կալան. V. Կալան.
 Կալանակ. s. bredouillement, bégayement.

Եսկապելի. vn. bégayer, ânonner, bredouiller; dire des sottises.

Եսկապե. a. bégue, bégayeur, bredouilleur.

Եսկապալի. s. bégayement, ânonnement.

Եսկաւ. s. lamentation, cri lamentable, cri de douleur, hurlement; — բռնաւ. pousser des cris lamentables, pleurer à haute voix.

Եսկաւաւոր. a. qui pousse des cris lamentables, qui pleure à haute voix; adv. en pleurant à haute voix, d'une voix plaintive, aux accents lamentables.

Եսկաւալի. a. lamentable, plein de lamentations.

Եսկաւելի. vn. se lamenter, pleurer à haute voix, pousser des cris lamentables, des cris de douleur.

Եսկաւում. V. Եսկաւ.

Եսկալ, **Եսկալ**. s. bot. tulipe.

Եսկալեցի. s. bot. tulipier.

Եսկալի. s. bot. tulipier.

Եսկծիբակ. s. casse.

Եսկծիբակի. } s. bot. cassier.

Եսկծիբակի. }

Եսկզափ. a. zool. malacoptérygien.

Եսկզափ. a. qui a la chair tendre; s. mollusque.

Եսկզափ. s. qui a la peau molle; zool. mollusque.

Եսկզաւում. vn. s'amollir, mollir, se relâcher, s'avachir; fig. s'amollir, s'attendrir, s'assouplir.

Եսկզաւում. s. ramollissement.

Եսկզաւում. V. Եսկզելի.

Եսկզելի. va. amollir, ramollir, relâcher; fig. amollir, attendrir, assouplir, adoucir.

Եսկզեցի. V. Եսկզելի.

Եսկզեցի. V. Եսկզելի.

Եսկզելի. V. Եսկզաւում.

Եկզի. a. émollient, ramollissant,

relâchant, lénitif, adoucissant.

Եսկզում. V. Եսկզաւում.

Եսկզուփ. s. mollesse, amollissement; souplesse, flexibilité; douceur, adoucissement.

Եսկզուդո. a. dont les branches sont tendres.

Եսկզուդ. s. amollissement.

Եսկզուցի. V. Եսկզելի.

Եսկզի. a. mou, tendre; souple, flexible; fig. tendre, doux.

Եսկզում. V. Եսկզաւում.

Եսկզուցի. V. Եսկզելի.

Եսկ. s. meuble, ameublement, bagage, effets; vase, ustensile, instrument; — կարափ, V. Եսկ. կարափ; խոհանարան, batterie de cuisine.

Եսկազար. s. ébéniste. [rie.

Եսկազարուփ. s. ébéniste.

Եսկազար. s. tapissier.

Եսկաւաւ. s. marchand de meubles.

Եսկաւաւ. a. meublé; — պահ, hôtel —.

Եսկաւելի. va. meubler, garnir.

Եսկաւում. s. ameublement.

Եսկի. V. Եսկաւաւ.

Եսկի. s. bot. acajou.

Եսկիար. s. meuble; — ձ. le mobilier.

Եսկիյր. s. cruche.

Եսկ. a. boiteux; fig. boiteux, défectueux; — ի —. adv. clopin-clopant, cahin-caha, tant bien que mal.

Եսկում. vn. boiter, clopiner, clocher, être boiteux. fig. clocher, être défectueux.

Եսկում. } s. bot. peuplier.

Եսկում. s. encrier.

Եսկում. s. bot. chou.

Եսկում. s. marchand de choux.

Կարգանդ. V. **Կարգալ**.
Կարգանդ. s. premier jour de l'an, jour de l'an; *Կարգանդ շնորհակարտ*, souhaiter la bonne année.
Կարգանդիկ. va. étrenner, donner des étrennes.
Կարգանդիկ. s. étrennes; — *տալ*, donner des —; — *ընդունել*, recevoir des —.
Կարգանդյան. s. bot. euphorbe.
Կարգապար. s. modèle, moule; patron.
Կարգապարիկ. va. modeler, mouler. [leur]
Կարգապարիկ. s. modelleur, mou-
Կարգապարիկ. vn. se modeler, se mouler.
Կարգապարտի. s. modelage, moulage.
Կարգացնել. va. rendre ou faire boiteux.
Կարիկ. V. **Կարգալ**.
Կարիկ. s. bot. noisette; noisetier; — *առջալակա*, noisette franche; *գայր* —, gland.
Կարիկեկորակ. s. casse-noisette.
Կարկանձիկ. vn. glapir, japper, pousser des hurlements.
Կարկանձիկ. s. glapisement, jappement, hurlement.
Կարկանձիկ. s. casse-noisette.
Կարկանդակ. a. qui mange, qui se nourrit de glands.
Կարկանդակ. a. de chêne.
Կարկանդակ. s. bois de chêne, chêne.
Կարկանդակ. s. noisetier, coudrier, coudre; chêne; — *ա*, coudraie; chénaie.
Կարկանդակ. s. claudication, clochement.
Կարկանդակ. V. **Կարկանդակ**.
Կարկանդակ. s. gâchis.
Կարկանդակ. s. feutre.
Կարկանդակ. s. assemblée, réunion; Institut.

Կարկանդակ. a. de l'Institut, membre de l'Institut. s. V. **Կարկանդակ**.
Կարկանդակից. s. collègue, confrère à l'Institut.
Կարկանդակից. s. action d'être collègue, confrère à l'Institut.
Կարկանդակ. s. membre de l'Institut.
Կարկանդակ. a. de feutre.
Կարկ. conj. ou; *և* —, ou bien.
Կարկանդակ. a. volontaire, arbitraire, capricieux.
Կարկանդակ. a. volontaire, arbitraire, spontané.
Կարկանդակ. a. qui fait la volonté d'autrui, complaisant.
Կարկանդակ. s. complaisance, satisfaction.
Կարկանդակ. a. volontaire, qui n'est pas forcé, spontané; — ou — *առաջ*, volontiers, très volontiers, de bon gré, de plein gré.
Կարկանդակ. a. puissant, vaillant.
Կարկանդակ. s. libre volonté, gré, spontanéité.
Կարկանդակ. s. a. complice, partisan; — *ըլլալ*, être complice, d'accord, consentir.
Կարկանդակ. a. oblique, tortu, tortueux, sinueux; obstiné, opiniâtre; adv. obliquement, de travers.
Կարկանդակ. a. pervers.
Կարկանդակ. s. obliquité, sinuosité, tortuosité; perversité; V. **Կարկանդակ**.
Կարկանդակ. s. complicité, accord, consentement.
Կարկանդակ. a. complaisant.
Կարկանդակ. s. complaisance.
Կարկանդակ. } a. volontaire, ar-
Կարկանդակ. } bitraire, de bon

gré; — *սկամայ*, adv. bon gré mal gré.

Կամայակամար. adv. arbitrairement.

Կամայակամարիւն. s. velléité.

Կամայապէտ. adv. arbitrairement.

Կամայոժար. V. *Յոժարակամ*.

Կամապառ. a. qui adore sa volonté, volontaire; opiniâtre.

Կամապառարիւն. V. *Յամարարիւն*.

Կամար. a. qui aime sa volonté, volontaire.

Կամար. s. voûte; arcade; arc; ceinture, baudrier; — *յաղթարիւն*, arc de triomphe.

Կամարակ. V. *Կամարիկ*.

Կամարակալ. s. arc:boutant.

Կամարակապ. a. voûté. s. arcade.

Կամարածե. a. voûté, arqué; adv. en forme de voûte, d'arc.

Կամարանց. va. se voûter, s'arquar.

Կամարապառ. a. voûté.

Կամարար. a. qui fait la volonté d'autrui, complaisant, bienveillant, descendant.

Կամարարիւն. s. complaisance, bienveillance.

Կամարան. a. ceint, entouré d'une ceinture; voûté.

Կամարիկ. s. arceau.

Կամայ. } adv. doucement,

Կամայակ. } tout doucement.

Կամալ. adv. volontairement, de plein gré; exprès, à dessein; a. volontaire, spontané; — *եւ սկամայ* adv. bon gré mal gré.

Կամալար. a. volontaire, spontané.

Կամալարար, *Կամալարապէտ*. V. *Կամակիւն*.

Կամալարարիւն. s. libre volonté, spontanéité, gré; volontariat.

Կամակարիւն. s. volonté, vouloir.

Կամակալ. vn. vouloir; V. *Փափակիլ*.

Կամակցոյ. a. celui qui veut, désireux,

Կամակցոյարիւն. V. *Կամակարիւն*.

Կամակցիլ. va. faire vouloir.

Կամուրիւն s. velléité.

Կամիլ. vn. vouloir; V. *Փափակիլ*.

Կամն. s. fieu pour battre le blé.

Կամնասայլ. s. traineau.

Կամնիլ. va. battre le blé.

Կամնիլ. s. batteuse.

Կամոռ. a. capricieux.

Կամոռարիւն. s. caprice.

Կամոյիւն adv. volontairement, de sa propre volonté, de plein gré.

Կամուր. s. pont; — *է աղիլ*, traverser le pont.

Կամուրակ (նաւի) s. ponton.

Կամուրակիկ. s. pontonnier.

Կամուրանիւր. s. péage.

Կամուրիլ. va. faire un pont; joindre par un pont, faire communiquer par un pont.

Կամիւրակ. s. burette.

Կամիլ. s. volonté, vouloir, gré; vœu, désir, intention, dessein; volontés, fantaisie, caprice; *բոլոր կամն*, à volonté, ad libitum, arbitrairement; à discrétion; —

Տեառն, la volonté de Dieu; *յոժար* —, bonne volonté; *իւրեքիւրեք* —, volonté absolue; *անիւրեքիւրեք* —, libre arbitre; *յեղիւրեք* —, caprice; — *ը կոտորիլ*, rompre la volonté; — *ն ընիլ*, faire sa volonté; — *չունենալ*, n'avoir pas de volonté; *հաստատուն անորոգող* —, volonté ferme, inébranlable.

Կայան. s. station, lieu, poste, emplacement, fondement; de-

meure, séjour; position; — ք, limbes; a. V. **Կայուն**.

Կայանայ. vn. consister.

Կայարան. s. gare.

Կայարանագետ. s. chef de gare.

Կայքի. vn. claquer, battre des pieds ou des mains, trépigner; danser, sauter, cabrioler.

Կայքիւն. s. battement des mains, de pieds, trépignement; cabriole.

Կայլակ. s. goutte, globule.

Կայծ. s. étincelle.

Կայծակ. s. foudre, tonnerre; étincelle; méd. charbon; **Կայծակ փայլ**. lancer des foudres, foudroyer.

Կայծակել. vn. étinceler, lancer des étincelles.

Կայծակնաբարձ. a. foudroyant.

Կայծակնահար բնի. va. frapper de la foudre, foudroyer.

Կայծակնացայ. a. qui lance des étincelles, des foudres, étincelant, foudroyant.

Կայծիկ. s. petite étincelle, blquette.

Կայծկում. s. étincellement.

Կայծկոռ. a. étincelant, ardent.

Կայծոռիկ. s. chir. pustule; zool. ver luisant.

Կայծփար. s. minér. sillex, pierre à fusil.

Կայկայք. va. établir, fixer, installer, consolider.

Կայկայիլ. vn. s'établir, se fixer, s'installer, se consolider, être posé.

Կայլ. s. mâle.

Կայուն. s. stabilité, fermeté.

Կայուն. a. stable, durable, ferme.

Կայսրագիր. a. écrit par l'empereur.

Կայսրազար. a. de la race impériale.

Կայսրագն. s. impérial, — ou — **Էլիսա**, — **Էլիսա**, prince

impérial, princesse impériale.

Կայսրագն. V. **Կայսրագն**.

Կայսրակն. a. impérial.

Կայսրակերպ. a. qui ressemble à l'empereur, impérial.

Կայսրակից. a. associé à l'empire.

Կայսրանալ. vn. devenir empereur, parvenir à l'empire.

Կայսրացնել. va. élever à l'empire, proclamer empereur.

Կայսրափիւն. s. empire.

Կայսր. s. empereur, César; — **Ռուսիոյ**, l'empereur de Russie; **Կահապա** — ւ. Sa Majesté l'Empereur.

Կայսրգիր. s. électeur.

Կայսրգրական. a. électoral.

Կայսրգրափիւն. s. électorat.

Կայսրափիւն. V. **Կայսրափիւն**.

Կայսրուհի sf. impératrice.

Կայսաւ. a. frais, beau; pétillant, vif, gaillard, gai, alerte; plein de santé, gaillard, bien portant.

Կայսաւապիւն. s. fraîcheur, beauté; gaieté; santé, vivacité.

Կայսիւ. s. frémissement, trépignement, gaieté, réjouissance, jeu folâtre.

Կայսալ. vn. frétille, bondir,

Կայսել. } trépigner, sauter,

Կայսիլ. } tressaillir, grouiller, se remuer.

Կայլ. s. immeubles.

Կանգալի. a. qui a sa femme, marié. [sexe.

Կանգի. s. les femmes, le beau

Կանգնց. s. gynécée, harem.

Կանգնցաբար. adv. comme une femme.

Կանգնական. a. de femme, qui convient aux femmes.

Կանգնականգործ. a. revêtu de vêtement de femme.

Կանգնել. } a. vert; s. vert, la
Կանգնել. } couleur verte.

Կանաչազդեղ. a. d'un beau vert,
d'un vert charmant, verdoyant.

Կանաչազդեղ. a. de couleur verte.

Կանաչազարդ. } a. revêtu en
Կանաչազդեղ. } vert, verdoyant.

Կանաչազուրկ. a. privé de verdure.

Կանաչածեղ. a. vert, verdoyant.

Կանաչանալ. vn. verdir, devenir vert, commencer à verdire.

Կանաչացնել. va. verdire, rendre vert.

Կանաչեղեն. s. légume.

Կանաչկեղ. } a. verdâtre.

Կանաչորակ. } a. verdâtre.

Կանաչու. V. Կանաչանալ.

Կանաչութիւն. s. couleur verte, verdure, vert, verdure.

Կանաչցնել. V. Կանաչացնել.

Կանաչաբար. adv. en femme; comme une femme; — դարձաբար, se parer comme une femme.

Կանաչի. a. de femme, féminin; efféminé; — ձայն, voix féminine; — սեռ ou ազգ —, le sexe féminin, le beau sexe.

Կանախ. s. bot. chanvre.

Կանգնազդեղ. a. debout, droit, dressé, élevé; — չափ, taille élancée.

Կանգնաշինութիւն. s. aunage.

Կանգնել. va. élever, ériger, arborer, planter, bâtir, construire;

— յաղթութիւն, remporter la victoire; — դրոշ, arborer un drapeau.

Կանգնեցնել. va. lever, relever, dresser, redresser, mettre debout; V. Կանգնել.

Կանգնիլ. vn. se lever, se dresser, se tenir debout; s'élever, se relever, se dresser; — երկդաբ, se cabrer.

Կանգնալի. V. Կանգնել.

Կանգնում. s. action d'élever,

de dresser, érection, construction; résurrection.

Կանգուն. s. coudée, aune; a. debout, élevé, dressé, droit; — գիշար, se tenir ou rester debout, se lever, être debout; se soutenir, se subsister.

Կանեխ. s. bot. chanvre.

Կանեխաւան. s. chènevière.

Կանեխի. s. coutil.

Կանեխաւ. s. chènevis.

Կանի. s. anse; — պողոտ, pédicule, queue, pédoncule.

Կանիկ. s. lampe; lampion.

Կանիկազործ. s. lampiste, fabricant de lampes.

Կանիկակիր. a. qui porte une lampe.

Կանիկաւաճառ. s. lampiste, marchand de lampes.

Կանիկաւոր. a. qui a une lampe.

Կանիկախոս. s. bot. chélidoine, éclairer.

Կանիկիցի. V. Զանգակաւոր.

Կանխաբանութիւն. s. prédiction; introduction.

Կանխալէ. a. celui qui sait, connaît ce qui doit arriver, devineur, pronostiqueur.

Կանխազիտութիւն. s. préconnaissance, prescience.

Կանխազդեղ. adv. avant, auparavant, antérieurement à.

Կանխազուրակ. a. celui qui présage, qui prédit, pronostiqueur; présagé, prédit.

Կանխազուրակել. va. pronostiquer.

Կանխազուրակութիւն. s. pronostic.

Կանխազուրակել. s. prescriptible.

Կանխագրել. va. écrire auparavant; prescrire.

Կանխագրութիւն. s. l'action d'écrire auparavant; prescription.

Կանխադասել. va. préjuger.
 Կանխադասութիւն. s. préjugé.
 Կանխագրութիւն. s. introduction.
 Կանխազգացում. s. pressentiment.
 Կանխազեկոյց. a. celui qui avertit d'avance; averti d'avance.
 Կանխաթիւ. s. antidote.
 Կանխաբանել. va. antidater.
 Կանխածամ. } a. prématuré.
 Կանխածաման. }
 Կանխածամօք. a. connu d'avance, prévu.
 Կանխակալ կարծիք սովորութիւն. préjugé, prévention, préoccupation.
 Կանխակալութիւն. s. ancienneté, vétusté; prévention, préjugé.
 Կանխահառ. a. hâtif, précocé, prématuré.
 Կանխահասութիւն. s. précocité, prématurité.
 Կանխահասոյց. a. payé d'avance, avancé.
 Կանխահոգ. } a. prévoyant.
 Կանխահոգակ. }
 Կանխահոգութիւն. s. prévoyance.
 Կանխամուտ. a. entré auparavant; — սովորութիւն, s. routine.
 Կանխամտածել. va. préméditer.
 Կանխամտածութիւն. } s. pré-
 Կանխամտածում. } méditation.
 Կանխանիւ. s. pronostic.
 Կանխանշան. s. symptôme.
 Կանխասլէս. adv. par avance, d'avance. [destiné.
 Կանխատեսահանձնայ. a. pré-
 Կանխատեսահանձնութիւն. s. prédestination.
 Կանխասաց. a. celui qui prédit; prédit, présagé.
 Կանխասացիկ. a. prédit, prophétique.

Կանխասացութիւն. s. prédiction.
 Կանխաճար. s. avance.
 Կանխաճիւ. s. préjugé.
 Կանխալենել. va. préjuger.
 Կանխանաւ. a. prévoyant.
 Կանխանեսել. vn. prévoir.
 Կանխանեսութիւն. s. prévoyance; prévision.
 Կանխաւ. adv. d'avance, auparavant, antérieurement à, autrefois, anciennement.
 Կանխել. vn. se hâter, se dépêcher, arriver le premier, devancer, précéder, prendre le devant, anticiper, prévenir.
 Կանխիկ. a. comptant; — գում, argent comptant.
 Կանխարձ. a. décidé d'avance.
 Կանխարժեք. va. décider d'avance.
 Կանխարձութիւն. s. décision préalable, parti pris.
 Կանխարիւ. } s. antériorité,
 Կանխում. } priorité, ancienneté; anticipation.
 Կանխօրէն. adv. d'avance.
 Կանկար. s. bot. artichaut.
 Կանկարանց. s. artichautière.
 Կանկրակ. s. cor, durillon aux pieds.
 Կանկրակ. s. bot. colza.
 Կանոն. s. règle; statut, règlement; principe; modèle; théologie canon; règle de bois; — բ, d'après la règle, régulièrement; ընդհանուր —, règle générale.
 Կանոնագէտ. s. canoniste.
 Կանոնագիտութիւն. s. droit canonique. [տ, règlement;
 Կանոնագիր. s. canoniste; sta-
 Կանոնագիրք. s. livre des canons, formulaire; statuts.
 Կանոնագրիկ. a. canonisable.
 Կանոնագրութիւն. s. canonisation; statut, règlement.

Կանոնադրական. a. réglementaire.

Կանոնադրել. va. établir un règle, réglementer, admettre dans le canon.

Կանոնադրութիւն. s. règlement, règle.

Կանոնական. a. canonique, canonical.

Կանոնականութիւն. s. canonicité.

Կանոնապահ. a. observateur des règles.

Կանոնապահութիւն. s. observation des règles, des règlements.

Կանոնաւոր. a. régulier, normal.

Կանոնաւորապէս. adv. régulièrement.

Կանոնաւորել. va. régler, régulariser.

Կանոնաւորիչ. } a. s. régula-

Կանոնաւորող. } teur.

Կանոնաւորութիւն. } s. régula-

Կանոնաւորում. } risation.

Կանոնգիրք. V. Կանոնագիրք.

Կանոնի. va. régler, régulariser.

Կանոնիկոս. s. chanoine.

Կանոնիկոսական. a. de chanoine, propre au chanoine, canonical.

Կանոնիկոսութիւն. s. chanoinie, canonicat.

Կանոնիկոստիւթ. sf. chanoinesse.

Կանուխ. adv. tôt, de bonne heure; ուշ կամ — tôt ou tard.

Կանուխկէկ. adv. de bonne heure.

Կանչ. s. cri.

Կանչել. vn. crier, s'écrier; appeler; — ou խառ —, chanter.

Կանչիւն. s. cri.

Կանչող. a. celui qui crie; celui qui appelle.

Կանչուքանել. vn. crier.

Կանչուքանիկ. s. cris, criail-
lerie.

Կաւանալ. vn. devenir comme du cuir, se racornir, devenir dur et coriace.

Կաւան. s. présent donné pour corrompre, don corrupteur, corruption; — աւ, donner des présents pour corrompre, graisser la patte à qu., employer la corruption, corrompre.

Կաւանալիկ. a. corrompu, gagné.

Կաւանալիք. V. Կաւանալիւրծ.

Կաւանալիւրութիւն. V. Կաւանալիւրծութիւն.

Կաւանալիւրծ. a. qui se laisse gagner par des présents, corrompu, vénal.

Կաւանալիւրծութիւն. s. corruption par des présents, vénalité, corruption.

Կաւանաւան. a. celui qui accepte des présents, qui se laisse corrompre par des présents, corrompu, vénal.

Կաւանաւանութիւն. s. l'action d'accepter des présents, vénalité.

Կաւանաւան. a. qui donne des présents pour corrompre, qui emploie la corruption, corrupteur.

Կաւանաւանութիւն. s. corruption.

Կաւանալի. va. corrompre par des présents, gagner à prix d'argent, gagner, corrompre.

Կաւանալիչ. s. corrupteur.

Կաւանալ. V. Կաւան.

Կաւանալ. a. de cuir, coriace.

Կաւանալիւր. s. corroyeur.

Կաւանալիւրութիւն. s. corroyage.

Կաւանալիւր. a. relié en peau.

Կաւան. s. cuir; peau.

Կաւանալ. } V. Կաւանալ.

Կաւան. }

Կաւանալի. va. garrotter, lire étroitement, retenir.

Կառկանդուիլ. vn. se retenir, se lier.

Կառկանդուի. s. garrotage.

Կառքաւան. a. fort, robuste, musculeux, musculaire.

Կառքակ. s. ornith. pie-grièche.

Կառք. s. lien, attache, lacet; nœud; fig. lien, liaison; chir. li. gature, bande, bandeau; gram. épellation.

Կառքակցիլ. va. lier, attacher ensemble.

Կառքակցիլ. vn. se lier, s'attacher.

Կառքակցութիւն. s. lien, liaison, relation, cohérence, enchaînement.

Կառքայ. s. habit monocal, froc.

Կառքան. s. détroit, défilé.

Կառքանապահ. s. geôlier.

Կառքանաւար. a. lié, détenu, prisonnier.

Կառքանի. spl. liens, fers, chaînes, entraves.

Կառքար. s. chim. plomb; bot. câpre; câprier.

Կառքարաբեր. a. plombifère.

Կառքարայն. a. livide.

Կառքարագործ. s. plombier.

Կառքարագործութիւն. s. plomberie.

Կառքարացի. s. plombier.

Կառքարահան. s. mine de plomb.

Կառքարայն. a. plombé.

Կառքարայն. a. de plomb; s. crayon.

Կառքարիլ. va. plomber.

Կառքարի. V. Կառքարի.

Կառքարակիր. a. qui porte un carquois, écuyer.

Կառքարաւար. a. qui a un carquois.

Կառքարի. s. carquois.

Կառքիլ. va. lier, attacher, relier; liaisonner; bander; enchaîner; ceindre; épeler.

Կառքիլայ. s. bar.

Կառքիլանց. s. taverne, gargote.

Կառքիլապահ. s. gargotier. ta-vernier. [vernière.]

Կառքիլակի. sf. gargotière, ta-

Կառքիլ. s. carpeste, tapis.

Կառքիլագործութիւն. V. Կառքիլագործութիւն.

Կառքիլ. s. zool. singe.

Կառքիլ. s. chénice (mesure de capacité, un peu plus d'un litre); chaton, monture; orbite de l'œil; empeigne; *ալուանքալ* —, alvéoles des dents.

Կառքիլ. s. attache.

Կառքիլակ. } a. de singe.

Կառքիլայի. } a. de singe.

Կառքիլան. vn. se singer.

Կառքիլ. va. singer.

Կառքիլութիւն. s. singerie.

Կառքիլ. va. nouer.

Կառքիլ. vn. se nouer,

Կառքիլ. adv. comme un singe.

Կառքիլ. s. bot. livèche.

Կառքիլ. a. bleu; s. bleu, couleur bleue.

Կառքիլ. s. paquet.

Կառքիլ. vn. se lier, être lié, s'attacher; *մէկուն հետ սիրով* —, s'attacher à qn., être épris de lui.

Կառքիլ. s. action de lier, d'être lié.

Կառքիլ ou **Կառքիլ** *կառքիլ* s. dépouille, butin; — *ընդ*, dépouiller.

Կառքիլայն. a. bleu, de couleur bleue.

Կառքիլակ. a. bleuâtre, d'azur, azuré; livide; — *կամար*, la voûte azurée, le ciel; s. couleur bleuâtre, bleu d'azur, azur; — *հրկիւն*, l'azur du ciel; — *ժողով*, bleu d'outremer; *Քրուսակալ* — ou — *Քրուսիկ*, bleu de Prusse.

Կառքիլակայն. } a. bleu, de couleur

bleue, bleuâtre, azuré; livide.
 Կապուսակիլ. vn. devenir bleu-
 âtre, livide, tirer sur le bleu.
 Կապուսակուրիլ. s. lividité.
 Կապուսակիւյ. } a. aux yeux
 Կապուսակուի. } bleus.
 Կապուսակ. V. Կապուսակիլ.
 Կապուսակիւյ. } a. d'un beau
 Կապուսակիւյ. } bleu.
 Կապեիլ. va. dépouiller, butiner,
 dénuer, ravir.
 Կապուսակ. a. bleuâtre.
 Կապրցալ. V. Կապար bot.
 Կապար. V. Կապարի.
 Կապար. s. carrossier.
 Կապարձուրիլ. s. carros-
 serie.
 Կապարիւր. s. train.
 Կապարիւր. a. qui traîne une
 voiture, attelé, carrossier.
 Կապար. } a. celui qui
 Կապարիւրիլ. } combat sur un
 char; s. combat sur un char.
 Կապ. s. grelin.
 Կապ. s. remise.
 Կապանակաւ. s. voiture de
 remise.
 Կապ. } s. cri, clameur.
 Կապ. }
 Կապ. V. Կապիլ.
 Կապար. } s. train, fil de voi-
 Կապար. } tures, de wagons.
 Կապարիւրիլ. V. Կապ-
 արձուրիլ.
 Կապ. s. cri.
 Կապ. vn. crier, jeter des
 cris, crier, brailler.
 Կապիլ. s. cri.
 Կապար. s. cocher
 Կապար. V. Կապար.
 Կապար. s. cocher; conduc-
 teur; gouverneur; directeur.
 Կապարակ. } a. gouverne-
 Կապարակ. } mental.
 Կապարիլ. vn. conduire une
 voiture; gouverner, conduire, di-

riger, guider; սրբաշու —, aller
 très vite en voiture, brûler le
 pavé.
 Կապարիլ. s. gouverneur.
 Կապարակ. s. action de
 conduire une voiture; direction,
 gouvernement.
 Կապարակ. a. gouverne-
 mental.
 Կապարակ. s. gouver-
 neur général.
 Կապարակ. s. gouver-
 nement.
 Կապար. s. remise.
 Կապար. a. qui court en
 voiture; s. course de chars, de
 voitures.
 Կապ. s. crâne, tête.
 Կապիլ. va. trancher la tête
 à qd., l'exécuter.
 Կապիւր. s. lieu où se font
 les exécutions, échaffaud.
 Կապիւր. } V. Կապ-
 Կապիւր. } արիւր.
 Կապիւր. a. dont la tête est
 coupée, guillotiné; s. guillotine.
 Կապիւր. va. trancher ou
 couper la tête à qd., guillotiner,
 décapiter. [ժող.
 Կապիւր. V. Կապ-
 Կապիւր. s. action
 de couper la tête, exécution.
 Կապարակ. s. convoi de voi-
 tures, de wagons.
 Կապ. s. bot. cardon.
 Կապար. s. route carrossable,
 chaussée.
 Կապարիլ. s. conducteur.
 Կապարիլ. va. construire,
 bâtir, élever.
 Կապարակ. } a. s. construc-
 Կապարակ. } teur.
 Կապարակ. s. construction, bâ-
 tisse; édifice; érection, élévation.
 Կապիլ. vn. s'accrocher, s'at-
 tacher, s'arrêter, se prendre.

- Կարճակ**. s. voiture, carrosse; char;
վարճակ —, voiture de place,
 fiacre; **երկանիկ**՝ **քառանիկ** —,
 voiture à deux, à quatre roues;
 — **կառանցիկ**, voiture de remise;
Հասարակաց՝ **առանձնական** —,
 voiture publique, particulière; —
ըջել, conduire une voiture.
Կասել. vn. battre le blé.
Կասեցնել. va. arrêter, empê-
 cher, retenir, faire cesser, in-
 terrompre.
Կասեցուցիչ. s. qui empêche,
 qui arrête.
Կասի. } s. bot. canelle; casse.
Կասիա. }
Կասիլ. vn. s'arrêter, cesser de,
 se désister de.
Կասիչ. s. batteur en grange.
Կասկ. s. bot. marron; malt.
Կասկած. s. soupçon, suspicion,
 ombrage, défiance; — **ի երթալ**,
 soupçonner; — **ուներալ**, avoir
 des soupçons; — **ը փարստել**,
 dissiper, détruire les soupçons.
Կասկածամեջ. V. **Կասկած**; —
անօք, avec défiance.
Կասկածաւոր. } a. soupçonneux;
Կասկածելի. } suspect.
Կասկածիլ. vn. soupçonner,
 suspecter, avoir des soupçons,
 être en défiance, se défier, se
 méfier, se douter.
Կասկածոս a. soupçonneux, dé-
 fiant, méfiant, ombrageux.
Կասկածառութիւն. s. caractère
 soupçonneux, défiance.
Կասկամբ. s. ornith. chouette.
Կասկապոյս. } a. tout bleu, tout
Կասկապուս. } à fait bleu; —
կաշիլ, devenir —.
Կասկաքար. s. bière.
Կասկարայ, s. grill; grille; **խո-
 բովի**՝ **եփել** — **ի վրայ**, griller.
Կասկարմիր. a. tout rouge.
Կասկեցի. s. bot. morronnier.

Կասուլ. va. battre le blé; casser,
 briser.

Կասուս. s. arrêt.

Կասսալայ. s. bot. châtaigne.

Կասսալեցի. s. bot. châtaignier.

Կասուկ. s. plaisanterie, facétie,

badinage, badinerie; — **ը Բո-
 զուկ**, plaisanterie à part; — **ի
 դարձուներէ**, tourner en plaisan-

terie; **անհամ կասակներ ընել**,
 faire de mauvaises plaisanteries,

goguenarder.

Կասուկ. s. ornith. pivert.

Կասակաբան. V. **Կասակա-**

խոս.

Կասակաբանել. va. plaisanter,

badiner.

Կասակաբանութիւն. s. plai-

santerie, facétie, badinerie.

Կասակախաղ. s. comédie.

Կասակախոս. a. plaisant, fa-

cétieux, badin.

Կասակատէր. a. qui aime les

plaisanteries.

Կասակել. va. plaisanter, badi-

ner; railler, se moquer de.

Կասակերգակ. s. acteur co-

mique, comédien; a. comique.

Կասակերգական. a. comique.

Կասակերգատէր. a. qui aime

la comédie.

Կասակերգել. va. faire ou pré-

senter des comédies; bafouer,

brocarder.

Կասակերգութիւն. s. comédie;

— **խաղալ ձեւացներէ**, jouer, re-

présenter une —.

Կասակերգուհի. sf. comédienne.

Կասակոյ. s. badin.

Կասալաքար. adv. à la rage,

furieusement, avec fureur, avec

frénésie.

Կասալեցնել. va. enrager, faire

enrager, mettre en fureur, dé-

chaîner, acharner.

Կասալեցուցիչ. a. enrageant.

Կռառաղի. a. enragé, furieux, furibond, emporté, forcené, frénétique, fougueux, féroce, impétueux, violent.

Կռառաղիլ. vn. enrager, s'enrager, être transporté de rage, avoir la rage, être enragé, devenir furieux, être transporté de fureur, s'acharner, se déchaîner.

Կռառաղութիւն. s. rage, fureur, transport de rage, frénésie, férocité, fougue, acharnement, déchainement, — *ն իջաւ*, sa fureur s'apaisa; — *ը բռնեց*, il fut saisi de rage, il se mit en fureur.

Կռառաղորդի. V. **Կռառաղաբար.**

Կռար. s. cime, faite, crête; bout, fin, terme. comble; — *հաւաւ*, crête, huppe; *ի — հասցնել ածել*, amener à sa fin, achever.

Կռարած. s. fin, terme, extrémité; fin. destinée, expiration; *մինչև ի — աշխարհի*, jusqu'à la consommation, à la fin des siècles.

Կռարեալ. a. parfait, achevé, accompli, fini, complet. consommé; — *իշխանութիւն տալ*, donner plein pouvoir, carte blanche.

Կռարել. va. achever, finir, terminer, accomplir, consommer; effectuer, exécuter, remplir, faire pratiquer, mettre en pratique, effectuer, réaliser; perfectionner; consacrer, sanctifier, initier; *պարտքը —*, accomplir un devoir, s'acquitter de son devoir; *մէկուր կամքը —*, remplir, exécuter les volontés de qn.

Կռարեալագործեալ. a. perfectionné. [tionner, achever.

Կռարեալագործիլ. va. perfec-

Կռարեալագործութիւն. s. perfectionnement, perfection.

Կռարեալագործուիլ. vn. se perfectionner.

Կռարեալագործում. s. perfectionnement. [terme.

Կռարեալածիւն. a. qui naît à **Կռարեալահասակ.** a. parvenu à un âge viril, adulte.

Կռարեալամիւ. a. qui a un esprit mûr, sage.

Կռարեալապէս. adv. parfaitement, à la perfection; complètement.

Կռարեալութիւն. s. perfection; *ամէն տեսակ — ունենալ*, être doué de toutes sortes de perfection.

Կռարուիլ. vn. s'achever, s'accomplir, finir.

Կռարում. s. achèvement, accomplissement, consommation; exécution, réalisation; perfection; fin, terme

Կռարում. V. **Կռարեալ.**

Կռարամի. s. bot. origan.

Կռաղած. V. **Կռառաղի.**

Կռաղեցնիլ. Կ. **Կռառաղեցնիլ.**

Կռաղիլ. V. **Կռառաղիլ.**

Կռառ. s. zool. chat; *էգ —* chatte; *չաք —*, petit chat, chaton; *մլաւիւ — ի*, miauler; *մլաւիւն — ի*, miaulement.

Կռառախոս. s. bot. cataire.

Կռառաւածակ. s. chatière.

Կռառաւանկ. s. ichtyol, raie.

Կռանիլ. s. minet, minette, petit chat, chaton.

Կար. s. couture; — *ընել կարել*, faire de la couture, coudre.

Կար. s. force, vigueur; pouvoir, faculté, moyens, portée.

Կարագ. s. beurre.

Կարագաման. s. beurrier.

Կարագալանաւ. s. marchand de beurre, beurrier.

Կարագիլ. va. beurrer.

Կարկանդակ. a. en forme de compas, rond, arrondi, circulaire, en cercle.

Կարմուխ. s. bourbe.
Կարմաձա. a. dont l'hiver est rigoureux; s. hiver rigoureux.
Կարս. s. couture; chir. suture; *սանդ* — *ի*, sans couture.
Կարսույ. s. zool. cygne.
Կարսուի. s. précurseur, avant-coureur.
Կարսուիսի. vn. être précurseur de, précéder.
Կարսուիսիսի. s. action de précéder.
Կարս. s. jarre; tonneau.
Կարսուի. s. petit meuble.
Կարսուի. } s. meuble, effets,
Կարսուի. } mobilier, bagage, équipement.
Կարսուի. s. caravane.
Կարսուիսուի. s. caravanier.
Կարսուիսուի. s. chef de caravane.
Կարսուիսուի. s. caravan-sérail.
Կարգ. s. ordre, rang, arrangement, disposition, série, rangée; tour, suite, succession, enchaînement; rang, ordre, état, condition; ordre, congrégation, institution; ordre, ordination; rang, file, ordre de bataille; couche, gisement; *կարգաւ*, *ըստ* — *ի*, adv. en ordre, par ordre, par rang, en rang, tour à tour, à la suite, à tour de rôle, régulièrement, successivement; *արտադր* — *ի*, extraordinaire; *կարգի գնդի* *բնի*, mettre en ordre, ranger, arranger, disposer; compter, énumérer; — *ի* *գաւ*, se mettre en ordre, s'arranger; — *գնդի*, mettre en ordre, de l'ordre; — *ի* *գնդի*, mettre en ordre, ranger, arranger, régler; — *ի* *աւրի*, détruire, déranger l'ordre; *եւ որ ի կարգի*, et le reste, et cætera, et ainsi de suite.

Կարգաբան. } s. mot d'ordre.
Կարգաբան. }
Կարգաբանի. s. le bon ordre d'un discours, ordre, méthode.
Կարգադիր. s. celui qui met en ordre, qui met de l'ordre, ordonnateur, organisateur.
Կարգադրի. va. mettre ordre à, mettre en ordre, ordonner, disposer, arranger, organiser.
Կարգադրող. V. **Կարգադիր**.
Կարգադրիսի. s. ordre, ordonnance, arrangement, disposition, organisation, règlement.
Կարգադրում. s. règlement.
Կարգադրի. s. numéro d'ordre.
Կարգաթա. a. défroqué, dépré-trisé; — *ըլլալ*, se défroquer, jeter le froc aux orties, se dépré-triser.
Կարգալից. a. plein d'ordre.
Կարգալոյծ. V. **Կարգաթա**.
Կարգալոյծի. s. dépré-trisation.
Կարգալու. V. **Կարգաթա**.
Կարգած. a. marié.
Կարգալից. a. s. qui est du même ordre, compagnon de sacerdoce, collègue.
Կարգապահ. a. discipliné.
Կարգապահի. a. disciplinaire.
Կարգապահիսի. s. discipline.
Կարգապետ. s. chef, fondateur ou général d'un ordre.
Կարգապետար. adv. hiérarchiquement.
Կարգապետապետ. a. hiérarchique.
Կարգապետապետի. s. hiérarchie; généralat.
Կարգապետապետի. s. amour de l'ordre, ordre.
Կարգաւար. a. rangé, mis en ordre, bien ordonné, réglé, régulier; s. ecclésiastique.

Եւրզւանորոշար. } adv. avec
Եւրզւանորոշութե. } ordre, réguliè-
rement.

Եւրզւանորի. va. ordonner,
mettre en ordre, ranger, arran-
ger, disposer.

Եւրզւանորոշիւն. } s. régula-
Եւրզւանորութ. } rité, ordre,
arrangement.

Եւրզի. va. établir dans une
place, instituer, constituer, char-
ger de; marier.

Եւրզիւրէց. s. doyen.

Եւրզիւրիցութիւն. s. doyené.

Եւրզնկեկցութիւն. s. dégra-
dation, déprérisation, destitution
forcée de son rang.

Եւրզնկէց. V. Եւրզաբոյ;
— ընդ, dégrader, destituer de
son rang.

Եւրզնցու. a. variable.

Եւրզուած. a. marié; nommé.

Եւրզուի. vn. se marier; être
nommé ou élu.

Եւրզւոյ. va. lire.

Եւրզացոյ. s. liseur.

Եւրզացութ. s. lecture.

Եւրզիկցւոյ. s. cardinal.

Եւրզիկցւոյութիւն. s. cardinalat.

Եւրի. va. coudre; Կարեւորից
—, faufler.

Եւրիի. a. possible; —տ, il est
possible; չտ —, il n'est pas pos-
sible, ce n'est pas possible.

Եւրիւնութիւն. s. possibilité.

Եւրիւր. a. compatissant, sen-
sible.

Եւրիւրից. a. compatissant, sen-
sible: — ըլլալ, V Եւրիւրիցի.

Եւրիւրաբար. adv. avec com-
passion, avec un air de compas-
sion; — նայել, regarder d'un œil
de compassion.

Եւրիւրեկի. a. pitoyable, dé-
plorable.

Եւրիւրիցի. vn. compatir, être

touché de compassion, avoir pi-
tié, prendre en pitié. ressentir
de la compassion pour qn., le
plaindre, s'intéresser à lui.

Եւրիւրիցոյ. a. compatissant.

Եւրիւրիցութիւն. s. compassion,
pitié; — V. Եւրիւրաբար.

Եւրիւրի. vn. pouvoir, être ca-
pable de, à même de, en force
de, en état de, venir à bout de.

Եւրիւր. a. passionné, vicieux.

Եւրիւր. a. blessé grièvement,
mortellement; — քոյ, blessure

mortelle. profonde; — քոյ,
blesser grièvement, mortellement,

donner un coup mortel.

Եւրիւր. s. caravane.

Եւրիւր. a. nécessaire; impor-
tant, urgent, pressant, grave;

pressé, impérieux, considérable,
sérieux, essentiel; intime, dévoué,

attaché; — քոյ, intime ami.

Եւրիւրաբար. a. très néces-
saire, le plus nécessaire, très

important, de haute importance.

Եւրիւրութիւն. s. importance,
urgence.

Եւր. s. hameçon; éperon; er-
got; jarret; crochet, croc.

Եւրաբար. s. ligne (de hame-
çon).

Եւրի. va. pêcher à l'hame-
çon, à la ligne, prendre à l'ha-
meçon; fig. amorcer, prendre à

l'amorce, séduire.

Եւրիւրից. a. celui qui pêche
à l'hameçon, à la ligne; pêcheur.

Եւրիւրից. s. chartreuse.

Եւր. s. écheveau.

Եւր. s. bobine.

Եւր. va. bobiner.

Եւր. adv. très, fort, beaucoup.

Եւր. s. zool. scorpion; astr.
scorpion.

Եւր. s. nécessité, besoin, plai-
sirs.

Եւարծեկից. a. qui a la même opinion, de même opinion.

Եւարծել. va. croire, penser, juger, présumer, se figurer, s'imaginer, conjecturer, compter, estimer; supposer; soupçonner; *կը կարծէ թէ*, il croit que.

Եւարծեցեալ. a. cru, supposé, considéré, prétendu.

Եւարծեցնիլ. va. faire croire.

Եւարծիք. s. opinion; pensée, avis; — *յայտնել*, émettre une opinion; conjecture, supposition, hypothèse; imagination; *հանրային հասարակաց* — opinion publique, l'opinion, l'opinion commune, sens commun; — *ընել* ou — *է երթալ*, supposer; *ազատամիտ* —, opinion libre; *մէկուն զբայ լաւ գէշ* — *ուշեմալ*, avoir bonne, mauvaise opinion de qn.

Եւարծուիլ. vn. être cru, considéré, jugé, paraître, sembler.

Եւարծ. a. dur, rude, raide, roide, ferme.

Եւարծումալ. vn. se durcir, s'endurcir, roidir.

Եւարծումբռ. a. qui a le cœur dur.

Եւարծացնիլ. va. durcir, endureir.

Եւարծեւալ. a. qui a la bouche dure, qui n'a point de bouche. indomptable (cheval).

Եւարծութիւն. s. dureté, raideur, fermeté.

Եւարկահ. s. table de couture.

Եւարկաւ. a. courbé, recourbé, plié, tortillé, contracté, ankylosé, raide; fig. tenace, avare, chiche; — *լեզու*, langue engourdie; — *շքթուել*, voix hésitante.

Եւարկանիլ. } va. courber,

Եւարկածեցնիլ. } recourber, contracter, tortiller, plier, crisper, ankyloser, roidir.

Եւարկածիլ. vn. se courber, se plier, se contracter, se tortiller,

rabougir, se retirer, se roidir, se rider, se ratatiner, s'ankyloser.

Եւարկամաքիւն. s. rétraction, retirement, contraction, érispation, ride; fig. ténacité, avarice; méd. tétanos.

Եւարկանդակ. s. gâteau, *միակէ* —, pâte; *պողպից* —. tourte.

Եւարկալ. s. murmure, bruit des eaux; gazouillement, gazouillis, chant, ramage des oiseaux; fig. caquet, babil; éclat de rire; — *զորոց*, coassement.

Եւարկալահոն. a. murmurant.

Եւարկալանի. V. **Եւարկալունի**.

Եւարկալանիք. s. éclats de rire.

Եւարկալատահ. V. **Եւարկալահու**.

Եւարկալել. vn. gazouiller, ramager, chanter; murmurer; craquer, éclater; fig. caqueter, babiller; rire aux éclats, éclater de rire; — *զորոց*, coasser; — *հաւալ*, caqueter, glousser.

Եւարկալոյ. } a. qui gazouille,
Եւարկալունի. } qui caquette; murmurant.

Եւարկալ, etc. V. **Եւարկալ**, etc.

Եւարկառ. s. bloc, monceau, tas, amas.

Եւարկառանկայ. s. monceau, tas, amas, pile.

Եւարկառել. va. tendre, allonger; présenter, offrir, donner; entasser, amonceler.

Եւարկառիլ. vn. se tendre, s'allonger, avancer, se baisser en avant, pencher la tête en dehors, se projeter. [ravandage.

Եւարկառանիք. s. raccommodage,

Եւարկառել. va. raccommoder, ravander, rapiécer; fig. composer, inventer, forger, fabriquer, imaginer.

Եւարկառանի. a. raccommodé, ravandé; rapiécé, déguenillé; fig.

- détaché, sans suite, forgé, fictif, faux, emprunté.
- Կարկի**. va. faire taire, imposer silence, réduire au silence, tenir en silence, fermer la bouche à qn., le désarçonner.
- Կարկհան**. s. minér. rubis.
- Կարկեցնի**. V. **Կարկի**.
- Կարկեցուցի**. a. qui fait taire.
- Կարկի**. vn. se taire, garder le silence.
- Կարկի**. s. compas; — *ով չափել*, compasser.
- Կարկեսուի**. s. boîte à compas.
- Կարկու**. s. grêle; — *կը տեղայ*, il grêle.
- Կարկուրայ**. s. caracore, chaloupe.
- Կարկսոբ**. a. qui produit, qui amène la grêle.
- Կարկսոբ**. a. battu par la grêle, grêlé; — *ընի*, grêler, battre ou gâter par la grêle.
- Կարկան**. V. **Կարկանց**.
- Կարկի**. vn. grêler; *կը կարկտ*, il grêle, il tombe de la grêle; V. **Կարկանի**.
- Կարկանի**. V. **Կարկանց**.
- Կար**. a. court, petit; court, bref, abrégé, laconique; — *ի ոյ*, a. court, bref; adv. brièvement, en abrégé, avec concision — *կապել*, *կտրել*, couper court.
- Կարաբան**. a. concis, laconique.
- Կարաբանի**. vn. parler ou dire en peu de mots.
- Կարաբանի**. s. laconisme, concision, brièveté.
- Կարաբո**. a. court, petit, rabougri, bas.
- Կարաբան**. a. dont la hampe, le bois est court; — *գեղարդ*, thyrsé; — *տեղ*, demi-pique, lance.
- Կարագի**. a. brachyure.
- Կարագլուխ**. a. brachycéphale.
- Կարագլխոսի**. s. brachycéphalie.
- Կարագլխոս**. a. dont le vêtement est court, court-vêtu; s. veste.
- Կարակեց**. a. dont la vie est courte, brachybiote (oiseau).
- Կարակեան**. a. tronqué, écourté, concis.
- Կարակեանց**. a. brévirostre, à bec court.
- Կարահաս**. a. de peu d'intelligence.
- Կարահասու**. a. qui a la taille courte, court de taille, petit, courtaud.
- Կարակո**. a. esprit bouché, imbécile; nigaud, niais.
- Կարահասուսի**. V. **Կարահասուսի**.
- Կարահասուս**. adv. brièvement, en peu de mots.
- Կարահաս**. a. bref, court; abrégé, concis, succinct, laconique; *կարահասուս*, adv. brièvement, en raccourci, avec concision, en abrégé, en peu de mots, laconiquement.
- Կարահասուսի**. s. brièveté, concision.
- Կարահասի**. va. raccourcir, mettre en raccourci, abréger; vn. raccourcir.
- Կարահաս**. a. qui a la vue courte, myope; — *ընալ*, avoir la vue basse, être myope.
- Կարահասուսի**. s. vue basse ou courte, myopie.
- Կարահաս**. a. de courte durée.
- Կարահասուսի**. s. courte durée.
- Կարի**. va. raccourcir, accourcir, mettre en raccourci, abréger; tronquer, écourter, couper court, arrêter tout cour, retrancher, supprimer, retenir, réprimer, interrompre, empêcher, arrêter, épuiser, faire cesser.

արճամանկեայ. a. de peu
e temps.

արճիլ. vn. se raccourcir, rac-
courcir; s'abrégér; se re'lenir,
resser.

արճիկ. a. s. petit homme, nain,
ygmée, bamboche, nabot.

արճից. s. cépée.

արճիկ. a. petit, court.

արճագ. a. brachypode; s. bas-
et.

արճափս. s. brièveté; rac-
courcissement, accourcissement.

արճուկ. V. Կարճիկ.

արճուն; a. qui a le nez court.

արճով. adv. brièvement.

արճի. a. rouge; rubicond ver-
neil; s. rouge, couleur rouge.

արճիկաւար. s. ornith. char-
lonneret.

արճիկիկ. a. rougeâtre.

արճիւնայ. V. Կարճանայ.

արճիւրցնի. V. Կարճաւրցնի.

արճաւրդակ. s. bonnet rouge.

արճաւրդ. a. d'un beau rouge,
vermeil.

արճաւրդի. s. écriture rouge.

արճաւրդայ. a. rouge, de cou-
leur rouge.

արճաւրդի. vn. devenir
rouge, rougir.

արճաւրդի. s. vermillon; encre
rouge, rosette.

արճաւրդի. s. pêche rouge.

արճաւրդի. a. orné de rouge.

արճաւրդի. a. vêtu de rouge.

արճաւրդի. s. rouge gorge

արճաւրդի, Կարճաւրդի. a.
bordé de rouge; — շրջանի, lè-
vres vermeilles, de corail.

արճաւրդի. s. ichtyol. truite.

արճաւրդի. s. bot. capendu.

արճաւրդի. s. méd. scarlatine.

արճաւրդի. a. dont le bec est
rouge. [thrin.

արճաւրդի. s. ichtyol. éry-

Կարճաւրդի. a. s. peau rouge.

Կարճաւրդի. a. qui a les joues rouges
ou vermeilles, rougeaud.

Կարճաւրդի. vn. rougir, deve-
nir rouge.

Կարճաւրդի. a. teint en rouge.

Կարճաւրդի. s. bot. poire rouge.

Կարճաւրդի. a. rouge, rou-
geâtre.

Կարճաւրդի. s. rouge queue.

Կարճաւրդի. va. rougir, rendre
rouge.

Կարճաւրդի. a. qui brille d'un
éclat rouge.

Կարճաւրդի. s. bot. campèche.

Կարճաւրդի. s. minér. hématite,
sanguine.

Կարճաւրդի. } a. de couleur
Կարճաւրդի. } rouge, coloré
en rouge, vermeil.

Կարճիլ. V. Կարճանայ.

Կարճիկ. a. rougeâtre.

Կարճաւրդի. a. rougeâtre.

Կարճաւրդի. s. rougeur.

Կարճաւրդի. s. ichtyol. rouget.

Կարճաւրդի. a. rougeâtre, rou-
geaud; s. bot. capendu; méd. rou-
geole.

Կարճ. s. anat. biceps; fig. force.

Կարճիկ. a. qui a du biceps, ro-
buste, vigoureux.

Կարճիկաւրդի. s. force, vi-
gueur.

Կարճիկ. a. puissant; capable; —
ընտել, V. Կարճաւրդի.

Կարճաւրդի. V. Կարճաւրդի.

Կարճաւրդի. vn. pouvoir, être
capable, être à même, en état de.

Կարճաւրդի. adv. puissamment.

Կարճաւրդի. a. rendre capa-
ble, mettre en état de, faciliter
les moyens.

Կարճաւրդի. s. puissance,
pouvoir, force; faculté, capacité,
portée; moyens, ressources, ri-
chesses.

Կարս. s. bot. céleri.
Կարսակ. s. savetier.
Կարսակ. s. vase de nuit.
Կարո. a. qui a besoin, qui manque de, nécessaire, indigent; s. besoin, nécessité; désir, envie; — *ըլլալ*, avoir besoin; — *թաշել*, avoir envie, souhaiter, soupirer après.
Կարոսկիզ. a. brûlé d'envie, très désireux.
Կարոսկալ. V. **Կարոսիլ.**
Կարոսկի. V. **Կարոսիլի.**
Կարոսկի. va. rendre nécessaire.
Կարոսիլ. a. nécessaire, qui manque du nécessaire, indigent.
Կարոսիլ. vn. manquer de, être dans le besoin, dans l'indigence, être dépourvu de; avoir besoin de; désirer, soupirer après, aspirer à.
Կարոսիլ. V. **Կարոսիլ.**
Կարոսիլի. s. indigence, dénuement; besoin, nécessité; désir, envie.
Կաց. s. position, situation.
Կացի. s. hache, cognée.
Կացակ. s. hachette.
Կացակոր. s. porteur de hache, sapeur.
Կացիլի. s. état, position; *վատ — երան մէջ է*, il est dans un mauvais état, dans une mauvaise situation.
Կացուր. s. jour de fête; mus. motif.
Կացուցակ. va. rendre, faire; *շնորհապարտ* —, obliger.
Կաւ. s. argile; limon; *բարի* —, glaise, terre à potier.
Կաւաք. a. argilifère.
Կաւաքոր. s. potier.
Կաւաքորիլի. s. métier de potier, poterie.
Կաւալաւ. a. argileux.

Կաւակերպ. a. argiliforme.
Կաւակեր. a. construit avec de l'argile, avec de la boue.
Կաւալի. a. argileux.
Կաւանալ. vn. se changer en argile, en boue.
Կաւառ. s. maquereau; *կին* —, maquerele.
Կաւակաւակ. a. argiloïde.
Կաւակաւ. s. minér. argilolithe.
Կաւակ. } a. d'argile, de limon,
Կաւակի. } argileux.
Կաւի. s. craie.
Կաւաւ. a. argileux.
Կաւաւի. s. couvercle, soupape; — *սկզբ*, la pale.
Կաւակակ. va. grincer; *սկզբնային* —, grincer des dents.
Կաւակ. s. soupape.
Կաւակ. s. piège, attrapoire, trappe.
Կաւակ. s. ornith. perdrix; *ձագ* —, perdreau; — *ը կը կրկնէ*, le — cacabe.
Կաւակ. s. danse.
Կաւակ. vn. danser.
Կաւակակ. va. faire danser.
Կաւակ. } s. ornith. perdreau.
Կաւակ. }
Կաւակ. s. danseur, danseuse.
Կաւակ. s. vie, jours, existence; santé; genre de vie, conduite; mœurs; moyens d'existence, biens, patrimoine, fortune: cette vie; le monde; *յաւերանական* —, la vie éternelle; *ցկեանս*, pour la vie; à vie; — *ը վտանգի մէջ դնել*, mettre sa vie en péril, exposer sa vie au danger; *քաշուած* —, vie retirée; *հանդերձ — եւլ*, la vie future.
Կեդր. s. centre; V. **Կենդր.**
Կեդրակ. a. excentrique.
Կեդրակակ. s. excentricité.
Կեդրակակ. a. centrifuge.

Եկդրոնական. a. central.
Եկդրոնածիփ. a. centripète.
Եկդրոնամայ. vn. se concentrer.
Եկդրոնավայր. } s. lieu central,
Եկդրոնակեղի. } centre; admin-
 istration.
Եկդրոնացնել. va. concentrer.
Եկդրոնացում. s. concentration.
Եկդրոնամարել. va. centraliser.
Եկդրոնամարութիւն. s. centra-
 lisation.
Եկդ. s. path. ulcère.
Եկդալից. a. ulcéreux.
Եկդակարծ. a. douteux, chan-
 ceux, précaire, incertain, suspect;
 soupçonneux, méfiant.
Եկդակարծեղի. V. Եկդակարծ.
Եկդակարծել. vn. douter, se
 douter, soupçonner, se défier.
Եկդակարծիփ. } s. doute,
Եկդակարծութիւն. } incerti-
 tude, soupçon, défiance.
Եկդանկ. s. chir. fistule.
Եկդանր. a. ulcéré.
Եկդանրութիւն. s. path. ulcé-
 ration.
Եկդերցական. a. plaintif.
Եկդիւ. s. écorce; — *տանձի խըն-
 ձորի*, pelure de poire, de pomme;
ընկուղի —, écale de noix; — *սոխի*,
 tunique d'un oignon; — *հացի*,
 croûte
Եկդիւսեփ. s. écaille; écale; é-
 corce; pelure.
Եկդիւել. va. écorcer, écaler, pe-
 ler, déponiller de son enveloppe.
Եկդիւում. s. écorcement, décor-
 tication, excortication.
Եկդիւծել. va. écorcher, maltrai-
 ter, vexer; *սկսող* —, déchirer,
 ronger le cœur; *կտալ* —, se dé-
 chirer, s'entre déchirer.
Եկդիւծից. } a. écorcheur, mal-
Եկդիւծող. } traiteur.
Եկդիւծում. s. violence, vexation.
Եկդծ. a. feint, dissimulé, faux,

fictif, artificiel, factice, postiche,
 emprunté, affecté, contourné.
Եկդծում. s. cheveux postiches,
 perruque.
Եկդծումակ. } s. méd.
Եկդծումակուրիւն. } diphté-
 rie.
Եկդծանուն. s. pseudonyme.
Եկդծարար. s. faussaire.
Եկդծարարութիւն. s. faux; faus-
 seté.
Եկդծանր. s. hypocrite, dissi-
 mulé; — *բարեպաշտ*, faux dévot,
 cagot, cafard, tartufe.
Եկդծանրացար. adv. avec hy-
 pocrisie, avec dissimulation.
Եկդծանրական. a. hypocrite,
 dissimulé, feint.
Եկդծանարել. } vn. faire l'hy-
Եկդծանրում. } pocrite, simu-
 ler, dissimuler, feindre, faire
 semblant de, prendre un ton, un
 visage ou des manières emprun-
 tés, contrefaire, affecter, faire la
 chattemite.
Եկդծանրութիւն. s. hypocri-
 sie, dissimulation; — *բարեպաշ-
 տութեան*, cagoterie, cagotisme,
 cafarderie, cafardise.
Եկդծել. vn. feindre, dissimuler,
 simuler, contre-faire, faire sem-
 blant, *մեռած* —, faire le mort;
հիւանդութիւն —, simuler une
 maladie; faire le malade.
Եկդծիփ. s. fiction, feinte, dissi-
 mulation, simulation, faux sem-
 blant, faux dehors, chimère;
կեղծեօք, adv. fictivement.
Եկդծակի. s. tournaure.
Եկդծակասիր. a. faux.
Եկդծածիփ. s. faux-col.
Եկդա. s. tache, souillure; fig. tache,
 souillure, flétrissure.
Եկդաւիւմ. s. dégraisseur.
Եկդառ. a. sale.
Եկդառել. va. salir.

Կեղանութիւն. *s.* saleté.
Կեղտաւ. *V.* Քաղցկեղ.
Կեւ. *s.* corde de jonc, spartan.
Կեւեմ. *s.* ciment.
Կենազործ. *a.* vivifiant.
Կենազործել. *va.* vivifier, animer, ranimer.
Կենազործութիւն. *s.* vivification.
Կենազրու. *a.* qui ôte la vie, mortel, tuant.
Կենալ. *vn.* rester, être ou se tenir debout; se maintenir, se soutenir, se conserver; consister, subsister, vivre, durer; rester, s'arrêter, séjourner, demeurer; s'arrêter, cesser; attendre; *պարսպ* —, rester oisif, demeurer les bras croisés.
Կենակից. *s.* qui vit ensemble, compagnon, compagne; époux, épouse.
Կենակցիլ. *vn.* s'unir, cohabiter, vivre ensemble.
Կենակցութիւն. *s.* cohabitation, vie commune, accointance, compagnie, société, entretien.
Կենասէր. *a.* qui aime la vie, qui tien à la vie.
Կենասպառ. *a.* qui épuise, consume la vie,
Կենաստ. *a.* qui donne la vie.
Կենարար. *a.* vivifiant; *s.* sauveur, rédempteur, bot. german-drée.
Կենաց. *s.* santé, toast.
Կենաց փայտ. *s.* la sainte croix.
Կենդակ. *s.* signe ou constellation du zodiaque.
Կենդանաբան. *s.* zoologue, zoologiste.
Կենդանաբանական. *a.* zoologique.
Կենդանաբանութիւն. *s.* zoologie.
Կենդանաբաշխ. *a.* qui distribue, qui donne la vie.

Կենդանաբեր. *a.* qui porte la vie, vivifiant, vital; *s.* zodiaque.
Կենդանաբոյս. *s.* zoophyte.
Կենդանագիր. *s.* portrait; peindre; — *ընկալել*, peindre, faire le portrait.
Կենդանազործ. *a.* vivifiant.
Կենդանազործել. *va.* vivifier.
Կենդանազործութիւն. *s.* vivification.
Կենդանագրութիւն. *s.* portrait; zoographie.
Կենդանաբոյն. *s.* venin.
Կենդանածին. *a.* qui engendre des êtres vivants, vivipare.
Կենդանածնիլ. *vn.* engendrer des êtres vivants, mettre bas des petits tout vivants, être vivipare.
Կենդանածնութիւն. *s.* action de produire des êtres vivants.
Կենդանակազմութիւն. *s.* anatomie.
Կենդանակամար. *s.* zodiaque.
Կենդանակամա. *a.* vital, vivifiant; animal; *s.* signe du zodiaque.
Կենդանականութիւն. *s.* vitalité.
Կենդանակերպ. *a.* comme un animal; *s.* signe du zodiaque, signe zodiacal.
Կենդանահառութիւն. *s.* zootomie.
Կենդանահիծութիւն. *s.* vivisection [*vie.*].
Կենդանածիր. *a.* qui donne la vie.
Կենդանամալ. *vn.* revivre, s'animer, se ranimer; ressusciter.
Կենդանապահ. *a.* qui conserve vivant, qui conserve la vie.
Կենդանապառ. *s.* zoolâtre.
Կենդանապառութիւն. *s.* zoolâtrie.
Կենդանաբեր. *V.* Կենդանածին.
Կենդանասէր. *a.* qui aime la vie; qui aime les animaux.

իդանափրութիւն. s. amour
la vie, des animaux.

իդանափայ. a. vif, vivant,
une narration très vive.

իդանառ. a. qui donne la
vie, vivifiant.

իդանառնկ. s. zoophyte.

իդանառ. V. Կենդանա-
ւ.

իդանարար. a. vivifiant.

իդանարարութիւն. s. vivi-
ation.

նդանացնել. va. vivifier, a-
ner, douer de la vie, rendre
la vie, ranimer, raviver; res-
sciter.

նդանացու. a. vivant; vivi-
nt.

նդանացում. s. vivification.

նդանացուցիչ. a. vivifiant.

նդանափար. s. minér. zoolithe.

նդանի. a. vivant, vif, animé,
vif; vivifiant, qui donne de la
vie; s. animal, bête.

նդանութիւն. s. vie, anima-
tion; animalité, vitalité; vivacité;
santé; ձեր կենդանութեան,
votre santé.

նդանոյն. adv. tout vif, tout
vivant; de son vivant.

նդինար. s. quintal.

նդրոն. s. centre, le milieu;

ծանրութեան, centre de gravité.

նդրոնախոյ. a. centrifuge;

զօրութիւն, force —.

նդրոնական. a. central.

նդրոնականութիւն. s. cen-
tralité.

նդրոնակից. a. concentrique.

նդրոնածիգ. a. centripète;

զօրութիւն, force —.

նդրոնավայր. } s. lieu cen-
նդրոնաշէն. } tral, centre,

administration.

նդրոնացնել. va. concentrer.

նդրոնացում. s. concentra-

tion; — իշխանութեան, — des
pouvoirs.

Կենդրոնաւորել. va. centraliser.

Կենդրոնաւորութիւն. s. cen-
tralisation.

Կենսաբան. s. biologiste, biologiste.

Կենսաբանական. a. biologique.

Կենսաբանութիւն. s. biologie.

Կենսաբանութիւն. V. Կենդանա-
բանութիւն.

Կենսաբեր. } a. qui porte,

Կենսաբույր. } qui donne la

vie, vivifiant.

Կենսագիր. s. biographe.

Կենսագրական. a. biographique.

Կենսագրայե. adv. biogra-
phiquement.

Կենսագրիկ. va. biographier.

Կենսագրութիւն. s. biographie.

Կենսածին. a. qui engendre la
vie, vivifiant.

Կենսական. a. vital; — օդ, air

—; — զօրութիւն, forces vitales.

Կենսականութիւն. s. vitalité.

Կենսակիր. a. qui porte la vie,
vivifiant; vif, animé, vivant.

Կենսապարզիկ. V. Կենսառ.

Կենսառիթ. a. qui cause la vie,
vivifiant.

Կենսաւոր. a. qui aime la vie.

Կենսառ. a. qui donne la vie,
vivifiant.

Կենսալեւ. a. plein de vie.

Կենսաւորել. va. vivifier.

Կենսունակ. V. Կենսակիր.

Կենսունակութիւն. s. vitalité.

Կենցաղ. s. vie; mœurs, con-
duite; վարել անխառնակ —,

mener une vie obscure.

Կենցաղագէտ. s. homme du
monde.

Կենցաղագիտութիւն. s. la vie
mondaine, connaissance du monde.

Կենցաղական. a. mondain; ter-
restre, temporel, passager.

Կենցաղակից. V. Կենսակից.

fabricant d'étoffes, de soierie; faiseur de soie, ver à soie.
Կերպասագործարարից. s. fabrication d'étoffes.
Կերպասածին որդ. s. ver à soie.
Կերպասայ. } a. d'étoffe de
Կերպասեղէն. } soie.
Կերպարան. s. face, figure, visage; physionomie; mine, air, aspect, forme, effigie, traits, maintien, tenue, apparence, attitude; idée; caractère; état; phase; V. **Կենդանագիր**; **անպաշտ** —ք, un extérieur simple; **անյողող** —, contenance ferme; **լուրջ եւ խիստ** —, un air sérieux et sévère; **մեղկ** —, air de mollesse; — **լուրջ անժպիտ**, air froid; **աղաչաւոր** —, posture suppliante.
Կերպարանակից. a. conforme, semblable. [formité.
Կերպարանակցարարից. s. **Կերպարանափոխ**. a. transformé, changé de face, métamorphosé; — **ըլլալ**, se transformer, changer de face, se métamorphoser; — **ընել**. V. **Կերպարանափոխել**.
Կերպարանափոխել. va. transformer, changer de face, métamorphoser.
Կերպարանափոխութիւն. } s.
Կերպարանափոխում. } transformation, métamorphose.
Կերպարանել. va. revêtir d'une forme, former, conformer, figurer, faire, représenter, affecter.
Կերպարանիլ vn. prendre la forme de, se former, se conformer; prendre l'air, la manière de, se donner des airs, contrefaire, affecter, feindre, simuler, dissimuler, faire semblant de, se donner pour, se faire passer pour.

Կերպարանից. V. **Կերպարան**.
Կերպացնել. V. **Կերպարանել**.
Կերպանք. a. formé, figuré.
Կերպանքի. V. **Կերպարանել**.
Կերպարանութիւն. } s. forme;
Կերպարում. } formation, conformation.
Կերպափոխարարից. s. transformation.
Կեր. s. construction, bâtisse.
Կերել. va. construire, bâtir, façonner.
Կերանած. s. construction, édifice.
Կերցալ. s. path. gangrène.
Կերցնել. va. faire manger.
Կեցնել. va. arrêter.
Կեցումով. s. attitude, maintien.
Կեցցի՛ս, Կեցցի՛. int. bravo! hurra! vive!
Կլակ. s. menton, mâchoire, mandibule; **վերին**, mâchoire supérieure; **ստորին** —, mâchoire inférieure.
Կլակիւղապ. s. mentonnière.
Կլափա. s. zool. zorille.
Կլկլալ. vn. balbutier.
Կլկեել. va. étreindre, serrer, rétrécir, resserrer.
Կլկեիլ. vn. s'accroupir, se blottir, se tapir; se retirer, se resserrer, se contracter, se rétrécir, se ratatiner, se raccourcir.
Կլկիւն s. bosse, gibbosité.
Կլ.ս. s. moitié; a. moitié, demi; adv. à moitié, par moitié, à demi; — **ժամ**, demi-heure; — **գիշեր**, minuit; **կեսով ճամփ**, à demi; **կես ճանապարհին**, à demi ou à moitié chemin.
Կեսգիշեր. a. minuit.
Կեսանկէտ. adv. à moitié; par moitié.
Կէսք. s. les uns, les autres; **կէսք...** **այլք...** les uns... les autres... quelques uns... des autres...

Էտօր. s. demi-jour; midi.
Էտե. s. zool. baleine; astr. baleine; point; moment, instant; terme, fin, but; règle; — *նպատակի*, but, objet, point de vue
Էտադրի, etc. V. **Էտադրի.**
Էտապէտ. adv. de point en point.
Էտոնր. s. baleinier.
Էտօսորակէ. s. point et virgule.
Էրօն. s. laitière.
Էրի. va. traire; cueillir, récolter, faire la récolte; gagner au jeu; *սլփ* —, vendanger.
Էրոն. a. chancelant, languissant, faible, abattu, débile.
Էրոնի. va. affaiblir.
Էրոնի. vn. chanceler, faiblir, vaciller.
Էրոն. s. corbeille, panier.
Էրոն. s. amande d'une noix.
Էրոնի. V. **Էրոն;** — *ծունկ*, genoux chancelants.
Էրօտան. a. brûlant, caustique.
Էրօտան. s. minér. tourbe.
Էրօտան. a. tourbeux.
Էրօտան. va. brûler.
Էրօտանի. V. **Էրօտանի.**
Էրօտանի. s. combustible.
Էրօտանի. a. brûlant, caustique. [*բի*].
Էրօտանի. V. **Էրօտանի.**
Էրօտան. a. combustible.
Էրօտանի. a. brûlant, ardent; combustible.
Էրօտան. va. brûler.
Էրօտան. } a. brûlant, caustique;
Էրօտան. } — *հայտն*, miroir ardent; s. brûleur.
Էրօտանի. V. **Էրօտանի.**
Էրօտանի. V. **Էրօտանի.**
Էրօտան. va. brûler, embraser, mettre au feu; — *սրբապահ*, hâler, brûler.
Էրօտան. s. action de brûler, embrasement, combustion.

Էրօտան. s. guitare; — *գարնի*, jouer ou pincer de la —.
Էրօ. s. brûlure, cuisson.
Էրօն. s. cyclope.
Էրօ. s. marbre.
Էրօն. s. ciment.
Էրօ. s. femme; femme, épouse; *կնկան գարնի*, être amoureux, épris d'une femme.
Էրօտան. s. minér. cinabre.
Էրօտան. } s. bot. cannelle,
Էրօտան. } cinamome.
Էրօն. } s. zool. sanglier; — *մա-*
Էրօն. } *սակ*, laie.
Էրօ. s. anat. tarse, cou de pied.
Էրօտան. s. bot. cypres.
Էրօտանի. a. divisé par le milieu; s. division.
Էրօտան. a. à demi ouvert, entrouvert, béant.
Էրօտան. adv. à demi-bouche.
Էրօտան. } a. géom. se-
Էրօտան. } *մի-սի-սի-*
Էրօտան. } laire, demi-circulaire, hémicyclique; s. demi-cercle, hémicycle.
Էրօտան. } s. hémisphère; *հի-*
Էրօտան. } *սիսային*, *հարավային*, — boréal, austral.
Էրօտան. a. de profil, — *պատկեր*, portrait de —.
Էրօտան. s. profil.
Էրօտան. s. demi-dieux.
Էրօտան. a. translucide.
Էրօտան. a. demi-transparent. [*պենսիոն*].
Էրօտան. a. qui paye demi-
Էրօտան. (*կազմ*). s. demi-toile.
Էրօտան. s. demi-lune.
Էրօտան. s. lunette.
Էրօտան. a. moitié ruiné, en ruine.
Էրօտան. } a. à moitié fer-
Էրօտան. } mé.
Էրօտան. a. à moitié ou à demi égorgé.

առկազմ. s. demi-reliure.
 առկանգուռ. a. à moitié élevé.
 առկառ. s. coupé.
 առկառար, a. à moitié fini ou
 chevé, incomplet, imparfait.
 առկենդան. a. à demi vivant.
 առկեր. a. à moitié mangé.
 առկործան. a. à moitié dé
 volé.
 առկոտ. a. à moitié coupé;
 coupé en deux.
 առկոտիկ. s. bottine.
 առկառազ. a. à moitié pro
 noncé; — քրքահ, bouche entr'
 ouverte, béante.
 առկաս. a. à moitié coupé.
 առածայն. a. qui n'a qu'un de
 ni-ton; semi vocal; s. bémol, dièse,
 emi-ton, semi-ton.
 առածայնուոր. s. demi voyelle.
 առածեց. s. mitaine.
 առածահ. a. à demi mort.
 առածառ. a. à moitié usé.
 առածարդ. s. demi-homme, eu
 ruque.
 առածակ. s. semestre.
 առածայ. a. semi annuel.
 առածա. a. à demi mort.
 առածաքեր. s. journal bi
 mensuel.
 առածակայ. a. à demi mois, mi
 mensuel, bimensuel.
 առածորու. s. favori.
 առայ. V. Կառարդ.
 առայեաց. a. à demi brûlé,
 presque brûlé.
 առնդր. s. buste.
 առնդրա. a. géom. hémisphérique.
 առնկար. } s. profil.
 առնկար. }
 առնկարք. s. journal
 bihebdomadaire.
 առնոց. a. à demi bâti, à moi
 tié construit.
 առնոց. a. à demi éteint.
 առնոցար, s. demi-monde.

առնոցարիկ. a. demi-mon
 dain, e.
 առնոցարակ. s. demi-cercle.
 առնոցար. s. demi-mesure.
 առնոցարակառ. s. sous-diacre.
 առնոցարակառարի. s. sous
 diaconat.
 առնոց. a. brun.
 առնոց. s. pilastre.
 առնոց. V. Կառնդ.
 առնոց. a. à demi couvert.
 առնոցարի. a. demi sauvage.
 առնոցար. a. à demi sauvage.
 առնոցառ. a. à demi allumé ou
 brûlé.
 առնոց. a. à demi; à demi ache
 vé, inachevé, incomplet.
 առնոց. V. Կառնդ.
 առնոց. a. à demi achevé.
 առնոց. a. à demi ruiné
 առնոց. V. Կառնդ.
 առնոց. a. demi-clos, miclos,
 entr'ouvert, béant.
 առնոց. V. Կառնդ.
 առնոց. a. ruiné à moitié.
 առնոց. va. couper ou partager
 par la moitié; partager.
 առնոց. a. à demi cuit.
 առնոց. V. Կառնդ.
 առնոց. s. mus. demi-ton.
 առնոց. adv. à demi, à moitié.
 առնոց. a. à moitié droit.
 առնոց. s. mus. bémol.
 առնոց. s. mus. dièse.
 առնոց. a. de demi journée.
 առնոց. va. mettre des points;
 ponctuer.
 առնոց. s. ponctuation.
 առնոց. spl. zool. les cétacés.
 առնոց. s. zool. cachalot.
 առնոց. a. ponctué.
 առնոց. s. point.
 առնոց. s. zool. baleine, cétacé.
 առնոց. s. émail; incrustation.
 առնոց. a. émaillé.
 առնոց. s. incrustation,

- miniature; a. incrusté, émaillé.
Եփուածանկարիչ. s. miniaturiste.
Եփուածապատ. a. émaillé.
Եփուածաւոր. a. émaillé, incrusté.
Եփուած մարմնոյ. tatouage.
Եփորոն. s. bot. cédrat (fruit).
Եփորոնի. s. bot. cédratier.
Եփր. s. chaud; *Կենդանի՝ չմարած՝ անշէջ* —, — vive.
Եփր. s. *ի* — *ածել՝ արկանել*, se servir de, employer, user de, faire usage ou emploi de, appliquer; mettre en pratique, pratiquer, exercer; *ի* — *արկումն*, usage, emploi.
Եփրակագիր s. lettre dominicale.
Եփրակամուտ. s. la veille du dimanche.
Եփրակէ. } s. dimanche; *նոր* —,
Եփրակի. } *quasimodo*.
Եփրակնօրեայ. a. de dimanche.
Եփրամուտ. V. **Եփրակամուտ**.
Եփրատակաց. a. appliqué.
Եփրատակի a. usuel.
Եփրատալիս. s. usage, emploi.
Եփրաղիկ. va. pratiquer, exercer, appliquer.
Եփրաղալիս } s. application,
Եփրաղում. } usage.
Եփրք a. bien élevé, instruit, exercé; expérimenté; — *ախորժակ*, goût exquis.
Եփրն. s. défilé, détroit.
Եփրհ. s. passion, souffrance, peine, tourment; colère; — *եւալ*, se mettre en colère.
Եփք. a. annexe, joint, conjoint, uni; adjoint, adhérent, contigu; attenant, aboutissant, inhérent; inséparable; adv. conjointement, ensemble, en même temps; coup de pied, ruade; — *զարնիլ՝ առլ*, lancer une ruade, donner des coups de pied, ruer, détacher des ruades.
Եփքքնկէց. s. rueur.
Եփւ. s. mastic.
Եփւ, **Եփուսիսայ**. s. devin, aruspice, enchanteur.
Եփուսիսայութիւն. s. goétie.
Եփրակէ. s. dimanche.
Եփրապաղատ. V. **Կուսակալ**.
Եփրապաղատութիւն. V. **Կուսակալութիւն**.
Ելայ. s. doujon, fort.
Ելայիակ. } s. étain.
Ելայիկ. }
Ելայեկարար. s. rétameur.
Ելափ. s. mâchoire, menton.
Ելթիկ. s. hoquet.
Ելիմաբանութիւն. s. climatologie.
Ելիմայ. s. climat.
Ելիմայացում. s. acclimatation.
Ելիմայիկ va. acclimater.
Ելլիկ. vn. avaler; engloutir, dévorer; *եկն որ ըսեն կը կկէ*, il gobe tout ce qu'on lui dit, il croit tout ce qu'on dit; *օղ* —, respirer.
Ելլեցնիկ. va. faire avaler; fig. faire avaler, faire croire, faire accroire.
Ելկակ. s. narguilé, narguileh.
Ելկլոց. s. narguilé.
Ելոր. s. rond, arrondi, sphérique.
Ելորակ. s. globule.
Ելորածեւ. a. en forme ronde, rond.
Ելորիկ. a. tout rond, rondelet.
Ելորնալ. vn. s'arrondir.
Ելորութիւն. s. arrondissement, rotondité.
Ելորցնիկ. va. arrondir.
Եծաւիկ. va. piquer, picoter, mordre.
Եծիկ. va. piquer, mordre; vn. éprouver une démangeaison, démanger.
Եծիծ. s. filou.
Եծիկ. s. pelote, peloton; — *շնիլ*

ռիւ, se mettre en peleton, se
étonner, se blottir, s'accroupir.
վը դնել. décamper, fler, ti-
au large, se sauver.
ւանգ. s. chicheté, mesquine-
té, tenacité, sordidité. lésine, lé-
erie, ladrerie, avarice sordide.
ի. a. regardant. chiche, mes-
in, tenace, avaricieux, ladre,
dide, cancre.
ուրիւն. V. Կծծանգ.
լիլ. va. peletonner; V. Կծիկը
իլ.
լիլ. } vn. se peletonner, se
լուիլ. } mettre en peleton,
ccroupir, se blottir, se tapir;
retirer, se resserrer, se con-
cter, se rétrécir, se ratatiner,
raccourcir.
լում. s. rétrécissement, con-
ction, resserrement, raccour-
sement, rétraction. crispation;
croupissement.
կիլ. vn. se blottir.
կնծուկ. s. bot. barbarée.
ռռ. V. Կծծի.
ռ. a. aigre, âcre, acerbe; fig.
puant, mordant, satirique.
ռաղիկ. s. amer, remède a-
er.
ռակիծ. a. mordant, mordi-
nt, caustique, poignant.
ռաւիւմ. a. âcre au goût, qui
un goût âcre.
ռիւիւն. } s. âcreté, aigreur,
ռուրիւն. } fig. mordacité,
asticité.
իլ. va. tisser avec la navette.
լիլ. vn. s'accroupir, se blottir.
լում. s. accroupissement.
ը. s. navette.
ըղիլ. vn. se caver, կնցեալ
ը, yeux caves, enfoncés.
ռ. s. ornith. coucou.
ռիկ. a. accroupi; — Խստիլ, V.
լիլ.

Լկչիլ. vn. s'épanouir, éclore.
Լկամիկ. s. chlamyde.
Լկրեմի. s. peau de castor.
Լկրու ou Լկրի ձու. s. casto-
réum.
Լկիկ. s. brou de noix.
Լկիկ, Լկերական. s. clergé;
clerc.
Լկերական. } a. clérical.
Լկերայիկ. }
Լկերականուրիւն. s. clergé.
Լկերամի. s. clérical.
Լկերամական. a. clérical.
Լկերամուրիւն. s. cléricalisme.
Լկերանց. s. séminaire.
Լկերիկու. V. Լկիկ.
Լկերիկուական. a. clérical.
Լկերիկուարան. s. séminaire.
Լկերիկուսուրիւն. s. cléricature.
Լկկայիկ. a. insulaire.
Լկկիակ. s. petite île, îlot.
Լկկիսում. s. groupe d'îles, ar-
chipel.
Լկկիցի. s. insulaire.
Լկկի. s. île.
Լկկիանալ. vn. s'isoler.
Լկկիացեալ. a. isolé.
Լկկիացեալ. va. isoler.
Լկկիացում. s. isolement.
Լկրիկ. va. nouer, faire un nœud.
Լկկիսիլ. vn. être épris de, se pas-
sionner, s'enticher de, s'attacher
à, s'affectionner, désirer avec ar-
deur; soupirer après, aimer ten-
drement.
Լկկիակ. V. Լկկիսիլ.
Լկկիանգ. s. excréments, évacu-
ation, matières fécales; déchet;
— մոտաղնեւ, scorie.
Լկկիկիլ. va. passer à la chausse,
filtrer, épurer, clarifier.
Լկկիում. s. l'action de clarifier,
de filtrer; évacuation.
Լկկիկիկ. } s. tuile.
Լկկիկիկ. }
Լկկիկիկիկ. s. tuilier.

Կղմուխ. s. bot. aunée.
Կղպանք. s. fermeture, cadenas.
Կղպել. va. fermer à clé.
Կղպուիլ. vn. être fermé à clé.
Կնայասեղ. a. pavé de marbre.
Կնեսայ. a. de marbre.
Կնել. va. piquer, picoter, mordre.
Կնեսայ. V. Փննել.
Կնեսպել. va. peler.
Կնիք. s. pot, terrine.
Կնդակ. s. sabot, corne des quadrupèdes, onglon.
Կնդակամայ. vn. devenir comme le sabot des animaux, s'endurcir.
Կնդակամուռ. a. qui a la corne au pied, ongulé.
Կնդացած. a. endurci, devenu comme la corne, desséché.
Կմախայիք. a. de squelette.
Կմախամայ. vn. devenir squelette; maigrir, n'avoir plus que les os et la peau.
Կմախ. s. squelette, carcasse; — դառնալ V. Կմախամայ.
Կմկմայ. vn. balbutier; agir avec lenteur, lambiner.
Կմժուռիկ. s. bot. mercurial.
Կմաքոյ. s. celui qui a répudié sa femme.
Կմաքողութիւն. s. répudiation.
Կմախաբան. s. gynécologue.
Կմախաբանութիւն. s. gynécologie.
Կմախաբայ. s. gynécologue.
Կմախագիտական. a. gynécologique.
Կմախագիտութիւն. s. gynécologie.
Կնահան. } a. galant.
Կնահանայ. }
Կնահանութիւն. s. galanterie.
Կնահանութիւն. s. répudiation.
Կնամարդ. } a. efféminé.
Կնամարդի. }
Կնամոլ, Կնամոլի. V. Իգամոլ.

Կնամոլութիւն. V. Իգամոլութիւն.
Կնայիք. a. féminin.
Կնասուր. V. Իգասուր.
Կնասիրութիւն. V. Իգասիրութիւն.
Կնուս. } a. efféminé, lâche; —
Կնուսի. } *Իգամուկ*, air efféminé.
Կնասեաց. a. celui qui déteste sa femme, les femmes.
Կնասիլ. vn. devenir efféminé, s'efféminer.
Կնասութիւն. s. conduite efféminée, mollesse, lâcheté.
Կնացեալ. a. efféminé.
Կնգլեմի. s. armeline.
Կնգուղ. s. froc, capuchon, capuce.
Կնգուխ. s. zool. hermine.
Կնդակ. a. chauve.
Կնդակութիւն. V. Կնուութիւն.
Կնդրկաք. a. qui porte l'oliban.
Կնդրկախառն. a. mêlé d'oliban.
Կնդրկաւտ. a. plein d'oliban.
Կնդրկեայ. a. d'oliban.
Կնդրուկ. s. oliban; benjoin.
Կնիկ. V. Կիք.
Կնիկմարդ. V. Կիք.
Կնիւն. s. bot. jonc.
Կնիւնաք. a. qui produit le jonc.
Կնիք. s. sceau, cachet; timbre; coin; empreinte, marque; sceau, cachet, caractère; le signe de la croix; conclusion, fin; — *դաքնել*, apposer le sceau, le cachet à; — *կուսաթիւն*, pucelage, hymen; — *քակել*, décacheter.
Կնկամուռ. a. encapuchonné, qui porte un capuchon; s. capucin.
Կնկուղ. V. Կնգուղ.
Կնճնի. s. bot. orme; — *ք*, ormaie, ormoie.
Կնճճուկ. s. ichtyol. capros.
Կնճճայ. vn. devenir comme un sanglier, s'endurcir.
Կնճճիղ. s. siphon.
Կնճքածաղիկ. s. bot. muflier.

Կօռալառ. a. réfléchi; prudent.
Կօռալառիկ. va. peser, apprécier.
Կօռալառութիւն. s. appréciation.
Կօռակ. s. peson.
Կօռակի. adv. également. tout juste; tout droit, verticalement, directement.
Կօռարար. a. qui juge avec équité, juste.
Կօռար. a. important, considéré, distingué.
Կօռի. va. peser; fig. peser, mesurer, examiner, considérer, juger, apprécier; *իւ խօսքը* —, peser ses paroles.
Կօռիկ. a. pondérable.
Կօռիչ. } s. peseur.
Կօռոյ. }
Կօռոյ. s. romaine; peson; V. *Նճար*.
Կօռոց. s. bascule; balancier; peson.
Կօռուած. s. pesée.
Կօռութիւն. s. examen, jugement, considération; comparaison *մէկ կշռութեան*; équilibre.
Կօռալիւր. a. pleinement rassasié.
Կօռալքանք. s. reproche, invective, répréhension, réprimande, gronderie, apostrophe.
Կօռալքել. va. reprocher, reprendre, adresser des reproches, invectiver, gronder, réprimander, apostropher.
Կօռալքիչ. s. celui qui reproche, grondeur.
Կօռալքութիւն. V. *Կօռալքանք*.
Կօռակալ. vn. se rassasier; s'assouvir.
Կօռալանակ. s. ornement de poitrine, rabat.
Կօռալանիւր. a. soûl, extrêmement rassasié; adv. à satiété; — *կա-*

յիւր *ուտիւ*, manger tout son content, manger tout son soûl, jusqu'à satiété.
Կօռալանութիւն. s. satiété, rassaisissement.
Կօռակալ. s. point de côté.
Կօռակել. va. rassasier, assouvir.
Կօռակցիւր. a. rassasiant.
Կօռակիւր. s. anat. osiliaque.
Կօռակիւրիւր. a. anat. d'os iliaque.
Կոկալիւն. } a. chim. butyrique.
Կոկիւն. }
Կոկարան. } s. beurrerie.
Կոկիւրան. }
Կոկիւն. s. chim. butyrate.
Կոկիւնաց. s. beurrée.
Կոկել. va. beurrer.
Կոկիւնիւր. } s. butyromètre.
Կոկիւնիւր. }
Կոկիւնիւր. s. marchand de beurre.
Կոկիւր. s. beurrée, tartine de beurre.
Կոկի. s. beurre, beurre frais.
Կոկակ. s. arch. abside.
Կոկա. zool. chamélon.
Կոկ. s. manche, poignée; V. *Կոկիւն*.
Կոկաւուր. a. pédiculé, pédonculé.
Կոկոյ. s. obélisque, cippe; — *կանգնել*. V. *Կոկոյիւր*,
Կոկոյաւուր. s. obélisque.
Կոկոյիւր. va. dresser un obélisque; ériger, élever, fixer.
Կոկու. s. pétiole; — *պտղաց*, pédicule, queue; — *ծաղկանց*, pédoncule, queue.
Կոկիւն. s. chocolat.
Կոկ. a. foulé avec les pieds; s. action de fouler aux pieds.
Կոկած. s. marc de raisin.
Կոկանք. s. action de fouler, de fouler aux pieds; — *քիւր*, fouler, fouler aux pieds, piétiner; — *լալ*, être foulé, foulé aux pieds

— տալ, faire fouler aux pieds.
 ԵԿ. va. fouler, fouler aux pieds,
 c les pieds; fouler, presser;
 fouler aux pieds, enfreindre,
 priser; fouler, opprimer; faire
 descente; առ. ոտն —, fouler
 pieds, à ses pieds; Թշնամիին
 սակը —, s'emparer du camp
 ennemis մէկուն տունը —,
 e une descente chez qn.
 Իճ. a. foulant; — ջրհան, pompe
 lante.
 Իրահլ. } va. fouler, piéti-
 տակլ. } ner.
 Եուիլ. vn. être foulé ou pié-
 té.
 Եոււ. V. Եոխան.
 . s. cri de lamentation, lamen-
 on, larmes, pleurs; — ընել,
 lamenter, pleurer, déplorer.
 Ել. va. battre, frapper, frap
 à coups redoublés; կռքծըը —,
 frapper la poitrine.
 Իծ. s. verrue, poireau.
 Իլ. vn. se frapper en signe
 douleur, se lamenter, pleurer,
 lorer; être battu, tourmenté,
 iter.
 . a. lisse, poli, dégrossi; ran-
 arrangé.
 Ել. va. lisser, polir. dégro-
 adoucir; arranger, ranger.
 Իկ. a bien rangé, arrangé,
 pre, soigneux.
 Եգ. a. accroupi; — նստիլ,
 croupir.
 Եգաբան. a. s. hâbleur, dé-
 nateur.
 Եգաբանել. va. parler avec
 ance, avec emphase, faire le
 ad parleur, hâbler, déclamer,
 ner.
 Եգաբանութիւն s. discours
 n de jactance, hâblerie, em-
 se, declamation.
 Եգանալ. V. Հստաբանալ.

Եոկոզան. V. Եոկոզաբանու-
 քիւն.
 Եոկոզավիգ. V. Բարձրավիգ.
 Եոկալ. s. poule sans queue.
 Եոկոն. s. bouton de fleur; —
 վարդի, bouton de rose.
 Եոկոռ. s. bot. nénuphar.
 Եոկով. s. anat. testicules.
 Եոկորդ. s. anat. gorge, gosier;
 — առիւծի, la gueule.
 Եոկորդալիւ. adv. à pleine gorge;
 աղաղակել, crier —.
 Եոկորդալիւս. a. qui parle de
 la gorge, du gosier; guttural.
 Եոկորդական. } a. guttural.
 Եոկորդային. }
 Եոկորդիլոս. s. zool. crocodile.
 Եոկուքիւն. s. poli; dégrossisse-
 ment; bon ordre, propreté.
 Եոհակ. s. flot, onde, vague, houle,
 lame; փոփառէդ —, onde écu-
 mante.
 Եոհակալիւ. } a. houleux, plein
 Եոհակաւէ. } de vagues.
 Եոհակակոնդ. a. devenu jouet des
 flots.
 Եող. s. côte; côté, flanc; — լե-
 ոտն, le flanc de la montagne, le
 versant; V. Եողք.
 Եողաբորք. s. path. pleurésie.
 Եողաբոքացաւ. s. path. pleuro-
 pneumonie.
 Եողախիք ցիւր. s. path. fausse
 pleurésie.
 Եողածին. a. né de la côte.
 Եողակից. s. épouse, femme.
 Եողահոս. a. coulé, versé de la
 côte.
 Եողամիջային. a. intercostal.
 Եողային. a. de flanc, iliaque.
 Եողասազ. V. Եողաբորք.
 Եողացաւ. } s path. fausse
 Եողացաւութիւն. } pleurésie.
 Եողաբալ լինիլ. vn. cesser d'ê-
 tre partisan, quitter ou abandon-
 ner le parti de qn.

Կողիկ. s. cotelette; favori barbe).

Կողիմաւոր. a. cuirassé.

Կողիճ. s. croûte de pain.

Կողողազին } a. plaintif, la-
Կողողաձայն } mentable, gé-
missant, douloureux; adv. d'une
manière plaintive ou lamentable,
douloureusement.

Կողկաղանք. s. cris douloureux,
gémissements, plainte, lamenta-
tion.

Կողկողեցնել. va. faire pleurer,
faire déplorer.

Կողկոզիք. s. anat. mandibule.

Կողկողիլ. vn. gémir, se plain-
dre, se lamenter, pleurer, implo-
rer.

Կողկողում. V. Կողկողանք.

Կողկողումն. V. Կողկողազին.

Կողմ. s. côté, flanc; côté, parti,
part; côté, partie, région, contrée;
մէկ — դնել, mettre de côté; **մէկ**
— թողուլ laisser de côté; **սկաթ**
—, côté faible; **այս կողմանէ**
de ce côté; **միւս կողմանէ**, de
l'autre côté; **ամէն կողմէ**, de tous
côtés, de tous parts; **երկու կող-**
մէ, de deux côtés; **իմ կողմէս**,
de ma part, de mon côté; **որ**
կողմէն, de quel côté? **որմէ կող-**
մէն, de la part de qui? **մէկուն**
կողմի **ընել** prendre le parti
de qn., se tourner ou se ranger
de son côté; **հակառակ —**, le
parti contraire, opposé.

Կողմակալ. } V. Կողմնա

Կողմանակալ. } կալ.

Կողմանիլ. vn. s'étendre, se cou-
cher.

Կողմանոց. s. le flanc, le côté
d'un édifice.

Կողմնածու. s. partisan.

Կողմնակալ. s. préfet, gouver-
neur; qui a un parti pris, par-
tial.

Կողմնակալութիւն. s, gouver-

nement d'une province, préfec-
ture; parti pris, partialité.

Կողմնական. a. latéral, collaté-
ral.

Կողմնակի. a. latéral, oblique;
adv. latéralement, de côté, de
travers, obliquement, traversale-
ment.

Կողմնակից. a. partisan.

Կողմնապահ. } V. Կողմնա -
Կողմնապետ. } կալ.

Կողմնատէր. a. partial

Կողմնակցութիւն. } s. partia-
Կողմնասիրութիւն. } lité, es-
prit de parti; — **ընել**, prendre le
parti de. protéger

Կողմնացոյց. s. boussole.

Կողմնափակ. a. borné, limité,
circonscrit.

Կողմիլ. V. Կողմանիլ.

Կողոք. s. mante.

Կողոն, **Կողոսոս.** s. colosse.

Կողոնապուր. } s. eau de co-
Կողոնեան ջուր. } logne.

Կողոպուտ. s. dépouille, butin.

Կողոպտանք. s. dépouillement,
pillage, spoliation.

Կողոպակ. va. dépouiller, piler,
butiner, saccager, spolier, dénu-
er.

Կողոպիչ. s. spoliateur, pilleur,
saccageur.

Կողոպում. V. Կողոպտանք.

Կողոսիւր. s. anat. ilion, os iliaque.

Կողով. s. corbeille, panier, hotte,
cabas

Կողովագործ. s. vannier.

Կողովագործութիւն. s. vanne-
rie.

Կողովականաւ. s. marchand de
corbeilles.

Կողոփ. V. Կողով.

Կողոփոց. s. hochet.

Կողպարար. s. serrurier.

Կողպարարութիւն. s. serrure-
rie.

Կողք. s. branche, rameau.

ողֆ. s. la couverture d'un livre, ouverture.
 ան. s. anat. astragale; phalange; rh. astragale; — զբացի, bot. llébore.
 անկ. s. bouton (d'habit); — ակի, détacher les boutons, éboutonner; — դնիլ attacher, mettre des boutons, boutonner.
 անկածիգ. s. tire-bouton.
 անցի. s. cor, durillon.
 անապոկի. s. bot. gingembre.
 անա. a. impair; V. Կար. a.
 անկի. va. boutonner, attacher des boutons.
 անկնի. s. corsage.
 անկն. a. boutonné, bouton-ant.
 անկնոց. s. boutonnière.
 անկուի. vn. se boutonner.
 ան. s. billot; chicot, tronc; bûche; eps; cheville du pied.
 անդեպուր. a. bulbeux.
 անդեգ. s. bulbe, oignon de plante, ibercule.
 անդեպի. a. bulbifère.
 անդեպան. a. bulbiforme.
 անդեպուր. V. Կանդեպուր.
 անուի. va. ébrancher, élaguer; riser, couper, arracher.
 անուում. s. ébranchement, élagage; extirpation.
 անու. } s. comte.
 անու. }
 անասկան. a. de comte.
 անուրի. s. comté, comtat.
 անուի. sf. comtesse.
 անդեգի. s. entom. bousier, teuche.
 անոց. s. cloaque, égout.
 անգուր. s. eaux des égouts, eaux ménagères.
 ան. V. Կանոյ.
 անդի. s. égout.
 ան. s. vierge, jeune fille; la vierge, la sainte Vierge; a.

virginal, pur; vierge, intact.
 ան. s. tas, amas, monceau; haras, troupe de chevaux.
 ան. a. aveugle; fig. — հնազանդութիւն ամերլութիւն, soumission, haine; — ի ծնէ ou — ծնէի, aveugle-né; — զկուրպի, V. Կարապար.
 ան. s. bot. pigne, pomme de pin; géom. cône.
 անապի. s. bot. conifère.
 անանկան. a. géom conique.
 անանկանոց. a. conirostre.
 անանկանան. a. géom. hyperboliforme.
 անանկան. a. géom. conique.
 անդակ. s. bref, bulle
 անդակագիր. s. bullaire.
 անդակագիր. } s. bullaire.
 անդակարան. }
 անդան. s. bot. ciguë.
 անան. va. boire; գինի —, — du vin.
 անանու. V. Յնես.
 անոն. s. cône.
 անոնան. a. conique.
 անոնանան. s. consistoire.
 անոնայ. s. gondole.
 անոնավար. s. gondolier.
 անի. s. bassin, cuvette; conque; arch. arceau.
 անիան. a. en forme de bassin ou d'arceau. [rex.
 անիի. s. moll. conchyle, mu-
 անոն. a. battu, rebuté
 անոնանանի րլլայ. vn. périr sous le bâton, mourir dans les supplices.
 անոնի. va. battre, échiner de coups. faire périr sous le bâton, dans les supplices, torturer, soumettre à la torture.
 անոնան. s. bastonnade, supplice, torture.
 անո. a. grossier, brut; s. durillon.

Կոտաբար. adv. grossièrement.

Կոտոնիք. s. grossièreté.

Կոչ. s. appel; invitation; appel en justice, citation, sommation; — *ընել*, faire appel; — *զինուբական*, appel militaire.

Կոչական. s. gram vocatif.

Կոչիլ. va. appeler, faire venir; convoquer; inviter, convier; appeler, nommer; *դասի* —, citer en justice, assigner, sommer, intimer; *վկայութեան* —, citer.

Կոչեցեալ. a. appelé, nommé, célèbre.

Կոչիւն. V. **Կոչում.**

Կոչմնագիր. } s. citation.

Կոչնագիր. }

Կոչնակ. s. crécelle.

Կոչնական. s. convié, invité, convive.

Կոչնատ. s. celui qui fait les invitations à un repas, l'hôte, amphytrion.

Կոչութիլ. vn. être convoqué; s'appeler; être nommé.

Կոչում. s. l'action d'appeler, de nommer; appel, appellation; nom, nomination, dénomination; appel en justice, citation, sommation, assignation; invitation; invocation; vocation; *յետու* —, rétraction, révocation, dédit; rappel.

Կոչուխ. s. banquet, festin, régal, bonne chère; — *ընել տալ*, faire festin festiner, banqueter, donner un festin, un régal, faire bonne chère, régaler.

Կոպ. s. paupière.

Կոպարթ. s. path. blépharite.

Կոպա. s. zool. abléphare; absence de paupières. ablépharon.

Կոպար. V. **Ռահման.**

Կոպիք. s. rocaille.

Կոպիչոյց. s. abaisse-paupière.

Կոպիս. a. grossier, impoli, rustre, mal élevé, brutal.

Կոպկ. s. serrure.

Կոպկարուր. s. serrurier.

Կոպկարութիւն. s. serrurerie.

Կոպկէզ. s. cadenas.

Կոպկու. a. rocailleux.

Կոպոնիք. s. grossièreté, impolitesse, rusticité.

Կոռ. s. corvée.

Կով. s. vache; *կաթնատու կաթնաւէտ* —, vache laitière; — *կթիւ*, traire une —; — *ի կաթ*, lait de —; *բլինի բառաչիւն-ի*, le mugissement, le beuglement d'une —.

Կովարոյծ. s. éleveur de vaches.

Կովարածութիւն. s. élevage de vaches.

Կովարիաց. } s. zool. gecko, as-

Կովածուծ. } calabote.

Կովանց. s. vacherie.

Կովարած. s. vacher.

Կովարածուի. sf. vachère, gardeuse de vaches.

Կովացնուկ. s. bot. primula minima.

Կովասնու. s. bête.

Կովկիթ. s. celui ou celle qui traite les vaches.

Կովկոց. s. vacherie.

Կոռակ. s. petit, jeune; trapu.

Կոռիմ. } s. bot. cresson.

Կոռիմ. }

Կոռու. V. **Մոջիր.**

Կոռում. s. massacre, carnage, boucherie.

Կոռուկ. s. petit morceau, fraction; — *թուց*, fraction; *ասանորդական* —, fraction décimale; *հասարակ* —, fraction ordinaire.

Կոռակային. a. fractionnaire.

Կոռակել. va. fractionner.

Կոռակում. s. fractionnement.

Կոռել. va. briser, casser, rompre; abattre; rompre, battre, défaire, enfoncer, mettre ou tailler

pièces, mettre en déroute; assacrer, tuer; rompre, faire ier; couper, partager; *մեծ մեծ* - faire le fendant, trancher du and seigneur, faire l'important, rendre le haut ton, habler.
սորիչ. s. celui qui brise, qui fait, qui massacre, exterminatur.

սորում. } V. **կասորում**.
սորում. }

սում. vn. path. élaner, causer des élanements.

սումի. } s. path. élanement.
սում. }

սումուրի. s. courbature, alaise; abattement.

սորի. } vn. casser, se casser.
սորի. }

սումումուրի. } s. minauderie.
սումում. }

սումի. va. minauder

սում. s. déchet; miette.

սումում. spl. minauderies, magrées, grimaces, moues.

ս. a. courbe, courbé, recourbé, outé, crochu; — *գիծ*, courbe.

սագիծ. a. curviligne.

սագուխ. a. abattu, confus, onteux; adv. la tête en bas, honusement, plein de honte, tout onfus, ignominieusement; — *ջարչ*, marcher la tête baissée

սուխու. g. a. qui a le bec recourbé, crochu, oncirostre.

սումի. V. **կոր**.

սումագի. a. qui a les griffes, s serres recourbées, les ongles rochus.

սում. va. se courber, se ambrer, se voûter, s'arquer, lier.

սում. s. humiliation, défait, onte, confusion, déshonneur, ignominie. honteux état.

սումի. va. courber, recour-

ber, arquer, cambrer, voûter, plier, incliner.

կորում. s. flexion.

կորումի. a. qui a le dos courbé, voûté.

կոր. a. inculte, en friche; s. friche.

կորի. s. bassinet, hacinet.

կորում. vn. être inculte, rester ou se changer en friche.

կորի. } s. bot. sarriette.

կորի. } s. millet, mil.

կորի. V. **կորի**.

կորի. s. millet, grain de millet

կոր. s. filière.

կորում. a. à noyaux.

կորի. va. arracher, détacher, enlever, extorquer, ravir, prendre par force; sauver, délivrer, dégager, affranchir.

կոր. s. jeune fille.

կոր. s. conduit d'eau, rigole, gargouille.

կորի. V. **կորում**.

կոր. s. noyau.

կորում. V. **կորում**.

կորի. V. **կորում**.

կորի. s. minér. corindon.

կոր. va-t en!

կոր. s. le petit d'un animal quelconque; — *սուխ*, lionceau, jeune lion, — *շուխ*, jeune chien.

կորում. a. destructeur, destructif.

կորում. va. renverser, abattre, bouleverser, culbuter, terrasser: détruire, ruiner, démolir;

կորում —, atterrer, renverser par terre; — *սուխ*, démanteler.

կորում. vn. s'abattre, se renverser; se détruire, se ruiner, tomber en ruine, en décadence, crouler, s'écrouler; *կորում* —, se renverser, tomber par terre.

Լործանիչ. s. destructeur; a. rui-
neux.

Լործանում. s. renversement,
bouleversement; ruine, destruc-
tion, croulement, écroulement,
démolition; chute, décadence.

Լործել. va. renverser, vider.

Լորկո. s. blé, mondé.

Լորն. s. griffon (oiseau); mus.
croche.

Լորնաբանութիւն. } s. jargon.
Լորնաբաւ.

Լորնալեզու. s. jargon, patois.

Լորնգամ. s. bot. sainfoin.

Լորնքարդ. a. convexe.

Լորնքարդութիւն. s. convexité.

Լորնչելի. a. perdable.

Լորնչիլ. vn. se perdre, disparaî-
tre; se perdre, périr; se perdre,
s'égarer, se fourvoyer; se perdre,
périr, se ruiner.

Լորոյ. } s. force, vigueur, verve;
Լորոյք } adresse, habileté; —

ժաբայ, vigueur, la force du
corps; — **ժաւց**, vigueur de l'es-
prit.

Լորոյ. a. V. **Լորոյի**.

Լորոյաբան. a. disert, éloquent,
nerveux.

Լորոյաթիւ. a. qui a un œil per-
çant, très-pénétrant.

Լորոյազուրկ. a. sans vigueur.

Լորոյալիւր. } a. vigoureux, éner-

Լորոյալից. } gique

Լորոյախոս. V. **Լորոյաբան**.

Լորոյալի. adv. avec vigueur;
avec habileté, adroitement.

Լորոյախայտաց. a. qui a le re-
gard perçant, pénétrant.

Լորոյածիղ. a. habile au tir de
l'arc — **աղեղնաւոր**, archer a
droit.

Լորոյածիւ. a. qui a l'esprit pé-
nétrant, perspicace, pénétrant,
sagace, fin, énergique.

Լորոյածմտութիւն. s. pénétra-

tion d'esprit, perspicacité, saga-
cité, génie perçant, énergie.

Լորոյաւալ. vn. s'ingénier.

Լորոյի. a. vigoureux, robuste,
nerveux; ingénieux, spirituel,
perspicace; perçant, pénétrant;
adv. V. **Լորոյալի**.

Լորոյալիւն. V. **Լորոյ**.

Լորոյիւն. s. curvité, courbure,
cambrure, courbe, inflexion.

Լորոյն. V. **Սրճանցն**.

Լորոյոս. s. perte; déchet; per-
dition; chose perdue.

Լորոյցունելի. va. perdre; **շու-
քան** —, — le chemin, se perdre,
s'égarer: **գլուխը** —, perdre la tête.

Լորոյալի. V. **Լորոյիլի**.

Լորոյալիւր. a. qui amène la
perte, funeste, fatal.

Լորոյախառն. a. mêlé de perte,
qui perd; périssable,

Լորոյաւաւոր. a. qui fait per-
dre, trompeur.

Լորոյաւոր. a. qui aime la perte,
la perdition.

Լորցնելի. va. courber; fléchir.

Լու. s. fiente.

Լույ. s. bosse; a. bossu.

Լույիկ. s. petit bossu.

Լույք. s. vendange; récolte.

Լուծ. s. cruche.

Լուլ, աւլ. va. avaler.

Լուլակ. s. tonsure, couronne
(d'un ecclésiastique).

Լուլիթայ. } s. colybes.

Լուլիւիւ. } s. collyre.

Լուլիլիկու, Լուլիլիկկու. s.
chant du coq.

Լուլի. s. pli, repli

Լուլի. s. zool. castor.

Լուլի. a. gourmand, glouton.

Լուի. s. marbre.

Լուլի. s. ombon, bosse ou pointe
qui s'élève au milieu d'un bou-
clier.

ուկ. } a. chauve; — ԳՐԱԿ, ԳՐԱԿ. }
 ուկ. } chauve.

ուկ ու կլոր. a. rondelet; tout rond.

ուո. s. anat. flanc, côté; côte; . rassasié.

ուո կոսի. adv. côte à côte.

ուպպայ. s. balandran, balandras.

ուպր. s. bitume.

ուռ. a. ferme, solide, tenace; compacte, condence, serré, épais.

ուռ. f. s. idole, simulacre; — ԻՆ ԿԱԶԻՆԻ, adorer comme une idole.

ուսածաղիկ. s. bot. pervenche

ուսածիճ. s. né d'une vierge; . la sainte Vierge.

ուսակալ. s. gouverneur d'une province, préfet; փոխանորդ — , sous-préfet.

ուսակալիկ. vn. gouverner une province, en être gouverneur.

ուսակալութիւն. s. gouvernement d'une province, préfecture.

ուսակուն. a. virginale.

ուսակից. a. partisan adhérent; ԻՆԿՈՆ — ԳՐԱԿ, être partisan.

ընդուն. s. attaché à lui.

ուսակրօն. a. religieux qui vit dans le célibat, vierge, célibataire.

ուսակրօնութիւն. s. célibat (d'un religieux). [partisan.

ուսակցական. a. de parti; s.

ուսակցապետ. s. chef de parti.

ուսակցիկ. vn. épouser un parti, s'attacher à un parti.

ուսակցութիւն. s. parti; ԿՈՒՍԱԿԵՆԻՆԻՆԻՆ ԶԵՆԱՆԱԿ, abandonner le parti, changer de parti, revirer de bord; ԿՈՒՍԱԿԵՆԻՆԻՆԻՆ ԶԵՆԱՆԱԿ, esprit de parti; — ԶԵՆԱԿ, prendre le parti de, protéger.

ուսակուն. s. vierge; religieuse, nonné; — ԳՐԱԿ, se faire religieuse, prendre le voile

ուսակունիկ. } vn se faire re-

ուսակունիկ. } ligieuse.

ուսակոնգ. } s. appartement de

ուսակոնգ. } jeunes filles; cou-

ուսակոնգ. } vent de religieuses.

ուսակոնգ. s. forêt vierge.

ուսակոնգ. a. auteur du viol.

ուսակոնգ. s. viol.

ուսակոնգ. s. couvent de religieuses.

ուսակոնգ. } s. petite vierge.

ուսակոնգ. } s. petite vierge.

ուսակոնգ. s. percale.

ուսակոնգ. s. percaline.

ուսակոնգ. s. virginité; tendre jeunesse; pucelage.

ուսակոնգ. s. pépin; monnaie, argent; V ԿԱՐԻԿ.

ուսակոնգ. s. tas, amas.

ուսակոնգ. s. amas, tas, monceau; enflure, onde, globe, globule.

ուսակոնգ. a. entassé, amoncelé.

ուսակոնգ. vn. entasser, accumuler, amonceler.

ուսակոնգ. vn. s'entasser, s'accumuler, s'amonceler.

ուսակոնգ. s. entassement, amas; rhét. accumulation.

ուսակոնգ. va. entasser, amonceler, amasser, accumuler.

ուսակոնգ. s. bosse.

ուսակոնգ. va. bosseler.

ուսակոնգ. s. bosselure.

ուսակոնգ. s. tas, monceau, amas.

ուսակոնգ. s. chaloupe, esquif; auge, bassin.

ուսակոնգ. V. ԿԱՐ.

ուսակոնգ. adv. aveuglement, en aveugle, à l'aveugle.

ուսակոնգ. s. anat. caecum, cœcum.

ուսակոնգ. s. zool. burgan.

ուսակոնգ. s. Coran, Alcoran.

Կուրանալ. vn. s'aveugler, devenir aveugle, perdre la vue; fig. être aveugle.

Կուրապաղա, Կուրապաղա-տուրիւն. V. **Կուսակալ, Կուսակալութիւն,**

Կուրծ կաղամբի. s. trognon de chou; — *ծառոց*, aubier.

Կուրծք. s. poitrine; sein, gorge.

Կուրնալ. V. **Կուրանալ.**

Կուրութիւն. s. cécité, aveuglement; — *կեղ*, aveuglement des passions.

Կուրս. s. châté.

Կուրցնել. va. rendre aveugle, aveugler.

Կուրօրէն. V. **Կուրաբար.**

Կուրած. s. taille, sculpture.

Կուրածոյ. a. en pierre de taille; bien taillé.

Կուրիւ. va tailler, sculpter, travailler la pierre, polir, dégrossir; fabriquer; taper, battre, frapper.

Կուրիչ. s. outil de tailleur de pierre.

Կուրիւն. s. fracas, bruit.

Կուրի. s. zool. limaçon de mer.

Կարուր կարուրի զալ. vn. en venir aux mains, aux prises, se battre.

Կայիլ. vn. se coller, s'attacher, adhérer.

Կայուն. a. collant, visqueux, gluant.

Կայունութիւն. s. viscosité.

Կայունի. V. **Կայուն.**

Կարայից. } a. bitumifère.

Կարախան. }

Կարանիւր. s. pissasphalte.

Կարանք. s. calfatage.

Կարաօղախ. a. enduit de goudron, goudronné.

Կարիլ. va. bitumer, bituminer, calfater.

Կարիչ. s. calfat.

Կարագի. s. créosote.

Կայցնել. va. coller, attacher.

Կաւած. s. lame, plaque.

Կաւածալ. a. crochu; — *գաւ*, clou accrochant.

Կաւածոյ. a. martelé, travaillé au marteau, forgé, laminé; sculpté, taillé.

Կաւկանց. a. qui a le bec recourbé. crochu; s. bec de corbin.

Կաւիել. vn. comprendre, apercevoir

Կաւմալիլ. a. accrochant.

Կաւմոյ. a. idolâtre.

Կաւմոյութիւն. s. idolâtrie.

Կաւն. s. martelet.

Կաւնալործ. s. qui travaille au marteau, forgeron.

Կաւնակոռ. a. martelé, battu ou travaillé au marteau.

Կաւնահար. s. qui bat avec le marteau, forgeron.

Կաւնահարել. va. battre avec le marteau, marteler, travailler au marteau, forger, battre sur l'enclume.

Կաւնահարութիւն. s. action de battre avec le marteau, martelage.

Կաւնածայցք. s. bruit des coups de marteau.

Կաւնարկութիւն. V. **Կաւնահարութիւն.**

Կաւնել. va. travailler au marteau, marteler, battre, forger.

Կաւնելի. a. forgeable, malléable.

Կաւնելիութիւն. s. malléabilité, ductilité.

Կաւոնրք. a. au bec recourbé.

Կաւալաւ. a. s. idolâtre.

Կաւալաւանիւն. a. d'idole, qui concerne les idoles.

Կաւալաւել. } vn. se livrer à

Կաւալաւելի. } l'idolâtrie.

Կաւալաւանութիւն. s. idolâtrie.

Կաւալաւիւն. a. idolâtre.

Կամուկ. s. bot. bardane.

Կալ. va travailler au marteau, marteler, laminier, forger; tail-
ler, sculpter; *դաշխք* —, con-
clure un contrat, un traité, un
pacte, contracter avec qn., s'en-
gager.

Կալի. a. malléable.

Կալիւթիւ. s. malléabilité.

Կազի V. Դազի.

Կաւ. } s. gomme arabeque.

Կապի. V. Յեմուլ. vn.

Կապնուցի. V. Յեմուլ. va.

Կառուց. s. dossier.

Կաիւ. s. le moindre bruit, la
moindre chose, un rien.

Կաիւ. s. craquement, bruit; —
հաւի; caquet; — *Բաշնոյ*, gazouil-
lement, ramage, chant; *ազ-
նաւի*, croassement; *գորտի*,
coassement; — *երջերուի*, bra-
mement.

Կաիւ. s. querelle, démêlé, dis-
pute, altercation. lutte, débat,
contestation, différend; combat,
guerre.

Կանի. s. cortilage.

Կապի. V. Կարկապի.

Կամու. s. ankylose.

Կանու. s. dos; — *ը գարկնիլ առ-
նիլ*, prendre sur son dos; — *ին
վրայ պառկիլ* se coucher sur son
dos.

Կանծած. a. ridé.

Կանծիլ. vn. ratatiner.

Կանկանու. V. Կորդանու.

Կանչի. vn. craquer, rendre un
son aigu, perçant, faire du bruit,
crier, siffler, grincer; — *գորտի*,
coasser; — *ազնաւի*, croasser;
— *խաղի*, grogner; — *շան*, abo-
yer; — *խորդի*, craquer; — *եր-
ջերուի*, bramer.

Կանչիւ. } s. croassement.

Կանչու. }

Կանցա. V. Մրիւկ.

Կանուկան. a. tenace.

Կանուկանութիւ. s. ténacité.

Կանուկից. s. qui combat avec,
compagnon de guerre.

Կանու. s. prise; cran; —
գարնիլ, trouver prise; — *ունի-
նալ*, avoir prise; — *առլ*, donner
prise.

Կանուց. } s. palestre, lice,
Կանուցի. } camp, champ de
Կանուցի. } bataille.

Կանուտ. a. s. qui aime les
querelles, qui aime à disputer,
chicanier, querelleur, chicaneur,
ergoteur, grand disputeur.

Կանուտիւ. s. amour des
disputes, esprit querelleur.

Կանուտ. a. s. querelleur, brou-
illon, litigieux, chicaneur.

Կանի. V. Կանի.

Կանիցի. va. faire combattre,
mettre aux mains, aux prises.

Կանի. V. Հաւի.

Կանի. vn. combattre, se bat-
tre. en venir aux prises, aux
mains; se quereller, se disputer,
être en lutte, en dispute, enga-
ger une lutte; *երարու հետ* —,
s'entre-quereller.

Կանի. s. ornith. grue.

Կանի. s. poing, gourmade, coup
de poing, — *գարնիլ առլ*, — *ի
հարուածներ էջեցնիլ*, donner
des coups de poing; battre à coups
de poing, gourmer.

Կաչի. vn. croasser.

Կապահարի. va. battre à coups
de poing, gourmer, boxer; fig.
maltraiter.

Կապահարութիւ. s. coup de
poing, boxe.

Կապահար. } s. combat à
Կապահարի. } coups de poing,
pugilat, boxe; a. qui combat à
coups de poing, boxeur.

Կռփամարտարիւն. V. Կռփամարտ. s.

Կռփանք. s. coup de poing; mauvais traitement, outrage, injure.

Կռփել. va. frapper avec le poing, à coups de poing, gourmer; maltraiter, injurier.

Կռփիչ. s. celui qui bat à coups de poing, qui maltraite.

Կռփութ. V. **Կռփանք.**

Կսկիծ. s. cuisson, picotement, élancement, douleur aiguë. douleur; déchirement peine, affliction, chagrin, regret.

Կսկծաղիւն. a. cuisant, caustique, douloureux.

Կսկծալի. } a. plein de douleur,
Կսկծալից. } douloureux.

Կսկծալեան. V. **Կսկծալիւն.**

Կսկծալ. V. **Կսկիծ.**

Կսկծանք. s. V. **Կսկիծիլ;** causticité, brocard, sarcasme.

Կսկծեցնել. V. **Կսկծեցնիլ.**

Կսկծեցնող. V. **Կսկծեցուցիչ.**

Կսկծելի. a. V. **Կսկծեցուցիչ.**

Կսկծեցնել. va. cuire, causer de la douleur; fig. picoter, brocarder; — **սրտը**, déchirer, navrer le cœur; **մէկը խօսքով** —, piquer qn. par des paroles satiriques, picoter.

Կսկծեցուցիչ. a. cuisant, caustique, douloureux, piquant, déchirant poignant, mordant, mordant; — **խօսքեր**, paroles piquantes ou aigres, picoteries, brocard; **մէկուն — խօսքեր ընել**, lancer des brocards contre qn.

Կսկծիլ. vn. avoir ou éprouver de la douleur; fig. s'affliger, regretter.

Կսկում. a. bien cuit, recuit; — **հաց**, pain bien cuit.

Կսկրել. } va. pincer.
Կսկրելի. }

Կսկր. s. action de pincer, pincer; — **սալ** pincer.

Կտակ. s. testament; — **ընել**, tester, faire un —; **կտակով սալ** թողուլ, donner, léguer une chose par testament; — **Վր զործարարի կամարիւն** exécuter un —; **Ինքնագիր** —, — olographe.

Կտակագիր. s. testateur, testatrice; testament.

Կտակարիւն. vn. tester.

Կտակական. a. testamentaire.

Կտակակատար. s. exécuteur testamentaire.

Կտակային. a. de testament.

Կտակաւոր. s. celui qui reçoit un testament, héritier.

Կտակաւոր. s. légataire.

Կտակարան. s. testament; **Հին Նոր** —, l'Ancien, le Nouveau—.

Կտակարար. s. testateur.

Կտակեալ. a. légué.

Կտակել. va. léguer, tester.

Կտակող. V. **Կտակարար.**

Կտակ. s. baba.

Կտանեալ. s. bot. althéastre.

Կտարան. s. agric. noyalière.

Կտաւ. s. lin; toile; drap en toile, vêtement de lin; a. de lin, de toile.

Կտաւագործ. s. qui travaille le lin, tisserand, toilier; linger, lingère.

Կտաւագործութիւն. V. **Կտաւանութիւն.**

Կտաւեան. s. graine de lin.

Կտաւամանութիւն. s. tisseranderie.

Կտաւալեան. s. marchand de toile, toilier; linger, lingère.

Կտաւան. s. bot. graine de lin; **Իւլ —**, huile de lin.

Կտաւեայ. } a. de lin, de toile.
Կտաւեղէն. }

Կտաւեղէն. spl. linge.

Կտաւէ. V. **Կտաւեայ.**

1. a. de lin, de toile; —
44, chemise en toile; — 2,
ze.

unobv. s. linge, morceau
toile.

1. va. tatouer, piquer, pico-

1. s. écorce de grenade.

4. s. petit grain.

G. s. zool. peigne.

n. s. fiente.

rf. s. dot.

uGf. s. transport frénétique, ie, frénésie; érotomanie, dé- érotique ou vénérien; rut, leur.

fi. vn être ou devenir foux, passionné, s'acharner, se livrer à un transport frénétique; être fou d'amour; être en rut, en chaleur.

n. g. f. s. méj. orgasme.

ung. } V. Linslang.
ang.

r.s. morceau, pièce, tronçon,
bris, fragment; morceau (de
sique).

ṛṣṭh. s. un petit morceau.

renouff. spl. morceaux.

**1. un d. s. la carcasse d'un navire,
ène; t. touage.**

abj. vn. élaguer, émonder, rager.

inf. s. 'tatouage.

Prof. V. Lening.

urf s.action de tondre, tonte:
te, laine tondue.

պ. s. bec;—ով զարհւր, bec-
eter.

malheur universel. faire périr
as les supplices.

unf.s. torture, supplice, tourment.

11. va. torturer, mettre à la
ture, battre; toucher, sonner;
12. —, tourmenter rigou-

rensement; — *ղաշնակը*, toucher le piano, jouer du piano; *կտտտեղի*, vin gâté, aigri.

caromé. s. coupe, taille, coupure,
incision; a. coupé.

karunkh, va. couper par morceaux, découper.

Երկ. va. couper, tailler, trancher, abattre; tondre, couper le poil; couper, châtrer, rendre eunuque; *մարմինն անդամը* —, couper, amputer; *քունը* —, rompre le sommeil; *խօսքը* —, couper la parole, rompre la conversation; *կարճ* —, couper court; *մէկուն ճամբան* —, couper la route, le chemin à qn.; *զգեստ* —, couper un habit; V. **Երակ.**

Լարիմ. Վ. Կուզ.

Ḳarḫz.s. celui qui tond, tondeur;
coupeur.

Կերնաբար. V. Բաղաբար

ԿՐԾՈՒՐԻՆԸ. V. Պատգուրիւն.

Uernquntuti. a. décisif

Լարոց. s. couteau; — **դահեկա-**
նաց, coupoir.

Larngunqard. s. coutelier.

Կարդադարձութիւն. s. coutellerie.

Limousin. a. coupé.

Uarn: wdf. s. coupe, la manière de couper.

Կտրուիլ. vn. se couper.

Уснѣш. а. coupant, tranchant; fig. décisif, tranchant, péremptoire; court; — **слово**, parole décisive; — **шляхъ**, chemin court.

Կերակ. Վ. Կերակ.

Varuuf. s. action de couper;
coupe, taille; incision.

ԿԵՐԱՆՑ. Վ. ՀԱՅՏԱՆ.

herauf. spl. rognures

laros s. coupe, taille, coupure;
ce qui a été coupé, coupon.

linguist. s. ornith. bécasse.

Եզգարիկ. s. ornith. bécasseau.
Եզգատար. a. qui a un bec crochu.
Եզցիկ. va. becqueter.
Երաքեր. a. calcifère.
Երազեթին. s. géol. terrain calcaire.
Երազերձուքիւն. s. fabrication de la chaux.
Երազար. s. fosse à chaux.
Երածեփ. a. enduit de chaux.
Երածին. s. chim. calcium.
Երակ. s. feu; braise; feu, incendie; feu, ardeur; — **վառել**, allumer ou faire du feu; — **ը վառեցաւ**, le feu a pris, s'alluma; — **ը մարել** — **արծարծել**, éteindre, attiser le feu; — **կտրեցաւ** il fut tout feu, le feu lui monta au visage, il jeta feu et flamme; **երկու — ի մէջ ըլլաւ**, être entre deux feux; — **առնել**, prendre feu; — **չառնել** (**հրացանի**), rater; — **ձգել**, mettre le feu; — **սալ**, enflammer, exciter; — **ը կտրել**, couper l'incendie.
Երակաքեր. a. qui porte du feu; enflammé, étincelant.
Երակածուխ. s. braise.
Երակաղալ. s. brasier, braséro; encensoir.
Երակամոխիւր. s. braise.
Երական. a. passible, passif.
Երականութիւն. s. passibilité.
Երակառէջ. } s. braisière, é-
Երակառիշոյց. } touffoir.
Երակապառօ. s. adorateur du feu, ignicole.
Երակապառօնութիւն. s. adoration du feu.
Երակատր. a. qui aime le feu.
Երակառեղաց բարկութիւն. s. la foudre.
Երակատուն. s. temple du feu.
Երակարան. s. foyer, brasier; cheminée; — **սոխ**, chaufferette.
Երակաւ. s. géol. marne.

Երակիկ. va. faire feu.
Երակեղ. s. brasier.
Երակիկ. s. petit feu.
Երակոս. a. ardent, vif.
Երակոթիկ. s. s'enflammer.
Երակոթոց. a. plein de feu, fougueux, vif, ardent, emporté.
Երակամ. a. qui a le goût de chaux.
Երաղիւս. s. ciment.
Երամ. s. gramme.
Երայ. V. **Երիայ**.
Երային. a. calcaire.
Երայրեղաց. a. brûlé par la chaux.
Երանալի. a. calcinable.
Երանալ. vn. se calciner.
Երանիւ. s. minér. granit.
Երառաղալ. a. fait à chaux et à ciment; s. chaux, ciment.
Երաջուր. s. eau de chaux, lait de chaux.
Երաջրիկ. va. chauler.
Երաջրում. s. chaulage.
Երառ. s. cri de corbeau, croassement.
Երացում. s. calcination, calcification.
Երացունիկ. va. calciner.
Երաւորաբար. adv. passivement.
Երաւորակամ. a. gram. passif, — **բայ**. verbe —.
Երաւորակամութիւն. s. gram. passivité, passivité.
Երաւորապէս. adv. passivement.
Երաղուս. s. chauffour.
Երաբար. s. minér. calcilithé, calcite.
Երաբարային. a. calcaire.
Երաբարուս. a. calcaire.
Երբայ. V. **Երիայ**.
Երիկ. va. porter, soutenir un poids; porter, transporter; porter, apporter, amener; porter, mettre, avoir sur soi; pâtir, souffrir, subir.
Երիկի. a. portable, portatif.

ղիբ. s. civière.
 փխաց. }
 փխացի. } chauffournier.
 ան. a. celui qui exerce.
 անան. a. propre à exercer;
 անանաբ, ministre de l'instruction publique.
 անանաբի. V. Կրթու-
 ան [truction.
 անանաբ. a. voué à l'instruction.
 անան. s. exercices.
 անան. a. qui aime l'instruction; qui est consacré à l'instruction.
 անանաբան. a. de l'amour l'instruction.
 անանաբի. s. l'amour de l'instruction.
 անան. s. gymnase.
 անան. a. qui a reçu une bonne éducation, éduqué, instruit; poli.
 ան. va. exercer, dresser, former; instruire, discipliner, civiliser; անան —, former l'esprit.
 ան. a. s. instructeur; a. instructif.
 անան. V. Կրթական.
 անան. V. Կրթական.
 անան. s. exercice, pratique; instruction, discipline; — անան, gymnastique; անան, exercices spirituels.
 անան. vn. s'exercer, se dresser, se former; s'instruire, se civiliser.
 ան. s. zool. tortue; — ան ան, marcher comme une.
 ան. s. auget.
 անան. }
 անան. } s. censeur, critique.
 անան. }
 անան. s. corsage.
 անան. s. path. maladie de poitrine.
 անան. V. Կրծկալ.
 անան. a. thoracique.
 անան. s. pectoral, plastron;

— անանաբան, le pectoral, le rational du grand prêtre;
 — անան, bavette.
 անան. } s. mal à la
 անանաբի. } poitrine.
 անան. va. ronger, corroder, enlever, ôter, retrancher; — անան, grignoter.
 անան. a. rapace, avare.
 անան. s. bavette.
 անան. a. rongeur.
 անան. V. Կրծիկ
 անան. s. don corrupteur.
 անան. s. cirque, carrière; manège.
 անան. a. double; adv. doublement, deux fois autant; de nouveau une autre fois, bis; — անան, une seconde fois, de nouveau; — անան, au nombre de deux; — անան, crier bis; անան, récidiviste.
 անան. s. qui redit, rabâcheur.
 անան. va. redire. user de redites, répéter, rabâcher.
 անան. s. redite, répétition, rabâchage, rabâcherie; anaphore
 անան. V. Կրծկալան.
 անան. a. doublement écrit; s. duplicata; — (անան անան), palimpseste.
 անան. va. récrire, écrire de nouveau.
 անան. a. bi-ailé.
 անան. a. bi-éguillonné.
 անան. a. répété.
 անան. V. Կրծիկ. a. binaire.
 անան. a. de double rangée.
 անան. s. deux points.
 անան. s. manteau; a. double; adv. doublement.
 անան. s. anabaptiste.
 անան. s. galoche.
 անան. a. à double coup.

Կրկնաձայն. a. qui a deux sons.
 Կրկնաձիւր. a. donné deux fois, doublement donné.
 Կրկնաչ. s. chim bisel.
 Կրկնամեռ. a. deux fois mort, doublement mort.
 Կրկնամկրթիչ. s. rebaptisant, rebaptisateur.
 Կրկնամկրթութիւն. s. rebaptisation.
 Կրկնամուսիւն. a. s. bigame.
 Կրկնամուսնացեալ. a. bigame.
 Կրկնամուսնութիւն. s. bigamie.
 Կրկնյատակ. a. à deux fonds.
 Կրկնյարկ. a. à deux étages, de deux étages.
 Կրկնպատկ. a. double; adv. doublement.
 Կրկնպատկելի. va. doubler, faire double, redoubler.
 Կրկնպատկութիւն. s. l'action de doubler, duplicité.
 Կրկնպատկուիլ. vn se redoubler. s. multiplier.
 Կրկնպատկում. V. Կրկնպատկութիւն.
 Կրկնպարիսպ. a. qui a double muraille.
 Կրկնպէտ. adv. doublement.
 Կրկնառայր. a. à deux tranchants.
 Կրկնալեակ. a. de deux ruisseaux, de deux sources.
 Կրկնականութիւն. s. méd. diplopie.
 Կրկնառումար. s. tenue des livres en partie double ou à partie double.
 Կրկնարօր. s. agric. bine.
 Կրկնարօրակ. s. agric. binette.
 Կրկնարօրիլ. va. agric. biner.
 Կրկնարօրում. s. agric. binage.
 Կրկնիլ. va. doubler, redoubler; doubler, ployer ou mettre en double; répéter, réitérer, répliquer, reprendre, bisser.
 Կրկնիւրիւն. s. mirage

Կրկնիւր. a. recuit.
 Կրկնիչ. s. répétiteur.
 Կրկնց. s. paletot.
 Կրկնաւած. s. pli, repli; a. répété.
 Կրկնաւորութիւն. } s. r-doublement;
 Կրկնաւ. } redite, répétition, réplique; -- Տիւնդուկեան, rechute.
 Կրկնաւիլ. vn. se répéter, être répété ou renouvelé, être réitéré, être bisé;
 Կրկնաւիւր. s. anat. caléanéum.
 Կրկնաւ. s. bûchette, menu bois.
 Կրկնիլ. va. cacaber, V. Կամբաւ.
 Կրկնակեր. a. bâti de broussailles.
 Կրկնաւոր. a. celui qui ramasse des morceaux de bois.
 Կրկնիլ. va. chercher, rechercher, fouiller, examiner.
 Կրկնաւ. a. qui a la queue coupée; mutilé.
 Կրկնաւորութիւն. } a. circoncis; mutilé;
 Կրկնաւոր. } lé, tronqué.
 Կրկնաւիլ. va. circoncire; châtrer; écourter, écorner, retrancher, mutiler, tronquer; amputer; -- Ճաշաւորդ, élider; V. Կարկանդակ.
 Կրկնաւորութիւն. } a. circoncision;
 Կրկնաւում. } mutilation; amputation; aphérèse; -- Ճաշաւորդ, élision.
 Կրկնիլ, va. grincer, claquer, criser; աղւաւերդ —, grincer les dents.
 Կրկնիւ. } s. intervalle, espace,
 Կրկնիւ. } barre; différence; empêchement, obstacle, résistance, embarras, anicroche.
 Կրկնիւ, } s. grincement, crissement.
 Կրկնում. } ment ou claquement des dents.
 Կրկնիլ. va. V. Կրկնիլ.
 Կրկնիւ. s. bête de somme.
 Կրկնիլ. V. Կարկանդակ.

Կրճկանար. a. à talon.
 Կրաղ. s. charon, caron, porteur.
 Կրակ. } s. talon.
 Կրակի. }
 Կրպակ. s. boutique; taverne, cabaret.
 Կրպակախ. a. qui entre dans un cabaret, habitué d'un cabaret.
 Կրպականգ. s. passage.
 Կրպականար. a. boutiquier; taver-
 vernier.
 Կրահ, Կրահր. a. pûné, cadet, jeune, le plus jeune; jeune, mineur; — զուար, cadette.
 Կրահ. V. Մալի.
 Կրահ. V. Մալի.
 Կրահ. V. Մալի.
 Կրահ. V. Կրահ.
 Կրահրապ. a. plus jeune.
 Կրահրապի. s. minorité, infériorité.
 Կրհա. a. passionné, colère.
 Կրոհ, Կրոհ. s. religion.
 Կրոհաբանի. s. enseignement religieux.
 Կրոհապա. a. religieux. pieux, dévot.
 Կրոհապա. a. qui fait des recherches religieuses.
 Կրոհաբանապա. a. de propagande.
 Կրոհապ. } a. religieux.
 Կրոհապ. }
 Կրոհապի. s. correligionnaire.
 Կրոհաբանի. s. exercice religieux.
 Կրոհապ. s. supérieur.
 Կրոհա. a. s. fanatique.
 Կրոհա. a. fanatique.
 Կրոհա. s. fanatisme.
 Կրոհա. s. chef de religion.
 Կրոհա. adv. religieusement.
 Կրոհա. a. qui aime la religion; religieux, pieux; — բլլա, avoir de la religion, beaucoup de religion, beaucoup de piété.

Կրոհաբանի. s. religion, piété, dévotion.
 Կրոհաբան. a. qui propage la religion, propagateur de la foi.
 Կրոհաբանապի. s. propagande.
 Կրոհան. s. religieux, moine; — ախա, profès; — նորհա, novice; — բլլա, se faire religieux, entrer en religion, prendre le froc.
 Կրոհանապ. a. monastique, monacal.
 Կրոհանապի. va. faire religieux, faire entrer en religion.
 Կրոհանա. vn. se faire religieux, prendre le froc, entrer en religion, embrasser la vie religieuse, la vie monastique; s'habituier à la vie monastique, s'abstenir, se priver.
 Կրոհանա. s. vie monastique, vie monacale; religion, piété; — ը Թողալ ձգել, jeter le froc aux orties.
 Կրոհանա. } sf. religieuse.
 Կրոհան. }
 Կրոհա. s. converti; — ընել, convertir; — բլլա, se convertir.
 Կրոհա. V. Կրոհա. [sion.
 Կրոհա. s. converti.
 Կրոհա. a. inquisitorial.
 Կրոհա. s. inquisiteur.
 Կրոհա. s. inquisition.
 Կրոհա. } s. qui enseigne
 Կրոհա. } la religion, professeur de dogme.
 Կրոհ. V. Կրոհ.
 Կրոհ. s. accolade.
 Կրոհ. s. galette; bordereau.
 Կրոհ. } a. agglutinant, ag-
 Կրոհ. } glutinatif.
 Կրոհ. s. annexe
 Կրոհ. } va. ruer, donner, lan-
 Կրոհ. } cer ou détacher des

- ruades; fig. être récalcitrant, ré-
gimber.
- Կցիլ**. va. joindre, attacher, réu-
nir, rattacher, lier, insérer, an-
nexer, rejoindre; ajouter, répé-
ter; mus. accompagner; *կերպ* —,
cicatriser, fermer une plaie.
- Կցիլ**. vn. se joindre, s'attacher,
se réunir.
- Կցիւ**. a. mesquin, chiche, can-
cre, coriace, avare, ladre.
- Կցկանիւ** V. **Կցկցո**.
- Կցկցանիւ**. s. affectation, fiction.
- Կցկցեալ**. V. **Կցկցո**.
- Կցկցիլ**. va. joindre, unir, lier;
affecter, inventer, imaginer, chi-
caner, forger, emprunter, sup-
poser.
- Կցկցո**, **Կցկցուի**. a. rapetassé,
adventice, forgé, imaginé. fictif,
emprunté, entrecoupé, détaché,
saccadé, déconsu, sans suite, con-
trouvé, abrupt.
- Կցոպակցիւ**. V. **Կցակցիւ**.
- Կցոպի**. a. qui participe, qui a
part à, participant; compagnon,
associé; s. antienne; *զինուորա-
կան* —, attaché militaire; — *ըլ-
լալ*, V. **Կցոպիլ**.
- Կցոպակցից**. V. **Կցոպի**.
- Կցոպակցութիւն**. V. **Կցո-
պութիւն**.
- Կցոպիլ**. va. faire part, faire
partager, communiquer; joindre,
unir, attacher; vn. V. **Կցոպիլ**.
- Կցոպիլ**. vn. participer ou avoir
part à, avoir sa part de, être
admis au partage de; se joindre,
s'unir, s'associer, s'allier, accom-
pagner, être en rapport, avoir
des rapports, communiquer; être
d'intelligence, d'accord.
- Կցոպութիւն**. s. participation, communication, rapports, rela-
tion, association; qualité d'atta-
ché.
- Կցուած**. s. union, liaison, join-
ture, annexe, insertion
- Կցուածոյ**. a. composé, adventice.
- Կցուի**. V. **Կցուած**.
- Կցուրդ**. s. antienne.
- Կցրիլ**. va. tenir ou serrer a vide-
ment, être tenace, regardant.
- Կցցաւար**. a. crochu.
- Կիիլ**. } va courber, plier,
Կիցցիլ. } affaisser.
- Կիիլ**. vn. se courber, s'affaisser,
se plier.
- Կիւ**. a. courbé.
- Կիւիւ**. s. courbure, affaissement.
- Կիրիլ**. vn. résister, braver, te-
nir tête, défier, oser.
- Կո**. s. bot. gourde. calebasse.
- Կոկիլ**. vn. crier, rugir, mugir.
- Կոկցիլ**. s. bot calebassier
- Կոփիլ**. s. botte; chaussure; *հեր-
կիւ մաքրի* — *հերկ*, cirer, net-
toyer les —; — *հանել*, *քաշել*,
ôter, tirer ses bottes; *զոյգ մը* —,
une paire de bottes.
- Կոփազարծ**. s. bottier. [nerie.
- Կոփազարծութիւն**. s. cordon-
- Կոփակալ**. s. tire-pied.
- Կոփակար**. s. bottier, cordonnier.
- Կոփակարք**. s. éperon.
- Կոփակահիւ**. V. **Կոփածիլ**.
- Կոփածիլ**. a. en forme de botte.
- Կոփածիլ**. s. tire-bottes.
- Կոփանիլ**. s. cirage.
- Կոփապահ**. s. garde des souliers.
- Կոփաշից**. s. cirer.
- Կոփապահաւ**. s. marchand de
chaussures.
- Կոփարան**. s. botterie.
- Կոփիլ**. va. botter.
- Կոփիւն**. s. bottine.

Հ. (ho=H) seizième lettre de l'alphabet et onzième des consonnes; soixante-dix, soixante-dixième.

Հա. adv. oui; interj. allons! ça! eh bien! voyons! prép. voici, voilà.

Հազար. s. anat. glotte; haleine, respiration; larynx; aspiration; prononciation.

Հազազայից. a. guttural; glottique.

Հազազապիւն. a. prononcé par le gosier.

Հազազապիւնից. s. prononciation du gosier.

Հազաժիլ. vn. s'adonner, se livrer à, affecter; manger avec excès, s'empiffrer, faire bonne chère

Հազներգոյ. } s. rapsode.

Հազներգու

Հազներգութիւն. s. rapsodie; morceau détaché d'un poëme; livre, chapitre.

Հազնի. V. Բարձր.

Հազնիլ. vn. s'habiller, se vêtir.

Հազուկցնիլ. va. habiller, vêtir.

Հազուիլ. vn. s'habiller. — սըղ — ուիլ շքուիլ, se parer, se faire beau.

Հազուս. s. habit, vêtement, habillement. — ն ու կապուսար, la mise.

Հազուցնիլ. V. Հազուկցնիլ.

Հազադակ. s. dame-jeanne.

Հազ. s. méd. toux; անընդհատ չոր —, toux continue, sèche;

դիմքը սաստիկ — մը բռնեց, il lui prit une — violente; — մը ունիմ որ դիմ շատ կը ներդէ, j'ai une — qui me tourmente beaucoup; կապույս —, coqueluche.

Հազարոյժ. a. béchique.

Հազարկի. s. béchique.

Հազալ. vn. tousser; անդամար —, ne faire que —.

Հազար. a. mille; millier; — անգամ. adv. mille fois.

Հազար. s. bot. romaine, laitue romaine; վայրի —, laitue.

Հազարագրամ. s. kilogramme.

Հազարամեայ. } a. de mille ans;
Հազարամեան. } — 2 s. les millénaires.

Հազարամետր. s. kilomètre.

Հազարապիւն. adv. mille fois autant.

Հազարապետ. s. commandant de mille hommes, chiliarque, major, commandant; gouverneur, préfet; intendant ou ministre du palais; maître d'hôtel, intendant, régisseur; դերձ փոխ —, adjudant-major.

Հազարապետութիւն. s. commandement de mille hommes; préfecture; intendance, ministère, administration.

Հազարմուր. a. millier

Հազարմանի. V. Հազար. a.

Հազարերորդ. a. millième.

Հազարերորդագրամ. s. milligramme. [mètre.

Հազարերորդամետր. s. milli-

- Հազարլիթ.** s. kilolitre. [kilo.
Հազարգրամ. s. kilogramme,
Հազարլիթ. s. kilomètre.
Հազարսերի. } s. bot. mil-
Հազարսերիակ. } lefeuille.
Հազի ցիլ. s. bot. tussilage, pas
 d'âne.
Հազի. — **բէ.** — **հազ.** — **հա-**
զի ou — **սիրիւն.** adv. à peine.
 — **հազալ գիտէ,** savoir — lire;
 — **միկնաւ էր,** — était il parti.
Հազարուն. s. bot. azerole.
Հազարիցի. s. bot. azerolier.
Հազուազիւս. a. rare.
Հազուադիւ. a. rare. [quée.
Հազրէվարդ. s. bot. rose mus-
Հալ. s. fonte, fusion; — **սլ մաշ**
ըլլալ, déperir.
Հալած. a. fondu; déperi
Հալածական. a. persécuté, ex-
 pulsé, fugitif; — **ընիլ,** persé-
 cuter, poursuivre, expulser, chas-
 ser; — **ըլլալ,** être persécuté,
 chassé, expulsé.
Հալածանք s. persécution; pour-
 suite, expulsion.
Հալածիլ. va. persécuter, pour-
 suivre, expulser, chasser, don-
 ner la chasse, repousser.
Հալածիչ. } s. persécuteur.
Հալածող. }
Հալածոյ. a. fondu, en fusion,
 en fonte, de fonte.
Հալածուիլ. vn. être persécuté,
 être poursuivi.
Հալածում. V. **Հալածանք**
Հալածչութիւն. s. action d'être
 persécuteur.
Հալական. a. fondant, fusible.
Հալականութիւն. s. fusibilité.
Հալաւ. s. vêtement, habit, cos-
 tume.
Հալեցնիլ. va. fondre, mettre en
 fusion, dissoudre; faire déperir,
 épuiser, consumer.
Հալեցուցիչ. a. fondant.
- Հալ եւ մառ.** s. consommation,
 marasme; a. usé, consumé.
Հալեւոր. s. vieux.
Հալեւորիկ. s. bot. marum.
Հալեւորեալ. vn. vieillir, deve-
 nir vieux
Հալիլ. vn. fondre, se fondre, se
 liquéfier, se dissoudre; s'épuiser,
 déperir, se consumer;
հալցի, dégeler; — **մաշիլ,** se con-
 sumer, déperir, s'épuiser, maig-
 rir, se dessécher.
Հալիւյ. s. bot. myrobalan.
Հալիք. s. bot. guigne.
Հալուական. V. **Հալական.**
Հալոց. s. fonderie; creuset, cou-
 pelle.
Հալում. s. fusion; fonte.
Հալուէ. s. aloès.
Հալում. s. fonte, fusion; con-
 somption, déperissement; — **սառ-**
նամանեաց, dégel.
Հալումառ. V. **Հալ եւ մառ.**
Հալում. a. fondant, fusible.
Հալուորիկ. s. bot. chasselas
Հալ. s. balle, ballot.
Հակաբաժ. s. contrebasse.
Հակաբան. etc., V. **Հակառա-**
կաբան, etc.
Հակաբնական. a. contre nature.
Հակաբուժական. a. allopathique.
Հակաբուժութիւն. s. méd. al-
 lopathie.
Հակաբուն. a. d'une nature
 contraire, opposée.
Հակազերիվարական. a. s. an-
 tiesclavagiste.
Հակազերման. a. anti-allemand.
Հակազիական. a. antiscien-
 tifique.
Հակազարմական. a. réactif.
Հակազարմիլ. va. réagir.
Հակազարմութիւն. s. réaction.
Հակադար. a. opposé, inverse.
Հակադարմութիւն. s. antipé-
 ristase.

սկադիր. a. opposé.
 սկադիր. } a. antithétique.
 սկադրական. }
 սկադրել. va. opposer.
 սկադրութիւն. s. opposition;
 ontaste; antithèse.
 սկազաւական. a. antilibéral.
 սկազգային. a. antinational.
 սկազդակ. a. s. réactif.
 սկազդել. va. réagir.
 սկազդեցութիւն. } s. contre-
 սկազդեցում. } coup, ré-
 սկազդում. } action.
 սկաքոռ. V. Հակառակաքոռ.
 սկաքուրհ. a. antiturc. [lique.
 սկալոլական. a. antialcoo-
 սկակ. s. ballot. [lique.
 սկակաբայիկ. a. s. anticatho-
 սկակայ. a. opposé, contraire.
 սկակայիլ. vn. s'opposer, ré-
 ister. [résistance.
 սկակայութիւն. s. opposition,
 սկակաւարական. a. s.
 ntigouvernemental.
 սկակիր. a. antipathique.
 սկակիր. } a. s. anti-
 սկակեբական. } clérical.
 սկակեբականութիւն. s. an-
 cléricalisme. [trôle.
 սկակօթ. s. contre-poids; con-
 սկակօռել. va. contrebalan-
 ք; contrôler.
 սկակօռութիւն. s. contrôle.
 սկակողմ. s. le revers.
 սկակրական. a. antipathique.
 սկակրանք. s. antipathie
 սկակրեկի. a. antipathique.
 սկակրիլ. vn. éprouver de
 antipathie.
 սկակրութիւն. s. antipathie;
 էլու՝ բանի մը — սկակրակ, avoir
 3 l'— pour qn., pour qch.
 սկակրօն. } a. antireli-
 սկակրօնական. } jeux.
 սկակայ. } a. antiar-
 սկակայական. } ménien.

Հակահայրենասէր. s. antipa-
 triote.
 Հակահայրենասիրական. a.
 antipatriotique.
 Հակահեղափոխական. a. s.
 antirépublicain.
 Հակահարում. s. contre-coup.
 Հակահասցի. s. contre-courant.
 Հակահրաման. s. contre-ordre.
 Հակահրէական. a. antijuif.
 Հակահեռ. s. contradicteur, dis-
 puteur; dialecticien. [puter.
 Հակահեռել. vn. contredire, dis-
 Հակահեռութիւն. s. contra-
 diction, dispute, discussion; dia-
 lectique; *դէ — թրան*, esprit de
 contradiction.
 Հակամարդկային. a. antihu-
 manitaire. [մար.
 Հակամար. V. Հակառակ.
 Հակամարտութիւն. V. Հակա-
 քաւականութիւն.
 Հակամե. a. enclin, penchant,
 incliné, porté à.
 Հակամիջիլ. vn. pencher, incli-
 ner, avoir du penchant, être
 enclin, porté à.
 Հակամիտութիւն. s. penchant,
 inclination, propension, tendance,
 disposition. [trariété.
 Հակամտութիւն. s. esprit de con-
 Հակայեղափոխական. a. s.
 antirévolutionnaire.
 Հակաճեխական. a. désinfectant.
 Հակաճեխել. va. désinfecter.
 Հակաճեխիլ. V. Հակաճեխա-
 կան.
 Հակաճեխութիւն. } s. désinfec-
 Հակաճեխում. } tion.
 Հակապապ. s. antipape; a. an-
 tipapiste.
 Հակապապական. V. Հակա-
 Հակապակիր. s. contraste.
 Հակապետական. a. anti-gou-
 vernemental.
 Հակառակ. a. contraire, opposé;

hostile, adversaire, défavorable, ennemi; adv. prép. contre; à l'opposite, en face; — *անոր կամքին*, contre sa volonté, malgré lui; *բացառիկ* —, diamétralement opposé; — *կենտ*, s'opposer, résister à, tenir tête, opposer de la résistance; rester, demeurer en face; — *ըստ*, être contraire, opposé; *ընդ* — *ն*, adv. au contraire, contrairement.

Հակառակաբան s. contradicteur; a. contradictoire.

Հակառակաբանիկ vn. contredire. [tradiction.

Հակառակաբանութիւն s. contradiction.

Հակառակաբար adv. d'une manière contraire.

Հակառակաբարբառ a. qui rend un son contraire, discordant.

Հակառակագնաց a. qui marche, qui va contre.

Հակառակացեղ V. Դեղբայք.

Հակառակացի a. placé contre, opposé. [կարգութիւն.

Հակառակորութիւն V. Հակառակաբան.

Հակառակաբան a. qui tient un siège, une dignité au préjudice d'un autre.

Հակառակաբան *Հակառակաբանութիւն* V. *Հակառակաբան*, *Հակառակաբանութիւն*.

Հակառակաձայն V. *Հակառակաբարբառ*.

Հակառակադար a. adversaire, antagoniste; s. combat, résistance.

Հակառակամարտութիւն s. antagonisme. [սeditieux.

Հակառակայորդոր a. factieux,

Հակառակաւեր a. qui aime les contrariétés, querelleur, seditieux, brouillon; — *հիշք*, esprit de contradiction, de contrariété.

Հակառակախորհիւն s. amour des contestations, esprit querelleur. [contraire.

Հակառակասիւս a. opposé,

Հակառակագրեղեմ a. opposé, contraire.

Հակառակիկ vn. contrarier, s'opposer, résister, opposer, contrecarrer, disputer, contester, débattre; rivaliser avec; *անակն* *Հակառակելու*, sans résistance.

Հակառակորդ s. adversaire, rival, antagoniste, ennemi.

Հակառակութիւն s. contrariété, résistance, opposition, hostilité; adversité; dispute, contestation; — *կեր*, éprouver des contrariétés, être combattu.

Հակառակօրոշմ s. Antechrist, faux Messie.

Հակառակարկ } s. con-

Հակառակարկութիւն } tre-

proposition, contre-projet.

Հակառակ s. malsain.

Հակառակօրոշմ } a. an-

Հակառակօրոշմակերպ } tihygiénique.

Հակառակ a. antirusse.

Հակառակ s. contradicteur.

Հակառակ adv. contradictoirement.

Հակառակ a. contradictoire.

Հակառակութիւն s. contradiction.

Հակառակամարտական a. anticonstitutionnel.

Հակառակ va. contredire.

Հակառակական s. antisémite.

Հակառակական } antisémique,

Հակառակական } antisémitique.

Հակառակական } [tisémitisme.

Հակառակականութիւն s. ant-

Հակառակ a. qui contredit, contradicteur.

Հակառակ s. contradiction,

ակառնեղային. a. antifevreux.
 ակառքային. a. antarctique;
 — բերեալ շրջանակ, pôle, cercle —, [contraire.
 ակացոյց. s. démonstration
 ակապարձ. s. contrôle, preuve.
 ակապրադիսեան. a. méd. antisiphilitique.
 ակաքարո. s. contrepoids.
 ակաքիստոնեական. a. anti-chrétien. [clésiastique
 ակեկեղեցական. a. antiec-
 ակեցին. va. pencher, incli-
 ner, faire pencher, courber.
 ակիլ. vn. pencher, se pencher,
 s'incliner, se courber, céder; fig.
 pencher; avoir du penchant.
 ակընդդէմ. a. opposé, contre,
 contradictoire.
 ակընկերական. a. antisocial.
 ակընկերական. a. s. an-
 tisocialiste. [non-sens.
 ակիմաս. a. contradictoire; s.
 ակիմաստօսական. a. an-
 tiphilosophique. [cinct, précis
 ակիւր. a. bref. concis, suc-
 ակոռնայ. a. contraire; s. an-
 tipode. [անգ.
 ակոռնայ. V. Անդրիս-
 ակում. s. déclinaison, inclinaï-
 son, inclination, obliquité; fig.
 penchant, inclination, pente: —
 ծրի խաւարման, obliquité de l'é-
 cliptique; — ունեւալ, pencher,
 avoir du penchant.
 ակառք. s. bot. groseille.
 ակառքիկ. s. bot. groseillier.
 ակառ. s. lacs, lacets, attrape,
 piège, embûches.
 ակառ. a. qui participe à, par-
 ticipant; — բաւալ, participer à,
 avoir part à, communiquer, avoir
 sa part de; — բեւել, faire part,
 faire partager, communiquer; —
 առնել, communier, recevoir la
 communion.

Հաղորդական. a. communica-
 tif; communicable; communiant.
 Հաղորդականութիւն. s. phys.
 conductibilité.
 Հաղորդակից. V. Հաղորդ.
 Հաղորդականական. a. de com-
 munication; — դիւրութիւն, fa-
 cilité —.
 Հաղորդակցիլ. vn. communi-
 quer, être en communication, en
 relation avec qn.; participer à,
 avoir part à.
 Հաղորդակցութիւն. s. com-
 munication, participation; — ու-
 նեւալ, être en communication,
 être en relation, en rapport; ա-
 դամ —, libre pratique.
 Հաղորդատւ. V. Դիւրաւա-
 դորդ.
 Հաղորդատւի. s. ciboire.
 Հաղորդատւ. a. conductible,
 bon conducteur. [ductibilité.
 Հաղորդատւութիւն. s. con-
 Հաղորդելի. a. communicable.
 Հաղորդել. va. communiquer,
 transmettre, faire part de, don-
 ner communication de; commu-
 nifier, administrer le saint sacre-
 ment de l'Eucharistie.
 Հաղորդեցին. V. Հաղորդել.
 Հաղորդիլ. vn. communiquer,
 se communiquer, prendre part
 à, participer à, partager avec,
 être en rapport; communiquer,
 avoir communication; commu-
 nifier, recevoir la communion.
 Հաղորդիչ. s. phys. conducteur,
 bon conducteur; վատ —, mau-
 vais conducteur
 Հաղորդող. s. communiant.
 Հաղորդութիւն. s. communica-
 tion, participation, rapports; com-
 munion; առաք —, la sainte Eu-
 charistie; — առնել, communier,
 recevoir la communion; դռնեկա-
 կան —, communion pascalle.

Հաղորդուիլ. V. Հաղորդիլ.

Հան a. content, satisfait, consentant; s. contentement, satisfaction.

Հանուր. s. bot. seigle.

Հանաւթ. s. bot. houx.

Հանելի. a. agréable.

Հանելիւրիւն. s. agréabilité.

Հանեցնել. va. conten'er. satisfaire.

Հանեցուցից. a. satisfaisant.

Հանիլ. vn. être content, satisfait de, se satisfaire, se plaire à, se complaire dans ou en, agréer, trouver bon, acquiescer, approuver, applaudir à, juger bon, à propos; daigner.

Հանոյ. a. qui plaît, agréable, satisfaisant; — ըլլալ, être agréable, plaire. agréer; — չըլլալ, déplaire; — Թուեցաւ անոր, il lui a plu, il jugea à propos, il trouva bon.

Հանոյալի. } a plein d'agrément, agréable.

Հանոյալիւր. } a. agréable à entendre.

Հանոյական. a. agréable.

Հանոյականութիւն. s. agrément. [bienveillant.

Հանոյականաւոր. a. complaisant,

Հանոյականաւորութիւն. s. complaisance; առ ի —, par —.

Հանոյամոյ. a. adonné aux plaisirs.

Հանոյանայ. vn. plaire, être agréable; consentir, approuver.

Հանոյատէր. a. qui aime les plaisirs.

Հանոյատես } a. agréable à la vue, charmant. [աւր.

Հանոյաւոր. V. Հանոյական.

Հանոյացնել. va. rendre agréable, faire agréer.

Հանոյութիւն. s. satisfaction, contentement; consentement, bonne volonté, complaisance.

Հանոյք. s. bonne volonté, bon plaisir, gré, agrément, plaisir; caprice, arbitre, fantaisie; ըստ հաճոյս, au gré, à discrétion; négligemment; գործել ըստ հաճոյս, agir à son gré, à leur fantaisie, à leur gré, à leur mode.

Հանութիւն. s. agrément, contentement, satisfaction, gré; agrément, approbation, consentement, aveu. acquiescement, adhésion; առանց ըստ — Թեան, sans votre consentement; հաճութեամբ, volontiers. [dération.

Համ. s. saveur, goût; frein, mo-

Համաբան. a. qui tient le même langage, qui est d'accord; concordant, analogue.

Համաբանել. vn. tenir le même langage, s'accorder.

Համաբանութիւն. s. accord, intelligence, unanimité

Համաբարբառ. a. concordant, unanime; s. concordance de la Bible, harmonies.

Համաբարդ. a. aggloméré.

Համաբարդել. va. agglomérer.

Համաբարդութիւն. s. agglomération.

Համաբարդ. a. qui a le même caractère, d'un naturel semblable.

Համաբնակ V. Բնակակից.

Համաբնակից. V. Բնակից.

Համաբնեայ. a. de même nature; consubstantiel.

Համաբնութիւն. s. la même nature; consubstantialité.

Համաբոյւր. a. tout, entier, complet, total

Համաբոյժ. a. qui guérit tout; — դեղ, panacée.

Համաբուն. a. de même nature.

Համազիր. V. Համագրութիւն.

Համագոյ. } a. consubs-
Համագոյակամ. } tantiel; հա-
Համագոյակից. } մագոյ, tous
 les êtres, toutes les créatures;
 toute la nature.
Համագոյակաւ. adv. consubs-
 tantiellement. [tantialité.
Համագոյութիւն. s. consubs-
Համագործ. a. s. coopérateur.
Համագործութիւն. s. coopération.
Համագումար. a. rassemblé,
 réuni ensemble, universel, géné-
 ral; adv. ensemble, tout ensem-
 ble, tous ensemble.
Համագունդ. a. réuni en une
 seule troupe, attroupé, rassem-
 blé; adv. en une seule troupe,
 ensemble, tout ensemble, en masse.
Համագրաւել. va. accaparer.
Համագրաւիչ. s. accapareur.
Համագրաւութիւն. } s. accapa-
Համագրաւում. } rement.
Համագրել. vn. composer.
Համագրութիւն. s. pasigraphie.
Համադամ. a. exquis, délicieux,
 succulent, savoureux, délicat;
 — ք, mets délicats ou recherchés,
 friandises.
Համադամաւոր. a. friand.
Համադաս. a. de la même classe,
 du même rang.
Համադասել. va. ranger en-
 semble, coordonner, mettre sur
 le même rang, dans la même
 classe, regarder comme.
Համադասել. vn. être mis en-
 semble, au même rang, dans la
 même classe.
Համադեղ. s. panacée.
Համադիր. a. symétrique.
Համադրական. a. synthétique.
Համադրապէս. adv. synthéti-
 quement.
Համադրութիւն. s. synthèse.
Համադարմ. a. qui est de la
 même race.

Համադրապ. a. occupé ensemble.
Համադրապիւն. a. de toute la
 nation, international, universel.
Համադրեալ. s. uniforme.
Համադրի. a. qui est de la même
 nation, national; parent; homogène.
Համադրութիւն. s. nationalité;
 parenté; homogénéité.
Համադրի. s. qui est de la même
 nation ou race, parent.
Համադրոյ. a. égal, pareil.
Համադրիւն. V. Համադրի.
Համադոր. a. égal en forces,
 également puissant; équivalent,
 adéquat; — քաւ, être également
 puissant, être équivalent, équi-
 valoir. [lance.
Համադորութիւն. s. équiva-
Համադրի. a. du même nombre,
 égal. [trône.
Համադաւ. a. qui partage le
Համադոյ. s. congrès.
Համալեզու. a. qui parle la
 même langue. [culté.
Համալեզուութիւն. s. université, fa-
Համալեզուական. a. s. uni-
 versitaire.
Համալսման. va. réunir en-
 semble, assembler, rassembler.
Համալսման. vn. s'assembler,
 se rassembler. [semblée.
Համալսմանութիւն. s. réunion, as-
Համալսմանի. V. Համալսման.
Համալսման. a. qui est du même
 avis, unanime; partisan, adhé-
 rent; քաւ, être du même
 avis, d'accord.
Համալսողութիւն. s. intelli-
 gence, union, accord, համալս-
 յոյթեմք, adv. unanimement.
Համալսորհ. Համալսորհուրդ.
 V. Համալսող.
Համալսում. V. Համալսող.
Համալսում. } s path. con-
Համալսումութիւն. } gestion.
Համալսում. a. qui est d'accord,

en harmonie, concordant, analogue.

Համածին. a. né avec un autre, jumeau; syngénèse. naturel. [rents.

Համածնող. a. qui a les mêmes parents. Համակ. adv. tout, tout entier, entièrement, totalement; seulement; toujours; — դրամագրակ, tout incrusté

Համակամ. a. qui a la même volonté, unanime, résigné.

Համակամիլ. vn. être unanime, s'accorder; se résigner.

Համակամութիւն. s. unanimité, accord, bonne intelligence.

Համակարգ. a. placé dans le même ordre correspondant.

Համակարգիլ. va. placer dans le même ordre.

Համակարգութիւն. s. système.

Համակարիւ. a. qui est affecté de la même manière. qui est sujet aux mêmes passions; compatissant, sensible.

Համակարծիւ. a. qui partage l'opinion, qui est du même avis; — բաւ, partager l'opinion, être du même avis, de la même opinion.

Համակրեմ. a. coreligionnaire.

Համակեաց. a. qui vit en société.

Համակեդրոն. V. Համակենդրոն.

Համակիլ. va. affecter, combler, remplir, enduire, couvrir, enfoncer. [homocentrique.

Համակենդրոն. a. concentrique,

Համակերպ. a. qui a la même forme, conforme; résigné

Համակերպիլ. vn. se conformer, se résigner.

Համակերպութիւն. s. conformité; résignation.

Համակերպ. s. toutes les créatures, tous les êtres.

Համակիլ. va. s'affecter, se remplir, se combler, être pénétré,

se couvrir, se revêtir, s'enfoncer; խոր անկողութեամբ մէջ համակուած, pénétré d'une tristesse profonde; Բարեկութեամբ մէջ —, s'abandonner à la tristesse.

Համակիր. a. sympathique.

Համակօշ. a. du même poids.

Համակօռիլ. va. ballancer.

Համակործան. a. qui ruine tout ensemble, qui détruit entièrement; entièrement détruit; — քանդակ, ruine complète; — կորուստ, perte totale. [fait tout périr.

Համակորոյս. a. qui perd, qui

Համակօրիլ. V. Համակիլ. [thie.

Համակրալիր. a. plein de sympathie.

Համակրեան. a. sympathique.

Համակրեմ. s. sympathie

Համակրեիլ. a. sympathique.

Համակրիլ. vn. sympathiser.

Համակրոյ. a. sympathique,

sympathisant.

Համակրութիւն. s. sympathie;

հեղ — ունիւմ, j'ai de la — pour lui. [nairé.

Համակրոն. a. s. coreligion-

Համահաղոյն. adv. ensemble,

à la fois, en même temps.

Համահուն. a. unanime; — հա-

ւանութեամբ, unanimement, à

l'amiable, d'un commun accord.

Համահամ. a. délicieux, exquis.

Համահայր. a. qui est du même

père; — եղբայր frère consanguin; — քուք, sœur consanguine.

Համահասնոր. a. uniforme en

vêtement, revêtu de la même

manière.

Համահասակ. V. Համակերպից.

Համահարգ. s. aide de camp.

Համահասարակ. a. tout à fait

égal. [թիլ.

Համահասակիլ. V. Համակերպ.

Համածայն. a. qui est d'accord,

à l'unisson, conforme; qui est

d'accord, unanime.

Համաձայնեցնել. va. accorder, rendre d'accord; accommoder.

Համաձայնիլ. vn. être d'accord, à l'unisson; être ou tomber d'accord, s'accorder, se conformer.

Համաձայնող. a. accommodant.

Համաձայնութիւն. s. accord, harmonie, unisson, consonnance, concordance; fig. accord, unanimité, union; gram. accord.

Համահաւակ. a. entièrement consumé; qui consume tout, épidémique; — *հիւանդութիւն*, épidémie; s. épidémie.

Համամայր. a. né de la même mère; — *հղաւթ*, frère utérin.

Համամիտ. a. qui est du même avis, qui entre dans les vues de qn., unanime; *սէկուհ* — *ըլլալ*, abonder dans le sens de qn., être de son avis, partager ses sentiments, tomber ou être d'accord, entrer dans ses vues, dans toutes ses vues, être d'un parfait accord.

Համամտութիւն. s. conformité d'avis, de sentiments, commun accord, unanimité. [même toit.

Համայար. a. réuni sous le

Համայն. a. tout, tous. [érudit.

Համայնագէտ. a. s. qui sait tout,

Համայնագիտակ. a. encyclopédique, — *բառարան*, encyclopédie.

Համայնագիտական. a. encyclopédique. [clopédie.

Համայնագիտաբան. s. ency-

Համայնապատկեր. s. panorama.

Համայնապատմ. a. qui raconte tout, où tout est raconté; encyclopédique.

Համայնաքինք. V. **Համաքինք.**

Համայնացոյց. s. panorama.

Համայնաւեր. a. qui ravage ou détruit tout.

Համայնութեամբ. } adv. partout.

Համայնութեամբ. }

Համայնք. s. le public, tout le monde

Համանիտ. V. **Համանիտ.**

Համանիւթ. a. de la même matière.

Համանկար. s. panorama.

Համանման. a. égal, pareil, semblable; imitateur; conforme, analogue; adv. également, pareillement.

Համանմանակի. (V. **Համան-**

Համանմանիակ.) **ման.** a.

Համանմանի.

Համանմանութիւն. s. similitude, conformité, analogie.

Համանօտ. a. qui a le même signe; synonyme.

Համանօտանակ. a. qui a la même signification, synonyme. [nymie.

Համանօտանկութիւն. s. syno-

Համանուն. a. qui porte le même nom, homonyme. [même nom.

Համանունաբար. adv. sous le

Համանունութիւն. s. homonymie; équivoque. [but.

Համանուպատկ. a. qui a le même

Համաօրհ. s. tout le monde, le public.

Համաօրհաւոր. a. fait par tout le monde, universel, général.

Համաօրհաւորական. a. qui concerne tout le monde, universel,

général, commun; cosmopolite; compatriote [խորհալկան.

Համաօրհաւորի. V. **Համաօ-**

Համաօրհաւորի. a. s. qui est du même pays, compatriote; uni-

versel.

Համաօրհաւորի. s. union de

sentiments, unanimité.

Համաօրհ. a. qui est de même

avis, de même sentiment, unanime.

Համաչափ. a. qui a la même

mesure. qui est de la même me-

sure, proportionné, symétrique;

commensurable.

Համաչափական. a. proportionné, symétrique; commensurable.

Համաչափութիւն. s. proportion, symétrie; commensurabilité.

Համալայծառ. a. tout à fait brillant, éclatant, resplendissant.

Համալացօցն. a. qui a la même fonction, collègue. [pondant.

Համալացասխան. a. corres-

Համալացասխանել. vn. correspondre.

Համալացասխանիչ. } a. cor-
Համալացասխանող. } respon-

Համալացիւ. a. également honoré, égal en honneur, en dignité.

Համալացկիւր. s. panorama.

Համալացօցն. a. tout à fait convenable, apte, correspondant.

Համալացանութ. s. encyclopédie.

Համալացանութիւն. s. égalité d'honneur, de considération.

Համալացառ. a. solidaire.

Համալացառութիւն. s. solidarité

Համալացարկան. a. qui en vironne de tout les côtés; — *վիճ*, le chaos.

Համալցից. a. qui détruit, qui extermine tout; — *կործանում*, destruction totale; — *ըլկել*, détruire tout, exterminer; — *ըլլալ*, être détruit, exterminé entièrement.

Համալցունց. V. **Համալցից.**

Համառօ. a. bref, abrégé, concis, succinct, précis, sommaire, court; — ou — *կիցական*, adv. brièvement, en abrégé, succinctement, en raccourci, sommairement; s. abrégé, précis, sommaire.

Համառօցագիծ. a. tracé brièvement, succinct.

Համառօցագիր. a. écrit brièvement, en abrégé.

Համառօցագրիչ. va. écrire en abrégé, résumer. [viation.

Համառօցագրութիւն. s. abrégé.

Համառօցակի. } V. **Համառօցագրիչ.**

Համառօցակ. } a. abrégé; résumer.

Համառօշի. } adv. brièvement,

Համառօշիք. } en abrégé, avec concision, sommairement, en peu de mots, en quelques mots

Համառօշութիւն. s. brièveté, concision; abréviation; abrégé, sommaire, extrait, précis, résumé.

Համահագն. a. qui mange à la même table.

Համահեռ. a. du même genre, homogène; congénère.

Համահեռութիւն. s. homogénéité.

Համահեռիւ. a. produit de la même semence.

Համահեռուն. a. d'une commune origine. [mour.

Համահր. a. épris d'un égal a-

Համալու. } a. panslave;

Համալուական. } s. pansla-

Համալուեան. } viste.

Համալուութիւն. s. panslavisme.

Համահունդ. } a. nourri, élevé

Համահուն. } ensemble.

Համահալմ. s. bot. lychnide.

Համահեղադար. } a. constel-

Համահեղան. } lé.

Համահեղանութիւն. V. **Ստեղծութիւն.** [théisme.

Համահալմանութիւն. s. panslavisme.

Համահալմ. a. répandu partout; — *ծաւալիլ*, se répandre partout; s. bot. V. **Համահալմ.**

Համալիկ. adv. d'un commun aveu.

ամսաշաբաթի մոխարիս -
յրալիս ամսաշաբաթի. s. at-
is.

ամսաշաբաթ. s. répandu par-
out, universel; — Ծով, océan; —
դ, atmosphère; — աշխարհա-
պ, mappemonde.

ամսաշաբաթ. a. qui est de la
même espèce, semblable, conforme.

ամսաշաբաթ. s. panorama.

ամսաշաբաթ. s. panorama.

ամսաշաբաթ. a. qui a le même type,
onforme, pareil.

ամսաշաբաթ. a. qui a le même âge.
le même âge.

ամսաշաբաթ. V. Ծովաշաբաթ.

ամսաշաբաթ. a. qui bat, qui bat-
ent en même temps, à l'unisson.

ամսաշաբաթ. s. compte, calcul, énu-
mération, numération, dénom-
mération; nombre; compte, exa-
men, inventaire, état; compte,
stime, considération, rang; red-
dition de comptes; comparaison;
թոն; ի —, ou — pour, à cause
de; աստ —; pour cela; — աս-
տից, demander compte; —
աստ, rendre compte; être respon-
sable; — աստից, prendre leçon.

ամսաշաբաթ. s. régisseur, comp-
table. [tabilité.

ամսաշաբաթ. s. comp-

ամսաշաբաթ. s. censeur.

ամսաշաբաթ. s. censure.

ամսաշաբաթ. s. contrôleur, vé-
rificateur des comptes.

ամսաշաբաթ. s. contrôle.

ամսաշաբաթ. a. qui rend compte.

ամսաշաբաթ. s. compte
endu; reddition de comptes.

ամսաշաբաթ. s. compteur à gaz.

ամսաշաբաթ. a. censé, réputé; cru,
considéré. [ler.

ամսաշաբաթ. va. compter, calcu-

ամսաշաբաթ. } a. équivalent:

ամսաշաբաթ.

Համարի. vn. compter, calcu-
ler, supputer; considérer, esti-
mer, regarder comme, penser,
juger, présumer, réputer, croire,
attribuer, supposer; passer pour,
être réputé pour; լաւ —, préférer,
aimer. քիչ —; արժանաւոր —,
apprécier; առ ոչինչ —, comp-
ter pour rien, ne tenir aucun
compte, faire peu de cas de, mé-
priser.

Համարի. s. numérateur; comp-
teur; chapelet.

Համարի. a. qui est du même
sang, consanguin; s. frère, sœur,
parent.

Համարի. a. franc, hardi li-
bre, sans façon; adv. franche-
ment; hardiment, librement, a-
vec hardiesse, ouvertement, en
liberté, en toute liberté. avec fran-
chise, carrément, hautement, pu-
bliquement.

Համարի. V. Համար-
ի. [անկ. adv.

Համարի. V. Համար

Համարի. a. qui
parle franchement, franc, libre;
adv. avec franchise, librement, hau-
tement. [plus hardi.

Համարի. a. plus franc,

Համարի. a. le front
levé, avec assurance.

Համարի. a. qui a son
franc parler, qui parle libre-
ment, avec franchise, avec har-
diesse; — ըլլալ, avoir son franc
parler, parler avec franchise,
parler librement, hardiment, en
toute liberté, dire franchement.

Համարի. s. li-
berté dans le langage, franc par-
ler, franchise.

Համարի. a. qui
regarde librement.

Համարի. a. adv. d'une

voix libre, librement, franchement; — *ազատաւ*, hautement, publiquement.
Համարձակապէս. V. *Համարձակ*. adv.
Համարձակեցնել. va. enhardir, rendre hardi, donner de la hardiesse, de la franchise, du courage, rassurer, mettre qn. à son aise; permettre.
Համարձակիլ. vn. s'ehardir, avoir la hardiesse de, prendre la liberté de, avoir le courage de, oser, se permettre de.
Համարձակիլ a. qui enhardit.
Համարձակութիւն s. franchise, hardiesse, aplomb, liberté; — *առնել*, prendre la liberté de; *շատ* — *առնել*, prendre trop de liberté; V. *Համարձակ*. adv.
Համարոյ s. compteur, arithmétique.
Համարոյական a. arithmétique.
Համարոյութիւն s. arithmétique.
Համարուած V. *Համարեալ*.
Համարուես a. qui a le même métier, le même art, collègue.
Համարուիլ V. *Համարիլ*.
Համարում s. estime, cas, considération, réputation; — *առնել*, estimer, considérer, faire cas de; — *չառնել*, ne pas estimer, ne faire aucun cas.
Համացիլ a. qui est de la même race; homogène, congénère.
Համացիկութիւն s. descendance d'une race commune, parenté; homogénéité. [gloire.
Համապատ a. qui a la même
Համապապագի s. concitoyen.
Համապապագիւթիւն s. concitoyenneté. [à pas égal.
Համաբայ adv. aux mêmes pas;
Համաբանակ a. aliquote.
Համբակ s. enfant, fils, garçon;

apprenti; écolier, disciple; adj. nouveau, novice, inexpérimenté.
Համբակութիւն s. apprentissage; inexpérience.
Համբանալ vn. s'élever, monter, se soulever, se lever.
Համբար s. magasin, dépôt, grenier; provision, munitions, vivres, fourniture, approvisionnement, avitaillement.
Համբարմու s. approvisionneur fournisseur.
Համբարակ s. fournisseur; réservoir, dépôt, magasin.
Համբարակապետ s. intendant, fournisseur, approvisionneur, pourvoyeur.
Համբարակիլ V. *Համբարիլ*.
Համբարան s. anat. matrice; V. *Համբարանց*.
Համբարանց s. entrepôt, magasin, grange, grenier.
Համբարանցի s. gardien d'entrepôt, magasinier.
Համբարիլ va. faire provision, approvisionner, avitailler, ravitailler, magasiner; mettre en réserve, serrer, amasser, accumuler.
Համբարում s. élévation, ascension; l'Ascension.
Համբարոյ V. *Համբարանց*.
Համբարու s. gnome.
Համբարակ V. *Համբարակ*.
Համբաւ s. renommée, réputation, renom, vogue, célébrité.
Համբաւաբեր a. porteur de nouvelles.
Համբաւանեց a. renommé,
Համբաւաւոր fameux, célèbre.
Համբաւիլ va. célébrer, rendre célèbre; divulguer; ébruiter. rendre public, faire connaître partout.
Համբաւալիլ vn. devenir célèbre; être divulgué, s'ébruiter.

Համբերական. } a. patient, en-
Համբերաւոր. } durant.

Համբերաւորութիւն. s. action
 d'être endurant, longanimité

Համբերի. vn. avoir patience,
 de la patience, patienter, pren-
 dre patience. endurer, souffrir,
 supporter; *որ Համբերեցէ ին-
 քան. նա կեցցէ*, celui qui per-
 sévéra jusqu'à la fin sera sauvé.

Համբերող. a. patient, endurant.

Համբերութիւն. s. patience; —
ունենալ, avoir —, de la —, —
կորսնցնել, perdre —, s'impati-
 enter; *ը կորսնցնել թաւ*, faire
 perdre —. pousser à bout; — *ս
 կը Համտի*, lui — m'échappe.

Համբոյր. s. baiser. fig. doux, *ճեղու* —
 թաւ, donner un baiser, des bai-
 sers à qn.: — *Յուդայի մասնի*,
 baiser de Judas, de traître.

Համբաւ. adv. entièrement, tout
 à fait.

Համբուախառն. adv. avec des
 baisers.

Համբուաւոր. a. usé par des
 baisers.

Համբուաւոր. a. qui aime à
 baiser, baiseur; affable, pacifique.

Համբուել. va. baiser, couvrir
 de baisers; *իմար* —, se baiser.

Համբուելի. a. digne d'être
 baisé.

Համբուելի. va. baisoter.

Համբուում. s. baisement.

Համեղ. a. savoureux, délicieux.

Համեղաւոր, Համեղաւորաւ.

a. exquis, agréable au goût, sa-
 voureux, délicieux.

Համեղանդ. vn. devenir sa-
 voureux, exquis.

Համեղացնել. va. rendre sa-
 voureux, exquis.

Համեղութիւն. s. bon goût, sa-
 veur exquise, goût agréable.

Համեղ. s. bot. amome; V. *Հա-
 մեղմեղ.*

Համեղմեղ. s. épices, aromates;
 sauce, assaisonnement.

Համեղմեղ. s. saucière.

Համեղմա. prép. selon, d'après,
 conformément à, conforme à,
 suivant. [*տալեմեղ.*

Համեղմաւոր. V. *Համեղմա-*

Համեղմաւոր. a. proportion-
 nel, analogue; comparatif, com-
 paré; — *անդամողնութիւն*, a-
 natomie comparée; *միջին* —, arith.
 moyenne proportionnelle; *խոտոր*
 —, inversement proportionnelle;
 — *ծանրութիւն*, phys. densité.

Համեղմաւորութիւն. V. *Համեղմա-*

տալեմեղ.
Համեղմաւ. va. comparer, con-
 fronter; proportionner; *զրու-
 մը* —, collationner.

Համեղմաւի. a. comparable.

Համեղմաւի. vn. se comparer;
 se proportionner.

Համեղմաւորութիւն. s. compari-
 son; proportion, analogie, rap-
 port, harmonie, symétrie; math.
 proportion; — *զրոյ*, collation;

— *իմար*, proportionnellement,
 en proportion, à proportion, pro-
 portion gardée; comparativement,
 en comparaison, par compari-
 son, par rapport, relativement.

Համեղմաւոր. a. assaisonné, a-
 romatique.

Համեղմաւորի. V. *Համեղմեղ.*

Համեղմեղի. s. bishöf.

Համեղի. va. assaisonner; aro-
 matiser, épicer; — *աղով*, sau-
 poudrer avec du sel.

Համեղիդ. V. *Համեղմեղ.*

Համեղի. s. assaisonneur.

Համեղուի. s. bot. vanille.

Համեղում. } V. *Համեղմեղ.*

Համեղ.

Համեղ. a. modeste, modéré, retenu.

- Համեսաբար.** adv. modeste-
ment, avec modestie.
Համեսանալ. vn. être modeste.
Համեսաւոյն. a. modeste.
Համեսաւոյն. a. élevé avec
modestie, modeste. [deste.
Համեսացնել. va. rendre mo-
Համեսապաշտ. a. modeste,
chaste, pudique.
Համեսութիւն. s. modestie,
modération, retenue.
Համեսօրէն. adv. modestement.
Համես. s. selle, bât.
Համեսագործ. s. sellier.
Համեսագործութիւն. s. sellerie.
Համեսարան. s. sellerie.
Համեսել. va. seller, bâter.
Համերամ. V. Երամութիւն.
Համերաջ. a. solidaire; uni,
d'accord. [rement.
Համերաջաբար. adv. solidai-
Համերաջութիւն. s. solidarité.
Համերգ. } s. symphonie,
Համերգութիւն. } concert.
Համերգագիր. } s. symphoniste.
Համերգակ. }
Համերգական. a. symphonique.
Համընթաց. a. qui marche en-
semble.
Համիմաս. a. dans le même sens.
Համիպատկան. a. panisla-
mique. [misme.
Համիպատկութիւն. s. panisla-
Համիարգ. V. Համահարգ.
Համհօրեայ. V. Համահայր.
Համոզակեր. a. persuasif; - **ը-**
լալ, persuader, fléchir.
Համոզել. va. persuader, entrai-
ner par la persuasion.
Համոզիչ. }
Համոզկեր. } a. persuasif.
Համոզող. }
Համոզողական. a. persuasif.
Համոզուիլ. vn. se persuader,
être persuadé. [tion.
Համոզում. s. persuasion, convic-
- Համոզում.** a. persuasif.
Համոյթ. spl. choses modérées
Համոյութիւն. s. pansla-
visme. [tion.
Համսես. s. dégustateur; degusta-
Համսեսել. va. déguster.
Համսեսութիւն. s. dégustation.
Համր. a. muet; — **ըլալ.** être
muet.
Համրախալ. s. sourd muet.
Համրանալ. vn. devenir muet,
perdre la parole.
Համրացնել. va. rendre muet,
Համրել. va. compter.
Համրիլ. V. Համրանալ.
Համրիչ. s. chapelet.
Համրով. a. compté.
Համրոց. s. chapelet.
Համրութիւն. s. état d'une per-
sonne muette, mutisme.
Համրուիլ. vn. être compté.
Համօրէն. a. tout, total, entier;
adv. tout entier, totalement, en-
tièrement.
Հայ. s. a. arménien; **ի** —, en
arménien; **ի** — **լեզու,** ou **բար-**
բառ. en langue arménienne;
Թարգմանել ի—լեզու ի—բան,
traduire en arménien, en langue
arménienne; **Հայթ** ou **Հայեր,**
les Arméniens; **Հայթ** l'Arménie.
Հայաբար. adv. à l'arménienne,
comme un arménien.
Հայաբարբառ. a. qui parle la
langue arménien, en langue ar-
ménienne. [mériens.
Հայաբնակ. a. habité par les Ar-
Հայագէտ. s. arméniste, arménisant.
Հայագիտութիւն. s. arménisme.
Հայագիր. a. en caractères ar-
mériens.
Հայազունից. a. composé par les
Arméniens; s. troupe arménienne.
Հայադաւան. a. qui a la pro-
fession, la politique, les mœurs
des Arméniens.

Հայադրոօ. s. drapeau arménien.

Հայազարմ. } V. Հայկազն,
Հայազն. }

Հայալեզու. a. en langue arménienne.

Հայալից. a. plein d'Arméniens.

Հայախառն. a. mêlé d'arménien.

Հայախնամ. a. qui a soin des Arméniens; soigné par les Arméniens

Հայախոսիք. V. Հայախոս.

Հայախոս. a. qui parle l'arménien.

Հայածին. } a. né d'un Ar-
Հայածնունդ. } ménien.

Հայակուն. a. arménien.

Հայակոյս. a. composé, réuni par des Arméniens.

Հայածեալ. a. de forme arménienne.

Հայածեմար. a. qui honore les Arméniens; honoré par les Arméniens

Հայաճախառ. a. qui outrage les Arméniens.

Հայանալ. vn. s'arméniser, devenir arménien. [Arménien.

Հայանման. a. semblable à un

Հայանուհ. a. qui porte le signe d'Arménie; — դրօշ. V. Հայադրօշ.

Հայաուս. s. où il y a beaucoup

Հայապատկան. a. ce qui concerne l'arménien ou l'Arménie.

Հայառեալ. a. de la race arménienne, Arménien.

Հայառեր. } a. issue d'Ar-
Հայառերունդ. } ménien, Arménien.

Հայառեր. a. s. qui aime les Arméniens, philarmène, arménophile. [nique.

Հայառերակուն. a. philarmé-

Հայառերակութիւն s. philarménie.

Հայառիք. a. qui a un cœur arménien.

Հայաստան. s. l'Arménie.

Հայաստանցի. a. qui habite l'Arménie, habitant d'Arménie.

Հայաստանեայց. s. les Armé- niens.

Հայաստանցի. s. Arménien;

Հայալայիկ. a. digne d'un Ar- ménien, des Arméniens.

Հայասառ. V. Հայազոր.

Հայառիւն. a. qui a le sang arménien.

Հայացեալ. a. arménisé.

Հայացի. a. arménien.

Հայացնել. va. arméniser.

Հայացուիլ. vn. s'arméniser, devenir arménien.

Հայգոյժ. s. la triste nouvelle arménienne, d'Arménie.

Հայեացք. s. regards; vue.

Հայեկապառնութիւն. V. Հայեկապառնութիւն.

Հայեկապառնութիւն a. catoptrique.

Հայեկապառնութիւն. s. catoptrique.

Հայեկապոռն. s. miroitier.

Հայեկապարդ. a. orné de glaces.

Հայեկապառ. a. entouré de glaces.

Հայեկապառնառ. s. miroitier.

Հայեկապառնառութիւն. s. miroiterie.

Հայիկ. s. miroir, glace; a. visible, observable.

Հայիկ. s. lune.

Հայիկիւն. adv. en arménien; a. arménien; — կը խօսի՞ք, parlez-vous arménien?

— գիտե՞ք, savez-vous l'arménien! — սովորիլ, apprendre étudier, l'arménien;

— Թարգմանիլ. traduire en arménien; — գիր, l'écriture arménienne;

— տառք, les lettres arméniens, les caractères arméniens;

— շեղու. դպրութիւն, la langue, la littérature arménienne.

Հայերէնագէտ. s. arméniste.

Հայերէնագիտութիւն. s. con-

naissance de l'arménien, philologie arménienne. [ménien.
Հայերէնախօս. a. qui parle l'ar-
Հայեցական. a. contemplatif.
Հայեցակէ. s. point de vue.
Հայեցի. V. **Հայեցի.**
Հայեցիկ. a. qui sert à voir, à regarder.
Հայեցող. s. contemplateur.
Հայեցողական. a. contemplatif.
Հայեցողութիւն. s. contempla-
 tion.
Հայեցում. s. coup d'œil, re-
 gard, vue; aspect, spectacle; *ան-
 յողովող* —, regard fermie, as-
 suré.
Հայեցութիւն. } V. **Հայեց-**
Հայեցում. } **ում.**
Հայրայրանք. V. **Հայրապ-**
րանք.
Հայրայրի. V. **Հայրապրի.**
Հայրայրիչ. } s. fournisseur,
Հայրայրող. } pourvoyeur.
Հայրապրանք. s. vivres, provi-
 sion, préparatifs; — *կենաց*, sub-
 sistances, moyens de vivre.
Հայրապրի. vn. procurer, pour-
 voir, fournir, subvenir à une dé-
 pense, aux besoins, gagner.
Հայիկ. } s. petit Arménien.
Հայուիկ. }
Հայի. vn. regarder, jeter les
 yeux, jeter des regards, voir; di-
 riger son esprit, son attention
 vers qch., être attentif, remar-
 quer, observer, considérer, envi-
 sager; regarder, s'adresser, ten-
 dre à, appartenir, être relatif à,
 concerner, avoir rapport à; mi-
 rer, viser; se porter, aspirer à;
 avoir la vue, être exposé.
Հայի. V. **Հայիկ.**
Հայկաբան. a. s. arméniste, qui
 parle, qui écrit l'arménien pur.
Հայկաբանութիւն. s. arménien
 pur, arménisme.

Հայկաբար. adv. comme Haig,
 bravement, courageusement, va-
 leureusement.
Հայկաբարմ. a. de la race de
 Haig, arménien.
Հայկազեան. }
Հայկազն. } a. haïganien,
Հայկազեանայ. } arménien; *Հայ-*
Հայկազեան. } *կազանք*, les
Հայկազուն. } Arméniens.
Հայկական. a. haïganien, armé-
 niën; — *լեզու*, la langue armé-
 nienne.
Հայկառէն. a. construit par Haig.
Հայկասիր. a. qui a le cœur
 de Haig, courageux, intrépide.
Հայկաւ. s. bol d'Arménie.
Հայկեան. a. arménien; — *գոհ*,
 la nation arménienne.
Հայհայական. a. blasphématoire,
 injurieux; — *խօսք*, propos —,
Հայհայանք. s. blasphèmes; in-
 jures, diffamations.
Հայհայի. va. blasphémer, pro-
 férer un blasphème, jurer, tenir
 de mauvais propos; injurier, mé-
 dire, diffamer.
Հայհայիչ. s. blasphémateur, ju-
 reur; V. **Հայհայական.**
Հայհայութիւն. s. blasphème,
 jurement; diffamation, injure,
 médisance.
Հայհույ. s. huée. [ménien.
Հայրդի. s. fils d'Arménien, Ar-
Հայրեւոր. spl. les Arméniens,
 la noblesse arménienne.
Հայութիւն. s. la nationalité ar-
 ménienne.
Հայուի. sf. Arménienne.
Հոյ. s. pâte
Հայր. s. père, papa; père, chef,
 fondateur; inventeur, auteur; père
 (titre donné aux prêtres religi-
 eux); — *ն Աթոռնիս*, le père Ar-
 sène; *գերապառիկ* —, révérend
 père; — *սուրբ*, saint père; *հա-*

հայր —, père spirituel; — *հայրապետական*, V. *հայրապետական*; — *հայրապետական* հայր, père du couple, de la patrie, des pères; — *հայր մայր*, le père et la mère, les parents; *որդի է հորի*, le père en fils; *հայր* —, comme un père; — *նախնայ*, — *երկուստեք* *գլխավոր* *լուսնայ*, le Père éternel, de miséricorde, des lunnieres; — *մեր*, Notre Père, le pater; *հայրք մեր*, nos pères, nos dieux, nos ancêtres; *Հայրք եկեղեցւոյ*, les Pères de l'Eglise. *այրաբանութիւն* s. patrologie. *այրաբար* adv. paternellement, en père, comme un père. *այրաբարայ* a. qui a le caractère de son père, qui ressemble à son père; comme un père, semblable à un père. *այրաբուն* a. paternel. *այրազիր* s. père adoptif. *այրախնամ* a. qui a un soin paternel; qui a soin de son père. *այրածին* a. né du père. *այրակամ* a. fait par la volonté du père. *այրական* a. paternel: — *որհուրդակ*, bénédiction paternelle. *այրակից* s. beau-père, père adoptif. [son père. *այրամիտ* a. qui respecte *այրանալ* vn. être, devenir père *այրանու* a. qui porte le nom de son père. [mique. *այրանունական* a. patrony *այրամորժ* a. qui est procédé du père. *այրապետ* s. patriarche, pontife. *այրապետական* a. patriarchal, pontifical. *այրապետանոց* } s. siège, ré *այրապետարան* } sidence d'un patriarche, d'un pontife.

Հայրապետութիւն s. patriarchat, pontificat. *Հայրասէր* a. qui aime son père. *Հայրասպան* s. parricide. *Հայրասպանութիւն* s. meurtre d'un père, parricide. *Հայրասեւ* a. qui hait son père. *Հայրաստեղ* a. qui est planté par le père. *Հայրասէր* V. *Հայրեհանուր*. *Հայրեհապաղութիւն* s. méd. nostalgie, mal du pays. *Հայրեհաբնակ* a. qui habite la patrie. [patrie. *Հայրեհաբայր* a. qui sent la *Հայրեհաբուն* s. indigène. *Հայրեհագէտ* qui connaît la patrie. *Հայրեհագիտութիւն* s. connaissance de la patrie. *Հայրեհադրժ* a. qui a trahi sa patrie. *Հայրեհազուրկ* a. privé de la patrie, sans patrie. *Հայրեհապաղութիւն* s. l'abandon de la patrie. *Հայրեհական* a. paternel; patrimonial; — *ստացուածք*, patrimoine. *Հայրեհամոլ* s. chauvin. *Հայրեհամոլութիւն* s. chauvinisme. [père. *Հայրեհանեց* s. qui a trahi son *Հայրեհանուր* a. voué, dévoué à la patrie. *Հայրեհապատմ* a. qui raconte les choses de la patrie. *Հայրեհասէր* s. qui aime sa patrie, patriote; *Հայրեհապետական* —, un vrai, dévoué patriote. [tique. *Հայրեհասիրական* a. patriotisme. *Հայրեհասիրութիւն* s. amour de la patrie, patriotisme. *Հայրեհասլոճ* a. qui venge son père, sa patrie.

Հայրենակենցաւքիւն. V. Հայրենաբաղձութիւն.

Հայրենաբաժնի. a. donné par le père, par les ancêtres; paternel.

Հայրենաւանդ. a. transmis par le père, par les ancêtres, héréditaire.

Հայրենաւոր. a. qui détruit sa patrie; a. paternel; natif, natal; — գաւառ. աշխարհ երկիր, pays natal, terre natale, foyers, patrie, pays de ses pères.

Հայրենիք. s. patrie, pays natal, lieu de la naissance; մէկը — էն վտարել, expatrier; — էն դուրս ելլալ, s'expatrier; յիշատակ հայրենեաց, le souvenir de la patrie; ինքզինքը — ին նուիրել, se dévouer pour sa patrie; ծառայել հայրենեաց, servir sa patrie, rendre des services à sa patrie.

Հայրենօգուտ. a. utile à la patrie.

Հայրիկ. s. petit père, papa.

Հայրութիւն. s. paternité.

Հայրօրէն. V. Հայրաբար.

Հայց. s. demande.

Հայցական. s. gram. accusatif.

Հայցել. va. demander en suppliant, implorer, solliciter, prier, postuler; շնորհ —, demander une faveur, une grâce; — օգնութիւն, réclamer, implorer du secours.

Հայցող. s. solliciteur, postulant.

Հայցում. } s. demande, solli-

Հայցում. } citation, prière.

Հայքար. s. minér. arménite, armenite.

Հան. V. Հանի.

Հանածոյ. s. minéral.

Հանապազ adv. toujours, à tout moment, constamment, continuellement [toujours].

Հանապազաբուլի. a. qui coule

Հանապազակիր. a. qui porte toujours; adv en portant toujours.

Հանապազաբուհո. V. Հանապազաբուլի.

Հանապազաբաժնի. a. qui tâche toujours, très actif, très assidu.

Հանապազաբանա. a. qui ment toujours. [étendu.

Հանապազաբարձ. a. toujours

Հանապազաբանա. a. qui se voit toujours; qui voit toujours.

Հանապազաբաժի. a. qui se change toujours.

Հանապազօր. a. quotidien, de chaque jour; continuuel, assidu; adv. toujours, continuellement, assidûment; — պատարագ, sacrifice perpétuel.

Հանապազօրդեայ, Հանապազօրդեան. V. Հանապազօր. a.

Հանապազօրդի. vn. continuer, persévérer, être assidu a, ne pas cesser de, ne pas interrompre.

Հանապազօրդի. s. continuateur, persévérant.

Հանապազօրդութիւն. s. assiduité continuation, persévérance, persistance, suite.

Հանապազօր. adv. toujours, tous les jours.

Հանապազօրեայ. a. quotidien, de tous les jours, journalier.

Հանգամանք. s. condition, état, nature, situation, disposition; circonstances, détails, particularités; manière, façon; modèle, preuve.

Հանգամանքօրէն. adv. avec toutes les circonstances.

Հանգամեկ. s. cotisation, contribution, écot, portion, — հաւանդ, symbole; — առաքելոց, le symbole des apôtres.

Հանգամակի. va. cotiser, se cotiser, boursiller; contribuer, aider.

Հանգամակութիւն. s. cotisation, écot, souscription.

սեղե. a. semblable, pareil, gal, conforme.

սեղիս. s. repos; délassement; création; aise, aisance, commodité, bien-être; repos, pause, élâche, halte, trêve; fig. tombeau; repos, sommeil, mort; a. ranquille, paisible, sage; — *սեղի*, prendre du repos, des déassements, se reposer; — *սեղի*, onner du repos, reposer; *հանգստեամբ*, commodément, à oisir, à son aise, à l'aise, aitement; — *թողուլ*, laisser ranquille, en paix; *ժամերգութիւն*, office de complies.

սեղիակ. V. Հանգե.
սեղիանալ. vn. égal, être ou se rendre égal à, se mettre le pair avec, ressembler.

սեղիապատի. a. qui jouit l'un honneur égal. [pidité.

սեղիաւարդ a. d'une égale ranգիւնութիւն s. égalité, paité, ressemblance, conformité; analogie.

սեղոյն. adv. comme, en guise le, à la façon de; comme, presue; a. V. Հանգունակ.

սեղոյց. s. nœud, lien; bot. nœud; fig. nœud, difficulté; *գորշեան* —, nœud gordien; — *ընել*, faire un nœud, nouer.

սեղունակ ou **սեղունական**, **սեղունակից**, **սեղունաիպ**, **սեղունաւոր.** a. semblable, conforme, égal, uniforme.
սեղուցանել. va. reposer, faire reposer, laisser respirer ou reposer; délasser, donner du repos.

սեղուցաւոր. a. qui a un nœud, noué.

սեղուցեալ. a. reposé, délassé; trépassé, décédé, feu, défunt; — *ն*, le défunt; — *սեղաբ*.... le feu monsieur....

հանգեցնել. V. Հանգուցանել.

հանգչիլ. vn. se reposer, respirer, reposer, se délasser, prendre du repos; chômer; mourir, céder; *սահագի* ..., ci-git...

հանգաւար. adv. tranquillement, à son aise.

հանգաւակ. a. tranquille; s. quétiste.

հանգաւանութիւն. s. quétisme.

հանգաւալ. V. Հանգչիլ.

հանգաւանց. V. Հանգաւաւակ. [repos.

հանգաւաւոր. a. qui aime le հանգաւաւոր. } s. lien de re-

հանգաւաւան. } pos, reposoir; fig. tombeau.

հանգաւաւոր. } a. qui re-
հանգաւաւորից. } pose, qui donne du repos, délassant.

հանգաւաւ. a. plein de repos, commode, très commode, très sûr.

հանգաւաւութիւն. s. commodité. [fuar.

հանգաւաւոր. V. Գործարար.
հանգաւ. s. tombeau.

հանգաւութիւն. s. repos, tranquillité, aise, commodité; — *ընել*, il n'a pas de repos.

հանգաւորից. V. Հանգաւաւոր.
հանգրիմածել. a. retroussé, relevé, serré.

հանգրիմել. va. trourser, retrourser, relever, serrer.

հանգրիմում. s. retroursement.

հանգրում. s. habitation, demeure; hameau, village; étable, bercail; rade.

հանգաւ. a. tranquille, paisible, posé, calme, grave; adv. tranquillement, doucement, tout doucement, avec calme.

հանգաւաւոր. adv. tranquillement, paisiblement.

հանգաւաւորայ. a. qui a un

caractère tranquille, paisible, tranquille.

Հանդարազանց. a. qui marche tranquillement, qui coule doucement; — **աղու**, ruisseau qui a un cours paisible.

Հանդարամիտ. a. qui a l'esprit tranquille. [տիլ.

Հանդարամայլ. V. **Հանդար-Հանդարապետ**. adv. tranquillement

Հանդարապիտ. a. qui a le cœur tranquille, paisible.

Հանդարազուտ. s. apaisement.

Հանդարամայլ. V. **Հանդար-ազանց**.

Հանդարեցնել. va. tranquilliser, calmer, apaiser; faire cesser, adoucir.

Հանդարեցուցիչ. s. apaiseur.

Հանդարել. vn. se tranquilliser, se reposer, se tenir en repos, se calmer, s'apaiser; être tranquille, se tenir tranquille, cesser, se taire, demeurer dans le repos.

Հանդարելի. adv. tranquillement, doucement, tout doucement, posément, bellement.

Հանդարառութիւն. s. tranquillité, repos; tranquillité, flegme, sang-froid; — **ծովու կրկ**, le calme de la mer, des passions. [բար.

Հանդարառէն. V. **Հանդարա-**

Հանդերձ. s. habit, vêtement, habillement. — **լայն անձակ** ou **նեղ շքեղ**, habit large, étroit, magnifique; — **առանց խորշխոր-շանի**, habit sans plis.

Հանդերձ. prép. avec; **զաւակ-ներով** —, avec ses enfants; **այսու** —, avec cela, en outre, de plus; **այլովքն** —, et cætera, ainsi de suite; — **այսու ամենայնիւ**, outre ou malgré tout cela, après tout, toutefois.

Հանդերձանի. spl. habits, vêtements; draperies.

Հանդերձապետ. s. grand maître de garde-robe, ministre du palais; linger, lingère; intendant, régisseur, économe.

Հանդերձասենեակ. s. garde-robe.

Հանդերձասուն. } s. garde-robe,

Հանդերձարան. } lingerie, vestiaire.

Հանդերձարար. s. tailleur.

Հանդերձեալ. a. préparé, composé; somptueux, splendide, magnifique; futur; — **կեանք**, la vie future; — **աշխարհ**, l'autre monde; — **ք** s. l'avenir; **ի հանդերձ-ձերութեան**, dans l'autre monde.

Հանդերձեղէն. s. trousseau.

Հանդերձել. va. préparer, ap-
prêter.

Հանդերձիկ. s. méchant habit.

Հանդէպ. prép. devant, vis-à-vis, en face ou en présence de, à l'opposite, contre; **ի** —, adv. devant, devant soi, par devant, de front.

Հանդէս. s. fête, solennité, réjouissances publiques; procession, cérémonie religieuse, cortège; pompe, apparat, étalage, exposition, parade, montre, appareil magnifique; caractère; revue (journal); scène, spectacle, jeux; — **Թաղման**, funérailles, obsèques, convoi; **հանդիսիւ**, solennellement, pompeusement

Հանդիպակաց a. opposé; s. objet; — **լուսին**, la lune en opposition

Հանդիպակողմ. s. le côté opposé.

Հանդիպեցնել. va. faire rencontrer.

Հանդիպիլ. vn. rencontrer, se rencontrer; obtenir, trouver, gagner, atteindre; jouir de; se rencontrer, arriver, se présenter,

offrir, coïncider, s'accorder; *հարու* —, se rencontrer.

սնդիպող. s. celui qui rencontre.

սնդիպուրիւն. } s. rencontre;
սնդիպում. } coïncidence;

բարու —, entrevue.

սնդիսարեւ. s. estrade.

սնդիսաղէ. V. **Հանդիսահա**.

սնդիսադիր. s. agonothète, résident d'un combat d'une lutte, des jeux; exposant.

սնդիսադրեալ a. exposé.

սնդիսադրութիւն. s. célébration, solennité.

սնդիսական a. solennel, public, pompeux; s. spectateur, assistant.

սնդիսականաւորութիւն. s. célébration d'une fête ou d'une solennité.

սնդիսակից. s. compagnon l'une solennité.

սնդիսանայ. vn. se signaler, s'illustrer, se rendre remarquable, se célébrer, se distinguer par; se montrer, paraître; *քաջակողմ* —, faire des conquêtes prodigieuses, faire des merveilles; *յաղթող* —, demeurer victorieux.

սնդիսապետ. s. chef de la fête, de la solennité. | ment.

սնդիսապէս. adv. solennellement.
սնդիսասէր. a. qui aime les solennités, les fêtes.

սնդիսասրահ s. salle de fêtes.

սնդիսավայր. } s. endroit d'une
սնդիսահանդի } fête ou d'une
cérémonie

սնդիսահետ. s. spectateur; — *ըստ*, être —, assister à; — *ք*, le public. [trice.

սնդիսահետաւի. sf. spectacle.
սնդիսահրան. s. scène, spectacle.

Հանդիսաւոր. a. solennel, pompeux; public; — *կերպով*. V. **Հանդիսաւորապէս**.

Հանդիսաւորապէս. } adv. so-
Հանդիսօրէն. } lennellement. [nité.

Հանդիսաւորութիւն. s. solennité.
Հանդիսաւորայլութիւն. s. solennité.

Հանդիսորդ. s. spectateur.

Հանդիսութիւն. s. solennité.

Հանդուրծել. vn. souffrir, supporter, endurer, résister; pouvoir.

Հանդուրծելի. a. supportable, tenable, endurable.

Հանել. a. ôté; répudié; *երաց* —, à l'exclusion, exclusivement.

Հանել. vn. faire sortir; ôter, tirer; enlever, extraire, soustraire, déduire, retrancher; offrir, présenter; divulguer, publier; monter, élever, porter en haute; arith. soustraire; *աչքէն* —, faire perdre les bonnes grâces, la faveur, l'affection de qn.; *ժողովուրդին աչքէն* —, dépopulariser; *ի վեր* —, faire savoir, découvrir, manifester, révéler, annoncer. dévoiler, déceler, démasquer; —

ջուր, puiser de l'eau; *ի բաց* —, exclure; renvoyer, congédier; *ակռան* —, arracher une dent; *ակռայ* —, pousser une dent à qn.; *կոշիկները մուշակները՝ գոլլկանները* —, ôter ou tier ses bottes, ses souliers, chaussettes ou ses bas, se déchausser; *նաւէ* —, débarquer; *արիւն* —, tirer du sang, saigner; — *բանտէ*, tirer de prison; — *հետեւանք*, tirer une conséquence; *վրէժ* —, tirer vengeance, se venger; *վիճակ* —, tirer au sort, tirer une loterie; *սուրը պատեանէն* —, tirer l'épée du fourreau; — *օ*

գում, tirer parti, du profit, utiliser; լիզու —, tirer la langue.

Հանելուկ. s. énigme; — ը գլուխը, deviner une —; — մի առաջարկել, proposer une —.

Համբ. s. grand'mère, grand'maman, aïeule.

Հանիկ. V. Հանի.

Հանճար. s. intelligence, esprit; génie, talent; rhét. enthymème.

Հանճարաբան. a. bel esprit, spirituel, sentencieux.

Հանճարաբանութիւն. s. discours ingénieux, saillie.

Հանճարաբար. adv. ingénieusement. [science.

Հանճարագիտութիւն. s. sagesse,

Հանճարագիւ. a. ingénieux.

Հանճարալի.

Հանճարալիւ. } a. plein de génie.

Հանճարալից. } nie.

Հանճարական. Հանճարաւոր.

V. Հանճարեղ.

Հանճարաւոր. a. qui a beaucoup de talent.

Հանճարաւէր. a. doué de génie.

Հանճարեղ. a. ingénieux, intelligent, plein d'esprit, spirituel: — մարդ, homme de génie, de talent.

Հանճարեղութիւն. a. s. intelligence, esprit.

Հանճարել. vn. s'ingénier, inventer, imaginer.

Հանճարիմաց. V. Հանճարեղ.

Հանճարիչ. s. inventeur.

Հանուկցնել. va. déshabiller.

Հանուիլ. vn. se déshabiller.

Հանում. s. action de faire sortir, d'ôter; extraction; arith. subtraction; — ընել, faire une subtraction. [versel.

Հանում. a. tout; général, universellement.

Հանաբար. adv. généralement,

Հանրագէտ, Հանրագիտական. a. encyclopédique.

Հանրագիտակ քառասուն. } s. Հանրագիտարան. } encyclopédie. [die

Հանրագիտութիւն. s. encyclopédie.

Հանրագիր. s. pétition.

Հանրագրութիւն. s. pétition.

Հանրագայիւն. a. de toutes les nations, international.

Հանրաժողով. s. congrès.

Հանրախ. s. épidémie.

Հանրախայիւն. a. épidémique.

Հանրաժամօք. a. universel, illustre, célèbre.

Հանրական. a. général, universel: public.

Հանրակառ. s. omnibus.

Հանրակիւն. s. femme publique.

Հանրահանդէս. s. fête générale.

Հանրահաօր. s. algèbre.

Հանրահաւուսող. s. algébriste.

Հանրահաւուսական. a. algébriste.

Հանրահաւուսել. va. algébriser, faire de l'algèbre.

Հանրահաւուսող. s. algébriste.

Հանրահաւուսողէն. adv. algébriquement. [նօք.

Հանրահաւակ. V. Հանրաժամ.

Հանրամեծար. a. respecté de tous.

Հանրայիւն. a. public; — օգուտ, le bien, l'utilité publique; — կարծիք, l'opinion publique; — կրթութեան նախարար; ministre de l'Instruction Publique.

Հանրանու. s. mar. coche.

Հանրաօտ. V. Հանրօգուտ.

Հանրապետական. a. s. républicain. [publicanisme.

Հանրապետականութիւն. s. république.

Հանրապետութիւն. s. république.

Հանրասեղան. s. table d'hôte.

Հանրաստեղծեան. s. panthéiste. [théisme.

Հանրաստեղծութիւն. s. pan-

Հանրալար. s. démocrate.

միջակայական. a. démocracie; s. démocrate. [tie.
միջակարար. s. démocrate.
միջացում. s. généralisation.
միջացնել. va. généraliser.
միջառիւն. s. le public.
միջոգութեան. a. d'utilité publique, utile au public; — **Շինութեան նախարար**, ministre des Travaux publics.
միջ. s. minéral, mine.
միջաբան. s. minéralogiste.
միջաբանական. a. minéralogique. [logie.
միջաբանութիւն. s. minéralogie.
միջագէտ. s. minéralogiste.
միջագիտական. a. minéralogique. [gie.
միջագիտութիւն. s. minéralogique.
միջագիտորէն. adv. minéralogiquement.
միջագործ. V. **Հանքահան**.
միջածուխ. s. charbon minéral, houille.
միջահան. s. mineur.
միջային. a. minéral; — **ջուր**, eau minérale, — **ածուխ**. V. **Հանքածուխ**.
միջառար. s. eau thermale; au minérale.
միջավառակ. a. mineur; — **ործակար**, ouvrier—. [mines.
միջատէր. s. propriétaire de moult. va. consumer, faire dépérir, épuiser.
աօթիլ. vn. se consumer, dépérir, s'épuiser, languir; — **մաշիլ**, ondre, dépérir, fondre à vue l'œil.
աօթիլ. s. compte, calcul, supputation; **ճիշդ**՝ մանրամասն՝ **վերջն** —, compte exact, détaillé, final; — **ընել**, faire le compte, en compte, calculer; **ի հաշիւ**՝ **հաշուով տալ**, donner à compte, par compte; **ի** —, à compte, à

valoir; *հ-իւր*, pour son compte; *լիւր* —, compte rond; — *առաւ*, rendre compte, rendre ses comptes, *մէկուն հաշուին սեպել*, tenir compte d'une somme à qn.; — *բռնել*, dresser un compte, tenir les comptes; — *քանգալ*, ouvrir un compte; — *ը դոցել*, clore, régler, terminer, arrêter le compte, solder; *մաքել' սքբել* — *ը*, apurer un compte, — *ը շտուկել*, mettre ses comptes en règle; — *ցուցնել' ընդունիլ' քննել'* *ձողել*, présenter, recevoir, examiner, vérifier un compte; — *տեսնել*, faire le compte; *ծառայիւն* — *ը տեսնել ու ծառայել*, donner son compte à un domestique, lui faire son compte; — *ընտրութեան*, compte; exact comparaison; *հաշուին անցունել' դնել*, passer, mettre qch en compte, le mettre sur un compte.

Հաւսմ. } a. estropié, im-
Հաւսմանդամ. } potent; *ստիւք*,
infirmes des deux pieds, boiteux.

Հաշուել. } va. estropier.
Հաշտեցիկ. }

Հուովիլ. vn. s'estropier, être es-
tropié.

Ζωοφύλα. a. estropié.

Համոճութիւն. s. état d'une personne estropiée, clochement.

Համակարգչ. s. calculateur.

Հառնադրից. } s. carnet.

Հառուադրկուի.)
Հառուադայ. s. comptable.

Հաշուակալութիւն. s. *comptabilité.*
[calcul.]

Հաշուական. a. de compte, de
Հաշուաբեցիակ.)

Հաշուառեղան. } s. comptoir.

Հաշուարան.)
Հաշուառար.)

Հառուածերակ. } s. carnet.
Հառուեղիտութիւն. s. calcul.

Հաճութեամբ. s. livre de comptes, journal.
 Հաճութի. va. compter, calculer.
 Հաճութեամբ. s. comptable.
 Հաճութեամբութիւն. s. comptabilité; tenue des livres.
 Հաճութեան. s. bilan. balance.
 Հաճութեամբ. V. Հաճութեամբ.
 Հաճութեամբ. s. liquidateur.
 Հաճութեամբութիւն. s. liquidation.
 Հաճութեամբ. s. comptable.
 Հաճութեամբ. s. livret.
 Հաճութեամբ. } s. tenue de
 Հաճութեամբ. } livre.
 Հաճութեամբ. V. Հաճութեամբ.
 Հաճութեամբ. [de compte.
 Հաճութեամբութիւն. s. reddition
 Հաճութեամբ. } s. tecture;
 Հաճութեամբ. } exposé de
 comptes.
 Հաճութեամբ. s. taille.
 Հաճութեամբ. s. censeur.
 Հաճութեամբ. s. compte courant; — բանալ, ouvrir un .
 Հաճութեամբ. s. associé, correspondant. [réputé.
 Հաճութի. vn. passer pour, être
 Հաճութի. s. calculateur, compteur.
 Հաճութ. s. consommation, dépense, rissement, langueur.
 Հաճութ. s. barème.
 Հաճ. a. réconcilié; propice, favorable, doux, bienveillant.
 Հաճաւոր. s. pacifique.
 Հաճաւորութեամբ. a. pacifique.
 Հաճաւոր. s. propitiatoire.
 Հաճաւոր. s. conciliateur, réconciliateur; a. conciliant, pacifique; — կերպով, à l'amiable; — միջնորդ, arbitre; — դատաւոր, juge de paix; — դատարան, tribunal de juge de paix.
 Հաճաւորութիւն. s. conciliation, réconciliation.

Հաճաւոր. a. réconciliable.
 Հաճաւոր. va. concilier, réconcilier, accommoder.
 Հաճաւոր. s. conciliation.
 Հաճաւոր. V. Հաճաւոր.
 Հաճաւորութիւն. s. conciliation, réconciliation, accommodement, paix; — ածել. V. Հաճաւոր.
 — ընել V. Հաճաւոր; — կրել. conclure la paix; դաշն հաշտութեան, traité de paix.
 Հաճաւոր. vn. se réconcilier, se raccommoder, faire la paix
 Հաճաւոր. V. Հաճաւոր.
 Հաճաւոր, Հաճաւոր. V. Հաճաւոր.
 Հաճաւոր. interj. hé bien!
 Հաճաւոր. s. hâte, promptitude, précipitation; — ou — կերպով, adv en hâte, à la hâte, promptement, sur-le-champ, rapidement.
 Հաճաւոր. vn. se hâter, se dépêcher, se presser.
 Հաճաւոր. V. Հաճաւոր. adv.
 Հաճաւոր. adv. précipitamment.
 Հաճաւոր. adv. très souvent, bien souvent. [homme).
 Հաճաւոր. s. clabaud (chien et
 Հաճաւոր. vn. aboyer; fig. aboyer, clabauder.
 Հաճաւոր. va. faire aboyer.
 Հաճաւոր. s. aboiement.
 Հաճաւոր. s. aboyeur.
 Հաճաւոր. V. Հաճաւոր.
 Հաճաւոր. a. plein de soupirs.
 Հաճաւորութեամբ. a. entremêlé de soupirs. [soupleirante).
 Հաճաւոր. a. d'une voix
 Հաճաւոր. s. soupirs; — ածել, pousser des soupirs.
 Հաճաւոր. vn. soupirer, pousser des soupirs; — ածել, — , pousser de profonds soupirs.
 Հաճաւոր. } s. soupirs.
 Հաճաւոր. }

սս. s. maturité; arrivée; impôt, roit; fonds; rente; don, offrande.
սսադէգհ. s. arrérages.

սսադիգիլ. vn. arrérager.

սսակ. s. taille, stature; âge;

Նտիական՝ միասող՝ տխրոյժ — ,

remier, jeune âge; ծերացեալ

-ով, avancé en âge; ծերացեալ

-ou— ծերութեան, âge avancé,

ieillesse; բարձր — ով, de grande

taille. grand; երկսասարդ — ով,

une; կարճ — ով, de petite taille,

etit; աճում — ի, croissance; ար-

յութեան — ի մէջ, pendant le

as âge. — տնեայ, grande

aille; զարգանալ — ով, s'avanc-

er en age, ի հասակի, à l'âge de

ծաղիկ — ի, à la fleur de son

ge; V. Ծաղիկ.

սսակաբեր. } a. d'une belle

սսակազեղ. } taille, grand.

սսակալից. ղ. , âgé, adulte.

սսակալից. a. de même âge.

սսակալայի. a. de grandeur

ature. le.

սսակաղեայ. a. âgé.

սսակաւոր. } a. âgé.

սսակեայ. } a. âgé.

սսանելի. a. compréhensible.

սսանու. } s. rentier.

սսանուի. sf. rentière.

սսարակ. a. commun, ordi-

aire, vulgaire, banal, trivial:

commun, public; s. lieux, cabi-

et d'aisance; — տնեայ, nom com-

mun; միտք՝ կարծիք — աջ, le

ens commun; ծախիւք — աջ,

frais communs; aux frais de

ublic; — աջ հաւանութեամբ,

'un commun accord; իրք — աջ,

s affaires publiques; — տեղիք,

eux communs; օգուտ — աջ,

intérêt commun ou public; — օր,

idi; jour ordinaire; — գեղեք, mi-

uit; — բայ, verbe déponent; — աջ

կեանք, vie commune; — տարի,

année commune; թշնամի — աջ,

l'ennemie commun.

Հասարակարանութիւն. s. ba-

nalité. [կորտն.

Հասարակարար. V. Հասարակ-

Հասարակութեան. a. commun,

général.

Հասարակած. s. astr. équateur.

Հասարակածային. a. astr. é-

quatorial. [teur.

Հասարակածիւր. s. astr. (qua-

Հասարակական. a. commun,

public, général; commun, ordi-

naire; s. communiste.

Հասարակականութիւն. s. com-

munisme. [կոիւն.

Հասարակութիւն. V. Զուգա-

Հասարակասկասկան. a. s. ré-

publicain. [blique.

Հասարակասկասկան. s. répu-

Հասարակասէր. a. zélé pour

l'intérêt public, attaché à la cause

commune

Հասարակաց. a. commun, pu-

blic, banal.

Հասարակորդ. s. la commune.

Հասարակորդական. } s. com-

Հասարակորդեան. } muniste,

communard. [munisme.

Հասարակորդութիւն. s. com-

Հասարակութիւն. s. commu-

nauté; le public; — Հայաց, la

communauté arménienne; առաջի

— ետեւ, devant le public.

Հասարակուրդ. s. commune.

Հասարակօգուտ. a. utile au

public, d'utilité publique.

Հասարակօր. s. midi.

Հասարակօրեայ. a. de midi;

équinoxial.

Հասարակօրտն. adv. commu-

nément, ordinairement, d'ordi-

naire.

Հասարակօրութիւն. s. équinoxe.

Հասարակութիւն. s. pancrace.

Հանկ. s. épi; *սակեփսյւ* — ք épis dorés; *քաղել* —, glaner; — *ար* — *Հակել*. épier, monter en épis; *Ծաղկեմբու* —, panicule.

Հասկաբեր. a. qui porte, produit des épis; —, *լլալ* monter en épis.

Հասկաբուն. a. bien épié, grenu
Հասկեհաս. a. dont les épis sont mûrs. [d'épis.

Հասկահասութիւն. s. maturité

Հասկածի. a. en forme d'épis.

Հասկածակ. s. ichtyol. athérine.

Հասկեմայի. a. compréhensible.

Հասկեմայ. vn. comprendre.

Հանկացող. a. s. connaisseur.

Հասկացողութիւն. V. Հասկացութիւն.

Հասկաբաղ. a. qui ramasse des épis, glâneur; s. glanage, glâne, glanure; — *ընել*, ramasser des épis, glaner.

Հասկաբաղի. V. Հասկաբաղութիւն.

Հանկէ. s. point d'arrivée.

Հասկեմայ. V. Հասկեմայ.

Հասկցնել. va. faire comprendre.

Հասկցող. V. Հասկացող.

Հասնիլ. vn. arriver, parvenir; joindre, toucher, atteindre, attraper, surprendre; arriver, obtenir; mûrir, arriver à la maturité; comprendre; *անակնկալ կերպով ըրալ* —, surprendre; tomber comme une bombe; *պատուէ* —, parvenir, être promu à une dignité; *պաշտօնի* —, obtenir, accrocher une place.

Հասողութիւն. s. compréhension, appréhension, entendement; intelligence, portée.

Հասոյթ. s. rente; recette, revenus.

Հասու ըլլալ. vn. saisir, comprendre, concevoir, sentir.

Հասութեբ. a. qui porte des recettes, des revenus, des rentes.

Հասութեբ. } s. rentier.

Հասութիւ. va. renter, arrenter.

Հասութիւն. V. Հասողութիւն.

Հասութեմ. s. arrentement.

Հասուն. a. adulte; — *աղջիկ*, fille —.

Հասում. s. l'action d'arriver, arrivée, arrivage; V. Հասողութիւն.

Հասուն. a. mûr; — *Հասակ մարդ խորհուրդ միտք*, âge, homme, projet, esprit mûr.

Հասունեմայ. vn. mûrir, devenir mûr.

Հասունացնել. va. mûrir.

Հասունեմայ. V. Հասունեմայ.

Հասունութիւն. e. maturité.

Հասունցնել. V. Հասունացնել.

Հասնցանել. va. faire arriver, faire parvenir; faire atteindre; cuire, faire cuire; apprêter; mûrir, rendre mûr.

Հաս. a. épaïs, gros.

Հասաբաղակ. a. qui a le bras fort, au bras vigoureux, robuste.

Հասաբոս. a. solide; énorme, volumineux. [հիմ.

Հասախարխիւ. V. Հասախարխալ.
Հասախաօ. a. dont la peau est forte, épaisse.

Հասախապ. a. fortement lié.

Հասառկառոյց. a. solidement bâti, solide.

Հասառառառ. a. a. fort, robuste, vigoureux. [manière solide.

Հասառհեղոյս. a. cloué d'une

Հասառհիմ. a. qui a le fondement solide, ferme, stable.

Հասառհեղուն. a. dont le plafond est solide.

Հասառիկ. a. qui tire ferme (l'arc); bien bandé.

Հասառիկ. a. qui a l'arc solide.

Հասառիկի. a. qui a les griffes fortes.

Հաստմեծ. a. fort, robuste.

Հաստմուր. a. très solide, très ferme. [solide.]

Հաստյարկ. a. qui a un toit
Հաստանալ. vn se fortifier, se consolider; devenir gros ou épais, grossir.

Հաստանդամ V. Յարքանդամ.

Հաստօրնած. a. construit solidement, solide.

Հաստալիկ. a. ferme, solide.

Հաստա. a. solide, ferme, stable; sûr, positif, certain: s. géom. solide; — ou — **Կերպով,** adv. fermement, solidement, d'une manière solide; fermement, sûrement, positivement.

Հաստաբարձ. a. dont la parole est sûre, véridique, exact.

Հաստաբար. adv. fermement, solidement, d'une manière solide; fermement, sûrement, positivement.

Հաստաբրնակ. a. établi ou fixé dans un pays, qui n'est pas errant, sédentaire.

Հաստառոյն. a. très solide, très ferme; adv. fermement, sûrement.

Հաստառաւկան. a. stéréographique.

Հաստառաւփն. s. stéréographie.

Հաստառաւ. s. stéréoscope.

Հաստակաւ. a. solidement relié. [միտ]

Հաստակամ. V. **Հաստառաւակամութիւն.** V. **Հաստառաւութիւն.**

Հաստական. a. ferme, solide, affirmatif; — **առաջարկութիւն,** proposition affirmative.

Հաստակառոյց. a. solidement bâti, solide.

Հաստամիտ. a. ferme.

Հաստամտութիւն. s. fermeté

Հաստամտութիւն. adv. fermement. [consolider.]

Հաստանալ. vn. s'affermir, se

Հաստառով. a. solide.

Հաստառաւփ. a. stéréométrique; s. géom. solide.

Հաստառաւփութիւն. s. stéréométrie [բար.]

Հաստառաւ. V. **Հաստառաւ.**

Հաստառաւիկ. a. bien fondé.

Հաստառաւի. a. stéréotype; s. stéréotypie; stéréotypage.

Հաստառաւի. va. stéréotyper.

Հաստառաւիութիւն. s. stéréotypie; stéréotypage. [ferme.]

Հաստառաւի. a. qui a le pas

Հաստառի. a. à établir.

Հաստառի. va. affirmer, confirmer. approuver, assurer, certifier, attester, garantir; établir, fixer, fonder, déterminer, contracter; rétablir, remettre; fonder, créer, faire.

Հաստառաւիկ. a. affirmatif, confirmatif.

Հաստառութիւն. s. fermeté, solidité, stabilité, affermissement, consistance, fixité; fermeté, constance; consolidation, force. raffermissement, rétablissement; soutien, base, support; affirmation, confirmation, assertion, aveu, autorisation, certitude, ratification; firmament; établissement; — **մոյքի,** constance; — **անհի.** s'affirmer, se confirmer, se certifier; — **թիւար.** V. **Հաստառութիւն.** adv.

Հաստառի. vn. s'établir, se fixer; se confirmer, se certifier; s'appuyer, compter sur, se rassurer.

Հաստառ. s. établissement.

Հաստան. a. ferme, solide, stable, fixe; certain, sûr, positif; — **Կերպ,** tenir bon, se te-

- nir ferme, se soutenir; — *կերակուր*, aliment, nourriture solide; V. *Հաստատ.* adv.
- Հաստատորէն*, V. *Հաստատար.*
- Հաստարան* s. appui, soutien, support; contrefort; — *հրահան*, affût.
- Հաստարմուս* a. qui a de solides racines; enraciné, bien établi, ferme, solide.
- Հաստափոր* a. ventru.
- Հաստգլուխ* s. tête dure.
- Հաստեայ* s. gâteau, pâtisserie; *մեղէն* —, pâté.
- Հաստի* s. créateur, producteur.
- Հաստիկ* a. un peu épais, gros, fort.
- Հաստոյր* a. violent; — *զէրք*, profonde plaie; — *հաղած*, coup de grâce.
- Հասոց* s. cloison.
- Հաստած* s. créature, chose créée; structure; construction.
- Հաստաքիւն* s. épaisseur, grossueur.
- Հաստութ.* s. création.
- Հաստ* V. *Օրհագիր.*
- Հասցնել* V. *Հասուցանել.*
- Հաս* s. grain; pièce, morceau, nombre, tête; — *մէկ*, un seul.
- Հասաքիկ* s. ornith. gros-bec.
- Հասալից* a. grenu
- Հասած* s. section, paragraphe; secteur; césure.
- Հասածայր* s. chir. moignon.
- Հասակամ* V. *Հասու.*
- Հասակափոր* s. chagrin.
- Հասակարկաս* a. rapetassé, rapiécé; composé. [tersection.
- Հասակէտ* s. géom. point d'in-
- Հասակասար* s. morceau, coupure, rognure, fragment.
- Հասահարց* s. qui devine par le moyen des grains, sorcier.
- Հասահարցութիւն* s. divination par le moyen des grains.
- Հասանող* s. coupeur; sécante; tranchant.
- Հասանուալ* s. mus. sonate.
- Հասապտուղ* s. bot. baie.
- Հասաւոր* a. granulé, granuleux.
- Հասաւորել* va. granuler.
- Հասաւորութիւն* } s. granulation.
Հասաւորութ. } tion.
- Հասաւար* s. minér. granit.
- Հասաւարայիւն* } a. granitique;
Հասաւարեայ } de granit.
- Հասեայ* a. coupé; châtré
- Հաւքնիր* a. de choix, d'élite, choisi; s. chrestomathie. recueil; — *բաղմունքիւն*, une foule d'élite.
- Հասիկ* s. petit grain, granule; *մէկ* —, unique; *հասիկ* —, un à un, distinctement.
- Հասիւն* s. bot. pyrène.
- Հասիլ* a. coupeur; — *զէրք*, armes tranchants.
- Հասկիլի* vh. perdre haleine, en perdre haleine, n'en pouvoir plus, être suffoqué; *հասկած* *Հայնով*, avec une voix entremêlée de sanglots.
- Հասկատ* V. *Հասու.*
- Հաստար* a. méd. granuleux.
- Հաստարութիւն* s. méd. granulation.
- Հասնիլ* V. *Սպարիլ.*
- Հասոր* s. morceau, fragment, pièce, bloc, tronçon; tome, volume; *երկրորդ* —, tome deux. second volume; fig. — *հոգւոյս*, partie de moi-même, mon âme, ma chère âme.
- Հասարան* a. à plusieurs volumes, volumineux.
- Հասորիկ* s. petit volume; fig. *հոգւոյս* — *ը*, ma chère âme, idole de mon âme.
- Հասու* a. coupant, tranchant, aigu; fig. décisif, tranchant, péremptoire.
- Հասում* s. fraction, section,

division; fragment, tranche, morceau, pièce; retranchement, séparation; segment; transmigration, colonie, émigration.

Հատածակողմ. s. prisme.

Հատածակողմեան. a. prismatique.

Հատածաձև. a. prismatique.

Հատածայե. s. général de division. [cher

Հատածել. va. séparer, déta-

Հատածիլ. vn. se séparer, se détacher. [pièces, composé

Հատածոյ. a. de plusieurs

Հատելնիլ. } a. qui met en

Հատելիլ. } morceaux, qui tranche; coupé en morceaux, en fragments.

Հատում. s. incision, coupe, taille, coupure; séparation; — *անդամոյ*, amputation.

Հատուցանիլ. vn. rendre, restituer; payer, acquitter, rembourser, déboursier; compenser; couper, trancher; — *վնաս*, dédommager, indemniser.

Հատուցանիլ. a. payable; solvable. [bilité.

Հատուցանիլութիւն. s. solva-

Հատուցանող. } s. celui qui rend,

Հատուցիլ. } qui restitue; payant, payeur; rémunérateur.

Հատուցում. s. restitution; paiement, remboursement. déboursement; rétribution, rémunération, récompense; compensation, don, offrande; coupe; — *վնասուց*, dédommagement, indemnité, réparation; *ի* —, en payement; en revanche; — *ընել*, récompenser; réparer.

Հազցնիլ. V. *Սպառնիլ*.

Հարազա. a. légitime, authentique; naturel, véritable, vrai, sincère, intime; s. frère; proche parent.

Հարազատար. adv. légitimement; en frère; sincèrement, intimentement. [օիլ.

Հարազատեալ. V. **Հարազատար**. V. **Հարազատար**.

Հարազատիլ. vn. devenir frère; s'allier, contracter une parenté.

Հարազատութիւն. s. légitimité, authenticité; fraternité; parenté.

Հարազատէն. V. **Հարազատար**.

Հարած. s. plaie, ulcère.

Հարամանի. s. serpent; démon.

Հարամղան. } s. bousculade.

Հարամղում. } s. bousculer.

Հարամղիլ. va. bousculer.

Հարա. s. baliveau.

Հարաել. va. baliver.

Հարաւում. s. balivage.

Հարաւ. s. sud, autan, vent du midi; le sud, le midi; *արեւելեան* —, sud est; *արեւմտեան* —, sud-ouest; *հողմ հարաւայ*, vent du midi; — *կը փչէ*, le vent du midi souffle.

Հարաւակողմ. } s. le midi, le sud; **Հարաւակոյս**. } sud, le côté du sud; a. du côté du sud.

Հարաւաւողմ. s. autan, auster, sud, le vent du midi.

Հարաւայգ. s. aurore australe ou boréale.

Հարաւայից. a. du sud, méridional. austral: — *արեւելք*, sud-est; — *արեւմուտք*, sud-ouest; — *արեւելեան*, du sud-est; — *արեւմտեան*, du sud-ouest.

Հարաւումի. s. champ, campagne; produits de la terre, récolte, semailles, semence, moisson.

Հարքեցութիւն. V. **Արքեցութիւն**.

Հարքայից. a. catarrhal.

Հարբար. s. bot. amaralie.

Հարբուխ. s. path. rhume, ca-

tarrhe; — ըլլալ, — է բռնուել, s'enrhumer, gagner ou attraper un rhume.

Հարբուխոս. a. enrhumé.

Հարբուսցի. a. qui touche légèrement, qui effleure, superficiel, léger, passager; — ou — **կերպով.** adv. en touchant légèrement, superficiellement, légèrement, en passant, en courant, par manière d'acquit, négligemment, d'un air distrait.

Հարբուսցիորէն. adv. superficiellement, en passant.

Հարբ. a. uni, aplani, plan, plat, ras, de niveau, bien égal; uniforme, pareil, égal; adv. d'une manière unie; uniformément, également, droitement; — **հաւասար,** de niveau, au niveau.

Հարբազաւան. s. province plate.

Հարբազեօն. } s. esplanade.

Հարբալայր. }

Հարբազունդ. } s. mappemonde,

Հարբազունց. } planisphère.

Հարբաժաւայ. a. également étendu, plan, plat; — **ծով,** mer unie.

Հարբակ. s. niveau.

Հարբակել. va. niveler.

Հարբահաւասար. V. **Հարբալայսակ.**

Հարբաձիւ. a. d'une forme plate.

Հարբալոսակ. a. plan, plat, à fleur de terre, de plain-pied; au niveau de la terre, nivelé; — **ընել,** abattre au niveau du sol, raser; niveler.

Հարբալայի. s. niveau.

Հարբալայիել. va. niveler.

Հարբալայիող. s. niveleur.

Հարբալայիութիւն. s. nivellement.

Հարբաւանդակ. s. bas-relief.

Հարբել. va. aplanir, planer, unir, égaliser, rendre égal; dé-

grossir, raboter, adoucir, niveler, mettre au niveau de ou de niveau avec, affleurer.

Հարբերեալ. V. **Մակերեալ.**

Հարբի. s. planeur, niveleur.

Հարբալոսակ. V. **Հարբալայսակ.**

Հարբունլ. vn. sauter en arrière, tressaillir de peur de. prendre de l'ombrage, s'effaroucher, s'effrayer.

[égalité, niveau.

Հարբութիւն. s. aplanissement;

Հարբալոսակ. va. faire tressaillir de peur, donner de l'ombrage, effaroucher, effrayer, écarter, éloigner.

Հարի. a. celui qui frappe; mus. archet. [cinq pour cent.

Հարիւր. a. cent; **հինգ առ —,**

Հարիւրադուռ. a. à cent portes.

Հարիւրալիտր. s. hectolitre.

Հարիւրակալ. s. hectare.

Հարիւրամասն. } a. centi-

Հարիւրամասնեայ. } grade; —

ջերմաչափ, thermomètre —.

Հարիւրամեակ. s. centenaire

Հարիւրամեայ. } a. âgé de cent

Հարիւրամեան. } ans, centenaire; de cent ans, séculaire.

Հարիւրամետր. s. hectomètre.

Հարիւրապատիւ. a. centuple.

Հարիւրապատիւել. va. centupler.

Հարիւրապետ. s. centurion, cent-

tenier, capitaine.

Հարիւրապետութիւն. s. grade

de centurion, de capitaine.

Հարիւրառօթեան. V. **Հարիւր-**

ամասն.

Հարիւրառօթեանեայ. } V.

Հարիւրառօթեանեան. }

Հարիւրամասն.

Հարիւրամոր. a. centaine; cen-

tuple; adv. à centaines; s. cen-

turion.

Հարիւրբերանեան. a. à cent

bouches; — **դէցուհի,** la déesse

—, la renommée.

տիրազանեայ. V. Հարիւրաւն.
[հարումն.]

տիրազանեան. V. Հարիւրիւրեակ. s. centaine; centrie; centime.

տիրեմեան. a. centenaire.

տիրեբորդ. a. centième; s. ntime. [feuilles.]

տիրեբերթի. s. rose à cent
տիրորդ. s. centième; s. centne. [gramme.]

տիրորդագրամ. s. centi-

տիրորդալիս. s. centilitre.

տիրորդակայ. s. centiare.

տիրորդական. a. centésimal.

տիրորդամետր. s. centimètre.

տիրօրեայ. a. de cent jours.

րկ. s. tribut, contribution, im-

sition, impôt, taxe, droit; taille; cessité, contrainte, besoin, o-

gation impérieuse; service; —

արկ, payer tribut, l'impôt;

դնի, taxer, charger d'impôts,

poser, mettre à contribution;

է, il faut, il est de toute né-

cessité; — էր, il fallait; — լինի,

é nécessaire; առ — է, է — է,

առ. adv. nécessairement, par

cessité, par force, forcément.

րկադիր. a. qui met un tribut;

i force. [contraindre.]

րկադրի. va. forcer, obliger,

րկադրիչ. obligatoire.

րկադրութիւն. s. contrainte,

cessité.

րկադրուի. vn. être forcé,

ligé ou contraint.

րկաժողով. } s. receveur, per-

րկահան. } cepteur des con-

tributions, collecteur.

րկահանութիւն. s. percep-

n ou recouvrement des impôts;

action, collecte. [esclave.]

րկահար. s. serf, serviteur,

րկահաւաք. V. Հարկաժո-

Հարկահաւաքութիւն. V. Հար-

կահանութիւն.

Հարկանի. va. frapper, battre,

décharger un coup; frapper les

cordes de la lyre (avec le plec-

tre), faire vibrer, toucher, jouer,

sonner; frapper, pousser, cogner,

mordre, piquer; blesser, faire du

mal; abattre, fendre, assommer,

tuer, exterminer, faire périr;

գաեր, attaquer, ronger, man-

ger, punir, maltraiter; heurter,

choquer, atteindre; առկղ' ջու-

թակ —, jouer de la harpe, du

violon; — դաւաղանով, asséner

un coup de bâton, bâtonner.

Հարկանդ. s. frappeur.

Հարկապահանջ. s. exacteur,

collecteur. receveur.

Հարկապետ. s. receveur, fermier

général, directeur général des

contributions.

Հարկառու. V. Հարկահան.

Հարկառ. s. archit, bajoyer.

Հարկառու, a. tributaire; —

ըլլալ, être tributaire; — ընի,

rendre tributaire, subjuguier, as-

sujettir; — ըլլալ, être tributaire,

s'assujettir.

Հարկառութիւն. } s. action

Հարկառութիւն. } de payer

impôts, servitude.

Հարկաւոր. a. s. nécessaire; ca-

binet d'aisance, lieux; — է, il

est nécessaire.

Հարկաւորաբար. } adv. néces-

Հարկաւորապէս. } sairement.

Հարկաւորի. va. nécessiter, o-

bliger.

Հարկաւորի. vn. être obligé,

forcé.

Հարկաւորութիւն. s. nécessité,

besoin; — չկայ, il n'y a pas

nécessité.

Հարկեցուցիչ. a. pressant, ur-

gent; — պէտք, besoins pressants.

Հարկեւոր. a. honorable, respectable, digne de respect.

Հարկիլ. vn. être forcé, obligé.

Հարկիքիք. V. **Խնդոյք.**

Հարկիք. s. joug; couple, accouplement de bœufs; nécessité; V. **Խնդոյք.**

Հարն. s. concubine.

Հարնորդի. s. fils d'une concubine.

Հարնութիւն. s. concubinage.

Հարոդ. s. frappeur.

Հարոց. s. batte à beurre.

Հարուած. s. coup, choc, heurt, percussion, atteinte; bastonnade; blessure, plaie; fléau, châtiment, affliction, malheur; échec, déroute, sanglante défaite; — *գեղեղամոտի*, les plaies d'Égypte; *օրհասաքեր* —, coup fatal, mortel; *պետական* —, coup d'État.

Հարուածաթիկ քլլալ. vn. être échiné, roué de coups.

Հարուածիլ. va. frapper; battre; blesser, punir; attaquer.

Հարուածիչ. s. frappeur.

Հարուարդ. s. boue émissaire.

Հարուլ. va. battre, frapper; battre, agiter fortement; *սկոռահերք* —, agacer les dents.

Հարոււմ. s. battement, coup.

Հարուս. a. riche, opulent; beaucoup, abondant, nombreux.

Հարս. s. la nouvelle mariée; fiancée; belle-fille, bru; myth. nymphe; nymphe, larve; *յուսերթ* —, nymphe.

Հարսանեակ. s. celui qui est invité à la noce.

Հարսանեկան. a. nuptial, d'hymen; — *զօդ*, hymen; — *տրհնութիւն*, bénédiction nuptiale; — *սէր*, amour conjugal.

Հարսանիք. s. méd. rougeole.

Հարսանիք. s. noce, nocces; nocces, hymen, hyménée, mariage, épousailles; — *ի երթալ*, aller à

la noce; — *ընել*, faire une noce; *հանդերձ հարսանեաց*, robe nuptiale, habit de nocces; *օրհնութիւն հարսանեաց*, bénédiction nuptiale.

Հարսնազգեաց. } a. habillé
Հարսնազգես. } comme une nouvelle mariée.

Հարսնազգեսիլ. va. habiller comme une nouvelle mariée.

Հարսնախօսութիւն. s. fiançailles.

Հարսնածու. s. celui qui conduit la nouvelle mariée à la maison de l'époux, paranymphe.

Հարսնական. a. de jeune mariée, nuptial. [nymphée.

Հարսնամա. s. bot. nénufar,

Հարսնանալ. vn. se marier, épouser, s'unir comme épouse.

Հարսնապանոյն. a. parée comme une nouvelle mariée.

Հարսնառ. s. l'action d'aller prendre, chercher la mariée.

Հարսնանք. } s. préten-
Հարսնանքիկ. } dant.

Հարսնասուն. s. maison nuptiale.

Հարսնարան. s. maison, chambre nuptiale.

Հարսնացնիլ. va. marier, donner en mariage. [à marier.

Հարսնացու. s. fille nubile, d'âge

Հարսնաւոր. a. compagne de l'épouse, demoiselle d'honneur.

Հարսնեակ. s. zool. chrysalide.

Հարսնեպայր. V. **Հարսնածու.**

Հարսնեսուն. V. **Հարսնանք.**

Հարսնեւոր. V. **Հարսնակ.**

Հարսնիք. V. **Հարսնիք.**

Հարսնմա. s. bot. nénufar.

Հարսնոյ ծաղիկ. s. bot. coquelicot. [ménée.

Հարսնութիւն. s. mariage, hy-

Հարսնուկ. s. petite mariée; bot. coquelicot.

Հարսնու. V. **Հարսնացու.**

որսնոյր. V. **Հարսնաւոր**.
որսաբար. adv. largement, a-
 ondamment.
որսազոյն. a. le plus riche,
 chissime.
որսակոյ. a. qui a de bonne
 ance, robuste.
որսահար. a. opprimé; s. op-
 resseur. [vexatoire
որսահարական. a. oppressif,
որսահարեալ. a. opprimé.
որսահարել. va. opprimer,
 cabler, vexer, maltraiter.
որսահարիչ. a. oppresseur,
 teur de la violence. [րիչ.
որսահարող V. **Հարսահա-**
որսահարութիւն. s. oppres-
 on, violence, vexation, exac-
 on, avanie.
որսամիտ. a. un esprit cultivé,
 struit, érudit.
որսանալ. vn. s'enrichir, de-
 nir riche. [dre riche.
որսացնել. va. enrichir, ren-
որսացնող. } a. enrichis-
որսացուցիչ. } seur.
որսութիւն. s. dynastie, puis-
 nce, domination; richesse, opu-
 nce, fortune.
որց. s. demande, interrogation,
 uestion; — **եւ խնդիր ընել**, de-
 ander, s'informer, se rensei-
 ier.
որցաբանել. V. **Հարցնել**.
որցախնդիր. a. s. question-
 ur.
որցական. a. interrogatif; —
 ան, point d'interrogation.
որցակէտ. s. point d'interro-
 tion.
որցանիւ. } s. signe, point
որցանում. } d'interrogation.
որցապնդել. va. interpellier.
որցապնդութիւն } s. interpel-
որցապնդում. } lation.
որցաւոր. a. qui aime à ques-

tionner, à apprendre, question-
 neur.

Հարցախրոքիւն. s. esprit ques-
 tionneur, envie de demander.

Հարցարան. s. questionnaire.

Հարցափորձ. s. interrogation,
 examen, interpellation, enquête;

— **ընել**. V. **Հարցափորձել**.

Հարցափորձել. va. interroger,
 questionner, examiner, interpel-
 ler. [ցափորձ.

Հարցափորձութիւն. V. **Հար-**
Հարցախնդիր. va. questionner,
 examiner, interroger.

Հարցախնդիչ. s. instructeur: —
դասաւոր, juge d'instruction.

Հարցախնդող. s. examinateur,
 instructeur.

Հարցախնդութիւն. s. examen;
 interrogation, instruction.

Հարցել փորձ. V. **Հարցափորձ**.

Հարցելութիւն. s. divination.

Հարցնել. va. demander, inter-
 roger, questionner. [neur.

Հարցնող. interrogateur, question-
Հարցաւոր. V. **Հարցաւ**.

Հարցութիւն. s. divination.

Հարցուկ. s. devin, devineresse;
 pythionisse.

Հարցում. s. demande, interro-
 gation, question.

Հարցութիւն } V. **Հարցա-**
Հարցափորձ } **փորձ**.

Հարցք. spl. demande, question.

Հարգաւալ. vn. s'abattre sur
 une prairie, sur le gazon (en par-
 lant des oiseaux).

Հարց. s. pain: nourriture; diner,
 repas, table; **օթելի թարմ կա-**
կուղ սպիտակ սեւաւ ou **թուխ**
քաջեփ կարծր անեփ ջերմ
տան հացազործի —, pain rassis,
 frais, tendre, blanc, bis, bien
 cuit, dur, pas cuit, chaud, de
 ménage, de boulanger; **սիլուկ** — **ի**,
 mie: **կեղեւ** — **ի**, croûte; **կողո**

- *ի*, un morceau de pain; *շերտ* — *ի*, une tartine; *չոր* — *ուտել* manger du pain sec; — *կտրել*՝ *բեկահանել*՝ *բռնել*, couper, rompre le pain, émietter du pain; — *կենաց*՝ *հրշակաց* ou *երկնաւոր* —, le pain de vie, des anges. le pain céleste, l'eucharistie; — *ուտենալ*, avoir du pain; *առանց* — *ի ըլլալ*, être sans pain; *իր ճակտին քրտինքովն* *իր* — *ն* *ուտել*, gagner son pain à la sueur de son front; — *թրել*՝ *շինել*, pétrir, faire le pain. [pain.]
- Հացաբաւի.** a. qui distribue du **Հացաբոյս.** s. céréale.
- Հացագին.** s. prix du pain.
- Հացագործ.** V. **Հացարար.**
- Հացագործի,** va. panifier.
- Հացագործութիւն.** V. **Հացարարութիւն.**
- Հացադեղ.** s. bot. ammi.
- Հացադիր.** s. panetière.
- Հացաբան.** s. panade.
- Հացալից.** a. plein de pain, qui a du pain en abondance, aisé.
- Հացածառ.** s. bot. jaquier, arbre à pain. [pain.]
- Հացակառօ.** a. qui manque de **Հացակից.** s. commensal, convive; — *ըլլալ*, prendre un repas ensemble, manger avec.
- Հացահատիկ.** s. bot. froment.
- Հացանոց.** s. boulangerie; *զօրօք* —, manutention.
- Հացառօ.** a. abondant en pain; qui fournit en abondance du blé.
- Հացածրօ.** s. tartine.
- Հացապակաս.** a. qui manque de pain.
- Հացապղի.** s. bot. artocarpe, arbre à pain. [du jaquier.]
- Հացապուղ.** s. bot. jaque, fruit
- Հացալաւառ.** s. boulanger, celui qui vend du pain. [gerie.]
- Հացալաւառանոց.** s. boulan-
- Հացասու.** V. **Հացու.**
- Հացասուն.** } V. **Հացարանոց.**
- Հացարան.** }
- Հացարար.** a. boulanger, qui fait du pain.
- Հացարանոց.** s. boulangerie; — *զօրաց* manutention.
- Հացարարութիւն.** s. boulangerie, confection du pain.
- Հացաւե.** V. **Հացառօ.**
- Հացերէց.** s. président du banquet des noces.
- Հացեփ.** } s. boulanger.
- Հացեփեաց.** }
- Հացընքիփ.** s. repas.
- Հացի.** s. bot. frêne.
- Հացիկ.** s. petit pain; petit morceau de pain.
- Հացկասակ.** a. parasite, écornifleur, piqueur d'assiettes, écumeur de marmite. [flerie.]
- Հացկասակութիւն.** s. écorni-
- Հացկերոյր.** s. dîner, banquet, festin; — *ի հրաւիրել*, inviter à dîner, au banquet; — *տալ*, donner un dîner.
- Հացկից.** V. **Հացակից.**
- Հացհամեմ.** s. bot. fenugrec.
- Հացմիջուկ.** s. mie de pain.
- Հացու.** a. plein de frênes.
- Հացու.** s. celui qui donne du pain, un dîner. [ton.]
- Հացուլեփ.** a. insatiable, glou-
- Հաւ.** s. oiseau; poule; coq; grand-père, aïeul; *հաւն կը գողտայ*, la poule glousse.
- Հաւաբոյծ.** s. éleveur de volaille, de poulets.
- Հաւաբոյն.** V. **Հաւանոց.**
- Հաւաբուծութիւն.** s. élevage de poulets, de volaille
- Հաւառէ.** s. devin, qui observe les oiseaux, augure.
- Հաւադիտութիւն.** s. action de tirer des présages du vol des oiseaux, augure.

Հաւասարակեանդ .a. qui équilibre.

Հաւասարակեանքիւն .s. équilibre.

Հաւասարակող . } a. géom.

Հաւասարակողմ . } équila-

Հաւասարակողմեան . } téral.

Հաւասարանկիւն .a. géom. isogone.

Հաւասարանցեալ .a. équidistant.

Հաւասարաչափ .a. qui est d'une mesure égale, symétrique.

Հաւասարաչափութիւն .s. symétrie. [սյափիւ.]

Հաւասարապատիւ .V. Համա

Հաւասարապէս .adv. également.

Հաւասարաւէր .a. juste, équitable, égalitaire.

Հաւասարաւորն .a. qui a les jambes égales, isocèle. [égal.

Հաւասարափոյ .a. conforme,

Հաւասարի .va. égaliser, rendre

égal; égaliser, niveler; égaliser,

comparer; contrebalancer. [րի.]

Հաւասարեցնել .V. Հաւասար

Հաւասարի .vn. égaliser, être égal à,

s'égaliser, être ou devenir

l'égal, aller de pair, se rendre

égal; être comparé, se contre-

balancer.

Հաւասարիչ .s. niveleur.

Հաւասարորդ .a. participant,

compagnon.

Հաւասարութիւն .s. égalité, pa-

rité; comparaison; égalisation;

accord, union: math. équation.

Հաւասարում .s. équation.

Հաւասարաբանել .va raisonner.

Հաւասարապէս . } adv. d'une ma-

Հաւաստեալ . } nière certaine

ou sûre, sûrement, certainement,

positivement, avec fondement.

Հաւաստել .va. prouver, démon-

trer, justifier, confirmer, assu-

rer, certifier; approfondir.

Հաւաստի .a. certain, sûr, vrai,

avéré, convaincant, concluant, incontestable, positif; démonstratif, justificatif; — կորուստ, vraie perte.

Հաւաստիք .s. assurance, certi-

tude, source certaine; démon-

stration, preuve, témoignage,

marque; — բարձրակնածութեան,

assurance de la haute considéra-

tion; իր մեծարանաց — ը մա-

տուցանել, présenter l'assurance

de ses sentiments distingués.

Հաւաստութիւն .s. assurance,

certitude. [վալիւ.]

Հաւալմեառ .s. marchand de

Հաւառ .s. foi, croyance; con-

fiance; fidélité, bonne foi; preuve,

assurance; — ընծայել .V. Հա-

ւառալ .

Հաւասարճութիւն .s. perfidie,

parjure, mauvaise foi, infidélité.

Հաւասարճում .a. perfide, infi-

dèle; — խաբէութիւն, mauvaise

foi; — ըլլալ, violer. trahir sa

foi manquer à sa foi, manquer

de foi.

Հաւաստել .vn. croire, ajouter foi;

fier, confier, remettre; — բոլոր սրբ-

տով, croire de tout son cœur; ամէն

խօսք —, croire à toute parole.

Հաւաստի .a. croyable; ան-

հաւաստի բան է, c'est incroya-

ble, c'est à n'y pas croire.

Հաւաստից .a. plein de foi.

Հաւաստիք .s. doctrine.

Հաւաստից .s. qui est de même

croyance correlative, correlative,

Հաւաստեցնութիւն .s. avoir la

même croyance.

Հաւաստմ .s. le credo.

Հաւաստունէր .a. qui offre la foi.

Հաւաստիւ .a. fidèle, loyal,

affidé, sûr, digne de confiance;

digne de foi, vrai, sûr, certain;

— ըլլալ, être fidèle; — մնալ,

rester, demeurer fidèle à.

Հաւասարմարմն. a. véridique.

Հաւասարմար. adv. fidèlement, avec fidélité. [créance.

Հաւասարմար. s. lettre de

Հաւասարմարմն. a. plus fidèle; adv. plus fidèlement.

Հաւասարմարմն. a. de fidélité, d'affection, de dévouement.

Հաւասարմարմն. vn. être fidèle.

Հաւասարմարմն. s. fidélité, loyauté; bonne foi, confiance; certitude, assurance.

Հաւասարմարմն. adv. fidèlement.

Հաւասարմարմն. a. fidèle, croyant; fidèle, loyal.

Հաւասարմարմն. va. faire croire, faire accroire, persuader, en imposer. [nonnain.

Հաւասարմարմն. s. religieuse, nonne,

Հաւասարմարմն. a. qui change de croyance — փոխել, changer de foi, de croyance.

Հաւասարմարմն. s. changement de croyance. [torial.

Հաւասարմարմն. a. inquisi-

Հաւասարմարմն. s. inquisiteur.

Հաւասարմարմն. s. inquisition.

Հաւասարմարմն. V. Հաւասարմարմն

Հաւասարմարմն. sf religieuse.

Հաւասարմարմն. s. renégat, apostat. [sie.

Հաւասարմարմն. s. apostat.

Հաւասարմարմն. s. foi, croyance; քրիս-

տոնական —, la religion chrétienne; քրիստոնէական —, avoir foi en; — քրիստոնէական, prêter

ou ajouter foi, donner croyance; քրիստոնէական —ի, convertir; —

— քրիստոնէական, n'avoir ni

foi ni loi.

Հաւասարմարմն. s. celui qui fait

un syllogisme. [tique.

Հաւասարմարմն. a. syllogis-

Հաւասարմարմն. vn. faire un syl-

logisme.

Հաւասարմարմն. s. syllogisme. [ment.

Հաւասարմարմն. adv. collective-

Հաւասարմարմն. s. collection, recueil.

Հաւասարմարմն. V. Հաւասարմարմն.

Հաւասարմարմն. a. collectif.

Հաւասարմարմն. s. collectivité.

Հաւասարմարմն. V. Հաւասարմարմն.

Հաւասարմարմն. s. lieu de réunion.

Հաւասարմարմն. s. maison de ré-

union. [տեղ.

Հաւասարմարմն. V. Հաւասարմարմն.

Հաւասարմարմն. va. ramasser, rassem-

bler, réunir; cueillir, recueillir;

conclure, induire, tirer la consé-

quence d'un raisonnement; as-

sortir.

Հաւասարմարմն. } s. celui qui rassem-

Հաւասարմարմն. } ble, qui recueille. col-

lecteur, collectionneur; percepteur,

encaisseur.

Հաւասարմարմն. s. collection.

Հաւասարմարմն. vn. se réunir, se

rassembler; se recueillir.

Հաւասարմարմն. s. collection, recueil;

rassemblement, réunion.

Հաւասարմարմն. s. perception.

Հաւասարմարմն. s. basse-cour.

Հաւասարմարմն. s. volaille. [oiselet.

Հաւասարմարմն. s. petit oiseau, poussin,

Հաւասարմարմն. } s. marchand

Հաւասարմարմն. } d'œufs.

Հաւասարմարմն. V. Հաւասարմարմն.

Հաւասարմարմն. V. Հաւասարմարմն.

Հաւասարմարմն. } s. méd. héméralope.

Հաւասարմարմն. } s. méd. héméralopie.

Հաւասարմարմն. s. méd. héméralopie.

Հաւասարմարմն. s. poussin.

Հաւասարմարմն. va. faire plaisir,

faire agréer ou approuver.

Հաւասարմարմն. vn. trouver bien ou a-

gréable, accepter, approuver, a-

gréer; ասիկա չեմ հաւանում, cela

ne me plaît pas; ինքզինքն —,

être prétentieux et arrogant, avoir de la morgue.

Հաւնոց. } s. poulailler.
Հաւսուց. }

Հաւնուիլ. vn. plaire, être agréé ou approuvé. [proie.

Հաւսրս. s. oiseleur; oiseau de
Հաւսրսութիւն. s. oisellerie.

Հաւուկ. V. Հաւիկ.

Հաւապօր. V. Հաւապօր.

Հաւաւ. V. Հաւաւ.

Հաւաւցնել. V. Հաւաւացնել.

Հաւաւու. V. Հաւաւ.

Հաւաւ. V. Հօփաւ.

Հաւաւ. s. fourchette de volaille.

Հաւաւիկ. V. Աւաւիկ.

Հեքրաւական. etc. V. Եքրաւական etc.

Հեգ. s. syllabe.

Հեգարան. s. syllabaire.

Հեգել. va. épeler, syllaber.

Հեգենայ. s. syllabe.

Հեգենաբանել. va. parler avec ironie, se moquer.

Հեգենաբանութիւն. s. parole ironique, ironie, persiflage, raillerie.

Հեգենաբար. adv. ironiquement.

Հեգնական. a. ironique, sarcastique, dérisoire. [nique.

Հեգնածայն. a. d'une voix ironique.

Հեգնատր. a. qui aime l'ironie.

Հեգնել. va. persifler, se moquer ou rire de.

Հեգնող. a. ironique.

Հեգնո. a. ironique.

Հեգնութիւն. s. ironie, sarcasme, brocard, dérision.

Հեգնօրէն. adv. ironiquement, d'un ton ironique.

Հեգութ. s. épellation. [cile.

Հեգ. a. doux, affable, bénin, doux.

Հեգաբան քլլալ. vn. parler doucement.

Հեգաբար. adv. avec douceur, avec mensuétude.

Հեգաբարայ. a. doux de caractère, de mœurs douces. [douceur.

Հեգազնաց. a. qui marche avec

Հեգադէմ. a. qui a une figure douce.

Հեգաւաւաբայ. a. doux, affable.

Հեգաւաւի. } a. qui a l'esprit

Հեգաւիս } doux, qui a des sentiments pleins de douceur, affable.

Հեգաւոյո. a. affable.

Հեգանգ. V. Հեգութիւն.

Հեգաւաւ. a. qui coule doucement, paisible, dormant.

Հեգար. s. bouvet.

Հեգիկ. adv. doucement, tout doucement; a très doux, docile.

Հեգութիւն. s. mansuétude, douceur, affabilité.

Հեգանո. s. païen, gentil.

Հեգանոաբար. adv. comme un païen, en païen.

Հեգանոական. a. païen.

Հեգանոականի. a. propre aux païens.

Հեգանոաւի. a. qui a l'esprit, les idées d'un païen.

Հեգանոանալ. vn. devenir païen.

Հեգանոացնել. va. rendre païen.

Հեգանոութիւն. s. gentilité, paganisme. [païen.

Հեգանոօրէն. adv. en païen; a.

Հելլեն. s. Hellène, Grec; a. grec, grecque. [nisme.

Հելլենաբանութիւն. s. hellénisme.

Հելլենագէտ. s. helléniste.

Հելլենական. a. hellénique, grec.

Հելլենականութիւն. s. hellénisme.

Հելլենատր. a. philhellène.

Հելլենաստական. a. philhellénique [lénisme.

Հելլենաստութիւն. s. philhellénisme.

Հելլենացի. V. Հելլեն; — լեզու, la langue grecque.

Հելլենութիւն. s. hellénisme.

Հելլենոսի. sf. une Grecque.
Հեծ. V. **Հեծուքիւն.**
Հեծան. s. arch. solive.
Հեծանակ. s. soliveau, bicyclette.
Հեծանակալ. s. arch. panne.
Հեծանահեծ. a. qui fend, qui coupe des solives.
Հեծանելիք. s. monture, véhicule.
Հեծանիւ. V. **Հեծելանիւ.**
Հեծանոց. s. van; fauchet.
Հեծեալ. s. homme à cheval, cavalier.
Հեծել. vn. gémir, se lamenter.
Հեծելազուոն. s. cavalerie, regiment de cavalerie.
Հեծելազօր. s. cavalerie; cavalier.
Հեծելախումբ. s. cavalerie, escadron.
Հեծելանիւ. s. vélocipède, bicyclette, bicyclette. [cycliste.
Հեծելանորդ. s. vélocipédiste,
Հեծելապետ. s. chef de cavalerie
Հեծելապատ. s. bataillon de cavalerie. [man.
Հեծելապարտ. s. écuyer; sports.
Հեծելարան. s. manège.
Հեծելարար. s. montoir.
Հեծելութիւն. s. équitation; cavalcade.
Հեծելուսոյց. s. écuyer.
Հեծեծազիւն. adv. en sanglots.
Հեծեծանք. s. gémissement profond, soupirs.
Հեծեծել. vn. gémir profondément; V. **Հեծել.** [table.
Հեծեծելի. a. déplorable, lamentable.
Հեծեծութիւն. V. **Հեծեծանք.**
Հեծել. vn. gémir, se lamenter.
Հեծիւն. s. gémissement.
Հեծկալ. } vn. avoir le hoquet;
Հեծկլալ. } V. **Հեծկկալ.**
Հեծկլանք. s. hoquet.
Հեծկլանք. } s. sanglots, soupirs,
Հեծկլանք. } hoquet.
Հեծնալ. } va. monter; Հի —,
Հեծնել. } à cheval; անհամար —,

monter à poil ou sans selle.
Հեծութիւն. s. gémissement, plainte, lamentation.
Հեծուկ. s. assiette.
Հեծցնել. va. faire monter; Հի —, faire monter à cheval. Հի
Հեծկկալ. vn. sangloter, pousser des sanglots.
Հեծկկանք. s. sanglots.
Հեծկկել. V. **Հեծկկալ.**
Հեկտար. s. hectare.
Հեղ. V. **Անգամ.** adv.
Հեղանիւթ. s. fluide; liquide; Հիւթադրական —, fluide électrique.
Հեղգ. a. paresseux, fainéant, nonchalant, lent.
Հեղգագնաց. a. qui marche lentement. [à écouter.
Հեղգալուր. a. lent à entendre,
Հեղգալ. vn. être paresseux, nonchalant.
Հեղգանք. V. **Հեղգութիւն.**
Հեղգասրտ. a. pesant de cœur, cœur tardif. [nonchalant.
Հեղգացնել. va. rendre paresseux,
Հեղգընթաց. V. **Հեղգագնաց.**
Հեղգութիւն. s. paresse, nonchalance, lenteur.
Հեղեղ. s. torrent; inondation; — մարդկան, torrent de la foule, affluence.
Հեղեղաբար. adv. comme un torrent, par torrents.
Հեղեղամած. a. inondé.
Հեղեղանման. a. qui ressemble à un torrent, torrentueux; — անձրիւ, pluie torrentielle.
Հեղեղասառ. a. qui punit avec le torrent; torrentiel.
Հեղեղավայր. s. endroit inondé.
Հեղեղառ. s. ravin, ravine.
Հեղեղասար. a. emporté par le torrent.
Հեղեղասել. } va. inonder, sub-
Հեղեղել. } merger, couvrir d'eau.

Հեղեղօրէն. V. **Հեղեղաբար**.
Հեղիճակ. s. auteur; inventeur.
Հեղիճակագոր. a. qui a la force d'autorité: — *կերպով*. adv. avec la force d'autorité. [torité.
Հեղիճակաւոր. a. qui a de l'autorité.
Հեղիճակել va. composer, écrire.
Հեղիճակութիւն. s. autorité; œuvre, ouvrage, travail; — *ուշեմալ*, avoir de l'autorité.
Հեղիճակուհի. sf. femme auteur.
Հեղիճակօրէն. adv. avec autorité. [fant.
Հեղձական. a. suffocant, étouffant.
Հեղձամահ ըլլալ. vn. être suffoqué, étouffé, étranglé.
Հեղձամահ ընել. va. suffoquer, étouffer, étrangler.
Հեղձամղձուկ. a. étouffé, suf-foqué, oppressé; étouffant, suffoquant; — *ջերմութիւն հաղ*, chaleur, une toux suffocante; — *արտասուք*, pleurs étouffés; — *ընել*, étouffer, opprimer; — *հայնով*, d'une voix étouffée.
Հեղձամախանձ. a. très jaloux, qui crève ou qui meurt d'envie.
Հեղձում. s. étouffement, suffocation. [foquer.
Հեղձուցանել. va. étouffer, suf-foquer.
Հեղձուցիկ. a. étouffé, suffoqué.
Հեղձուցիչ. a. étouffant, suffoquant.
Հեղուլ. V. *Թափել, Թափիլ*.
Հեղուկ. a. s. liquide
Հեղուկաչափ. s. aréomètre, pèse-liquueur.
Հեղուկացում. s. liquéfaction.
Հեղուկութիւն. s. liquidité.
Հեղում. s. action de verser, de répandre, effusion, épanchement.
Հեղունել. va. boulonner.
Հեմուկ. s. dépit; *ի — ս*, en dépit de. [sur le métier.
Հեմուլ. va. tisser, ourdir, faire
Հեծակապառօ. a. idolâtre.

Հեօ. a. aisé, commode, facile; voluptueux, délicieux; — *ցախ-կութիւն*, volupté; *ըստ — ի*. adv. à volonté, à gré.
Հեօաբար. adv. aisément, commodément, avec plaisir; voluptueusement. [lupté.
Հեօաբոյր. a. qui exhale la vo-
Հեօազիւն. V. **Հեօալի**.
Հեօազիւցիկ. a. qui inspire la volupté.
Հեօալի. } a. délicieux, délec-
Հեօալիք. } table, doux; volup-
Հեօալից. } tueux.
Հեօալուր. a. agréable à entendre, agréable.
Հեօալութիւն. s. vie molle, volupté, plaisirs.
Հեօալութ. a. qui parle, qui chante d'une manière délicieuse, doux, agréable.
Հեօամիճ. a. qui naît aisément.
Հեօական. a. voluptuaire; délicieux. [volupté.
Հեօականութիւն. s. plaisir;
Հեօակեցութիւն. s. vie voluptueuse. [cieux.
Հեօահամ. a. agréable, déli-
Հեօամոլ. V. **Հեօամուր**.
Հեօամոլ. vn. se réjouir, se délecter, goûter du plaisir, prendre plaisir à; mener une vie voluptueuse, vivre dans la mollesse et les délices.
Հեօանի. V. **Հեօանիւն**.
Հեօանուց. a. qui souffle d'une manière agréable, doux, délicieux.
Հեօապարզիւ. a. délicieux.
Հեօապէս. V. **Հեօաբար**.
Հեօամուր. a. qui aime les plaisirs, voluptueux, viveur.
Հեօամուրաբար. adv. voluptueusement.
Հեօամուրութիւն. s. goût du plaisir, volupté.
Հեօամուն. V. **Փափկամուն**.

Հեօացնիլ. va. faciliter, rendre aisé; réjouir, charmer.
Հեօտէ. a. délicieux.
Հեօտւ. adv. aisément, à l'aise, commodément, facilement.
Հեօեբր. s. mus. cantabile.
Հեօեբիկայ. a. facile à comprendre, facile; commode.
Հեօեթ. a. aisé, commode, agréable.
Հեօեից. a. aisé, facile.
Հեօիլ. V. **Հեօտւ.**
Հեօտար. a. bien tourné; — *պարբերութիւն*, phrase — e.
Հեօտութիւն. s. aise, commodité; volupté; délices, délectation, plaisir; *ամբիւսպարտ* —, plaisirs honteux.
Հեօտութեամբ. } V. **Հեօտար.**
Հեօտօրէն. }
Հե. s. discorde, division, dispute; haine, ressentiment, rancune; a. disputeur; rancunier.
Հեապնակ. a. qui demeure loin, éloigné, lointain.
Հեապիր. s. télégraphe; télégramme; — *զարնել՝ աւել*, envoyer une dépêche, télégraphier; — *առնել՝ ստանալ՝ ընդունել*, recevoir un télégramme ou une dépêche; *անիլ* —, télégraphie sans fil. [éloigné.
Հեապնաց. a. loin pour aller,
Հեապոյն. a. plus loin; adv. loin, au loin.
Հեապրափիլ. s. fil télégraphique.
Հեապրայուր. s. nouvelle télégraphique.
Հեապրական. a. télégraphique.
Հեապրածոյ. s. poteau télégraphique.
Հեապրապարան. s. câble télégraphique.
Հեապրան. } s. télégraphe,
Հեապրարան. } bureau de télégraphe
Հեապրիլ. va. télégraphier.

Հեապրիլ. } s. télégraphiste.
Հեապրոյ. }
Հեապրոփիւն. s. télégraphie.
Հեապո. s. télescope; a. qui observe loin.
Հեապոակ. s. télescope.
Հեապոական. a. télescopique.
Հեապիր. s. géom. apothème.
Հեապոս. V. **Հեաածայն.**
Հեապոսութիւն. s. téléphonie.
Հեապոյութիւն. } s. distance.
Հեապոյութիւն. }
Հեապէ. s. — *երկիւթ*, apogée; — *արեգակի*, aphélie; fig. apogée.
Հեաածայն. s. téléphone.
Հեաածայնական. } a. télépho-
Հեաածայնայից. } nique.
Հեաածիլ. V. **Հեաւուր.**
Հեալ. va. disputer, quereller; avoir de la haine contre qn., lui garder rancune.
Հեամայ. vn. s'éloigner, s'écarter; s'absenter.
Հեամակար. s. perspective.
Հեամակարութիւն. s. perspective.
Հեամայտ. s. télémetre.
Հեամայակիր. s. perspective.
Հեամասան. a. lointain, distant, éloigné; s. lointain, bien éloigné, distance; *ի — է*. adv. de loin, d'assez loin. [gné.
Հեամասանեայ. a. lointain, éloigné.
Հեամեսու. a. presbyte; clairvoyant.
Հեամեսիլ. a. perspective.
Հեամեսութիւն. s. presbytisme, vue longue; clairvoyance.
Հեամումակ. V. **Հեամասան.**
Հեացնիլ. va. éloigner, écarter.
Հեացում. s. éloignement.
Հեամուր. a. lointain, éloigné, distant.
Հեամուրութիւն. s. éloignement, distance; absence.
Հեիլ. } a. lointain, distant; adv.
Հեու. } loin: — *ընել*, éloigner, écarter, détourner; — *պահել*, te-

nir à distance; *հնգդինը բանե-
մը* — պահել, éviter qch., s'abs-
tenir.

Հեռուաց. } adv. de loin.
Հեռու.ի.

Հեռուս, ի հեռուս. a. loin;
adv. de loin.

Հեռու. a. tendu.

Հեսլ. s. spartan, sparton.

Հեսլել. va. bouliner.

Հեսլիկ. s. boulinette.

Հես. a. désobéissant, insubor-
donné. récalcitrant, indocile, mu-
tin, rétif.

Հեսաց. V. Հեսուրիւն.

Հեսել. } vn. être désobéissant,

Հեսիլ. } récalcitrant, ne pas o-
béir, désobéir, se mutiner, se
révolter, résister.

Հեսող. V. *Հես.*

Հեսուրիւն. s. désobéissance,
insubordination, mutinerie, résis-
tance, révolte.

Հե. prép. avec; — *ը գնաց*, il est
allé avec lui; — *ս եկուր*, venez
avec moi; — *դ գնաց*, il est par-
ti avec vous; *ասոր* — *մեկտեղ*,
avec cela.

Հեսագայ. a. suivant, subséquent.

Հեսագոսել. va. chercher la trace,
chercher avec soin, avec curiosité,
rechercher, dépister, s'enquérir,
scruter, examiner, étudier; *խո-
րազին* —, approfondir.

Հեսագոսի. } s. investigateur,
Հեսագոսղ. } scrutateur, cher-
cheur.

Հեսագոսութիւն. s. investiga-
tion, recherche, observation.

Հեսախոյ. a. qui suit à la piste;
investigateur; curieux.

Հեսախուզել. va. explorer.

Հեսախուզող. s. explorateur.

Հեսախուզութիւն. s. recherche,
investigation, exploration.

Հեսախոյս քնել. va. faire per-

dre les traces, faire disparaître;
— *ըլլալ*, se perdre, disparaître.

Հեսահաց. a. qui suit à la piste,
investigateur; s. zool. ichneumon.

Հեսահաս ըլլալ. vn. atteindre.

Հեսամուս. a. qui poursuit, pour-
suivant; aspirant; rival, émule;
empressé; — *ըլլալ*, courir après,
poursuivre, poursuivre vivement,
donner la chasse à qn., la ser-
rer de près; concourir, aspirer à,
désirer, tendre à, chercher à
atteindre; *Թշնամիին* — *ըլլալ*, pour-
suivre l'ennemi.

Հեսամիլ. vn. poursuivre, cou-
rir après. [cherche.

Հեսամաութիւն. s. poursuite, re-

Հեսախոյ. V. *Հեսախոյ.*

Հեսապինդ. a. qui suit à la piste;
investigateur; curieux.

Հեսապնդել. V. *Հեսամիլ.*

Հեսապնդութիւն. } s. poursuite.
Հեսապնդում.

Հեսամին. a. curieux; — *ըլլալ*,
être curieux, chercher avec cu-
riosité.

Հեսամնական. a. curieux.

Հեսամնել. V. *Հեսագոսել.*

Հեսամնութիւն. s. curiosité.

Հեսամիւր. a. curieux; — *ըլլալ*,
être curieux, faire le curieux.

Հեսամիւրաւոր. adv. curieuse-
ment, avec curiosité, d'un air
curieux.

Հեսամիւրական. a. curieux; —
բան էր, c'était quelque chose de
curieux

Հեսամիւրաւոր. a. qui excite
la curiosité, curieux.

Հեսամիւրիլ. vn. être curieux,
chercher avec curiosité, rechercher
ou exciter la curiosité.

Հեսամիւրութիւն. s. curiosité;
— *ը բերել շարժել*, piquer, ex-
citer la —.

Հեսամիւրիլ. V. *Հեսամիւրիլ.*

Հեծաբանութիւն. s. syllogisme. [par conséquent.
Հեծաբար. adv. conséquemment,
Հեծանկ. a. qui va à pied; fig. banal, trivial, commun, ordinaire; s. fantassin, piéton.
Հեծանկագնաց. a. qui va à pied.
Հեծանկագունդ. } s. infanterie.
Հեծանկագոր. }
Հեծանկախուժք ou — **գորք**. s. infanterie. [pied.
Հեծանկամար. a. qui combat à
Հեծանկամարութիւն. s. combat d'infanterie.
Հեծանկել. vn. marcher à pied.
Հեծանկից. s. suivant. [nalité.
Հեծանկութիւն. s. trivialité, banalité.
Հեծանկուց. V. **Հեծանկ**.
Հեծանկալ. V. **Հեծանկ**.
Հեծանկ. s. conséquence, suite; այս գործին — ը ծանր պիտի ըլլայ, cette affaire aura des suites graves; — **հանել**, tirer, déduire une conséquence.
Հեծանկալ. V. **Հեծաբար**.
Հեծանկալ. a. suivant, subséquent; — **կերպով**, comme il suit, ainsi qu'il suit.
Հեծանկի. vn. suivre, accompagner; suivre, marcher sur les traces de qn., imiter; s'ensuivre. résulter, dériver: **մէկուն շաւղին** —, suivre qn.; **մոտէն** —, suivre de près; **կը հետեւի թէ**, il s'ensuit que.
Հեծանկ. s. celui qui suit. imitateur; — **ըլլալ** **գտնուել**, suivre, imiter.
Հեծանկութիւն. s. conséquence, suite; conclusion, imitation.
Հեծանկալ. a. s. conséquent; suite.
Հեծանկութիւն. s. suite.
Հեծանկութիւն. } V. **Հեծանկութիւն**. }
Հեծանկութիւն. }
Հեծանկութիւն. V. **Հեծանկութիւն**.

Հեծանկել. va. induire, conclure, inférer, tirer une conséquence; faire suivre.
Հեծանկալ. adv. successivement, tour à tour, consécutivement, au fur et à mesure.
Հեծ. prép. depuis, dès; **յայտ** —, désormais, dorénavant. dès à présent; **ի սկզբանէ** —, depuis le commencement; **յորմէ** —, V. **հարմարեալ**.
Հեծ. a. qui va à pied; — ou **ի** —. adv. à pied. — **վազել**, courir à pied.
Հեծանկ. } adv. à pied; — **երբ** —
Հեծանկից. } **թալ**, aller —.
Հեծանկ. }
Հեծ. s. trace, piste; trace, vestige, indice; **անիւղ** —, ornière.
Հեծ. s. cheveu; poil; — **ք**, cheveux, chevelure; V. **Մազ**.
Հեծանկործ. a. qui fait pousser les cheveux. [dépilé.
Հեծանկալ. a. dépilatif, dépilatoire;
Հեծանկութիւն. s. alopecie; dépilation. [culéen.
Հեծանկալ. a. d'Hercule, hercule.
Հեծանկութիւն. s. action de couper les cheveux, tonsure.
Հեծանկութիւն. s. phys. capillarité. [veux.
Հեծանկել. s. teinture de cheveux.
Հեծանկալ. a. qui a une superbe chevelure, chevelu; fig. feuillu, touffu.
Հեծանկ. a. dépilé, chauve.
Հեծանկ. a. coquaine, drôlesse.
Հեծանկալ. a. échevelé; adv. les cheveux épars. [chevelu.
Հեծանկ. a. qui a des cheveux.
Հեծանկ. s. mar. combleau, comblan.
Հեծանկալ. s. hérétique.
Հեծանկալալ. spl. les hérétiques.
Հեծանկալալ. s. hérésiarque.
Հեծանկութիւն. } s. hérésie.
Հեծանկութիւն. }

Հերետիկոս. s. hérétique.
Հերետիկոսական. a. hérétique.
Հերետիկոսապետ. s. hérésiarque.
Հերետիկոսութիւն. s. hérésie.
Հերթ. s. tour; — *սլ.* — à —.
Հերթապահ. s. sentinelle.
Հերիւն. s. alène; poinçon.
Հերիք. a. suffisant; — *է,* il suffit, c'est assez; *չէ* —, ce n'est pas assez; ce n'est pas suffisant; — *համարել,* trouver assez, se contenter.
Հերկ. s. labour, labourage.
Հերկագործ. s. laboureur.
Հերկագործել. V. **Հերկել.**
Հերկագործութիւն. V. **Հերկ.**
Հերկահար. } s. laboureur.
Հերկարար. }
Հերկել. va. labourer; défricher.
Հերկելի. a. labourable, arable.
Հերկիւմանաւն. a. herculéen.
Հերկում. s. agric. ameublisement.
Հերհեր. s. carde.
Հերհերել. va. carder.
Հերհերում. s. cardage.
Հերծ. a. fendu.
Հերծազննարան. s. salle de dissection ou d'anatomie.
Հերծազննութիւն. s. dissection, anatomie. [fendues.
Հերծափել. a. qui a les ailes
Հերծակ. s. trait, flèche.
Հերծանել. } va. fendre; déchirer;
Հերծել. } rer; crever, faire crever, faire éclater; disséquer, anatomiser; diviser, faire une scission, désunir; V. **Ճեղկել,** **պատռել.**
Հերծանող. V. **Հերծող.**
Հերծաւում. a. incisive, dent —; — *սւնք,* les — s, dents — s.
Հերծառել. va. fendiller, gercer, crevasser.
Հերծաւար. s. minér. schiste.
Հերծի. s. bot. lentisque.

Հերծնալ. vn. se fendre, cer-
 ver, se déchirer.
Հերծող. a. qui fend, incisif; —
սառս, dent incisive.
Հերծոս. a. fendu, fêlé.
Հերծոռել. V. **Հերծառել.**
Հերծում. s. scission, division,
 dissidence, faction; schisme; hé-
 résie. [que.
Հերծումական. a. schismati-
Հերծումապետ. s. chef d'un
 schisme. [séparer.
Հերծումալի. vn. se diviser, se
Հերծումող. s. dissident, schis-
 matique. [matique.
Հերծումողական. a. schis-
Հերծումողութիւն. } s. schis-
Հերծումութիւն. } me.
Հերծում. V. **Հերծանել.**
Հերծում. V. **Հերծում.**
Հերոս. s. héros.
Հերոսական. } a. héroïque.
Հերոսայից. }
Հերոսութիւն. s. héroïsme.
Հերոսուհի. sf. héroïne.
Հերու. } adv. l'année dernière,
Հերուց. } l'an passé, l'année
 passée; *հերուցէ ի վեր,* depuis
 l'année dernière. [prouver.
Հերքել. va. réfuter, rejeter, ré-
Հերքմաղթ. s. réfutation.
Հերքում. s. réfutation.
Հեց ou **խեց.** s. cercle exté-
 rieur de la roue, tour, jante de
 roue.
Հեւալ. vn. haleter, essouffler,
 être haletant ou essoufflé; — *սլ.*
 V. **Հեւ ի հեւ.** [essoufflé.
Հեւ ի հեւ. adv. haletant, tout
Հեւ. s. méd. anhélation,
Հոր. a. fort, puissant, vigou-
 reux; puissant, efficace; — *թե-*
ւաղիւ, protecteur puissant, dé-
 claré; — *զօրութեամբ,* très puis-
 sant, vaillant.
Հորաղիւ. V. **Հոր.**

Հօրազոյնս. adv. forte, fortement, puissamment, vigoureusement.
Հօրամիտ. a. esprit fort.
Հօրամալ. vn. être, devenir fort, puissant, se rendre puissant, se fortifier.
Հօրապէս. V. **Հօրազոյնս.**
Հօրացնել. va. rendre fort, puissant, fortifier
Հօրեղ. a. fort, robuste.
Հօրեղապէս. V. **Հօրազոյնս.**
Հօրից. a. qui rend fort, puissant, fortifiant.
Հօրաւթիւն. s. force, puissance.
Հէն. s. maraudeur, brigand; — *ծովու,* pirate, corsaire, écumeur de mer.
Հէմ. a. malheureux, misérable, pitoyable; — *պատանեակ,* ô malheureux jeune homme.
Հէփոս. s. conte.
Հիսխանց. a. enthousiaste.
Հիսիրաւ. a. merveilleux, admirable, surprenant, étonnant, ravissant.
Հիանալ. vn. admirer, s'étonner, s'émerveiller, être surpris, s'extasier, être frappé d'admiration, admirer, regarder avec admiration, tomber des nues.
Հիանալի. a. admirable, étonnant, surprenant.
Հիանաւար. a. admirable à voir, charmant, surprenant.
Հիասթափել. va. désenchanter, désillusionner.
Հիասթափիլ. vn. se désenchanter, se désillusionner.
Հիասթափութիւն. } s. désen-
Հիասթափում. } chantement, désillusion. [ravissant.
Իաւաճիչ. a. ravi d'admiration,
Իացեալան. a. admiratif, extatique.
Իացնել. va. étonner, ravir, sur-

prendre, frapper d'étonnement.
Հիացնող. V. **Հիացուցիչ.**
Հիացող. a. s. admirateur.
Հիացութիւն. V. **Հիացում.**
Հիացում. s. admiration, surprise, étonnement, extase.
Հիացուցիչ. a. étonnant.
Հիդրա. s. zool. hydre.
Հիմ. adv. pourquoi! pour quelle raison!
Հիմ. s. fondement; base; fond; fondation; — *ն ի վեր,* de fond en comble; — *ն ի վեր ընել՝ տալալել՝ կործանել,* détruire ou renverser de fond en comble, détruire jusque dans le fondement, renverser; *ի հիմանց կործանել,* être renversé de fond en comble; — *նպաստել,* jusque dans ses fondements, jusqu'aux fondements; — *դնել,* jeter les fondements, fonder.
Հիմա. } adv. maintenant, à pré-
Հիմայ. } sent.
Հիմէն. s. hémine (mesure); hymen, hyménée.
Հիմնագիծ. s. plan.
Հիմնադիր. s. fondateur; *հիմնադիր-տնօրէն,* fondateur-directeur.
Հիմնադրամ. s. argent de fond.
Հիմնադրել. va. fonder, poser les fondements. [կուրիւն.
Հիմնադրութիւն. V. **Հիմնադրուիլ.** sf. fondatrice.
Հիմնական. a. fondamental.
Հիմնաշատկ ընել. va. raser, raser jusqu'aux fondements, abattre à rase terre. [tablir.
Հիմնաւալ. vn. se fonder, s'é-
Հիմնապէս. adv. fondamentalement, à fond, au fond.
Հիմնարկ. V. **Հիմնարկու.**
Հիմնարկել. va. fonder, jeter les fondements.
Հիմնարկէմ. s. fondation.
Հիմնարկու. s. fondateur.

Հիմնարկութիւն. s. fondation; établissement, institution.

Հիմնաւոր. a. fondamental, basé, sûr, vrai, certain.

Հիմնաւորել. V. Հիմնել.

Հիմնափոր. a. qui mine, qui creuse le fondement.

Հիմնաքար. s. pierre fondamentale.

Հիմնել. va. fonder, établir.

Հիմնովիւ. adv. à fond; — սովորել, apprendre —.

Հին. a. vieil, vieux, usé; ancien, antique; հինք, les anciens; հինով, anciennement.

Հինաբար. adv. comme un maraudeur.

Հինածաղիկ. s. bot. balsamine.

Հինահար. s. maraudeur, brigand.

Հինահարութիւն. s. marauderie.

Հինայ. s. bot. henné.

Հինանուրգ. a. des temps anciens, vieux, vieil; անտառ —, forêt antique; — ամբողջութեւն, haine invétérée.

Հինգ. a. cinq.

Հինգադի. s. pentacorde.

Հինգամեայ. a. de cinq ans, âgé de cinq ans.

Հինգամեան. a. quinquennal.

Հինգամսեայ. a. de cinq mois.

Հինգանկիւն. } a. pentagone.

Հինգանկիւնի. }

Հինգեօտսամ. etc. V. Հինգեօտսմ. etc. [cinquièmement.

Հինգերորդ. a. cinquième; adv.

Հինգերորդել. va. prélever le cinquième d'une chose, payer ou faire payer le cinquième du revenu.

Հինգկանգնեայ. } a. haut de

Հինգկանգնեան. } cinq coudées.

Հինգկնել. va. répéter cinq fois, quintupler.

Հինգիսար. a. cinq mille.

Հինգիսարեան. a. de cinq mille.

Հինգիսարիւր. a. cinq cents.

Հինգիսարիւրամեայ. a. de cinq cents ans. [cinq cents ans.

Հինգիսարիւրամեի. a. âgé de

Հինգիսարիւրերորդ. a. le cinq centième.

Հինգամսեայ. a. pentamère.

Հինգօրրօրի. s. jeudi; արար, jeudi saint. [au quintuple.

Հինգապատիկ. a. quintuple; adv.

Հինգերեւեան. s. bot. quinte-feuille, potentille.

Հինգօրեայ. a. de cinq jours.

Հինիմայ. vn. haleter.

Հինիմութ. s. action de haleter, anhélation.

Հիննայ. vn. vieillir, être usé ou râpé; servir longtemps, vieillir en service.

Հինուկ. a. vieux; rococo, vieillot.

Հինուսիւն. a. vieux, vieillerie.

Հինցած. } a. vieilli, usé.

Հինցող. }

Հինօրեայ. a. vieux, vieil, ancien; — հիւսնդարեօրեայ, maladie chronique.

Հինօրեմ. a. rococo, démodé.

Հիպաս. V. Հիպասան.

Հիւր. s. pourpre.

Հիւրիկ. s. bot. iris

Հիւանդ. a. malade, indisposé, souffrant; — ըլլալ, être, tomber

malade, faire une maladie; — եղայ, j'ai été malade; — դարմանել, soigner un ma-

lade; — ինքզնիքս, rester au près d'un malade, garder un ma-

lade; — ընել, rendre malade.

Հիւանդաբար. adv. comme un malade.

Հիւանդաբեր. a. morbifique.

Հիւանդաբոյր. a. qui sent le malade ou la maladie.

Հիւանդագին. a. malade, infirme, souffrant; adv. tout malade, d'un air malade, maladif.

Հիւանդակամ. a. morbide.
Հիւանդամիս. a. qui a l'esprit malade, dérangé.
Հիւանդամայ. vn. tomber malade, être malade, indisposé.
Հիւանդանոց. s. hôpital.
Հիւանդատանի. s. garde-malade, infirmier.
Հիւանդատանիութիւն. s. métier d'infirmier, de garde-malade.
Հիւանդատես. a. qui visite le malade; — *երթալ.* visiter, aller voir un malade.
Հիւանդատուն. s. maison de santé.
Հիւանդատուն. s. infirmerie.
Հիւանդատար. a. morbifique.
Հիւանդացնել. va. rendre malade.
Հիւանդաւաղ. a. qui marche comme un malade, à pas faibles, lents.
Հիւանդկան. a. maladif.
Հիւանդոտ. a. maladif, infirme, valétudinaire, malingre.
Հիւանդութիւն. s. maladie, mal, indisposition, infirmité; — *գաշել,* faire une maladie; *թիթել.* դժբերան —, maladie légère, fâcheuse, dangereuse, mortelle, grave; *բուժել* հիւանդութենէ ելլել, guérir de sa maladie; — *մը առնել.* վաստակել, gagner, contracter une maladie; *հիւանդութենէ ելլել,* relever de maladie; *տարափոխել* —, maladie contagieuse; *զաղդիական* —, syphilis.
Հիւանդուի. sf. la malade.
Հիւանդոտ. V. **Հիւանդատես.**
Հիւք. s. humeur; suc, sève; — *պակային* —, humeur vitreuse.
Հիւքաբեր. a. qui produit de l'humeur.
Հիւքային. } a. juteux, succu-
Հիւքայից. } lent.
Հիւքանիւք. s. chose matérielle, matière; a. matériel.

Հիւքեղ. a. plein d'humeur, de suc, de jus.
Հիւքեղութիւն. s. succulation.
Հիւլէ. s. atome, molécule. [logie.
Հիւլէաբանութիւն. s. atomo-
Հիւլէաբեր. a. atomifère.
Հիւլէագէտ. s. atomiste
Հիւլէագիտութիւն. s. atomisme.
Հիւլէական. a. atomique.
Հիւլէականութիւն. s. atomisme.
Հիւծակա. s. méd. phtisie, tuberculose.
Հիւծակաական. a. phtisique.
Հիւծակաային. a. phtisique.
Հիւծակաւոր. } a. phtisique.
Հիւծակոտ. }
Հիւծական. a. qui fait dépérir.
Հիւծանել. } vn. dépérir, mai-
Հիւծիլ. } grir, devenir mai-
 } gre, languir, se consumer.
Հիւծեալ. a. maigre, chétif.
Հիւծութիւն. V. **Հիւծում.**
Հիւծուիլ. V. **Հիւծանել.**
Հիւծում. s. dépérissement, amaigrissement, marasme, consumption.
Հիւղ. s. cabane.
Հիւղակ. } s. chaumine, hutte.
Հիւղիկ. }
Հիւլաս. V. **Հիւլասոս.**
Հիւլասոս. s. consul; *առաջին* —, premier consul; *ընդհանուր* —, — général; *փոխ* —, vice—. **Հիւլասոսական.** a. consulaire.
Հիւլասոսաւոր. s. consulat.
Հիւլասոսութիւն. } s. consu-
Հիւլասութիւն. } lat, dignité consulaire. [cre.
Հիւլսերէտ. s. serviteur; sous-dia-
Հիւս. s. tissu, tresse, natte; *tissure*, entrelacement; — *ձեւն*, avalanche.
Հիւսածոյ. a. tissu, tressé.
Հիւսակ. s. natte, tresse; — *վարսից*, — de cheveux; *լոկոս* —, anat. plexus.

Հիւսարմ. s. filature.

Հիւսի. va. tresser, natter, tisser, enlacer, entrelacer, tricoter, fig. composer, combiner.

Հիւսիչ. s. tresseur.

Հիւսիս. s. le nord, septentrion; aquilon, borée, bise, le vent du nord; *զու՝ ամեհի* —, le fier aquilon.

Հիւսիսաբնակ. a. qui habite au nord, septentrional, hyperboréen.

Հիւսիսակ. s. aquilon.

Հիւսիսական. V. Հիւսիսային.

Հիւսիսկողմ. s. côté du nord, le nord.

Հիւսիսառողմ. s. aquilon.

Հիւսիսայգ. s. aurore boréale.

Հիւսիսային. a. boréal, septentrional, hyperboréen; — *հոլ*, bise.

Հիւսիսամուկ. a. qui souffle du nord; — *հոլ*, bise.

Հիւսիս-արեւել. s. nord-est.

Հիւսիս-արեւմտ. s. nord-ouest.

Հիւսկէն. a. tissu, tressé, natté, tricoté; à jour; s. dentelle; natte.

Հիւսն. s. menuisier.

Հիւսնակուն. a. de menuisier.

Հիւսնի. va. menuiser, travailler en menuiserie, fabriquer.

Հիւսնոց. s. atelier de menuisier.

Հիւսնութիւն. s. menuiserie.

Հիւսող. V. Հիւսիչ.

Հիւսոց. s. passementerie.

Հիւսոցործ. } s. passement-

Հիւսոցազմառ. } tier.

Հիւսոցազմութիւն. s. passementerie.

Հիւսոցի. va. passementer.

Հիւսում. s. tissure, tissu; tresse, natte; texture, enlacement, entrelacement, composition.

Հիւսումաբանութիւն. s. histologie. [ature.

Հիւսումազորութիւն. s. փ-
Հիւսումանիւթ. s. tissu.

Հիւսումոյ. V. Հիւսումոյ.

Հիւսում. V. Հիւսի.

Հիւսում. V. Հիւսում.

Հիւ. s. hôte, celui qui reçoit l'hospitalité, étranger.

Հիւսաբար. adv. comme un hôte.

Հիւսողաւ. a. inhospitalier; qui trahit son hôte, traître.

Հիւսմեծար. a. qui honore les hôtes, hospitalier; commissaire.

Հիւսմեծարի. va. faire bon accueil, offrir l'hospitalité.

Հիւսմեծարութիւն. s. accueil hospitalier, hospitalité.

Հիւսմեծ. a. inhospitalier.

Հիւսեալ. vn. arriver comme hôte chez qn., recevoir l'hospitalité.

Հիւսանց. s. lieu où l'on reçoit les étrangers, hôtel.

Հիւսնոցատ. s. hôtelier.

Հիւսնոցեակ. s. chambre des hôtes, des invités, chambre d'amis.

Հիւսուէր. a. qui aime les hôtes, hospitalier. [talité.

Հիւսութիւ. va. offrir l'hospitalité.

Հիւսութեան. s. hospitalité.

Հիւսարահ. s. salon.

Հիւսահոց. s. inhospitalier.

Հիւսահոցութիւն. s. inhospitalité.

Հիւսան. s. hospice.

Հիւրեկալ. a. qui reçoit les hôtes, hospitalier; commissaire.

Հիւրեկալի. vn. recevoir les hôtes, les étrangers, recevoir, accueillir.

Հիւրեկալութիւն. s. hospitalité, accueil, réception.

Հիւրութիւն. s. qualité d'hôte, d'étranger.

Հիւրնի. sf. hôtesse, étrangère.

Հիւսլ. vn. végéter, vivre dans la gêne. [gétation.

Հիւսութիւն. s. malheur, misère, vé-

Հիւսլ. } a. docile, déferant,
Հիւսկան. } souple, pliant, fi-

exible; — *բռնկիւն*, humeur phib-
ble.

Հլուրիւն. s. docilité, déférence,
souplesse; *հլութեան բերել*, ren-
dre docile.

Հծծակ. s. chuchoterie, murmure.

Հծծել. vn. chuchoter, murmu-
rer; *մէկուն ականջին* —, chu-
choter, parler à qn. à l'oreille.

Հծծող. s. chuchoteur.

Հմակեր. a. crudivore, omophage

Հմակերութիւն. s. omophagie.

Հմայագիր. s. talisman.

Հմայաբափ. a. désenchanté.

Հմայաբափել. va. désenchanter.

Հմայաբափութիւն. } s. désen-
Հմայաբափում. } chantement.

Հմայական. V. **Դիւբական**,
Դիւբութիւն.

Հմայանք. V. **Հմայք**.

Հմայաւէտ. a. plein de charme.

Հմայեակ. s. talisman, amulette.

Հմայել. vn. fasciner, deviner,
augurer, consulter les augures;
charmer, enchanter.

Հմայելի. a. charmant.

Հմայելի. V. **Հմայեակ**

Հմայիչ. a. enchanteur, charmeur.

Հմայութիւն. } s. divination, au-
Հմայք. } gure, présage,
sortilège, charme.

Հմայք. spl. charmes, attraits.

Հմութիւն. s. crudité.

Հմուլ. V. **Գայուկ**.

Հմուտ. a. érudit, versé dans,
docte, connaisseur, instruit, sa-
vant, entendu, praticien, expé-
rimenté. [savamment.

Հմաբար. adv. avec connaissance,

Հմայի. } a. plein d'érudition.

Հմայից. } a. d'érudition.

Հմանական. a. d'érudition.

Հմանալ. vn. s'instruire, s'in-
former, connaître, être versé
dans, être exercé à.

Հմութիւն. s. érudition, connais-
sance, savoir, expérience; —
ստանալ. V. **Հմանալ**.

Հնաբոյր. a. qui sent l'antiquité.

Հնազազան. s. paléothérium.

Հնագէտ.

Հնագիտակ. } s. archéologue.

Հնագիտական. a. archéologique.

Հնագիտութիւն. s. archéologie.

Հնագիր. s. paléographe; auteur
ancien.

Հնագրախոյզ. s. bouquineur.

Հնախուզել. va. bouquiner.

Հնագրական. a. paléographique.

Հնագրականա. s. bouquiniste.

Հնագրականութիւն. s. bou-
quinerie. [bouquins.

Հնագրեանք. spl. bouquinerie,

Հնագրութիւն. s. paléographie.

Հնադարեան. a. séculaire, an-
tique, vieux.

Հնադրամ. s. monnaie antique.

Հնազանդ. a. obéissant, — *ըլլալ*,
être obéissant, obéir; — *ընել*, ré-
duire ou assujettir à l'obéissance.

Հնազանդել. } va. faire ren-

Հնազանդեցնել. } trer dans l'o-
béissance, réduire à l'obéissance,
soumettre, plier, assujettir à l'o-
béissance.

Հնազանդիլ. vn. obéir, se sou-
mettre.

Հնազանդութիւն. s. obéissance,
soumission, assujettissement; *հը-
նազանդութեան բերել*, réduire

à l'obéissance; *հնազանդութեան
գալ*, rentrer dans l'obéissance;
կրաւորական կըր —, obéissance
passive, aveugle. [sance.

Հնազանդորէն. adv. avec obéis-

Հնաժողով. s. chiffonnier.

Հնախոյզ. s. fouilleur.

Հնախուզական. a. de fouille.

Հնախուզութիւն. s. fouille.

Հնախու. s. archéologue.

Հնախուական. a. archéologique.

Հննիստութիւն. s. archéologie.

Հննկարկա. s. ravaudeur.

Հննիւստ. s. antiquaire; chiffonnier.

Հննմի. a. vieux, ancien, antique.

Հննցալ. vn. vieillir, s'user, — **սխտ**, s'invétérer, devenir chronique, invétéré.

Հննոտ. a. d'une construction ancien, antique

Հննուր. a. qui aime l'antiquité, les antiquités, amateur d'antiquités.

Հննլա առ. s. antiquaire; fripier.

Հննր. V. **Հննր**; — **է**, il est possible; — **չկայ**, ce n'est pas possible, c'en est fait; **արքան** — **է**, autant qu'il est possible, autant qu'on le peut; **արչաքի որ** — **էք**, autant qu'il était possible, autant qu'il se pouvait.

Հննրագէտ. a. industrieux, adroit; habile, ingénieux.

Հննրագիտութիւն. s. habileté, adresse, esprit inventif, dextérité; invention industrie, art.

Հննրագիտութիւն. adv. ingénieusement, avec habileté.

Հննրագիւ. a. inventeur, inventif, ingénieux.

Հննրակեր. a. possible, faisable.

Հննրամի. a. ingénieux.

Հննրամտութիւն. s. ingéniosité.

Հննրացայ. a. qui montre le moyen pour faire qch.

Հննրանար. a. possible, faisable.

Հննրանարի. } vn. s'ingénier,

Հննրանարի. } inventer, trouver un moyen, un expédient, s'aviser d'un moyen, tâcher, faire son possible.

Հննրանարութիւն. } s. possibilité,

Հննրանարութիւն. } lité; invention, moyen, expédient.

Հննրի. vn. s'ingénier, inventer, trouver un moyen, s'aviser de,

forger, trouver; tâcher, s'efforcer, s'étudier, chercher à: V. **Հննր**. **Հննրիմաց.** a. artificieux, fin, rusé.

Հննրիմացութիւն. s. artifice, finesse, détour, adresse.

Հննրի. a. possible.

Հննրի. } s. inventeur.

Հննրագ. } s. inventeur.

Հննրագութիւն. s. invention, art, industrie.

Հննրով. a. fictif, inventé.

Հննր. s. moyen, expédient, mesure, parti, remède, ressort, issue; industrie, invention, art; adresse, ruse artifice, détours, menée, manège, intrigue, machine, entreprise; milieu, voie; rhét. enthymène; — **պատերազմի**, stratagème; — **Հննրի խորհի**, prendre des moyens, des mesures, employer des moyens, s'ingénier; **Հննրիւք**, **Հննրիւք իմ**, par un moyen, artificieusement.

Հննցեալ. a. vieilli.

Հննցեկ. va. vieillir, faire vieillir, rendre vieux.

Հննւնդ. a. ancien; — **սովորութիւն**, ancienne habitude.

Հննգլխետ. a. qui a cinq têtes; — **գիրք Մովսէսի**, Pentateuque.

Հննգերթ. a. bot. quintefeuille.

Հննգլեզմ. a. pentaglotte.

Հննգակն. adv. cinq à chacun ou par chacun, cinq à cinq.

Հննգահատ. a. en cinq volumes.

Հննգահայ. s. mus. quinte.

Հննգաղի. s. mus. quinte.

Հննգամահետ. s. Pentateuque.

Հննգամիլիւն. s. quintillion.

Հննգակիւն. s. géom. pentagone; — **է**, pentagonal.

Հննգաչափ. s. pentamètre.

Հննգապատիկ. a. quintuple; adv. au quintuple.

նգապատկի. va. quintupler.
նգապետ. s. chef de cinq sol-
lats, pentarque.

նգաբրիւ. a. bot. quintefeuille.
նգարարութ. a. de cinq actes.

նգանկ. s. quint.

նգեկիւն V. Հնգապատկի.

նգեստատ. a. quinze; quin-
zième.

նգեստատամայ. } a. de
նգեստատաման. } quinze
ans. âgé de quinze ans.

նգեստատանկիւն. a. geom. pen-
tadécagone.

նգեստատանբրար. s. quinzième.

նգեստատանեղբն. a. s. tous les
quinze.

նգեստատնորեակ. s. quinzaine.

նգեստատնորայ. a. de quin-
zaine. [que.

նգեստոնեակ. s. quinzaine; bis-

նգեբրեակ. s. cinq.

նգեբեման. } s. a. tous les cinq.

նգեբիւն. } s. a. tous les cinq.

նգիցս. adv. cinq fois.

նդախա. s. méd. choléra.

նդախական. a. cholérique.

նդախակերպ. a. cholériforme.

նդախաւար. s. cholérique.

նդերապական. a. indo-euro-
péen.

նդընկոյզ. s. bot. coco, noix de coco.

նդընկուղեք. } s. bot. coco.

նդընկուղի. } tier.

նդիկ. s. Indien; a. noir, nègre;
— հաւ; V. Հնդկահաւ; — սրգ,
ver à soie; — փայտ, ébène; —

եղէն, bambou; — ընկոյզ. V.

Ընկոյզ հնդկաց.

նդիկ երապական V. Հընդ-
երապական. [Indes.

նդկաբան. a. qui habite les

նդկաբանի. s. bot. raquette.

նդկախոզ. s. zool. cochon d'Inde,
cobaye.

նդկախա. s. méd. choléra.

Հնդկախիկ. s. méd. cholérine.

Հնդկահայ. s. Arménien des In-
des; a. indo-arménien.

Հնդկահաւ. s. zool. dinde, din-
don; Հաւ — է, dindonneau; —

ղը գլուխ, le dindon glouloute.

Հնդկահաւիկ. s. zool. dindonneau.

Հնդկայիւն. a. indien.

Հնդկարմաւ. s. bot. caryote.

Հնդկարմաւեքի. s. bot. caryote.

Հնդկերմանկան. } a. indo-ger-

Հնդկերմանիկ. } manique.

Հնդկեղէն. s. bot. bambou.

Հնդկերէն. adv. en indien, en
langue indienne; s. l'indien, la
langue indienne [péen.

Հնդկերապացի. a. indo-euro-

Հնդկերապան. a. indo-euro-

péen.

Հնդկուհի. sf. Indienne.

Հնէաբան. s. paléontologiste.

Հնէաբանական. a. paléontolo-
gique. [gie.

Հնէաբանութիւն. s. paléontolo-

Հնծան. } s. pressoir; cuve du

Հնծան. } pressoir; — հարկանիւ,

fouler la vendange, pressurer.

Հնկեկ. a. un peu vieux.

Հնհնու. s. inquiétude, souci.

Հնծանակ. s. barlong.

Հնծանահար. s. faleur, pres-
sureur. [surage.

Հնծանահարութիւն. s. pres-

Հնծանայարկ. s. pressoir.

Հնծախոյ. V. Հնծօն. [colter.

Հնծիկ. va. moissonner, faucher; ré-

Հնծող. a. s. faucheur; — մեքե-

նայ, faucheuse.

Հնծօն. s. andain.

Հնոթ. a. vieux, vieil, usé, — ք,
vieillesse, antiquaille.

Հնոց. s. four fournaise.

Հնոցապան. } s. chauffeur.

Հնոցան. } s. chauffeur.

Հնոցիկ. s. fourneau.

Հնութիւն. s. vétusté; antiquité;

ancienneté; antiquaille; — *ք Ան-
ւոյ*, les antiquités d'Ani; *Հնա-
թեանց թանգարան*, musée d'an-
tiquités.

Հնուց. *ի* —, adv. de l'antiquité,
de temps anciens.

Հնչակ. *ս.* clochette.

Հնչական. *ա.* retentissant, son-
nant, sonore.

Հնչականութիւն. *ս.* sonorité.

Հնչեակ. *ս.* sonnet.

Հնչել. *va.* rendre un son, reten-
tir, sonner, résonner; souffler;
siffler; annoncer, publier; pro-
noncer; *ականջին լաւ է* —, bles
ser, choquer l'oreille.

Հնչեցնել. *va.* faire retentir, son-
ner; annoncer, publier; *փող* —,
sonner de la trompette, donner
du cor, corner.

Հնչիւն. *V.* **Հնչում**.

Հնչող.

Հնչողական. } *V.* **Հնչական**.

Հնչում. *ս.* son, voix, retentisse-
ment, résonnement, sonnerie,
bruit; prononciation.

Հնչուն. *ա.* sonore.

Հնչունութիւն. *ս.* sonorité.

Հնախա. *ս.* méd. choléra.

Հնախասեւեւայ. *ա.* en forme de
choléra, cholériforme.

Հնօրեայ. *V.* **Հիօրեայ**.

Հոգ. *ս.* soin, sollicitude, intérêt;
soin, charge, inspection; souci, in-
quiétude; — *սահել*, avoir soin;
— *ընել*, se soucier, être en peine.

Հոգաբարձու. *ա.* *ս.* curateur,
intendant, pourvoyeur, inspecteur;
surveillant.

Հոգաբարձութիւն. *ս.* curatelle,
charge, inspection, surveillance,
direction.

Հոգայ. *vn.* pourvoir, fournir.
procurer, munir; avoir soin, soi-
gner; se soucier, être pensif, pren-
dre souci, s'inquiéter, être in-

quiet, se mettre en peine, se
tourmenter.

Հոգածու. *ա.* qui a soin, soigneux.

Հոգածութիւն. *ս.* soin, sollici-
tude.

Հոգասար. *V.* **Հոգածու**.

Հոգասարութիւն. *V.* **Հոգ-
ածութիւն**. [tude.

Հոգացողութիւն. *ս.* soin, sollici-
tude.

Հոգեբան. *ս.* psychologue, psy-
chologiste. [gique.

Հոգեբանական. *ա.* psycholo-
gique.

Հոգեբանապէս. *V.* **Հոգեբա-
նօրէն**.

Հոգեբանութիւն. *ս.* psychologie.

Հոգեբանօրէն. *adv.* psycholo-
giquement.

Հոգեբարձու. *V.* **Հոգաբարձու**.

Հոգեբուդիս. *ա.* spirituel, divin.

Հոգեդարդ. *ա.* qui remue l'âme.

Հոգեգաւակ. *ս.* fils ou enfant a-
doptif.

Հոգեգաւած. *ա.* *ս.* initié.

Հոգեգաւայ. *ա.* qui transporte,
qui charme l'âme; transporté.

Հոգեգաւայութիւն. } *ս.* transport,
extase.

Հոգեգուարն. *ա.* joyeux, gai, jo-
yial.

Հոգեից. *ա.* plein de Saint-Es-
prit, spirituel, divin.

Հոգեյոյս. *ա.* *ս.* feu, défunt.

Հոգեյասնդ. *ա.* enthousiaste.

Հոգեյասնծ. *ա.* qui brûle l'âme.

Հոգեյասն. *ա.* inspiré par le
Saint-Esprit, spirituel, divin.

Հոգեյասութիւն. *ս.* pneumatolo-
gie.

Հոգեծիւն. *ա.* né par l'âme, spirituel.

Հոգեկան. *ա.* spirituel; psychique.

Հոգեկանութիւն. *ս.* spiritualité.

Հոգեկեցոյց. *ա.* qui sauve l'âme,
salutaire.

Հոգեկիր. *ա.* inspiré par l'esprit
divin, par le Saint Esprit, inspiré.

Հոգեկոյ. *ս.* spirite.

Հոգեկոչութիւն. s. spiritisme.
Հոգեկորոյս. a. qui perd, qui fait perdre l'âme.

Հոգեկրօն. a. qui vit selon l'esprit de Dieu, spirituel; religieux.

Հոգեհանգիստ. s. Requiem.

Հոգեհարցութիւն. V. **Ռգեհարցութիւն**. [ցուկ]

Հոգեհարցուկ. V. **Ռգեհար-Հոգեկէն**. a. spirituel, incorporé; spirituel, divin.

Հոգեհաւ. s. repas de mort.

Հոգեմարտ. a. s. qui combat la divinité du Saint-Esprit.

Հոգեմուխ. a. initié au Saint-Esprit, doué de l'Esprit-Saint.

Հոգեյոյզ. a. qui a l'âme agitée ou émue; qui agite l'âme, émouvant. [l'âme]

Հոգեյուզութիւն. s. agitation de **Հոգեկար**. a. peint par le Saint-Esprit.

Հոգեմարդ. a. qui renouvelle l'esprit, l'âme; renouvelé par le Saint-Esprit.

Հոգեմուտ. a. qui chant ou qui est chanté par le Saint-Esprit.

Հոգեօտ. a. salutaire, utile à l'âme, spirituel, édifiant.

Հոգեօրհ. a. animé, inspiré par le Saint-Esprit; touchant pathétique.

Հոգեօրհ. a. donné, accordé par le Saint-Esprit; qui a la grâce, le don du Saint-Esprit; qui donne le Saint-Esprit.

Հոգեօրհ. a. inspiré du Saint-Esprit; inspiré.

Հոգեպաշտ. s. spiritualiste.

Հոգեպաշտական. a. spiritualiste.

Հոգեպաշտութիւն. s. culte des esprits, spiritualisme.

Հոգեպատմութիւն. a. raconté par le Saint-Esprit; qui raconte par l'inspiration du Saint-Esprit.

Հոգեպարզութիւն. V. **Հոգեօրհ**. **Հոգեպէտ**. adv. spirituellement, par un mouvement d'inspiration divine; selon l'esprit, immatériellement. [spirituel.]

Հոգեպաշտ. a. fervent, ardent, **Հոգեպէտ**. a. qui aime l'âme, les âmes; pieux, dévot. [tion.]

Հոգեպիտութիւն. s. piété, dévotion. **Հոգեպիտութիւն**. a. nourri, élevé selon l'Esprit Saint.

Հոգեպաշտ. a. mourant.

Հոգեպար. a. s. qui est à l'agonie, agonisant, moribond, mourant; — **ձ**, agonie — **ձի մէջ** **ուլ**, agoniser, être à l'agonie; — **ձի**, il est à l'agonie, il est mourant. [de l'âme.]

Հոգեպաշտ. a. qui voit les secrets **Հոգեպաշտ**. s. hospice.

Հոգեպար. a. qui chante par l'inspiration du Saint-Esprit.

Հոգեպար. a. spirituel; dévot, pieux; animé, vivant.

Հոգեպարական. a. spirituel; s. ecclésiastique.

Հոգեպարականութիւն. s. clergé.

Հոգեպարական. V. **Հոգեպէտ**.

Հոգեպարական. V. **Հոգեպարական**.

Հոգեպարական. s. spiritualité.

Հոգեպարական. s. métempsychose, transmigration des âmes.

Հոգեպար. a. qui reçoit l'âme.

Հոգի. s. âme; âme, esprit, vie, cœur; âme, souffle; le Saint-Esprit; vent; haleine; âme, personne, individu; âme, agent, moteur principal; âme, expression, l'esprit, le sens; désir, penchant; **աւանդել** — **ն**, rendre l'âme; **փչել** **հանել** — **ն**, expirer; — **ով**, en esprit; **երկնային** **Աստուծոյ** **վեր** **անմահ** **դիւրապագած** **միտքեալ** **յուզեալ** **նուառաւ** **աւանդ** **առաքինի** **գերեցեցի** **ազնուական** **դիւրապանական** —, âme

céleste, divine, sublime, immortelle, sensible, égarée, agitée, basse, vile, vertueuse, belle, noble, héroïque; *բարձր — ավ սիրելի*, aimer de toute son âme; *մէկուսն հողւայն համար աղօթք քնել*, prier Dieu pour le repos de l'âme de qn.; V. *նզի*.

Հոգիացալ. vn. devenir esprit, s'animer, prendre de l'âme.

Հոգիացնել. va. animer, ranimer, donner de la vie, ressusciter.

Հոգիացուցիչ. a. qui anime, qui ranime. [*քիւն*].

Հոգոտութիւն. V. **Հոգացալու-հոգաց**. s. requiem.

Հոլաքիւեան. a. qui a ses ailes ouvertes.

Հոլաքիւել. va. ouvrir ses ailes, étendre, déployer ses ailes

Հոլանել. va. déshabiller; découvrir, dévoiler, déceler.

Հոլանի. a. déshabillé, nu; dévoilé, découvert.

Հոլանիլ. vn. se déshabiller, se découvrir; se dévoiler.

Հոլիկ. s. entom. acalyptus.

Հոլով. s. roulement, rotation, circulation; gram. cas.

Հոլովական. a. roulant, circulaire; gram. déclinable.

Հոլովակեր. a. gram. qui forme les cas des mots.

Հոլովանիւ. s. gram. particule qui montre le cas.

Հոլովել. va. rouler, tourner; gram. décliner.

Հոլովեցնել. va. rouler, tourner.

Հոլովիլ. vn. se rouler, tourner; gram. se décliner.

Հոլովութիւլ. vn. gram. se décliner.

Հոլովում. s. roulement, rotation; gram. déclinaison.

Հոլայ. s. ocque.

Հոծ. a. dense, condensé, compacte, épais.

Հոծիլ. vn. se condenser, devenir épais, épaissir, se remplir.

Հոծութիւն. s. densité, condensation, épaisseur.

Հոկեմեմբր. s. octobre.

Հող. s. terre; terrain, sol; terre, champ, domaine; fig. tombeau. — *ն իջնալ ննջել*, être enterré, enseveli.

Հողաբարդ. a. atterrissement.

Հողաքեր. a. produit de la terre.

Հողաքիւ. a. qui creuse la terre.

Հողաքլուսիկ. s. ados, billon.

Հողաքլուս. s. élévation ou amas de terre, levée, jetée, digue, rempart, retranchement.

Հողաքոյս. a. poussé, produit de la terre.

Հողագեղեցի. s. terrain.

Հողագէտ. s. agronome.

Հողագիտական. a. agronomique.

Հողագիտութիւն. s. agronomie.

Հողագործ. s. agriculteur, cultivateur, laboureur.

Հողագործութիւն. s. agriculture, labourage.

Հողագուն. s. le globe terrestre.

Հողազարան. s. caponnière.

Հողազանգում. a. formé de terre, terrestre.

Հողազիւրկ. a. privé de terre.

Հողաքաւ. a. qui roule sur la terre, dans la poussière; fig. mondain, terrestre.

Հողաքափ. s. chausson, pantoufle.

Հողախառն. a. mêlé de terre, terreux.

Հողախօթ. V. **Կեանախօթ**; — *հանդիս*, sépulture; tombeau.

Հողածին. a. né de la terre.

Հողածութիւն. s. terrassement.

Հողածուխ. s. tourbe.

Հողակալ. s. qui a des terres, des propriétés rurales.

Հողակեր. a. qui mange de la terre.

Հողակոյս. V. **Հողաքլուս**.

Հոյ. s. bélier (machine).
Հոյ. s. terreur, épouvante, frayeur.
Հոյակապ. a. grandiose, magnifique splendide, grand, éminent;
 — *գաղաք*, superbe ville; — *Էշխան Բեկ*, illustre prince, célèbre médecin; — *մարդ*, grand homme.
Հոյակեր. V. **Հոյակապ.**
Հոյանուն. a. qui a un grand nom, célèbre.
Հոյաւէն. a. grandiose, superbe.
Հոյակերի. a. imposant.
Հոյգ. s. mucilage; sève.
Հոյլ. s. troupe, foule, bande; essaim; — *Էհլ*, en foule, par bandes.
Հոյն. s. bot. cornouille.
Հոյնի. s. bot. cornouiller.
Հոն. } adv. là, là-bas; — *է*,
Հոնեղ. } il est —; — *էտ*, il n'est pas là.
Հոռի. s. le second mois de l'ancien calendrier arménien.
Հոռմ. s. Romain, Latin
Հոռմաներէն. } adv. en latin.
Հոռմերէն. }
Հոռմաւի. sf. Romaine.
Հոս. adv. ici; — *է*, il est ici; — *էտ*, il n'est pas ici.
Հոսական. V. **Հոսանք.**
Հոսականութիւն. s. fluidité.
Հոսանքիւք. s. fluide.
Հոսանքաւ. a. coulant, fluide; s. fluide; *Էլեկտրական* —, fluide électrique.
Հոսանքաւորութիւն. s. fluidité.
Հոսանք. s. cours, écoulement, flux, saut, chute d'eau; chim. courant; *Էլեկտրական* —, courant électrique.
Հոսեցնել. va. faire couler, verser. répandre, épancher; vanner, éventer; éparpiller, disperser; précipiter; — *յորդանուի աղաւթ*, verser, répandre un torrent, un

ruisseau ou des flots de larmes.
Հոսի. vn. s'écouler, se répandre, affluer, fluer, découler; se ruer, se jeter, se précipiter.
Հոսիչ. s. qui répand, qui disperse; van, crible. [dre.
Հոսիւոր. vn. s'écouler, se répandre.
Հոսու. V. **Հոսում.**
Հոսութիւն. } s. écoulement, é-
Հոսում. } panchement.
Հոսուն. a. qui coule, coulant.
Հոսեղ. V. **Հոս.**
Հով. a. frais, froid; s. vent; frais, fraîcheur, froid; — *Է քարն ժէշ*, en plein vent, exposé au vent.
Հովաւոր. s. éventail.
Հովաւորածի. a. en forme d'éventail. [aérer.
Հովաւորել. va. éventer, ventiler.
Հովաւորի. vn. s'éventer, jouer de l'éventail.
Հովաւորութիւն. } s. aération.
Հովաւորում. } ventilation.
Հովաւորի. V. **Հովաւորել.**
Հովաւորի. V. **Հովաւորել.**
Հովանալ. vn. se rafraîchir, se refroidir; fig. se refroidir, s'attiédir.
Հովանաստիւր. a. ombragé.
Հովանաւոր. a. ombragé, ombreux; couvert.
Հովանաւորել. va. couvrir d'ombre, ombrager; fig. protéger, prendre sous ses auspices, patronner.
Հովանաւորիչ. s. protecteur.
Հովանաւորութիւն. s. ombre; fig. protection, auspices, patronage.
Հովանեակ. s. marquise.
Հովանի. s. ombrage, ombre; fig. protection, auspices, défense; *Էրդհովանեաւ*, à l'ombre, à l'abri de; sous la protection, sous les auspices de; — *Էլլալ.* V. **Հովանաւորել.**
Հովանոց. s. parasol, ombrelle, belvédère, kiosque; baldaquin, tente.

Հովանցափր. a. bot. ombellifère.
Հովանցակ. s. ombrelle.
Հովանցածու. a. bot. ombellifère.
Հովանցանալ. vn. couvrir d'omb.
Հովանառ. V. **Հովանառ.**
Հովասուն. a. frais, aéré; élevé dans des endroits frais, bien aérés.
Հովացուցանել. va. rafraîchir, refroidir; fig. refroidir, attiédir.
Հովել. va. éventer, donner de l'air.
Հովփուկ. V. **Հովասուն.**
Հովիկ. V. **Հովիկ.**
Հովիթ. s. vallée, bassin.
Հովիւ. s. pasteur, berger, père.
Հովկուլ. a. qui avale de l'air.
Հովհարել. V. **Հովհարել.**
Հովոս. a. venteux.
Հովոց. V. **Ամառաց.**
Հովուաբար. adv. pastoralement, comme un berger.
Հովուական. a. pastoral, — *կենս. ք. կենցաղ.* vie pastorale.
Հովուակից. s. compagnon d'un pasteur.
Հովուանոց. s. habitation des **Հովուապետ.** s. chef des bergers, des pasteurs; fig. Jésus-Christ, pontife, archevêque.
Հովուապետ. V. **Հովուաբար.**
Հովուատր. a. qui aime son pasteur.
Հովուափող. s. mus. chalumeau.
Հովուիւն. V. **Հովուիկ.**
Հովուել. va. faire paître, mener, paître; fig. conduire, gouverner, régir.
Հովուերգ. V. **Հովուերգու.**
Հովուերգակ. s. poète bucolique, bucoliaïste.
Հովուերգութիւն. s. chant pastoral, poésie pastorale; pastorale, élogue.
Հովութիւն. s. fraîcheur, froideur, refroidissement; fig. refroidissement, froideur.

Հովուիկ. s. jeune berger, pastoreau.
Հովուի փող. s. bot. flûteau, plant.
Հովուութիւն. s. l'état de pasteur, de berger; fig. l'art de gouverner, de conduire les peuples.
Հովուութի. sf. bergère.
Հովածու. a. en forme de vallée.
Հոս. s. odeur; odeur, parfum; — *անոյ՝ անուշութեան,* bonne, excellente odeur, odeur suave, parfum délicieux, senteur; — *անհել,* sentir, sentir l'odeur; — *ունեան,* sentir, avoir de l'odeur, avoir l'odeur de; — *բուրել՝ հանել,* sentir, répandre ou exhaler une odeur; *կար՝ քաղցր՝ ակործելի՝ քեքել՝ սաստիկ* —, mauvaise, douce, agréable, faible, forte —; *հոտեր քսուիլ.* se mettre de l'odeur.
Հոտած. a. qui sent mauvais; gâté.
Հոտաղ. V. **Եղնոց.**
Հոտառութիւն. s. odorat; flair.
Հոտավանա. s. parfumeur.
Հոտավանաութիւն. s. parfumerie.
Հոտավանաութի. sf. parfumeuse.
Հոտաւարութիւն. s. odorat.
Հոտարան. s. jardin de fleurs odorantes, parfumerie.
Հոտաւտ. a. qui sent bon, odorant, odoriférant.
Հոտաւել. } va. parfumer.
Հոտաւել. }
Հոտեցնել. va. faire sentir mauvais; gâter.
Հոտեան. V. **Հոտաւտ.**
Հոտիլ. vn. sentir, avoir l'odeur de; puer, sentir mauvais; *անկէ՝ գէշ* —, sentir bon, mauvais.
Հոտեալ. V. **Հոտեալ.**
Հոտեել. V. **Հոտեալ.**
Հոտեելիք. s. odorat.
Հոտեցնել. va. faire sentir.
Հոտեիլ. vn. flairer, sentir, res-

pirer ; toucher , s'approcher .
Հոսոսող .a. celui qui sent , qui flaire .
Հոսուքալ . V . **Հոսոսիլ** .
Հոր . s . puits .
Հոր . s . gendre .
Հորդ . a . frayé ; — **Հանապարհ** ,
 chemin — .
Հորդակ . s . baisssoir .
Հորդիլ . vn . frayer , ouvrir ou
 tracer le chemin , la route ; —
Հանապարհ , préparer la voie ,
 donner passage au cours .
Հորք . s . zool . veau .
Հորքարած . s . berger de veau .
Հորքեցի . s . veau , viande de — .
Հորիզոն . s . horizon ; fig . hori-
 zon ; — **ն կ'սկսի բացուիլ** , l'—
 commence à s'éclaircir ; **քողաքա-**
կան — ը կը մթապնի ; l'— poli-
 tique se rembrunit , se couvre de
 nuages . [lement .
Հորիզոնաբար . adv . horizonta-
Հորիզոնագիծ . s . ligne horizon-
 tale . [գծծ , ligne — e .
Հորիզոնական . a . horizontal ; —
Հորիզոնականութիւն . s . hori-
 zontalité . [perles) .
Հորսեյ . s . enflade , — rangée (de
Հու . s . path . mucopus .
Հուգաղանք . s . anat . mem-
 brane muqueuse .
Հուգանո . a . mucilagineux .
Հուժիւ . a . fort , vigoureux , ro-
 buste .
Հուղիւսար . } s . brigand , ban-
Հուղիւսարու . } dit , voleur de
 grand chemin , de grandes routes .
Հուղիւսարութիւն . s . brigan-
 dage .
Հուս . a . cru , qui n'est pas cuit .
Հուց . s . gué , trajet .
Հունգարախոս . a . qui parle le
 hongrois . [Hongrie .
Հունգարախայ . s . Arménien de
Հունգարերէն . adv . en hongrois ;
 s . le hongrois .

Հունգարաիկ . sf . Hongroise .
Հունդ . s . semence , graine .
Հունձ . s . moisson ; récolte ; **ժա-**
մանակ ինչոց moisson , fauchai-
 son ; **սոկեփայլ** **սոկեփունջ** — ,
 moisson dorée ; **սոստ** — , récolte
 abondante .
Հունց . s . son .
Հուն . V . **Հունդ** ; — **ի երթալ** ,
 monter en graine .
Հուս . a . proche , voisin , prochain ;
 prép . près , au près , auprès ; —
 — **յնիկ մասշիւ** , être près , s'ap-
 procher , toucher ; — **ընդ** — , —
 — **սո** — , **ընդ** — , adv . de proche
 en proche , de près ; prochaine-
 ment , bientôt .
Հուսա . } interj . hurra !
Հուսրա . }
Հուսկ . a . dernier ; — **յետիւ** ou
վերջիւ , le dernier , le dernier de
 tout ; — **յետոյ** , — **ուրեմ** , adv .
 après tout , enfin , à la fin , fina-
 lement . en dernier lieu .
Հուսկողոյց . s . dernier adieu .
Հուր . s . feu ; **ի — եւ սուր մաս-**
նիւ , mettre à feu et à sang . V .
Երակ .
Հուրի . sf . houri .
Հպասկ . s . sujet ; vassal ; a . dé-
 pendant , obéissant , subordonné ,
 inférieur .
Հպասկանք . V . **Հպասկա-**
րիւն .
Հպասկասուր . a . qui aime ses
 sujets . [ment .
Հպասկացուս . s . assujettisse-
Հպասկեցնիլ . va . assujettir .
Հպասկիլ . vn . s'assujettir , se
 soumettre , obéir , dépendre .
Հպասկաւորիւն . s . sujétion , dé-
 pendance ; vasselage ; soumission ,
 assujettissement , obéissance , dé-
 férence , subordination ; — **օրէնաց** ,
 respect des lois .
Հպասկորէն . adv . avec sujétion .

պարս. a. orgueilleux, superbe, hautain, altier, fier.

պարսպոյն. adv. orgueilleusement, hautainement.

պարսմայ. vn. s'enorgueillir, être orgueilleux, s'enfler d'orgueil, devenir fier.

պարսցնի. va. énorgueillir, rendre orgueilleux ou fier; enfler.

պարսիւն. s. orgueil, hauteur, fierté.

պար. V. Հայ.

պարի. vn. s'approcher.

պարսիւն. s. proximité, rapprochement.

պի. va. approcher.

պիի. a. accessible.

պիցնի. va. approcher.

պիի. vn. s'approcher; toucher.

պարս. s. contact, touche.

պարս. s. chamarrures, affublement, parure recherchée, atours; affectation, air trop recherché, minauderie; *հաստ* —, vaine parure.

պարի. vn. se chamarrer, s'attifer; se parer; minauder.

Հար. s. rhéteur, orateur.

Հարսպն. s. orateur, homme éloquent. [en orateur]

Հարսպար. adv. en rhéteur,

Հարսպն. a. rhétorique; oratoire, éloquent; — *հիւ*, tour oratoire. [orateurs]

Հարսպ. s. les rhéteurs, les

Հարսպիւն. s. la rhétorique.

Հիլի. vn. tourner.

Հիլի. } s. râle, râlisme.

Հիլի. } s. râle, râlisme.

Հիլ. s. salaire, appointements; bourse (pension gratuite dans un collège).

Հիլի. } s. boursier.

Հիլի. } s. boursier.

Հիլի. va. appointer, donner des appointements.

Հիլի. } a. romain; —
Հիլի. } *հիլի*, l'Eglise romaine.

Հիլի. } a. s. qui ap-
Հիլի. } partient à l'Eglise romaine, catholique.

Հիլի. s. Romain.

Հիլի. a. romain; a. s. catholique.

Հիլ. V. Հիլ.

Հիլ. a. célèbre, renommé, fameux.

Հիլ. a. renommé.

Հիլ. } va. célébrer, ren-
Հիլ. } dre célèbre; di-
vulguer, ébruiter, publier.

Հիլ. } vn. devenir célè-
Հիլ. } bre; être divulgué, s'ébruiter.

Հիլ. s. géant.

Հիլ. adv. comme un géant, en géant.

Հիլ. a. gigantesque.

Հիլ. } s. géant.

Հիլ. } s. géant.

Հիլ. a. qui a une force de géant, très fort. [immense]

Հիլ. a. gigantesque.

Հիլ. a. de géant, gigantesque.

Հիլ. a. gigantesque.

Հիլ. V. Հիլ.

Հիլ. a. gigantesque.

Հիլ. a. gigantesque, colossal; — *հիլ*, statue colossale, colosse.

Հիլ. } s. com-

Հիլ. } bat des géants. [les géant]

Հիլ. a. qui a vaincu

Հիլ. a. gigantesque.

Հիլ. a. à pas de géant; — *հիլ*, marcher —; — *հիլ*, faire des progrès

rapides. [géant]

Հիլ. s. la grandeur de

Հսկիլ. vn. veiller, ne pas dormir; fig. veiller à ou sur, surveiller, avoir l'œil sur.

Հսկեցող. } s. surveillant; a. vi-
Հսկող. } gilant; veilleur.
Հսկիլ.

Հսկողութիւն. } s. surveillance,
Հսկութիւն. } vigilance; veille.
Հսկում. s. veille; vigilance; veille d'une fête.

Հսկուն. a. éveillé, vigilant.

Հալիս. a. arlequin, clown.

Հալաւնի. s. arlequinade, singerie.

Հալ-իլ. vn. singer, minauder.

Հրաբուսիկ. s. coupe de feu, tasse pleine de feu; a. de feu, plein de feu. [ton.

Հրաբուսակ. s. chim. fulmico-

Հրաբուսութիւն. s. pyrologie.

Հրաբերան. a. dont la bouche est de feu; s. cratère.

Հրաբխային. V. **Հրաբխային.**

Հրաբխական. a. volcanique.

Հրաբխային. } a. volcanique.

Հրաբխակ. }

Հրաբոր. } a. qui est tout en

Հրաբորոք. } feu, enflammé, ar-
dent. brûlant, flambant; — **սրբա-**
մոռ-թիւն, bouillant courroux.

Հրաբուխ. } a. qui jette, qui vo-
Հրաբուխ. } mit du feu; s. vol-
can.

Հրաբուն. a. qui est de feu; fig. spirituel, divin, céleste.

Հրազգորական. a. chim. pyro-
gallique; — **թթոււն,** acide —.

Հրազյն. a. qui est couleur de feu, roux, rouge.

Հրազուն. s. globe de feu.

Հրադէզ. a. qui entasse du feu.

Հրազերծ. a. exempt de feu.

Հրադէն. s. arme à feu; — **ք,** ar-
tillerie.

Հրազիցեակ. s. artilleur.

Հրազիցիլ. va. armer de feu.

Հրազիցութիւն. s. artillerie.

Հրաժար. s. démission; adieu.

Հրաժարագիր. s. lettre de dé-
mission, démission.

Հրաժարական. a. de renoncia-
tion, d'abdication, de congé,
d'adieu; s. démission. — **աւլ,**
V. **Հրաժարիլ.** [décédé.

Հրաժարեալ. a. démissionnaire;

Հրաժարեցնիլ. va. faire renon-
cer ou abdiquer; congédier; dé-
fendre, interdire.

Հրաժարիլ. vn. renoncer; se dé-
mettre, abandonner, s'abstenir
de, se passer de, se retirer;
prendre congé, dire adieu, faire
ses adieux; mourir, décéder; —
իշխանութիւն, abdiquer, donner
sa démission; — **թագաւորու-**
թիւն, abdiquer la couronne; —
աղանդէ, renoncer, abjurer; —
աշխարհէ, renoncer au monde;
Կ'աղաչեմ կալ զիս հրաժարեալ,
je vous prie de m'excuser.

Հրաժարութիւն. } s. renonce-
Հրաժարում. } ment; renon-
ciation, abandon; abdication, dé-
mission; décès.

Հրաժեօ. s. renonciation, re-
noncement, abandon; abdication,
démission; congé; adieu; départ;
permission; — **առնել' աւլ,** pren-
dre congé de, faire ses adieux,
ses derniers adieux à qn., lui
dire adieu; renoncer, abandon-
ner, dire adieu.

Հրախ. s. volcan.

Հրախնային. a. volcanique.

Հրախր. } a. plein de feu, ardent.

Հրախց. }

Հրախար. s. artificier; — ou —
ք, feu d'artifice.

Հրախարութիւն. s. feu d'artifice.

Հրախան. V. **Հրախր.**

Հրախան. a. mêlé de feu.

Հրաժից. a. qui engendre, pro-
duit le feu.

րակալ. s. parafeu. [feu.
 րակարմիր. a. rouge comme le
 րակերպ. } a. en forme
 րակերպեան. } de feu; pyroïde.
 րակեղ. a. brûlé, embrasé.
 րակեղ բնի. } va. brûler, em-
 րակիլով. } braser, mettre
 en feu. [embrasement.
 րակիզալ քիւն. s. brûlement,
 րակիր. a. qui porte le feu, s.
 pyrophore. [taux.
 րահալ. s. métal; — ք, les mé-
 րահալիլ. a. fusible; s. métal.
 րահալոց. s. haut-fourneau.
 րահան. s. briquet.
 րահանգ. V. Հրահանգք.
 րահանգապետ. s. gymnasiarque.
 րահանգարան. s. gymnase.
 րահանգել. va. instruire, ex-
 ercer, discipliner, policer, for-
 mer, façonner, dresser, enseigner.
 րահանգութիւն. vn. s'instruire,
 s'exercer, se former.
 րահանգիչ. a. instructif. s
 instructeur, précepteur.
 րահանգութիւն. V. Հրահանգք.
 րահանգք. s. instruction, dis-
 cipline, enseignement; instruc-
 tions; diète, régime; exercice,
 thème; — զինուորութեան, dis-
 cipline militaire
 րահար. s. carabine
 րահարակիր. s. carabinier.
 րահմայ. s. pyromancien.
 րահմայութիւն. s. pyromancie.
 րահոս. } a. qui fait couler,
 րահոսան. } qui répand du feu.
 րահրել. va. rallumer; — կրակը,
 — le feu. [flamme.
 րահրիչ. a. qui allume, qui en-
 րահգութիւն. V. Հրահանգք.
 րահիւ. V. Հրակերպ.
 րահայտեան. a. impératif,
 impérieux; — ou — եղանակ, s.
 gram. impératif.
 րահայել. va. commander, or-

donner, enjoindre, imposer, avoir
 la main haute; permettre, autoriser.
 Հրահայտ. a. qui commande,
 qui ordonne ou donne des or-
 dres, commandant. [sément.
 Հրահայտաբար. adv. impérieu-
 Հրահայտական. V. Հրահա-
 յական.
 Հրահան. s. ordre, ordonnance,
 commandement, injonction; per-
 mission, autorisation, permis; —
 աւել, donner ordre, commander;
 donner permission, permettre;
 հակառակ —, contre-ordre; աւել
 դարձ —, ordre irrévocable.
 Հրահանաբար. a. qui porte un
 ordre, ambassadeur, messenger.
 Հրահանազիր. s. ordonnance,
 permis, mandat; lettres patentes;
 — Հեռանալութեան, dimissoire.
 Հրահանական. a. impératif,
 impérieux.
 Հրահանակաւար. s. a. exécu-
 teur, mandataire; obéissant.
 Հրահանառու. a. celui qui a
 reçu un ordre, une permission.
 Հրահանաւար. s. commandant,
 commandeur. [mandement.
 Հրահանաւարութիւն. s. com-
 Հրահանառու. a. commandant,
 qui donne un ordre; une permis-
 sion. [մանաւարութիւն.
 Հրահանառութիւն. V. Հրա-
 Հրահանաւարի V. Հրահանաւ.
 Հրահանաւարութիւն. s. com-
 mandement, ordre, ordonnance;
 permis.
 Հրահանգ. } pron. vous (forme
 Հրահանգիլ. } de politesse.
 Հրահաւար. s. commandant;
 commandeur. [dément.
 Հրահաւարութիւն. s. commen-
 Հրահանգեք. veuillez, daignez,
 prenez la peine de, donnez-vous
 la peine de (entrer, boire, man-
 ger, prendre place, etc.).

Հրամսէ. V. **Հրամսեցի.**
Հրամսի. a. trompé dans le feu, ardent. [ardent.
Հրայի. a. de feu, igné, pyrique,
Հրայրեաց. a. brûlé par le feu; qui consume par le feu, brûlant; adv. en brûlant par le feu.
Հրայրեացի. } s. brûlures,
Հրայրեցութիւն. } embrasement, conflagration, incendie, [feu.
Հրայր. s. ardeur, ardent désir.
Հրանայ. vn. être en feu, tout feu, être ardent, brûlant; prendre feu, s'allumer, s'enflammer.
Հրանա. s. brûlot.
Հրանիւթ. } V. **Հրեղէն.**
Հրանիւթայ. }
Հրանայ. a. qui brille comme du feu, étincelant.
Հրանունկ. s. bot. renoncule.
Հրանու. a. de feu, ardent.
Հրանոթ. s. canon.
Հրա. V. **Հրաօ.**
Հրառակ. a. d'une beauté merveilleuse, charmant, ravissant.
Հրառարծ, **Հրառարծի,** **Հրառարծութիւն.** V. **Սքանչեւարծ,** **Սքանչեւարծի,** **Սքանչեւարծութիւն.**
Հրառարտ. s. qui observe les prodiges, devin.
Հրառարտի. a. merveilleux, admirable, ravissant.
Հրառարդ. a. orné d'une manière prodigieuse, paré à merveille. [mirable, surprenant.
Հրառարի. a. merveilleux, admirable.
Հրառարի. s. merveille; աշխարհիս եօթը — ներք, les sept — s du monde.
Հրառարի. } a. né par miracle.
Հրառարի. }
Հրառարի. a. construit d'une manière prodigieuse, merveilleux, admirable, surprenant, éminent;

s. chef d'œuvre; եօթը — յ, les sept merveilles.
Հրառարի. va. bâtir, construire à merveille; faire un chef-d'œuvre.
Հրառարի. s. construction merveilleuse, monument grandiose, œuvre merveilleuse, fait admirable.
Հրառարի. a. peinte d'une manière admirable. [հրառար.
Հրառարի. V. **Հրառարի.**
Հրառարի. a. qui a un nom merveilleux.
Հրառարի. a. qui raconte d'une manière prodigieuse; qui est raconté à merveille; qui raconte des merveilles, mystérieux.
Հրառարի. adv. prodigieusement.
Հրառարի, **Հրառարի.** V. **Սքանչեւառարի.**
Հրառարի. a. d'un éclat merveilleux, éclatant, brillant.
Հրառարի. a. le plus glorieux, auguste, admirable, magnifique, surprenant.
Հրառարի. adv. d'une manière surprenant, merveilleusement, admirablement.
Հրառարի. s. magnificence, merveilles [cent.
Հրառարի. a. incandescent, ignes-
Հրառարի. s. incandescence, ignescence.
Հրառարի. a. qui souffle ou respire le feu, qui vomit le feu, volcanique, ardent.
Հրառարի. s. merveille, miracle, prodige; — գործիւ ընդ, faire ou opérer des miracles, des prodiges.
Հրառարի. adv. par miracle, miraculeusement.
Հրառարի. s. pyromètre.
Հրառարի. a. qui a des yeux ardents, éclatants.
Հրառարի. s. écran.

Հրապարակ. V. Կրակապարակ.
Հրապարակ. s. place, place publique; marché, halle; — հանդիս, V. Հրապարակի.

Հրապարակագիր. s. publiciste
Հրապարակագրի. va. publier.
Հրապարակագրութիւն. s. métier de publiciste.

Հրապարակախոս. a. public; — տեսարան, spectacle —.

Հրապարակախոս. s. qui parle en public, harangueur, conférencier, déclamateur.

Հրապարակախոսի. va. faire une conférence, haranguer.

Հրապարակախոսութիւն. s. discours prononcé en public, conférence, harangue, déclamation.

Հրապարակական. a. public; solennel: [sion.

Հրապարակահանձն. s. émis.
Հրապարակային. V. Հրապարակական.

Հրապարակամայան. a. injurié en public. [quement.

Հրապարակապէս. adv. publiquement, en public; — խոսիլ, parler —.
Հրապարակի. va. publier. rendre public, divulguer, promulguer.

Հրապարակի. s. petite place.
Հրապարակութիւն. s. publicité, divulgation, promulgation.

Հրապարակօրէն. adv. publiquement. [feu, ardent.

Հրապարակ. a. entouré de
Հրապարակ. s. appas, attrait, charmes, leurre, appât, dou-

ceurs, séduction, insinuation, entraînement, amorce, allèchement, agacerie, instigation, sollicitation; պատիւ —, appas trompeurs; — գեղեցկութիւն, charmes; — հաշտից՝ հեղուկութիւն, l'attrait, les amorces du plaisir.

Հրապարակի. } a. plein de
Հրապարակից. } charmes, d'attraits; attrayant.

Հրապարակամ. a. attrayant, entraînant, séduisant, insinuant, engageant.

Հրապարակ. V. Հրապարակ.
Հրապարակի. V. Հրապարակ.

Հրապարակի. } va. allécher,
Հրապարակիցի. } attirer, a-pâter, attirer, entraîner, leurrer, amorcer, affrioler, affriander, enchanter, charmer, séduire, suborner, agacer, solliciter, instiguer.

Հրապարակի. s. séducteur, instigateur; a. V. Հրապարակական.

Հրապարակ. s. séduction.

Հրապարակ. a. ardent, brûlant.

Հրապարակ. s. lieue. [feu.

Հրապարակ. s. mortier, bouche à
Հրապարակ. a. qui allume le feu; ardent, enflammé, [mer.

Հրապարակ. va. allumer, enflammer.
Հրապարակութիւն. s. illumination.

Հրապարակ. s. feu; bûcher; fig. feu, ardeur; astr. Mars.

Հրապարակ. a. ardent, brûlant.

Հրապարակի. va. publier, donner publication, rendre public, divulguer, promulguer, proclamer, déclarer, annoncer; afficher; publier, éditer.

Հրապարակի. } s. afficheur;
Հրապարակից. } éditeur.

Հրապարակի. vn. être publié, s'éditer.

Հրատարակութիւն. } s. publi-
Հրատարակում. } cation, pu-
blicité, promulgation, proclama-
tion.

Հրատարակական. a. de pu-
blication, d'édition; — ընկերու-
թիւն, société —.

Հրաւեան. a. ardemment désiré.

Հրաւեանի. a. ardent.

Հրատար. a. brûlé.

Հրատան. s. poêle.

Հրադի. s. écran.

Հրաճակարկութիւն. s. coups de
fusillade. [թիւն.]

Հրարնիւս. V Հրարնիւսան-
Հրարնիւսական. a. pyrotechni-
que. [chnie.]

Հրարնիւսանթիւն. s. pyrote-
Հրացան. a. qui jaillit, qui jette
du feu, étincelant; — աչք, yeux
vifs, enflammés.

Հրացան. a. qui jette, qui lance
du feu; s. fusil; — ուղ զարնել,
fusiller; — ը լցնել, charger un
fusil; — նետել՝ պարզել՝ ար-
ձակել, tirer, décharger un fusil.

Հրացանաբուն. s. la crosse
d'un fusil.

Հրացանագործ. s. arquebusier.

Հրացանագործութիւն. s. ar-
quebuserie.

Հրացանակ. s. carabine.

Հրացանակիր. } s. carabinier.

Հրացանակաւոր. } s. carabinier.

Հրացանակիր. s. fusilier.

Հրացանահար քնիլ va. passer
par les armes, fusiller.

Հրացանաձուլութիւն. s. tire,
fusillade.

Հրացանաձիգ. s. fusilier.

Հրացանաւոր. s. fusilier.

Հրացանափռ. s. banderole.

Հրացանի. va. fusiller.

Հրացանութիւն. s. jet de feu.

Հրաւեր. s. invitation; սիրաւիւր —,
aimable invitation, — մալ inviter.

Հրաւիրագիր. s. lettre d'invita-
tion.

Հրաւիրակ. s. celui qui invite.

Հրաւիրական. a. d'invitation;
s. invité, convié.

Հրաւիրան. s. invitation; pré-
destination. [tation.]

Հրաւիրանոս. s. billet d'invita-
tion.

Հրաւիրեալ. a. invité, convié.

Հրաւիրել. va. inviter, convier;
— ճաշի, inviter à dîner.

Հրաւիրում. s. invitation.

Հրաւոր. a. de feu.

Հրափայլ. a. qui brille comme
du feu, étincelant.

Հրափորձ. a. éprouvé au feu.

Հրափայց. s. bouquet de feu
d'artifice.

Հրափուօ. s. bot. pyracanthe.

Հրափրիւր. s. lave.

Հրափուր. s. minér. pyrite.

Հրափարայիւն. a. pyriteux.

Հրդեհ. s. incendie, feu; — ձգել,
mettre le feu, incendier.

Հրդեհական. a. qui incendie,
brûlant.

Հրդեհատօ. V. Հրոտօ.

Հրդեհի. va. incendier, mettre
le feu, brûler, embraser.

Հրդեհիչ. s. incendiaire, brûleur.

Հրդեհում. s. incendie, embrasement, brûlement, conflagration.

Հրեայ. V. Հրեայ.

Հրել. va. pousser, repousser,
bousculer.

Հրեղէն. a. de feu, igné; — եր-
կնք, empyrée.

Հրեօսակ. s. ange; պահապան
—, l'ange gardien; — Տեառն,
l'angelus; — դիւ, mon ange.

Հրեօսակաւոր. adv. comme un
ange, angéliquement; a. angélique.

Հրեօսակաւորայ. V. Հրեօս-
ակաւոր.

Հրեօսակազն. a. beau comme
un ange, très beau.

Հրկիզեալ. a. incendié.
Հրկիզել. va. brûler, mettre feu, incendier.
Հրկիզութիւն. s. brûlement, embrasement, incendie.
Հրկիզութ. s. incendie.
Հրձգութիւն. s. jet de feu, incendie; foudre. [brûleur.
Հրձիգ. s. boute-feu, incendiaire.
Հրճի. s. joie, réjouissance. [joie.
Հրճաւոր a. joyeux; adv. avec
Հրճաւոր. } a. plein de joie,
Հրճաւոր. } joyeux, enjoué.
Հրճաւոր. a. joyeux.
Հրճաւոր. s. joie, allégresse, réjouissance, enjouement, enchantement, plaisirs.
Հրճեցի. va. réjouir.
Հրճեցող. a. réjouissant.
Հրճել. vn. se réjouir, tressaillir ou bondir de joie, être transporté de joie, être au comble de la joie, ne pas se posséder de joie, prendre plaisirs, être aux anges, donner cours à sa joie, être dans l'enchantement, palpiter de joie.
Հրճութ. V. **Հրճաւոր**.
Հրճաւոր. a. joyeux.
Հրճեցի. va. pousser, coudoyer, bousculer.
Հրճեցի. s. bousculade.
Հրճեց. } a. s. qui éteint l'in-
Հրճեց. } cendie; pompier; —
Հրճեց, pompe à incendie; —
Հրճեց, les pompiers.
Հրա. s. horde, bande, coureurs, torrent d'hommes.
Հրաւոր. s. horde, bande.
Հրաւոր. s. bandit; V. **Հրա**.
Հրաւոր. s. chef de bande.
Հրահ. va. attaquer.
Հրահ. s. attaquant.
Հրահ. s. attaque, irruption.
Հրահ. s. décret, rescrit, édit;

— **Հաւոր**, donner, rendre un décret.
Հրոպ. s. douzième mois de l'ancien calendrier arménien.
Հրոպ. s. promontoire, cap.
Հրոպ. s. nougat.
Հրոպ. a. plein de feu, vif.
Հոպ. s. ocque.
Հո. s. troupeau de moutons, de brébis; fig. troupeau des fidèles.
Հոպ. a. qui rassemble le troupeau dispersé.
Հոպ. s. bouvier. [vier.
Հոպ. s. métier de bou-
Հոպ. s. chef du troupeau, pasteur; fig. évêque.
Հոպ. s. épiscopat.
Հոպ. a. qui aime son troupeau.
Հոպ. s. pasteur, berger.
Հոպ. V. **Հոպ**.
Հոպ. V. **Հոպ**.
Հոպ. a. qui a le caractère de son père, qui ressemble à son père; comme un père, semblable à un père.
Հոպ. a. né d'un père illustre, eupator.
Հոպ. s. troupeau.
Հոպ. } s. cousine.
Հոպ. }
Հոպ. s. cousin.
Հոպ. s. tante (sœur du père).
Հոպ. s. oncle (frère du père).
Հոպ. } s. cousine.
Հոպ. }
Հոպ. s. cousin.
Հոպ. a. paternel; — **Հոպ**, héritage —.
Հոպ. s. beau-père, parâtre.
Հոպ. s. bot. tubéreuse.
Հոպ. V. **Հոպ**.
Հոպ. V. **Հոպ**.
Հոպ. s. ornith. ramier.

Զ (tza=iza=moderne: TZ, ancien: DZ.) s. dix-septième lettre de l'alphabet et douzième de consonnes; quatre-vingts, quatre-vingtième.

Զարթաւիք s. barbouillage.

Զարթաւիչ va. barbouiller

Զառ s. petit des oiseaux, des animaux; moineau: — *մանկ*, petit doigt; — *հանիւ*, mettre bas, faire des petits. [petits.

Զառախանք adv. avec leurs

Զառախան s. bot. githage.

Զառար s. entonnoir.

Զառարանի a. infundibuliforme.

Զառարան s. nid; alvéole.

Զառիկ } s. petit des animaux.
Զառուկ }

Զախ a. gauche, ce qui est à gauche; s. la gauche, le côté gauche.

Զախակողմ s. la gauche, le côté gauche; *ի* —, à gauche.

Զախակողմեան a. gauche, qui se tient à gauche.

Զախանդանայ V. **Զախիկ**.

Զախանդանայի s. gaucherie.

Զախան s. mar. babord.

Զախանիւր a. timbré; maladroite.

Զախիկ s. gaucher.

Զախիկաւոր V. **Զախանդանայի**.

Զախոյ V. **Զախոյակ**.

Զախոյակ a. qui ne réussit pas, sinistre, malheureux, malencontreux, mauvais, funeste, triste, défavorable, contraire.

Զախոյակի adv. défavorablement, sinistrement, sans succès, malheureusement; a. V. **Զախոյակ**; — *բարեկարգութիւն*, piété mal entendue; — *կարծիք*, fausse opinion

Զախոյակ V. Զախոյակի.

Զախոյի vn. ne pas réussir, avoir un mauvais succès, ne pas atteindre le but, aller à vau-l'eau, essayer un échec, éprouver un malheur.

Զախոյակի s. adversité, revers, malheur, disgrâce. malencontre, contre-temps, infortune, échec, désastre; — *Բիւրեհանդիւր*, éprouver, essayer des revers, avoir des malheurs.

Զախոյ, Զախոյակի V.

Զախոյ, Զախոյակի.

Զախ s. dérision, risée, moquerie, jouet; — *ընդի* railler, se moquer, tourner en ridicule, exposer à la risée de tout le monde; — *ըլլալ*, s'exposer à la risée de tout le monde, être la risée le jouet ou l'objet de dérision de tout le monde; — *աւ ծախակ*; V. **Զախանակ**.

Զախանակ a. exposé à la risée, moquée; — *ընդի*, exposer à la risée de tout le monde, donner en spectacle.

Զախակ s. risée, dérision, moquerie, objet de dérision; V. **Զախակ**.

Զախի va. rire, se moquer de

qn., le railler, le tourner en ridicule, se jouer de lui.

Ձաղիչ. s. moqueur.

Ձաղի. s. verge, bâton.

Ձաղկախիւր. } a. qui a les che-
Ձաղկամաղ. } veux plats.

Ձաղկանք. s. verges, flagellation, fustigation, discipline.

Ձաղկել. va. fustiger, flageller, discipliner, fouetter.

Ձաղկիչ. } s. flagellateur.
Ձաղկող. }

Ձաղուրիւն } s. dérision, mo-
Ձաղում. } querie risée.

Ձայն. s. voix; son, cri; voix, vote; ton; bruit, rumeur; parole, langage, langue, terme, mot; —

Բռնայն, chant des oiseaux; **Դաղկալ**, **կերկերեալ** ou **կերկեր**,

քաղցր ou **քաղցրաբարբառ**. ա-
խորժ, **անախորժ**, **զօրաւոր**, **ոսոս-**

կալող, **մեծափայլուն**, **դողղալ**,
թրթռուն, **սկար** —, voix défail-

lante, rauque, douce, agréable, désagréable, forte, émue, majes-

tueuse, tremblante, chevrotante, faible; — **ցնծութեան**, cri, ac-

clamation de joie; — **արձակել**,
բառնալ, pousser ou jeter des cris,

s'écrier, crier; **բարձր** — **ով**, à
haute voix; — **առալ**, crier, apos-

tropher, parler; défer; — **աղա-**
ղակ, cri, plainte; — **ը քաշել**,

se taire; prendre son parti. se ré-

signer; — **ը մարած է**, il a la voix
éteinte, cassée; — **իւ մարիլը**, ex-

tingtion de voix; — **ը բաց է՝ տեղն**
է, il est en voix; — **ը գոցուած**
է, il n'est pas en voix; — **հանել**,

faire entendre une voix, un cri,
crier, faire du bruit.

Ձայնաբանական. a. phonétique.
Ձայնաբանութիւն. s. phoné-

tique.

Ձայնագիտութիւն. s. acoustique.
Ձայնաբեր. s. porte-voix.

Ձայնագէտ. s. compositeur de
musique. [graphie.

Ձայնագիր. s. mus. note; phono-
Ձայնագրագէտ. s. connaisseur

de notes, de solfège. [note, noter.
Ձայնագրել. va. mus. mettre en

Ձայնագուրկ. a. aphone.
Ձայնական a. vocal; tonique; —

երածառութիւն, musique vocale.
Ձայնակից. s. qui unit sa voix,

ses accords, qui accompagne; qui
est d'accord, unanime; — **ըլլալ**, être

d'accord, unanime, s'accorder.
Ձայնակցել. V. **Ձայնակից** ըլ-

լալ.
Ձայնակցութիւն. s. accord de

plusieurs voix, concert, sympho-
nie; accord.

Ձայնահար. s. abat voix.
Ձայնաղի. s. corde vocale.

Ձայնամփոփ. s. abat-voix.
Ձայնանիւ. s. mus. note; gram.

accent.
Ձայնաւար. s. gamme.

Ձայնալի. s. sonomètre.
Ձայնապետ. s. premier chantre.

Ձայնասփեան. V. **Ձայնաւար**.
Ձայնաւար. s. porte-voix.

Ձայնաւոր. a. qui fait entendre
un son, qui crie, qui résonne;

crieur; réveilleur; vetant; s. dia-
pason.

Ձայնարգել. s. abat-voix.
Ձայնարկել. vn. jeter des cris,

crier, adresser la parole, s'écrier.
Ձայնարկու. s. a. qui jette des

cris; crieur, pleureur, qui déplore.
Ձայնարկաբիւն. s. cri; plainte;

interjection.
Ձայնաւոր. a. vocal; s. enfant

de chœur; gram. voyelle.
Ձայնաւորութիւն. s. état d'en-

fant de chœur.
Ձայնափոփ. a. voix muée, mué;

— **ըլլալ**, muer. [muance.
Ձայնափոփութիւն. s. mue,

Զայնփող. s. cornet acoustique.

Զայնդարձ. s. mus. bécarré.

Զայնիկ. a. qui a de la voix.

Զայնել. va. faire entendre une voix, élever la voix, crier; appeler, nommer.

Զայնիկ. s. petite voix.

Զայնորդ. s. diapason.

Զանձախարիք. s. couleur de datte, couleur rouge; suie.

Զանձիւր. a. ennuyeux, importun, fastidieux.

Զանձաւոր. } a. ennuyeux,

Զանձաւանիւր. } fastidieux.

Զանձաւանալ. vn. s'ennuyer, se lasser.

Զանձաւցած. } a. ennuyé, las.

Զանձաւցեալ. } a. ennuyé, las.

Զանձաւցեալ. a. qui s'ennuie facilement.

Զանձաւցեցել. va. ennuyer, lasser, causer de l'ennui.

Զանձաւցուցիչ. a. ennuyeux.

Զանձաւց. s. ennui; a. ennuyeux.

Զանձաւորիւն. s. ennui; — պատճառելի՛ տալ, causer ou donner de l'ennui. [deuse, horrible.

Զաւաղեւ. a. qui a une figure hi-

Զաւաղ. s. bamboche.

Զաւաճուկ. s. ichtyol. baudroie.

Զաւաճեալ. s. bambochade.

Զար. s. crin, poil; czar, tzar.

Զարաւաղ. V Զարաւաղ.

Զարաւիկ. s. balai de crin.

Զարի. a. poilu.

Զարխոս. s. bot. fougère.

Զարմաղ. s. tamis.

Զարարիչ. s. czarévitch, tsarevitch.

Զարուիւր. sf. czarine, tsarine.

Զաւար. s. gruuu.

Զաւաղան. s. treuil. [élastique.

Զաւաղեւ. s. caoutchouc, gomme.

Զաւաղան. a. attractif; attrayant; tendu; élastique; — խէշ. V. Զաւաղեւ.

Զաւան (հրաւանի). s. détente.

Զաւանաւոր. a. tendineux.

Զաւանի. s. action de tendre, d'étendre, étendage, endroit à étendre.

Զաւանի. s. étendage, assemblage des cordes tendues; corde.

Զաւանիկ. s. bretelle.

Զաւել. va. laisser, laisser aller; lâcher, relâcher; laisser de côté, quitter, abandonner; հրահրել —, laisser à l'abandon, abandonner.

Զաւան. s. rot.

Զաւիչ. a. attractif; entraînant; — զօրութիւն, force attractive, attraction.

Զաւիչիկ. va. tirailler, traîner.

Զաւել. va. mettre bas.

Զաւանիւն. a. attractif, d'attraction; — զօրութիւն, force d'attraction ou attractive.

Զաւանիւնութիւն. } s. attrac-

Զաւանիւն. } tion; — մասնիկներու, — moléculaire.

Զաւան. s. attraction; tendance; attachement.

Զաւան. vn. roter, faire des rots.

Զաւան. s. anat. tendon.

Զաւել. } va. tendre, étendre,

Զաւեցեցել. } allonger, étirer; bander.

Զաւել. vn. s'étendre, s'allonger, s'étirer, prêter, se prolonger; tendre, aboutir; s'efforcer, tâcher de; s'étirer, s'allonger, étendre les bras.

Զաւան. s. tension, tendance, extension, allongement, distension; tension, contention; effort; — ջղերու, convulsion.

Զաւել. adv. de vous même, par vous-même; personnellement.

Զաւանաւոր. s. grenier.

Զաւան. s. calotte, plafond; բերդի —, palais; գլխու —, la calotte du crâne; — անկողնի, ciels.

- Ձեռագիր**. s. manuscrit; impr. copie.
- Ձեռագործ**. a. fait à la main, fait par la main des hommes, manuel; manufacturier, industriel; s. manufacture, ouvrage de main; ouvrage manuel.
- Ձեռագործական** a. de main, artificiel, industriel.
- Ձեռագործել**. va. faire ou fabriquer avec les mains, manufacturer, travailler.
- Ձեռագործի ս օրտի**, instrument.
- Ձեռագործութիւն**. s. manufacture, ouvrage de main, industrie.
- Ձեռագրել**. va. écrire des livres manuscrits.
- Ձեռագրութիւն**. V. **Ձեռագիր**.
- Ձեռակամ**, a. de main, manuel; — *աշխատութիւնք*, travaux manuels.
- Ձեռակապ**. s. menottes, manicles; — *դնել*, mettre des menottes, emmenoter.
- Ձեռակեր**. a. fait à la main, manuel; manufacture, ouvrage de main; bâtiment, ville bâtie par soi.
- Ձեռակերպել**. V. **Ձեռագործել**.
- Ձեռակերպիլ**. V. **Ձեռակեր**.
- Ձեռակերտութիւն**. s. industrie.
- Ձեռակիւ**. a. tissé par la main.
- Ձեռահմուտ**. a. qui a une main exercée, habile, adroit.
- Ձեռածիր**. s. pourboire, pot-de-vin.
- Ձեռամբարձ**. a. à main levée; — *քուէարկութիւն*, vote —.
- Ձեռամբարձ**. adv. de la main, avec la main.
- Ձեռամուկ**. V. **Ձեռամուկ**.
- Ձեռամուկիւ**. a. créé par la main.
- Ձեռաքրքիլ**. s. essuie-main, serviette. [journal.
- Ձեռաքար**. s. journal, livre
- Ձեռամուկիլ**. a. planté de sa propre main; s. arbre planté de sa propre main; fig. créature.
- Ձեռարահու**. s. métier; industrie. [main.
- Ձեռացագիր**. a. écrit de la
- Ձեռքակալ**. V. **Ձեռքակալ**.
- Ձեռն**. V. **Ձեռն**.
- Ձեռնամբարձ**. V. **Ձեռամբարձ**.
- Ձեռնագրիւ**. s. paraphe.
- Ձեռնագիր**. s. signature; — *դնել*, mettre sa —, signer.
- Ձեռնադրել**. va. mettre, imposer les mains, ordonner, donner ou conférer les ordres à qu., consacrer, sacrer.
- Ձեռնադրելիք**. s. ordinand.
- Ձեռնադրիլ**. } s. ordinant.
- Ձեռնադրալ**. }
- Ձեռնադրութիւն**. s. imposition des mains, ordination, ordre; — *եպիսկոպոս*, sacre.
- Ձեռնազնիւն**. s. chiromancien.
- Ձեռնազնիւնութիւն**. s. chiromancie.
- Ձեռնախաղ**. s. jeu de mains.
- Ձեռնածու**. s. jongleur, escamoteur, prestidigitateur, bateleur, joueur de gobelets.
- Ձեռնածութիւն**. s. jonglerie, escamotage, batelage, prestige, tour, tour de passe-passe.
- Ձեռնակամ**. s. poussette.
- Ձեռնահմալ**. s. chiromancien.
- Ձեռնահմալութիւն**. s. chiromancie.
- Ձեռնաղաց**. s. moulin à bras.
- Ձեռնամուտ**. a. les mains jointes.
- Ձեռնամուրթիւն**. s. entreprise.
- Ձեռնամուրթ քլլալ**. vn. mettre la main à, entreprendre, attenter, empiéter.
- Ձեռնամուտակ**. s. manchon.
- Ձեռնամարտ**. } s. mouvement
- Ձեռնամարտակ**. } de main, geste.
- Ձեռնամուտակ**. s. bougeoir.

Ջնանցնց. s. lorgnon, binocle, face à main.

Ջնանաւյլ. s. brouette.

Ջնանաւյլագործ. s. brouettier.

Ջնանաւյլի. va. brouetter.

Ջնանաւյլիկ. s. petite brouette.

Ջնանաւյլորդ. s. brouettier.

Ջնանաւուն. a. nourri, élevé dans ses mains; s. nourrisson, pupille élève; créature.

Ջնանաւորի. va. manier.

Ջնանաւորաւթիւն. s. manie-ment.

Ջնանաւ. a. manchot. [մար.

Ջնանաւոր. V. **Ջնանա-**

Ջնանաւմար. s. brouillard, main courante, brouillon.

Ջնանարի. s. entreprise; démarche.

Ջնանարիի. vn. mettre la main à, entreprendre, entamer, tenter.

Ջնանարիոյ. } s. entrepreneur;

Ջնանարիւն. } — **ըսու.** entre-prendre.

Ջնանարիւթիւն. } s. entreprise.

Ջնանարիւմ. }

Ջնանարմաւթիւն. s. usur-
pation, empiétement

Ջնանիկ. a. qui a la main, le bras cassé, manchot.

Ջնանորաւթիւն. V. **Ջնան-**
որաւթիւն.

Ջնանորդ. a. entreprenant, hardi, décidé, brave, courageux; — **ըսու.** entreprendre, oser, avoir le courage, la hardiesse de, empiéter; s'émanciper.

Ջնանորդաւթիւն. s. présomp-
tion, hardiesse, action hardie,
trait de courage.

Ջնանորդի. } a. apprivoisé, fa-

Ջնանորդի. } milier, domestique.

Ջնանորդի ըսու. vn. retenir
ses mains, abandonner; **աւել-**

աւել. —, tout abandonner, jeter
le manche après la cognée.

Ջնանորդաւթիւն. s. abandon.

Ջնանիկ. s. petite main, menotte.

Ջնանիւթիւն. vn. donner, prêter
la main, aider, secourir.

Ջնանիւթիւն. a. qui prête la
main, qui aide; — **ըսու.** V.
Ջնանիւթիւն.

Ջնանիւթիւն. s. aide, se-
cours, assistance.

Ջնանիւթիւն. a. capable; compétent.

Ջնանիւթիւն. s. capacité,
habileté; compétence.

Ջնանիւթիւն. adv. avec com-
pétence. [usurpation.

Ջնանիւթիւն. s. empiétement,

Ջնանիւթիւն. s. gant.

Ջնանիւթիւն. s. gantier, celui
qui fait des gants.

Ջնանիւթիւն. s. gantier,
celui qui vend des gants.

Ջնանիւթիւն. a. ganté.

Ջնանիւթիւն. adv. à vide, les
mains vides; a. bredouille.

Ջնանիւթիւն ըսու. vn. s'abstenir,
se garder, ne pas toucher.

Ջնանիւթիւն. s. abstention.

Ջնանիւթիւն. a. qui donne du se-
cours, qui aide; contribuant, fa-
vorable; — **ըսու.** donner, prê-
ter la main à, prêter secours,
secourir, aider, contribuer, se-
corder, favoriser.

Ջնանիւթիւն. s. secours,
aide, assistance, concours, appui.

Ջնանիւթիւն. s. manchon.

Ջնանիւթիւն. s. main; fig. main. force,
pouvoir; main, aide, secours; —

ի մահէն. sous main; — **ի մա-**
հէն ըսու. գործել, agir sous
main; — **էն եղանակէն.** faire

tout ce qui dépend de soi, faire
son possible; — **մաւ.** donner la

main; donner la main, prêter
secours, soutenir; suffire; **իմէ** —

ըսու. mes moyens ne me per-
mettant pas; **իմէ** — **կուսու.** il

me suffit, cela m'arrange, me

convient; — *ը Թօթ՝վել՝ սերմել*, donner une poignée de main, serrer la main à qn.; *վերջին — ը սալ*, mettre la dernière main; — *երկնցունել*, tendre la main; tendre la main, demander l'aumône; — *վերցունել*, lever la main; — *զարնել*, battre des main; mettre la main à, entreprendre. — *էն զալ՝ չգալ*, être ou ne pas être capable; — *էն բան չգար*, il n'est capable de rien, il n'est bon à rien; *ամէն բան — էն կուգայ*, il est bon à tout, il est très adroit; *յաջող — ունենալ*, avoir la main heureuse; — *ը կապած ըլլալ*, avoir les mains liées; *բանէ մը ը լուալ*, se laver les mains d'une chose; *լաւ՝ ապահով — ըլլալ*, être en bonnes mains; *առաջին — է*, de première main; *լեցուն — ով սալ*, donner à pleines mains; *վարպետի — է ելած բան*, chose faite de main de maître; — *ը զէնք*, à main armée; — *ձեռքի սալ*, se donner la main, se tenir par la main; *բանէ մը — ը քաշել*, retirer ses mains, abandonner, se retirer; — *մի Թուղթ*, une main de papier; — *կշալ*, tomber entre les mains, se faire prendre, se faire pincer ou empoigner; — *ձգել*, obtenir, procurer, attraper, accrocher.

Ջեռկապ. s. baisemain.

Ջեռ. s. queue.

Ջեր. a. poss. votre; — *մայրը*, votre mère; — *երգայրներէն*, de vos frères, par vos frères.

Ջերբազառ. a. émancipé, majeur; — *ընել*, émanciper.

Ջերբազաթի. vn. s'émanciper, être majeur, voler de ses propres ailes.

Ջերբազառաթիւն. s. émancipation, majorité.

Ջերբախաթի. va. arrêter, capturer, faire prisonnier.

Ջերբախալում. a. arrêté, pris, prisonnier.

Ջերբախալութիւն. s. arrestation, capture.

Ջերբասուն. V. **Ջեռնասուն.** **Ջերբացի.** V. **Ջեռաւբացի.**

Ջի. s. forme; figure; formule; habillement, costume; attitude, maintien, tenue, contenance, manière; géom. figure; — *այս — ով*, de cette manière, de cette façon; ainsi; — *սալ*, donner une forme; — *ի բերել*, donner une jolie forme; — *ի համար*, pour la forme.

Ջիւադիտութիւն. s. coupe.

Ջիւախօտական. a. déclamatoire.

Ջիւախօտութիւն. s. déclamation.

Ջիւտիւն. a. pour la forme, de forme; formel; s. formaliste.

Ջիւայիւն. a. de forme.

Ջիւակնութիւն. } s. forma-

Ջիւակերպութիւն. } lité.

Ջիւակաւարութիւն. s. formalité.

Ջիւակերպական. a. de formalité.

Ջիւակերպել. va. figurer, former.

Ջիւակերպութիւն. s. formalité; configuration.

Ջիւակերական. a. plastique.

Ջիւակերտութիւն. s. plastique, l'art plastique.

Ջիւամոլ. s. formaliste.

Ջիւամոլութիւն. s. formalisme.

Ջիւամոլ. V. **Կերպարանի.**

Հիւանդ. —, faire le malade, faire semblant d'être malade; **խնդ.** —, faire ou contrefaire le fou.

Ջիւտօւն. a. varié.

Ջիւտաւարութիւն. s. variété.

Ջիւտապօս. s. formaliste.

Ջիւտապօսութիւն. s. formalisme.

Ձեւարկութիւն. s. coupe.
Ձեւացնել. V. Կերպարանել;
խաղ —, représenter une pièce.
Ձեւացում. V. Կերպարանութիւն;
բոլոր ստեղծ ձեւացմունքն, tout cela, ce sont des farces.
Ձեւանք. a. d'une belle forme.
Ձեւափոխել. va. transformer.
Ձեւափոխութիւն. s. transformation. [mer.
Ձեւափոխուի. vn. se transformer.
Ձեւել. va. former, figurer, façonner; couper, tailler.
Ձեւց. s. équerre.
Ձէք. s. huile d'olive; huile.
Ձի. s. cheval; — *հեծնել*, monter à —; *երթաւ ձիով*, aller à cheval; *գլխով ձիով*, faire une partie de —, se promener à —; — *ուկատ դիւ*, s'emporter, prendre le mors aux dents; *ձին կը խնդէ՝ կը վրնդէ*, le — hennit; *սանձել ձին*, dompter, réduire le —; *ձին չորս ոտքնանձարձակ վազողունել* mettre le — au galop, aller ou courir à toute bride; — *ապյտել*, ferrer un —; *ձիու վրայ կենալ*, se tenir sur le —; *ձին սակը գլորեցաւ*, son — s'abattit sous lui; *ոճւ՝ ձերմակ՝ դորդ՝ պիտակ ճանճկէն* ou *ճանճանճերմակ՝ ճարտուկ աշխէտ՝ ճարտուկ ճանճկէն* —, cheval noir, blanc, gris, pommelé, moucheté, pie, alezan, rubican ou rouan; *մատակախաղ՝ մալեալ* —, — entier, hongre; *հեծնելու՝ կառքի* —, — de selle, de voiture; *կառքի եւ հեծնելու* —, — à deux fins; *սխտաւոր՝ ահապարանց՝ խտտեալի՝ խոտալեւալեւան՝ աներկիւղ՝ ուժեղ՝ հլու՝ հնազանդ՝ անհլու՝ կատաղի* ou *խենդ՝ կեցցնկէց՝ խքան* —, — vicieux, impétueux ou superbe, fougueux, fier, ardent ou fringant, hardi ou courageux, vi-

goureux, docile, obéissant ou soumis, indocile, fou, rétif ou qui rue, ombrageux; *անպիտան* —, rosse; *մատակ* —, jument; V. Լծել, Նծոյգ.
Ձիաբոյժ. s. vétérinaire.
Ձիաբոյժ. s. éleveur de chevaux; palefrenier.
Ձիաբուժութիւն. s. hippiatrice, art vétérinaire.
Ձիաբուժութիւն. s. élevage des chevaux, élevage chevaline.
Ձիագետի. s. zool. hippopotame.
Ձիագի. s. bot. préle.
Ձիագլուխ. a. qui a une tête de cheval.
Ձիագէն. V. Ասպագէն.
Ձիաքափ. V. Ձիաքուռ.
Ձիալախուր. s. bot. maceron.
Ձիալաղ. } s. carrou-
Ձիալաղութիւն. } sel.
Ձիալաղարան. s. carrousel.
Ձիալաղաց. adv. à cheval.
Ձիական. a. de cheval, hippique, chevaline, chevalin; s. ornith. chevalier.
Ձիակերպ. a. en forme de cheval.
Ձիակորեակ. s. bot. panic.
Ձիահալած բնել. va. poursuivre, chasser à cheval.
Ձիածիգ. a. tiré par le chevaux.
Ձիածակ. s. ichtyol. hippocampe.
Ձիամարտ. s. combat à cheval, combat de cavalerie.
Ձիամարտիկ. a. s. qui combat à cheval.
Ձիամարտութիւն. V. Ձիամարտ.
Ձիան. spl. les chevaux.
Ձիապան. s. palefrenier.
Ձիապիծակ. s. entom. asile.
Ձիառամիթ. s. bot. fenouil sauvage. [hippomane.
Ձիատէր. a. qui aime les chevaux,
Ձիառան. s. haras; V. Ձիառանգ.
Ձիառանգ. s. entom. asile frelon,

Ձիավաճառ . s. marchand de chevaux, maquignon. [chevaux.
Ձիավաճառանոց . s. marché aux
Ձիավաճառիք . s. maquignonage.
Ձիավար . s. postillon; écuyer.
Ձիավարկ . va. mener, conduire ou guider un cheval; aller à cheval; *արշաւանդը* —, aller au galop, brûler le pavé.
Ձիավարժ . s. écuyer; cavalier.
Ձիավարձոց . s. manège.
Ձիավարձարիք . } s. équitation.
Ձիավարժ . } tion.
Ձիավարիկ . s. jockey.
Ձիավարարիք . s. équitation
Ձիաստ . V. **Ձիաքոյժ**.
Ձիատէր . s. propriétaire de chevaux.
Ձիարկել . vn. monter à cheval.
Ձիարձակարարիք . vn. lâcher la bride à un cheval, aller au grand galop, courir à tout bride, à bride abattue.
Ձիարձակարան . s. hippodrome.
Ձիարձակարիք . s. course aux chevaux.
Ձիարու . } s. course à cheval.
Ձիարուանճ . } val.
Ձիացուլ . s. hippocentaure.
Ձիաւոր . V. **Հեծեալ**; chevalier.
Ձիաւորիկ . V. **Ձիարկել**.
Ձիաւորարիք . s. chevalerie.
Ձիաւոր . V. **Ձիաձիկ**.
Ձիկ . a. tendu, étendu; long, prolix; adv. longtemps; — *ժամեր*, des heures entières, de longues heures.
Ձիկնաց . a. qui va à cheval; — *ժ*, s. course de chevaux.
Ձիկնացարան . s. hippodrome, cirque.
Ձիկնացիկ . a. qui va à cheval; — *ժ* . s. V. **Ձիկնաց**.
Ձիկնոյն . a. olivâtre.
Ձիկնոյնարան . s. huilerie.

Ձիկնոյնարիք . s. fabrication de l'huile d'olive.
Ձիկնոյն . s. huile d'olive.
Ձիկնոյն . a. plein d'huile d'olive.
Ձիկնոյն . s. olivaison, récolte des olives.
Ձիկնոյն . a. qui fait de l'huile d'olive; — *ժ*, s. pressoir à l'huile; détroir, huilerie.
Ձիկնոյնարիք . s. fabrication ou extraction d'huile.
Ձիկնոյն . s. détroir, huilerie.
Ձիկնոյն . s. huilier.
Ձիկնոյն . V. **Իւղաներկ**.
Ձիկնոյն . s. olive.
Ձիկնոյն . } s. plant ou
Ձիկնոյնարիք . } jardin d'oliviers, des olives.
Ձիկնոյն . s. marchand d'huile. [huile.
Ձիկնոյնարիք . s. bot. palmier à
Ձիկնոյն . va. arroser d'huile d'olive, huiler:
Ձիկնոյն . s. bot. olivier; — *կայսերի*, olivier sauvage.
Ձիկնոյն . a. qui a le pied d'un cheval.
Ձիկնոյն . s. nature de cheval.
Ձիկ . s. don, grâce, faveur; — *ժ*, don, talent, faculté; — *սիրտ*, *խոստ*, *թիւս* . le don de l'éloquence.
Ձիկ . s. poix.
Ձիկնոյն . } a. poisson.
Ձիկնոյն . }
Ձիկնոյն . va. poisser.
Ձիկն . s. neige; — *կայսերի*, *կայ*, il tombe de la neige, il neige; — *ը կը դիզուի*, la — s'amoncele; *հալուի* —, de la — fondue; *ձիկնոյն ծեծեալ*, se battre à coups de boules de —, *ձիկնոյն մէջ կորսուի*, se perdre dans les neiges; *մալի* *խոստ* —, neige menue, gros flocons; — *հալ*, V. **Ձիկնոյն**.
Ձիկնոյն . a. qui amène de la neige.

Իւնագնդակ. V. Զիւնագունդ; bot, boule de neige.

Իւնագոյն. a. de couleur de neige, blanc comme la neige, blanc comme de la neige.

Իւնագունդ. s. boule de neige.

Իւնաքաղ. a. enfoncé, enseveli dans la neige.

Իւնաքոյր. V. Զիւնագոյն.

Իւնախառն. } s. montagne de
Իւնախն. } neige.

Իւնալիր. } a. plein de neige,

Իւնալից. } neigeux.

Իւնախաղաղ. a. couvert de neige, neigeux.

Իւնախառն. a. mêlé de neige.

Իւնածաղիկ. s. bot. colchique.

Իւնակիր. a. qui porte de la neige.

Իւնակոյս. s. tas de neige, amas de neige.

Իւնահալ. s. dégel.

Իւնահառ. s. flocon.

Իւնահոր. s. puits de neige, glacière. [neige].

Իւնամման. a. semblable à la

Իւնապառ. a. couvert, entouré de neige, neigeux.

Իւնաքոյր. s. eau de neige.

Իւնասոյգ. V. Զիւնաքաղ.

Իւնասպիտակ. a. blanc comme de la neige.

Իւնափայլ. a. brillant ou blanc comme de la neige, blanc comme neige, plus blanc que la neige, dont la blancheur efface celle de la neige.

Իւնել. vn. neiger, tomber de la neige; 4ը չիւնէ, il neige; չիւնեց, il a neigé.

Իւնելէն. a. de neige.

Իւնհալ. s. dégel.

Իւնոռ. a. neigeux.

Իլի. va. défricher, fendre.

Եկամակմը. s. moll. moule.

Եկամակիր. } s. abait.

Եկամախալ. } s. abait.

Եկամ իւղ. s. huile de foie de morue.

Եկմաբան. s. ichthyologiste.

Եկմաբանական. a. ichthyologique. [logie].

Եկմաբանութիւն. s. ichthyo-

Եկմաբանութիւն. s. pisciculture. [poisson].

Եկմագիր. s. lettre en forme de

Եկմաքան. s. bouillabaisse.

Եկմաքանագիր. s. lettre en forme de poisson et d'oiseau.

Եկմախոռ. etc. V. Եկմաքան. etc.

Եկմակմը. s. moll. moule.

Եկմակիր. a. qui mange du poisson, ichthyophage. [gie].

Եկմակիրութիւն. s. ichthyophagie.

Եկմակերպ. a. semblable à un poisson, qui a la forme d'un poisson.

Եկմահառ. V. Զիւնաքաղ.

Եկմածն. a. en forme de poisson, pisciforme.

Եկմածու. s. boutargue.

Եկմածակութիւն. V. Զիւնաքաղութիւն.

Եկմամոր. s. peau de poisson.

Եկմառոռ. a. poissonneux.

Եկմասիւն. s. colle de poisson.

Եկմալաւառ. s. marchand de poisson, poissonnier. [rie].

Եկմալաւառացի. s. poissonne

Եկմալաւառուհի. sf. marchande de poisson, poissonnière.

Եկմառոռ. s. bachotte.

Եկմառան. s. poissonnerie, marché au poisson.

Եկմաւռ. a. poissonneux.

Եկմաբաղ. s. zool. albatros.

Եկմիկ. s. petit poisson, fretin.

Եկմկիր. s. caviar. [geau].

Եկմկաւ. s. ornith. courlis, corbi-

Եկմոր. s. pêcheur.

Եկմորաբար. adv. à la manière des pêcheurs.

Զկնորակաւ. a. de pêcheur; qui concerne la pêche.

Զկնորաւիւն. s. pêche; métier du pêcheur.

Զկնորուիկ. sf. pêcheuse.

Զկնոց. s. poissonerie; étang; vivier.

Զկեղ. etc. V. **Զգեղ**. etc.

Զմա. s. hiver; fig. mauvais temps. orage, tempête; *խիստ՝ դժնդակ՝ խնամա՝ անձրեւային՝ ցուրտ՝ մեղմ՝ չոր* —, hiver bien rude ou rigoureux, facheux, humide, pluvieux, froid, bien doux, sec; — *աւան պաշար*, des provisions pour l'—; *անցեալ* —, l'— dernier; *պս* —, cet hiver.

Զմեռային. V. **Զմեռային**.

Զմեռանոց. V. **Զմեռոց**.

Զմեռաբեր. a. qui ramène l'hiver.

Զմեռամաղկ. s. bot. perce-neige.

Զմեռակ. s. engelure; — *աւան* —, avoir des engelures. [ver.

Զմեռանաւ. s. l'arrivée de l'hiver.

Զմեռամուտ. s. entrée de l'hiver, commencement de l'hiver.

Զմեռային. V. **Զմեռային**.

Զմեռանալ. vn. faire froid comme en hiver.

Զմեռասուն. a. nourri dans ou pendant l'hiver.

Զմեռանուկ. s. plante d'hiver.

Զմեռակաւ. } a. d'hiver, hivernal.

Զմեռային. } s. hiver, la saison

Զմեռային. } d'hiver; fig. tempête, orage; adv. dans l'hiver, pendant l'hiver.

Զմեռանոց. V. **Զմեռոց**.

Զմեռանուկ. s. maison d'hiver.

Զմեռել. vn. hiverner, passer l'hiver; être en quartier d'hiver.

Զմեռակաւ. } V. **Զմեռակաւ**.

Զմեռային. } V. **Զմեռային**.

Զմեռոց. s. lieu propre à passer l'hiver; quartier d'hiver.

Զմեռակ. s. bot. pastèque, melon d'eau.

Զոյ. s. barre, perche, gaule, échalas.

Զոյաբարձ. a. échalassé; porté sur des perches; s. treille, berceau, palissade.

Զոյակ s. petite barre; — *հարցանի*, baguette de fusil.

Զոյածիւ. a. en forme de barre, de perche.

Զոյածուկ. s. goberge, perche (poisson).

Զոյալակ. s. toise.

Զոյիկ. s. petite perche.

Զոյիք. s. palissade, rangée d'échalas.

Զոյլ. a. fondu, de fonte; massif; s. fonte; masse, lingot.

Զոր. s. vallée.

Զորաբարձուկ. s. les hauteurs d'une vallée.

Զորալակ. s. plaine.

Զորայր. a. qui remplit une vallée.

Զորակ. s. vallon.

Զորահովիտ. s. vallée.

Զորածիւ. a. qui a la forme d'une vallée.

Զորամուտ բլուր. vn. entrer, s'introduire dans la vallée.

Զորայանակ. s. le fond de la vallée.

Զարձ. s. habit, vêtement.

Զարձաբեր. a. qui produit de la matière à faire des vêtements.

Զարձիկ. s. petit habit, méchant habit.

Զարձիկ. vn. devenir un habit.

Զարձուկ. s. blouse.

Զարձուկ. s. habit et chaussure.

Զու. s. œuf; — *ածել*, pondre, pondre des œufs; — *ի միջուկ*, le blanc d'œuf; *սպիտակուց* — *ի*, le blanc d'œuf; *թերթաբով* *սկիւղ* —, œuf à la coque, dur.

Զուգեղ. s. omelette.

Չաւթի. s. chazze.
Չաւթից. a. œuvé.
Չաւծեղ. V. **Չաւաղեղ.**
Չաւծիք. a. ovipare.
Չաւծու. s. pondreuse.
Չաւծուրիք. s. ponte.
Չաւկերդ. a. ovalaire, ovoïde.
Չաւճիկ. a. ovale.
Չաւցից. V. **Չաւարաց.**
Չաւալաճառ. s. marchand d'œufs.
Չաւարաց. s. anat. ovaire.
Չաւարաճառաւորիք. s. chir.
Չաւարաճառաւորու. ovario-
 tomie.
Չաւարդ. a. ovale; s. omelette.
Չաւիկ. s. ovule.
Չաւազործ. s. fondeur.
Չաւազործութիւն. s. fonderie.
Չաւած. s. fonte.
Չաւածոյ. a. fondp, de fonte;
 s. fonte, ouvrage en métal fondu.
Չաւածալ. s. la fonte.
Չաւալան. a. fusible.
Չաւալանութիւն. s. fusibilité.
Չաւարաց. s. fonderie; lingotière.
Չաւիլ. va. fondre, mettre en
 fusion; exécuter en fonte; հալու
 —, mêler, mélanger.
Չաւիլի. a. fusible.

Չաւիլ. } s. fondeur.
Չաւաղ. }
Չաւաւծ. s. fonte.
Չաւաւ. s. fonte.
Չաւ. s. poisson; astr. poisson;
 — *սրսլ*, pêcher, aller à la pé-
 che; — *խորդիլ տաւիկիլ*, grill-
 ler, frire du —; *Էլան* ou, *Էլ*
ալանիլ. V. **Չիւսիւանիլ**.
Չաւիճ. s. chiffon. [gratis.
Չաւաւսուկ. a. qui travaille
Չրի. s. gratuilé; a. gratuit; adv.
 gratuitement, gratis.
Չրիւար. V. **Չրի.** adv.
Չրիւճիւր. V. **Չրիւսուր.**
Չրիւարդ. s. boursier, dont
 l'instruction se fait gratis.
Չրիւսու. V. **Չրի.** adv.
Չրիւսուր. a. donné gratuite-
 ment, gratuit.
Չրիւթիւն. s. gratuité.
Չրճիլ. va. déchirer, dévorer.
Չրճիւ. a. celui qui déchire, rapace.
Չոճ. s. don, présent, offrande.
Չոխարաց. s. lieu d'offrande;
 autel.
Չոհիւլ. a. dédié, offert.
Չոհիլ. va. offrir, présenter, dé-
 dier, consacrer.

Ղ (ghad = GH). s. dix-huitième lettre de l'alphabet et treizième des consonnes; quatre-vingt-dix, quatre-vingt-dixième.

Ղակիօ. s. retranchement, camp; — *շինել*, faire des retranchements, retrancher, dresser un camp.

Ղամբար. s. lampe, flambeau.
Ղամբարացող. } a. flamant,
Ղամբարափայլ. } brillant, éclatant [flambeaux.

Ղամբարիկ. va. éclairer par des
Ղամգայեալ. a. moiré.

Ղանգանոն. s. bot. ladanum.

Ղաօիկ. V. **Ղակիօ**.

Ղարիկոն. s. bot. agaric.

Ղեակ. } s. gouvernail.

Ղեկ. }

Ղեկակալ. s. barre.

Ղեկավար. s. timonier; fig. directeur, chef.

Ղեկավարիկ. va. gouverner, manœuvrer, diriger un vaisseau; fig. gouverner, diriger.

Ղեկավարիկ. a. dirigeable.

Ղեկավարութիւն. s. l'action de manœuvrer un vaisseau; direction, gouvernement.

Ղեցակ. s. peignoir.

Ղեր. s. bot. souchet.

Ղերձ. s. colis.

Ղեւական. a. lévitique; s. Lé-

vitique (troisième livre du Pentateuque).

Ղեւացի. s. Léвите.

Ղեւիկոն. V. **Ղեւական**. s.

Ղոգակ. V. **Ղոգակ**.

Ղարկ. etc. V. **Ոգարկ**. etc.

Ղուգակ. V. **Ղուգակ**. [cher.

Ղուգակիկ. va. cacher; vn. se ca-

Ղուգան. s. cylindre; rouleau.

Ղուրիկ. vn. nager; se cacher.

Ղաօի. V. **Ղաօի**.

Ղրկիկ. va. envoyer, expédier.

Ղրկուիկ. vn. être envoyé, expédié.

Ղփերէն. s. le cophte ou la langue copte; adv. en copte, en langue copte.

Ղփի. s. Copte.

Ղոգ. V. **Ղոգացիւն**.

Ղոգակ. s. celui qui nage; celui qui se cache.

Ղոգաց. V. **Ղոգացիւն**.

Ղոգացանք. V. **Ղոգացիւն**.

Ղոգացիկ. vn. sonner, résonner, tinter; clabauder.

Ղոգացիւն. } s. bruit, son,

Ղոգացում. } tintement; clabaudage, clabauderie.

Ղոգի. va. cacher; vn. se cacher.

Ղոգեցիկ. va. cacher.

Ղոգիկ. vn. se cacher, se nicher, se tapir, se clapir; nager.

Ղոգիկ. vn. se cacher.

համար. s. armée, camp, campement. [cier, congédier.

համար. va. renvoyer, remar-

համար. s. voyageur.

համար. vn. faire un voyage, voyager; faire route, cheminer. [հար, voyager.

համար. s. voyage; —

համար. s. broché.

համար. va. brocher.

համար. s. décoration.

հայ. s. ornith. geai; — զ և զ, le — caïde.

հայ. s. ornith. chouc, choucas.

հայ. V. հայ. s.

հայ. va. faire éclater, faire craquer; crever; féler; gercer.

հայ. vn. éclater, petiller, craquer, faire explosion; crever; se féler; se gercer; — ամբար, ամբարի, կամար, քրի, crever d'orgueil, de rage ou de dépit.

հայ. s. éclat, cric-crac, հայ. crac, craquement, քրի. tillement, fracas, explosion.

հայ. vn. brasiller.

հայ. s. brasillement.

հայ. V. հայ. s.

հայ. va. obscurcir, obscurcir. [ment de la vie

հայ. s. obscureisse.

հայ. s. anat. osselet, astragale.

հայ. s. chaton (de bagne).

հայ. a. connu.

հայ. a. connaissable, reconnaissable.

հայ. va. connaître, reconnaître remettre, discerner, sentir; —, ne pas connaître, ne pas reconnaître, méconnaître.

հայ. s. connaisseur

հայ. s. connaissance; reconnaissance.

հայ. s. reconnaissance.

հայ. s. route, chemin, voie; marquée, débouché; voyage;

voie, entremise, moyen; manière, méthode, procédé; — արհարհ,

grand chemin, chemin public; —

հար, faire chemin ou route,

cheminer, voyager; frayer le chemin, la route; հարհարհ,

encombrer le chemin; — հարհ, mettre en route;

հարհ, par quel chemin? par quelle route? par où? հարհ,

montrer le chemin;

արհարհ, chemin boueux;

արհարհ, durant une journée de chemin; — հարհարհ,

le chemin du ciel,

ou la vertu; արհարհ, chemin impraticable

հայ. s. adj. voyageur. [voyage.

հայ. s. adj. voyageur.

հայ. s. frais de

voyage, de route.

հայ. s. compa-

gnon de voyage.

հայ. s. carrefour.

հայ. vn. voyager,

faire route ensemble, être compa-

gnon de voyage.

հայ. s. vo-

yage fait de compagnie.

հայ. s. qui mon-

tre le chemin, guide; conduc-

teur, itinéraire; — հարհ, mon-

trer, indiquer le chemin, guider,

diriger.

հայ. s. voyageur.

հայ. s. de

voyage.

հայ. s. com-

pagne de voyage.

հայ. s. itin-

raire.

հայ. vn. faire

route, cheminer; voyager, faire un voyage. [yage.
 Համեայտարարութիւն. s. vo-
 չանքակ. s. bot. champac, mi-
 chette.
 Հանգ. s. griffe, ongle; patte; cro-
 chet; croc, crampon, grappin;
 — ընդհան զոյս դնել, — նսն-
 ցանել, jeter, mettre le grappin
 sur qn.
 Հանգամ. s. bot. sandal, santal.
 Հանգ. s. arch. acrotère.
 Հանկ. V. Հանգ.
 Հանկահարել. va. donner un
 coup de griffe, griffer, égratigner.
 Հանկամման. a. croche; en forme
 de croc ou de crochet.
 Հանկել. va. griffer; attraper,
 saisir; mar. aécrocher.
 Հանկլաս. V. հանա.
 Հանկանել. va. égratigner, écor-
 cher; griffer; հարս —, se griffer,
 donner un coup de griffe.
 Հանկանո՛ւֆ s. égratignure.
 Հաննի. s. mouche.
 Հաննիսնիւրակ. a. tacheté de
 blanc et de noir, moucheté; —
 չի, cheval moucheté.
 Հաննիսնու. s. mouche.
 Հաննիսլան. s. chasse-mouches,
 émouchoir. [mouche.
 Հաննիկ. s. moucheron, petite
 Հաննիսն. s. les mouches.
 Հաննիկէ. V. Հաննիսնիւրակ.
 Հաննիւրակ. s. gôbe-mouches.
 Հաննիլան. V. Հաննիսլան.
 Հաննիւն. V. Հաննիսլ.
 Հանցանել. va. faire connaître.
 Հանո. s. dîner; dîner; repas; fes-
 tin; զեոքութեան —, déjeuner;
 իրիկուան —, dîner; — էն հարց,
 après le repas.
 Հանոսմութ. s. l'heure de dîner,
 de repas.
 Հանուկ. s. goût, saveur; dégus-
 tation, gustatif; քստի; քոմու-

nion; — անել, goûter, dégus-
 ter; communier.
 Հանուկագիտական. a. esthétique.
 Հանուկագիտութիւն. s. esthé-
 tique. [goût.
 Հանուկանել. a. privé de
 Հանուկայի. a. plein de goût.
 Հանուկան. a. gustatif.
 Հանուկանից. V. Հանուկից.
 Հանուկանո՛ւր. a. fait avec goût,
 de goût, savoureux.
 Հանուկել. va. goûter, déguster;
 manger; խաղաղութեան քաղ-
 ցութիւնը —, goûter les douceurs
 de la paix.
 Հանուկելի. a. qu'on peut goû-
 ter; celui qui goûte, mange.
 Հանուկելիֆ. s. goût, sens du
 goût.
 Հանուկեցնել. va. faire goûter,
 faire manger.
 Հանուկից. a. qui dîne ensem-
 ble, convive, commensal.
 Հանուկութ. s. action de goûter,
 dégustation; action de manger.
 Հանուկական. s. table, buffet.
 Հանուկահ. s. salle à manger.
 Հանուկայ. } s. salle à manger,
 Հանուկանի. } réfectoire.
 Հանուկան. }
 Հանուկան. s. amphitryon.
 Հանուկան. s. restaurant.
 Հանուկանակահ. s. restaurateur.
 Հանուկանակ. s. carte, liste
 des mets, menu. [en ville.
 Հանել. va. dîner; հարց —, —
 Հանել. s. petit dîner, repas.
 Հանելհարս. s. dîner; — անել,
 donner un —.
 Հանուկ. s. misel.
 Հանուկ. a. diffus, confus, obscu-
 reur, difficile à comprendre, inin-
 telligible.
 Հանուկել. va. obscurcir; em-
 brasser, rendre obscur, քու-
 փղեր, confondre.

Հառապի. vn. être obscur, sans clarté, inintelligible.

Հառապի. s. effusion, écoulement; — *սրտի*, effusion de sang, massacre.

Հառապի. s. confusion, inintelligibilité, brouillamini.

Հառապի. vn. se tortiller, s'en tortiller, s'allonger, se plier autour, s'entrelacer. } xibilité.

Հառապի. s. souplesse, flexibilité. a. tortueux, sinueux, tortillé; souple, flexible, pliant, pliable; svelte.

Հառ. s. discours, allocution, dissertation, harangue; traité, narration, récit; — *բարձրահան*, homélie; — *զբաղի*, prononcer ou faire un discours, parler.

Հառապի. s. rayon, éclat; — *արձակի*, rayonner, lancer, jeter ou envoyer des rayons.

Հառապի. a. qui porte une couronne de rayons.

Հառապի. a. en forme de rayon, rayonnant. radié; rayonné, radiaire.

Հառապի. a. rayon. Հառապի. } a. rayon. Հառապի. } nant, qui Հառապի. } lance des rayons, qui jette de l'éclat, radiant.

Հառապի. a. rayon. Հառապի. } a. rayon. Հառապի. } nant, ra-

Հառապի. } dieux, Հառապի. } brillant. Հառապի. vn. rayonner, briller, éclater.

Հառապի. a. rayonnant. Հառապի. s. rayonnement, radiation.

Հառապի. va. écrire, décrire.

Հառապի. s. orateurs.

Հառապի. va. prononcer un discours.

Հառապի. s. discours; — *զբաղի*, prononcer ou faire un—

Հառապի. a. de discours.

Հառապի. s. déclamateur.

Հառապի. s. déclamation, discours.

Հառապի. vn. déclamer, faire de belles phrases, débiter, parler en déclamateur, habler.

Հառ. va. faire un discours, discourir, traiter; raconter, réciter, parler, dire, rapporter.

Հառապի. s. choix des discours.

Հառ. } s. échecs; — *խա*, Հառ. } *խա*, jouer aux —

Հառ. s. remède, moyen, expédient; — *չկայ*, il n'y a pas de remède, il n'y a pas moyen, c'en est fait; — *գտնի*, — *իւր* *Հառ* *գտնի*, trouver un moyen, un remède, s'aviser d'un moyen; *գտնի* — *ը տրտնի*, trouver un moyen d'existence, se procurer un asile; V. *Հառ*.

Հառ. s. pâtre, paturage, fourrage; fig. pâtre, aliment, nourriture, proie; V. *Հառ*. [gère.

Հառապի. s. plante fourra-

Հառապի. a. herbeux.

Հառապի. a. qui pâit, qui pâtre, paissant, broutant.

Հառապի. } va. faire pâitre, Հառապի. } mettre en pâture; fig. dévorer, attaquer, dévaster, consumer.

Հառապի. vn. pâtre, brouter, pâitre, repaître de, se repaître, manger; s'étendre, se propager, se répandre, s'enraciner.

Հառապի. s. attaque, dévastation, propagation.

Հառապի. vn. ne savoir quoi faire, être aux abois.

Հառ. va. procurer, trouver, s'aviser.

Հառապի. vn. éclater, craquer, se briser par éclats, pétiller, décrépiter.

շարժանիւն. } s. craquement, é-
 շարժանութ. } clat, pétilllement,
 crac, cric-crac, crépitation, dé-
 crépitation. [lant.
 շարժանուն. a. crépitant, pétif-
 շարժանուկ. }
 շարժիւր. } s. bot. escarole.
 շարժուկ. }
 շարժանի. s. agrafe, boucle; —
 գոյ, fermoir; anat. péroné.
 շարժանիկայիւն. a. anat. péronier.
 շարժանիկ. va.agrafer.
 շարւյ. s. graisse; suif; a. gras;
 — խոզի, lard; — խոզի հա-
 ւած, saindoux; օտակ — սղ,
 graisser; բառիւ — ք. dégraisser.
 շարւոյն. s. chandelle.
 շարւոյիւն. a. graisseux.
 շարւոյն. a. barde.
 շարւոյն. va. barder.
 շարւոյն. } adj. gris-
 շարւոյն. } seux, plein
 de graisse, adipeux.
 շարւոյն, շարւոյն. V.
 շարւոյն, շարւոյն.
 շարւոյն. V. շարւոյն.
 շարւոյն. adv. avec sa graisse.
 շարւոյն. a. gras, graisseux.
 շարւոյն. va. graisser.
 շարւոյն. s. graissage.
 շարւոյն. s. orateur, rhéteur;
 éloquent.
 շարւոյն. a. oratoire.
 շարւոյն. vn. parler en o-
 rateur, avec éloquence, faire de
 belles phrases.
 շարւոյն. s. rhéto-
 rique, art oratoire; éloquence.
 շարւոյն. a. adroit, habile, in-
 dustrieux, ingénieux.
 շարւոյն.
 շարւոյն. } V. շար-
 շարւոյն. }
 շարւոյն. }
 շարւոյն, շարւոյն,
 շարւոյն.
 շարւոյն. adv. adroitement,

d'une manière habile, ingénieu-
 sement.
 շարւոյն. s. bon connais-
 seur, expert; ingénieur.
 շարւոյն. a. d'ingé-
 nier.
 շարւոյն. s. génie.
 շարւոյն. adv. mieux.
 շարւոյն. s. maître artiste;
 industriel; a. fait avec adresse,
 avec art, bien fait, ingénieux.
 շարւոյն. s. in-
 dustrie.
 շարւոյն. a. qui observe
 bien, très-éveillé.
 շարւոյն. a. qui trompe
 bien.
 շարւոյն. a. s. orateur; qui
 parle bien, qui a le talent de la
 parole, éloquent, disert.
 շարւոյն. vn. parler bien,
 avec éloquence, en orateur.
 շարւոյն. s. talent
 de la parole, éloquence; élégance;
 շարւոյն, avec élo-
 quence, disertement.
 շարւոյն. a. adroit, habile.
 շարւոյն. a. industriel.
 շարւոյն. a. qui peint bien.
 շարւոյն. a. qui tire bien,
 avec beaucoup d'adresse.
 շարւոյն. a. industrieux,
 ingénieux.
 շարւոյն. vn. s'ingénier,
 chercher des expédients, s'aviser
 de, imaginer, inventer, s'étudier;
 sophistiquer, subtiliser, discuter.
 շարւոյն. s. adresse
 d'esprit.
 շարւոյն. vn. devenir a-
 droit, habile, industrieux; s'ingé-
 nier, inventer.
 շարւոյն. a. point avec art.
 շարւոյն. s. invention ingé-
 nieuse, affectation, artifice, argutie.
 շարւոյն. s. architecte; mai-

Հիմն. spl. V. Հիդ.
Հիմն. a. qui a le front chauve; s. V. Հիդ.
Հիմն. s. ornith. freux.
Հիմն. } s. aigrette de casque;
Հիմն. } ferronnière.
Հիմն. s. difformité de ce-
lui qui est chauve sur le front.
Հիմն. s. fente.
Հիմն. va. fendre, gercer, cre-
vasser; couper, tailler, inciser,
faire une incision. taillader; di-
viser, séparer, déchirer.
Հիմն. s. fente, fissure, cre-
vasse, gersure; coupure, incision.
taillade, entaille, déchirure; rup-
ture, ouverture. [parer.
Հիմն. vn. se fendre; se sé-
Հիմն. s. promenade, tour, marche.
Հիմն. s. péripatéticien; a-
cadémicien; — ահ, style acadé-
mique. [tisme.
Հիմն. s. péripaté-
Հիմն. s. a. promenade.
Հիմն. s. promenade, pro-
menoir; école péripatéticienne;
académie, institut. [quement.
Հիմն. adv. academi-
Հիմն. a. académique;
— հիմ, séance —; s. académi-
cien.
Հիմն. a. couronné
par l'Académie.
Հիմն. s. académiste.
Հիմն. s. trottoir.
Հիմն. vn. se promener, faire
un tour, faire un tour de pro-
menade.
Հիմն. V. Հիմն.
Հիմն. } s. promenade, prome-
Հիմն. } noir, terrasse; pro-
menade, marche; — առաջին,
avenue, boulevard.
Հիմն. va. promener, faire
promener.
Հիմն. V. Հիմն.

Հիմն. s. lieux d'aisances, les
lieux, cabine; հիմն. —, aller aux
lieux, à la garde-robe, au cabinet.
Հիմն. a. s. promeneur.
Հիմն. } s. porcelaine.
Հիմն. } s. porcelainier.
Հիմն. a. de porcelaine.
Հիմն. s. bot. rose de Chine.
Հիմն. } s. la fumée, la vapeur
Հիմն. } de la viande et de la
graisse brûlées, graisse, grailon,
crasse.
Հիմն. a. qui exhale une
odeur de graisse.
Հիմն. spl. V. Հիմն.
Հիմն. va. exhaler une odeur
de graisse, de viande rôtie; brû-
ler; sacrifier.
Հիմն. vn. brûler, se brûler.
Հիմն. vn. être plein de
fumée et de graisse.
Հիմն. a. qui a l'odeur de graisse,
de grailon, sali, graissé, cras-
seux. — ահ, vaisselle sale.
Հիմն. s. bot. glycine.
Հիմն. s. hâte, diligence, empres-
sement; հիմն, à la hâte, en toute
hâte, avec précipitation.
Հիմն. } va. hâter, presser,
Հիմն. } expédier, précipi-
ter; հիմն. —, —,
redoubler ses pas.
Հիմն. a. qui court vite;
s. diligence (voiture); express,
train express; — ըլլալ, courir
vite. [cher, s'empresser.
Հիմն. vn. se hâter, se dépê-
Հիմն. s. race, descendant, postérité.
Հիմն. a. V. Հիմն;
— հիմն, cheval blanc; — ըլլալ,
cap-de-vie.
Հիմն. s. cheval blanc; a.
qui a un cheval blanc.
Հիմն. s. linge; — ըլլալ,
changer de —.

արհեստըս. V. արհեստըս.
իւնիւն. a. blanchâtre.

արհեստը. vn. devenir blanc,
lanchir.

արհեստը. V. արհեստը.
արհեստը. va. faire blanchir,
lanchir.

արհեստը. s. chim. bismuth.
արհեստը. a. chim. biszuri-
hique.

արհեստը. a. tout blanc.
գնիւ. V. ճիւնիւ.

իւ. s. effort, tentative, conten-
tion, tour de force; travail, peine;
fatigue, souffrance; danger, péril,
crise, difficulté à surmonter,
combat, lutte; աւելի քան թանկ,
չափ — ընդ, redoubler d'efforts,
faire tous ses efforts, faire un
effort surnaturel; — ընդ, faire
un effort, s'efforcer; զորքի
յետե — ը ընդ, faire un der-
nier effort.

իսուս. a. jésuite.

իսուսական. a. jésuitique.

իսուսականութիւն. s. jésuitisme.

իս. s. cri; — հարկ, faire, je-
ter un cri, le moindre cri, ouv-
rir la bouche.

իս. V. ճիւն.

իս. a. jeune, tendre; — հա-
սակ, jeune âge.

իս. V. ճիւն.

իս. a. exact, juste, ponctua-
re; el, précis, strict, rigou-
reux; adv. V. ճիւն.

իս. s. cri, vagissement, criail-
lerie, crierie, clameur, vocifera-
tion; — առաջին ընդ, crier,
criailler, pousser ou jeter un cri,
pousser des vagissements, des
hurlements; աղաղակ —, cri pi-
toyable.

իս. V. ճիւն.

իս. V. ճիւն.

իս. s. gruppillon.

իս. V. ճիւն.

իս. s. gazouillement, chant.

իս. V. ճիւն.

իս. s. collier.

իս. s. griffe, serre, ongle.

իս. a. qui a des griffes.

իս. V. ճիւն.

իս. s. monstre. [ment]

իս. adv. monstrueuse-

իս. a. qui a un ca-

ractère monstrueux, monstre.

իս. a. monstrueux.

իս. a. monstrueux.

իս. s. monstruosité.

իս. s. branche, rameau; tige,

souche, section; — երբեք
նուր, se ramifier.

իս. vn. se ramifier.

իս. a. généalogique.

իս. s. généalogie.

իս. a. qui a beaucoup

de branches, branchu.

իս. V. ճիւն.

իս. a. ramifié.

իս. va. ramifier em-

brancher.

իս. vn. se ramifier.

իս. s. ramification.

իս. V. ճիւն.

իս. s. ramification,

embranchement.

իս. } V. ճիւն.

իս. V. ճիւն.

իս. va. plier, ployer, courber,

fléchir. [fléchir.

իս. vn. se plier, se courber,

իս. V. ճիւն.

իս. V. ճիւն.

իս. a. flexible, souple; —

ընդ, humeur pliable, ca-

ractère pliant. [lesse.

իս. s. flexibilité, soup-

իս. va. couper, partager en

deux.

ձգահոր. } a. avare, tenace,
 ձգիմ. } mesquin, chiche.
 ձգակիւ. a. divisé en plusieurs
 branches, fourchu, denté.
 ձգակում. } s. branchement.
 ձգակում. }
 ձգակի. vn. faire l'avare, être
 mesquin, tenace.
 ձգակի. vn. se ramifier.
 ձգակ. s. palan.
 ձգակի. s. bredinadin.
 ձգիւ. } s. murmure des eaux,
 ձգում. } bruit des vagues.
 ձգակի. va. fendiller, gerocer,
 crevasser.
 ձգակի. vn. se fendiller, ger-
 cer ou se gerocer, se crevasser.
 ձգոր. s. herceau.
 ձգորի. va. se balancer.
 ձգիւ. a. mangé des vers, ver-
 moulu, véreux.
 ձգի. s. ver, vermine, vermine.
 ձգի. vn. pépier, ramager.
 ձգում. V. ձգում.
 ձգի. } va. fouler, presser,
 ձգիցի. } froisser, comprimer.
 pressurer, écraser; contusionner,
 meurtrir, froisser, faire une con-
 tusion; fig. opprimer, accabler;
 սրբա —, briser, serrer le cœur;
 արագ —, cotir.
 ձգի. } vn. être foulé, pressé,
 ձգի. } comprimé; սրբա —
 ձգի, le cœur me serre.
 ձգում. s. foulure, froissement,
 froissement; contusion, meur-
 triasure; — (սրբա), serrement; —
 արագ, cotissure.
 ձգակ. } a. chiffonné, froissé,
 ձգակ. } frippé.
 ձգակի. } va. chiffonner, frois-
 ձգակի. } ser, fripper. [ser.
 ձգակի. vn. se chiffonner, se frois-
 ձգակ. V. ձգի.
 ձգի. va. mar. arriser; boire
 (boisson alcoolique).

ձգակ. a. uthith, malheur,
 passereau, pierrot; — ձգակ
 ձգակ, le — pépis.
 ձգակ. a. compressible, op-
 pressif. [sibilité.
 ձգակ. s. compresseur.
 ձգակ. s. presse.
 ձգակ. va. presser, pressurer,
 exprimer, serrer, comprimer, ré-
 primer, menacer, mortifier, four-
 ler, opprimer, opprimer.
 ձգակ. a. compressible.
 ձգակ. vn. être pressé, compri-
 mé, opprimé.
 ձգակ. } a. compressif;
 ձգակ. } oppressif.
 ձգակ. s. oppression.
 ձգակ. V. ձգակ.
 ձգակ. a. pression, compres-
 sion, dépression, serrement, op-
 pression; — սրբա, faire ou
 exercer une pression, influencer;
 — մարմն, mortification, ma-
 cération.
 ձգակ. s. compresse.
 ձգակ. a. exact, juste, frapp-
 pant, régulier, ponctuel, précis,
 catégorique, rigoureux; — ou —
 ձգակ. V. ձգակ; — ձգակ,
 à proprement parler.
 ձգակ. a. véridique.
 ձգակ. va. dire exact-
 tement la vérité. [scribologie.
 ձգակ. a. véridicité.
 ձգակ. a. qui est tout à
 fait le pareil, exactement pareil.
 ձգակ. a. parfaitement
 ressemblant, frappant; qui at-
 trape parfaitement la ressem-
 blance; — ձգակ, portrait
 parlant. [lant, frappant.
 ձգակ. a. très ressemb-
 ձգակ. V. ձգակ.
 ձգակ.

zloqranuqtu. adv. exactement.
zloqrahj. va. vérifier, préciser, examiner ou étudier à fond, s'informer exactement, s'informer de la vérité d'un fait, s'assurer; régler, regulariser; faire avec le plus grand soin.

zloqrahgshj. va. faire exactement semblable, imiter exactement, donner une ressemblance frappante.

zloqrsh. V. **zloqra.**

zloqranpsh. s. exactitude, ponctualité, justesse, précision.

zloqnuqshq. a. qui débat le prix, qui marchandé. [ment.

zloqnuqshu. adv. plus exacte-

zloqnuqsh. a. exact, ponctuel.

zloqnuqshuhsj. a. qui exige ou qui est exigé exactement, exigeant, rigoureux, rigide, sévère.

zloqnuqshuhsj. s. exactitude, ponctualité.

zloqnuqr. V. **zloqnuqsh.**

zloqnuqshuhsj. V. **zloqnuqshuhsj.**

zloqnuqshuhsj. a. qui vend avec une exactitude rigoureuse.

zloqsh. va. épargner, désiner; ajuster. V. **zloqnuqsh.**

zloqsh. adv. exactement, strictement, justement, juste, au juste, précisément, ponctuellement, à la lettre; rigoureusement.

zloqsh. V. **zloqsh.**

zloqshpsh. s. exactitude, ponctualité; justesse, précision; rigueur.

zloqshpsh. a. vrai, véritable, réel; véridique, franc, sincère; adv. vrai, vraiment, véritablement, réellement; *zloqshpsh'w t*, est-il vrai? — *t*, il est vrai; — *w phnshpsh*, le vrai courage.

zloqshpshuhsj. a. véridique.

zloqshpshuhsj. va. dire vrai, dire la vérité, être véridique.

zloqshpshuhsj. s. véridicité, véracité.

zloqshpshuhsj. V. **zloqshpsh.** adv.

zloqshpshuhsj. a. qui juge équitablement, juste, équitable.

zloqshpshuhsj. s. paradoxé.

zloqshpshuhsj. a. véridique.

zloqshpshuhsj. V. **zloqshpshuhsj.**

zloqshpshuhsj. s. véridicité, véracité.

zloqshpshuhsj. a. qui a perdu la vérité, éloigné de la vérité, faux.

zloqshpshuhsj. a. qui a une vraie croyance, croyant, fidèle.

zloqshpshuhsj. s. révélation de la vérité. [vérité.

zloqshpshuhsj. a. qui adore la vérité, culte de la vérité.

zloqshpshuhsj. a. qui raconte d'une manière vraie, véridique; raconté d'une manière vraie.

zloqshpshuhsj. V. **zloqshpshuhsj.** adv.

zloqshpshuhsj. a. qui aime la vérité, ami de la vérité, franc, sincère.

zloqshpshuhsj. adv. par goût pour la vérité, sincèrement.

zloqshpshuhsj. s. amour de la vérité, véracité, sincérité.

zloqshpshuhsj. a. qui hait, déteste la vérité.

zloqshpshuhsj. a. qui voit la vérité, qui voit réellement.

zloqshpshuhsj. a. vrai, réel, exact, frappant.

zloqshpshuhsj. V. **zloqshpshuhsj.**

zloqshpshuhsj. s. qui vérifie, vérificateur. [la vérité.

zloqshpshuhsj. a. qui prêche la vérité.

zloqshpshuhsj. va. avérer, vérifier, certifier,

justifier, confirmer, accuser, prouver.

Հօստաթի. adv. en vérité, à la vérité, vrai, au vrai, vraiment, véritablement, conformément à la vérité, réellement, en conscience.

Հօստաթաւիս. s. vérité; véracité; réalité; sincérité; — *թիւսթի*. V. Հօստաթի; — *հարկաւ*, blesser la vérité; — *կոպ*, le fond des choses; *պահ* —, pure vérité.

Հօստաթաւոյց. a. qui enseigne la vérité.

Հօստիս. V. Հօստաթիս.

Հօսոր. s. ornit. buse.

Հօթ. V. Ծալր.

Հօթի. a. opulent, riche, pompeux; riche, abondant, copieux, ample.

Հօթաբան. a. éloquent, disert; — *բան*. V. Հօթաբանի.

Հօթաբանի. vn. parler avec autorité; amplifier, parler beaucoup.

Հօթաբանաւիս. s. amplification.

Հօթաբար. } adv. impérieuse.
Հօթաբարցիս. } ment. avec auto-

rité; amplement, richement.

Հօթաբարդ. a. richement orné.

Հօթաբանաւիս. s. faste, train.

Հօթաբան. vn. faire le maître, le grand seigneur, se donner de grands airs, trancher du grand seigneur, prendre des airs de grandeur, s'enorgueillir; être riche, abondant en, s'enrichir, faire fortune.

Հօթաբար. adv. richement.

Հօթաբար. a. qui aime les grands, ambitieux.

Հօթաբանի. va. enrichir, douer, orner; — *պարկեւոց*, combler de biens. [culpté.]

Հօթաբանաւի. a. richement.
Հօթաբանի. s. richesse, opulence; *մեծապարկեւոց* —, grandes richesses.

Հօթաբար. s. ambition.
Հօթաբ. s. herosse, vmasse; bâton; queue de billard.

Հօթաբարդի. a. richement paré; — *պարկ*, se parer richement.

Հօթի. va. arracher; poil à poil, épiler.

Հօթի. vn. mourir, crever.

Հօթաբար. va. sauver, délivrer, débarrasser.

Հօթաբար. vn. se sauver, se débarrasser; *Հօթաբար* —, V. Ծալր.

Հօթաբար. s. délivrance.

Հօթաբար. V. Հօթաբար.

Հօթի. va. déchirer, traîner.

Հօթաբ. s. corde. [de lièvre.]

Հօթ. a. à bec; — *պարկ*, bec.

Հօթաբ. a. emphatique, déclamatoire, plein d'emphase.

Հօթաբար. a. qui parle avec emphase, déclamateur, grand parleur.

Հօթաբար. vn. parler avec emphase, déclamer, faire le grand parleur.

Հօթաբարաւի. s. discours plein d'emphase, déclamation.

Հօթաբար. V. Հօթաբար.

Հօթաբար. V. Հօթաբար.

Հօթաբար. V. Հօթաբար.

Հօթաբար. vn. parler avec emphase, déclamer, pérorer.

Հօթ. s. lige, vassal; domestique.

Հօթաբար. s. vassalité, vasselage, servage.

Հօթ. vn. crier.

Հօթ. V. Հօթ.

Հօթ. s. ornith. émouchet.

Հօթ. s. poussin.

Հօթ. V. Հօթ.

Հօթ. vn. crier, crier, pousser des cris. [cri de douleur.]

Հօթ. s. cri, crierie, crierie,

Հինդ. a. s. criailleur, criard.
Հինգ. V. **Հինգ.**
Հինգ. a. criard.
Հինգ. s. zool. cigale; — **գ 42**
Հինգ. la — chante.
Հինգ. s. mus. archet.
Հինգ. V. **Հինգ.**
Հինգ. s. grappilleur; — **գ 42**
 grappiller; fig. ravager, détruire,
 exterminer.
Հինգ. vn grappiller.
Հինգ. s. grapillage.
Հինգ. V. **Հինգ.**
Հինգ. a. chétif, rabougrri.
Հինգ. s. pat. rachitisme.
Հինգ. vn. se rabougrir, s'étioler.
Հինգ. s. bruit, cri.
Հինգ. V. **Հինգ.**
Հինգ. a. bruyant; jaseur.
Հինգ. vn. crier, produire un
 bruit strident, faire du bruit.
Հինգ. s. cri, bruit.
Հինգ. a. bruyant.
Հինգ. s. ramage, ga-
 zouillement.
Հինգ. } vn. gringotter, pé-
Հինգ. } pier, ramager, rou-
Հինգ. } couler, gazouiller,
 chanter.
Հինգ. } s. gazouillement,
Հինգ. } ramage, gazouillis,
 chant. [menter.
Հինգ. vn. crier; gémir, se la-
Հինգ. va. faire crier; faire
 gémir.
Հինգ. V. **Հինգ.**
Հինգ. V. **Հինգ.**
Հինգ. s. chandelle, lumière,
 flambeau. [de bougie
Հինգ. s. bobèche; bec

Հինգ. s. chandelier, fa-
 bricant de chandelles.
Հինգ. a. orné de chan-
 delles.
Հինգ. s. celui qui allume
 les chandelles; illumination, la
 veille de Noël, de l'Épiphanie et
 de Pâques.
Հինգ. } s. chandelier.
Հինգ. }
Հինգ. s. chandelier, flam-
 beau.
Հինգ. s. suif.
Հինգ. V. **Հինգ.**
Հինգ. s. bot. laurier rose.
Հինգ. V. **Հինգ.** s. pendillon.
Հինգ. s. branle-bas.
Հինգ. } s. pendule.
Հինգ. }
Հինգ. V. **Հինգ.**
Հինգ. a. qui oscille, qui
 balance; oscillatoire.
Հինգ. s. oscillation, balance-
 ment; pendule (horloge); a. V.
Հինգ.
Հինգ. s. pendule, balancier.
Հինգ. s. branle.
Հինգ. V. **Հինգ.**
Հինգ. a. ornith. balancé.
Հինգ. va. faire osciller, balan-
 cer, branler; — **Հինգ.**
Հինգ. brandir une lance,
 une épée, branler le dard.
Հինգ. V. **Հինգ.**
Հինգ. vn. osciller, se balancer,
 s'agiter, basculer.
Հինգ. s. oscillation, balance-
 ment; astr. nutation.
Հինգ. s. branle.

Մ

Մ (mèn = M.) s. vingtième lettre de l'alphabet et quinzisième des consonnes; deux cents, deux centième

Մազազաք. s. parchemin.

Մազազաքազարծ. s. parcheminier.

Մազազաքանալ. vn. devenir parchemin, se parcheminer.

Մազազաքանալ. a. de parchemin.

Մազիլ. s. griffe, serre, ongle, patte.

Մազիստիսան. } s. magister,

Մազիստ. } maître; chef, magistrat. [magistrature.

Մազիստիսան. s. magistère;

Մազիստ. a. qui a des griffes.

Մազիլ. vn. égratigner; griffer, s'agripper; grimper, graver.

Մազիլ. a. grim pant.

Մազիլ. spl. zool. grimpeurs.

Մազիլ. adv. avec les griffes; en grim pant; — *զիլ ելալ*, grimper, graver.

Մազիլ. Y. **Մազիլ.**

Մազիլ. Y. **Մազիլ.**

Մազիսի. s. chim. magnésie.

Մազիսի. a. minér. magnésifère. [sium.

Մազիսի. s. chim. magné-

Մազի. s. aimant; fluide magnétique.

Մազիսալ. s. magnésiteur.

Մազիսալ. a. aimantin; magnétique.

Մազիսալ. s. magnétisme.

Մազիսալ. vn. s'aimer; se magnétiser.

Մազիսալ. s. V. **Մազիսալ.** a. V. **Մազիսալ.** [sium.

Մազիսալ. V. **Մազի.** **Մազիսալ.** va. aimer; magnétiser. [tisan.

Մազիսալ. a. magné-

Մազի. V. **Մազիսալ.**

Մազի. s. magnétiseur.

Մազի. s. aimantation; magnétisation.

Մազի. V. **Մազի.**

Մազի. a. magnétique.

Մազի. V. **Մազիսալ.**

Մազի. s. magnétisme.

Մազի. } s. bot. magnolia.

Մազի. s. navette.

Մազ. s. cheveu; poil, crin; — *մազ*, être sur le point, ne pas s'en falloir l'épaisseur d'un cheveu, s'en falloir très peu; V. *մազ*; — *զ մազի*, couper les cheveux; *մազի* ou *յուսմազի* — *կրկն* — *կրկն* — *կրկն*, s'arracher les cheveux de douleur, de désespoir; *մազի* — *կրկն* — *կրկն*, tirer qn. par les cheveux; *կրկն* — *կրկն* — *կրկն*, se tirer les cheveux; — *կրկն* — *կրկն* — *կրկն*, ses cheveux blanchissent, commencent à grisonner; — *կրկն* — *կրկն*, teindre les cheveux; — *մազի* — *կալ*, se prendre aux cheveux; *կրկն* — *կրկն* — *կրկն*

առիակ՝ գահգուր՝ գիգահերկ՝
խառնադեղեր սեռալ՝ խառնեղ
շաղանակաղյն, աղբյուրէ՝ աղբ-
յուղ բարակ՝ կակուզ՝ կղզի
կարծր —, de beaux, de grands
ou de longs cheveux, cheveux
longs, courts, plats, frisés, hé-
rissés, épars, noirs, blancs, châ-
tains, gris, blancs, fins, doux,
gras, rudes.

Մազաբեր. a. qui fait pousser
les cheveux.

Մազազործ. a. fait de cheveux,
de poil.

Մազակիլ. a. épilatoire.

Մազալուսութիւն. s. phys. ca-
pillarité. [veux.

Մազաներկ. s. teinture de che-
veux.

Մազանոս. a. capillaire.

Մազապար. **Մազապարծ ա-**
զակի ou **զերծանիլ.** va. é-
chapper à la mort, manquer de
mourir, l'échapper belle.

Մազդեզ. s. Perse, Persan.

Մազդեզականութիւն. s. maz-
déisme.

Մազիկ. a. poilu, velu, chevelu.

Մազիկէն. a. de cheveux, de
poil, de crin; s. silice, haire.

Մազիլի. s. pince à épiler, pin-
celle.

Մազկարոս. s. chauve.

Մազկալից. s. abois, agonie; —
— **մերձ է մահու** **ըլլալ**, être bien
bas, mourant, agonisant, près
de mourir, sur le point de mou-
rir, se mourir, être au lit de la
mort, être agonisant, être à
l'extrémité.

Մազկուկ. s. bot. radicle.

Մազու. V. **Մազիկ.**

Մազասէ. s. mastic.

Մաթեմատիկան. a. mathé-
matique; — **հշուիւն**, exac-
titude. [cien.

Մաթեմատիկոս. a. mathémati-

Մաթիկ. } s. bot. arbrusier.

Մաթիկ. } s. bot. arbrusier.

Մաթիկ. } s. massage.

Մաթիկ. va. masser.

Մաթիկ. } s. masseur.

Մաթիկ. sf. masseuse.

Մաթիկ. s. amalgame.

Մաթիկ. va. amalgamer.

Մաթիկ. va. châtrer, affranchir;
écraser, broyer, briser, casser;
mâcher.

Մաթիկ. s. affranchisseur.

Մաթիկ. } s. zool. chameau;

Մաթիկ. } câble.

Մաթիկ. s. castration.

Մաթիկ. a. lascif, lubrique.

Մաթիկ. s. lasciveté;
lubricité, débauche. [relet.

Մաթիկ. s. aiguille à passer, car-

Մաթիկ. s. bissac, havre-sac,
gib. cière, sac; — **հոգեւորական**,
panetière, masette.

Մաթիկ. s. bandoulière.

Մաթիկ. vn. envier, porter en-
vie, jalouser.

Մաթիկ. s. envie, jalousie;
անարդ. —, noire envie.

Մաթիկ. s. chyme.

Մաթիկ. s. chy-

Մաթիկ. } mifca-
tion.

Մաթիկ. a. impur, sale.

Մաթիկ. a. envieux, jaloux.

Մաթիկ. V. **Մաթիկ.**

Մաթիկ. a. collé, attaché, adhè-
rent, cohérent; caillé, coagulé.

Մաթիկ. V. **Մաթիկ.**

Մաթիկ. V. **Մաթիկ.**

Մաթիկ. a. gluant, glutinant,
visqueux, tenace, collant.

Մածանիլ. vn. se coller, s'attacher; se souder; se cailler, se coaguler, se figer.
Մածանութիւն. s. viscosité.
Մածիւ. s. gélatine.
Մածիւային. a. gélatineux.
Մածեալապ. V. **Մածուի ծախիւ**. [lait caillé].
Մածալաւառ. s. marchand de **Մածեալութիւն**. s. coagulation.
Մածուիլ. V. **Մածանիլ**.
Մածուիլ. s. chim. collodion.
Մածութիւն. s. l'action de coller, collage; coagulation, caillage.
Մածուի. s. caillé, lait caillé, caillebotte; — *ծախիւ*, (jeu des) quatre coins; — *ծախիւ խաղ*, jouer aux quatre coins.
Մածուցանիլ. va. coller, attacher; souder.
Մածուցիկ. V. **Մածան**.
Մակ. } prép. sur, à, vers,
Մակա. } dans, après.
Մակաբերիլ. vn. supposer.
Մակաբերութիւն. s. supposition.
Մակաբեական. a. de Macchabée.
Մակաբեայեալ. adv. comme un Macchabée; comme des Macchabées.
Մակաբոյծ. s. parasite.
Մակաբորական. a. parasitaire.
Մակաբորութիւն. s. parasitisme. [nème].
Մակազանգութիւն. s. épiphora.
Մակազիւր. s. titre.
Մակազրիլ. va. intituler; annoter à la marge.
Մակազրութիւն. s. titre; note marginale.
Մակադեղ. s. épithème.
Մակադրական. a. adjectif.
Մակադրութիւն. s. superposition.
Մակալեղու. s. anat. épiglottis.
Մակաւական. a. d'induction, inductif.

Մակաւեան. a. induit.
Մակաւելիլ. va. induire.
Մակաւելի. s. inducteur.
Մակաւորութիւն. s. induction, conséquence.
Մակաւիկ. s. virgule que l'on met derrière ou au dessus d'une lettre (*'h' q*); apostrophe.
Մակաւաչեալ. a. intitulé, surnommé.
Մակապ. } s. parc aux mou-
Մակապաւելիլ. } tons, bergerie.
Մակապիլ. } va. parquer,
Մակապեցնիլ. } mettre dans un parc.
Մակապիլ. vn. être parqué, parquer, se reposer ou se coucher, se répandre dans les pâturages.
Մակաւածական. a. imaginaire, chimérique, hypothétique.
Մակաւածութիւն. s. imagination, chimère.
Մական. s. bâton; mail; sceptre.
Մականախաղ. } s. jeu de
Մականական խաղ. } m a i l , mail.
Մականակիր. s. bâtonnier.
Մականիլ. va. bâtonner.
Մականուանելիլ. a. surnommé, intitulé. [mer, intituler].
Մականուանիլ. va. surnommer.
Մականուն. s. surnom, nom.
Մակար. s. présure, coagulum.
Մակարակ. a. plan, plat; s. plan surface plane.
Մակարականութիւն. s. planimétrie.
Մակարակելիլ. va. aplanir.
Մակարակում. s. aplanissement.
Մակարակիլ. va. coaguler, cailler, figer.
Մակարիլ. vn. se coaguler, se cailler, se figer; *Մակարիլ կաթ*, le lait prend.
Մակարում. s. coagulation.
Մակարական. a. scientifique.

իկացու. } a. s. savant, instruit.
 իկացու. }
 իկացութիւն. s. science.
 իկաւամարտութիւն. s. affrontement.
 իկբայ. s. adverbe.
 իկբայօրէն. a. adverbialement.
 իկիւր. a. épithète, adjectif, tribut.
 իկիւրան. s. boucherie, lieu où on vend de la viande.
 իկիւրեւ. s. niveau, surface.
 իկիւրեւան. s. de surface.
 իկիւրեւանք. s. surface, superficie, aire.
 իկիւրեւանքային. a. superficiel; — կերպով, superficiellement.
 իկիւրեւանքութիւն. s. flux; — և տեղաւանութիւն, flux et reflux, la marée.
 իկոյղ. s. canot.
 իկոյղանիւթ. s. canotage.
 իկոյղանիւթիւ. vn. canoter.
 իկոյղանոր. s. canotier.
 իկոյղիւ. vn. canoter.
 իկոյլուիւթ. s. canotage.
 իկոյլուիւթ. s. diapason.
 իւհ. s. mort, trépas, décès; massacre, tuerie, carnage; peste; իւհու լափ, à mort, mortelle; nent; aux dépens de sa vie, de sa propre vie; միջի է — լիւրէ. se mourir, être sur le point de mourir, être à l'agonie, à l'extrémité, à son terme, à l'article de la mort, s'en aller, voir la mort de près; մահուան դուռը հասնիլ, être aux portes de la mort; երբանիկ՝ բռնական յարձակումն՝ անձողաբերի՝ զարգական՝ բռնական՝ ցաւազին՝ եղբրական՝ ազգական՝ ողբական՝ յանկարծական՝ փառաւոր սուրբ ծաղց՝ զհրդեհի՝ ամենապարտաւորական —, mort heureuse, violente, éternelle, assurée, ci-

tile, naturelle, douloureuse, tragique, funeste, déplorable, soudaine, ou subite, glorieuse, sainte, douce, belle, honteuse, ignominieuse; մահալիք մահու, les frayeurs, les affres de la mort; բռնական մահաւոր մահիւ, mourir de sa belle mort; մահաւոր դիմադրակի, affronter, braver la mort; մահալիք զմիտաւ, avoir peur de la mort; այս հիւանդը՝ հիւանդութիւնը մահաւոր կը դառնայ, ce malade, cette maladie tourne à la mort; զհիւ մահու, arrêt de mort; մահու՝ մահաւոր պարտիժ, peine de mort, peine capitale.
 Մահալիք. s. catafalque.
 Մահալիք. a. qui porte, qui donne la mort, mortifère, mortel, meurtrier, délétère, funeste, fatal.
 Մահալիք. a. colline de la mort, cimetière. [fatal.
 Մահալիք. a. qui sent la mort,
 Մահալիք. s. nouvelle d'une mort. annonce d'une mort.
 Մահալիք. a. qui annonce la mort, funeste, fatal, funèbre.
 Մահալիք. s. poison.
 Մահալիք. a. pâle, défiguré.
 Մահալիք. s. avis, faire part de décès. [la mort.
 Մահալիք. a. qui annonce
 Մահալիք. a. dont les armes donnent la mort.
 Մահալիք. a. dont le poison donne la mort.
 Մահալիք. a. qui détruit la mort.
 Մահալիք. a. qui engendre la mort, mortel; s. chim. azote.
 Մահալիք. s. bâton, massue.
 Մահալիք. a. de mort, de décès.
 Մահալիք. vn. mourir avec; — զիւր, faire mourir avec.

Ushhahay qjij. vn. être ex-
écuté; enlevé par la mort.
Ushhahayj s. mortel, fu-
nest, fatal. {la mort.
Ushhahayj s. a. qui regarde
les morts. {à la mort.
Ushhahayj s. a. semblable
à la mort. {mort, & la mort.
Ushhahayj s. a. qui appelle la
mort. {à la mort.
Ushhahayj s. a. près de la mort,
moribond; mourant.
Ushhahayj vn. mourir, périr;
se mortifier.
Ushhahayj V. **Ushhahayj**.
Ushhahayj s. a. qui respire la
mort, mortel.
Ushhahayj s. a. qui mérite la
mort, condamné; — **Ushhahayj**, mé-
riter la mort.
Ushhahayj vn. mériter la
mort, être condamné à mort.
Ushhahayj s. s. con-
damnation.
Ushhahayj s. a. qui cause la mort;
mortel, meurtrier, délétère.
Ushhahayj s. a. semblable à la
mort; — **Ushhahayj**, visage pâle.
Ushhahayj s. a. qui donne la
mort, mortel. } mort, mortel.
Ushhahayj s. s. monument, tom-
beau; tour, donjon.
Ushhahayj s. a. qui répand la mort.
Ushhahayj s. a. mourant, mort;
mortifié.
Ushhahayj s. a. mortel, qui donne
la mort; mortel, qui est sujet à
la mort; — **Ushhahayj**, combat
à mort; — **Ushhahayj**, blessure mortelle;
— **Ushhahayj**, péché, ennemi
mortel; s. mortel.
Ushhahayj s. s. mortalité.
Ushhahayj s. s. mortification.
Ushhahayj s. s. liste des décès.

Ushhahayj va. faire mourir,
mettre à mort; mortifier.
Ushhahayj s. a. qui fait mou-
rir, meurtrier; mortifiant.
Ushhahayj s. s. marche funèbre.
Ushhahayj s. a. de sommeil de
mort; s. sommeil de mort.
Ushhahayj s. s. chant funèbre.
Ushhahayj s. s. lunule, croissant,
corne de la lune; collier; — **Ushhahayj**, les croissants, les cornes
de la lune.
Ushhahayj s. s. lit; **Ushhahayj** — lit
de fer; — **Ushhahayj**, au lit de
mort, à l'agonie.
Ushhahayj s. a. en forme de
croissant, en fer à cheval.
Ushhahayj s. a. mortel; — **Ushhahayj**, les mortels; **Ushhahayj**, mourir.
Ushhahayj s. s. morta-
lité, condition de ce qui est su-
jet à la mort. {lits.
Ushhahayj s. a. qui porte des
lits.
Ushhahayj s. a. alité; s. lit.
Ushhahayj s. a. cliniqué.
Ushhahayj s. a. s. mahomé-
tan, musulman.
Ushhahayj s. s. con-
version à l'islamisme.
Ushhahayj va. con-
vertir à l'islamisme.
Ushhahayj s. s. ma-
hométisme, islamisme.
Ushhahayj s. s. bois d'acajou.
Ushhahayj s. a. mortel, extrême;
adv. — **Ushhahayj**, haïr à la mort,
mortellement. {rien.
Ushhahayj s. s. peste; conta-
gion.
Ushhahayj s. s. erible, tarnis, bluteau;
sav. — **Ushhahayj**, rayon de miel;
cellule; alvéole; **Ushhahayj**, passer au erible.
Ushhahayj s. s. divi-
sion faite en frappant un tamis.
Ushhahayj s. s. fabricant de cri-
bles, de tamis.

Մաղազործաքիւն. հինգաբաշխ-
tion de cribles, de tamis.

Մաղակ. s. petit tamis.

Մաղազի. vn. se trébler.

Մաղաւ. s. flegme.

Մաղաւաւից. V. Մաղաւաւ.

Մաղաւաւուր. } a. flegmatique.

Մաղաւաւ. }

Մաղաւաւակ. a. cellulaire, cel-
luleux.

Մաղաւաւ. s. bluterie.

Մաղի. va. tamiser, cribler,
bluter, sasser.

Մաղիւ. s. patène.

Մաղ. s. assa foetida.

Մաղաւաւիւ. a. plein de sou-
haits, de vœux.

Մաղաւի. s. prière, supplica-
tion, imploration; souhaits, vœux.

Մաղի. vn. prier, supplier,
implorer, demander en priant;
souhaiter, former des vœux, fé-
liciter; *ձեռն աղի* —, sou-
haiter du bien a qqn., faire des
vœux pour sa prospérité.

Մաղաւաւիւ. a. fait pour
supplier, en forme de supplica-
tion; de souhait, de félicitation.

Մաղաւ. s. moulage.

Մաղաւի. va. mordre; piquer.

Մաղ. s. bile; fiel; fig. bile,
fiel, colère.

Մաղաւի. s. émetique.

Մաղաւից. a. bilieux.

Մաղաւիւ. s. méd. choléra.

Մաղաւաւաւիւ. a. cholérique.

Մաղաւաւի. a. biliaire.

Մաղաւի. a. bilieux.

Մաղաւիւ. a. dont la bile est
agitée; s. méd. choléra.

Մաղաւաւաւիւ. s. apat. la
vésicule du fiel, cholecyste.

Մաղաւաւ. s. méd. choléra.

Մաղաւաւ. a. bilieux.

Մաղաւաւ. s. path. calcul
biliaire.

Մաղաւիւ. V. Մաղաւաւ.

Մաղաւ. a. bilieux.

Մաղաւաւիւ. s. path. a. lan-
colie. [chaude.

Մաղաւ. s. brasse, ceindre

Մաղ. s. blutoir.

Մաղաւ. s. exhalation, criblage.

Մաղաւի. s. criblures.

Մաղ. s. la manche de la charrie,
mancheron.

Մաղաւ. a. celui qui tient les
mancherons, conducteur.

Մաղաւ. s. caillibotte.

Մաղի. V. Մաղաւիւ.

Մաղաւ. V. Մաղաւիւ.

Մաղ. sf. maman.

Մաղ. s. chyle; — *խիլի*,
chylifier.

Մաղաւաւ. a. chylifère.

Մաղաւաւաւիւ. s. chy-
lification. [figg.

Մաղաւիւ. a. anat. chyli-

fication.

Մաղաւ. s. grand' mère, grand'

maman.

Մաղաւ. a. étan.

Մաղի. s. bot. prunelier.

Մաղաւ. s. mammoth.

Մաղաւ. V. Մաղաւիւ.

Մաղաւ. s. Mammon, dieu de
la richesse; fig. richesse.

Մաղաւ. s. mammoth.

Մաղաւ. s. presse; presseoir; —
կալաւաւ, calandre; — *խիլ*
քալաւաւ, sous presse.

Մաղաւ. s. bot. prunelle.

Մաղաւ. V. Մաղ. — *խիլ*
V. Մաղաւիւ.

Մաղաւ. s. bot. mousse; *խիլ* —,
մաղաւաւաւիւ. s. bryo-

lagie. [mousse.

Մաղաւաւաւ. s. papier de

Մաղաւ. s. bot. anomobryon.

Մաղաւաւ. a. couvert de
mousse, moussu.

Մամուռի. a. bot. bryace.
Մամուռ. a. bryophile.
Մամուռակ. s. bot. mous-
 seron. [setuse.
Մամուռաղ. s. bot. rose mous-
Մամուռ. a. moussu: —
Մամուռ. } *դարդ*, rose mous-
 seuse,
Մայի vn. béler; *սխալը կիսկ*,
 la brebis béle.
Մայր. s. trottoir.
Մայիս. s. mai; *յամսեման մա-
 յիս*, au mois de mai.
Մայիսածի. } a. né au mois
Մայիսածի. } de mai.
Մայիսան. a. de mai.
Մայիս. s. bêlement.
Մայրայ. s. verre, tasse.
Մայր. a. béant.
Մայր. s. veine.
Մայր. s. mère, maman; mère,
 cause; impr. matrice; *սքեւը—ը
 մոււ*, le soleil s'est couché: *ա-
 քեւանիս* — *եկեղեցի եկե-
 ղեցայ*, cathédrale, basilique;
ապագայ, capitale, métropole;
— լիզու, langue mère: *մայրն
 ամենեցուն*, notre mère com-
 mune, la terre; — *դանդ*, ab-
 besse, supérieure; — *ամենայն
 սխալ*, mère, source de tous
 les vices; *ազնիւ բարեզու* ou
զարգազու *անպիտան չոր* —
 bonne, tendre, mauvaise, mé-
 chante mère; *մեծ* — grand' mère.
Մայր. s. bot. cèdre.
Մայրաբար. adv. maternelle-
 ment, comme une mère.
Մայրադիր. s. mère adoptive.
Մայրազարդ. } a. pleine de ten-
Մայրազար. } dresse mater-
 nelle, tendre.
Մայրախաղաղ. a. qui égorge
 sa mère; qui est égorgé par sa
 mère.
Մայրական. a. maternel.

Մայրակեր. a. qui mange sa
 mère. [cèdre.
Մայրակեր. a. qui est fait de
Մայրահա. a. plein de forêts
 touffu.
Մայրամուտ. s. le coucher du
 soleil; a. couchant; — *սքեւանիս*,
 le soleil —. [en cèdre.
Մայրաբար. a. dont le toit est
Մայրա. s. la fente d'un arbre
 qui reçoit la greffe, la branche
 à greffer.
Մայրացու. vn. devenir mère.
Մայրացու. a. semblable à
 une mère.
Մայրաց. s. maternité.
Մայրապետ. sf. supérieure,
 abbessé; religieuse, nonne, sœur.
Մայրապետաց. s. couvent de
 religieuses. [religieuse].
Մայրապետապի. s. état de
Մայրապետ. s. novice.
Մայրապետ. a. qui aime sa mère.
Մայրապետ. a. qui tue sa
 mère, parricide.
Մայրապետապի. s. le crime
 de tuer sa mère.
Մայրապետ. s. forêt.
Մայրապետ. s. le couvent mère,
 maison mère, archimonsièr.
Մայրապետակ. a. planche de
 cèdre. [sa mère.
Մայրապետ. a. qui tourmente
Մայրապետ. s. impr. matrice.
Մայրապետակ. a. de bois de
 cèdre. [pitale].
Մայրապետակ. s. métropole, ca-
Մայրապետակ. s. habitant
 de la capitale; métropolitain.
Մայրապետակ. s. état
 d'être une capitale.
Մայրակ. a. maternel, de mère;
 maternel, du côté de la mère.
Մայրական. s. forêt.
Մայր երկիր. s. mère patrie,
 métropole.

Մայրիւն. s. bûcheron.
Մայրիւնաբիւթ. s. état de bûcheron. [repaire, tanière.
Մայր. s. forêt; bois, bocage;
Մայրիկ. s. petite mère, maman.
Մայրենայ. s. bot. loupe.
Մայր հայրենիք. s. la mère patrie
Մայրաբիւթ. s. maternité.
Մայրաթ. s. supérieure, abbess.
Մայրաբիւթ. a. qui veut toujours voir sa mère, qui ne peut s'en séparer. [cède.
Մայրիւնայ. a. de bois de
Մայրեղէն. V. **Մայրաբար**.
Մայրորդիւթ. V. **Մայրենիւթ**.
Ման. s. tour; manne, crême; — գալ, faire un tour, tourner.
Մանած. s. flure.
Մանանայ. s. manne.
Մանակիւ. } s. sénévé; mou-
Մանակիւ. } tarde; *անձն մանակայ*, moutardier; *հաս մանակայ*, grain de sénévé, sénévé.
Մանաւան. s. filature.
Մանաւանդ. adv. surtout, principalement, le plus, plutôt; — *զի*, surtout, mais surtout, d'autant plus.
Մանգ. s. bot. mangue; V **Մանկ**.
Մանգաղ. s. faux, faucille.
Մանգաղակ. s. faucillon, fauchon, fachette.
Մանգանէզ. s. chim. manganèse.
Մանգանի. s. bot. manguiér.
Մանգոյիւթ. s. machine de guerre. mangonneau.
Մանակ. s. collier; — *Երեւակի*, anneau de Saturne.
Մանկ. va. filer la laine; tarder.
Մանիկիւթ. s. fuseau, quenouille.
Մանկաձիւ. a. en forme de collier. annulaire; — *կախաւ*, pendu en feston.
Մանկաւար. a. qui porte un collier; anelé; armillaire.

Մանիւր. } s. lange, bande.
Մանիւր. }
Մանթո. s. chim. iode.
Մանիթուկ. s. bot. violette.
Մանիթուկոյն. a. violet, violacé, violâtre; s. violet, couleur de violette. [violette.
Մանիթուկաւթ. a. semé de
Մանի. s. fleur.
Մանի. s. fraude, ruse.
Մանիւրար. adv. puérilement; comme un enfant.
Մանիւրար. s. accoucheur; accoucheuse, sage-femme.
Մանիւրարանիւթ. a. d'accouchement, obstétrical.
Մանիւրարանիւթիւթ. s. accouchement, obstétrique.
Մանիւրարանիւթ. sf. accoucheuse, sage-femme.
Մանիւրար. a. enfant de caractère, puéril.
Մանիւրար. a. qui accouche, qui enfante, accouchée; — *իւր*, accoucher, enfanter.
Մանիւրարանիւթ. V. **Մանիւրարանիւթ**.
Մանիւրար. a. le plus jeune.
Մանիւրար. va. procréer des enfants.
Մանիւրարանիւթ. s. procréation des enfants.
Մանիւրար. s. batifoleur.
Մանիւրար. vn. batifoler.
Մանիւրարանիւթ. s. batifolage.
Մանիւրար. s. batifoleur.
Մանիւրարանիւթ. s. batifolage.
Մանիւր. s. chim. manganèse.
Մանիւրանիւթիւթ. s. enfantement, accouchement, couches.
Մանիւր. s. pédagogue.
Մանիւր. s. nourrice; bonne, nourrice.
Մանիւր. a. enfantin, puéril, d'enfant.

Մանկակիր. a. qui mange des enfants.

Մանկակոհար. a. qui massacre, qui tue les enfants.

Մանկակրթութիւն. V. **Մանկավարժութիւն.**

Մանկահաս. } a. jeune; —
Մանկահասակ. } *սղիկ*, jeune fille.

Մանկամայր. s. mère d'enfant.

Մանկամարդ. s. jeune femme.

Մանկամարդուի. sf. jeune personne.

Մանկամարդ. a. qui forme le corps des enfants par les exercices gymnastiques; s. pédotribe; professeur de gymnastique.

Մանկամարդարան. s. gymnase.

Մանկամարդութիւն. s. gymnastique. [puéril.

Մանկամի. a. qui a l'esprit

Մանկամոլ. a. qui a la passion des enfants, pédéraste. [tie.

Մանկամոլութիւն. s. pédéras

Մանկամալ. vn. devenir enfant, redevenir jeune, rajeunir.

Մանկամոց. s. salle d'asile.

Մանկապարտէ. s. jardin d'enfants, école infantine.

Մանկապարտէպահ. s. instituteur d'un jardin d'enfants.

Մանկապարտէպահուի. sf. institutrice d'un jardin d'enfants.

Մանկասէր. a. qui aime les enfants.

Մանկասիրութիւն. s. amour des enfants.

Մանկասնութիւն. s. nourriture, soin des enfants.

Մանկասպան. s. meurtrier d'enfants, infanticide.

Մանկասպանութիւն. s. meurtre d'enfants, infanticide.

Մանկավարժ. s. pédagogue.

Մանկավարժական. a. pédagogique.

Մանկավարժի. va. instruire les enfants, donner de l'éducation aux enfants.

Մանկավարժութիւն. s. pédagogie.

Մանկավարժուի. sf. institutrice, femme pédagogue.

Մանկավարժօրէն. adv. pédagogiquement.

Մանկասնութիւն. } s. puéril.
Մանկասնում. } culture.

Մանկասի. a. jeune.

Մանկասիր. s. pédéraste.

Մանկասիրութիւն. s. pédérastie. [լամբութիւն.

Մանկարարութիւն. V. **Մանկավարժութիւն.**

Մանկացնի. va. rendre comme un enfant, rajeunir.

Մանկերան. s. troupe, bande d'enfants.

Մանկիկ. s. petit enfant, hamin, poupon, marmot.

Մանկկալի. s. page (d'un roi).

Մանկութիւն. s. enfance; bas âge, jeunesse; *սուրբ* ou *սուրբ* —

պարտէս, vive enjouée, tendre jeunesse;

պարտէսիկ —, cette fleur si tendre de la jeunesse.

Մանկուկ. V. **Մանկիկ.**

Մանկուի. sf. jeune fille, une jeune personne, fillette.

Մանկուանի. V. **Մանկական.**

Մանկանի. s. petits enfants.

Մանկի. s. les enfants, les jeunes gens; les serviteurs; *մանիկ* —, de petits enfants; *այ* —,

la jeunesse arménienne.

Մանկայ. s. offrande, don.

Մանկայի. a. chim. iodique.

Մանկար. } s. it dure.
Մանկու. }

Մանկ. s. filoir.

Մանկած. s. flage; flure; fig. détour, complication, enlacement;

détour, sinuosité; — *մանկ*, dé-

lours, ambages, circuit de paroles.

Բանաւածայր. a. sinués, tortueux; — շփշփ, zigzag.

Բանաւծայ. a. filé; tordu; tortueux, sinueux; pleins de détours, compliqué.

Բանուկ. s. enfant, petit enfant; jeune; — ապր, enfant, jeune enfant; ախար մանկանք, le clergé; մանկանք առաջաւոր, les amis de l'époux, les paranymphe; մանկանք, mes enfants.

Բանու. s. chim. iode. [etc.

Բանուակ. etc. V. Բանիուակ.

Բանուծայ. a. iodé.

Բանուծի. va. ioder.

Բան. s. garçon.

Բանուկ. s. petit garçon, garçonnet, bambin

Բանարի. V. Բանիի.

Բան. a. menu, petit, mince, délié, ténu; fin, subtil; minutieux, détaillé; adv. en parties menues, en petits morceaux, finement; minutieusement, bien; en détail; — պատմել քեզ, raconter, dire en détail; — օր — կտրել, couper par petits morceaux; découper; détailler; — ժպտի, sourire; — մուկ, — եւ մուկ, petit, menu.

Բանադի. a. de petits caractères.

Բանադի. s. bot. mandragore

Բանադի. } s. microscope.

Բանադիակ. } [copie]

Բանադիակ. s. microscopique.

Բանադիակ. s. microscopique.

Բանադի. V. Բանադի.

Բանադի. s. monnaie, menues pièces.

Բանադի. [ment, bien.

Բանադի. adv. minutieuse.

Բանադի. va. observer ou consulter minutieusement.

Բանադիակ. s. observation ou consultation minutieuse.

Բանադի. s. filament.

Բանադի. s. petite nouvelle.

Բանադի. s. gravier.

Բանադի. a. qui recherche minutieusement, minutieux; vétilleux, curieux; — քննել, rechercher minutieusement, raffiner sur, être curieux; մանկաբան, examiner minutieusement, éplucher, regarder de près; մանկաբան, interroger avec curiosité.

Բանադի. s. fines herbes, menues herbes, herbe, gazon.

Բանադի. adv. minutieusement.

Բանադի. a. rapiéceté, fig. absurde, futile, artificiel.

Բանադի. a. chiche, coriace, avare, sordide, ladre.

Բանադի. s. batelet.

Բանադի. a. qui recherche minutieusement, minutieux, pointilleux, vétilleux, éplucheur, méticuleux.

Բանադի. a. coupé, menu.

Բանադի. a. minutieux; — քննել, recherche minutieuse

Բանադի. va. rechercher avec un soin minutieux, éplucher.

Բանադի. s. microphone.

Բանադի. s. semoule fine.

Բանադի. s. animalcule.

Բանադի. a. tamisé très fin, menu; — փշ, poussière très fine, atome. [petit.

Բանադի. a. très menu, très

Բանադի. s. la menue, la petite partie d'une chose, détail; a. détaillé, minutieux.

Բանադի. V. Բանադի.

Բանադի. va. détailler.

Մանրամանկութիւն, *s.* détail, particularité. [tail.
Մանրամանկորէն, *adv.* en détail.
Մանրամանկի, *s.* microzodire.
Մանրանգամ, *spl.* abatis.
Մանրանկար, *s.* miniature.
Մանրանկարիչ, *s.* miniaturiste.
Մանրանկարչապիս, *s.* miniature.
Մանրաչափ, *s.* micromètre.
Մանրաչափական, *a.* micro-métrique.
Մանրապատկեր, *s.* mignature.
Մանրապատմ. *a.* raconté en détail.
Մանրապար, *s.* mus. menuet.
Մանրապարկ, *a.* dont les fruits sont petits.
Մանրաբւմ, *a.* microspore.
Մանրալեզու, *s.* détailleur, détaillant. [tail.
Մանրալեզուանկիւն, *s.* dé-
Մանրալեզ, *s.* historiette.
Մանրալեզակի, *s.* petite histo-
 riette. [ractères.
Մանրառան, *a.* en petits ca-
Մանրառանկի, *s.* petite plante.
Մանրանցնալ անհրա, *s.* une pluie fine.
Մանրացոյց, *s.* microscope, loupe.
Մանրցոյ, *s.* rosée.
Մանրաքայլ, *adv.* à petits pas.
Մանրաքննիչ, *a.* examiné minu-
 tieusement.
Մանրաքննիլ, *va.* examiner mi-
 nutieusement.
Մանրիլ, *va.* réduire en menus
 morceaux, triturer, broyer; bri-
 ser, concasser, casser, égruger.
Մանրիլի, *a.* triturable.
Մանրիւմ, *a.* dont le troupeau
 est composé des petits; — *ման-
 րիւմ*, menaille, quantité de pe-
 tite poissons.
Մանրիւր, *s.* chanson.
Մանրիւրար, *s.* une seconde.

Մանրէ, *s.* microbe, bacille, bactérie. [logie.
Մանրէաբանութիւն, *s.* bactério-
Մանրիլ, *a.* très petit, très me-
 nu, mignon.
Մանրիկի, *V.* **Մանրիլ**.
Մանրաս, *a.* qui a de petites
 branches.
Մանրար, *s.* microbes.
Մանրամ, *é.* menaille, cas-
 sure, morceaux.
Մանրապիս, *s.* petitesse, ténuité.
Մանրիլ, *a.* petit, menu; *s.*
 menue monnaie.
Մանրում, *s.* action de réduire
 en petits morceaux, trituration.
Մանրիւմ, *V.* **Մանրամ**; pe-
 tite monnaie; — *մանրիւմ*, avez-
 vous de la monnaie?
Մանր, *a.* usé, râpé, vieux; *s.* bot.
 petit pois.
Մանրիւմ, *a.* qui s'use.
Մանրար,
Մանրամ ou } *s.* con-
Մանրամանկ } *somp-*
 phthisie ou phthisie. } tion,
Մանրիլ, *V.* **Մանր**, *a.*
Մանրիլ, } *va.* user, détério-
Մանրիլի, } *rer*; consumer,
 consommer, épuiser, amaigrir.
Մանրիլի, } *a.* qui use, cor-
Մանրիլ, } *rosif*.
Մանրիլ, *vn.* s'user, se détério-
 rer; se consumer, maigrir, dé-
 périr; *մանրիւմ հանդերձ*, habit
 usé, râpé.
Մանրիլ, *s.* derme; cuir, peau.
Մանրիլակի, *a.* vêtu de
 cuir, revêtu de peau.
Մանրիլի, *a.* dermoptère.
Մանրիլակիւմ, *V.* **Ման-
 րիլակի**.
Մանրիլակի, *s.* bot. châtai-
 gnier, marronnier.
Մանրիլիւր, *s.* bot. châtai-
 gne, marron.

Մաշկաշար: s. dont le vêtement est de peau, de cuir.
Մաշկաշի: s. pelisse, fourrure.
Մաշկայ: a. de cuir, de peau; membranoux.
Մաշկեղաւոր: s. pelletier, fabricant de fourrures.
Մաշկեղաւորաւորութիւն: s. pelletterie.
Մաշկեղաւորաւոր: s. pelletier, marchand de fourrures.
Մաշկեղաւորաւորութիւն: s. pelletterie.
Մաշկեղ: } V. **Մաշկայ:** 40-
Մաշկ: } տի —, ceinture de cuir. [pède.
Մաշկահ: a. s. zool. palmi-
Մաշկաւոր: } s. usure, détério-
Մաշկաւոր: } ration; corrosion; déperissement.
Մաշկաւոր: s. partie usée.
Մաշկի: vn. perdre ses cheveux. être pelé.
Մաշկայ: s. rituel, cérémonial.
Մաշկ: s. brouillard.
Մաշկաւոր: } a. couvert de
Մաշկաւոր: } brouillard, embrumé, brumeux.
Մաշկաւոր: vn. se couvrir de brouillard.
Մաշկաւոր: s. brouillard, brume.
Մաշկ: s. office, cellier, garde-manger; cave.
Մաշկաւոր: s. cellierier.
Մաշկաւոր: s. le chef des celliers.
Մաշկ: V. **Մաշկ:**
Մաշկ: s. pain béni.
Մաշկ: s. partie; morceau; part, portion; ration; **մաշկայ**, **քաւմաշկ** adv. en partie, partiellement; à demi: **մեծ մաշկ**, **քաւմաշկ** **մեծ մաշկ**, en grande partie, la plupart, pour la plupart; **ի մաշկ**, pour, au lieu de; **յայտ մաշկ**,

en cela; **մաշկ**, partie par partie, livraison par livraison, par des acomptes; — **մաշկ**, avoir part à, participer.
Մաշկաւոր: s. spécialiste.
Մաշկաւոր: } adv. spé-
Մաշկաւոր: } cialement.
Մաշկաւոր: s. spécial.
Մաշկաւոր: s. spécialité.
Մաշկաւոր: V. **Մաշկաւոր:**
Մաշկաւոր: s. spécialité.
Մաշկաւոր: s. cas particulier, cas spécial.
Մաշկաւոր: s. commission.
Մաշկաւոր: a. partiel; gram. partitif. [cularité.
Մաշկաւոր: s. parti-
Մաշկաւոր: a. particulier; adv. particulièrement.
Մաշկաւոր: a. qui a part à, participant; — **մաշկ** prendre part à, participer, partager.
Մաշկաւոր: vn. prendre part à, participer.
Մաշկաւոր: a. participant.
Մաշկաւոր: s. participa-
Մաշկաւոր: s. succursale.
Մաշկաւոր: s. méd. apo-
Մաշկաւոր: [tiel, acompte.
Մաշկաւոր: s. paiement par-
Մաշկաւոր: s. ciboire.
Մաշկաւոր: s. custode.
Մաշկաւոր: a. particulier, spécial; — **ա**, les particuliers; **ի —**, en particulier, particulièrement.
Մաշկաւոր: } adv. par-
Մաշկաւոր: } ticulièrement, spécialement, en particu-
Մաշկաւոր: s.
Մաշկաւոր: s. particularisme.
Մաշկաւոր: va. particulariser.
Մաշկաւոր: s. particu-
Մաշկաւոր: s. spécialité.

Գրանիկ. s. parcelle; particule, molécule; gram. particule; **խաղաղ** —, préfixe; **խաղաղ** —, suffixe.

Գրանիկական. } a. moléculaire.
Գրանիկային.

Գրանուր. s. bot. gratte-cul.

Գրանուրի. V. **Գրանուրի.**

Գրանուրի. } s. bot. églantier.
Գրանուրի.

Գրան. s. doigt; **դաշնակի մը մատերը**, clavier, les touches d'un piano; **սանդուղի մը մասերը**, les marches ou les degrés de l'escalier; — **խանդուղի**, s'étonner; **մատուցները լզել**, se lécher les doigts d'une chose; **բան մը մատին ծայրին պէս գիտնալ**, savoir une chose sur le bout du doigt; **մատով ցուցնել**, montrer du doigt; **մատուցները շարժել**, remuer les doigts; **մատով համել**, compter par ses doigts ou sur ses doigts; **մատին ծայրովը դուրսի**, toucher du bout du doigt; **մատը վրան դնել**, mettre le doigt dessus.

Գրանու. a. femelle (des bêtes); — **շունի առիւծ**, chienne, lionne.

Գրանիկական. a. passionné pour les femmes; — **ձի**, cheval entier, étalon, roussin.

Գրանիկականութիւն. s. passion pour les femmes.

Գրանիկար. s. administrateur; économe, intendant; distributeur, dispensateur; fournisseur.

Գրանիկարական. a. administratif.

Գրանիկարութեան. s. intendant en chef, chef de l'intendance

Գրանիկարի. va. administrer, gérer; administrer, distribuer, dispenser. fournir; **Առաք. Հաղորդութիւն. ճաշակ** —, administrer le Saint Sacrement.

Գրանիկարի. } s. féconds
Գրանիկարաց. } sœur.

Գրանիկարութիւն. s. administration, gestion; économie; économe; distribution, dispensation. [haras.

Գրանիկան. s. directeur des **Գրանու.** a. jeune, tendre, nouveau, nouvel; s. offrande en l'honneur des morts; repas funèbre, agape; — **մանկութիւն**, tendre jeunesse; **մ. մ. մանկ**, dans une extrême jeunesse.

Գրանիկարութեան քաղաք. s. distribution de l'offrande, d'agape.

Գրանիկարի. V. **Գրանիկար.**

Գրանիկար. s. [fande. **Գրանիկարի.** a. prix de l'offrande. **Գրանիկարի.** s. nouveau-né; accouchée.

Գրանիկան. a. jeune.

Գրանիկան. a. jeune.

Գրանիկ. s. poulain.

Գրանիկար. s. mère nouvellement accouchée, jeune mère.

Գրանիկար. vn. rajeunir, redevir jeune, reverdir.

Գրանիկար. a. jeune.

Գրանիկարի. s. plant, jeune plante, plançon, marcotte, rejeton, bouture; fig. néophyte, prosélyte; a. jeune, tendre; **ճաշակ** —, jeune arbrisseau; — **ճաշակ**, tendre fleur. [jeune.

Գրանիկ. va. rajeunir, rendre

Գրանիկ. va. faire des offrandes en mémoire des morts.

Գրանիկար. a. jeune; — **մանկ**, petits enfants; — **գառաւիկներ**, tendres agneaux.

Գրանիկար. va. rajeunir, rendre jeune.

Գրանիկար. a. qui a nouvellement fait un veau; — **հոգ**, vache fraîche vealée. [jeunessement.

Գրանիկար. s. jeunesse; rajeunissement.

Урагшхуну va. cacheter avec une bague; cacheter.
Урагшхуну. V. **Урагшхуну**.
Урагшхуну s. bot. digitale.
Урагшхуну s. baguier.
Урагшхуну s. cannelure.
Урагшхуну. V. **Урагшхуну**.
Урагшхуну s. traître.
Урагшхуну } s. trahise.
Урагшхуну }
Урагшхуну s. dé à coudre.
Урагшхуну s. trahison.
Урагшхуну va. se trahir, être trahi, dénoncé; se livrer, être livré, être en proie à, devenir la proie de.
Урагшхуну s. accès, approche; montée, saillie.
Урагшхуну s. chapelle.
Урагшхуну s. bot. réglisse.
Урагшхуну a. celui qui présente, qui offre; présentable.
Урагшхуну va. approcher; présenter, offrir; **Урагшхуну** —, offrir un sacrifice. [d'offrande.
Урагшхуну s. autel; lieu.
Урагшхуну } s. celui qui pré-
Урагшхуну } sente, qui offre.
Урагшхуну s. offre, oblation, présentation, célébration; — **Урагшхуну**, offre et demande.
Урагшхуну a. accessible.
Урагшхуну s. accessibilité.
Урагшхуну vn. s'approcher, aborder, s'aborder, accoster, s'avancer vers, se présenter, s'offrir; être présenté, offert, célébré; **Урагшхуну** —, s'avancer vers, remonter; **Урагшхуну** —, s'approcher, toucher.
Урагшхуну s. échançon.
Урагшхуну va. être échançon, remplir les coupes, verser du vin, verser à boire; administrer, servir, distribuer.
Урагшхуну s. action

de verser du vin, emploi d'échançon.
Урагшхуну s. chapelain.
Урагшхуну s. chapel-
Урагшхуну s. métro, muid; seigneur; **Урагшхуну** —, baril d'huile.
Урагшхуну s. fœpil.
Урагшхуну s. zool. sauterelle.
Урагшхуну etc. V. **Урагшхуну** etc.
Урагшхуну s. maréchal.
Урагшхуну s. maré-
Урагшхуну s. bot. luzerne.
Урагшхуну } s. pré, prairie.
Урагшхуну }
Урагшхуну s. prairie.
Урагшхуну s. prophète; **Урагшхуну** —, prophète.
Урагшхуну adv. prophé-
Урагшхуну tiquement, comme un prophète.
Урагшхуну a. qui connaît bien les prophètes.
Урагшхуну a. écrit par les prophètes. [prophètes.
Урагшхуну a. qui tue les prophètes.
Урагшхуну } a. pro-
Урагшхуну } phétique;
Урагшхуну } — **Урагшхуну**,
Урагшхуну var un esprit prophétique.
Урагшхуну V. **Урагшхуну**.
Урагшхуну a. qui mas-
Урагшхуну sacre les prophètes.
Урагшхуну a. prophétique.
Урагшхуну a. annoncé par les prophètes, par un prophète, prophétique.
Урагшхуну va. prophétiser.
Урагшхуну s. temple des prophètes.
Урагшхуну a. qui a le don de la prophétie.
Урагшхуну s. chef des prophètes.

Մարգարէացիք. a. qui tues
es prophètes, meurtrier d'un
prophète. [րէւանգ.

Մարգարէան. V. Մարգարէացիք.

Մարգարէաբան. a. prêché
par les prophètes.

Մարգարէութիւն. s. prophétie.

Մարգարէակի. sf. prophétesse.

Մարգարի. s. perle; bot. mar-
guerite. [une perle.

Մարգարազեղ. a. beau comme

Մարգարազար. a. orné de
perles. [guerite.

Մարգարածաղիկ. s. bot. mar-

Մարգարահիւ. } a. enfilé de

Մարգարայի. } perles.

Մարգարաօտ. } perles.

Մարգարանոց. a. semblable
à une perle.

Մարգարափայլ. a. brillant
comme une perle.

Մարգարայ. a. de perle.

Մարգարիկ. s. bot. pâquerette.

Մարգ. s. ancien mois des
Arméniens.

Մարգի. s. marquis; marquise
ombrelle à manche brisé.

Մարգիկութիւն. s. marquisat.

Մարգիկուհի. sf. marquise.

Մարգնախիւ. } s. prairie ma-

Մարգնակ. } récacheuse.

Մարգի. V. Մարգարի.

Մար. s. homme; Կին —, femme;

— ըլլալդ ցուցուք, montrez-vous

homme; Եւզած — ս է, voilà

non homme; Որդի — ս, le Fils

de l'homme; Երդէ —, homme

de paille; Գեղեցիկ —, bel homme;

Լաւի —, homme de bien; Կյս

Լաւս ընդու — ը ի է, il n'est

pas homme à faire cette chose.

Մարգարացի. s. anthropologiste.

Մարգարաբանութիւն. a. anthro-

pologique.

Մարգարաբանութիւն. s. anthro-

pologie.

Մարգար. V. Մարգարի.

adv. [hommes.

Մարգարան. a. habité par des

Մարգարանաբան. s. popu-

lation. [prisonnier.

Մարգարի. s. captif, esclave,

Մարգարի. a. qui achète les

hommes; s. achat d'hommes,

d'esclaves

Մարգարի. a. qui a une

tête d'homme.

Մարգար. s. voleur d'hommes.

Մարգար. s. assassin, meurtrier.

Մարգարան. a. qui confesse

Jésus-Christ comme homme seu-

lement, qui nie la divinité de

Jésus-Christ, nestorien.

Մարգարանութիւն. s. assassinat.

Մարգար. a. qui a visage

humain.

Մարգար. a. sauveteur.

Մարգարանութիւն. s. sauvetage.

Մարգարի. vn. sacrifier,

immoler des victimes hu-

maines.

Մարգարի. s. sacrifice de vic-

times humaines, victime humaine.

Մարգար. s. victime; V. Մար-

գարի.

Մարգարանութիւն. V. Մար-

գարի.

Մարգար. a. inhabité, dé-

Մարգար. s. nombre de per-

sonnes; Ըստ մարգարի, par

personne, par tête.

Մարգար. a. plein d'hommes.

Մարգար. a. qui dévore

les hommes, friand ou avide de

chair humaine.

Մարգար. a. mêlé de na-

ture humaine.

Մարգար. a. très peuplé,

rempli d'hommes.

Մարգար. a. qui cherche,

qui est à la recherche des

hommes.

Մարգախախախ. } a. qui égorgé
Մարգախոռո. } les hommes,
 homicide, meurtrier.
Մարգախոյս. V. **Մարգախախ.**
Մարգախոս. etc. V. **Մարգա-**
խոս. etc.
Մարգածախ. a. qui consumé,
 dévore les hommes.
Մարգածից. a. qui enfante un
 homme. [mes.
Մարգածալ. s. une mer d'hom-
մարգալ. s. moise.
Մարգախազմարխան. a. anatomo-
 mique. [miquement.
Մարգախազմարախ. adv. anatomo-
մարգախազմարախ. s. anat-
 tomie.
Մարգալիկ. va, moiser.
Մարգալիք. a. anthropophage;
 — բլալ, manger la chair hu-
 maine. [phagie.
Մարգալիքաւրիս. s. anthropo-
մարգալիքաւ. a qui a forme
 humaine, anthropomorphe.
Մարգալիքոյս. s. multitude d'hom-
 mes, foule de gens.
Մարգալիքաւր. a. qui massacre
 les hommes; — բլալ, massacrer,
 tuer les hommes.
Մարգալիքաւր. a. qui détruit
 l'homme.
Մարգալից. } a. qui cherche
մարգալիցայ. } à plaire aux
 hommes, insinuant, flatteur, a-
 dulateur.
Մարգալիցալ. vn. chercher à
 plaire aux hommes, flatter, aduler.
Մարգալիցաւրիս. s. désir de
 plaire aux hommes, flatterie, a-
 dulation. [maie.
Մարգալիցաւր. s. la taille hu-
մարգալիք. s. contribution,
 capitation.
Մարգալիք. V. **Մարգալիք.**
մարգալիք. s. voix humaine.
Մարգալիք. V. **Մարգալիք.**

Մարգալիք. s. peste.
Մարգալիքաւ. s. homme ma-
 chine.
Մարգալիք. } a. sociable.
մարգալիք. }
մարգալիք. vn. devenir homme,
 se faire homme.
Մարգալիք. a. rempli d'hom-
 mes, très peuplé.
Մարգալիքաւ. a. grande-
 multitude d'hommes, population
 considérable.
Մարգալիք. a. peuplé, rempli
 d'habitants, habité.
Մարգալիք. s. la mesure ou
 la grandeur de corps humain; a.
 de la mesure du corps humain.
Մարգալիք. s. satyre.
մարգալիք. spl. les satyres.
մարգալիք. s. anthropolâtrie,
 qui rend un culte aux hommes.
մարգալիքաւ. s. an-
 thropolâtrie, adoration des hom-
 mes.
մարգալիք. a. qui a la
 forme humaine; s. statue, image
 humaine
մարգալիք. V **մարգալիք.**
մարգալիք. a. qui prend, qui
 mord l'homme.
մարգալիք. s. chim. litharge.
մարգալիք. a. qui engendre des
 hommes.
մարգալիք. a. philanthrope, hu-
 main, obligeant, bienveillant,
 charitable, affable, doux, bénin.
մարգալիք. V. **մար-**
գալիք.
մարգալիք. a. philan-
 thropique.
մարգալիք. adv. avec
 humanité, douceur, affabilité,
 bonté ou bienveillance.
մարգալիք. va. traiter avec
 humanité, avec bonté, faire un
 bon accueil, daigner.

արդասիրութիւն. s. philanthropie, humanité; bienveillance, éternité, affabilité, bonté, courtoisie, bon accueil; — **թեաք**, . **Մարդասիրապէս**.

արդասպան. a. s. homicide, assassin, meurtrier.

արդասպանութիւն. s. homicide, assassinat, meurtre.

արդավաճառ. s. marchand hommes, d'esclaves.

արդավայել. } a. convenable
արդավայելուչ. } nable à des hommes. [tois.

արդավար. a. poli, civil, courtois.

արդավարութիւն. s. civilité, politesse courtoisie, urbanité.

արդասեաց. a. qui hait les hommes, misanthrope.

արդասեօթի. a. qui a forme humaine.

արդասեցիկ. V. **Մարդասեաց**.

արդասեցութիւն. s. misanthropie, haine des hommes.

արդասունկ. s. créature humaine, homme.

արդսցուլ. s. centaure, mi-homme, bucentaure.

արդացնել. va. rendre homme; opprimer. [leur.

արդելոյզ. s. flatteur, adulateur.

արդելոյզութիւն. s. flatterie, adulation.

արդեղութիւն. s. incarnation.

արդիւնել. a. familial, apprivoisé, privé.

արդի. spl. les hommes, les gens, le monde; **զրազեա** —, s. hommes de lettres.

արդիաբար. V. **Մարդկորէն**.

արդիախառ. V. **Մարդախառ**.

արդիական. V. **Մարդկային**.

արդիակերպ. } a. qui a
արդիակերպարան. }
արդիակերպեաց. }

forme humaine, anthropomorphe.

Մարդկային. a. humain; — **բնութիւն**, la nature humaine.

Մարդկապէս. V. **Մարդկորէն**.

Մարդկեղէն. V. **Մարդկային**.

Մարդկութիւն. s. humanité, nature humaine; humanité, le genre humain.

Մարդկորէն. a. humain; adv. humainement, selon la nature humaine.

Մարդոս. s. chef des eunuques.

Մարդոսութիւն. s. dignité du chef des eunuques.

Մարել. va. éteindre; fig. éteindre, apaiser, faire cesser, calmer, étouffer, amortir; éteindre, faire mourir; **ծարալ** —, éteindre la soif. [défaillance.

Մարելիմ. s. évanouissement,

Մարելիմ. } s. bot. benoîte.

Մարեմաղիկ. }
Մարեի. s. un des anciens mois des Arméniens.

Մարգարիտ. s. bot. marjolaine.

Մարգանց. V. **Մարգարիտ**.

Մարգարիտ. spl. exercices.

Մարգարիտ. s. champs de manœuvre.

Մարգել. va. exercer, instruire, former, dresser, façonner; aguerir.

Մարգելի. a. exercé, aguerri.

Մարգելի. a. instructeur, qui instruit, qui aguerrit.

Մարգարիտ. s. gouverneur d'une marche, d'une province.

Մարգարիտութիւն. s. gouvernement d'une marche.

Մարգարիտ. V. **Մարգարիտ**.

Մարք է. v. unip. il est possible, peut être.

Մարքանալ. V. **Մարքել**.

Մարքանի. s. stratagème; moyen, expédient, ressource.

Մարքել. vn. inventer, procurer,

trouver un moyen; pouvoir, être capable, en état, à même de.
Մարքի. a. possible.
Մարքեցնել. va. rendre possible.
Մարքի. v. unip. il est possible, on peut. [habile.
Մարուհ. a. possible; adroit, **Մարուհ**. a. adroit, habile.
Մարի. s. poule; femelle des oiseaux.
Մարիկ. V. **Մայրիկ**.
Մարի. V. **Եղանիկ**. **Նուաղի**.
Մարի. s. bois résineux.
Մարկ. s. mark (monnaie).
Մարկեղ. s. houe.
Մարնակ. s. literie.
Մարման. s. pelousse, gazon.
Մարմաջ. V. **Մարմաջիւն**.
Մարմաջախ. s. méd. prurit.
Մարմաջական. a. prurigineux.
Մարմաջեցնել. va. donner des démangeaisons, chatouiller; fig. chatouiller, piquer.
Մարմաջիլ. vn. démanger, éprouver des démangeaisons, avoir envie de se gratter; fig. être chatouillé, excité.
Մարմաջիւն. } s. démangeaison
Մարմաջում. }
Մարմառ. s. fornication, fourmillement.
Մարմառառ. a. qui est sujet au fourmillement.
Մարմար. V. **Մարմարին**.
Մարմարագործ. V. **Մարմարակոփ**.
Մարմարակուռ. a. construit ou bâti de marbre.
Մարմարակոփ. s. tailleur de marbre, marbrier.
Մարմարահալ. s. carrière de marbre, marbrière. [կուռ.
Մարմարառէ. V. **ՄարմարաՄարմարապառ**. a. couvert de marbre.
Մարմարալուսառ. s. marbrier.

Մարմարեայ. a. de marbre.
Մարմարիոն. s. marbre.
Մարմարինեայ. a. de marbre.
Մարմեցի. s. fuseau.
Մարմից. s. corps, chair; corps, cadavre; homme, personne; corps, ensemble; corps, consistance; — **առնել**, prendre chair, s'incarner; **պարզ** — **ներ**, corps simples; **բաղադրեալ** — **ներ**, corps composés; **դեսպանակահ** —, corps diplomatique; **հաստատու** —, corps solide. [corps.
Մարմնագեղ. a. qui a un joli **Մարմնազգած**. } a. revêtu de
Մարմնազգաց. } chair, in-
Մարմնազգեցիկ. } carné.
Մարմնածին ծնունդ. s. naissance corporelle, selon la chair.
Մարմնակազմութիւն. s. anatomie. [miquement.
Մարմնակազմորէն. adv. anatomo-
Մարմնակալ. s. corporal.
Մարմնակառ. a. corporel; charnel.
Մարմնակեր. a. carnivore, qui mange de la chair.
Մարմնակերութիւն. s. usage des viandes pour nourriture.
Մարմնակից. s. qui est du même corps. [truit le corps.
Մարմնակործան. a. qui dé-
Մարմնակրթանք. } s. exer-
Մարմնակրթութիւն. } cice corporel.
Մարմնահա. s. anatomiste.
Մարմնահասական. a. anatomique.
Մարմնահասել. va. anatomiser, faire de l'anatomie.
Մարմնահասութիւն. s. anatomie. [firme.
Մարմնահար. a. impotent, in-
Մարմնահերձ. s. anatomiste.
Մարմնահերձակահ. a. anatomique. [miquement.
Մարմնահերձապառ. adv. anatomo-

Մարմահրծիկ. va. anatomiser, dissequer.

Մարմահրծնիք. s. anatomie dissection.

Մարմանի. a. qui a la forme d'un corps, corporel.

Մարմամարգ. s. gymnastique; professeur de gymnastique.

Մարմամարզիկ. a. gymnastique. [nase.

Մարմամարզարմ. s. gym-

Մարմամարզիկ. V. Մարմամարգ

Մարմամարզիկ. s. gymnastique.

Մարմամի. a. charnel, sensuel.

Մարմամիւնիք. s. attachement aux plaisirs du corps, sensualité.

Մարմայի. V. Մարմանի.

Մարմայո. a. dissequé.

Մարմայոի. s. dissequer.

Մարմայոնիք. } s. dis-

Մարմայոնիք. } section.

Մարմանի. vn. s'incarner,

prendre chair.

Մարմանի. } s. mouve-

Մարմանի. } ment du

corps, geste.

Մարմանի. a. qui conserve

le corps; s. garde du corps.

Մարմանի. s. adorateur de

la chair.

Մարմանի. s. ado-

ration de la chair.

Մարմանի. a. enveloppé,

couvert de corps, corporel charnel.

Մարմանի. a. qui en-

graisse le corps.

Մարմանի. adv. corporelle-

ment; charnellement.

Մարմանի. s. incarnation.

Մարմանի. a. qui aime la

chair, les plaisirs des sens, char-

nel, sensuel.

Մարմանի. s. amour

de la chair, des plaisirs char-

nels, sensualité.

Մարմանի. a. qui vend

sa chair, son corps.

Մարմանի. s. gym-

nastique.

Մարմանի. V. Մարմանի.

Մարմանի. a. afflictif.

Մարմանի. } a. qui a l'as-

Մարմանի. } pect d'un corps;

corporel. [tion, matrice.

Մարմանի. s. lieu d'incarna-

Մարմանի. a. incarné.

Մարմանի. va. incarner.

Մարմանի. s. incarnation.

Մարմանի. } a. corpo-

Մարմանի. } rel; char-

nel, de chair; charnel, sensuel.

Մարմանի. adv. corpo-

rellement. [նի.

Մարմանի. V. Մարմանի.

Մարմանի. s. corpo-

reité; incarnation. [tempsyco-

Մարմանի. s. mé-

Մարմանի. a. décharné.

Մարմանի. s. petit corps.

Մարմանի. a. charnu, corpulent.

Մարմանի. a. corporel; cor-

pulent, charnu.

Մարմանի. s. corpuscule.

Մարմանի. vn. défailir.

Մարմանի. a. défailant, mourant.

Մարմանի. } a. défailant.

Մարմանի. } a. défailant.

Մարմանի. s. évanouissement;

գլխի — գալ, s'évanouir, se trou-

ver mal.

Մարմանի. V. Մարմանի.

Մարմանի. a. digestif; — խ-

ղիւկ tube — .

Մարմանի. s. digestion.

Մարմանի. vn. digérer.

Մարմանի. a. digestible.

Մարմանի. va. faire digérer.

Մարմանի. } a. digestif.

Մարսնգրիւն. s. digestion.
Մարս. s. guerre, combat, bataille; dispute, querelle, lutte; Mars (mois).
Մարսուէ. s. stratège.
Մարսղաւկաւն. a. stratégique.
Մարսուոս. s. champ de bataille. [thète.
Մարսղիր. s. agonothète, athlète.
Մարսխաղ. s. bataille.
Մարսխրախոյս. a. belliqueux.
Մարսմոյց. a. qui suscite une guerre, une querelle.
Մարսկան. a. de guerre, de combat, guerrier, combattant.
Մարսկաւ. f. s. char de guerre.
Մարսկից. s. compagnon de guerre, allié; ennemi, adversaire.
Մարսկոյնքիւն. s. alliance pour faire la guerre, secours.
Մարսախախ. a. troublé, agité par les guerres.
Մարսյարգար. V. **Մարսղիր**.
Մարսյոյ. a. belliqueux.
Մարսնու. s. bâtiment de guerre, vaisseau de guerre.
Մարսնկար. a. qui peint la bataille; — *պատկերահան*, peintre de batailles.
Մարսունց. a. qui inspire la guerre.
Մարսաւոյ. s. caisson.
Մարսուոր. s. palestre, champ de bataille.
Մարսերգ. s. chant guerrier.
Մարսեղիր. s. guerrier d'élite; — զ, corps d'élite.
Մարսիկ. s. combattant, guerrier; — զ, palestre; a. belliqueux, martial.
Մարսիբա. s. martyr.
Մարսիբաւորսիւն. s. martyrologie.
Մարսիբաւկան. a. de martyr.
Մարսիբաւանք. vn. souffrir le martyre, être martyr.

Մարսիբաւորսն. s. chapelle, tombeau d'un martyr.
Մարսիբաւոցնիլ. va. martyriser.
Մարսիբաւորսիւն. s. martyre.
Մարսիբաւորսիլ. sf. martyre.
Մարսից. s. batterie, bastion; tour; *էլէկտրական* —, batterie électrique; *ծովեզրեայ* —, batterie de côte.
Մարսիցիլ. vn. combattre, se battre, faire la guerre; lutter, engager une lutte, se quereller, se disputer. [battant.
Մարսիցալ. a. militant. com-
Մարսիւոյց. s. professeur de guerre, maître d'armes.
Մարսիւոցնիլ. va. faire combattre, exciter à la guerre.
Մարսա. V. **Մարսաւ**.
Մարսաւոր. a. plein ou couvert de buissons, buissonneux, fourré. [troussailles.
Մարսաման. a. en forme de
Մարսաւոր. a. buissonnier, qui se cache dans les buissons.
Մարսաւիլ. va. broussailler.
Մարսան. V. **Մարսաւոր**.
Մարսանիւ. s. broussaillage, buissonnement.
Մարսանիւ. V. **Մարսաւոր**.
Մարսաւ. s. buisson; broussaillages, hallier; fig. — *աշտ*, pap-
Մարսաւոր. a. mauresque: — *նկար*, la mauresque.
Մարսաւոր. s. ornith. martinet.
Մարսիլ. vn. combattre, lutter, engager une lutte, être aux prises, en venir aux mains, se quereller, se disputer, débattre.
Մարսան. a. qui lutte, adversaire. [ralle, dispute.
Մարսանիւ. s. lutte, débat, que-
Մարսաւորսն. a. machiavélique.
Մարսաւորսիւն. s. machiavélisme.

Մաթի. s. brebis; — *ի կը մայէ՝*
կը բառայէ, la — bête.

Մաթիակիական. } V. **Մաթ-**
Մաթիակիական. } **իակիական.** [իկոնիքից.

Մաթիակիկոնիքից. V. **Մաթիա.**

Մաթուր. s. propre, pur, net;
épuré; pur, limpide; pur, chaste;
— *ը քաշել,* mettre au net.

Մաթս. s. douane, droit d'entrée,
octroi.

Մաթազրծ. a. exempt de droit.

Մաթախալս. s. contrebandier;
a. de contrebande.

Մաթախալսուրիքից. V. **Մաթ-**
առնենգուրիքից.

Մաթական. } a. douanier.

Մաթայիք. } a. douanier.

Մաթառնենգ. s. contrebandier.
Մաթառնենգի. va. faire la contre-
bande. [bande.

Մաթառնենգուրիքից. s. contre-
Մաթանգ. s. douane, octroi.

Մաթապետ. s. chef des douan-
niers, des publicains, directeur
des douanes, fermier général.

Մաթառու. s. douane.

Մաթառուր. s. droits de dou-
ane, douane.

Մաթառուր. s. douanier, publicain.

Մաթառուրիքից. s. charge de
douanier, d'un publicain.

Մաթել. va. douaner, prendre
les droits d'entrée, faire payer
ou percevoir l'impôt d'une mar-
chandise.

Մաթազրծ. a. qui purifie.

Մաթազրծի. va. purifier,
rendre pur. [tion.

Մաթազրծուրիքից. s. purifica-

Մաթազարդ. a. paré par la
propreté, pur, purifié.

Մաթազարդի. va. parer par
la propreté, purifier.

Մաթառծի. a. qui engendre avec
pureté.

Մաթական. a. purifiant.

Մաթակենցաղ. } a. qui mène
Մաթազրծ. } une vie pure,
chaste.

Մաթանգ. s. lazaret.

Մաթապետ. adv. purement, pro-
prement; purement, simplement.

Մաթառու. a. qui aime la pu-
reté, la propreté.

Մաթառուրիքից. s. amour
de la propreté.

Մաթառու. s. purgatoire.

Մաթառու. a. qui purifie.

Մաթապալ. a. brillant de pro-
preté, pur, net, limpide.

Մաթել. va. nettoyer; purifier,
purger; *խոհանոցի ամանները* —,
récurer, écurer; *կանաչեղեն-*
ները —, éplucher les légumes;
— *սեղ,* épurer le style; — *ար-*
իւնը, dépurér le sang.

Մաթելի. V. **Մաթուր.**

Մաթիլ. } a. purifiant; s. puri-

Մաթիլ. } ficateur, nettoyeur.

Մաթիլական. a. dépuratif, pu-
rifiant, purgatif; s. dépuratif;
purgatif, purgation; — *առնել,*
prendre un purgatif.

Մաթիլիքից. s. pureté, net-
teté; propreté; purification; dé-
puration. [rifier.

Մաթիլի. va. se nettoyer; se pu-

Մաթու. s. nettoisement, net-
toyage; purification.

Մաթու. a. qui sent le mois.

Մաթու. va. faire moisir.

Մաթի. V. **Մաթիլ.**

Մաթու. a. moisir.

Մաթիլ. vn. moisir.

Մաթուրիքից. s. moisissure.

Մեղերայ. sf. mégère.

Մեղուայ. s. méduse.

Մեղ. V. **Մեղ.**

Մեթո. s. méthode.

Մեթապական. s. méthodiste; a.
méthodique.

Մեթոտակե. adv. méthodiquement.

Մեթր. s. mètre.

Մեթրական. a. métrique; — **գրական**, système métrique.

Մեթրոնգ. a. de mètre.

Մեղամաղձային. a. mélancolique.

Մեղամաղձիկ. } V. **Մեղ-**

Մեղամաղձկո. } մաղձո.

Մեղամաղձկոտալի. V. **Մե-**
լամաղձուլի.

Մեղամաղձո. a. mélancolique.

Մեղամաղձուլի. s. mélancolie. [liquement.

Մեղամաղձօր. adv. mélancoliquement.

Մեղան. s. encre.

Մեխակ. s. bot. girofle, clou de girofle. [girofle.

Մեխակահո. a. à odeur de

Մեխակեցի. s. bot. giroflier.

Մեծ. a. grand; gros, haut; fort, puissant; important, notable, considérable; solennel; vaste; —

լարել, parler avec vantardise, se vanter, habler. V. **Մեծաբան.**

Մեծաբան. s. hâbleur, rodомont, fanfaron, sacripant, craqueur, fier-à-bras, vain; a. plein de jactance, emphatique.

Մեծաբանի. vn. habler, faire le grand parleur, parler avec jactance, trancher du grand seigneur, prendre le haut ton, faire de l'embarras, faire l'important, faire claquer son fouet, craquer.

Մեծաբանալի. s. hablerie, haut ton, fanfaronnade, grand mot, craquerie, discours plein de jactance, boursofflage.

Մեծաբարբա. a. qui parle haut, qui crie bien fort; qui fait un grand bruit, brayant, haut; adv. à haute voix, fort, hautement. [large.

Մեծաբաց. a. grandement, ouvert,

Մեծաբուն. V. **Մեծաբան.**

Մեծաբերան. a. qui a une grande bouche. [élevé.

Մեծաբեր. a. très haut, très

Մեծագուն. a. très riche, richard, opulent.

Մեծագեղ. a. très beau, charmant.

Մեծագին. } a. de grand prix,

Մեծագին. } de haut prix, très

cher, très coûteux, précieux; adv. très cher, à un prix très élevé; — **գնել**՝ **դառնա-**

լի, acheter ou vendre bien cher. [tête.

Մեծագլուխ. a. qui a une grosse

Մեծագոյն. a. plus grand; —

երբ, maximum; — **ձգամոյ**, maximum de tension.

Մեծագոյն. } a. qui crie bien

Մեծագոյն. } fort, bruyant, qui

frémit avec bruit, qui pousse d'affreux rugissements.

Մեծագործ. a. qui fait de grandes actions, de grandes choses; magnifique, superbe, grandiose.

Մեծագործալի. s. grandeur des actions, grande action, magnificence. [eux.

Մեծագութ. a. très miséricordieux

Մեծագութար. a. de grosse

somme, de forte somme.

Մեծադեղ. a. très entassé, haut, gros.

Մեծադիր. a. de grand format.

Մեծադուր. a. retentissant,

bruyant. [neux, énorme.

Մեծազանգուն. a. volumi-

Մեծազարդ. a. très orné.

Մեծազարմ. a. de haute naissance, noble. [affairé.

Մեծազբու. a. très occupé, très

Մեծազգի. V. **Մեծազարմ.**

Մեծազոր. a. très puissant, très

fort. [ailes.

Մեծաբի. a. qui a de grandes

Մեծաբի. a. très nombreux.

Մեծախ } a. qui a des
Մեծախառն } sentiments
 élevés, de grandes pensées, de
 grands desseins, magnanime, gé-
 néreux; mystérieux.

Մեծախոսութիւն s. élévation
 des sentiments, des pensées, gé-
 nérosité, magnanimité.

Մեծախոսք a. très nombreux.

Մեծախոս V **Մեծաքառ**.

Մեծախոսութիւն V. **Մեծա-
 քառութիւն**.

Մեծածախ a. dispendieux, à
 grands frais, coûteux, somptu-
 eux, splendide, magnifique.

Մեծածառ a. qui a de grands
 arbres. [Océan.]

Մեծածով s. grande mer,

Մեծականք a. qui a de grandes
 oreilles.

Մեծականք a. magnifique-
 ment bâti, grandiose, superbe.

Մեծակն a. qui a de grands yeux.

Մեծակօր a. d'un grand poids,
 important. [vagues.]

Մեծակոհակ a. qui a de grosses

Մեծակոյն a. très entassé, qui
 a de grands amas, énorme.

Մեծականք a. grand, gros, é-
 norme.

Մեծահամբաւ a. très célèbre,
 très renommé, très fameux.

Մեծահանգէտ a. glorieux, cé-
 lèbre, illustre; solennel, magni-
 fique; — *փառօք՝ աօնիւ*, solen-
 nellement, avec solennité, avec
 pompe, en grande pompe.

Մեծահանգ a. très intelli-
 gent, doué d'un grand talent,
 qui a un grand génie.

Մեծահաւանք a. qui pousse
 ou fait pousser de profonds sou-
 pirs. [grand.]

Մեծահասակ a. de grande taille,

Մեծահասար a. volumineux.

Մեծահարուստ a. très riche,

qui a une grande richesse, ri-
 chissime.

Մեծահաց s. grand dîner, ma-
 gnifique repas; a. somptueux,
 splendide. [foi.]

Մեծահաւանք a. qui a une grande

Մեծահմուտ a. qui a une grande
 érudition.

Մեծահնչիւն a. retentissant.

Մեծահոգի a. qui a l'âme
 grande, magnanime. [բաւ.]

Մեծահաշակ V. **Մեծահմա-**

Մեծահրաւ a. merveilleux, pro-
 digieux, surprenant.

Մեծաձայն a. qui a la voix
 haute, qui fait grand bruit, so-
 nore, bruyant, retentissant, éclat-
 tant; adv. à haute voix, à grands
 cris, avec de grands cris, à grand
 bruit, à cor et à cri hautement; —
աղաղակել՝ կարդալ, crier à tue-
 tête, à toute voix, de toute sa force.

Մեծաձիւք a. très étendu, diffus;
 très éloigné; — *բանիւք*, diffu-
 sément.

Մեծանոյն a. très riche.

Մեծամասնութիւն s. majorité.

Մեծամարմին a. qui a un gros
 corps, qui a une grande corpor-
 lence.

Մեծամարտ a. de grande guerre.

Մեծամեծ a. très grand, gran-
 disime, grand, important, con-
 sidérable; — *և*, les grands, le
 grand monde, la haute société,
 grandes actions, grandes choses,
 grandes entreprises.

Մեծամեծար a. très honoré.

Մեծամեծարար a. qui fait de
 grandes choses.

Մեծամեղ a. grand pécheur.

Մեծամիտ V. **Բարձրամիտ**.

Մեծամուր a. très fort, bien
 fortifié.

Մեծամեղի } V. **Բարձրամեղի**.
Մեծամեղի }

Մեծամեղիւն. V. **Բարձրա-
մեղիւն**.

Մեծամորու. a. qui a une grande barbe.

Մեծայարք. a. grand vainqueur, victorieux; colossal, énorme, grandiose.

Մեծայարգ. a. très honorable.

Մեծայոյս. a. qui a grand espoir, plein d'espérance, sûr; — **ըսալ**. avoir grand espoir, avoir lieu d'espérer.

Մեծայա. a. qui a de grosses joues, joufflu, mafflé, mafflu, bouffi.

Մեծանալ. vn grandir, devenir grand; grossir, se grossir; s'en richir, devenir riche.

Մեծանկաւ. a. dont les membres sont grands, membru.

Մեծանիս. a. très étendu, vaste, spacieux.

Մեծանճն. a. magnanime, généreux; de grande taille, grand, de haute stature.

Մեծանճնութիւն. s. grandeur d'âme, magnanimité, générosité; grandeur, hauteur.

Մեծանուն. a. qui a un grand nom, très renommé, célèbre, illustre. [avantageux.

Մեծառահ. a. très lucratif, très **Մեծառուայ**. a. à grand bruit.

Մեծառէն. V. **Մեծադառնոյց**.

Մեծաթարհ. s. macrocosme.

Մեծառնարհ. a. très gracieux.

Մեծառնրբի. a. qui a de grosses lèvres, lippu.

Մեծառնի. a. comblé des plus grands honneurs, magnifique, splendide, pompeux, illustre, majestueux, somptueux, solennel; adv. avec de grands honneurs, splendidement, pompeusement, somptueusement.

Մեծառնիկ a. très retentissant.

Մեծապայծառ. a. très brillant, très clair, éclatant; magnifique, splendide, somptueux, illustre, illustrissime; — **յաղթահալ**, victoire la plus éclatante.

Մեծապանծ. a. très vanté; qui se vante, qui se glorifie beaucoup; éminent, superbe, excellent, glorieux; — **ըսալ**, se vanter, se glorifier beaucoup; — **յաղթալիկ**, victoire signalée.

Մեծապատիւ. a. très honorable, très honoré; adv. avec de grands honneurs.

Մեծապատեւիլ. va. combler d'honneurs.

Մեծապատում. a. longhement raconté, long, prolixe.

Մեծապատուութիւն. s. Seigneurie; **Ձեք** — **ը**, Votre —.

Մեծապարգիւ. a. qui fait de grands présents, généreux, libéral.

Մեծապարծ. V. **Մեծապանծ**.

Մեծապէս. adv. grandement; beaucoup, fort, considérablement, puissamment; avec grand soin; heureusement; — **պայծառանալ**, avoir un grand éclat; — **սխալի** se tromper grandement.

Մեծապան. a. très studieux, très diligent, laborieux; très difficile, laborieux, pénible.

Մեծապառ. a. impérieux, d'un ton terrible, plein d'autorité, sévère, violent.

Մեծաթար. a. trochaïque; s. trochaïque, trochée, chorée.

Մեծաթար եւ Մեծալիբրք. s. choriambre.

Մեծաթիւ. a. qui a un grand cœur, magnanime.

Մեծասպառ. a. somptueux, magnifique, splendide, fastueux.

Մեծասնի. a. qui a de grosses mamelles, mamelu.

Մեծասուար. a. gros, énorme.

Մեծախանգ. V. **Մեծահրաւ.**
Մեծապայելույ. a. majestueux,
 plein de majesté, magnifique; —
 փառք, majesté.
Մեծապատանկ. V. **Մեծաջան;**
 qui a de grands mérites.
Մեծալիբր. s. iambe; a. iambique.
Մեծալիբրջական. a. iambique.
Մեծատաղանդ. a. de grand ta-
 lent. [très vaste.
Մեծատարած. a. très étendu,
Մեծատար. a. grand, spacieux,
 large, vaste.
Մեծամոն. a. s. riche, opulent;
 — ք, les riches, le grand monde,
 la haute société.
Մեծարոյ. a. qui bat fort.
Մեծասոյ. a. de grande fête.
Մեծարագ. a. à grande vitesse.
Մեծարանք. s. respect, estime,
 considération, hommage, révé-
 rence vénération, déférence, pré-
 venance, compliment, honneur.
 — հասարակաց, estime générale;
 — եղք, avec respect, avec dé-
 férence, avec un air respectueux;
 — ընկալել մատուցանել, rendre
 hommage.
Մեծարել. V. **Մեծարել.**
Մեծարղի. } a. très respectable,
Մեծարղյ } très estimable, très
 honorable, vénérable, précieux,
 recommandable; — ըլլալ, gagner
 l'estime, jouir d'une grande con-
 sidération, tenir le haut du pavé.
Մեծարգութիւն. s. révérence;
 autorité.
Մեծարել. va. respecter, esti-
 mer, vénérer, prendre ou avoir
 en considération, honorer, com-
 plimenter, apprécier, considérer,
 tenir compte de qn.
Մեծարժան. } a. d'une grande
Մեծարժէ. } valeur.
Մեծարի. } a. respectueux.
Մեծարղ. }

Մեծարայ. } V. **Մեծարղի.**
Մեծարու. }
Մեծացուց. s. magnificat.
Մեծացուցանել. va. agrandir,
 faire grandir, rendre grand,
 puissant; enrichir, rendre riche;
 glorifier, célébrer, louer, vanter;
 relever, favoriser.
Մեծացուցի. s. celui qui a-
 grandit, qui relève; qui enri-
 chit; qui glorifie.
Մեծամ. s. supérieur, prier.
Մեծամարտի. s. supériorité.
Մեծամարտի. sf. supérieure.
Մեծափառ. a. très glorieux,
 majestueux, très illustre.
Մեծափառութիւն. s. majesté,
 gloire, illustration.
Մեծափարքաւ. a. extrêmement
 ou furieusement riche, richard,
 richissime; — ըլլալ, rouler sur
 l'or, être fort riche.
Մեծափափաւ. a. très désireux,
 très envieux, ardent.
Մեծափայլ. a. très diligent.
Մեծափոր. a. qui a un gros
 ventre, pansu.
Մեծաքաղաք. s. grande ville.
Մեծաքաղաքացի. s. citoyen
 d'une grande ville.
Մեծաքայլ. a. à grands pas; —
 ընթանալ, courir à toutes jambes.
Մեծաքանակ. a. d'une grande
 quantité; adv. en gros; — վա-
 ճառել, vendre en gros.
Մեծաքիթ. a. qui a un gros nez.
Մեծեղան. a. qui commet de
 grands crimes; — ամապրտու-
 թիւն, crime horrible; — յան-
 ցանք, crime.
Մեծիմաս. a. qui a de gran-
 des pensées; très savant, — քա-
 ղաքաղաք, grand politique.
Մեծկալ. a. assez grand.
Մեծղի. a. grand, gros.
Մեծնալ. V. **Մեծանալ.**

Մեծագի. a. qui a l'âme grande, magnanime, grandiose.

Մեծագուրքիւն. s. grandeur d'âme, magnanimité.

Մեծութիւն. s. grandeur, gros seur, calibre: grandeurs, dignités, puissance, magnificence, majesté, élévation; richesse, fortune; — ծախել, se prélasser, affecter un air de grandeur, de dignité; մեծափառքամ —, grande fortune; աշխարհական — ք, grands humains.

Մեծուհի. sf. grande dame.

Մեծկայելչաւքիւն. s. majesté, magnificence.

Մեծցնել. V. **Մեծացուցանել.**

Մեծօր. s. grand jour, long jour.

Մեկ. V. **Մեկիւն.** a.

Մեկինաս. s. Mécène.

Մեկիւն. a. explicite, clair, évident, net, formel, précis; distinct, unique, seul; simple, ordinaire; adv. clairement, nettement, explicitement, formellement, expressément; — բանիւ, en termes précis, distinctement.

Մեկնաբանել. vn. expliquer, éclaircir.

Մեկնաբանութիւն. s. explication, éclaircissement.

Մեկնաբար. adv. en expliquant, avec explication.

Մեկնազոյն. V. **Մեկիւն.** adv.

Մեկնազէն. V. **Մեկնակազէն.**

Մեկնածամ. s. heure de départ.

Մեկնակ. a. distinct, seul; V. **Մեկիւն.**

Մեկնակազէն. s. maraudeur.

Մեկնակահագործ. a. qui n'est couvert que d'un seul vêtement.

Մեկնակէտ. s. point de départ.

Մեկնակի. adv. seulement.

Մեկնաւալ. vn. se retirer, s'éloigner.

Մեկնաւալէս. V. **Մեկիւն.** adv.

Մեկնաւոր. a. seul.

Մեկնել. va. expliquer, interpréter, commenter, traduire; tendre, allonger.

Մեկնելի. a. explicable.

Մեկնիլ. vn. s'écarter, s'éloigner, filer, fuir; se retirer, partir, s'en aller; s'expliquer.

Մեկնիչ. } s. explicateur, com-
Մեկնող. } mentateur, interprète.

Մեկնողական. a. explicatif.

Մեկնոց. s. manteau.

Մեկնոցակ. s. mantelet.

Մեկնոցիկ. s. mantille.

Մեկնութիւն. s. explication, interprétation, commentaire; séparation, éloignement.

Մեկնում. s. départ.

Մեկնօրէն. V. **Մեկնաբար.**

Մեկոն.

Մեկոնիւն. } s. bot. pavot.

Մեկուսացալ. vn. se retirer, s'écarter, s'éloigner, se retirer à l'écart, vivre à l'écart.

Մեկուսացած. } a. isolé, écarté.

Մեկուսացեալ.

Մեկուսացում. s. écartement.

Մեկուսացնել. } va. écarter,

Մեկուսել. } éloigner, séparer.

Մեկուսի. prép. adv. à part, à l'écart, séparément, en particulier.

Մեկուսութիւն. s. séparation, écart, éloignement.

Մեհեան. s. temple, fanum; autel dans les temples; simulacre, idole.

Մեհեական. s. un des mois de l'ancien calendrier arménien.

Մեհեագիր. s. hiéroglyphe.

Մեհեագիրք. s. archives, bibliothèque d'un temple; hiéroglyphe. [phique.]

Մեհեագրական. a. hiérogly-

Մեհեագրութիւն. s. hiéroglyphe.

ՄԻՆԻՆԳՐՈՐԸ. s. hiéroglyphe.
ՄԻՆԻՆԳՐՈՐԸՆԿԱՆ. a. hiéroglyphique.

ՄԻՆԻՆԳԱՐԱՂ. s. néocore, ministre d'un temple.

ՄԻՆԻՆԳԱՐԱՂՈՒՔԻՆ. s. fonctions de néocore.

ՄԻՆԻՆԳԻՐԸ. a. sacrilège, qui dépoille les temples.

ՄԻՆԻՆԳԻՐԸՈՒՔԻՆ. s. vol sacrilège.

ՄԻՆԻՆԿԱՅ. V. **ՄԻՆԻՆԳԱՐԱՂ**.

ՄԻՆԻՆԿԱՅԻ. a. de temple, qui appartient à un temple; hiéroglyphique.

ՄԻՆԻՆԿԱՅՈՒՆ. V. **ՄԻՆԻՆԳԱՐԱՂ**.

ՄԻՆԻՆԿՅԻՆ. V. **ՄԻՆԻՆԿԱՅԻ**.

ՄԻՆԻՆՈՒՆ. a. qui construit un temple. [temples.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԱՆ. s. hiéroglyphe.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. lieu où est bâti un temple.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. arrière temple, opistodome. [bijou.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. bracelet, collier, taute, tort; péché.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. a. blâmable; — ըստ. V. **ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ**. [քի.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. V. **ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ**.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ va. blâmer, reprocher, accuser, inculper, incriminer.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. a. blâmable, reprochable.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. } a. qui blâme.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. } a. qui blâme.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. blâme, inculpation, accusation, répré, hension, reproche, imputation.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. V. **ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ**.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. repentir, contrition, peccavi; pénitence; j'ai péché, meâ-culpâ; — ըստ, faire pénitence, avouer son tort, faire ou dire son meâ-culpâ, dire son peccavi.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ s. lettre de repentir.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. V. **ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ**.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. a. peccant; peccable; nuisible, pernicieux.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. tort, offense, violence, malignité.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. V. **ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ**.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. vn. pécher. faire ou commettre un péché, une faute;

pécher, faillir, manquer; va. léser, nuire, faire tort, offenser.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ a. pécheur, coupable.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. action de pécher de commettre une faute.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. V. **ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ**.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. a. coupable.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. culpabilité.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. a. né du péché.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. pécheur, coupable.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. culpabilité.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. mélodie.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. manche, poignée; — զմեկ, emmancher; — ը զմեկ, démancher.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. minér. améthyste.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. a. mou, lâche, flasque; fig. mou, efféminé, langoureux.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. a. mou, lâche, sans énergie.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. vn. mollir, s'amollir, se relâcher, devenir mou;

fig. mollir, s'amollir, se livrer ou se donner à la mollesse, aux délices, vivre dans la mollesse, devenir mou.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. a. qui aime la mollesse, mou, voluptueux.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. s. amour de la mollesse, d'une vie molle.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. va. amollir, ramollir; fig. amollir, rendre efféminé.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. } a. amollissant, ramollissant.

ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ. V. **ՄԻՆԻՆՈՒՆԻ**.

Բեղկիլ. V. **Բեղկանալ.**

Բեղկիչ. a. amollissant, ramollissant.

Բեղկութիւն. s. mollesse; amollissement, relâchement; *մեղկութեամբ*, mollement, langourement.

Բեղկօրէն. adv. mollement.

Բեղմ. a. doux, tempéré, paisible, agréable; — *ou մեղմիվ*. adv. doucement, tout doucement, bellement. [cement.

Բեղմագնաց. a. qui marche dou-

Բեղմազայն. V. **Բեղմ** adv.

Բեղմամբ. adv. longtemps, lentement.

Բեղմախառն. } a. doux, adouci,

Բեղմակիւն. } délicat, tempéré.

Բեղմակիւն. V. **Բեղմ.**

Բեղմանալ. vn. s'adoucir, se calmer, se relâcher, se ralentir.

Բեղմացնել. va. adoucir, tempérer, calmer, mitiger, ralentir, amortir. [adoucisement.

Բեղմացում. s. amortissement,

Բեղմացուցիչ. V. **Բեղմիչ.**

Բեղմիւ. a. qui a une apparence trompeuse, dissimulé, affecté, insinuant, agaçant, patelin; malin, artificieux, perfide; — *բարեպաշտութիւն*, apparence de piété.

Բեղմխառն. s. apparence trompeuse, dissimulation, affectation, agacerie, mine agaçante, manière agaçante, regards agaçants, minauderie, airs penchés, mignardises, air patelin, patelinage; tromperie, artifice; — *աչաց*, œillade.

Բեղմխել. V. **Բեղմեղել.**

Բեղմխութիւն. V. **Բեղմխառն.**

Բեղմեղել. va. dissimuler, feindre, agacer. [doucement.

Բեղմիկ. adv. doucement, tout

Բեղմիչ. a. adoucissant, calmant, lenitif.

Բեղմիւ. } V. **Բեղմ.**

Բեղմութիւն. s. adoucissement, mitigation, ralentissement.

Բեղմօրէն. adv. doucement.

Բեղու. s. zool. abeille; — *ն կը բզզէ*, l'— bourdonne; *գործատէր՝ շարաւոր* —, diligente, industrielle —.

Բեղուաբոյժ. s. apiculteur.

Բեղուաբոյն. s. ruche d'abeilles.

Բեղուաբուծական. a. abeiller.

Բեղուաբուծութիւն. s. apiculture. [miel, apiculteur.

Բեղուագործ. s. qui prépare le

Բեղուագործական. a. abeiller.

Բեղուագործութիւն. s. apiculture.

Բեղուազարդ. a. abeillé.

Բեղուախոս. } s. bot. herbe

Բեղրախոս. } aux abeilles.

Բեղուախումբ. s. essaim.

Բեղուակն. a. qui a des yeux doux, qui a un regard doux.

Բեղուանոց. s. rucher.

Բեղուապահ. V. **Բեղուաբոյժ.**

Բեղուապահութիւն. V. **Բեղուաբուծութիւն.**

Բեղուազան. a. diligent comme une abeille.

Բեղունց. V. **Բեղունոց.**

Բեղունցնել. va. faire pêcher.

Բեղնօրէն. adv. comme des abeilles.

Բեղաբեր. a. qui porte le péché.

Բեղաբարբաւ. a. souillé de péchés. [pervers.

Բեղախորհուրդ. a. méchant,

Բեղաակից. s. complice.

Բեղաակցիլ. vn. être complice.

Բեղակցութիւն. s. complicité.

Բեղապարս. a. coupable.

Բեղապարսութիւն. s. culpabilité.

Մեղասուր. a. qui aime le péché.
Մեղասիրաբիւն. s. amour du péché.

Մեղաւաթ. a. qui expie les péchés, expiatoire.

Մեղր. s. miel.

Մեղրաբր. a. mellifère.

Մեղրաբուլի. a. qui fait couler du miel, qui distille du miel.

Մեղրագործի. va. faire du miel.

Մեղրապոս. s. bot. bonnet turc (sorte de potiron).

Մեղրալից. a. rempli de miel, mielleux.

Մեղրալուսից. s. la lune de miel.

Մեղրախորթի. s. rayon ou gâteau de miel, gaufre.

Մեղրածար. a. qui coule du miel.

Մեղրածորաց. a. qui fait couler du miel; — *աշ*, style mielleux, coulant, agréable.

Մեղրածուծ. s. bot. mélilot.

Մեղրակաթ. a. qui tombe en gouttes de miel. [leux.

Մեղրական. a. de miel, miel-

Մեղրաւամբ. a. qui a le goût de miel, emmiellé, mielleux.

Մեղրաւաւ. V. **Մեղրածար.**

Մեղրամիս. s. mois de miel.

Մեղրամոմ. s. cire.

Մեղրայից. a. de miel.

Մեղրամոյո. a. mielleux, doux comme le miel.

Մեղրաւաւար. s. sucre de miel.

Մեղրապոս. s. bot. pastèque.

Մեղրաթուր. s. hydromel.

Մեղրի. va. emmieller, enduire de miel.

Մեղրոս. a. mielleux.

Մեղրոնի. s. hydromel.

Մեղի. s. péché; faute; — *կեալ*, pécher, commettre un péché; — *իւ մէջ մաւ*, rester dans son péché; *մեղքի խոթիլ*, faire pécher; — *զոթիլ*, pécher, faire, commettre un péché; *թողուլ*

զմեղս, remettre, absoudre les péchés; — *ի մէջ մեղիլ*, mourir dans son péché; *իւ մեղքերը խոստովանիլ*, confesser ses péchés; *ծուլութիւնն իւ սովորական* — *ն է*, la paresse est son péché mignon; *մահուլացի* ou *մահացու սկզբնական ներդրեական վերապահաւ* —, péché mortel, originel, actuel, réservé; *տոթի մահուլացի* —, les sept péchés capitaux.

Մեղիմայ. } vn. avoir pitié,
Մեղիմայ. } s'appitoyer.

Մեղիմայիք. } a. pitoyable, pi-
Մեղիմայու. } teux.

Մեղմար. adv. seulement, tout seul.

Մեղագիր. s. monographie.

Մեղագրաբիւն. s. monogramme.

Մեղագիցիլ. vn. s'armer à la légère.

Մեղախօսիլ. vn. parler tout seul. monologuer.

Մեղախօսութիւն. s. aparté, monologue.

Մեղակաց. a. qui reste seule, solitaire.

Մեղակաց. a. s. qui vit seul, solitaire; solitaire, moine, anachorète. [notone.

Մեղակերպ. a. uniforme, mo-

Մեղակեցիլ. V. **Մեղակաց.**

Մեղակեցութիւն. s. solitude, isolement.

Մեղակութիւն. s. solitude.

Մեղակալ. V. **Մեղամար.**

Մեղամայն. a. monotone. [nie.

Մեղամայնութիւն. s. monotone.

Մեղամար. s. combat singulier, duel; a. qui combat seul à seul, duelliste.

Մեղամարտիլ. V. **Մեղամար.**

Մեղամարտիլ. V. **Մեղամար.**

Մեղամարտիլ. vn. combattre

corps à corps, en combat singulier, se battre en duel.

Մենամարտութիւն. V. **Մենամարտ**. s.

Մենամայ. a. s. monomane.

Մենամայութիւն. s. monomanie.

Մենամայ. vn. rester seul, se retirer, vivre retiré, s'enfoncer dans la solitude, être isolé

Մենամուտ. solo (instrumental).

Մենացուի. } s. mono

Մենացահութիւն. } pole.

Մենացօնարհ. s. privilège.

Մենացօնորհեալ. a. privilégié.

Մենացօնորհութիւն. s. privilège.

Մենացորմ. a. bot. monosperme;

— պտուղ, fruit —. {tude.

Մենատր. a. qui aime la soli-

Մենասան. } s. monastère, cloi-

Մենարան. } tre, couvent.

Մենալանա. s. monopoleur;

régie.

Մենալանառել. va. monopoliser.

Մենալանառութիւն. } s. mo-

Մենալանառութ. } nopole;

régie.

Մենասան. s. monogramme.

Մենասար. s. monade.

Մենասարութիւն. s. monadisme.

Մենասուն. V. **Մենասան**.

Մենարան. s. solitude, retraite.

Մենատր. a. seul, solitaire, iso-

lé; s. qui mène une vie retirée,

solitaire

Մենուտի. a. tout seul

Մենուտութիւն. s. solitude.

Մենուտ. s. monolithe.

Մենդու. s. ichtyol, mendole.

Մեներգ. s. mus. solo (vocal).

Մենքան. s. habit, vêtement.

Մենի. a. seul, tout seul, soli-

taire; — ճաշել, dîner en tête à

tête. [ment.

Մենութիւն. s. solitude, isole-

Մենու. s. solitaire.

Մենոր. s. mentor.

Մեմ. pron. pers. nous.

Մեամեմ. a. mort, décédé, trépassé.

Մեամեմիլ. vn. mourir, cesser

de vivre, décéder, perdre la vie,

la lumière, finir son existence,

expirer ou exhiler le dernier

soupir, rendre l'âme, payer le

tribut à la nature; se mortifier;

Մեամեմիլ մեմ է, il est mourant,

il se meurt.

Մեամեմիլ. a. mort, décédé, tré-

passé, feu, défunt; s. mort, ca-

davre.

Մեամիլ. s. mort. [gique.

Մեամեմիլան. a. nécrolo-

Մեամեմիլանութիւն. s. nécro-

logie. [terrement.

Մեամեմիլ. s. fossoyeur; en-

Մեամեմիլ. s. mortalité.

Մեամեմիլ. a. mort-né.

Մեամեմիլ. a. mortel; — **դեմեմիլ**, paleur

mortelle.

Մեամեմիլ. s. corbillard.

Մեամեմիլանութիւն. s. évocation.

Մեամեմիլանութիւն. s. né-

cromancie.

Մեամեմիլանութիւն. s. nécroman-

cién, nécromant. [mort.

Մեամեմիլ. a. cadavérique, de

Մեամեմիլ. a. qui a un

souffle mortel, mortel.

Մեամեմիլ. s. nécropole, ci-

metière.

Մեամեմիլ. a. semblable à

un mort, à un cadavre, — **դեմեմիլ**,

visage pâle, livide. [aire.

Մեամեմիլ. s. maison mortu-

Մեամեմիլ. s. frais d'enterre-

ments; les effets du défunt.

Մեամեմիլ. a. mort; s. mort,

cadavre.

Մեամեմիլ. spl. (génitif). des

morts; — ou — **օր**, jour —.

Մեամեմիլ. s. mort; mor-

talité; mortification.

Մեռելուհի. sf. la morte.
Մեռելու տուն. s. maison mortuaire.
Մեռելու ձուլ. s. ichtyol. murène.
Մեռելու Վ. Մեռելու.
Մեռելու. s. huile sainte, chrême.
Մեռելու. a. mortel.
Մեռելուցնել. va. faire mourir, mettre à mort, tuer; mortifier.
Մեռելուցում. s. mortification.
Մեռելուցնել. V. **Մեռելուցնել**.
Մեռելու. vn. s'attacher, se consolider.
Մեռելու բան. a. de Mesrob; — *նշանակողք*, les caractères —.
Մեռելու. s. médaille.
Մեռելու ձուլ. s. médaillon.
Մեռելու. s. métal.
Մեռելու բան. s. minéralogiste.
Մեռելու բան. a. métallifère.
Մեռելու գիտություն. s. métallographie.
Մեռելու գործ. s. métallurgiste.
Մեռելու գործակալ. a. métallurgique. [tallurgie.
Մեռելու գործունիք. s. métallurgique.
Մեռելու գործունիք. s. métallurgie.
Մեռելու կալ. a. métallique.
Մեռելու կերպ. a. métalloïde.
Մեռելու կալ. s. mineur.
Մեռելու կալ. s. mines de métaux.
Մեռելու կալ. a. métallique.
Մեռելու առէ. a. fait de métal, de métal.
Մեռելու ցնել. va. métalliser.
Մեռելու ցում. s. métallisation.
Մեռելու կալ. a. métallique.
Մեռելու. a. s. onze.
Մեռելու ցնելու. a. s. onzième.
Մեռելու ցնելու. } a. s. tous
Մեռելու ցնելու. } les onze.
Մեռելու ցնելու. a. de onze jours.
Մեռելու. s. soie; *անկողք* —, soie grège.

Մեռելու գործ. s. fabricant de soierie; a. séricicole.
Մեռելու գործունիք. s. fabrication de la soie; sériciculture.
Մեռելու բան. s. velours de soie. [soie, soyeux.
Մեռելու կալ. a. mêlé de soie.
Մեռելու կալ. a. tressé de soie.
Մեռելու կալ. a. tramé de soie.
Մեռելու կալ. s. marchand de soie, de soierie.
Մեռելու կալ. s. soierie.
Մեռելու կալ. a. soyeux.
Մեռելու կալ. a. de soie, en soie.
Մեռելու կալ. a. de soie; s. soierie.
Մեռելու. V. **Մեռելու**.
Մեռելու բան. s. météorologue.
Մեռելու բան. a. météorologique. [téorologie.
Մեռելու բան. s. météorologie.
Մեռելու կալ. s. météoroscope. [etc.
Մեռելու. etc. V. **Մեռելու**.
Մեռելու. s. mètre.
Մեռելու. a. métrique.
Մեռելու կալ. s. métropolitain.
Մեռելու. a. poss. notre; — *անկողք*, notre maison; — *անկողք*, dans notre maison, chez nous; pron. poss. le nôtre, la nôtre.
Մեռելու կալ. { a. qui est de notre
Մեռելու կալ. { nation, national.
Մեռելու կալ. vn. devenir de notre nation, s'unir à notre nation.
Մեռելու կալ. V. **Մեռելու կալ**.
Մեռելու կալ. a. de notre forme, de notre nature. [la nôtre.
Մեռելու կալ. pron. poss. le nôtre, le nôtre.
Մեռելու կալ. a. de notre matière.
Մեռելու կալ, **Մեռելու կալ**. a. qui est de notre nation, national; qui est de notre nature; — *անկողք*, humanité; — *ք*, nos nationaux; les hommes, le genre humaine.

Մերմոպ. V. **Մերմկերպ.**

Մերք. adv. tantôt..., tantôt, quelquefois, par moments.

Մերձակաց. a. qui repousse, expulsif, répulsif.

Մերձի. va. refuser, repousser, rejeter, réfuter, récuser, rebuter, réprouver, désapprouver, abandonner. [rejetable.

Մերձի. a. refusable, récusable,

Մերձոյ. a. qui repousse, qui rejette, refuseur.

Մերձողակաց. V. **Մերձակաց.**

Մերձուի. vn. être refusé, chassé, réfuté, rejeté.

Մերձու. s. expulsion; refus rebut, improbation, récusation.

Մերձնու s. mérinos (l'étoffe et le mouton).

Մերկ. a. nu; nu, dénudé, découvert; nu, simple, évident; exempt; adv. à nu.

Մերկաբար. adv. à nu, nûment.

Մերկազուի. adv. à découvert, clairement, librement.

Մերկափ. a. zool. gymnoptère.

Մերկախի. a. gymnique.

Մերկառուց. V. **Մերկառու.**

Մերկառար. } s. qui combat

Մերկառարի. } à nu, lutteur, athlète.

Մերկառարառի. s. combat à nu, lutte.

Մերկանալ. vn. quitter ses vêtements, se déshabiller; se dépouiller de; se découvrir, se dévoiler; être découvert.

Մերկանդամ. a. tout nu; adv. à nu, à découvert.

Մերկապագաց. a. dégainé.

Մերկապարանց. a. dont le cou est découvert, nu; nu, évident, découvert; adv. à nu, à découvert, nûment; — **ընել**, mettre à nu, découvrir, dévoiler, révéler; **ստեղծել առջև** — **ըլ**

լալ, être exposé aux yeux de tous.

Մերկառար. a. nu.

Մերկափ. a. dont le sein est nu, les mamelles sont nues, décolleter.

Մերկացի. va. déshabiller; dépouiller, dénuer; mettre à nu, découvrir, dévoiler; **սուրբ պարանի** —, dégainer, tirer l'épée du fourreau. [pernie.

Մերկառու. a. bot. gymnos-

Մերկառուցի. a. qui dépouille.

Մերկի. a. nu, tout nu.

Մերկապարան. } s. gymno-

Մերկապարան. } sophiste.

Մերկաց. a. qui a les pieds nus, nu-pieds.

Մերկառի. s. nudité.

Մերկացի **ի** **Մերկաց.** adv. à nu, tout nu.

Մեր. prép. près, auprès; — **ըլալ**, être près, à la veille de, être sur le point de.

Մերկառու. s. proche parent.

Մերկառու. s. contemporain.

Մերկառու. a. proche, prochain, présent, voisin, adjacent; imminent. [mité, voisinage.

Մերկառու. s. proximi-

Մերկառու. s. point rapproché; — **պերկառու**, périhélie; — **երկրի**, péricée.

Մերկառու. a. s. proche, voisin.

Մերկառու. s. accessit.

Մերկառու. a. proche, prochain, voisin; adjacent, contigu; approximatif; s. prochain; parent, voisin; — **պերկառու**, proche parent; — **ը**, les proches, les parents; — **անկյունիք**, angles adjacents; — **հաշվել**. V. **Մերկառու.**

Մերկառու. } adv. appro-
Մերկառու. } ximative-
ment.

Մերձաւորել. } va. appro-
Մերձաւորեցնել. } cher, rap-
 procher.

Մերձաւորել. vn. s'approcher,
 se rapprocher; être proche pa-
 rent, s'allier, recevoir en mariage.

Մերձաւորութիւն. s. proximi-
 té, voisinage, contiguité; appro-
 ximation; proche parenté, affinité;
 rapprochement charnel, copula-
 tion.

Մերձեցալ. vn. approcher, s'ap-
 procher ou se rapprocher de,
 aborder, accoster; toucher; se
 rapprocher par l'union des sexes,
 avoir commerce avec.

Մերձեցալի. a. accessible, ap-
 prochable.

Մերձեցում. s. action d'appro-
 cher, approche. rapprochement.

Մերձեցնել. va. approcher, rap-
 procher; rapprocher, appliquer.

Մերձում. s. action de s'appro-
 cher, approche, accès, abord.

Մերձումս, ի —. adv. de près.

Մերձաւոր. adv. ce que nous
 pouvons, ce qui dépend de nous,
 de notre mieux.

Մից. s. zool. mite; corruption,
 putréfaction.

Միցամէ. a. mangé par les
 mites, artisonné, pourri.

Միցորի. vn. être mangé par
 les mites, pourrir.

Միք. pron. nous.

Մեքանիկականութիւն. s. la mé-
 canique. [ment.

Մեքանիկաւ. adv. machinale-
 ment.

Մեքանիկ. s. mécanicien.

Մեքանիկական. a. mécani-
 que. [canique.

Մեքանիկականութիւն. s. la mé-
 canique.

Մեքանիկական. s. machiniste,
 mécanicien.

Մեքանիկականութիւն. s. cons-
 truction des machines.

Մեքանիկական. a. machinal; mé-
 canique; — *կերպով.* V. **Մեքե-
 նիկաւ.**

Մեքանիկ. s. machine; fig. ma-
 chine, machination, trame, com-
 plot, intrigue; *շողշողով* —, ma-
 chine à vapeur. [lement.

Մեքանիկաւ. adv. machina-

Մեքանիկականութիւն. V. **Մե-
 քանիկականութիւն.**

Մեքանիկ. va. machiner, com-
 ploter, cabaler, ourdir, tramer.

Մեքանիկականութիւն. V. **Մեքե-
 նիկականութիւն.** [յութաւ.

Մեքանիկական. V. **Մեքե-
 նիկական.**

Մեքանիկականութիւն. s. fabri-
 cation de machines.

Մեքանիկական. adv. machinale-
 ment; mécaniquement.

Մեքանիկական. s. galerie des
 machines.

Մեքանիկական. s. machiniste, mé-
 canicien; *գլխաւոր առաջին* —,
 mécanicien en chef.

Մեքանիկական. a. mécanique; —
շողշող, intrigues.

Մեքանիկական. V. **Մեքե-
 նիկական.**

Մեքանիկականութիւն. s. machi-
 nation, invention, ruse, finesse.

Մեքանիկական. V. *կարգաւ.*

Մեքանիկական. a. semblable à
 nous, comme nous, à notre guise
 ou façon.

Մեքանիկական. V. **Մեքե-
 նիկական.**

Մեքանիկական. va. presser, exprimer,
 extraire, verser; filtrer; distiller.

Մեքանիկական. vn. se filtrer, s'infiltrer.

Մեքանիկական. a. filtrant; distillateur; —
գործի, filtre.

Մեքանիկական. s. mosquée.

Մեքանիկական. a. anat. choroïdien.

Մեքանիկական. s. anat. choroïde.

Մեքանիկական. V. **Մեքե-
 նիկական.**

Մեքանիկական. s. filtre.

Մեքանիկական. V. **Մեքե-
 նիկական.**

Մեքանիկական. V. **Մեքե-
 նիկական.**

Մզով. s. filtration, infiltration; distillation. [épais - .

Մեզ. s. brouillard; *Մանթ* - ,

Մեզ. s. urine, pipi; — *կենդանի* — *բաց*, pissat.

Մեզմուզ. s. a. diurétique.

Մեքս. etc. V. **Մեքս.** etc.

Մեք. V. **Մեք.**

Մեկ. V. **Մեկ.** *ամէն* — , à chaque, pour chaque; — *ը*, quelqu'un; — *հասակ*, unique; — *մարդ*, un homme; — *ուրեքուրեք*, j'ai dit à quelqu'un; — *ուրեքուրեք*, de la part de quelqu'un; — *էն*, de quelqu'un; de suite.

Մեկի. adv. à part, de côté; — *դնի* *թողու* — , mettre, laisser de côté

Մեկգետ. V. **Մեք.**

Մեկեքի. adv. de suite, sur-le-champ, tout d'un coup.

Մեկի. a. seul; — — , un à un, un par un.

Մեկիզ. V. **Մեկի.**

Մեկիզի. a. unique.

Մեկիզի. vn. s'unir.

Մե. a. chaque, un, unique; seul; adv. seulement; — *մի*, chaque, chacun.

Մե. s. le milieu, le dedans, sein, cœur; *ի* — ou *իմիջ*, au milieu de, parmi, entre, dans; — *գիշեր* ou *մէջգիշեր*, le milieu de la nuit, minuit; — *էն* — , par le milieu; — *ը մտնալ*, s'interposer, intervenir; *ի-բերել*, produire, exposer, citer.

Մեքիզ. V. **Մեք** *գիշեր*.

Մեքիզ. s. ceinture.

Մեքիզի. s. centre.

Մեքիզ. s. milieu; — *հալալ*, se montrer, se révéler; — *հանալ*, révéler; — *բերել*, créer, former.

Մեքիզի. adv. du milieu; — *զերգիւ* anéantir, détruire.

Մեքի. s. reins, lombes, taille; *միջիւ* — *ը*, jusqu'aux reins, jusqu'à la taille; — *ը հոտիւ*, éreinter; — *ը հոտի կապիւ*, porter une ceinture sur les reins.

Մեքիզ. s. le milieu du jour, l'heure de midi, le midi; a. de midi.

Մե. s. mouvement d'une balance qui penche d'un côté ou de l'autre; axe, pivot ou languette d'une balance; poids, peseur; fig. penchant, inclination, tendance; a. porté, enclin à; ondoyant, flottant

Մեքի. } V. **Մեքի.**

Մե. a. un, une.

Մեքի. a. obscur, sombre.

Մեքի. vn. s'obscurcir, se rembrunir; *այնքալը մեքի* — , mes yeux commençaient à s'obscurcir. [ment.

Մեքի. s. obscurcir.

Մեքի. a. de couleur sombre, sombre, foncé.

Մեքի. a. sombre, rembruni, obscur. [ment.

Մեքի. s. obscurcir.

Մեքի. a. obscur, qui a un langage obscur.

Մեքի. a. sombre.

Մեքի. vn. s'obscurcir, s'éclipser, se rembrunir, s'assombrir.

Մեքի. V. **Մեքի.**

Մեքի. a. sombre; — *պուրակ*, *ծառք* sombre bois, arbres.

Մեքի. a. sombre et ombrageux.

Մեքի. a. noir, sale; s. V. **Մեքի.**

Մեքի. s. obscurité.

Մեքի. s. néphélon.

Մեքի. va. obscurcir, offusquer, éclipser.

Մեքի. a. qui obscurcit.

Մեքի. s. amas, accumulation,

ntassement; stock; provision,
archandise; ordure, saleté.

abrunqþG. s. magasinage.

brunð. s. tas, amas.

abrawdaj. a. amassé, entassé, cumulé.

phrauſing. s **entrepôt, dock.**

Քերտուցագիրն.Վ.Մ քերտուցիրն.

phrht. va. amasser, accumuler, entasser, emmagasiner.

pt. 4. s. accumulateur.

phnol. s. accumulation, en-
sissement.

phrf. V. Upr.

popli. a obscur, sombre; obscur, en clair. peu intelligible: obs-

11. deu continu: - A

menyerupai air.

72, mener une vie obscure
effrayant. a. forcé.

ԲԻՆԱԿՅԱՆ. Վ. ԽՈՐԵ.
ԲԻՆԱԿՅԱՆ. Վ. ԽՈՐԵ.

բնաձուլ. V. Շրջագիր.
 բնիլ. } V. Մթնհալ.
 զնկալ.

объем V. Иначе

ԲՈՑԱՊ. Վ. ԱՊՔԱՆՈՒՂՔ ԵՒ
ԿՈՋԱՄԱՐՈՒՄ.

բնություն. s. atmosphere.
 բնություն. (a. atmosphé.

rique.

բնութագրում.

puuppu. s. obscure.

obsq. s zool. cousin, mousliqu

စစ်ကောင်စီ

44. 11 11 11

ព័ត៌មាន

Տիգ. }
Սկսական. } V. Մժեղար-

ժողովականցանց. ԳԳԿ.

h. a. un; adv. primo, premi-
rement; — un —, — *un* *un*

25, un à un, pièce à pièce, en
détail; *shunqti hsh*, rassembler

ce que... pas? — *qu'est-ce*, de
peur que; — *ne... jamais*, point,
point du tout; — *ne... non*.

PROPOSÉ. a. qui est d'accord, d'intelligence, unanime; qui s'ac-

corde avec, concordant, conforme, analogue, identique: s. V.

Unanimité; adv. d'accord, unanimement; de concert: —

խորհրդով համաձայնեցինք, զ'ան
սորի մասով։

accord ou aveu, de l'aveu général, de l'aveu de tout le monde:

Urbien. s. qui vit en communauté cénobite religieux.

communauté, cenobite, religieux,
moine.

8. membre du même couvent, de la même communauté

Thrombocytopenia. a. qui trouble l'un des éléments du sang

Միաբանիկ. sf. religieuse.
Միաբար. adv. uniquement.
Միաբարբառ. a. qui est de la même langue; qui rend le même son; adv. tout d'une seule voix, d'une commune voix, tout d'une voix, d'une voix unanime, unanimement.
Միաբարոյ. a. du même caractère, du même naturel.
Միաբրուց. adv. d'une seule voix, unanimement. [lédone.
Միաբլթակ. a. bot. monocoty-
Միաբուց. a. de même nature, consubstantiel; qui a une seule tige.
Միազլիկ. a. qui n'a qu'une seule tête, monocéphalien.
Միազլուիւ. a. monocéphale.
Միազոյ. a. qui n'a qu'une seule substance; unique dans son espèce, unique, seul.
Միազոյն. a. d'une seule couleur, monochrome; d'une couleur uniforme, qui est de la même couleur.
Միազործ. s. coopérateur; adv. en travaillant ensemble.
Միազումբար. V. Համազումբար.
Միազունց. V. Համազունց.
Միազուան. s. a. unitaire.
Միադէմ. } a. qui n'a qu'une
Միադիմի. } personne, une forme, une seule espèce, uniforme, simple; — բայ, verbe unipersonnel.
Միադասիկն. a. d'un étage.
Միազգի. V. Համազգի.
Միազոյգ. a. apparié, assorti, égal.
Միազոր. V. Համազոր.
Միաբեր. a. d'une feuille; bot. monopétale.
Միափի. a. monoptère.
Միափի. V. Համափի.
Միամեամանկ. adv. du même temps, en même temps.

Միամոզով. V. Համազումբար.
Միալեզու. a. qui parle la même langue.
Միալուծ. V. Միալար.
Միալաւն. a. tempéré.
Միալաւնել. va. tempérer.
Միալաւնութիւն. s. tempérance
Միալսն. } a. qui a la
Միալսարհուրդ. } même pensée, le même dessein, qui est du même avis, unanime.
Միալսումբ. V. Համազումբ.
Միալսուն. adv. en foule, ensemble, en masse.
Միամայ. a. in-folio.
Միածին. a. engendré seul, unique; — որդի, fils unique.
Միածնութիւն. s. qualité de ce qui est unique.
Միակ. a. seul, unique.
Միակամ. V. Համակամ.
Միակամեայ. s. monothélites.
Միակամութիւն. V. Համակամութիւն.
Միական. a. seul, unique,
Միականի. a. qui n'a qu'un seul œil, borgne; monocle.
Միակեաց. a. qui demeure ensemble; V. Միայնակեաց,
Միակեղիւ. a. qui a une seule écorce. [tone.
Միակերպ. a. uniforme, mono
Միակերպութիւն. s. uniformité; monotonie.
Միակեցութիւն. V. Միայնակեցութիւն.
Միակիւն. a. seul; V. Միակեցի.
Միակից. a. uni, qui se joint ensemble (sourcils),
Միակից. s. monogame.
Միակնց. s. monocle.
Միակնութիւն. s. monogamie.
Միակօին. a. du même poids, qui est en équilibre. [côté.
Միակողմանի. adv. d'une seul

Միակտոր. { a. fait d'une seule

Միակտուր. { pièce, en un bloc.

Միակրօն. a. de même religion, coreligionnaire,

Միակրօնաբիւ. s. action de professer la même religion; unité de religion.

Միահաղթ. adv. en tout, tous à la fois, ensemble, tout ensemble, en masse, collectivement, entièrement, tout d'une fois, d'un seul coup.

Միահմ. a. uni, inséparable.

Միահմար. s. vote, suffrage; a. égal, semblable.

Միահման. adv. collectivement, tout ensemble, tous à la fois; en tout: en foule, en masse.

Միահայր. V. Համահայր.

Միահաւտ. s. plaisanterie

Միահաւտ. adv. d'une seule voix.

Միահատ. a. en un volume.

Միահար. a. uni, plan.

Միահաւան. a. unanime; adv. unanimement.

Միահաւան. a. qui a la même

Միահեծան. a. absolu, monarchique; — *իշխան*, seul maître, maître absolu, monarque; — *իշխանութիւն*, pouvoir absolu, monarchie.

Միահե. V. Միայն.

Միահնչիւ. a. d'une seule prononciation; d'un seul son, monotone.

Միահոմի. V. Միանալ.

Միահոյ. adv. tout ensemble, en foule, en masse.

Միանայ. adv. d'une commune voix. unanimement; — *հաւանութեամբ*, à l'unanimité.

Միանայնի. V. Չայնակից բլլալ.

Միանայնութիւ. V. Չայնակի.

Միանան. } a. manchot.

Միանանցի. }

Միանալ. a. uniforme.

Միանալիւ. s. uniformité.

Միանի. adv. à un cheval, avec un seul cheval.

Միանոյ. V. Միանալով.

Միանուիլ. va. unir, fusionner.

Միադի. s. monocorde.

Միանիւ. a. qui n'a qu'un fronc (arbre).

Միանայր. V. Միանոր.

Միանայ. a. d'un an, annuel.

Միանա. a. simple, ingénu, naïf, sincère; simple, bon, bonhomme, naïs; fidèle, attaché, loyal, dévoué; — *մարդ մը*, un bonhomme. [mie.]

Միանաւանութիւ. s. monoga-

Միանահայ. a. d'un mois.

Միանաւոր. adv. sincèrement, naïvement; ingénument, bonnement, naïvement, sans réflexion.

Միանակամ. V. Միանալ.

Միանայնիլ. va. rassurer, tranquilliser.

Միանիլ. vn. être sincère; consentir; croire, être rassuré; s'attacher, servir avec fidélité.

Միանալիւ. s. sincérité, simplicité, naïveté, ingénuité; fidélité, bonne foi, loyauté; simplicité, naïserie, bonhomie; *անհրաժեշտ* —, bonne foi; — *արտի*, simplicité de cœur; — *թեմա*. V.

Միանաւոր.

Միանոր. a. unique; s. fils ou fille unique; *դուստր* —, fille unique. [ce qui est unique.]

Միանորութիւ. s. qualité de

Միանայն. a. monorime.

Միայն. a. uni, joint, annexe, contigu, attaché, enchaîné, continu, continuuel; immédiat; adv. de suite, tout d'un coup, ensemble.

Միայնութիւ. s. suite, continuation, continuité, contiguïté, enchaînement.

Միայն. a. seul, unique; seul, solitaire, abandonné; adv. seulement; uniquement; — *դե*, — *թե*, si ce n'est que, pourvu que, à condition que, à moins que; — *միայնակ*, seul à seul, tout seul, en tête à tête; *մի* —, unique; *ոչ* —, non-seulement.

Միայնագործ. a. qui agit seul.
Միայնակ. a. seul, unique; adv. tout seul. [ermite.

Միայնակեաց. s. solitaire, moine,

Միայնակեցական. a. monacal.

Միայնակեցանց. s. monastère, cloître.

Միայնակեցութիւն. s. vie solitaire ou monastique, monachisme.

Միայնակութիւն. s. solitude.

Միայնամարտիկ. V. **Մեկամարտիկ**. [անամարտիկ.

Միայնամարտութիւն. V. **Մեկամարտութիւն**.

Միայնակ. V. **Մեկակ**.

Միայնակ. } s. solitude, mo-

Միայնակաց. } nastère, * ermi-

Միայնակ. } tage.

Միայնակ. V. **Միայնակեաց**.

Միայնակական. a. seul, solitaire.

Միայնակութիւն. s. solitude, vie solitaire, isolement; V. **Միայնակեցութիւն**.

Միայնակ. } adv. tout seul;

Միայնակ. } *միայն* —, tout seul, en tête à tête.

Միայնակութիւն. s. solitude, retraite, isolement.

Միայնակի. sf. religieuse, nonne.

Միայն. a. qui n'a qu'un mari, monogame.

Միայն. a. uni.

Միանալ. vn. s'unir, se joindre, s'incorporer, s'identifier.

Միանգամ. adv. une fois, une seule fois; — *ընդ միշտ*, une fois pour toutes.

Միանգամայն. adv. à la fois, en même temps, tout ensemble, en général, tout d'une fois, conjointement.

Միանձն. s. moine, religieux, solitaire, ermite; a. seul, unique.

Միանձնական. a. solitaire, monacal, monastique; unitaire

Միանձնակ. vn. se retirer, vivre dans la solitude; embrasser la vie monastique, devenir moine.

Միանձնաց. V. **Միայնակաց**.

Միանձնակութիւն. s. vie monastique, monachisme: solitude.

Միանձնակի. V. **Միայնակի**.

Միանման. a. égal, uniforme.

Միանման. a. du même signe

Միանգամ. adv. une fois, pour une fois; s. solo, à l'unisson.

Միանուն. V. **Համանուն**, qui a un seul nom; homonyme.

Միառարար } s. le premier

Միառարարի } jour de la semaine, dimanche.

Միառար. a. continu.

Միառար. a. unanime.

Միառարակ. V. **Միայնակ**.

Միայնակ. a. d'une égale mesure, égal, conforme.

Միակայ. a. monoculaire.

Միակայնակ. a. formé d'un seul bloc, d'un seul morceau, massif; — *ծով*, mer unie.

Միապաշտօն. a. adoré par le même culte.

Միապաշտօն. a. bot. monopétalanthé, monoclamidé; zool. univalve, monoconque.

Միապաշտ. V. **Համապաշտ**.

Միապարեզոս. a. qui n'est vêtu que d'une seule tunique.

Միապետ. s. monarque

Միապետական. a. monarchique; s. monarchiste.

Միապետիկ. vn. régner seul, être monarque.

Միակերպից s. monarchie;
բացարձակ — absolue.

Միպես adv. pareillement, éga-
 lement, de la même manière.

Միքանց adv. unissant les efforts.

Միսահման a. qui a la même
 définition, les mêmes limites.

Միսայրի a. à un tranchant.

Միսերայրից s. nongénisme.

Միսից adv. ensemble.

Միսիք a. unanime.

Միսից } a. qui a une co-
Միսիցի } lonne.

Միսմբակ a. solipède.

Միսմար adv. tout ensemble.

Միսմակ a. consubstantiel;
 familial, unanime, social; uni;
 unique. [tantialité.

Միսմակայրից s. consubs-

Միսմարից s. union.

Միսմուկ a. nourri, élevé
 ensemble.

Միսուկ a. qui n'a qu'une
 branche (candélabre).

Միսուածից a. s. mono-
 théiste. [théisme.

Միսուածայրից s. mono-

Միսուցի a. qui n'a qu'une
 seule mamelle; Amazone.

Միսվանկ a. gram. monosyllabe.

Միսվանկայրից a. monosylla-
 bique.

Միսարած adv. également é-
 tendu, répandu partout.

Միսար a. massif, homogène.

Միսարայրից s. combinai-
 son, union, homogénéité.

Միսեկ V. **Միսից**.

Միսեակ a. d'une seule es-
 pèce, uniforme, égal.

Միսերի a. bot. monophyle.

Միսմարից s. habitation
 dans la même maison, cohabi-
 tation. [famille.

Միսմար a. qui est de la même

Միսան a. d'une ligne.

Միսան a. qui demeure dans
 la même maison.

Միսար s. uniteur.

Միսարած a. d'un acte.

Միսեկ V. **Միսարի**.

Միսեկի V. **Միսարի**.

Միսեկ V. **Միսարի**.

Միսեկ V. **Միսարի**.

Միսեկ a. uni, joint; un, seul,
 unique, singulier; égal, pareil;
 s, unité.

Միսեկ a. singulier.

Միսեկայրից s. uni-
 té, union.

Միսարի va. unir, réunir,
 joindre; attacher, lier, identifier,
 incorporer, accoupler.

Միսարայրից s. union, réu-
 nion, jonction, conjonction, ad-
 hésion, assemblage, combinai-
 son, incorporation; commerce
 charnel.

Միսարի vn. s'unir, se ré-
 unir, se joindre, adhérer.

Միսեկ a. d'un volet.

Միսեկ a. bot. monosépale.

Միսար a. qui prêche la
 même chose, qui prêche ensemble.

Միսար a. mêlé, couvert

Միսար de brouillards,
 nébuleux.

Միսար a. d'une classe.

Միսար s. zool. licorne.

Միսար a. monochrome.

Միսար a. méd. qui est
 sujet à l'ischurie; s. V. **Միսար**

Միսար vn. méd. souf-
 frir d'une ischurie.

Միսար s. méd.

Միսար } ischurie,
 rétention d'urine.

Միսար a. urinal, urieux.

Միսար s. pot de chambre;
 anat. vessie.

Միսար V. **Միսար**.

Միգանգ. V. **Միգաման.**
Միգանգ. s. urètre; *զիբին* —, anaspadias; *սասթին* —, hypopadias.
Միգանգ. s. pèse-urines.
Միգանգ. s. pissoir, uri-
Միգանգ. } noir.
Միգանգ. }
Միգանգ. s. pisseur.
Միգանգ. s. pot de chambre.
Միգանգ. s. anat. vessie.
Միգանգ. s. uroscopie
Միգանգ. vn. uriner, pisser, lâ-
 cher de l'eau, faire pipi; —
սասթին, pissoter.
Միգանգ. s. anat. méat uri-
 naire, urètre.
Միգանգ. a. diurétique.
Միգանգ. s. anat. chorion.
Միգանգ. s. pisseur.
Միգանգ. s. anat. urètre, verge.
Միգանգ. s. anat. voie urinaire.
Միգանգ. s. pissement.
Միգանգ. V. **Միգանգ.**
Միգանգ. adv. est-ce que? est-ce
 donc que? est-il possible?
Միգանգ. s. mitre.
Միգանգ. s. milliard.
Միգանգ. } a. milliardaire.
Միգանգ. }
Միգանգ. V. **Միգանգ.**
Միգանգ. s. million.
Միգանգ. a. d'un million.
Միգանգ. a. millionnaire.
Միգանգ. a. millionnaire;
 — *մարդիկ*, des millions d'hommes.
Միգանգ. s. millionième.
Միգանգ. s. boue, fange.
Միգանգ. s. minér. mica.
Միգանգ. s. minér. mi-
 caschiste.
Միգանգ. s. zool. microbe.
Միգանգ. a. plein, rempli
 de microbes.
Միգանգ. s. priva-
 tion, usurpation mutuelle.

Միգանգ. l'un à l'autre, les
 uns aux autres; *զիստի* —, s'en-
 tretenir. [réciproquement.
Միգանգ. a. qui s'aime
Միգանգ. } adv. exclusi-
Միգանգ. } vement.
Միգանգ. s. mime, bouffon, far-
 ceur, comique.
Միգանգ. a. mimique.
Միգանգ. s. mimie, bouf-
 fonnerie, momerie.
Միգանգ. a. seul.
Միգանգ. s. solitude.
Միգանգ. adv. tout seul; a.
 solitaire.
Միգանգ. s. port de mer.
Միգանգ. s. commandant, ca-
 pitaine de port.
Միգանգ. a. un seul, unique.
Միգանգ. a. tout seul, solitaire.
Միգանգ. a. mignon.
Միգանգ. s. mineur, cordelier.
Միգանգ. prép. adv. jusque, jusqu'à;
 lorsque, quand; pendant que,
 tandis que; jusqu'à ce que; tant
 que; — *այս — այն*, sur ces en-
 trefaites, en attendant, dans l'in-
 tervalle; — ou — *զի*, de sorte
 que, de manière à.
Միգանգ. adv. lorsque, quand,
 pendant que; — *սակալին*, pen-
 dant que.
Միգանգ. prép. adv. jusque, jus-
 qu'à, jusqu'à ce que, en atten-
 dant que; — *ցայժմ*, jusqu'à pré-
 sent; — *ե՞բար*, jusqu'à quand? —
ցայս վայր, jusqu'ici; — *ցայն*
վայր, jusque-là; — *ս՛կի*, jusqu'où?
Միգանգ. adv. avant que, avant de.
Միգանգ. adv. toujours, en tout
 temps, à tout moment, à jamais,
 pour jamais; *սրբես* —, à l'or-
 dinaire, comme à l'ordinaire,
 comme toujours.
Միգանգ. s. qui n'a qu'un seul
 pied, monopode.

Խորձի. a. s. qui n'a qu'un seul testicule, monorchide.

Խուրիսեակամ. s. monadiste; unioniste. [disme.

Խուրիսեակամութիւն. s. monadisme. **Խուրիւն.** s. unité; union; monade.

Խուցկեմի. a. qui n'a qu'une oreille; monant

Խոտքեկ. a. éreinté, abattu; — **ըլլալ.** s'éreinter.

Խոտքեկել. va. éreinter, abattre.

Խոտքիմ. s. interligne, ligne de milieu.

Խոտքիտիւր. s. minuit.

Խոտքեկ. s. incident.

Խոտքիւր. a. interposée.

Խոտքակայն. } a. interna-

Խոտքակայնական. } tional.

Խոտքակայնութիւն. s. internationalisme.

Խոտքեմ. s. jupe.

Խոտքեմիկ. s. jupon.

Խոտմիւր. s. qui a passé le bel âge, qui n'est plus jeune, d'un certain âge.

Խոտկ. a. moyen, médiocre; — **կարգաւորեալ տէր մարդ,** homme médiocre; — **վկայագիր,** passable.

Խոտկանայն. s. mus. mezzo-soprano.

Խոտկայնիւն. a. médiocre, d'une condition médiocre. [point

Խոտկեմ. s. centre; gram. un

Խոտկող. s. anat. les côtes.

Խոտկար. a. courbé.

Խոտկարեմ. s. bourgeoisie.

Խոտկութիւն. s. médiocrité

Խոտկութիւն. s. le milieu de la poitrine, sein.

Խոտկութիւն. va. couper par le milieu; — **ըլլալ,** être coupé par le milieu.

Խոտկանայն. a. d'une taille moyenne; qui est entre deux âges, de moyen âge.

Խոտկանայն. s. géol. miocène.

Միջմիջեմ. s. vallée, vallée.

Միջմիջ. s. mus. médium.

Միջմիջ. s. le doigt du milieu, médius.

Միջմիջութիւն. vn. s'introduire dans la foule.

Միջմիջութիւն. a. entré, introduit, entreprenant, aventureux; — **ըլլալ,** entrer, s'introduire, se fourrer, s'enfoncer, s'avancer; s'ingérer, se mêler de, s'immiscer; entreprendre, mettre la main sur, s'occuper de tout, fourrer son nez partout; pénétrer, s'approfondir.

Միջմիջութիւն. vn. entrer dans, s'introduire; se mêler. intervenir. [լալ.

Միջմիջութիւն. V. **Միջմիջութիւն.** s. intervention.

Միջմիջութիւն. a. anat. lombaire.

Միջմիջութիւն. a. intermédiaire, interposé.

Միջմիջութիւն. V. **Միջմիջութիւն.**

Միջմիջութիւն. a. moyen, intermédiaire; s. milieu, centre, terme moyen. [intervalle.

Միջմիջութիւն. s. milieu, centre,

Միջմիջ. s. insecte.

Միջմիջութիւն. s. entomologiste.

Միջմիջութիւն. a. entomologique. [mologie.

Միջմիջութիւն. s. ento-

Միջմիջութիւն. a. zool. insectivore.

Միջմիջութիւն. a. insecticide.

Միջմիջութիւն. s. interruption.

Միջմիջութիւն. s. gram. interjection.

Միջմիջութիւն. s. path. mal de rein.

Միջմիջութիւն. a. méditerranéen;

— ou — **ճով,** la Méditerranée.

Միջմիջութիւն. a. méditerranéen;

— **ճ.** s. l'Asie Mineure, Anatolie.

Միջմիջ. prép. entre, parmi.

Միջմիջութիւն. } a. mésenté-

Միջմիջութիւն. } rique.

Միջնորոշում s. méd. mésentérie.

Միջնորոշ s. anat. mésentère.

Միջին a. qui est au milieu; mitoyen; intermédiaire; moyen, médiocre; — *ս* s. la mi-earème; arith. les moyens. [կամ.]

Միջնորոշում V. **Միջնորոշ**.

Միջնորոշ s. citadelle.

Միջնորոշ s. le moyen âge.

Միջնորոշում a. du moyen âge, moyenâgeux. [tin.]

Միջնորոշում s. anat. médias.

Միջնորոշում V. **Միջնորոշ**.

Միջնորոշում s. la pleine lune.

Միջնորոշում s. habit double de pourpre.

Միջնորոշ a. secondaire; — *ս*, la bourgeoisie.

Միջնորոշ s. entremets.

Միջնորոշ s. second étage.

Միջնորոշ s. moyen.

Միջնորոշ s. le centre, l'intérieur d'un pays.

Միջնորոշում s. mur de séparation, rempart.

Միջնորոշում s. courtier.

Միջնորոշում s. courtage.

Միջնորոշ V. **Միջնորոշ**.

Միջնորոշ s. entr'acte.

Միջնորոշ s. cité.

Միջնորոշ } s. archit. clef

Միջնորոշ } de voûte.

Միջնորոշ s. médium.

Միջնորոշ s. médiateur; intermédiaire; entremetteur; négociateur; — *վաճառաց*, courtier, censal; — *լուս* V. **Միջնորոշ**.

Միջնորոշ va. être médiateur, intercéder, intervenir, s'entremettre, s'interposer, négocier.

Միջնորոշում s. médiation, interposition, intervention, négociation, entremise; — *վաճառաց*, courtage; *էր* — *թիւր*, par

votre médiation ou entremise.

Միջնորոշում } s. courtage.

Միջնորոշ } s. courtage.

Միջնորոշ s. mur mitoyen, cloison.

Միջնորոշ s. milieu, espace, intervalle, interstice; peint. air; moyen; mesure; *էր* — *ս*, par quel moyen? — *ս* *գործ*, liou-ver un moment, un moyen.

Միջնորոշ s. moelle, cœur; — *ս* *գործ*, mie de pain; — *ս* *գործ*, la jaune d'œuf.

Միջնորոշ s. midi.

Միջնորոշ } s. le milieu du jour,

Միջնորոշ } midi; le midi, le sud; méridien; a. de midi; qui est au sud, méridional; moitié, demi; — *էր*, fièvre intermittente.

Միջնորոշում a. de midi; — ou — *էր* *գործ* s. méridien; — *գործ*, méridienne.

Միջնորոշ s. chair; viande; — *ս* *գործ* *գործ*, chair humaine; — *էր* *գործ*, venaison; — *ս* *գործ*, pulpe; — *ս* *գործ*, engraisser.

Միջնորոշում s. missionnaire.

Միջնորոշում a. de missionnaire.

Միջնորոշ adv. tout seul.

Միջնորոշում s. mysticisme, mysticité.

Միջնորոշում a. mystique.

Միջնորոշում } V **Միջնորոշ**

Միջնորոշում } s. *գործ*

Միջնորոշ s. esprit, intelligence; pensée, intention, dessein, projet, idée, opinion, avis; raison; maxime; sens, signification; — *գործ*, mettre, faire ou prêter attention à, appliquer son esprit à, s'appliquer, s'adonner, vaquer à; *ս* *գործ* *գործ*, se mettre dans l'esprit, se mettre en tête, prendre une résolution, une décision

ou son parti, se décider, se déterminer, se proposer de, proposer, songer à; — զը դարձ էր il était résolu; խելքը միտքը կորսնցնել, perdre l'esprit, la raison, la tête, tomber en frénésie; մտքէն ելլալ, passer de la tête, échapper à la mémoire, oublier; խելքը միտքը վրան բերել, դալ reprendre ses sens, l'usage de ses sens, revenir à soi, à son bon sens, rentrer en soi-même, se réveiller; հասնուլ, comprendre, concevoir, saisir, juger, pénétrer; մէկուն միտքը դնել, mettre dans l'esprit, inspirer, suggérer; միտքը փոխել, changer d'avis, se raviser; գէշ մտքի առնել, prendre en mauvaise part; բարի մտքի առնել, prendre en bonne part; միտքը գերել, captiver l'esprit; մէկուն միտքը գալ, venir dans l'esprit, dans la pensée de qn., avoir l'idée; մտքէն ըսել, dire en soi-même; մտքէն կ'ըսէի, je disais en moi-même: միեւնոյն նոյն մտքէ ըլլալ, être du même avis; շատ անգամներ միտքս դրի, je fus plus d'une fois tenté, j'ai eu plus d'une fois l'idée de; մտքէն կը խորհէր կը մտածէր, elle pensait, en elle-même; միտքն կ'ընալ, penser, se rappeler, concevoir; բարդաւաճել կրթել միտքը, cultiver, former l'esprit; սրտի մըտօք, de tout son cœur; ուղիւ մտօք, de bonne foi; պարզ մտօք, par le bon sens, sans ruse; հասարակաց միտք, le bon sens; մարդկերէն միտք, la raison humaine; մտքէն ելալ, cela m'a passé de la tête, m'a échappé, je l'ai oublié; մտքէ չհանել, ne pas oublier; միտքը բերել, se rappeler, se souvenir; միտքը

չգալ, ne pas se rappeler; միտքի պահել, retenir; աղարակորով խորախորհուրդ հաստատուն ou անպաղտղէ լուսաւորեալ ընդարձակ Թափանցող սուր վահմէ սկար ցրուեալ շփոթ Թեթեւ եղանակն անարդարաւոր արգասաւոր հնարագիւտ —, esprit juste, profond, ferme ou solide, éclairé, vaste ou étendu, pénétrant, perçant, élevé, faible, distrait ou dissipé, embrouillé, léger, vif, stérile, fécond, inventif. [bon cœur.

Միտադոյն. adv. volontiers, de Գիտալ. a. tendant, enclin, porté à; — էր հընթեան, il penchait au judaïsme.

Միտիլ. va. pencher, incliner.

Միտիլ. vn. pencher, incliner, avoir de l'inclination, du penchant, être porté ou enclin à.

Միտաքից. } s. penchant, tend
Միտաւ. } dance, inclination, propension, disposition.

Միտ. V. Միտ.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միտ. V. Միտ. [frais.

Միքրոպատմ. s. microbiologiste.
Միքրոպատմագիտ. s. microbiologie.

Միքրոպոյից. a. microbique.
Միքրոպոյից. } a. s. micro-
Միքրոպատմագիտ. } bicide.

Միօրեայ. a. d'un seul jour, éphémère; adv. un seul jour; — **գեղ.** beauté d'un jour.

Միօրինակ a. uniforme, égal, indifférent; monotone; adv. uniformément, également; — **ձև.** uniformité.

Միօրինակաբար adv. uniforme.

Միօրինակութիւն. s. uniformité; monotonie.

Մլաղաց. s. meunier.

Մլուռի. vn. miauler; **կառուռ կը մլառէ,** le chat miaule.

Մլուռիւն. s. miaulement.

Մլմխի. va. frotter, gratter le visage.

Մուռի. s. zool. punaise.

Մխայ. vn. fumer.

Մխախան. V. **մխախան.**

Մխել. va. enfoncer, faire entrer, ficher; tremper; fumer.

Մխիբար. a. consolant; s. consolateur; consolation.

Մխիբարակ. a. consolant, soulageant, adoucissant.

Մխիբարակից բլլալ. vn. se consoler mutuellement.

Մխիբարացի. V. **Մխիբարութիւն.** [solateur.

Մխիբարար a. consolant, con-

Մխիբարի va. consoler.

Մխիբարիչ. } s. consolateur.

Մխիբարոյ. }

Մխիբարութիւն. s. consolation, baume; **ողորմ** —, triste consolation.

Մխիբարոյի. vn. se consoler, recevoir des consolations.

Մխի. V. **Մխուռի.**

Մխմխու. a. pénétrant.

Մխուռ. a. fumeux.

Մխուռմ. a. enfumé.

Մխաց. s. action de plonger; piston.

Մխացափող. s. barillet.

Մխուռի. vn. s'enfoncer, se plonger; s'introduire.

Մխուռ. s. trempe.

Մխուռ. V. **Մխի.**

Մխռի. va. enfoncer, plonger, tremper. [ger, tremper.

Մխռի. vn. s'enfoncer, se plon-

Մոգնագործութիւն. V. **Մոգնագործութիւն.**

Մոգնեայ. a. impur, lascif, libertin, luxurieux.

Մոգնեութիւն. s. impureté, lasciveté, luxure, inceste.

Միւռ. s. anat. psoas.

Մկանապս. s. méd. psolite, psollis.

Մկանագ. spl. anat. muscles.

Մկալ. vn. railler, se moquer de.

Միսաբանութիւն. s. myologie.

Մկագրութիւն. s. myographie.

Մկանակ. a. musculaire.

Մկանակեղ. s. bot. oreille de souris, myosotis.

Մկանաւորութիւն. s. myotomie.

Մկանաւորութիւն. V. **Մկա**

Մկանագանկ. a. convulsif.

Մկանագործութիւն. s. convulsion des muscles.

Մկանից. V. **Մկանակ.**

Մկանաւոր. V. **Մկանի.**

Մկանալ. s. bot. scille.

Մկանը. s. zool. marmotte.

Մկանը. V. **Մկան.**

Մկանի. s. zool. musaraigne.

Մկանաւոր. a. frappé par une hallebarde.

Մկանաւոր. s. hallebardier.

Մկանի. s. chim. mort aux rats.

Մկան. a. musculeux.

Մկան. s. zool. souris.

Մկանալ. a. qui chasse des souris, des rats.

Մկան. a. musculeux,

Մկնախ. s. bot. scille.
Մկուկ. s. halberde.
Մկուկ. V. **Մկուկ.**
Մկու. s. ciseaux. [ciseaux.
Մկու. va. couper avec des
Մկու. s. extrait baptis-
 taire, le baptistaire. [tismal.
Մկու. s. baptiste; a. bap-
Մկու. a. baptistaire.
Մկու. } s. baptistère.
Մկու. }
Մկու. va. baptiser; laver, pu-
 rifier par une ablution; գին
 —, baptiser le vin.
Մկու. vn. recevoir le baptême,
 se faire baptiser, être baptisé;
 se laver, se baigner, se purifier.
Մկու. s. celui qui baptise;
 saint Jean-Baptiste.
Մկու. s. baptême; ab-
 lution, purification.
Մկու. V. **Մկու.**
Մկու. va. pousser, repousser,
 boquer; — զառապարհ մարտ
 շահաւ, livrer un combat, sou-
 tenir la guerre, combattre, faire
 la guerre.
Մկու. s. brin; poussière; cendre.
Մկու. va. réduire en pous-
 sière, en cendres.
Մկու. vn. être poussé.
Մկու. a. foulant.
Մկու. } s. loquet, cadole.
Մկու. }
Մկու. } s. cauchemar.
Մկու. }
Մկու. va. suffoquer.
Մկու. vn. être suffoqué.
Մկու. a. étouffant, suffo-
 cant, lourd.
Մկու. s. suffocation, crève-
 cœur.
Մկու. } s. mille (mesure
Մկու. } itinéraire).
Մկու. V. **Մկու.**
Մկու. s. impulsion.

Մկու. V. **Մկու.**
Մկու. s. impulsion; — առ, don-
 ner une —, pousser.
Մկու. s. poussière de charbon,
 poussier.
Մկու. vn. se barbouiller, se
 souiller, se polluer.
Մկու. vn. rester, demeurer; at-
 tendre, s'attendre, espérer; res-
 ter, être de reste; rester, durer.
Մկու. V. **Մկու.**
Մկու. s. mine (poids et mon-
 naie); marc-d'argent.
Մկու. } s. adieu;
Մկու. } — ըսել,
 dire —.
Մկու. V. **Մկու.**
Մկու. a. stable, perma-
 nent, durable. [permanence.
Մկու. s. stabilité,
Մկու. a. ce qui reste, restant.
Մկու. } s. reste, restant,
Մկու. } reliquat; résidu;
 débris; — ջ ou գործ — ալ,
 Paralipomènes.
Մկու. s. reste.
Մկու. adv. s. adieu.
Մկու. s. minaret.
Մկու. va. gémir. roucouler; gé-
 mir, crier; ինչ աղաւթն
 առաքալը, la colombe, la tour-
 terelle gémir, roucoule.
Մկու. s. gémissement, rou-
 coulement; gémissement, cri.
Մկու. adv. sans bruit.
Մկու. s. pantomime.
Մկու. s. pantomime.
Մկու. } V. **Մկու.**
Մկու. }
Մկու. va. salir.
Մկու. s. saleté, ordure.
Մկու. s. cultivateur; domesti-
 que, garçon. [géorgique.
Մկու. a. agricole. rural; s.
Մկու. va. cultiver, labourer;
 fig. cultiver.

Մօսկիկ. a. cultivable.
Մօսկոյ. s. culture.
Մօսկոսիկ. s. culture, agri-
 culture; fig. culture; servitude.
Մօսկոսիկ. sf. cultivatrice.
Մօկաքոյ. V. **Մօկահոս**.
Մօկախոս. s. herbe au musc.
Մօկահոս. } a. qui a un goût
Մօկահոս. } de musc, musqué,
 muscat. [dans son ventre.
Մօկաքոս. a. qui a du musc
Մօկոկոյ. s. bot. noix de
 muscade.
Մօսալոս. la. brumeux. cou-
Մօսալոս. vert de brouillard.
Մոս s. brouillard.
Մօսալոս. a. brumeux.
Մօսաքոս. a. qui parle
 toujours.
Մօսաքոս. } a. toujours ou-
Մօսաքոսիկ. } vert.
Մօսաքոս. a. qui porte, qui
 produit toujours. [jours.
Մօսաքոսիկ. a. qui habite tou-
Մօսաքոսիկ. a. qui se nourrit
 toujours. [flamé, ardent.
Մօսաքոսիկ. a. toujours en
Մօսաքոսիկ. } a. qui jaillit, qui
Մօսաքոսիկ. } coule toujours, in-
 tarissable.
Մօսաքոս. a. toujours beau.
Մօսաքոսիկ. a. toujours dans
 les ténèbres de la nuit.
Մօսաքոս. a. qui marche, qui
 coule toujours. [éternel.
Մօսաքոս. a. qui existe toujours,
Մօսաքոս. a. toujours vert.
Մօսաքոսիկ. a. toujours jo-
 yeux, toujours renaissant.
Մօսաքոսիկ. a. toujours souriant.
Մօսաքոս. a. toujours lumineux.
Մօսաքոսիկ. V. **Մօսաքոս**.
Մօսաքոսիկ. a. toujours riant.
Մօսաքոս. a. qui engendre tou-
 jours, toujours renaissant.
Մօսաքոս. V. **Մօսաքոս**.

Մօսաքոսիկ. a. qui égoutte
 toujours.
Մօսաքոսիկ. a. toujours vert.
Մօսաքոս. a. bâti pour tou-
 jours, très solide.
Մօսաքոս. a. qui se fait,
 qui se célèbre toujours.
Մօսաքոս. a. toujours vierge.
Մօսաքոս. a. qui coule toujours,
 intarissable.
Մօսաքոս. a. toujours offert.
Մօսաքոս. a. qui combat tou-
 jours.
Մօսաքոս. a. qui dit, qui
 prie toujours, toujours gémissant.
Մօսաքոս. a. toujours victori-
 eux, toujours vainqueur.
Մօսաքոս. a. toujours agité.
Մօսաքոս. a. dont le souvenir
 est éternel; qui se souvient tou-
 jours. [empressé.
Մօսաքոս. a. toujours disposé,
Մօսաքոս. a. toujours nouveau.
Մօսաքոս. V. **Մօսաքոս**.
Մօսաքոս. a. qui est toujours
 en mouvement.
Մօսաքոսիկ. s. mouve-
 ment perpétuel.
Մօսաքոս. a. qui souffre,
 qui est tourmenté toujours; qui
 tourmente toujours.
Մօսաքոս. a. qui brille
 toujours, toujours brillant.
Մօսաքոս. a. qui s'occupe
 toujours du culte divin, dévot,
 pieux, servant; continuel, assidu.
Մօսաքոս. a. qui travaille tou-
 jours, qui fait des efforts con-
 tinuels.
Մօսաքոս. a. aïophylle,
 dont les feuilles ne tombent pas,
 sont toujours vertes.
Մօսաքոս. a. toujours gelé.
Մօսաքոս. a. toujours allumé,
 ardent.
Մօսաքոս. a. toujours agité.

ଫୋରାବୁ. a. qui dure toujours.
ଫୋରାମି. a. toujours éveillé.
ଫୋରାମି. V. **ଫୋରାମିୟା.**
ଫୋରାମିୟା. a. qui désire tous jours. [toujours renaissant.
ଫୋରାମିପି. a. toujours fleuri.
ଫୋରା. va. donner des coups de poing, boxer.
ଫୋରା. s. aspersoir, aspergès, goupillon; — **ଫୋରା**, un faisceau d'hysope.
ଫୋରାବୁ. a. éternel, perpétuel.
ଫୋରାବୁ. adv. éternellement, perpétuellement, à perpétuité.
ଫୋରାବୁମି. a. qui coule perpétuellement, intarissable.
ଫୋରାବୁମି. V. **ଫୋରାବୁ.**
ଫୋରାବୁମି. s. perpétuation. [manière éternelle.
ଫୋରାବୁମି. a. établi d'une
ଫୋରାବୁମି. a. qui reste perpétuellement, perpétuel, éternel. [ternellement.
ଫୋରାବୁମି. a. qui vie é
ଫୋରାବୁମି. a. coéternel.
ଫୋରାବୁମି. V. **ଫୋରାବୁ.**
ଫୋରାବୁ. [durer toujours.
ଫୋରାବୁ. vn. se perpétuer.
ଫୋରାବୁ. V. **ଫୋରାବୁ.**
ଫୋରାବୁ. [perpétuellement
ଫୋରାବୁ. a. que l'on voit
ଫୋରାବୁ. } a. per-
ଫୋରାବୁ. } pétuel,
 éternel.
ଫୋରାବୁ. V. **ଫୋରାବୁ.**
 [éternité.
ଫୋରାବୁ. s. co-
ଫୋରାବୁ. va. perpétuer,
 faire durer éternellement, éterniser.
ଫୋରାବୁ. vn. se perpétuer, durer éternellement, s'éterniser; exister, persister, persévérer, continuer, être en permanence.

ଫୋରାବୁମି. s. perpétuité, perpétuation, éternité.
ଫୋରାବୁମି. V. **ଫୋରାବୁ.**
ଫୋରାବୁ.
ଫୋରା. s. mage, magicien.
ଫୋରା. a. magique; — **ଫୋରା**, lanterne magique; — **ଫୋରା**, magie, art magique.
ଫୋରା. } a. qui à la reli-
ଫୋରା. } gion des mages.
ଫୋରା. va. faire des tours de sorcellerie, charmer; **ଫୋରା**, enchanter les sens, charmer l'esprit.
ଫୋରା. a. s. enchanteur.
ଫୋରା. s. magie, art magique; la religion des mages; opération magique, charme.
ଫୋରା. sf. magicienne.
ଫୋରା. s. serviteur d'un mage.
ଫୋରା. s. archimage.
ଫୋରା. s. archimagic.
ଫୋରା. } s. zool. veau.
ଫୋରା. V. **ଫୋରା.**
ଫୋରା. V. **ଫୋରା.**
ଫୋରା. V. **ଫୋରା.**
ଫୋରା. s. bot. cicutaie; a. folâtre.
ଫୋରା. s. mauvaise herbe.
ଫୋରା. vn. être plein de mauvaises herbes. [sauvage.
ଫୋରା. s. bot. olivier
ଫୋରା. a. errant; erroné faux; égaré; — **ଫୋରା**, étoile errante, planète.
ଫୋରା. a. qui porte un faux nom, faux, erroné.
ଫୋରା. s. méd. prurigo.
ଫୋରା. V. **ଫୋରା.**
ଫୋରା. a. furieux, furibond, fougueux, maniaque, enragé, acharné; V. **ଫୋରା.**
ଫୋରା. adv. avec fureur, avec acharnement. furieusement, comme un furieux.

- Մոլեգնական. V. Մոլեգին.**
Մոլեգնի. vn. être furieux, transporté de rage, se livrer à la fureur, enrager; être hors de soi, tomber en démanche, s'extasier.
Մոլեգոս V. Մոլեգին.
Մոլեգնութիւն. } s. fureur,
Մոլեգնոց. } manie, furie, rage, acharnement, fougue, transport; érotomanie, passion violente.
Մոլեգնաւեն. V. Մոլեգնաբար.
Մոլեխան. V. Մոլեխան.
Մոլեխն. V. Մոլեխն.
Մոլեկան. a. furieux, frénétique; maniaque.
Մոլեկոց. a. s. fanatique.
Մոլեկոցութիւն. s. fanatisme.
Մոլեխական, a. s. cruel dans sa jalousie; fanatique.
Մոլեխան. a. s. fanatique.
Մոլեխանութիւն. s. fanatisme.
Մոլի. a. adonné, passionné, vicieux.
Մոլի. vn. se passionner, aimer passionnément, à la folie, être fou d'amour, être épris de.
Մոլիսեան. s. moliniste.
Մոլիսականութիւն. s. molinisme.
Մոլո. s. bot. mauve.
Մոլոսագիւ. spl. bot. les malvacées. [mière.
Մոլոսար. s. bot. rose tré.
Մոլոր. V. Մոլոր.
Մոլորած. V. Մոլորեալ.
Մոլորակ. s. planète.
Մոլորակային. a. planétaire; — **համակարգ. système.**
Մոլորական. a. errant, vagabond; faux, erroné; s. trompeur; — **աստղ, étoile errante.** [reur.
Մոլորածիւ. a. qui est dans l'erreur.
Մոլորան. s. action d'errer, course vagabonde. [peur.
Մոլորապատ. a. faux, trom-
- Մոլորեալ. a.** égaré.
Մոլորել. } va. entraîner dans
Մոլորեցնել. } l'erreur, induire en faute, égarer, séduire, détourner, écarter du chemin, désorienter.
Մոլորեցուցիչ. s. séducteur, corrupteur, imposteur.
Մոլորի. vn. s'égarer, se fourvoyer, errer. e désorienter; tomber dans l'erreur, faillir, se tromper, être induit en erreur, être séduit.
Մոլորութիւն. s. erreur, égarement; séduction; action d'errer, cours vagabonde; fureur, manie, folie; — **ճանց, erreur d'esprit, aberration des idées.**
Մոլորութի. V. Մոլորի.
Մոլորում. V. Մոլորութիւն.
Մոլորում. a. errant.
Մոլորցնել. V. Մոլորել.
Մոլորցնալ. V. Մոլորեցուցիչ.
Մոլութիւն. s. manie, folie, fureur, passion violente, transport, enthousiasme; vice,
Մոլոց. V. Մոլեգնոց.
Մոլոր. s. cendre; **օր միտոյց, jour des cendres; ապագիւցել, միտոյց, faire pénitence dans la cendre.**
Մոլորագոյն. a. couleur de cendre, vendré, gris. [cendreaux.
Մոլորակից. a. plein de cendre,
Մոլորեալ. a. cinéraire; — **սպիտակ, urne.**
Մոլորակոյ. s. amas de cendre.
Մոլորակեղանոյց բնի. va. écouffer, suffoquer dans la cendre.
Մոլորակիւն. a. cinéraire.
Մոլորանալ. vn. devenir cendre, être réduit en cendres.
Մոլորանոց. s. cendrier.
Մոլորապատ. a. qui adore la cendre. [tion des cendres.
Մոլորապատութիւն. s. adora-

Մոխրապա. a. couvert de cendres.

Մոխրաջուր. s. lessive; *(սև-լու-լու) — ու, lessiver.*

Մոխրաջրոց. s. buanderie.

Մոխրատր. a. qui aime la cendre.

Մոխրաբարձ խոտի. s. lit semé de cendre.

Մոխրաբառի. a. semblable à la cendre, cendré.

Մոխրառան. V. **Մոխրանոց.**

Մոխրառանի. s. bot. cinéraire.

Մոխրացան. a. semé de cendres.

Մոխրացնի. va. réduire en cen-

Մոխրի. s. dres, incinérer.

Մոխրոց. s. cendrier.

Մոխրուի. V. **Մոխրանայ.**

Մոծի. s. poussière de charbon, menu charbon.

Մոզդ. s. zool. lézard.

Մոմ. s. cire; cierge, bougie; — *ը վառել, allumer la bougie.*

Մոմացին. s. prix de bougie, de cierge.

Մոմազոր. s. cirier.

Մոմազոժ. V. **Մոմապա.**

Մոմազոծի. va. cirer.

Մոմազոծ կամ. s. toile cirée.

Մոմալից. a. plein de cire.

Մոմաձուխ. V. **Մոմազանա.**

Մոմալ. V. **Մոմալայ.**

Մոմալայ. s. bougeoir; chandelier.

Մոմալիք. a. fait de cire.

Մոմաձուխ. a. en forme de cire.

Մոմապա. a. ciré, enduit de cire.

Մոմազանա. s. marchand de cire, de cierges et de bougies, ciergier.

Մոմալայ. s. de cire.

Մոմալի. a. de cire; s. cire, cierge, bougie.

Մոմալիքալայ. s. chandelier.

Մոմալ. V. **Մոմալայ.**

Մոմալանայ. va. devenir une momie, se momifier.

Մոմալ. V. **Մոմալ.**

Մոմալի. s. allumette-bougie.

Մոմալ. s. cérat. [cire.]

Մոմի. vn. cirer, enduire de

Մոմալ. s. toile cirée.

Մոմա. V. **Մոմա.**

Մոմա. V. **Մոմա.**

Մոմա. V. **Մոմա.**

Մոյ. V. **Մոյ.**

Մոյ. s. étau, modillon, soutien, pilier, pilastre, étrésillon, étauçon; — *դնել, étayer, étauçonner, étrésillonner.*

Մոյ. s. galoche.

Մոյ. s. beauté, couleurs, teint.

Մոյ. s. mendicité; aumône.

Մոմա. } s. moine.

Մոմազան. } s. moine, moineillon.

Մոմազանա. a. monacal.

Մոմազանալի. s. monachisme.

Մոմ. } s. bot. tamaris.

Մոմի. } s. bot. tamaris.

Մոմալ. va. oublier, mettre en oubli.

Մոմալ. s. oubli.

Մոմալ. a. oublieux.

Մոմալիքա. a. oublieux.

Մոմալիքալ. s. manque de mémoire, oubli, oubliance.

Մոմալիքալ. s. oubli.

Մոմալիքալ. s. oubli.

Մոմալիքալ. va. faire oublier.

Մոմալիքալ. s. oubli.

Մոմալ. V. **Մոմալ.**

Մոմալ. V. **Մոմալ.**

Մոմալ. vn. s'oublier, être oublié.

Մոմալիքալ. a. apporté par Moïse.

Մոմալիքալ. a. écrit par Moïse.

Մոմալիքալ. a. établi par Moïse.

Մոմալիքալ. a. mosaïque.

Մոմալիքալ. s. mosaïque.

Մոմալ. s. bot. mûre sauvage.

Մոմալ. s. bot. mûron.

Մարք. s. peau; cuir; dépouille;
— *մարմար*, peau, derme.
Մարքաբան. s. dermatologue.
Մարքաբանական. a. dermatolo-
gique. [tologie.
Մարքաբանաբան. s. derma-
Մարքաբան. s. peaussier. [rie:
Մարքաբանաբան. s. peaussier.
Մարքաբան. a. vêtu de peau.
Մարքաբան. a. dépouillé de sa
peau, écorché.
Մարքաբան. s. colback.
Մարքաբան. s. méd. dermatose.
Մարքաբան. s. casquette.
Մարքաբան. a. cutané; — *սկզբ*,
maladie — e.
Մարքաբան. s. teinturier de
peaux, mégissier; a. dont la
peau est teinte.
Մարքաբան. s. action d'écorcher,
de dépouiller de sa peau.
Մարքաբան. spl. les peaux.
Մարքաբան. V. **Մարքաբան.**
Մարքաբան. va. dépouiller de sa
peau, ôter la peau, écorcher;
tuer, égorger.
Մարքաբան. a. de peau.
Մարքաբան. s. peau.
Մարքաբան. s. petite peau.
Մարքաբան. s. tanière, repaire; bot.
V. **Մարքաբան.**
Մարքաբան. s. bot. morelle.
Մարքաբան. V. **Մարքաբան.**
Մարքաբան. } s. regret, douleur,
Մարքաբան. } déchirement.
Մարքաբան. a. plein de regrets.
Մարքաբան. } va. causer de
Մարքաբան. } la douleur, cau-
ser une vive douleur, un grand
regret, faire regretter, faire vi-
vement souffrir, déchirer, fendre,
navrer.
Մարքաբան. vn. éprouver de la
douleur, regretter, souffrir vive-
ment; être navré, être touché,
s'attendrir.

Մարքաբան. V. **Մարքաբան.**
Մարքաբան. a. fou, insensé, extra-
vagant, sot, imbécile.
Մարքաբան. s. discours
insensé, extravagant.
Մարքաբան. V. **Մարքաբան.**
Մարքաբան. vn. devenir fou,
insensé. [sensé, bêtise.
Մարքաբան. s. discours in-
Մարքաբան. s. folie, sottise.
Մարքաբան. V. **Մարքաբան.**
Մարքաբան. V. **Մարքաբան.**
Մարքաբան. } s. chim. morphine.
Մարքաբան. } s. mor-
Մարքաբան. } phino-
manie.
Մարքաբան. vn. éloigner, écarter,
séparer; *կարգի* —, sevrer.
Մարքաբան. s. sevrage.
Մարքաբան. s. extrait, jus.
Մարքաբան. s. musée.
Մարքաբան. s. obscurité, ténèbres; a.
obscur, ténébreux; foncé; — *և*
միջ, dans l'obscurité, dans les
ténèbres.
Մարքաբան. a. un peu obscur.
Մարքաբան. V. **Մարքաբան.**
Մարքաբան. adv. à la
pointe du jour, à peine qu'il fait
jour.
Մարքաբան. V. **Մարքաբան.**
Մարքաբան. s. fumée; tabac; — *սկզբ*,
fumer, fumer du tabac.
Մարքաբան. va. introduire, faire
entrer, fourrer, insérer; mener
dans, amener, conduire à.
Մարքաբան. s. introducteur.
Մարքաբան. s. introducteur.
Մարքաբան. s. zool. souris; *միջ* —, rat.
Մարքաբան. s. anat. muscle.
Մարքաբան. a. dompté, apprivoisé.
Մարքաբան. s. soulier, chaussure.
Մարքաբան. s. chausse-pied.
Մարքաբան. s. momie.
Մարքաբան. s. zool. cynips.

Մաւնթիկ. s. crieur public.
Մաւն. a. muet.
Մաւօփ-մաւօփ. adv. doucement.
Մաւօ. s. musc.
Մաւօօ. s. coups de poing.
Մաւօսաւ. s. pelisse, fourrure.
Մաւօսաւազործ. } s. pelle-
Մաւօսաւազաւա. } tier, four-
 reur.
Մաւիճեւ. } V. **Միւիճեւ**.
Մաւսիկեւ. }
Մաւսայ. s. muse.
Մաւսեմ. s. musée.
Մաւ. } s. entrée, introduction,
Մաւս. } accès, abord; porte d'en-
 trée, avenue; recette, revenu; —
աւիւ, le coucher du soleil; le
 couchant, l'occident, l'ouest; —
քիւ, faire son entrée, entrer,
 s'introduire; — **աւիւ**, trouver
 accès, avoir entrée, s'introduire,
 s'insinuer, être reçu.
Մաւ. s. noir de fumée, suie;
 encre; — **աւ**, faire un pied de
 nez.
Մաւաւ. } va. mendier, faire
Մաւաւաւ. } le mendiant, de
 mander l'aumône, gueuser.
Մաւաւաւայ. a. mendié, em-
 prunté.
Մաւաւիկ. s. mendiant, gueux;
 a. mendié, emprunté; — **աւիկ**.
 V. **Մաւաւաւ**.
Մաւաւիկաւաւ. } s. men-
Մաւաւիկաւաւաւ. } dicité.
Մաւաւիկաւ. }
Մաւաւիկ. } V. **Մաւաւիկ**. s.
Մաւիկ. }
Մաւիկաւ օրի. vn. mendier.
Մաւիկաւ. s. obligation, billet;
 bulletin, cédule, acte, instru-
 ment; — **աւիկաւաւաւաւ**, reçu,
 récépissé; — **աւաւաւաւ**, quit-
 tance, acquit.
Մաւի. s. marteau.
Մաւաւ. s. mendiant.

Մաւաւաւաւ. s. mendicité,
 gueuserie.
Մաւաւ. s. bot. myrte.
Մաւաւ. s. moka.
Մաւաւ. s. brouillard, obscurité;
 a. sombre, obscur.
Մաւաւիկ. vn. s'obscurcir, se
 brouiller.
Մաւաւաւ. a. sombre, obscur.
Մաւաւ. } vn. murmurer, bou-
Մաւաւ. } gner, grogner,
Մաւաւ. } grommeler; **աւաւաւ**
աւաւ, se disputer, s'acharner
 les uns sur les autres; **աւաւաւ**
աւաւ, flots irrités.
Մաւաւաւ. a. qui murmure, gro-
 gnard, grognon, grogneur.
Մաւաւիկ. V. **Մաւաւ**.
Մաւաւաւ. s. murmure, gro-
 gnement.
Մաւաւաւ. a. rugissant.
Մաւաւաւ. V. **Մաւաւ**.
Մաւաւիկ. vn. rugir, mugir, frémir.
Մաւաւիկ. s. rugissement; mu-
 gissement, frémissement.
Մաւաւաւ. s. a. rugissant; mu-
 gissant, frémissant.
Մաւաւ. V. **Մաւաւիկ**.
Մաւաւ. a. bourru, hargneux,
 grognon, grognard.
Մաւաւաւ. s. boucher.
Մաւաւաւաւաւ. s. boucherie.
Մաւաւաւիկ. a. décharné.
Մաւաւիկ. a. charnu.
Մաւաւաւ. s. pâté.
Մաւ. s. caroncule.
Մաւաւիկ. a. qui mange de la
 viande, carnivore, carnassier.
Մաւաւաւաւաւ. s. action ou
 coutume de manger de la viande.
Մաւաւիկ. a. carniforme.
Մաւաւաւ. s. masse de viande,
 masse de chair.
Մաւաւաւ. s. grande fourchette
 pour la viande.
Մաւաւաւ. a. qui s'abstient de

viande; — *սուլ*, vn. se priver, s'abstenir de la viande.
Մսահաթի. V. **Մսահա** *բլլալ*.
Մսաժար. s. charnier.
Մսս. s. anat. flet.
Մսսնալ. vn. se carnisier.
Մսսփիք. s. chim. osmazôme.
Մսսյառ. a. enveloppé de viande, charnu, potelé.
Մսսյար. s. bouillon.
Մսստր. s. carnassier.
Մսստնառ. s. boucher.
Մսստնառացի. s. marchand à la viande; boucherie. [rie.
Մսստնառափիք. s. bouche-
Մսսրմ. V. **Մսաժար**.
Մսսիք. s. prix de la viande.
Մսի. a. charnu, potelé.
Մսիտի. a. de viande, de chair.
Մսիք. a. de viande, de chair; s. homme.
Մսիցնի. va. refroidir, rendre froid; *մսիցնի* —, V. **Մսի**.
Մսիլ. vn. avoir froid; attraper froid, une fraîcheur, se refroidir.
Մսիմ. s. musulman.
Մսիմական. a. musulman.
Մսիտի. V. **Մսսնի**.
Մսյառ. s. dépensier, prodigue.
Մսյոռ. a. s. frileux.
Մոռ. a. celui qui a froid.
Մոռ. } a. charnu.
Մոռա. }
Մոռան. a. gras; — *օր*, jour —.
Մոռր. s. crèche, mangeoire; — *մոռրի*, l'intérieur de la bouche.
Մոռրառիք. } s. bot, mais.
Մոռրառիք. }
Մոռրառի. a. fou, timbré, toqué, frénétique.
Մոռրառիքի. s. folie, démence, frénésie.
Մոռրառ. } a. intelligent, sage.
Մոռրառի. }
Մոռրառի. a. qui a un esprit fertile.

Մոռրառի. vn. se rappeler, se souvenir; s'aviser, penser, se proposer, songer, imaginer, concevoir; attenter, intenter, mettre la main à, se mettre à, s'adonner, se livrer, se porter à, s'acharner après. [phr].
Մոռրառի *բլլալ*. V. **Մոռրառ**.
Մոռրառ. a. attentif, appliqué, soigneux, vigilant; — *սուլ*, être attentif, faire attention à, s'appliquer à.
Մոռրառ. a. empressé, prompt; — ou — *սրբա*. adv. volontiers, avec empressement, de bon cœur, de bon gré, de grand cœur; très volontiers, avec plaisir.
Մոռրառառիք. } V. **Մոռրառ**.
Մոռրառառիք. } *դիւր*. adv.
Մոռրառառիք. s. empressement, bonne volonté, bon gré; — *սրբա*. V. **Մոռրառ**. adv.
Մոռրառի. vn. projeter, se proposer, songer, penser.
Մոռրառիք. s. attention, application, soin; — *սրբա*, avec attention, attentivement.
Մոռրառ. a. préoccupé.
Մոռրառի. vn. se préoccuper.
Մոռրառիքի va. préoccuper.
Մոռրառիքի. } s. préoc-
Մոռրառիք. } cupation.
Մոռրառի. a. écorché, timbré, tête fêlée.
Մոռրառիքի. s. aliénation d'esprit, démence.
Մոռրառ. a. trompeur, séducteur, illusoire.
Մոռրառիքի. s. illusion.
Մոռրառ } a. pensif, penseur,
Մոռրառ } pensant, rêveur; — *սուլ*, penser, former dans son esprit, projeter, réfléchir, méditer, se creuser la tête.
Մոռրառիքի. s. réflexion, méditation.

Մամել. va. penser, méditer, considérer.

Մամիմ. V. **Մամցամիմ.**

Մամկու. a. pensif.

Մամկոնութիւն. s. méditation.

Մամկոնկոն. a. de fantaisie; fantaisiste.

Մամկոնութիւն. s. fantaisie.

Մամոյ. a. qui pense, penseur.

Մամութիւն. } s. pensée, mé-

Մամութ. } ditation, réflexion, considération, idées.

Մամուց. a. pensif.

Մամուց. } a. mental.

Մամիմ. }

Մամկոնի. } vn. avoir l'es-

Մամկոն բլլալ. } prit agité, tourmenté.

Մամկոյր. a. aveuglé.

Մամկոնյա. a. insensé, fou.

Մամկոնութիւն. s. aveuglement.

Մամիւց. a. présomptueux; agréable.

Մամիւցի. a. agréable, qui charme l'esprit, qui fait plaisir.

Մամիւցութիւն. s. prévention, préjugé. [préhensible]

Մամիւս. a. intelligible, com-

Մամիւսութիւն. s. compréhension, intelligence.

Մամիւր. a. qui frappe l'esprit, frappant.

Մամիւրութեւ. a. très intelligent, très spirituel.

Մամիւր. a. soucieux, pensif.

Մամիւրի. a. soucieux.

Մամիւրութիւն. s. souci, inquiétude.

Մամիւր. a. qui exerce l'esprit.

Մամիւրի. va. exercer l'esprit.

Մամիւր. a. qui a une aberration d'esprit. [d'esprit]

Մամիւրութիւն. s. aberration

Մամիւրի. a. recueilli; — **հիւսկոնութիւն,** recueillement.

Մամիւրիւ. s. recueillement.

Մամիւ. V. **Մամիւ.**

Մամիւ. a. qui a l'esprit agité, soucieux, rêveur, inquiet, ému; — **բլլալ,** agiter l'esprit, inquiéter, donner de l'inquiétude, causer du souci; — **բլլալ,** avoir l'esprit agité, s'inquiéter, se mettre en peine.

Մամիւութիւն. s. agitation d'esprit, souci, inquiétude.

Մամիւրութիւն. s. bonne volonté, empressement.

Մամիւ. vn. entrer; s'introduire, se fourrer, pénétrer, se glisser dans, s'insinuer.

Մամիւի. a. celui qui entre.

Մամիւրիւ. s. type, idéal.

Մամիւ. } V. **Մամիւ.**

Մամիւ. } pur.

Մամիւ. a. intelligent.

Մամիւ. s. intelligence.

Մամիւ. s. crainte.

Մամիւ. a. qui a un esprit cultivé, intelligent.

Մամիւ. s. esprit cultivé, intelligence.

Մամիւ. a. inquiet, soucieux; — **բլլալ,** être inquiet, soucieux, être sur le gril. [լալ]

Մամիւ. V. **Մամիւ.**

Մամիւ. } a. inquiétant.

Մամիւ. } a. inquiétant.

Մամիւ. s. inquiétude,

souci, tourment.

Մամիւ. s. idéalisme.

Մամիւ. a. idéal.

Մամիւ. a. imaginaire, idéal,

chimérique, fantastique, fabuleux.

Մամիւ. a. intelligent, spirituel,

sensé; — **բլլալ,** avoir de l'esprit.

Մամիւ. s. intelligence.

Մամիւ. a. intellectuel, intel-

lectif, spirituel; intelligent, doué

d'intelligence.

Մամիւ. adv. mentalement,

idéalement.

Մամուրկան. a. intellectuel; spirituel; mental, idéal.
Մամուրափ. s. intelligence.
Մեքիս. a. intime, cordial, confident, favori, familial, étroit.
Մեքիսաբար. adv. intimement, cordialement, confidentiellement, familièrement.
Մեքիսան. a. intime.
Մեքիսանայ. vn. entrer dans l'intimité, dans la confidence, s'attacher, se familiariser.
Մեքիսափ. s. intimité, cordialité, confidence, familiarité, attachement; — **Քիսա.** V. **Մեքիսաբար.**
Մեքիսանի. sf. amie intime.
Մեքիսորի. V. **Մեքիսաբար.**
Միկ քիկ. écouter, ouïr.
Միսայ. vn. réfléchir, penser.
Միսան. } s. pensée, réflexion.
Միսան. }
Միսայ. V. **Միսանի.**
Միսի. adv. mentalement.
Միսի. s. cravache, fouet.
Միսիկ. va. fouetter, cingler, donner des coups de cravache.
Միսիկի. vn. être fouetté, se fouetter. [liche, jeune cheval.
Միսի. s. zool. poulain, pou.
Միսի. V. **Միսանի.**
Միսի. a. écrivassier.
Միսի. a. noir.
Միսի. } a. noir; — **Յի,**
Միսի. } sourcils noirs.
Միսի. s. noir de fumée.
Միսի. a. qui a les sourcils noirs.
Միսի. s. assoupissement.
Միսի. vn. sommeiller, s'assoupir.
Միսի. a. fructifère, fruitier; — **Յի,** arbre fruitier.
Միսի. a. carpophage.
Միսի. V. **Միսի.**
Միսի. s. gardien des fruits, messier.

Միսի. s. conser-
 vation de fruits.
Միսի. s. jus de fruits.
Միսի. s. verger, jardin fruitier.
Միսի. V. **Միսի.**
Միսի. a. abondant en fruits.
Միսի. s. fruits.
Միսի. s. arbre fruitier.
Միսի. a. vil, abject, obscur.
Միսի. s. ratafia.
Մի. va. enfumer, noircir par la fumée. [butier.
Միսի. vn. murmurer, bal-
Միսի. s. murmure.
Միսի. V. **Միսի.**
Մի. va. rôtir, brûler.
Մի. vn. se brûler.
Միսի. va. marteler.
Միսի. a. martelé.
Միսի. s. martelage.
Միսի. s. martelage.
Մի. V. **Միսի.**
Մի. a. noirci par la fumée, enfumée. [de fumée.
Մի. va. enfumer, noircir
Մի. vn. s'enfumer, être noirci par la fumée.
Մի. va. murmurer, mar-
 motter; fredonner; gémir; se moquer, railler.
Մի. a. murmurant.
Մի. s. murmure, fredon; gémissement. [furieusement.
Մի. adv. en grondant;
Մի. V. **Մի.**
Մի. a. murmurant.
Մի. } V. **Մի.**
Մի. }
Մի. V. **Մի.**
Մի. V. **Մի.**
Մի. V. **Մի.**
Մի. s. lie, dépôt, marc, sé-
 diment, residu, vase.
Մի. } s. zool. fourmi.
Մի. }

Մրդիանգ. } s. fourmillière.
Մրդնաբայն. }
Մրդնակիր. a. mangé par les
 fourmis. [miqne.
Մրդնաքս. s. chim. acide for-
Մրդնակոն. a. chim. formique.
Մրդնակայ. s. tas de fourmis.
Մրդնալիծ. s. fourmi-lion.
Մրդնիկ. s. petit fourmi.
Մրդի. V. **Մրի** [taées.
Մրազգիք. spl. bot. les myr-
Մրազարգ. s. bot. rhododendron
Մրի.
Մրանիք. } s. bot. myrte.
Մրախառն. a. mêlé de lie.
Մրայիս. a. sédimentaire.
Մրախառն. a. qui ressemble
 à de la lie; de lie. [sédiment.
Մրի. vn. déposer, laisser un
Մրի. s. tempête, orage, ou-
 ragan, tourbillon, bourrasque,
 gros temps.
Մրիաք. a. qui amène des
 orages, orageux.
Մրիաք. } a. plein d'orages,
Մրիաքառն. } orageux, tem-
 pêteux. [tempête. orageux.
Մրիածիք. a. qui produit la
Մրիածուք. a. agité par la
 tempête.
Մրիայայ. a. orageux.
Մրիկ. va. agiter par la tem-
 pête, bouleverser.
Մրիկ. vn. être agité par la
 tempête. tempêter, tourbillonner.
 s'agiter.
Մրիա. } a. orageux,
Մրիա. }
Մրիորտի. adv. comme une
 tempête.
Մրգաք. s. thèse.
Մրգալիք. s. concurrent, rival.
Մրգալիք. vn. entrer en con-
 currence, rivaliser.
Մրգալիքառն. s. concurrence,
 rivalité.

Մրգալիք. s. lutte.
Մրգալիք. s. prix du combat,
 du concours; — **առի.** avoir,
 obtenir un prix; — **բարի.** rem-
 porter le prix; **մեծ** — grand prix.
Մրգալիքառնառն. s.
 distribution des prix; **մրգալիքա-**
առնառն **հանդես.** —
Մրգալիքառն. s. lauréat.
Մրգալիք. s. lutte, concours, con-
 currence.
Մրգալիք. s. lice, arène.
Մրի. vn. combattre, lutter,
 engager une lutte; rivaliser avec;
 concourir, entrer en concurrence
 avec, aller sur les brisées.
Մրգ. s. concurrent, rival.
Մրգալիք. } s. combat. lutte;
Մրգալիք. } concours, lutte
 d'émulation, rivalité, concurrence.
Մրգալիք. s. bafrée.
Մրգալիք. vn. baférer, se gorger,
 se remplir la panse, goinfrer.
Մրգալիք. s. bafreur, goinfrer.
Մրի. a. mois.
Մրիածնալիք. s. moisissure.
Մրի. vn. moisir, se moisir, être
 mois.
Մրի. V. **Մրի.**
Մր. prép. adv. près, proche,
 auprès; — **առն.** être près; —
առն. —, tout près; **միտք,** pro-
 chainement, bientôt.
Մրալիք. a. imminent, pro-
 chain, pressant; — **մրալիք,** dan-
 ger imminent; — **առն.** être im-
 minent, menacer.
Մրալիք. } a. qui reste près,
Մրալիք. } assistant, présent,
 voisin. [obtenir un —
Մրալիք. s. accessit; — **առն.**
Մրալիք. a. proche, proche
 parent.
Մրալիք. a. proche, prochain,
 voisin, assistant; présent, ap-
 proximatif.

Բօսւմնաւոյկս. adv. approximativement.

Բօսւմնի. vn. s'approcher.

Բօսւմնալիւն. s. approche, rapprochement, proximité, voisinage. [pitale.

Բօսմաւոյ. s. ville près de la capitale.

Բօսմի. V. **Բօսի.**

Բօսմի. va approcher, rapprocher, faire rapprocher.

Բօսմի. a. qui s'approche, qui approche. [prochant.

Բօսմի. a. qui rapproche, rapproche.

Բօսի. vn. approcher, s'approcher ou se rapprocher de.

Բօսի. adv. tout près.

Բօսիւմնի. } s. proximité;

Բօսիւմնի. } rapprochement;

— **ընդիմ.** s'approcher.

Բօսիւմ. adv. de près.

Բօր. s. marais, mare, marécage.

Բօրաւ. adv. comme un marais; a. de marais. [cageux.

Բօրաւ. a. de marais, marécageux.

Բօրաւ. vn. croupir, dormir, être stagnant, former un marais.

Բօրաւ. a. qui aime les marais.

Բօրաւ. V. **Բօր.** [gnant.

Բօրաւ. a. croupissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Բօրաւաւ. a. crouissant, stagnant.

Յ. (hi = H ou Y.) s. vingt et unième lettre de l'alphabet et seizième des consonnes; trois cents, trois centième.

Յագ. s. satiété, rassasiement saturé; a. rassasié; *ց —*, à satiété; *ց — մտել եւ ըմպել*, manger et boire sousoul, tout son soul, tout son content.

Յագիցայ. V. **Յագի.**

Յագիցնի. va. rassasier, assouvir; *այտքը —*, rassasier ses yeux.

Յագիցութիւն. } s. satiété, ras-

Յագիցում. } sasiement, assouvissement.

Յագիցողի. a. rassasiant.

Յագիլ. vn. se rassasier, s'assouvir; *այդէն չէր յագիւմք*, il ne pouvait se laisser de le regarder.

Յագութիւն. } V. **Յագութիւն.**

Յագութիւն. s. rassasiement, satiété, *է —*, pour assouvir; *է — էր քառամիլիթեան*, pour contenter son ambition. [des vêtements], seoir.

Յագիլ. va. aller bien (en parlant

Յագողի. va. pousser.

Յագածոյ. a. immolé, sacrifié.

Յագիլ. va. immoler, sacrifier.

Յախերկան. adv. en vain, inutilement.

Յախապակ. s. porcelaine.

Յախապակեայ. a. de porcelaine.

Յախապակի. s. porcelaine.

Յախար. } a. serville,

Յախարապալ. } grossier, vil, commun.

Յախար. a. audacieux,

Յախարի. a. audacieux, hardi, téméraire; adv. audacieusement, témérairement, précipitamment, au hasard, avec précipitation, tête baissée, à corps perdu. avec impétuosité; — *աշուփիւն*, courage bouillant; — *խեղափել*, s'exposer témérairement.

Յածախ. s. mar. croiseur de première classe. [tion.

Յածախ. s. distraction, dissipation.

Յածախար. s. mar. croiseur.

Յածիլ. } va. promener, a-

Յածիցնի. } mener, faire marcher ou parcourir, mener, conduire ça et là, rouler, trôler; *այտքը —*, promener, rouler les yeux.

Յածիլ. vn. parcourir, se promener, rôder, flâner, trôler, courir ou errer ça et là, rouler, vagner, circuler; — *ընդ ծով եւ ընդ ցամաք*, courir les mers et la terre.

Յածում. s. l'action de parcourir, circulation; agitation.

Յակախիլ. va. regarder; garder, inspecter, surveiller.

Յակիթ. s. bot. jacinthe; minér. hyacinthe. [acinthes.

Յակիթապալ. a. monté de hy-

Յակիթակ. s. bot. alkékege.

Յակարդի. s. balançoire, bran-

dilloire, escarpolette.

Յապա. prép. pour, à cause, en faveur de, pour l'amour de.

Յաղապարծիլ. vn. se conduire d'une manière déréglée, se livrer à la débauche. [lés.

Յաղածոյք. s. salaison, mets sa-

Յաղիլ. va. saler, assaisonner de sel.

Յաղթ. a. grand, démesuré, énorme, gros, gigantesque; vaste, immense; fort, puissant. victorieux; beaucoup de, abondant, considérable. [omphe.

Յաղթականար. s. arc de tri-

Յաղթական. a. triomphal, victorieux, triomphant; s. triomphateur, vainqueur; — *լինիլ*, vaincre, triompher; — *կերպով*, triomphalement, victorieusement; — *կամար* V. **Յաղթականար.**

Յաղթականապէս. adv. V. **Յաղթական կերպով.**

Յաղթահասկ. a. de grande taille, gigantesque, colossal.

Յաղթահարիլ. va. vaincre, prévaloir contre; convaincre, confondre; opprimer, vexer.

Յաղթահարիչ. a. convaincant; oppressif. [oppression.

Յաղթահարութիւն. s. défaite;

Յաղթամարմին. a. qui a un corps énorme, corpulent.

Յաղթանիւկ. s. prix du combat, palme, lauriers; triomphe, victoire; a. triomphant; — *աւ*, en triomphe; — *ստիլ*, obtenir un triomphe.

Յաղթանակիլ. va. triompher, remporter la victoire, l'emporter sur. [triomphateur.

Յաղթանակող. s. triomphant,

Յաղթանդամ. a. membru, grand, gros. [seur.

Յաղթանդամութիւն. s. gros-

Յաղթանիլ. s. victoire.

Յաղթանկամծ. a. victorieux; — *կերպով*, victorieusement.

Յաղթաքուր. a. qui a beaucoup d'eau.

Յաղթատր. a. qui aime à vaincre; qui aime les disputes.

Յաղթասիրիլ. vn. aimer à vaincre; aimer les disputes.

Յաղթասիրալիւն. s. amour de la victoire, désir de vaincre: amour des disputes, esprit querelleur.

Յաղթաւոր. s. atout.

Յաղթիլ. va. vaincre, l'emporter sur, avoir ou prendre le dessus, triompher de, surpasser, franchir; *արդիւններու* —, vaincre, surmonter, franchir les obstacles; — *դաւաճանով*, gagner la bataille; — *ցաւոյ*, surmonter son chagrin; *իւր հարմար յաղթից*, son opinion a prévalu.

Յաղթեցուցիչ. a. qui fait vaincre.

Յաղթիւ. } s. vainqueur, tri-

Յաղթող. } omphateur, a. triomphant, victorieux. [ment.

Յաղթողաբար. adv. victorieuse-

Յաղթողական. V. **Յաղթական.**

Յաղթողածայն. a. d'une voix triomphante.

Յաղթութիւն. s. victoire, triomphe, succès, avantage, grandeur, grosseur; — *ըստնիլ ստանալ*, remporter la victoire, être maître de la victoire, l'emporter sur, être victorieux; *կամարհանլ* —, victoire décisive; — *հաղթեցի*, remporter une victoire.

Յաղթուիլ. vn. être vaincu.

Յաղթուիլ. V. **Յաղթող**; atout.

Յաղթուող. a. vaincu.

Յաղիչ. s. saleur.

Յաղուիլ. s. salaison. [gâter.

Յաղկիլ. vn. se décomposer, se

Յանախ. a. fréquent, multiplié, répété; adv. fréquemment, souvent.

Յանախաբար. V. **Յանախ.** adv.

Յանախազոյն. adv. plus souvent, très souvent.

Յանախազունկ. a. composé de

plusieurs troupes, très nombreux.

Եանխաղէպ. a. qui a lieu souvent.

Եանխտկան. a. fréquentatif.

Եանխտկի. V. **Եանխ** adv.

Եանխապատօն. a. où il y a souvent des cérémonies religieuses.

Եանխապատմ. a. qui raconte souvent; dogmatique.

Եանխտեսն քլլայ. vn. voir ou se laisser voir souvent.

Եանխի. va. rendre fréquent; multiplier, augmenter, accroître, redoubler, grossir; fréquenter, hanter; vn. multiplier. augmenter, s'accroître, affluer.

Եանխիցնի. va. redoubler, accroître.

Եանխի. V. **Եանխի.**

Եանխոյ. } s. qui fréquente,

Եանխոր. } client, pratique;

— **դանի.** achalander.

Եանխոյից. } s. fréquence;

Եանխում. } grande quantité, grand nombre, augmentation, affluence, multitude, foule; fréquentation.

Եանխյ. a. longtemps; — **մեծ տեք,** de longues années, durant des siècles infinis,

Եանա. a. opiniâtre, obstiné, entêté, têtue; acharné, buté, tenace.

Եանաւար. } adv. obstiné-

Եանաւարէ. } ment.

Եանաի. vn. s'opiniâtrer, s'obstiner, s'entêter, se mutiner; se buter, persister, insister, s'acharner.

Եանան. V. **Եանա.**

Եանանքից. s. entêtement, opiniâreté, obstination, mutinerie; acharnement, ténacité; — **քեմք,** obstinément, avec opiniâreté.

Եանաօրէ. V. **Եանաւար.**

Եանաւար. adv. témérairement, courageusement.

Եանի. } vn. tarder, retarder,
Եանեալ. } différer; attendre, patienter.

Եանի. } va. retarder, différer,
Եանեցնի. } rer, surseoir, remettre.

Եանյ. s. zool. antilope.

Եանար. s. délai, retard.

Եանար. s. minér. ambre gris; bot. ambrette.

Եան. a. lent, tardif; adv. lentement, doucement.

Եանաւար. adv. lentement

Եանաւար. a. qui marche lentement, avec lenteur; — a. s. tardigrades.

Եանաւար. adv. mus. larghetto.

Եանաւար. } V. **Եանաւար.**

Եանաւար. } V. **Եանաւար.**

Եանաւար. V. **Եանի.** vn.

Եանաւար. a. qui se remue lentement.

Եանաւար. V. **Եանաւար.**

Եանաւար. a. à pas lents, d'un pas lent; — **քեմաւար,** marcher lentement, à pas comptés.

Եանաւար. a. qui marche lentement; s. roulage.

Եանաւար. s. lenteur; retardation, retardement.

Եանաւար. V. **Եանաւար.**

Եայ. s. huée; — **կարդալ,** — **յուել հայ հուլ քեմի,** huer, pousser des huées. [Եայի.

Եայի. V. **Եանաւար.**

Եայ յու. V. **Եայ.**

Եայիմ. adv. alors, dans ce moment-là, en ce temps-là, à ce moment. [temps-là.

Եայիմ. a. d'alors, de ce

Եայիկոյ. prép. adv. au delà, de l'autre côté; — **դեմք,** au delà du fleuve.

Եայիկոյ. prép. adv. au deçà, en deçà de, de ce côté; — **յայիկոյ,** çà et là.

Յայանաւար. s. synaxaire; fig. légende.

Յայ. a. évident, clair, manifeste; adv. évidemment, clairement, manifestement; — յռնել, déclarer, manifester, montrer ou déployer au grand jour, faire voir, trahir, exprimer, exposer, dénoter, signifier; — գաւ, se faire connaître, se montrer, paraître ou reparaître au jour, éclater; — է, — ետ է il est évident, il est clair; ապա — ուրեմն է, il est donc évident. [moire.]

Յայագիր s. programme; mé-

Յայազոյն. } a. évident, appa-

Յայական. } rent; manifeste, clair, expressif, significatif.

Յայագրութիւն. V. Յայագիր.

Յայանախառ. a. insulté en public; adv. en insultant publiquement; — ընել, insulter publiquement, devant tout le monde; — ըլլալ, être insulté, injurié publiquement. [անհայն.]

Յայանիւ. s. indice; a V. Յայ-

Յայանկա. a. visible, évident

Յայանօան. a. expressif, significatif. [connu, célèbre.]

Յայանուն. a. dont le nom est

Յայանալուս. a. raconté clairement, clair. [game.]

Յայանութ. a. bot. phanéro-

Յայանար. a. déclaratoire, distinctif, caractéristique; s. démonstrateur; arith. denominator.

Յայանարագիր. s. exposé.

Յայանարելի. va. déclarer.

Յայանարութիւն. s. déclaration, manifestation, exposition, notification, exposé; manifeste; prospectus; affiche; — ընել, faire une manifestation.

Յայանդիման. prép. devant,

en face, en présence; adv. V.

Յայանալուս; a. évident, appa-

rent; — ընել, mettre en évidence.

Յայանդիմանութիւն. s. évidence, notoriété; — թիւար, évidemment.

Յայանալուս. a. qui éclaire; clair, évident, expressif.

Յայանալուսի. va. rendre clair, éclaircir, expliquer, mettre en évidence.

Յայանալուսութիւն. s. éclaircissement, explication.

Յայանար. V. Յայանալուս.

Յայանարար. a. déclaré,

publié, annoncé, solennel; adv. clairement, distinctement, hautement; — զկայութիւն, témoignage éclatant; — խօսել, parler ouvertement. [պէտ.]

Յայանազոյն. V. Յայանա-

Յայանկան. V. Յայանկան.

Յայանախառ. V. Յայան-

նախառ.

Յայանալուս. adv. clairement,

évidemment, manifestement, net-

tement, notoirement, expres-

sément, hautement, publiquement,

visiblement, ouvertement, à dé-

couvert, sans masque, sans voile.

Յայանակի. a. en vue, appa-

rent, évident, public.

Յայանելի. va. manifester, déclai-

rer, exprimer, expliquer, expo-

ser, énoncer, communiquer; dé-

couvrir, révéler, dévoiler, déce-

ler, démasquer, déterrer; noti-

fier, signifier, dénoter; եր ժամանակ

էր կարծեց —, manifester ses

intentions, sa pensée, se pro-

noncer.

Յայանի. a. évident; manifeste,

clair, notoire, apparent, expli-

cite, net. visible, reconnaissable,

connu; adv. V. Յայանա-

լուս; — է, il est clair, il est

évident.

այսնիչ. a. énonciatif.
այսնութիւն. s. manifestation, énonciation; dévoilement, déce-
ment; révélation, Apocalypse;
épiphanie, jour des rois.

այսնութիւ. vn. paraître, se ré-
véler, se dévoiler; s'exprimer.

այրաւ. a. lascif, obscène, im-
pudique, lubrique, impudent,
convoiteux, immodeste, déshon-
nête, effronté; adv. impudem-
ment, impudiquement, lubrique-
ment, immodestement, effronté-
ment.

այրաստաց. a. qui a un air
impudent, effronté.

այրաստաւայաց. a. qui a un
regard impudique, lascif.

այրաստաւ. } vn. se conduire
այրասի. } impudiquement,
être lascif.

այրաստա. V. Այրաս-
տաւայաց.

այրաստութիւն. s. impudence,
impudicité, obscénité, lubricité,
lascivité, déshonnêteté, immo-
destie, effronterie. [nence.

աւնգ. s. rime, cadence, dési-
aւնգաւոտ. V. Աւնգաւոր.

աւնգաստի. s. rimeur.

աւնգաւոր. a. rimé.

աւնգի. } va. terminer, fi-
աւնգեցնի. } nir.

աւնգի. vn. se terminer, finir;
se terminer: aboutir à, tendre à,
parvenir, se réduire, être réduit,
résulter, avoir pour résultat.

աւնգուցանի. va. attirer, s'at-
tirer, captiver, charmer, enga-
ger, entraîner, attacher; calmer,
apaiser.

աւնգաւցի. a. attrayant, atti-
rant, engageant, insinuant.

աւնգեցնի. va. reposer, don-
ner du repos. [ser.

աւնգի. vn. cesser, se repo-

աւնգեաւոր. } adv. audace-
աւնգեաւոր. } usement, té-
mérairement, hardiment.

աւնգեաւոր. a. qui parle au-
dacieusement.

աւնգեցնի. va. rendre auda-
cieux, enhardir.

աւնգի. va. avoir l'audace,
la hardiesse ou le courage de,
oser, s'enhardir.

աւնգութիւն. s. audace, té-
mérité, arrogance, présomption,
hardiesse; — Բռնութիւն. V. Աւն-
գութեամբ.

աւնգութեամբ. V. Աւնգութեամբ.

աւնգիմէն. prép. adv. devant,
en présence, en face de, vis-à-vis
de, à la face de, à la vue de;
դէմ —, face à face; — աւն-
գիմէն աշխարհի, en face de tout
l'univers. [reproche.

աւնգիմանգիր. s. lettre de
աւնգիմանգիր. a. qui parle
en face, en présence.

աւնգիմանգիւմ. a. de reproche.

աւնգիմանգիւմ. a. qui reste
devant ou en face, présent.

աւնգիմանգիւմ. a. qui re-
pousse les reproches, insolent.

աւնգիմանգիւմ. a. grognon,
acariâtre.

աւնգիմանգիւմ. va. gronder, re-
procher, réprimander, repren-
dre, gourmander, invectiver,
bougonner.

աւնգիմանգիւմ. } s. qui repro-
աւնգիմանգիւմ. } che, grondeur.

աւնգիմանգիւմ. s. reproche,
remontrance, réprimande, ré-
préhension, invective, gronderie.

աւնգիմանգիւմ. vn. être grondé.

աւնգաւգի. a. audacieux, témé-
raire, arrogant, hardi, résolu,
déterminé; adv. audacieusement,
hardiment, témérairement; à
corps perdu.

Յանքրաւի. adv. injustement, iniquement, à tort.

Յանկ. V. **Յանգ.**

Յանկարծ. adv. subitement, soudainement, à l'improviste, tout à coup, inopinément, soudain, au dépourvu; — *էթէ* si par hasard.

Յանկարծաբաւի. a. jailli soudainement.

Յանկարծաղիւ. a. trouvé par hasard, soudainement. [adv.

Յանկարծաղոյն. V. **Յանկարծ.**

Յանկարծաղործ. a. qui se fait subitement

Յանկարծաղեղ. a. qui se rencontre à l'improviste, inattendu, inopiné, imprévu, inespéré, fortuit, accidentel. [prise.

Յանկարծաղիպօւրիւն. s. sur-

Յանկարծաբաւի. adv. tout à coup, subitement, précipitamment, impétueusement, rapidement. [teur.

Յանկարծախօս. s. improvisa-

Յանկարծախօսել. vn. improviser. [provisation.

Յանկարծախօսութիւն. s. im-

Յանկարծածաղ. a. qui éclôt, qui paraît tout à coup.

Յանկարծածիւն. a. qui est né tout à coup, inopinément.

Յանկարծակաւ. a. inopiné, imprévu, inattendu.

Յանկարծակի. V. **Յանկարծ.**

adv. — *է զալ*, être surpris.

Յանկարծաւաւ. a. qui arrive inopinément, imprévu, inattendu.

Յանկարծաւաւ. a. qui est mort subitement; s. mort subite; — *ըլլալ*, mourir subitement, d'une mort subite.

Յանկարծիւեւաւ. a. qui se fait voir subitement.

Յանկարծոյն. } V. **Յանկարծ.**

Յանկարծուաւ. } adv.

Յանկարծօրէն. }

Յանկերգ. s. refrain.

Յանկուցանիլ. etc. V. **Յան-**

զուցանիլ. etc.

Յանկչիլ. V. **Յանգչիլ.**

Յանձանձաւ. s. soin, sollicitude; gestion, expédition.

Յանձանձիլ. va. soigner, avoir soin, entretenir; gérer, gouverner, régler, traiter, expédier.

Յանձանձիլ. } s. qui a soin,

Յանձանձող. } qui gère, gérant.

Յանձանձում. s. entretien.

Յանձանձողով. s. commission;

— *կարգել*, établir, nommer une

—; *անդամք* — *ս*, les membres de la —.

Յանձանձաւ. s. comité.

Յանձանձաւոր. s. commission-

naire.

Յանձանձաւոր. a. présomp-

tuieux, confiant, suffisant; — *ըլ-*

լալ, présumer trop ou avoir une

trop haute opinion de soi-même,

se fier trop, compter trop sur soi.

Յանձանձաւորութիւն. s. pré-

somption, suffisance.

Յանձանձաւոր. s. lettre d'ac-

ceptation.

Յանձանձաւոր. a. acceptable;

accepté, avoué.

Յանձանձաւոր. V. **Յանձանձա-**

ւոր. s. commissionnaire;

— *ըլլալ*, se charger.

Յանձանձաւորութիւն. } s. accepta-

Յանձանձաւոր. } tion, enga-

gement, consentement, charge;

— *թեւոյ տեղք*, cahier des

charges. [(salaire).

Յանձանձաւոր. s. commission

Յանձանձաւոր. s. commettant.

Յանձանձաւոր. s. lettre de

recommandation.

Յանձանձաւոր. a. de com-

mission, de recommandation; — *տե-*

գով, commission; s. — ou — *թուղթ*,
lettre de recommandation.

Գանձաւարարեալ. a. recom-
mandé, — *խաւսկ*, lettre — e.

Գանձաւարեալ. va. donner une
commande ou un ordre; commissi-
onner; recommander. [dable.

Գանձաւարեալի. a. recomman-
Գանձաւարարողէք. s. commission.

Գանձաւարարութիւն. s. commis-
sion, commande, reécommanda-
tion; mission, mandat.

Գանձեալ. va. confier à, remet-
tre à, déposer entre les main,
chez qn., mettre en dépôt.

Գանձեալի. a. livrable.

Գանձեալ, s. commande; — *աւլ*,
faire, une —.

Գանձեալութիւն. s. acceptation.

Գանձեալած. a. confié, remis,
déposé.

Գանձեալի. vn, se confier. se
remettre; se rendre.

Գանձեալ. s. livraison.

Գանձեալեան. V. Գանձեալեան.

Գանձեալեանութիւն. s. jan-
sénisme.

Գանձեալեան. s. janséniste.

Գանց. s. faute, péché.

Գանցեալ. a. coupable, sujet
à pécher, à faillir.

Գանցանք. s. faute, tort, délit,
crime, erreur, chut; *իմ* — *սկս*,
par ma faute, — *ն իմն չէ*, la
faute n'est pas à moi: — *ն իմն է*,
la faute est à moi; *իմ* — *ս է*, c'est
ma faute; — *ի մէջ գործեալի* —
գործեալ, commettre ou faire une
faute, un crime, une erreur,
transgresser, prévariquer, atten-
ter, être coupable, avoir tort,
pécher, faillir, manquer, violer,
contrevenir.

Գանցապար. a. coupable.

Գանցապարութիւն. s. culpa-
bilité.

Գանցապար. a. coupable, crimi-
nel; — *օրինաց*, prévaricateur,
transgresseur, violateur; *ինքնի-
քը — ճանչնալ իմ* — *ըստը խոս-
տովեալի*, s'avouer coupable.

Գանցապարութիւն. s. culpabilité.

Գանցեցուցիչ. V. Գանցուցիչ.

Գանցուցիչ. a. qui fait commet-
tre une faute, un péché.

Գառ. s. sacrifice fait aux idoles.

Գառածիւն. a. né d'un sacrifice.

Գաշադանք. s. envie, jalousie,
malveillance.

Գաշադեալ. } vn. envier, être ja-

Գաշադեալի. } loux de, voir d'un œil

envieux; dénigrer par une basse

jalousie, attaquer par malveil-

lance. } malveillant.

Գաշադեալ. a. envieux, jaloux,

Գաշադեալի. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Գաշադեալ. } V. Գաշադեալ.

Երաշխայն. V. **Երաշխայն.**
Երաշխայն. adv. à la hâte, à l'improviste.

Երաշխ. a. favorable, propice, prospère, avantageux; réussi; — **հաջող,** avec succès.

Երաշխալ. a. a. chanceux, heureux.

Երաշխալ. a. le plus capable.

Երաշխալ. a. adroit, habile, capable. industrieux, apte, intelligent; V. **Երաշխ;** **Ջեմ.**

Երաշխալաբար. adv. adroitement, habilement, d'une manière habile, avec adresse.

Երաշխալություն. s. habilité, adresse, dextérité, aptitude.

Երաշխալուն. a. adroit, habile.

Երաշխալ. adv. avec succès.

Երաշխացի. va. faire réussir, faire prospérer, mettre en bon chemin, favoriser; agir, opérer, effectuer; — **ապագա,** faire réussir.

Երաշխի. vn. réussir, avoir du succès, prospérer. prendre, avoir un heureux succès, venir à bout, faire son chemin, atteindre son but, parvenir; — **չ,** ne pas réussir, manquer son coup, se casser le nez.

Երաշխալ. V. **Երաշխալություն.**

Երաշխալություն. s. réussite, prospérité, succès, chance; action, efficacité, vertu, force, — **հաջող,** avec succès; sans peine.

Երաշխալ. V. **Երաշխալություն.** — **ապագա,** faire réussir.

Երաշխ. s. successeur; a. suivant, postérieur, subséquent.

Երաշխաբար. adv. successive ment; consécutivement.

Երաշխալ. a. successif, consécutif.

Երաշխալ. V. **Երաշխաբար.**

Երաշխացի. a. qui est destiné à être successeur.

Երաշխի. } va. faire succé-
Երաշխացի. } der; vn. succéder.
Երաշխի. vn. succéder, suivre, s'ensuivre.

Երաշխ. a. qui succède.

Երաշխություն. s. succession, suite; — **աղետի հաջորդականություն,** enchaînement de maux, de crimes; — **կարգ,** suite des affaires.

Երաշխ. s. le devant; a. antérieur, préalable; adv. avant, devant, auparavant, préalablement; **ժամը,** une heure avant; — **քան,** avant; — **հաջորդ,** produire, engendrer, déduire; apporter, alléguer, citer; — **ապագա,** provenir, dériver, émaner, résulter de, s'ensuivre, se produire; — **հաջորդ,** aller en avant, avancer, progresser, faire du progrès; **հաջորդ** — **ապագա,** continuer, poursuivre son discours, renouer la conversation; — **ապագա,** marcher en avant.

Երաշխ. interj. en avant!

Երաշխաբար. V. **Մի.**

Երաշխաբար. s. préface, prologue, avant-propos, préambule, prélude, prolegomènes,

Երաշխաբար. vn. parler le premier; faire une préface, une introduction. [a. a. a. a. a.]

Երաշխաբարություն. V. **Երաշխաբար.**

Երաշխաբար. V. **Երաշխաբար.**

Երաշխաբար. a. assis sur le premier siège, à la première place; s. président; — **ա.** s. préséance, primauté, première place, la place d'honneur.

Երաշխաբար. vn. provenir.

Երաշխաբար. a. qui sait d'avance, qui sait l'avenir, prescient.

Երաշխաբարություն. s. prescience. [vant.]

Երաշխաբար. s. écrit auparavant.

առաջագիւ. a. trouvé aupa-
avant. [avant.

առաջագնաց. a. qui est allé

առաջագոյն. a. antérieur,
précédent, préalable; adv. avant,
auparavant, précédemment, an-
érieurement, primitivement. d'a-
vance, à l'avance; ci-devant; —
բան, avant; Երաւաբան, à
priori.

առաջադիւ. a. avancé, pro-
gressif; adv. en avant; — է. il
est avancé, il est avancé dans
ses études; — լինել, V. Գաւա-
նադիւնել.

առաջադիմական. a. de pro-
grès, progressiste.

առաջադիմանալ. vn. avan-
cer, s'avancer, faire des pro-
grès, progresser.

առաջադիմատւ. a. amou-
reux de progrès, progressiste.

առաջադիմատիրութիւն, s.
amour du progrès

առաջադիմել. V. Գաւազա-
դիմանալ.

առաջադիմութիւն. s. progrès,
avancement; — ընել, faire des
progrès [posé.

առաջադիր. a. mis devant, pré-
առաջադրել. va. mettre de-
vant; proposer; vn. se proposer,
projeter, former le dessein.

առաջադրութիւն. s. propo-
sition; projet, dessein.

առաջախաղաց. a. qui va en
avant; progressif.

առաջախաղացութիւն. s. a-
vancement.

առաջախոհ. a. qui pense au-
paravant; prémédité.

առաջախոհութիւն. s. délibé-
ration préalable, prémédiation.

առաջախօս. a. qui dit aupa-
ravant, qui prédit. [diction.

առաջախօսութիւն. s. pré-

Գաւազածագ. a. résultant.

Գաւազածանօթ. a. connu d'a-
vance.

Գաւազածիլ. va. promouvoir.

Գաւազածութիւն. s. promo-
tion, production.

Գաւազական. a. prédisposé.

Գաւազականութիւն. s. pré-
disposition, prédilection.

Գաւազականաց. a. construit
auparavant.

Գաւազականաւ. a. fini avant.

Գաւազականութեւ. a. établi d'avance.

Գաւազակաց. a. qui se tient
aux premiers rangs, principal.

Գաւազակողմ. s. le devant, le
côté du devant.

Գաւազախոյսաց. a. prévoyant;
— ըլլալ, prévoir.

Գաւազախաւ. a. arrivé aupa-
ravant; — սրաւել, prérogative,
privilege.

Գաւազախաւաւ. a. qui a cru,
qui a prêté foi auparavant.

Գաւազախոյս. V. Գաւազա-
կաց.

Գաւազանայն. a. qui prédit;
qui est prédit.

Գաւազանայնել. vn. prédire.

Գաւազանութիւն. s. promo-
tion, avancement.

Գաւազանաւ. } s. pri-
Գաւազանաւնութիւն. } vilége,
prérogative.

Գաւազանաւոյց. a. qui s'a-
vance, qui s'offre, empressé; con-
current.

Գաւազամար. s. escarmouche;
escarmoucheur.

Գաւազամարտիկ. s. escarmou-
cheur, agresseur, champion.

Գաւազմիս ըլլալ. vn. offrir,
donner de bon cœur; être plein
d'ardeur, de bonne volonté,
s'empresser.

Գաւազմնալ. adv. en se pous-
sant en avant, en avançant.

Եռապատմութիւն. a. qui entre auparavant.

Եռապատմութիւն. s. bonne volonté, empressement, zèle.

Եռապատմութիւն. vn. avancer, s'avancer, aller en avant, aller devant, précéder; avancer, faire des progrès. [vance.

Եռապատմութիւն. a. envisagé d'avance. Եռապատմութիւն. s. celui qui est aux avant-postes, sentinelle; avant-garde; — դէմ, vigie.

Եռապատմութիւն. s. préservatif, précaution; avant-garde; a. preservatif. [paravant.

Եռապատմութիւն. a. raconté auparavant. Եռապատմութիւն. } a. prédit.

Եռապատմութիւն. s. prédiction. [սեղծ.

Եռապատմութիւն. V. Եռապատմութիւն. a. qui travaille le premier.

Եռապատմութիւն. V. Եռապատմութիւն.

Եռապատմութիւն. a. prévoyant; — դժբաղդութիւն. prévoyance; — ընթաց, prévoir.

Եռապատմութիւն. s. prévoyance, prévision.

Եռապատմութիւն. V. Եռապատմութիւն. arith. progrès sion.

Եռապատմութիւն. } a. avancé.

Եռապատմութիւն. a. qui avance.

Եռապատմութիւն. a. qui montre d'avance; montré d'avance.

Եռապատմութիւն. s. avancement.

Եռապատմութիւն. a. ventru.

Եռապատմութիւն. a. qui se connaît d'avance.

Եռապատմութիւն. s. prescience.

Եռապատմութիւն. a. de progrès, progressiste.

Եռապատմութիւն. a. ambitieux de progrès, progressiste.

Եռապատմութիւն. vn. avancer, s'avancer, faire des progrès, progresser.

Եռապատմութիւն. s. progrès, avancement; — ընթաց, faire des progrès.

Եռապատմութիւն. vn. précéder, devancer, prendre le devant; avancer, s'avancer, aller en avant.

Եռապատմութիւն. va. avancer, faire avancer, pousser en avant, pousser, accélérer.

Եռապատմութիւն. a. précédent, préalable; s. avant-coureur, précurseur; — ընթաց, courir devant, être précurseur de.

Եռապատմութիւն. a. offert auparavant; s. le premier don, prémices.

Եռապատմութիւն. a. prévoyant.

Եռապատմութիւն. } s. a. Եռապատմութիւն. } s. a. vancement, progrès.

Եռապատմութիւն. s. prédiction.

Եռապատմութիւն. V. Եռապատմութիւն.

Եռապատմութիւն. adv. d'abord.

Եռապատմութիւն. adv. en avant.

Եռապատմութիւն. s. devancement.

Եռապատմութիւն. adv. de devant.

Եռապատմութիւն. V. Եռապատմութիւն.

Եռապատմութիւն. va. tendre, allonger;

pousser, enfoncer, attacher, fixer; աչքերը —, fixer ses regards sur,

avoir les yeux collés sur, regarder fixement.

Եռապատմութիւն. vn. tendre ou avancer la tête pour regarder; se fixer à, fixer ou attacher son attention sur, s'arrêter à.

Եռապատմութիւն. vn. s'élever, se lever, se relever; se réveiller; ressusciter, revenir à la vie, revivre.

Եռապատմութիւն. V. Եռապատմութիւն.

Եռապատմութիւն. } s. bot. jasmin.

Եռապատմութիւն. } s. bot. jasmin.

Յապի. } s. minér. jaspe.
Յապիս. }
Յապի. s. fond; pavé; plan-
 cher; le sol; — *գիւղաց*, lit.
Յապիւրուի. a. qui croît,
 qui pousse bien droit (arbre).
Յապիւրի. s. plan; *գաղաթ*
մը — *ը հաւեր*, tracer, lever le
 — d'une ville; — *սպիւրու*
թիւն, le — d'une tragédie.
Յապիւտի. s. plan.
Յապիւտիւ. s. plancher.
Յապիւտիւ. a. qui a un fond;
 pavé.
Յապիւ. vn. mettre au niveau
 du sol, raser, ruiner de fond en
 comble; paver.
Յապի. s. qui rase, qui dé-
 truit; paveur.
Յապիւ. s. javage.
Յապի. va. tailler la vigne,
 les arbres, élaguer, serpillier, é-
 brancher.
Յապիւրուի. s. idiotisme.
Յապիւր. V. **Յապիւր.**
Յապիւր. s. allocation.
Յապիւ. V. **Յապի.**
Յապիւ. va. être approprié.
Յապիւ. a. allouable, ap-
 plicable.
Յապի. V. **Յապի.**
Յապի. va. caractériser.
Յապի. } a. carac-
Յապի. } téristique.
Յապի. } s. indice, carac-
Յապի. } tère; a. carac-
 téristique.
Յապի. V. **Յապի.**
Յապի. a. raconté en
 détail, détaillé, circonstancié.
Յապի. adv. proprement,
 particulièrement, spécialement.
Յապի. a. alloué; appro-
 prié; s. gram. nom qui est dé-
 terminé par un complément au
 génitif.

Յապիւ. s. allocation.
Յապի. va. approprier;
 allouer.
Յապի. a. qui approprié;
 s. gram. complément au génitif
 ou complément déterminatif.
Յապի. s. propriété, par-
 ticularité, caractère particulier;
 — *լիւր*, le génie d'une langue.
Յապ. s. serpe.
Յապի. s. serpente.
Յապ. a. propre, spécial, spé-
 cifique, particulier, privé; sépa-
 ré, isolé, seul; V. **Յապի.**
Յա. a. conforme; — *և իմ*,
 tout à fait pareil;
Յապի. a. relatif, ana-
 logique; — *գիւրիւ*, pronom
 relatif. [cédent.
Յապի. a. gram. anté-
Յապի. s. relation,
 rapport, analogie; — *սիւր*,
 avoir des rapports, des relations
 avec.
Յապի. V. **Յապի.**
Յապի. a. qui croît, qui
 pousse toujours, toujours renaiss-
 sant. [leil.
Յապի. vn. exposer au so-
Յապի. a. toujours excité.
Յապի. a. adjacent.
Յապի. va. mettre ou placer
 auprès, ajouter, mettre en regard.
Յապի. s. apposition;
 réunion, combinaison.
Յապի. a. toujours gai,
 joyeux.
Յապի. a. toujours jo-
 yeux, toujours verdoyant.
Յապի. s. alliage.
Յապի. a. toujours bar-
 bouillé, souillé.
Յապի. } a. qui vole, qui
Յապի. } voltige toujours.
Յապի. a. à toute heure,
 toujours.

Գարալիք a. qui lâche toujours; s. vampire.
Գարալիքաւ a. toujours riant.
Գարաւոյ a. agrégé.
Գարաւոր a. qui coule toujours.
Գարաւոյք a. toujours endulé ou agité.
Գարաւալի a. toujours suspendu; — *ուր*, épée — e.
Գարաւայ a. qui reste toujours, stable, permanent, perpétuel; adv. constamment, perpétuellement.
Գարաւայաւայ ou **Գարաւայի** V. *Յիւի* *Մասեցեանայ*.
Գարաւայութիւն V. *Մասեցեանութիւն*.
Գարաւասար s. passé indéfini (*անցեալ անոր*).
Գարաւաւորութիւն a. paradoxal.
Գարաւիք a. cohérent, attaché, attaché, joint, joignant, connexe, aboutissant, contigu; accessoire; — e, les accessoires.
Գարաւոր a. toujours battu.
Գարաւորութիւն a. adhésif.
Գարաւորապէս adv. conjointement; accessoirement.
Գարաւորի va. conjoindre, joindre, lier.
Գարաւորիք vn. se joindre, s'unir.
Գարաւորութիւն s. adhésion, cohérence; — *գարաւորաց*, association d'idées.
Գարաւայի a. mus. diatonique; — *գարաւայի*, gamme — .
Գարաւորի va. continuer, prolonger, faire durer.
Գարաւորութիւն s. prolongation, continuation, durée; chim. affinité.
Գարաւորիք a. prolongé, continu, continu. [ébranlé].
Գարաւոր a. toujours oscillé ou *գարաւոր* s: toujours croissant.
Գարաւորութիւն s. chim. cohérence.

Գարաւոր a. permanent.
Գարաւոր a. très solide.
Գարաւոր vn. se perpétuer, continuer, se poursuivre; s'ajouter, se joindre.
Գարաւորութիւն V. *Գարաւորի*.
Գարաւորութիւն a. dénominatif; coneret; s. paronyme.
Գարաւորութիւն s. dénomination; paronomasie.
Գարաւոր a. qui se remue toujours, toujours en mouvement.
Գարաւոր a. gram. grec.
Գարաւորութիւն que, périphrase.
Գարաւորութիւն même, paroxyton.
Գարաւոր a. alisé, alié.
Գարաւորութիւն va. amener partout avec.
Գարաւորութիւն s. paraphrase.
Գարաւոր s. paraphraste, paraphraser.
Գարաւոր va. paraphraser.
Գարաւորութիւն s. paraphrase.
Գարաւոր } V. *Մասեցեան*.
Գարաւոր }
Գարաւոր vn. persévérer dans, avoir de la persévérance, se maintenir, persister; durer, subsister.
Գարաւորութիւն } s. persévérance.
Գարաւորութիւն } rance, accoutumance.
Գարաւոր s. exemple, modèle; *Գարաւոր* V. *Գարաւոր*.
Գարաւոր } a. toujours en
Գարաւոր } changement, toujours changeant.
Գար s. prix, valeur; estimation; estime, considération, cas, crédit, mérite; titre, aloi.
Գարաւոր } a. plein de respect.
Գարաւոր }
Գարաւոր s. respectueux.
Գարաւոր a. respecté, respectable.

Եարգմի. a. estime, respect, considération, égard, vénération, déférence, révérence, honneurs, compliments.

Եարգար. a. estimé, précieux.

Եարգի. va. estimer, respecter, porter du respect à, considérer, faire cas, faire grand cas de, honorer, vénérer; apprécier, attacher du prix, faire valoir.

Եարգիի. a. vénérable.

Եարգի. a. estimable, respectable, honorable, précieux; de bon aloi; — *բարեգիտ*, matinal courante.

Եարգոյ. a. appréciateur.

Եարգոյ. V. **Եարգի.**

Եարգաբիւ. V. **Եարգմի.**

Եարգաի. vn. être honoré ou respecté, être estimé ou vénéré.

Եարգուի. V. **Եարգի.**

Եար. s. paille; — *պար*, empailler.

Եար. s. ajustement, ornement; ordre, arrangement.

Եարաւորի. a. couleur de paille. d'une couleur pâle.

Եարաւորի. a. plein de paille; — *պարիկ*, paillasse. (paille.

Եարաւորանի. a. couvert de **Եարաւորի.** s. paillasse.

Եարաւոր. s. pailler.

Եարաւորաւոր. s. bauge.

Եարաւորաւոր. a. entouré de paille; empaillé.

Եարաւորաւոր. s. paillant, marchand de paille.

Եարար. a. ajusté, arrangé, poli, propre; orné, embelli.

Եարարմի. s. toilette.

Եարարի. va. ajuster, mettre en ordre, apprêter, préparer, arranger, polir, dresser, façonner; disposer, accommoder, ordonner; orner, parer, embellir; faire, rendre; — *արարի*, pré-

parer, apprêter le couvert; — *արարի*, faire le lit, la chambre; — *արարի*, faire, arranger les cheveux.

Եարարի. a. qui met en ordre, qui arrange, qui orne; s. ordonnateur, ajusteur, moucheur.

Եարարի. vn. s'ajuster, s'orner, se parer, s'embellir.

Եարարմի. s. arrangement, ajustement, accommodement; embellissement.

Եարարմի. V. **Եարար.**

Եարար. s. voie lactée.

Եարի. va. attacher, joindre, annexer, lier, unir; ajouter, rapprocher; attribuer, prêter, imputer; agréer.

Եարի. s. action de joindre, d'ajouter, annexer.

Եարի. s. parodie.

Եարի. adv. tout étoilé, en étoile.

Եարի. vn. s'attacher, se joindre, adhérer, se fixer; fig. s'attacher, adhérer, être du parti de qn., prendre son parti; —, s'attacher à qn., se mettre à son service, embrasser son parti, se ranger de son parti ou sous sa bannière, sous son drapeau, se réunir sous lui; —, se ranger à un parti, l'embrasser; —, se rallier à une opinion, se ranger à un avis, l'adopter.

Եարի. s. toit, toiture; fig. toit, abri, maison; étage; —, sous le toit, à l'abri, à couvert; —, demeure.

Եարի. s. appartement.

Եարի. a. qui demeure sous le toit.

Եարի. a. couvert d'un toit; adv. sous le toit, à couvert, à l'abri.

Թարկակից. a. qui demeure sous le même toit, dans la même maison.

Թարկանի. a. d'étage; *չորս* —, de quatre étages.

Թարկաօթնափսի. s. toiture.

Թարկանր. a. couvert d'un toit; à étages. [de trois étages.

Թարկանի. a. d'étage; *երեք* —, de trois étages.

Թարկի. va. couvrir d'un toit; couvrir.

Թարկիկ. s. petit toit, bicoque.

Թարկիչ. } s. couvreur.

Թարկող. } s. couvreur.

Թարձակի. vn. assaillir, attaquer. donner l'assaut, livrer un assaut, aller, monter à l'assaut; s'élancer, se lancer. se jeter; *սեղան զքան* —, attaquer qn.; *իրաւ զքան* —, se saisir.

Թարձակիչ. a. agressif.

Թարձակող. s. assaillant.

Թարձակողական. a. offensif, agressif.

Թարձակում. s. assaut, attaque; *անհաղ յարձակման*, prendre d'assaut.

Թարմար. a. convenable, propre, à propos, ajusté, adapté, comode; qui a des dispositions, apte.

Թարմարական. a. syntaxique.

Թարմարագրի. va. écrire bien, accorder.

Թարմարադրական. s. syntaxe.

Թարմարադրական. s. justesse.

Թարմարական. V. Թարմար.

Թարմարական. s. choeur.

Թարմարակ. V. Թարմարական.

Թարմարի. } va. adapter,

Թարմարիցի. } ajuster, approprier, faire cadrer, accommoder, accorder, conformer, arranger, appliquer, mettre en harmonie, assortir.

Թարմարի. vn. convenir, s'adapter, cadrer, être d'accord,

s'accorder avec, s'assortir, correspondre, répondre à, s'accommoder, se conformer, se rapporter à, faire le pendant de, être bien assorti. {sortissant.

Թարմարոյ. a. accommodant, as-

Թարմարական. } s.convenance,

Թարմարում. } ajustement;

accommodement, proportion, harmonie, accord, rapport, analogie; aptitude, disposition.

Թարմարիցի. V. Թարմարի.

Թարմի. vn. s'enraciner.

Թարմական. a. relatif, corrélatif.

Թարմականական. s. relation, corrélation.

Թարմի. vn. appartenir, concerner, regarder.

Թարմական. s. corrélation.

Թարմ. s. adhérent. {tion.

Թարմից. s. débordement, inonda-

Թարմական. s. action de se le-

ver, de se relever; résurrection;

fig. enflure, fierté; — *անհաղ*, ressusciter.

Թարմում. s. adhérence, union; fig. adhérence, attachement; phys. aggrégation.

Թարմակի. va. faire lever, relever; réveiller; ressusciter; soulever, exciter; faire révolter; élever, dresser, ériger, construire; *Թարմակի* —, susciter des ennemis.

Թարմից. a. qui ressuscite.

Թարմական. V. Թարմական.

Թարմականի. a. privé de prétentions.

Թարմականից. } a. plein de

Թարմականից. } prétentions.

Թարմի. vn. prétendre, avoir de la prétention.

Թարմի. a. prétentieux.

Թարմական. s. prétention.

Թարմակ. s. anon, bourriquet.

Թարմական. a. d'anon.

Gmab. etc. V. **Gmab.** etc.
Gmabqhr. s. supplément.
Gmabqhr. a. s. affixe, additif.
Gmabqhr. s. ajoutage, ajoutoir.
Gmabqhr. a. augmentatif.
Gmabqhr. V. **Gmabqhr.**
Gmabqhr. a. additif, supplémentaire.
Gmabqhr. V. **Gmabqhr.**
Gmabqhr. s. ajout.
Gmabqhr. s. tage, ad-
 dition, addenda, supplément, ap-
 pendice, insertion; surcroît, aug-
 mentation, excédant; — *a nph*
qhr, excréments.
Gmabqhr. a. addition-
 nel, supplémentaire. [ment.
Gmabqhr. s. petit supplé
Gmabqhr. va. ajouter, joindre,
 adjoindre, insérer, intercaler;
 augmenter, accroître; addition-
 ner; *Gmabqhr a nph* —, aug-
 menter un domestique.
Gmabqhr. s. arith. addition.
Gmabqhr. V. **Gmabqhr.**
Gmab. etc. V. **Gmab.** etc.
Gmabqhr. s. belle comme une
 fée. [hour; fig. très belle.
Gmabqhr. s. nymphe, fée,
Gmabqhr. a. de tous les
 jours, éternel, perpétuel.
Gmab. a. perpétuel, éternel;
 immortel; adv. toujours, éternel-
 lement, perpétuellement.
Gmabqhr. V. **Gmab.** adv.
Gmabqhr. V. **Gmab.** a.
Gmabqhr. vn. se perpétuer,
 s'immortaliser, subsister; V.
Wabqhr.
Gmabqhr. V. **Gmab.** adv.
Gmabqhr. V. **Gmabqhr.**
Gmabqhr. V. **Wabqhr.
Gmab. a. adv. V. **Gmab.** plus;
 le plus, beaucoup plus, davan-
 tage; plutôt, d'autant plus; — *qhr*,
 surtout.**

Gmabqhr. } a. toujours
Gmabqhr. } joyeux; tou-
 jours verdoyant.
Gmabqhr. V. **Wabqhr.**
Gmabqhr. a. très étonnant,
 admirable, merveilleux.
Gmabqhr. V. **Wabqhr.
Gmab. a.
Gmab. **Gmabqhr.** a. V.
Gmabqhr. V. **Gmabqhr.
 [mémemorable.
Gmabqhr. a. à jamais
Gmabqhr. V. **Gmabqhr.**
Gmabqhr. va. perpétuer,
 éterniser, immortaliser
Gmabqhr. a. éternité; siècle;
 vie; monde; adv. éternellement,
 à perpétuité, toujours; — *a ju*
qhr, aux siècles des siècles,
 à tous les siècles, éternellement;
Gmabqhr —, vie future; —
qhr, durée du monde.
Gmabqhr. } adv. eter-
Gmabqhr. } nelle-
Gmabqhr. } ment.
Gmabqhr. a. établi dès le
 commencement du monde, établi
 à perpétuité, éternel.
Gmabqhr. a. éternel, per-
 pétuel; — *u*, l'Éternel.
Gmabqhr. s. éter-
 nité, [ravis, à usurper.
Gmabqhr. a. qui aime à
Gmabqhr. va. ravir, enlever,
 emporter, usurper, empiéter, en-
 vahir, rapiner, piller; *qhr* —,
 enlever, captiver le cœur; *qhr* —,
 ravir, charmer, enchanter,
 saisir l'imagination.
Gmabqhr. vn. être ravi, en-
 levé; — *qhr*, s'extasier.
Gmabqhr. a. ravissant, usur-
 pateur. [ravissant, rapace.
Gmabqhr. s. a. ravisseur,
Gmabqhr. s. ravisse-****

ment, enlèvement, rapine; usurpation, envahissement, empiètement; rapacité; extase; — *հեշտոյշահութիւն* V. *Յեշտոյնք*; — ou — *մայ*, extase, transport; *մահաշիւ* h —. livrer au pillage.

Յափօսեցնուիլ V. *Յափօսեցնիլ*.
Յափաւցանիլ. va. étancher, apaiser la soif, désaltérer; épuiser.

Յափշիլ. vn. s'éteindre.

Յափաքքիւր քրքալ, *քալիլ*: aller, marcher à quatre pattes; fig. patauger.

Յափրաւալ. vn. se blaser, être blasé, dégoûté, se lasser.

Յափրաւիք V. *Յափրուրիւք*.

Յափրաւցանիլ. va. blaser, souler, dégoûter.

Յափրաւցուցիլ. a. qui blase.

Յափրուրիւք s. satiété, dégoût.

Յիւուակ. s. voleur de grands chemins, de grandes routes; brigand. [brigand.]

Յիւուակաւաքաւ. adv. comme un

Յիւուակաւաքիւք s. brigandage.

Յիւուակարծ. a. inopiné, imprévu; — ou — *ժամաւիշ*. adv. à l'improviste, tout à coup, inopinément, soudainement. [adv.]

Յիւուակարծաւ V. *Յիւուակարծ*.

Յիւուակա. a. inconstant, volage.

Յիւուակաւաքիւք s. inconstance.

Յիւուակալ, etc. V. *Յիւուակալ*, etc.

Յիւուակալիլ. va. mettre sens dessus dessous, renverser, révolutionner, bouleverser, retourner; changer, convertir, intervertir, transformer.

Յիւուակալիլ. vn. être bouleversé, être renversé; se transformer.

Յիւուակալաւաքիւք } s. boulever-

Յիւուակալուք } sement; chan-

Յիւուակալիլ. a. changeant, muable, variable; — *արեւոյշիւ*, vicissitudes.

Յիւուակալաւաքիւք a. s. révolutionnaire.

Յիւուակալիլ. va. changer, transformer, convertir; dégénérer.

Յիւուակալիլ a. s. révolutionnaire.

Յիւուակալաւաքիւք } s. change-

Յիւուակալուք } ment, con-

version, transmutation, transformation; révolution, vicissitude.

Յիւուակալիլ s. solstice, les tropiques.

Յիւուակալիլ. va. répéter, redire, rabâcher, inouïquer; changer, convertir, transformer; *արեւոյշիւ* —, dire, répéter plusieurs fois.

Յիւուակալիլ s. versatilité.

Յիւուակալիլ V. *Յիւուակալիլ*.

Յիւուակալիլ a. changeant; versatile, muable, variable, inégal, fragile, inconstant, volage.

Յիւուակալիլ s. changement, conversion, mutation; répétition, redite.

Յիւուակալիլ } V. *Յիւու-*

Յիւուակալաւաքիւք } *ակալ*, *Յիւ-*

ուակալաւաքիւք.

Յիւուակ va. changer, transformer; traduire; — *ի հայ քարէ լիզա*, traduire en arménien, en langue arménienne.

Յիւուակ s. pivot, appuyoir.

Յիւուակալ V. *Յիւուակալ*.

Յիւուակալ s. appui, dossier, accoudoir; chevalet.

Յիւուակ s. pivot.

Յիւուակ. vn. s'appuyer, s'adosser; fig. s'appuyer, se reposer, mettre sa confiance, se fonder; *արեւոյշիւ* —, s'appuyer, s'accouder contre le mur; *հո. խալիլը՝ հո. խալիլիլը* —, s'adosser.

Յիւուակ adv. avant-hier.

Յիւուակ va. monter, encaisser, emboîter, encastrer; insérer, intercaler; — *մարգարիտ*, enfilé une perle.

Թեւում. s. monture, enclassement, emboîture, encastrement; insertion: intercalation.

Թեւում. s. pierre ou meule à aiguiser, affûtoir.

Թեւումար. a. aiguise; *տեւումար* —, glaive tranchant.

Թեւումարաց. s. aiguiserie.

Թեւումի. va. aiguiser, repasser, affûter, affiler, émeuler.

Թեւումի. } s. aiguiseur, remou-
Թեւումի. } leur.

Թե. prép. après, depuis, à la suite; — *տեւումի*, peu de temps après, depuis peu; — *պարբերիկ տեւումի*, après cela, depuis ce temps-là, depuis; — *այս*, après quoi.

Թեւումայ. a. suivant, postérieur.

Թեւումի. } s. post-scrip-
Թեւումի. } tum.

Թեւումի. va. endosser.

Թեւումարդ. a. rétroactif; — *տեւումարդ*, regard —. [récession.

Թեւումարմի. s. defection;

Թեւումարմի. s. rétrocession.

Թեւումի. } a. s. rétro-
Թեւումի. } grade; réac-
tionnaire.

Թեւումի. va. rétrograder.

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. s. réaction;

Թեւումի. } s. va. ajourne-
Թեւումի. } ment, remise,
renvoi, prorogation.

Թեւումի. s. suffixe.

Թեւումի. s. arrière-pensée.

Թեւումի. s. celui qui reste
après, trainard; arriéré.

Թեւումի. a. s. rétrograde.

Թեւումի. va. rétrograder.

Թեւումի. s. rétrograda-
tion; réaction.

Թեւումի. s. rétrogradation.

Թեւումի. s. post-scriptum.

Թեւումի. a. qui recule,
rétrograde.

Թեւումի. a. dernier, ultérieur, pos-
térieur; dernier, infime, vil; der-
nier, extrême; — *թ*, la posté-
riorité; — *պարբերիկ*, dernier

besoin; — *լավորութիւն*, af-
freuse pauvreté.

Թեւումի. V. *Մարման*; — *թեւումի*, contrat. [par derrière.

Թեւումի. s. derrière; *թեւումի*.

Թեւումի. s. postérieur; *թեւումի*,
թեւումի, à posteriori.

Թեւումի. s. très vieux, vieil-
lard, décrépît. [vieillesse.

Թեւումի. s. arrière-vi-

Թեւումի. s. derrière.

Թեւումի. a. qui a péché après.

Թեւումի. a. arriéré.

Թեւումի. vn. être le dernier, ve-

nir le dernier, venir trop tard;

tarder, être en arrière; être

privé, dénué de, manquer de.

Թեւումի. a. dernier, infime; —

թեւումի, ils se montrent les

derniers

Թեւումի. vn. arrérager.

Թեւումի. s. extrémité; der-

niér rang; postériorité.

Թեւումի. prép. derrière, par der-

rière, de derrière; adv. après,

puis, ensuite, postérieurement,

ultérieurement; — *թեւումի*

թեւումի

թեւումի

թեւումի

թեւումի

թեւումի

թեւումի

թեւումի

թեւումի

Աւանդական, puis, enfin, en dernier lieu, à la fin.
Թեայք s. derrière, postérieur, fondement, cul, fesses, fessier; — **հաւել**, croupion.
Թեանա prép. par derrière; adv. après, à la fin; a. derrière; — **կողմէնէ**, par derrière.
Թեաւ adv. arrière, en arrière, derrière; — **դառնալ**, retourner sur ses pas, rebrousser chemin; — **ընդդէմ** adv. en arrière; au contraire, à rebours, en sens contraire, dans un ordre inverse, à contre sens.
Թեանայն adv. plus en arrière.
Թեանայնակալութիւն s. rétroactivité.
Թեանայնեղի a. rétroactif.
Թեանայնք s. revers, derrière.
Թեանալի a. insensé, pervers, lâche; arriéré, rétrograde.
Թեանալիկ adv. en se montant par derrière.
Թեանայնք V. **Թեաւ**.
Թեանայնք a. rétrograde.
Թեանայնքութիւն s. rétrogradation.
Թեանայնի va rétracter, retirer (sa parole); vn. se dédire; se rétracter.
Թեանայնիւ s. rétractation; — **ընդ**, se rétracter, retirer sa parole.
Թեանայն adv. d'hier.
Թեանայն spl. inventions, arrangements.
Թեանայնի va. ajuster, arranger, former, composer, assortir, combiner, assaisonner, façonner, inventer, controuver.
Թեանայն s. compositeur, auteur.
Թեանայն adv. du ciel. [tain.
Թեանայն a. douteux, incertain.
Թեանայն vn. douter, hésiter, balancer. [tion, incertitude.
Թեանայն s. doute; hésita-

Թեաւ a. appuyé; fig. appuyé.
Թեանալի s. point d'appui.
Թեանալի a. obstiné, tenace, constant
Թեանալի } s. hospice d'a-
Թեանալի } liéna, maison
Թեանալի } de fous, maison
Թեանալի } de santé, asile. [soutenir.
Թեանայն va. appuyer, adosser,
Թեանայն V. **Թեանայն**.
Թեանայն a. fou, fol, folle, insensé, aliéné, sot; **Թեանայն** —, sot dément, à vingt-quatre, à trente-six états, au suprême degré.
Թեանայն adv. follement, sottement, à la folie.
Թեանայն } s. aliéniste.
Թեանայն } a. de fou, d'a-
Թեանայն } liéna; V. **Թեանայն**.
Թեանայն V. **Թեանայն**.
Թեանայն V. **Թեանայն**.
Թեանայն s. surveillant ou gardien de fous.
Թեանայն a. gardien en chef des fous.
Թեանայն V. **Թեանայն**.
Թեանայն va. rendre fou; faire devenir fou; fig. rendre fou, affoler, étourdir; charmer, enchanter.
Թեանայն vn. devenir fou, perdre la raison, avoir l'esprit aliéné, avoir la raison égarée; — **ընդ**, raffoler, se passionner follement pour.
Թեանայն s. folie, sottise, aliénation, démence; **Թեանայն** —
Թեանայն, esprit de vertige.
Թեանայն sf. folie.
Թեանայն s. cinquante jours depuis Pâques jusqu'à la Pentecôte.
Թեանայն V. **Թեանայն**.
Թեանայն s. agenda.
Թեանայն s. monument commémoratif.

Իփօմար. } V. Չար-
 Իփօմարափից. } յաւ, Չար-
 արաւոնափից.
 Իփօմարգր. s. album.
 Իփօմարկ. s. souvenir, mémoire,
 commémoration; réminiscence,
 mention; mémorial; monument;
 — ալ արժանի, digne de mé-
 moire, mémorable; — ը պահել,
 garder le souvenir, la mémoire;
 է —, en mémoire de; — օր է —
 աւել, donner un souvenir; աւել
 Իմի — է, en mémoire de moi;
 աղօթ —, souvenir confus; — աւել,
 par le souvenir; աւել է — է,
 pour souvenir, pour servir de
 monument.
 Իփօմարկարգր. s. auteur de
 mémoires; mémoire, mémorial;
 mémorandum.
 Իփօմարկարգրափից. s. mémoire.
 Իփօմարկարգր. a. plein de sou-
 venir.
 Իփօմարկարգր. s. monument.
 Իփօմարկարգր. s. lieu de sou-
 venir.
 Իփօմարկարգր. s. mémoire,
 mémorial; monument.
 Իփօմարկարգր. a. dont on se
 souvient, dont on fait mention.
 Իփօմարկի. va. mentionner;
 rappeler, faire mention de, citer.
 Իփօմարկի. a. mémorable.
 Իփօմարկափից. s. mention,
 citation; mémoire, commémora-
 tion, réminiscence, commémo-
 ration, souvenir; — ընել, faire
 mention, mentionner. [précité.
 Իփօմար. a. mentionné, susdit,
 Իփօմար. vn. se souvenir, se res-
 souvenir, se rappeler; աւելի
 չիմի յիշեմ, je ne me rappelle
 pas son nom, son nom ne me
 revient pas; V. Իփօմարկի.
 Իփօմարի. s. souvenir; mémoire,
 offrande.

Իփօմարի. va. faire souvenir,
 rappeler le souvenir, rappeler à
 la mémoire, rappeler, avertir.
 Իփօմարի. } s. celui qui fait
 Իփօմարի. } souvenir, qui
 rappelle le souvenir.
 Իփօմար. s. qui se souvient.
 Իփօմարի. s. mémoire; V.
 Իփօմար; — ը կարճ է, il a la
 — courte; աւել — աւել, il a la
 — heureuse.
 Իփօմար. V. Իփօմար; — ընել. V.
 Իփօմարաւ ըլլալ.
 Իփօմարաւ. } a. qui dit des
 Իփօմարաւ. } paroles malhon-
 nêtes; — ըլլալ, dire de vilains
 ou de gros mots, des injures,
 tenir de mauvais propos.
 Իփօմարաւափից. s. habitude
 de dire de vilains mots.
 Իփօմար. s. gros ou vilain mot,
 paroles malhonnêtes, injure, ju-
 rement, juron.
 Իփօմար. s. mention, commémo-
 ration, souvenir.
 Իփօմարի. s. cinquantaîne; cin-
 quante; l'avent.
 Իփօմարի. s. cinquantaîne.
 Իփօմարի. } a. de cinquante
 Իփօմարի. } ans; — quinquagé-
 naire. [fois autant.
 Իփօմարի. adv. cinquante
 Իփօմարի. s. cinquantième;
 sergent.
 Իփօմարի. a. cinquante, qui
 contient le nombre cinquante.
 Իփօմարի. a. cinquantaîne; cin-
 quante; cinquantaîne.
 Իփօմարի. V. Իփօմարի.
 Իփօմարի. V. Իփօմարի.
 Իփօմարի. a. cinquantième; s.
 l'avent. [jours.
 Իփօմարի. a. de cinquante
 Իփօմարի. a. cinquante.
 Իփօմարի. a. de cin-
 quante heures.

Թիսուս. s. Jésus.
 Թիսուսական. a. jésuitique; s.
 Թիսուսականություն. s. jésuitisme. [transmis par Jésus.
 Թիսուսական. a. recommandé.
 Թիսուսական. s. jésuite, membre de la compagnie de Jésus.
 Թիսուս. adv. justement, avec justice, de plein droit, à juste titre, vrai, en vérité.
 Թիրի. va. tendre, étendre; attacher, unir. [enceinte, grande
 Թիսուս. vp. concevoir, devenir
 Թիսուսան. } V. Թիսուսան.
 Թիսուսի. } anr. Թիսուսան.
 Թիսուսի. } կի. Թիսուսան.
 Թիսուսի. } [enceinte.
 Թիսուսի. va. rendre une femme
 Թիսուս. s. celui qui a conçu,
 Թիսուսի. } V. Թիսուսի.
 Թիսուս. }
 Թիսի. va. envoyer, expédier, adresser; renvoyer.
 Թիսուս. V. Թիսուս.
 Թի. a. enceinte, grosse; — չի, être —, dans un état intéressant.
 Թիկի. va. polir, raboter, dégrossir, adoucir; polir, brunir, lisser; fig polir, limer.
 Թիկի. s. polisseur, lisseur, brunisseur. [nissoir
 Թիկի. s. polissoir, lissoir, bru
 Թիկուս. a. s. astiquage.
 Թիսի. s. conception, gros
 sesse; առ — Թիսի, la fête de la Conception.
 Թիսի. vn. être envoyé.
 Թիսի. s. envoi, renvoi.
 Թիսի. vn. regorger de, se gorgier, se souler, être comblé de, nager dans, vivre dans l'abondance, vivre à gogo.
 Թիսուս. a. s. goinfre, gondu.
 Թիսուսի. va. gorgier, regorger, souler, remplir, combler.

Թիսուսի. s. comble, abondance, rassasiement; թիսուսի, vivre à gogo.
 Թի. adv. où? թի, որտեղ, où?
 Թիսի. s. jubilé; a. — թի, année jubilaire.
 Թիսի. s. jubilé, jubilaire.
 Թիսի. a. de jubilé.
 Թիսի. } s. jubilaire.
 Թիսի. }
 Թի. a. nombreux, plusieurs.
 Թիսի. V. Թիսի.
 Թիսի. a. séculaire.
 Թիսի. V. Թիսի.
 Թիսի. a. prié ou demandé avec instance; — թիսի, presser avec ardeur.
 Թիսի. a. fort triste.
 Թիսի. V. Թիսի.
 Թիսի. a. très malheureux, accablé de malheurs, de chagrins. [լուսի.
 Թիսի. V. Թիսի.
 Թիսի. a. très nombreux.
 Թիսի. a. las, fatigué.
 Թիսի. s. lassitude, fatigue.
 Թիսի. a. très agité.
 Թիսի. a. pluriel.
 Թիսի. a. qui a la forme du pluriel.
 Թիսի. a. qui a la terminaison de pluriel.
 Թիսի. a. nombreux; grain. pluriel. [լուսի.
 Թիսի. V. Թիսի.
 Թիսի. a. très érudit.
 Թիսի. a. qui a beaucoup de péchés.
 Թիսի. a. bien préparé, arrangé; très paré.
 Թիսի. a. très agité.
 Թիսի. V. Թիսի.
 Թիսի. a. très orné.

Բազմապատիկ. V. Բազմապատիկ. (fatigant.

Բազմապատիկ. a. très fatigué, très

Բազմապատիկ. a. très agité.

Բազմապատիկ. V. Բազմապատիկ.

Բազմապատիկ. V. Բազմապատիկ.

Բազմապատիկ. a. très triste.

Բազմապատիկ. a. a. qui a beaucoup de mérite.

Բազմապատիկ. va. fatiguer; laisser.

Բազմապատիկ. a. fatigant.

Բազմապատիկ. vn. se fatiguer, se lasser, être fatigué.

Բազմապատիկ. } s. fatigue, las-
Բազմապատիկ. } situde.

Բազմապատիկ. a. beaucoup de, maint, plus d'un, plusieurs, nombreux, bien de; V. Երեւան.

Բազմապատիկ. a. plus nombreux, de plus grand nombre; ad. beaucoup plus, en plus grand nombre; le plus souvent, la plupart du temps.

Բազմապատիկ. V. Բազմապատիկ.

Բազմապատիկ. V. Բազմապատիկ. adv.

Բազմապատիկ. V. Բազմապատիկ.

Բազմապատիկ. va. être nombreux, s'accroître, augmenter en nombre, se multiplier.

Բազմապատիկ. } va. rendre nom-
Բազմապատիկ. } breux, augmen-
Բազմապատիկ. } multiplier.

Բազմապատիկ. V. Բազմապատիկ.

Բազմապատիկ. s. grand nombre,

grande quantité.

Բազմապատիկ. V. Երեւան.

Բազմապատիկ. V. Երեւան.

Բազմապատիկ. } V. Երեւան.

Բազմապատիկ. } Երեւան.

Բազմապատիկ. } V. Երեւան.

Բազմապատիկ. } Երեւան.

Բազմապատիկ. } Երեւան.

Բազմապատիկ. a. présomp-
Բազմապատիկ. } tueux, fier.

Բազմապատիկ. va. être curieux, obser-
Բազմապատիկ. } ver d'un œil curieux; épier,
Բազմապատիկ. } guetter, être à l'affût de, être

en observation, dresser des em-
Բազմապատիկ. } busches.

Բազմապատիկ. a. inconstant, chan-
Բազմապատիկ. } celant, vacillant, incertain, fra-
Բազմապատիկ. } gile; versatile, volage, léger.

Բազմապատիկ. } va. ébranler,

Բազմապատիկ. } seconner, faire
Բազմապատիկ. } chanceler.

Բազմապատիկ. } s. incons-

Բազմապատիկ. } tance, versa-

Բազմապատիկ. } tilité, instabilité, fragilité, lé-
Բազմապատիկ. } gèreté.

Բազմապատիկ. V. Բազմապատիկ.

Բազմապատիկ. s. recherche, investigation,
Բազմապատիկ. } perquisition; émotion, commo-

Բազմապատիկ. } tion, agitation, trouble; — Երեւան,

Բազմապատիկ. } recherche, perquisition,
Բազմապատիկ. } chicane; — Երեւան, faire

Բազմապատիկ. } des recherches; Երեւան, dans
Բազմապատիկ. } le transport de sa passion; — Երեւան,

Բազմապատիկ. } troubles; — Երեւան,
Բազմապատիկ. } émotion.

Բազմապատիկ. adv. beaucoup, très, fort,
Բազմապատիկ. } bien, considérablement.

Բազմապատիկ. a. paresseux.

Բազմապատիկ. s. Grec; a. grec; — Երեւան,
Բազմապատիկ. } la langue grecque.

Բազմապատիկ. s. espoir, espérance, at-
Բազմապատիկ. } tente; Երեւան, c'est mon es-

Բազմապատիկ. } poir, c'est toute mon espérance;
Բազմապատիկ. } — Երեւան, j'ai l'espoir que,

Բազմապատիկ. } j'espère que; Երեւան, repaître de vaines espé-

Բազմապատիկ. } rances; Երեւան, se flatter d'une douce espérance;

Բազմապատիկ. } — Երեւան, perdre l'espé-
Բազմապատիկ. } rance; — Երեւան, désespérer,

Բազմապատիկ. } être au désespoir; — Երեւան,
Բազմապատիկ. } il désespéra; — Երեւան, notre

Բազմապատիկ. } espérance s'est évanouie;
Բազմապատիկ. } — Երեւան, vivre d'espoir,

Բազմապատիկ. } d'espérance; — Երեւան, j'ai de
Բազմապատիկ. } l'espoir; — Երեւան, mettre, fonder son

Բազմապատիկ. } espoir, compter sur qn.; — Երեւան,
Բազմապատիկ. } donner, faire concevoir des es-

pérances; **մէկուշ** — **ն** **ի** **գէրել**
հանել, tromper les espérances
 de qu; **մէկուշ** — **ը** **կոտորել**,
 combler les espérances de qu;
նշուլք յուսոյ, les rayons de l'es-
 poir; **միժ** **պատեր** ou **խորհր-
 ան** **սուտ** **խառնակ** **անհիւս** —
 grande, trompeuse, fausse ou
 mensongère, fugitive, folle espé-
 rance; **միտքնորի** **կենդանի** **ի**
ընկերակ **կար** **ընդունակ** **գեղար**
անսուղ **հաւատի** **դերանոր**
 —, espoir consistant ou consola-
 teur, vif, ardent, aveugle, vain,
 faible, incertain, fondé, renais-
 sant. [gros.
ճոյր. a. gras, potelé, dodu,
ճոյնակ, a. carriole.
ճոյնայ s. ornith. huppe.
ճռաւայ, vn. devenir mauvais,
 empirer, devenir pire, se déteri-
 orer; se déprécier, s'avilir, dé-
 générer.
ճռաւցնի, va. rendre mauvais,
 empirer, détériorer, gâter, dé-
 précier, avilir, dégénérer.
ճռռակ, a. un peu mauvais,
 méchant. [pire.
ճռռայն a. très-mauvais, pis,
ճռռակաւ, a. mal formé ou fait.
ճռռկեր, a. mal élevé.
ճռռկրոյթի s. mauvaise
 éducation.
ճռռկայ a. pessimiste.
ճռռայ. V. **ճռռայն**.
ճռռի s. mauvais point,
 mauvaise note.
ճռռոցի, va. changer en mal.
ճռռի a. a. pessimiste.
ճռռեանքի s. pessimisme.
ճռռցի, V. **ճռռցնի**.
ճռռի a. mauvais, de mauvaise
 qualité, defectueux, vicieux, de
 peu de prix, vil, chétif, méchant.
ճռռո s. bringue, mauvais
 cheval, rosse.

ճռռրի s. mauvaise qua-
 lité, mauvais état, détérioration,
 dégénération, vice.
ճոյ. V. **ճո**.
ճոյալ s. zool. panthère.
ճոյակնի s. peau de panthère.
ճոյակ. V. **ճոյակնի**.
ճոյակ s. roussin, étalon.
ճոյ s. iota.
ճռռայն, adv. debout.
ճռռայ, vn. se frapper en signe
 de douleur, se lamenter.
ճոյ a. abondant, copieux.
ճոյալ a. ardent, brûlant,
 chaleureux.
ճոյալ a. qui coule avec
 abondance, abondant.
ճոյակ a. qui va, qui
 coule en abondance.
ճոյակ V. **ճոյակալ**.
ճոյակ V. **ճոյակալ**.
ճոյակ a. abondant en lu-
 mière, très lumineux.
ճոյակալ V. **ճոյակալ**.
ճոյակ V. **ճոյակալ**.
ճոյակ a. abondant en pa-
 roles, éloquent, verbeux.
ճոյակ a. qui tombe en
 abondance.
ճոյակ V. **ճոյակ**.
ճոյակ V. **ճոյակ**.
ճոյակ s. torrent, flots.
ճոյակ a. qui a beaucoup
 de voix, sonore.
ճոյակ a. qui souffle fort,
 violent, impétueux. [d'eau.
ճոյակ a. qui a beaucoup
 abondant, lu-
 xuriant, très-abondant, adu. en
 abondance, en grande quantité,
 beaucoup, à grande flots.
ճոյակ s. surabon-
 dance. [ալ, voix — e.
ճոյակ a. fort, puissant;
ճոյակ, vn. abonder, affluer,
 couler ou s'écouler en abon-

lance, déborder, regorger de, être plein, nager dans, avoir en abondance, être abondant.

որդաւանդ a. très vif, très ardent, bouillant.

որդեցեաց V. Երդեցեաց.

որդի V. Երդի.

որդոյ a. débordant.

որդոյ s. exhortation; a. exhorté; empressé, prompt, ardent, disposé, désireux; abondant, coquieux; mus. andante; — *որդոյ աւանդաւորեալ*, volontiers, de bon cœur; — *որդոյ քիչ*, diligemment, avec diligence ou empressement, avec promptitude.

որդորաւոր. adv. par exhortation.

որդորաւորեալ. adv. avec empressement, avec plaisir.

որդորաւ s. exhortation; honnêteté; a. mus. andantino.

որդորաւանդ V. Երդորի.

որդորաւոր a. empressé, plein d'ardeur, d'empressement, désireux de; — *որդոր*, exhorter, engager; — *որդոր*, être empressé, s'empresser.

որդորի va. exhorter, engager, stimuler, inspirer; accroître, augmenter.

որդորեցանք V. Երդորի.

որդորի vn. être exhorté, engagé, encouragé.

որդորի a. propre à exhorter, engageant, stimulant.

որդորաւոր s. exhortation

որդորաւ } encourage-

ment, stimulant.

որդորաւ s. affluence, a-

բաւութիւն } abondance, sur-

abondance; dégoûtement, débordement; — *որդոր*, à grands

lots, en abondance.

որդոյ. adv. quand, lorsque,

conj. puisque.

Երդ. V. Երդ.

Երդաւոր a. profond, creux.

Երդան V. Երդան.

Երդանաւոր a. tournoyant.

Երդանաւոր a. poussé, chassé par le courant.

Երդանաւ s. courant, tour-

nant, tourbillon; a. qui est plein de tournants, rapide

Երդան s. courant d'eau,

tournant, tourbillon; bouillon, bouillonnement; — *որդոյ*, tor-

rent.

Երդանաւոր a. tout bouillant,

bouillonnant, à gros bouillons,

très-agité. | puis que.

Երդե հետ. adv. depuis, de-

Երդորան s. titre, dénomi-

nation, nom, qualification; *որդոյ* — *որդ*, titre, surnom; — *որդ*,

adv. de nom.

Երդորի va. nommer, appe-

ler, intituler, qualifier.

Երդորի } vn. être nom-

Երդորանի } mé, appelé, in-

titulé.

Երդորան V. Երդորան;

որդորանի —, mé-

taphore.

Երդ ան. conj. pourquoi?

Երաւ, adv. renversé en ar-

rière, sur le dos, couché sur le

dos, tombé à la renverse.

Երաւի va. renverser, ter-

asser.

Երաւի vn. être couché à la

renverse, sur le dos.

Երդ s. Judas, traître; V.

Երդ.

Երդան a. judaïque.

Երդանաւ. adv. à la manière

de Judas, en traître.

Երդան a. judaïque.

Երդանութիւն s. judaïsme

Երդանիչ s. chercheur, in-

vestigateur, scrutateur; — *որդ*,

faire des recherches, chercher, s'enquérir, fouiller, scruter, s'informer, aller aux informations.
Յուզակ. s. V. **Խուզարկուի;** inventeur; agitateur, séditionnaire, remuant; a agité, soulevé.
Յուզակունի. a. agité, troublé, émotionnel.
Յուզատր. } a. qui aime
Յուզումնատր. } les agitations, les émotions.
Յուզարկու. s. V. **Խուզարկու;** pillard, maraudeur.
Յուզակնիք բնույթ. V. **Յուզակնիքի բնույթ.**
Յուզեալ. a. agité, ému.
Յուզիլ. va. chercher, rechercher, fouiller, scruter, faire des recherches, fureter; agiter, soulever, tourmenter, émouvoir, inquiéter, émouvoir; amener, soulever; **Ինչիւր մէջ** —, agiter, soulever une question, entamer une discussion.
Յուզիչ. a. émouvant, émotif.
Յուզում. V. **Յուզեալ.**
Յուզութիլ. vn. s'agiter, s'émouvoir, être agité, se tourmenter, se troubler.
Յուզում. s. recherche, perquisition; agitation, émotion, trouble; — **սրտի,** émotion, transport; — **կրթ,** promptitude.
Յուզեալ. a. qui s'agite.
Յուշաբար. adv. paresseusement, nonchalamment.
Յուշակունի. vn. être, devenir paresseux, nonchalant
Յուշակցիլ. va. rendre paresseux, nonchalant.
Յուշիք. s. juillet. [lance.
Յուշկութիւն. s. paresse, nonchalance.
Յուշորդի. V. **Յուշաբար.**
Յուշաւ. adv. où l'on veut, où l'on voudra.
Յուշարկ. s. envoi; — **արքայի** —

արքայ, accompagner, conduire; escorter, faire cortège; — **քիւ,** faire un envoi.
Յուշարկուն. a. qui accompagne, qui escorte.
Յուշարկունարկութիւն. s. convoi, funérailles, obèques.
Յուշարկիլ. va. accompagner, conduire, reconduire, faire cortège; expédier, envoyer; accompagner le convoi d'un mort, rendre à qn. les derniers devoirs funèbres.
Յուշարկիչ. } s. expéditeur, ex-
Յուշարկոր. } péditionnaire.
Յուշարկութիւն. } s. V. **Յուշարկում.** } **արկունարկութիւն;** envoi, expédition.
Յուշեալ. V. **Յուշեալ.** adv.
Յուշարկութիւն. s. grécisme, hellénisme.
Յուշարկեալ. a. habité par les Grecs. [nista.
Յուշարկ. a. gréciste, helléniste.
Յուշարկուն. a. orthodoxe.
Յուշարկութիւն. s. orthodoxie.
Յուշարկութիւն. } a. gréco-
Յուշարկութիւն. } latin.
Յուշարկ. a. qui parle le grec, en grec. [grégeois.
Յուշարկ. a. grec; — **իւր,** seu
Յուշարկ. a. qui a une trace de grec. [main.
Յուշարկութիւն. a. gréco-
Յուշարկ. s. bot. jujube.
Յուշարկ. s. bot. jujubier.
Յուշատր. s. a. ami des Grecs, philhellène. [nisme.
Յուշարկութիւն. s. philhellénisme.
Յուշարկ. a. qui est en caractères grecs.
Յուշարկ. adv. en grec; a. grec; le grec, la langue grecque; **արքայի** **բարի** —, apprendre, parler le grec.

Յուհացնի. va. gréciser, helléniser. [juin.
Յուհիս. s. juin; *ի 5 — է, le 5*
Յուհուար. s. janvier.
Յուօ. s. souvenir; — *տեղի առաջիկա*, faire souvenir, rappeler.
Յուօագրի. s. album.
Յուօագրիչի. V. **Յուօագր.**
Յուօագրիչի. s. souvenir.
Յուօագր. s. carnet, calepin.
Յուօարար. a. qui rappelle le souvenir, commémoratif; qui avertit; s. souffleur.
Յուօարարիչի. s. action de rappeler le souvenir d'une chose; avertissement, avis, conseil.
Յուօի. adv. doucement, tout doucement, bellement; petit souvenir; — *քիչ առաջ*, marcher lentement, à pas comptés.
Յուօկապար. } s. centaure,
Յուօկապարի. } hippocentaure; sirène.
Յուօկի. adv. tout doucement.
Յուպէ. V. **Յուպ.**
Յուպի. va. faire des enchantements, soumettre à des enchantements, enchanter, charmer.
Յուպի. a. fécond, fertile.
Յուպիչ. s. enchanteur, magicien.
Յուպի. } s. enchan-
Յուպի. } tement,
Յուպի. } charme, pa-
Յուպի. } roles magiques; talisman, amulette; *յուպի, յուպի.* V. **Յուպի.**
Յուպի. a. désespéré.
Յուպիչի. a. désespérant.
Յուպիչի. } s. désespoir.
Յուպիչի. }
Յուպի. } a. qui fait es-
Յուպի. } pérer, qui
Յուպի. } donne de l'espoir.
Յուպի. va. donner de l'espoir.
Յուպի. } V. **Յուպի.**
Յուպի. }

Յուպի. s. action de donner de l'espoir.
Յուպի. a. déçu.
Յուպի. s. déception.
Յուպի. V. **Յուպի.**
Յուպի. vn. espérer, concevoir de l'espérance, mettre son espoir en, s'attendre à, se flatter; — *առ Աստուծոյ*, espérer en Dieu.
Յուպի. a. qui se peut espérer, que l'on peut espérer.
Յուպի. } a. plein d'espérance,
Յուպի. } d'espoir.
Յուպի. a. déçu; — *քիչ*. V. **Յուպի.**
Յուպի. va. décevoir, désabuser. [désabuser.
Յուպի. vn. être déçu, se
Յուպի. s. déception.
Յուպի. V. **Յուպի.**
Յուպի. [d'espoir.
Յուպի. a. qui sourit plein
Յուպի. a. qui a perdu tout espoir, désespéré.
Յուպի. } a. désespéré,
Յուպի. } poussé au désespoir. [rément.
Յուպի. adv. désespé-
Յուպի. a. désespéré.
Յուպի. vn. désespérer, être au désespoir.
Յուպի. va. réduire au désespoir, faire désespérer, ôter à qu. l'espoir de. V. **Յուպի.**
Յուպի. V. **Յուպի.**
Յուպի. s. désespoir;
առ — թիւս, par désespoir; — *թիւս*, désespérément; — *թիւս*, être livré au désespoir, désespérer.
Յուպի. V. **Յուպի.**
Յուպի. a. déçu, qui a eu une déception. [ception.
Յուպի. vn. avoir une dé-

Յուսմախաբութ. s. déception,
Յուսմու. a. qui donne de l'espoir.
Յուսացնել. va. faire espérer, donner de l'espoir, ranimer par de nouvelles espérances.
Յուրան. s. carafe; pyramide.
Յուրանաձև. a. pyramidal.
Յուրանիկ. s. carafon.
Յուրաս ըլլալ. vn. nier, renier.
Յոգն. etc. V. **Յոգն.** etc.
Յսակ. a. clair, pur, propre, limpide; fig. clair, net, distinct; adv. clairement, nettement, distinctement.
Յսակաբան. V. **Յսակախօս.**
Յսակազոյն. adv. d'une manière très claire, très distinctement.
Յսակախօս. a. qui parle clairement, distinctement. [naïf.
Յսակամիս. a. sincère, candide,
Յսակամոյ. s. puriste.
Յսակամօլոսիւն. s. purisme.
Յսակամօլոսիւն. s. sincérité, naïveté, candeur.
Յսականալ. vn. s'éclaircir, devenir clair, se clarifier.
Յսակաջուր. a. dont l'eau est claire; — **աղբիւր,** fontaine claire, limpide.
Յսակապէս. V. **Յսակ.** adv.
Յսակաես. a. qui voit clair, clairvoyant, éclairé. [yance.
Յսակասեալութիւն. s. clairvoyance.
Յսակեան. V. **Յսակամոյ.**
Յսակել. } va. clarifier, rendre clair, lim-
Յսակեցնել. } pido, éclaircir, purifier; nettoyer, éplucher.
Յսակութիւն. s. clarté, limpidité, pureté, netteté; candeur, sincérité, naïveté.
Յսակօրէն. V. **Յսակ.**
Յօդ. s. articulation, jointure, emboîtement; lien, liaison; gram. article.

Յօդաբան. s. instrument de torture pour disloquer les articulations; a. disloqué.
Յօդաբանութ. s. dislocation.
Յօդապլոյծ. a. dont les articulations sont disloquées; paralytique.
Յօդական. a. articulaire.
Յօդակապ. s. lien, liaison, union. enchaînement; anat. ligament; a. articulé, composé d'articulations; — **մտերմութեան ընկերութեան,** lien d'amitié, de la société.
Յօդակապայիւն. a. ligamenteux.
Յօդակապարկիւն. s. jonction, conjonction, lien, liaison; anat. articulation. [disjoindre.
Յօդակոտր ընել. va. disloquer,
Յօդածայնութիւն. s. articulation.
Յօդային. V. **Յօդական.**
Յօդապատ. a. articulé, entouré d'articulations, corporel; fig. très bien composé, tourné.
Յօդացաւ. s. méd. rhumatisme articulaire, rhumatisme.
Յօդացաւեան. } a. rhumatis-
Յօդացաւային. } mal.
Յօդացաւառ. a. rhumatisant.
Յօդացաւութիւն. s. méd. rhumatisme.
Յօդանր. a. articulé, articulaire; articulé, proféré; bien tourné, harmonieux.
Յօդանրի. V. **Յօդի.**
Յօդանրութիւն. s. articulation, liaison, harmonie.
Յօդել. va. joindre, unir, lier, attacher; articuler, proférer; composer, former.
Յօդում. s. articulation, joint, jointure; composition, construction; article, paragraphe; — **գրել.**
V. Յօդումագրել.
Յօդումագիր. s. auteur d'un article.

Յօղուածագրիկ. va. écrire un article.

Յօղուածայիճ. a. articulaire.

Յօղուածաւոր. a. articulé.

Յօղուածոյ. a. composé; — բառ, mot composé.

Յօժար. a. disposé, bien disposé, dispos, porté à, tout prêt à, empressé; *իւր — կամքով*, de sa propre volonté, de plein gré; — *ըլլալ*, être disposé, avoir quelque inclination à; V. **Յօժարաբար.**

Յօժարաբար. } adv. volontiers,
Յօժարագոյն. } avec plaisir, de
Յօժարակամ. } bon cœur, avec empressement.

Յօժարամիտ. a. qui a l'esprit disposé, de bonne volonté, volontaire. disposé, prêt à, empressé; — *կամք*, volontiers, de son propre gré, de bon cœur.

Յօժարամտաւորիճ. s. disposition d'esprit, bonne volonté, empressement, désir, envie.

Յօժարանալ. V. **Յօժարիլ.**

Յօժարաւոր. a. empressé.

Յօժարացնիլ. V. **Յօժարեցնիլ.**

Յօժարափոյշ. a. empressé, tout disposé; adv. avec empressement.

Յօժարիլ. V. **Յօժարիլ.**

Յօժարեցնիլ. va. disposer, donner l'envie, intéresser, mettre en train.

Յօժարիլ. vn. être disposé, porté ou tout prêt à, s'empresser. avoir envie, pencher, incliner, s'intéresser, vouloir, être en train.

Յօժարութիւն. s. disposition, bonne volonté, bon gré, empressement, inclination, penchant, propension, pente, goût.

Յօճ. s. sourcil; V. **Յօճիք.**

Յօճակից. a. qui a les sourcils unis ensemble; — *ըլլալ*, froncer le sourcil.

Յօճակօճ. a. qui s'arcille, qui

remue le sourcil; — *ըլլալ*, sourciller.

Յօճիկ. a. qui a les sourcils } épais.

Յօճիք. s. sourcil; fig. front sour-

cilleux, fierté, morgue; — *ստաւ՝ անօր՝ թաւ՝ ներքին՝ վար՝ ինկած՝ ամբարձրաւած՝ սկզառնակից՝ կա-*

մարմնիլ, sourcil noir, 'clair, épais ou touffu, mince, pendant,

altier ou superbe, menaçant, bien arqué; *յօնքերը բարձրաց-*

նիլ՝ ինքնիւր՝ պոստիւլ, hausser, baisser, froncer les sourcils; — *ե-*

րը ներքիւլ, se faire les sourcils.

Յօճ յօճ պատանիլ. V. **Յօճիլ.**

Յօճանիլ. } va. couper en petits

Յօճիլ. } morceaux, découper,

Յօճանիլ. } mettre en pièces, en morceaux, hacher, déchirer; *ան-*

դամ անդամ —, démembrer, couper par morceaux.

Յօճանամ. } s. le morceau dé-

Յօճամ. } coupé, démembrement.

Յօճ. s. sarment; émondes.

Յօճանիլ. } va. tailler la vigne,

Յօճիլ. } les arbres, élaguer, serpillier, ébrancher.

Յօճոց. V. **Յօճոց.**

Յօճոցիլ. V. **Յօճոցիլ.**

Յօճոյ. s. beau-père, parâtre.

Յօճանալ. vn. engraisser; s'enorgueillir; vivre dans la mol-

lesse et dans les délices, se donner; faire bonne chère, s'en

donner.

Յօճանց. } s. bâillement.

Յօճանց. } s. bâillement.

Յօճանիլ. vn. bâiller.

Յօճանութ. s. bâillement.

Յօճանած. V. **Յօճանած.**

Յօճանիլ. va. composer, disposer, dresser, former, façonner,

apprêter, arranger, préparer, organiser, accommoder; faire,

construire, bâtir; orner, pater,

décorer, garnir, agencer; *սղարկողութիւն մատեն* —, faire, composer une tragédie, un livre.

Եօրիմիչ. } s. compositeur.
Եօրիմազ. }

Եօրիմում. s. ajustement, disposition, façon, forme, système, arrangement, agencement, struc-

ture, composition, apprêt, préparation, ordre, organisation, conformation; construction, garniture, ornement, parure, décoration; harmonie.

Եօրիմումնաբիւ. s. belle disposition, bon ordre, ordre; organisme.
Եօրիմում. V. **Եօրիմում.**

Ն

Ն (nou = N). s. vingt-deuxième lettre de l'alphabet et dix-septième des consonnes; quatre cents, quatre-centième.

Նա. pron. il, elle, celui, celle, celui-là, celle-là.

Նադու. s. chim. nitre.

Նադունայի. a. nitrique.

Նաև. conj. aussi, même, encore, de plus.

Նապասնի. vn. minauder; va. prodiguer des louanges à qn., faire son éloge.

Նապասնաբի. s. minauderie; louange solennelle, éloge.

Նապահ. s. grand train, dignité, magnificence; minauderie, mignardise, airs penchés, façons, manières affectées.

Նապարարաբի. s. importance, respect, dignité.

Նապիւմայի. a. qui a le sourire aimable.

Նապիւմի. V. **Նապիւմայի.**

Նապիւմի. a. charmant.

Նապիւմի. adv. avec minauderie, gracieusement.

Նապիւմի. V. **Նապիւմի.**

Նապիւմի. a. qui marche

gracieusement, gracieux.

Նապի. a. respectable, honorable, excellent, louable, digne, important, magnifique; sérieux, grave, honnête, modeste; beau, aimable, gentil, charmant, mignard.

Նապիորի. V. **Նապիւմի.**

Նապիւի. sf. charmante, femme charmante.

Նապիցի. va. rendre respectable, imposant; honorer, respecter.

Նապի. V. **Նապի.**

Նապի. vn. faire sa moue, sa petite moue, faire la petite bouche, se donner des airs, faire des façons, affecter des façons, des airs de mignardise, faire le renchéri, le difficile, le dédaigneux, minauder, mignarder, se mignarder, se faire prier, avoir ou prendre des airs; se vanter, se glorifier; mener un grand train, faire le grand seigneur.

Նապ. s. minaudier.

Նապու. s. dévidoir.

Նապի. s. servante, bonne.

Նախ. a. preminer; adv. premièrement, d'abord, en premier lieu; — *քան*, avant de.

նախաբազուկ. s. avant-bras.
 նախաբան. s. préface. [նիլ.
 նախաբանիկ. V. Յառաջաբան-
 նախաբանութիւն. s. avant-pro-
 pos. {d'abord.

նախաբար. adv. premièrement,
 նախաբարքա. a. premier à
 dire.

նախաբծիկ. V. Բծիկապետ.

նախաբնակ. s. indigène.

նախաբողբոջ. s. protoplasma,
 protoplasme.

նախաբայ. } a. poussé, pro-
 նախաբուղիս. } duit aupara-
 vant.

նախագահ. a. assis sur le pre-
 mier siège, à la première place;
 s. président; — ըլլալ՝ նստիլ ou
 բազմիլ, présider, primer; — ե-
 պիսկապատագեա. primat; — զ.
 V. նախաբառ.

նախագահական. a. primatial.

նախագահիկ. va. présider.

նախագահիլ. vn. présider.

նախագահութիւն. s. prési-
 dence; préséance, primatie, pri-
 mauté; — ընել, présider; ընդ-
 — քերտի, sous la présidence.

նախագահուիկ. sf. présidente.

նախագաղափար. s. prototype,
 modèle primitif, original.

նախագալիք. s. avant-cour.

նախագէ. V. նախագէտ.

նախագիծ. a. écrit, dessiné a-
 vant; s. croquis, ébauche, es-
 quisse; minute, brouillon.

նախագիծայիժ. spl. éléments,
 principes, notions préliminaires.

նախազգոտութիւն. V. նախա-
 զգոտութիւն. [original.

նախազիր. a. écrit avant; initial,

նախազիւ. s. premier inventeur.

նախազլուխ. a. s. premier,
 chef, principal.

նախազծիկ. va. faire un cro-
 quis, esquisser.

նախազնայ. s. précurseur; a.
 qui est allé avant.

նախազնիկ. va. acheter d'avance.

նախազոյ. } a. préexistant;

նախազոյակ. } — էն, le pre-
 mier Être.

նախազոյն. a. plus ancien, de-
 vancier; V. Յառաջազոյն. adv.

նախազոյութիւն. s. préexis-
 tence.

նախազարծ. a. fait avant.

նախազարծական. a. d'initia-
 tive; — ոգի, esprit —.

նախազարծութիւն. s. initiative.

նախազուտակ. V. նախա-
 զուտակ. [զուտակիկ.

նախազուտակիկ. V. նախա-
 նախազուտակ. V. նախազիւ.

նախազրեալ. a. prescrit.

նախազրիկ. va. écrire aupara-
 vant; prescrire.

նախազրաւթիւն. s. écrit aupara-
 vant; prescription.

նախադաս. a. rangé, mis avant;
 préféré, supérieur; — ընել՝ նա-
 մաքիլ, préférer; — մասնիկ,
 préfixe.

նախադասիկ. va. ranger, pla-
 cer devant, au premier rang;
 préférer.

նախադասելի. a. préférable.

նախադասութիւն. s. premier
 rang, préférence; proposition,
 prémisses; գլխաւոր —, propo-
 sition principale; երկրորդական
 —, proposition subordonnée.

նախադաս առեալ. tribunal de
 première instance.

նախադասիկ. va. préjuger.

նախադասութիւն. s. préjuge-
 ment.

նախադիր. s. celui qui établit
 le premier; gram. préposition.

նախադուռ. s. première porte;
 vestibule; նախադուռիկ, pro-
 pylées.

Նախադրեալ. s. prémisses.
Նախադրութիւն. s. avant-propos, préface; projet, dessein; gram. préposition.
Նախազբաղում. s. première occupation.
Նախազգալ. vn. pressentir.
Նախազգաց ըլլալ. V. **Նախազգալ**. [timent.
Նախազգացում. s. pressen-
Նախազգուօտեան. a. préservatif.
Նախազգուօտութիւն. s. précaution; — *Թեան համար է* —, par —. [կոյց.
Նախազեկոյց. V. **Կանխազե-**
Նախաքիւ. s. antedate.
Նախաքառ. V. **Նախաքառ**.
Նախաքառ. s. première place, place d'honneur.
Նախաքոնի. va. antidater.
Նախաժաման. a. qui arrive le premier; — *կարծիք*, préjugé.
Նախաժամանակ. s. temps primitif. [avant, devancer.
Նախաժամանել. va. arriver
Նախաժողովուրդ. s. premier peuple. [mitive.
Նախալեզու. s. la langue pri-
Նախախնամ. a. prévoyant.
Նախախնամական. } a. prévo
Նախախնամային. } yant, qui sait pourvoir.
Նախախնամել. va. être la providence de, pourvoir à, avoir soin de, veiller à.
Նախախնամիչ. } s. qui pour-
Նախախնամող. } voit, qui a soin.
Նախախնամութիւն. s. la Providence; prévoyance, soin.
Նախածանօթ. a. connu d'avance; qui a connu le premier.
Նախածանօթութիւն. s. pré-
Նախածիք. a. né le premier;

qui enfante pour la première fois; s. premier-né.
Նախածնող. s. le premier père, la première mère; — *և*, les premiers parents, les aïeux, les ancêtres.
Նախադար. V. **Դար**.
Նախադար. s. premier lieu.
Նախադասար. a. achevé, accompli d'avance.
Նախադարձեալ. s. précurseur.
Նախադարձ. a. destiné, établi ou disposé d'avance; préliminaire.
Նախադարձել. va. destiner, établir, disposer d'avance; prédestiner.
Նախակերտ արարչութիւն. s. création du monde.
Նախակրթական. a. primaire, élémentaire.
Նախակրթացի. s. exercice préparatoire; éléments.
Նախակրթարան. s. école préparatoire ou primaire.
Նախակրթի. va. exercer auparavant, préparer ou former par l'exercice. [primaire.
Նախակրթութիւն. s. instruction
Նախահայեց. a. prévoyant.
Նախահայեցութիւն. s. prévoyance.
Նախահայր. s. le père primitif, premier père, le père du genre humain; ancêtre. [ou calcul.
Նախահաշիւ. s. premier compte
Նախահաշիւ. s. bisaïeul.
Նախահիւ. s. protoplasma.
Նախահոգ. } a. prévoyant;
Նախահոգել. } — *խնամք*, pré-
 voyance; — *զգուշութիւն*, précaution. [մեկ.
Նախահոգալ. V. **Նախախն-**
Նախահոգութիւն. V. **Նա-**
խախնամութիւն.
Նախահրաման. a. commandé,
 ordonné d'avance.

Նախահրուհի .a. invité d'avance.
Նախաձայն . V. **Կանխապես**.
Նախաձայնել . va. prédire.
Նախաձայնութիւն .s. prédiction.
Նախահեգ . a. qui va le premier, qui s'offre le premier.
Նախահեցարկ . a. entreprenant; s. entreprise; — **ըլլալ**, entreprendre le premier.
Նախահեցութիւն .s. initiative.
Նախադի . s. anat. duodénum.
Նախաճաշ . s. déjeuner; **չաշակերպ** —, déjeuner dinatoire; — **ընել** . V. **Նախաճաշել**.
Նախաճաշակ . s. avant-goût, essai. [faire le déjeuner.
Նախաճաշել . vn. déjeuner;
Նախաճաշիկ . V. **Նախաճաշ**.
Նախաճառ . a. annoncé d'avance, prédit; — **քարոզութիւն**, prédiction.
Նախաճառել . vn. traiter, annoncer d'avance, prédire,
Նախաճառութիւն .s. prédiction.
Նախամօտ . s. bisaiseule.
Նախամայր . s. notre première mère, la mère du genre humain; ancêtre.
Նախամաս . s. première partie.
Նախամասնիկ . s. préfixe.
Նախամարգարտ . s. le premier prophète. [homme.
Նախամարդ . s. le premier
Նախամարտիկ . s. qui se bat le premier, qui combat aux premiers rangs; escarmoucheur, tirailleur.
Նախամարտութիւն . s. engagement des tirailleurs, escarmouche.
Նախամեծար . a. estimé davantage, préféré, préférable; — **առնել** **ընտրել** **համարել**, préférer, aimer mieux, choisir de préférence.
Նախամեծարել . va. estimer davantage, préférer.

Նախամեծարութիւն . s. préférence.
Նախամոյֆ .s. le premier couple.
Նախամօտադիր . a. prémédité.
Նախադարձ . s. prédécesseur.
Նախադարձակ . s. celui qui attaque le premier, agresseur, escarmoucheur, tirailleur; — **ըլլալ**, attaquer le premier, engager le combat, escarmoucher.
Նախադարձակութիւն . s. aggression.
Նախադարձական . a. qui a précédé tous les siècles, éternel; — **Որդի**, le Fils de Dieu dans l'éternité.
Նախադրեալ . a. précité.
Նախադրում . s. premier article, article de fond.
Նախադրար . a. disposé d'avance, prédisposé. [position.
Նախադրարութիւն . s. prédis-
Նախանդամ .s. premier membre.
Նախանիւթ .s. matière primitive.
Նախանկար . a. peint d'avance; s. original, prototype.
Նախանձ . s. jalousie, envie; émulation, rivalité, zèle; **մէկուէ ներքը** — **մոցնել**, **մէկուէ** — **ըզբռնել**, faire envie ou inspirer de la jalousie à qn.; exciter sa jalousie; exciter l'émulation de, donner de l'émulation; **սիրասէր** —, zèle, attachement.
Նախանձարիկ . a. qui meurt d'envie, envieux, jaloux; — **ընել**, exciter l'envie, la jalousie, inspirer de la jalousie; — **ըլլալ**, porter envie à, être jaloux de, jalouser.
Նախանձախնդիր . } a. zélé, zé-
Նախանձայոյզ . } lateur, partisan zélé, plein de zèle pour.
Նախանձախնդրութիւն . }
Նախանձայուզութիւն . } s. zèle.

Նախանձարկու. a. qui inspire de la jalousie.

Նախանձաւոր. a. zélé, zélateur; envieux, jaloux de; émule, rival; — **ըլլալ**, avoir du zèle pour, être zélé; porter envie à, rivaliser.

Նախանձաւորութիւն. s. zèle, émulation, rivalité; jalousie, envie; **վառ** —, petite jalousie.

Նախանձելի. a. digne d'envie, envié, désirable, admirable.

Նախանձեցնել. va. faire envier, donner de l'envie, inspirer de la jalousie.

Նախանձեցողութ. a. qui s'efforce à l'envi, plein d'émulation, rival, émule, jaloux, envieux; — **ըմբռն.** émulation, rivalité; — **կիրք.** jalousie; — **ըլլալ**, être jaloux de, rivaliser avec.

Նախանձիլ. vn. envier, être jaloux de, jalouser, porter envie; rivaliser, être émule, avoir du zèle pour.

Նախանձկու. } a. jaloux, envi-
Նախանձոս. } eux; zélé, zé-
lateur.

Նախանձոսութիւն. } s. jalou-
Նախանձութիւն. } sie.

Նախանձոր. V. **Նախանձոս.**

Նախանձում. a. atavique.

Նախանձումութիւն. s. atavisme.

Նախաործիչ. s. promoteur.

Նախաօւիղ. s. avant-coureur, précurseur; préliminaire, introduction, avant-propos.

Նախաւար. s. auteur ou cause de tous les maux.

Նախապահակ. s. avant-poste.

Նախապահես. a. s. préservatif, prophylactique, préservateur.

Նախապաշարմ. s. prévention, préjugé.

Նախապատիւ. a. premier en dignité. plus honoré, préféré; — **համարել**, préférer.

Նախապատճառ. s. première cause, auteur. [rique.

Նախապատմական. a. préhisto-
Նախապատուիչ. va. honorer davantage, préférer, donner les premiers honneurs.

Նախապատմ. a. raconté auparavant, prédit; — **ըլլալ**, prédire.

Նախապատուութիւն. s. prééminence; préférence. [vance.

Նախապարտաւ. a. préparé d'a-

Նախապարտաւանկան. a. préparatoire.

Նախապարտաւառ. va. préparer d'avance, predisposer.

Նախապարտաւորութիւն. s. préparation, prédisposition.

Նախապարիսպ. s. fortification avancée, rempart, avant-mur.

Նախապիւ. etc. V. **Նախապիւ.**

Նախապէ. adv. préalablement.

Նախաքրհեղեղեան. a. anté-diluvien.

Նախաաւարկ. s. avant-projet.

Նախաահմանեալ. a. prédéterminé. [tiner.

Նախաահմանել. va. prédé-

Նախաահմանութիւն. s. prédestination.

Նախաարկաւագ. s. archidiacre.

Նախապ. } a. prédit.

Նախապիւ. } a. prédit.

Նախապիւ. a. susdit.

Նախապիւ. s. prédiction.

Նախապիւ. s. antichambre.

Նախապիւ. a. de préfé-

rence, de prédilection.

Նախապիւ. s. prédilection.

Նախապիւ. s. premier au-

teur, chef; modèle, source.

Նախապիւ. } a. créé le

Նախապիւ. } premier.

Նախապիւ. a. qui a tra-

vaille le premier.

Նախապիւ. a. s. anté-

pénultième.

ախաւկայ. s. premier martyr, protomartyr.

ախաւ. s. injure, insulte, outrage; sujet de honte, d'opprobre; a. injurié, insulté, outragé.

ախաւսեալան. a. injurieux, insultant, outrageant, ignominieux, infâme.

ախաւսեալոծ. a. accablé d'injures; — ընել, accabler d'injures, exhiler en injures, charger l'opprobre; — ըլլալ, être accablé d'injures, chargé d'opprobres.

ախաւսեմք. V. Նախաթիգք.

ախաւսաւ. s. première lettre.

ախաւսար. V. Սկզբնաւար.

ախաւսել. va. insulter, injurier, outrager, dire des injures, accabler d'injures.

ախաւսիւ. a. prévoyant; — ըլլալ, être prévoyant.

ախաւսեաւան. s. avant-scène

ախաւսեալ. vn. prévoir.

ախաւսեալութիւն. s. prévoyance, prévision. [աւան.

ախաւսեալարան. V. Նախաւս-

ախաւսեմք. s. affront, injure,

insulte, outrage, déshonneur;

honte, opprobre, infamie; մե-

թաւն դէմ — ընել՝ դարձել, faire affront, injure à qn., le déshonorer, l'insulter.

ախաւսիչ. s. a. celui qui insulte, qui outrage, insultant, outrageant, insulteur.

ախաւսիպ. s. archétype, prototype, le premier type, modèle primitif, modèle original.

ախաւսիպար. s. prototype.

ախաւսող. V. Նախաւսիչ.

ախաւսող. V. Նախաւսիչ.

ախաւսարամարդի. va. predisposer. [disposition.

ախաւսարամարդութիւն. s. pré-

ախաւսում. } s. la veille d'une

ախաւսումակ. } fête, vigile.

Նախարար. s. seigneur; ministre; — այ ժողով, conseil des ministres.

Նախարարացի. a. s. de la famille d'un seigneur, seigneur.

Նախարարական. a. seigneurial; ministériel; — ժողով. V.

Նախարարաց ժողով.

Նախարարակոյտ. a. composé de seigneurs, de ministres.

Նախարարապետ. s. premier ministre.

Նախարարապետութիւն. s. charge ou fonction de premier ministre.

Նախարարան. s. ministère.

Նախարարեան. spl. les seigneurs.

Նախարարութիւն. s. seigneurie; ministère.

Նախացաւիկ. s. avant-bec.

Նախար. a. antérieur, original. [priorité.

Նախաւորութիւն. s. antériorité,

Նախափորձ. s. premier essai, ballon d'essai. [avance.

Նախափայլ. s. premier pas,

Նախափառող. s. avant-quart.

Նախափարակ. a. qui a prêché le premier.

Նախաթիւան. } V. Կանխ-

Նախաթիւութիւն. } զիւրութիւն.

Նախդիր. s. gram. préposition.

Նախկինեցի. s. la première église, l'église primitive.

Նախերկ. V. Նախերկութիւն.

Նախերկան. s. prélude, préambule, exorde.

Նախերկել. vn. préluder, faire un préambule, un exorde.

Նախերկութիւն. s. ouverture.

Նախզգուշեան, etc. V. Նախզգուշական, etc.

Նախնակ. s. être primitif.

Նախընթացայ. vn. précéder.

Նախընթաց. } s. avant-cou-

Նախընթացիկ. } reur, précur-

seur; précédent; a. précédent, antécédent, antérieur, préalable. **Նախնոցաբար**. adv. précédemment.

Նախնոք. a. précédent.

Նախնոքակ. s. collation, goûter.

Նախնոցայ. a. offert auparavant; préliminaire; s. prémices; adv. primitivement, dans le principe; — **օրինակ**, premier exemple. [mier.

Նախնոցայեալ. a. offert le pre-

Նախնոք. a. préférable, préféré. [blement.

Նախնոցաբար. adv. préféra-

Նախնոքել. va. préférer.

Նախնոքելի. a. préférable, préféré.

Նախնոցառութիւն. s. préférence.

Նախնոց. a. qui comprend auparavant, prévoyant.

Նախնոցութիւն. s. action de comprendre auparavant, presentiment.

Նախիր. s. troupeau de gros bétail; — **աբխոց**, troupeaux de bœufs.

Նախծին. V. **Նախածին**.

Նախկի. } V. **Առաջին**.

Նախկին. }

Նախիր. s. carnage tuerie; — **աբխոց**, le sang; effusion de sang.

Նախօրում. s. premier article, article de fond.

Նախնաբար. adv. d'abord, primitivement.

Նախնական. a. primitif, ancien; minér. primitif, primordial; — **թիւ**, nombre premier.

Նախնական. V. **Նախնական**.

Նախնի. a. premier, primitif; vieux, ancien; s. ancien, chef;

ի նախնական, anciennement, autrefois, dans les siècles passés.

Նախնիք. s. les anciens, les ancêtres, les aïeux.

Նախնութիւն. s. ancienneté.

Նախով. va. peindre; broder.

Նախուն. a. peint; brodé.

Նախօրոյց. s. premier salut.

Նախար. s. devancier, prédécesseur; antécédent; — **ա**, les prédécesseurs, les ancêtres.

Նախարաբար. adv. précédemment.

Նախար. s. avant-mur.

Նախորհողեան. a. antédiluvien.

Նախօրինակ. s. original.

Նախնոց. s. province, région, contrée; climat; **առաջախառն** —, doux climat.

Նախնոցապետ. a. s. chef-lieu.

Նախնոցական. } a. provincial.

Նախնոցային. }

Նախնոցապետ. s. préfet, voli.

Նախնոցապետարան. s. préfecture, l'hôtel et les bureaux du préfet. [lecture.

Նախնոցապետութիւն. s. pré-

Նախնոց. s. retraite, dérouté; bissextile; a. bissextile; — **առաջ**, année bissextile.

Նախնոցային. a. bissextile.

Նախնոցել. vn. se retirer, se replier, battre en retraite.

Նախնոցում. s. retraite, dérouté.

Նախնոց. s. patriarche, chef de famille; prince.

Նախնոցական. a. patriarchal.

Նախնոցութիւն. s. patriarchat, dignité d'un chef de famille; principauté.

Նախնակ. s. celui qui combat aux premiers rangs, champion, athlète; brave, courageux; martyr.

Նախնակապիր. s. agonothète, athlète, président des combats.

Նախնակական. a. de martyre.

Նախնակակից. s. compagnon de martyre. [կանց.

Նախնակային. V. **Նախնակ**.

սահառակիկ. va. martyriser.
սահառակեցնիկ. va. exercer,
 former, dresser.
սահառակիկ. vn. se donner
 beaucoup de peine, faire des ef-
 forts. persister; se martyriser.
սահառակաւորիկ. s. martyre.
ամակ. s. lettre, missive, dé-
 pêche, épître; — գրել՝ ընդա-
 րիւ, écrire, recevoir une lettre,
 les lettres; սիրաւոր երկայն՝ գր-
 շեցիկ՝ ցանկալի — , aimable,
 longue, jolie, charmante lettre;
 երկառ — , une lettre de quel-
 ques lignes; — ղը թելագրել
 ստորագրել, dicter, signer une
 lettre.
ամակաբառի. s. facteur.
ամակաբիւր. a. qui porte une
 lettre; s. courrier.
ամակազիւն. s. affranchisse-
 ment (d'une lettre).
ամակազիր. s. celui qui écrit
 une lettre.
ամակագրական. a. épistolaire.
ամակադրոս. s. timbre-posto,
 timbre.
ամակաբուրդ. s. papier à
 lettre. [lettres.
ամակածրար. s. paquet de
 lettres.
ամակաւիր. a. qui porte une
 ou des lettres.
ամակամատոյց. a. qui pré-
 sente une lettre.
ամականաւ. s. bateau-poste.
ամականի. s. guide épisto-
 laire, secrétaire. [գրոս.
ամականիւ. V. ամակա-
 նանիւ.
ամականու. s. poste, bureau
 de poste. [lettres.
ամականուի. s. boîte aux
 lettres.
ամակարան. s. bureau de poste.
ամու. a. humide, moite.
ամպար. V. նաւար.
նայ. s. gram. mouillé; demivo-
 yelle; a. liquide, mouillé.

նայապէս. adv. comme lui, pa-
 reillement.
նայացնիկ. va. humecter, mouil-
 ler; gram. mouiller.
նայեաց. s. regard, vue, aspect,
 coup d'œil, exposition, situation.
նայելիք. spl. regards, yeux.
նայիկ. vn. regarder, voir, jeter
 les yeux sur.
նայաւոր. s. regard, coup d'œil.
նանիւ. a. vain, frivole, futile,
 inutile; ի — . adv. en vain, inu-
 tilement.
նանիւ. V. Մամիկ.
նանիւգիր. a. écrit inutile-
 ment, inutile.
նանիւգու. a. qui dit des
 choses inutiles.
նանիւգործարար. a. qui a des
 pensées futiles, vaines.
նանիւհաւատ. a. superstitieux.
նանիւնայ. vn. être rendu inu-
 tile, être vain, se réduire à rien,
 s'évanouir.
նանիւտ. a. vain, vaniteux.
նանիւտիւն. s. vanité.
նանիւցնիկ. va. rendre vain,
 inutile.
նանիւ. V. նանիւնայ.
նանիւնիւ. s. vanité, frivo-
 lité, futilité; բարբառ — թեւեւ,
 mensonge; — ձ, bagatelles, fu-
 tilités.
նաօի. s. fleur de farine, gruau.
նաօ. s. bot. grande centauree.
նապաստակ. s. zool. lièvre; —
 կ'կողկանէ, le — glapit; մասակ
 — , hase; ձագ — ի, levraut.
նապու. V. նեպու.
նաբիւր. V. Մուկակ.
նաբու. V. նաբու.
նարգէս. s. bot. narcisse.
նարգիլակ. s. bot. muscade.
նարգեան. a. de nard; — իւր,
 huile de nard.
նարդ. s. bot. fêrûle.

Նարդիք. } s. nard (fleur et par-
Նարդոս. } fum).
Նարեկ. s. prières de St. Grégoire
Նարինջ. s. bot. orange.
Նարկա. } s. ichtyol. narcine.
Նարկէս. }
Նարնգազայն. a. couleur d'o-
 range, orangé.
Նարնգածաղիկ. s. fleur d'o-
 ranger; *լուր նարնջածաղիկ*, fleur
 d'oranger, eau de fleur d'oranger.
Նարնգամնց. s. orangerie.
Նարնգազուր. s. orangeade.
Նարնգառաւ. V. **Նարնգամնց.**
Նարնգալմանա. s. oranger,
 marchand d'oranges.
Նարնգարան. s. orangerie
Նարնգեմի. s. bot. oranger.
Նարնգըմաղիլ. V. **Նարնգա-
 զուր.**
Նարնգօղի. s. curacao.
Նարա. } s. trictrac; —
Նարախաղ. } *խաղալ*, jouer
 aux dés, au —.
Նարախա. V. **Ցաղիկ.**
Նարեկ. va. jouer au trictrac.
Նարոս. s. couleur, teinte, tein-
 ture; bandelette; feston, brode-
 rie, fleurs ou dessins brodés sur
 une étoffe; cocarde; — *կենաց*
 le fil des jours.
Նարոսաներկ. s. teinturier.
Նարոսաներկութիւն. s. tein-
 ture, teinturerie.
Նաւ. s. navire, bateau, vaisseau,
 bâtiment, nef; — *երկերի մտերի*,
 s'embarquer; — *էրկերի*, embar-
 quer; — *էրկերի*, sortir du na-
 vires; — *երթալ*, aller à bord.
Նաւաբաժին. s. escadre.
Նաւաբախ. s. abordage.
Նաւաքի. a. naufragé; — *ըլալ*,
 faire naufrage.
Նաւաքիկ. a. naufragé.
Նաւաքիկիլ. vn. faire naufrage,
 échouer.

Նաւաքիկութիւն. } s. naufrage,
Նաւաքիկութ. } échouage.
Նաւաքիւն. } s. batelée.
Նաւաքիւն. }
Նաւաքեաց. } a. navigable;
Նաւաքեացիկ. } qui navigue,
 navigateur, — *ըլալ*, naviguer.
Նաւաքեացութիւն. s. navigation.
Նաւաքեացի. s. lien navigable.
Նաւաքործ. s. constructeur de
 vaisseaux. [ritime.
Նաւաքործարան. s. arsenal ma-
Նաւաքործութիւն. s. construc-
 tion de vaisseaux.
Նաւաք. V. **Նաւառ.**
Նաւաքութիւն. V. **Նաւառ-
 անութիւն.** [guer.
Նաւալիւք ըլալ. vn. navi-
Նաւալիւն. s. lest.
Նաւախուք. s. escadre.
Նաւալիցիկ. s. cabine.
Նաւածիկ. } s. calfatage.
Նաւածիկութ. }
Նաւածիկիլ. va. calfater.
Նաւակ. s. bateau, barque, na-
 celle, gondole, barquerolle, caïque.
Նաւակայ. s. ichtyol. rémora.
Նաւակամար. s. pont de ba-
 teaux, ponton. [port.
Նաւակայք. s. mouillage, havre,
Նաւական. a. naval, nautique.
Նաւակառայց. s. constructeur
 de vaisseaux.
Նաւակալար. s. batelier.
Նաւակաթի. s. inauguration,
 dédicace.
Նաւակերանութիւն. V. **Նաւա-
 քործութիւն.**
Նաւակիկ. s. petit bateau, ba-
 telet, barquette. [vigation.
Նաւակից. s. compagnon de na-
Նաւակոծ. a. naufragé; — *ը-
 լալ*, faire naufrage.
Նաւակոծիւք. a. naufragé.
Նաւակոծիլ. vn. faire naufrage.
Նաւակոծութիւն. s. naufrage.

առաւելիւ. } V. նաւա-
առաւելութիւն. } մտքաւ-
թիւն.

առաւելագիտ. s. port, port
le mer, havre; առաւել գիտ-
իկ մեծ ընդարձակ —, un port
sur, beau, grand, large; — մտ-
նել: հասնել ելնել, entrer, arri-
ver, descendre dans le port.

առաւելեղէ. s. armée na-
vale; fête navale.

առաւել. s. honache, sillage
d'un vaisseau.

առաւելի. va. remorquer, haler.

առաւելութիւն. s. remorque,
halage.

առաւելից. s. remorqueur, ha-
leur; — պարս, la remorque; —
լլալ, remorquer, haler.

առաւելող. s. navigateur.

առաւելոյց. s. canot, barque,
nacelle.

առաւելոյց. s. échelle.

առաւելութիւն } s. a. combat-
առաւելութիւն } tant sur mer;
combat naval; — լլալ, donner
une bataille navale, combattre
sur mer.

առաւելութիւն. s. combat
naval; naumachie.

առաւելութիւն. s. abordage.

առաւելութիւն. a. embarqué; — լլալ,
s'embarquer.

առաւելութիւն. s. traversée, trajet;
a. V. նաւագնաց.

առաւելութիւն. s. capitaine de vais-
seau, commandant.

առաւելութիւն. va. commander,
conduire, manœuvrer un navire,
piloter.

առաւելութիւն. s. comman-
dement, manœuvre d'un navire,
pilotage.

առաւելութիւն. s. l'avant d'un
vaisseau, proue.

առաւելութիւն. s. le premier mois

de l'ancien calendrier arménien.
Նաւաւ. } s. matelot, marin;
Նաւաւթ. } marinier; — a, les
matelots, l'équipage.

Նաւաւութիւն. s. métier de
matelot; manœuvre; pilotage;
marine.

Նաւաւար. s. capitaine; nocher,
nautonnier; matelot, batelier.

Նաւաւարի. V. Նաւաւարի.

Նաւաւարութիւն. s. batelage.

Նաւաւարութիւն. s. batelière.

Նաւաւարութիւն. s. connaissance.

Նաւաւարութիւն. s. flotte.

Նաւաւարութիւն. s. flottille.

Նաւաւարութիւն. } s. flotte.

Նաւաւարութիւն. } s. flotte.

Նաւաւարութիւն. s. arsenal, chantier.

Նաւաւար. V. Նաւաւար.

Նաւաւարութիւն. V. Նաւաւ-
արութիւն. [sur mer.

Նաւաւարի. vn. naviguer, aller
Նաւաւարի. a. navigable.

Նաւաւարի. } s. navigateur pas-
Նաւաւարի. } sager.

Նաւաւարիութիւն. s. navigation,
traversée.

Նաւաւարի. s. régale.

Նաւաւարի. s. poulaine (partie
de l'avant d'un vaisseau), éperon.

Նաւաւարի. s. navire.

Նաւաւար, etc. V. Նաւաւար, etc.

Նաւաւար. spl. navires, vaisseaux,
bâtiments.

Նաւի. vn. naviguer, faire voile.

Նաւիաւար. V. Նաւաւար.

Նաւիար. s. rade.

Նաւիար. V. Նաւաւար.

Նաւի. s. naphte.

Նաւիար. s. mine de naphte.

Նաւիար. a. de naphte.

Նաւիար. spl. bateaux.

Նաւիար. } s. nolis, naulage.

Նաւիար. } s. nolis, naulage.

Նաւիար. V. Նաւիար et
Նաւաւար.

Նաւուղի. s. voie navale.
 Նաւուղիդ. s. pilote.
 Նաւուղիչ. s. timonier.
 Նաւուղաւորիւն. s. la navigation, l'art de la navigation.
 Նաւաւարձի. va. affréter.
 Նաւաւարձութիւն. s. naulage, fret, affrètement.
 Նաւառա. s. pluvial.
 Նաւառապա. a. enveloppé, revêtu d'une chape.
 Նաւորակ. s. chape.
 Նաւարակիս. s. obole, denier.
 Նգաքկիւ. va. détruire avec un levier, démanteler.
 Նգոյր. s. plateau.
 Նգուիլ. vn. se moisir, se gâter.
 Նդուն. V. Նադուն.
 Նհարդ. s. fibre.
 Նհարդակապ. s. anat. ligament.
 Նհարդակապային. a. ligamenteux.
 Նհարդային. a. fibreux.
 Նհարդապա. a. fibreux.
 Նհարդիկ. s. fibrille.
 Նհարդիս. s. chim. fibrine.
 Նիւ. s. putréfaction, corruption, infection; mauvaise odeur; chim. brome; չարաթոյն —, odeur infecte.
 Նիւ. } a. putréfié, cor-
 Նիւակամ. } rompu, gâté, infect.
 Նիւաքարձութիւն. s. désinfection.
 Նիւած. V. Նիւ. a.
 Նիւակամ. a. infectieux.
 Նիւահալած. a. désinfectant.
 Նիւահոս. a. d'une odeur infecte, fétide.
 Նիւահոսութիւն. s. mauvaise odeur, infection.
 Նիւասաս. a. grognard, bourru.
 Նիւիւ. va. corrompre, putréfier, gâter.
 Նիւիւի. a. putrescible.
 Նիւիւայ. V. Նիւ. a.

Նիւիւի. vn. se corrompre, se putréfier, se gâter.
 Նիւիւիչ. a. infecteur.
 Նիւիւիւ. } V. Նիւ.
 Նիւիւիւ. }
 Նիւիւիւ. s. bot. ache.
 Նիւիւիւ. s. nectar. [nectar.
 Նիւիւիւիւիւ. a. mêlé de
 Նիւ. a. étroit, serré; — ը դիւիւ՝
 ձգել, mettre à l'étroit, à la gêne, réduire à l'étroit, à l'extrémité, mettre dans l'embarras, forcer, serrer les côtes à qn., le mettre au pied du mur; — ը մահիւ՝ ձգուել, être à l'étroit, dans la gêne, à l'extrémité, être gêné, embarrassé.
 Նիւիւիւիւ. a. qui a la bouche, l'embouchure étroite.
 Նիւիւիւիւիւ. a. qui a le talon étroit. [étroit.
 Նիւիւիւիւ. a. dont le trou est
 Նիւիւիւիւ. vn. devenir étroit; se fâcher; être gêné, être dans la gêne. [allée.
 Նիւիւիւիւ. s. détroit: corridor,
 Նիւիւիւիւ. adv. à l'étroit, dans la gêne. [colère.
 Նիւիւիւիւ. a. impatient; bourru,
 Նիւիւիւիւ. vn. s'impacienter, avoir des impatiences, se faire du mauvais sang; être de mauvaise humeur, se fâcher, s'irriter, s'exaspérer.
 Նիւիւիւիւիւ. s. impatience, mauvaise humeur, irritation, exaspération, emportement, colère.
 Նիւիւիւիւ. va. gêner, tracasser, tourmenter.
 Նիւիւիւիւ. } a. tracassier,
 Նիւիւիւիւիւ. } gênant.
 Նիւիւ. va. mettre à l'étroit, à la gêne, gêner, presser, tourmenter, affliger, inquiéter, tracasser, incommoder, importuner, donner de la peine, accabler;

vexer, opprimer, maltraiter; ser-
rer, resserrer, rétrécir.

Նեղիլ. vn. être à l'étroit, être
gêné, tourmenté, s'affliger, avoir
de la peine.

Նեղիչ. s. a. celui qui tour-
mente, tourmentant, oppresseur;
a. affligeant, vexatoire, inquiétant.

Նեղկեկ. } a. un peu étroit.

Նեղկիկ. }

Նեղիայեաց. a. de vue bornée.

Նեղոզ. V. **Նեղիչ.**

Նեղութիւն. s. gêne, oppres-
sion, vexation, tribulation, em-
barras, peine, tourment, inquié-
tude, anxiété, détresse, impor-
tunité, incommodité, ennui, tra-
cas; manque de largeur, étré-
cissement; — յանձն առնել.
prendre la peine, — առլ. V.

Նեղել.

Նեղուիլ. V. **Նեղիլ.**

Նեղուց. s. détroit.

Նեղութիւն. } V. **Նեղա-**
Նեղութիւն. } **ութիւն,** **Նե-**
ղութիւն.

Նեց. s. fraude, ruse, astuce,
artifice, duperie, intrigue; a. V.

Նեցաւոր.

Նեցաւոր. } V. **Նեցաւոր.**

Նեցաւոր. }

Նեցախոհ. a. qui médite des
ruses, rusé, roué.

Նեցախոռո. a. qui tue par
surprise, assassin.

Նեցախոսութիւն. s. langage
mensonger, parole artificieuse.

Նեցաւիթ. V. **Նեցախոհ.**

Նեցաւորութիւն. V. **Նեց-**
ութիւն.

Նեցաւոր. } adv. frauduleuse-

Նեցաւոր. } ment, artificieu-
sement, par ruse, avec fourbe-
rie, insidieusement, déloyalement,
par trahison.

Նեցաւոր. a. insidieux,
trompeur, artificieux.

Նեցաւոր. a. frauduleux, fourbe,
insidieux, rusé, astucieux. trom-
peur, roué, sournois, traître, dé-
loyal; fripon, escroc.

Նեցաւորել. V. **Նեցել.**

Նեցաւորութիւն. V. **Նեց-**
ութիւն.

Նեցել. vn. frauder, frelater,
falsifier, ruser, fourber, duper,
fausser, tromper, tricher, escro-
quer; friponner.

Նեցելոս. V. **Նեցաւոր.**

Նեցելութիւն. V. **Նեցել-**
ութիւն.

Նեցելիչ. a. fourbe. rusé, trom-
peur, falsificateur, fraudeur,
faussaire, escroqueur, tricheur,
fripon.

Նեցելութիւն. s. fraude, artifice,
ruse, fourberie, duperie, finesse,
rouerie, guet-apens, menée, in-
trigue, déloyauté, perfidie, mau-
vaise foi, trahison, supercherie;
escroquerie, friponnerie, falsi-
fication.

Նեցելութիւն. s. falsification.

Նեցել. s. zool. cloporte.

Նեհ. s. Antéchrist.

Նեստորական. s. a. nestorien.

Նեստորականութիւն. s. nes-
torianisme.

Նեղ. s. flèche, trait; — **արձա-**
կել' նետել, décocher, tirer une
flèche.

Նետակալ. s. balistre.

Նետահար. a. frappé ou percé
d'un trait.

Նետաձգութիւն. s. décochement.

Նետաձիգ. s. celui qui tire une
flèche, archer, arbalétrier; portée
des traits; a. qui sert à tirer
une flèche; — **ընդ' ջլլալ,** tirer,
décocher ou lancer une flèche,
un trait, décocher des flèches.

Նետել. va. jeter, lancer; *նետ հուր*՝ *սարքանակ* —, tirer une flèche, une bombe, un coup de pistolet.

Նետքիկեց. s. portée des traits.

Նետող. s. celui qui a jeté.

Նետուած. a. jeté, lancé.

Նետուիլ. vn. se jeter, se lancer, se précipiter.

Ներ. s. belle-sœur (ainsi s'appellent deux femmes qui ont épousé les deux frères).

Ներագադրութիւն. s. immigration.

Ներազննութիւն. s. autopsie.

Ներածական. a. d'introduction.

Ներածել. va. introduire.

Ներածիչ.

Ներածող. } s. introducteur.

Ներածու. }

Ներածութիւն. s. introduction.

Ներանձն. }

Ներանձնական. } V. **Ներանձնական.**

Ներանձնացուլ. vn. se retirer du monde, se livrer à la vie spirituelle.

Ներանձնացեալ. } a. qui vit

Ներանձնաւոր. } retiré, solitaire, adonné à la vie spirituelle;

spirituel; contemplatif.

Ներանձնութիւն. s. solitude, vie spirituelle, contemplation.

Ներարկել. va. injecter.

Ներարկութիւն. }

Ներարկումն. } s. injection.

Ներքան. s. plante du pied; — *կոշկաց*, semelle.

Ներքանափակ. s. sous-pied.

Ներքերումն. s. introduction.

Ներքող. s. panégyrique, éloge; — *յօթնիւր*, faire un panégyrique.

Ներքողաբան. s. panégyriste.

Ներքողաբանել. V. **Ներքողել.**

Ներքողաբանութիւն. V. **Ներքող.**

Ներքողալի. a. louable.

Ներքողալից. a. plein d'éloges.

Ներքողական. a. panégyrique, d'éloge.

Ներքողան. V. **Ներքող.**

Ներքողել. va. faire le panégyrique, l'éloge de.

Ներքողիչ. s. panégyriste.

Ներգոյական. s. gram. locatif.

Ներգործաբար. adv. activement.

Ներգործական. a. actif; — *բայ*, verbe —; — *քուէ*, voix active; — *միդք*, péché actuel.

Ներգործել. va. agir, opérer, exercer une action ou une influence, influencer.

Ներգործութիւն. s. activité, action, opération, vertu, influence.

Ներդափակ. a. harmonieux; s. harmonica.

Ներդափակապէս. adv. harmonieusement, harmoniquement.

Ներդափակաւոր. a. harmonieux, cadencé, harmonique.

Ներդափակելի. vn. s'harmoniser.

Ներդափակութիւն. s. harmonie, accord, symphonie.

Ներդափակորէն. adv. harmonieusement.

Ներդեայ. a. de fibre.

Ներեալ. a. pardonné, grâcié.

Ներել. vn. pardonner, faire grâce, excuser, avoir de l'indulgence pour; permettre, accorder; tolérer, endurer, souffrir, supporter, persévérer; *նրեկէք*, pardonnez-moi.

Ներելի. a. pardonnable, excusable, rémissible; — *միդք*, péché véniel.

Ներքնդունական. a. contingent, éventuel, casuel.

Ներկ. s. teinte, teinture, couleur; — *կոշիւ*, cirage; — *ի սաւ*, faire teindre.

Ներկած. } a. teint, coloré.

Ներկածոյ. }

երկայ. a. présent, actuel; gram.
նորոշ —, aoriste; սրբերալ —,
ésent; s. présent.

երկայանալ. vn. se présenter,
re présenté.

երկայանալի. a. présentable.

երկայացնել. va. présenter.

երկայացում. } s. présen-

երկայացում. } tation, re-

présentation.

երկայացուիլ. vn. être pré-
senté par qn. [tant.

երկայացուցիչ. s. représen-

երկայացուցիչ. sf. représen-

te.

երկայի. V. ներկայացնել.

երկայութիւն. s. présence.

երկանիւր. s. matière colorante.

երկավաճառ. s. marchand de

couleurs.

երկավաճառութիւն. s. métier

e marchand de couleurs.

երկանուն. s. teinturerie.

երկանունիկ. s. plante tinctoriale.

երկանութ. s. boîte à couleurs.

երկարան. V. ներկանուն.

երկարար. s. teinturier.

երկարարութիւն. s. teinture,

teinturerie. [կոշիկ —, cirer.

երկի. va. teindre, colorer;

երկե. V. նարկա.

երկոյ. s. teinturier; կոշիկ —,

iseur.

երկոյ. V. ներկանուն.

երկում. a. teint; coloré.

երկուիլ. vn. se teindre; se co-

lorer.

երկուն. V. երկ; չմուն.

երկալ. V. չափառալ.

երկալաբանել. vn. antiphraser.

երկալաբանութիւն. s. anti-

phrase. [satif.

երկալակուն. a. gram. adver-

երկալակիւր. a. contraire, in-

compatible; antipathique; — բը-

նութիւն, incompatibilité.

ներկան. V. չափառալ.

ներկանութիւն. V. չափա-

ռալութիւն.

ներմու. a. très érudit, très

instruit, très savant.

ներմութիւն. s. grande érudi-

tion. [momètre.

ներմասնաշափ. s. phys. endos-

ներմասն. s. phys. endosmose.

ներմուն. V. չմուն. — քաղաքա-

կանութիւն, profonde politique.

ներմունութիւն. V. չմուն-

ութիւն. [նալ.

ներմարդանալ. V. Մարդա-

ներմարդկութիւն. } s. incar-

ներմարդկութիւն. } nation.

ներմարդկութիւն. } s. incar-

ներմարդկութիւն. } nation.

ներմի. va. introduire.

ներմարայի. a. sous-cutané.

ներմաւծանել. } va. introduire,

ներմաւծել. } importer, in-

jecter.

ներմաւծեալ. a. introduit.

ներմաւծութիւն. } s. introduc-

ներմաւծում. } tion, impor-

tation, injection.

ներմցական. a. spirituel.

ներմցեալ. a. inspiré.

ներմցել. va. inspirer.

ներմցիլ. vn. s'inspirer, avoir

des inspirations ou des transports.

ներմցիչ. } a. s. inspireur.

ներմցող. } a. s. inspireur.

ներմցում. V. ներմցեալ.

ներմցութիւն. } s. inspiration.

ներմցում. } s. inspiration.

ներմցուն. a. inspiré.

ներոյ. a. qui pardonne, indul-

gent, condescendant; — քալ,

être indulgent, montrer de l'in-

dulgence.

ներոյակոյր. a. tolérant; —

միտք խորհուրդ. s. tolérance.

ներոյակոյրութիւն. s. tolé-

rance.

ներոյակութ. a. tolérant; qui

pardonne, indulgent, condescendant; — *զանաւի՛ ըլլալ*, être indulgent, montrer de l'indulgence; — *քաղցրութեամբ*, avec une extrême bonté. [ment.]

Ներոգամաբար. adv. indulgem-
Ներոգամութիւն. s. indul-
gence, condescendance; tolérance.
Ներոգութիւն. s. pardon, am-
nistie, grâce; indulgence; —
թեամբ, avec indulgence.

Ներում. s. pardon, amnistie; —
խնդրել, demander pardon, faire
des excuses; *ընդհանուր* —, am-
nistie générale.

Ներս. adv. dedans, dans; —
մտաւ, il rentra.

Ներսիկն. s. l'intérieur.

Ներս. V. **Նարդ**.

Ներցայեւ. va. injecter.

Ներցայում. s. injection.

Ներիակ. } a. ci-inclus; —
Ներիակեալ. } *նամակն*, la lettre
ci-incluse, l'incluse.

Ներիակել. va. envelopper, inc-
lure; enfermer.

Ներիակուիլ. vn. s'enfermer.

Ներիւ. prép. sous, dessous.

Ներին. a. intérieur, interne,
intestin; intrinsèque; intime, cor-
dial; intérieur, bas, souterrain, in-
férieur; — *անկիւն*, angle in-
terne; s. interne; — *զարծոց Նա-
խարար*, Ministre de l'Intérieur;
— *ա.* arith. les moyens.

Ներինամալ. vn. devenir eunu-
que. [nuques.]

Ներինապետ. s. chef des eû-

Ներինացեւ. va. rendre eu-
nuque, châtrer. [châtrer.]

Ներինի. s. eunuque; — *ընել*,

Ներինութիւն. s. internat.

Ներհարածիւն. s. subdivision.

Ներհարակ. s. arrière-cour.

Ներհարերդ. s. citadelle.

Ներհաղաւթ. s. vestibule.

Ներհաղիւր. s. inscription, apos-
tille. [toine.]

Ներհարադանք. s. anat. péri-

Ներհաձովեան. a. sous-marin.

Ներհակ. s. camisole. [sure.]

Ներհակամար. s. arrière-vous-

Ներհական. a. inférieur, intérieur.

Ներհակողմ. s. le côté inféri-
eur, le bas.

Ներհաւայեցողութիւն. s. con-
templation intime. [mose.]

Ներհաճում. s. phys. endos-

Ներհայասակ. s. bas-fond.

Ներհայարկ. s. entre-sol.

Ներհապէս. adv. intérieure-
ment, intimement.

Ներհասեակ. s. boudoir.

Ներհասուն. s. sous-sol.

Ներհափող. s. anat. vagin.

Ներհորովայն. s. anat. bas-
ventre.

Ներհուղի. s. tunnel.

Ներից. a. qui est dessous, qui
est sous, en bas; prép. adv. —,
ի —, sous, dessous, audessous.

Ներումս. *ի* —. adv. du de-
dans, intérieurement, au dedans,
en dedans.

Ներս. *ի* —. adv. dedans, à
l'intérieur, au fond.

Ներսագոյն. a. intérieur, qui
est en dedans, au fond.

Ներսադրական. a. interca-
laire; — *գիծ*, trait d'union.

Ներսարկ. va. intercaler.

Ներսարութիւն. s. intercala-
tion. [tion.]

Ներսաձուրթիւն. s. introduc-

Ներսակողմ. s. l'intérieur, la
partie interne, fond.

Ներսահայեաց. a. cagneux.

Ներսամուս ընել. va. faire
entrer, introduire.

Ներսաօնչութիւն. s. inhalation.

Ներսափող. V. **Ներհափող**.

Նեցակ. s. soutien, support, ap-

ui; étai, tuteur; — դռել, soutenir, étayer; հաւաստիք — չեալ, քաւ, être le soutien de la religion, soutenir, appuyer la religion.

գով. V. Նգով. [thématisé. գոված. s. anathème; a. anagovaf. s. anathème.

գովեալ. V. Նգոված. a. գովել. va. anathématiser, frapper d'anathème.

գովից արմատ. interj. malheureux! maudit! coquin! misérable!

գով. s. anathème; — արձալել կարգաւ, frapper d'anathème. է. pron. elle.

ընենկ. s. un rien.

ժար. s. plat, plateau, bassin de balance.

ձոյն. } V. Պ ա ճ -
ձոյնակից. } դուխ, Պ ա ճ -
ձոյնիմ. } դրխակից,
ձոյնուրիմ. } Պ ա ճ դուխիմ,
Պ ա ճ դուխուրիմ.

ձոյն. s. palefroi, cheval de main, de parade.

ձոյնածիգ. s. écuyer.

իագ. a. qui a besoin ou qui manque de, nécessiteux.

իագուրիմ. s. manque, besoin, nécessité.

իգ. s. levier, barre; verrou; — դռել, barrer; mettre le verrou.

իգակ. s. lance; արտառախիմ — չ, des lances hérissées.

իգակաքիւր. } s. les débris
իգակաքիւր. } des lances.

իգակաքու. s. hampe, de bois d'une lance.

իգակախաղ. s. joute.

իգակախու. a. hérissé de lances, rempli de lances.

իգակակից. s. allié, coalisé.

իգակակուր ընել. va. tuer d'un coup de lance.

իգակակիցի. vn. s'allier, se coaliser, se liguér.

իգակակուրիմ. s. alliance, coalition, ligue.

իգակածել. a. en forme de lance.

իգակախաղ. s. joute; a. jouteur.

իգակաւեգ. s. le fer ou la pointe d'une lance.

իգակաւուր. s. lancier.

իգակակից քաւ. vn. désertter en jetant ses lances, abandonner son poste.

իք. s. taxe, tarif.

իքուր. a. maigre.

իքուրակաւ. a. d'une construction maigre, maigre.

իքուրակաւ. vn. devenir maigre, maigrir. [maigrir.

իքուրակել. va. maigrir, a.

իքուրակու. s. amaigrissement.

իքուրակ. V. Նիքուրակ.

իքուրակիմ. s. maigre, amaigrissement.

իքուրակու. a. amaigrissant.

նիլիս. s. nihiliste.

նիլի. } sf. nymphe.

նիլիալ. } sf. nymphe.

նից. s. sommeil, repos, dodo.

նի. s. signe, marque; tache, point.

նիս. s. séant, la posture d'un homme assis; assiette, emplacement, exposition; siège, résidence; possession, propriété; séance, session; կենդանադիւր նկարել երեք նստի մէջ, faire un portrait en trois séances.

նիսակալ. s. maintien, tenue.

նիսալ. va. inventer, ourdir, machiner. [repos.

նիք. s. sommeil, assoupissement.

նիքիլ. vn. s'endormir, sommeiller, s'assoupir. [pir.

նիքիլակել. va. endormir, assou-

նիքիլ. a. dormeur.

նիքու. V. Նիք.

նիք. s. matière; matière, subs-

tance; matière, sujet, cause; — *բ*, matériaux; *նախնական* — *— եր*, matières premières.

Ներառիլ. } a. plein de mati-
Ներառիլ. } ère.

Ներառիլ. a. matériel.

Ներառիլություն. s. matérialité.

Ներառիլ. } s. matérialiste.

Ներառիլ. } s. matérialiste.

Ներառիլական. a. matérialiste.

Ներառիլություն. s. matérialisme.

Ներառիլ. adv. matériellement.

Ներքիլ. va. filer, ourdir, tramer, machiner, préparer, former (au prop. et au fig.); *մէկուկէլ* —, méditer le mal contre qn.; *դաւ* —, couvrir, ourdir une trahison.

Ներքիլ. a. s. matériel.

Ներքիլ. s. qui file, filant.

Ներքիլ. V. *Թրքիլ*.

Ներքիլ. s. matérialité.

Ներք. V. *Նուք*.

Ներքիլ. va. enclaver, repousser par force, enfoncer.

Նիահ. V. *Յգես*.

Նիակ. s. touace.

Նիակակ. s. fiûte (pain).

Նիակ. *ի նիակ առնուկ*, — *ի առնուկ*, prendre en considération.

Նիակություն. } s. prise en
Նիակություն. } considération.

Նիակիլ. va. regarder, envisager, entrevoir, distinguer, aviser, admirer, contempler; observer, considérer, examiner; avoir égard.

Նիակիլ. a. à considérer.

Նիակիլ. adv. considérant, en considérant.

Նիակիլ. a. s. qui regarde, qui observe, contemplateur, observateur.

Նիակիլ. prép. concernant.

Նիակիլ. V. *Նիակիլ*.

Նիակիլություն. } s. observa-
Նիակիլություն. } tion, contem-
Նիակիլություն. } plation; égard,
considération.

Նիար. s. peinture, tableau.

Նիարակ. a. pittoresque.

Նիարակիլ. s. description; peinture, tableau; image, figure, portrait, représentation; dessin, plan, modèle; caractère; peintre;

a. peint; décrit; *բոլոր նիարակիլ*, littéralement; *մեկուկէլ* *բոլոր նիարակիլ*, expliquer à la lettre;

պատկերակերպ —, portrait; — *բնութիւն*, tableau de la nature.

Նիարակիլ. a. descriptif; caractéristique; littéral; — *բնութիւն*, littéralement.

Նիարակիլ. va. peindre, représenter; fig. peindre, dépeindre, décrire, faire la description de; caractériser.

Նիարակիլ. } a. qui fait la
Նիարակիլ. } description, des-
cripteur.

Նիարակիլություն. s. description; — *բնութիւն*, faire la description de.

Նիարակիլություն. s. caractère, lettre.

Նիարակիլ. a. orné de peintures.

Նիարակիլ. va. orner de peintures.

Նիարակիլ. } a. peint, bi-
Նիարակիլ. } garré de di-
verses couleurs.

Նիարակիլ. s. peintre; brodeur.

Նիարակիլ. va. peindre; broder.

Նիարակիլ. } s. peinture;
Նիարակիլ. } s. calencar.

Նիարակիլ. s. exposition de tableaux.

Նիարակիլ. } s. rébus.

Նիարակիլ. a. peint, orné de peintures; — *պատկերակ*, tableau, peinture.

կարտպակիր. s. peinture, ableau.
 կարտաւ. a. amoureux de la peinture, des tableaux.
 կարտափրութիւն. s. amour de a peinture.
 կարտայի. a. pittoresque.
 կարտառի. s. boîte à couleurs.
 կարտայ. a. qui représente in tableau, une image; pittoresque; s. chambre claire.
 կարի. va. peindre; décrire, dépeindre, écrire; représenter, figurer; *մտքին մէջ* —, imaginer; se figurer.
 կարտն. a. peint, bigarré, de diverses couleurs, nuancé; imagé.
 կարիչ. s. peintre; *կենդանագիր* —, peintre de portrait.
 կարադ. a. qui peint, peintre.
 կարուն. V. Նկարն.
 կարչական. a. de peinture; pittoresque; — *արուեստ*, peinture.
 կարչատէր. a. qui aime la peinture.
 կարչութիւն. s. peinture.
 կենցախ. a. qui a des sentiments bas, mesquins, peu élevés, d'esprit court; — *խմտաք միտք*, idées mesquines. [petit].
 կենցախակ. a. de petite taille.
 կենցածեւ. a. d'une vilaine forme, ignoble, petit.
 կենցութիւն. s. bassesse, petitesse, mesquinerie.
 կիւղ. s. cave.
 կուռ. a. vaincu, humilié, avili; abject, vil, bas, méprisable, ignoble, pauvre; — *ըլլալ*, être vaincu, avoir le dessous, se laisser vaincre, succomber; être accablé, s'humilier, s'abaisser.
 կիւրի. vn. faire des efforts, tacher de, s'efforcer de, s'étudier à, chercher à, se mettre à.
 կիւնգ. s. zool. hippopotame.

Նհանգի. V. Նահանգի.
 Նմա. pron. à lui, à elle, lui.
 Նման. a. semblable, pareil, égal, analogue, homologue, ressemblant; — *է*, il ressemble, il est ressemblant; il convient.
 Նմանափրութիւն. s. citation de comparaison.
 Նմանաբոյժ. s. homéopathe.
 Նմանաբուժական. a. homéopathique. [pathie].
 Նմանաբուժութիւն. s. homéopathe.
 Նմանացոյն. V. Նման, Նմանապէս.
 Նմանագործ. a. contrefait; s. contrefacteur; contrefaçon.
 Նմանագործի. va. contrefaire.
 Նմանագործութիւն. s. contrefaçon.
 Նմանագրի. va. écrire pareillement; fac-similer.
 Նմանագրութիւն. s. fac-simile.
 Նմանազանցութիւն. s. paradoxe.
 Նմանախօս. s. mimologue.
 Նմանական. a. imitatif.
 Նմանակերպ. a. conforme, uniforme.
 Նմանակերպութիւն. s. conformité, uniformité.
 Նմանակիր. a. qui est affecté de même, qui éprouve les mêmes affections ou passions.
 Նմանակից. V. Նման.
 Նմանակցութիւն. s. homologie.
 Նմանահան. a. qui peint d'une ressemblance frappante; calqué; s. calquoir.
 Նմանահանի. va. calquer.
 Նմանահանութիւն. s. calque; fac-similé.
 Նմանահնչիւն. a. qui a le même son, homophone.
 Նմանաձայն. a. qui a la même voix, le même son, homophone.
 Նմանաձայնութիւն. s. homophonie; allitération.

Նմանածիւ. a. qui a la même forme, homéomorphe.

Նմանաձայն. a. cliché; s. cliché; clichage.

Նմանաձայիլ. va. cliquer.

Նմանաձայիլ. s. clicheur.

Նմանաձայութ. s. clichage.

Նմանաձայն. a. composé de parties semblables.

Նմանայանց. a. consonnant.

Նմանայանցութիւն. s. consonance, terminaison semblable de deux mots.

Նմանաշէն. a. construit de la même manière.

Նմանապէս. adv. semblablement, pareillement, de la même manière, également, de même.

Նմանաւոր. a. d'un genre semblable. [mêmes peines:

Նմանալիք. a. qui éprouve les

Նմանաւան. a. allitéré.

Նմանաւանութիւն. s. allitération.

Նմանաօր. V. **Նմանակերպ.**

Նմանացիլ. V. **Նմանաւոր.**

Նմանիլ. a. imitable.

Նմանիլ. V. **Նմանիլ.**

Նմանեցնիլ. va. assimiler, rendre semblable, égal, conformer, contrefaire.

Նմանիլ. a. semblable, pareil.

Նմանիլ. vn. s'assimiler, être semblable, analogue; s'égaliser; ressembler; imiter, suivre, marcher sur les traces de qn.

Նմանող. } s. imitateur;—

Նմանողակից. } **ըսուլ**, imiter, marcher sur les pas de qn.

Նմանողութիւն. s. imitation.

Նմանոր. V. **Նմանող.**

Նմանութիւն. s. ressemblance, conformité, analogie; comparaison, assimilation; imitation; image, portrait, figure, type, forme;—
ըսուլ — **թիւն**, à l'imitation de,

à l'instar de; — **թիւն**. V. **Նմանիլ.**

Նմանցնիլ. V. **Նմանեցնիլ.**

Նմանցնող. a. imitateur.

Նմանցուած. a. imité.

Նմանօրինակ. V. **Նոյնօրինակ;** s. pareil.

Նմի՞ իրի. adv. c'est pourquoi, par conséquent, aussi.

Նմայօ. s. échantillon.

Ննջասենակ. s. chambre à coucher.

Ննջարան. s. dortoir.

Ննջիլ. vn. dormir, s'endormir, reposer, se coucher, se mettre au lit; fig. décéder, trépasser, mourir; — **ի Տէր**, s'endormir dans le Seigneur; — **մահկանց**, faire dodo.

Ննջեցիւ. a. mort, défunt, feu.

Ննջեցնիլ. va. faire dormir, endormir, mettre au lit, coucher, faire coucher.

Ննջիւն. V. **Նիճօ.**

Նուկերպ. s. chim. amygdaloïde; a. —, amygdalaire.

Նւածէր. s. huile d'amande.

Նուայ. s. amidon.

Նուայկան. a. chim. amylique.

Նուայիւն. a. amygdalin.

Նուայիս. V. **Նօրս.**

Նւան. s. signe, marque; enseigne, signal, caractère, symbole; trace, vestige; preuve, indice; signe, prodige, miracle; enseigne, drapeau, bannière, étendard; les fiançailles; symptôme; — **աւլ**, donner signe; faire les fiançailles; — **աւլ կենաց**, donner signe de vie; — **աւնիլ**, coucher en joue. [devise.

Նւանաբան. s. mot d'ordre;

Նւանաբանիլ. va. blasonner.

Նւանաբանութիւն. s. signification; méd. sémjologie.

Նւանապէս. s. blasonneur.

Շանգիսոլիւն. s. blason.
Շանգիր. s. caractère, lettre; narque; secrétaire; mémoire.
Շանգործ. a. qui fait des prodiges; prodigieux. [diges.
Շանգործիկ. va. faire des prodiges.
Շանգործոլիւն. s. signe, prodige. [écrire, décrire.
Շանգրիկ. va. caractériser;
Շանգրէ. s. qui observe les signes, devin, aruspice, augure.
Շանգիրիք. V. **Շանգրուիւն**. [ançailles.
Շանգրամ. s. monnaie de fiançailles.
Շանգրուիւն. s. fiançailles.
Շանգրուի. s. lettre, caractère; devise.
Շանգրեաց. V. **Շանգործ**.
Շանգրիւն. s. uniforme.
Շանգոյժ. a. qui dénonce, qui interprète les signes, les prodiges, devin.
Շանգից. s. iota, pointe ou queue d'une lettre, point, cédille; g —, de point en point.
Շանգիցիր. a. qui cherche, qui demande des signes, des prodiges.
Շանգիսուի. a. fiancé.
Շանգիսուիկ. vn. parler avec des signes, des signaux; va fiancer.
Շանգիսուիւն. s. fiançailles.
Շանգիւ. a. fiancé, fiancée, futur, future.
Շանգի. s. signe, marque; enseigne, signal, indice, caractère, indication, désignation, expression, preuve; symbole; emblème; signe, prodige; étiquette; enseigne, drapeau, étendard; arith. logarithme; յաջողութեան — կանգնել, élever un trophée, un monument de victoire.
Շանգակից. a. remarquable.
Շանգական. } a. significatif,
Շանգան. } expressif, symbolique, caractéristique.

Շանգակուր. a. significatif; remarquable.
Շանգիկ. va. signifier, indiquer, désigner, signaler, dénoter, notifier, prendre note, assigner, distinguer, exprimer; marquer, noter, figurer, représenter; signifier, avoir la signification de; գեղեցիկ —, coter.
Շանգիկի. a. remarquable.
Շանգիկիւն. V. **Շանգիկիւն**.
Շանգիկէ. s. point de mire; — ըլլալ, être le —.
Շանգիկի. a. significatif.
Շանգիր. s. porte-enseigne, porte-drapeau, porte-étendard; qui porte une décoration.
Շանգիւիւն. s. signification; — ունենալ, avoir une signification.
Շանգիւնոյց. a. qui présente les insignes.
Շանգիւն. a. caractéristique.
Շանգանիւն. s. visée, tir.
Շանգան. s. signe.
Շանգանի. } s. lieu fixe.
Շանգանիկ. }
Շանգիկ. vn. faire signe, faire entendre par des signes.
Շանգի. adv. par signes, par des signes; — խօսիլ, parler —.
Շանգոյց. a. qui fait voir un signe, qui donne un signal.
Շանգուր. a. marqué d'un signe, signé; insigne, signalé, distingué, remarquable; significatif; symbolique.
Շանգուրագոյն. a. le plus distingué, remarquable.
Շանգուրուիւն. s. distinction.
Շանգիկ. va. marquer d'un signe, marquer, noter; fiancer, faire les fiançailles.
Շանգուիւ. a. fiancé.
Շանգիկ. vn. être fiancé, se fiancer.

Նօմնուութիւն. } s. fiançailles,
Նօմնութիւն. } accordailles,
 accords.

Նօմաբար. s. dragée.

Նօմօւր. s. amandé.

Նօմսակ. V. **Նօմյ.**

Նօմսեակ. a. amylicé.

Նօմսրի. a. en forme des
 feuilles d'amandier.

Նօւակ. s. point de mire, but,
 visée; fig. spectacle, risée; —
լլալ՝ դմուի՝ մալ, être en
 butte, exposé à, l'objet de, être
 en proie à, être victime de;
կշտմբանայ — մալ, s'exposer
 aux reproches; — **կացուցանել,**
 afficher, exposer; **առակ — ի,**
 objet de moquerie, de dérision;
առակ — ի կացուցանել, exposer
 aux risées du peuple, donner en
 spectacle, afficher, ridiculiser;
 V. **Առակ.**

Նօւակի. va. donner en spec-
 tacle, noter d'infamie, exposer à
 la risée de tout le monde, couv-
 rir de honte, tympaniser, flétrir,
 ridiculiser, rendre infâme, dif-
 famer, afficher, dévoiler, dé-
 couvrir.

Նօւակիի. a. infâme, honteux.

Նօւակիի. a. diffamant, diffa-
 matoire.

Նօւակութիւն. s. exposition
 aux regards du public, risée,
 honte publique, infamie, igno-
 minie; sobriquet; chose remar-
 quable.

Նօմբար. s. minér. amygdaloïde.

Նօդարեի. } s. bot. charme.
Նօդարի. }

Նօեի. s. bot. amandier.

Նօիկ. s. anat. amygdale.

Նօի ձէք. huile d'amande.

Նօի. s. chim. amygdaline.

Նօխար. s. morceau, fragment,
 débris; reste; dépouille mortelle,

restes; — **պատարադի,** hostie,
 pain à chanter; — **կնքայ,** pain
 à cacher; — **սրբոց,** relique;
առիկ նշխարաց, reliquaire.

Նօխարութի. s. reliquaire.

Նօխարեալ. a. resté.

Նօխարի. va. laisser des restes,
 des morceaux, rester.

Նօկարոր. V. **Նօկառալ.**

Նօկահի. va. se lever, se sou-
 lever contre, se révolter, s'in-
 surger; rejeter, mépriser.

Նօկառալ. s. méd. amygdalite.

Նօմար. } s. aperçu; vestige,
Նօմարմի. } trace, indice; —
գեղեցկութեան, restes de la
 beauté.

Նօմարեալ. V. **Նօմարում.**

Նօմարի. va. s'apercevoir, en-
 trevoir, remarquer, aviser, ob-
 server, voir, regarder.

Նօմարեցի. va. faire aper-
 cevoir, faire voir.

Նօմարդ. a. qui voit; qui aperçoit.

Նօմարում. a. aperçu.

Նօռ. V. **Նօռյ.** [percevoir.

Նօմարի. vn. être aperçu, s'a-

Նօռազար. V. **Նօռլազար.**

Նօռի. } vn. éclater, briller,

Նօռիի } luire, reluire, resplen-
 dir, étinceler.

Նօռյ. s. éclat, reflet, clarté,
 lueur; — **խնդութեան,** rayon de
 joie; **աղօմ՝ մալ —,** faible,
 sombre lueur.

Նօռլազի. V. **Նօռլափալ.**

Նօռլազար. a. éclatant, radieux.

Նօռլարմի. a. radieux.

Նօռլափալ. a. éclatant, bril-
 lant, radieux, étincelant.

Նօռլի. } V. **Նօռի.**
Նօռլի. }

Նօրակ. s. lancette.

Նօխալ. s. zool. bouc.

Նօխալալ. a. qui a la fi-
 gure semblable à un bouc.

Նոխազեան, a. de bouc; spl. les boucs.

Նոխազերզու. V. Ռդրերզակ.

Նոխազերզուրիւն. V. Ռդրերզուրիւն.

Նոխազոց. s. chèvre-pied.

Նոդկ. a. dégoûtant.

Նոդկալ. vn. avoir des nausées, se dégoûter, être dégoûté.

Նոդկանք. s. dégoût, bondissement ou soulèvement de cœur, nausée.

Նոդկացնել. va. dégoûter, répugner, faire bondir le cœur.

Նոդկացուցիչ. a. dégoûtant, nauséabond.

Նոդկուրիւն. V. Նոդկանք.

Նոդկալ. V. Նոդկալ.

Նոն. } s. bot. cyprès; a. de bois
Նոնի. } de cyprès.

Նոնիանահ. a. orné, garni de cyprès.

Նոյեան. a. de Noé.

Նոյեմբեր. s. novembre.

Նոյն. pron. même, lui-même, elle-même; lui, il, elle; le même, la même; a. même, égal, identique; dito, idem; adv. de même, de la même manière, également; *ի —*, tout de suite, aussitôt; *մի եւ —*, le même, la même; — *բան է*, c'est la même chose, cela revient au même.

Նոյնաբան. a. qui contient les mêmes paroles, analogue.

Նոյնաբանական. a. tautologique.

Նոյնաբանել. vn. redire la même chose, répéter.

Նոյնաբանութիւն. s. redite, répétition; rhét. tautologie; traduction littérale.

Նոյնաբար. V. Նոյնալէս.

Նոյնագոյ. V. Համագոյ.

Նոյնագրի. V. Համագրի.

Նոյնաժամանակ. a. tautochrome.

Նոյնաժամանակութիւն. s. tautochronisme.

Նոյնակերպ. V. Նոյնաձեւ.

Նոյնահնչիւն. V. Նմանահնչիւն.

Նոյնաձայն. a. homophone.

Նոյնաձայնութիւն. s. homophonie.

Նոյնաձեւ. a. de même forme, uniforme, homomorphe.

Նոյնալանգ. } V. Նմա-

Նոյնալանգութիւն. } նալանգ,

Նմանալանգութիւն.

Նոյնանալ. vn. être identique, s'identifier.

Նոյնանիւ. } a. s. synonyme.

Նոյնանօտ. } a. s. synonyme.

Նոյնանման. a. tout à fait le même.

Նոյնանօտ. V. Համանօտ.

Նոյնանուն. a. de même nom.

Նոյնասեր. a. qui est de la même semence, parent.

Նոյնացած. } a. identifié.

Նոյնացեալ. } a. identifié.

Նոյնացնել. va. identifier.

Նոյնացում. s. identification.

Նոյնաբնութիւն. V. Նոյնաբանութիւն.

Նոյնգումակ. a. même, égal; V. Նոյնալէս. [leur.

Նոյներանգ. a. de la même couleur.

Նոյն ժամայն. } adv. à l'heure

Նոյն հետեյն. } même, à l'instant

մէջ, sur-le-champ, immédiatement,

tout de suite après.

Նոյնութեամբ. adv. identiquement; tel quel.

Նոյնութիւն. s. identité.

Նոյնչափ. adv. autant.

Նոյնալէս. adv. de même, de la même manière, pareillement, également, aussi, idem.

Նոյնալիւ. a. même, tel, pareil, égal, semblable.

Նոյնքան. adv. autant.

Նոյն օրին. adv. le même jour, le jour même.

Նոյնօրինակ. a. semblable, pareil; s. pareil; V. **Նոյնպէս.**

Նոյնօրինակութիւն. s. identité, similitude, conformité.

Նոյալայ. s. path. accès de fièvre.

Նովանք. s. nouvelles mariées.

Նոսար. V. **Նոսար.**

Նոսարացի. s. secrétaire; a. notarié.

Նոսրագիր, } V. **Նոսր.**
Նոսրգիր. }

Նոր. a. neuf; nouveau, nouvel, récent, de nouvelle date, moderne, frais; extraordinaire, étrange; neuf, nouveau, novice; adv. nouvellement, récemment, fraîchement, depuis peu; *արիւն նորոյս վարդանայ*, le sang de ce second Vartan; *Նոր Ոսկանի Պատմութիւն*, Nouveau Testament.

Նորա. pron. à lui, à elle, lui.

Նորաբան. s. néologue, néologiste.

Նորաբանական. a. néologique.

Նորաբանութիւն. s. néologie; néologisme.

Նորաբեր. a. nouvellement apporté, produit; — *սոն*, le nouvel an.

Նորաբնակ. s. nouvel habitant; a. nouvellement habité.

Նորաբոյս. a. germé depuis peu de temps, naissant, jeune, tendre.

Նորաբոյձ. a. nouvellement guéri.

Նորաբոյս. V. **Նորաբոյս.**

Նորաքին. a. nouvellement acheté.

Նորադու. a. nouvellement inventé ou trouvé, récent.

Նորագոյն. a. récent.

Նորագործ. a. nouvellement fait,

neuf, nouveau; étrange, surprenant.

Նորագործ. V. **Նորահաս.**

Նորադէպ. a. nouvellement arrivé.

Նորագործ. a. nouvellement éveillé ou réveillé.

Նորագոյն. a. vêtu de neuf,

Նորաճա. a. moderne.

Նորալատիւն. a. néo-latin.

Նորալարք. s. les nouvelles.

Նորալայձ աղիւյզ. grappe de raisin déjà colorée. [égorgé.]

Նորալսողաղ. a. récemment

Նորալսոց. a. récemment blessé.

Նորածիլ. a. nouvellement germé.

Նորածին. } a. nouveau-né,

Նորածնեալ. } renaissant, nais-

sant; — *յաւազանէ*, nouveau baptisé.

Նորածնիլ. } vn. renaître.

Նորածնանիլ. }

Նորածնութիւն. s. renaissance.

Նորակազմ. a. nouvellement formé.

Նորակառոյց. V. **Նորակեր.**

Նորակասար. a. récemment achevé; jeune. [cruté.]

Նորակարգ. a. nouvellement re-

Նորակեր. a. nouvellement bâti; étrange.

Նորակերակ. V. **Նորակիլ.**

Նորակնիք. } a. nouveau bap-

Նորակնուք. } tisé.

Նորակոյ. a. nouvellement appelé; — ou — *զինար*, conscrit.

Նորակոյմ. a. nouvellement forgé.

Նորակոյմ. a. tourmenté d'une manière extraordinaire.

Նորակոյմ. s. novateur.

Նորակոյմութիւն. s. innovation en matière de religion.

Նորահաս. a. nouvellement arrivé; récemment mûri; jeune.

Նորահասակ. a. jeune.

Նորահասու. a. nouvellement établi ou rétabli.

Նորահա. a. nouvellement cou-

pé; nouvellement prononcé; nou-

vellement frappé; — *վէճա*, sen-

tence nouvellement prononcé.

նորահաւ. s. nouvelle ou jeune épouse, nouvelle mariée.

նորահաւան. a. nouveau converti, néophyte, prosélyte.

նորահիմ. a. nouvellement fondé.

նորահմար. a. nouvellement inventé.

նորահրաւ. V. **նորահրաւ**.

նորահայն. a. étrange, innové, inouï. [étrangeté.]

նորահայնութիւն. s. innovation;

նորահե. a. innové, nouvellement formé, inventé, à la mode; — **ը**, mode, nouveauté.

նորահեծիլ. va. innover, introduire des innovations, des nouveautés, une mode. [teur.]

նորահեծիչ. s. novateur, innova-

նորահեծութիւն. s. innovation; mode, nouveauté.

նորահոյլ. a. nouvellement fondu.

նորադան. s. protestant.

նորադանդութիւն. s. protestantisme.

նորահաւան. a. qui a un nouveau goût, exquis, délicieux.

նորահարգ. V. **նորահարգ**.

նորահաւ. a. nouvellement cultivé.

նորահաւ. a. entré nouvellement, nouveau, novice; — **ը**, innovation. [jour du mois.]

նորահաւութիւն. s. le premier

նորայ.

նորայիւն. } a. le sien, la sienne.

նորահաւ. va. devenir neuf, se renouveler. [peint.]

նորահար. a. nouvellement

նորահաւ. a. prodigieux, étonnant, étrange, paradoxal, monstrueux, phénoménal, curieux; — **իչ**, phénomène.

նորահոյլ. a. d'un nouvel éclat, éclatant.

նորահր. a. tout récent, tout nouveau; adv. à neuf; — **ը**, les modes.

նորահեծ. V. **նորահեծ**.

նորահարգիւ. a. donné, accordé récemment.

նորահաւ. adv. nouvellement, récemment.

նորահաւ. a. nouvellement couronné, nouvellement marié.

նորահր. a. qui aime la nouveauté. [la nouveauté.]

նորահրաւութիւն. s. amour de

նորահաւ. a. nourri récemment, jeune.

նորահաւ. a. nouvellement acquis.

նորահեծ. a. créé, inventé nouvellement.

նորահեծիլ. va. créer ou faire nouvellement, recréer.

նորահեծիլ. vn. être recréé, renaitre.

նորահաւ. V. **նորահաւ**.

նորահաւ. V. **նորահաւ**.

նորահար. a. nouvellement exercé, inexpérimenté, nouveau, novice. [loué.]

նորահար. a. nouvellement

նորահար. s. nouvelle.

նորահար. a. d'une forme récente, moderne. [genre.]

նորահաւ. a. d'un nouveau

նորահաւ. a. paradoxal, étrange, extraordinaire, prodigieux.

նորահ. a. jeune. [jeune.]

նորահիւ. a. d'un âge tendre;

նորահաւ. a. nouvellement

planté; s. jeune plante; néophyte.

նորահար. a. nouvellement

donné, récent, nouveau.

նորահար. a. nouvellement fait.

նորահար. V. **նորահար**.

նորահար. va. rendre nouveau;

renouveler.

նորահար. a. nouvellement fini;

qui a nouvellement terminé ses

études. [lant.]

նորահար. a. nouvellement bril-

Նորափառ. } a. qui a
Նորափառութիւն. } des idées
 vaines, vaniteux.
Նորափառութիւն. s. vaine
 gloire, vanité.
Նորափետր. a. à qui ont
 poussé de nouvelles plumes, mué;
 fig. rajeuni, renouvelé; — **զար-
 քաքի,** muer, se remplumer;
 fig. rajeunir, se renouveler.
Նորափրփր. a. récemment fleuri,
 fraîchement éclos, épanoui, nais-
 sant; — **ծաղիկ,** tendre fleur; —
գեղ զարնան, les grâces nais-
 santes du printemps.
Նորափոր. a. nouvellement creusé.
Նորափայտ. s. nouvelle ville,
 ville renaissante
Նորիկավաճառ. s. marchand
 de nouveautés.
Նորիւնիկ. a. nouvellement surgi;
 s. mode; adv. à la mode.
Նորիկ. a. nouveau venu, nou-
 vel arrivé, novice.
Նորիկ. V. **Նորոգիկ.**
Նորիւն. adv. récemment, nou-
 vellement.
Նորոճայ. a. nouvellement of-
 fert; qui débute, nouveau; novice,
 qui a pris nouvellement l'habit
 religieux.
Նորոճայարան. s. noviciat (la
 maison). [ciat (l'état).
Նորոճայութիւն. s. début; novi-
Նորոճիւն. a. nouvellement
 poussé.
Նորոճիւր. a. nouvellement élu.
Նորոճարիւ. a. qui doit être élu
 de nouveau, nouvellement éli-
 gible. [modernes.
Նորմամանկեան. a. des temps
Նորի. s. précoc, hatif; — **ք,** s.
 prémices.
Նորմայ. V. **Նորահայր.**
Նորիւն. V. **Նորւն.**
Նորլուսիւն. s. la nouvelle lune.

Նորմայ. vn. être renouvelé ou
 recommencé, être repris.
Նորոգ. V. **Նոր.**
Նորոգարծ. V. **Նորագործ.**
Նորոգարդար. a. renouvelé,
 remis à neuf.
Նորոգալէ. V. **Նոր.** adv.
Նորոգաւր. a. qui aime à re-
 nouveler, à restaurer.
Նորոգան. V. **Նորան.**
Նորոգիկ. va. renouveler, refaire
 ou remettre à neuf, raccommo-
 der, restaurer, rafraîchir; régé-
 nérer, réformer; fig. renouve-
 ler, rajeunir; **նկար մը** —, res-
 taurer, rafraîchir un tableau.
Նորոգիչ. } s. réformateur, no-
Նորոգչ. } vateur, régénérateur;
 raccommodeur, restaurateur.
Նորոգութիւն. } s. renouvelle-
Նորոգութ. } ment, restau-
 ration, réparation, raccommo-
 dage; réforme, réformation, re-
 naissance, régénération; rajeu-
 nissement.
Նորոգիւիկ. vn. se renouveler,
 se refaire, se raccommode; se
 régénérer; fig. se rajeunir, re-
 naître.
Նորոյ. s. nouveauté, mode.
Նորութիւն. s. nouveauté; inno-
 vation. [vellement.
Նորութ. adv. récemment, nou-
Նորւն. V. **Նորւն.**
Նորաց. a. nouvellement acquis.
Նորոգիկ. V. **Նորոգիւիկ.**
Նորոճ. } a. nouvellement
Նորոճայ. } oint ou sacré.
Նորորիւն. a. sans exemple,
 étrange, nouveau, extraordinaire,
 paradoxal.
Նորա. pron. à eux, à elles, leur.
Նու. s. belle-fille, bru; belle-
 sœur, femme du frère.
Նուագ. s. chant, chanson, air,
 accords; sonnet.

Նուագագրի. va. composer.
Նուագաթուղթ. s. papier de musique.

Նուագախաղ. s. mélodrame.
Նուագախմբի. va. orchestrer.
Նուագախումբ. s. orchestre.
Նուագածի. va. jouer, exécuter.
Նուագածու. s. musicien, exécutant.

Նուագածուրիւն. s. exécution, musique; — **ընել**, faire de la musique.

Նուագիկից. s. accompagnateur; — **ըլլալ**, accompagner.

Նուագակցի. va. accompagner.
Նուագակցութիւն. s. accompagnement; symphonie.

Նուագահանդէս. s. concert.
Նուագահիւս. V. **Նուագաչարդար.**

Նուագամու. s. mélomane.
Նուագամուրիւն. s. mélomanie. [teur de musique.

Նուագաչարդար. s. compositeur.
Նուագապետ. s. chef d'orchestre.
Նուագարան. s. salle de concert.

Նուագարան. s. instrument de musique.

Նուագարանագործ. s. luthier.
Նուագարանագործութիւն. s. lutherie. [chestre.

Նուագարանապետ. s. chef d'orchestre.
Նուագաւոր. a. musical, harmonieux, cadencé.

Նուագի. va. entonner, donner le ton; jouer d'un instrument, exécuter; **սքինդով** —, jouer de la flûte; **շին-քով քնաք զաքնի** —, toucher la harpe de sa main, jouer sur la harpe.

Նուագերգ. s. mélodie.
Նուագերգական. a. mélodique.
Նուագերգու. s. mélodiste.

Նուագերգութիւն. s. mélodie, chant mélodieux.
Նուագիկ. s. cantatille.

Նուագիկ. s. musicien.

Նուագում. s. mus. exécution.
Նուագում. a. chantant, mélodieux.
Նուագումիկ. sf. musicienne.

Նուագ. a. peu considérable, peu nombreux, moindre, petit, minime, faible; bas, vil; adv. moins, peu; **չի կիւ** —, pas moins, guère moins.

Նուագազոյն. s. moindre, la bien moins, minimum.

Նուագաթիւ. a. peu nombreux.
Նուագական. a. diminutif, décroissant; phys. négatif.

Նուագանալ. V. **Նուագիլ.**
Նուագիլ. } va. diminuer, a-
Նուագեցնիլ. } moindrir, dé-
duire, rabattre, retrancher, rapetisser; rabaisser, ravaler, avilir, atténuer, exténuer; s'éclipser;

զիւն —, diminuer, baisser le prix; **սքտեւն** —, diminuer la valeur, déprécier.

Նուագիլ. vn. diminuer, s'amoindrir, s'atténuer, décroître, manquer; s'éclipser.

Նուագութիւն. } s. diminution,
Նուագում. } amoindrissement, décroissement, décharge; rareté; rabais, abaissement, déduction; défaut, manque; déclin, décours, éclipse; — **զիւն**, rabais, baisse; — **սքտեւն**, appauvrissement du sang.

Նուագում. s. adjudication; — **է զիւն**, mettre en —.

Նուալ. V. **Մլաւիլ.**

Նուալ. a. languissant, langoureux, faible; moindre; obscur, sombre; — **շայիւն**, d'une voix languissante, défaillante.

Նուալանայն. a. qui a une voix languissante; adv. d'une voix languissante.

Նուալիլ. } va. faire languir,
Նուալեցնիլ. } affaiblir, téta-

nuer, exténuer, faire tomber en défaillance; obscurcir, éclipser; diminuer.

Նուաղիլ. vn. défaillir, s'évanouir, se trouver mal, tomber en défaillance, en pamoison, se sentir défaillir ou s'affaiblir, perdre ses sens, pâmer, se pâmer; languir, s'affaiblir, s'exténuer; diminuer, s'amoinrir; s'obscurcir, s'éclipser; *սիրա կը նուաղէր*, mon cœur tombait en défaillance, le cœur me manquait; *նուաղած էյնալ*, tomber sans connaissance; *նուաղեալ ձայն*, voix défailante. [reux.

Նուաղիւս. a. défailant, langou-
Նուաղութիւն } s. évanouisse-
Նուաղում } ment, défail-
lance, langueur, pamoison, faiblesse, exténuation, syncope; diminution, amoindrissement.

Նուաղուն. V. **Նուաղիւս**.

Նուանիլ. va. dompter, subjuguier, réduire, vaincre, assujettir, soumettre; *զէնքով* —, conquérir; *զպրկել* —, maîtriser, réprimer son ressentiment, sa colère.

Նուանող. s. dompteur.

Նուանութիւն } s. assujettisse-
Նուանում } ment, asservissement; soumission, obéissance.

Նուաս. a. bas, humble, vil, inférieur, rampant, plat, servile.

Նուասաբար, adv. bassement, humblement.

Նուասագոյն. a. le plus humble.

Նուասախոն. a. qui a des sentiments peu élevés, esprit bas, vil, mesquin; — *միտք*, petits esprits.

Նուասալիւն. V. **Նուաս**.

Նուասալիւն. vn. s'abaisser, s'humilier, s'avilir, se ravalier, se dégrader.

Նուասալիւն. V. **Նուասալիւն**.

Նուասացնիլ. va. abaisser, rabaïsser, humilier, avilir, ravalier, dégrader; — *զանիւն*, s'avilir, s'abaisser.

Նուասացում. s. avilissement, dégradation. [humiliant.

Նուասացուիցի. a. avilissant.

Նուասութիւն. s. bassesse, abaissement, avilissement, humiliation, abjection, dégradation, vileté, infériorité; *անաւց թեան*, sans bassesse.

Նուասուի. s. bot. ibéris, ibéride.

Նուասուի. s. couverture.

Նուէր. s. offre, offrande, présent, oblation; libation; *արդարէր* —, ex-voto.

Նուիլ } s. bot. arum.

Նուին } s. bot. arum.

Նուիկեայ. spl. bot. aroïdées.

Նուիւրաբր. a. qui porte, qui fait une offrande.

Նուիւրաբրութիւն. s. offrande.

Նուիւրագործեալ. V. **Նուիւրագործում**.

Նուիւրագործիլ. va. sacrifier, célébrer les mystères; consacrer, offrir; sanctionner. [rer.

Նուիւրագործիլ. vn. se consac-

Նուիւրագործում. a. consacré; sanctionné.

Նուիւրագործութիւն } s. célé-

Նուիւրագործում } bration
des mystères sacrifice, oblation; sanction; consécration.

Նուիւրագում. s. offrande.

Նուիւրակ. s. huissier, lecteur; nonce; député.

Նուիւրակուն. a. sacré, saint; — *եւ փրկաւէտ երգ*, toast.

Նուիւրակնութիւն. s. consécration.

Նուիւրակապե. s. chef des huissiers.

Նուիրակառուց. } s. nonciature.
Նուիրակարուց. }
Նուիրակուրից. s. nonciature; députation. [crifice.
Նուիրուց. s. temple; sacre; sa-
Նուիրացոց. s. coupe à libations.
Նուիրապետար. adv. hiérarchiquement. [que.
Նուիրապետական. a. hiérarchi-
Նուիրապետութիւն. s. hiérarchie. [offrande, donateur.
Նուիրանու. s. celui qui fait une
Նուիրանութիւն. s. donation.
Նուիրեալ. a. offert, donné.
Նուիրել. va. offrir, présenter, dédier, sacrer; consacrer, inaugurer; vouer, dévouer; faire des libations; — *անձը*, se dévouer, se sacrifier; *Ժամանակն ուսման* —, consacrer tout son temps à l'étude.
Նուիրոյ. V. **Նուիրանու.**
Նուիրում. s. offre, oblation; dédicace, inauguration; — *անձին*, dévouement.
Նուկի. V. **Ունկի.**
Նումա. s. bot. mandarine.
Նումայի. s. bot. mandarinier.
Նումուճար. s. bot. nénufar.
Նուո. s. bot. amande; *ամերիկեան* —, cacao.
Նուռ. s. bot. grenade; *նռան ծաղիկ*, fleur du grenadier sauvage.
Նուս. V. **Նուս.**
Նուսխայ. s. recette, ordonnance, formule.
Նուրբ. a. fin, mince, subtil, délié, ténu, grêle, chétif; étroit; — *աղիք*, intestins grêles.
Նուս. s. dos; *ձիու նուսը նստիլ* — *հետեւ*, monter à cheval.
Նոսա. } pron. eux, ils, elles.
Նոսին. }
Նպաս. s. secours, assistance, subside, subvention, faveur; *ի* —, à l'appui, en faveur.

Նպաստաժողով. } a. qui aide
Նպաստար. } favorable, propice; — *ըլլալ*. V. **Նպաստել.**
Նպաստարեալ. a. favorisé.
Նպաստարել. va. favoriser, avantager.
Նպաստարութիւն. } s. faveur,
Նպաստարում. } secours, subside. [vorisé ou bénéficié.
Նպաստարուիլ. vn. être favorisé.
Նպասել. vn. contribuer, secourir, favoriser, aider, subvenir, se prêter, prêter son concours.
Նպասողիւյ. s. bénéficiaire.
Նպասի. } a. qui favorise, qui
Նպասող. } fait bénéficier, qui aide.
Նպասակ. s. but, poin de mire, visée; fig. but, point de mire, fin, intention, vue, objet; — *ին զարեւել*, frapper au but, atteindre le but; *կէտ* — *ի*, point de mire. [mire.
Նպասակակէտ. s. but, point de
Նպասակայաժար. a. apte au but, préférable. [un but.
Նպասակար. a. qui a son but,
Նպար. } s. provision, appro-
Նպարակ. } visionnement.
Նպարակար. a. chargé de provisions.
Նպարակել. va. approvisionner.
Նպարակառ. s. épicier.
Նպարականաց. } s. épi-
Նպարականաց. } cerie.
Նպարականութիւն. s. épicerie. [cière.
Նպարականութի. sf. épi-
Նպարեղէն. spl. épiceries.
Նռնագոյն. a. de couleur grenat, grenat; s. couleur grenat; — *թաւիշ*, velours grenat.
Նռնակ. s. grenade.
Նռնակար. s. grenadier.
Նռնակառ. a. en forme de grenade.

Նահաբար. V. Սուսակ.
Նոնենի. s. bot. grenadier.
Նսհ. s. sort, destinée, fortune, bonheur; *դիհ* —, haute destinée.
Նսխ. } a. nombre, foncé,
Նսխական. } obscur.
Նսխամալ. vn. s'obscurcir, devenir obscur, se rembrunir, s'écclipser, se ternir. [obscur.
Նսխաման. a. qui a un nom
Նսխասուհր. a. obscur; — *սևառ.*, sombre forêt.
Նսխացնի. } va. obscurcir, éc-
Նսսի. } lipser, offusquer, ternir. [sissure.
Նսսուրի. s. obscurité, ter-
Նսի. V. Նսհ.
Նսած. a. assis.
Նսական. } V. Նսողական.
Նսակեաց. }
Նսաօրջան. s. session.
Նսաեղ. } V. Նսոյ սեղի.
Նսաեղի. }
Նսարան. s. banc, banquette.
Նսարանաւոր. a. à bancs.
Նսեցնի. va. asseoir, faire asseoir; placer.
Նսի. vn. s'asseoir; se placer, prendre place, siéger; résider, demeurer; *սեղան* —, se mettre à table.
Նսոյ. s. celui qui est assis.
Նսողական. a. sédentaire; — *կահնք*, vie sédentaire. [taire.
Նսողականութիւն. s. vie séden-
Նսոյ սեղի. s. fondement, cul, fesse. [assis.
Նսումբ. s. la manière d'être
Նսուկ. V. Նսողական.
Նսուկ կենալ. rester assis.
Նրան. s. acinace.
Նրաբան. a. subtil, argutieux.
Նրաբանի. vn. subtiliser, raffiner, se servir de subtilités.
Նրաբանութիւն. s. subtilité, argutie.

Նրաբար. adv. subtilement.
Նրաբել. a. d'une beauté fine.
Նրաբէ. a. subtil.
Նրաբի. a. finement tracé.
Նրաբանութիւն. s. subtilité.
Նրաբած. } a. fin, délicat.
Նրաբաց. }
Նրաբածութիւն. s. délicatesse.
Նրաբեղու. a. qui bégaye.
Նրաբեղի. a. pointilleux, minutieux.
Նրաբի. a. fin.
Նրաբու. V. Նրաբան.
Նրաբագ. a. d'une constitu-
Նրաբած. V. Նրաբի.
Նրաբան. V. Նրաբ.
Նրաբան. a. qui a les oreilles fines. [fin.
Նրաբի. a. finement fait,
Նրաբաւ. s. batiste.
Նրաբայեաց. a. subtil, perçant.
Նրաբաւ. a. de fine taille.
Նրաբայ. a. qui a la voix grêle.
Նրաբի. s. anat. intestin grêle.
Նրաբաւ. a. qui a un goût fin.
Նրաբարի. a. qui a le corps mince, grêle, fluet.
Նրաբի. a. esprit délié, subtil, pénétrant, fin, sagace.
Նրաբանութիւն. s. finesse d'esprit, subtilité, sagacité.
Նրաբալ. vn. se raffiner.
Նրաբգ. s. couloir.
Նրաբաւի. s. berme.
Նրաբի. s. clarinette.
Նրաբի. s. casimir.
Նրաբի. va. subtiliser, rendre subtil, délié, amincir, affiner, raffiner.
Նրաբու. s. raffinement.
Նրաբաւ. a. terminé en pointe, pointu.
Նրաբաւ. s. ruelle.
Նրաբի. a. qui a le nez mince.

Նրբիլ. V. **Նրբացնիլ**.
Նրբիլ. V. **Նրբանալ**.
Նրբիմաս. a. fin.
Նրբիմաց. s. finasseur; fin.
Նրբիմացուրիւն. s. finasserie.
Նրբիմ. a. subtil, fin, mince.
Նրբիմանիլ. V. **Նրբիմանալ**.
Նրբաս. a. qui a des branches minces. [ténuité.
Նրբութիւն. s. subtilité, finesse,
Նրբուղի. s. chemin étroit, sentier.
Նրբոյն. adv. subtilement.
Նրբիլ. vn. être affamé, mourant de faim, mourir de faim.
Նրգիլ. vn. languir, s'exténuer, défaillir.

Նրգութիւն. s. atonie, langueur.
Նրոյր. s. crible, assortissoir.
Նօք. s. chim. minium.
Նօքի. a. qui a faim, affamé.
Նօքնիլ. va. annoncer.
Նօքութիւն. s. faim.
Նօւր, etc. V. **Անօւր**, etc.
Նօւրանալիս. s. déméloir.
Նօտար. s. notaire.
Նօտարիլ. va. écrire en cursive; notariar.
Նօտարութիւն. s. notariat.
Նօտու. s. autan, vent du midi.
Նօւր. } a. cursif; s. cursive,
Նօւրգիր. } écriture cursive.

Շ

Շ (cha = CH.) s. vingt-troisième lettre de l'alphabet et dix-huitième des consonnes; cinq cents, cinq-centième.

Շաբաթ. s. sabbat, jour du repos, repos; samedi; semaine.

Շաբաթգիր. } s. journal heb-
Շաբաթաբեր. } domadaire.

Շաբաթիսիր. V. **Շաբաթապահ**.

Շաբաթկան. a. sabbatique; hebdomadaire; s. la semaine, la paye de la semaine.

Շաբաթանու. s. semainier, hebdomadier; la veille de samedi.

Շաբաթնալ. vn. observer le sabbat, se reposer, cesser de travailler, chômer. [sabbat.

Շաբաթապահ. a. qui observe le

Շաբաթապահի. s. jeûne ou maigre pendant une semaine.

Շաբաթացնիլ. va. faire observer le sabbat, faire reposer, faire cesser le travail, faire chômer. [domadaire.

Շաբաթանու. a. semainier, heb-
Շաբաթութիւն. s. observation du sabbat, repos, cessation de travail, chômage, vacance.

Շաբաթիկ. } s. semaine (sa-
Շաբաթիկ. } laire d'une —);
 — **անիլ**, recevoir sa semaine.

Շաբաթորայ. a. hebdomadaire.

Շաղանակ. s. bot. châtaigne; —
մեծ, marron. [—, — clair.

Շաղանակազոյն. a. châtain; **բաց**

Շաղանակազոյն. s. marchand de châtaignes.

Շաղանակեցի. } s. châtaignier.
Շաղանակի. }

Շալակ. s. dos, épaule; charge; dossière, crochet.

Եալակի. va. mettre sur le dos, charger; vn. mettre sur son dos, se charger.

Եալիկ. V. **Եալակի.**

Եալիկ. s. crochet.

Եալիկի. vn. dresser les oreilles, prêter les oreilles.

Եահ. s. gain, profit, intérêt; bénéfice, avantage, utilité; *ի* —, au profit; — *ալ դնիլ*, placer l'argent; — *բերիլ*, rapporter, produire, donner du profit; *իքերոյ* — *ալ համար*, pour leur profit, pour leur bien.

Եահաբաժի. s. dividende.

Եահաբեր. a. qui procure du gain, bénéficiaire, lucratif, utile.

Եահաբերութի. s. profit, intérêt, avantage.

Եահազորի. va. exploiter.

Եահազորի. a. exploitable

Եահազորի. } s. exploitant,

Եահազորոյ. } exploitateur.

Եահազորութի. } s. exploi-

Եահազորում. } tation.

Եահազրդա. } a. intéres-

Եահազրդական. } sant.

Եահազրդի. va. intéresser.

Եահազրդոյ. a. qui intéresse, intéressant.

Եահազրդութի. s. intérêt.

Եահադէ. } s. spéculateur.

Եահադիական. } a. de spéculation.

Եահադիական. } a. de spéculation.

Եահադիել. vn. spéculer.

Եահադիութի. } s. spéculation.

Եահադիում. } tion.

Եահադիոր. a. intéressé, vénal.

Եահադիական. a. intéressé.

Եահադիութի. s. intérêt.

Եահական. } a. lucratif,

Եահականացու. } utile, intéressant.

Եահականացու. } [cointéressé.

Եահակի. s. associé de gain,

Եահակական. a. cointéressé.

Եահակութի. s. association de gain.

Եահաւոյ. a. intéressé, vénal.

Եահաւոյութի. s. intérêt, vénalité.

Եահաւոյութի. s. concurrence.

Եահաւ. s. maire, seigneur, chef.

Եահաւի. — *անաւոյ*, sylvain;

— *դաւաւոյ*, dryade.

Եահաւեր. a. qui aime le gain,

avide de gain, intéressé, vénal.

Եահաւորութի. s. amour du

gain, intérêt, vénalité, cupidité.

Եահաւորում. s. bot. basilic.

Եահաւոյ. s. ville capitale,

commerçante; débouché.

Եահաւոյական. s. commerce,

trafic, négoce; négociant, commerçant.

Եահաւոյականութի. s. com-

merce, négoce, trafic.

Եահաւոյ. V. **Եահաւոյ.**

Եահաւոյ. vn. assaillir, at-

taquer valeureusement, s'élancer

intépidement sur, braver.

Եահաւոյի. } s. attaque,

Եահաւոյութի. } assaut; ex-

pédition, conquête, haut fait,

exploit, valeur, succès, victoire;

— *դնիլ*. V. **Եահաւոյի.**

Եահաւոր. V. **Եահաւոր.**

Եահաւի. V. **Եահիլ.**

Եահաւի. } a. lucratif, avanta-

Եահաւոր. } jeux, intéressant,

favorable.

Եահաւորի. V. **Եահիլ.**

Եահաւորութի. s. profit, gain,

avantage.

Եահիլ. } V. **Եահա-**

Եահիլական. } կան.

Եահիլականութի. s. utilité, in-

térêt. [intéressante.

Եահիլականօրէ. adv. d'une manière

Եահիլ. V. **Եահ.**

Եահիլի. va. faire gagner ou

profiter; placer de l'argent.

Դահեճ. s. zool. épervier.
Դահքառակ. V. Ահճխա.
Դահիկ. vn. gagner, profiter de, s'acquérir, tirer profit ou parti de, trouver son compte, remporter.
Դահոյ. a. gagnant.
Դահաբաւ. s. bot. œillet.
Դահաբաւիկ. s. bot. mignardise.
Դահաքակ. s. bot. fritillaire.
Դահաքակ. s. bot. giroflée.
Դադ. V. Ճոդ.
Դադախ. s. mortier; a. barbouillé, souillé.
Դադախիկ. va. cimenter; barbouiller, souiller, contaminer, salir.
Դադախիկ. vn. se barbouiller, se souiller, s'imprégner ou s'imbiber de. [souillure.
Դադախում. s. contamination,
Դադախում. s. charlatan. }
Դադախում. s. charlatanerie.
Դադախում. vn. charlataner, faire du charlatanisme.
Դադախում. s. charlatanisme. [gayer.
Դադախիկ. va. bredouiller, bédouiller.
Դադախիկ. s. fil de caret.
Դադախում. s. entrelacement; accouplement.
Դադախում. } a. chenapan, fa-
Դադախում. } quin, ganache, gougat, gamin, coquin.
Դադախում. s. faquinerie, gaminerie, coquinerie.
Դադախ. V. Դադախ.
Դադախում. a. entortillé, entrelacé.
Դադախում. va. entortiller, entrelacer, impliquer.
Դադախում. vn. s'entortiller, s'entrelacer.
Դադախում. a. trompeur, rusé; bavard, hâbleur, flatteur.
Դադախ. s. trépan.
Դադախիկ. va. trépaner.
Դադախիկ. s. vville.

Դադախում. s. trépanation.
Դադախ. V. Դադախ.
Դադիկ. va. prétrir; détremper, délayer, mouiller; barbouiller, souiller.
Դադիկ. s. charogne, cadavre.
Դադախ. s. jonction, lien; gram. conjonction.
Դադախում. a. conjonctif.
Դադախիկ. va. attacher ensemble, conjoindre.
Դադախում. s. jonction, enchaînement. [nassier.
Դադախիկ. a. carnivore, carnivore.
Դադախիկ. s. action de manger des charognes, de la viande. [et gras.
Դադախիկ. a. corpulent, gros.
Դադախ. V. Դադիկ.
Դադախում. V. Դադախում.
Դադախում. a. hâbleur, jaseur, babillard, caqueteur, discoureur, brailleur, bavard, cancanier.
Դադախում. s. hablerie, bavardage, babill, babillage, caquet, caqueterie, jaserie, cancan; rêverie, délire, niaiseries, balivernes.
Դադախիկ. vn. hâbler, bavarder, babiller, jaboter, jaser, caqueter, faire des cancans; dire des niaiseries, des balivernes, parler à tort et à travers.
Դադախում. V. Դադախում.
Դադախում. s. brouillard, obscurité; molécule.
Դադախ. s. cannaie.
Դադախ. s. petite cannaie.
Դադախում. vn. parler comme un fou, à tort et à travers.
Դադախում. adv. follement.
Դադախում. V. Դադախում.
Դադախում. V. Դադախում.
Դադախում. vn. être ou devenir fou, furieux, passionné; fig. être

agité de violents transports, être fou d'amour, aimer à la folie, éperdument, être transporté d'une grande passion, s'affoler.

Գամբուրիս. s. folie, fureur, manie; fig. affolement, fureur, passion violente, amour, transport, galanterie; débauche.

Գամբու. a. fou, furieux; fig. affolé, fou, transporté, maniaque, passionné, amoureux, galant.

Գամբու. a. plein de roseaux; s. cannaie.

Գամօի. V. **Գամօի**.

Գամօնիս. V. **Գամօնիս**.

Գամօնիս. s. tétararchie.

Գամփու. s. broche; — **ը ան-րուհի**, V. **Գամփի**.

Գամփի. s. brochette.

Գամփի. va. embrocher, mettre à la broche; embrocher, percer, transpercer.

Գանկան, etc. V. **Գանկան**.

Գանաբու. a. cynique.

Գանազու. a. qui a une tête de chien; s. tête de chien; zool. cynocéphale, babouin.

Գանազու. a. cynique.

Գանակնի. a. qui a un museau de chien. [squal.

Գանանի. s. ichtyol. requin,

Գանանի. s. zool. mouche à chien.

Գան. } s. foudre, tonnerre; étin-

Գան. } celle; fer rouge; lingot;

— **եր արձակել**, lancer des foudres,

հրավառ, **բոցավառ**, **կայծակնա-**

ցայտ, **հրաշունչ**, **սպառնալից**,

ահալար —, la foudre ardente ou

embrasée, enflammée, étin-

celante, fumante, menaçante, ter-

rible.

Գանալի **ընել**. va. brûler

par la foudre, foudroyer.

Գանալի. V. **Գանալի**.

Գանալի. a. foudroyé; adv.

par un coup de tonnerre; — **ըլ-լալ**, être foudroyé, frappé de la foudre; — **ընել**. V. **Գանալի**.

Գանալի. va. frapper de la foudre, foudroyer.

Գանալի. vn. être foudroyé.

Գանալի. } a. foudroyant,

Գանալի. } fulminant.

Գանալի. s. foudroie-

ment, coup de tonnerre.

Գանալի. V. **Գանալի**.

Գանալի. a. rapide comme

la foudre.

Գանալի. s. paratonnerre.

Գանալի. a. fulminant.

Գանալի. } s. aérolithe.

Գանալի. } a. foudroyant, ful-

minant; — **բարձր**, foudre,

tonnerre.

Գանի. V. **Գանի**.

Գանի. V. **Գանի**.

Գանի. s. nourriture de chien.

Գանալի. V. **Գանալի**.

Գանալի. s. bot. marrube noir.

Գանալի. s. prix d'un chien;

salair d'une prostituée.

Գանալի. s. excrément de chien.

Գանի. vn. claquer, craquer,

craqueter, croquer, cliqueter;

petiller, éclater, crépiter, bruire.

Գանի. va. faire claquer.

Գանի. } s. bruit, craquement,

Գանի. } éclat, petillement, ex-

plosion, fracas; — **զինու**, cli-

quetis, bruit des armes.

Գանի. s. chemise; — **բաշ-**

նայական, aube; — **փոխել**, chan-

ger de chemise.

Գանի. s. alun.

Գանալի. s. chemisier.

Գանալի. a. revêtu d'aube.

Գանալի. V. **Գանալի**.

Գանալի. a. roux, rousseau.

Եռազունացիք. V. **Եռազունքիք.**

Եռազունացնել. } va. faire
Եռազունեցնել. } rougir de

honte, rendre confus, confondre.
Եռազունիք. vn. rougir, rougir de honte, de pudeur.

Եռազունութիւն. s. rouge, rougeur; fig. rouge, pudeur, honte,

Եռաշիք. V. **Նոշի.**

Եռաշիղ. s. bloc de sel gemme; — **սառի,** glaçon, banc de glace.

Եռաշիք. V. **Եռշիք.**

Եռաշիւայիք. adv. avec fracas.

Եռաշիւ. V. **Եռշիւ.**

Եռաշիւեցնել. V. **Եռշիւեցնել.**

Եռաշիւ.

Եռաշիւիք. } V. **Եռշիւ.**

Եռաշիւիք.

Եռաշիւիք. s. rejeton, pousse,

bourgeon, jet, surgeon, drageon;

fig. rejeton, enfant, descendant;

trait de lumière, rayon; — **ան-**

ուր, rais; — **օրհնութեան,** germe

béni; — **դաւանութեան,** rejeton

maudit.

Եռաշիւիք. va. pousser, reje-

ter, produire des bourgeons, ger-

mer, drageonner.

Եռաշիւիւք. s. rayonnement.

Եռաշիւան. a. en forme de

rayon.

Եռաւի. s. zool. chameau.

Եռաւիճա. V. **Կառաւիճա.**

Եռա. a. beaucoup de, plusieurs,

un grand nombre de, nombreux,

copieux, considérable, en grande

quantité; adv. beaucoup, long-

temps; assez, suffisamment; — **է.**

c'est assez, assez, cela suffit; —

է. ալ, cela suffit, c'est bon; —

իսկ, suffisamment; **քիչքիչ** — **է,**

un peu, en partie; plus ou moins;

— **կամ սակաւ,** plus ou moins;

— **համարի,** se contenter de.

Եռաւանութիւն. s. parlage, verbiage, loquacité, verbosité.

Եռաւանիւք. a. qui boit beaucoup, biberon.

Եռաւառ. a. qui parle beaucoup, bavard, grand parleur, babillard, jaseur, moulin à pa-

roles; — **լլալ.** V. **Եռաւառի.**

Եռաւառի. vn. bavarder.

Եռաւառութիւն. s. bavardage, jaserie, verbiage, verbosité, babillage, loquacité. [teux.]

Եռաւառի. a. dispendieux, coté.

Եռաւառի. V. **Եռաւառի.**

Եռաւառի. a. qui mange beau-

coup, grand mangeur, glouton,

vorace. [ութիւն.]

Եռաւառութիւն. V. **Եռաւառ-**

ութիւն. a. qui a beau-

coup de talent, très intelligent.

Եռաւառութիւն. s. grande é-

rudition, grande expérience.

Եռաւառ. vn. se contenter de;

suffire; se multiplier, s'augmen-

ter; — **սակաւ.** **քիչքիչ,** se con-

tenter de peu.

Եռաւառի. } a. s. rôdeur, flâ-

Եռաւառի. } neur; — **լլալ,** rô-

der, flâner.

Եռաւառութիւն. s. flânerie.

Եռաւառ. a. qui a beaucoup

d'eau, abondant en eau.

Եռաւառի. V. **Եռաւառի.**

Եռաւառ. a. qui se contente de.

Եռաւառի. va. contenter, sa-

tisfaire.

Եռաւառի. a. qui fait beau-

coup de serments, jureur.

Եռա. V. **Եռաւառ.**

Եռաւառ. V. **Եռաւառ.**

Եռաւառ. vn. parler beau-

coup, bavarder, jaser, babiller,

caqueter. [ութիւն.]

Եռաւառութիւն. V. **Եռաւառ-**

ութիւն. s. voracité,

gloutonnerie.

Գումար. vn. se multiplier, s'augmenter.

Գումարիք. s. grande quantité, grand nombre, abondance, multitude.

Գումար. adv. depuis longtemps.

Գումար. s. jet d'eau.

Գումարել. va. augmenter, multiplier, accroître.

Գումար. a. multiplicateur, augmentateur.

Գումար. a. nombreux.

Գար. s. fil, file, enfilade, série, suite, rangée, rang, ordre, chaîne.

Գար. s. sirop. [gisme.

Գարաբան. vn. faire un syllo-

Գարաբանիք. s. syllogisme.

Գարաբ. s. écrivain, rédacteur. auteur; lettre, caractère; V. **Գարաբ**.

Գարաբ. s. couverture; — գրք, la — d'un livre.

Գարաբ. s. composition, rédaction; œuvre, ouvrage, écrit, traité. [ger, écrire.

Գարաբ. va. composer, rédiger.

Գարաբիք. va. ranger ensemble, coordonner, ranger, arranger, disposer.

Գարաբանիք. s. ordre, disposition, arrangement; syntaxe.

Գարաբ. va. mettre ensemble, en ordre, rassembler, réunir, arranger, combiner, former; V. **Գարաբ**.

Գարաբ. s. rapprochement, combinaison, arrangement, disposition; V. **Գարաբ**.

Գարաբան. va. mêler ensemble, entremêler, combiner.

Գարաբանիք. s. combinaison, mélange.

Գար. V. **Գարաբ**.

Գարաբ. s. hymne, cantique; livre des hymnes.

Գարաբ. a. qui sait des hymnes ou des cantiques.

Գարաբանիք. s. connexion, adhésion. [phie.

Գարաբ. V. **Գարաբ**.

Գարաբ. V. **Գարաբ**.

Գարաբ. va. entrelacer, enlacer, unir. [ment.

Գարաբանիք. s. entrelacement.

Գարաբ. vn. adhérer.

Գարաբանիք. s. adhérence.

Գարաբ. vn. adhérer.

Գարաբ. va. continuer, joindre.

Գարաբ. a. s. continuateur.

Գարաբանիք. s. continuation, suite.

Գարաբ. V. **Գար**.

Գար. s. pus, sanie.

Գարաբ. } a. ichoreux.

Գարաբ. s. ichor.

Գարաբ. a. puant; — ար-իւն, sang corrompu.

Գարաբանիք. s. puant, mauvaise odeur.

Գարաբ. a. sanieux.

Գարաբ. a. puant, corrompu.

Գար. va. ranger, arranger; գիր —, composer; Գարաբ —, enfiler des perles.

Գար. s. mouvement; tremblement de terre. [tique.

Գարաբանիք. s. cinéma-

Գարաբ. s. sismographe.

Գարաբ. a. mobile; — կա-մար, pont-levis.

Գարաբանիք. s. mobilité.

Գարաբ. a. remué par les fondements.

Գարաբան. s. cinématographie, cinéma.

Գարաբ. s. mobile.

Գար. va. remuer, mouvoir,

mettre en mouvement; agiter, ébranler; *ստից քաք* —, remuer ciel et terre; *դուլիլ* —, branler, hocher, seconer la tête; *ի դուլիլ* —, ébranler la compassion; *սեղմել* —, émouvoir, toucher.

Գարծիլ. vn. se remuer, se mouvoir, remuer, s'émouvoir, s'ébranler, s'agiter; se donner du mouvement.

Գարծիչ. s. mobile, moteur; — *դուլիլիչ*, force motrice.

Գարծիւն. V. **Գարծում**.

Գարծլախ. s. méd. chorée.

Գարծիլ. V. **Գարծիլ**.

Գարծոյ. V. **Գարծիչ**.

Գարծադան. a. mobile.

Գարծադանիւն. s. mobilité.

Գարծաւծ. s. mouvement; geste, action; *սասմիկ* —, gestulation.

Գարծաւծիւն. s. mobilité; motion, mouvement.

Գարծուիլ. V. **Գարծիլ**.

Գարծուծ. s. geste.

Գարծում. s. mouvement, motion, remuement, hochement; commotion, agitation, impulsion; geste; tremblement de terre; *շարժման մէջ ըլլալ*, être en mouvement.

Գարծուման. a. mouvementé.

Գարծուն. a. mobile, agité; — *վարկ*, crédit mobilier.

Գարծաղ. s. tamis de soie.

Գարծաղուն արիւր. V. **Գարծիլ**.

Գարծաւիւն. s. bruit, murmure.

Գարս. s. compositeur. [tion.]

Գարսիւթ. s. prix de la composition.

Գարս. s. rangée; impr. galée.

Գարսում. s. composition.

Գարսիլ. vn. se ranger; impr. être composé.

Գարսիւն. a. continu, continuel.

Գարսիւնաբար. adv. continuellement.

Գարսիւնաւոր. a. continuel.

Գարսիւնիլ. va. continuer.

Գարսիւնիլի. a. à suivre.

Գարսիւնիւթ. } s. continuateur.

Գարսիւնոյ. } s. continu-

Գարսիւնաւորիւն. } ation, con-

Գարսիւնութ. } tinité, suite.

Գարսիւն. s. toque.

Գարսիւն. s. bot. dragon-

Գարսիւն. s. bot. balisier (l'arbre);

Գարսիւն. s. bot. balise (le fruit).

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Գարսիւն. s. sentier, voie, che-

Եսփարացում. s. chim. saccharification.

Եսփարումազ. s. sucre en poudre.

Եսփարեղէ. V. **Եսփարաբոյ**.

Եսփարեղէ. s. bonbon; sucreries; — *է առէ*, bonbonnière.

Եսփարս. a. sucré.

Եսփարեղ. va. sucrer; confire.

Եսփարեղի. vn. être sucré; se cristalliser.

Եսփարոզի. s. rhum.

Եսփի. vn. drageonner.

Եկկիւարի. V. **Եկկիւարի**.

Եկ. a. oblique, de travers; *առէ* —, de biais, en biais; obliquement, de travers.

Եկազի. V. **Եկազի**.

Եկակ. s. biseau.

Եկակի. va. biseauter.

Եկակի. adv. de biais, en biais.

Եկակիւն. s. losange.

Եկել. va. courber, rendre oblique; faire dévier, détourner.

Եկի. vn. biaiser, pencher, se courber, déverser; fig. dévier, s'écarter, se détourner.

Եկուրիւն. } s. biais, obliqui-
Եկում. } té, déviation; —

առեղաց, aberration des étoiles; — *լուս*, déviation de la lumière.

Եկը. V. **Եկըակոյ**; — — V. **Եկըածեղ**. adv.

Եկըաբար. adv. en tas, par tas.

Եկըակուն. a. cumulatif.

Եկըակոյ. s. tas, amas, monceau, pile, cumul, accumulation, entassement.

Եկըակուակ. s. agglomérat, conglomérat. [moncelé.]

Եկըակուակալ. a. aggloméré, a.

Եկըակուակի. va. entasser, amonceler, mettre en tas, empiler, accumuler, amasser, cumuler.

Եկըակուում. s. agglomération.

Եկըածեղ. a. entassé, amoncelé, accumulé; adv. en tas, en

monceau; cumulativement, par accumulation.

Եկըել. V. **Եկըակուակի**.

Եկըածեղ. a. efféminé, énérvé.

Եկ. s. accent, accent aigu; adv. V. **Եկակի**.

Եկակի. adv. tout droit, directement; avec adresse.

Եկում. a. accentué.

Եկել. va. accentuer; diriger, lancer.

Եկուր. a. qui a l'accent aigu sur la dernière syllabe; accentué; s. oxyton, accent tonique.

Եկուրակ. a. accentué.

Եկուրի. va. accentuer.

Եկում. s. accentuation.

Եկ. a. escarpé, abrupt.

Են. V. **Մէլ**.

Եր. s. styrax.

Երամ. s. zool. ver à soie.

Երամաբանական. a. bacologique. [culture.]

Երամաբանութիւն. s. sérici-

Երամաբոյ. s. éducateur de vers à soie, sériciculteur, magnanier.

Երամաբուական. a. de sériciculture.

Երամաբուութիւն. s. éducation des vers à soie, magnanerie.

Երամագործ. V. **Երամաբոյ**.

Երամագործական. V. **Երամաբուական**.

Երամագործութիւն. } V. **Երամաբուութիւն**. } **րամաբուութիւն**.

Երամանգ. V. **Երաման**.

Երամապահ. s. magnanier.

Երամապահութիւն. s. magnanerie.

Երաման. }
Երամաբու. } s. magnanerie.

Երամնգ.

Երամ. V. **Երամ**.

երեկի. a. s. louche, grande cuiller, cuiller à pot.

եր. s. morceau de bois; bande, quartier, morceau; raie.

երազիծ. a. bâtonné.

երաշխար բնի. va. couper par tranches, mettre en morceaux.

երաւար. a. muni d'un morceau de bois, d'un bâton; à raies,

rayé; s. piquier.

երեկ. va. rayer.

երկոր.

երկորայ. } s. trompe.

երկ. a. fauve, roux, rougeâtre.

երկ. a. habité, peuplé; fertile; joyeux, heureux.

երկնայ. vn. s'égayer, se réjouir; s'embellir; se peupler.

երկնուցի. va. égayer, réjouir; embellir; peupler.

երկ. s. édifice, bâtiment.

երկ օնահ. a. convenable; — ou — **կրպով,** convenablement.

երկով օնահով. adv. convenablement.

եր. s. cantilène, chanson, air.

երաւայ. s. barde, troubadour.

երաւ. s. minér. stalactite.

երայ. V. **եր.**

երկ. s. fermoir.

եր. s. goutte, larme; — —, goutte à goutte.

երայ. V. **երայայ.**

եր. a. louche, bigle.

երկայայ. V. **երկ.**

երկայայ. s. soupe aux lentilles.

երկարմիր. a. rougeâtre, écarlate.

երկաւ. s. ornith. fauvette.

երկաւ. a. roux.

երկաւ. a. à barbe rousse.

երկաւ. s. bot. belladone.

երկաւ. a. garni d'une sangle rougeâtre.

երկաւ. s. bot. anchuse, orcanette.

երկ. V. **երկարմիր.**

երկ. V. **երկարմիր.**

երկ. a. timide, honteux.

երկ. s. action de rougir.

երկ. s. brin, fétu, écharde; petite branche. [sabre.

երկ. s. lame de couteau, de

երկ. } s. serum; V. **երկ.**

երկ. s. cimenterre.

երկ. V. **երկ.**

երկ. s. paysan, villageois; a. rustique, rustre, rustaud,

grossier.

երկ. adv. rustiquement, grossièrement.

երկ. s. paysannerie, rusticité, grossièreté, les paysans.

երկ. adv. à la paysanne.

երկ. a. qui vit dans un village.

երկ. s. le milieu, le centre d'un village, d'une ville.

երկ. vn. entrer, s'introduire dans un village, dans une ville.

երկ. a. habité, peuplé.

երկ. s. terre habitée.

երկ. s. lieu habité.

երկ. s. celui qui fait beaucoup de constructions, bâtisseur; a. édifiant.

երկ. s. la terre habitée, toute la terre, l'univers.

երկ. s. pierre à bâtir.

երկ. va. construire, bâtir; édifier; **կրպով** —, reconstruire, rebâtir.

երկ. a. constructeur; édifiant, exemplaire.

երկ. V. **երկ.**

երկ. s. constructeur.

երկ. s. l'art de bâtir.

երկ. s. bâtiment, édifice;

fig. édification; — *մարդկեղէն*, ouvrage humain. [diffice.
Երեսամածնի. a. en forme d'é-
րեսամածնի p. spl. matériaux.
Երեսամածնի V. **Երեսամածնի**.
Երեսամածնի a. construit, artificiel.
Երեսամածնի s. construction, bâ-
 tisse; édification.
Երեսամածնի s. construction.
Երես s. bouteille; — *մի բանակ*,
 déboucher une bouteille.
Երեսակ sf. agnelle.
Երեսակ s. mouton de deux ans.
Երեսակ s. le chignon.
Երեսակ s. chim. alun.
Երեսակ adv. tout droit.
Երեսակ vn. s'éteindre; fig. s'é-
 teindre, passer, cesser, s'apaiser;
 s'éteindre, mourir.
Երեսակ a. qui s'éteint.
Երեսակ a. dont la gloire
 est éteinte, passée.
Երեսակ va. éteindre; fig. é-
 teindre, apaiser, faire cesser,
 calmer, étouffer, amortir; éteindre,
 faire mourir; — *մարմուլ*, éteindre
 la soif.
Երեսակ s. extinction.
Երեսակ s. celui qui éteint,
 éteigneur; éteignoir.
Երես s. path. bouton.
Երեսակ V. **Երեսակ**.
Երեսակ s. tombeau, monument;
 — *հայկապ*, mausolée.
Երեսակ s. cimetière.
Երեսակ V. **Երեսակ**.
Երես s. marc de raisins.
Երես V. **Երես**.
Երեսակ adv. tout droit.
Երեսակ V. **Երեսակ**.
Երեսակ a. obscur, peu visible.
Երեսակ a. louche.
Երեսակ a. aveugle d'esprit, non
 éclairé, imbécile, stupide, hébété,
 idiot.
Երեսակ vn. avoir la vue faible,

devenir louche, aveugle; avoir
 des éblouissements, s'éblouir,
 s'obscurcir; s'émousser.
Երեսակ V. **Երեսակ**.
Երեսակ V. **Երեսակ**.
Երեսակ s. aveuglement;
Երեսակ } éblouissement.
Երեսակ va. aveugler; obs-
 curcir, offusquer; émousser; —
զաշտ, éblouir les yeux.
Երեսակ a. éblouissant.
Երեսակ } V. **Երեսակ**.
Երեսակ } V. **Երեսակ**.
Երեսակ va. laisser dans
 l'inquiétude, dans l'embarras.
Երեսակ vn. être ahuri, être
 dans l'inquiétude, dans l'em-
 barras.
Երեսակ s. anath. chignon; nuque.
Երեսակ a. vert, de couleur verte.
Երեսակ s. strabisme.
Երեսակ vn. tinter, résonner.
Երեսակ va. faire résonner.
Երեսակ V. **Երեսակ**.
Երեսակ vn. siffler (en parlant
 d'une flèche, etc.); faire un bruit
 aigu. [cliquetis.
Երեսակ s. sifflement, bruit,
Երեսակ vn. faire parade ou éta-
 lage de, se vanter de.
Երեսակ va. bannir, exiler.
Երեսակ a. qui porte une petite
 branche. [lettre italique.
Երեսակ s. coulée, écriture ou
Երեսակ va. écrire en italique.
Երեսակ.
Երեսակ } s. gaze, crêpe.
Երեսակ.
Երեսակ s. chaîne; chaîne, en-
 chaînement, continuité; — *հալ-
 նի*, mettre à la chaîne, aux
 fers, enchaîner; — *քաղա-
 թեան*, les chaînes, les fers de
 l'esclavage.
Երեսակ a. formé de chaî-
 nons, de mailles; s. chaînetier.

բայազործ. s. déchainé.
 բայազապ. a. attaché avec
 une chaîne, chargé de chaînes,
 enchainé.
 բայազերպ. a. en forme de
 chaîne. [de chaîne.
 բայաձև. a. qui a la forme
 բայառոպ. a. formé de chaî-
 sons, enchainé.
 բայել. va. enchaîner.
 բայում. s. enchainement.
 լուսարար. } V. Եղանակ-
 լուսարար. } րար.
 լուսական. s. babouche, escarpin.
 լուսարար. V. Եղանակ-
 արար.
 րդիւն. s. bruit, cliquetis.
 հարազանք. s. anat. mem-
 brane séreuse.
 հալից. }
 հալառն. } a. séreux.
 հայից. }
 հի. vn. être plein de sérosité,
 e liquéfier.
 հուկ. s. sérum; sérosité; ba-
 veur, petit-lait.
 հարց. s. havresac, sac.
 հար. s. trouble; a. troublé.
 հարեցնի. va. troubler, bou-
 everser. [lever.
 հարի. vn. se troubler, se bou-
 lever. adv. comme un chien;
 cyniquement.
 հարար. a. cynique.
 հարերա. a. qui a une bou-
 che de chien, cynique.
 հազալ. s. zool. chacal.
 հազում. V. Եղանակում.
 հալ. vn. commettre un adultère.
 հալեզու. s. bot. cynoglosse.
 հալսու. s. bot. ornithogale.
 հական. a. canin; cynique.
 հականություն. s. cynisme.
 հակերպ. a. semblable à un
 chien.
 համանակ. s. bot. apocyn.

Հնայից. a. cynique.
 Հնառոպ. s. canicule.
 Հնառոպայից. a. caniculaire.
 Հնառաւ. s. dent canine; շնա-
 րանիւնք. les dents canines.
 Հնացող. s. a. adultère.
 Հնացողական. a. adultérin.
 Հնքել. va. flatter, aduler, fla-
 gorner.
 Հնքող. s. flatteur, adulateur,
 flageorneur.
 Հնքողի. vn. se coucher comme
 un chien.
 Հնիկ. s. petit chien, toutou; —
 հրացանի, chien de fusil; — ou
 — անող, canicule.
 Հնիկազու. s. bot. morellenoire.
 Հնիկաւոր. spl. canicule.
 Հնիկառու. s. bot. æthuse.
 Հնիկանի. V. Եղանականի.
 Հնիարկ. s. chenil, niche à chien.
 Հնորդի. a. bâtard; s. enfant
 naturel, fils adultérin.
 Հնորհ. } s. grâce, la grâce di-
 Հնորհ. } vine; bonnes grâces,
 faveur, service; grâce, charme,
 beauté; grâce, actions de grâces,
 remerciement; grâce, pardon;
 grâce, don, concession; mérite;
 les Grâces; ի շնորհս, առ շնորհս,
 en faveur de, pour; — ou շնորհս
 ունիւմ, remercier, rendre grâce,
 savoir gré, témoigner sa recon-
 naissance; շնորհ գտնիւմ, être ou
 entrer dans les bonnes grâces
 de qn.; avoir ou mériter sa fa-
 veur, ses bonnes grâces, obtenir
 ses faveurs, lui plaire; մէկու
 առ մէկ — գտնիւմ, trouver grâce
 devant qn.; devant les yeux de
 qn.; être en grâce auprès de
 lui; մէկու — ընդ, faire grâce
 à qn.; pardonner; — ի Տեառն,
 par la grâce de Dieu; — ըրէ՛,
 de grâce, fais-moi le plaisir;
 ձեզմէ — մը պիտի խնդրեմ, j'ai

une grâce, une faveur à vous demander. [gracieuse.
Ենորհաբանութիւն. s. parole
Ենորհաբառ. a. qui distribue la grâce.
Ենորհաբառութիւն. s. distribution de la grâce, don de la grâce, grâce.
Ենորհաբար. } a. gracieux.
Ենորհագիր. }
Ենորհագիր a. écrit par la grâce divine; s. lettre de grâce.
Ենորհագիր. a. qui a obtenu la grâce divine.
Ենորհագործ. a. fait par la grâce.
Ենորհագործ. a. orné de grâces, gracieux.
Ենորհագրել. } a. disgracié; —
Ենորհագրել. } *ընել*, disgracier.
Ենորհագրութիւն. s. disgrâce.
Ենորհալի. } a. plein de grâce;
Ենորհալից. } gracieux, char-
Ենորհալիք. } mant, gentil, mi-
 gnon. [grâce
Ենորհալիութիւն. s. gracieuseté,
Ենորհալալ. a. qui remercie, qui rend grâce; obligé, redevable; *մէկուն* — *ըլլալ*, remercier, rendre grâce, savoir gré, bon gré à qn. [ciment.
Ենորհալալական. a. de remercier.
Ենորհալալի. } vn. remercier.
Ենորհալալի. }
Ենորհալալիք. V. **Ենորհալալութիւն**.
Ենորհալալու. V. **Ենորհալալ**; — *մոռ*, avec reconnaissance.
Ենորհալալութիւն. s. remerciement, actions de grâces.
Ենորհալան. a. de grâce.
Ենորհալարգութիւն. s. grâce.
Ենորհալարդ. a. ingrat.
Ենորհալանոյց. V. **Ենորհալալ**.
Ենորհաձք. V. **Ենորհան**.
Ենորհաճարգ. a. renouvelé par la grâce.

Ենորհանալ. a. gracieux, charmant.
Ենորհապատմ. a. raconté avec grâce. [առ.
Ենորհապարգիւ. V. **Ենորհա-**
Ենորհապար. a. obligé, bien obligé, redevable; obligeant; *մէկը* — *կարողանիլ*, obliger qn., lui donner des droits à sa reconnaissance; — *զմեղծիւն*, reconnaissance; *մէկուն* — *զմեղծիւն*, *մէկուն հանդէպ ինքզինքը* — *զգալ*, être l'obligé de qn., tenir. qch. de lui, lui devoir, lui avoir de l'obligation. [tion.
Ենորհապարտութիւն. s. obligation.
Ենորհապաճառ. a. s. simoniaque.
Ենորհապաճառութիւն. s. simonie.
Ենորհաւոր. a. heureux, fortuné, de bon augure; — *ամենաբար, նոր ամար*, bonne année.
Ենորհաւարագիր. s. lettre de félicitation.
Ենորհաւարական. a. de félicitation; — *պղծութիւն, հեռագիր*, visite, télégramme —
Ենորհաւարել. va. féliciter qn., lui faire des compliments.
Ենորհաւարութիւն. s. félicitation, compliment.
Ենորհափալ. a. gracieux.
Ենորհել. va. donner en présent ou par faveur, faire présent de, accorder, gratifier, concéder; faire grâce, pardonner, remettre; chercher à plaire à qn., avoir pour lui certaines complaisances, lui faire plaisir. [terie.
Ենորհել. s. complaisance, flat-
Ենորհմ. s. concession; permission.
Ենորհման. a. gracieux.
Ենորհմով. a. gracieux, gentil; adv. gracieusement, comme il faut, gentiment.

inorn. s. ornith. souchet.
 inorh. s. adultère; *շուքեան*
էջ քառասն կիս, femme sur-
 rise en adultère.
 isapbr. a. respiratoire.
 isapbrh. V. isapbr.
 isahay. s. poumon.
 isahay. a. respiratoire; V.
 isahay.
 isahay. a. qui vit par la
 expiration, qui respire.
 isahay. V. isahay.
 isahay. a. qui respire en-
 semble; fig. uni de sentiment,
 nanime.
 isahay. } s. soupirail, aspi-
 isahay. } rail.
 isahay. a. asphyxié; — *ը-*
սի, s'asphyxier; — *ըսի*, as-
 hyxier.
 isahay. va. asphyxier.
 isahay. a. asphyxiant.
 isahay. s. asphyxie.
 isahay. va. respirer, repren-
 re haleine, se ranimer.
 isahay. s. anat. trachée.
 isahay. a. respiratoire.
 isahay. a. respiré.
 isahay. s. inspiration,
 expiration.
 isahay. a. essoufflé, hors
 haleine, haletant; adv. à per-
 re la respiration; — *ըսի*, es-
 ouffler, mettre hors d'haleine;
 — *ըսի*, être essoufflé hors d'ha-
 line; — *ըսի*, courir à perte
 haleine. [ment.
 isahay. s. essouffle-
 isahay. s. expiration.
 isahay. s. méd. asthmatique.
 isahay. s. méd. asthme.
 isahay. va. faire respirer,
 nimer.
 isahay. a. qui respire, animal;
 spirituel.
 isahay. V. isahay.

isahay. s. action de
 respirer, respiration, animation,
 vitalité; sensualité.
 isahay. s. anat. trachée, tra-
 chée artère.
 isahay. va. respirer, prendre ha-
 leine; souffler, siffler; exhiler;
 inspirer; *օդ* —, respirer l'air.
 isahay. a. respirable.
 isahay. a. pneumatique; —
մեքենայ, machine —.
 isahay. s. anat. artère.
 isahay. s. ar-
 tériologie.
 isahay. s. méd. artérite.
 isahay. s. arté-
 riotomie.
 isahay. a. artériel.
 isahay. s. anat. artériole.
 isahay. s. souffle, sifflement.
 isahay. etc. V. isahay. etc.
 isahay. a. aspirateur.
 isahay. a. d'aspiration.
 isahay. s. respiration.
 isahay. s. souffle, vent; siffle-
 ment; inspiration, aspiration.
 isahay. s. zool. hydrocyn.
 isahay. spl. les chiens.
 isahay. s. excréments de chien.
 isahay. s. faim canine, cynorexie.
 isahay. s. nez de chien.
 isahay. s. petite bouteille.
 isahay. V. isahay.
 isahay. vn. chuchoter, dire tout-
 bas, murmurer, marmotter.
 isahay. } s. chuchotement, chu-
 isahay. } choterie, murmure;
 bruit; *աղօտ* —, bruit sourd.
 isahay. s. chuchoteur.
 isahay. s. bruit, tapage, tinta-
 marre; alarme.
 isahay. V. isahay.
 isahay. s. la chaleur.
 isahay. s. moulin à vapeur.
 isahay. s. locomotive.
 isahay. a. vaporeux.

Հոգեկանուղի. s. chemin de fer.
Հոգեկամ. s. locomotive; chemin de fer. [teau mouche.
Հոգեմոխ. s. mar. mouche, ba.
Հոգեմուկ. s. canot à vapeur.
Հոգեմեխ. s. machine à vapeur. [paquebot.
Հոգեմու. s. bateau à vapeur,
Հոգեմուկ. s. petit bateau à vapeur.
Հոգեմուկամ. } a. de bateau
Հոգեմուկի. } à vapeur.
Հոգեմուկ. s. voyageur de bateau à vapeur, navigateur.
Հոգեմուկ. s. locomotive.
Հոգի. s. vapeur.
Հոգիկ. a. vaporeux.
Հոգիկ. a. vaporeux, brumeux.
Հոգիկ. va. vaporiser.
Հոգիկ. s. vaporisation, évaporation.
Հոգիկ. a. s. rapporteur, délateur, médiant.
Հոգիկ. va. rapporter, faire des rapports, médire.
Հոգիկ. s. délation, rapport, médiance, cancan.
Հոգի. s. vapeur.
Հո. s. empois.
Հո. va. empeser.
Հո. s. empesage.
Հո. s. rayon, éclat, trait de lumière.
Հոգիկ. V. **Հոգիկ**.
Հոգի. vn. briller, rayonner, luire, reluire, flamboyer, scintiller, étinceler, resplendir, cha-
 toyer.
Հոգիկ. s. jet des rayons de lumière, éclat; a. qui jette des rayons.
Հոգիկ. s. minér. brillant.
Հոգիկ. a. en brillant.
Հոգիկ. adv. comme un trait de lumière.
Հոգիկ. va. faire briller, faire

reluire; enflammer, chanfier, rendre incandescent; brandir, ~~brandir~~ —, brandir l'épée.
Հոգիկ. a. brillant, rayonnant, éclatant, scintillant, flamboyant, étincelant.
Հոգիկ. s. bot. navet.
Հոգի. s. have.
Հոգի. V. **Հոգի**.
Հոգիկ. V. **Հոգիկ**.
Հոգիկ. V. **Հոգի**.
Հոգիկ. V. **Հոգի**.
Հոգիկ. a. plein de flatterie.
Հոգիկ. a. qui aime la flatterie.
Հոգիկ. a. s. flatteur, adulateur, cajoleur.
Հոգիկ. va. flatter, aduler, flagorner, cajoler.
Հոգիկ. a. flatteur.
Հոգիկ. V. **Հոգիկ**.
Հոգիկ. } s. flatterie, a-
Հոգիկ. } dulation, fla-
 gornerie, cajolerie, encens.
Հոգիկ. V. **Հոգի**.
Հոգիկ. V. **Հոգիկ**.
Հոգիկ. V. **Հոգիկ**.
Հոգիկ. V. **Հոգիկ**.
Հոգիկ. V. **Հոգիկ**.
Հոգիկ. } s. bot. pin.
Հոգի. } s. bois de pin.
Հոգի. s. bot. épinard.
Հոգի. va. choyer, caresser.
Հոգի. } a. caressant.
Հոգի. vn. être choyé ou caressé.
Հոգիկ. s. ostentation, étalage.
Հոգի. a. timbré, toqué.
Հոգիկ. s. tocade, toquade.
Հոգի. } va. enlever, dé-
Հոգիկ. } rober, ravir.
Հոգիկ. s. chauvinisme.
Հո. s. linge, braie.
Հոգի. va. s'arroger, usurper,

empiéter, s'approprier, s'attribuer, ravir. détourner, dérober, enlever.

Եարիկ. V. **Եղգագ**.

Եռայս. } a. débauché,
Եռայսաբարայ. } crapuleux, libertin.

Եռայսանայ. V. **Եռայսիկ**.

Եռայսանի. V. **Եռայսանիի**.

Եռայսանի քլլայ. vn. aimer la débauche, la crapule.

Եռայսիկ. vn. se livrer à la débauche, crapuler.

Եռայսան. V. **Եռայս**.

Եռայսանիի. s. débauche, crapule, bacchanales, orgies.

Եռար.

Եռարած. } a. étonné, surpris;

Եռարհայ. } embarrassé, dérouté.

Եռարհցնի. va. étonner, étourdir, surprendre, dérouter, désorienter.

Եռարիկ. vn. s'étonner, être surpris, dérouté, désorienté, embarrassé, être dans un extrême embarras.

Եռարաւ. s. consternation, surprise, embarras.

Եռարաիկ. vn. se dépêcher, se hâter, s'empresser.

Եռարաիկի. s. agilité, souplesse; empressement, hâte.

Եռլիկ. V. **Եռլուլիկ**.

Եռլուլ. s. bâti.

Եռլուլիկ. va. bâtir.

Եռկայ. s. halle, bazar, marché.

Եռկայան.

Եռկայանի. } a. de halle.

Եռկայիկ.

Եռն. s. zool. chien; adultère; astr. canicule; **ժառակ** —, chienne; **կառակ** —, chien enragé; — **ը կը հաչէ՝ կը ղոզանչէ՝ կը կռնէ**, le chien aboie, hurle.

Եռնիկ. V. **Ենիկ**.

Եռնչ. s. souffle, haleine; res-

piration; esprit, âme; — **առնիկ**, prendre ou reprendre haleine, respirer; — **առնիկ լիարկուն**, respirer à pleins poumons; — **ը կառիկ**, perdre haleine; **ի մի** —, **միկ** — **մի**, d'un trait, d'un coup.

Եռում. s. bot. lis.

Եռումնադո. } a. semblable

Եռումնադար. } à des lis, décoré de fleurs de lis, fleurdelisé.

Եռումնադի. a. bot. liliacée.

Եռումնան. a. à odeur de lis.

Եռումնանի. a. en forme de lis.

Եռումնայ. vn. devenir comme un lis.

Եռումնալի. a. éclatant comme un lis, orné de lis.

Եռիկ. vn. se distraire.

Եռույ. s. bot. sésame; huile de sésame. [sésamées.

Եռույազգի. spl. bot. les

Եռույանի. a. sésamoïde.

Եռուի. s. bot. cardamome.

Եռիկայ. s. corporal.

Եռն. a. prompt, rapide, agile, leste, alerte, actif, expéditif; adv. promptement, lestement, d'une manière expéditive, vite.

Եռարան. } a. qui parle vite.

Եռարա.

Եռանայ. V. **Եռանիկ**. vn.

Եռարայ. V. **Եռն**.

Եռանի. V. **Փռնիկ**.

Եռանիի. V. **Առանիի**.

Եռի. } s. lèvres; bord, ori-

Եռնի. } fice; fig. langue; chair, lèvre.

Եռի. adv. prép. autour de, tout autour, aux environs; de toutes parts; — **ըսի**, se promener, parcourir, faire un tour, la ronde.

Եռիանայ. a. circulaire, rond; adv. en cercle, en rond, circulairement.

Եռիանի. adv. V. **Եռի**.

- d'alentour; à la ronde, en rond, en cercle, circulairement; a. ce qui est autour.
- Եսրթառ.** s. chasuble.
- Եսրթառագիւս.** a. vêtu de chasuble.
- Եսիւ.** s. éclat, splendeur, magnificence, pompe, gloire, honneur, considération, respect; ombre, ombrage; *Էւր շօքի վախճալ*, avoir peur de son ombre.
- Եչակ.** s. claquette, sifflet.
- Եչական.** } a. sifflant.
- Եչոյ.** }
- Եչիլ.** vn. siffler.
- Եչիւն.** s. sifflement.
- Եչոյ.** a. sifflant; s. siffleur.
- Եչում.** s. sifflement.
- Եպար.** s. fard; maquillage.
- Եպարան.** a. fardé, plâtré.
- Եպարիլ.** } vn. se farder, se
- Եպարիլիլ.** } maquiller, se plâtrer; V. Սնգոյր.
- Եպարում.** s. maquillage.
- Եպիս.** V. Հովիս.
- Եպիկ.** s. chim. alun.
- Եռայլ.** a. débauché, licencieux; prodigue, dépensier, panier, percé.
- Եռայլաբար.** adv. avec profusion, profusément
- Եռայլալիս.** V. Եռայլ.
- Եռայիլ.** va. prodiguer, donner avec profusion.
- Եռայլութիւն.** s. prodigalité, profusion.
- Եռայլորէն.** V. Եռայլաբար.
- Եռիլ.** V. Արգիլ.
- Եռիկ.** s. rumeur, bruit, éclat, retentissement.
- Եռիկալիւ.** } a. bruyant, reten-
- Եռիկալից.** } tissant.
- Եռիկն.** } s. cuvette, bassin pour
- Եռիկիս.** } toilette.
- Եռիկան.** s. pironette, sabot, toupie.
- Եռայլ.** s. hâte, diligence, empressement, promptitude; *անանց շտապի*, sans empressement; *շտապով*, à la hâte, avec diligence.
- Եռայլանալ.** V. Եռայիլ.
- Եռայիլ.** } va. hâter, pres-
- Եռայիցնիլ.** } ser, précipiter.
- Եռայիլ.** vn. se hâter, se presser, s'empresser, se précipiter.
- Եռմարան.** s. magasin, grenier, décharge; dépense, cellier; cave.
- Եռմարանալից.** a. qui remplit les magasins; rempli dans les magasins.
- Եռմարանալիս.** s. magasinier; sommelier.
- Եռմարանիլ.** va. emmagasiner, mettre en magasin; renfermer, serrer, conserver, amasser.
- Եռմարանում.** s. emmagasinage.
- Եկիլ.** va. arranger, mettre en ordre; ajuster.
- Եկուիլ.** vn. être arrangé, se mettre en ordre; s'ajuster.
- Եկաւիլ.** va. bien arranger, remettre en ordre.
- Եոզունիլ.** V. Եփոփիլ.
- Երէս.** s. bot. asphodèle.
- Երբնձալիկներ.** spl. bot. labiées.
- Երբնկան.** a. labial.
- Երբնհերձ.** a. bec de lièvre.
- Երբնհերձութիւն.** s. bec de lièvre.
- Երբնիկ.** V. Երբնկան.
- Երբնուր.** a. labié.
- Երբունիլ.** V. Եւրբ.
- Երիկ.** s. murmure, bruissement du feuillage.
- Երեցիլ.** V. Եօցիլ.
- Երում.** V. Երիկ.
- Երումիլ.** } s. gourmette; anat.
- Երումիլ.** } occiput.
- Երումիլ.** s. rafle, râpe (grappe sans grains).

Երաբան. a. qui parle par pé-
riphrases.

Երաբանի, va. parler par pé-
riphrases, periphraser.

Երաբանութիւն. s. périphrase,
circonlocution.

Երաբանական. a.s. encyclique,
circulaire.

Երաբերի. vn. être emporté a-
lentour, tourner en cercle, par-
courir.

Երաբերող. a. circulant.

Երաբերութիւն. s. circulation,
tour, circonvolution.

Երաբերում. s. circulation.

Երաբեակ. a. s. qui habite au-
tour, aux environs, circonvoisin,
voisin.

Երաբայ. a. qui va tout autour,
ambulant, rôdeur; s. tour, cir-
convolution.

Երաբայեցնի. va. faire pro-
mener.

Երաբայի. } vn. faire un tour,
Երաբայի. } se promener, rô-
der; tourner alentour, faire le tour
de, parcourir, circuler.

Երաբայող. s. promeneur.

Երաբայութիւն. s. tour, cir-
culation, promenade.

Երաբիծ. s. contour.

Երաբծի. va. contourner.

Երաբնաց. s. rôdeur.

Երաբքես. s. rôbe.

Երաբիք. a. bot. péripétalé.

Երաբից. a. bot. périgyne.

Երաբայ. s. qui reste autour,
circonvoisin; — **ք**, les environs.

Երաբան. a. tournant, chan-
geant; s. changement.

Երաբայեաց. a. circonspect.

Երաբայեաց բլլալ. vn. être
circonspect.

Երաբայեցութիւն. s. circons-
pection.

Երաբհայ. s. gyromancien.

Երաբհայութիւն. s. gyromancie.

Երան. s. tour, tournée, circuit,
révolution, circonvolution, con-
version, circulation; cours, pér-
iode, cycle. cercle; tournolement,
tournant; sinuosité; — **դառաց**, é-
volution; — **ընել**, tourner, faire
un tour, tourner, circuler.

Երանակ. s. cercle, cerceau;
bordure, contour; cadre, enca-
drement; châssis; monture; tour,
circuit; arrondissement, cercle;
astr. cycle; — **աւ**, en cercle, en
ronde; — **կենդանական**, zodiaque;
ստիւնային —, cercle polaire.

Երանակագործ. s. encadreur.

Երանակածիւ. a. circulaire,
rond. [cercle, d'un cadre.

Երանակեայ. a. garni d'un

Երանակի. va. faire tourner
en cercle, rouler; encadrer.

Երանակիլ. vn. tourner en
cercle, tourner. se rouler.

Երանակում. s. encadrement.

Երանաւոր. s. qui a fini les
cours du collège, du lycée, d'une
école. [culaire.

Երանաւոր. a. périodique, cir-

Երանաւորութիւն. s. périple.

Երանկար. s. panorama.

Երանակութիւն. } s. périmé-
Երանակում. } trie.

Երանայ. a. qui entoure, am-
biant; s. tour, pourtour; contour,
enceinte, ceinture; périphérie;
périmètre.

Երանաւոր. a. entouré.

Երանաւոր. va. entourer, en-
vironner, envelopper, ceindre.

Երանաւոր. s. panorama.

Երանաւոր. a. ce qui entoure,
environnant, ambiant.

Երանաւորում. V. **Երան-
աւոր.**

Երանաւորիլ. vn. être entouré.

Երանաւոր. s. ronde.

Երզնարիւս. s. fortification, enceinte.

Երշայտ. s. tournée.

Երշապահ. a. circulant; — **գլխապահ**, capital —.

Երշապտիւն. V. **Երշապտիւն**.

Երշապտիւն. spl. périsciens.

Երշապտիւն. s. banlieue; environs.

Երշապտիւն. s. amphithéâtre.

Երշապտիւն.

Երշապտիւն. } s. aspersion.

Երշապտիւն. a. fermé tout autour, enfermé, cerné; s. clôture, enclos, enceinte.

Երշապտիւն. va. fermer tout autour, enfermer de toutes parts, envelopper, cerner.

Երշապտիւն. } s. évolu-
Երշապտիւն } tion.

Երշի. va. retourner sens dessus dessous, tourner, faire chavirer, renverser, culbutter; convertir, changer, transmuier; **մտալ** —, se raviser, changer d'avis, tourner casaque.

Երշիցի. va. promener, faire promener; tourner, faire tourner.

Երշի. vn. se promener, parcourir, marcher; se tourner, se retourner, changer, se convertir; se renverser, chavirer.

Երշի. a. ambulant.

Երշիկ. a. errant, vagabond; — **հալ**, feu follet.

Երշիկ. va. tourner; changer; promener.

Երշիկ. vn. tourner, pirouetter, se tourner, se retourner, s'agiter; se promener.

Երշիկ. s. tournoiement, retour, vicissitude.

Երշիկ. a. qui tourne dans tous les sens, tournoyant.

Երշի. s. promeneur, vagabond, ambulant.

Երշի. s. retour, changement; tour, circuit.

Երշի. s. action de tourner, tour, circuit; renversement; inversion, changement.

Երշի. a. renversé, tourné; tournant; ambulant.

Երշի. vn. prendre de l'ombrage, s'effaroucher; s'étourdir être étourdi.

Երշի. s. frayer, éloignement; étourdissement.

Երշի. } s. frottoir.

Երշի. } s. frottoir.

Երշի. vn. se gâter; V. **Երշի** — **հալ**.

Երշի. a. gâté; — **հալ**, en-
Երշի. va. gâter.

Երշի. va. frotter; frictionner; fig. imputer, attribuer, accuser; **ախտալ** —, récurer.

Երշի. va. frotter fortement ou souvent, froisser.

Երշի. a. confus, confondu, compliqué, indistinct, troublé, dérangé; s. V. **Երշի**.

Երշի. V. **Երշի**.

Երշի. V. **Երշի**.

Երշի. a. confus, embarrassé, désorienté; — **հա**, tu as l'air

agité, troublé ou ébouriffé.

Երշի. } va. confondre,
Երշի. } brouiller, e m-

brouiller, compliquer; troubler, mettre en désordre, remplir de trouble, bouleverser, déranger, déconcerter, embarrasser, désorienter.

Երշի. vn. être confondu, se brouiller, s'embrouiller, se compliquer; se troubler, se bouleverser.

Երշի. } s. confusion;
Երշի. } trouble, désordre, embarras, tumulte.

խոյ. s. frotteur.
խում. s. frottement, frottage; iction; contact.
ափր. a. honorifique.
ադիր. a. qui honore, qui rend onneur; — ք, cortège.
ադրամ. s. médaille.
ալից. a. honorable.
ախուսք. s. cortège.
ախանդէս. s. pompe, solennité.
ալ. vn. trancher du grand, se anter, se glorifier.
աւան. V. Եփրանաւ.
աւան. s. décoration.
աւ. a. magnifique, splendide, uperbe, glorieux, élégant, majestueux, illustre, éclatant, fastueux, somptueux, pompeux, riche.
աւաք. adv. magnifiquement, splendidement, d'une manière superbe, pompeusement, majestueusement, richement, avec uxe.
աւաքար. a. richement orné, magnifiquement paré, magnifique, superbe.
աւաքարի. va. orner richement, magnifiquement parer.
աւանալ. vn. devenir magnifique, illustre, s'embellir, se parer.

Եփրանաւ. V. Եփրաքար.
Եփրաւան. a. majestueux, illustre.
Եփրաւալ. adv. magnifiquement.
Եփրացի. va. illustrer, décorer, embellir; rendre magnifique.
Եփրան. V. Եփր.
Եփրանիւ. s. splendeur, magnificence, éclat, pompe, luxe, somptuosité, majesté, solennité; beauté, élégance.
Եփր. } va. agiter, re-
Եփրանցանի. } muer, ga-
 } r-gouiller.
Եփր. vn. perdre toute pudeur, se conduire avec impudence.
Եփրի. vn. se parer, s'attifer.
Եփ. s. fouace.
Եփ. s. contact.
Եփաւան. a. tangentiel; — *Կողմացի,* boussole à tangente.
Եփի. va. palper, tâter, toucher, manier; frôler.
Եփիի. a. palpable, tactile.
Եփիիք. s. tact, toucher.
Եփիք. s. qui palpe; géom. tangente.
Եփիւմ. s. attouchement, maniement, contact; frôlement.

Ո (ouo = O.) s. vingt-quatrième lettre de l'alphabet et sixième des voyelles; six cents, six-centième.

Ո՛, ո՛ ո. interj. oh! a h!

Որոգոս. s. obole.

Ոգեգէ. s. spirite.

Ոգեգիտութիւն. s. spiritisme.

Ոգեբաժ քլլալ. vn. être exténué, épuisé, s'épuiser.

Ոգելից. a. spiritueux, spirituel.

Ոգեխառցիլ. vn. être uni d'âme, s'attacher.

Ոգեխառցութիւն. s. union d'âme, grand attachement.

Ոգելու. s. spirite.

Ոգեխառցութիւն. s. spiritisme.

Ոգելան. a. spirituel.

Ոգելիր. V. **Հոգելիր.**

Ոգեկործան. a. qui ruine l'âme, l'esprit, ruiné spirituellement, découragé, désespéré, abattu.

Ոգեկորոյս. V. **Հոգեկորոյս.**

Ոգեհարց. s. spirite, médium.

Ոգեհարցութիւն. s. spiritisme.

Ոգեհարցուկ. V. **Ոգեհարց.**

Ոգեղաբարբառ. a. retentissant, sonore.

Ոգել. vn. dire, prononcer, proférer; chanter.

Ոգեունց. V. **Հոգեունց.**

Ոգեպահ. a. qui conserve la vie.

Ոգեպարս քլլալ. vn. être coupable du sang de qn.

Ոգեւեր. V. **Հոգեւեր.**

Ոգեպառ. a. assommant, tuant; V. **Ենչապառ.**

Ոգեկար. V. **Հոգեկար.**

Ոգեկարիլ. vn. agoniser, être à l'agonie.

Ոգեատ. a. qui donne l'âme.

Ոգեւոր. a. spirituel, spiritueux.

Ոգեւորեալ. V. **Ոգեւորում.**

Ոգեւորել. va. animer, ranimer.

Ոգեւորիլ. vn. s'animer.

Ոգեւորիչ. } s. a. animateur,

Ոգեւորոյ. } animant.

Ոգեւորում. a. animé.

Ոգեւորութիւն. s. animation.

Ոգեւորիլ. V. **Ոգեւորիլ.**

Ոգեւորում. V. **Ոգեւորութիւն.**

Ոգի. s. esprit; esprit. âme; respiration, haleine, souffle; esprit, sens; esprit, génie; mânes; vie; cœur; âme énergie, courage; vent, air; dé à jouer; V. **Հոգի;** **ոգևոր չափ,** de toute son âme, de cœur, de tout son cœur; **ոգևոր չափ սիրել,** aimer comme son âme, éperdument; — **բանական,** intelligence, raison.

Ոգորիլ. vn. cosser; lutter, être aux prises, en venir aux mains, se battre.

Ոգեոն. s. odéon. [dyssée.

Ոգիսական. a. d'Ulysse; s. Ծ

Ոգի. s. zool. hérisson.

Ոգիս. s. bot. brou.

Ոգն. s. ozone.

Ոգոր. s. osier, jets d'osier, ple-yon, accolure.

Ոգորանիւս. a. tissu d'osier.

Ոգորեցի. } s. bot. osier.

Էանդր. s. bot. oléandre.
 Իմբիակաճ. V. Ագիմպիակաճ.
 որակել. V. Ոլորել.
 ու. s. bot. pois; grumeau; glo-
 ule; — շ — շ, goutte à goutte.
 ունամու. a. en forme de
 ois, sphérique, rond.
 ունամալ. vn. s'arrondir.
 ր. s. tortillement, contorsion,
 on, tension; contention, effort,
 ntensité, force; tresse.
 րակ. s. gram. accent; —
 ալի, flexion de voix, accent, ton.
 րամու. a. pivotant; spiral.
 րայի. a. rond.
 րամ. s. treuil.
 րապոյս. V. Ոլորապոյս.
 րեալ. a. tors, tortillé.
 րել. va. tordre, tortiller, cor-
 leler, cordonner, tresser; fig.
 ramer, ourdir.
 րի. vn. se tordre, se tortil-
 er, être tressé, s'entortiller.
 րում. V. Ոլորեալ.
 րում. V. Ոլոր.
 րուի. V. Ոլորի.
 րու. s. torsion.
 րու. a. tordu, tors, tortillé.
 ր. s. tour, circuit, circonvol-
 ution.
 րապի. a. s géom. spiral
 րամու. a. spiral.
 րամալ. vn. être circonscrit,
 limité, se borner.
 րապոյս. a. sinueux, de
 mille détours.
 րապի. va. circonscrire,
 borner, limiter.
 րա. s. bornes, limites, extré-
 mités; fin, terme; circuit, tour,
 circonvolution; — երկի, l'uni-
 vers; — երկի, les espaces des
 airs.
 ր. s. anat. tibia.
 րայի. } a. tibial.
 րի. }

Ոյ s. ressentiment, rancune;
 մեկու զէմ — պահել, avoir du
 ressentiment contre qn., garder
 rancune à qn. de qch.; se res-
 sentir de, en vouloir à qn.
 Ոյաքաքի քլլալ. vn. décharger
 sa rancune sur qn.
 Ոյալ. V. Ոյամալ.
 Ոյակալ. a. qui garde rancune,
 rancunier; — պալ, garder ran-
 cune.
 Ոյակալուքի. s. action de
 garder rancuné, ressentiment,
 rancune.
 Ոյամալ. vn. avoir du ressen-
 timent contre qn., garder ran-
 cune à qn., se ressentir de.
 Ոյապահ. V. Ոյակալ.
 Ոյացել. va. exciter la ran-
 cune, rendre rancunier.
 Ոյերիմ. a. adversaire, ennemi,
 malveillant, cruel, acharné; —
 թշմառի ennemi déclaré ou mor-
 tel, grand ennemi.
 Ոյուքի. V. Ոյ.
 Ոհ. interj. oh! ah! ô!
 Ոհ ոհ. interj. oh! oh!
 Ոգ. s. lamentation, plainte,
 plainte lugubre, complaints, gé-
 missements; — ընել, V. Ոգալ.
 Ոգապի. a. lamentable, dé-
 plorable, à plaindre,
 Ոգալի. } plaintif.
 Ոգալ. vn. va. se lamenter, se
 plaindre, déplorer, pleurer.
 Ոգալի. a. pitoyable, déplo-
 rable, lamentable.
 Ոգակա. a. plaintif.
 Ոգակի. a. qui déplore avec
 un autre.
 Ոգակի. vn. déplorer, pleurer
 ensemble.
 Ոգամալ. a. plaintif; s. la-
 mentation.
 Ոգամի. a. plaintif.
 Ոգամի. a. regretté.

Ողբերգ. s. chant plaintif, complainte.

Ողբերգակ. a. qui chante d'une manière plaintive; s. chanteur de complaintes; tragédien, auteur tragique.

Ողբերգական. } a. tragique.
Ողբերգային. }

Ողբերգել. va. chanter d'une manière plaintive, d'un ton lamentable, déplorer.

Ողբերգու. s. tragédien.

Ողբերգութիւն. s. tragédie.

Ողբերգուհի. sf. tragédienne.

Ողբերէն. adv. d'une manière plaintive ou lamentable.

Ողբում. s. lamentation, plainte.

Ողիկ ողիկ գալ. gémir, se plaindre, se lamenter, pleurer, implorer.

Ողիմպիադ. V. **Ողմպիադ.**

Ողիմպիական խաղեր. jeux olympiques.

Ողկոյց. s. grappe de raisin; *պատկի՝ ծաղկիկ* —, corymbe.

Ողկուզաբեր. a. qui produit des grappes de raisin.

Ողկուզաբոյծ. a. qui nourrit, produit des grappes de raisin.

Ողկուզազարդ. a. orné de grappes.

Ողկուզայից. a. plein de grappes.

Ողկուզակ. } s. petite grappe de
Ողկուզուկ. } raisin. grappillon;
bot. botrys.

Ողն. s. anat. vertèbre.

Ողնաբարձ. a. porté sur le dos.

Ողնաբեկ. a. dont l'épine du dos est cassée.

Ողնաքիւփ. a. méd. rachitique.

Ողնաքիւփութիւն. s. méd. rachitisme. [èpinière.]

Ողնածծային. a. de la moelle

Ողնածուծ. s. anat. moelle épinière.

Ողնայար. s. anat. colonne vertébrale; vertèbre.

Ողնայարակամ. } a. vertébral.
Ողնայարային. }

Ողնայարաւոր. a. vertébré.

Ողնային. V. **Ողնայարային.**

Ողնաօւր. } s. anat. colonne
Ողնաօիւն. } vertébrale.

Ողնացաւորութիւն. s. méd. rachialgie.

Ողնաւոր. a. vertébré.

Ողնափայտ. s. quille; fig. navire.

Ողնդճնեայ. a. obstiné, opiniâtre, dur.

Ողնիլ. vn. s'adosser.

Ողնուէր. s. anat. vertèbre.

Ողնուլար. s. croupière.

Ողնուղիկ. s. anat. moelle épinière.

Ողնուղեղային. a. de la moelle épinière. [d'un navire.]

Ողնուց. s. mar. coque, le corps

Ողող. s. inondation.

Ողողական. a. d'inondation.

Ողողանալ. vn. déplorer, fondre en larmes.

Ողողանել. V. **Ողողել.**

Ողողանիլ. vn. être inondé, baigné; fig. fondre en larmes.

Ողողանիք. s. affusion.

Ողողաս. s. alluvion.

Ողողասական. a. alluvial, alluvien.

Ողողել. va. inonder, ruisseler, submerger; laver, rincer.

Ողտիլ. V. **Ողողանիլ.**

Ողողիչ. a. qui inonde.

Ողողում. s. inondation, submersion; rinçure.

Ողողուն. a. inondé, tout plein.

Ողմպիադ. s. olympiade.

Ողմպիական. a. olympique.

Ողորդ. a. droit.

Ողորդ. a. poli, lisse, plan, uni, aplani; fig. doux, affable; adroit, artificieux; élégant, poli; —

վարդից. V. **Խաղաղիլ.**

Ողորկաբանութիւն. s. langage élégant, élégance d'expression.

Ողորկաբուրդ. s. papier couché.

Աղարկակեղև. a. qui a l'écorce lisse.

Աղարկապանեմ. a. dont la coquille est lisse, crustacé.

Աղարկել. va. lisser, polir, aplâner; polir, adoucir; repasser, satiner; V. **Շղղղակ.**

Աղարկիչ. s. lisseur.

Աղարկուքիւն. s. lissure, polissure, le poli; douceur; mollesse, délicatesse.

Աղարկուն. a. lisse.

Աղորմ. a. qui excite la pitié, misérable, pitoyable, piteux, malheureux, déplorable, funeste, triste; touchant, attendrissant; s. pitié, compassion; — ou — — adv. d'une manière touchante ou attendrissante, à faire pitié ou compassion, pitoyablement, piteusement, misérablement; avec compassion.

Աղորմաբար. V. **Աղորմ.** adv.

Աղորմագին. V. **Աղորմ.** a. adv.

Աղորմալից. a. miséricordieux.

Աղորմած. a. miséricordieux, charitable.

Աղորմածին. a. miséricordieux.

Աղորմածհոգի. a. s. feu défunt.

Աղորմածութիւն. s. miséricorde, charité; pitié, compassion; charité, don charitable, aumône; **գործք** — **թեան**, œuvres de charité.

Աղորմանոց. } s. bureau de
Աղորմատուն. } bienfaisance.

Աղորմանք. V. **Աղորմութիւն.**

Աղորմոտ. a. charitable.

Աղորմախրական. a. de charité.

Աղորմախրութիւն. s. charité.

Աղորմես ինձ Սատանան. s. miséréré.

Աղորմեաբար. adv. misérablement

Աղորմելի. a. misérable, malheureux, pitoyable, piteux, pauvre.

Աղորմելիորէն. V. **Աղորմեաբար.**

Աղորմիլ. vn. s'apitoyer, avoir pitié ou compassion de, s'attendrir, être touché, compatir; **ողորմիմ քեզ**, j'ai pitié de toi.

Աղորմոյ. a. charitable.

Աղորմութիւն. s. pitié, miséricorde; aumône, charité; — **ընել՝ առաւ**, faire l'aumône, donner l'aumône.

Աղորմուկ. a. plaintif, pitoyable, misérable.

Աղուն. s. trémie.

Աղոք. a. suppliant, doux, insinuant, attrayant, persuasif; s. supplication, prière, instances; insinuation, persuasion; — **աշխարհ**, persuader, attendrir; — **աշխարհ**, avec douceur.

Աղոքական. V. **Աղոք.** a.

Աղոքանք. s. supplication, prière, instances; douceurs, douces paroles, insinuation, persuasion, souplesse; caresse, cajolerie, adulation, flatterie.

Աղոքել. va. supplier; persuader; adoucir, apaiser, calmer; toucher, attendrir; caresser, flatter.

Աղոքիչ. } s. suppliant; flatteur,

Աղոքոյ. } insinuant.

Աղոքում. V. **Աղոքանք.**

Աղջ. a. vif, vivant; sain, sauf; complet, intégral, entier; sans interruption; — **երկար**, soyez le bienvenu; — **լիք**, portez-vous bien, salut. je vous salue, adieu; — **երթ**, allez en paix, adieu, au revoir; — —, tout vif.

Աղջաբանութիւն. s. intégrité, l'ensemble d'un discours.

Աղջագուրանք. s. embrassement.

Աղջագուրել. va. prendre ou serrer dans ses bras, embrasser, baiser.

Աղջախոհ. a. qui pense saine-

ment; chaste, honnête; — *միտք*, bon sens, bonne foi.
Ողջախոհաբար adv. chaste-ment, honnêtement.
Ողջախոհանալ vn. avoir des sentiments sages. être dans son bon sens; être chaste.
Ողջախոհութիւն s. sagesse, bon sens; chasteté, honnêteté.
Ողջակէզ s. holocauste, sacrifice.
Ողջակիցել va. faire un holocauste, offrir en holocauste, immoler.
Ողջահաւատ a. orthodoxe.
Ողջամբ adv. sain et sauf; heureusement; V. *Ռմբողջ*; — *դառնալ*, retourner —; — *հասնիլ*, arriver —, à bon port.
Ողջամիտ a. sain d'esprit, qui a la raison saine, sain, sensé, raisonnable; orthodoxe; — *վարդապետութիւն*, saine doctrine; — *ըլլալ*, avoir l'esprit sain, être dans son bon sens.
Ողջանալ vn. être vivifié, être ramené à la vie.
Ողջանդամ a. qui a tous ses membres, sain, sauf; adv. sain et sauf, tout entier.
Ողջապակիկ a. hygiénique.
Ողջապահութիւն s. hygiène.
Ողջացնել va. ramener à la vie, vivifier.
Ողջեկ s. la bienvenue.
Ողջերթ s. bon voyage; adieu; — *մաղթել*, souhaiter bon voyage.
Ողջեզալ s. la bienvenue.
Ողջրնծայ V. *Ողջակէզ*.
Ողջիկ V. *Սմբոջ*.
Ողջութիւն s. bon sens, saine raison, raisonnement, — *թեամբ*, sainement, sensément.
Ողջնալ V. *Ողջանալ*.
Ողջնցնել V. *Ողջացնել*.
Ողջոյն s. salut, salutation, compliment, amitiés; santé, état de

santé; — *սալ*, saluer; — *քեզ*, bonjour; *հրաժեշտի* —, adieu.
Ողջոյն a. entier, total; adv. tout entier, en entier.
Ողջութիւն s. santé, bonne santé, vie; *իր ողջութեան ժամանակ*, pendant sa vie, de son vivant, pendant qu'il vivait; — *թեամբ*, sain et sauf, bien portant; en paix.
Ողջունաբեր a. qui apporte une salutation, une bonne nouvelle.
Ողջունագիր s. lettre de compliments.
Ողջունալի } a. de salutation,
Ողջունական } de compliment.
Ողջունապատմ a. qui raconte, qui donne de bonnes nouvelles. [tion.
Ողջունառութիւն s. saluta-
Ողջունել va. saluer, faire des compliments.
Ողջապակիկ V. *Ողջապակիկ*.
Ոճ s. style; phrase; méthode, système; rang, ordre, manière, façon, forme; vie, conduite; dogme, doctrine; tige des graminées, queue; panier, corbeille; — *ով*, méthodiquement, avec méthode; distinctement, précisément, d'une manière suivie, en détail; convenablement, à propos; — *լեզուաց*, le génie des langues; *նույն —ով*, de même style; — *ըմաքրել*, épurer le style; *պարզ բարեխառն գեղեցիկ վայելուչ վերն գոթացի հեշտ քաղցր երկայնաբան անհարթ խոտ կորովի թղլ տկար* —, style simple, tempéré, beau, élégant, sublime, gothique, coulant ou facile, doux, prolixe, rude, dur, nerveux, pâle, sans force.
Ոճաբանութիւն s. traité du style. [— *երեւան*, crime.
Ոճիւր s. crime, attentat, méfait;

Ոճրազործ. s. scélérat, criminel.
Ոճրազործութիւն. s. scélératesse, crime, attentat.
Ոճրազործութիւն. sf. criminelle.
Ոմանք. spl. de Ոմ.
Ոմ. pron. quelqu'un, on, certain, un; *կին* —, une femme; *ոմանք կըրեն այդ, ոմանք ոչ*, les uns disent oui, les autres non.
Օյ. interj. oh! ah! oufi!
Օյծ. s. force, vigueur, effort; poids, importance; — *աւլ* — donner de la force, favoriser, autoriser; faire effort, forcer; — *առնել*, prendre de la force, reprendre ses forces; *տար* — *առնել*, prendre de nouvelles forces; — *է կոնալ*, perdre ses forces, sentir ses forces s'affaiblir, s'épuiser, s'énervier.
Օյծ. a. froid; adv. à part.
Օչ. adv. non. ne, non pas, ne pas; — *մին եւ — միւսն*, ni l'un ni l'autre; — *գեղեցիկ է եւ — աղել*, il n'est ni beau ni laid; — *Տէր*, non, Monsieur; — *եթէ*, non que; — *երբէք*, jamais; — *եւս*, ne plus, ne pas encore; désormais: *ոչ իսկ*, n'est-il pas vrai que? *եւ — իսկ*, *մարդ է*, il n'est pas même homme; — *ոք*, aucun, personne, nul, pas un; — *ոք պիտի ըսէ թեղ*, personne ne te dira: *ձեզմէ — ոք*, aucun de vous; *ոչ ապաքէն*, non, ne pas; *ոչ ապաքէն սիրեցի թեղ*, ne t'ai-je pas aimé? — *բնաւ*, point, pas le moins du monde.
Օչ. } s. rien, néant.
Օչէք. }
Օչեանալ. V. **Օչեանալ.**
Օչեութիւն. s. néant; — *թեան դառնալ*, se réduire au —.
Օչին. s. rien, néant, nulle chose; a. pas un seul, pas un, nul, aucun; adv. point, nullement; — *է վերածել*, réduire à rien, anéantir; *յ* — ou *առ* — *գրել* *հա-*

մարի, compter ou considérer pour rien, ne tenir aucun compte, mépriser, braver; — *է ստեղծել*, créer du néant; *գրեթէ* —, presque rien; — *կէք*, nullement, aucunement, en aucune façon, pas le moins du monde; — *ստեղծելն*, rien de rien.
Օյաւր. 's. brebis; monton; — *ը կը մպէ՛ կը բառայէ*, — bête.
Օյաւրաբոյծ. s. éleveur de brebis, de moutons.
Օյաւրաբոյծութիւն. s. élevage de moutons. [de mouton.
Օյաւրազգես. a. vêtu de peau
Օյաւրակ. s. jeune mouton, agneau.
Օյաւրանման. a. semblable à une brebis, à un mouton.
Օյաւրապահաւ. s. marchand de moutons.
Օյաւրեցի. s. peau de mouton, mouton, bisquin; a. de mouton, de peau de mouton.
Օյաւրիկ. V. **Օյաւրակ.**
Օնցաբան. V. **Ընդունաբան.**
Օնցաբանութիւն. V. **Ընդունաբանութիւն.**
Օնցական. s. nihiliste.
Օնցականութիւն. s. nihilisme.
Օնցանալ. vn. être réduit à néant, être anéanti.
Օնցացնել. va. réduire à néant, anéantir.
Օնցացում. s. anéantissement.
Օնցութիւն. s. néant, nullité.
Օպնիակ. V. **Նքնն.**
Օջիլ. s. pou, vermine; — *քաշել*, épouiller, chercher des poux.
Օջլաղել. } s. bot. pédiculaire,
Օջլախո. } staphisaigre.
Օջլախ. } s. méd. phthi-
Օջլախութիւն. } riasis.
Օջլակեր. a. mangé par les poux; qui mange des poux.
Օջլո. a. pouilleux.

Ռջլուսութիւն. s. méd. phthiriasé.
Ռռ. s. anat. cul, fesse; croupion.
Ռռնակ. s. zool. hurleur, alouate.
Ռռնալ. vn. hurler, pousser des hurlements.

Ռռնացում. s. hurlement.

Ռռոգ. a. V. **Սնոյգ**.

Ռռոգանալ. V. **Սնոյգանալ**.

Ռռոգանել. } va. arroser, mouil-
Ռռոգել. } ler.

Ռռոգիչ. s. irrigateur.

Ռռոգում. s. arrosement, irrigation.

Ռար. V. **Ռապ**.

Ռարն. a. atrophie, étiole, grêle.

Ռակեակ. s. un peu d'or; mine d'or.

Ռակեակն. V. **Ռակեար**.

Ռակեայ. a. d'or.

Ռակեբր. a. aurifère.

Ռակեբրան. a. qui a une bouche d'or, chrysostome.

Ռակեքեռ. a. à clous d'or, enrichi ou garni de clous d'or.

Ռակեքառակ. s. chim. borax.

Ռակեքուղի. a. d'où il jaillit de l'or, qui produit de l'or, aurifère.

Ռակեկում. s. toison d'or.

Ռակեկիր. a. écrit en caractères d'or. [d'or]

Ռակեկուխ. a. qui a une tête
Ռակեկայն. a. de couleur d'or, jaune.

Ռակեկործ. s. orfèvre; a. fait en or, fait d'or, travaillé en or; aurifique.

Ռակեկունեան. V. **Ռակեկայն**.

Ռակեգոսի. a. qui a une ceinture d'or.

Ռակեդար. s. âge d'or.

Ռակեդարեան. a. de l'âge d'or.

Ռակեդրամ. s. monnaie d'or, de l'or.

Ռակեդրուագ. a. incrusté d'or.

Ռակեդարդ. a. orné d'or.

Ռակեդարդել. va. orner avec de l'or.

Ռակեգող. a. attaché avec de l'or, enchâssé dans de l'or.

Ռակեգոծ. a. doré.

Ռակեգոծել. va. dorer.

Ռակեգոծիչ. s. doreur.

Ռակեգոծութիւն. } s. dorure.

Ռակեգոծում.

Ռակեգոծուց. V. **Ռակեգոծ**.

Ռակեքի. a. garni, tressé de fil d'or, brodé d'or; s. fil d'or.

Ռակեքիւ. a. aux ailes d'or.

Ռակեխնոռ. s. bot. tomate.

Ռակեծաղիկ. a. fleurs d'or, à fleurs jaunes comme de l'or; s. bot. chrysanthème.

Ռակեծդր. a. qui a des bras en or.

Ռակեկազմ. a. relié en or, doré sur tranche.

Ռակեկար. a. cousu de fil d'or.

Ռակեկնիք. a. cacheté avec le sceau d'or; s. le sceau d'or.

Ռակեկուռ. a. d'or, plaqué en or.

Ռակեխան. s. mineur. celui qui travaille aux mines d'or.

Ռակեխանդերծ. a. vêtu d'or, dont les vêtements sont d'or.

Ռակեխանութիւն. s. l'action de creuser la terre pour trouver de l'or.

Ռակեխանք. s. mines d'or.

Ռակեխառ. V. **Ռակեխանութիւն**.

Ռակեխար. s. batteur d'or.

Ռակեքիւր. a. aux cheveux d'or, aux cheveux blonds comme de l'or.

Ռակեքուռ. } a. tissu ou
Ռակեքուռագարդ. } filé d'or, brodé en or, galonné d'or, qui a des fils d'or.

Ռակեծեղուց. a. dont le toit est en or ou doré.

Ռակեծոյլ. V. **Ռակեծոյլ**.

Ռակեծուկ. s. ichtyol. dorade.

Ռակեդէն. } a. d'or, en or; —
Ռակեդիմիկ. } դար, âge d'or.

Ռակեմումանց. a. aux rayons d'or, qui a l'éclat de l'or, éclatant d'or.

Ռակեմումակ. a. brodé en or, couvert de dessins ou de brode-

ries d'or, pointillé de taches d'or, soutaché en or.

Ոսկեման. a. filé, tissu d'or.

Ոսկեմանեան. s. livre d'or.

Ոսկեմանեմիկ. s. petit livre d'or.

Ոսկեմոլ. a. qui a la passion de l'or.

Ոսկեմկար. a. peint en or.

Ոսկեպանոյն. V. **Ոսկեպար.**

Ոսկեպառ. a. doré.

Ոսկեպանեան. a. dont la gaine est en or.

Ոսկեպղինձ. s. chrysocale.

Ոսկեպտուղ. a. qui porte des fruits d'or ou de couleur d'or; s. fructidor.

Ոսկեքերձ. s. thermidor.

Ոսկեսաղարթ. a. aux feuilles d'or.

Ոսկեսանձ. a. qui a une bride, un frein d'or, qui a des rênes d'or; s. rêne dorée.

Ոսկեսար. } a. caparaçonné

Ոսկեսարեան. } d'or.

Ոսկեսէր. a. qui aime l'or.

Ոսկիսինձ. s. chrysocolle.

Ոսկիսիրուքիւն. s. amour de l'or, des richesses.

Ոսկեսոսինձ. V. **Ոսկեթինձ.**

Ոսկեվառ. s. oriflamme.

Ոսկեառ. a. en lettre d'or.

Ոսկեռուփ. s. boîte en or.

Ոսկեռուն. a. dont la queue est ornée d'or, de fil d'or.

Ոսկերթիչ. s. orfèvre.

Ոսկերոտի. V. **Ոսկրոտի.**

Ոսկերջական. a. d'orfèvre, d'orfèvrerie.

Ոսկերջապետ. s. chef des orfèvres.

Ոսկերչութիւն. s. orfèvrerie.

Ոսկեփայլ. a. resplendissant d'or, brillant d'or ou de l'éclat de l'or, qui a l'éclat de l'or.

Ոսկեփետուր. a. qui a des plumes d'or.

Ոսկեփոխ. s. alchimiste.

Ոսկեփոխութիւն. s. alchimie.

Ոսկեփող. s. trompette d'or.

Ոսկեփունջ. s. bouquet d'or; a.

— **հասք՝ հունձք,** épis dorés, moissons dorées.

Ոսկեփաղ. a. qui recueille de l'or.

Ոսկեփաղանկ. a. plaqué d'or, orné d'incrustations en or; ciselé en or.

Ոսկեփար. s. minér. chrysolithe.

Ոսկեղ. a. garni d'anneaux d'or; qui a des boucles d'or.

Ոսկի. s. or; 'or, pièce d'or; a. d'or; — **Եղեղ,** lysimaque, numulaire, herbe aux écus; **Ի կշիռ** ou **Ծանրութեամբ** **ոսկւոյ գնել՝ վաճառել,** acheter, vendre au poids de l'or, son pesant d'or.

Ոսկիազէն. s. armure d'or; a. qui porte une arme en or.

Ոսկիածին. a. né de l'or; qui produit de l'or.

Ոսկրական. V. **Ոսկեկազմ.**

Ոսկրակալ. a. qui a de l'or, qui porte de l'or. [d'or.

Ոսկրական. a. qui a un char

Ոսկրակիր. a. qui porte de l'or.

Ոսկրակուռ. V. **Ոսկեկուռ.**

Ոսկրանոյլ. a. en or fondu; tout en or, d'or massif, massif en or.

Ոսկրամայր. a. dont la mère est l'or, né de l'or.

Ոսկրայարկ. V. **Ոսկեյարկ.**

Ոսկրապառ. } a. couvert d'or,

Ոսկրապատակ. } entouré d'or, doré. [d'or.

Ոսկրգոտակ. a. qui a une toison

Ոսկիկմքեայ. } a. bouclier dont

Ոսկիկմքէ. } la bosse est en or.

Ոսկրցնց. a. de pièce d'or; **քան**

—, de vingt pièces d'or.

Ոսկիվառանդ. V. **Ոսկեսար.**

Ոսկող. s. doreur.

Ոսկոր. } s os; — **շերք հանել,**

Ոսկր } désosser; — **կաշի դառնալ,** n'avoir que la peau et les os, devenir très maigre.

Ոսկրաբանութիւն. s. ostiologie.
Ոսկրաբեկ. a. ossifrage, qui casse les os; dont l'os est cassé.
Ոսկրագրութիւն. s. ostéographie.
Ոսկրախօսութիւն. s. ostéologie.
Ոսկրածախ. s. charbon d'os.
Ոսկրահառնութիւն. s. clir. os téotomie.
Ոսկրացալ. vn. s'ossifier.
Ոսկրացած. a. ossifié.
Ոսկրացնել. va. ossifier.
Ոսկրացում. s. ossification.
Ոսկրաբացել. va. disloquer, déboîter, luxer.
Ոսկրեայ. } a. osseux.
Ոսկրեղէն. }
Ոսկրկուլ. s. ornith. ossifrague, orfraie. [carcasse.
Ոսկրոսթ. s. les os, ossements,
Ոսկրու. a. ossu.
Ոսթ. } s. chim. osmium.
Ոսթիւն. }
Ոսնել. vn. s'atrophier, se rabougir.
Ոսնութիւն. s. path. atrophie.
Ոսոյ. s. opposé en justice, adversaire, ennemi, antagoniste; rival. concurrent.
Ոսոյառեւ. V. Հակառակառեւ.
Ոսոյել. } vn être en procès avec,
Ոսոյիլ. } plaider contre, accuser; rivaliser, être en lutte, en concurrence.
Ոսոյութիւն. s. inimitié; rivalité, concurrence.
Ոսայ. s. bot. lentille; méd. lentilles; phys. lentille.
Ոսայնաբւն. s. potage aux lentilles
Ոսայնածել. a. lentiforme, lenticulaire; — ou — ապակի lentille, verre lenticulaire.
Ոսայնեակ. V. Ոսպիկ.
Ոսպնեայ. a. de lentilles.
Ոսպիկ. s. lenticelle.
Ոսս. s. branche, rameau; colline, hauteur, tertre; nœud (d'arbre).

Ուռաբեկ բնել. va. rompre les branches. [noueux.
Ուռախո. a. branchu, rameux;
Ուռայն. s. tissu, toile; — աւարդե, toile d'araignée.
Ուռայնուել. s. tisserand.
Ուռայնանել. va. tisser, fabriquer des étoffes.
Ուռայնանկաւթիւն. s. tisseranderie, tissage; tapisserie.
Ուռան. s. ville libre; capitale.
Ուռանալ. vn. se ramifier.
Ուռանիկ. a. de la famille royale, de cour; s. habitant de la capitale; noble, courtisan.
Ուռանոց. a. ébranché, — զնել, ébrancher, élaguer [ment.
Ուռանոցնութիւն. s. ébranchement.
Ուռիկան. s. agent de police, sergent de ville; — զինուոր, gendarme.
Ուռիկանապետ. } a. de police.
Ուռիկանայիւն. }
Ուռիկանապետ. s. commissaire de police.
Ուռիկանանոց. } s. préfecture
Ուռիկանաւան. } de police.
Ուռիկանոց. s. commissariat.
Ուռիկանութիւն. s. préfecture; inspection; ministère (emploi); — Զեւան նախարար, préfet de police.
Ուսիւն. a. sec, aride.
Ուսիչ. V. Ուսուցիչ.
Ուսիւն. s. saut, bond.
Ուսղ. s. gluau, glu.
Ուսնալուց. V. Յամալուց.
Ուսնուլ. vn. sauter, bondir, faire un saut, un bond, s'élancer, enjamber.
Ուսոսեալ. vn. sautiller, gambader; bondir, folâtrer, cahoter.
Ուսոսակէն. s. bilboquet.
Ուսոսում. s. sautillement, cahotage.
Ուսոսում. V. Ուսում.

Ռստում. s. saut, bond; gambade, cahotage.
Ռստում. a. cahotant; caprisant.
Ռստացանի. va. faire sauter, cahoter.
Ռստացի. a. cahotant.
Ռստի. } V. **Ռստում.**
Ռստի. }
Ռստի. }
Ռստի. } s. huître.
Ռստի. }
Ռստարան. s. parc d'huîtres.
Ռստապանա. s. marchand d'huîtres. [qui.
Ռվ. pron. qui, celui qui, celle
Ռվ. pron. qui? quel? lequel? laquelle? **գիտե՞ս** — է, sais-tu qui il est? — **կու դու,** qui est-tu?
Ռվ. interj. ô! oh! ah! hélas! quoi! — **Աստուած իմ, ô mon Dieu!** — **աղետեցո,** quel malheur! que je suis malheureux! — **սքանչերեաց,** quel miracle! — **միտրուքեանդ,** quelle erreur est la vôtre!
Ռվառիս. s. oasis. [céan.
Ռվկիանապա. a. entouré d'O-
Ռվկիանեան. a. océanique.
Ռվկիանոս. s. Océan.
Ռվառնայ. s. hosanna.
Ռաւանր. a. qui a des pieds, qui marche; rythmique, mesuré; s. vers, poésie, rimes; — **յօրիներ,** faire des vers.
Ռիկ. s. petit pied, peton.
Ռն. s. pied; pied (d'une montagne); pied (mesure des vers); pied (mesure de longueur); **յստից ցլուխ, յոտից մինչեւ ցլուխ,** des pieds à la tête, depuis la tête jusqu'aux pieds, de pied en cap; — —, — **առ.** —, pied à pied, pas à pas; petit à petit; **յոստ՝ առ սոստ,** aux pieds; auprès, chez; **մէկուն սոքն կշնայ,** se jeter, se prosterner ou

tomber aux pieds, aux genoux de qn.; **սոքի վրայ կենալ,** se tenir sur ses pieds; se tenir debout, être sur pied; se soutenir, se maintenir. subsister; **սոք սոքի վրայ դնել,** mettre un pied sur l'autre; **սոքի վրայ ըլլալ,** être sur pied; **մէկուն սոքը սոսնկներ,** couper l'herbe sous les pieds de qn., le supplanter; **սոքը կարել,** empêcher de venir, de fréquenter; **սոքը դնել,** mettre ses pieds; **բարեկ սոքով քալել,** marcher pieds nus, nupieds; **սոքով դարձնել,** donner un coup de pied; **սոքի վրայ նկարել.** peindre qn. en pied; **բոլոր քաղաքն սոք ելալ,** toute la ville est sur pied; **փոքրէ մեծ՝ լայն՝ երկայն՝ աճել. սոք,** petit, grand, large, long, difforme pied.
Ռնարոյժ. s. pédicure.
Ռնադարման. s. pédicure.
Ռնալուայ. s. lavement des pieds, pédiluxe, bain de pieds.
Ռնակայ. s. entraves.
Ռնակապի. va. entraver.
Ռնակառի. vn. s'arrêter, être embarrassé.
Ռնակացութիւն. s. action de rester debout.
Ռնակոյս. a. foulé; — **ընել,** V. **Ռնակոյիս,** [pieds.
Ռնակոյիս. va. fouler aux **Ռնակոյութիւն.** } s. action de **Ռնակոյիս.** } fouler sous les pieds.
Ռնահար. V. **Ռնհար.**
Ռնահարութիւն. V. **Ռնհարութիւն.** [que du pied.
Ռնսհե. s. trace des pas, marche.
Ռնսհայն. s. piétinement, bruit des pieds; — **անքրէ,** bruit de pluie.
Ռնսման. s. souliers, chaussure.

Ունամառ. s. orteil.
Ունայից. a. pédial.
Ունաչափ. s. pied (mesure).
Ունառ. a. glissant.
Ունառել. vn. glisser, faire un faux pas, broncher.
Ունառու. a. glissant.
Ունառութիւն. s. glissade, faux pas; méd. podagre.
Ունառեղիփ. s. lieu pour placer les pieds, place des pieds.
Ունառորի. a. qui frappe avec ses pieds; — **ըլալ,** frapper du pied.
ճնացաւ. } s. mal aux
ճնացաւորիւն. } pieds.
Ունացուալ. s. échasse.
Ունախալ. s. pas; **ամէն մէկ —** իւ, à chaque pas.
Ունքիկ. a. qui a le pied cassé.
Ունլուալ. V. **Ունալուալ.**
Ունխիւ. adv. tout doucement en introduisant les pieds.
Ունխութիւն. s. empiètement.
Ունկալ. s. place du pied; a. qui reste debout. domestique, laquais; **յառնկայս,** debout.
Ունկալալ. V. **Ունալալալ.**
Ունկաց. a. qui se tient debout.
Ունկելիփ. s. l'action de rester debout; marchepied.
Ունկելիւ. s. place pour poser les pieds.
Ունկարել. V. **Աւացել.**
Ունկիօխ. V. **Ունալիօխ.**
Ունկալ. s. pas. [marcher.
Ունխալել. vn. faire un pas,
Ուն. V. **Ուն.**
Ունի աման. V. **Ունաման.**
Ունօփ. adv. à pied; — **երթալ,** aller —.
Որ. pron. qui, quel, quelle, lequel, laquelle; lesquels, lesquelles; **մարդն — կուգայ,** l'homme qui vient; — **եւ եղէ,** qui que ce soit, quoi que ce soit.
Որ. qui ? lequel ? laquelle ?

Որ. conj. que.
Որակ. s. qualité.
Որակական. a. qualificatif; qualificatif; — **ածական,** adjectif qualificatif. [qualifier.
Որակամալ. vn. être qualifié, se
Որակացնել. va. qualifier.
Որակել. va. qualifier.
Որակութիւն. s. qualité.
Որայ. s. botte de blé, gerbe; — **կապել,** gerber, enjaveler.
Որբ. a. orphelin, orpheline; — **մալ է հօրէ՝ է մորէ,** perdre son père, sa mère.
Որբական. } a. pupillaire.
Որբայից. }
Որբանալ. vn. devenir, être orphelin.
Որբանց. s. orphelinat.
Որբաւոր. a. qui aime les orphelins.
Որբուր. V. **Որպէս.**
Որբուայրի. s. veuve.
Որբիկ. s. petit orphelin, petite orpheline. [orphelin.
Որբութիւն s. état, position d'un
Որբուի. sf. orpheline.
Որգոն. V. **Որպէս.**
Որգունակ. adv. comme.
Որդ. s. ver, vermine; **ցարիւս —,** charançon.
Որդան. } s. zool. coche-
Որդան կարմիր. } nille; kermès.
Որդանեմի. s. bot. nopal.
Որդեակ. s. petit enfant, fils ou fille en bas âge; — **իմ,** mon fils, mon enfant.
Որդեաւոր. V. **Որդեաւոր.**
Որդեգիր. s. fils adoptif, fille adoptive.
Որդեգրական. a. adoptif.
Որդեգրել. va. adopter, prendre pour fils; adopter, affilier.
Որդեգրութիւն. s. adoption; affiliation. [fantement.
Որդեծնութիւն. s. procréation, en-

Արդեկեր. a. qui mange ses enfants. [enfant.

Արդեկիրք. a. qui instruit son

Արդեկուս. a. qui tue, qui détruit ses enfants; — *ըլլալ*, tuer, détruire ses enfants; avoir ses enfants tués.

Արդեկարոյ. a. qui a perdu son enfant, ses enfants.

Արդեւեր. a. qui aime son enfant, ses enfants.

Արդեւորութիւն. s. amour de ses enfants. [enfants.

Արդեւոյց. a. qui élève des

Արդեւապան a. infanticide. meurtrier de son propre enfant.

Արդեւապանք. } s. infanti-

Արդեւապանութիւն. } cide, action de tuer ses enfants. [enfant.

Արդեւեմ. a. qui désire avoir un

Արդի. s. fils; enfant, fille; — *Եօթ*, de père en fils; — *Ե խաւարի լուսոյ*, les enfants des ténèbres, de la lumière; — *Աստուծոյ*, fils de Dieu.

Արդիաբար. adv. filialement, en fils, comme un fils.

Արդիական. a. filial, de fils.

Արդիանալ. vn. devenir le fils de, être adopté par.

Արդիանաւաց. a. qui hait son fils, ses enfants.

Արդիացնել. va. prendre pour fils, affilier, adopter.

Արդիութիւն. s. qualité de fils, filiation. [reux.

Արդնալից. a. plein de vers, vé-

Արդնակեր. } a. piqué des vers,

Արդնահար. } vermoulu, véreux; — *ըլլալ*, être piqué des vers, se vermouler.

Արդնային. a. vermineux.

Արդնեւաց. a. grouillant de vers.

Արդնի. vn. se vermouler.

Արդնո. } a. véreux.

Արդնոսած. }

Արդնոսիլ. V. **Արդնիլ.**

Արդնակ. s. aiche, petit ver.

Արեւ. s. gens. hommes; *աւար* —, les nobles, la noblesse.

Արգան/ V. **Արդեա.**

Արգասան. s. rizière.

Արէն. s. celui qui est, Dieu.

Ար. s. zool. veau; — *երանց*, faon.

Ար. s. bot. vigne, panier, corbeille.

Արաղուի. a. qui a la tête d'un veau; s. tête de veau.

Արաղուիք. s. zool. phylloxera.

Արաւաղիկ. s. oïdium.

Արաւնի. V. **Արաղուիք.**

Արաւունի. s. cépage.

Արարած. s. berger de veaux.

Արաւեր. a. qui détruit la vigne.

Արաւայ. s. bois de vigne.

Արեւնի. s. veau, viande de veau.

Արի. mot gr. tenez-vous droit, levez-vous.

Արիկ. V. **Արքուկ.**

Արիի. spl. les vignes.

Արթոքա. s. orthodoxe.

Արթոքաւորութիւն. s. orthodoxie.

Արքուկ. s. petit veau.

Ար. s. ornith. corneille.

Արի. s. bot. riz.

Արի. a. distinct, séparé, différent, autre; adv. séparément, à part.

Արիւթ. s. zool. oryx.

Արծ. s. matière régurgitée.

Արծալ. vn. régurgiter, vomir.

Արծացնել. va. faire vomir.

Արծացոյցի. a. vomitif; s. émétique.

Արծկալ. V. **Արծալ.**

Արկան. s. les choses présentes, le présent.

Արկար. s. anat. œsophage.

Արկարածե. }

Արկարածեութիւն. } V. **Արկարածութիւն.**

Արկարածութիւն.

Արկարամու. a. gourmand, glouton, goulu, goinfre, vorace; —

ըլլալ, être gourmand, être sur sa bouche.

Արկարամոյութիւն s. gourmandise, gloutonnerie, goinfrerie, voracité; — **թրուք**, goulument, avidement.

Արկարեայ } V. **Արկարամոյ**.
Արկարաւս }
Արկարաւութիւն V. **Արկարամոյութիւն**.

Արկարամոյ } V. **Արկարամոյութիւն**.
Արկարամոյութիւն } **ր ա մ ոյ**,
Արկարամոյութիւն.

Արձ. a. mâle.

Արձականոր բնի. va. détruire les mâles.

Արձայ. s. bot. étamine.

Արձառ. s. chapon.

Արձաւակ. V. **աղուէսանոյ**.

Արձաւի. va. castrer, châtrer.

Արձաւմառ. V. **աղուէսանոյ**.

Արձաւար. s. minér. arrhénite.

Արձեւէգ. a. hermaphrodite.

Արմ. s. mur, muraille.

Արմադարան. s. placard.

Արմադիր. s. maçon.

Արմադրական. a. maçonnique.

Արմադրի. V. **Արմի**.

Արմայտոռ. s. alcôve.

Արմած. s. clôture, enceinte; — **ա**, maçonnerie.

Արմածակ. s. trou de mur, ouverture, brèche.

Արմածեայ. s. fente, trou de mur; brèche.

Արմածու. s. maçon.

Արմածութիւն. s. maçonage.

Արմայեց. a. appuyé contre un mur; — **ծառ**, arbre en espalier.

Արմանկար. s. fresque.

Արմառէն. s. maçon.

Արմառեմութիւն. s. maçonage, maçonnerie.

Արմարգի. a. muré, entouré de murailles.

Արմարգից. } s. clôture, en-
Արմարգի. } droit entouré de murs.

Արմարգի. va. clôturer, murer.

Արմարգիւած. a. clôturé, muré.

Արմար. a. qui trouve le mur.

Արմարի. va. trouver le mur.

Արմի. va. murer, entourer de murailles; maçonner.

Արմիկ. s. petit collier.

Արմադիր. V. **Արմածու**.

Արոգայք. s. piège, embûches, filets, lacs; — **լաքի**; V. **Արոգայքի**; — **ի մէջ իջնալ**, tomber dans un piège, dans un guet-apens.

Արոգայքար. a. qui tend des pièges; rusé, trompeur, sédition.

Արոգայքի. va. tendre ou dresser des pièges, des embûches à, attrapper.

Արոն. V. **Արոն**.

Արոնայ. V. **Արոնի**.

Արոնայի. a. ruminant.

Արոն. V. **Արոն**.

Արոնացոյ. V. **Արոն**.

Արոնի. } vn. ruminer, remâcher,
Արոնի. } fig. ruminer, rôler dans son esprit, méditer.

Արոնոյ. a. ruminant.

Արոնում. } s. rumination; médi-
Արոն. } tation.

Արում. s. ivraie, zizanie; fig. — **ցանի**, semer la zizanie parmi...

Արումացոյ. s. semeur de zizanie.

Արոնի. va. chercher, rechercher, fouiller, fureter, scruter; épouiller.

Արոն. a. distinct; séparé; décisif, précis, certain; — **գին**, prix fixe.

Արոնար. } adv. distinctement;
Արոնարի. } séparément.

Արոնալ. a. décidé; distinct.

Արոնի. va. distinguer; diviser, séparer; affecter, allouer; choisir; décider.

Որոշիչ. } a. déterminant,
Որոշող. } distinctif, décisif;
Որոշական. } gram. — յօդ,
 article défini.

Որոշում. V. **Որոշել.**

Որոշողություն. s. décision.

Որոշություն. s. distinction, division, séparation.

Որոշիլ. vn. être décidé, se déterminer.

Որոշում. V. **Որոշություն.** décision; *որոշմունք ընել*, se décider, prendre une décision, un parti.

Որոշել. va. détruire. gâter.

Որոշ. sf. agnelle.

Որոշակ. } sf. petite agnelle, ag-
Որոշիկ. } nelette.

Որովայն. s. anat. ventre, panse; — *ը խնդել*, se remplir la panse; *պտուղ* — *ի*, fruit des entrailles.

Որովայնաբաղանք. s. anat. péritoine. [troncémie.

Որովայնածեսություն. s. gas-

Որովայնածես. s. gastronome.

Որովայնախոս. V. **Որովայնա-**
կոչ. [վայնակոչություն.

Որովայնախոսություն. V. **Որ-**
ովայնածություն. s. dévoie-
 ment, diarrhée.

Որովայնակոչ. s. ventriloque.

Որովայնակոչություն. s. ven-
 triloquie. [toine.

Որովայնամուկ. s. anat. péri-

Որովայնամոլ. s. gastromane.

Որովայնամուկություն. s. gas-
 tromanie.

Որովայնապատ. s. gastrolâtre.

Որովայնապարար. a. gourmand;
 — *ըլլալ*, remplir le ventre.

Որովայնապարարություն. s.
 gourmandise, gloutonnerie.

Որովայնապնդություն. s. consti-
 pation.

Որովայնասուր. a. qui ne pense
 qu'à son ventre, gourmand.

Որովայնացաւածություն. s.
 med. colique.

Որովայնոմ. a. zool. gastéropode.

Որովհետեւ. conj. puisque, at-
 tendu que.

Որո. V. **Որոշում.**

Որոնազոյ. } a. tonnante; — *ծա-*
Որոնացող. } *փահարութիւնք*,

tonnerres d'applaudissements.

Որոնազոռ. a. tonnante.

Որոնայ. vn. tonner, gronder.

Որոնածայն. a. tonnante; s. bruit
 de tonnerre.

Որոնացող. V. **Որոնազոյ.**

Որոնցնոս. a. tonnante.

Որոնող. s. tonnante.

Որոնում. s. tonnerre.

Որոնում. a. tonnante.

Որոռ. s. zool. mouette.

Որոռան. s. berceau.

Որոռել. va. bercer.

Որոռիլ. vn. se bercer.

Որոռոյ. V. **Որոռան.**

Որոռուիլ. V. **Որոռիլ.**

Որոռուիթ. sf. la berceuse.

Որոռում. a. bercée.

Որոռք. V. **Որոռք.**

Որոգք. V. **Որոռան.**

Որչափ. a. combien de, combien
 grand, combien nombreux, aussi
 grand que, aussi considérable
 que, quelque; adv. combien, au-
 tant que, autant, que; — *եւս*,
 combien plus; — *հնար է*, autant
 que possible; — *ալ մեծ ըլլալ*,
 quelque grand qu'il soit; — *մար-*
դիկ, նոյնչափ կարծիք, autant
 d'hommes, autant d'opinions; —
որ կրնամ, autant que je puis;
որչափ ժամանակ, combien de
 temps? *որչափ անգամ*, combien
 de fois?

Որչափական. a. quantitatif.

Որչափություն. s. quantité.

Որպէս. adv. comme, de même
 que, de la manière que, ainsi

- que; lorsque, lors; — *զի*, afin que; parce que, car; — *թէ*, comme si.
- Արշէ՛ա.** — *զի*. interj. combien! que! comme! —, *մեռա՛ւ ալքիմ*, quoil il est mort!
- Արշէտի՛ս.** le comment, le pour-quoi; V. *Յիւարդ*.
- Արշէտ:** a. n'importe lequel, le premier venu.
- Արշիթի՛.** a. quel.
- Արշիսութի՛ւն.** s. qualité, condition, état. [gite.]
- Արշ.** s. tanière, repaire, terrier, *Արշմուռս քլլալ*. vn. entrer dans un repaire.
- Արշմալ.** vn. se terrer, se ta-pir dans une tanière; fig. nicher, se cacher.
- Արշիլ.** V. *Աշիլ*.
- Արշլալից.** V. *Աշլալից*.
- Արս.** s. chasse. vénerie; proie; gibier, venaison; — *ձկանց*, pê che; — *ի երթալ*, aller à la chasse, chasser.
- Արսաբանիլ.** va. tâcher d'ar-racher quelque chose de la bou-che de qn.
- Արսագող.** V. *Գաղսորս*.
- Արսալ.** va. chasser, aller à la chasse; fig. chercher à gagner, à séduire, envelopper dans ses fi-lets, attraper; *ձուկ* —, pêcher, aller à la pêche.
- Արսալից.** V. *Արսուռա*.
- Արսալան.** a. de chasse; s. chas-seur; pêcheur; *Թռչուն* —, oiseau de proie; *շուն* —, chien de chasse, braque.
- Արսալից.** s. compagnon de chasse, de pêche.
- Արսաթի.** s. chasse; instrument de chasse ou de pêche; fig. attrape.
- Արսուռա.** a. giboyeux, qui a-bonde en gibier.
- Արսաւէր.** a. amateur de la chasse, giboyeur.
- Արսաւիւրնիւն.** s. passion de la chasse.
- Արսաւայր.** } s. chasse, lieu de
Արսաւան. } chassé.
- Արսադ.** } s. chasseur.
Արսարդ. }
- Արսարդաւար.** a. qui trompe le chasseur.
- Արսարդաւառ.** s. grand chas-seur, grand veneur.
- Արսարդնիւն.** s. chasse, vénerie.
- Արսան.** } s. berceau (d'enfant).
Արագ. }
- Արբիլ.** va. bercer.
- Արբիլ.** vn. se bercer.
- Արբան.** V. *Արսաթ*.
- Արբանութիւն.** s. quantité.
- Արբից.** } s. méd. dartre.
Արբիւն. }
- Արբիւնա.** a. méd. dartreux.
- Ա.** conj. et.
- Ալգիլ.** } V. *Կամիլ*.
Ալգեմալ. }
- Ալք.** a. huit.
- Ալքանալ.** a. in-octavo.
- Ալքանայն.** s. octave.
- Ալքամասեայ.** } a. qui a huit
Ալքամանի. } parties.
- Ալքամայ.** } a. qui a huit ans.
Ալքաման. }
- Ալքանիւս.** a. géom. octaèdre.
- Ալքանիւն.** a. géom. octogone.
- Ալքանիւնի.** a. géom. qui a huit angles, octogone, octogonal.
- Ալքանիւն.** a. octostyle.
- Ալքանիլ.** } a. huit; s. huitaine;
Ալքանիւլ. } octave.
- Ալքանարդ.** a. huitième; — *ձայն*, octave.
- Ալքանան.** V. *Ալքանան.*
- Ալքանանաւալ.** a. in-dix-huit.
- Ալք.** V. *Ալք*.
- Ալքամայ.** a. de huit heures.
- Ալքիպայ.** a. bot. octogyne.
- Ալքից.** adv. huit fois.
- Ալքանցեայ.** a. de huit aunes.

Ութորձայ. a. bot. octandre.
Ութուսասն. a. dix-huit.
Ութուսասներորդ. a. dix-huitième.
Ութսնամայ. a. octogénaire.
Ութսներորդ. a. quatre-vingtième.
Ութսուն. a. quatre-vingts.
Ութօրեայ. a. de huit jours.
Ութօրէք. s. octave.
Ուժ. V. Ոյժ.
Ուժաբանական. a. dynamique.
Ուժաբանութիւն. s. phys. dynamique.
Ուժաբեկ. V. Ուժաբափ.
Ուժաբեկիլ. va. abattre, épuiser.
Ուժաբեկիլ. vn. s'abattre, s'épuiser.
Ուժաբափ. a. épuisé, abattu, défaillant; — *զաւլ*, s'épuiser, être abattu.
Ուժաբափիլ. V. Ուժաբեկիլ.
Ուժաբարիլ. V. Ուժաբեկիլ.
Ուժաբափութիւն. s. épuisement, abattement.
Ուժահար. a. abattu.
Ուժանակ. s. dynamite.
Ուժանակային. a. dynamitique.
Ուժաչափ. s. dynamomètre.
Ուժասպառ. a. épuisé, abattu.
Ուժասպառութիւն. s. épuisement.
Ուժաւոր. V. Ուժեղ.
Ուժգին. a. fort, violent, intense, véhément, impétueux, vigoureux; adv. fortement, vigoureusement, violemment, avec vigueur, avec véhémence.
Ուժգինս. }
Ուժգնաբար. } V. Ուժգին. adv.
Ուժգնագոյն. }
Ուժգնակի. }
Ուժգնաճալ. vn. se fortifier, se renforcer, devenir fort, intense; l'emporter, prévaloir, dominer.
Ուժգնապէտ. V. Ուժգին. adv.
Ուժգնապիւղ. a. bien ou trop tendu, serré.

Ուժգնասիր. a. courageux.
Ուժգնացնիլ. va. donner de l'intensité, rendre violent, impétueux, renforcer.
Ուժգնութիւն. s. intensité, véhémence, impétuosité, violence, force, vigueur.
Ուժեղ. vn. avoir la force, pouvoir, résister.
Ուժեղ a. fort, vigoureux, robuste.
Ուժեղանալ. } vn. se fortifier,
Ուժեղնալ. } devenir fort.
Ուժեղութիւն. s. force, vigueur.
Ուժով. V. Ուժեղ.
Ուժովնալ. V. Ուժեղանալ.
Ուժովցնիլ. va. fortifier, rendre fort.
Ուժովցնող. a. fortifiant.
Ուլ. s. zool. chevreau, biquet.
Ուլականք. V. Ձկանականք.
Ուլենի. s. chevreau, la peau de chevreau.
Ուլիլ. s. zool. jeune chevreau.
Ուլն. s. anat. col, cou; fausse perle. [colis.
Ուլնագիւլութիւն. s. path. torti-
Ուլնային. a. anat. cervical.
Ուլունք. spl. fausses perles.
Ուլս. s. vœu; vœu, souhait; pacte, traité, alliance; clergé, ordre, congrégation, communauté; pèlerinage; *ժանկունք — ի*, le clergé; *կնքիլ — հաշտութեան*, faire la paix; — *դնել*, faire vœu, faire des vœux; — *ը կատարել՝ աւրել*, accomplir, rompre ou violer son vœu; — *ընել*, faire vœu, vouer; — *ի երթալ*, aller en pèlerinage; *պարզ* —, vœu simple; *անխորհուրդ՝ անխոհմ՝ անուժանելի* —, vœu indiscret, imprudent. indissoluble.
Ուխտագնաց. s. pèlerin.
Ուխտագնացութիւն. s. pèlerinage.
Ուխտադիր. a. qui fait un vœu;

qui conclut un traité, allié; — **ըլալ**, faire vœu; conclure un traité.

Ախաադրժութիւն. V. **Ախաա-
զանցութիւն**.

Ախաադրութիւն. s. action de
faire vœu, de conclure un traité;
vœu, souhait; vœux, profession.

Ախաադրժ. } a. s. violateur
Ախաազանց. } d'un vœu; qui
viole les traités, la foi des trai-
tés, qui déroge aux conventions,
infidèle, perfide.

Ախաազանցութիւն. s. violation
d'un vœu, d'une convention, in-
fraction aux traités, perfidie.

Ախաած. V. **Ախստալ**.

Ախստալալ. a. qui tient à son
vœu, qui observe son vœu, qui
tient à son traité, qui l'observe,
fidèle.

Ախստկան. a. votif.

Ախստկասար. a. qui accom-
plit son vœu.

Ախստկից. s. compagnon de
vœu; allié, confédéré

Ախստանեց. V. **Ախաազանց**.

Ախստանեցութիւն. V. **Ախ-
ազանցութիւն**.

Ախստալահ. V. **Ախստալալ**.

Ախստալահութիւն. s. obser-
vation d'un vœu, d'un traité.

Ախստալալ. } s. pèlerinage (le
Ախստանեց. } lieu).

Ախստալար. a. qui a fait un vœu;
allié; pèlerin; profès; nazaréen;
moine, religieux.

Ախստալորիլ. vn. faire ses vœux,
se consacrer à Dieu; fig. se pri-
ver, s'abstenir.

Ախստալորութիւն. s. vœux,
profession; pèlerinage.

Ախստալ. a. profès, professe.

Ախսել va. vouer. faire un vœu,
faire vœu de; faire ses vœux (en
parlant d'un religieux); conclure

un traité; **տալ** —, promettre
des offrandes.

Ախս. V. **Աղխս**.

Ածանալ. vn. se refroidir, s'é-
loigner. [gner.

Ածանցնել. va. refroidir, éloi-
նալարկել. V. **Ղրկել**.

Աղաձեւ. a. en forme droite,
droit.

Աղեգիծ. s. itinéraire.

Աղեգիրք. s. itinéraire, guide.

Աղեգնաց. s. voyageur.

Աղեգնացութիւն. s. voyage.

Աղեգրութիւն s. description
de voyage, itinéraire.

Աղ եւ ծուծ. s. quintessence.

Աղեկից. s. compagnon de vo-
yage; — **ք**. cortège, suite, train;
— **ըլալ**; V. **Աղեկցիլ**.

Աղեկցիլ. vn. faire route en-
semble, voyager ensemble, ac-
compagner qn.

Աղեկցութիւն. s. voyage fait
de compagnie, avec accompa-
gnement, suite.

Աղեղ. s. anat. cerveau, cer-
velle; moelle.

Աղեղայիւն. a. cérébral.

Աղեղափ. s. odomètre.

Աղեղծ. s. don, présent, hom-
mage; adresse; — **մատուցանել**,
présenter une adresse.

Աղեղծիլ. va. faire présent,
offrir, présenter; adresser; s'at-
tirer, séduire par des présents.

Աղեղոյց. s. guide; itinéraire,
carte itinéraire; — **օտարականի**,
cicérone.

Աղեղար. s. voyageur, passager.

Աղեղորիլ. va. conduire, guider,
indiquer le chemin.

Աղեղորիլ. vn. voyager, faire
voyage, des voyages, être en
route, en voyage. [néraire.

Աղեղորութիւն. s. voyage; iti-
նորութիւն. sf. voyageuse.

Ռւղեօ. V. **Ոսո.**

Ռւղի. s. route, chemin, voie; trajet; — *կնալ*, se mettre en route, en chemin, s'acheminer, partir; — *դնել*, mettre en route, faire partir.

Ռւղիւղ. a. droit, vertical, dressé, direct; droit, juste, équitable; correct; adv. tout droit, droitement, directement; droitement, justement, bien; s. V. **Ռւղեղ**; — *նպատակին երթալ*, aller droit au but; — *դատեցիք*, vous avez bien jugé; — *խօսել*, parler distinctement, correctement; — *միտք սիրտ կողմ*, esprit, cœur, côté droit; — *գծի*, ligne droite.

Ռւղիւ. V. **Ռւղիս.**

Ռւղիսաջուր. a. abondant en eau, impétueux; — *ջ*, s. l'eau d'un torrent, torrent d'eau.

Ռւղիսացան. s. qui disperse, produit un torrent.

Ռւղիսնահոռ. a. qui tombe comme des torrents, impétueux.

Ռւղիս. s. torrent, avalaison, ravine; — *փափկութեան*, fleuve de délices; — *արեան*, ruisseau de sang; — *հասնաց հեղեղաց*, torrents.

Ռւղիսօրէն. adv. par torrents, comme un torrent, à torrents, à flots, comme un fleuve, comme un ruisseau.

Ռւղիեան. a. long d'un palme.

Ռւղղաբան. etc. V. **Ռւղղախօս.**

Ռւղղաբար. adv. directement.

Ռւղղաքիւծ. a. qui a la taille droite, droit, dressé, élané.

Ռւղղագիծ. a. rectiligne.

Ռւղղագիր. a. écrit correctement, correct.

Ռւղղագնաց. a. qui marche droit; plein de droiture.

Ռւղղագործ. a. qui opère avec droiture, droit, juste.

Ռւղղագործել. va. rectifier.

Ռւղղագործութիւն. s. rectification. [phique.

Ռւղղագրական. a. orthogra-

Ռւղղագրիւ. va. corriger, rectifier; orthographier; écrire correctement.

Ռւղղագրութիւն. s. orthographe; correction, rectification.

Ռւղղադատ. a. qui a le jugement droit, qui juge avec équité.

Ռւղղադատւոյն. a. orthodoxe.

Ռւղղալից. a. moelleux.

Ռւղղախօս. V. **Ռւղղախօս.**

Ռւղղախօսութիւն. V. **Ռւղղախօսութիւն.** [rectement.

Ռւղղախօս. a. qui parle correctement, bien.

Ռւղղախօսել. vn. parler correctement, bien.

Ռւղղախօսութիւն. s. orthologie.

Ռւղղաւորել. va. sucer la mœlle, épuiser.

Ռւղղակ. s. anat. cercelet.

Ռւղղական. a. droit; s. gram. nominatif.

Ռւղղակի. a. droit; adv. tout droit, droitement, directement.

Ռւղղակեւոր. a. coupé droit.

Ռւղղահայեաց. a. géom. perpendiculaire; — *գծի*, perpendiculaire.

Ռւղղահայեացաբար. adv. perpendiculairement.

Ռւղղահայեցութիւն. s. perpendicularité.

Ռւղղահաւատ. a. orthodoxe.

Ռւղղահաւատութիւն. s. orthodoxie. [ticalité.

Ռւղղաձգութիւն. s. aplomb, ver-

Ռւղղաձիգ. a. qui va en ligne droite, droit, vertical, d'aplomb, à plomb.

Ռւղղամանկական. a. path. orthopédique; — *բժիշկ*, orthopédiste.

Ռւղղամանկութիւն. s. ortho-

Աւղաւմիս. a. qui a l'esprit droit, judicieux, probe.

Աւղաւմտութիւն. s. rectitude ou droiture d'esprit, probité, droiture, honnêteté.

Աւղայիւն. a. cérébral.

Աւղանկիւն. s. a. géom. rectangle.

Աւղանկիւնածիւղ. } a. d'é-
Աւղանկիւնաշաւ. } querre;
— ou — *էքրէ*, équerre.

Աւղանկիւնայիւն. a. géom. orthogonal.

Աւղանկիւնի. a. géom. rectangle, rectangulaire, orthogonal.

Աւղաւաւիւղ. a. qui va en ligne droite, qui marche droit.

Աւղաւանդութիւն. s. méd. orthopnée.

Աւղաւանդ. a. qui souffle en ligne droite.

Աւղաշաւ. s. équerre.

Աւղապէս. V. **Աւղիւղ.** adv.

Աւղաւոր. a. qui a le cœur droit.

Աւղաւան. s. maison de correction.

Աւղաւորել. V. **Աւղել.**

Աւղափառ. } a. or-
Աւղափառահաւաս. } thodoxe, catholique.

Աւղափառութիւն. s. orthodoxie, catholicité, catholicisme.

Աւղեակ. s. gouvernail, timon; régulateur.

Աւղել. va. dresser, redresser, rendre droit; adresser; diriger, conduire, gouverner, régler; corriger, rectifier, amender; ramener dans la bonne voie, corriger; réformer, rétablir; élever, ériger, dresser; *սխալներն* —, réparer ses fautes; *խօսք՝ խնդիր* —, adresser la parole, la question; *ընթացքն* —, régler la conduite, les actions.

Աւղելի. a. corrigible.

Աւղղընքացութիւն. s. mar. orthodromie.

Աւղիւղ. } s. correcteur; réfor-
Աւղղղ. } mateur; recteur, di-
recteur; conducteur; cocher; ti-
monier; timon, gouvernail, ré-
gulateur.

Աւղղորդ. a. droit, direct, perpendiculaire; adv. directement, tout droit, perpendiculairement, à plomb, à pic.

Աւղղորդածիւ. a. perpendiculaire; s. perpendicule.

Աւղղորդաշաւ. s. perpendicule, fil à plomb. [aplomb.

Աւղղորդութիւն. s. verticalité,

Աւղղութիւն. s. direction en ligne droite; fig. droiture, rectitude, justesse, probité; correction; rectification, amendement; direction, tendance; réforme, reformation; morale; — *թիւնը բերել*, ramener dans la bonne voie, corriger; — *թիւնը գալ*, se corriger, revenir de ses égarements, revenir à soi, se convertir; — *վարք*, conduite des mœurs, la morale; — *բարք*, correction des mœurs.

Աւղղում. s. correction.

Աւղում. s. la moëlle.

Աւղուկ. s. palme (mesure).

Աւղ. s. zool. chameau; *մասաւիկ* —, chamelle; *ասաւիկ* —, dromadaire.

Աւղաբեւ. s. une charge de chameau.

Աւղաւապ. s. chamelier.

Աւղափուօ. s. bot. cardère.

Աւղափաղ. s. chimère.

Աւղեմի. s. peau de chameau.

Աւղի. V. **Աւղիւղ.**

Աւղիւղում. V. **Աւղիւղել.**

Աւղ. s. action de boire; trait, gorgée; *ի մի* —, d'un trait, d'un seul coup.

Աւագէտ. a. inutile, futile; adv. inutilement.

Աւագէտ. adv. inutilement.

Անակ. a. contenant.

Անակաբար. adv. habituellement, par routine. [tinier.

Անակական. a. habituel, routinier.

Անականալ. vn. s'habituer, s'accoutumer.

Անակացնել. va. habituer, accoutumer.

Անակութիւն. s. habitude, routine; — *թրամբ*, par routine.

Անայն. a. vide; vain, inutile.

Անայնաբան. V. *Հնդուհայնաբան*.

Անայնաբանութիւն. V. *Հնդուհայնաբանութիւն*.

Անայնախոհ. a. qui pense à des choses futiles. [քան.

Անայնախօս. V. *Հնդուհայնաբան*.

Անայնաւաւա. a. qui a une religion fausse, infidèle, mécréant.

Անայնաձայնութիւն. s. mot ou discours vide de sens.

Անայնաձեռն. a. qui a les mains vides; adv. avec les mains vides, à vide.

Անայնամիտ. a. qui a l'esprit futile, vain, frivole.

Անայնամոլ. a. vain.

Անայնամոլութիւն. s. vanité.

Անայնամտութիւն. s. esprit vide de sens, vanité, frivolité.

Անայնամալ. vn. se vider; s'évanouir, devenir vain, inutile; se dégarnir, se dépouiller, se priver. [teux.

Անայնապարծ. a. vain, vaniteux.

Անայնապան. V. *Ջրապան*.

Անայնատէր. a. vain, qui aime les vanités.

Անայնատիրութիւն. s. vanité.

Անայնավասակ. V. *Ջրավասակ*.

Անայնացնել. va. rendre inu-

tile, détruire; *հնդդիւն* —, s'annéantir, s'abaisser, s'humilier.

Անայնացուցիչ. a. qui rend vain, qui détruit.

Անայնութիւն. s. vanité; inutilité, futilité; — *թեան պաշտամունք*, superstition.

Անգ. s. brin, fétu.

Անգ. s. légume; graine.

Անգակեր. V. *Հնգակեր*.

Անգիակ. s. pincettes.

Անգի. a. qui tient; — ou — *ք*; s. pincettes, pincettes.

Անհնալ. vn. avoir, tenir, occuper, posséder, jouir de; tenir, contenir, retenir, arrêter, saisir, prendre, s'emparer; contenir, renfermer, enfermer; porter, supporter, soutenir; pouvoir, savoir. [riche.

Անհար. a. qui a de la fortune, riche.

Անհարութիւն. s. richesse, fortune.

Անհցող. s. possesseur; *հարուստ թիւն* —, riche.

Անկ. s. anse.

Անկի. s. once.

Անկն. s. anat. oreille; — *դեմք*, prêter l'oreille, écouter; — *դեմք*, attention.

Անկնալուր. V. *Անկնալուր*.

Անկնախօս. a. qui a fermé ses oreilles.

Անկնական. a. auriculaire.

Անկնամուր. V. *Անկնամուր*.

Անկնայտու. s. méd. oreillon.

Անկնացալ. s. méd. otalgie, mal d'oreille.

Անկնդր. s. auditeur; a. docile, obéissant; — *ալ*, prêter l'oreille, écouter; obéir, être docile à; exaucer; — *ք*, auditoire, audience. [écouter.

Անկնդրատէր. a. qui aime à écouter.

Անկնդրել. V. *Անկնդրել*.

Անկնդրի. V. *Անկնդրի*.

Անկնդրի. V. *Անկնդրի*.

Ռևկնդրութիւն. s. l'action d'écouter; audience; obéissance.
Ռևկնդրուիի sf. auditrice.
Ռևոդութիւն. s. possession,
Ռւն. V. **Ռւնգ.**
Ռւնյառ. a. qui a le nez coupé.
Ռւնգ. s. anat. narine; moustache.
Ռւգ. s. la partie intérieure, fond, les fondements.
Ռւօ. s. mémoire, souvenir; attention; intelligence, esprit, sens; tard; — **դռնի,** faire attention, fixer l'attention, être attentif, attacher son esprit, avoir en vue, ne pas perdre de vue, s'appliquer à; faire attention, prendre garde, être sur ses gardes; tendre, chercher à, tâcher, s'efforcer de;
յ — անի, rappeler, faire ressouvenir, rappeler la mémoire d'une chose; — **ի — ուղ;** adv. avec attention, attentivement, à tête reposée; — **եւ ուրու,** les sens, **դու եւ դուրու միգի՛ գրաւել,** enchanter, charmer, entraîner, séduire; — **ի կուրծ;** adv. avec attention, attentivement; — **միւլ,** rester tard, être en retard; **շամ — է,** c'est trop tard.
Ռւօքար. s. cataleptique.
Ռւօքարանկան. a. cataleptique.
Ռւօքարանքիւն. s. path. catalepsie.
Ռւօքրի. va. rappeler, faire ressouvenir; faire revenir d'un évanouissement.
Ռւօքրի. vn. revenir, recouvrer sa connaissance, reprendre ses sens, l'usage de ses sens.
Ռւօզնաց. a. évanoui; — **լլալ,** perdre connaissance.
Ռւօզու. a. qui attire l'attention, remarquable.
Ռւօդիր. V. **Մօդիր.**
Ռւօդրի. V. **Մօդիր** ըլլալ.

Ռւօդրութիւն. V. **Մօդրութիւն.**
Ռւօքաի. a. V. **Մօքաի;** qui a perdu connaissance; — **լլալ,** perdre la tête; perdre connaissance. [sychie.
Ռւօքաիութիւն. s. path. ap-
Ռւօկալ.
Ռւօկալու. } V. **Մօդիր.**
Ռւօռու.
Ռւօկորոյ. V. **Ռւօզնաց.**
Ռւօմոռաց. s. oublieux.
Ռւօնալ. V. **Յադադիլ.**
Ռւօզնի. V. **Յադադիլ.**
Ռւօզոյ. s. retardataire.
Ռւօն. a. qui a bonne mémoire; intelligent; — **ի Արաքէն,** Artaxerce Mnémon.
Ռւօնութիւն. s. bonne mémoire; intelligence.
Ռւօի. a. intelligent, spirituel, sensé, judicieux, sagace.
Ռւօմութիւն. s. intelligence, présence ou pénétration d'esprit, esprit, sagacité.
Ռւօկի. adv. un peu tard.
Ռւօկ. s. bot. laser, laserpîte.
Ռւ. s. sarment; branche; saule; tumeur, enflure; — **վարադի,** pampre.
Ռւա. interj. hurra!
Ռւնալ. V. **Ռւնուլ.**
Ռւնի. s. bot. saule; **վարադի** —, saule pleureur; — **բ,** saussaie.
Ռւն. } a. gonflé; — **բ;** s. tu-
Ռւն. } meur, enflure.
Ռւնցնի. V. **Ռւնցնի.**
Ռւօի. va. rendre fertile; V.
Գուօի.
Ռւի. V. **Ռւնի.**
Ռւի. V. **Ռւնուլ.** [piège.
Ռւկան. s. filet, rets; fig. filet,
Ռւկանար. s. a. qui pêche au
Ռւկանար. s. filet; pêcheur.

ռկանելի. va. pêcher au filet;
g. prendre comme dans un filet,
faire tomber dans ses filets.

ռանգաւոր. a. bien poussé,
en pleine végétation, verdoyé,
leuri; plein, comble.

ռանգաւ. vn. être en pleine
végétation, pousser, monter, ve-
nir, croître, verdoyer, fleurir;
fig. être florissant, dans sa fleur,
dans un état florissant; être plein,
rempli, comblé de, au comble de.

ռուս. s. marteau.

ռանգաւոր. a. adv. à coups
de marteau; — *բռնիւն*, coup
de marteau; — *զը հնչէին սալք*,
le marteau résonnait sur l'en-
clume.

ռանակ. s. martelet.

ռանաւոր. s. marteleur.

ռանուլ. vn. s'enfler, se gon-
fler, bouffir; fig. s'enfler, être
bouffi d'orgueil.

ռռոյց. a. enflé, gonflé, bouffi;
— *ք*; s. V. **ռռեց**.

ռռուց. a. bombé.

ռռուցանել. va. enfler, gonfler,
bouffir, boursoufler; tuméfier.

ռռուցիկ. a. qui enfle, qui
gonfle, bouffant; enflé, gonflé;
convexe; fig. bouffi, boursouflé;
աշ, style bouffi, boursouflé;
հողմ —, bouffée de vent, vent
impétueux, ouragan; — *հերք*,
cheveux bouffants.

ռռուցում. s. enflure, gonfle-
ment, bouffissure; fig. enflure,
orgueil.

ռու. s. épaule; — *ը զարնել*,
mettre sur ses épaules, *լայն — եր*
սիննալ, avoir une bonne car-
re.

Ռաւոր. } s. épaulette.
Ռաւկալ. }

Ռաւաբարձ. a. élevé sur les
épaules.

Ռաւածիկ. a. décolleté.

Ռաւանիլ. vn. apprendre, étudier,
s'instruire, s'exercer à; — *ի քե-*
րան, apprendre par cœur; —
դասը, apprendre, étudier sa
leçon.

Ռաւանդ. s. étudiant.

Ռաւանդակահ. a. d'étudiant.

Ռաւանդաւորիկ. s. les étudiants.

Ռաւանդուիկ. sf. étudiante.

Ռաւանց. s. épaulette.

Ռաւալ. a. instruit. [ère.

Ռաւորդաւոր. adv. en bandouli-

Ռաւիկ. s. petite épaule.

Ռաւիւ. s. avalanche.

Ռաւիլ. V. **Ռաւանիլ**.

Ռաւոց. V. **Ռաւանց**.

Ռաւոյ. s. étudiant, mathématicien.

Ռաւոյակահ. a. mathématique.

Ռաւոյաւորիկ. s. V. **Ռաւում**,
mathématiques.

Ռաւոյի. V. **Ռաւոյի**.

Ռաւում. s. étude, enseignement,
instruction; science, connaissance.

Ռաւումաւոր. a. instruit.

Ռաւումաւորք. s. journal, re-
vue, feuille scientifique.

Ռաւումակահ. a. scientifique;
mathématique; s. mathématicien;
savant. [d'études.

Ռաւումակից. a. compagnon

Ռաւումաւոր. s. directeur des
études.

Ռաւումաւոր. a. qui aime l'é-
tude, qui aime à s'instruire, stu-
dieux, diligent. [thique.

Ռաւումաւորակահ. a. philoma-

Ռաւումաւորիկ. vn. étudier.

Ռաւումաւորոյ. s. celui qui
étudie.

Ռաւումաւորաւորիկ. s. amour
ou goût de l'étude, désir d'ap-
prendre, amour pour l'étude,
pour les lumières, amour des
sciences, philomathie, étude.

Ռաւումաւորահ. s. salle d'étude.

Ռաւումաւորոյ. s. lieu d'étude.

Ուսումնասեաց. a. qui déteste l'étude. [տր.

Ուսումնասեց. V. **Ուսումնա-**
Ուսումնասեցութիւն. s. haine pour l'étude.

Ուսումնարան. s. institution; V. **Ուսումնարան.**

Ուսումնարան. s. qui a terminé ses études.

Ուսուցանել. va. enseigner, apprendre, professer, instruire.

Ուսուցանող. V. **Ուսուցիչ.**

Ուսուցանողութիւն. s. professorat.

Ուսուցիչ. } s. maître, précep-
Ուսուցող. } teur, instituteur; professeur.

Ուսուցում. } s. enseigne-
Ուսուցութիւն. } ment.

Ուսուցական. a. professoral.

Ուսուցչապետ. s. professeur.

Ուսուցչապետութիւն. s. professorat.

Ուսուցչութիւն. s. métier d'instituteur, préceptorat.

Ուսուցչուհի. sf. institutrice, maîtresse. [par où?

Ուր. adv. d'où? de quel endroit?

Ուրեմ. adv. de quelque part, de quelque endroit; — —, de part et d'autre, de plusieurs ou de divers endroits; **ամենայն** —, de tous côtés, de toutes parts; **այլ** —, d'un autre côté, d'une autre part; **բազում** ou **յոյով** —, de beaucoup d'endroits, de plusieurs endroits; **ոչ** —, de nulle part, d'aucun côté ou d'aucune part.

Ուրի. adv. de quoi, dont; conj. d'où, par où, c'est pourquoi, ainsi, donc, conséquemment, par conséquent.

Ուրի, d'où? de quel endroit? par où? — **եւ**, d'où es-tu? — **կուգամ**, d'où viens-tu? — **կը**

հանչեսս **դիս**, d'où me connais-tu?

Ուսար. s. fils, garçon.

Ուսարիկ. s. petit garçon, garçonnet.

Ուտել. va. manger; fig. manger, dépenser, consommer; manger, ronger, corroder; — **ու բան մը** **ուտի՞ք**, avez-vous quelque chose à manger? **բոլոր ունեցածն** —, manger sa fortune, son bien; **անյազարար** —, manger avidement, dévorer; **տաքի վրայ** —, manger debout, sur le pouce; **բառերն** —, manger ses mots.

Ուտելի. a. mangeable, comestible; s. mangeur; — **ք**, comestibles, nourriture.

Ուտել խմել. s. boire et manger.

Ուտես. s. manger, vivres, comestibles, nourriture, aliments.

Ուտեսային. a. alimentaire.

Ուտեսականա. s. marchand de comestible.

Ուտեսականութիւն. s. commerce de comestibles.

Ուտի. s. ver, teigne, gerce, rouille; cancer; — **ցորենայ**, charançon; — **պանրայ**, mite.

Ուտիչ. s. celui qui mange, mangeur.

Ուտիք. s. gras, jours gras; — **ուտել**, faire gras; **վաղն** — **է**, — **պիտի ընենք**, demain est gras, nous ferons gras.

Ուտող. V. **Ուտիչ.**

Ուտուիլ. vn. être mangé.

Ուր. adv. où, l'endroit où, là où; au point où; tandis que; lorsque; — **ուրեմ**, à peine, enfin; — **ուրեք** où, en quelque endroit, quelque part que, partout où; **ուր եւ իցէ**, en quelque lieu que ce soit; **ուր եւ իցեն**, quelque part qu'ils soient.

Ուր. adv. où? dans quel endroit? — **եւ**, où suis je? — **է** **տի**, où est-il?

Ուրազ. s. erminette.

Ուրախ. a. joyeux, enjoué, charmé, bien aise; — **ընել.** V. **Ուրախացնիլ;** — **ըլլալ,** se réjouir, s'égayer, éprouver de la joie, être charmé, bien aise; faire bonne chère; — **լիք,** réjouissez-vous; je vous salue.

Ուրախաբեր. a. qui porte la joie, réjouissant.

Ուրախալի. } a. plein de joie,
Ուրախալիք. } joyeux, réjouis-
Ուրախալից. } sant.

Ուրախակից. s. compagnon de joie; — **ըլլալ,** prendre part à la joie de qn., se réjouir ensemble, partager la joie de qn.; féliciter, faire des compliments; faire festin ensemble, se régaler ensemble.

Ուրախակցիլ. vn. partager la joie de qn.; féliciter, faire des compliments.

Ուրախակցութիւն. V. **Խորհրդակցութիւն.**

Ուրախամիտ. V. **Խնդամիտ.**

Ուրախանալ. vn. se réjouir, éprouver de la joie, avoir ou ressentir de la joie; être bien aise, charmé, enchanté ou heureux de.

Ուրախառիթ. a. qui cause la joie; réjouissant.

Ուրախարար. a. qui inspire la joie, réjouissant, joyeux.

Ուրախացնիլ. va. réjouir, causer de la joie, égayer, faire plaisir. [բար.

Ուրախացնից. V. **Ուրախա-**
ւրախութիւն. V. **Ուրախարար.**

Ուրախութիւն. s. joie. réjouissance, allégresse; réjouissances, festin, bonne chère; — **թիւով,** avec joie, avec plaisir.

Ուրացալ. va. nier, renier; renier, désavouer, méconnaître;

— **հաւատքը,** abjurer la foi, apostasier; — **անձը,** faire abnégation de soi-même, renier à soi-même.

Ուրանալի. a. niable.

Ուրաճօր. V. **Ուր.**

Ուրաս. V. **Ուրացալից;** — **ըլլալ կալ.** V. **Ուրանալ.**

Ուրար. s. étoile.

Ուրացական. a. négatif.

Ուրացիւ. } a. renégat, apostat,
Ուրացող. } a. renégat, apostat.

Ուրացութիւն. } s. reniement;
Ուրացում. } négation, dénégation; désaveu; apostasie. ab-

juration; — **անձին,** abnégation.

Ուրացնիլ. va. faire nier ou renier, faire abjurer.

Ուրբաթ. s. vendredi; **ուրաթ —,** vendredi saint.

Ուրդ. s. conduit d'eau, rigole, canal; draine.

Ուրդիլ. va. drainer.

Ուրդոց. s. drainage.

Ուրդում. s. drainage.

Ուրիմ. conj. donc, par conséquent; adv. en quelque endroit, en quelque lieu; a. un, une.

Ուրիմ. adv. quelque part, en quelque endroit; a. un, une; **ամենայն —,** partout; — —, en quelque endroit; quelque-fois; **ոչ —,** nulle part, en aucun endroit, en aucun lieu.

Ուրի. a. autre.

Ուրկանալ. V. **Բռնօրիլ.**

Ուրկանոց. s. laderie.

Ուրկո. a. s. ladre.

Ուրկոսութիւն. } s. laderie.
Ուրկութիւն. }

Ուրոյն. a. séparé, différent, distinct; particulier, propre, spécial, individuel; adv. à part, séparément, isolément, en particulier, individuellement; prép. hormis, à l'exception de, excepté, sans.

Ռերոյնանայ. V. **Մեկուսանայ.**
Ռերու. s. zool. phasme; V. **Ռերուկանի.**
Ռերուագիծ. s. esquisse.
Ռերուագիր. a. dessiné; dessinateur; dessin, esquisse.
Ռերուագծել. va. esquisser.
Ռերուագրել. va. dessiner; esquisser.
Ռերուագրող. s. dessinateur; esquisseur.
Ռերուագրութիւն. } s. dessin;
Ռերուագրութ. } esquisse.
Ռերուադիւանայ. s. fantasmagorie.
Ռերուադիւանայ. a. fantasmagorique.
Ռերուադիւանութիւն. s. fantasmagorie.
Ռերուալան. } a. fantastique; s.
Ռերուային. } spectre, fantôme;
 simulacre, idole; ébauche, esquisse; — **ա**, mânes, ombres, apparitions.
Ռերուանկար. V. **Ռերուագիծ.**
Ռերուապատ. a. idolâtre.
Ռերուկ. V. **Ռերու.**

Ռերու. V. **Ռու.**
Ռերու. s. ornith. milan.
Ռերու. s. beau-fils, belle fille.
Ռեր. s. bot. thym.
Ռի. s. fosse, fossé, trou.
Ռիի. s. bot. obier.
Ռիիատ. s. minér. ophite.
Ռիւան. s. offrande.
Ռի. s. quelqu'un, personne; adj. quelque, un, certain; **այր** —, un homme; **կին** —, une femme; **ամենայն** —, **իւրաքանչիւր** —, chacun, chaque personne; **մի** —, **սի** —, pas un seul, pas un, personne; **ե՛ր** —, **ե՛ղ** —, qui?
Ռիիկ. s. petite personne; **լուսնէն** **սի** **մի** —, il n'avait la plus petite personne.
Ռիւղ. V. **Սկիւն.**
Ռիւալան. a. chim. oxalique.
Ռիւի. s. chim. oxyde.
Ռիւիանայ. vn. s'oxyder.
Ռիւիանցել. va. oxyder.
Ռիւիանցութ. s. oxydation.
Ռիւիել. V. **Ռիւիանցել.**
Ռիւան. s. offrande.

tcha = TCH.) s. vingt-cinquième lettre de l'alphabet et dix-septième des consonnes; septième, sept-centième.

adv. ne, pas; *աչ չէ*, ce n'est pas lui; *չեմ ըսք*, je ne dis pas; *չգիտի*, ignorer, ne pas voir.

զգալ s. mauvaise ou méchante *զգալանութիւն* } s. naissance *զգալութիւն* } sance obscure.

խորժակեմ } a. désagréable, *խորժելի* } déplaisant. *կեր* s. guillemet.

հազիւն a. qui n'est pas énorme. *ման* s. bot. cumin.

միչ s. bot. raisin sec.

մշարակ s. compote.

մշեայ s. plum-pudding.

հեղէն a. de raisin sec.

թ s. bot. thé.

թման s. théière.

թանկ s. boîte à thé.

թ s. savate.

իծեաւոր a. qui n'est pas sonnel.

իչ s. moult de raisin.

իչազիւն s. piquette.

իշան a. bavard, babillard.

իշանաբանել vn. bavarder, siller. [indocile.

իտակեմ a. qui n'obéit pas,

իտալութիւն s. désobéissance, indocilité.

իցաւոր a. qui n'est pas sager, éternel.

Զաւակելի V. *Կործանելի*.

Զաչ s. agric. cépage.

Զաջողութիւն s. insuccès.

Զասուած s. faux dieu, dieu-idole. [vinité.

Զասուածուի sf. déesse, di-

Զար a. mauvais, méchant; méchant, malin, malicieux; s. mauvais génie, démon; — *խորհուրդ*, mauvais conseil; *փոքրագոյն — չընտրել*, choisir le moins mal.

Զարաթիս a. malheureux, infortuné.

Զարաթախաբար adv. malheureusement.

Զարաթան.

Զարաթանել } V. *Զարա-*

Զարաթանութիւն } խոս, *Զա-*

Զարաթանութիւն } *թախուել*.

Զարաթաս } V. *Զարաթա-*

Զարաթասութիւն } *Զարաթաս*.

Զարաթասութիւն s. mauvais sort, mauvaise fortune, malheur, infortune.

Զարաթար V. *Զարաթարոյ*.

Զարաթարի vn. devenir méchant, prendre un air méchant.

Զարաթարոյ a. qui a un caractère méchant, d'une nature maligne, malin, malicieux, malveillant; immoral; — *ըլլալ*, n'avoir point de mœurs.

Զարաթարոյութիւն V. *Զարաթարութիւն*.

Զարաթարոյ } s. méchan-

Զարաթարութիւն } ceté, malice, malveillance; immoralité.

Չարաբեր. a. qui porte du mal, qui porte malheur, malheureux, funeste.

Չարաբերացի. a. mal embouché.

Չարազազան. s. mauvaise bête.

Չարազան. a. bien battu, roué de coups.

Չարազանի. va. bien battre, accabler, rouer ou échine de coups.

Չարազոյժ. a. qui annonce une mauvaise nouvelle, funeste.

Չարազոյց. a. plus mauvais, pire, pis; plus méchant; d'une vilaine couleur, d'un mauvais teint; *եւ որ — ն էր*, et ce qui était le plus déplorable, le plus fâcheux.

Չարազործ. a. s. malfaiteur, malfaisant, méchant; scélérat

Չարազործութիւն. s. malfaisance, mauvaise action, méchanceté, trait de méchanceté.

Չարազուհի. a. qui annonce du mal, de mauvais augure, funeste, sinistre.

Չարազրգիւ. a. qui excite au mal, malicieux, méchant.

Չարազել. s. mauvais génie; a. de mauvais génie. [visage, laid.

Չարադէմ. a. qui a un mauvais

Չարադէպ. a. fâcheux.

Չարադիւք. a. maléfique.

Չարաքոյց. a. d'un mauvais poison, fort venimeux, virulent; empoisonné, envenimé, funeste, très dangereux.

Չարածաճի. a. qui a des dents, des griffes très aiguës.

Չարածոյզ. s. conciliabule.

Չարալեզու. s. mauvaise langue, médisant.

Չարալուր. a. qui prête l'oreille à de mauvaises nouvelles; à des méchancetés; — *ա*; s. mauvaise nouvelle.

Չարալուկ. a. fort tourmenté, maltraité; — *լուկ*, être fort tourmenté, maltraité; — *աւիշի*, tourmenter ou maltraiter beaucoup, torturer.

Չարալսմամ. a. porté au mal.

Չարալսնաց. a. qui se réjouit du mal, malveillant.

Չարալսն.

Չարալսնորհուրդ. { a. qui mé-

Չարալսնի. { dite le mal, mal pensant, qui a une mauvaise pensée, de mauvais desseins, mal intentionné, malveillant.

Չարալսնորհրդութիւն. s. mauvais dessein, méchanceté.

Չարալսնց. a. qui a une mauvaise blessure, grièvement blessé.

Չարալսուկան. a. nuisible; pernicieux.

Չարալսուկաւ. a. très mauvais, cruel; — *ցանկալիւնք*, les mauvaises passions.

Չարալսուկար. a. cruel; inhumain; adv. cruellement.

Չարալսուք. V. **Չարալսնորհուրդ.**

Չարալսուք. a. qui dit du mal, médisant, détracteur, cancanier; — *լեզու*, langue médisante, langue d'aspic; — *լուկ*. V. **Չարալսուկ.**

Չարալսուկի. vn. dire du mal ou médire de qn., détracter, accuser; cancaner, faire des cancaus, des commérages.

Չարալսունքութիւն. s. médisance, détraction, coup de langue; cancan, commérage.

Չարածառայ. s. mauvais ou méchant serviteur.

Չարածիւր. s. méchant vieillard.

Չարալմամ. a. malévole, malveillant, malintentionné, méchant.

Չարալմամութիւն. s. mauvaise volonté, malveillance, méchanceté.

ալիեաց կեանք. s. vie tra-
misérablement, misérable vie.

ալիկ. a. qui présente les
actères d'un ulcère malin; s.
d. chance.

ալիկ. } a. qui a des yeux
ալիկեայ. } méchants, qui
arde de mauvais œil, mal-
lant, envieux.

ալիկել. vn. va. regarder de
mauvais œil, porter envie.

ալիկեի. V. **Զարակամ**.

ալիկութիւն. s. mauvais re-
d, malveillance, jalousie, envie;
ard indécent, lascif.

ալիկութիւն. s. souffrance;
mauvais traitement.

ալիկաւ. a. qui chasse le
, les maux. [diffamé.

ալիկաւաւ. a. mal famé,
ալիկաւել. va. diffamer,
ignorer, noircir.

ալիկացի ըլլալ՝ **գոհելի**.
rendre le mal pour le bien.

ալիկ. a. d'une mauvaise
ine, mauvais, méchant; mau-
gréable.

ալիկաւ. s. auteur du mal.

ալիկար. a. qui médite le
, malicieux, méchant, malin.

ալիկ. a. qui sent mauvais,
nt, fétide, infect.

ալիկութիւն. s. mauvaise
ar, odeur infecte, fétidité.

ալիկաւ. V. **Զարակամ**.

ալիկայ. a. qui a une mau-
e voix, un son désagréable.

ալիկութիւն. s. voix ou
désagréable, cacophonie.

ալիկ. a. très malheureux,
rtuné, misérable.

ալիկ. a. espiègle.

ալիկութիւն. } s. espiègle-
ալիկութիւն. } rie.

ալիկ. a. d'une mort mal-
reuse, douloureuse; — ըլլալ,

mourir misérablement, d'une
mort malheureuse.

Զարակայր. s. mauvaise mère;
mère malheureuse.

Զարակե. a. enclin au mal.

Զարակի. a. malintentionné,
malveillant, malin, méchant, ma-
licieux.

Զարակայն. adv. misérablement,
d'une manière pitoyable.

Զարակաւա. a. qui oublie le mal.

Զարակութիւն. s. malveil-
lance, méchanceté, malignité.

Զարակաւ. a. basement en-
vieux, malveillant.

Զարակայր. V. **Զարակի**.

Զարակ. a. qui se souvient
d'une injure, rancunier; — ըլ-
լալ, se souvenir d'une injure.

Զարակութիւն. s. souvenir
d'une offense, rancune, ressen-
timent. [méchant.

Զարակածար. a. enclin au mal,
Զարակաւ. vn. se conduire mal,
agir méchamment, devenir mé-
chant; s'aigrir, s'envenimer; V.

Զարակութիւն.

Զարակաւ. a. extrêmement
jaloux; malveillant.

Զարակ. a. qui a une mau-
vaise renommée, malfamé.

Զարակեց. a. perfide; — դա-
ւաճանութիւն, noire trahison.

Զարակար. V. **Զարակար**.

Զարակաւ. a. intéressé.

Զարակութիւն. s. gain hon-
teux ou illicite, intérêt.

Զարակաւ. a. malheureux, fu-
neste.

Զարակեց. a. dont l'air est
mauvais, infect, fétide, funeste.

Զարակ. a. mauvais, mé-
chant, vil, ignoble, infâme; mau-
vais, méchant, cruel; malheu-
reux, misérable, piteux, triste;
fatal.

Չարաչար. a. pis, très mauvais, le plus mauvais, le plus méchant, excessif, extrême, abusif, énorme; atroce, cruel, insupportable, misérable; adv. très mal, pis, méchamment, cruellement; excessivement, fortement, gravement, extrêmement, misérablement; — *զարծանութիւն*, abus; — *զարծանել*, abuser de.

Չարաչ. V. **Չարակն.**

Չարապառ. } V. **Ամպառապարհ.** } *րիտ, չիտ-սիկո.*

Չարապէս. V. **Չարաչար.** adv.

Չարապոյ. V. **Չարապոյ.**

Չարապրտ. a. qui produit de mauvaises semences.

Չարաք. a. qui aime à faire le mal, méchant, malin, malveillant.

Չարաքրտիկ. s. amour du mal, méchanceté, malignité, malveillance.

Չարաքրտ. a. qui a un mauvais cœur, méchanceté ou mauvaise disposition de cœur.

Չարաքրտիկ. a. qui tourmente beaucoup, violent, rude; — *ըլլալ*, être sur le gril, souffrir beaucoup. [mal.]

Չարաքրտիկ. a. qui déteste le **Չարաք.** } a. d'une vilaine **Չարաքրտիկ.** } apparence, laid.

Չարաքրտ. a. qui fait du mal, malaisant; qui rend méchant; V. **Չարաքրտ.**

Չարաքրտիկ. vn. faire du mal, malfaire [sance.]

Չարաքրտիկ. s. malfaictieux, intrigant, fourbe; — *հարք*, artifices, intrigues.

Չարաքրտիկ. s. artifice, intrigue.

Չարաքրտիկ. va. rendre mauvais, méchant ou pire, empirer; aigrir, exciter au mal.

Չարաքրտ. a. hétérodoxe.

Չարաքրտիկ. s. hétérodoxie.

Չարաքրտիկ. a. coupable du mal, auteur des maux.

Չարիկ. s. ennemi.

Չարիկ. V. **Չար.** adv.

Չարիկիւթիկ. s. action de supporter les maux.

Չարիկիւթ. } V. **Չարիկ.**

Չարիկիւթ. } V. **Չարիկ.**

Չարիկիւթիկ. V. **Չարիկիւթիկ.**

Չարիկ. s. les maux, les malheurs, adversité, calamité, désastre; mauvaises actions; mauvais traitement, violence; — *ընել զարիկ հարցիկ*, faire du mal, malfaire.

Չարիկ. s. assa foetida.

Չարիկ. s. mauvais métier.

Չարիկ. s. méchanceté, malice, malignité; — *թաք*, méchamment, malicieusement, malignement.

Չարիկ. V. **Չար.** a.

Չարաքրտիկ. s. bot. passiflore.

Չարաքրտիկ. a. passible, passif.

Չարաքրտիկ. a. compagnon de souffrances.

Չարաքրտիկ. vn. partager les souffrances de qn.

Չարաքրտիկ. s. participation à la souffrance de qn.

Չարաքրտ. s. passion, souffrance, supplice, tourment, mauvaise traitement.

Չարաքրտ. va. tourmenter, maltraiter, faire souffrir.

Չարաքրտ. V. **Չարաքրտ.**

Չարաքրտիկ. s. passibilité.

Չարաքրտ. vn. être tourmenté, maltraité, souffrir, pâtir.

Յարչարիչ. } s. celui qui tour-
Յարչարոյ. } mente, qui fait
 souffrir.

Յարչարութիւն. V. **Յարչարոյ.**

Յարչարութի. V. **Յարչարի.**

Յարչարութ. V. **Յարչարոյ.**

Յարչիկի. V. **Յարչարի.**

Յարչկոյ. V. **Յարչարոյ.**

Յարւոյ. V. **Յար.** adv.

Յարւո. a. qui n'est pas douil-
 let, aguerri, dur. [ment.]

Յարւազութիւն. s. endurcisse-

Յաւաւայ vn. ne pas croire,
 ne pas ajouter foi.

Յաւաւայի. a. incroyable.

Յափ. s. mesure; cordeau; mesure,
 dimension, étendue; dose, quan-
 tité; mesure, modération, juste
 milieu; mesure, proportion; me-
 sure, règle, bornes, limites; mè-
 tre; mus. mesure; mesure, rhy-
 thme, cadence; âge viril. âge de
 raison; prép. jusque, à, envi-
 ron, comme, autant, avec; **մա-
 չաւ** —, à mort. à la mort, jus-
 qu'à la mort; **սգաւ** —, comme
 son âme; **ըսա** — **աւ**, à mesure
 de, à mesure que; **իբ** — **ը գիտ-
 նաւ**, se modérer, se conduire
 avec modération; se retenir, se
 posséder; — **ով**, avec mesure ou
 modération, par mesure, modé-
 rément; en vers; **ամէն բան**
 — **ով եւ կըրտի ընել**, faire tout
 avec poids et mesure; — **ն առւ**
նել, essayer, éprouver, ressen-
 tir; — **ն անցունել**, pousser trop
 loin, pousser jusqu'à l'excès; **աւ**
 — **ը կանցունել**, cela passe toute
 mesure; — **ընել**, — **եւ սահման**
ընել, mettre des bornes à, mo-
 dérer, restreindre; — **ը լրացած**
է, la mesure est comble; **հա-**
զուստի — **ն առնել**, prendre
 mesure d'un habit.

Յափաբան. s. versificateur.

Յափաբանութիւն. s. versifi-
 cation, vers.

Յափաբ. a. qui a la juste
 mesure, symétrique; modéré.

Յափաբարեւան. a. mesuré,
 symétrique, proportionné; mé-
 trique, rythmique.

Յափաբարեւաւ. adv. avec me-
 sure, symétriquement, réguliè-
 rement.

Յափաբարութիւն. s. mesure,
 symétrie, proportion; mètre,
 rythme.

Յափագ. s. mathématicien.

Յափագիտեան. a. mathéma-
 tique. [tiques.]

Յափագիտութիւն. s. mathéma-

Յափագիտութեւ. adv. mathéma-
 tiquement.

Յափագանց. a. exagéré, excessif.

Յափագանցել. va. exagérer.

Յափագանցող. a. qui exagère,
 exagérateur, exagérant.

Յափագանցութիւն. s. exagé-
 ration, excès; — **թեան ամէն**,
 V. **Յափագանցել.**

Յափագանցորտեւ. adv. avec exa-
 gération. [discours.]

Յափախօս. a. modéré dans ses

Յափածոյ. a. mesuré; métrique,
 rythmique.

Յափական. a. métrique; — **դրու-**
թիւն, système —.

Յափակից. } a. symétrique,

Յափակիցեայ. } proportionnel;
 commensurable.

Յափակցութիւն. s. symétrie,
 proportion, justesse des propor-
 tions; — **թեամբ**, symétriquement,
Յափահաս. } a. adulte, qui
Յափահասակ. } a atteint l'âge
 de raison, pubère, majeur.

Յափահասութիւն. s. majorité.

Յափան. s. mesure; calibre.

Յափանկութիւն. s. cadence.

Յափանկուն. a. cadencé.

Չափաւորն. s. calibre.

Չափաւոր. a. qui a la juste mesure, mesuré, convenable; médiocre, modique, passable; modéré, modeste.

Չափաւորական. s. modéré.

Չափաւորականութիւն. s. modérantisme.

Չափաւորապէս. adv. avec mesure, modérément, modestement, modiquement, passablement.

Չափաւորեալ. a. modéré, borné, renfermé dans de justes bornes, tempéré.

Չափաւորել. va. renfermer dans de justes bornes. modérer, tempérer, contenir. [tempéré.

Չափաւորիլ. vn. se modérer, être
Չափաւորութիւն. s. mesure, juste milieu, modération, modestie; médiocrité.

Չափաւորութիլ. V. **Չափաւորիլ.**

Չափաւորում. V. **Չափաւորութիւն.**

Չափել. va. mesurer; versifier, faire des vers; — **չափելի,** bien réfléchir, bien mesurer.

Չափելի. a. mesurable.

Չափող. a. mesureur

Չափողութիւն. s. la métrique.

Չափոյթ. s. mesure, modération.

Չափումեւել. va. façonner.

Չափում. s. mesurage.

Չափելի. va. bien mesurer.

Չգէս. V. **Ցգէս.**

Չգիտմք. s. ignorance.

Չգիտութիւն. V. **Ցգիտութիւն.**

Չգիւս. առ —, à défaut de, au défaut de.

Չոյց. s. rien, néant; առ **ի-է,** à défaut de, au défaut de; **ի-է** **իւր** **ածել,** créer du néant.

Չոյցութիւն. s. manque, défaut.

Չեզոք. etc. **Չեզոք.** etc.

Չեղ. } V. **Կոտմարմն,** **Կրօ-**
Չեղել. } **օտմարմն.**

Չեղեալ. a. non avénu; **Կրօ-**
— **համարել,** considérer comme—.

Չեղաւոր. s. minér. pierre ponce.

Չեղս. a. marqué de petite vérole.

Չեղեղեղեղ. s. faux ou indigne évêque. [prêtre.

Չերեց. s. mauvais ou indigne

Չեւ. — **եւ.** conj. pas encore, pas jusqu'à présent; — **եւ** **զե-**
տէր. il ne savait pas encore.

Չգարդ. s. qui n'est pas un ornement, mauvaise parure.

Չէ. V. **Ոչ.**

Չեական. a. qui n'est pas essentiel.

Չեզոք. a. neutre; — **մալ** **կե-**
նալ, rester neutre.

Չեզոքաբար. V. **Չեզոքապէս.**

Չեզոքանալ. vn. se neutraliser.

Չեզոքապէս. adv. neutralement, d'une manière neutre.

Չեզոքանալ. vn. se neutraliser.

Չեզոքացեալ. a. neutralisé.

Չեզոքացնել. va. neutraliser.

Չեզոքացող. V. **Չեզոքացուցիչ.**

Չեզոքացում. s. neutralisation.

Չեզոքացուցիչ. a. neutralisant.

Չեզոքութիւն. s. neutralité.

Չեւութիւն. s. nullité, néant.

Չէ. s. tous ceux qui ne sont pas.

Չքաւլ. vn. craquer.

Չքում. s. craquement.

Չժողովուրդ. s. qui n'est pas un peuple, mauvais ou bas peuple.

Չիղ. s. zool. chauve-souris.

Չինացի. a. s. chinois.

Չինեւրէն. adv. chinois, en chinois.

Չինուի. sf. chinoise.

Չից. V. **Ոչից.**

Չիլիւս. s. bot. brusc.

Չիլ. v. déf. il n'y a, il n'y a pas, il n'existe pas.

Չիլ. s. rien, néant; — **ըսալ,** s'annéantir.

Չուր. a. inouï.

Չսեղծեալ. faire semblant

ne pas entendre, de ne pas ouïr.

աղայք. s. qui ne sont pas jeux, choses sérieuses.

սոսկանքութիւն. s. l'action ne pas confesser.

սմութիւն. s. manque de volonté, de bonne volonté.

ոյ. il n'y a pas, il n'existe pas.

ոյուն. a. qui n'est pas stable, instable, inconstant.

ոյալքիւն. s. défaut, manque.

ոյն. a. oisif, fainéant.

ոյնութիւն. s. oisiveté, mauvaise vie.

սմազգի. a. qui n'est pas de même espèce, d'espèce différente.

սուսայի. a. incroyable; — *Բուէր*, il paraissait incroyable, on aurait peine à le croire.

ուրիւն. a. indocilité.

եւնիսա. a. incapable, incapable.

զիւ. } V. Զիւր.

արդու. } V. Տարդի.

արդութիւն. } Տարդութիւն.

արքու. } a. incapable, incapable.

արքուն. } ladroit.

եղադրութիւն. s. l'action de pas blâmer.

խաբանութիւն. s. désunion, désaccord.

նայի. a. qui ne restera pas, passager.

ոհիւ. vn. patiner.

ոհում. s. patinage.

ոհոյնեան. } a. qui n'est pas éternel.

ոհոյնեան. } n'est pas éternel.

ոհոյնեան. } a. qui ne s'oublie pas.

ոհոյ. s. patin.

Զանգոնցիւ. a. qui n'a pas commis une faute, innocent.

Զաջողութիւն. s. insuccès.

Զարմութիւն. s. fausse résurrection.

Զուսայի. V. Անշուսայի.

Ճառարարիւ. a. surnaturel, divin, rare.

Ճիւ. } a. de peu de prix, de

Ճիւն. } peu de valeur, de peu de poids, peu considérable, peu important, léger, frivole, futile,

faible, très peu, petit, insignifiant.

Ճաշ. V. Երբ.

Ճաշակայ. V. Անշակայ.

Ճաշակայութիւն. V. Անշակայութիւն.

Ճար. a. sec; desséché, aride.

Ճարմիւ. a. sec, frugal; — *Հայ*, pain sec; — *սրգաւ*, table frugale, repas succinct.

Ճարմիւ. s. xérophage.

Ճարմիւր բլլալ. vn. manger des aliments secs, pratiquer la xérophagie.

Ճարմիւրութիւն. s. nourriture composée d'aliments secs, xérophagie.

Ճարմալ. vn. sécher, se dessécher.

Ճարմոց. s. séchoir.

Ճարմոցի. va. sécher, dessécher, rendre aride; mettre à sec.

Ճարմիւ. V. Ճար.

Ճարմալիւն. } s. tétracorde.

Ճարմալիւ. } V. Գաւառ.

Ճարմալիւ. } V. Գաւառ.

Ճարմալիւ. } V. Գաւառ.

Ճարմալիւ. a. quatre cents.

Ճարմալիւ. a. à quatre chapitres.

Ճարմալիւ. a. composé de quatre lettres, tétragramme.

Ճարմալիւ. } a. à quatre

Ճարմալիւ. } faces.

Չորեքրամեան s. tétradrachme.

Չորեքան } a. tous les quatre.

Չորեքին } a. tous les quatre.

Չորեքբևեան a. à quatre ailes.

Չորեքնոցեան a. borné de quatre côtés; qui a quatre extrémités.

Չորեքմայ V. **Քառամայ**.

Չորեքանոցեան a. de quatre coudées.

Չորեքարգեան a. qui a quatre rangs ou rangées.

Չորեքերայեան a. qui a quatre formes.

Չորեքին a. quadruple; adv. au quadruple; *հասնողին* —, rendre au quadruple.

Չորեքնի va. quadrupler.

Չորեքկուս a. carré.

Չորեքարիս a. quatre cents.

Չորեքարիսորդ a. quatre-centième.

Չորեքհեղեան V. **Քառամեղեան**.

Չորեքնոցեան s. maison de quatre étages. [corps.

Չորեքմարտին a. qui a quatre

Չորեքնիսի a. composé de quatre matières.

Չորեքաքս } s. mercredi.

Չորեքաքսի } s. mercredi.

Չորեքաշիկ V. **Չորեքին**.

Չորեքաշիկ V. **Չորեքնի**.

Չորեքաշիկ V. **Քառամայ**.

Չորեքաւան a. quatorze.

Չորեքաւանորդ a. quatorzième.

Չորեքաւանորդ a. quatorzième.

Չորեքաւանորդ } a. tous les

Չորեքաւանորդ } quatorze.

Չորեքաւանորդ a. composé de quatre éléments.

Չորեքանոց a. de quatre lignes.

Չորեքօր a. de quatre jours;

adv. le quatrième jour.

Չորեքնի s. ornith. gypaète.

Չորի a. quatrième; — *մասն*, le quart.

Չորից adv. quatre fois.

Չորմայ V. **Չորմայ**.

Չորնիւն s. sécheresse, aridité.

Չորիս a. sec, aride.

Չոր a. quatre; — *գործողութիւն*, les — opérations.

Չորամսեան a. de quatre mois.

Չորեակ V. **Չոր**.

Չորորդ a. quatrième; adv. quatrième; s. quart.

Չորորդապետ s. tétrarque.

Չորորդնիւն s. nombre de quatre, union de quatre.

Չորորդապետնիւն s. tétrarchie.

Չորած a. s. séché, desséché.

Չորնի V. **Չորնի**.

Չոր a. quatre.

Չործի s. voiture attelée de quatre chevaux.

Չորեքնիւն a. de quadrupède.

Չորեքնի s. quadrupède.

Չոր s. départ, voyage, route, marche; marche d'une armée, décampement, campagne, expédition; migration, transmigration; campement, camp; bagages, déménagement; — *ընդ, ի — առկանի*, se mettre en route, en marche, faire route, partir, s'en aller, décamp, déménager.

Չոր s. corde.

Չորեքնիւն a. s. qui tord des cordes, qui fabrique de la corde.

Չորեքնի } a. de corde.

Չորեքնի } a. de corde.

Չոր } a. misérable,

Չոր } malheureux, pitoyable.

Չոր } a. misérable,

Չոր } malheureux, pitoyable.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

Չոր V. **Չոր**.

սազգեա. a. vêtu de drap.
 սալ. s. drap.
 սալազործ. s. drapier, fa-
 ant de draps.
 սալազործութիւն. s. dra-
 e, manufacture de draps.
 սալալանա. s. drapier,
 chand de drap.
 սալալանաութիւն. s. dra-
 e, commerce de draperie.
 սալարուն. s. draperie.
 սալեղէն. s. draperie.
 կէտ. s. point de départ.
 մ. s. pot, cornouille.
 ցեւոր. a. qui n'a pas de
 une, pauvre.
 ցկնդիւր քլլալ. vn. ne pas
 iter, désobéir.
 սելի. a. immangeable.
 ոլաւ. s. chocolat.
 ոլաւազործ. s. chocolatier.
 ոլաւաման. s. chocolatière.
 ոլաւալանա. s. marchand
 chocolat.
 ւտ. a. inutile, qui ne sert à rien.
 անյ. s. des choses inutiles,
 lités.
 ասակար. a. qui n'est pas
 nicieux, innocent.
 ասակարութիւն. s. l'état
 ne chose qui n'est pas per-
 ieuse.
 ասուր. a. qui n'aime pas
 affliions, les peines.
 ս. a. avide; parvenu.
 անել ձեւացնի. faire sem-
 ent de ne pas voir, fermer
 il dessus ou sur.
 անլիւն. s. avidité.
 ակ. s. corsage.
 ոյք. V. Անիոյք.
 սեւայ. s. faux prêtre.
 սեւայապետ. s. faux pontife.

Զգնալ. vn. se réduire à rien,
 s'anéantir, disparaître.
 Զգնել. va. réduire à rien, faire
 disparaître, anéantir.
 Զգնում. s. anéantissement.
 Զգուր. a. indigent, nécessiteux,
 pauvre, gueux; — է, il est dans
 le besoin.
 Զգուրի. vn. être dans le be-
 soin, se trouver manquant de
 tout, dans l'embarras, manquer
 d'argent, dé ressources, être dans
 la gêne, léger d'argent; manquer
 de, être pauvre de; être embar-
 rassé pour, incapable de, ne
 pouvoir pas.
 Զգուրութիւն. s. indigence,
 besoin, manque, misère, pau-
 vreté, pénurie; — գանգ, le
 mauvais état des finances; —
 Զեւմէ է, il est dans le be-
 soin; — Զեւմ. ապիւ, vivre
 pauvrement, à l'étroit.
 Զգնել. s. excuse.
 Զգնել. va. excuser.
 Զգնելութիւն. } s. excuse.
 Զգնել. }
 Զգնալ. a. rare, curieux, char-
 mant, admirable, superbe, ex-
 cellent. [té, charmant.
 Զգնալագեղ. a. d'une rare beau-
 Զգնալագիւ. a. rare, qui se
 trouve rare.
 Զգնալակեղ } a. magnifique-
 Զգնալակեղ. } ment construit,
 superbe.
 Զգնալակեղ. } a. d'un bel as-
 Զգնալակեղ. } pect, d'une fi-
 gure charmante, magnifique.
 Զգնալ. a. vil, abject, de peu de
 valeur.
 Զգնել. V. Զգնալ. [parition.
 Զգնել. s. anéantissement, dis-

Պ (bé = pe = moderne: B, ancien: P.) s. vingt-sixième lettre de l'alphabet et vingtième des consonnes; huit cents, huit-centième.

Պագանել. va baiser, embrasser.

Պագիկ. V. Համբոյր.

Պագնիկ. V. Պագանել.

Պագոն. etc. V. Պակոն.

Պագալ. s. géol. basalte.

Պագալալիկ. } a. basaltique.

Պագալեան. }

Պագու. a. sec, aride.

Պալասաւ. } V. Քալասան.

Պալասան. }

Պալա s. palais, hôtel; palais, cour. [me de cour.

Պալասական. s. courtisan, hom-

Պալասականուհի. sf. courtisane.

Պալար. s. chir. apostume, a-

postème, abcès, bossette.

Պալարական. a. attaché, orné de bossettes.

Պալարանալ. va. abcéder, se former en abcès

Պալարաւոր. a. pastoureux.

Պալիւն. s. pallium.

Պալ, s. bouilli.

Պախարական. V. Պախարակութիւն.

Պախարակել. va. blâmer, condamner, mépriser, désapprouver, déprécier. [mépris.

Պախարակութիւն. s. blâme,

Պախարակութիւն. vn. être blâmé.

Պախարակու. s. blâme.

Պախիկ. V. Պախիկ.

Պախեցնել. va. consterner, épouvanter, frapper de frayeur, saisir. [saisi.

Պախիկ. vn. s'effrayer, être frappé,

Պախեաւանդ. s. parure.

Պախու. s. consternation, terreur, effroi; déchirement, rupture.

Պախուց. s. licou.

Պախուցել. va. brider.

Պախու. s. argent, effets, biens; vivres, provisions; les bestiaux.

Պախուիկ. s. un peu d'argent.

Պակաւ. a. defectueux, imparfait; adv. moins; Ի՞նչ — է քիչ, que te manque-t-il?

Պակասագոյն. adv. le moins, bien moins.

Պակասական. a. privatif.

Պակասաւի. a. qui manque d'esprit, esprit borné, cerveau timbré, insensé, niais, nigaud.

Պակասամտութիւն. s. manque d'esprit, niaiserie, nigauderie.

Պակասաւոր. a. defectueux, qui a des défauts; — բայ, verbe defectif.

Պակասել. vn. manquer, faire faute; manquer, être absent, être en moins; manquer de, avoir faute de, être privé de; manquer, s'évanouir, défaillir; s'éclipser; — լուսնի, déclin de la lune.

Պակասեցնել. va. faire manquer, amoindrir, diminuer, réduire, restreindre, déduire; Ետէն —, ôter, enlever, faire disparaître.

անկասիլ. V. Պակասիլ.
 անկասորդ. s. manque.
 անկասութիւն. s. manque, man-
 quement, défaut, diminution; dé-
 faut, imperfection, défectuosité;
 défaut, faute; disette, pénurie;
 eclipse; — լուսնի, déclin de la
 une.
 անկասում. s. manque.
 անկնուլ. vn. être glacé de
 rainte, être frappé d'étonne-
 ment, de stupeur, s'épouvanter,
 effrayer.
 անկոռ. a. libertin, dissolu, dé-
 égé, débauché, lubrique, im-
 pudent, obscène.
 անկոռիլ. vn. mener une vie
 léréglée, licencieuse, vivre en
 vrai débauche, se livrer à la dé-
 bauche.
 անկոռութիւն. s. vie déré-
 glée libertinage, débauché, las-
 siveté, fubricité, impudence, obs-
 cénité.
 անկում. V. Պակումում.
 անկուցանիլ. va. effarer, ter-
 rifier, frapper d'étonnement, de
 stupeur, de vertige, épouvanter,
 stupéfier, saisir d'effroi, consterner.
 անկուցի. } s. effrayant, fré
 անկուցող } missant.
 անկուցում. s. frayeur, épou-
 vante, effroi, terreur, stupeur,
 stupéfaction.
 անկիլ. V. Պակնուլ.
 անկոցնիլ. V. Պականցնիլ.
 անիլ. V. Պակասիլ.
 ան. s. garde, conservation;
 garde que l'on monte, faction;
 temps où l'on monte la garde,
 temps que dure une faction;
 veille, heure de la nuit; heure,
 moment, temps; corps de garde,
 poste, vedette; այն — ին, յայնմ
 — ու. alors, en ce temps-là;
 իսկահուն յորում, au moment où;

դնիլ ի —, mettre en réserve.
 անհազունդ. s. garnison, garde.
 անհաճոյ. a. conservé.
 անհաղ. s. gardien, factionnaire;
 portes. pas, gorge, défilé, pas-
 sage des montagnes; garde d'un
 poste ou d'un fort, garde, gar-
 nison; faction, corps de garde.
 անհաղագորհ. }
 անհաղալ. } s. garde.
 անհաղախում. }
 անհաղախում. s. mar. stationnaire.
 անհաղանց. s. corps de garde.
 անհաղապան. s. garde, garni-
 son; corps de garde.
 անհաղապետ. s. commandant
 d'une garnison.
 անհաղապար. a. qui soumet à
 une corvée. [garde.
 անհաղառն. s. corps de
 անհաղառնիլ բլլալ. vn. monter
 la garde, entrer en faction.
 անհաղիլ. vn. s'occuper de, se
 servir de.
 անհաղիւր. s. surveillant; gou-
 verneur, précepteur; V. Ան-
 հալոյդ.
 անհալոյդ. s. garde, faction-
 naire, sentinelle, vedette.
 անհանգ. s. arc-boutant; arma-
 ture, armure.
 անհանգակապ. a. attaché, lié
 avec un arc-boutant; s. V. Ան-
 հանգ.
 անհանգիլ. va. arc-bouter.
 անհանորդ. s. V. Անհալոյդ;
 — ք, garnison, corps de garde.
 անհանց. s. cachot.
 անհանց. s. avoir, créance.
 անհանգանիւր. s. for-
 malité.
 անհանգանց. V. Անհանցում.
 անհանգատ. s. créancier.
 անհանցիլ. va. exiger, récla-
 mer, stipuler, redemander, de-
 mander, prétendre.

Պահանջելիք. a. exigible.
Պահանջով. s. avoir.
Պահանջով ՎՊԱՀ. être exigé, réclamé.
Պահանջի. a. s. exigeant, qui réclame, prétendant.
Պահանջկոտ. a. s. exigeant.
Պահանջագր. V. **Պահանջում**.
Պահանջող. s. receveur; exigeant; demandeur.
Պահանջողութիւն. s. exigence.
Պահանջոյն. V. **Պահանջկոտ**.
Պահանջողութիւն. s. exigence.
Պահանջում. s. exigence, prétention; réclamation, demande; **յիստ** — **ընկից**, revendication.
Պահանջ. s. avoir, créance; V. **Պահանջում**.
Պահապահ. s. garde, gardien, conservateur, surveillant; factionnaire, sentinelle; — **ը**, les gardes, les gardiens, la garnison; — **հիշարար**, ange gardien ou tuteur.
Պահապանարար. s. chef des gardes, des gardiens, commandant de la garde.
Պահարար. s. objet qui sert à en conserver d'autres, coffre, boîte, étui, armoire, enveloppe, fourreau; sacristie; — **ԲԻՐԿ**, portefeuille.
Պահարկել. va. garder, monter la garde, faire sentinelle, être en garnison.
Պահացող. s. jeûneur; **խոստ** — **դրոշ** —, grand —. [tinence.
Պահացողութիւն. s. jeûne, abstinence.
Պահացոյց. V. **Պահացոյց**.
Պահել. va. garder, veiller à, surveiller; garder, conserver, maintenir, réserver; préserver, garantir; garder, observer; jeûner, s'abstenir de; cacher, tenir secret; **տու** —, jeûner; **խոստ** —, tenir sa parole.
Պահեստ. s. conservation; ré-

serve; dépôt, consignation; entretien; séquestre; **դնել ի** —, mettre en dépôt, déposer, consigner; mettre en prison; **դնել ի** — **ի**, mettre en réserve, garder.
Պահեստի զինուոր. s. réserviste.
Պահեցող. a. s. jeûneur, abstinent.
Պահեցողութիւն. s. tempérance, diète, abstinence.
Պահիկ մի. un-petit instant, un petit moment.
Պահկութիւն. s. corvée.
Պահակ. V. **Պահակ**.
Պահակել. va. garder, défendre.
Պահեցող. V. **Պահեցող**.
Պահող. s. jeûneur, abstinent; celui qui conserve.
Պահուած. a. caché.
Պահուելիք. vn. se cacher.
Պահուցող. s. qui se cache.
Պահուցուի. s. clignemusette, cache-cache.
Պահպան. V. **Պահպան**.
Պահպանակ. s. garde, défenseur, protecteur; armure, cuirasse; préservatif; phylactère; — **ապակ**, brassard; — **դնել**, armes défensives. [sensif.
Պահպանակ. a. préservatif, de-
Պահպանակից. s. compagnon de garde; a. qui aide à conserver.
Պահպանակ. vn. être gardé, protégé; se garder de, se préserver de, éviter. [նպահ.
Պահպանարար. V. **Պահպանարար**.
Պահպանարար. s. conservatoire; la poste; abri, asile, refuge.
Պահպանել. va. garder, surveiller; garder, conserver, défendre, protéger; mettre à l'abri, préserver; maintenir, soutenir, entretenir, observer; **ցուրտէն** —, garantir du froid; **իւրաքանչեւ** —, se garder, se préserver de.

սիպանեցնել. V. Պահպանել.
 սիպանիչ. } s. conservateur;
 սիպանող. } défenseur.
 սիպանողական. s. conser-
 vateur; V. Պահպանական.
 սիպանող. s. retenue, prison.
 Սիպանութիւն. s. conserva-
 on, garde, surveillance, garde,
 s'ense, protection, maintien, en-
 etien; observation, observance.
 սիպանուիլ. vn. être gardé,
 réservé, protégé.
 սիւ. s. jeûne, abstinence; *սիւ-
 առասնորդական* —, carême; *օր
 աւոց*, jour maigre; — *պա-
 ել*, — *ըռնել*, faire maigre,
 ûner.
 սղ. s. gelée, glace; a. froid,
 acial; — *ընդունելութիւն*, ac-
 ceil glacial, froid.
 սղանալ. V. Պաղիլ.
 սղանձաւ. s. grotte, caverne.
 սղաս. V. Պաղասանք.
 սղասագին. } a. mêlé de
 սղասական. } prières, sup-
 pliant; adv. en suppliant.
 սղասանք. s. imploration, sup-
 plication, invocation, instance,
 rière, demande, sollicitation.
 սղասիլ. vn. implorer, deman-
 der instamment, supplier, prier
 vec instance, solliciter, conju-
 er, invoquer.
 սղասի. s. figue sèche, ca-
 սղասիկ. } bas de figues.
 սղասութիւն. s. méd. refroi-
 issement.
 սղաւան. s. glacière.
 սղաւար. s. glacier.
 սղաւարութիւն. s. glacerie.
 սղաւաւմ. adv. avec sang-
 oid. [qui a du —.
 սղաւիւն. s. sang-froid; a.
 սղաւիւնութիւն. s. sang-froid.
 սղեցնել. va. rafraichir, re-
 roidir; fig. refroidir, attiédir.

Պաղէ. V. Պաղասանք.
 Պաղիլ. vn. geler, se congeler,
 figer; geler, prendre; se refroidir.
 Պաղիւղ. s. chim. alun.
 Պաղիւղաւար. s. minér. alunite.
 Պաղիւղիլ. va. aluner.
 Պաղլորակ. s. chandelle de glace.
 Պաղորակ. a. frais.
 Պաղութիւն. s. froid, froidure;
 fig. froideur, refroidissement.
 Պաղում. s. action de geler,
 congélation, figement.
 Պաղպաղակ. s. glace (rafra-
 chissement).
 Պաղպաղիկ. a. tout frais.
 Պաղպաշ. s. bulle, éruption ou
 bouton luisant.
 Պաղպաշաւեր. a. bullifère.
 Պաղպաշակ. s. bulle.
 Պաղպաշիլ. vn. reluire, briller.
 Պաղպաշո. a. bulleux.
 Պաղպաշուն. a. reluisant, écla-
 tant, brillant, étincelant.
 Պաղպաշունք. s. estrade.
 Պաղպղիկ. a. frais.
 Պանար. s. bétail, bestiaux; —
 moyens, expédients. [tiaux.
 Պանարաբոյժ. s. éleveur de bes-
 տանարաբուծութիւն. V. Ա-
 նանարաբուծութիւն.
 Պանարագողութիւն. s. abigéat.
 Պանարախ. s. peste bovine.
 Պանարաժա. a. imbecile, sot,
 stupide.
 Պանարանք. s. moyen, remède,
 expédient; nourriture, vivres;
 action de se procurer qq. chose,
 gain.
 Պանարաւոր. s. pâturage.
 Պանարիլ. } va. procurer, trou-
 Պանարիլ. } ver, se procurer;
 tâcher, remédier, trouver un
 moyen; *կեանք* —, gagner sa
 vie, de quoi vivre.
 Պանիկ. s. dodo, sommeil; —
 ընել, faire dodo.

Պանոյն. a. paré, orné; s. bijou; V. **Պանունան**.
Պանունաբան. a. s. phrasier, pindariseur; orné, emphatique.
Պանունագեղ. a. embelli par les parures.
Պանունագործ. s. bijoutier.
Պանունազարդ. a. attifé, paré, embelli, recherché, affété, affecté, maniéré, emphatique; pompeux, élégant.
Պանունակ. s. poupon.
Պանունակ. } s. parure, toilette
Պանունակ. } recherche, atours, ornement, enjolivure, nippe, fard, enjolivement, affectation, recherche; poupée.
Պանունապատան. s. poupée, poupard.
Պանունատ. a. qui aime la parure, coquet, coquette.
Պանունակ. V. **Պանունազարդ**.
Պանունի. va. parer, orner avec recherche, enjoliver, ajuster, pomponner, nipper; décorer, farder; affecter, se donner des airs, feindre; **դեակը դեղով** —, embaumer.
Պամի. s. bot. gombaut, gombo.
Պայ. s. fée.
Պայազա. s. successeur, héritier, descendant; noble, prince, seigneur. [rendre maître de.
Պայազանի. va. succéder à; se
Պայազանութիւն. s. succession, descendance; noblesse.
Պայակ. V. **Պայիկ**.
Պայական. a. féérique.
Պայեցնի. V. **Պայրուցնի**.
Պայրի. vn. crever, se crever, faire éruption ou explosion, éclater, se briser par éclats, se rompre.
Պայրիւն. } s. éclat, éruption,
Պայրում. } rupture; explosion, fracas.

Պայրուցնի. va. crever, faire éclater, enfoncer.
Պայրուցիկ. a. explosif. [fée.
Պայիկ. s. garde, gardien; petite
Պայլ. s. bailli.
Պայլուիկ. sf. la femme du bailli.
Պայծառ. a. clair, resplendissant, éclatant, brillant, reluisant; clair, limpide; splendide, magnifique; clair, serein, net; illustre, célèbre, distingué; — **լուս**, pure lumière.
Պայծառաբան. a. qui parle d'une manière brillante.
Պայծառաբանիկ. va. parler d'une manière brillante.
Պայծառաբանութիւն. s. élégance de langage.
Պայծառեղ. a. d'une beauté éclatante, charmant.
Պայծառազարդ. a. orné d'une manière splendide, magnifique, superbe.
Պայծառազարդութիւն. s. magnifique ornement, embellissement, splendeur, magnificence.
Պայծառազգեստ. } a. qui porte
Պայծառազգեստ. } des vêtements brillants; vêtu de blanc; — **բլուս**, porter des vêtements brillants, des habits superbes, magnifiques.
Պայծառազգեստութիւն. s. luxe des vêtements.
Պայծառաքի. a. aux ailes brillantes, magnifiques.
Պայծառալոյս. a. qui a une vive lumière, rayonnant de lumière, éclatant.
Պայծառակերպութիւն. s. transfiguration.
Պայծառակեր. a. magnifiquement construit, superbe.
Պայծառակօիւն. a. très bien assorti, très ressemblant.
Պայծառանակ. vn. reluire, res-

plendir, briller, éclater, avoir de l'éclat; fig. briller, s'illustrer, fleurir, se distinguer, se faire remarquer, se montrer magnifique, être remarquable.

Պայծառանճան. a. illustre, célèbre.

Պայծառապէս. adv. d'une manière brillante, splendidement, magnifiquement.

Պայծառապսակ. a. qui a une couronne brillante.

Պայծառավայել. a. très beau, magnifique, superbe.

Պայծառաստիւ. a. qui a un aspect brillant, magnifique.

Պայծառացնել. va. rendre clair, brillant; fig. faire briller, donner de l'éclat, rendre illustre, illustrer, célébrer, distinguer.

Պայծառափայլ. a. resplendissant, éclatant, brillant.

Պայծառափայլութիւն. s. excellence.

Պայծառերանգ. a. d'une couleur brillante, vive, éclatante.

Պայծառերես. a. qui a une figure resplendissante.

Պայծառութիւն. s. clarté, éclat; éclat, splendeur, magnificence, célébrité, illustration, grandeur; vivacité.

Պայտն. s. état, condition, situation, position, circonstance; condition, convention, stipulation, clause; պայմանաւ, à condition, sous condition; — անհրաժեշտ, condition sine qua non; — դնել, mettre ou imposer des conditions; — կենաց, condition, état.

Պայմանագիր. } s. conven-
Պայմանագրութիւն. } tion,
traité, contrat.

Պայմանագրական. a. tractuel.

Պայմանագրել. V. Պայմանադրել.

Պայմանագիր. s. contractant.

Պայմանագրական. a. conventionnel.

Պայմանադրել. va. convenir, conclure une convention, contracter.

Պայմանադրութիւն. s. convention.

Պայմանաժամ. s. délai, échéance.

Պայմանական. } a. conditionnel.

Պայմանագր. }
Պայմանագիր. s. cahier des charges.

Պայմանել. va. convenir, conclure un traité, s'engager par convention, contracter, stipuler; conditionner.

Պայուսակ. s. besace, bissac, valise, gibecière, havresac, sac.

Պայուսակակիր. s. besacier.

Պայախ. s. coche de flèche.

Պայա. s. fer à cheval.

Պայաւար. V. Պայսար.

Պայաւարել. va. ferrer un cheval.

Պայաձել. a. en forme de fer à cheval.

Պայսար. s. maréchal (des chevaux).

Պայսարութիւն. s. maréchalerie.

Պայել. va. ferrer un cheval.

Պայքար. s. débat, dispute, querelle, controverse, lutte; մէկու հետ — ի մոտեւ, disputer, se disputer, batailler.

Պայքարել. vn. être en débat sur, se débattre, disputer, batailler.

Պան. s. pain; V. Խորիսխ.

Պանան. V. Աղամարուզ.

Պանդխտակից. a. plein de pèlerins.

Պանդխտական. a. d'émigration.

Պանդխտակից. s. compagnon de pèlerinage.

Պանդխտանալ. V. Պանդխտել.

Պանդխտաւառ. a. abondant en pèlerins.

Պանդխտեցնել. va. faire émigrer, transporter dans un autre pays.

Պանդախի. vn. émigrer, quitter son pays; faire un pèlerinage.
Պանդախութիւն. s. émigration, transmigration, migration; pèlerinage.
Պանդոկ. s. auberge, hôtellerie.
Պանդոկապետ. { s. aubergiste.
Պանդոկապետն. {
Պանդոկի. V. **Պանդոկ.**
Պանդոյր. a. balourd, imbécile, bête, niais, nigaud, dandin, huruberlu, bête. [Pandore.
Պանդրեան տուի. s. boîte de
Պանդրութիւն. s. balourdise, imbecilité, bêtise, niaiserie, nigauderie. [pélerin.
Պանդուխ. a. étranger, émigré;
Պանի. s. fromage.
Պանիւ. } V. **Պարծի.**
Պանիւանի. }
Պանիւի. a. glorieux, superbe, illustre, remarquable.
Պանիւն. V. **Պարծն.**
Պանիւնի. va. vanter, glorifier, célébrer, prôner, relever, exalter, flatter, louer.
Պանիւնիւն. s. vanterie, hablerie, jactance.
Պանկրաս. } s. pancrace.
Պանկրասիւն. }
Պանկրէաս. s. anat. pantréas.
Պանրագործ. s. fromager, qui fait des fromages.
Պանրագործութիւն. s. fabrication de fromage.
Պանրական. a. chim. caséique.
Պանրակերպ. a. chim. caséiforme.
Պանրայիւն. a. chim. caséux.
Պանրալաւա. s. fromager, marchand de fromages.
Պանրա. a. chim. caséate.
Պանֆան. s. banknote.
Պառ. s. provision, viatique, vivres, nourriture; munition, approvisionnement, avitaillement, équipement.

Պառաւարդիւն. a. bien approvisionné.
Պառարկա. a. assiégé.
Պառարկի. va. assiéger, mettre le siège, tenir assiégé, bloquer, occuper; investir, cerner, envelopper.
Պառարկէն. s. provision.
Պառարկի. } s. assiégeant.
Պառարկ. }
Պառարկութ. V. **Պառարկա.**
Պառարկութ. s. siège, occupation, investissement, blocus; պաշարման վիճակ, état de siège.
Պառարկական. s. apanage.
Պառարկա. a. adoré.
Պառարկի. va. adorer; faire le service divin, officier.
Պառարկի. V. **Պառարկա.**
Պառարկութիւն. s. adoration.
Պառարկի. a. adoré.
Պառարկ. a. adorateur.
Պառարկ. s. culte, adoration.
Պառարկա. a. s. protecteur, défenseur; — սէպ, patron; — կալ; V. **Պառարկանի.**
Պառարկանի. a. défensif.
Պառարկանի. s. protégé.
Պառարկանի. va. protéger, défendre, soutenir, appuyer, favoriser. [fendable.
Պառարկանի. a. soutenable, défendable.
Պառարկանի. } a. défensif.
Պառարկանի. } sif, de défense. [niste; défensive.
Պառարկանի. s. protection.
Պառարկանի. s. protectorat.
Պառարկանի. s. protection, défense, patronage, garde, fauteur, appui, soutien; հ —, à l'appui; ընդ — **Քրիստոսի**, sous l'égide des lois; **Տէրունի** — **Քրիստոսի**, sous la protection de, sous le patronage de.
Պառարկանի. sf. protectrice.

ապառախութիւն s. protection.
առօն s. culte, latrie, adoration; service, office, ministère; emploi, fonction, place, charge, poste; flatterie; idole; mystère, rémonie; service, office; — **առն**, idolâtrie; **սնամի** —, substitution; — **մատուցանել Աստուծոյ**, rendre un culte, faire le œuvre agréable à Dieu; **հասարակաց պաշտամունք**, fonctions publiques; — **կատարել**, remplir une fonction; **մէկուն հոգեկէն ամար** — **կատարել**, célébrer un service pour le repos de l'âme; **մէկուն — ն առնել**՝ **ժամանակել**, prendre la place de n., le remplacer; — **էն զրկուել**, — **ը կորսնցնել**, perdre sa place; — **է**, officiellement.
առօնաբախումք s. nomination, promotion.
առօնագիր. } s. lettre officielle, document officiel.
առօնաբերք s. feuille officielle.
առօնակալ s. fonctionnaire, officier; bureaucrate.
առօնակալութիւն s. bureaucratie.
առօնակոն a. ministériel, officiel; — **օրագիր**, journal officiel; **կէս** —, semi-officiel.
առօնակաւար s. officiant.
առօնակաւարութիւն s. service, office.
առօնակից s. collègue.
առօնամասայց բլլալ vn. rendre un culte, adorer.
առօնանկ. } a. s. révoqué,
առօնընկէց. } destitué; — **նել**, révoquer, destituer, — **ըլալ**, être révoqué.
առօնանկութիւն s. révocation, destitution.
առօնապետ s. fonctionnaire.

Առօնապէս adv. officiellement; **սլ** —, officieusement.
Առօնաւեր a. religieux, pieux, dévot.
Առօնասիրութիւն s. religion, piété, dévotion. [**սեղի**.
Առօնաւայր V. **Առօնա-**
Առօնաւարել vn. fonctionner, remplir une fonction ou des fonctions.
Առօնաւարող a. en service.
Առօնաւարութիւն s. fonction, gestion, mission; fonctionnement.
Առօնաւար s. serviteur; adora-
 teur; fonctionnaire.
Առօնաւեղ. } s. poste.
Առօնաւեղի. }
Առօնաւեր V. Առօնապետ.
Առօնաւան s. ministère,
Առօնաւարան. } bureau, office.
Առօնաւարկութիւն s. fonctionnement.
Առօնաւոր a. idolâtre; fonctionnaire, employé.
Առօնեայ s. employé, officier, ministre; serviteur, domestique; ministre, officiant, diacre; pieux, religieux; — **աստուծային վրէժ-խնդրութեան**, instrument de la vengeance divine; — **արդարութեան**, ministre de la justice.
Առօնեւրդութիւն s. office divin. [les fonctionnaires.
Առօնեւրդութիւն s. les employés,
Առօնընկեցութիւն s. destitution. [adulation, flatterie.
Առօնուկ spl. compliments,
Առօնիկ s. petit baiser; — **ընել**, baiser. [pape.
Առապ s. aïeul, grand-père; le
Առապական s. a. papiste, catholique.
Առապակ s. grande soif.
Առապական a. papal; s. papiste, catholique.

Պապականութիւն, s. papisme.
 Պապակիլ. V. Պապիլ.
 Պապականւմ. V. Պապութւմ.
 Պապանծել. } va. réduire
 Պապանծեցունել. } au silence,
 faire taire, imposer silence, fer-
 mer la bouche à qn., désarçon-
 ner, confondre.
 Պապանծիլ. vn. être réduit au
 silence, se taire, rester muet,
 court, être désarçonné, être con-
 damné au silence, n'avoir rien à
 répondre. [taire, de rester court.
 Պապանծում. s. l'action de se
 Պապաշիլ. } vn. beler.
 Պապաղջիլ. }
 Պապաշիւն. s. bêlement.
 Պապեցական. a. de grand-père.
 Պապեցօր ժողով. s. conclave.
 Պապիկ. s. grand-père.
 Պապիր. }
 Պապիրուկ } s. papyrus.
 Պապիրոսայ. a. de papyrus.
 Պապկայ. s. ornith. cacatoès,
 cacatois.
 Պապկուր. } V. Նեպուկ.
 Պապուկ. }
 Պապուքիւն. s. papauté.
 Պապունիւն. s. bot. camomile.
 Պապեակ. s. chèvre.
 Պառակ. s. étable, parc; bétail;
 côte, côtelette; —, en trou-
 peau, par troupes.
 Պառակն. s. la meute.
 Պառակիլ } vn. se coucher; se
 Պառակիլ. } mettre en embus-
 cade.
 Պառակել. } va. diviser,
 Պառակեցունել. } désunir,
 mettre, jeter ou semer la dis-
 corde parmi.
 Պառակիլ. vn. se diviser, se
 désunir, être en discorde, en
 dissension, être déchiré par les
 factions, former des factions, des
 partis.

Պառակութիւն. } s. division,
 Պառակութւմ. } désunion, dis-
 corde, dissension, faction.
 Պառաւ. a. s. vieille, vieille femme.
 Պառաւական. a. de vieille, de
 vieille femme.
 Պառաւիլ. vn. vieillir, devenir
 ou se faire vieille.
 Պառաւորդի. s. fils d'une vieille.
 Պառաւորիւն. s. vieillesse.
 Պառաւուկ. s. vieille.
 Պառակեցնել. va. coucher, faire
 coucher.
 Պառակիլ. vn. se coucher.
 Պառաւոր. s. bot. poivrier.
 Պառաւ. s. géol. basalte.
 Պառաւայ. } a. de basalte.
 Պառաւայ. }
 Պառիւ. } s. Pâques.
 Պառիւս. }
 Պառիւն. s. griffon.
 Պառաւ. s. grande soif.
 Պառաւ. s. étoffe; couverture
 de lit; — դամակացի, damas.
 Պառաւապար. s. tapisserie.
 Պառաւապարութիւն. s. ta-
 pisserie.
 Պառաւապի. } a. drapé, ta-
 Պառաւապի. } pissé; — դա-
 դապի, tapisser, orner de tapis-
 serie, draper.
 Պառաւապի. s. drap de lit.
 Պառաւապի. } va. tapisser,
 Պառաւապի. } draper.
 Պառաւ. s. Pâques.
 Պառիւցնել. va. causer une
 grande soif, altérer.
 Պառիւ. vn. avoir grand'soif,
 brûler ou mourir de soif, être
 dévoré de soif.
 Պառաւորիւն. } s. grande soif,
 Պառաւոր. } altération.
 Պառ. s. mur, muraille; — դա-
 դա, construire un mur, murer;
 empêcher; — է, — է, — է,
 — է պարտաւ, compliqué, ambi-

ս; — *ի* — *խօսքեր*, paroles ambiguës, ambages, détours; — *խօսքերով խօսիլ*, user de détours, de circonlocutions.
աստգրոս. V. *Պաստգրոս*.
աստիաբար. adv. accidentellement, par hasard.
աստիական. a. accidentel, éventuel, casuel, fortuit.
աստիականութիւն. s. éventualité.
աստիապար. V. *Պաստիապար*.
աստիար. s. aventure, événement, hasard; accident fâcheux, catastrophe, malheur; *ըստ — աս*, par accident, par aventure, par hasard.
աստիիլ. V. *Պաստիիլ*.
աստիցնիլ. va. faire rencontrer.
աստիիլ. vn. rencontrer, se rencontrer; se rencontrer, se passer, arriver, avoir lieu, survenir, échoir; aller au devant, s'opposer, résister, en venir aux mains, aux prises, frapper.
աստիմար. adv. accidentellement, par hasard.
աստիութիւն. s. rencontre, entrevue, entretien.
աստիում. s. rencontre; destinée; *ըստ պատահման*, accidentellement, éventuellement, fortuitement, par hasard.
աստիորէն. V. *Պաստիմար*.
Պաստիիլ. s. plante grimpante; vrille. [plier à.
Պաստիիլ. vn. s'occuper de, s'ap-
Պաստիիլ. } a. qui s'occupe.
Պաստիիլ. }
Պաստիում. s. occupation, application.
Պաստ. s. bande, bandage; — *բաշտ*, bandeau; — *մեռելոց*, suaire, linceul mortuaire.
Պաստագործ. s. bandagiste.
Պաստական. a. adolescent.

Պաստական. a. enveloppé dans un linceul.
Պաստականիլ. va. ensevelir, envelopper dans un linceul.
Պաստիլ. s. otage, gage; *առնել ի* —, prendre pour otage, pour gage; *տալ ի* —, donner pour otage, pour gage; — *մնալ*, être en otage.
Պաստիիլ. va. servir d'otage, donner ou recevoir pour otage, pour gage, recevoir en otage.
Պաստիլութիւն. V. *Պաստիլ*.
Պաստիական. s. jeune adolescent; petit jeune homme.
Պաստիականալ. vn. être en âge de puberté; devenir jeune, ra-
jeunir. [garçon.
Պաստիական. s. enfant. jeune
Պաստիականութիւն. V. *Պաստիականութիւն*.
Պաստիական. V. *Պաստիականիլ*.
Պաստիական. s. adolescent, jeune homme, jeune garçon; garçon, domestique, groom; *անփորձ* —, jeune homme sans expérience, blanc-bec.
Պաստիականութիւն. s. adolescence.
Պաստիականիլ. sf. adolescente, jeune fille.
Պաստիական. V. *Պաստիական*.
Պաստիական. s. morceau, bouchée, tranche; pièce, lambeau; — —, en morceaux, en lambeaux, en pièces; *մեծ խոշոր* —, goulée.
Պաստիական. a. parasite, écor-
nifleur, pique-assiette, écumeur de marmites, flaireur de cuisine.
Պաստիական. a. déchiré, dé-
guenillé, délabré, fripé; — *հան-
դերձ*, habit en loques, tout dé-
chiré.
Պաստիական. s. fourchette.
Պաստիականիլ. va. prendre
avec la fourchette.
Պաստիական. va. déchirer, lacérer,

délabrer, mettre en lambeaux, en pièces. accrocher; gercer, crever, crevasser, fendre, couper, casser; *կտրւի* —, s'entre-déchirer.

ճլուրճի. vn. se déchirer.

մատառիկ. s. petit morceau, fragment.

ճատառւմծ. s. déchirure; rupture, crevasse, fissure; gercure; — *հանդերձից*, accroc.

ճատառւմ. s. déchirement, déchirure, laceration, délabrement, éruption; fig. déchirements, rupture, division, scission.

ճատառւմ. V. *ճատառառւմ*.

ճատախան. s. réponse repartie, réplique; défense, apologie, excuse, justification; — *առլ*, donner ou rendre réponse; s'excuser, s'expliquer, se justifier, se défendre; — *ն ընդունիլ*, recevoir la réponse; — *չընդունիլ*, ne point recevoir de réponse; — *չկայ*, il n'y a pas de réponse; *է* — *նամակիդ*, en réponse à votre lettre; *համարձակ յանդուգն խոստովական նպատամարտից հաւաստի դրական ժխտական լակոնական աննշան չոր անմիմ կարճ* —, réponse cavalière, impertinente. évasive, favorable, certaine, positive, négative, laconique, insignifiante, sèche, sottise, courte.

ճատախանցադր. s. réponse écrite; réponse.

ճատախանցառու. a. s. responsable, répondant; apologétique.

ճատախանցառուութիւն. } s. ré-

ճատախանցառութիւն. } s. réponse; défense, apologie, excuse; responsabilité.

ճատախանել. vn. répondre, faire une réponse. répliquer; *պլ ընդ պլ* —, répondre de travers.

ճառք. s. charge, fardeau, ballot; paquet, rouleau; enveloppe.

ճառաւմ. s. enveloppe; emballage; bandage.

ճառաւել. va. envelopper; entortiller, entrelacer, enchevêtrer, impliquer; *սեռ* —, emballer.

ճառաւիլ. vn. s'envelopper; entourer de ses bras, se cramponner, se tortiller.

ճառաւում. s. entortillement; emballage.

ճառաւում. a. entortillé.

ճառար. s. comble.

ճառարագ. s. sacrifice, victime; messe; *թիւ* —, messe basse; *չախար* —, grand'messe; — *մատուցանել*, célébrer, dire la messe; — *մեկնել*, assister à une messe.

ճառարագազործութիւն. s. sacrifice; célébration de la sainte messe.

ճառարագամարոյց. s. sacrificateur; célébrant; missel.

ճառարագարան. s. autel.

ճառարագել. va. sacrifier, immoler; célébrer ou dire la messe.

ճառարագիչ. s. célébrant, officiant.

ճառարագիւ. s. choses destinées au sacrifice; offrande, don.

ճառարագուց. V. *ժամուց*.

ճառարագուր. V. *ճառարագիւ*.

ճառարել. va. remplir, combler.

ճառարում. a. tout plein, comble, comblé.

ճառամ. s. oracle; aphorisme; parole; sentence; message, ordonnance; conseil, avis.

ճառամար. adv. comme un oracle.

ճառամարի. s. messenger, porteur d'une nouvelle.

ճառամարի. s. message.

ճառամարաց. s. parlement-

aire, négociateur; — **ըլլալ**, par-
menter, négocier.

ազամազանգարի **ս**. V.
ազամազանգարի.

ազամախոս. a. qui prononce
es oracles.

ազամառար. s. messenger.

ազամառար. s. messenger, dé-
uté, envoyé, délégué, ambas-
sadeur, diplomate; **պատերազմի**
ազադութեան —, héraut.

ազամառարի. } vn. être mes-
ազամառարի. } sager, am-
assadeur ou député, aller ou
venir en qualité d'ambassadeur,
négociateur, aller en mission; trai-
ter par la diplomatie; faire le
diplomate.

ազամառարի **ս**. mes-
sage, députation, mission, am-
bassade; diplomatie.

ազարակ. s. brancard, litière,
voiture.

ազարակալի **ս**. brancardier.
առնակ. s. fourreau, écrin,
rainure; étui; enveloppe; écaille,
alve, coquille, coque; cosse,
bousse; écorce; cuirasse, armure;
citron; **առք** — **էն հանել**
երկայնել, tirer l'épée du four-
reau, dégainer; **առք** — **ը դնել**
mettre l'épée au fourreau, ren-
fainer.

առնել. va. entourer, environ-
ner, ceindre; faire le tour de,
encermer; envelopper; faire circu-
ler, promener; plaquer, couvrir;
assiéger, investir, cerner; **ընդ**
—, entourer, investir; **զերք** —,
guérir une plaie.

առնել. a. opportun, propre,
commode; propice, favorable; s.
occasion, occasion ou moment
favorable, bon moment, temps;
ստ — **ի**, à propos: — ou —
ամանակ գտնել, trouver un

moment, une occasion favorable;
— **անիթ**, occasion favorable;
— **համարի**, juger à propos.

առնակալ. a. s. opportuniste;
— **քաղաքականութիւն**, poli-
tique —.

առնակալութիւն. s. oppor-
tunisme.

առնակութիւն. s. opportunité,
à propos, commodité; chance; V.
առնել.

առնակործ. s. gainier.

առնակործութիւն. s. gainerie.

առնակէ. a. cuirassé, armé.

առնակալ. a. zool. coléoptère.

առնակալ. a. testacé; coquille.

առնակալ. s. guerre, combat;
— **մղել**, **տալ**, être en guerre,

faire la guerre, livrer une ba-
taille, combattre; en venir aux
mains; — **հրատարակել**, déclarer
la guerre; **էնդհանրեցնել** — **ի**,
entreprendre une guerre; **երթալ**
ի —, aller à la guerre; — **ի տա-**
մանակ, en temps de guerre,
պատրաստութիւն — **ի**, prépa-
ratifs de guerre; **պատրաստել**
ի —, se préparer à la guerre,
faire des préparatifs de guerre;
ի — **գրգռել**, **դրդել**, exciter à
la guerre; mettre en guerre ou
aux prises, engager dans une
guerre; **կրօնքի համար** —, guerre
sainte; **ժողովին** —, guerre na-
vale; — **յարուցանել**, déclarer
la guerre; **արիւնդուշտ** —, ba-
taille sanglante; **ներքին** **առնա-**
նին ou **քաղաքական** —, guerre
intestine, civile; **առնակալ** —, le
combat fut cruel; V. **Պարս**.

առնակալ. s. stratège.

առնակալութիւն. a. qui
excite la guerre.

առնակալ. a. de guerre,
guerrier, martial; — **նախարար**,
ministre de la guerre.

Պատերազմակից s. compagnon de guerre, allié.

Պատերազմալազ s. guerrier victorieux. [մական.

Պատերազմային V. **Պատերազմաբազմաբան** V. **Մարտունի**.

Պատերազմատեր a. qui aime la guerre, guerroyeur, belliqueux, guerrier.

Պատերազմափորձ a. expérimenté au fait de la guerre, aguerri.

Պատերազմիլ vn. faire la guerre, guerroyer, combattre; **ստանդ պատերազմելու**, sans combattre, sana coup férir.

Պատերազմիկ a. V. **Պատերազմական**; — **երկվար**, che val de bataille; — **նաւ**, galère, vaisseau de guerre.

Պատերազմող a. s. guerrier, combattant, belligérant, belliqueux, homme de guerre, ennemi, adversaire.

Պատժաձու V. **Պատժող**.

Պատժական a. pénal, répressif; — **օրէնք**, loi pénale; — **օրինակիք**, le code pénal; — **ստանդ դատարան**, cour correctionnelle.

Պատժականութիւն s. pénalité.

Պատժակիր a. puni.

Պատժակից s. compagnon de châtement.

Պատժանակ s. brinde.

Պատժապարտ a. déclaré coupable de, qui mérite une punition, punissable, coupable, criminel.

Պատժապարտել va. déclarer coupable, punir. [bilité.

Պատժապարտութիւն s. culpa.

Պատժատեր a. qui aime à punir.

Պատժարան s. lieu ou instrument de punition.

Պատժար a. puni, châtié; digne de punition, coupable; propre à punir.

Պատել va. punir, châtier, infliger une punition, une peine, un châtement, une correction, corriger. [nisneur.

Պատժող s. celui qui punit, pu-

Պատիժ s. punition, châtement, peine, correction; — **դնել**, — **երկարել**, infliger une punition, un châtement; — **ստալ**, donner une punition, mettre en pénitence; **մահաւան** —, peine de mort.

Պատիկ s. bot. cosse, gousse, capsule, follicule; zool. la trompe d'un éléphant.

Պատիկնաւ s. bot. aubergine, melongène.

Պատիպաւ V. **Պատ**.

Պատր a. trompeur, faux, illusoire, captieux, insidieux, feint, dissimulé, artificieux, fallacieux, déguisé, mensonger.

Պատրի s. tromperie, supercherie, duperie, illusion, erreur, fausseté; tour, adresse.

Պատիւ s. honneur, témoignage d'estime, hommage, honneurs, dignités; présent d'honneur, hommage, prix, honoraires; abréviation; — **անձին համարել**, se faire honneur de; **խոստում պատուլ**, parole d'honneur; **լեզուն պատուլ**, Légion d'honneur; **շատ — ներդ պատուել**, combler d'honneurs, rendre de grands honneurs, les plus grands honneurs à qn., l'élever aux plus grands honneurs; **պատուով**, avec honneur, honorablement; **լի պատուով**, plein, comblé ou chargé d'honneurs; — **ընծայել**, rendre honneur, — **ընել**, faire honneur; **սերպիկ** — **ընել**, faire

honneur à une table; *ի* —, en l'honneur de; — *ի հասնիլ*, parvenir aux honneurs; *ի պատուի ըստ*, être en honneur, en considération; *պատուի տեղ*, place d'honneur.

Պատկան. } V. Պատան.

Պատկանաւոր. } V. Պատան.

Պատկանաւորութիւն. s. convenance, harmonie, rapport.

Պատկանդարան. s. carquois; commode.

Պատկանեալ. V. Պատկանոյ.

Պատկանելի. a. concernant.

Պատկանիլ. vn. appartenir, convenir, regarder, se rapporter à.

Պատկանոյ. a. appartenant, concernant. [ւորութիւն.

Պատկանութիւն. V. Պատկանա-

Պատկաւ. V. Պատկառանք; — *կալ*, être attentif à, faire attention, vaquer à, veiller, se livrer à, s'appliquer à, s'occuper de, s'attacher à, prendre au sérieux, s'intéresser à, s'assujettir; — *կալ արդարութեան*, être juste; — *կալ օրինաց*, observer la loi.

Պատկառանք. s. respect, vénération; pudeur, confusion, retenue; parties honteuses: — *նօք*, avec respect, avec pudeur, d'un air confus; — *ածել*, imprimer le respect, inspirer du respect.

Պատկառելի. a. respectable, vénérable; — *ընել*՝ *ընծայել*, rendre respectable, faire respecter; *ինքզինքը* — *ցուցնել*, se faire respecter.

Պատկառել. V. Պատկառիլ, Պատկառեցնել.

Պատկառեցնել. va. remplir de respect, faire rougir, faire honte, confondre.

Պատկառիլ. vn. éprouver de la honte, être confus, rougir de, respecter.

Պատկառո. a. pudibond, hon-
teux. timide.

Պատկառութիւն. s. sentiment de pudeur, pudeur, confusion, timidité.

Պատկառուկ. s. bot. sensitive, mimosa pudique.

Պատկառութ. V. Պատկառո.

Պատկեր. s. image, effigie; tableau, peinture, représentation; figure, portrait; *ըստ* — *ի*, à l'image de, en forme de; *համառօտագիծ* —, aperçu.

Պատկերաբանութիւն. s. iconologie.

Պատկերաբեկ. s. iconoclaste.

Պատկերագէտ. s. iconographe.

Պատկերագիտութիւն. s. iconographie.

Պատկերագիր. s. peintre de portraits; effigie, face; iconographe.

Պատկերագործ. s. peintre; sculpteur. Պատկերագրական. a. iconographique.

Պատկերագրել. va. faire le portrait de, dépeindre, décrire.

Պատկերագրութիւն. s. peinture de portraits; description, peinture; iconographie.

Պատկերագարդ. a. orné de gravures, illustré; — *յօդներ*, illustrer, orner de gravures.

Պատկերագրողիլ. va. illustrer, orner de gravures.

Պատկերալի. a. imagé.

Պատկերալիւ. s. chevalet.

Պատկերակերպ. a. peint; — *նկարագիր*, portrait.

Պատկերակից. a. de même figure, conforme; — *ըստ*, se conformer, prendre la forme.

Պատկերակում. s. sculpteur.

Պատկերահան. s. peintre de portraits. [de tableaux.

Պատկերահանդէտ. s. exposition

Պատկերահանութիւն. s. peinture.

Պատկերաժար. s. iconomaque, iconoclaste, briseur d'images.

Պատկերաժարութիւն. s. guerre contre les images.

Պատկերանալ. vn. se peindre, se former, s'imprimer, être représenté.

Պատկերապառ. s. iconolâtre.

Պատկերապառութիւն. s. iconolâtrie.

Պատկերասէր. a. s. qui aime les images, amateur de tableaux.

Պատկերասրահ. s. galerie de tableaux. [d'images.

Պատկերալաւաճ. s. marchand

Պատկերացնել. } va. peindre, **Պատկերել.** } former, revêtir

d'une forme, figurer, représenter, imprimer; **մոլորի մէջ** —, se figurer, se peindre, se représenter.

Պատկերիլ. V. **Պատկերանալ.**

Պատկերահմ. V. **Պատկերահան.**

Պատկին s. path. ente.

Պատկինելի. a. qui doit être inoculé.

Պատկինել. va. path. enter, greffer, inoculer.

Պատկինիչ. } a. s. inoculateur.

Պատկինող. }

Պատկինում. s. path. inoculation.

Պատկողանց. s. bordage d'un navire.

Պատճառ. s. cause; cause, auteur; cause, raison, motif, sujet; cause, occasion; imputation, sujet d'accusation, délit, crime; prétexte; — **աւ, է —**, à cause de, en considération de, en égard à, pour; sous prétexte de; **քու — սիդ,** à cause de toi, pour toi; **շահու — սի,** à cause du gain; — **լլալ,** être cause, auteur de; **առանց իրաւացի — է,**

sans motif réel, raisonnable; — **նիք ցուցնել,** alléguer des raisons; — **աւլ,** donner prise; — **քու նի,** s'en prendre à qqn.; **բառնալ — ք — ք վերցունել,** ôter le motif.

Պատճառաբանել. vn. raisonner; prétexter; argumenter.

Պատճառաբանութիւն. s. étimologie, raisonnement.

Պատճառախնդիր. a. qui cherche des motifs, des prétextes.

Պատճառական. a. causatif, causal. [salité.

Պատճառականութիւն. s. cau-

Պատճառան. } s. cause, motif;

Պատճառագ. } prétexte, excuse;

— **նօք,** sous prétexte de; **պէս —**

պէս — նօք, sous différents pré-

textes; **բառնալ պատճառանքը,**

ôter le prétexte.

Պատճառասէր. a. s. argumentateur, raisonneur.

Պատճառասիր. a. causé, occasionné; qui est la cause, l'auteur de, coupable; créé.

Պատճառել. } vn. causer, occa-

Պատճառիլ. } sionner, faire; pré-

texter, alléguer ou prendre pré-

texte, chercher des prétextes,

donner pour excuse; se donner

un air de, faire semblant de,

feindre.

Պատէն. s. copie, minute, du-

plicata, le double, formule.

Պատնիկ. s. bot. follicule.

Պատմաբան. V. **Պատմիչ.**

Պատմութեան. a. historique,

narratif.

Պատմաբանիլ. V. **Պատմել.**

Պատմութեանութիւն. s. narra-

tion, histoire, récit historique.

Պատմաբանօրէն. adv. histori-

quement.

Պատմագէտ. s. versé dans l'his-

toire, historien.

ստեղծագործութիւն. s. la science : l'histoire, science historique.
ստեղագիր. a. s. historiographe, historien; — *մատեն*, vre d'histoire.

ստեղագրական. a. historique.
ստեղագրիկ. va. écrire l'histoire.
ստեղագրող. V. **Պատեղագիր**.
ստեղագրութիւն. s. travail de historien, histoire.

ստեղական. a. historique, narratif, historical.

ստեղականորէն. adv. historique.

ստեղիկ. va. raconter, narrer, conter, réciter, faire le récit, histoire de, débiter, rapporter, composer; *երկինք պատմեն դիպուստու ծոց*, les cieus proclament, annoncent la gloire de Dieu.

ստեղիչ. s. historien, narrateur; interprète.

ստեղող. s. historien, narrateur; — *ըլլալ*, raconter.

ստեղութիւն. s. histoire; narration, récit, exposition, exposé, relation; — *վարդաց*, biographie; — *արտաքինոց սուրբ գրոց*, histoire profane, sainte; *ընդհանուր* —, histoire universelle; *հին* ou *ին ազգաց* —, histoire ancienne; *ինն դարու* —, histoire du moyen âge; *նոր ժամանակաց* —, histoire moderne; *ժամանակակից* —, histoire contemporaine; *նախան* —, histoire naturelle.

ստեղանակ. s. officier de garde-robe; *վանք տուն* — *աց*, garde-robe.

ստեղանան. s. robe.

ստեղե. s. rempart, retranchement, barricade, palissade, barrière; — *շինել կանգնել պատել*, entourer d'un rempart, d'un retranchement, entourer de retran-

chements, barricader; *պատել — պաշարմամբ*, assiéger; *քաղաքին շուրջը — դնել*, investir une ville.

Պատեղիօսական. a. retranché.

Պատեղան. a. convenable, convenant, propre, bienséant, à propos, sortable, assorti; décent, honnête; conforme, analogue, proportionné; juste, raisonnable; — *ք*, s. convenances, bienséance; *ըստ — ի*, *ըստ — էց*, convenablement, dûment, comme il convient à, décemment, par bienséance; — *է*, *պարտ էլ* — *է*, il convient, il est convenable de; *է* —, il n'est pas convenable, il ne convient pas.

Պատեղանաբար. adv. convenablement, d'une manière convenable, décemment.

Պատեղանական. } V. **Պատեղան**.

Պատեղանոր. }

Պատեղանիկ. } va. rendre con-

Պատեղանեցնել. } venable, adapter, approprier, ajuster, faire

Պատեղանիկ. vn. convenir, être

convenable, cadrer, s'adapter, s'accorder, s'assortir, se rapporter à, regarder; se faire, se créer.

Պատեղանող. a. convenable, symétrique.

Պատեղանողութիւն. s. convenance, bienséance; décence, honnêteté; juste proportion, symétrie, rapport, analogie.

Պատեղանութիւն. V. **Պատեղանողութիւն**. bâtiment, construction.

Պատեղամբ. }

Պատեղամբ. } s. balcon, belvédér.

Պատեղամբ. }

Պատեղամբ. a. qui porte honneur; honorable.

Պատաշիր. a. qui honore, honorifique.

Պատաշրնիքի. s. action d'honneur, hommage.

Պատազգած. a. susceptible.

Պատազգածութիւն. s. susceptibilité.

Պատազգացութիւն. } s. le
Պատազգացում. } sentiment de l'honneur.

Պատալիր. a. plein d'honneur.

Պատախնդիր. a. qui cherche son honneur, honorable.

Պատածոյ. a. détourné, entortillé, plein de sinuosités.

Պատախայ. a. honorable; honoraire; — **օրորք,** demoiselle d'honneur.

Պատական. a. honoré, honorable, estimé, estimable, respectable, vénérable révérend; précieux, cher, excellent, rare, exquis; noble.

Պատականաղիւ. a. rare, excellent, très précieux.

Պատականաղոյն. a. le plus honorable; le plus précieux.

Պատականանալ. vn. devenir précieux, excellent.

Պատականութիւն. s. prix, valeur élevée, excellence, prééminence, rareté; noblesse.

Պատակից. s. égal en honneurs, en dignités.

Պատակցութիւն. s. égalité d'honneurs, de dignités.

Պատամանոյց. a. qui rend honneur.

Պատանդան. s. marche-pied, piédestal, socle.

Պատանձան. s. décoration.

Պատանուն. s. titre.

Պատառ. a. qui aime les honneurs, ambitieux; généreux, libéral, obligeant.

Պատաւորաբար. adv. avec

l'envie de se distinguer, ambitieusement; avec honneur, généreusement, obligeamment.

Պատաւորական բանք. s. compliments.

Պատաւորապէս. V. **Պատաւորաբար.**

Պատաւորել. va. faire le généreux envers qn., l'obliger, honorer, complimenter.

Պատաւորութիւն. s. amour des honneurs, ambition; envie de se faire honneur, point d'honneur, générosité, obligeance; compliment.

Պատաւորովի. vn. s'honorer, être honoré, être complimenter.

Պատաւորում. s. obligeance, bon accueil, compliment.

Պատուս. s. ente, greffe; vacin; vaccination; vaccine; insertion, addition; jonction, union; **Թարսի - ք,** vaccin.

Պատուսել. va. enter, greffer; vacciner; insérer, intercaler; annexer, joindre, réunir, attacher.

Պատուսիչ. s. vaccinateur.

Պատուսում. a. vacciné.

Պատուսումի. vn. être vacciné; se greffer

Պատուսում. s. vaccination.

Պատար. s. boulevard, rempart, barrière; poutre, plancher, plafond; — **ըլլալ հայրենեաց,** être un rempart à sa patrie.

Պատարուար. a. garni de poutres, plafonné.

Պատարման. a. digne d'honneur, honorable, honoré.

Պատար. a. honorable, respectable; honorifique; honnête; s. noble, dignitaire.

Պատարապէս. adv. honorablement [bilité.

Պատարութիւն. s. honora-

մանել. va. honorer, rendre

onneur, vénérer, respecter, es-
mer.

ստուգի. a. honorable.

ստուգ. s. ordre, commande-
ment, injonction; précepte; man-
dat, commission; instruction; or-
donnance, décret; — **դիմի** **ստուգ**,
inner ordre, ordonner, com-
mander, enjoindre; donner com-
mission.

ստուգի. a. qui honore.

ստուգար. s. mandat.

ստուգար. s. envoyé, député;
commissaire, émissaire, délégué,
mandataire, officier: légat.

ստուգարու. s. dépu-
tation, légation.

ստուգար. s. précepte; com-
mandement, ordre.

ստուգարագիր. s. mande-
ment; mandat.

ստուգարագիր. a. qui com-
mande, qui ordonne.

ստուգարագրութիւն. s. ordre
crit. [նիւրի.

ստուգարագրի. V. **Ստուգարագրութիւն**.

ստուգարագրութիւն. s. a. trans-
gresseur, infracteur, prévaricateur.

ստուգարագրութիւն. s. a. trans-
gression, infraction, préva-
cation.

ստուգարագրութիւն. } V.

ստուգարագրութիւն. } **Ստուգարագրութիւն**.

ստուգարագրութիւն. s. a. obser-
vateur des commandements.

ստուգարագրութիւն. s. a. obser-
vation des commandements.

ստուգար. va. ordonner, com-
mander, enjoindre, prescrire,

proposer, recommander; **հրովար-
դար** —, décréter.

խուս. s. fenêtre, croisée;
niche; église; **բնակ** —, vil-
le-bœuf.

ժամանակ. s. châtimement, puni-
tion, peine, correction; fléau,
vengeance; menace, ton mena-
çant; sujet de reproche, répri-
mande: **դիմի** **ստուգ** —, être sé-
vèrement puni.

ժամանակագր. a. propre à
punir, menaçant.

ժամանակագիր **բնակ** vn. être
puni, porter sa peine.

ժամանակագր **բնակ**. vn. pu-
nir, châtier, condamner à une
peine; accabler de reproches,
gronder; menacer, parler d'un
ton menaçant; — **բնակ**, être
puni, châtié; être grondé, menacé.

ժամանակ. va. punir, châ-
tier, se venger de; gronder, ré-
primander, menacer, confondre.

ժամանակ. s. celui qui pu-
nit, vengeur.

ժամանակ. s. chir. pansement.

ժամանակ. s. qui honore.

ժամանակ. a. déchiré.

ժամանակ. V. **ժամանակ**.

ժամանակ. V. **ժամանակ**.

ժամանակ. s. déchirure; fente,
crevasse.

ժամանակ. a. tout déchiré; fig.
effronté.

ժամանակ. va. déchirer en mor-
ceaux.

ժամանակ vn. se déchirer.

ժամանակ. s. refuge, asile,
abri, retraite; protection, défense,

soutien, appui, ressources; —
բնակ, être le refuge, protéger;

défendre, prendre sous sa pro-
tection.

ժամանակ. } va. protéger,
ժամանակ. } défendre, ap-
puyer, soutenir; mettre à l'abri,

abriter, couvrir; rétablir; encein-
dre, entourer, enfermer; rendre,
restituer. [բնակ.

ժամանակ. V. **ժամանակ**.

Պատարկութիւն .s. protection, soutien, asile, refuge, abri.

Պատարիլ .vn. se réfugier, chercher un refuge, s'abriter, se retirer, se mettre à couvert, se couvrir. se défendre; se lever, se tenir debout, se dresser; se fortifier, se rétablir; s'établir, demeurer, reposer; retourner, se rendre.

Պարայից .a. plein d'illusion.

Պարայաւան .a. trompeur, capiteux, séduisant.

Պարական .V. Պար.

Պարակ .s. tromperie, duperie, séduction, supercherie; méprise, erreur; illusion, déception; — *ի մէջ չգիտի*, tromper, duper, séduire, induire en erreur, insinuer à qn. des paroles trompeuses.

Պարաս .a. prêt, tout prêt. préparé; prêt, disposé à, prompt; qui est sous la main, dont on peut disposer; — *ընդի*, préparer; — *ըլլալ*, être prêt; — *գտնուիլ*, se tenir prêt, être prêt.

Պարասալան .a. toujours prêt à répondre, qui a beaucoup de présence d'esprit, qui est prompt à la repartie, qui a beaucoup d'à propos.

Պարասալար .adv. avec empressement, promptement.

Պարասական .a. empressé; .V. Պարաս.

Պարասականութիւն .s. empressement, état d'être prêt.

Պարասիլ .va. préparer, appréter, disposer, mettre en état.

Պարասիլ .vn. se préparer. s'appréter, se mettre en état, en mesure, se disposer, faire ses préparatifs, des préparatifs, ses dispositions; se garder de, prendre garde de.

Պարասիլ .s. préparateur, **Պարասող** } apprêteur.

Պարասութիւն .s. préparation, préparatif, apprêt; disposition; précaution; — *մեղմել*, faire des préparatifs.

Պարասութիլ .V. Պարասիլ.

Պարասում .s. préparation.

Պարիլ .va. tromper, duper, décevoir, attraper, séduire, berner, en imposer, surprendre.

Պարիարգ .s. patriarche; —

Պարիարգ .s. Հայոց, le patriarche des Arméniens; *Յայրապետ* —, — suprême.

Պարիարգական .a. patriarchal.

Պարիարգանոց .s. patriarchat.

Պարիարգարան .s. résidence d'un patriarche.

Պարիարգութիւն .s. patriarchat.

Պարիկ .s. patricien, patrice.

Պարիկան .a. patricien.

Պարից .s. bot. mélisse.

Պարիլ .s. trompeur.

Պարիութիւն .s. patriciat.

Պարիզաբուր .s. eau de mélisse.

Պարոյ .s. a. trompeur,

Պարոյական } fallacieux, capiteux. | duperie.

Պարոյութիւն .s. tromperie,

Պարոյգ } s. meche; — *վիթոյ*,

Պարոյկ } charpie; — *ի ծայր*, moucheron.

Պարուակ .s. prétexte; — *բռնել*,

prétexter, prendre pour pré-

texte; — *սի*, sous prétexte de.

Պարուակիլ .va. prétexter.

Պարուակալ .s. lamperon.

Պարուակիլ .s. zool. brebis.

Պար .s. danse; — *մեղմուլ*, es-

sajm; — *բռնել*, danser; *գեղջ-*

կական —, loure; *գեղեցական* —,

bastringue.

Պարաբանալ .va. enlever ou retrancher autour; enlever, re-

trancher, supprimer, ôter.

Պարագայ. s. circonstance, particularité, détail. [ciel.

Պարագայական. a. circonstan-

Պարագայոթիւն. V. **Երան.**

Պարագլուխ. s. celui qui conduit le chœur, coryphée; fig. coryphée, chef, premier, chef de bande; — **պլուխ**, être le chef, être à la tête de, marcher en tête de, se mettre à la tête de, guider, conduire, donner le signal, l'exemple de, prendre l'initiative.

Պարագրել. va. circonscrire, borner, renfermer dans ses limites; décrire; tracer les premiers traits, esquisser, ébaucher, croquer.

Պարագրութիւն. s. circonscription, limitation; description; esquisse, ébauche, croquis.

Պարադէ. a. circonspect.

Պարածածկել. va. couvrir tout alentour, envelopper.

Պարածածուկ. a. couvert de toutes parts, enveloppé.

Պարածաղիկ. s. bot. périanthe.

Պարակ. s. sirène. [anomal.

Պարական. a. irrégulier,

Պարակից. s. compagnon de danse; qui est de la même compagnie.

Պարակցութիւն. s. l'action de danser ensemble; l'action d'être dans la même compagnie; enlacement. [tout autour.

Պարահայեց. a. qui regarde

Պարահանդէս. s. bal; **անդիմակ** —, bal paré; **դիմակաւոր** —, bal masqué. [un tour.

Պարայտել. vn. circuler, faire

Պարան. s. amarre, câble; **Տե. և աղբական** —, câble télégraphique.

Պարանգիւն. s. prix d'amarrage.

Պարանկալ. s. bitte.

Պարանկալի. va. bitter.

Պարանի. va. câbler, attacher un fardeau à une câble pour le haler.

Պարանիկ. s. câbleau. [nir.

Պարանիլ. vn. retourner, reve-

Պարանց. s. cou, col, gorge; isthme; — **սրահանց**, goulot

Պարանցաբաղ. a. enfoncé jusqu'au cou.

Պարանցիկ. s. ballet.

Պարայ. s. loisir, repos; désœuvrement, chômage; loisir, occasion favorable, moment opportun; a. vide; V. **Իսասարկ**, **Պարայորդ**; — **պաշտօն**, place vacante; — **սեղը**, en vain, inutilement; — **մալ**, rester sans travail, chômer; rester vide ou non loué.

Պարայաթիլ. vn. se gratter, se détirer, se détendre.

Պարայի. V. **Պարայիլ.**

Պարայցնի. va. occuper, donner de l'occupation; vider.

Պարայիլ. vn. s'occuper de, vaquer à, s'appliquer à, cultiver, être assidu, s'adonner à; prendre du loisir, se reposer; vaquer, être vide, se vider.

Պարայցնիլ. va. lier étroitement, serrer de toutes parts, garrotter.

Պարայոյ. } a. oisif, inoccupé,
Պարայորդ. } désœuvré; vacant, vide.

Պարայութիւն. s. le vide; fig. nullité; désœuvrement, désoccupation, oisiveté.

Պարայութ. s. occupation, application, étude; scolie, commentaire.

Պարայորդ. s. vacance.

Պարայաղ. V. **Պարայիլ.**

Պարանիլ. va. comprendre, renfermer, contenir, embrasser; envelopper, investir.

Պարապիւն. s. action de
 contenir; réunion; — **անար-
 նաւթեանք**, l'ensemble des vertus.
Պարաւահ. s. salle de danse.
Պարաւոնի. va. couvrir de
 toutes parts, envelopper.
Պարար. s. engrais.
Պարարի. a. engraisé; s. ani-
 mal engraisé.
Պարարի. va. engraisser; fig.
 մէկը — մնաւ յաւով. bercer
 qu., le bercer d'illusions; աչքը
 —, repaître, charmer les yeux.
Պարարի. vn. s'engraisser; fig.
 — մնաւ յաւով, se bercer, se
 repaître de fausses espérances.
Պարարութ. s. engraissement.
Պարարու. V. **Պարար**.
Պարար. a. gras, engraisé,
 replet, potelé, dodu; succulent,
 fertile; — **մարմնի**, corps gras.
Պարարամարի. a. potelé,
 gras, dodu.
Պարարաւ. vn. engraisser,
 s'engraisser. [turages.
Պարարաւ. a. riche en pâ-
արարացնի. va. engraisser;
 fertiliser, amender, fumer.
Պարարացնի. a. engrais-
 seur; fertilisateur.
Պարարի. V. **Պարարացնի**.
Պարարութի. s. graisse, em-
 bonpoint; engrais; sève; fertilité;
 produit, production.
Պարաւնի. s. lien, corde, chaîne.
Պարաւնի. va. retenir dans
 des liens, lier, garrotter, en-
 chaîner.
Պարար. s. danseur; a. qui
 a rapport à la danse; dansant.
Պարարի. s. danseur.
Պարարի. vn. danser en
 chœur, exécuter des chœurs de
 danse, danser.
Պարարութի. s. action de
 danser en chœur, évolution des

chœurs, danse; chœur; réunion.
Պարարար. adv. périodique-
 ment.
Պարարար. s. périodique,
 revue ou journal périodique.
Պարարութ. a. circulaire;
 périodique. [dicité.
Պարարութի. s. péri-
արարութ. V. **Պարարար**.
Պարարութի. s. période; gram-
 phrase.
Պարի. s. don, cadeau, pré-
 sent; donation, gratification, bien;
 prime; ration.
Պարիարար. a. s. qui dis-
 tribue des présents, donateur.
Պարիարարութի. s. dis-
 tribution de cadeaux; distribu-
 tion de prix. [présents.
Պարիարար. a. qui apporte des
Պարիարար. } s. donation.
Պարիարար. }
Պարիարար. a. qui de-
 mande des cadeaux.
Պարիարութ. a. donné, ac-
 cordé; — **երկր**, la terre pro-
 mise. [բառ.
Պարիարութ. V. **Պարիար**.
Պարիարութ. s. officier des
 dons, des gratifications.
Պարիար. } a. qui a reçu un
Պարիար. } don, donataire.
Պարիար. a. qui aime à
 faire des présents, libéral, gé-
 néreux.
Պարիար. s. donateur, ré-
 munérateur, rétributeur.
Պարիարութի. s. dona-
 tion, don, prime.
Պարիարի. V. **Պարիար**.
Պարիարութ. s. lieu de présents.
Պարիար. a. à prime.
Պարիար. va. faire présent à,
 donner en présent, donner, faire
 don, cadeau
Պարիարի. V. **Պարիար**.

րգիւիչ. V. Պարգիւտում.
 րեգոս. s. tunique, robe.
 րեգոսուար. s. qui porte la
 itane, clerc, prêtre.
 րեգոսիկ. s. petite tunique.
 րիկ. va. danser, danser en
 œur, exécuter des chœurs.
 րիկ. s. roc, roche, rocher.
 րիկապագ. V. Պահանգ.
 րիկաւորիկ. va. approvisionner.
 րիկաւորիկ. va. pourvoir, ap-
 ovisionner. [sionner.
 րիկաւորիկ. vn. s'approvi-
 րիկաւորում. s. approvisi-
 nement.
 րիկիկ. s. petite provision.
 րիւր. s. ballade.
 րիւրակ } s. choriste.
 րիւրոյն. }
 րիւրոյնիկ. s. ballade.
 րիւր. a. simple; serein calme;
 ր, clair, net; simple, sincère,
 aif; s. temps serein, beau temps.
 րենիտ, ciel serein; serein du
 ր, fraicheur du matin; adv.
 mplement
 րիւրապագ. V. Պարգիւտում.
 րիւրապանիկ. vn. éclaircir,
 ébrouiller, expliquer.
 րիւրապանիկիկ. s. éclaircis-
 ement, explication.
 րիւրապար. adv. simplement;
 ettement, en termes précis.
 րիւրալուս. a. qui parle clai-
 ement; simple, clair; — ըլլալ.
 արler clairement.
 րիւրակագ. V. Պարգ. a.
 րիւրակեցաւ. a. qui mène
 ne vie simple.
 րիւրակոց. s. puritain.
 րիւրակոցիկ. s. purita-
 isme.
 րիւրակոց. a. simple d'esprit,
 simple, ingénu, naïf; simple,
 aials, bonhomme. [անիւր.
 րիւրակոցիկ. V. Պարգիւտում.

Պարգաշակ. s. endomètre.
 Պարգաշակոյնիկ. s. endio-
 métrie.
 Պարգաշիւ. V. Պարգաշար.
 Պարգաւ. a. simple.
 Պարգաւում. s. tenue des
 livres en partie simple.
 Պարգաւում. s. simplification.
 Պարգիկ. va. simplifier; clarifier,
 filtrer; éclaircir, purifier; étendre
 de son long, dérouler, déployer,
 ouvrir; démêler, débrouiller, dé-
 nouer, éclaircir, développer; dé-
 brouiller, expliquer; — արկա-
 րաւ, déployer la voile; — ար-
 րակ, arborer un drapeau.
 Պարգիւր. a. le front levé, à
 visage découvert, avec confiance.
 Պարգիւրոյնիկ. s. simplicité
 de vie.
 Պարգիւրոյնիկ. s. simplicité,
 naïveté, candeur, ingénuité, bonne
 foi; simplicité, bonhomie, naïserie.
 Պարգիւմ. s. tension, distension.
 Պարգիւրիկ. s. simplicité, clarté,
 netteté, pureté; simplicité. naï-
 veté; clarification; sérénité, temps
 serein; արկաւակ —, noble
 simplicité.
 Պարգիւր. vn. se simplifier; se
 clarifier, se filtrer; s'éclaircir, se
 purifier; s'éclaircir, devenir clair;
 devenir serein; s'étendre, se dé-
 rouler, se déployer, se démêler.
 Պարգիւրիկ. a. adv. tout sim-
 plement, tout droit.
 Պարգիւր. s. arith. simplification.
 Պարգիւրիկ. s. simple, tout
 simple; s. hature.
 Պարգիւր. s. huilier à bec, passoire,
 couloire; filtre; — արի, passe-thé.
 Պարգիւր. adv. simplement.
 Պարգիւ. s. entretien, nourriture,
 subsistances, vivres; արիւր —,
 nourriture journalière; — ըլլալ
 արիւր, gagner sa vie.

Պարենագին. s. pension alimentaire.

Պարեա. s. éphore.

Պարթև. s. Parthe.

Պարթևական. a. parthé.

Պարիս. s. natte, pailleasse.

Պարիկ. s. fée; ornith. mésange.

Պարիսպ. s. muraille, rempart, fortification.

Պարծ. adv. fièrement, d'un air fier ou hautain; — *շրի*, marcher —, se rengorger, porter la tête haute, aller tête levée, se panader, se pavaner, se prélasser.

Պարծախ. s. vanterie, jactance; gloire, orgueil, honneur; — *հարի*, se faire gloire, être fier; mettre sa gloire à, dans.

Պարծենալ. V. **Պարծիլ**.

Պարծենդա. V. **Պարծուկ**.

Պարծենդանք. } s. vante-

Պարծենդանք. } rie.

Պարծենդանք. V. **Պարծուկ**.

Պարծիլ. vn. se vanter de, se glorifier de, se piquer de, se faire gloire ou honneur de, se faire valoir, être glorieux, fier de, tirer vanité de, se faire un mérite d'une chose, hâbler, se prôner, se prévaloir de, être tout glorieux de, faire le fanfaron.

Պարծուկ. a. vantard, hâbleur, glorieux, fanfaron, bravache, rodomont, sacripant, trache-montagne.

Պարծուխ. s. vanterie, jactance.

Պարկ. s. sac; bissac, havresac, valise.

Պարկաւոր. a. marsupial; — *ա*, zool. marsupiaux.

Պարկեթ. s. bot. abricotier.

Պարկեթ. a. décent, modeste, honnête; sage, chaste, pudique, pur; sobre, modéré, tempéré, frugal.

Պարկեթաւոր. a. qui parle avec modestie, qui a un langage décent.

Պարկեթաւորութիւն. s. discours modeste, décent.

Պարկեթաւոր. adv. honnêtement, modestement, avec un extérieur décent, déceamment.

Պարկեթաւորայ. a. modeste dans ses mœurs, décent.

Պարկեթաւոր. a. beau et modeste, qui a l'air décent.

Պարկեթաւորայ. a. composé de personnes honnêtes.

Պարկեթաւոր. V. **Պարկեթ**.

Պարկեթաւոր. a. qui a une conduite honnête, modeste.

Պարկեթաւոր. vn. être modeste, honnête ou sage, mener une vie modeste, se montrer modeste ou honnête, faire le modeste, savoir se composer, avoir ou prendre un extérieur décent; se modérer, s'abstenir, être sobre, frugal.

Պարկեթաւոր. s. séjour des sages, monastère.

Պարկեթաւոր. a. qui aime la modestie, modeste, sage.

Պարկեթաւոր. a. élevé dans la modestie, modeste, chaste, honnête, sage.

Պարկեթաւոր. va. rendre modeste, rendre sage ou honnête.

Պարկեթաւորութիւն. s. modestie, décence, maintien décent, honnêteté; chasteté, pudeur; modération, sobriété, tempérance, frugalité.

Պարկեթաւոր. V. **Պարկեթ**.

Պարկեթ. s. tranchée, fossé.

Պարկեթ. s. petit sac.

Պարկեթ. s. bot. abricot.

Պարկեթ. s. bot. cosse, gousse, péricarpe, capsule.

Պարկեթ. va. essayer, éprouver.

Պարկեթ. s. jeune homme.

Պարկեթ. sf. jeune fille, adolescente.

արճաւ. s. beau-père de la mariée.

արօտիկ. V. Գաօտիկ.

արոյ. a. s. danseur.

արոյկ. s. accent circonflexe.

արոյր. s. tour, cercle; ronde, ondeau; spire; spirale; pompe, aste; — *պառլամակ*, flet.

արոն. s. baron; monsieur.

արոնիկ. s. baronnet.

արոնութիւն. s. baronnie.

արոնուհի. sf. baronne.

արուքայ. s. dossier.

արուկածի. a. circonflexe.

արուհի. sf. danseuse.

արուցակ. s. orbe, circuit, phère, cercle; — *խօսք*, périphrase, circonlocution.

արուցկածի. a. sphérique, ond.

արուցկիկ. va. entourer, enlironner; contenir, renfermer, embrasser. [contenu.

արուցկիկ. vn. être entouré ou aruցկիկ. } a. s. qui con-
արուցկիկ. } tient, contenant;
— *իւ պարուհիկաւ*, le conte-
nant et le contenu.

արուցկիպիւն. s. contenu.

արուակ. s. bot. périodon, apsule; anat. tunique; *սւղիղի* —, pie-mère.

արուրածի. a. spiral.

արուրածակ. s. solénoïde.

արուրի. va. entourer, envelopper; envelopper, couvrir, renfermer, cacher.

արապիկ. vn. être tout plein; se déchirer, crever, se rompre.

արապիւն. } s. l'action d'être
արապում. } tout plein; rup-
ture, éclat, déchirure; fracas.

արապի. va. décharger, évacuer, vider; décharger, faire feu.

արապիկ. vn. se vider, se décharger; être déchargé, être tiré.

արապիւ. s. évacuation.

արա. } s. fronde; — *իւ*.

արապիկ. } *սիւ*, fronder, lan-
cer une fronde.

արաւ. s. blâme, censure, critique.

արաւագիր. s. libelle, pam-
phlet; libelliste, pamphlétaire.

արաւադէ. } a. qui cherche

արաւադիր. } à blâmer. cen-
seur, critique, épilogueur, Zoile;
— *բլաւ*. V. արաւիկ.

արաւագի. V. արաւ;

— *դիւի*, V. արաւիկ.

արաւաւոր. a. qui aime à
critiquer. [phlet.

արաւաւոր. s. libelle, pam-

արաւի. va. blâmer, censu-
rer, critiquer, épiloguer, fronder.

արաւիկ. a. blâmable.

արաւիկ. } V. արաւաւոր.

արաւիկ. } V. արաւաւոր.

արաւար. s. frondeur.

արաւար. s. pierre de fronde.

արաւարի. va. fronder, lan-
cer des pierres avec la fronde.

արաւի. va. fronder, lancer
avec la fronde; s'élancer dehors,
sauter de.

արաւի. s. a. Perse, Persan.

արաւադի. s. la religion des
Perses. [sane, en persan.

արաւալեզու. a. en langue per-

արաւալեզու. } a. persique, per-

արաւալի. } san.

արաւալի. s. Arménien de Perse.

արաւալի. vn. imiter les
Perses, devenir Persan.

արաւալի. a. qui a un nom
Persan.

արաւալի. V. արաւալի.

արաւալի. adv. en Persan; s.

— *լաւ գիտաւ*, savoir bien le
persan, être très fort dans la
langue persane.

արաւալի. s. entom. la reine
des abeilles, abeille-mère.

Պարապմուռ. a. en forme de muraille, de fortification.

արապմուռ. a. qui combat sur les remparts. [rale.]

Պարապմուռափյա. s. machine mu-
Պարապմուռ. s. enceinte.

Պարապուհունք. s. construction d'un rempart, fortification.

Պարապապահ. s. gardien des remparts; — **ըլլալ**, garder les remparts, les fortifications.

Պարապապա. a. entouré de murailles; s. muraille.

արապապ. } a. entouré de
Պարապափակ. } remparts, fortifié.

Պարապել. va. construire, élever un rempart, entourer de remparts, fortifier; couvrir comme d'un rempart, protéger, abriter, munir; séparer par un mur, séparer.

Պարապարմ. s. muraille.

Պարա. } s. dette; devoir; obli-

Պարաֆ. } gation; engagement; dette active, créance; a. rede-

vable, responsable; coupable, condamné; auteur; débiteur;

պարափ տակ ձգել, endetter, charger de dettes, engager dans des dettes, obérer; — **ի տակ**

ձնել — **ընել**, faire ou contracter des dettes, s'endetter;

— **ի տակ փռել** être criblé de dettes; — **է**, il faut; **իր** — **ը հա-**

տուցանել, payer ses dettes, s'acquitter de ses dettes; **երախտա-**

գիտութեան — **ն հատուցանել**, acquitter la dette de la reconnaissance;

— **անձին համարել**, s'imposer l'obligation; — **եւ ար-**

ժան էր il fallait; — **ս է**, c'est mon devoir; je le dois; V. **Պարապ**.

Պարապիր. s. obligatoire.

Պարապանց. a. qui manque à son devoir.

Պարապանցութիւն. s. manque au devoir.

Պարապուղք. s. obligation.

Պարապան. a. s. débiteur; redevable, obligé; coupable; — **ըլլալ**, être obligé.

Պարապանութիւն. s. devoir, obligation; — **ունենալ**, avoir de l'obligation.

Պարապել. V. **Պարապել**.

Պարապանոյց. a. qui paye ses dettes. [ment.]

Պարապանութիւն. s. amortissement.

Պարապանալ. a. qui connaît son devoir.

Պարապանալութիւն. s. respect du devoir. [donner un —.]

Պարապան. s. à-compte; — **աւալ**, **Պարապարհալ** s. acte; bon.

Պարապան. s. débiteur; coupable; — **ըլլալ**, devoir.

Պարապանութիւն. s. obligation.

Պարապան. s. débiteur; celui qui se charge des dettes d'autrui, répondant, garant.

Պարապել. } va. lasser, ha-

Պարապել. } rasser, trop fatiguer, harceler, exténuer, accabler, assommer, abatte, épuiser.

Պարապալ. a. las, fatigué.

Պարապելութիւն. a. fatigant, assommant, accablant.

Պարապել. vn. se lasser, se trop fatiguer, être harassé, las, fatigué, exténué.

Պարապել. V. **Պարապելութիւն**.

Պարապան. s. accablement, abatement, exténuation.

Պարապան. a. qui a rempli son devoir; — **ըլլալ**, remplir son devoir. [honorabilité.]

Պարապանութիւն. V. **Պարապան**.

Պարապան. s. créancier.

Պարապան. V. **Պարապան**.

Պարապան. a. s. débiteur; obli-

; coupable, condamné; — ընել,

Աւրաւարելի.

արաւարելի.

արաւարեցնել. } va. obliger.

արաւարելի. vn. être obligé

արաւարիչ. a. s. obligatoire.

արաւարող. a. qui oblige.

արաւարութիւն. s. dette; de-

voir; obligation, engagement; —

արաւարութիւն. s. dette; de-

voir; obligation, engagement; —

արաւարութիւն. V. Աւրաւար-

արաւարութիւն. s. tribut, contri-

bution, impôt; cotisation.

արելի. va. vaincre, avoir le

dessus, dompter. [jardiner.

արէղ. s. jardin; — մշակել,

արիկապան. } s. jardinier;

արիկարար. } horticulteur.

արիկագէտ. } s. jardinier;

արիկակ. V. Աւրիկակ.

արիկապարար. s. horticulteur.

արիկապարարութիւն. s. hor-

culture. [lazuli, lazulite.

արիկաքար. s. minér. lapis-

արիկակ. s. jardinet.

արիկական. V. Աւրիկական.

արիկականայե. s. jardi-

nier en-chef.

արիկականութիւն. s. jardi-

nage, horticulture.

արիկականի. sf. jardinière.

արիլ. vn. devoir, être débi-

teur de, avoir une dette; devoir,

être obligé à, être tenu de.

արիլ. } vn. être vaincu,

արիլ. } avoir le dessous.

արիլ. s. dette; devoir.

արիլի. va. couvrir, cacher,

celer; voiler, masquer, pallier.

արիլաբարի բլլի. vn. se

décharger ou exhiler sa colère,

se venger de, donner un libre

cours à son ressentiment, faire

une scène à qn., l'attaquer vi-

vement de paroles.

արանդ. V. Աւրանդ.

Աւրանդիւն. s. l'action d'être

vaincu, défaite; — խաղաղիւ,

s'avouer vaincu, céder, rendre

les armes, se soumettre; — թիւն

մատնել, vaincre, défaire — թիւն

մատնել, être vaincu, défait,

perdre la bataille, avoir le des-

sous, être confondu.

Աւրանդիլ V. Աւրանդիլ.

Աւրանդիլ. s. l'action de vaincre;

l'action d'être vaincu, défaite.

Աւրանդապան. a. convenable;

s. convenance.

Աւրանդ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. V. Աւրանդիլ.

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Աւրանդիլ. s. dette; devoir; obliga-

tion; engagement; Հանրային

Պե. s. chef. commandant, maître.
Պեալմն. a. d'Etat, gouvernemental.
Պեալմն. vn. être chef, commandant, commander à, régner sur.
Պեռնիս. s. commandement, domination, autorité, pouvoir, puissance; état, gouvernement, empire; — **ս.** les puissances (hiérarchie des anges).
Պերեւթ. s. chamarrure, affublement, accoutrement.
Պերեւթի. va. accoutrer, affubler.
Պերեւթի. vn. s'accoutrer, s'affubler.
Պերեւթի. spl. crocs; moustaches.
Պերպաթիկան. } a. s. péri-
Պերպաթիկան. } patéticien.
Պերկ. s. ichtyol. perche.
Պեր. a. glorieux, illustre, célèbre. brillant, éclatant, fameux, magnifique, superbe, fastueux; fier, altier, guindé; adv. fièrement; avec pompe.
Պերաթմն. a. éloquent.
Պերաթմնի. va. parler, traiter avec éloquence.
Պերաթմնի. s. éloquence.
Պերաթմն. adv. avec trop de faste; pompeusement.
Պերաթմն. a. élégamment vêtu, élégant.
Պերաթմն. a. luxueux.
Պերաթմն. a. éloquent; — **լալ,** parler avec éloquence, avec abondance.
Պերաթմնի. vn. parler avec éloquence ou éloquemment.
Պերաթմնի. s. éloquence.
Պերաթմնի. adv. éloquemment.
Պերաթմն. vn. se donner de grands airs, étaler du luxe, être fier, s'enorgueillir, se glorifier, dominer; grandir, s'accroître.
Պերաթմն. s. trait de fierté, d'or-

gueil, fierté; faste, luxe, apparat.
Պերաթմնի. a. richement orné, fastueux, somptueux.
Պերաթմն. a. magnifique; superbe. [tant, brillant.
Պերաթմն. a. illustre, éclatant.
Պերաթմն. a. qui aime le faste, le luxe, fastueux.
Պերաթմնի. s. amour du faste, du luxe. [lustre.
Պերաթմնի. a. sérénissime, illustre.
Պերաթմնի. s. faste, luxe, pompe, apparat, magnificence, éclat; fierté, orgueil.
Պերաթմնի. sf. élégante.
Պերաթմն. s. minér. turquoise.
Պերկ. s. bot. picée, pin.
Պերաթմն. a. tout petit, très petit, minuscule.
Պեր. } a. petit, moindre; s.
Պերիկ. } petit; — **լալ,** humilier.
Պերիկան. vn. se rapetisser, s'apetisser, devenir plus petit, se resserrer, amoindrir; fig. s'humilier.
Պերիկանի. s. petitesse, exigüité, ténuité; apétissement, atténuation; fig. humiliation.
Պերիկանի. va. rendre petit, rapetisser, apétisser, atténuer, amoindrir; fig. humilier.
Պեր. s. bey.
Պերիկանի. s. béilik.
Պեր. prép. comme; **պա —**, comme cela, de cette manière ou façon.
Պերաթմն. a. divers, varié, différent; bizarre. de diverse couleurs; excellent. [versité.
Պերաթմնի. s. variété, diversité.
Պեր. V. **Պեր.**
Պեր. s. besoin, nécessité, le nécessaire; usage, emploi; besoins, nécessités naturelles; **պաթմն. prép.** pour; **ի՞նչ — ի համար,** pour quel usage? — **ի՞նչ է** il faut, il est besoin; **լիք —** ou — **լիք,** il ne

it pas, ce n'est pas nécessaire;
անհրաժեշտ, avoir besoin; —
նիմ երթալ, j'ai besoin d'aller;
կենաց, les besoins de la vie.
զալի. V. *Գարօնի*.
զալ. V. *Գարօնի*.
զանգ. V. *Գարօնի*.
լիլիկ. V. *Շահանգ*.
լօր. V. *Քիւրեղ*.
ծակ. s. entom. crabron.
հ. V. *Պարտի*.
դժ. a. impur, immonde, souillé,
 le, profane. abominable, exéc-
 able; — *ընկ* V. *Պղծել*.
ն. } s. zool. pinne; *ծովա-*
նայ. } *յիւ* —, pinne-marine.
նասպառ. } s. zool. pin-
նասպառնակ. } nothère.
նդ. a. ferme, solide, dur, fort;
 iv. fort, avec force; — *կենալ*,
 օրհանդիս, tenir ferme, se
 soutenir; — *ընկ*, tenir ferme,
 օրհանդիս, tenir bon, s'attacher à.
նդգլուխ. a. s. qui a la tête
 dure, tête dure
նիւ. s. anat. aile du nez, narine.
նիւ. V. *Պինդ*.
նուալ. a. mêlé de blanc, ta-
 cheté, madré, grivelé, ponctué;
 . madruré, tache.
նուալածի. s. balzan.
նուալացեալ. V. *Պնուալ*. a.
նուալեալ. a. tacheté.
նուալութիւն. } s. madruré, ta-
նուալուց. } che, tache.
նուալի. s. bot. pistache.
նուալիկ. s. bot. pistachier.
նուալ. a. faux, improprie, abu-
 sif, abâtardi, dégénéré, bâtard;
 . billet; étiquette, bande.
նուալաբար. adv. abusivement,
 mproprement; par catachrèse;
 — *վաբար*, abuser, faire un mau-
 vais usage de.
նուալանալ. vn. s'abâtardir,
 dégénérer.

նուալանուութիւն. s. cata-
 chrèse; — *թաւար*, par —.
նուալիկ. va. étiqueter.
նուալութիւն. s. impropriété,
 abus; bâtardise.
նուանալ. vn. avoir besoin de,
 manquer de; falloir, être né-
 cessaire.
նուանալէս. adv. utilement.
նուանացնել. va. rendre utile,
 nécessaire.
նուանացու. a. utile, neces-
 saire; *մէկն* — *չէ*, il ne sert
 à personne.
նուանաւոր. V. *Պնուանացու*.
նուանաւորութիւն. s. utilité.
նուանի. a. utile, profitable,
 nécessaire, avantageux; bon, ex-
 cellent.
նուանութիւն. s. utilité, avan-
 tage, profit; usage, emploi.
նուանութիւն. s. parole d'oracle,
 prédiction; témoignage; usage,
 emploi, application.
նուանոր. V. *Պնուանացու*.
նուանիկ. a. tout petit, petiot.
նուան. a. nécessaire; convenable;
 — *է*, il est nécessaire, il faut;
 il convient.
նուանալ. V. *Պնուանացու*.
նուանութիւն. V. *Պնուանութիւն*.
նուան. s. besoin, nécessité, le
 nécessaire.
նուան. s. bot. pin.
նուանիկ. s. pyramide.
նուան. a. tendu.
նուանագրութիւն. } s. pythago-
նուանագրութիւն. } ricien; —
նուանագրութիւն. } *պիտագոր*, table de Pythagore.
նուան. } s. la pythie, pytho-
նուան. } nisse.
նուան. s. zool. python.
նուանիկ. V. *Պնուանիկ*.
նուանիկ. V. *Պնուանիկ*.
նուան. V. *Մաղաւ*. [peler.
նուան. va. écorcher, ôter la peau,

Պլորիլ. vn. se blottir.
Պլուտոնական. a. platonien.
Պլպլալ. V. Փայլիլ.
Պլպլուկ. } a. ardent, brillant.
Պլպլուն. }
Պլպուլ. V. Սոխակ.
Պլակուկ. } s. gâteau.
Պլակուն. }
Պլակունիւրազործ. s. pâtissier.
Պլատան. s. bot. platane.
Պլատոնական. a. platonique;
 platonicien; — սէր, amour platonique. [nisme.
Պլատոնականութիւն. s. platonisme.
Պլերգ. s. paresseux, nonchalant.
Պլերգաբար. adv. avec paresse, nonchalamment.
Պլերգանալ. vn. être paresseux, nonchalant.
Պլերգութիւն. s. paresse, nonchalance.
Պլիւն. s. cuivre; — ou — դրամ, monnaie de cuivre.
Պլմաբան. a. qui tient des propos impurs, qui se plaît à dire des ordures, des saletés, ordurier.
Պլմաբանութիւն. s. paroles impures, ordures.
Պլմազործ. a. qui fait des choses honteuses, impudique, impur, sale.
Պլմազործութիւն. s. action honteuse, impureté, impudicité, saleté.
Պլմալեզու. V. Պլմաբան.
Պլմալից. a. plein d'ordure, impur, sale, obscène.
Պլմախառն. V. Պիղծ.
Պլմախօս. V. Պլմաբան.
Պլմաւործ. a. dont les lèvres sont impures, ordurier.
Պլմել. va. souiller, contaminer, salir, tacher; profaner; violer, déshonorer; avoir en dégoût, en horreur, excrécer.
Պլմիլ. } s. profanateur.
Պլմող. }

Պլմութիւն. } s. souillure, im-
Պլմութ. } pureté, ordure,
 saleté; profanation; objet d'hor-
 reur, abomination, exécution; —
 կտակ, viol, violation.
Պլմու. V. Պիղծ.
Պլմազոյն. a. de couleur cui-
 vrée, cuivre, bronzé; s. calcédoine.
Պլմազործ. s. ouvrier qui fa-
 çonne le cuivre, bronzeur, chau-
 dronnier; a. fait en cuivre.
Պլմազործութիւն. s. l'art de
 travailler le cuivre, bronzerie.
Պլմազրութիւն. s. chalcogra-
 phie. [naie de bronze.
Պլմադրամ. s. billon, mon-
Պլմալից. } a. plein ou mé-
Պլմախառն. } lé de cuivre.
Պլմակեթ. a. fait de cuivre.
Պլմահանք. s. mine de cuivre.
Պլմածոյլ. a. en cuivre mas-
 sif, tout en cuivre.
Պլմալից. a. cuivreux.
Պլման. s. bronze.
Պլմանալ. vn. devenir du cui-
 vre, se cuivrer, se bronzer.
Պլմանիկ. a. qui a un verrou
 en cuivre.
Պլմասլոս. a. couvert de cuivre.
Պլմաւար. s. minér. chalcite.
Պլմեայ. a. de cuivre.
Պլմել. va. cuivrer, bronzer.
Պլմեղէն. } a. de cuivre, fait
Պլմիլ. } de cuivre; — ձ, s.
 vases, ustensiles en cuivre.
Պլող. s. œuf clair.
Պլպեղ. s. bot. poivre; համե-
 յել — ուղ, poivrer. [poivre.
Պլպեղանալ. a. qui a le goût de
Պլպեղաման. s. poivrière.
Պլպեղենիլ. } s. bot. poivrier.
Պլպեղիլ. }
Պլպուլ. a. tout plein.
Պլպլալ. V. Պլպլակիլ.
Պլպլակ. a. bulle d'air ou d'eau,
 globe, bouillon.

Պղպշակաբեր. a. bullifere.
Պղպշակիլ. } vn. bouillonner,
Պղպշակալ. } former des bulles,
 se couvrir de bulles.
Պղպշակիչ. a. s. bouillonnant.
Պղպշակառ. a. bulleux.
Պղպշացող. V. **Պղպշակիչ.**
Պղպշացում. } s. bouillonné-
Պղպշում. } ment.
Պղպշուն. s. bouillonnant.
Պղտը. } a. trouble, qui
Պղտրակամ. } n'est pas clair,
 brouillé; bourbeux.
Պղտրել. va. troubler, rendre
 trouble, brouiller; fig. troubler,
 brouiller, agiter, causer du trouble.
Պղտրիլ. vn. se troubler, deve-
 nir trouble; fig. se troubler, se
 brouiller; *կը պղտրի երկինքը*,
 le ciel se brouille.
Պղտրութիւն. } s. trouble,
Պղտրում. } brouillerie;
 trouble, agitation d'esprit.
Պնեղ. s. cheville du pied, pied;
 — *սխտրի*, gousse ou tête d'ail.
Պնկել. V. **Փնկելիլ.**
Պնկնաւոր. a. qui descend jus-
 qu'aux pieds, jusqu'aux talons;
 s. toge, soutane.
Պննազարդ. a. paré, pomponné.
Պննազարդիլ. V. **Պննել.**
Պննազարդիլ. V. **Պննազարդ.**
Պննաջօրէն. V. **Պննազարդ.**
Պննամբ. s. parure recherchée,
 coquetterie.
Պննապանոյն. V. **Պննազարդ.**
Պննապայծառ. a. d'une pa-
 rure éclatante.
Պննատր. a. qui aime la pa-
 rure, la toilette, pimpant, co-
 quet, élégant; — *ըլլալ*, faire le
 pimpant, le coquet, la pimpante,
 la coquette. [coquetterie.
Պննաօրութիւն. s. élégance.
Պննաօրութիւն. sf. élégante.
Պննել. va. parer, orner avec re-

cherche, attifer, pomponner, en-
 joliver, embellir.
Պննիլ. vn. se parer avec re-
 cherche et coquetterie, se pom-
 ponner, s'attifer, se requinquer.
Պննող. a. s. coquet, coquette,
 élégant, pimpant.
Պննութիւն. } V. **Պննամբ.**
Պննում. }
Պննութիլ. V. **Պննիլ.**
Պննալ. vn. bouillonner.
Պննակամ. a. intrigant.
Պննակել. vn. intriguer.
Պննակ. s. plat; jatte, sébile.
Պննակալէզ. s. pique-assiette.
Պննական. a. en forme de plat.
Պննականի. s. la vaisselle.
Պննակառ. s. tablette: impr. galée.
Պննազուլ. V. **Պննազուլ.**
Պննազոյն. a. très solide; — ou
 — *կերպով*; adv. fort, fortement,
 avec force, avec vigueur; cons-
 tamment, instamment
Պննադետապան. s. estafette.
Պննակազմ. a. fort, robuste,
 brave, courageux; fort, solide.
Պննակազմել. va. fortifier, en-
 courager. [fermeté, solidité.
Պննակազմութիւն. s. force,
Պննակապ. a. fortement lié,
 bien attaché.
Պննածիզ. a. qui tire fort l'arc.
Պննանալ. vn. s'affermir, se
 durcir, se consolider; *փորը* —,
 se constiper, être constipé.
Պննապէս. V. **Պննազոյն.** adv.
Պննապիւր. a. qui a le cœur
 ferme, courageux; — *ջալու-
 թիւն*, intrépide. [courage.
Պննաբութիւն. s. fermeté,
Պննացնիլ. va. affermir, durcir;
 — *որովայնը*՝ *փորը*, constiper.
Պննացոյցիչ. a. astringent; *փոր*
 —, constipant.
Պննել. va. insister, persister,
 s'obstiner, prétendre.

Պնդրութիւն. s. affermissement, consistance, solidité, fixité, dureté; fermeté, constance; force, vigueur; effort soutenu, soin, sollicitude; — *փորձի որովայնի*, constipation; *փութիւյ — թեամբ*, avec tant de soin, avec empressement, sérieusement. [sollicitude.
Պնդում. s. persistance, insistance, **Պնչախոս**. s. tabac à priser.
Պնչառ. a. le nez coupé, sans nez.
Պոնիլ. } vn. fixer ses regards
Պոնիլ. } sur, arrêter ses yeux
Պոնուլ. } sur, regarder fixement ou attentivement, contempler;
պնդեալ նայիլ, regarder fixement, avoir les yeux collés sur, avaler des yeux.
Պօւցանել. va. faire regarder attentivement ou fixement, fixer les regards de qn.
Պոդիպոդ. s. zool. polype.
Պոդոպաս. } s. acier.
Պոդովաս. }
Պոդովառել. va. aciérer.
Պոդովառիկ. a. d'acier; fig. s. acier, glaive, épée.
Պոդոսայ. s. grande rue.
Պոդպաս. V. **Պոդոպաս**.
Պոդպասայ. a. d'acier.
Պոմպիլոս. s. pompile.
Պոյո. s. marmite.
Պոնաբարդեան. s. bonapartiste
Պոնաբարդութիւն. s. bonapartisme.
Պոյ. s. queue; membre viril.
Պոչաւոր. a. à queue, caudé.
Պոչիւն. s. beuglement.
Պոչուն. a. beuglant.
Պոպկել. V. **Կեղեկել**.
Պոպրակ. s. bot. mille-pertuis.
Պոպրակիկ. a. accroupi; — *կե- նալ*, s'accroupir.
Պոպոկ. s. bot. brou.
Պոսայ. vn. crier, hurler, mugir; — *կանչել*, crier.

Պոսացնել. va. faire crier.
Պոսպալ. vn. s'épancher, jaillir, échapper, se décharger, donner cours, éclater.
Պոսիկ. a. s. fornicateur; fornicatrice, courtisane, femme de mauvaise vie, prostituée; adultère.
Պոսկագիր. s. pornographe.
Պոսկագրութիւն. s. pornographie.
Պոսկախառնիչ. s. maquereau.
Պոսկախոն. a. de prostituée.
Պոսկակերպ. a. qui a l'air d'une prostituée.
Պոսկանայ. V. **Պոսկիլ**.
Պոսկանոց. s. maison publique, bordel. [prostituée.
Պոսկապէս. adv. comme une
Պոսկատր. a. qui aime les prostituées.
Պոսկարան. V. **Պոսկանոց**.
Պոսկել. } va. faire com-
Պոսկեցնել. } mettre une for-
 nication, prostituer, livrer à la prostitution.
Պոսկիլ. vn. commettre une fornication, forniquer, se prostituer, se livrer à la prostitution, se donner à; fig. se livrer à l'idolâtrie.
Պոսկորդի. V. **Ենորդի**.
Պոսկոց. V. **Պոսկանոց**.
Պոսկութիւն. s. fornication, prostitution; impureté.
Պոսոյել. vn. beugler.
Պոսոյիւն. s. beuglement.
Պոսոս. } a. plein de jac-
Պոսոսախոս. } tance, empha-
Պոսոսոդ. } tique; qui parle haut, criard, fier-à-bras, fanfa-
 ron; s. hâbleur.
Պոսոսաբան. s. hâbleur.
Պոսոսաբանութիւն. } s. hâb-
Պոսոսախոսութիւն. } lerie.
Պոսոսայ. vn. crier.
Պոսոսոդ. a. s. crier.

նշամբ. s. cris, criailerie.
նազրոս. a. path. gouteux, odagre.
որ. s. cygne.
որակի. s. ragoût.
որմ. s. kiosque.
որմանր. a. à kiosque.
որոմի. vn. se resserrer, se apétisser par une chose astrin-
 ente.
որս. s. anat. nombril; ombilic;
 entre; le milieu; le centre;
 — **ոյ ծառայ.** esclave de son
 entre, gourmand.
որաբոյժ. a. gourmand.
որալար. s. cordon ombilical.
որակաս. } a. ombilical.
որալի. }
որալարար. a. gourmand.
որալանր. a. ombilique.
որփիւր. s. minér. porphyre.
որփիւրականութիւն. s. por-
 phyrisation.
լուեական. a. poétique.
լուեակ. va. poétiser.
լուեակ. } s. poète.
լուեակոս. }
լուեակոսի. V. **լուեակ.**
լուեակոսութիւն. s. poésie.
լուե. s. poète.
լուկարաբնակ. a. qui habite
 la Bulgarie.
լուկարական. a. de Bulgarie,
 bulgare.
լուկարահայ. s. Arménien de
 la Bulgarie.
լուկարերէն. adv. en bulgare.
լուկալ. V. **Սոյակ.**
լուկի. va. pousser, repousser.
լուկիկան. a. punique.
լուկրիկ. s. poupée.
լուս. s. bot. anémone; goutte;
 — —, goutte à goutte.
լուսականութիւն. s. bouddhisme.
լուսարդ. s. bassine.
լուսնիկ. s. terrine.

լուսայական. s. bouddhiste;
 a. bouddhique. [dhisme.
լուսայականութիւն. s. boud-
լուրակ. s. bois, bocage.
լուր. s. tour.
լուրակարդ. a. coquet.
լուրակ. s. affectation, afféterie,
 mignardise, minaude, mine ou
 manière agaçante, airs penchés,
 regards agaçants, agacerie, co-
 quetterie, recherche; galanterie;
 bégueulerie, humeur revêche,
 air dédaigneux; — **լուր.** V.
լուրի.
լուրատ. a. qui aime la co-
 quetterie, coquet.
լուրի. vn. minauder, se donner
 des airs penchés, avoir de l'af-
 fection, mettre trop d'afféterie,
 faire la petite bouche, des mines;
 faire des façons, des grimaces,
 faire le renché, le dédaigneux,
 la bégueule; s'adoniser, être re-
 cherché dans son ajustement, se
 parer avec trop de soin, coque-
 ter, être coquet, coquette, élé-
 gant, très pimpant.
լուրդ. a. minaudier, grimacier;
 coquet, élégant; — **լուր.** minau-
 dière, coquette, bégueule, pim-
 bèche, grimacière, maniérée.
լուրդաբար. adv. coquettement.
լուրդութիւն. } s. coquetterie.
լուրդի. }
լուրի. sf. coquette.
լուրի. a. coquet.
լուրի. sf. anat. les lèvres.
լուրի. V. **Դոնարակնի.**
լուր. s. dot. [dot.
լուր. va. doter, donner une
լուր. vn. être de mauvaise
 humeur, faire la moue; **լուր.**
լուր. —, sourciller, froncer les
 sourcils. [cruelle.
լուր. s. cruelle, femme
լուր. s. couronne, diadème;

couronne, prix, récompense; cercle, couronnement, rebord, bord, parapet, bordure, créneau, corniche; couronnement, achèvement; épousailles, mariage, bénédiction nuptiale; — բուսոց, corolle; — սրբոց, auréole, nimbe; — ծաղկեայ, guirlande; — կուսիս, chapelet; — փշէ, couronne d'épines; հիւսել —. tresser une couronne; — պարծանաց փառաց, couronne d'honneur, de gloire. Պատկապիր. a. qui met une couronne, qui couronne; qui marie. Պատկադրութիւն. s. mariage; couronnement. Պատկազարդ. a. orné d'une couronne, couronné. Պատկազգեաց. a. qui porte une couronne, couronné. Պատկալուծութիւն. V. Ամուսնալուծութիւն. Պատկախալ. s. bandeau royal, diadème. Պատկախապ. a. s. couronné; celui qui couronne. [ronne. Պատկախիր. s. porteur de couronne. Պատկախից. s. compagnon de couronne. [des couronnes. Պատկախաւոր. a. qui recueille Պատկաձեւ. a. en forme de couronne, corollaire; bot. corollaire. Պատկապանոյն. V. Պատկապարդ. [ronne. Պատկառ. a. qui reçoit une couronne. Պատկասէր. a. qui aime la couronne; fidèle époux ou épouse. Պատկաւոր. a. couronné; s. prince, roi; lauréat; bachelier; — է դպրութիւնս. bachelier ès lettres; — է դիմութիւնս, bachelier ès sciences. Պատկաւորի. V. Պատկի. Պատկաւորի. sf. bachelière. Պատկի. va. couronner, ceindre ou orner d'une couronne; marier,

administrer le sacrement de mariage; fig. couronner, achever. Պատկի. vn. se marier; être couronné; fig. se couronner, s'achever. Պատկի. } s. celui qui couronne, Պատկող. } qui achève; a. qui marie, qui donne le sacrement de mariage. Պատկութի. V. Պատկի. Պատկութ. s. mariage; couronnement; fig. couronnement, achèvement. Պապալ. } vn. bouillonner. Պապղել. } Պապղութ. s. bouillonnement. Պապղուն. a. brillant. Պեռ. s. pincée, prise; — ղ, une prise, une pincée. Պեռ. s. bot. fougère. Պրիկ. } a. tout petit. Պրիկ. } Պրիքի. vn. se promener. Պրիքի. vn. faire un tour, se promener. Պրոցնի. va. promener. Պակաւար. s. minér. stalagmite. Պեկի. } vn. bourgeonner, bou- Պեկի. } tonner, germer. Պեկուն. s. tétin, mamelon; — կովու՝ սխաթի, etc., tétine, pis, trayon; V. Պակի. Պոպաւանութիւն. s. bot. carpologie. Պոպաւր. a. qui produit des fruits, fruitier; fructueux, fertile; — ծառ, arbre fruitier, à fruit; — բլլալ. V. Պոպաւրի. Պոպաւրի. } vn. fructifier, por- Պոպաւրի. } ter des fruits, rapporter, produire. Պոպաւրութիւն. s. fructification; fertilité. Պոպաւրձ. a. qui se nourrit de fruits, carpophage, frugivore. Պոպաւարդ. a. orné de fruits.

Պղպուտաբն. a. plein, orné de fruits.
Պղպառ. a. dont les fruits sont tombés, dépouillé de ses fruits.
Պղպի. } a. plein, chargé de
Պղպից. } fruits.
Պղպուծ. s. levier pour porter des fruits.
Պղպխայծ. a. dont les fruits commencent à devenir mûrs.
Պղպծից. V. **Պղպքր.**
Պղպծնութիւն. V. **Պղպքրութիւն.**
Պղպկեր. V. **Պղպքոյծ.**
Պղպկիր. a. carpophore.
Պղպկն. a. qui a une tache à l'œil. [fruits, stérile.
Պղպկորոյս. a. qui a perdu ses
Պղպհատութիւն. s. maturité des fruits.
Պղպհոյ. V. **Պղպի.**
Պղպհոց. s. fruitier (endroit).
Պղպպա. s. bot. péricarpe.
Պղպտ. a. qui aime les fruits.
Պղպպահա. s. fruitier, marchand de fruits.
Պղպտ. V. **Պղպքր.**
Պղպտուց. V. **Պղպհոց.**
Պղպտութիւն. V. **Պղպքրութիւն.**
Պղպտե. V. **Պղպից.**
Պղպտել. va. rendre fructueux, fertile.
Պղպտութիւն. s. abondance de fruits, fertilité.
Պղպտր. V. **Պղպից.**
Պղպտրել. va. faire fructifier, rendre fructueux.
Պղպաղի. va. cueillir le restant des fruits, glaner.
Պղեղ. V. **Պղպից.**
Պղեղէն. s. dessert.
Պղի. s. bot. ptélée, orme à trois feuilles; dime ecclésiastique.
Պղիլ. va. boire; **Քուլքըս կը պաղի**, mon papier boit.

Պղի. } a. qui boit; — **Քուլք,**
Պղուց. } papier buvard.
Պղուց. s. pincée.
Պղի. V. **Բնեկնի.**
Պոյս. } s. tournant d'eau, tour-
Պոյս. } billon, gouffre, abîme;
 promenade; — **մը կատարել ընել**, faire une promenade, se promener; **զլխու** —, vertige.
Պուն. s. bourgeon; tetin, melon.
Պուն. s. fruit; fig. fruit, produit, résultat, effet; le bout du doigt; — **աչաց**, pupille, prunelle; — **աւլ' բերել**, porter, rapporter fruit; — **քաղել**, cueillir du fruit; fig. retirer du fruit de, recueillir le fruit de, tirer quelque fruit de; **չոր' կանաչ հասուն' վաղահա' փոխալ** —, fruit sec, vert, mûr, précoce, pourri ou gâté.
Պունալ. s. vis; vrille; **անհրդ** —, vis sans fin.
Պունալաւոր. a. à vis.
Պունել. va. tourner, faire tourner, faire pirouetter; bouleverser, renverser.
Պունել. vn. tourner, tournoyer.
Պունելի. V. **Պունել.**
Պունելիլ. V. **Պոքելիլ.**
Պոյսուց. a. ambité; — **ապակի**, verre —.
Պոքի. V. **Պոքիլ.**
Պոքր. s. crottin de mouton.
Պոյս. s. bot. poireau, porreau.
Պոլ. s. fascicule, livraison; acte, action; chapitre; — **Քղթոյ**, rame de papier; **Պոլիք Առաքիլոց**, les Actes des apôtres.
Պոլկաղեղ. a. embelli, entouré de bosquets, touffu.
Պոլիսականութիւն. s. brahmanisme.
Պոլիսայ. } s. brahme, brah-
Պոլիսան. } mane.

Պրահմանական. a. brahmanique; s. brahmiste. [nisme.
Պրահմանաբիւն. s. brahma-
Պրահմանաի. sf. brahmine.
Պրահ. s. bot. poireau.
Պրասխ. s. bot. marrube noire.
Պրատ. s. préteur; prétoire.
Պրատական. a. prétorien.
Պրատուրիւն. s. préture.
Պրոն. } s. ichth. scie.
Պրոնէ. }
Պրոպ. s. bot. thapsie.
Պրոպան. s. géom. prisme.
Պրոստ. V. **Պրոն.**
Պրօանիլ. vn. se sauver, échapper, s'échapper, s'évader; se défaire, se dérober; **լինքէն** —, échapper de la main, des mains; **յիշողութենէն** —, échapper de la mémoire.
Պրօն. va. sauver.
Պրօնիլ. V. **Պրօանիլ.**
Պրկիլ. va. tendre, bander, serrer, lier fortement. garrotter; étendre, allonger; **յօնքիլ** —, froncer les sourcils.

Պրկիլ. vn. se tendre, être lié fortement, être garrotté; s'étendre, s'allonger.
Պրկոց. s. instrument pour tendre, pour serrer, entrave, moulinet; chevalet.
Պրկոնիլ. V. **Պրկիլ.**
Պրկում. s. action de tendre, de serrer, tension.
Պրուկ. s. lambris.
Պրուկիլ. va. lambrisser.
Պրուկում. s. lambrissage.
Պրուկ. s. bot. cotylédone.
Պրոյցիլ. va. chercher, rechercher, fouiller, fureter, scruter; épouiller.
Պրոյսոյ. s. chercheur, fouilleur.
Պրոյում. s. recherche, fouille.
Պրու. s. bot. papyrus.
Պրուապուր. s. papyrus.
Պրուիւայ. } a. de papyrus, de
Պրուիւպէն. } jonc.
Պրիլ. s. bot. cornouille.
Պրոն. s. étain.
Պում. s. boa.
Պումայ. etc. V. **Պումայ.** etc.

Ջ tché = dj = moderne: TCH, ancien: DJ.) s. vingt-septième lettre de l'alphabet et vingt et unième des consonnes; neuf-cents, neuf-centième.

աթրնի, s. chaperon.

աղս s. cravache; nerf de bœuf.

Ջախի. V. **Ջախախի**.

Ջախում. V. **Ջախախում**.

Ջախախ. a. écrasé, cassé, brisé; faible, fragile.

Ջախախանք. s. fracture, brisement, cassure, fracas.

Ջախախի. va. casser, briser, fracturer, écraser; **աթրնախի** **գլուխը** —, brûler la cervelle.

Ջախախի. a. écrasant.

Ջախախում. a. écrasé, fracturé.

Ջախախուի. vn. s'écraser, se briser, se fracturer.

Ջախախում. V. **Ջախախանք**.

Ջախ. s. flambeau, torche; lustre.

Ջախագնացուի. } s. retraite
Ջախագնացք. } aux flam-

beaux, marche aux flambeaux.

Ջախագնաց. } a. qui porte un

Ջախագնաց. } flambeau.

Ջախախ. a. s. qui porte un flambeau, une torche, lampadaire, lampadophore.

Ջախախի. V. **Ջախախի**.

Ջախացի. va. faire briller comme un flambeau.

Ջախախ, a. brillant, resplendissant.

Ջախախի. va. éclairer par des torches, illuminer.

Ջախախի. a. brillant comme un flambeau, flamboyant.

Ջախի. va. briller comme un flambeau, flamboyer.

Ջախակալ. a. s. qui porte un flambeau; acolyte.

Ջախակալութիւն. s. acolytat.

Ջախացական. s. meunier.

Ջախացականութիւն. s. état de meunier, meunerie.

Ջախացականի. sf. meunière.

Ջախացք. s. moulin.

Ջախ. s. abat, abas, brouée.

Ջախ. s. nourriture, aliment.

Ջախակիր. a. qui mange des choses tendres.

Ջախակ. } va. nourrir, don-

Ջախակցի. } ner à manger, faire manger.

Ջախակալ. s. chambellan.

Ջախ. s. chambre.

Ջախ. s. foule, multitude.

Ջախում. } s. ornith. autruche.

Ջախում. spl. lamentations.

Ջախի. } vn. se réunir pour dé-

Ջախի. } plorer, pour pleurer.

Ջախու. V. **Ջախու**.

Ջան. s. effort; travail; — **գլուխը**, V. **Ջանալ**.

Ջանախիր. a. qui fait des efforts; — **ալալ**, tâcher, s'efforcer, faire des efforts.

Ջանակից բլլալ. vn. tâcher, travailler ensemble.

Ջանակցար բլլալ. vn. s'efforcer, faire des efforts, tous ses

efforts, de grands efforts, s'épuiser en efforts.

Ջանալ. vn. tâcher de, s'efforcer de, s'étudier, chercher à, essayer, faire son possible; se donner de la peine, travailler.

Ջանասէր. a. dilligent, appliqué; laborieux, assidu, actif.

Ջանասիրութիւն. s. diligence, application, effort, assidue.

Ջանացնել. va. forcer, contraindre, activer.

Ջանացող. V. **Ջանդիր.**

Ջանգ. a. maladif; idiot, imbécile.

Ջանցիլ. s. batiste.

Ջանգ. V. **Ջան.**

Ջաղուն. a. vif, alerte, gaillard.

Ջառագով. a. s. apologiste, défenseur; — **ըլլալ հանդիսանալ**, V. **Ջառագովել.**

Ջառագովել. va. défendre, soutenir. plaider, excuser, justifier; **կնքողը** —, se défendre, se justifier, s'excuser, plaider pour soi-même. [tifiable.

Ջառագովելի. a. excusable, just. **Ջառագովութիւն.** s. défense, apologie, excuse, justification, plaidoirie.

Ջասուկ. s. devineresse, enchantresse; mégère. [sacre

Ջարդ. s. tuerie, boucherie, mas-

Ջարդել. va. tailler, mettre en pièces, en morceaux, briser, rompre; défaire, exterminer, massacrer; **խոշոր խոշոր մեծ մեծ** —, trancher du grand seigneur, habler.

Ջարդոց. s. défaite; découpoir.

Ջարդութեամբ. } a. écrasé, bro-

Ջարդուիւթեամբ. } yé, brisé, en mille morceaux.

Ջեռանցիլ. V. **Ջեռնուլ.**

Ջեռացնել. V. **Ջեռուցանել.**

Ջեռնուլ. vn. se chauffer, s'échauffer.

Ջեռաց. s. étuve.

Ջեռանք. s. échauffement, chaleur, ardeur.

Ջեռուցանել. va. chauffer, échauffer; — **անդողնը**, bassiner.

Ջեռուցիլ. s. chaufferet.

Ջեռուցիլ. a. calorifique; échauffant; s. chauffeur; bouilloire, coquemar.

Ջեռուցում. s. chauffage.

Ջեր. s. temps serein, beau temps; chaleur; calorique; a. chaud; serein, beau, clair.

Ջերանց. V. **Ջերոց.**

Ջերալագի. s. calorimètre.

Ջերալագի. V. **Ջերալագի;** — **ընդերք**, entrailles qui palpitent encore; — **արիւն**, sang fumant. [doux.

Ջերիլ. a. chaud; serein, calme,

Ջերիլ. a. chaud; chaleureux, ardent, passionné, affectionné; serein, calme; s. chaud. chaleur; méd. fièvre; **գիւ** — **բռնեց**, la fièvre m'a pris; — **ը կտրել**, couper la fièvre; V. **Ջերիլ**; **օդը** — է, il fait chaud.

Ջերմաբաշխ. a. s. calorifère.

Ջերմաբեր. s. calorifère.

Ջերմագիւն. a. chaud, chaleureux; — **կերպով**, chaleureusement.

Ջերմագիւլ. s. caloric.

Ջերմագոյն. a. très chaud; chaleureux, ardent, fervent; adv. chaleureusement, ardemment, avec ardeur.

Ջերմագոյն. V. **Դորմագոյն.**

Ջերմադի. s. thermoscope.

Ջերմախառն. a. chaud.

Ջերմուկան. a. chaud.

Ջերմակիծ. a. brûlant, ardent; — **ընել**, brûler.

Ջերմահո. a. chaud.

Ջերմածայն. a. d'une voix tendre, affectueuse. [norragie.

Ջերմաժգոյնութիւն. s. méd. blén-

մանյից. V. **Ջերմից**.
մանույլ. V. **Ցափնույլ**.
մանդաւ. a. qui a les mem-
 es chaud, ardent, vif.
մանոց. V. **Ջերոց**.
մաշափ. s. thermomètre;
թիւքաման —, thermomètre
 centigrade; — **ը բարձրացաւ**՝ աշ-
 ւան մը էլաւ, le — est monté,
 descendu d'un degré; — **ն**
պէն մի աստիճան վար վեր է,
 — marque un degré au-des-
 us, au-dessus de zéro.
մաշափական. s. thermo-
 étrique.
մաշտե. adv. chaleureuse-
 ment, chaudement.
մաշերմ. a. très chaud; ar-
 dent, brûlant, fumant; chaleu-
 reux, plein de chaleur; passion-
 né, tendre, affectueux; adv. chau-
 dement, tout chaud; chaleureu-
 sement, ardemment, tendrement.
մաշօւրք. s. eaux thermales,
 hermes.
մաշտեանկ. } s'éteuve, chauff
մաւառն. } foir.
մաւան. V. **Ջերոց**.
մաւազիկ. s. écran.
մաւոյց. s. thermoscope.
մեկէկերական. a. thermo-
 lectrique.
մեռանդ. a. chaud, ardent;
 ardent, dévot.
մեռանդաբար. adv. dévo-
 uement, avec ferveur.
մեռանդութիւն. s. chaleur,
 ardeur; dévotion.
մեռանդօրէն. V. **Ջերմե-**
անդաբար. [fiévreux.
մերմկալ. a. qui a la fièvre,
մերմկ. a. s. chaud; mets chaud.
մերմ. a. chaud.
մերմից. a. thermal; — **կա-**
ան, station — e.
մերմաշուր. s. eau thermale.

Ջերմ. s. fièvre; chaleur; V.
Ջերմ.
Ջերմակալ. V. **Ջերմեկալ**.
Ջերմական. a. fébrile.
Ջերմահալած. a. fébrifuge.
Ջերմեանկ. a. tendre, affectueux.
Ջերմեքնալ. } V. **Ջերմեքնալ**.
Ջերմոն. }
Ջերմոն. }
Ջերմոյժ. s. calorie.
Ջերմութիւն. V. **Ջերմապէս**.
Ջերմոց. s. poêle.
Ջերմութիւն. s. chaleur; calo-
 rique; ardeur de la fièvre, fièvre;
 échauffement; température; **Քա-**
ղուն շառաղայթեալ տես-
կաբար —, chaleur latente, ra-
 yonnante, spécifique.
Ջերմութիւն. V. **Ջերմաշուրք**;
Չերմակերն երթալ, aller aux
 eaux.
Ջերմօղի. s. punch.
Ջերմօրէն. V. **Ջերմապէս**.
Ջերմ. a. chaud.
Ջերոց. s. serre.
Ջիլ. } s. anat. nerf; nervure; fig.
Ջիղ. } nerf, force, vigueur; fouet.
Ջիւն. s. bâton, verge, baguette.
Ջիւն. a. propre, pur, net, clair, poli.
Ջլախ. s. méd. névrose.
Ջլախականութիւն. s. méd.
 névrosité.
Ջլախաւոր. s. névrosé.
Ջլախաւորութիւն. s. méd.
 neurasthénie, névrossthénie.
Ջլախութիւն. s. méd. névrose.
Ջլաձիգ. a. convulsif, convulsi-
 onnaire; — **լաւ**, avoir les nerfs
 tendus.
Ջլապիղ. a. nerveux; — **առնել**,
 fortifier les nerfs, donner du
 nerf.
Ջլաւ. a. énérvé. [les nerfs.
Ջլաւել. va. énérvé, donner sur
Ջլաւիլ. vn. s'énérvé.
Ջլաւիլ. a. énérvant.

Հլանութիւն. } s. énervement,
Հլանութ. } énérvation.
Հլացաւ. V. **Հլացաւ.**
Հլացնել. va. donner du nerf,
 fortifier.
Հլուս. V. **Հլուս.**
Հլաքանութիւն. s. névrologie.
Հլապարութիւն. s. méd. névrose.
Հլապրգիւ. a. s. excitation des
 nerfs; qui excite les nerfs.
Հլապրգեալ. a. excité par les
 nerfs. [les nerfs.
Հլապրգիւ. vn. être excité par
Հլապրգութիւն. s. excitation
 des nerfs.
Հլապրութիւն. s. névrographie.
Հլաքել. s. zool. névroptère.
Հլալսն. a. bot. plantain.
Հլալս. s. méd. névrose.
Հլալսամէ. a. nerveux.
Հլաձգաբար. adv. convulsive-
 ment.
Հլաձգել. va. crisper.
Հլաձգոս. a. spasmodique.
Հլաձգութիւն. } s. path. con-
Հլաձգութիւն. } vulsion, spas-
Հլաձգում. } me.
Հլաձգորէն. adv. convulsivement.
Հլայիւն. a. nerveux; — **դըս-
 քիւն**, système —; — **հարդ**, neu-
 rasthénique.
Հլացաւ. } s. méd. né-
Հլացաւութիւն. } vralgie.
Հլեալ. a. de nerf.
Հլոս. V. **Հլուս.**
Հլոսութիւն. s. nervosité.
Հլուս. a. nerveux.
Հնար. s. mus. cinnor, kinnor.
Հնարակ. s. sandaraque; vernis.
Հնարակել. va. vernir.
Հնարաւոր. } s. qui joue de cin-
Հնարաւոր. } nor ou kinnor.
Հնել. va. cingler, donner des
 coups de verges. frapper de verges.
Հնգան. s. torchon, frottoir; ce-
 lui qui nettoie.

Հնել. va. nettoyer essuyer; ef-
 facer rayer, raturer; abolir,
 annuler, casser, abroger, sup-
 primer; détruire, extirper, ex-
 terminer; — **դաշինք** —, résilier.
Հնգիւ. s. celui qui efface; exter-
 minateur.
Հնգոց. s. torchon; fig. purifi-
 cation; guérison.
Հնոս. s. action d'effacer, ef-
 facure, rature; abolissement, a-
 brogation, cassation, suppres-
 sion; extermination, extirpation,
 extinction; — **դաշինք**, résiliation.
Հոլիւ. s. troupe, troupeau, bande,
 groupe.
Հոլարել. va. réunir en troupe,
 attrouper, rassembler, réunir.
Հոլարել. vn. s'attrouper, se ras-
 sembler, se réunir.
Հոլս. V. **Հիւ.**
Հոկ. V. **Հոլիւ.**
Հոկոս. s. bataillon.
Հոկոսապետ. s. chef de bataillon.
Հոքիւ. s. opopanax.
Հոց. a. grand; s. grand, gros bonnet.
Հոկ. s. bot. talle.
Հոկանալ. vn. être branchu,
 croître, pousser.
Հորդան. V. **Հորդան.**
Հորեակ. s. zool. bruche.
Հորեակ. } s. muletier.
Հորես. }
Հորի. s. zool. mulet; **մառակ** —,
 mule.
Հոլակ. s. violon; **բաւ** —, vio-
 loncelle; — **հարկանել** ou **դա-
 րել**, jouer du violon.
Հոլակած. } s. violoniste.
Հոլակաւոր. }
Հոլիակ. V. **Մառանակ.**
Հոլիւ. V. **Հոյգ.** a. s.; — **մ**,
 une paire.
Հոլիւակ. V. **Հոյգ.** s.
Հուր. s. eau; jus; a. liquide,
 aqueux; — **հանել**, puiser de l'eau;

լաշեր, tirer de l'eau; — ըմ-
 օու խմել, boire de l'eau; —
 , donner de l'eau, arroser;
 օսեր; — օսակ, lâcher ou
 օ de l'eau, pisser; ջրի գնալ
 օալ, aller à l'eau; ջրերու
 օալ, aller aux eaux; օրհնեալ
 օալ, eau bénite; — կորել, être
 en eau; օգ. être confondu,
 confus; օրհնին ջրերը զազ-
 օել, faire venir l'eau à la
 che; երկու ջրի մէջ լողալ,
 օer entre deux eaux, ména-
 օ deux partis; յուրը գեղեցիկ
 օմանդ, diamant d'une belle
 օ; ջրի վրայ ելլել, revenir sur
 օ; — ը կնալ, tomber dans
 օ, manquer; նաւը — իջեց-
 օ, mettre à l'eau; գինիին մէջ
 օնել, mettre de l'eau dans
 օ vin; — տաքցնել՝ եռացնել,
 օ re chauffer, bouillir de l'eau;
 օւսաթ մը՝ դալ մը —, un verre,
 օ seau d'eau; հանքային՝ ծծմ-
 օյին՝ անդշ՝ գաղշ եռացեալ
 օք՝ պաղ —, de l'eau thermale,
 օlfureuse, douce, tiède, bouil-
 օnte, chaude, froide ou fraîche.
 օրուսթֆ. s. hydromancie.
 օրուսթոյց. s. hydromancien.
 օրաժիւ. a. qui divise l'eau.
 օրաժֆ. s. submersion.
 օրաժ. s. hydrologie.
 օրաժուրիւ. s. hydrologie.
 օրաժու. } s. distribution
 օրաժիւթֆ. } des eaux; résér-
 օir d'eau; étang.
 օրաժիւական. a. hydrau-
 օique; — ժամու, presse hydrau-
 օique.
 օրաժիւութիւն. s. distribu-
 օion des eaux; hydraulique.
 օրաթ. V. Զրթ.
 օրաթոյ. s. hydrothérapeute.
 օրաթուական. a. hydrothéra-
 օpique.

Զրաթուութիւն. s. hydrothé-
 օrapie.
 Զրաթուիւ. a. qui jaillit de
 օ l'eau, abondant en eau; — օ, s.
 V. Զրթուիւ.
 Զրազիւի. s. abondance (vin
 օ mêlé d'eau).
 Զրազիւ. s. hydrographe.
 Զրազիւութիւն. s. méd. hydro-
 օcéphalie. [l'eau.
 Զրազնաց. a. qui marche sur
 օ Զրազնացութիւն. s. action de
 օ marcher sur l'eau.
 Զրազոդեալ. V. Զրգոդ.
 Զրազոդութիւն. V. Զրգոդու-
 օթիւն.
 Զրազու. s. zool. cormoran.
 Զրազրական. a. hydrographique.
 Զրազրութիւն. s. hydrographie.
 Զրազարձ. s. chenai.
 Զրազարման. s. hydrothérapeute.
 Զրազարմանական. s. hydro-
 օthérapique. [thérapie.
 Զրազարմանութիւն. s. hydro-
 օthérapie.
 Զրազէ. s. hydroscope.
 Զրազիւութիւն. s. hydrosco-
 օpie.
 Զրազորութիւն. s. hydrodyna-
 օmique.
 Զրաթաթալ. a. trempé d'eau,
 օ mouillé; — ըլալ, être mouillé,
 օ percé jusqu'aux os.
 Զրաթու. s. chim. hydracide.
 Զրաժամացոյց. s. clepsydre.
 Զրալանցութիւն. s. méd. hy-
 օdrothorax.
 Զրալիւ. } a. plein d'eau, aqueux.
 Զրալից. }
 Զրալան. a. mêlé ou étendu
 օ d'eau.
 Զրալանել. va. mêler avec de
 օ l'eau; — գինի, baptiser le vin,
 օ y mettre de l'eau.
 Զրալոյ. V. Զրալէ.
 Զրալոյս. s. méd. hydrophobe.
 Զրալոս. s. bot. cresson de fon-
 օtaine.

Ջրախուզութիւն. V. **Ջրադի-**
սութիւն. [diphobia.
Ջրախուսութիւն s. méd. hy-
Ջրածին. a. V. **Ջրածնուէն;**
s. chim. hydrogène.
Ջրածնախառն. } a. hydrogéné.
Ջրածնետալ. }
Ջրածնուէն. a. né de l'eau,
aquatique.
Ջրական. V. **Ջրային.**
Ջրակիր. V. **Ջրկիր.**
Ջրակոթ. V. **Ջրակոտ.**
Ջրակռակաւան. a. hydrostatique.
Ջրակռանդ. } s. balance hydros-
Ջրակռանց. } tatique.
Ջրակռութիւն. s. hydrosta-
tique. [mare.
Ջրակոյս. s. amas ou flaque d'eau,
Ջրակուտակ. a. gonflé d'eau,
gros par l'eau.
Ջրակոյս. s. zool. bécassine.
Ջրակոյս. V. **Ջրակոյս.**
Ջրակոյս. V. **Ջրակոյս.**
Ջրակոյս. } a. noyé; — **ընկ,**
Ջրակոյս. } noyer, faire pé-
rir dans l'eau; — **ընկ,** se no-
yer, périr dans l'eau. [ptf.
Ջրակոյսութիւն. V. **Ջրակոյս-**
Ջրակոյս. a. qui verse de l'eau,
qui répand ses eaux.
Ջրակոյս. s. moulin à eau.
Ջրակոյս. s. meunier.
Ջրակոյս. s. zool. loutre.
Ջրակոյս. spl. infusoires.
Ջրակոյս. a. couvert d'eau.
Ջրակոյս. s. bot. algue.
Ջրակոյս. s. pot à eau; jarre.
Ջրակոյս. } s. prairie humide,
Ջրակոյս. } marécageuse.
Ջրակոյս. s. citerne, réservoir
d'eau.
Ջրակոյս. a. couvert d'eau,
Ջրակոյս. a. plein d'eau.
Ջրակոյս. a. aqueux, aquatique.
Ջրակոյս. a. qui cherche dans
l'eau, barboteur.

Ջրայնուի. va. barboter.
Ջրանալ. vn. se liquéfier.
Ջրաների. } s. aquarelle.
Ջրանկար. }
Ջրանկարի. s. aquarelliste.
Ջրանոց. s. bassin, réservoir
d'eau; étang, marais.
Ջրանոց. s. canal, chenal.
Ջրանոցութիւն. s. canalisa-
tion.
Ջրանոցի. } s. canal, manche.
Ջրանոց. }
Ջրանոց. V. **Ջրանոց.**
Ջրանոց. s. vapeur d'eau.
Ջրանոց. s. hydromètre; compteur.
Ջրանոցութիւն. s. hydrométrie.
Ջրանոց. a. environné ou cou-
vert d'eau.
Ջրանոց. s. phys. ludion.
Ջրանոց. a. abondant en eau.
Ջրանոց. a. qui aime l'eau, a-
quatique.
Ջրանոց. a. plongé dans l'eau,
immergé; qui se plonge dans
l'eau; submersible; — **ընկ,** plon-
ger dans l'eau, submerger; —
ընկ, se plonger dans l'eau, être
submergé, s'immerger.
Ջրանոց. a. s. qui se plonge
dans l'eau, plongeur.
Ջրանոց. a. qui se nourrit d'eau,
dans l'eau, qui croît dans l'eau ou
sur les bords de l'eau, aquatique.
Ջրանոց. a. méd. hydrophobe.
Ջրանոցութիւն. s. méd. hydro-
phobie.
Ջրանոց. a. s. chim. hydrate.
Ջրանոց. a. semblable à de l'eau.
Ջրանոց. s. manque d'eau.
Ջրանոց. s. aquarium.
Ջրանոց. a. buveur d'eau; s. V.
Ջրանոց.
Ջրանոց. a. arrosé d'eau, humide;
qui aime l'eau, qui croît dans
l'eau, aquatique; perméable, spon-
gieux.

Ջրաբուրիւն. V. **Ջրբաւուրիւն.**
Ջրաբք. a. abreuvoir, piscine.
Ջրաբղի. s. flotteur, barrage.
Ջրացայ. s. jaillissement, jet d'eau. [s. pompe.
Ջրացան. a. qui répand de l'eau;
Ջրացանութիւն. s. action de répandre de l'eau, affusion.
Ջրացի. a. qui répand de l'eau.
Ջրաւոր. a. aqueux; V. **Ջրի.**
Ջրեր. V. **Ջրի.** [bassin.
Ջրուղի. s. fontaine; jet d'eau,
Ջրոպ. } a. hydropique.
Ջրոպիւ. }
Ջրոպիւ. vn. être hydropique.
Ջրոպութիւն. s. méd. hydropisie.
Ջրեղ. s. trempe; vernis.
Ջրեղի. va. tremper du fer, acérer; vernir.
Ջրեղութիւն. s. trempe; vernissage.
Ջրի. va. détruire, effacer; arroser, abreuver, irriguer.
Ջրեղի. a. d'eau, aqueux.
Ջրեղ. a. cuit dans l'eau ou à l'eau.
Ջրեղի. s. bain-marie.
Ջրեղ. s. conduit d'eau, rigole.
Ջրբաւու. s. buveur d'eau.
Ջրբաւութիւն. s. action de boire de l'eau; usage de l'eau pour boisson.
Ջրբաւի. vn. lâcher de l'eau; fig. être en âge de puberté, entrer en âge viril, dans l'âge de puberté, dans l'adolescence, être pubère ou nubile.
Ջրբաւի. V. **Ջրեղի.**
Ջրի. a. aqueux, liquide.
Ջրի. s. un peu d'eau.
Ջրիւն. s. bot. algue.
Ջրիւնի. a. qui demande de l'eau.
Ջրիւն. s. zool. albatros.
Ջրիւն. V. **Ջրիւն.**
Ջրիւն. } s. étang, mare.
Ջրիւն. }

Ջրի. s. porteur d'eau.
Ջրիւն. V. **Ջրիւն.**
Ջրիւն. } s. bot. cresson de
Ջրիւն. } fontaine.
Ջրիւն. a. s. celui qui puise de l'eau; pompe (machine); **Ջրիւն** —, pompe aspirante, foulante ou à compression.
Ջրիւնագործ. s. pompier.
Ջրիւնագործի. } va. pomper.
Ջրիւնի. }
Ջրիւնի. s. pompier.
Ջրիւնի. s. déluge.
Ջրիւնիւն. } a. diluvien.
Ջրիւնիւն. }
Ջրիւն. s. verseau; bonde.
Ջրիւն. s. puits.
Ջրիւն. va. plonger dans l'eau, submerger.
Ջրիւն. vn. se plonger dans l'eau, être submergé; — **Ջրիւն**, sombrer, couler bas.
Ջրիւն. a. qui mendie ou demande de l'eau. [queduc.
Ջրիւն. s. conduit d'eau, a-
Ջրիւն. } s. bassin, citerne, ré-
Ջրիւն. } servoir.
Ջրիւն. V. **Ջրիւն**,
Ջրիւն. a. inondé.
Ջրիւն. a. aqueux; juteux.
Ջրիւն. s. gouttière.
Ջրիւն. s. aqueduc.
Ջրիւն. s. qui puise de l'eau; porteur d'eau.
Ջրիւն. a. aqueux, juteux.
Ջրիւն. s. urine. [բիւն.
Ջրիւնիւն. V. **Ջրիւնիւն** -
Ջրիւն. s. cascade.
Ջրիւն. s. cabinet d'aisances.
Ջրիւն. s. changement d'eau ou de climat. [avec la bouche.
Ջրիւն. va. arroser, humecter
Ջրիւն. s. chéneau.
Ջրիւն. s. zool. hydre.
Ջրիւն. } s. bénédiction
Ջրիւն. } de l'eau.

Ռ

Ռ (ra = R.) s. vingt-huitième lettre de l'alphabet et vingt-deuxième des consonnes; mille, millième.

Ռաբբի s. rabbin.

Ռաբունական a. rabbinique.

Ռաբունայե s. grand rabbin.

Ռաբունի V. **Ռաբբի**.

Ռազմ. s. rang, ligne, ordre de bataille.

Ռազմագետ s. stratège.

Ռազմագիտական a. stratégique.

Ռազմագիտություն s. stratégie.

Ռազմալիզորդ adv. stratégiquement. [taille.

Ռազմադառ s. champ de ba-

Ռազմական a. stratégique.

Ռազմամարդ.

Ռազմամարզանք { s. manœu-
vres.

Ռազմալիզորդ s. munitions de guerre.

Ռազմամոլ a. qui a la manie de guerroyer, guerroyeur.

Ռազմամուս a. habitué à la bataille.

Ռազմային a. de guerre.

Ռազմանիւթ { s. munition.

Ռազմապիտակ {

Ռազմափորձ s. manœuvre.

Ռազմիկ V. **Պատերազմական**.

Ռակայ s. sot, fou.

Ռահ V. **Հանապարհ**.

Ռահահորդ s. pionnier.

Ռահան s. bot. basilic.

Ռահափակ s. barricade.

Ռահափակել va. barricader.

Ռահվիրայ s. cantonnier; V. **Ռադեցոյց**.

Ռաւ. s. V. **Ռաւիկ** s.

Ռաւիկ a. vulgaire, plébéien, populaire, commun; s. le vulgaire, le bas peuple, la plèbe; **աղէտ** — z, le vulgaire ignorant.

Ռաւիկապաւ a. vulgaire, bas, vil, servile. [pulaire.

Ռաւիկական a. vulgaire, po-

Ռաւիկապաւ s. démocrate.

Ռաւիկապաւաւր adv. démocratiquement. [tique.

Ռաւիկապաւական a. démocrate.

Ռաւիկապաւություն s. démocratie.

Ռաւիկաւար s. démagogue.

Ռաւիկաւարական a. démagogique, démocratique.

Ռաւիկաւարություն s. démagogie.

Ռաւիկություն s. vulgarité.

Ռաւիկորդ adv. vulgairement, d'une manière vulgaire; en langue vulgaire; s. langue vulgaire.

Ռայք s. pompe, luxe.

Ռեհան V. **Ռեհան**.

Ռեհ. V. **Ռեհին**.

Ռեհական a. résineux.

Ռեհին s. résine, cédrie; — **կեղ**, baume de vie.

Ռեհինական a. résineux.

Ռեհապար a. résineux.

Ռեհալիք s. colophane.

Ռեհային a. résineux.

Ռեդ. s. crotte des moutons et des bœufs.

Ռեդություն V. **Ռեդություն**.

ԾՏ. a. parcimonieux, trop économe, chiche.

բաղ. s. obus.

բաղած. s. bombardier.

բաղածի. va. bombarder.

բաղածորիւն. s. bombardement.

բաղածում. s. bombardement.

բաղաց. s. obusier.

բաղարի. V. Ռմբաղածի.

բաղարում. V. Ռմբաղածում.

բաձիգ. s. grenadier.

բաձգորիւն. s. bombardement. [baliste.

բաժար. s. pierre à baliste;

բրնկէց. s. bombarde.

բրիկ. s. obus.

բրկասող. s. obusier.

իգախոս. s. nasillard, nasilleur.

իգախոսի. vn. nasiller, nasillonner.

իգակալ. s. serre-nez.

իգական. a. nasal, nasillard.

իգաձայն. a. nasillard

իգաձայնի. vn. nasiller.

իգային. V. Ռնգական.

իգալարի. vn. flairer, sentir.

իգեղջիւր. s. zool. rhinocéros.

իգունք. spl. narines.

եռանալ. vn. être ou devenir parcimonieux, chiche.

եռորիւն. s. parcimonie, évergère sordide lésine.

ոնիկ. s. appointements, saire, solde, gages, paye, traitement, pension; [larié.

ոնկակեր. a. pensionnaire, sa-

Ռոռնորիւն. s. naïveté, ingénuité, candeur.

Ռումանայ. s. Arménien de Roumanie.

Ռումր. s. boulet, grenade; — **արձակել, lancer** des boulets.

Ռունգ. s. narine.

Ռուիքնա. V. Ռոցնա.

Ռուսաբնակ. a. qui habite la Russie.

Ռուսախոս. a. qui parle le russe.

Ռուսական. a. russe.

Ռուսահանդ. a. agréable aux Russes ou à la Russie.

Ռուսահայ. s. Arménien de la Russie; **a.** Arménien de Russie;

— **գրականութիւն, littérature** arménienne de Russie.

Ռուսահայասակ. s. sujet russe.

Ռուսահայաստիւրիւն. s. sujétion russe.

Ռուսանալ. vn. devenir russe, se russifier.

Ռուսանէր. a. s. dévoué à la Russie.

Ռուսառէր. s. russophile.

Ռուսառիւրիւն. s. russophilie.

Ռուսառեաց. a. qui hait les Russes, russophobe.

Ռուսացում. s. russification.

Ռուսացիկ. va. russifier.

Ռուսաբնակ. a. habitant de la Russie.

Ռուկ. s. rob.

Ռում. s. rhum.

Ռոցնա. s. minér. pyrite, marcassite.

U

U (sé = S.) s. vingt-neuvième lettre de l'alphabet et vingt-troisième des consonnes; deux mille, deux-millième.

Սա. pron. ce, cet, cette, ceci, celui ci, celle-ci; — է, c'est lui.

Սաքա. a. vieux, vieillard.

Սաքակ s. treillis.

Սաքաւոյթ. s. sabaoth.

Սաքիկ. s. bot. sorte de prunellier

Սաքական. a. sabéen.

Սաքականութիւն. } s. sabéisme.
Սաքուրիւն.

Սազ. s. zool. oie; *սազ* —, jars; *չազ* —, oison; — *ը կը շէ*, l'oie siffle, crieaille.

Սազաւաթ. V. **Սազախոս.**

Սազախոս. s. bot. ansérine.

Սազարած. s. gardeur d'oies.

Սազափետուր գրիչ. s. plume d'oie.

Սադայէլ. V. **Սաւսնայ.**

Սադայէական. a. satanique.

Սադակեցի. s. saducéen.

Սադաւն. s. instigation, suggestion, suscitation, excitation, conseil, sollicitation, persuasion.

Սադրիլ. va. instiguer, mettre dans l'esprit, suggérer, insinuer, inspirer, conseiller, persuader, susciter, exciter, pousser.

Սաթ. s. ambre jaune, succin, carabé.

Սաթական. a. chim. succinique.

Սաթուկ. V. **Սաթուկ.**

Սալ. s. enclume.

Սալածածկ. a. dallé.

Սալամ. V. **Սալամ.**

Սալամանգր. V. **Սաղամանգր.**

Սալամք. s. ornith. francolin.

Սալայասակ. a. pavé, dallé; s. pavé. [durcir.

Սալանալ. vn. se durcir, s'en-

Սալաւոր. V. **Գարաւոր.**

Սալամքակ. s. coursier.

Սալար. s. officier.

Սալարիլ. vn. se cacher.

Սալարկ. a. s. pavage, dallage pavé.

Սալարիկ. va. paver, daller.

Սալարիչ. s. paveur, dalleur.

Սալարիւմ. s. pavage, carrelage, dallage.

Սալաւոր. s. dalle.

Սալաւորիլ. va. daller.

Սալոր. s. bot. prune; *կալոր* —, prunelle; *չոր* —, pruneau.

Սալորեցի. } s. bot. prunier.
Սալորի.

Սակ. s. compte, nombre, mesure; condition, position, état, manière; ordre; droit, taux, impôt, imposition; contrat, convention.

Սակագին. s. tarif, taxe.

Սակամոնի. s. bot. scammonée.

Սակայն. conj. mais, cependant, pourtant, toutefois, d'ailleurs, du reste, au reste.

Սակա. } s. panier, cabas,
Սակառ. } corbeille, bannette.

Սակառեակ. s. banneau, bannette.

Սակարան. s. la Bourse.

Սակարանական. a. de Boursæ.

Սակարկի. va. marchander, convenir d'un prix.

Սակարկող. s. marchandeur.

Սակարկութիւն. s. marché, marchandage.

Սակացոյց. s. tarif.

Սակաւ. a. peu considérable, peu nombreux, modique, exigü; adv. peu; աւ —, —, —, peu à peu, petit à petit; — ինչ, աւ — մի, peu, un peu, pas beaucoup, naguère; յետ սակաւուց, dans peu, sous peu, un peu après; — մի իւր, un peu d'huile; սակաւուք շատաւաւ, se contenter de peu, vivre de peu; — երբեք, rarement.

Սակաւաբան. a. qui parle peu, concis dans son langage, sobre d'expressions, bref.

Սակաւաբանութիւն. s. brièveté de langage, concision.

Սակաւաբեր. a. moins productif.

Սակաւագէտ a. qui a peu de savoir. [bon marché.

Սակաւագին. a. de peu de prix,

Սակաւագիւտ. a. rare.

Սակաւագին. V. Ածան.

Սակաւազոյն. a. moindre; adv. bien moins.

Սակաւազոր. a. qui a peu de pitié, avare de tendresse.

Սակաւազաւակ. a. qui a peu d'enfants. [force.

Սակաւագոր. a. qui a peu de **Սակաւաբեր**. a. qui a peu de feuilles.

Սակաւաբիւ. a. peu nombreux, en petit nombre.

Սակաւաբանութիւն. s. le petit nombre.

Սակաւաժամանակեայ. } a. de
Սակաւաժամանակեան. } peu
de temps, de courte durée.

Սակաւախօս. V. **Սակաւաբան**;
— ըլլալ, parler peu, ménager ses paroles.

Սակաւածնոյթ. a. peu connu.

Սակաւակեաց. a. qui vit peu;
— ըլլալ, vivre peu, avoir la vie courte. [frugal, sobre.

Սակաւակեր. a. qui mange peu,
Սակաւակերութիւն. s. action de manger peu, frugalité.

Սակաւահաւատ. a. de peu de foi.

Սակաւածեւ. a. qui est en petit nombre, peu considérable, accompagné ou composé de peu de personnes; adv. avec peu de monde; — գռնիւ, une poignée de gens.

Սակաւամասնայ. a. qui n'est qu'une fraction d'un petit nombre, qui est en petit nombre, en petite quantité, court, succinct.

Սակաւամարդ. a. qui a peu d'hommes, peu de population.

Սակաւամարդութիւն. s. manque d'hommes, défaut de population.

Սակաւանի. a. qui a très peu de péchés.

Սակաւամիտ. a. qui a peu d'esprit.

Սակաւայոյս. a. qui a peu d'espoir; — ըլլալ, avoir peu d'espoir.

Սակաւանալ. vn. diminuer, s'amoinrir, se réduire.

Սակաւահիւտ. a. étroit.

Սակաւապետական. a. oligarchique. [chie.

Սակաւապետութիւն. s. oligarchie.

Սակաւապէտ. a. qui a peu de besoins, qui vit de peu, frugal, sobre.

Սակաւապիտութիւն. s. exigüité de besoins, frugalité, sobriété. [fruits.

Սակաւապիտու. a. qui a peu de **Սակաւաշատ**. a. qui se fait avec peu de travail.

Սակաւաջուր. a. qui a peu d'eau.

Ստկաւալոյի ճան. a. qui finit de bonne heure; court.

Ստկաւառետի. s. petite apparence.

Ստկաւառետի. a. qui a peu de feuilles, de feuillage.

Ստկաւառող. a. composé de peu de lignes; — *քանիւք*, en peu de mots.

Ստկաւառտի. f. a. de peu de valeur.

Ստկաւառիւնութիւն. s. path. anémie.

Ստկաւառցելի. va. diminuer, amoindrir, réduire à un petit nombre.

Ստկաւառ. a. peu nombreux, peu considérable. [nombre.

Ստկաւառութիւն. s. petit

Ստկաւառիւնաց. a. qui paraît peu, rare.

Ստկաւառանակեայ. } V. Ստ-
Ստկաւառանակեան. } կաւա-
ռանակեայ.

Ստկաւիկ ինչ. } adv. un peu,

Ստկաւիկ մի. } un petit peu, quelque peu, tant soit peu, si peu que rien; un moment, un instant.

Ստկաւութիւն. s. petit nombre, petite quantité, exiguité, petitesse, modicité; rareté.

Ստկաւութիւն. V. Ստկաւ.

Ստկաւորեայ. a. qui n'a que quelques jours; qui ne dure que quelques jours, éphémère.

Ստկար. s. besaigué.

Ստկա. s. ornith. autour.

Ստկա, ի Ստկա. prép. pour, à cause de, en égard à, en considération de.

Ստկր. s. hache, cognée.

Ստկրաւոր. a. s. armé d'une hache, sapeur.

Ստկակ. a. labile.

Ստեանաբար. adv. comme une cataracte.

Ստեանական. } a. qui coule
Ստեանահոս. } comme une cataracte, impétueux.

Ստեանակարկաղ. } a. qui fait
Ստեանաձայն. } du bruit comme une cataracte.

Ստեան. s. chute d'eau; écluse, vanne.

Ստեանութ. a. qui aime patiner.

Ստեղի. V. Ստեղցելի, Ստեղի.

Ստեղցում. s. l'action de glisser, glissade; fig. agitation d'esprit, vie agitée. [agiter.

Ստեղցելի. va. faire glisser; fig.

Ստեղի. vn. glisser; s'écouler, couler; s'agiter, être agité, emporté, errer, se laisser aller à; *ստեղի վրայ* —, patiner; *մտքէն* —, échapper de la mémoire; *ստեղցաւ*, il a glissé, le pied lui a manqué.

Ստեղծութիւն. s. limites, bornes, confins, frontière; borne, limite, terme; extrémité, sphère; définition; statut, institution; décision, détermination; — *դնել*, mettre des bornes, border, limiter; — *ն առնել*, franchir, dépasser les bornes, les limites; — *կտրել* *որոշել*, fixer les limites, délimiter; — *ք հաւանայ*, articles de foi.

Ստեղծաբաժից. s. division ou séparation de frontière.

Ստեղծաբար. adv. définitivement. [marcation.

Ստեղծագիծ. s. ligne de dé-

Ստեղծագիծութիւն. s. frontière, ligne de démarcation.

Ստեղծագիծելի. va. délimiter.

Ստեղծագիծութիւն. } s. délimi-

Ստեղծագիծում. } tation.

Ստեղծագիր. a. constituant; — *տողով*, assemblée constituante.

Ստեղծագործութեան. V. Ստեղծագործութեան.

ահանադրական a. constitutionnel; — *միապետութիւն*, onarchie constitutionnelle.

ահանադրականութիւն s. nstitutionnalité.

ահանադրապէս adv. constitutionnellement.

ահանադրել va. fixer les limites; constituer, établir, déterminer, décider.

ահանադրութիւն s. constitution; statut; décision; délimitation, bornage.

ահանադրօրէն V. **Սահմանադրապէս**.

ահանածայր s. l'extrémité des frontières.

ահանակալ s. préfet, gouverneur; a. qui se trouve dans la frontière. [gram. indicatif.

ահանակահն a. limitrophe;

ահանակից } a. limitrophe,
ահանակողմ } voisin.

ահանակապահ a. s. qui garde la frontière.

ահանանշուրթիւն s. définition.

ահանանւոր a. borné, limité.

ահանանշիւ va. border, limiter.

ահանանալ a. limité, borné; — *միտք*, esprit borné; —

աւարականութիւն, un public limité. [borner.

ահանափակել va. limiter,

ահանափակութիւն } s. limitation, fixation.
ահանափակում } mita

ահանափար s. borne.

ահանել va. limiter, border; éfnir, fixer, déterminer, établir,

égler, préciser, décider, prendre une décision, une détermination,

tatuer, délibérer, stipuler, prescrire; destiner, allouer, affecter;

consister, mesurer; *առաջնորդել* —, prédestiner.

Սահմանիչ s. définitif.

Սահմանորդ a. limitrophe.

Սահմի s. troisième mois de l'ancien calendrier arménien.

Սահմակել va. ahurir.

Սահմակիլ vn. être ahuri.

Սահնակ V. *Բալխիւր*.

Սահմւմ s. glissade. [rant.

Սահուն a. glissant; fugitif, er-

Սահմանութիւն s. harmonie de style, douceur d'expression.

Սաղամանդր s. zool. salamandre.

Սաղապանեմ s. marche lente, doux mouvement. [vertir.

Սաղապեցնել va. exercer, con-

Սաղապիլ vn. s'exercer à.

Սաղապում s. exercice.

Սաղար s. général en chef.

Սաղարք s. feuille.

Սաղարքաթիւր V. *Տիրիւթիւր*.

Սաղարքազեղ a. qui a de belles feuilles; — *արթ*, vigne ornée de pampres.

Սաղարքազարդ } a. feuillu,

Սաղարքազուարհ } verdoyant.

Սաղարքաքափ a. dont les feuilles sont tombées.

Սաղարքալի a. plein de feuilles, feuillu.

Սաղարքալիս a. d'un épais feuillage, feuillu, épais.

Սաղարքածաղիկ a. garni de feuilles et de fleurs. [լիս.

Սաղարքանշու V. *Սաղարքա-*

Սաղարքանալ vn. se couvrir de feuilles, pousser, verdoyer.

Սաղարքապատ a. couvert de feuilles.

Սաղարքաւոր a. qui a des feuilles, feuillu.

Սաղարքիլ V. *Սաղարքանալ*.

Սաղարութիւն s. généralat.

Սաղաւար s. casque; mitre (des prêtres arméniens).

Սաղաւարաւոր a. couvert d'un casque.

Սաղաւարթի. vn. se couvrir d'un casque, porter un casque, la mitre.

Սաղմ. s. anat. fœtus; *հարմա-կան* —, embryon.

Սաղմախօսութիւն. V. **Սաղմնաբանութիւն.**

Սաղմն. V. **Սաղմ.**

Սաղմնաբանական. a. embryologique.

Սաղմնաբանութիւն. } s.embry-
Սաղմնագիտութիւն. } ologie.

Սաղմնահան. s. forceps.

Սաղմնահատութիւն. s. embryotomie.

Սաղմնայիւն. a. embryonnaire.

Սաղմնանալ. } V. **Յղանալ.**

Սաղմնառել. }

Սաղմնառիկ. a. s. enceinte.

Սաղմնառութիւն. V. **Յղութիւն.**

Սաղմոս. s. psalme; psautier;

— *ըսել*, réciter des psaumes; *քաղել զսաղմոսն ծայրէ ի ծայր*, réciter tout le psautier.

Սաղմոսանուագ. } a. qui chante,
Սաղմոսասաց. } récite des

psaumes; s. psalmiste.

Սաղմոսարան. s. psaltérion; harpe, tympanon; psautier.

Սաղմոսել. vn. chanter des psaumes, psalmodier.

Սաղմոսերգ.

Սաղմոսերգեաց. } s. qui chante
Սաղմոսերգիչ. } des psaumes,

Սաղմոսերգող. } psalmiste.

Սաղմոսերգու.

Սաղմոսերգութիւն. s. chant des psaumes, psalmodie.

Սաղմոսողոգ. V. **Սաղմոսերգ.**

Սաղմոսողոգութիւն. } V. **Սաղմոսողոգութիւն.** } **մոսեր-**

Սաղմոսութիւն. } **գու-**
թիւն.

Սամեայթ. } s. courroie qui at-
Սամեթ. } tache le joug, bri-

Սամեթի. } cole.

Սամի. V. **Սամիթ.**

Սամիթ. s. bot. aneth; *հոսոս* —, fenouil; — *վայրէ*, fenouil {eau-vage.

Սամիթ. s. joug, timon.

Սամոյր. s. zool. zibeline.

Սամուրհի. s. zibeline, peau de zibeline.

Սամաւրի. vn. se carrer, marcher avec prétention, se donner des airs, se pavaner.

Սայապէս adv. de cette manière, comme cela, ainsi.

Սայրափի. } va. faire glis-
Սայրափցնել. } ser, donner le

croc-en-jambe; fig. égarer, induire en erreur.

Սայրափի. vn. chopper, trébucher, broncher, faire un faux pas, glisser; fig. chanceler, faillir, s'égarer.

Սայրափում. } s. trébuchement,
Սայրափում. } bronchade, glis-

sade, faux pas; fig. égarement, erreur.

Սայրափում. } s. trébuchement,

Սայրափում. } bronchade, glis-

sade, faux pas; fig. égarement, erreur.

Սայրափում. } s. trébuchement,

Սայրափում. } bronchade, glis-

sade, faux pas; fig. égarement, erreur.

Սայրափում. } s. trébuchement,

Սայրափում. } bronchade, glis-

sade, faux pas; fig. égarement, erreur.

Սայրափում. } s. trébuchement,

Սայրափում. } bronchade, glis-

sade, faux pas; fig. égarement, erreur.

Սայրափում. } s. trébuchement,

Սայրափում. } bronchade, glis-

sade, faux pas; fig. égarement, erreur.

Սայրափում. } s. trébuchement,

Սայրափում. } bronchade, glis-

Սայլարիկ. s. brouette.
Սայր. s. fil. tranchant.
Սայրադիր. s. tranchant.
Սայրաւար. a. très aigu, tranchant, très perçant, bien pointu; — *սաւոր*, glaive tranchant.
Սահ. s. chaudron, casserole, marmite.
Սահ. s. nourrisson; élève; pu pille; filleul, filleule.
Սահաայր. s. compère.
Սահամայր. s. commère.
Սանգասական. spl. reproches.
Սանդ. s. mortier (à piler; mortier, bouche à feu.
Սանդալ. s. sandale.
Սանդալատ. a. qui porte des sandales
Սանդալիկ. s. petite sandale.
Սանդակ. s. mortier.
Սանդահարիկ. va. piler, écraser dans un mortier.
Սանդահարոյ. s. pileur.
Սանդար. s. mortier.
Սանդարմե. s. Tartare, enfer; — *ք երկրի*, les profondes cavernes de la terre.
Սանդարմեական. } a. infer-
Սանդարմեայի. } nal, sou-
 terrain; — *դէք*, les divinités infernales; — *սոնք*, les dionysiaques, les dionysies.
Սանդարմեապետ. s. chef du Tartare, Pluton. [մե. s.
Սանդարմեաք. V. **Սանդարմե**.
Սանդիմ. s. centime.
Սանդիսոռ. s. pilon.
Սանդղածի. a. qui a la forme d'un escalier, d'une échelle.
Սանդղամա. s. marche d'un escalier, échelon, degré.
Սանդուի. } s. escalier; échelle;
Սանդուլ. } — *ով վեր ելլալ*,
 escalader; *երկաթիկ* —, échelle double.
Սանձ. s. frein, bride, mors; fig.

frein, terme; — *դռիկ*, mettre un frein; — *ը հանիկ*, débrider.
Սանձաքիկ. } V. **Սանձա-**
Սանձակոճ քեիկ. } *հարիկ*.
Սանձակոճիկ.
Սանձակալ. s. porte-mors.
Սանձակաւար. a. qui brise son frein, indomptable; — *ըլլալ*, briser son frein.
Սանձահարիկ. va. brider, soumettre au frein, réprimer.
Սանձահարուքից. s. action de brider, de soumettre au frein, de réprimer. [frein.
Սանձարկալ. a. qui impose un
Սանձարձակ. a. effréné; — *երեսահալը թողուլ*, lâcher les rênes.
Սանձարձակութիւն. s. licence.
Սանձիկ. va. brider, soumettre au frein, réprimer, maîtriser.
Սանուիի. sf. filleule, pupille.
Սանուիրի. s. sanscrit.
Սանս. s. peigne; — *անսոր*, dé-mêloir.
Սանսարգործ. } s. peignier.
Սանսարգահառ. }
Սանսիկ. va. peigner.
Սանսուկի. spl. peignures.
Սապա. } s. panier; bosse.
Սապաւակ. }
Սապաւատ. s. colporteur, re-
 vendeur.
Սապասոյ. a. bossu, gobin.
Սապէ. adv. ainsi, comme cela, de cette manière.
Սապոն. s. savon.
Սապոնիկ. va. savonner.
Սապոնալ. s. savonnage.
Սառ. s. glace; verglas; — *ի հա-
 տոր կտոր*, glaçon.
Սառած. a. gélé.
Սառեցնիկ. V. **Սառուցանիկ**.
Սառամանիկ. V. **Սառամանիկ**.
Սառեցուցիչ. a. s. glaçant, con-
 gélateur.

Սառիլ. vn. geler, se geler, glacer, se glacer, congeler; *գետն սառեցաւ*, la rivière a pris.

Սառափիկ. s. brise-glace.

Սառափեր. a. qui apporte, qui cause la gelée.

Սառակերպ. a. semblable à la glace, au cristal, cristallin; s. cristalloïde.

Սառակոյս. s. amas, tas de glace, banquise, iceberg.

Սառահալ. a. qui fond les glaces.

Սառահալութիւն. s. dégel.

Սառահաւոր. s. glaçon.

Սառահաւր. a. gelé.

Սառամած. a. couvert de glace.

Սառամանքի. s. glace; gelée, froid glacial.

Սառայիւն. a. glacial; cristallin.

Սառանայ. V. Պաղիլ.

Սառառէն. a. construit en glace.

Սառազաղ. a. glacé, frappé.

Սառազաւ. V. Սառամած.

Սառազուր. s. eau glacée.

Սառասառայց. a. tout gelé, glacé, glacial, glaçant.

Սառասայց. a. enfoncé dans la glace.

Սառասեւ. } V. Սառն
Սառասեալ. } կերպ.

Սառասուն. s. glacière.

Սառարուն. s. glacier.

Սառեղէն. a. de glace.

Սառնուկ. a. cristallin.

Սառնութիւն. s. glace, froideur.

Սառուլ. V. Պաղիլ.

Սառնց. s. glacière.

Սառայց. s. glace, verglas.

Սառութ. s. congélation; *կէտ սառման*, point de —.

Սառուցանիլ. va. glacer, congeler, geler.

Սառուցեալ. a. glacé; — *ծով*, mer Glaciale; — *գօտի*, zone glaciale.

Սառուցիկ. a. glacé, gelé.

Սառուցիչ. V. Սառնցուցիչ.

Սասանեան. a. sassanide.

Սասանիլ. } va. ébranler,

Սասանցնիլ. } branler, remuer; effrayer.

Սասանիլ. vn. s'ébranler; frémir; *սասանեալ կալ*, demeurant interdit; — *ի հիմանէ*, s'ébranler dans ses fondements.

Սասանութիւն. } s'ébranlement,

Սասանութ. } branlement; frémissement; tremblement de terre.

Սապ. s. réprimande avec colère, gronderie, apostrophe, menace; gravité; autorité; — *աչաց*, vivacité des yeux; — *իշխանակերպ՝ մեծակայելուչ*, majesté; — *իշխանական*, autorité.

Սասարար. V. Սասիչ.

Սասիլ. va. réprimander avec colère, reprendre fortement, gronder, parler d'un ton menaçant, dire avec menace, menacer, apostropher, commander d'une voix menaçante, imposer silence.

Սասիկ. a. intense, violent, véhément, impétueux, fort, vif, ardent; rigoureux, rigide, rude, sévère; excessif, extrême, grave, grand, énorme; — *ազէտ*, ignorant fleffi ou consommé.

Սասիկ. } a d v. avec

Սասիկ կերպով. } véhémence ou impétuosité, impétueusement, de toute la force, fortement; grandement, excessivement, extrêmement, grièvement, ardemment, vivement, violemment; durement, rigoureusement, sévèrement.

Սասիչ. s. grondeur.

Սասկազիւն. } V. Սասիկ.

Սասկազոյն. } adv.

Սասկանիւն. a. réprimandé, grondé sévèrement; — *բաւալ*, être

primandé, grondé sévèrement, cevoir un savon.

սոկահար. a. qui frappe fort, en appliqué.

սոկահովով. a. qui tourne rapidement. [forte, sonore.

սոկահայն. a. qui a une voix **սոկահահ.** a. mort d'une mort olente, assommé; — **ընի,** assommer.

սոկայաղ. V. **Քաջայաղ.**

սոկայոյոյ. a. très agité, tout nu, en pleine émotion; — **սէն,** nour violent.

սոկանալ. vn. prendre de intensité, de la force, se fortifier, s'augmenter, croître; V. **լաւեւալ.**

սոկանդով. V. **Յաղաւորով.**

սոկաւորալ. a. très bruyant; — **կը հնչին զանգակները,** les oches sonnaient à toute volée.

սոկաւորն. a. violent; — **սոկի հով,** vent —.

սոկապահանգ. a. qui exige vec rigueur, sévère, rigide.

սոկապէս. V. **Սոսիկ.**

սոկաջինգ. V. **Ռնաջինգ.**

սոկացնել. va. rendre intense, iolent ou fort, fortifier, augmenter, accroître.

սոկութիւն. s. intensité, vé-émence, impétuosité, violence; igueur, rigidité, sévérité, rudesse.

սոսկ. s. cadavre.

սոսկամահ քլլալ՝ մեռնիլ. mourir ou périr misérablement.

սոսկել. va. tuer, assommer, massacrer, faire périr, égorger, ter la vie, exterminer; détruire, léfaire.

սոսկիլ. vn. périr, mourir; tre détruit, exterminé.

սոսկիչ. s. celui qui tue, meurrier, exterminateur; destructeur.

սոսկնոց. s. lieu de cadavres.

Սոսկում. s. extermination, mort, destruction.

Սոսան s. adversaire, opposant, ennemi; Satan.

Սոսանայ. s. Satan, démon, di-able; adversaire.

Սոսանայածին a. né de Satan.

Սոսանայակն. a. satanique, diabolique.

Սոսանայակիր. a. satanique; démoniaque, possédé.

Սոսանայակոր. a. dévoré ou possédé par Satan.

Սոսանայաւի. a. méchant comme le diable, malicieux.

Սոսանայապառ. a. qui adore le diable. [յոկան.

Սոսանայուն. V. **Սոսանա-**

Սոսանայառ. a. démoniaque, possédé

Սոսանայութիւն. s. diablerie.

Սոսանիկ. s. petit démon, dia-blotin, diableteau.

Սոսանորդի. a. s. espiègle.

Սոսապ. s. nacre.

Սոսապուն. a. nacré.

Սոսար. s. secours, aide; ma-nœuvre; aide; auxiliaire; agrégé; auteur, cause; — **պատմութեան,** agrégé en histoire; — **ըլլալ** V.

Սոսարել.

Սոսարել. va. aider, secourir, assister, contribuer, prendre part à, servir.

Սոսարութիւն. s. aide, secours, assistance; agrégation.

Սոսալ. s. nacre.

Սոսալեայ. a. de nacre.

Սոսեր. s. statère (monnaie, poids).

Սոսկեցնել. V. **Սոսակել.**

Սոսկիլ. V. **Սոսակիլ.**

Սոսապ. } s. satrape.

Սոսապառ. }

Սոսապութիւն. s. satrapie.

Սար. s. hauteur, cime, sommet,

piton; cap, promontoire, pointe,

bec; — շ, garniture, meuble, équipement; harnais.
Սարաքարձ. a. dont le sommet est très haut.
Սարակ. s. petite hauteur, plateau, mamelon.
Սարահարթ. a. dont le sommet est plat, uni; s. plateau.
Սարակոյ. vn. ne pas oser, ne pas avoir le courage; ne pas daigner.
Սարաւ. s. forme, façon, manière, manière d'être; coutume, usage
Սարաւիլ. vn. être affecté de.
Սարաւանդ. } s.cap, promon-
Սարաւանդակ } toire; point, sommet, hauteur.
Սարաւանդիլ. vn. être posé ou se nicher dans un lieu élevé, dans les hauteurs.
Սարյ. s. zool. araignée; bot. laurier; ornith. grive; — *ի սարակ*, toile d'araignée.
Սարյազգիւ. } spl. zool. les
Սարյաշեւակ } s. arachnides.
Սարյանկու. a. tissé par une araignée, aussi fin qu'une toile d'araignée.
Սարդաւյ. V. **Սարդենի**.
Սարդեղուց. s. minér. sardonyx.
Սարդենի. V. **Սարդի**.
Սարդենի. spl. bot. laurinéas.
Սարդի. s. bot. laurier.
Սարդին. s. minér. cornaline.
Սարդիսաւյն. } s. toile d'arai
Սարդսաւյն } gnée.
Սարեակ. } s. ornith. merle, ni-
Սարիկ } grette.
Սարիկիկ. s. ornith. merleau.
Սարիկ. s. ornith. tarin.
Սարի. s. chafne; — *ի սարի*, agès.
Սարկարակ. s. aryballe.
Սարկաւազ. s. diacre; *սարկաւազ* —, archidiaque.

Սարկաւազակ. a. diaconal.
Սարկաւազանգ. s. sacristie.
Սարկաւազապետ. s. archidiaque.
Սարկաւազապետի. s. archidiaconat.
Սարկաւազիլ. vn. être diacre; servir, être attaché au service de.
Սարկաւազնիլ. s. diaconat; *սարկաւազ* —, archidiaconat.
Սարկաւազնիկ. sf. diaconesse.
Սարճու. s. claque (chaussure).
Սարոյ. s. bot. platane.
Սարուած. s. appareil, attirail.
Սարաւիլ. } va. sécher, des-
Սարսեղանիլ } sécher.
Սարսաւիլ. vn. sécher, se dessécher.
Սարսաւի. s. consternation, épouvante, horreur, effroi, terreur, panique.
Սարսաւիւհար. a. frappé d'épouvante; — *զարկաւի*. V. **Սարսաւիլ**.
Սարսաւաւոր. a. dont la course est effrayante.
Սարսաւիկ. a. effroyable, épouvantable, horrible, terrible, énorme.
Սարսաւիցիկ. va. frapper de consternation, faire frissonner de peur, d'horreur, effrayer, épouvanter.
Սարսաւիցնիկ. a. effrayant, terrifiant, terrible.
Սարսաւիլ. vn. être frappé de consternation, frissonner de peur, être saisi. [frisson.
Սարսաւիկ. s. tressaillement,
Սարսաւիւհ. V. **Սարսաւի**.
Սարսիկ. va. remuer, secouer.
Սարսեղանիկ. va. ébranler, secouer, faire frissonner de peur, d'horreur.
Սարսիկ. vn. s'ébranler, tressaillir, frémir, frissonner, trembler.
Սարսուն. s. tressaillement, frisson, frissonnement, frémis-

sement, tremblement; — զգալ, V. Սարսառլ.
Սարսառլիք. a. frissonnant.
Սարսառլից. adv. avec frissonnement, en frissonnant; a. V. Սարսառլի.
Սարսառլիցի. a. frémissant.
Սարսառլ. vn. tressaillir, frissonner, trembler, frémir; *ցուրտի* —, frissonner, grelotter ou trembler de froid.
Սարսառլի. a. qui donne le frisson, qui fait frissonner, horrible, terrible.
Սարսառլիցի. va. faire frissonner ou tressaillir.
Սարսառլի. V. Սարսառլի.
Սարսառլի. V. Սարսառլի.
Սարսառլի. a. frissonnant.
Սարսառլ. } a. qui tressaille,
Սարսառլի. } frémissant, tremblant.
Սարսառլի. vn. se rebuter, être choqué, se retirer, s'éloigner, se détacher, abandonner; se révolter, s'effaroucher, prendre de l'ombrage.
Սարսառլիցի. va. rebuter, choquer, éloigner, mettre en défiance, détacher; effaroucher, porter ou donner de l'ombrage.
Սարսառլի. a. rebutant.
Սարսառլի. V. Սարսառլի.
Սարսառլից. s. bot. treille.
Սարսառլի. V. Սարսառլի.
Սարսառլի. s. drap de lit.
Սարսառլի. a. qui bat des ailes, qui plane.
Սարսառլի. s. aéroplane.
Սարսառլից. V. Սարսառլի.
Սարսառլի. vn. battre des ailes, planer en l'air, voler, voltiger, planer.
Սարսառլի. s. battement des ailes, vol ondoyant.

Սարսառլի. s. bot. peuplier noir.
Սարսառլի. a. tout à fait faux, mensonger.
Սարսառլի. s. urne, cruche.
Սարսառլի. s. cruchon.
Սարսառլի. va. raser; *ճոթաքլ* —, faire la barbe.
Սարսառլի. s. barbier, coiffeur.
Սարսառլի. va. cacher, voiler.
Սարսառլի. vn. se cacher.
Սարսառլի. a. qui est en deuil; de deuil, lugubre; — *լուալ*, être en deuil.
Սարսառլի } a. revêtu d'habits
Սարսառլի } de deuil; — *լուալ*,
se revêtir d'habits de deuil, porter le deuil. [de deuil.
Սարսառլի. s. habit ou vêtement
Սարսառլի. vn. être en deuil, dans le deuil, porter le deuil; pleurer, déplorer.
Սարսառլի. a. de deuil, lugubre, triste.
Սարսառլի. a. en deuil.
Սարսառլի *լուալ*. vn. prendre le deuil; déplorer ensemble.
Սարսառլի. V. *Սարսառլի*.
Սարսառլի. a. couvert de deuil.
Սարսառլի. a. qui aime le deuil.
Սարսառլի } V. Սարսառլի.
Սարսառլի }
Սարսառլի. a. qui est en deuil; de deuil.
Սարսառլի. V. Սարսառլի.
Սարսառլի. *Սարսառլի* —. vn. se parer, s'attifer.
Սարսառլի. s. deuil.
Սարսառլի. s. seuil. [s. encre.
Սարսառլի. a. noir; fig. noir, triste;
Սարսառլի. a. noir.
Սարսառլի. s. accoutrement, affublement, chamarrure, chamarrure, fard, afféterie, ornement, recherche, parure.
Սարսառլի. a. orné, paré, chamarré, recherché, emphatique, maniéré, affecté.

Սեբեկեթի. va. accoutrer, affubler, chamarrer, attifer, pomponner, enjoliver, charger d'ornements affectés, orner, parer, farder, affecter

Սեխ. s. bot. melon; *շերտ* — *ի*, une tranche de —.

Սեխասան. } s. couche de
Սեխասանիք. } melons, melonnière

Սեխենի. s. bot. melon, plante de melons; V. **Սեխասան.**

Սեկ. s. basane.

Սեկակազմ. a. relié en basane.

Սեկեմուկ. V. **Չիդ.**

Սեղան. s. table; table, repas; autel; comptoir; *աւագ*, maître-autel; — *յարդարել դնել* dresser, mettre la table; — *տալ* donner un dîner; — *ը բաց ըլլալ*, tenir table ouverte; *բազմել ի* — ou — *նստիլ*, se mettre à table; *ելանել խեղանդ* ou *սեղանի ելել*, sortir, se lever de table, quitter la table; — *ըլլալ*, être à table; *ծառայել ի*, servir à table; — *ի պատիւն ընել*, faire les honneurs d'une table; V. **Պատիւ.**

Սեղանաբոյծ. } a. flaireur de
Սեղանաբուս. } table, piqueur de tables, parasite, écornifleur.

Սեղանագործ. V. **Սեղանակալու.**

Սեղանակազմ. a. s. qui prépare la table, maître d'hôtel.

Սեղանակալու. a. celui qui dépouille les temples, sacrilège, profanateur.

Սեղանակապոռփիւն. s. sacrilège, profanation.

Սեղանակից. a. s. qui mange à la même table. commensal; — *ըլլալ*, manger avec.

Սեղանակողապուս. V. **Սեղանագործ.**

Սեղանակցիլ. vn. être commensal.

Սեղանակցութիւն. s. commensalité, commensalisme.

Սեղանածիւ. a. en forme de table.

Սեղանայարար. } s. celui qui

Սեղանայօրէն. } dresse la table, maître d'hôtel.

Սեղանապետ. s. maître d'hôtel.

Սեղանապաշտ. a. qui aime la bonne chère.

Սեղանապատ. spl. vaisselle.

Սեղանաւուն. V. **Ճառասուն.**

Սեղանաւոր. s. banquier.

Սեղանաւորական. a. de banque, financier.

Սեղանաւորել. va. servir à table, servir, donner à manger.

Սեղանաւորութիւն. s. banque.

Սեղանորդ. V. **Սեղանակից.**

Սեղիս. s. amant, prétendant.

Սեղիսաբար. adv. comme un amant.

Սեղիս. s. bot melon.

Սեղմ. a. serré, compacte, ferme.

Սեղմակիւն. a. bien serré.

Սեղմական. a. astringent.

Սեղմականութիւն. s. condensabilité.

Սեղմանալ. vn. se serrer, se resserrer, se contracter, se restreindre.

Սեղմել. va. serrer, resserrer, rendre compacte, contracter, presser, restreindre, fouler, réduire, rétrécir; *ձեռք* —, serrer la main.

Սեղմիլ. V. **Սեղմանալ.**

Սեղմիչ. a. astringent.

Սեղմիւրան. s. corset.

Սեղմութիւն. s. l'action de serrer, de rendre compacte, serrement, fermeté.

Սեղմուիլ. V. **Սեղմանալ.**

Սեղմում. s. astriction, restriction.

Սեմագիր. } s. tachygraphe.
Սեմիար. }

Սեմական. a. sémitique.

Սեմականություն. s. sémitisme.

Սենեակ. s. chambre; cabinet;
fig. concubine; **ժուխ** —, chambre
noire ou obscure.

Սենեկապան. s. chambellan; —
սպասուհի, femme de chambre.

Սենեկապանություն. s. la charge
de chambellan.

Սենեկապանուհի sf. camériste,
camériste, femme de chambre.

Սենեկապան. s. grand cham-
bellan; — **պապի**, camérier.

Սենեկապանություն. s. la charge
du grand chambellan.

Սենեկապան. s. valet de chambre.

Սենեկապանուհի. sf. femme
de chambre.

Սենեկիկ. s. chambrette, cellule.

Սեպ. s. pic; a. à pic, escarpé.

Սեպագիր. V. **Սեպագրություն;**
a. cunéiforme. [néiforme.

Սեպագրություն. s. écriture cu-
néiforme.

Սեպանալ. vn. se terminer en
pointe, être escarpé.

Սեպանալ. a. escarpé.

Սեպանել. va. escarper.

Սեպան. V. **Սիպլ.**

Սեպի. V. **Համարի.**

Սեպական. a. propre, spécial,
particulier, spécifique.

Սեպականատեր. s. propriétaire.

Սեպականացնել. } va. appro-

Սեպականել. } prier; **երթն**

Սեպականացնել. } **իր անձին**
—, s'approprier, s'attribuer.

Սեպականություն. s. appro-
priation; propriété; attribut; at-
tribution; noblesse.

Սեպուհ. s. pair, gentilhomme.

Սեպուհություն. s. pairie.

Սեպուհուհի. sf. pairresse.

Սեպտեմբր. s. septembre.

Սեռ. s. genre, sexe, race, gé-
nération; gram. genre; **մարդ**—

կային —, le genre humain; **գե-**

ղեղիկ փափուկ —, le beau sexe.

Սեռական. a. sexuel, générique;
général; s. gram. génitif.

Սեռակից. s. du même sexe.

Սեռ. a. clair, pur, net, limpide.

Սեռ. }

Սեռակ. } s. ossieu, axe.

Սեռություն. s. clarté, pureté,
netteté.

Սեռորէն. adv. génériquement.

Սեռ. s. genre, race; genre, es-
pèce; sexe; crème; gram. genre;

գեղեղիկ —, le beau sexe.

Սեռախառն. a. mêlé de crème.

Սեռած. V. **Սեռել.**

Սեռական. a. génital, prolifique;
générique; gram. génitif.

Սեռային. V. **Սեռական.** a.

Սեռանալ. V. **Սեռիլ.**

Սեռափիմ. s. séraphin.

Սեռալ. a. issu.

Սեռիկ. s. cordouan.

Սեռիկել. va. couvrir avec de la
peau. [propager.

Սեռիլ. va. procréer, engendrier,

Սեռիլ. vn. être issu, descendre,

tirer son origine, sa naissance;
se propager.

Սեռածին. a. né d'aujourd'hui.

Սեռկան. a. du jour, d'au-
jourd'hui.

Սեռկուիլ. s. bot. coing.

Սեռկուիլ. s. bot. cognassier.

Սեռմ. V. **Սեռմ.**

Սեռմական. a. séminal, sper-
matique.

Սեռմանահան. s. semeur.

Սեռմանահանություն. s. ense-
mencement.

Սեռմանահանց a. qui pro-
duit de la semence.

Սեռմանանալ. vn. grener, mon-
ter en grain.

Սեռմանարկու. } s. a. semeur;

Սեռմանացան. } semoir.

Սերմացու. a. destiné à être semé. [semence.
Սերմաւոր. a. qui a de la
Սերմացաւոր. a. qui cueille des grains; fig. discoureur, farceur.
Սերմացի. v. **Սերմացու.**
Սերմացի. va semer, ensementer.
Սերմի. } s. semeur.
Սերմոյ. }
Սերմիք. spl. semences, semailles. [բոյքի.
Սերբոյքի. v. **Սերմոյ.**
Սերմ. s. semence, graine; fig. race, descendance; semence, germe; principe; méd. sperme.
Սերմաբանութիւն. s. spermatologie.
Սերմակալ. a. gonorrhéique.
Սերմակալութիւն. s. méd. gonorrhée, spermatorrhée.
Սերմական. a. séminal; spermatique.
Սերմակեր. a. qui se nourrit de graines, de semences.
Սերմահոսութիւն. s. méd. spermatorrhée, gonorrhée.
Սերմայի. v. **Սերմական.**
Սերմակ. s. méd. spermatocele.
Սերմալի. v. **Յղակ.**
Սերմակաւա. s. grainier.
Սերմակայր. v. **Սերմոյ.**
Սերմակարութիւն. s. ensementement.
Սերմարմ. s. bot. ovaire; semis.
Սերմարմութիւն. s. l'action de semer, de jeter le sperme.
Սերմացանութիւն. s. dissémination.
Սերմափայ. s. pistil.
Սերմափոթ. s. bot. pollen.
Սերմերթութիւն. s. gonorrhée, spermatorrhée.
Սերմի. s. agric. semoir.
Սերմեցկայ. a. celui qui reçoit la semence, le sperme.
Սերմոյ. s. semis.

Սերմոյ. v. **Սերմացու.**
Սերմի. } V. **Սերմի.**
Սերմիք. }
Սերմ. s. procréation, descendance, génération.
Սերմ. a. qui a la faculté de procréer.
Սերմոյ. s. postérité, descendance, génération, descendants, race; — է —, de génération en génération.
Սերմոյ. s. crème.
Սերմ. ferme, solide, compacte, constant, dur; fig. vrai, sincère, étroit, intime, cordial; — է; adv. sincèrement, intimement, étroitement; — սերմ, intimement; — սերմ, aimer sincèrement; — առաքինութիւն, solide vertu.
Սերմ. va. affermir, consolider, établir; apprendre, étudier.
Սերմ. vn. s'affermir, se consolider, s'établir.
Սերմութիւն. s. étude.
Սերմութիւն. s. fermeté, solidité, consistance, dureté.
Սերմ. v. **Սերմ.**
Սերմ. a. tracé en noir, en lignes noires.
Սերմ. s. encre; brouillon.
Սերմոյ. a. qui a le teint noir, la couleur noire; noirâtre, noir-raud.
Սերմոյ. a. qui rend noir.
Սերմոյ. a. gris foncé.
Սերմոյ. a. composé d'une troupe noire.
Սերմոյ. va. brouillonner.
Սերմոյ. s. brouillon.
Սերմ. s. encre.
Սերմ. a. s. nègre, moricaud.
Սերմ. } a. vêtu ou ha-
Սերմ. } billé de noir, en noir.
Սերմ. a. noir.
Սերմ. a. noir.

Սեւառուիս. a. noir.

Սեւակ. s. encre.

Սեւակաւորի. a. noir et rouge.

Սեւամաղձ. s. humeur noire.

Սեւամաղձան. a. méd. mélancolique.

Սեւամաղձութիւն. s. méd. mélan-
colie, humeur noire, hypo-
condrie.

Սեւամորթ. a. qui a la peau
noire, noiraud.

Սեւամորթուի sf. négresse.

Սեւացալ. vn. noircir, devenir
noir, se noircir.

Սեւաներկ. a. teint en noir,
noir; s. couleur noire, noir.

Սեւաչեալ } a. qui a des yeux

Սեւաչուի. } noirs, aux yeux
noirs.

Սեւաւազ. a. revêtu de noir.

Սեւացնել. va. noircir, rendre
noir.

Սեւաւոր. s. ardoise.

Սեւաբոյ. a. couvert de voile noir.

Սեւեռեալ. V. **Սեւեռուն.**

Սեւեռել. va. clouer, fixer.

Սեւեռում. s. fixation; idée fixe.

Սեւեռուն. a. fixé; — աչք, yeux — s.

Սեւեռեալ. a. qui a la figure noire;
fig. confus, honteux, coupable.

Սեւի. } V. **Սեւացալ.**

Սեւացալ. } va. noircir.

Սեւորակ. a. noirâtre; — աչք,
yeux noirs.

Սեւութիւն. s. noirceur, noir.

Սեւութիկ. V. **Սեւորակ.**

Սեւուկ. V. **Սեւորակ.**

Սեւուի. sf. négresse.

Սեւցած. a. noirci.

Սեւցնել. va. noircir.

Սեփական. etc. V. **Սեպական.** etc.

Սեգ. a. impérieux, fier, altier,
hautain, superbe.

Սեգ. s. bot. gramen; chiendent.

Սեցեգր. s. la rive de la Seine.

Սէր. s. amour, affection, tend-
resse, attachement; amour, pen-
chant, goût; amour, passion;
charité; agape; սիրով, avec amour,
avec tendresse, affectueusement;
volontiers, avec plaisir; **ամենայն
սիրով**, très volontiers; **ձեր սի-
րոյն համար**, pour l'amour de
vous; — **է զարնուիլ**, être épris
d'amour pour, être amoureux de;
— **ուշերեալ զգալ**, avoir, éprou-
ver de l'amour, de l'affection;
— **ազդել**, donner, inspirer de
l'amour; — **կապել՝ ձգել**, s'at-
tacher, aimer. s'amouracher; —
ցուցնել, témoigner de l'affection;
սիրով խելքը թռցնել, être trans-
porté d'amour; **սիրով պրիւ**,
brûler d'amour; **սիրով հալիլ
մաշիլ**, languir d'amour; **պղա-
տոնական** —, amour platonique;
— **ազատութեան հայրենաց՝
արուեստից**, amour de la liberté,
de la patrie, des arts; **վաղան-
ցուկ** —, amourette; **մաքուր** ou
սուրբ՝ հաստատուն՝ հաւատա-
րիմ՝ անկարգ՝ յանցաւոր՝ եղեռ-
նաւոր՝ անցաւոր՝ յողորմող՝ սաս-
տիկ՝ եռանդուն՝ յաւիտեական՝
**զգայական՝ մարմնական՝ հայրա-
կան՝ մայրական** ou **մայրենի՝ ա-
մուսնական՝ որդիական** —, amour
pur, constant, fidèle, déréglé,
coupable. criminel, rassager,
volage, vif, ardent, éternel, sen-
suel, charnel, paternel, mater-
nel, conjugal, filial; **միշտախանձ**
—, amour jaloux, jalousie.

Սքափ. a. éveillé, vigilant, vif,
prompt.

Սքափանգ. s. vigilance.

Սքափիլ. } va. éveiller, ré-

Սքափեցնել. } veiller; **գինդու-
թենէ՝ գինիէ** —, désenivrer, dé-
griser.

Սքափիլ. vn. s'éveiller, se ré-

veiller, revenir; *բաւելն* —, vaincre le sommeil; *զենիէն՝ զենալու քենէն* —, se désenivrer, se dégriser.

Սթափութիւն. } s. réveil; déseniv-
Սթափում. } rement, dégrise-
ment.

Սթիւր. s. bot. asaret, cabaret.

Սթգ. V. **Սիւֆ.**

Սիգաբար. adv. fièrement.

Սիգալ. vn. se donner de grands airs, se donner des airs, se pavaner, marcher fièrement, avec orgueil, se rengorger, se carrer, se panader.

Սիգանիւմ. a. qui marche d'un pas fier; — *զնացք*, démarche majestueuse.

Սիգանիւթիլ. vn. marcher d'un pas, d'un air fier, se pavaner.

Սիգանիւ. s. airs, fierté, faste.

Սիգապանճ. a. fier, superbe.

Սիգալալ. V. **Սիգանիւմ.**

Սիգնոն. V. **Ն. Ե. Ե. Ե.** [mollesse.

Սիգութիւն. s. fierté, orgueil, faste;

Սիգաբոյս. s. bot. graminée.

Սիկ. s. limon, bourbe, fange; dépôt, sédiment, lie, marc.

Սիկայիւն. a. de limon.

Սիկաւ. s. cigare.

Սիկաւիկ. s. cigarette.

Սիկաւանիկ. s. porte-cigare.

Սիկարեան. a. sicaire, assassin.

Սիկիլիկ. s. grésil.

Սիկդ. s. sicle.

Սիկդարայ. s. syllabe.

Սիւկնար. s. grua.

Սիմոնական. a. simoniaque.

Սիմոնականութիւն. } s. simo-
Սիմոնիկ. } nie.

Սիմ. a. vide; vide de, privé de; vain, inutile.

Սիմ. s. bot. corne, sorbe.

Սիմեալ. a. vidé, vide.

Սիմիւնալ. } a. rebuté, bas, vil;

Սիմիւր. } *ժողովորեան* — զա-

սակարգը, — *խաժան*, racaille, rebut, lie du peuple, bas peuple, canaille, les derniers du peuple.

Սինկղիթիկոս. s. sénateur.

Սինկղիթոս. s. sénat.

Սինկղիթոսական. a. sénatorial.

Սինկղիթոսութիւն. s. dignité de sénateur.

Սինճ. s. condit; bot. gui.

Սինոդ. s. synode.

Սինոդական. a. synodal, synodique; s. membre de synode.

Սիւբրիական. a. de Sibérie.

Սիւլէ. s. moll. sèche ou seiche.

Սիսիւ. s. bot. pois chiche, cicérole.

Սիր. s. sire.

Սիրաբանել. vn. parler d'amour, faire la cour, conter fleurettes, fleureter, courtiser. [cour.

Սիրաբանութիւն. s. fleurette,

Սիրաբար. V. **Սիրելապէտ.**

Սիրալիւն. a. amoureux, aimant; adv. avec amour. [doux, poulet.

Սիրազիր. s. lettre d'amour, billet

Սիրազուր. a. tendre.

Սիրադիւ. s. philtre.

Սիրազել. } a. comblé d'af-

Սիրազելուն. } fection.

Սիրազելոյ. a. qui abuse de l'a-

mour.

Սիրաբուր. V. **Սիրազիր.**

Սիրալի. } a. plein d'amour, d'af-

Սիրալի. } fection, de tendresse,

Սիրալից. } affectueux.

Սիրալուն. s. bot. pomme

d'amour, tomate.

Սիրական. a. affectueux, cher;

s. amoureux, amant.

Սիրակցոյ. a. uni d'amour;

— *ամուսն*, couple —.

Սիրակցութիւն. s. amours.

Սիրահար. } a. amoureux.

Սիրահարեալ. } a. d'amour,

d'amoureux.

Սիրահարիլ. vn. devenir amoureux, s'amouracher de, s'eprendre de.

Սիրահարութիւն. s. action de s'amouracher, amour.

Սիրահարում. V. **Սիրահար.**

Սիրահարիլ. V. **Սիրահարիլ.**

Սիրամարգ. s. zool. paon; **էդ** —, paonne; **ձագ** —, paonneau; — **ը կը գոչէ**, le paon crie.

Սիրամարգածաղիկ s bot. fleur de paon, pincillade.

Սիրամարգացաւ. a. abundant en paons.

Սիրամեծար a. aimable.

Սիրայ. s. natte, tresse de jonc.

Սիրայիկ. a. d'amour.

Սիրայօժար. a. empressé.

Սիրայօժարութիւն. s. empressement.

Սիրօնամակ. V. **Սիրագիր.**

Սիրօտնիլ. vn. gagner le cœur, s'attirer l'amour, ramener; **մէկը** —, gagner qn.

Սիրօղաւար. V. **Սիրալի.**

Սիրօնունկ. } a. élevé avec a-

Սիրօնուն. } mour; — **սան**, cher nourrisson. [aimé.

Սիրօնուն. a. élevé avec amour,

Սիրօվա. a. allumé d'amour.

Սիրալի. a. roman d'amour.

Սիրաւարի. } a. amoureux,

Սիրաւարփիլ. } affectueux, passionné.

Սիրաւեց. } a. aimant, a-

Սիրաւեցիլ. } moureux, affectueux.

Սիրախուր. a. plein d'amour et de tristesse, triste et amoureux.

Սիրամուկ. s. billet doux, lettre d'amour.

Սիրառօր. a. embrasé d'amour.

Սիրալիտ. a. amoureux.

Սիրիլ. va. aimer, chérir, affectionner, concevoir de l'affection pour; aimer à, se plaisir à,

prendre plaisir à; **խանդակաթ՝ տարփանօք՝ սաստիկ՝ բարբով սրտիւ** ou **յամենայն սրտէ՝ ոգւով չափ՝ ի վեր քան զամենայն՝ անկեղծ սիրով** —, aimer tendrement, passionnément, éperdument, de tout son cœur, de toute son âme ou avec toute son âme, par-dessus tout, sincèrement; — **երբեւ զերբ ական, աչքին լսես** —, aimer comme ses yeux; — **մինչեւ վերջին շունչը**, aimer jusqu'au dernier soupir; **իւր անձին պէս** —, aimer comme soi-même; **իրար** —, s'aimer, s'entr'aimer.

Սիրելապէս. adv. affectueusement, d'une manière aimable, avec tendresse; charitablement.

Սիրելի. a. aimable, cher, aimé, affectionné, chéri, bien-aimé; favori, ami, amant; — **դ իմ**, mon cher; — **է ինձ կարծել**, j'aime à croire; — **էր ինձ բարեբարել**, j'avais mis tout mon plaisir à faire du bien; — **է ինձ**, je préfère; — **ընծայել**, rendre aimable.

Սիրելութիւն. s. action d'aimer, amabilité, amour, affection, tendresse, sympathie.

Սիրերգութիւն. s. chant d'amour.

Սիրի. } s. amant, amant;

Սիրոյ. } **փառաց՝ ազատութեան**, amant de la gloire, de la liberté; — **նկարուց**, amateur de tableaux; — **է** c'est un amateur.

Սիրողաւար. V. **Սիրելապէս.**

Սիրողապէս. V. **Սիրելապէս.**

Սիրուիլ. vn. être aimé ou chéri.

Սիրուիլ. sf. amante, maîtresse, bien-aimée.

Սիրում. s. amour, prédilection.

Սիրուն. a. aimable, cher, charmant, mignon; amant.

Սիրունիլ. a. joli. [tillesse.

Սիրունութիւն. s. beauté, gen-

Սիր. s. cœur; cœur, âme, esprit, mémoire, intelligence, volonté; cœur, courage; cœur, pensée intime; բարձրով սրտիւ, ի բարձր սրտէ՝ յամենայն սրտէ, սրտի մտօք, de tout cœur, de tout mon cœur, de bon cœur, de grand cœur; սրտի մտօք աշխատիլ, travailler avec cœur, de bon cœur, de tout cœur, prendre à cœur, s'occuper sérieusement de; բարձրութեամբ՝ Թնդիւն սրտի, palpitation de cœur; սիրտն կը բարձրիւն՝ կը Թնդայ, le cœur palpite, bat; լքուան սրտի, abattement de cœur; իր սիրտը մէկուան բանալ, ouvrir son cœur à qn.; անկեղծ սրտիւ, à cœur ouvert; բարութիւն՝ խտուրթիւն սրտի, honte, dureté de cœur; ի խորոց սրտէ ou սրտի, du fond du cœur, du fond de l'âme; ի խորս սրտի, au fond de l'âme; կեղեքել ը, ronger, fendre, navrer le cœur; գերել — ը, captiver, enchaîner le cœur; մէկուան — ն իրեն քաշել, gagner le cœur de qn.; սրտին խօսիլ, parler au cœur; ուղիղ սրտիւ, sincèrement, par la droite raison; անոր — ը նուազած էր, son cœur était en défaillance; — ս կը նուազէր, mon cœur tombait en défaillance; սրտն կը հրճուէր, la joie était au fond de son cœur, il se réjouissait au fond de son cœur; գորովել՝ Ժառանգել — ը, attendre, posséder le cœur; յափշտակել — երը, enlever les cœurs; սրտին խորն իջնալ, descendre dans le fond de son cœur; սրտին խորերը Թափանցիլ, pénétrer dans les replis les plus cachés de son cœur; սիրտը խտտորեցնել, pervertir, dépraver le cœur; սրտէն ըսել, dire en soi-même; ապա՛

նուիրելիք — ը, donner son cœur, faire don de son cœur; բաց սրտով խօսիլ, parler à cœur ouvert; — ընել, avoir du cœur, du courage, oser; մէկ — ըլլալ, être, ne faire qu'un cœur; մէկ — մէկ հոգի ըլլալ, n'être, ne faire qu'un cœur et qu'une âme; — առնել, prendre courage: faire mal au cœur; մէկուան — ն առնել, apaiser, calmer; — հաղցնել, se tourmenter; — ն ելլել, être ému, avoir envie de pleurer; — կտրել, briser le cœur; — ս կտրած է, j'ai le cœur gros; — խառնել, soulever le cœur, faire mal au cœur; — ս կը խառնուի, j'ai mal au cœur; — չընել, manquer de cœur, ne pas oser. — ը բերանն է, il a le cœur sur les lèvres; — ս գոցուած է, j'ai le cœur serré; — ը դնել, prendre à cœur, s'affecter, avoir le cœur gros; — ը նետել, avoir des palpitations de cœur; սրտէ ի — խօսիլ, se parler cœur à cœur: Ժակել, percer le cœur; քարէ՛ ապառաժ — ունենալ; avoir un cœur de marbre, de roche; սրտով ընել, faire une chose de cœur, du meilleur de son cœur; — ունենալ, avoir cœur, être en train de; — չունենալ, n'avoir point de cœur, ne pas être en train; հայրական՝ մայրական՝ գողտր՝ զգալուն՝ անզգալ՝ խաղաղ ou անդորր՝ խաղաղասէր՝ երախտագէտ՝ ապերախտ ազնուական՝ բարի՝ ազնիւ՝ վսեմախոհ՝ վեհ՝ խիստ՝ ապականեալ՝ վատ անգութ՝ անողորմ՝ չար՝ լքեալ՝ անվեհեր —, cœur de père ou paternel, de mère ou maternel, tendre, sensible, insensible, calme, pacifique, reconnaissant, ingrat, noble, bon, excellent, élevé

u magnanime, grand, dur, gâté
u corrompu, lâche, cruel, im-
itoyable, mauvais, abattu, in-
répide; V. **Ծանուցանի.** etc.
թթառնոթից. s. path. nau-
ée, haut-le-cœur.

իզ. V. **Սիւ**

իզորայ. V. **Սիզորայ.**

իւն. s. colonne; pilier.

ննաբարձ. a. soutenu par des
colonnes.

ննազաւիթ. s. péristyle.

ննազուխ. s. chapiteau.

ննակ. s. petite colonne, co-
lonnette; **էլէքտրական** —, pile
lectrique.

ննակաւ. } a. stylite, qui
ննակեաց. } habite solitaire-
ment sur une colonne.

ննաձեւ. a. qui a la forme
d'une colonne, à colonne.

ննամուս. V. **Սիւնակեաց.**

ննամման. V. **Սիւնառնիլ.**

ննապառ. a. entouré de co-
lonnes; s. péristyle.

ննառնիլ. a. qui ressemble
une colonne.

ննաւոր. a. à colonnes.

ննկդիսու. V. **Սիւնկդիսու.**

ննիող. } s. synode.

ննիողոս. }

ննիողոսական. a. synodal.

նրալաւոր. V. **Հինգոս-
եւան.**

նր. } s. brise, souffle léger.

սիւն. s. siphon.

սիւնաձեւ. a. à siphon.

սնալ. vn. voler, s'envoler,
rendre l'essor; se lancer, courir
te, se précipiter.

սցիկ. a. élané.

սցուքիւն. } s. vol, essor.

սցւմ. s. saillie.

սւ. a. s. slave.

Սլաւագէ. s. qui connaît la
langue slave.

Սլաւական. a. slave.

Սլաւ. s. trait, dard; stylet; style,
aiguille; bot. style.

Սլաւակցու. a. qui a une langue
aiguë, piquant, mordicant.

Սլաւիւ. a. pointu, aigu, pi-
quant, perçant.

Սլիկ. s. bot. haricot vert.

Սլեւ. vn. flâner.

Սիւլ. a. fautif, erroné; moins,
qui manque; s. faute, erreur;

— **ընել**, faire une faute, une
erreur; faire des fautes: — **ն**

ուղղել **շտել**, corriger la faute,
ses fautes; — **ես**, vous êtes en

erreur; — **է**, c'est une faute,
c'est une erreur, ce n'est pas

vrai; **թեթեւ ծանր մեծ ներքի**
—, faute légère, grave, grande,
pardonnable.

Սլաւակ. a. aviné, qui chan-
celle par suite d'ivresse, gris.

Սիւլական. a. fautif, faillible.

Սլաւականութիւն. s. faillibilité.

Սիւլակիլ. vn. trébucher par
l'effet du vin, chanceler par suite

d'ivresse, avoir les jambes avi-
nées, chanceler sur ses jambes

pour avoir trop bu, être gris.

Սլաւագ. s. faute, mécompte,
erreur, méprise, bévue; **ես** — **ն**

ուղղել, corriger, réparer ses
fautes.

Սլաւաւոր. V. **Սիւլական.**

Սլաւեցնել. va. faire tomber
dans une faute, mettre dans

l'erreur.

Սլաւիլ. vn. faillir, faire ou
commettre une faute, une erreur,

tomber en faute, tomber dans
quelque mécompte, se tromper,

se méprendre, manquer; man-
quer, pécher, s'égarer, faire un
faux pas, broncher; **մեծ կեր-**

պով —, faire les fautes les plus grossières, se tromper grandement.

Սխալոս. V. **Սխալական.**

Սխալութիւն. } V. **Սխալանք.**
Սխալում. }

Սխմել. V. **Սեղմել.**

Սխմուիլ. V. **Սեղմանալ.**

Սխոռ. s. bot. ail.

Սխորցու. s. égrugeoir.

Սխրագործ. a. qui opère des prestiges, merveilleux, prodigieux.

Սխրալի. a. ravissant, merveilleux, admirable, surprenant, charmant.

Սխրանալ. vn. tomber des nues, regarder avec admiration, être extrêmement surpris, admirer, s'étonner de, être charmé, touché ou ravi de.

Սխրանք. } s. ravissement, ad-
Սխրացում. } miration.

Սխրասարաւ. } V. **Սխրալի.**
Սխրաշնիլ. }

Սխրացնել. va. ravir, étonner, frapper, frapper d'étonnement, d'admiration. charmer, faire les délices, le charme de.

Սկոխան. a. limoneux, vasseux, bourbeux.

Սկսի. s. gobelet, tasse, timbale.

Սկահիկ. s. coupe, godet, tasse; — *մը սուրճ*, une tasse de café.

Սկահակալ. s. soucoupe.

Սկահածի. V. **Սկահ.**

Սկայ. s. géant.

Սկայաբար. V. **Հսկայաբար.**

Սկայազործ. V. **Հսկայածի.**

Սկայազն. V. **Հսկայազն.**

Սկայազոր. V. **Հսկայազոր.**

Սկայամար. } s. guerre
Սկայամարտութիւն. } des géants. [géant.

Սկայանման. a. semblable à un

Սկանալ. vn. changer en bourbe, former un dépôt, déposer.

Սկարռ. s. ichthyol. scare.

Սկաւառակ. s. assiette; astr. disque; — *գլխաւ*, crâne.

Սկել. V. **Հսկել;** **Սկիլ.**

Սկեպական. }

Սկեպեան. } a. s. sceptique.

Սկեպիկեան. }

Սկեպականութիւն. s. scepticisme.

Սկեպիկ. } V. **Սկեպական.**

Սկեպեան. }

Սկեպիկանութիւն. s. scepticisme.

Սկեպիկեան. a. sceptique.

Սկեպութիւն. V. **Սկեպիկանութիւն.**

Սկեռուր. V. **Կեռուր.**

Սկեռայր. } s. beau-père (le père
Սկեռայ. } du mari).

Սկզբնաբար. } adv. primitive-

Սկզբնապէս. } ment, au commencement.

Սկզբնաբնիկ. s. premier ou bas âge, tendre enfance.

Սկզբնագիր. a. s. original.

Սկզբնածին. V. **Դաւանածին.**

Սկզբնական. a. primitif, original, primordial, premier, initial; élémentaire; — *մեղք*, péché originel.

Սկզբնակից. a. qui a le même commencement; — *աշխարհի*, aussi ancien que le monde.

Սկզբնահայր. V. **Նախահայր.**

Սկզբնամայր. V. **Նախամայր.**

Սկզբնաշար. V. **Նախաշար.**

Սկզբնապատճառ. s. première cause, auteur, promoteur.

Սկզբնառաւ. s. première lettre, initiale. [ment.

Սկզբնասար. s. premier élé-

Սկզբնաթիւ. a. s. original, prototype.

Սկզբնաւոր. a. commencé, créé; primitif, premier.

Սկզբնաւորիլ. V. **Սկսիլ.**

գրեմատորփիւն. } s. com-
գրում. } mence-

ent, début, initiative.

գրեմալ. s. premier pas.

գրումն. s. principe; — ում

գրում, par —, en —.

ի. s. coupe, tasse; calice.

իգր. s. commencement, début,

élude; origine, principe; cause,

otif; — առնել; V. Սկսիլ;

սկզբան, dans le commence-

ent, dans l'origine, d'abord;

սկզբանէ, dès le commence-

ent, dès le principe; ի սկզբանէ

շխարհի, depuis la création du

onde; առաւստ ou առաւստին

սկզբանէ, dès l'origine, dès sa

naissance.

լի. V. Սկի.

լիւռ. s. zool. écureuil; — ը

շգանչէ, l'écureuil crie, grogne.

լնդիլ. } s. femme abandon-

լնդուկ. } née par son mari.

լուկ. s. zool. corsac, sorte

e petit chien; — առաւստնք,

ents canines.

լուսեղ. s. disque, plateau.

լաքած. a. effronté, dévergondé,

honté.

լսիլ } vn commencer, don-

լսում. } ner ou prendre l'ini-

ative, débiter, entamer, don-

ner le signal de, se mettre à;

mettre en train; — առ, faire

commencer; վերստին —, recom-

mencer; այսօրուցն սկսեալ, à

artir ou à dater d'aujourd'hui.

լսնակ. s. commençant, novice,

depte.

լսող s. commençant.

լսում. } s. commencement,

լսում. } début, prélude.

կրած. s. écorchure.

կրել. va. écorcher, excorier.

կրթիլ. } vn. s'écorcher, s'ex-

կրթիլ. } corier.

Սկրքումն. } s. écorchure, ex-
Սկրքում. } coriatien, égrati-
gnure.

Սկագիր. s. sténographe.

Սկագրական. a. sténographique.

Սկագրիլ. va. sténographier.

Սկագրութիւն. s. sténographie.

Սկանալ. vn. être ou devenir

bref; enchérir, renchérir, devenir

plus cher.

Սկանգ. s. bot. aristoloche.

Սկավաճառ. a. qui vend cher.

Սկար. s. blocus.

Սկարիլ. va. bloquer.

Սկացնել. } va. rendre bref; ren-

Սկել. } chérir, enchérir.

Սկիլ. V. Սկանալ.

Սկմեցնել. va. faire contenir,

faire entrer.

Սկմիլ. vn. contenir, entrer, aller.

Սկնալ. vn. enchérir, renchérir,

devenir plus cher. [zéphyr.

Սկսիլ. s. brise, vent doux, souffle,

Սկոց. s. scie; scie (poisson).

Սկոցածեւ. a. en forme de scie.

Սկոցածուկ. s. scie (poisson).

Սկոցարան. s. scierie.

Սկոցիլ. va. scier.

Սկոցիլ. s. bot. yeuse.

Սկոցիչ. s. scieur.

Սկոցում. s. sciure.

Սկոտփիւն. s. brièveté, exigüité;

cherté, enchérissement.

Սկոտնիլ. va. enchérir.

Սմբակ. s. corne, sabot (du pied

du cheval, etc.).

Սմբակակոխ ընել. va. faire

fouler aux pieds par la cavalerie.

Սմբակաւոր. a. zool. onguiculé.

Սմբալ. s. bot. jacinthe.

Սմբուկ. s. bot. aubergine.

Սմին իրի. conj. c'est pour cela,

à cause de cela.

Սմալաակ. s. minér. basalte.

Սմալաակայիւն. a. basaltique.

Սմանդուկ. a. chétif, étriqué.

Սփռծ. a. abattu.

Սփիլ. vn. être abattu, s'abattre.

Սնոբանութիւն. V. Հնդկայ-
րախօսութիւն.

Սնակուռ. s. fausse côte.

Սնածգ. a. vide. creux.

Սնածիւ. s. frivole.

Սնամութիւն. s. frivolité.

Սնանալ. vn. être vide, se vider.

Սնանիլ. vn. se nourrir, être

élevé, nourri, alimenté, entretenu.

Սնանի. s. failli, banque-routier.

Սնանկանալ. vn. faire faillite
ou banqueroute, faillir.

Սնանկացնիլ. va. causer la faillite.

Սնանկացող. V. Սնանի.

Սնանկութիւն. s. faillite, ban-
queroute.

Սնանում. s. nutrition.

Սնասպառ. a. s. superstitieux.

Սնասպառական. } a. supersti-
Սնասպառիկ. } tieux.

Սնասպառութիւն. s. superstition.

Սնասարծ. } a. vain, vaniteux,

Սնասարծիկ. } vantard glorieux,
fanfaron, rodomont, matamore.

Սնասարծիլ. vn. être vain, va-
niteux, faire le fanfaron.

Սնասարծութիւն. s. vanité,
vanterie, fanfaronnade, jactance.

Սնապսասկ. a. qui travaille
en vain, qui perd sa peine.

Սնար. } s. chevet, tête; chevet,
Սնարք. } traversin; — *ին գլու-*

ից ընդ մասք, au chevet, à
la tête.

Սնարակալ. s. chantourné.

Սնարել. va. chantourner.

Սնարում. s. chantournage.

Սնափառ. a. qui a des idées
vaines, vain, qui aime la vaine
gloire. [gloire, être vaniteux.

Սնափառիլ. vn. aimer la vaine

Սնափառութիւն. s. vaine ou
fausse gloire, vanité, fatuité, vain
orgueil, vaine ambition.

Սնգուլի. V. Խոյակ.

Սնգոյր. s. fard, rouge; — *սլ*
շաքիլ, se farder, se plâtrer, se
crépîr le visage.

Սնգուրել. va. farder.

Սնգակազոյ. s. chim. amalgame.

Սնգիկ. s. chim. mercure, vif-
argent.

Սնգմայ. s. lien. [de lit.

Սնդոն. s. toile, linge; drap, drap

Սնդու. s. satin.

Սնդուկ. V. Սրկ.

Սնդուս. V. Սնդու.

Սնդուսեայ. a. de satin.

Սնդուսել. } va. satiner.

Սնդուսում. }

Սնկեքի. s. bot. liège, chêne-liège.

Սնկիլ. vn. se constiper; avoir
besoin, être indigent. [digne.

Սնկութիւն. s. constipation; in-

Սննդական. a. nutritif, nour-
rissant, alimentaire.

Սննդակութիւն. s. nutrition,
alimentation.

Սննդակից. a. s. nourri, élevé
avec, qui est du même âge; fa-
milier, camarade.

Սննդաական. a. alimentaire.

Սննդաութիւն. s. alimentation,
nutrition.

Սննդարար. V. Սննդական.

Սնոթ. a. vain, frivole, futile,
inutile, sans résultat.

Սնոթագործ. a. fait en vain,
vain, inutile. [lement.

Սնոթաժողով. a. réuni inuti-

Սնոթախոս. V. Ունայնաբան.

Սնոթապատիւ. a. futile et faux.

Սնոթաւեր. a. qui aime les
futilités, vétéllieur, vétéllieux.

Սնոթիլ. vn. être ou être rendu
inutile, se réduire à rien.

Սնոթիք. s. futilité, choses vaines
ou frivoles, bagatelle, vétéllie,
minutie, niaiserie, baliverne;
faribole, babiole, colifichet.

Կնութիւն. s. vide; stérilité.

Սնունդ. s. nutrition; aliment, nourriture, subsistance, entretien.

Սնուցանել. va. nourrir, élever, alimenter, entretenir.

Սնուցանող. } a. nourricier, nour-

Սնուցիչ. } ris-ant, nutritif

Սնուցող

Սնուկ. s. caisse; malle; — *ը*

կտել, faire sa malle; *խնայողական* —, caisse d'épargne.

Սոդոմական. a. s. sodomite.

Սոդոմականութիւն. s. sodomie.

Սոք. } a. ferme, solide; ép-

Սոքեալ. } ais; V. *Սոք*.

Սոքել. va. retrousser, relever.

Սոքուիլ. vn. se retrousser, relever ses manches, se préparer.

Սոխ. s. bot. oignon; bulbe; *դալար* —, ciboule.

Սոխաբեր. a. bulbifère.

Սոխակ. s. ornith rossignol: — *ը* *կը երգէ՝ կը գեղգեղէ*, le ramage. [du rossignol.

Սոխականայն. a. qui a la voix

Սոխանի. a. bulbiforme.

Սոխաւիճիկ. s. mus. mirliton.

Սոխասան. s. bot. oignonet.

Սոխատուր. a. bot. bulboux.

Սող. s. l'action de ramper, marche rampante; *ի* —, en rampant.

Սողալ. V. *Սողիլ*

Սողացնել. V. *Սողեցնել*.

Սողացող. a. rampant; — *կենդանիներ*, reptiles

Սողեցնել. va. faire ramper.

Սողիլ. vn. ramper; *երկրի հողի վրայ* — se traîner contre terre ou par terre.

Սողիկացաց. a. rampant, dont les racines sont superficielles, peu profondes.

Սողիլ. vn. se glisser, s'introduire, s'insinuer.

Սողուն. s. zool. saumon.

Սողաբանութիւն. s. erpétologie.

Սողախ. V. *Սողական ախ*.

Սողակ. s. reptile; verrou, barre.

Սողական. a. rampant; — *ախ*, herpès.

Սողարայ. V. *Սիղարայ*.

Սողալ. V. *Սղիլ*.

Սողակել. va. faire glisser, insinuer, introduire doucement, fourrer

Սողակիլ. vn. ramper, serpenter, grimper; glisser, se glisser ou pénétrer dans, s'insinuer, s'introduire.

Սողակող. v. grim pant.

Սողակում. s. serpentement; rampement.

Սողակ. s. reptile; a. rampant.

Սողուկ. a. glissant.

Սոցի. V. *Շոցի*.

Սոյգ. }

Սոյգ. } s. cavité, creux, trou.

Սոյց. pron. ce, cet, celle, celui, ce le.

Սոյցալս adv. ainsi, de cette manière, comme cela, de même.

Սոյցիսի. V. *Տեյսիսի*.

Սոյցորին. adv. aujourd'hui.

Սոյցորինակ. adv. de cette manière, de cette façon, ainsi.

Սոցին. V. *Սեցնիլ*.

Սոցանալ. vn. prendre de l'enbonpoint, du corps, s'engraisser; fig. s'enfler d'un vain orgueil, d'une sottise présomption, devenir fier, rebelle.

Սսս. s. espace de soixante ans.

Սսսին. s. colle, colle forte, colle à bouché.

Սսսի. a. seul, simple; commun, ordinaire; privé, dénué; gram. aigu; adv. simplement.

Սսսալի. a. horrible, affreux, hideux, terrible, formidable, effroyable, redoutable.

Սսսական. a. vulgaire, commun, ordinaire; privé; s. fan-

tassin; un particulier, une personne privée; — *կեանք*, la vie privée; — *մարդ՝ ոք*, un homme privé, un simple particulier, un particulier.

Սուկալ. vn. avoir horreur, regarder avec horreur, frissonner, redouter, frémir; *սուկացիալ դաշալ*, frémir de peur, d'effroi.

Սուկացալ. vn. laisser de côté, abandonner, se défaire, se priver.

Սուկապէս. adv. simplement, seulement, uniment.

Սուկազիլիսար. a. gigantesque, colossal, d'une énorme grandeur, monstrueux.

Սուկացնիլ. V. *Հարեարեցնիլ*.

Սուկիլ. V. *Սուկալ*.

Սուկութիւն. s. privation, dénuement.

Սուկութ. s. horreur, frémissement, terreur, effroi, frayeur, frissonnement; — *սեղի՝ բերել*, faire horreur, faire dresser les cheveux; — *բռնեց զինքը*, il fut saisi d'horreur.

Սուցնիլ. va. coller.

Սուցնութ. s. collage.

Սսար. } s. anat. arrière gorge.

Սսարդ. }

Սսարդիլ. vn. se gargariser.

Սով. s. famine, faim.

Սովաբիլ. a. des-éché par la faim, affamé; — *ընել*, affamer, faire mourir de faim.

Սովալլուկ. a. affamé.

Սովամահ. a. mourant de faim; — *լինել՝ կորնչիլ*, mourir de faim.

Սովամահիլ. vn. mourir de faim.

Սովեցնիլ. va. affamer, causer la famine.

Սովիլ. vn. être tourmenté par la famine, par la faim, être affamé, souffrir de la faim.

Սովոր. a. accoutumé, habitué, rompu; familler; — *լինել*, être

habitué, accoutumé à; *ինչպէս որ — էր*, comme il avait coutume de.

Սովորաբար. adv. habituellement, de coutume, ordinairement, d'ordinaire, d'habitude.

Սովորական; a. habituel, ordinaire, usité, usuel, commun, familier.

Սովորապէս. V. *Սովորաբար*.

Սովորեալ. a. habitué.

Սովորիլ. V. *Սովորիլ*.

Սովորեցնիլ. va. habituer, accoutumer à, former.

Սովորիլ. vn. s'habituer, s'accoutumer, être accoutumé, se rompre à, prendre l'habitude de, contracter une habitude, prendre un pli; — *աշխատութեան*, se faire à la fatigue, s'endurcir au travail.

Սովորոյթ. V. *Սովորութիւն*.

Սովորութիւն. s. habitude, coutume, usage, pli; — *ընել*, prendre l'habitude de, se faire une habitude de; — *ս է*, c'est mon habitude; — *ըրա՞ծ եմ*, j'ai pour habitude de; *ըստ — թեան*, suivant l'usage, selon la coutume, comme d'habitude; *ըստ էր — թեան*, selon sa coutume, son habitude; *սարալէպ դժգոհման* —, abus.

Սովրեցնիլ. V. *Սուսացնիլ*.

Սովրիլ. V. *Սուսացիլ*.

Սոր. s. trou, creux; tanière, antre, caverne.

Սորմուս. a. qui entre, qui s'introduit dans un trou, dans une caverne, solitaire; — *լինել*, entrer, nicher dans un trou; se cacher, vivre retiré, s'enfoncer dans la solitude.

Սորայ. s. de celui ci, de celle-ci.

Սորիկ. a. beau, excellent.

Սորիլ. vn. couler, s'écouler, se verser; entrer dans un trou; se

caver; *ստրաւ աշւ*, yeux caves, creux. [mer l'oeil.

Ստրեցնիլ. va. faire couler; abîmer.
Ստարել. vn. couler, s'écouler; se dissiper, se débâter.

Ստիլիի. s. chose à apprendre.

Ստիլի. V. **Ստանիլ**.

Ստայ. s. de ceuy-ci, de celle ci.

Ստաղիլ. vn. se trouver mal de faim.

Ստաղալիւն. s. faim.

Ստարիմ. a. mauvais.

Սուգ. s. deuil; deuil, affliction; — *եւէլ կյնաւ*, — *բռնել*, prendre le deuil, se mettre en deuil; être dans la désolation, être désolé; *մէկուն վրայ* — *ընել* pleurer qn; être en deuil; — *ը մըտնալ* — *զգնուլ*, prendre le deuil, être vêtu de deuil.

Սուդար. s. mouchoir blanc.

Սուզալ. s. plongeur.

Սուզակէտ. s. nadir.

Սուզանել. va. plonger, enfoncer, submerger; couvrir, cacher, faire disparaître.

Սուզանիլ. vn. se plonger, s'enfoncer; se cacher, disparaître.

Սուզարան. s. chim. bain.

Սուզիլ. V. **Սուզանել**.

Սուզիլ. V. **Սուզանիլ**.

Սուզող. V. **Սուզալ**.

Սուշն. s. baïonnette.

Սուշնաւոր. a. qui a une baïonnette.

Սուշալ. s. sifflet.

Սուշիլ. vn. siffler; siffler, accueillir par des sifflets. [fleur.

Սուշի. s. sifflet; a. sifflant, sifflant.

Սուշոյ. a. siffleur.

Սուշում. s. sifflement.

Սուլ. s. peu; bref, court; cher, de prix élevé; — *իսլ*, un peu; — *իսլ կանխադրել*, peu avant; — *իսլ յառաջ*, quelque temps avant; — *իսլ յրաւ*, quelque temps

après; — *բանիւ*, en peu de mots, de paroles.

Սուլակն. a. léger, mince.

Սուլանորց ցիւց. s. songe rapide; sommeil léger.

Սուլասալաւ. a. un peu moins.

Սուլեալ. vn. devenir cher, enchérir, renchérir. [renchérir.

Սուլցնիլ. va. rendre plus cher,

Սուլերեալ. a. summérien.

Սուլերեւէց. adv. en summérien; s. la langue summérienne.

Սուլալ. s. petit épieu, javeline.

Սուլակոյ. s. hampe.

Սուլաւոր. V. **Սուլեալ**.

Սուլի. s. bot. champignon; liége; méd. champignon, songus.

Սուսեր. s. épée, sabre, glaive; — *ը մերկացնել*, tirer l'épée; *հարուած* — *ի*. coup d'épée; *կռուել* — *սլ*, se battre à l'épée; V. **Պատեան**, **սուր**.

Սուսերադէն. a. armé d'une épée.

Սուսերահար քնիլ. va. blesser ou tuer d'un coup d'épée; — *իսնել*, être blessé ou tué d'un coup d'épée.

Սուսերաձիլ. a. qui tire l'épée; adv. l'épée à la main.

Սուսերամարա. } a. qui se bat
Սուսերամարիլ. } à l'épée, gladiateur; — *իսնել*, se battre à l'épée.

Սուսերասրիլ. s. qui a l'épée nue; adv. l'épée à la main.

Սուսիլ փութիլ. } a. silencieux,
Սուսիլ քութիլ. } taciturne; ad.

silencieusement, sans bruit.

Սուր. a. rubrique.

Սուս. a. faux, mensonger; s. mensonge, fausseté, adv. fausement; — ou *ի* — *հանել*, démentir, donner un démenti; — *վկայ*, faux témoin; *ամենեւին* —, absolument faux; — *խօսել*, dire, débiter des mensonges.

Սուսալ. a. menteur; s. minér. rubis.

Սուսկաւապաւ. } a. flatteur,
Սուսկաւապաւաւ. } adulateur,
 flagorneur.
Սուսկաւապաւաւ քիւն. s. flat-
 terie, adulation. flagornerie.
Սուսկի V. **Սուսկ.** s.
Սուսկնի. a. qui porte un
 faux nom, pseudonyme.
Սուսկաւապաւ. a. qui raconte
 des choses fausses, mensonger,
 fabuleux.
Սուսկաւ. a. faux, mensonger.
Սուր. s. épée, sabre, fer glaive;
 fig. peste, boulimie; V. **Սուր.**
Սուր. a. aigu, pointu; perçant;
 tranchant; perçant. pénétrant;
 vif, fin, subtil: s. accent aigu.
Սուրակի. V. **Սուրի.**
Սուրակիս. V. **Սուրիս.**
Սուրալ. vn. courir, galoper, aller
 au galop, se précipiter.
Սուրբ. a. saint, sacré; pur,
 exempt; s. saint; adv. sainte-
 ment; **Հոգի** — ou — **Հոգի**, Saint-
 Esprit.
Սուրհալ. a. pénétrant.
Սուրհալակ. s. courrier, estafette.
Սուրհալակօրէն. adv. comme
 un courrier.
Սուր. s. café; **Հոգաւաւ** —,
 café à l'eau; — **Հոգաւաւ**,
 café au lait; — **Խմել եփել**,
 prendre, faire du café. [sophe.
Սոփես. s. sophiste; sage, philo-
Սոփեսակ. a. sophistique.
Սոփեստ. } V. **Սոփես**
Սոփեսաւ. }
Սոփեսաւ քիւն. s. sophistiquerie.
Սոփի. s. livre, écrit.
Սոփի. s. spahi.
Սոփի. s. spahi.
Սոփի. s. armée, gens de guerre,
 cavalerie; officier; — **Ք զօրաւ**,
 les officiers de l'armée.
Սոփաւալ. a. composé de gens de
 guerre, de cavalerie; s. état-major.

Սոփաւալ. V. **Սոփաւալ.**
Սոփաւալ քիւն. s. grade d'officier.
Սոփաւալ. s. bot. épinard.
Սոփանի. va. tuer, mettre à
 mort, faire mourir, ôter la vie,
 exécuter, assommer, assassiner,
 faire main basse; **Խոր** —, s'en-
 tre tuer.
Սոփան. s. tuerie, carnage, mas-
 sacre; abattage; immolation, sa-
 crifice; bot. harmale. [rie.
Սոփանօրէն. s. abattoir, bouche-
Սոփանաւալ. s. Bacchus.
Սոփանաւալ քիւն. a. ba-
 chique; — **Հոգաւաւ**, les cé-
 rémonies de Bacchus; — **Ք**, dio-
 nysies, dionysiaques, bacchanales,
 orgies.
Սոփանի. V. **Սոփանի.**
Սոփանի. a. d'Espagne, es-
 pagnol; — **Հոգաւալ քիւն**,
 bâtir des châteaux en
 Espagne.
Սոփանի. s. Espagnol.
Սոփանի. } a. s. tuant, meurtrier,
Սոփանի. } assassin, homicide.
Սոփանի. V. **Սոփանի.**
Սոփանի. V. **Սոփանի.**
Սոփանի. V. **Սոփանի.**
Սոփանի. s. meurtre,
 assassinat.
Սոփանի. } s. meurtre, as-
Սոփանի. } sassinat, homi-
 cide; exécution, tuerie, carnage,
 massacre. [mort.
Սոփանի. vn. être tué, trouver la
Սոփանի. sf. une Espagnole.
Սոփա, **Ի Սոփա.** adv. jusqu'à
 la fin, entièrement, tout à fait;
 — **Խմել եփել**, il
 acheva de le détruire; **Խմել**
Խմել, jusqu'à la dernière ex-
 trémité.
Սոփաւալ. } a. armé de
Սոփաւալ քիւն. } toutes pièces,
 armé de pied en cap.

լառագիցի: va. armer de
utes pièces, armer, équiper.

լառագիցութիւն. s. armure
omplète, armement, armure,
urnais; — *սարս*, armement,
ppareil de guerre.

լառագիցութիւն. vn. être armé
e toutes pièces, de pied en cap.
լառած. a. épuisé.

լառել. va. consommer, épuiser,
onsumer, dissiper, absorber,
ser, finir, dévorer, ruiner.

լառելի. vn. se consommer,
épuiser, se consumer, tarir, fi-
ir; *իբ ուժը կը սպաւէր*, il s'é-
uisait.

լառիչ. s. consommateur.
լառիւպոյն. V. **Սպառապոյն**.
լառնալ. va. menacer, faire
es menaces; *կործանում* —, me-
acer ruine.

լառնալի. } a. plein de me-
լառնալից. } naces, menaçant.
լառնալիք. s. menace.

լառնալան. a. menaçant.
լառնանկա. a. menaçant.
լառնութիւն. } s. menace, ton
լառնում. } menaçant.

լառող. V. **Սպառիչ**.
լառում. s. consommation, é-
uisement.

լառապոյն. V. **Սպառապոյն**.
adv. totalement, entièrement, de
ond en comble.

լառ. s. service, office, fonc-
ion, emploi; garniture, vase,
istensile, meuble, buffet; mets,
finer, régal, festin; pompe, train;
ouvert (pour convive); empres-
ement, sollicitude; *ի — հայրեն-
իւնք*, dans ou pour le service de
la patrie.

լառալար. V. **Զօրապետ**.
լառաւարկութիւն s. service,
office, fonction.

լառաւարկ բլլալ. vn. être

envoyé au service, pour servir.

Սպառարան. s. salle d'attente.

Սպառարար. s. celui qui sert,
fonctionnaire.

Սպառարկութիւն. s. service.

Սպառար. s. serviteur, domes-
tique, valet; servant.

Սպառարակ. a. qui con-
cerne les serviteurs; serviteur.

Սպառարակից. s. compagnon
de service, camarade. [nistrer.

Սպառարի. vn. servir, admi-

Սպառարող. a. s. servant.

Սպառարութիւն. s. service,
domesticité; — *ընել*, servir la
messe. servir de répondant.

Սպանակ. s. V. **Սպառար**,
garden; aide.

Սպառարի. vn. attendre;
s'attendre; *տոյն վրայ երկար
ծամանակ* —, faire le pied de grue.

Սպառի. s. serviteur.

Սպառիչ. a. celui qui attend.

Սպասկապետութիւն. s. in-
tendance.

Սպասողակոն. a. expectatif.

Սպասուի. sf. servante, domes-
tique, bonne.

Սպասում. s. l'action d'attendre,
attente.

Սպասողակոն. s. mollesse, luxe.

Սպարակիր. V. **Սպարակիր**.

Սպարապետ. s. général en chef,
généralissime; ministre de la
guerre.

Սպարապետութիւն. s. dignité,
commandement de général en chef.

Սպեղակ. s. onguent.

Սպի. s. cicatrice stigmat, marque;
— *կերել քանի*, égratignure.

Սպիակալ. vn. se cicatriser.

Սպիացնել. va. cicatriser.

Սպիացում. s. cicatrisation.

Սպին. s. sépia.

Սպինգ. s. sphinx.

Սպի. s. chim. albumine.

Սպիտակ. a. blanc, blanche; s. blanc, céruse. [blanche.
Սպիտակաբառ. a. qui a crinière
Սպիտակագիր. s. écriture blanche;
 a. écrit en blanche.
Սպիտակազոյն. a. blanc, de
 couleur blanche, blanchâtre.
Սպիտակաղեղ. s. chim. blanc
 de céruse, céruse.
Սպիտակագլեաց. } a. vêtu de
Սպիտակազգես. } blanc, blanc.
Սպիտակաբոյր. V. **Սպիտակա-**
զոյն.
Սպիտակախայտ. a. tacheté de
 blanc, moucheté, pommelé, gris.
Սպիտակախառն. a. d'un blanc
 mêlé de noir, gris.
Սպիտակածղի. a. qui a les bras
 blancs. [toison blanche.
Սպիտակակրկն. a. qui a une
Սպիտակահանդերձ. V. **Սպի-**
տակազգես. [մագ.
Սպիտակահեր. V. **Սպիտակա-**
Սպիտակածի. a. qui a un che-
 val blanc. [blancs.
Սպիտակածիգ քորիք. s. mulets
Սպիտակամագ. a. qui a les
 cheveux blancs.
Սպիտակամարմին. a. qui a le
 corps blanc, la cher blanche.
Սպիտակամարթ. a. qui a la
 peau blanche; s. albinos.
Սպիտակամորուս. a. qui a la
 barbe blanche. [venir blanc.
Սպիտականայ. vn. blanchir, de-
Սպիտականիւ. a. tacheté, mar-
 qué de blanc. [châtre.
Սպիտակասիւ. a. brun, blan-
Սպիտակալարաք. spl. cheveux
 blancs. [qui rend blanc
Սպիտակարար. a. qui blanchit,
Սպիտակացուիք. s. blanchiment,
 blanchissement. [dre blanc.
Սպիտակացնիլ. va. blanchir, ren-
Սպիտակափայլ. } a. éclatant de
Սպիտակափառ. } blancheur,

d'une blancheur éclatant, très
 blanc.
Սպիկեղէն. s. linge.
Սպիակելիլ. va. blanchir.
Սպիակիլի. V. **Սպիտականայ.**
Սպիտակալիւ. s. blancheur,
 blanc; fig. — **պարանոցի,** la blan-
 cheur, l'ivoire, l'albâtre du cou.
Սպիտակուց. s. blanc d'œuf,
 albumen; le blanc de l'œil, scléro-
 tique; blancheur.
Սպիտիլ. s. ichtyol. albule.
Սպնգակերթ. a. anat. spongoïde.
Սպնգային. a. spongieux.
Սպնգանման. { a. spongieux.
Սպնգատեսակ. {
Սպնգաքար. s. miner. spongit.
Սպնգելիլ. va. éponger.-
Սպուկ. s, éponge; **սպուկ սպի-**
զաւ, éponger, nettoyer avec une
 éponge.
Սպուռ. V. **Սպառսպուռ.**
Սպուր. s. crotte, crottin, fiente.
Սպրդսնիլ. V. **Սպրդիլ.**
Սպրդիլ. } va. insinuer, glis-
Սպրդեցնիլ. } ser, introduire
 doucement, furtivement, fourrer;
 vn. V. **Սպրդիլ.**
Սպրդիլ. vn. s'insinuer, se glis-
 ser, s'introduire, se fourrer, pé-
 nétrer dans, se faufiler.
Սպրկիլ. } a. propre, propret.
Սպրկուկ. }
Սպիք. { s. glapissement, sif-
Սպիքիք. } flement.
Սպիչ. {
Սպնիլ. s. essieu.
Սպնակալ. V. **Ելիկանց.**
Սպնապն. s. jambière.
Սաքան. V. **Սախառ.**
Սաքանիլ. vn. dire des men-
 songes, des faussetés, mentir.
Սաքանոլիւ. V. **Սախո-**
ուլիւ. [écrit faussetement.
Սազիր. a. qui écrit des faussetés;
Սադ. s. stade.

Սաադառ. a. qui juge faussement.

Սաադիսն. s. stade. | menteur.

Սաախու. a. diseur de mensonges,

Սաախուսուրիւն. s. propos ou discours mensonger, mensonge, menterie.

Սաածիլ. V. **Տաածիլ.**

Սաածիւն. a. qui fait naître, qui invente le mensonge.

Սաակ. s. argent, monnaie, espèces,

numéraire; — **շահիլ վաաակիլ,**

gagner de l'argent; — **վաաակ-**

ցնիլ, faire gagner de l'argent;

— **դարիլ,** se procurer de l'argent;

— **կարիլ,** frapper de la monnaie;

coûter de l'argent, produire; —

վաակիլ, — **է կլլիլ,** dépenser de

l'argent; — **ընիլ,** coûter ou pro-

duire de l'argent; coûter; — **ալիլ**

փոխիլ, changer de la monnaie.

Սաահակ. a. insubordonné, indis-

cipliné. polisson, mutin, gredin,

lutin, impertinent.

Սաահակիլ. vn. être insubordonné,

désobéir, se conduire mal, polis-

sonner, se mutiner.

Սաահակեցուցիչ. a. celui qui

rend insubordonné.

Սաահակուրիւն. s. insubordina-

tion, indocilité, mutenerie, polis-

sonnerie.

Սաամբակ. a. indocile, désobéis-

sant, récalcitrant, intraitable,

rebelle; rude, rigoureux, sévère.

Սաամբակիլ. vn. faire de l'op-

position, résister, désobéir, se

révolter.

Սաամբակուրիւն. s. indocilité,

désobéissance, révolte; dureté,

sévérité, rigueur.

Սաամս. } s. anat. estomac; — u

Սաամս. } **կը ցաւի,** j'ai mal à

l'estomac.

Սաամսաբրան. s. anat. cardie.

Սաամսական. } a. stoma-

Սաամսական. } chique.

Սաամսահասուրիւն. } s. gas-

Սաամսահասուրիւն. } trotomie.

Սաամսացու. } s. méd. gastral-

Սաամսացու. } gie, mal d'estomac. [կան.

Սաամսապիւն. V. **Սաամսա-**

Սաայոյ. a. qui n'a rien de vrai,

faux, mensonger, supposé, feint,

fictif; qui invente des faussetés.

Սաայոյուրիւն. s. fausseté, sup-

position.

Սաանալ. vn. acquérir, acheter;

posséder, se mettre en possession,

avoir en sa possession. prendre

livraison de; créer; **փառք** —,

acquérir de la gloire.

Սաանանիլ. V. **Հաանանիլ.**

Սաանու. V. **Սաանու.**

Սաառ. s. storax. [factice.

Սաապահր. a. faux, mensonger,

Սաապահր. V. **Սաապահր.**

սառ. [quittance.

Սաացապր. s. reçu, récépissé,

Սաացական. a. possessif; crée;

s. reçu; — **սաական,** adjectif pos-

sessif; — **դերանակ,** pronom

possessif.

Սաացիլ. } s. acquéreur, posses-

Սաացիլ. } seur.

Սաացնիլ. va. faire acquérir,

faire posséder.

Սաացում. s. propriété, posses-

sions, biens, fonds; acquisition,

créature.

Սաացումանուրիւն. s.

grande quantité de biens, riches-

e.

Սաացումատր. } s. proprié-

Սաացումատր. } taire.

Սաացում. s. acquisition, possession.

Սաախանուրիւն. s. fausse

opinion.

Սագիւ. } V. **Հագիւ,** **Հա-**

Սագանիլ. } **գրանիլ,** **Հա-**

Սագանիլ. } **գրանիլ.**

Սանիլ. vn. mentir, bourder, dire

un mensonge; démentir, donner un démenti. [fant, chariot.
Սեղազուկ. s. roulette d'en-
Սեղի. s. santate.
Սեղիկ. s. cantatille.
Սեղծարար. va. inventer, fabriquer, forger.
Սեղծարարի. s. poésie; fiction, invention.
Սեղծարար. s. créateur.
Սեղծարարի. va. créer.
Սեղծարարի. s. création.
Սեղծած. a. créé.
Սեղծական. a. créé; inventé, controuvé, factice.
Սեղծել. va. créer; inventer, forger, controuver, fabriquer.
Սեղիչ. } s. créateur; inven-
Սեղծող. } teur, auteur.
Սեղծում. s. créature; inven-
 tion, production.
Սեղծումայ. a. inventé, con-
 trouvé, factice, faux.
Սեղծուի. se créer, être créé.
Սեղծուլ. va. créer.
Սեղծում. s. création; invention.
Սեղի. s. branche, rameau; tige, tronc; touche, dactyle; *սեղուի* *դաշնակ*, clavier d'un piano.
Սեղևաբար. } s. mus. clavier.
Սեղևաբար. }
Սեղևաբար. a. rameux; à touche.
Սեղիլ. va. pousser comme une tige, croître.
Սեղի. s. bot. carotte; — *պարի*, athamante.
Սեր. s. stère.
Սերդմարի. s. faux serment, parjure.
Սերդմար. a. parjure, qui fait un faux serment, qui viole son serment.
Սերբերի. va. égarer, séduire, induire en erreur, pervertir, entraîner dans l'erreur; détordre, donner une interprétation fausse.

Սերբերի. vn. s'égarer, faillir, dévier. être entraîné dans l'erreur.
Սերթ. a. stérile.
Սերթում. } vn. être, devenir
Սերթի. } stérile.
Սեռ. s. soie ou poil de chameau et d'autres animaux; *սեղաբ* —, toison, laine. [etc.
Սեղեղ. a. de poil de chameau,
Սեղ. s. hâte, empressement, diligence; a. fréquent; adv. fréquemment, souvent; — —, très souvent, sans cesse.
Սի. s. anat. mamelle, sein;
Սի. } téton; sein. gorge; —
հոգ *սեղաբ*... tétine, pis.
Սիպա. } adv. à la hâte, vite,
Սիպա. } avec empressement, avec ardeur.
Սիպել. va. presser, contraindre, forcer, obliger.
Սիպողար. } adv. d'urgence.
Սիպողաբար. }
Սիպողաբար. a. pressant, urgent, impérieux, pressé.
Սիպողաբարի. s. urgence.
Սիպել. vn. se presser, être obligé, contraint, forcé.
Սիպում. s. contrainte, urgence
Սիպական. a. de Styx.
Սիպա. s. styrax.
Սիֆերի. } s. vers.
Սիֆերի. }
Սիֆ. s. point, lettre. vers
Սիֆել. va. versifier, mettre en
Սիլ. va. éplucher, nettoyer.
Սիլում. a. épluché, pelé.
Սիլահաբ. va. sevrer.
Սիլահաբ. a. sevré.
Սիլահել. va. vaincre; nuire, porter préjudice, faire tort à, mal à, porter atteinte, incommoder.
Սիլահար. a. s. mammifère.
Սիլալ. vn. être attaqué de spasme.

Սեփական. a. spasmodique.
Սեփական. a. spasmodique.
Սեփակի. s. spasme.
Սեփակյ.
Սեփակյ. } a. qui est à la ma-
Սեփակ. } melle, nourrisson; —
Սեփակյ. } *ողակ*, enfant à la
Սեփակյ. } mamelle.
Սեփակի. vn. têter, sucer.
Սեփակ. s. nourrice.
Սեփ. s. table.
Սեփակի. s. anat. diaphragme.
Սեփակ. s. hocal, pot.
Սեփ. a. sûr, certain, assuré,
 positif, infaillible, juste, vrai,
 véritable, réel, authentique; adv.
 sûrement, d'une manière sûre,
 assurément, certainement; —
զաջութիւն, le vrai courage.
Սեփական. a. stoïque; s. stoicien.
Սեփ. s. le bas, le dessous; *է* —,
 sous, dessous, en bas; *է* — *է*, de
 dessous, d'en bas, par-dessous,
 par le bas; gram. virgule.
Սեփականի. va. subdiviser.
Սեփականի. s. subdivision.
Սեփակ. V. *Սեփակի.*
Սեփական. a. qui demeure en
 bas ou sur terre.
Սեփակ. s. signature.
Սեփակի. va. souligner.
Սեփական. a. descriptif.
Սեփակի. a. soussigné; — *ս*,
 je soussigné.
Սեփակի. va. souscrire; signer;
 décrire, tracer. [cripteur.
Սեփակի. a. s. signataire; sous
Սեփակի. V. *Սեփակի.*
Սեփակի. s. souscrip-
 tion; signature, seing; descrip-
 tion; — *դնել*, mettre sa signa-
 ture; — *տալ*, donner sa signature.
Սեփակ. s. sous-classe; a.
 inférieur, subalterne, subordonné.
Սեփական. a. subjonctif.
Սեփական. V. *Սեփակի.*

Սեփական. va. soumettre,
 subordonner.
Սեփականի. s. infériorité.
Սեփակ. a. ce qui est dessous;
 ce qui est sur la terre, terrestre;
 subalterne, sujet, soumis, subor-
 donné, serviteur,
Սեփակի. s. sujétion,
 soumission, subordination.
Սեփակի. a. d'un rang infé-
 rieur; inférieur, subalterne.
Սեփակի. a. subalterne,
 subordonné.
Սեփակի. V. *Սեփակի.*
Սեփակի. V. *Սեփակի.*
 [et virgule.
Սեփակ. a. virgule; *է* —, point
Սեփակ. a. inférieur.
Սեփական. a. qui affec-
 tionne la terre qui tient à la terre;
 attaché aux choses terrestres,
 mondain, rampant.
Սեփակի. vn. tomber; tomber
 sous, se soumettre, être sujet, subir.
Սեփական. adv. affirma-
 tivement
Սեփական. a. affirmatif.
Սեփակ. vn. affirmer, dire oui.
Սեփական. s. affirmation.
Սեփակ. V. *Սեփակի.*
Սեփակի. s. souterrain.
Սեփակ. s. le bas, le dessous; a.
 ce qui est en bas, au-dessous; —
 ou *ստորեւ*, prép. adv. en bas,
 au bas sous, dessous, au-dessous.
Սեփակ. s. ensouple
Սեփակ. a. bas, inférieur; s. bas,
 fond, souterrain, enfers; *ստորեւ*,
 ceux qui sont sous terre, les
 gens d'ici-bas.
Սեփակի. a. abaissant.
Սեփակի. a. très inférieur.
Սեփակ. } a. inférieur; ter-
Սեփակ. } restre.
Սեփակի. s. l'étage inférieur,
 au-dessous, rez-de-chaussée.

Սօրհմայ. vn. s'abaissér, s'avilir.
Սօրհմտր. V. Սօրհմախան.
Սօրհմացի. a. abaissant; avilissant.
Սօրհմաւո. V. Գեհմաւո.
Սօրհմայ. s. ceux qui sont en bas, qui sont inférieurs.
Սօրհմութի. s. infériorité; bassesse, avilissement.
Սօրհմի. va. spécifier, dire, exprimer, attribuer.
Սօրհմի. s. gram. attribut.
Սօրհմի. s. attribut, prédicat.
Սօրհմութի. s. prédicament, attribut; catégorie.
Սօրհմ. s. pied d'une montagne; bord d'un vêtement.
Սօրհմաւո. a. qui traîne ses vêtements; — *պամսիւծան*, robe traînante.
Սօրհմութի. s. bassesse.
Սօրհմի. s. tunnel.
Սօրհմ. h —; adv. d'en bas, de dessous, par-dessous.
Սօրհմ. a. gros, épais, volumineux, fort; nombreux, considérable; — *բանակ*, immense armée, armée nombreuse; — *աղիք*, gros intestins. [contre.
Սօրհմաւո. s. mus. basse-
Սօրհմախան. s. stéréoscope.
Սօրհմաւ. a. nombreux, d'un grand nombre.
Սօրհմաղի. a. cartonné.
Սօրհմաղի. va. cartonner.
Սօրհմաղի. s. carton.
Սօրհմաւ. s. gros arbre.
Սօրհմաղի. a. très gros, très volumineux. [basse.
Սօրհմաւ. a. dur; mus.
Սօրհմաղի. V. Սօրհմաղի.
Սօրհմաւութի. V. Սօրհմաւութի.
Սօրհմաւ. vn. devenir gros, épais, grossir, se grossir, épaissir; engraisser, prendre du corps, de

l'embonpoint; s'augmenter, s'accroître.
Սօրհմութի. s. grossissement.
Սօրհմութի. va. grossir, épaissir, augmenter, accroître.
Սօրհմութի. s. grosseur, épaisseur.
Սօրհմութի. a. véridique; vrai, réel, véritable; étymologiste.
Սօրհմութի. s. étymologique.
Սօրհմութի. va. dire la vérité; donner l'étymologie de.
Սօրհմութի. s. véridicité; étymologie.
Սօրհմութի. V. Սօրհմութի.
Սօրհմութի. a. authentique.
Սօրհմութի. va. écrire véritablement; rutifier.
Սօրհմութի. s. écrit véritable; ratification. [*պամսիւծան*.
Սօրհմութի. V. Սօրհմութի.
Սօրհմութի. adv. assurément, certainement, véritablement, en vérité, à coup sûr.
Սօրհմ. s. vérifier, assurer, examiner à fond, s'informer avec soin, s'informer de la vérité de, constater,
Սօրհմ, s. vérificateur,
Սօրհմ. V. Սօրհմութի.
Սօրհմ. s. anat. oesophage.
Սօրհմութի. s. vérification, certitude, assurance, vérité; — *համբ. և զորս*, je puis assurer que.
Սօրհմ. s. ombre; *սիւ* —, ombre vaine; — *ք*, ombres, mânces; — *ք* *մահի*, les ombres, les ténèbres de la mort; *քիշիւն* — *ք*, les ombres de la nuit, les ténèbres; — *ի պէս անցնիլ*, passer comme une ombre.
Սօրհմութի. s. croquis.
Սօրհմութի. s. dessin, esquisse, ébauche, croquis, canevas; dessinateur.

ստեղծագործել. va. dessiner, esquisser, ébaucher, croquer, tracer.
ստեղծագործութիւն. s. dessin, esquisse, croquis.

ստեղծածու ամէկ. va. porter ombrage, éclipser, offusquer, effacerternir.

ստեղծական. a. de l'ombre; ombré, obscur; qui reste dans l'ombre. [de l'ombre, obscur.

ստեղծակերպ. a. semblable à **ստեղծաժամ**. a. couvert d'ombre, ombré, ombragé, ombreux. obscur.

ստեղծանալ. vn. se couvrir d'ombre, s'obscurcir.

ստեղծանիւս. a. qui demeure ans l'ombre.

ստեղծապատ. a. entouré d'ombre, ombré, ombragé.

ստեղծաւուս. s. chambre obscure u noire.

ստեղծացնել. va. couvrir d'ombre, ombrager, obscurcir; cacher; ombrer de l'ombre.

ստեղծաւ. a. ombreux.

ստեղծութիւն. s. mensonge, fausseté.

ստեղծանել. vn. refuser d'écouter, désobéir. [béissant.

ստեղծանող. a. indocile, désobéissant.

ստեղծանալիւս. s. désobéissance, indocilité.

ստեղծ.

ստեղծաւոր. } V. **Սպասարարութիւն**. } **սպասարարութիւն**.

ստեղծաբար. adv. servilement.

ստեղծածին. a. né d'un serf.

ստեղծական. V. **Ստեղծական**.

ստեղծագործ. a. servile. [serfs.

ստեղծաճար. a. qui honore les

ստեղծիւս. a. servile.

ստեղծաճարութիւն. s. servilité.

ստեղծիւս. a. d'esclave, de serf, e servage.

ստեղծանալ. vn. être, devenir serf.

Ստեղծական. adv. comme un serf, servilement.

Ստեղծական. s. asservissement.

Ստեղծացնել. va. réduire en servage, asservir.

Ստեղծական. s. servage.

Ստեղծիւս. sf. esclave.

Ստեղծիւս. s. sabot (jouet).

Ստեղծիւս. s. serf.

Ստեղծանալ. va. se repentir, regretter, s'en mordre les doigts, être touché de componction.

Ստեղծանալ. s. repentir, regret, chagrin, remords, componction.

Ստեղծանել. va. faire repentir, faire regretter, pénétrer de componction.

Ստեղծանալ. V. **Ստեղծանալ**.

Ստեղծաբար. V. **Ստեղծաբար**.

Ստեղծական. a. qui a la tête pointue.

Ստեղծիւս. a. qui a les ailes pointues; qui vole vite.

Ստեղծիւս. a. qui vole vite.

Ստեղծագործութիւն. s. escrime.

Ստեղծագործ. a. tué, égorgé avec une épée.

Ստեղծիւս. a. spirituel.

Ստեղծագործութիւն. s. esprit; conversation spirituelle. [s. pointe.

Ստեղծիւս. a. pointu, aigu, en pointe;

Ստեղծիւս. va. sévir.

Ստեղծագործութիւն. s. peste. épidémie, mortalité.

Ստեղծիւս. } a. qui a les yeux

Ստեղծիւս. } perçants, la vue perçante.

Ստեղծագործութիւն. s. vue perçante.

Ստեղծիւս. **Ստեղծիւս** **ստեղծիւս**. va. passer au fil de l'épée, égorger.

Ստեղծիւս. a. qui a le bec, le bout pointu. [parvis; galerie.

Ստեղծիւս. s. salle, salon; rideau;

Ստեղծիւս. s. petit rideau; tenture; petite salle, petit salon, petite galerie. [d'un rideau.

Ստեղծիւս. a. qui a la forme

Մրահայեաց. a. qui a le regard perçant.

Մրահիկ. s. petit salon.

Մրածայն. a. qui a une voix aigue, un son aigu.

Մրածահ քնի. tuer avec l'épée, passer au fil de l'épée; — *լինի*, tomber sous le glaive.

Մրածերկ. V. **Մուածրածերկ.**

Մրամիս. a. qui a l'esprit perçant, fin, pénétrant, subtile, intelligent, spirituel.

Մրամոսիւի. s. pénétration d'esprit, perspicacité, sagacité, esprit.

Մրանալ. vn. devenir aigu, pointu ou aiguisé; passer rapidement, voler, s'envoler, filer, s'en aller, s'enfuir, courir vite, se précipiter; s'aigrir, s'irriter.

Մրանկիւն. a. acutangle, acutangulaire, oxygone; s. angle aigu.

Մրալար. a. qui marche vite, vif, impetueux, rapide.

Մրալարիկ. vn. aller ou courir vite, se mettre en haleine, se précipiter.

Մրասի. } V. **Մրակն.**

Մրասիւի. } V. **Մրակնու-
րիւն.** [sourdir.

Մրարկցնիկ. va. étourdir, as-

Մրարու. a. rapide; — *կառա-
խումս*, train —.

Մրափող. s. clairon (trompette).

Մրափողար. s. clairon, celui qui sonne du clairon.

Մրափուռ. s. bot. aubépine.

Մրաքան. a. qui chante le trisagion.

Մրաքանիկ. va. chanter le trisagion, sanctifier. [hymne.

Մրաքանութիւն. s. trisagion,

Մրաքար. adv. saintement.

Մրաքիր. s. hagiographe; — *ք*, livres hagiographe.

Մրաքործ. a. consacrant.

Մրաքործիկ. va. consacrer.

Մրաքործութիւն. s. consé-
cration. [saints, vénérable.

Մրաքումբար. a. composé de

Մրաքրիկ. va. corriger.

Մրաքրիկ. { s. correcteur.

Մրաքրուի. s. correction; épreuve à corriger; — *քնի*, corriger des épreuves.

Մրաքրիկ. s. purgatif; — *առաւ*, purger; — *առաւիկ*, se purger, prendre un purgatif, une médecine.

Մրաքան. a. sacré; s. sa sainteté, sa grandeur

Մրաքանիկ. va. consacrer.

Մրաքգիւս. a. vêtu d'un habit propre.

Մրաքնաքործիկ. va. sanctifier.

Մրաքնաքործութիւն. s. sanc-
tification.

Մրաքնական. V. **Նուիրական.**

Մրաքնառար. a. très saint.

Մրաքնութիւն. s. sainteté; — *ձեք*, votre —. [pure, saint.

Մրալոյս. a. qui a une lumière

Մրալոս. } a. hagiogra-

Մրալոսական. } phique.

Մրալան. a. saint, pur, chaste.

Մրալեաց. } a. qui vit sainte-

Մրալոյն. } ment, pur, chaste.

Մրալեցութիւն. s. vie sainte.

Մրաւայեաց. a. qui a un re-
gard saint, pur.

Մրաւիս. a. qui conduit à la
sainteté, sacré.

Մրաւայեիկ. V. **Մրաւայեիկ.**

Մրաւասոյց. a. offert sainte-
ment, sacré, saint.

Մրաւաւար. a. très pur, saint.

Մրաւիս. a. qui a l'esprit saint
ou pur. [lier son esprit.

Մրաւփի. vn. sanctifier, puri-

Մրաւոսութիւն. s. sainteté
d'esprit.

Մրբան. s. anat. anus.
Մրբանալ. vn. être ou devenir saint, se consacrer, se sanctifier.
Մրբանուէր. V. **Մրբամանոյց.**
Մրբապէս. adv. saintement
Մրբապիզծ. a. s. sacrilège, profanateur.
Մրբապիզծի. va. profaner.
Մրբապիզծութիւն. s. sacrilège, profanation.
Մրբասաց. } V. **Մրբա-**
Մրբասացութիւն. } **քան,** **Սր-**
բաբանութիւն.
Մրբատր. a. qui aime la sainteté, pur, chaste; qui aime les saints.
Մրբասեալ. } a. vécu ou élevé
Մրբասունդ. } saintement, saint.
Մրբալայր. va. s. lieu saint; — **առաք,** temple.
Մրբալու. a. poli, luisant.
Մրբաւիզ. } s. lieu saint.
Մրբաւիզի. }
Մրբաւիզի. a. qui a l'air saint, pur.
Մրբասուց. s. sacristie.
Մրբասուի. s. ciboire.
Մրբարան. s. asile sacré, sanctuaire; a. sanctifiant.
Մրբարար. a. sanctifiant.
Մրբարարութիւն. s. sanctification.
Մրբացնի. va. canoniser; sanctifier, consacrer.
Մրբացում. s. canonisation.
Մրբափայլ. a. pur, saint.
Մրբաֆնիչ. s. inquisiteur.
Մրբաֆնութիւն. s. inquisition.
Մրբի. vn. purifier; nettoyer, essuyer, éponger.
Մրբի. a. saint, pur, propre.
Մրբի. a. sanctifiant; qui purifie, qui nettoie; méd. absterger; esuie-main, serviette; — **բաժակի,** le purificateur.
Մրբութիւն. s. sainteté; purification; pureté, propreté; sanctuaire; offrande; communion; — **ձեք,** votre sainteté; — **անհի,**

recevoir la communion, communier; — **սրբաց,** saint sacrement, le sanctuaire.
Մրբաիլ. vn. s'essuyer.
Մրբաիլ. sf. sainte.
Մրբողի. } V. **Քարկանալ,**
Մրբողցնի. } **Քարկացնի.**
Մրբողիւր. a. qui a les cornes aiguës.
Մրի. va. aiguïser, repasser. affiler, affûter; fig. aiguillonner, stimuler, exciter; — **ախորժակը.** V. **Սխորժակ.**
Մրբիաց. a. qui va. qui court vite, qui coule rapidement. impétueux; — **գետ,** fleuve rapide, au cours rapide. [impétuosité.
Մրբիացութիւն. s. cours rapide, **Մրբալ.** vn. courir. [rien.
Մրիկայ. a. gamin, chenapan, vau-
Մրիկայութիւն. s. gaminerie, rouerie.
Մրիկ. s. flûte; — **հովաւաց,** chalumeau; **հուլակի սրիկալ,** jouer de la flûte, flûter.
Մրիկալ. s. café au let.
Մրիւման. s. cafetière.
Մրիւմաց. s. cafetière; café.
Մրիւման. s. cafetière.
Մրիւման. s. cafetier, marchand de café.
Մրիւման. s. café (lieu).
Մրիւմար. s. cafetier.
Մրիւմի. s. bot. caféier.
Մրիւմի. V. **Մրիւմար.** [tiste.
Մրիւմար. s. joueur de flûte, flû-
Մրիւմի. vn. jouer de la flûte; siffler; braire.
Մրիւմի. s. anat. tibia.
Մրոք. V. **Մրոքի.**
Մրոքի. s. bot. ascyrio.
Մրոքի. s. séraphin. [զուգն. a.
Մրոքիւման. V. **Մրոքիւմ-**
Մրոքիւման. a. composé par les séraphins; s. troupe de séraphins.

Մրայթական. ա. séraphique.
Մրայթամաւր. ա. pur comme un séraphin.

Մրայկ. ֆս. փփոփ; burette; — *փքաքսեղ*, ventouse.

Մրայփի. ս. qualité de ce qui est aigu, pointu, perçant ou pénétrant; rapidité, promptitude, vélocité, célérité.

Մրայի. V. **Մրի.**

Մրաւ. ս. aiguïsement, affûtage.

Մրանկ. ա. qui a l'oreille fine, bonne.

Մրանկ. ս. anat. jambe.

Մրալապս. ս. chambre nuptiale; boudoir; rideau de lit, baldaquin. [répandre.

Մրալի. va. asperger, arroser,

Մրալաւ. ս. aspersion, arrosement.

Մրաքալ. ա. palpitant; — *քալալ*, palpiter. [de cœur.

Մրաքալայփի. ս. battement

Մրաքալ. ա. qui a le cœur ou vert, sincère; adv. — *առաւ*, parler à cœur ouvert.

Մրաքի. ա. qui a le cœur brisé, découragé, abattu; — *քի*, briser le cœur, décourager, abattre le courage; — *քալալ*, avoir le cœur brisé, être abattu.

Մրաքիկ. Վ. **Մրաքի**

Մրաքիկի. ֆ *քի* լ *քալալ*.

Մրաքիկայփի. ս. brisement ou abattement de cœur, découragement.

Մրաքէ. ա. qui connaît les cœurs.

Մրաքի. ա. qui vient de cœur; qui est plein de cœur; ardent; adv. de bon cœur, de tout son cœur, ardemment.

Մրաքաւ. ս. attrayant.

Մրաքոյ. ս. émotion, alarme.

Մրաքուր. ս. les oreillettes du cœur. [cœur.

Մրաքեղի. ա. qui agit sur le

Մրաքեղ. ա. qui épanche son cœur.

Մրաքեղայփի. } s. épanche-
Մրաքեղաւ. } ment, effu-
 sion du cœur; *սրաքեղեղեղ*, avec effusion.

Մրաքալ. ա. consterné.

Մրաքալաւ. ս. consternation.

Մրաքուրի. V. **Մրաքալ.**

Մրալի. ա. plein de cœur; adv. de plein cœur, de grand cœur.

Մրալաք. ա. envieux, désireux, amoureux.

Մրալեղի. ա. déchirant, navrant.

Մրալեղ. ա. qui a le cœur brisé, navré; cuisant, navrant.

Մրալիկ. va navrer, déchirer ou fendre le cœur.

Մրալից. ա. intime, confident.

Մրալաւ. V. **Մրաքի.**

Մրալաւի. ս. anat. péricarde.

Մրալաւի. ս. agréable au cœur.

Մրալալի. ա. navrant, affligeant.

Մրալաւի. ա. cuisant.

Մրալի. ա. cardiaque.

Մրալայ. ա. émouvant, touchant; ému.

Մրալայփի. } s. émotion.
Մրալայաւ. }

Մրալալ. vn. prendre courage.

Մրալից. V. **Մրալալ.**

Մրալաւ. ա. touchant, émouvant, attendrissant.

Մրալալի. ա. consterner, épouvanter; — *քալալ*, être consterné, épouvanter.

Մրալից. ա. ranimé, encouragé, courageux, intrépide.

Մրալիցի. va. animer, ranimer, donner du courage, encourager. remonter le moral de qn., relever ou rehausser son courage; — *ի*; vn. se ranimer, prendre courage

Մրալալ. ա. qui touche le cœur, touchant, attendrissant, tendre; touché, ému, abattu; désireux, envieux; fâché, choqué, indigné,

igri; plaintif, douloureux, per-
ant; — բողբ, plaintes amères.
•աւաւնիչ. a. anxieux.
•աւաւնչաւոր. s. anxiété.
•աւաւն. a. qui voit les cœurs,
ui voit au fond des cœurs.
•աւաւնոր. a. cuisant.
•աւաւնի. a. dont le cœur bat,
st tremblant pour, désireux.
•աւաւն. a. qui a mal au cœur,
ui a des douleurs d'estomac;
ffligé, chagrin.
•աւաւնաւոր. s. compassion,
itié; douleur, chagrin; — Թեւաւոր,
vec compassion, pitié.
•աւաւնի. va. V. Մաւաւնի;
ucher, émouvoir.
•աւաւն. a. qui a du cœur, cou-
ageux. [vent, tendre.
•աւաւնի. a. ardent, vif, fer-
ւոր մտք. etc. V. Միւր.
•աւաւն. a. qui brûle le cœur,
uisant, navrant.
•աւաւն. s. peine, inquiétude,
nxiété, souci.
•աւաւնի. a. colérique, irascible.
•աւաւնի. va. mettre en colère,
cher, indigner, irriter, outrer,
xaspérer.
•աւաւն. vn. s'emporter, se mettre
n colère, s'indigner, se fâcher,
irriter contre, s'exaspérer.
•աւաւնի. s. emportement,
olère, indignation, exaspération,
épit; Զրաւոր —, bouillant
ourroux.
•աւաւնի. a. ennuyant, gênant,
nnuyeux, embarrassant, incom-
odant, incommode. [բի. s.
•աւաւնի. V. Մաւաւնի.
•աւաւնի. V. Մաւաւնի.
•աւաւն. V. Մաւաւնի.
•աւաւն. adv. avec cœur.
•աւաւն. a. courageux.
•աւաւնի. s. courage.

Մաւաւն. s. moëlle des plantes.
•Մաւաւնի. V. Մաւաւն-
նի.
Մաւաւնի. s. peignoir.
Մաւաւնի. vn. se mettre un
tablier, s'entourer d'un tablier,
se couvrir d'un peignoir, se met-
tre ou avoir autour de soi, se vêtir.
Մաւաւն. s. l'action de se
couvrir, d'être vêtu.
Մաւաւն. V. Մաւաւն.
Մաւաւն. s. sphinx.
Մաւաւն. } a. épars. dispersé;
Մաւաւն. } sporadique.
Մաւաւն. s. dispersion; les Spo-
rades; nations dispersées.
Մաւաւն. V. Մաւաւն.
Մաւաւն. V. Մաւաւն.
Մաւաւնի. a. qui soulage.
Մաւաւնի. s. soulagement, allé-
gement, adoucissement, baume.
Մաւաւնի. va. soulager, alléger,
adoucir; — Գործարար, calmer,
charmer les peines.
Մաւաւնի. a. réconfortant.
Մաւաւնի. V. Մաւաւն.
Մաւաւնի. vn. se soulager,
s'adoucir; se consoler.
Մաւաւն. V. Մաւաւն.
Մաւաւն. va. répandre, disséminer,
dispenser, éparpiller; répandre,
propager; répandre, épancher;
Զարկ —, joncher, couvrir,
parsemer de fleurs.
Մաւաւն. s. barre de fer.
Մաւաւն. s. nappe (de table).
Մաւաւն. s. expansion.
Մաւաւն. s. corbeille, panier.
Մաւաւն. vn. admirer, re-
garder avec admiration, s'éton-
ner de, s'émerveiller, être sur-
pris, ravi ou frappé de, être en
admiration, en extase, regarder
avec admiration.
Մաւաւն, s. admiration, ravis-
sement, étonnement.

Մհանչացոյ. s. admirateur.
Մհանչացում. V. **Մհանչում.**
Մհանչացնել. va. émerveiller, ravir, frapper d'étonnement, d'admiration, étonner.
Մհանչացուցիչ. a. ravissant, surprenant, étonnant.
Մհանչեալաբար. V. **Մհանչեալապէս.**
Մհանչեալազեղ. a. d'une beauté ravissante, charmant.
Մհանչեալազործ. s. qui fait des miracles, thaumaturge; adj. prodigieux, miraculeux.
Մհանչեալազործել. vn. faire des choses merveilleuses. faire des miracles, des prodiges.
Մհանչեալազործութիւն. s. action de faire des miracles, des prodiges; miracle, prodige.
Մհանչեալազոր. a. qui a une force prodigieuse.
Մհանչեալակոն. V. **Մհանչելի.**
Մհանչեալեղբայր. a. étonnant, merveilleux, surprenant.
Մհանչեալահրաւ. a. prodigieux, merveilleux.
Մհանչեալառն. a. merveilleux, majestueux.
Մհանչեալապատում. V. **Հրաւապատում.**
Մհանչեալապէս. adv. d'une manière admirable ou étonnante, admirablement, étonnamment, merveilleusement, à ravir, à merveille, divinement, par excellence; miraculeusement, prodigieusement, par miracle.
Մհանչելուտ. } a. ravissant,
Մհանչելուտեղի. } charmant,
Մհանչելուտեղի. } imposant.

Մհանչեալաբար. V. **Մհանչեալազործ.** [mirable, merveilleux.
Մհանչեալացնել. va. rendre ad-
Մհանչելիք. s. prodige, merveille, phénomène; miracle; — **նոր ընդ,** V. **Մհանչեալազործել.**
Մհանչելութիւն. s. excellence.
Մհանչում. } s. admiration, ra-
Մհանչիք. } vissement.
Միմ. s. habit de moine. habit monacal; — **հաշիլ' առնել,** prendre l'habit de religieux ou de religieuse, prendre l'habit, le froc; prendre le voile (en parlant d'une religieuse).
Միմառութիւն. s. prise d'habit, vêtue.
Միմառել. V. **Միմառնել.**
Մոգաստիկոս. a. s. scolastique.
Մոգի. } va. couvrir d'un
Մոգարկել. } voile, voiler, couvrir.
Մոգի. vn. se voiler, se couvrir.
Մոմ. s. action de couvrir avec un voile, de voiler. [s'attifer.
Մոմի, **հագմի մոմի.** vn.
Մոգ. a. couvert.
Մոքել. va. retrousser; déplumer, dépouiller.
Մոլ. s. souliers.
Մու. s. bot. abèle, peuplier blanc; a. fig. fier, altier, hautin, fringant; — **երկալ,** cheval fougueux. [pliers blancs.
Մուսնիւր. a. dédié aux peu-
Մուսիւն. } s. bruit, murmure.
Մուսիւն. } souffle; — **հոգ-
մայ,** bruit sourd des vents; —
մերկայ, le bruissement des
feuilles. [blanc.
Մութ. s. bot. abèle. peuplier
Մութիւն. V. **Մուսիւն.**

, (vé = V.) s. trentième lettre de l'alphabet et vingt-quatrième des consonnes; trois mille, trois-millième.

ազի V. Սուրալ.

ազերածի s. zool. zèbre.

ազոն s. wagon.

ազր s. zool. tigre; մասակ, igresse.

ազրձի V. Աազերածի.

ազ V. Աազր.

ազել vn. courir; fuir, couler; պսամանն տակառն կը վազէ, se vase, ce tonneau fuit.

ազնա s. fromage à la crème.

ազուց } a. qui court, cou-

ազվազուց } rant; — ջուր, eau courante.

ազվազել } vn. sautiller, trot-

ազվզել } tiner, gambader, courir.

ազվոսել V. Աազվազել.

ազվոսիք s. course. [bade,

ազի s. course. saut, bond, gam-

աթարիկ v. Աաթար.

աթել V. Աաթել.

աթնամեան a. sexagénaire.

աթնաւոր a. qui contient le nombre soixante.

աթներորդ a. soixantaine.

աթուն a. soixante.

ալս s. valse.

ալսել va. valser.

ալսող s. valseur.

ախ s. lieu escarpé, précipice;

V. Երկիւղ.

ախել V. Աախնալ.

Աախնա. } V. Երկնոս,
Աախնաւորիւց. } Երկնոստ-
րիւց.

Աախնաց s. fin, terme; but, fin; résultat, issue, dénoûment; fin, conclusion, achèvement; bout, extrémité; la fin, la mort; ի վախճանի, à la fin. enfin, finalement; ց —, jusqu'à la fin; — առնել, prendre fin, tirer à sa fin, cesser, finir; — դնել, mettre fin, terminer.

Աախնանական. } a. final, der-
Աախնանաւոր. } nier; qui a une fin. un terme. [défunt.

Աախնանայ a. trépassé, mort,

Աախնանցնել va. ôter la vie, faire mourir.

Աախնանիլ vn. terminer ou finir sa vie, ses jours, décéder, mourir, expirer; finir, tirer à sa fin, se terminer.

Աախնալ vn. craindre, avoir peur, s'effrayer.

Աախուռ a. escarpé.

Աախլախել V. Երկնցիլ.

Աախցնել va. faire peur, effrayer.

Աախնակ a. mûr.

Աախա s. l'amict d'un prêtre arménien; éphod.

Աախասիւր. } a. qui porte un
Աախասաւոր. } éphod, un amict.

Աախձոյձ լիցիլ. } vn. harper,

Աախձուծիլ. } serrer fortement avec les mains, enlacer ses bras, se cramponner à, s'attacher fortement à.

Վահ. interj. ah! hélas!
Վահագ. s. bouclier; — *հաւա-
տոյ օրինաց*, le bouclier, le dé-
 fenseur de la foi, des lois.
Վահագագոց. a. qui porte un
 bouclier. [écusson.
Վահանակ. s. petit bouclier;
Վահանակիր. a. s. qui porte
 un bouclier, écuyer.
Վահանաձուկ. a. ichtyol. turbot.
Վահանավաճառ. } a. qui porte un
Վահանաւոր. } bouclier.
Վահանափակ. a. couvert, dé-
 fendu par un bouclier; — *ընդ*, couv-
 rir, défendre avec un bouclier.
Վահանընկէց լինիլ. vn. jeter
 son bouclier et se sauver.
Վաղ. a. ancien, antique, d'autre-
 fois; adv. de bonne heure, bien-
 tôt, tôt, vite; déjà, ancienne-
 ment, autrefois, jadis; — *կա՛մ
 անաղան* ou *թէ —, թէ անա-
 ղան*, tôt ou tard; — *ընդ փոյթ*
 bientôt; sur-le-champ.
Վաղակարծիլ. vn. conjecturer.
Վաղակաւոր. s. braquemart; a.
 armé d'un braquemart.
Վաղտես. a. qui arrive tôt.
 prompt; hâtif, prématuré.
Վաղտեսիկ. a. qui arrive vite.
Վաղտեսաւորիւն. s. préma-
 ture, précocité, hâtiveté.
Վաղատիկ. a. hâtif, précoce,
 prématuré; inconstant, mobile;
 qui s'épanouit vite.
Վաղամահ. } a. mort avant
Վաղամահով. } le temps. qui
 mort prématurément; — *ըլլալ*,
 mourir d'une mort prématurée,
 mourir jeune, à la fleur de l'âge.
 dans la fleur de ses ans, ne pas
 faire de vieux os.
Վաղամե. }
Վաղամեակի. } V. Վաղա-
Վաղամեակի. } մահ; — *մահ*
 mort prématurée.

Վաղամեակ. s. bot. jonc
 odorant. [hâte ou précipité.
Վաղամեաւորիւն. s. mariage
Վաղայագ. } a. qui se ras-
Վաղայագաւ. } sasia vite.
Վաղայագորդ. or. le lendemain.
Վաղայարայց. a. matineux; ma-
 tinal; — *ըլլալ*, se lever de bonne
 heure, de grand matin, être
 matinal.
Վաղանցիկ. a. passager, fugi-
 tif, périssable. éphémère, mo-
 mentané, instantané. [vite.
Վաղասաթր. a. qui se trompe
Վաղաւեր. a. qui se ruine vite.
Վաղափոխուիլ ըլլալ être aisé
 à changer, être inconstant.
Վաղափուլ. a. qui s'écroule vite.
Վաղեմի. a. ancien, vieux,
 suranné.
Վաղեցիկ. s. bot. souci.
Վաղեփեաց. a. mûri tôt, hâtif.
Վաղ ընդ փոյթ. V. Վաղ.
Վաղը. V. Վաղիւ.
Վաղժամանակեայ. V. Վա-
 ղեմի; — *հաւթիւն*; antiquité.
Վաղիւ. s. demain, lendemain,
 le jour suivant; առ ou է —, է —
անդր, demain, le lendemain, le
 jour d'après; à demain, au
 lendemain. [տուիկ.
Վաղեսուիկ. V. Վաղաւա-
Վաղեսոն. V. Վախճան.
Վաղեջական. a. antique, ancien.
Վաղեջականութիւն. s. an-
 tiquité. [էտ, depuis longtemps.
Վաղեջեան, ի վաղեջեմէ եւ-
Վաղեջուց. a. ancien, vieux,
 է — ou է — *հետէ*, anciennement.
 autrefois, depuis longtemps, dès
 les temps anciens.
Վաղորդայն. s. matin; lende-
 main; — ou է — adv. le matin,
 de bonne heure.
Վաղորդեմ. } a. de demain,
Վաղուեմ. } du jour suivant,

Վաղուց, ի վաղուց, ի վաղուց հետ. adv. jadis, autrefois, anciennement, depuis longtemps. [d'autrefois.
 Վաղուց. a. ancien, antique,
 Վաղվաղ. adv. vite, rapidement.
 Վաղվաղակի. adv. vite, sur-le-champ, bientôt, aussitôt, à l'instant, en hâte.
 Վաղվաղել. vii. s'empresse, se dépêcher, se hâter, se presser, se précipiter.
 Վաղվաղելից. a. qui jette vite.
 Վաղվաղիս. } a. qui s'empresse,
 Վաղվաղուկ. } qui se hâte, vif,
 Վաղվաղուն. } prompt, rapide.
 Վաղր. s. coutelas.
 Վաղրուր. a. armé d'un sabre, d'une hache.
 Վաղցասում. a. qui s'emporte facilement, irascible, susceptible, chatouilleux; — բլալ, être prompt à se fâcher, avoir la tête près du bonnet.
 Վաճառ. s. commerce, négoce, trafic, mise en vente; marchandise; marché, vente, débit; marché, halle, ի — հանել դեռ, vendre, mettre en vente; — ջ, denrées.
 Վաճառաբարձ. } a. chargé de
 Վաճառաբերձ. } marchandises.
 Վաճառաբերել. va. importer.
 Վաճառաբերութիւն. s. importation. [commerciale.
 Վաճառագիտութիւն. s. science
 Վաճառագիր. s. effet de commerce.
 Վաճառագիր. s. exposant.
 Վաճառագրութ. s. trade-mark, marque de fabrique.
 Վաճառական. s. commerçant, négociant, trafiquant.
 Վաճառականական. } a. com-
 Վաճառականային. } mercial.

Վաճառականութիւն. commerce, négoce, trafic. [merce.
 Վաճառակից. s. associé de com-
 Վաճառակցութիւն. s. société, association.
 Վաճառահանել. va. exporter.
 Վաճառահանութիւն. s. exportation. [դրութ.
 Վաճառանիւ. V. Վաճառա-
 Վաճառանց. s. marché, halle.
 Վաճառատու. a. s. oomm-
 çant, négociant, trafiquant; s. commerce; — բլալ, commercer, faire le commerce, trafiquer; — քաղաք, ville marchande.
 Վաճառատուութիւն. s. com-
 merce, trafic, négoce.
 Վաճառատուի. s. consignataire.
 Վաճառապետ. chef, prévôt des marchands.
 Վաճառատուի. s. salle de vente.
 Վաճառանիւ. } s. marché;
 Վաճառան. } comptoir.
 Վաճառան. s. maison de commerce, magasin.
 Վաճառացուն. s. liste des marchandises, manifeste.
 Վաճառափողոց. V. Վաճառանց. [écouler.
 Վաճառել. va. vendre, débiter,
 Վաճառիկ. a. vendable.
 Վաճառող. s. vendeur, marchand.
 Վաճառող. s. marchand.
 Վաճառում. s. vente, débit.
 Վաճառ. s. marchandise.
 Վաճառի. s. zool. vampire.
 Վայ. s. cri de douleur; malheur, calamité.
 Վայ. interj. hélas! malheur! — քեզ, malheur à toi! Վայ Վայ, malheur! malheur! Վայ ինչ, Վայ ինչ, hélas! hélas! que je suis malheureux!
 Վայել. vii. s'écrier, déplorer avec de grands cris, pourrir des cris de douleur.

Վայել. V. **Վայելի;** — է, il convient, il est convenable.
Վայելիկի. s. celui qui jouit de.
Վայելիկ. va. jouir de, avoir la jouissance de, goûter, posséder; seoir, aller bien; être convenable, convenir.
Վայելեցնել. va. faire jouir de; porter bien, se mettre bien, s'habiller avec goût.
Վայելուած. V. **Վայելի.**
Վայելում. s. jouissance.
Վայելուհ. a. convenable, décent, bienséant, séant, élégant, joli, beau, gentil, gracieux; celui qui jouit de; — **կերպով,** adv. élégamment
Վայելաբան. a. élégant.
Վայելաբանի. vn. discourir ou raconter élégamment.
Վայելաբանութիւն. s. élégance de langage, élégance.
Վայելաբար. adv. convenablement, d'une manière convenable, décemment; élégamment, joliment, gracieusement.
Վայելագեղ. a. élégant, joli, charmant, gracieux. [orné.
Վայելազարդ. a. élégamment
Վայելագլեռ. a. élégamment mis, élégant. [élégant.
Վայելահան. a. convenable,
Վայելահանութիւն. s. convenance, bienséance.
Վայելահալ. vn. s'illustrer, se distinguer, se faire remarquer; jouir de.
Վայելանք. V. **Վայելութիւն.**
Վայելաւէն. a. construit élégamment, d'une construction élégante.
Վայելապէս. V. **Վայելաբար.**
Վայելատէր. a. qui aime l'élégance; élégant. [cieux.
Վայելասեպիլ. a. coquet, gracieux.
Վայելութիւն. s. convenance,

bienséance, décence; élégance; beauté, grâce; jouissance, usage; plaisir.

Վայելատէր. V. **Վայելաբար.**
Վայելի. s. jouissance, plaisir; convenance.

Վայելի. va. vider, verser, répandre, faire couler.

Վայելի. s. cri, lamentation,
Վայում. gémissement.

Վայելի. V. **Վայելի.**

Վայելեցնել. V. **Վայելեցնել.**

Վայելաստիւն. s. lamentation, cri de détresse, vacarme.

Վայր. s. lieu, endroit, place, emplacement, part, terrain; **մինչեւ ցայս —**, jusqu'ici, jusqu'à cet endroit; — **մի, առ — մի,** un peu de temps, un instant, un moment, un peu; **ընդ —**, en vain, vainement; **անհուն — ք,** espaces immenses; **ի մի — դաւ,** se rassembler; **ի —**, en bas, au-dessous.

Վայրաբան. V. **Ընդվայրախօս.**

Վայրաբար. V. **Վայրապար.**

Վայրաբիւր. a. qui descend en bas, qui est porté à descendre.

Վայրաբիւրի. V. **Իջեցնել.**

Վայրաբիւրի. V. **Իջնալ.**
Վայրագ. a. féroce, farouche, sauvage. [բէն.

Վայրազաբար. V. **Վայրագօ-**

Վայրագայիլ. V. **Իջնալ.**

Վայրագանալ. vn. devenir farouche, sauvage s'effaroucher.

Վայրագաստիւն. a. sauvage.

Վայրագաւիթ. s. palier; — **վանայ** préau. [մասիւ.

Վայրագիմաս. V. **Վայրե-**

Վայրագաց. a. vagabond, errant.

Վայրագութիւն. s. humeur sauvage ou farouche, férocité.

Վայրագորէն. adv. férocelement, farouchement, sauvagement, avec sauvagerie.

ոյրախոյզ. a. curieux.
 ոյրախոյզութիւն. s. curiosité.
 ոյրաւան. a. local; — փոխ-
 ւան, changement local.
 ոյրաւեաց. s. a. local.
 ոյրաւեակ. a. penché, baissé,
 cliné.
 ոյրաւիշ. s. clabaud.
 ոյրաւիշութիւն. s. claba-
 urie, clabaudage.
 ոյրաւոր. a. ordinaire, com-
 un, relâché, dissolu.
 ոյրածիգ. a. qui penche, qui
 est porté vers le bas.
 ոյրայարկ. s. plain-pied.
 ոյրաուարժ. s. locomotive.
 ոյրապար. adv. vainement, en
 vain, inutilement; a. vain, inu-
 tile, futile, insignifiant, commun.
 ոյրապարագարդ. a. coquet.
 ոյրապարախոս. V. Ունայ-
 արաւան.
 ոյրառուզիկ. va. précipiter.
 ոյրառուզիկ. vn. se précipiter.
 ոյրառուզութ. s. précipitation;
 précipité.
 ոյրառուց. a. sauvage.
 ոյրառվաթիկ. vn. se disperser.
 ոյրառվաթիւն. a. épars dispersé,
 sporadique. [վաթիկ]
 ոյրառվաթնիկ. V. Վայրա-
 լաթնութ. s. dispersion.
 Լայրառիկու. V. Սրբան.
 Լայրափակ. a. circonscrit, borné.
 Լայրաբար. V. Կեանքաբար;
 — Խորհուրդք, basses pensées.
 Լայրեցաբար. adv. sauvagement,
 comme un sauvage, cruellement.
 Լայրեցաբարդ. a. qui a une
 nature, un caractère sauvage;
 grossier, sauvage, brutal.
 Լայրեցական. a. sauvage.
 Լայրեցամիտ. a. farouche, sau-
 vage, brutal, féroce, cruel.
 Լայրեցանալ. vn. devenir sau-
 vage, farouche.

Վայրեցացնիկ. va. rendre sau-
 vage. faire rentrer dans l'état
 sauvage; rendre farouche. effa-
 roucher.
 Վայրեցեալ. a. devenu sauvage;
 Վայրեցի. a. sauvage; rustique,
 grossier; farouche, féroce, cruel.
 Վայրեցութիւն. a. nature sau-
 vage; humeur sauvage ou farou-
 che, sauvagerie, férocité.
 Վայրէջ. s. descente.
 Վայրի. a. sauvage.
 Վայրիկ. s. petit endroit ou local.
 Վայրիկ մի. adv. un instant, un
 moment; եւ ոչ —, pas un seul
 moment.
 Վայրկեան. s. minute; moment,
 instant; — մը, un moment, un
 peu de temps; մէկ — էն, en un
 moment. [ճապէս.
 Վայրկեցաբար. V. Վայրկե-
 Վայրկեցական. a. d'une minute;
 instantané, momentané.
 Վայրկեցականութիւն. s. in-
 stantanéité. [նément.
 Վայրկեցապէս. adv. momenta-
 Վայրուտ. հ — adv. d'en bas,
 de dessous. [cristal.
 Վանգոյն. a. de couleur de
 Վանական. s. cénobite, moine;
 religieux; supérieur, prieur; a.
 conventuel, monacal, monastique;
 cénobitique, claustral.
 Վանականութիւն. s. conven-
 tualité, monachisme, vie claus-
 trale; charge de supérieur.
 Վանակից. a. qui habite le même
 couvent ou logement.
 Վանակց. s. minér. cristal de
 roche, cristal.
 Վանահայր. s. supérieur, prieur;
 abbé, archimandrite.
 Վանառաբար. s. sucre candi.
 Վանապետ. s. maréchal des
 logis, fourrier.
 Վանառու. s. hôte, hospitalier.

Վանասուճ. s. priuré, couvent.
 Վանասուճ. V. Վանասու.
 Վանասերի. va. recevoir comme
 un hôte; héberger, accueillir.
 Վանասերութիւն. s. hospitalité.
 Վանասոր. s. hôte (qui reçoit
 l'hospitalité); hôte, hospitalier.
 Վանգ. V. Վանկ.
 Վանգիւն. s. écho.
 Վանդալ. s. vandal.
 Վանդալութիւն. } s. van-
 Վանդալականութիւն. } dalisme.
 Վանդակ. s. cage; grille, claire;
 grillage; grille d'un réchaud;
 jalousie; balustre, balustrade;
 treillis; panier, corbeille.
 Վանդակագործ. a. fait de bar-
 reaux, grillé, garni d'une grille,
 treillissé; s. grille, treillis, grill-
 lage; balustre, balustrade.
 Վանդակակապ. a. garni de
 barreaux, d'un grillage.
 Վանդակակերպ. a. en forme
 de grille, de treillis.
 Վանդակապաս. a. entouré d'une
 grillage; s. barreaux, grille, grill-
 lage, treillage, treillis; — պարսկ. —
 Հանգ, persienne, jalousie
 Վանդակարգի. a. retenu dans
 la cage. [sienne.
 Վանդակափեղի. s. jalousie, per-
 Վանդակի. va. griller, treillis-
 ser; emballer; réunir, rassembler
 Վանդակորմ. s. grille.
 Վանդի. va. défaire, détruire,
 culbuter, vaincre.
 Վանդիլ. vn. être infecté, con-
 tracter, attraper, gagner. [tal.
 Վանեայ. a. de cristal; աղի —, cris-
 Վանի. va. pousser, repousser,
 expulser, chasser, poursuivre,
 défaire, battre.
 Վանի տիւն. V. Վանակ.
 Վանի. a. expulsif, répulsif.
 Վանկ. s. syllabe; son, voix.

Վանկական. } a. syllabique.
 Վանկալիւն. }
 Վանդակակ. V. Վանի.
 Վանդալութիւն. s. répulsion.
 Վանդալ. } s. couvent, monas-
 Վանդալ. } tère, fig. moine, re-
 ligieux.
 Վանդալ. s. les couvents, les
 monastères. [impulsion.
 Վանդալ. s. expulsion, répulsion,
 Վանգ. s. couvent, monastère;
 cloître; — ի մէջ փակել, enfermer
 dans un couvent, enclôtrer.
 Վանգապաստան. a. qui appar-
 tient au couvent.
 Վա՛հ. interj. bravo! courage!
 oh! ho! fi! Վա՛հ 2 Վա՛հ 2, bravo! bra-
 vo! triomphe! ah! oh! malheur!
 hélas!
 Վաճիւ. s. usure, intérêt.
 Վաճառող. }
 Վաճառիւ. } s. usurier.
 Վաճառան. }
 Վաճառողութիւն. } s. us-
 Վաճառութիւն. } ure.
 Վաճառական. s. usurier.
 Վաճառականութիւն. s. usure.
 Վաճիւ. va. prêter avec usure,
 à intérêt.
 Վաճ. s. brigade. [brigades.
 Վաճան. vn. se diviser en
 Վաճապ. s. général de
 brigade.
 Վաճիլ. } s. soldat d'une
 Վաճական. } brigade.
 Վաճական, Վաճական զին-
 ւոր. s. troupes légères.
 Վալ. s. bache, banne.
 Վալկան. V. Վալկան.
 Վա. a. allumé, enflammé, ar-
 dent. en feu; luisant, brillant;
 s. ardeur, feu, flamme; éclat,
 splendeur; bannière; tulle; Վա-
 ի Վա, luisant, brillant, éblouis-
 sant, resplendissant.
 Վաւած. V. Վա. a.

Համապակ s. maille, cotte de mailles.
Համարակ s. cheminée, foyer; — **պակի**, foyer.
Հանակ } s. ornith. poussin,
Հանիկ } petit poulet; — **զգ**
զգէ le poulet piaule.
Հանիկ va. allumer, enflammer; fig. enflammer, animer, ranimer, encourager, exciter, pousser; armer, équiper; mettre, ajuster,
Հանիկապա s. bois à brûler, bois de chauffage.
Հանիկ s. combustible.
Հանիկիկ s. petit poussin.
Հանիկ vn. s'allumer, prendre feu, s'enflammer; fig. s'armer, s'équiper.
Հանում s. action d'allumer, de s'allumer, inflammation.
Հանապակ } s. bot. alysson.
Հանապակ }
Հանապակ s. a. vif, ardent.
Հանոյ s. poudre.
Հանոյագործ s. poudrier.
Հանոյակոյ V. **Հանոյարակ**.
Հանոյապետ s. directeur des poudrières.
Հանոյարակ s. poudrière; — **հանա**, sainte-barbe.
Հանակ s. traître. [traîtrise.
Հանակութիւն s. trahison,
Հանի prép. pour. à cause de, égard à, en faveur de, en vertu de, en considération de; par, par rapport à, quant à; — **սիրտս և համարս**, pour l'amour de Dieu; — **այնքիկ**, — **պարքիկ**, c'est pourquoi, c'est pour cette raison, pour cela, à cause de quoi, à ces fins; — **զի**, car, parce que; — **որոյ**, c'est pourquoi, par conséquent.
Հանիւ s. le pourquoi.
Հանակ s. gain, bénéfice, profit; travail, labeur; fatigue, peine.

Հանակապիկ a. brisé, excédé ou harassé de fatigue; — **զնիկ**, rompre, accabler, surcharger ou harasser de fatigue, de travail, briser; **զիւ** — **զնիկ**, forcer un cheval, l'excéder de fatigue; — **զուկ**, être brisé, accablé, harassé, exténué ou roué de fatigue, s'échiner de travail, s'excéder de fatigue, être las, accablé par le travail.
Հանակապիկ a. lucratif.
Հանակապիկ s. collaborateur.
Հանակապիկ a. qui aime le travail, laborieux, travailleur, bon travailleur; — **մարդ**, abeille travailleuse.
Հանակապիկ a. qui travaille, laborieux; vétéran, émérite; las, fatigué; — **մարդ**, homme de mérite.
Հանակիկ va. travailler à une chose, la faire; V. **Հանակիկ**.
Հանակիկ vn. travailler, se donner de la peine; peiner, se fatiguer, se lasser; bien mériter de.
Հանիկ V. **Հանիկ**.
Հանակցիկ va. faire gagner; V. **Հանիկցիկ**.
Հան a. mauvais, vilain, méchant; lâche, poltron; paresseux.
Հանապախ } a. malheureux,
Հանապախիկ } infortuné.
Հանապախիկ s. malheur, infortune.
Հանապախ adv. lâchement.
Հանապախ V. **Հանապախ**.
Հանապախ a. d'une naissance obscure, de basse naissance, de basse extraction, ignoble, vilain, vil.
Հանապախիկ s. bassesse ou abjection de naissance, basse extraction, obscurité.
Հանապախ a. d'un mauvais tempérament; mauvais, nuisible.
Հանապախիկ s. mau-

vais tempérament; — *օրոյ*, in-
tempérie.

Վասախցիք. s. qui est à la
recherche de mauvaises choses,
barboteuse.

Վասախոհուրդ. a. d'un lâche
conseil, qui a de mauvaises pen-
sées, méchant; qui manque de
jugement.

Վասախարակ. a. malheureux,
infortuné, misérable.

Վասախարա. a. qui donne de
mauvais conseils.

Վասախո. V. *Ձորախո*.

Վասախերդ. V. *Յգեղ*.

Վասախանդ. a. désagréable.

Վասախամբաւ. a. infâme, dif-
famé, dénigré, discrédité; — *բաւ*,
avoir une mauvaise réputation.

Վասախամբաւել. va. diffamer,
flétrir la réputation, dénigrer,
discréditer. [teur.

Վասախամբաւիչ. a. s. diffama-

Վասախամբաւութիւն. s. mau-
vaise réputation, diffamation,
infamie, dénigrement, discrédit.

Վասաձի. a. dont le cheval est
mauvais.

Վասամտ. a. qui est mort mi-
séramment.

Վասամտութիւն. s. mauvais
dessein, mauvaise disposition;
manque d'esprit.

Վասայոյս. a. désespéré.

Վասանալ. vn. être ou devenir
lâche, paresseux.

Վասանոց. a. mal noté, infâme.

Վասանւն. V. *Վասախամբաւ*.

Վասանորհ. V. *Վապանորհ*.

Վասանոյզ. a. de mauvaise
santé, d'une santé délicate, ma-
ladif; insalubre.

Վասանոյզութիւն s. mauvaise
santé, santé délicate; insalubrité.

Վասապր. a. pusillanime, pol-
tron, peureux, lâche.

Վասաւորի. vn. manquer de
cœur, être lâche, avoir peur.

Վասաւորութիւն. s. manque de
courage, pusillanimité, lâcheté,
poltronnerie.

Վասաւորակ ou *Վասաւոր-
իկ*. V. *Վասազգի*.

Վասաւորա. a. infâme; hétérodoxe.

Վասել. vn. s'affaiblir, avoir la
vue très faible.

Վասքար. a. mauvais, méchant,
vil, vilain, chétif, désavantageux,
indigne, ignoble, dégénéré, abâ-
tardi; lâche.

Վասքարացոյն. a. pire, pis.

Վասքարազգի. V. *Վասազգի*.

Վասքարակ. vn. empirer, dé-
générer, se dégrader, s'abâtar-
dir, s'avilir, être avili, tomber
dans l'avilissement, dans la dé-
gradation, aller en décadence, se
gâter; être vaincu, défait, se
laisser vaincre, avoir le dessous.

Վասքարապէս. adv. mal.

Վասքարացի. V. *Վասքարի*.

Վասքարացում. s. abâtardis-
sment, dégénération.

Վասքարի. va. empirer, avilir,
faire dégénérer, dégrader, abâ-
tardir, altérer, gâter, détériorer;
défaire, mettre en déroute, affai-
blir; insulter, diffamer, confondre.

Վասքարի. V. *Վասքարակ*.

Վասքարի. V. *Վասքար*.

Վասքարութիւն. s. détériora-
tion, décadence, dégénération,
abâtardissement, avilissement,
corruption; infériorité, affaiblis-
sment; lâcheté; défaite, échec;
outrage, insulte.

Վասքարում. V. *Վասքարա-
ցում*.

Վասի. vn. s'affaiblir; se décou-
rager, se ralentir.

Վասիկ. va. dissiper, gaspiller,
dilapider, dépenser, prodiguer;

Հարստութիւնը —, dissiper ou engloutir sa fortune.

ասնիչ. } s. dissipateur, gas-
 ասնոյ. } pilleur, dépensier,
 prodigue.

ասնոց. V. ասնոցան.

ասնոյքիւն. } s. dissipation,
 ասնում. } gaspillage, dila-
 pidation; perte, dégât.

ասոտէր. a. mauvais, mé-
 chant, pervers, scélérat, misé-
 rable, malheureux, infâme, co-
 quin, impudique.

ասոյի. s. lâche, poltron.

ասոյժ. V. ասում.

ասոյքիւն. s. lâcheté, pol-
 tronnerie; paresse; bassesse,
 courbettes; vilété; méchanceté;
 ingratitude; անուն — թեան,
 ignominie, déshonneur, souillure,
 flétrissure; ի — խոտարհել, —
 յանձն առնուլ, commettre une
 lâcheté, faire une bassesse; —
 թեամբ, avec lâcheté.

ասում. a. faible; maigre.

ասումցալ. vn. se débilitier,
 s'affaiblir. [lesse.

ասումոյքիւն. s. débilité, faib-
 ասումցնել. va. débilitier, af-
 faiblir.

ար. s. labour, labourage; ter-
 rain labouré; culture; usage,
 emploi; prép en bas, au-dessous;
 a. commun; — ն է, il est en
 bas; — դնաց, il est allé en bas;
 վերէն —, de haut en bas; —
 դնել, retenir, détenir.

արագոյր. s. rideau; store; fg.
 voile; — քաշել, tirer le ri-
 deau, baisser le store; — քա-
 նալ, ouvrir ou tirer le rideau;
 — քաշել, fermer le rideau.

արագոյրածիգ. } s. chambre

արագուրածիգ. } où logeait
 le ministre du temple; tabernacle.

արագուրակալ. s. baldaquin.

արագուրել. va. voiler, cacher.

արագ. s. zool. sanglier; — գ
 4ը խոնջէ, le sanglier grogne.

արագաւոր. adv. comme un
 sanglier, furieusement.

արագափիւ. s. grosses ailes
 d'oiseau.

արագախառն. adv. comme
 un sanglier, avec fureur.

արագաւոր. s. ornith. condor.

արագաւոր. vn. devenir comme
 un sanglier, s'effaroucher, devenir
 furieux.

արագանահ. a. qui res-
 semble à un sanglier.

արագափիւ. spl. les gros nerfs.

արագացնել. va. changer en
 sanglier, rendre furieux, effa-
 roucher.

արագափետուր. s. penne.

արագափողոց. s. grande rue,
 boulevard.

արագ օձ. s. zool. boa.

արագորէ. V. արագաւոր.

արակ. s. bot. nœud.

արակել. va. empêcher, em-
 barrasser, engager dans; commu-
 niquer, donner, affecter; conta-
 miner, infecter.

արակիւ. vn. s'empêcher, s'en-
 gager, s'enchevêtrer, s'embar-
 rasser dans; se communiquer,
 se donner; gagner, contracter
 une maladie; être contaminé,
 s'infecter. [eux.

արակիւ. a. contagieux, infecti-

արակուիլ. V. արակիլ.

արակո. a. bot. noueux.

արակում. s. contagion, infection.

արան. s. hésitation, embarras,
 perplexité, incertitude, bargui-
 gnage, irrésolution, indécision,
 indétermination, inquiétude.

արանած. V. արանածիւ.

արանական. a. perplexe, in-
 certain, indécis.

Վարանամիս. a. hésitant.

Վարանցնել. va. jeter dans l'incertitude, dans l'embarras, intriguer, embarrasser.

Վարանցնող. } a. embar-
Վարանցույցիչ. } rassant, qui jette dans l'incertitude.

Վարանիլ. vn. hésiter, balancer, être en suspens, dans l'embarras, barguigner, être embarrasé, incertain, flotter; dresser des embûches, être ou se mettre en embuscade; s'occuper de; **վարանալ կայր**, il se trouvait bien embarrassé.

Վարանո. a. hésitant.

Վարանում. s. hésitation.

Վարանք. V. **Վարան.**

Վարապան. s. caveçon.

Վարապանակ. s. justaucorps.

Վարասական. a. envoyé en colonie, dispersé; errant; s. colon.

Վարասել. } va. dissiper,
Վարասցնել. } disperser, épar-
piller, défaire. [serter.

Վարասիլ. vn. se disperser, dé-
Վարասում. s. dispersion, épar-
pillement, défaite.

Վարս. a. s. femme galante, de mauvaise vie, passionnée.

Վարսել. vn. être passionnée, galante, s'abandonner au libertinage. [harnais.

Վարսանդ. s. harnachement,

Վարսանդապա. s. caval cadour, écuyer.

Վարսանդել. va. harnacher.

Վարդիլ. vn. courir, aller au trot, trotter. [impétueux.

Վարդիչ. a. trotteur; violent,

Վարդ. s. bot. rose; **մամուռ** —

— **rose** mousseuse; **երդանակ**

— **ից**, la saison des roses; **գոյն**

— **ի**, un teint de rose; — **ի վրայ**

պառկիլ, être couché sur des

roses, être sur des roses; **առանց**

փուշի — **չկայ**, il n'est point de roses sans épines; — **է պառկ**, couronne ou guirlande de roses; — **քաղել**, cueillir des roses; **կոկոն** ou **բուլբուլ** — **ի**, bouton de rose; **կաթնալեղ**, **ծիրանալեղ** ou **ծիրաներկեան գեղեցիկ**, **թաշամ**, **կշալից**, **քաղցրաբույր գեղափթիթ** —, rose vermeille, purpurine, belle, fanée ou flétrie, epineuse, parfumée ou odorante, épanouie.

Վարդափր. a. qui porte des roses; — **ք.** roseraie.

Վարդաբույր. } a. qui sent
Վարդաբուրիկ. } la rose.

Վարդագեղ. a. beau comme une rose; — **շքեղանք**, des lèvres de rose. [de rose, rose, rosé.

Վարդագոյն. a. qui est couleur

Վարդագլխ. spl. bot. les rosacées.

Վարդաբոյր. a. de couleur de rose.

Վարդաբույ. V. **Վարդենի.**

Վարդախ. s. méd. rougeole.

Վարդախարժի. a. rosé, incarnat.

Վարդախո. a. qui sent la rose, à odeur de rose. [rose.

Վարդամաս. a. aux doigts de

Վարդայասակ. a. dont le fond est couvert de roses.

Վարդայ. a. aux joues de rose.

Վարդանման. a. semblable à la rose.

Վարդանց. V. **Վարդասան.**

Վարդապետ. s. archimandrite;

docteur, maître, précepteur, magistère; — **օրինաց**, docteur de la loi;

— **աստուածաբանութեան**, docteur en théologie; — **բժշկու-**

թեան, docteur en médecine,

docteur; — **հօգեցից**, rabbi, rabbin.

Վարդապետաբար. adv. magistralement.

Վարդապետական. a. doctoral,

préceptoral, magistral; didactique;

dogmatique.

Վարդապետանց. s. séminaire.
 Վարդապետարան. s. séminaire;
 catéchisme.

Վարդապետի. va. endoctriner,
 dogmatiser; enseigner; instruire,
 apprendre.

Վարդապետի. vn. être instruit,
 enseigné, avoir appris.

Վարդապետ. V. Վարդապետանց.

Վարդապետութիւն. s. doctrine,
 dogme; enseignement, instruction;
 doctorat; théorie; աստիճան —
 Թիւն, doctorat; աղանձ —
 saine doctrine. [պատար.

Վարդապետութիւն. V. Վարդապետանց.

Վարդապետ. a. couronné de roses.

Վարդապետ. s. eau de rose.

Վարդապետ. s. bot. laurier-rose.

Վարդապետ. s. roseraie.

Վարդապետ. a. semé de roses.

Վարդապետ. s. fête de la Transfiguration.

Վարդապետ. s. rosaire, chapelet.

Վարդապետ. s. bois de rose.

Վարդապետ. a. épanoui comme une rose.

Վարդապետ. s. bouquet de roses.

Վարդապետ. s. bédegar, bédeguar.

Վարդապետ. a. de rose.

Վարդապետ. s. bot. rosier; — ք, roseraie.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

Վարդապետ. } s. essence de roses.

— կենցաղ, mener la vie, vivre;
 Թե —, ramer; դաս —; V. Դաս;
 — անհաղթ իշխանութիւն, exercer une puissance absolue; յառաջ —, porter en avant, pousser; V. Վարդի.

Վարդի. a. labourable.

Վարդ. a. exercé, versé dans, instruit, accoutumé, rompu, fait ou brisé à; s. exercice, instruction, étude; — բաւ, avoir la pratique de.

Վարդակ. a. propre à exercer, à instruire. [titution.

Վարդանց. s. école, pension, ins-

Վարդան. V. Վարդ. s.

Վարդապետ. s. précepteur, instituteur; maître d'école; professeur, maître.

Վարդապետար. adv. en professeur, ex professo.

Վարդապետակ. a. professoral.

Վարդապետից. s. adjoint de professeur.

Վարդապետանց. } s. école

Վարդապետան. } normale.

Վարդապետի. va. professer, enseigner. [sorat.

Վարդապետութիւն. s. profes-

Վարդապետի. sf. maîtresse, institutrice.

Վարդապետ. V. Բաւական.

Վարդապետ. s. institution.

Վարդապետ. s. collège.

Վարդապետ. V. Վարդ. a.

Վարդապետ. s. les professeurs.

Վարդի. va. exercer, dresser, former, instruire, accoutumer, habituer, cultiver, labourer;

իշխան —; V. Վարդի.

Վարդի. s. caveçon.

Վարդի. V. Վարդի.

Վարդի. vn. s'exercer, s'accoutumer, s'habituer à; se former, se faire; — աշխատութիւն, se rompre au travail.

Վարձագ. V. **Վարձանգ.**
Վարձուքիւն. s. exercice, pratique, habitude; instruction, étude.
Վարձուի. V. **Վարձի.**
Վարձուհ. V. **Վարձուքիւն.**
Վարձուիչ. sf. institutrice.
Վարի. vn. se conduire, se comporter, traiter; se servir, faire usage de, user de, employer.
Վարիչ. s. conducteur; recteur, directeur; gouverneur; qui emmène en esclavage, qui classe; aiguillon, bâton.
Վարկ. s. conjecture, opinion, avis; considération, estime, marque d'estime, cas, suffrage; compte; décision, jugement, sentence; crédit; — **բանալ,** ouvrir un crédit.
Վարկագիր. s. lettre de crédit.
Վարկած. s. conjecture, hypothèse.
Վարկանի. vn. conjecturer, présumer, juger, penser, estimer, croire, regarder comme; **արծանի** —, trouver digne. [envelopper.
Վարկել. va. serrer tout alentour,
Վարկադարագի. adv. accessoirement, en passant, provisoirement; négligemment, sans attention, par manière d'acquit; a accessoire, secondaire, supplémentaire; simple, léger, superficiel.
Վարձ. s. salaire, paye, gages, solde; émoluments, appointements; rétribution, récompense; loyer; location; — **բժշկի,** les honoraires d'un médecin; — **հաւու,** fret, nolis; **տան** — **ը վճարել,** payer le loyer; **վարձու առնել բռնել,** prendre à gages, à loyer, à louage, louer; **վարձու տալ,** donner à loyer, à louage, louer.
Վարձախնդիր. a. qui demande des gages, une récompense.
Վարձակ. s. chanteuse, cantatrice; danseuse; fille de joie, fille publique.

Վարձակալ. s. locataire; fermier.
Վարձահասոյց. s. rémunérateur; a. rémunératoire; — **բաւ;** V. **Վարձաւորի.**
Վարձահասոյքիւն. s. V. **Վարձաւորի.** [prix.
Վարձանի. s. récompense,
Վարձանի. s. biens antiphernaux; dot; salaire, rétribution, honoraires, prix.
Վարձառու. a. qui a reçu des gages, une récompense.
Վարձատու. s. donneur de récompenses.
Վարձաւորի. va. récompenser, rémunérer.
Վարձաւորիչ. } a rémunérateur.
Վարձաւորդ. }
Վարձաւորուած. a. récompensé.
Վարձաւորութիւն. s. récompense, rétribution, rémunération.
Վարձաւորել. vn. être récompensé.
Վարձաւոր. a. s. salarié, payé; mercenaire, pris à gages, à loyer; locataire; journalier.
Վարձել. va. **Վարձի.** vn. louer, salarier, prendre à loyer, à louage, arrêter, soudoyer; prêter de l'argent à intérêt, faire valoir; gagner, acquérir; — **զիւալ,** affréter, fréter, nolisier; — **զօրս.** engager, enrôler des mercenaires.
Վարձկան. a. s. salarié, mercenaire; journalier, ouvrier; locataire, fermier; maîtresse, courtisane; **իբրեւ** —, comme un mercenaire.
Վարձկանագրիչ. s. écrivain salarié, mercenaire.
Վարձկանել. } va. louer,
Վարձկանեցնել. } prendre à loyer, à gages.
Վարձկանութիւն. s. l'action d'être mercenaire, l'état d'un

mercenaire; troupes mercenaires, soldat mercenaire.

Վարձող. s. loueur. [bail.

Վարձում. s. location, louage;

Վարձուր. V. Վարձում.

Վարձ. V. Վարձ.

Վարձ. s. filet, rets, lacet, lacs.

Վարձարկի. V. Մահանի.

Վարձուց. s. traitement; յոռի —, mauvais —, sévices.

Վարձեցեցի. } s. bot. concombre

Վարձեցեցի. } (la plante).

Վարձումի. s. fichu; mouchoir; essuie-main, serviette; suaire, linge, amict.

Վարձումակապուս. a. enveloppé d'un suaire, d'un linge.

Վարդ. s. bâton, verge, baguette; anat. membre viril.

Վարդաւոր. a. s. qui porte un bâton, huissier, licteur, sergent.

Վարձումի. } s. ornith. tierce-

Վարձումի. } let; tourtereau.

Վարձի. V. Վարձի.

Վարձ. s. application.

Վարձ. a. frayed, foulé souvent, fréquenté, battu; — ճանապարհ, chemin battu, voie aplanie.

Վարձեց. } s. bot. concombre

Վարձեց. } (le fruit); մանր —, cornichon.

Վարչական. a. administratif; gouvernemental; directorial.

Վարչային. V. Վարչական.

Վարչապետ. s. premier ministre; dictateur.

Վարչութիւն. s. administration; gouvernement, direction: Հանրային Գործակալ —, Dette Publique.

Վարչետ. V. Ճարտար; maître; patron; — է եղբայր. aller à l'école.

Վարպետորդի. a. adroit, fin, malin.

Վարպետութիւն. V. Ճարտարութիւն; finesse, ruse; — բա-

նեցեցի, — թրամի շարժի, b'y prendre bien; — թրամի շարժի, s'y prendre mal. [tronne.

Վարպետի. sf. maîtresse; pa-

Վար. V. Վարձ.

Վարագեց. a. qui a une jolie chevelure ou un joli feuillage.

Վարադիակ. V. Վարձում.

Վարակ. s. bot. avoine.

Վարակալ. s. bandeau, diadème, coiffure.

Վարական. a. de chevelure, qui concerne les cheveux.

Վարակ. s. comète.

Վարաշարդար. } s. perruquier,

Վարաշիւր. } coiffeur.

Վարաշիւր. } coiffeur.

Վարձում. a. chevelu; feuillu, touffu.

Վարաւորի. vn. avoir beaucoup de feuilles, être garni de feuillage. [cogner, planter.

Վարի. va. ficher, enfoncer,

Վարի. s. chevelure, cheveux; fig. chevelure, feuilles, feuillage; astr. chevelure.

Վարի. s. caleçon; culotte.

Վար. s. vie, conduite, usage, emploi; մանրամասնութիւն —, moeurs pures; ընտիր բարեկեցութիւն —, bonnes moeurs; մանրամասնութիւն վարուց, sainteté des moeurs.

Վարագործիւն. V. Կենսագործիւն.

Վարայ. s. barque.

Վարա. a. déréglé, débauché, dissolu, libertin, lubrique.

Վարաւոր. } vn. mener une

Վարաւոր. } vie déréglée, vivre en vrai débauché, se livrer à la débauche.

Վարաւոր. V. Վարաւոր.

Վարաւորութեամբ. adv. d'une manière déréglée.

Վարաւորութիւն. s. vie déréglée, libertinage, débauche.

Վ.եր. adv. au-dessus par-dessus, sur; en haut; — *հլալ*, monter, aller en haut; — *հալիլ*, monter qch.; — *ի վայր* sens dessus dessous; sans cesse, souvent; — *ի վայր հորեանիլ*, renverser sens dessus dessous, bouleverser; — *ի վայր շրջիլ*, retourner sens dessus dessous, renverser.
Վ.երաքանալ. va. rouvrir.
Վ.երաքանութիւն. s. analogie.
Վ.երաքանալիլ. vn. se rouvrir.
Վ.երաքանում. s. réouverture.
Վ.երաքանական. a. relatif.
Վ.երաքանապէս. adv. relativement. [relatif.
Վ.երաքանալ. a. concernant,
Վ.երաքանիլ. va. rapporter, attribuer, référer; proférer, dire, prononcer; manifester, déclarer, méd. avoir des renvois.
Վ.երաքանիկ. a. relatif.
Վ.երաքանիլ. vn. se rapporter à, se référer, concerner, appartenir, regarder.
Վ.երաքանութիւն. } s. relativité,
Վ.երաքանում. } relation, rapport; méd. renvoi, rapport; — *ունիլ*, avoir des rapports, des relations.
Վ.երազանում. s. retour.
Վ.երազիլ. V. **Վ.երկազիլ.**
Վ.երազկաց. a. qui va, qui s'élève en haut.
Վ.երազնիլ. va. racheter.
Վ.երազնութիւն. } s. rachat.
Վ.երազնում. }
Վ.երազոյն. a. plus haut, plus élevé, supérieur; adv. ci-dessus; plus haut, là-haut.
Վ.երազրիլ. va. écrire dessus, inscrire; attribuer, rapporter; écrire en haut, auparavant.
Վ.երազրութիւն. s. épigraphe.
Վ.երազանալ. vn. retourner, s'en retourner.

Վ.երազան. a. supérieur.
Վ.երազար. s. retour.
Վ.երազարանութիւն. } s. retour,
Վ.երազարանում. } rétrocession.
Վ.երադէ. } s. surveillant, ins-
Վ.երադիւն. } pecteur; évêque.
Վ.երադիլ. a. imposé, additionnel, ajouté; s. imposition, addition; épithète; — *ապալ*, épacte.
Վ.երադրական. V. **Վ.երադիլ;** a.; — *անուն*, surnom.
Վ.երադրիլ. va. mettre ou placer sur, appliquer, imposer, ajouter.
Վ.երադրութիւն. s. application; gram. apposition.
Վ.երազարթնալ. vn. se réveiller.
Վ.երազարթում. s. réveil.
Վ.երաթիւլ. vn. voler en haut, s'envoler. [gogique.
Վ.երածական. a. réductif; ana-
Վ.երածականութիւն. s. réductibilité.
Վ.երածիլ. a. réductible.
Վ.երածիլ. va. porter en haut, élever, hausser; réduire.
Վ.երածիլ. a. réducteur, réductif.
Վ.երածխութիւն. s. émanation.
Վ.երածնանիլ. vn. renaître.
Վ.երածնել. a. renaissant.
Վ.երածնիլ. va. faire renaître, régénérer, reproduire. [néer.
Վ.երածնիլ. vn. renaître, se régé-
Վ.երածնող. s. régénérateur.
Վ.երածնութիւն. } s. renaissance,
Վ.երածնում. }
Վ.երածնունդ. } régénération.
Վ.երածնութիւն. s. réduction; anagogie.
Վ.երածում. s. réduction; conversion, transformation.
Վ.երակազմիլ. va. réorganiser.
Վ.երակազմութիւն. s. réorganisation.
Վ.երականգնիլ. va. relever, restaurer.

Վ. Երականգնում. s. relèvement, restauration.
Վ. Երակացու. s. intendant, inspecteur, surveillant, directeur; préfet, gouverneur.
Վ. Երակացութիւն. s. inspection, intendance, surveillance, direction; préfecture, gouvernement.
Վ. Երակեցնամամայ. vn. se ranimer; revivre, être revivifié.
Վ. Երակեցնամացնել. va. ranimer, revivifier ou révivifier.
Վ. Երակեցնամացում. s. revivification, ou révivification, reviviscence. [vifiant].
Վ. Երակեցնամացուցիչ. a. revivifiant.
Վ. Երակեցնամութիւն. V. Երակեցնամացում.
Վ. Երակեցնաղել. va. faire revivre, ressusciter, renouveler.
Վ. Երակեցնաղիլ. vn. revivre, survivre.
Վ. Երակնիլ. vn. lever les yeux, regarder en haut.
Վ. Երակոյ. s. requête civile.
Վ. Երակոյիլ. va. appeler en haut, rappeler, invoquer; surnommer, appeler, nommer.
Վ. Երակոցում. V. Երակոյ.
Վ. Երակրիցնել. va. répéter, redire.
Վ. Երակրիցնութիւն. s. répétition.
Վ. Երահայեցոյ. s. astronome.
Վ. Երահայել. va. demander d'en haut, implorer, invoquer.
Վ. Երահառնութիւն. s. réconciliation. [survenu].
Վ. Երահառն. a. pressant, imminent.
Վ. Երահառնութիւն. s. imminence.
Վ. Երահառն. բլլալ. vn. comprendre, saisir.
Վ. Երահաստաւել. va. rétablir.
Վ. Երահաստաւութիւն. s. rétablissement. [blier].
Վ. Երահաստաւելիլ. vn. se rétablir.
Վ. Երահաստաւում. V. Երահաստաւութիւն.

Վ. Երահսիլիչ. } s. contrôleur, sur-
Վ. Երահսիլաղ. } veillant.
Վ. Երահսիլաղութիւն. s. contrôle, surveillance.
Վ. Երահայցնել. va. prononcer à haute voix, proclamer; appeler, nommer.
Վ. Երահաւորակ. s. défenseur; — բլլալ հաղթեաց, combattre pour la patrie, la défendre.
Վ. Երահաւորացայ. va. lever, élever en l'air, élever au-dessus, hausser.
Վ. Երահաւորացայ. vn. être élevé au-dessus, dominer sur, dépasser, surpasser.
Վ. Երահաւոր. a. levé au dessus, soulevé, élevé, ascendant; adv. en portant dans les bras, en soulevant de terre; s. ascenseur.
Վ. Երահաւորածաւառ. a. qui porte qui conduit en haut.
Վ. Երահաւորակ. va. rebaptiser.
Վ. Երահում. s. rentrée.
Վ. Երայ. ի — prép. sur, dessus; par-dessus, au dessus; pour, dans l'intérêt de, à cause de.
Վ. Երացայ. vn. s'élever, monter.
Վ. Երացարդել. va. renouveler, restaurer.
Վ. Երացարդիչ. } s. réformateur.
Վ. Երացարդ. } s. renou-
Վ. Երացարդութիւն. } velle-
Վ. Երացարդում. } ment. restauration, réforme.
Վ. Երացաւիլ. vn. s'asseoir dessus, être assis sur. [construire].
Վ. Երացանել. va. réédifier, réédifier.
Վ. Երացանիւն. a. réédifiant.
Վ. Երացանութիւն. s. réédification.
Վ. Երացանիլ. vn. voyager, monter en haut.
Վ. Երացահիլ. va. réserver.
Վ. Երացահիլ. a. réservé.
Վ. Երացահիլութիւն. } s. réserve.
Վ. Երացահում. } անթ - բ,

s toutes —, —ս, sous —.
բարապետիկ. a. révérend;
հայր, — père. [honorer.
բարապետիկ. va. révéler,
բարապետութիւն. s. rév-
 éce. [haut.
բարաւփել. va. envoyer en
բարանով. va. relever, pren-
 dre, élever en haut; prendre
 par soi, avec soi, accueillir, re-
 voir. [haut, s'envoler.
բարաւանգ. vn. voler en
բարաւանգութիւն. s. élan.
բարաւանգ. s. directeur, pro-
 cureur.
բարաւանգութիւն. s. direction.
բարաւանգութիւն. sf. directrice.
բարաւանգութիւն. va. rallumer.
բարաւանգ. va. voiler, couvrir,
 cacher.
բարաւանգ. s. pardessus.
բարաւանգ va. reproduire.
բարաւանգութիւն. s. repro-
 duction. [tractif.
բարաւանգ a. abstrait, abs-
 traction; **բարաւանգութիւն**. s. abs-
 tractivité, abstraction. [trait.
բարաւանգ. a. élevé, haut; abs-
 traction; **բարաւանգ**. va. élever en haut,
 à l'air, élever; hausser; — **բարաւանգ**,
 abstraire.
բարաւանգ. s. élévation, exal-
 tation; abstraction; — **բարաւանգ**,
 exaltation de la sainte Croix.
բարաւանգ. va. transporter
 en haut, transformer
բարաւանգ. s. assumption.
բարաւանգ. a. revisable ou
 évisable. [viser, revoir.
բարաւանգ. va. réviser ou ré-
 viser; **բարաւանգ**. s. reviseur; — **բարաւանգ**,
 cour d'appel.
բարաւանգ. s. révision;
 appel; **բարաւանգ** — **բարաւանգ**, cour d'appel.
բարաւանգ. V. **Ա. Բարաւանգ**.
բարաւանգ.

Ա. Բարաւանգ. V. **Ա. Բարաւանգ**.
Ա. Բարաւանգ. vn. revenir sur,
 monter.
Ա. Բարաւանգ. } a. s. qui monte sur,
Ա. Բարաւանգ. } ascendant, ascen-
 sionnel; ascenseur; celui qui monte
 un cheval, cavalier, écuyer.
Ա. Բարաւանգ. a. ascensionnel;
 — **շարժում**, mouvement —.
Ա. Բարաւանգ. vn. monter dessus,
 monter, grimper.
Ա. Բարաւանգ. s. montée, ascension;
 astr. ascendance, ascendant; es-
 calier.
Ա. Բարաւանգ. s. palindrome.
Ա. Բարաւանգ. vn. réparer.
Ա. Բարաւանգ. s. réapparition.
Ա. Բարաւանգ. adv. en haut, plus haut.
Ա. Բարաւանգ. vn. recevoir,
 accepter.
Ա. Բարաւանգ. va. relire.
Ա. Բարաւանգ. va. présenter,
 offrir; attribuer.
Ա. Բարաւանգ. a. celui qui reçoit.
Ա. Բարաւանգ. a. réçu.
Ա. Բարաւանգ. a. réligible.
Ա. Բարաւանգ. va. relire.
Ա. Բարաւանգ. s. réélection.
Ա. Բարաւանգ. vn. être réçu.
Ա. Բարաւանգ. s. chim. pe-
 roxyde.
Ա. Բարաւանգ. a. celui qui est au des-
 sus, qui est en haut, supérieur;
 céleste; **Ա. Բարաւանգ**, ceux d'en haut.
Ա. Բարաւանգ a. superficiel, affecté,
 feint; adv. superficiellement, d'un
 air distrait; en apparence.
Ա. Բարաւանգ. adv. analyti-
 quement.
Ա. Բարաւանգ. a. analytique;
 — **բարաւանգ**, algèbre —; —
Ա. Բարաւանգ, grammaire —.
Ա. Բարաւանգ. va. analyser.
Ա. Բարաւանգ. } s. analyse;
Ա. Բարաւանգ. } **Ա. Բարաւանգ**,
 —, — grammaticale; **Ա. Բարաւանգ**.

բանաբանական — , — logique.
 Վ.երծանել. va. lire, déchiffrer, étudier.
 Վ.երծանող. s. lecteur.
 Վ.երծանալիս. s. lecture, déchiffrement. [dance.
 Վ.երհսկողութիւն. s. surintendant.
 Վ.երմակ. s. couverture de lit.
 Վ.երեքերդ. s. citadelle.
 Վ.երեսգումառ. s. haute région; région éthérée. [cription, titse.
 Վ.երեսգիր. s. épigraph; ins.
 Վ.երեսգոյն. a. qui est plus haut, supérieur.
 Վ.երեսգրել. va. intituler.
 Վ.երեսգում. s. écluse, vanne.
 Վ.երեսգարդ. a. orné, fardé.
 Վ.երեսգոյն. s. pardessus.
 Վ.երեսխարիւթ. arch. entablement. [providence divine.
 Վ.երեսխամ աւանդութիւն. s.
 Վ.երեսակ. s. la meule supérieure.
 Վ.երեսական. V. Վ.երին.
 Վ.երեսակողմ. s. côté ou partie supérieure.
 Վ.երեսանայն. s. ténor, soprano
 Վ.երեսայ. V. Վ.երեսայ.
 Վ.երեսամոկ. s. anat. épithélium.
 Վ.երեսամոկային. a. épithelial.
 Վ.երեսամորթ. s. anat. épiderme.
 Վ.երեսամորթային. a. épidermique.
 Վ.երեսայարկ. s. étage supérieur; mansarde; fig. le palais de la bouche.
 Վ.երեսային. V. Վ.երին.
 Վ.երեսապարզել. V. Երկնածիր.
 Վ.երեսան. s. l'étage supérieur; cénacle; galerie, tribune; fig. le palais de la bouche.
 Վ.երեսանալ. s. qui donne d'en haut, du ciel, le donateur suprême.
 Վ.երեսափակել. s. le volet supérieur; la couverture de dessus.
 Վ.երեսն. a. aérien; méd. épileptique.
 Վ.երեսանութիւն. s. méd. épilepsie.

Վ.երոյ, ի — prép. adv. au dessus, par-dessus; sur, dessus.
 Վ.երոյրեայ. a. écrit ci-dessus.
 Վ.երոյթեայ. a. susmentionné, mentionné plus haut. [diqué.
 Վ.երոյնգանակեայ. a. susin-
 Վ.երոնթի. vn. monter.
 Վ.երուս. a. haut, supérieur; ի — adv. d'en haut, par en haut, du haut de. de là haut; dès le principe; — ի վայր, de haut en bas.
 Վ.երջ. s. fin, terme; conclusion; bout, extrémité; bord; ի —, à la fin; ի — կողմ. vers la fin; ի վերջ, ի վերջու, enfin, après tout.
 Վ.երջաբան. } s. épi-
 Վ.երջաբանութիւն. } logue, conclusion, péroraison.
 Վ.երջողական. a. paragogique.
 Վ.երջարութիւն. s. gram. parage.
 Վ.երջայայ. s. crépuscule du soir.
 Վ.երջածին. a. né après, posthume.
 Վ.երջակացութիւն. a. action de rester en arrière.
 Վ.երջակէտ. s. point final.
 Վ.երջակաց. a. ce qui est resté en arrière, arriéré.
 Վ.երջայ. s. déclin.
 Վ.երջանալ. vn. manquer, faire défaut, être privé; rester en arrière, s'arriérer; se défaire de, se désister, renoncer.
 Վ.երջապահ. s. arrière-garde.
 Վ.երջապէտ. adv. enfin.
 Վ.երջապառ. s. renne.
 Վ.երջապառ. a. anapesie.
 Վ.երջապայ. a. imprimé après, posthume.
 Վ.երջացնել. va. terminer, achever; priver; retenir, arrêter, faire cesser.
 Վ.երջանառ. a. bordé, galonné, frangé, garni de franges, d'une bordure; s. frange, galon, bordure, lisière.

երանարարիւն. s. fin.
երջերս. adv. dernièrement.
երջնիւր. a. avant-dernier; enultième.
երջն. a. dernier; postérieur, litérieur; extrême [enfin.
եր ի վերոյ. adv. finalement.
երջագիր. s. ultimatum.
երջնական. a. définitif.
երջնականապէս. adv. définitivement.
երջնապէս. } adv. définitive-
երջնորէն. } ment.
երոսելի. vn. reculer, replier, attrer en retraite.
երջ. V. **վերջնար.** s.
երանարարիւն. s. emphase.
երակոյ. va. recommencer.
երակոյ. vn. recommencer.
երակոյմ. s. recommencement.
երանայ. a. susdit, susnommé.
երան. adv. de nouveau, lerechef, une autre fois.
եր. a. de mailles, fait de mailles; s. cotte de mailles, réseau; **զրահ** — **զ.** cuirasse à écailles, haubert. [tique.
երանական. a. épigramma-
երանագ. s. épigrammatiste.
երանարարիւն. s. réforme, régénération; épigramme.
երակ. vn. danser, sautiller; croire, espérer.
երցնել. va. élever, lever, porter; ôter, enlever; **զինել** — porter bien son vin; **այս զինելն ջուր կը վերցնէ,** ce vin porte bien l'eau; **այս ջուր չի վերցնելը** il n'y a pas d'excuse à faire; **մէկուն կտանը** — ôter la vie à qn.
կեց. a. six. [six ans
կեցման. a. de six ans, âgé de
կեսամիս. s. semestre.
կեսամիսայ. a. de six mois, âgé de six mois, semestriel; — ou — **ժամանակ,** six mois, semestre.

կեսանիւս. a. s. géom. hexaèdre.
կեսանկիւն. } a. géom. hexa-
կեսանկիւնի. } gone.
կեսաչափ. a. hexamètre.
կեսայի. a. qui a six yeux.
կեսաբան. a. de six empan.
կեսանգնան. a. de six deniers.
կեսդարեան. a. de six siècles.
կեսնակ. }
կեսերեակ. } sixte.
կեսերորդ. a. sixième; le sixième.
կեսերեան. } s. tous les six.
կեսերից. }
կեսերեան. a. qui a six ailes.
կեսերեանի. s. les Hexaples d'Origène.
կեսից. adv. six fois.
կեսից. a. sextuple.
կեսիւար. a. six mille.
կեսիւարեան. s. cabale.
կեսիւարեան. a. de six mille.
կեսիւար. a. six cents.
կեսիւարորդ. a. sixcentième.
կեսիւարածեան. s. un six coup, revolver.
կեսնանի. a. qui a six mains.
կեսմանան. } a. qui a six
կեսմանի. } doigts.
կեսման. a. qui a six bran-
ches (candélabre).
կեսնանի. } a. qui a six pieds;
կեսնանայ. } hexamètre.
կեսորեայ. a. de six jours.
կեսորեանի. V. **կեսիւանի.**
կան. a. fier, effréné, indompté.
կանիլ. vn. devenir fier.
կանց. s. col; faux col.
կանուրիւն. s. fierté.
կանու. V. **կան.**
կան. V. **կան.**
կակապ. s. cravate.
կանց. V. **կանց.**
կանր. }
կանր. } a. grand.
կակաց. s. sifflement.
կեղ. s. osselet (pour jouer).

ԱՒԵ. s. discussion, dispute, contestation, débat, différend; — *սահել*, soulever une contestation, une discussion; — *քնել*. V. ԱԻՏԻՊ.
 ԱՒԷ. s. pierre; roche, rocher, roc; — *անկրակ*, pierre angulaire.
 ԱՒԷ. s. roman; conte, récit.
 ԱՒԷԻՐԳ. s. romance.
 ԱՒԷՊԻԿ. s. petit roman.
 ԱՒԷ. a. fier, présomptueux, arrogant, haufain, vain; dur, inhumain, cruel, brutal; acariâtre, bourru, morose.
 ԱՒԷԱՆԿԱՆ. V. ԱՒԷ.
 ԱՒԷԱՆՔԻՆ. s. fierté.
 ԱՒԷՈՐԿԱՆ. adv. fièrement.
 ԱՒԷ. s. égratignure, incision; fig. flot, vague, onde; *վէտ վէտ*, ondé, ondoyant. ondulé, onduleux, flottant; *վէտ վէտ* ou *վէտ ի վէտ խաղալ*, ondoyer, se tremousser.
 ԱՒԷԱՒԷԱՅ. a. flottant.
 ԱՒԷԱՒԷՊ. vn. flotter.
 ԱՒԷՐԲ. s. plaie, blessure; ulcère; — *քաւանիլ* *դաքմանիլ*, panser une plaie; — *սրտի*, plaie de cœur; *խոր թեթեւ* —, plaie profonde, légère. [atteinte. dégât.
 ԱՒԷՐ. s. dommage, préjudice.
 ԱՒԷՐԻՎ. va. endommager, faire du dégât, détruire, détériorer.
 ԱՒԷՐԻՎ. vn. être endommagé, détruit, se détériorer.
 ԱՒԷՐՈՒՊԻՆ. } s. dégât, dété-
 ԱՒԷՐՈՒՎ. } rioration.
 ԱՒԷՊԻԿ. s. petit gazelle.
 ԱՒԷԳ. s. force, aide.
 ԱՒԷԳԻ. s. bot. vesce.
 ԱՒԷԳ. s. anat. cou, col.
 ԱՒԷՐ. s. zool. gazelle.
 ԱՒԷՊԷՐԻՎ. a. colossal, gigantesque, d'une stature colossale; — *աքման*, colosse; — *աք*, géant.
 ԱՒԷՈՒՎ. s. avorton; a. avorté; avortif.

ԱՒԷՈՒՎ. s. custode; voilette; V. ԱՒԷՈՒՎ.
 ԱՒԷՈՒՎ. a. fluide, coulant.
 ԱՒԷՈՒՎ. a. flux, écoulement, cours; avortement, fausse couche.
 ԱՒԷՊ. va. avorter, faire une fausse couche; faire couler.
 ԱՒԷՊԵՆԻ. va. faire couler; avorter.
 ԱՒԷՊԵՆԻՅ. s. abortif.
 ԱՒԷՊ. vn. couler, s'écouler, fluer, jaillir, se répandre; avorter.
 ԱՒԷՈՒՎ. vn. couler; va. faire couler.
 ԱՒԷՈՒՎ. s. avorton.
 ԱՒԷՈՒՎ. V. ԱՒԷՈՒՎ.
 ԱՒԷԱՅ. V. ԱՒԷՈՒՎ.
 ԱՒԷ. s. abîme, gouffre; chaos; — *թշուառու թեւան*, abîme de malheurs; *համալսարանիկ* —, le chaos; *անդունդաւոր* — *ք ծովաւ*, les profonds abîmes de la mer.
 ԱՒԷՈՒՎ. a. s. disputeur, contentieux; controversiste.
 ԱՒԷՈՒՎԱՆԿԱՆ. a. litigieux, polémique.
 ԱՒԷՈՒՎԱՆԻ. } V. ԱՒԷՈՒՎ.
 ԱՒԷՈՒՎԱՆԻ. }
 ԱՒԷՈՒՎԱՆԻՆ. s. discussion, dispute, contestation, débat, controverse; *դաւաճ* —, polémique.
 ԱՒԷՈՒՎ. s. sort, état, position, situation; sort, destinée; sort, suffrage, bulletin, voix; lot, portion, partage; loterie; héritage, possession; fief, terre, département, district, commune, territoire; diocèse; condition, fortune, rang, emploi, profession; clergé; *պաշարման* —, état de siège; — *է դնել*, mettre à la loterie, en loterie; — *է վաւանիլ* *շահել*, gagner à la loterie; — *է անհել*, tirer la loterie.
 ԱՒԷՈՒՎԱՆԻՐ. s. statisticien.
 ԱՒԷՈՒՎԱՆԻՐԱՆԻՆ. s. statistique.

Վիճակագրութիւն . s. statistique. (Վիճակ.)

Վիճակախաղ . s. tombola. V.

Վիճակակալ . a. s. feudataire, fermier; successeur.

Վիճակակից . a. s. qui a le même sort; copartageant, associé.

Վիճակահանութիւն . s. loterie.

Վիճակային . a. de diocèse; diocésain.

Վիճակաւոմս . s. billet de loterie.

Վիճակարկու . s. votant.

Վիճակարկութիւն . s. ballottage, votation, scrutin.

Վիճակացայց . s. inventaire, tableau, statistique.

Վիճակաւոր . s. clerc, ecclésiastique; a. à loterie; — եպիսկոպոս évêque diocésain.

Վիճակաւորիլ . vn. être désigné par la voie du sort, recevoir en partage, hériter.

Վիճակաւորութիւն . s. partage, héritage; état ecclésiastique.

Վիճակիլ . } va. désigner par

Վիճակիցնիլ . } le sort, adjuger la voie du sort, désigner, instituer; laisser pour hériter, faire hériter; faire entrer dans le clergé.

Վիճակիլ . vn. être choisie, désigné par le sort, être échu, échoir, tomber en partage, arriver, obtenir par le sort, avoir le sort de; hériter. (disputeur.

Վիճաւոր . a. qui aime à disputer,

Վիճիլ . a. discutable

Վիճիլ . } vn. disputer de, con-

Վիճիլ . } tester, chamailler, discuter, débattre, démêler.

Վիճող . s. discuteur.

Վիճում . V. Վէն.

Վիճագիր . s. lithographe; lithographie; a. lithographique.

Վիճագրական . a. lithographique.

Վիճագրաւոմս . } s. lithographie

Վիճագրասան . } (atelier).

Վիճագրիլ . va. lithographier.

Վիճագրից . s. lithographe.

Վիճագրութիւն . s. lithographie.

Վիճածից . a. qui produit des pierres; produit par la pierre.

Վիճակաւայց . } a. construit en

Վիճակեւ . } pierres, en

պierre.

Վիճանալ . vn. devenir comme

une pierre, se changer en pierre.

Վիճաւոմս . a. bâti en pierre.

Վիճաւայց . a. qui entre, qui se cache sous la pierre.

Վիճաւայց . a. en pierre de

taille, en pierre polie.

Վիճաւանիլ . va. changer en

պierre, pétrifier.

Վիճաւայց . etc. V. Վիճագիր . etc.

Վիճարդիլ . a. empêché par des

pierres, entouré de pierres.

Վիճարդ . } a. de pierre, qui

Վիճարդեայց . } ressemble à la

Վիճարդեան . } pierre, pierreux.

Վիճացնիլ . va. rendre comme

une pierre, changer en pierre,

endurcir. } pierre.

Վիճաւոր . a. creusé dans la

Վիճեղէն . a. de pierre.

Վիճու . a. plein de pierres;

— ք. endroit remplie de pierres.

Վիճ . s. mus. luth.

Վիճալ . s. dragon; trombe; astr.

serpentaire. [dragon.

Վիճալագոր . a. à tête de

Վիճալագոր . s. dragon (soldat).

Վիճալագոր . s. bot. dragonnier.

Վիճալակ . dragonneau; cerf-

volant.

Վիճալակեայց . a. semblable à

un dragon. [d'un dragon.

Վիճալագոր . a. qui a la voix

Վիճալագոր . s. ichtyol. ca-

chalot. [de dragon.

Վիճալագոր . a. trempé de sang

Վիճալագոր . vn. devenir comme

un dragon, se changer en dragon.

—, faux témoin; — *բռնել՝ առնել*, prendre à témoin; — *կոչել*, invoquer ou citer comme témoin; — *ըլլալ*, être témoin, faire foi.
Վ. կայաբանական. a. hagiographique.
Վ. կայաբանութիւն. s. martyrologe, actes de martyrs.
Վ. կայազիր. } s. certificat;
Վ. կայաթուղթ. } bulletin; diplôme; — *ծննդեան*, acte de naissance.
Վ. կայական. a. de témoin, testimonial; de martyr; s. certificat, diplôme.
Վ. կայակից. s. qui témoigne avec un autre; qui est martyrisé avec un autre; — *ըլլալ*, attester ensemble.
Վ. կայանց. V. **Վ. կայաբան**.
Վ. կայաւոր. a. qui aime les martyrs.
Վ. կայաւուն. s. chapelle ou tombeau d'un martyr, martyrium.
Վ. կայել. va. témoigner, rendre témoignage, attester, certifier, déclarer, reconnaître, avouer; être martyrisé, mourir martyr, subir le martyre; *սուտ* —, attester faussement, rendre un faux témoignage.
Վ. կայութիւն. s. témoignage, déposition; attestation, suffrage, autorité; certificat; allégation, citation, martyre; — *սուլ՝ դնել*, rendre témoignage, déclarer, protester; — *էմէլ բերել՝ ըստուցանել*, alléguer, citer; *ըստ — թեան ամենայն աշխարհի*, de l'aveu de tout le monde; — *յաւերեանից*, témoignage éternel.
Վ. կայուիի. sf. une martyre.
Վ. կայորէժ. adv. comme un martyr.
Վ. կանգել. va. repousser, rejeter, refouler, disperser, défaire, mettre en déroute, culbuter, écraser l'ennemi.

Վ. հաւ. a. découragé, abattu.
Վ. հաւել. } va. décourager,
Վ. հաւեցնել. } abattre qn.,
abattre son courage.
Վ. հաւեցնող. } a. décourageant.
Վ. հաւեցուցիչ. }
Վ. հաւել. vn. se décourager, perdre courage, se laisser abattre, être découragé, abattu, se désoler, s'abandonner.
Վ. հաւուրիւն. } s. décourage-
Վ. հաւուր. } ment, abattement, désolation.
Վ. հիլահարցու. s. sorcier, devin.
Վ. հիլութիւն. s. sorcellerie, divination. [sorcière, devineresse.
Վ. հուկ. s. sorcier, devin; — *կիւ*,
Վ. հուկուիի. sf. sorcière.
Վ. ֆար. s. paiement, rétribution, compensation; fin, achèvement; acquit; *է —*, pour acquit; V. **Վ. ֆարֆ**.
Վ. ֆարազիր. s. bon, chèque.
Վ. ֆարամաւ. s. échéance.
Վ. ֆարաւի. V. **Վ. ֆարում**.
Վ. ֆարել. va. achever, accomplir, terminer, exécuter, effectuer, faire; mourir, décéder; payer, acquitter, solder, rendre, satisfaire; délivrer, affranchir, débarrasser; empêcher, interdire.
Վ. ֆարելի. a. payable.
Վ. ֆարաւի. V. **Վ. ֆարում**.
Վ. ֆարոյ. s. payant; payeur.
Վ. ֆարուի. vn. être payé ou acquitté.
Վ. ֆարում. s. paiement, solde; accomplissement, exécution; délivrance; mort.
Վ. ֆարֆ. s. paiement, solde; — *ը դարբնուհել*, suspendre ses paiements; V. **Վ. ֆար**.
Վ. ֆարօր. V. **Վ. ֆարամաւ**.
Վ. ֆիւ. s. sentence, arrêt, jugement, décision, décret; sentence; — *ընել՝ բերել կարել՝ դնել*

առաւ, prononcer une sentence, un arrêt, le jugement, rendre sentence; arrêter, décréter, décider; **մահաւան — առաւ**, prononcer un arrêt de mort contre qn.; — **բարեւ**, d'un ton décisif. [pur.]

Վ.հիս. a. clair, limpide, cristalin; **Վ.հասարար**. adv. décisivement, péremptoirement, d'un air décisif, décidément, définitivement.

Վ.հասրիկ առաւան. cour de cassation.

Վ.հասրիկութիւն. } s. cassa-
Վ.հասրիկում. } tion.

Վ.հապիր. s. arrêt, sentence, **Վ.հասկան**. a. décisif. péremptoire, définitif; — **ժամ**, heure décisive.

Վ.հապարտ. adv. décidément, d'une manière décisive.

Վ.հապարտիք. V. **Վ.հապրիկ**.

Վ.հակ. V. **Վ.հիս** ալ.

Վ.հաղական. V. **Վ.հական**.

Վ.հաղապարտ. V. **Վ.հապարտ**.

Վ.հառ. s. dommage, préjudice, détriment, tort; dégât. avarie, lésion, grief, perte; mal, faute, péché; **վաստով վաճառել**, vendre à perte, à pure perte; — **հասուցանել** **առաւ գործել**, V. **Վ.հաս**.

սել; **ի — մէկուն**, au détriment, au préjudice, aux dépens de qn.; — **է քեզ գինին**, le vin vous est contraire; — **պատճառելու դիտողով**, par intention de nuire.

Վ.հասարար. a. qui porte un préjudice, nuisible.

Վ.հասարար. a. pernicieux. nuisible, préjudiciable, désavantageux; mauvais, méchant; coupable. [dûce, danger.]

Վ.հասարարութիւն. s. préju-

Վ.հասարարութեամբ. a. coupable.

Վ.հասարարութիւն. s. culpabilité. [ter. préjudice.]

Վ.հասարար. a. qui aime à por-

Վ.հասարար. V. **Վ.հասարար**.

Վ.հասել. va. nuire à, léser, endommager, préjudicier, faire tort, du tort à, causer du préjudice à, porter préjudice, atteinte ou dommage à, offenser, blesser, empiéter: — **իրարու միմեանց**, s'entre-nuire. [endommagé.]

Վ.հասուիկ. vn. être lésé ou **Վ.հասրիկ**. a. brisé par les peines, affligé, souffrant.

Վ.հասրիկան. a. qui cause des peines, affligeant, douloureux, pénible.

Վ.հասրիկութիւն. V. **Վ.հիս**.

Վ.հապիր. a. affligeant, pénible, douloureux, fâcheux; affligé, peiné.

Վ.հասրիկ. va. affliger, faire de la peine, peiner.

Վ.հապրիկ. vn. s'affliger, être affligé ou peiné, avoir de la peine.

Վ.հապրիկութիւն. V. **Վ.հիս**.

Վ.հապրիկ. }

Վ.հապրիկ. }

Վ.հապրիկ.

Վ.հապրիկ. a. né avec peine, avec douleur.

Վ.հապրիկ. a. affligeant.

Վ.հապրիկ. a. qui vit dans la peine, dans la souffrance, misérable.

Վ.հապրիկ. a. souffrant, souffreteux, souffre-douleur.

Վ.հապրիկ. a. sensible aux peines d'autrui, compatissant; —

ըլլալ, s'affliger avec, compatir aux souffrances de qn., entrer dans sa peine, partager sa douleur, être touché de compassion pour les maux d'autrui, être sensible à ses peines, s'apitoyer sur son sort, le plaindre.

Վ.հապրիկ. va. souffrir

Վ.հապրիկութիւն. V. **Վ.հապրիկ**.

Վ.հապրիկ. [passion.]

Վ.հապրիկ. adv. avec com-

Վօսակցիլ. V. **Վօսակցից բլլալ**.
Վօսակցութիւն. s. affliction commune, compassion, commiseration, condoléance.

Վօսահաւ. a. qui s'afflige, qui se donne de la peine en vain; affligé, souffrant.

Վօսահար. a. affligé, peiné, abattu, souffrant.

Վօսաճբր. a. souffrant; sévère.

Վօսաճբրութիւն. s. souffrance; macération, mortification.

Վօսալուլ. vn. s'affliger, se faire de la peine, souffrir, être peiné, affligé, avoir le cœur gros, se fâcher, se tourmenter.

Վօսաշորհար. V. **Վօսակիր**.

Վօսառես. a. affligé, souffrant.

Վօսառեսութիւն. s. souffrance, affliction, peine.

Վօսացած. a. fâché, affligé.

Վօսացնել. va. affliger, faire de la peine, faire souffrir, peiner, fâcher.

Վօսքճբր. V. **Վօսաճբր**.

Վօլթայաշատ. s. phys. volta-mètre.

ոլթայեան. a. voltaïque.

Վահակ. s. troupe, meute.

Վահուկ. V. **Վհուկ**.

Վաւ. s. bot. lin; bysse, byssus

Վաւալ. s. roucoulement; — **ընել** — **ել**, roucouler. [porte.

Վահիկ. va. chasser; mettre à la

Վահուած a. chassé.

Վահուիկ. vn. être chassé ou mis à la porte.

Վսեմ. a. sublime, élevé, haut, éminent, auguste.

Վսեմաբան. a. qui a un langage sublime, sublime, élevé.

Վսեմաբանութիւն. s. langage sublime, élevé.

Վսեմաբար. V. **Վսեմապէս**.

Վսեմազարմ. a. de haute race, auguste.

Վսեմախոհ. a. qui a des pensées, des sentiments sublimes.

Վսեմախոհութիւն. s. pensée sublime, esprit élevé.

Վսեմալուս. V. **Վսեմաբան**.

Վսեմալուս. V. **Վսեմ**.

Վսեմակերպ. a. qui a un air sublime. [sublime, élevé.

Վսեմամիտ. a. doué d'un esprit

Վսեմանալ. vn. être, devenir sublime, élevé.

Վսեմառուհ. V. **Վսեմափայլ**.

Վսեմապէս. adv. sublimement, d'une manière sublime.

Վսեմափայլ. s. excellent; — **տէր**, excellence.

Վսեմափայլութիւն. s. Excellence; **Նորին** — **ը**, Son —.

Վսեմափառ. a. éminentissime.

Վսեմափառութիւն. s. éminence.

Վսեմութիւն. s. sublimité, élévation; excellence.

Վսր. ի — **զալ**. s'enhardir, combattre, disputer.

Վսահ. a. confiant, sûr, rassuré; — **ըլլալ**, être sûr, rassuré;

— **եմ որ**, je suis sûr, j'ai l'assurance, la certitude que; — **եղէ՛ք ինծի**, comptez sur moi.

Վսահաբար. adv. avec confiance.

Վսահմանալ. vn. être rassuré, se fier à, se confier en, donner

ou mettre sa confiance à, investir qn. de sa confiance, se reposer ou compter sur; confier, remettre, consigner; չ —, ne pas

se fier, se défier, se méfier.

Վսահացնել. va. assurer, rassurer, inspirer la confiance, donner l'assurance, assurance à.

Վսահիկ. V. **Վսահանալ**.

Վսահելիկ. a. digne de confiance.

Վսահիկ. V. **Վսահանալ**.

Վսահութիւն. s. confiance;

assurance, sécurité, aplomb; consignation; — **թիւր**, avec assu-

rance ou confiance; — *ը չարացիք զարմածել՝ վստահութեան զեղծում*, abus de confiance.
Վստահորէն. adv. avec confiance.
Վասի. s. rivière.
Վասկայից. a. pleine de rivières.
Վասկահոս. a. ruisselant,
Վասկայեղց. a. ruisselant; — *արտաւառք*, les yeux noyés de larmes.
Վասկանալ. vn. ruisseler.
Վասկանի. spl. ruisseaux.
Վասնց. s. danger, péril, risque; — *ի մէջ ձգել՝ դնել*, mettre en péril, exposer au danger, compromettre; — *ի մէջ ըլլալ*, être en danger, courir risque de; *ինքզինքը — մէջ դնել*, se mettre en danger, s'exposer, courir des risques; *մեծ — ի մէջ ձգել*, risquer beaucoup, jouer gros jeu.
Վասնգագործ.
Վասնգալի.
Վասնգալից. } a. dangereux.
Վասնգալից ըլլալ. vn. courir ensemble quelque danger, partager les dangers de qn.
Վասնգաւոր. a. dangereux, périlleux, critique, hasardeux; qui est en danger, exposé; funeste, triste; — *ժամանակ*, moment critique.
Վասնցել. va. mettre en danger, en péril, risquer, exposer, hasarder, compromettre; — *արողովութիւնը*, détruire la santé.
Վասնցիլ. } vn. être en dan
Վասնգաւիլ. } ger, en péril. se mettre en péril.
Վասա. s. troupe, bande, multitude; pore; ichth. bancs; *վասա*.
վասա, par troupes. [pulsif.
Վասառակահ. a. qui chasse, ex-
Վասառադահ. s. gardien de troupe.
Վասրանցել. va. bannir, exiler, expulser, déporter; — *ի ծառաւ*

յութիւն, emmener ou réduire en servitude; — *իլ*, vn. être banni, exilé; être incertain.
Վասրանցի. a. banni, exilé; vagabond, errant; incertain, douteux; — *է*, exil.
Վասրանցութիւն. s. bannissement, exil; émigration; incertitude.
Վասրանցիլ. V. **Վասաւմբիլ**.
Վասրանցութիւն. V. **Վասրանցութիւն**.
Վասրել. a. expulsé, chassé.
Վասրել. va. expulser, chasser, reléguer, exiler, bannir; usurper, s'arroger.
Վասրիլ. vn. s'exiler, être expulsé ou chassé.
Վասրուած. V. **Վասրել**.
Վասրութիւն. s. expulsion, bannissement.
Վասրուիլ. V. **Վասրիլ**.
Վասրուիլ. V. **Վասրութիւն**.
Վասուսկ. s. jupe.
Վասուսկ. s. stade.
Վասուս. s. pan (d'habit).
Վաթ. a. maigre; grêle, chétif.
Վասուս. V. **Վաթիլ**.
Վաթիլ. va. maigrir, rendre maigre; affaiblir, exténuer.
Վաթիլ. vn. maigrir, devenir maigre; s'affaiblir, s'exténuer.
Վասութիւն. s. maigreur, amaigrissement; affaiblissement, exténuation.
Վրակահ. a. ibérique, géorgien.
Վրայ. V. **Վրայ**.
Վրան. s. tente, pavillon; — *ժամու*, tabernacle; — *զարմել կանգնել*, dresser une tente.
Վրանաբակ. } a. qui de-
Վրանաբակից. } meure sous une tente, nomade, bédouin.
Վրանցիւն. adv. en géorgien; s. le géorgien.
Վրանցի կոն. s. bot. ellebore.
Վրդով. V. **Վրդովուիլ**.

Արդովի. } va. alarmer, in-
Արդովեցնի. } quiéter, troubler,
 agiter, causer du tumulte, jeter
 de la confusion, mettre en dés-
 ordre, tourmenter, désorienter.
Արդովի. vn. s'alarmer, s'in-
 quiéter, se troubler, se désori-
 enter, se mettre en peine, se
 tourmenter, s'agiter, se remuer.
Արդովի. a. s. alarmant, in-
 quiétant; sédition.
Արդովութիւն. s. alarme, trouble,
 inquiétude, agitation, tumulte,
 désordre.
Արդովութի. V. **Արդովի.**
Արդովում. V. **Արդովութիւն.**
Արէժ. s. vengeance, revanche;
 — առնել՝ պահանջել՝ լուծել՝
 հանել, venger, se venger de ou
 sur qn., prendre ou tirer ven-
 geance, être vengé, prendre la
 revanche, *ի* —, en revanche; —
 պիտի առնեմ անկէ, je me ven-
 gerai de lui, il me le payera.
Արէժխնդիր. a. vengeur, vin-
 dicatif, revancheur; — ըլլալ,
 demander vengeance, venger, se
 venger.
Արէժխնդրական. a. de vengeance.
Արէժխնդրութիւն. s. vengeance,
 revanche.
Արէպ. s. manque, manquement,
 coup manqué, faute, défaut, pri-
 vation; a. manqué, échoué, failli,
 privé; V. **Արիպակ,** **Սիալ.**
Արիծաբեր. a. qui porte la ven-
 geance, vindicatif.
Արիծադործ. a. qui fait le mal,
 méchant, scélérat.
Արիծադործութիւն. s. mau-
 vaise action, méchanceté, crime.
Արիծակ. a. s. celui qui venge,
 vengeur, défenseur; instrument de
 vengeance, arme défensive; moyen
 de défense; — *ք կնիի փղի,* les
 défenses du sanglier, de l'éléphant.

Արիծակի. vn. se servir d'une
 arme défensive, lancer des
 flèches, des pierres.
Արիծապար. a. coupable, digne
 de subir une vengeance.
Արիծառու. V. **Արէժխնդիր.**
Արիծառութիւն. s. vengeance.
Արիպագրի. vn. écrire fausse-
 ment, se tromper en écrivant.
Արիպած. s. faute, erreur.
Արիպակ. s. erreur, faute, mép-
 rise; a. faux, erroné, fautif,
 manqué; *վրիպակալ,* par erreur;
 par accident; par hasard; —
տպագրութեան, errata, erratum.
Արիպական. a. fautif, faillible;
 V. **Արէպ.** a. | bilité.
Արիպակոտութիւն. s. failli-
Արիպանք. s. erreur, faute;
 malentendu, bévue, méprise; il-
 lusion, déception. | latan.
Արիպարեւես բժիշկ. s. char-
Արիպի. V. **Արիպի.** **Արի-**
պեցնի.
Արիպեցնի. va. faire manquer
 ou faillir, mettre dans l'erreur,
 tromper, frustrer, déjouer, pri-
 ver; détourner, égarer, séduire.
Արիպեցուցիչ. s. trompeur,
 fourbe, menteur, mystificateur.
Արիպի. vn. manquer, faillir,
 échouer, manquer son coup, se
 tromper, se méprendre, être
 dans l'erreur, faire une faute, une
 boulette, être trompé dans, frus-
 tré de, déçu, déjoué; se détour-
 ner, s'égarer.
Արիպիչ. s. trompeur.
Արիպութիւն. } V. **Արիպանք.**
Արիպում, }
Արձիւն. s. brosse; pinceau.
Արձնի. va. brosser.
Արնգի. vn. hennir.
Արնգիւն. s. hennissement.
Արնգողական. a. hennissant.
Արնգողութիւն. V. **Արնգիւն.**

S

S (dioun = te = moderne: D, ancien: T.) s. trente et unième lettre de l'alphabet et vingtcinquième des consonnes; quatre mille; quatre-millième.

Տոբոս. s. pantalon.

Տարաածիգ. } s. bretelle.

Տարասակով. }

Տաղնայ. s. tourment, anxiété, agitation, inquiétude, alarme, embarras, gêne, crise, peine; agonie; hâte, précipitation; — աւ ou — ու, à la hâte, en toute hâte, avec précipitation; avec anxiété; — ժահւ, les angoisses de la mort; — ժապ, peines d'esprit, contrainte; — ի մէջ ըլլալ, se trouver dans l'embaras, dans l'anxiété, être embarrassé; դժամական —, crise financière.

Տաղնապալի. } a. critique; —

Տաղնապալից. } զայրկեան, moment — [pressé, urgent.

Տաղնապալոյր. } a. pressant,

Տաղնապի. } va. presser,

Տաղնապեցնել. } précipiter; mettre en peine, embarrasser, gêner, tourmenter, inquiéter, poursuivre.

Տաղնապեցուցիչ. a. pressant.

Տաղնապիլ. vn. se presser, être pressé; se tourmenter, se mettre en peine, être en peine de, être inquiet, embarrassé, tourmenté, s'inquiéter, s'embarrasser, souffrir beaucoup, craindre, redouter.

Տաղնապիչ. a. pressant.

Տաղնապոլիւն. } V. Տաղ-
Տաղնապոմ. } նայ.

Տաղր. s. beau-frère (le frère du mari).

Տաժանաբար. adv. péniblement; avec peine, avec beaucoup de peine.

Տաժանագործ. a. pénible.

Տաժանալից. } a. pénible, fati-

Տաժանական. } gant, accablant, assommant.

Տաժանալիք. a. pénible, fatigant; — աշխատութիւնք, travaux forcés.

Տաժանաւոր. } V. Տաժանալից.

Տաժանելի. }

Տաժանիլ. vn. se donner de la peine, beaucoup de peine, avoir beaucoup de peine, être accablé de travail, de fatigue, se fatiguer, faire avec peine, se lasser.

Տաժանիք.

Տաժանութիւն. } s. peine, fa-

Տաժանում. } tigue, labeur,

Տաժանի. } lassitude.

Տալ. va. donner; livrer, céder, accorder, remettre, transmettre, exposer; faire, rendre, mettre à même, à la portée de; donner, fournir, produire; խօսել —, faire parler; — զանձն, se donner, se livrer, s'abandonner; մրցանակ՝ զարձք —, décerner des prix, des récompenses; զկայագիր՝ անցագիր —, délivrer un certificat, un passe-port; ամի-

նուն տրուած չէ, il n'est pas donné à tout le monde de; — **իշխանութիւն**, confier l'autorité.
Յայ, s. belle-sœur (sœur du mari).
Յայր, s. beau-frère (le mari de la belle sœur).
Յայի, s. celui qui donne; — **չ**, passif, dette passive.
Յախ, s. trône, siège.
Յալ, s. minér. talc.
Յախակ, s. planche, ais, bois; tablette; — **երկաթի**, plaque.
Յախակազոր, a. fait de planches.
Յախակամ, a. couvert de planches, revêtu de bois, planchéé, parqueté, boisé; s. plancher, parquet; échafaud, échafaudage; lambris; — **նաւ**, pont, tillac, couverte; — **ընել շինել**, plancheier, parqueter, lambrisser.
Յախակոր, s. cloison.
Յախապարկ, va. étendre à terre, jeter sur la terre, renverser.
Յած, V. **Յածու**.
Յածի, va. nourrir, entretenir; fomentier; — **խռովութիւն**, fomentier les troubles.
Յածիչ, } a. s. nourricier, nut-
Յածող, } ritif, nourrissant, ali-
 mentaire; — **ըլլալ**, nourrir.
Յածողական, V. **Յածիչ**.
Յածողութիւն, } s. nutrition, ali-
Յածում, } mentation; thé-
 rapeutique.
Յալ, s. fond, le dessous; racine; race; prép. sous; — **ն երթալ**, aller au fond, couler bas; fig. être enfoncé, se perdre, succomber; — **էն բանիլ**, agir sous main; **պաշտպանութեան** —, sous la protection.
Յակախի, } arracher a-
Յակաղոս, } vec la ra-
 cine, extirper radicalement.
Յակա, s. tonneau, pièce.

Յակաազոր, s. tonnelier.
Յակաազորութիւն, s. ton-
 nellerie.
Յակաախաղ, s. tonneau.
Յակաակ, s. baril.
Յակաակօր, } s. tonne, ton-
Յակաալափ, } neu (mesure).
Յակաապե, s. grand échan-
 son, bouteiller, bouteillier.
Յակաապեութիւն, s. fonc-
 tions ou dignité de grand échan-
 son, bouteillerie.
Յակաթի, a. barrique.
Յակալ, adv. peu à peu, petit à petit, insensiblement; encore;
տակալ տակալ տակալ ալ
տակալ, peu à peu, petit à petit.
Յակալիւն, } adv. encore,
Յակալիւն եւ, } de plus, da-
 vantage; encore, jusqu'à présent;
 peu à peu, petit à petit.
Յակերատիպ, s. daguerréotype;
 daguerréotypeur; a. daguerréotypé.
Յակերատիպի, va. daguerréotyper.
Յակերատիպութիւն, s. dague-
 rréotypie.
Յակնուրալ, a. bouleversé; —
ընել, bouleverser, bousculer, ren-
 verser; — **ըլլալ**, être bouleversé.
Յակնուրալութիւն, s. bou-
 leversement.
Յակի, bot. pivot.
Յաղ, s. ode. cantique, hymne;
 cautère; estampe, empreinte.
Յաղալ, s. ciment.
Յաղունդ, s. talent; fig. talent,
 capacité, mérite; — **ունի**, — **ի**
տէր է, il a du talent.
Յաղանդաւոր, a. qui a du
 talent, talenté.
Յաղալափ, s. versificateur.
Յաղալափի, vn. versifier.
Յաղալափութիւն, s. versification.
Յաղաւարափ, V. **Յեղաւարափ**.
Յաղարան, s. livre qui contient
 des odes, des cantiques.

Տաղար. s. tabernacle; tente, baraque, treille; scène (de théâtre).

Տաղարահար.

Տաղարահարսի. } s. ac-
Տաղարահարսի. } tion
Տաղարահարսի. } de
dresser une tente, de construire une baraque; *մոն տաղարահարս*, fête des tabernacles.

Տաղարի. vn. se loger sous une tente, se hutter, habiter, séjourner. [faire des vers.

Տաղի. va. cauteriser; versifier,

Տաղից. s. ode.

Տաղիցի. va. chanter des odes

Տաղիցի. s. ode.

Տաղոսի. V. **Տաղոսի.**

Տաղապան. s. ennui, inquiétudes, tourments.

Տաղապի. va. importuner, gêner, ennuyer.

Տաղապի. vn. se gêner, être gêné, ennuyé, tourmenté, se tourmenter; se déplaire, avoir de l'aversion, s'ennuyer.

Տաղի. } a. dégoûtant, en

Տաղի. } nuyeux, fastidieux, déplaisant.

Տաղի. } vn. se dégoûter,

Տաղ-կան. } être blasé, s'ennuyer, être fatigué.

Տաղի. V. **Տաղի.**

Տաղիցի. va. dégoûter, blaser, ennuyer, rebuter.

Տաղիցի. V. **Տաղի.**

Տաղիցի. s. dégoût, ennui, nausée, aversion, déplaisir.

Տաղի. a. dégoûtant, ennuyeux, incommode, assomant, tuant; qui s'ennuie, paresseux; s. dégoût, ennui.

Տաղ. s. temple. V. **Տաղի.**

Տաղի. s. temple.

Տաղի. } V. **Տաղի.**

Տաղի. } դա-
նակապ, Սեղանակապ-
սի.

Տաղի. s. compagnon de table, convive.

Տաղի.

Տաղի. } V.

Տաղի. } Սեղանակապ, Սեղանակապ.

Տաղի. s. celui qui a soin du temple, ministre d'un temple.

Տաղի. s. maître d'hôtel; grand prêtre; celui qui conduit les jeunes épouses.

Տաղի. s. a. turc, turque; — ձի, barbe, cheval arabe; — ռաղ, dromadaire.

Տաղի. } s. turquiste.

Տաղի. adv. comme un Turc, à la turque.

Տաղի. adv. en turc.

Տաղի. a. habité par les Turcs. [tère des Turcs.

Տաղի. a. qui a le caract.

Տաղի. a. turc, turque

Տաղի. } s. Ar-

Տաղի. } ménien
de Turquie. [Turcs.

Տաղի. a. sujet aux

Տաղի. devenir turc, se faire turc.

Տաղի. va. faire turc, convertir au mahométisme.

Տաղի. adv. en turque; s. le turc; — լիզ, la langue turque.

Տաղի. } s. terrasse, toit en

Տաղի. } terrasse.

Տաղի. vn. être, devenir humide, s'humecter.

Տաղի. va. humecter, ramolir, tremper.

Տաղի. s. humidité, moiteur.

Տաղի. a. humide, moite.

Տաղի. a. portable.

Տաղի. s. aumônier.

Տաղի. va. porter, apporter, emporter; mener, amener, emme-

, ramener, conduire; amener
aboutir ou conduire à; conte-
ner, enfermer, comprendre; sup-
porter, endurer, souffrir; ache-
ver, remplir; vn. être porté,
enfermé, conduit; յաղթութիւնը
remporter la victoire; Իլւիլս,
լամբ, etc.

Լիթ. s. toit, toiture.

Լիծ. s. bot. poire

Լիծեթ. } s. bot. poirier.

Լիծի.

Լիզոսթից. s. tonnage.

Լիւսէր. s. maître de maison,
chef de famille; le propriétaire
de la maison. propriétaire; pa-
triarque, chef d'une race, sei-
gneur; signe zodiacal.

Լիւսէրական. a. du maître
de maison, du propriétaire; du
chef d'une race; féodal.

Լիւսէրութիւն. s. autorité du
maître de maison; autorité du
chef d'une race; féodalité

Լիւսէրական. V. Տան-
տական. [à tourmenter

Լիջական. a. qui sert à torturer,
Լիջանարան s. instrument de
supplice, de torture.

Լիջանարան. a. torturé. tour-
menté; celui qui met à la torture;
celui qui sert à torturer.

Լիջանք. s. tourment, supplice,
torture, souffrance.

Լիջանարան. V. Տանջանարան.

Լիջի. va. tourmenter, tortu-
rer, mettre à la torture, faire
souffrir, bourreler.

Լիջի. vn. se tourmenter, se
torturer, être tourmenté, bourrelé.

Լիջի. s. celui qui tourmente,
net à la torture, bourreau.

Լիջողական. V. Տանջական.

Լիջուի. V. Տանջի.

Լիջում. } V. Տանջանք.
Լիջք.

Տանէր. V. Տանսէր.

Տանթից. s. maîtresse de mai-
son, mère de famille; matrone.

Տանթիցութիւն. s. autorité de
la maîtresse de maison.

Տանթրուի. sf. la maîtresse
de la maison; la propriétaire.

Տանածոյ. a. raboté, dégrossi,
plané.

Տանոյ. s. copeau.

Տանի. va. raboter, équarrir,
dégrossir, planer, charpenter.

Տանի V. Տանոյ.

Տանի. vn. être raboté.

Տան. s. tasse, bol; auge; baquet,
cuvier; bot. marcotte; corbeille;
— Զոյի, huche, pétrin; — Խու-
կի, V. Խիլանց.

Տանաղի. a. qui pousse de
beaux sarments.

Տանարան. s. marcotte, pro-
vin; — Ընի, marcotter, provi-
gner.

Տանական. a. bot. cupuliforme.

Տանական. a. bot. cupulé.

Տանածի. a. à cuvette.

Տանարան. a. qui pousse de
forts sarments.

Տան. s. chaleur, ardeur, hâle;
inflammation, échauffement.

Տանաղի. a. chaud, ardent,
brûlant.

Տանաղի. } va. renverser,

Տանաղիցնի. } abattre, terras-
ser, atterrer, jeter par terre,
culbuter; abattre, démolir, dé-
truire, ruiner.

Տանաղի. s. trictrac (le jeu).

Տանաղի. vn. être renversé,
tomber en ruine.

Տանաղում. s. renversement,
chute, ruine.

Տանաղան. V. Տանաղի.

Տանաղան. a. brûlant; — Ընի,
brûler; — Ընի, être brûlé.

Տանաղ. s. poêle (de cuisine);

ornement en forme de petit bouclier rond. [fricasser.
Տապակել. va. frire, faire frire,
Տապակի. vn. se frire; fig. se tourmenter, souffrir.
Տապակում. s. friture.
Տապան. s. grande caisse; tombeau; arche de Noé.
Տապանագիր. s. épitaphe.
Տապանակ. s. caisse, coffre, coffret; tronc (boîte pour les aumônes): tabernacle; — *առաքելի*, arche d'alliance.
Տապանակակիր. a. porteur du tabernacle.
Տապալակ. vn. s'échauffer, être ardent, devenir brûlant; avoir la fièvre. [caveau.
Տապանաւուն. s. cimetière,
Տապանաւոր. s. tombe; pierre sépulcrale.
Տապաս. s. natte, tapis; fig. — *կշալ*, être renversé; abattu, tué.
Տապասակ. s. coussin carré pour descente de lit; coussin.
Տապար. s. hache, cognée.
Տապարար. a. s. qui a une hache, sapeur.
Տապացնել. va. échauffer, chauffer, brûler.
Տապացուցիչ. } a. ardent, brû
Տապան. } lant, échauffant.
Տապեղ. s. trictrac (la table).
Տապեղարար. s. tabletier.
Տապեղալուծի. spl. dés à jouer.
Տապեհանդ. V. **Տապան**.
Տապի. V. **Տապանակ**.
Տապիկի. vn. se rouler.
Տապկած. a. frit, fricassé.
Տապիկ. V. **Տապակել**.
Տապիկի. V. **Տապակի**.
Տապիում. s. friture. [raque.
Տապանակ. s. chabraque, schab.
Տառ. s. lettre, caractère; V. **Տարր**; *աստուածներն* — ք. l'Écriture sainte; *ժողովրդական* — ք.

les prophéties; *ժողովրդական* —, lettre morte. [cription.
Տառադարձութիւն. s. trans-
Տառական. a. littéral.
Տառապան. s. corbeille, panier.
Տառապազի. } a. misérable,
Տառապական } malheureux, affligé.
Տառապանք. s. peines, souffrances, tribulation, maux, misère, affliction, malheurs, tourments, inquiétudes.
Տառապեալ. a. misérable, malheureux. accablé de maux.
Տառապեցնել. va. faire souffrir, rendre malheureux, misérable; affliger, opprimer, tourmenter, maltraiter; violer, faire violence à.
Տառապեալ. adv. littéralement.
Տառապի. vn. souffrir, s'affliger, être malheureux, se fatiguer.
Տառապող. s. qui souffre, souffrant, affecté.
Տառապիւ. s. faute, faute d'orthographe.
Տառանկ. s. casaque, capote.
Տառիկ. s. ichtyol. hareng.
Տառեղ. s. ornith. héron.
Տառեղաբոյս. } s. bot. pé-
Տառեղաւանդ. } largonium
Տաւորդ. s. décime, dime; décime (de franc). [Կոնորակ.
Տաւորդական. a. décimal; V.
Տաւորդի. va. dimer, décimer.
Տաւորդիկ. a. décimable.
Տաւորդիչ. s. décimateur.
Տաւորդութիւն. a. décimation.
Տաս. } a. dix.
Տասն. }
Տասնաբանայ պատուիրան
օրէնք. s. Décalogue.
Տասնագրան. s. décagramme.
Տասնալիթ. s. décalitre
Տասնադի. a. à dix cordes; s. décacorde.

սնամեայ. } a. décennal, de dix
սնամեան. } ans; âgé de dix ans.
սնամետ. s. décimètre.
սնամեսայ. a. de dix mois.
սնայարկ. a. de dix étages.
սնանիս. s. géom. décaèdre.
սնանկիւն. s. geom. décagone.
սնանպատիկ. } V. Տառքի-
սնանպատիկ. } պատիկ, Տա-
նանպատիկ.
սնանպետ. s. decurion, caporal.
սնանետ. s. décastère.
սնանոր. a. dénaire, dizaine.
սնանորմեան պաշտմ. s.
Décalogue.
սնեակ. } a. s. dizaine, dix:
սնեռեակ. } décade.
սնեռիւ. a. douze.
սնեռիւոր. a. douzième
սնեռիւ. a. treize.
սնեռիւոր. a. treizième.
սնեռոր. a. s. dixième; adv.
ixièmement.
սնեռեակ. } a. s. tous les dix.
սնեռիւ. } a. s. tous les dix.
սնեռիւ. a. quinze.
սնեռիւոր. a. quinzième.
սնեռոր. a. quatorze.
սնեռոր. a. quatorzième.
սնեռիւ. a. seize.
սնեռիւոր. a. seizième.
սնեռոր. a. dix sept.
սնեռոր. a. dix-septième.
սնեռոր. a. dix-huit.
սնեռոր. a. dix-huitième.
սնեռիւ. a. dix-neuf.
սնեռիւ. a. dix-neuvième.
սնեռիւ. adv. dix fois.
սնեռիւ. a. de dix coudées.
սնեռիւ. a. dix mille
սնեռիւ. a. de dix
սնեռիւ. } plaies.
սնեռիւ. spl. zool. décapodes.
սնեռիւ. a. décime.
սնեռիւ. s. décigramme.
սնեռիւ. s. décilitre.

Տառնորդական. a. décimale; —
կտորակ, faction décimale; Տա-
նարակ կտորակ — է վերածել,
conversion d'une fraction ordi-
naire en fraction décimale.
Տառնորդանետ. s. décimètre.
Տառնորդանետ. s. décistère.
Տառնանպատիկ. s. a.
le Décalogue. [au décuple.
Տառնանպատիկ. a. décuple; adv.
Տառնանպատիկ. va. décupler.
Տառնանպետ. s. décemvir
Տառնանպետիւ. s. décemvirat.
Տառնանպատիկ. a. decasyllabe,
décasyllabique.
Տառնանպատիկ. a. de dix vo-
lets, de dix pièces ou lès.
Տառնորդայ. a. de dix jours.
Տառնանպատիկ. a. a. perplexe,
inquiet, incertain.
Տառնանպետ. vn. avoir de la peine
à se décider, hésiter, balancer,
être inquiet, se mettre en peine.
Տառնանպետ. a. hésitant.
Տառնանպետիւ. s. perplexité,
hésitation, inquiétude, anxiété.
Տառնանպետ. } a. branlant, re-
Տառնանպետ. } muant, balancé.
Տառնանպետ. va. branler, ébranler,
remuer, balancer, ballotter, agi-
ter, brandiller.
Տառնանպետ. vn. branler, s'ébran-
ler, se brandiller, se trémousser,
dandinier, s'agiter, se remuer,
être ballotté, agité,
Տառնանպետ. s. branlement, bran-
le, ébranlement, brandillement,
dandinement, agitation.
Տառնանպետ. s. bot. tribule, chausse-
trape. [des tribules.
Տառնանպետ. a. qui produit
Տառնանպետ. s. ornith. tourterelle;
Տառնանպետ. —, tourtereau; —, Տառնանպետ.
Տառնանպետ. —, la — roucoule.
Տառնանպետ. a. lointain, éloigné; V.
Տառնանպետ.

Տարաբաժից. a. aliéné, séparé; qui sépare, qui aliène.

Տարաբախ.

Տարաբախսիկ. } a. malheureux
Տարաբազ. } infortuné.

Տարաբաղիկ.

Տարաբախաբար. } adv. mal-
Տարաբաղաբար. } heureuse-
ment. [infortune.

Տարաբախուփից. s. malheur.

Տարաբազ.etc.Տարաբախ.etc.

Տարաբառ.

Տարաբառիկ. } V.Տարաբախ.

Տարաբր. a. agité, remué.

Տարաբրիկ. va. porter ça et là, agiter, remuer.

Տարաբրիկ. vn. se porter ça et là, s'agiter, flotter, se remuer.

Տարաբրուփից. s. agitation, remuement.

Տարաբնիկ. a. qui demeure à l'étranger; — **ըլալ,** demeurer à l'étranger.

Տարաբնուփից. s. l'action de demeurer à l'étranger; pays étranger, l'étranger.

Տարագիր. a. proscrit, banni, déporté, exilé: — **ընկ' ըլալ;** V. **Տարագրիկ Տարագրիկ.**

Տարագծեալ. a. faux, falsifié; — **դահեկան,** fausse monnaie.

Տարագործ. a. déplacé, inutile, échoué.

Տարագրիկ. va. proscrire, bannir, exiler, déporter. [exilé.

Տարագրիկ. vn. être proscrit,

Տարագրութից. s. proscription, exil, bannissement. déportation.

Տարագրուիկ. V. **Տարագրիկ.**

Տարադէմ. a. lointain, étranger.

Տարադէպ. a. inconvenant, déplacé, malentendu, indu, absurde, extravagant. [l'étranger.

Տարադիմիկ. a. qui voyage à

Տարազ. s. costume; forme, façon, manière, mode; meuble;

formule; — ou **զարծ** — **ալ,** ouvrage, œuvre artistique; — **խօսիկ,** style; **հանրահաշուական** —, formule algébrique. [laine.

Տարազագործ. s. fabricant de

Տարազագործութից. s. fabrication ou manufacture de laine.

Տարազավաճառ. s. costumier.

Տարազարդ. a. sans ornement, difforme, laid.

Տարազուար. a. costumé; — **պաշտահանէն,** bal —.

Տարաժամ. a. intempestif, inopportun, prématuré, hors de saison,

mal à propos, indu s. heure indue; adv. à une heure indue,

à contretemps, mal à propos, intempestivement, prématurément, après coup, trop tard; —

ծերքանալ, vieillir de bonne heure.

Տարաժամու. V. **Տարաժամ.** adv.

Տարաժամութից. s. contretemps, inopportunité. [pousser.

Տարալուծիկ. va. chasser, re-

Տարալսիկ. V. **Ստուգանիկ.**

Տարախ. s. épidémie.

Տարախաւախ. a. épidémique.

Տարած. a. étendu; extensible;

s. étendue, extension; volume; étalage. [sif, extensible.

Տարածական. a. ductile, exten-

Տարածականութից. s. ductilité, extensibilité.

Տարածանիկ. va. étendre, tendre, dilater, déployer, déplier,

étaler; propager, reprendre; parsemer, joncher.

Տարածանիկ. vn. s'étendre, se propager, se répandre, s'étaler.

Տարածանց. s. étendue, extension, diffusion.

Տարածառակ. a. dont la racine est très étendue.

Տարածիկ. V. **Տարածանիկ.**

Տարածիկ. V. **Տարածանիկ.**

Տարածոց. s. volume, étendue.

րածութիւն, s. étendue, dimension, volume; dilatation, exsion, expansion, diffusion; pagation, propagande, déploiement, sphere.

րածուիլ. V. Տարածանիլ.

րածում. V. Տարածութիւն.

րածուն. V. Տարածական.

րակայ. a. absent, loin. [tance.

րակայութիւն s. absence, distance.

րակաւ. a. anormal.

րակամ. a. inopiné, imprévu.

ի adv. inopinément, à l'imp-

viste.

րակարծիք. a. qui a une

inion différente; — ըլլալ.

oir une opinion différente, ne

s partager l'opinion de qn.

րակաց. adv. de loin, à distance.

րակացութիւն. s. distance.

րակեկրոն. a. excentrique.

րակեկրոնութիւն. s. excen-

icité.

րակոյս. a. doute, incertitude;

abarras, gêne; — չկայ, il n'y a

il doute; — ի մէջ ձգել, — ձգել,

nir en suspens, mettre ou ré-

quer en doute; — ի մէջ մնալ,

re ou rester dans la doute.

րակուսական. a. douteux,

certain; log. dubitatif.

րակուսուող. V. Տարա-

ուիլ. [ակում.

րակուծիլ. V. Տարակու-

ծիլ. րակուծեցնել. va. faire dou-

er, mettre en doute.

րակուծիլ. vn. douter, être

n doute, dans le doute, dans

incertitude, hésiter, avoir ou

lever des doute.

րակուծութիւն. } V. Տարա-

ուծում. } կուսմիք.

արծայն. a. dissident. [guer.

արծայնիլ. va. répandre, divul-

արծայնիլ. vn. se répandre,

se divulguer.

Տարածայնութիւն. s. divulga-

tion, différence d'opinion, dissen-

sion, discorde. [նիլ.

Տարածայնուիլ. V. Տարածայ-

նութիւն. a. rejeté, reprouvé.

Տարածեծիլ. va. repousser,

rejeter, reprouver.

Տարածեծութիւն. } s. repro-

Տարածեծում. } bation.

Տարայ. s. tare (poids).

Տարակիլիւն. s. géom. rhombe.

Տարակիլեանկերայ. a. rhom-

boïde. [idal.

Տարակիլեանիւն. a. rhombo-

Տարակիլեանիւն. s. géom.

rhombœdre.

Տարակցաւ. a. séparé, détaché.

Տարակցանիլ. va. séparer, dé-

tacher

Տարակաւոր. a. lointain, ét-

ranger; s. pays lointain, terre

éloignée, pays étranger, l'étran-

ger; ի — գնալ ou երթալ, aller

dans un pays lointain, aller à

l'étranger.

Տարակաւորական. } a. étran-

Տարակաւորիկ. } ger, exo-

tique; celui qui voyage à l'étran-

ger, étranger, pèlerin.

Տարակայման. a. exorbitant

excessif, démesuré, outré, énorme,

immodéré.

Տարակարհալ. s. corvée.

Տարակար. a. indu, injuste,

vain, inutile, superflu; adv. in-

dûment, en vain, inutilement,

sans raison, sans sujet, à tort;

— ամօթ, mauvaise honte.

Տարակարհաւոր. a. qui repait

ou nourrit d'illusions de chimères.

Տարակարհանիլ. V. Տարակար-

հանիլ. V. Տարակարհ. adv.

Տարահանել. va. confiner,

bannir, reléguer, exiler.

Տարակաւ. a. hétérogène. [տե.

Տարակաւութիւն. s. hétérogéné-

Տարափ. s. averse, ondée.
Տարափոխիկ. a. contagieux;
 — *սխալ*, contagion; — *ըլլալ*, être
 contagieux, se gagner.
Տարափոխիկ. V. **Տարափո-**
խիկ ըլլալ.
Տարափոխութիւն s. contagion.
Տարբազադրիլ. va. décomposer.
Տարբազադրիլ. vn. se décomposer.
Տարբազադրութիւն. s. décom-
 position. [*զայրիլ*]
Տարբազադրուիլ. V. **Տարբա-**
Տարբազադրուիլ. V. **Տարբա-**
զադրութիւն. [c'est —]
Տարբր. a. différent; *սղ* — է,
Տարբրական. a. différentiel.
Տարբրիլ. va. établir la diffé-
 rence, différencier, distinguer
Տարբրիլ. vn. différer, être
 différent; se distinguer; s'agiter,
 se remuer.
Տարբերութիւն. s. différence;
 nuance; — *չկայ*, il n'y a pas de
 différence.
Տարգալ. s. cuiller ou cuillère.
Տարեգիր. s. annaliste; — *ք*, annales.
Տարեգլուխ. s. le jour ou le
 premier jour de l'an.
Տարեգրութիւն. s. annales.
Տարեդարձ. s. anniversaire;
ծննդեան՝ յաղթութեան — ը կա-
տարել, fêter l'— d'une naissance,
 d'une victoire. [la date].
Տարեիլ. s. la date de l'année,
Տարեիլց. V. **Տարեդարձ.**
Տարեկան. a. annuel anniver-
 saire; s. an, année; solennité, fête.
Տարեմուտ. V. **Տարեգլուխ.**
Տարեօրացի. s. année.
Տարեկար. s. paiement annuel.
Տարբր. spl. éléments; V. **Տարբ.**
Տարեց. a. âgé, d'un certain âge.
Տարեցոյց. s. annuaire.
Տարեւոր. } a. annuel;
Տարեւորական. } âgé; — *հոգեք*,
 vents annuels ou périodiques.

Տարեւորութիւն. s. annuité.
Տարեմիլ. V. **Տարեմիլ.**
Տարք. s. an, année; — *ն*, dans
 l'année; par an; *տարեւոր* —,
 chaque année, annuellement;
զալ —, l'année suivante, l'an
 prochain; *նահանջ* —, année
 bissextile. [vieux, vieille].
Տարիք. s. âge; — *ը առաջ*, âgé,
Տարիքառ. a. âgé.
Տարեւորուիլ. va. dissuader.
Տարի. s. troupeau, troupe; —
թռչնոց, volée, bande d'oiseaux;
 V. **Տարեւորուիլ.**
Տարի արի. } adv. en troupeau,
Տարեւոր. } en troupe, par
 troupes. [neau, sansonnet].
Տարեւորուիլ. s. ornith. étour-
Տարեւորուիլ. V. **Տարեւոր.**
Տարեւորուիլ. s. ichtyol. sansonnet.
Տարեօր. s. zool. goéland.
Տարեգրութիւն. s. jaugeage; portée;
 port. [différent].
Տարեւոր. a. distinct. séparé,
Տարեւոր. va. distinguer, sé-
 parer. [séparation].
Տարեւորութիւն. s. distinction,
Տարեւոր. a. agité, ballotté; s.
 agitation.
Տարեւոր. va. agiter, ballot-
 ter; transporter; répéter. [lotter].
Տարեւոր. vn. s'agiter, se bal-
Տարեւոր. vn. être poussé; être
 porté; pouvoir être battu (jeu).
Տարեւորական. } a. darwinien;
Տարեւորական. } s. darwiniste.
Տարեւորականութիւն. } s. dar-
Տարեւորականութիւն. } winisme.
Տարեւոր. s. indécis, irrésolu,
 perplexe, incertain, indéterminé.
Տարեւոր. vn. être indécis, irré-
 solu, demeurer dans l'incertitude.
Տարեւորութիւն. s. indécision,
 irrésolution, fluctuation d'esprit,
 incertitude, embarras.

արարոս. s. Tartare, enfer;
շառկիշեր —, le noir —.

արարոսական. a. de Tartare,
infernal.

արզնել. va. disperser, dissiper.
արզնիլ. vn. se disperser, se
dissiper.

արզնում. s. dispersion.

ար. s. élément; **արերք,** élé-
ments; rudiments; **արերք կե-
սի,** les premiers principes de
a vie.

արարան. s. chimiste.

արարանական. a. chimique.

արարանաբան. s. chimie.

արարար. adv. comme un
élément.

արարտ. s. chimiste. [**արարտ.**

արարտար. V. **Յարարտ.**

արարտական. a. chimique.

արարտար. adv. chimi-
quement.

արարտաբան. s. chimie.

արարտի. s. chimiste.

արարտական. a. chimique.

արարտաբան. s. chimie.

արարտ. s. chimiste.

արարումական. a. chimique.

արարումել. va. décomposer.

արարումաբան. s. chimie.

արարումել. vn. se décom-
poser.

արարումում. s. décomposition.

արարական. a. élémentaire.

արարել. vn. se produire, se
former, naître; s'incorporer, s'at-
tacher, adhérer, s'unir; s'incul-
quer, s'imprimer.

արարաբան. s. fétichiste.

արարաբանաբան. s. fété-
chisme.

արարել. va. produire, former,
faire naître; incorporer, attacher,
unir; inculquer, imprimer.

արար. } a. d'élément, élé-
արարել. } mental.

Յար. s. amour; désir.

Յարալ. vn. aimer d'amour,
être amoureux de, passionné
pour; avoir une vive affection
pour; désirer ardemment, sou-
pirer après, souhaiter.

Յարալ. a. aimable, chéri;
désirable, souhaitable.

Յարած. s. amant, amou-
reux; amant, maîtresse.

Յարական. a. d'amour, érotique.

Յարակ. spl. amours; désir
ardent, souhaite, ardeur.

Յարակ. } a. amoureux,

Յարակ. } aiment, épris.

Յարալ. } a. s. amant, amou-

Յարալ. } reux; amateur,
désireux.

Յարալ. va. annoncer hau-
tement; célébrer.

Յարալ. V. **Յարալ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յարալ. } V. **Յարակ.**

Յափակցնել. va. aplatir, rendre plat.

Յափառուկ. s. ichth. plie.

Յափաս. s. herse (instrument d'agriculture).

Յափաստան. s. steppe.

Յափարակ. a. plat, aplati plain; uni, ras; s. plaine: esplanade.

Յափարակել. va. aplatir, rendre plat. [sement]

Յափարակութիւն. s. aplatis-

Յափափուռ. s. bot. tribule.

Յափափր. a. camard, camus.

Յափել. va. herser.

Յափոց. s. aplatissoire; aplatissoir.

Յափուց. V. **Յափափր.**

Յափ. a. chaud; *կընէ* ou *ողը* — է, il fait chaud.

Յափարիւն. a. qui a le sang chaud, vif, ardent, expansif, communicatif.

Յափոյ. V. *Պղպղ.* [fer.

Յափույ. vn. se chauffer, s'échauf-

Յափութիւն. s. chaleur.

Յափուկ. a. chaud.

Յափցնել. va. chauffer, échauffer.

Յափցնող. a. échauffant.

Յափուն. V. *Բաղանիփ.*

Յգեղ. a. laid, difforme; vilain, mauvais.

Յգեղաբան. V. *Հագրաբան.*

Յգեղանալ. vn. devenir laid, enlaidir, se défigurer.

Յգեղացնել. va. rendre laid, enlaidir, difformer, défigurer.

Յգեղծ. a. vilain, laid.

Յգեղնալ. V. *Յգեղանալ.*

Յգեղութիւն. s. laideur, difformité; *չափազանց* —, laideur épouvantable. affreuse.

Յգեղցնել. V. *Յգեղացնել.*

Յգէ. a. ignorant, ignare.

Յգէնալ. V. *Յգիտանալ.*

Յգիտաբար. adv. comme un ignorant, ignoramment.

Յգիտական. a. ignorant. [rant.

Յգիտանալ. vn. ignorer, être igno-

Յգիտաց. s. ignorance.

Յգիտութիւն. a. ignorance; — *Բանձրամիտ* *Բանձր* *ստակալի* ou *մեծ* *խոց*, — grossière, crasse, grande, profonde; *Բեռալ* ou *սո* — *Բեռալ*, par ignorance; — *Բեռալ մէջ* *Բազուիլ* *ապրել*, croupir dans l'ignorance, vivre dans l'ignorance.

Յգիտորէն. V. *Յգիտաբար.*

Յոյն. a. décoloré, pâle, qui a mauvais teint. [teint.

Յոյնութիւն. s. pâlleur, mauvais

Յեռան. V. *Տէր.*

Յեռանաբարբառ. a. prononcé par le Seigneur.

Յեռանագրել. va. faire le signe de la croix, bénir avec le signe de croix; *Ինքզինքը* —, se signer, faire le signe de la croix.

Յեռանագրութիւն. s. signe de croix.

Յեռանագրութիլ. vn. se signer, faire le signe de la croix. [neur.

Յեռանակող. s. le côté du Seig-

Յեռանանման խաչ. s. la vraie croix de Notre-Seigneur.

Յեռանեղբայր. s. le frère du Seigneur. [Purification.

Յեռանըղառաջ. s. Chandelier,

Յեռանորդի. a. fils de Dieu.

Յիւր. s. monsieur.

Յեղ. s. lieu, place, endroit; *Ի* — ou *տեղը*, à la place, au lieu; *մէկուն* — *ն անցնիլ*, se mettre à la place de qn., le remplacer; — *ը բռնել*, tenir, arrêter sa place; — *բռնել*, retenir, arrêter une place; occuper, remplir une place.

Յեղաբնակ. a. s. habitant en lieu.

Յեղագիր. s. topographe.

Յեղագրական. a. topographique.

Յեղագրել. va. topographier.

Յեղագրող. V. *Յեղագիր.*

Յեղագրութիւն. s. topographie.

Յեղազանութիւն. s. parallaxe.

ալ. vn. pleuvoir, tomber.
 ալալ. a. qui est ferme dans place, solide, stationnaire; s. tenant; vicaire; remplaçant, pléant, substitut.
 ալալիլ. va. remplacer.
 ալալութիւն. s. lieutenance; ariat; remplacement.
 ալան. a. local; méd. topique; մակալ, adverbe de lieu.
 առարժ. s. locomotive.
 ապահ. s. vicaire, remplaçant; lieutenant.
 ապահութիւն. V. Յեղալա-
 րիւն.
 արարած. s. pluie battante, avienne ou torrentielle; averse;
 — նիւթից, une grêle de
 its, de flèches.
 արաւութիւն. s. reflux (de la mer).
 արցի. a. s. aborigène.
 արցնել. va. faire pleuvoir;
 . faire pleuvoir, faire tomber
 mme de la pluie.
 րոցոյց. s. adresse; carte
 ographique.
 րացում. s. action de pleuvoir,
 faire pleuvoir.
 րաւոր. a. local.
 րաւորել. va. placer, localiser.
 րաւորիլ. } vn. se placer,
 րաւորուիլ. } se localiser.
 րաւորում. s. placement, loca-
 ation.
 րափոխ. a. qui change de
 ace, déplacé; — քաւ, chan-
 er de place. se transporter.
 րափոխել. va. changer de
 u, déplacer, transporter, trans-
 rer, déménager.
 րափոխիլ. vn. se déplacer,
 transporter, déménager.
 րափոխութիւն. s. change-
 ent de place, déplacement, dé-
 énement; locomotion.
 րափոխութիւն. V. Յեղափոխիլ.

Յեղափոխում. V. Յեղափոխու-
 րիւն.
 Յեղեակ. a. bien informé, ins-
 truit, versé dans.
 Յեղեկաբեր. s. reporter.
 Յեղեկագիր. s. rapport; bulletin.
 Յեղեկագիր. } s. rapporteur.
 Յեղեկագրող. }
 Յեղեկագոյն. adv. à fond, mi-
 nutieusement, en détail.
 Յեղեկագրել. va. rapporter,
 faire un rapport.
 Յեղեկագրութիւն. s. rapport.
 Յեղեկանալ. vn. s'informer de,
 s'instruire, prendre des informa-
 tions, être instruit de, prendre
 connaissance de.
 Յեղեկարան. s. bureau de ren-
 seignement, d'adresse.
 Յեղեկացնել. va. informer, don-
 ner des informations, instruire,
 mettre au fait, au courant, don-
 ner connaissance de.
 Յեղեկութիւն. s. information,
 instruction, connaissance; —
 ստանալ՝ առնել, prendre des in-
 formations.
 Յեղի. s. lieu, place, endroit,
 emplacement; lieu, occasion,
 temps favorable, ressource; ե—
 au lieu de, à la place de; —
 աւ, céder, baisser pavillon,
 faire place, reculer devant, prêt-
 er; s'en aller, se retirer, s'éloi-
 gner, s'enfuir; donner prise,
 s'exposer à; առ տեղեւան, ici;
 տեղիք ou հասարակաց տեղիք,
 les lieux communs; սուրբ — ք,
 les lieux saints; — ապաստիւն,
 refuge, retraite, abri.
 Յեղիկ. s. petit endroit, local.
 Յեղնուեղիր. adv. comme il faut,
 très minutieusement, en détail.
 Յեղ. s. méd. fièvre; ընդհատ —,
 — intermittente.
 Յեղաբեր. a. fiévreux, fébrile.

Տենդագիւն. a. févreux; adv. fiévreusement.

Տենդալի.

Տենդալիւր. } a. févreux.

Տենդալից. }

Տենդախ. méd. s. fièvre.

Տենդախար. a. févreux.

Տենդալիւն. a. févreux.

Տենդալոյց. a. févreux.

Տենդոս. a. s. févreux.

Տենդոսիլ. vn. avoir la fièvre.

Տենց. V. **Տենցանի.**

Տենցալ. vn. désirer, désirer vivement ou ardemment, souhaiter, envier, brûler de, rêver.

Տենցանի.

Տենցալիւն. } s. désir, vif désir,

Տենցալիւն. } souhaite, envie;

Տենցալիւն. } *սոս իւր տնչալ*

նայ, selon son désir.

Տենցալ. etc. V. **Տենցալ.** etc.

Տեն. s. pet, vesse; voile.

Տենագործ. a. s. détrousseur, spoliateur; — *ընել*. dépouiller, spolier, détrousser. [*ընել*].

Տենագործիլ. V. **Տենագործ**

Տենառն. a. sf. hémorroïsse.

Տենառնալիւն. s. flux mensuel.

Տենիլ. va. écorcher; rendre calleux, dur comme un durillon.

Տենիլ. vn. s'écorcher; devenir calleux, s'endurcir.

Տես. s. vision, vue; spectacle; aspect, face, figure; vision, apparition; visite; *ի — ելլալ*, aller voir, faire une visite; *տես* voyez, voir.

Տեսաբան. s. opticien.

Տեսաբանական. a. optique.

Տեսաբանալիւն. s. optique.

Տեսաբար. adv. visiblement.

Տեսագետ. s. opticien.

Տեսագիտալիւն. s. optique.

Տեսակ. s. espèce, sorte; façon; mode, manière; idée.

Տեսական. a. visible, apparent;

contemplatif; théorique; s. théorie; — *կենս.*, la vie contemplative.

Տեսականալիւն. adv. théoriquement.

Տեսականալիւն. s. théoricisme.

Տեսականորէն. V. **Տեսականալիւն.**

Տեսականոր. a. spécifique.

Տեսակէտ. s. point de vue, façon de voir. [*revue, s'entrevoir*].

Տեսակցիլ. vn. avoir une entrevue.

Տեսակցալիւն. s. entrevue.

Տեսանիլ. va. voir, apercevoir; regarder, contempler; observer, considérer, remarquer, examiner; épier, espionner; pourvoir, visiter, soigner.

Տեսանիլի. a. visible; celui qui voit.

Տեսանիլի. s. la vue, les yeux.

Տեսանիւնալիւն. s. visibilité.

Տեսանոյ. s. celui qui voit, voyant; prophète.

Տեսառ. a. qui aime à voir.

Տեսառան. s. spectacle, théâtre; scène; vue, les yeux; paysage.

Տեսառանգրական. a. scénographique. [*graphie*].

Տեսառանգրալիւն. s. scénographique.

Տեսառանգրական. s. jumelles, lorgnon.

Տեսառանական. a. scénique.

Տեսառանգոր. a. amateur des spectacles.

Տեսառանգոյց. s. diorama.

Տեսառանիլ. va. mettre sur la scène, donner en spectacle.

Տեսառ. V. **Տեսանիլ.**

Տեսառիլ. vn. se faire voir, se montrer, paraître; avoir une entrevue. [*vue*].

Տեսառիւնալիւն. s. vision; entrevue.

Տեսիլ. s. aspect; apparence, vue, coup d'œil; air, mine, visage; image; spectacle, représentation; — ou — *ա*, vision, songe; phénomène; contemplation; théorie;

գեղեցիկ տեսլեամբ. d'un bel aspect; — **գեղոյ, գեղեցիկ** —, beauté: **երկնային** —, vision céleste; **ի — ամենեցու**, à la vue de tout le monde, devant tous les yeux.

Յեւական. s. idéal.

Յեւականութիւն. s. idéalisme.

Յեւանկոր. s. scène; paysage; paysagiste.

Յեւապաւս. s. idéaliste.

Յեւապաւսութիւն. s. idéalisme.

Յեւարան. s. œil; spectacle, théâtre, scène.

Յեւնալ. } V. **Յեւանել.**

Յեւնել. }

Յեւնոյ. } s. celui qui voit, voyant.

Յեւոյ. } spectateur.

Յեւոյիլ. vn. s'entretenir, s'entrevoir; se faire voir, s'apercevoir.

Յեւոյական. a. visuel, optique.

Յեւոյութիւն. V. **Յեւանոյութիւն;** théorème.

Յեւոյութիւն. s. vue, vision, regard; théorie, contemplation, considération; entrevue; visite; vision, songe; **համարում** —, coup d'œil, aperçu.

Յեւոյ. s. inspecteur, directeur; surveillant, intendant; commissaire.

Յեւոյական. a. providentiel.

Յեւոյութիւն. s. direction, inspection, intendance, surveillance; Providence; prévoyance; incarnation; police; gouvernement; **ամուսնականն ամուսնականը համ քերին** —, la divine Providence.

Յեւոյիլ. sf. directrice.

Յեւ. s. aspect, vue; éclat; beauté; — **չուի**, il n'est pas voyant, beau.

Յեւոյ. a. voyant, beau, belle.

Յեւ. s. livraison.

Յեւակ. s. cahier; brochure.

Յեւել. va. brocher.

Յեւել. V. **Յեւակ.**

Յեւոյ. s. brocheur.

Յեւել. s. bot. feuille; — **ծաղկանց**, corolle, pétale.

Յեւեաբեր. a. qui produit des feuilles.

Յեւեաբույիլ ժամանակ. s. temps où les feuilles poussent, printemps.

Յեւեազոր. s. entom. rouleuse.

Յեւեազարդ. a. orné de feuilles.

Յեւեազգես. a. vêtu de feuilles, feuillu. [feuilles.

Յեւեազերծ. a. dépouillé de

Յեւեազերկ. a. dépouillé de ses feuilles.

Յեւեաբափ. a. dont les feuilles sont tombées, effeuillé; — **ըլլալ**, perdre ses feuilles, s'effeuiller; — **ընել**, faire tomber les feuilles, effeuiller.

Յեւեալից. V. **Սաղարբալի.**

Յեւեալիք. a. d'un épais feuillage. [les, feuillage.

Յեւեալոյս. s. amas de feuill-

Յեւեալերկ. V. **Յեւեազերկ.**

Յեւեաւա. a. qui a beaucoup de feuilles, feuillu.

Յեւեապաւս ըլլալ. vn. s'entourer de feuilles.

Յեւեա. s. bot. camelée.

Յեւեաբանդակ. a. sculpté de feuillage.

Յեւեաբար. s. géol. phyllithe.

Յեւեաբնկեց ըլլալ. V. **Յեւեաբար ըլլալ.**

Յեւեիկ. s. petite feuille, foliole.

Յեւելիլ. vn. pousser des feuilles, se couvrir de feuilles.

Յեւելուկ. s. bot. centauree.

Յեւ. s. durée; **ի** —, toujours.

Յեւական. a. durable, permanent, persistant, stable.

Յեւականութիւն. s. durée,

permanence, persistance, stabilité; constance, persévérance.
Տիւիլ. vn. durer, subsister, persévérer, attendre; supporter, endurer.
Տիւղական. V. **Տիւկան**.
Տիւղուրիւն. } V. **Տիւկա-**
Տիւրիւն. } **նուրիւն**.
Տիւմ. }
Տիփուր s. plateau en bois.
Տօգալ. vn. bourdonner.
Տօգաւֆ. s. bourdonnement.
Տօրկածել. a. qui a la forme d'une sangsue.
Տօրուկ s. zool. sangsue; — **դնել**, appliquer des sangsues.
Տօր. V. **Անօր**.
Տիգ s. pique, javelot; pique (des cartes); fig. — **մօքուաց**, barbe naissante, poil follet.
Տեղգնկէց a. qui lance un javelot.
Տէր. s. le Seigneur; maître, seigneur; monsieur; possesseur, propriétaire; abbé; — **աքայ**, sire; — **լլալ**, être, devenir ou se rendre maître de, maîtriser; — **լայի**, le sujet d'un verbe; **ճժ Տէր**, mon Dieu! bon Dieu! grand Dieu! **Տէր Գեորգ**, Monsieur Pierre; l'abbé Pierre.
Տէրաւոր s. prêtre; mon Père!
Տէր ողորմես. s. miséréré; interj. miséricorde!
Տէրութիւն s. État, gouvernement; domination, puissance; souveraineté, empire; seigneurie; protection; — **ք**, puissances (hiérarchie des anges); — **Ձէր**, Votre Majesté.
Տէրուցական a. du Seigneur, dominical; — **աղօթք**, oraison dominicale. | seigneur
Տէրուցանոր a. donné par le
Տէրուցան. } V. **Տէրուցական**.
Տէրուցի. }
Տէրապա. V. **Տէրաւոր**.

Տէրէր s. abbé, prêtre.
Տէրէրութիւն s. prêtrise.
Տօզիւն a. déprécié; s. dépréciation.
Տօզիւն va. déprécier.
Տօզնութիւն s. dépréciation.
Տօզնի a. mécontent.
Տօզնիլ vn. être mécontent.
Տօզնութիւն s. mécontentement.
Տօզոյն a. décoloré, pâle, blafard, blême.
Տօզնիւն va. décolorer, déteindre.
Տօզնիլ vn. se décolorer, perdre la couleur pâlir, déteindre, blêmir.
Տօզնիլ a. pâlot.
Տօզնութիւն s. défaut de couleur, pâleur.
Տի interj. allons! courage! **միշտ** conj. surtout, plutôt; s. V. **Տիք**.
Տիւր s. monsieur.
Տիգ s. anat. bras. | pique.
Տիգաւուն s. hampe. bois d'une
Տիգաւուն a. blessé d'une pique; — **դնել**, donner un coup de pique.
Տիգաւոր s. piquier. | gigue.
Տիեզերաբանական a. cosmolo
Տիեզերաբանութիւն s. cosmologie. | graphie.
Տիեզերագիտութիւն s. cosmographie.
Տիեզերագիր s. cosmographe.
Տիեզերագրական a. cosmographique. | graphie.
Տիեզերագրութիւն s. cosmographie.
Տիեզերալեզու s. la langue universelle. | dans l'univers.
Տիեզերալեզու a. parlé, publié
Տիեզերակայ s. maître de l'univers, conquérant.
Տիեզերակայել vn. conquérir, dominer l'univers.
Տիեզերակայութիւն s. conquête ou domination de l'univers.
Տիեզերական a. universel, œcuménique; — **Ժողով**, concile œcuménique.
Տիեզերականութիւն s. universalité, œcuménicité.

Տիեզերակեցոյց. a. qui sauve l'univers. [universelle.

Տիեզերահմոցութ. s. exposition

Տիեզերահռչակ. a. célèbre dans tout l'univers. [l'univers.

Տիեզերահրաւ. a. qui étonne

Տիեզերային. V. **Տիեզերական.**

Տիեզերապետ. V. **Տիեզերակալ.**

Տիեզերասուս. a. qui menace tout l'univers.

Տիեզերաբարոյ. a. prêché, publié dans tout l'univers.

Տիեզերք. s. univers.

Տիզ. s. zool. tique.

Տիզկանիկապոյ. s. bot. ricin.

Տիկ. s. outre, bouc; — **Հոգուական,** cornemuse, musette.

Տիկին. s. maîtresse; madame; dame; madame reine, impératrice; fig. — **Երկնից.** la reine des cieux, la lune; **Գանաց** —, la supérieure, l'abbesse.

Տիկնայք. spl. mesdames.

Տիկնութիւն. s. qualité d'une maîtresse, d'une dame; dignité de reine. [հոգեց.

Տիկնունի սպարումք. V. **Կա-**

Տիզմ. s. boue, crotte, bourbe, fange; — **ը մաքրել,** décroter; — **ի մէջ Թաւալի,** se vautrer ou pa-tainger dans la boue, se trainer dans la boue.

Տիպ. s. type, modèle, exemple; figure, image, air, formes expression; empreinte; style; impression; édition; **նոր** —, nouvelle édition.

Տիպար. s. type, exemple, modèle.

Տիպարական. a. typique.

Տիք. s. gorge, sein, appas.

Տիստոյ. s. chim. diastase.

Տիտան ou **Տիտանեան.** s. Titan, géant.

Տիտանական. a. titanique.

Տիտան. s. zool. crocodile.

Տիտոս. s. titre.

Տիտոսակիր. } a. titré, attitré,
Տիտոսան. } en titre.

Տիրաւոր. adv. en maître, avec autorité. [Seigneur.

Տիրոգէ. a. qui connaît le

Տիրացուն. adv. en maître, indépendamment.

Տիրացոյն. V. **Բուն.**

Տիրալու. } a. qui trahit son

Տիրալուծ. } maître, traître, judas.

Տիրաձից. V. **Աստուածաձից.**

Տիրական. a. du Seigneur; du maître, seigneurial; dominant;

— **պատկեր,** l'image de Dieu; — **Իշխանութիւն,** pouvoir absolu.

Տիրաւոր. a. invité par le Seigneur. [Seigneur.

Տիրաձիք. a. donné par le

Տիրամայր. s. mère du Seigneur; Notre Dame; fig. mère d'un prêtre.

Տիրանալ. vn. se rendre maître de, dominer, s'emparer de, s'impatroniser; être dominé, entrer sous la domination. [maître.

Տիրանալ. a. qui méprise son

Տիրանիկ. V. **Տիրալու.**

Տիրանութ. a. consacré au Seigneur.

Տիրապարգէ. V. **Տիրալոր.**

Տիրապետ. s. despote.

Տիրապետական. a. despotique.

Տիրապետել. va. dominer, maîtriser, s'emparer du pouvoir suprême. [minateur.

Տիրապետող. a. s. dominant, do-

Տիրապետութիւն. s. domination, despotisme; — **Թիւակ,** despotiquement.

Տիրապետ. adv. en maître, avec autorité, avec une autorité absolue souverainement; effectivement, proprement, véritablement; a. propre, véritable, réel. certain; — **ազատ,** véritablement libre; — **թաւալով,** à proprement

parler; — բարձր, bien réel; — հաւատք, vraie foi.

Տիրուհի. a. qui aime son maître attaché à son maître, dévoué; — նախանձ, zèle.

Տիրապետութիւն. adv. avec dévouement pour son maître.

Տիրապետութիւն. s. attachement, dévouement pour son maître, zèle. [maître.

Տիրապետ. a. qui a tué son

Տիրապետ. a. qui a vendu son maître.

Տիրապետ. a. qui hait son maître.

Տիրութիւն. a. qui rend maître.

Տիրացնել. va. rendre maître, faire dominer; autoriser, établir, effectuer. [chœur.

Տիրացու. s. clerc; enfant de

Տիրացուութիւն. s. état de clerc.

Տիրաւոր. a. transmis par le Seigneur. [Seigneur.

Տիրաւոր. a. prêché par le

Տիրել. va. s'emparer de, se rendre maître, dominer, maîtriser, occuper, régner.

Տիրելուհի. a. qui aime à dominer. [dominer.

Տիրելութիւն. s. envie de

Տիրելու. V. **Տիրացնել**.

Տիրող. a. s. dominant, dominateur.

Տիրութիւն. s. domination, autorité, pouvoir. [sainte Vierge.

Տիրուհի. sf. maîtresse: dame;

Տիւ. s. jour; տիւ և գիշեր, jour et nuit, nuit et jour; արդիւնաւոր —, beau jour; beau temps.

Տիւ. s. zool. valve.

Տիւ. s. âge; âge, siècle; — մանկութեան, âge de l'enfance, premier âge; ի մասսայի իմանուկ տիւն, dès le tendre ou bas âge, dès sa plus tendre jeunesse, ի տղայ տիւն, dès son enfance; — ծերութեան, âge de la vieillesse, հաւասար տիւն, du même âge.

Տխաւոր. s. chagrin, deuil.

Տխալի. vn. se chagriner, déplorer, porter le deuil de.

Տխւոր. a. défectueux, défiguré, difforme, étioilé, délicat, chétif.

Տխւորութիւն. s. difformité, défaut, étiolement.

Տխի. V. **Դիմ**.

Տխուր. a. s. sot, benêt, niais, ignorant.

Տխուրութիւն. adv. sottement, sans aucune connaissance.

Տխուրութիւն. a. de sot, de niais.

Տխուրութիւն. s. sottise, ignorance.

Տխուր. a. triste, chagrin, morne, mélancolique, morose; — Կեանք, tristement. [tement.

Տխւոր. a. triste; adv. tris-

Տխւոր. a. qui a l'air triste; adv. d'un air triste.

Տխւորութիւն. a. triste lugubre.

Տխւոր. a. triste, plein de tristesse, de chagrin.

Տխւոր. V. **Տխուր**.

Տխւորութիւն. a. triste, chagrinant, fâcheux, mélancolique.

Տխւորութիւն. a. tristement célèbre, d'une triste célébrité.

Տխւոր. a. qui a une voix triste ou lugubre; adv. d'une voix triste ou lugubre.

Տխւորութիւն. a. de triste mémoire,

Տխւոր. V. **Տխի**.

Տխւոր. V. **Տխուրութիւն**.

Տխւոր. adv. tristement.

Տխուր. a. qui aime la tristesse, mélancolique. [morne.

Տխուր. a. d'une couleur triste, **Տխուր**. va. chagriner, attrister, peser sur le cœur.

Տխուր. a. chagrinant, attristant, triste.

Տխի. vn. se chagriner, s'attrister, devenir triste, se flétrir.

Տխրութիւն. s. chagrin, tristesse, mélancolie.

Տխրորէն. adv. tristement.

Տկարսիւց. s. mus. cornemuse.

Տկար. a. faible, débile; impuisant, invalide; infirme, petit, léger; fragile, frêle.

Տկարաւոր. adv. faiblement.

Տկարակազմ. a. d'une constitution délicate, faible, chétif.

Տկարակազմ. s. côté faible.

Տկարամիտ. a. faible d'esprit, esprit faible, borné, obtus.

Տկարամտութիւն. s. faiblesse d'esprit, faiblesse.

Տկարամտ. vn. s'affaiblir, perdre ses forces, s'exténuer; devenir infirme, indisposé; avoir la faiblesse de; être incapable, ne pas pouvoir, déchoir; être impossible.

Տկարացնիլ. va. affaiblir, ôter les forces, débilitier, énerver, exténuer, abattre, amortir.

Տկարութիւն. s. faiblesse, débilité; indisposition, infirmité; langueur, exténuation; — *ուսիմ*, je suis indisposé.

Տկիդ. a. jeune.

Տկիւղ. } a. nu, dénué de tout.

Տկոր. } a. nu, dénué de tout.

Տկնոր. s. cornemuse.

Տկալ. a. indigeste.

Տկան. a. mécontent, boudeur, acariâtre, morose; — *լաւ*, V.

Տկանիլ.

Տկանիլ. a. désagréable.

Տկանիլ. } va. mécontenter,

Տկանցնիլ. } indispôser, déplaire.

Տկանիլ. vn. être mécontent, bouder, être indisposé contre, se déplaire.

Տկանութիւն. s. mécontentement, désagrément, déplaisir; bouderie.

Տկան. a. qui n'est pas mûr, cru; fig. trop jeune.

Տկանութիւն. s. défaut de maturité, crudité.

Տկն. a. difforme, mal fait.

Տկնիլ. va. difformer.

Տկնութիւն. s. difformité.

Տկարբ. V. **Տկացկան.**

Տկարբութիւն. s. accouchement; couches, délivrance; — *տեղ*, fièvre puerpérale.

Տկարբ. s. jeune homme.

Տկարբիլ. s. jeunes hommes.

Տկարբի. V. **Տկարբութիւն.**

Տկայ. s. enfant; jeune homme; *լքուած* —, enfant abandonné; *երես առած* —, enfant gâté

Տկայար. adv. comme un enfant.

Տկայարայ. } a. qui a le caractère d'enfant, puéril.

Տկայարու. } a. qui a le caractère d'enfant, puéril.

Տկայակ. a. d'enfant, enfant.

Տկայակութիւն. s. enfantillage, puérilité.

Տկայակոռ. a. qui détruit les enfants.

Տկայակոռ. } a. qui a l'esprit enfantin, simple.

Տկայակութիւն. s. puérilité, enfantillage.

Տկայանալ. vn. être ou devenir enfant; se conduire en enfant, faire l'enfant; rajeunir, redevenir jeune.

Տկայապա. V. **Տկայար.**

Տկայապա. a. s. infanticide, meurtrier d'un enfant.

Տկայապա. s. infanticide, meurtrier d'un enfant.

Տկայացնիլ. va. rendre enfant, rajeunir, rendre la jeunesse.

Տկայաւոր. a. enfant, très jeune.

Տկայիլ. s. petit enfant, bambin.

Տկայութիւն. s. enfance, premier âge; puérilité, enfantillage.

Տկացկան. sf. accouchée. [bin.

Տկնիլ. s. petit enfant, garçon, bam-

Յդել. va. vouloir.

Յդնդեր. a. ventru.

Յդաբնակ. a. qui demeure dans la boue.

Յդագիւն. V. **Յդմու.**

Յդաբարաւ. a. barboté dans la boue, crotté.

Յդաբաւալ. a. qui se roule, qui se traîne dans la boue.

Յդալից. a. plein de boue, crotté, boueux, bourbeux, fangeux.

Յդալաւաւ. a. mêlé avec la boue, bourbeux, fangeux.

Յդալար. a. où il y a beaucoup de boue; très boueux.

Յդաւան. V. **Յդմու.**

Յդաւալ. vn. se crotter, être barboté dans la boue.

Յդաւեր. a. qui aime la boue.

Յդմու. } a. bourbeux, fangeux,
Յդմու. } boueux.

Յմարդի. a. inhumain, désobligeant, impoli, grossier, brutal, brut, incivil, malhonnête, rustre.

Յմարդութիւն. s. inhumanité, désobligence, brutalité, brusquerie; impolitesse, grossièreté, incivilité, rusticité, malhonnêteté; — **թիւալ,** inhumainement, désobligamment, brusquement, brutalement; impoliment, grossièrement.

Յմոյն. a. décoloré, pâle, triste.

Յնակ. s. maisonnette, case.

Յնակալ. s. le propriétaire de la maison.

Յնական. a. domestique; — **արնտեսութիւն,** économie —

Յնակից. a. qui demeure dans la même maison, cohabitant; voisin; — **բաւալ,** habiter, demeurer dans la même maison.

Յնակցութիւն. s. habitation commune, cohabitation.

Յնաւարկ. s. imposition, contribution.

Յնային. V. **Յնական.**

Յնակ. a. pauvre, indigent, ruiné; failli.

Յնակեցալ. vn. devenir pauvre, être indigent, se ruiner; être expulsé ou privé de sa maison; faire faillite.

Յնակեցոց. V. **Աղքատեցոց.**

Յնակեցնել. va. appauvrir, rendre pauvre ou indigent.

Յնակութիւն. s. pauvreté, appauvrissement, indigence; faillite; **յեղիւն** — **թիւն մէջ է,** il est dans la misère, aux abois.

Յնառէն. a. qui construit une maison; V. **Յնարար.**

Յնառնութիւն. s. construction; V. **Յնարարութիւն.**

Յնապան. s. gardien de la maison, concierge; casanier.

Յնապանութիւն. s. conciergerie, charge de concierge; vie casanière.

Յնաւեր. a. qui aime la maison, casanier; — **բաւալ,** aimer son intérieur, se plaire dans son intérieur, chez soi.

Յնաւուն. a. nourri, élevé à la maison, casanier, domestique, privé. [maison, casanier.

Յնապանեալ. a. qui garde la maison; V. **Յնարար.** a. s. ménager, ménagère; femme de ménage.

Յնարարութիւն. s. ménage, soin domestique.

Յնարգիլ. a. qui garde la maison, qui mène une vie retiré.

Յնաւեր. a. dont la maison est ruinée; qui ruine les maisons.

Յնկից spl. les gens de la maison.

Յնիկ. V. **Յնակ.**

Յնկաբան. s. botaniste.

Յնկաբանական. a. botanique; — **պարտէզ,** jardin —

Յնկաբանութիւն. s. botanique.

Յնկաբեր. a. qui porte ou produit des plantes.

պէս. } V. Յնկա-
 սգիտական. } րան, Յնկ-
 սգիտութիւն. } կարան-
 i. etc. } [dinier.
 սգործ. a. s. planteur. jar-
 ոգործի. va. cultiver les
 tes, planter.
 սգործութիւն. s. culture
 plantes, plantation.
 սլույ. V. Յնարար.
 սլոխ. a. rempli de plantes,
 plantation. [gie.
 սխտութիւն. s. phytolo-
 գիկան. a. de plante, végétal.
 սկիւղ. a. qui pousse ou vé-
 avec, planté ensemble; inné,
 irrel. [—, potasse caustique.
 սոդ. s. chim. potasse; կիւղի
 արուն. s. pépinière, plantation.
 սրարութիւն. V. Յնկա-
 ծութիւն.
 արկ. s. planteur.
 արկութիւն. s. plantation.
 ել. vn. planter.
 իջ. s. planteur.
 ից. V. Յնկից.
 ոդ. s. planteur
 լուս. s. plantation, plantage.
 ւոր. s. famille.
 սպահ. } Յնապան,
 սպահութիւն. } Յնապա-
 ւրիւն.
 սպահարան. s. conciergerie,
 ement du concierge.
 սն. s. économe; portier d'une
 ile. [nement.
 սնարար. adv. économi-
 սնապէս. } s économiste, éco-
 սնապիր. } nome.
 սնապահարար. } adv. éco-
 սնապահապէս. } nomique-
 սնապահարէ. } ment.
 սնապահական. a. économique.
 սնապահութիւն. s. économie;
 onomie politique.
 սնական. a. économique.

Տնեսականապէս. } adv. éco-
 Տնեսապէս. } nomique -
 ment. [ministration.
 Տնեսարան. s. économat; ad-
 Տնեսակ. va diriger une maison,
 faire l'économe; économiser; rég-
 ller sa famille, régir, adminis-
 trer; distribuer. [économise.
 Տնեսող. a. économe, qui
 Տնեսութիւն. s. économie; éco-
 nomat; direction, administration;
 providence; mystère de l'Incarn-
 nation; առանկիւն ou տնական
 քաղաքական —, économie do-
 mestique, politique; տնտես-
 քանք առ — քանք, par
 économie. [école.
 Տնեսուի. sf. portière d'une
 Տնեսալ. vn. lambiner, lanterner.
 Տնար. s. famille.
 Տնորէն. s. V. Տնես. directeur,
 administrateur.
 Տնորէնութիւն. V. Տնեսու-
 րիւն; disposition, mesure; direc-
 tion; — քան տնորէ, les lieux
 saints.
 Տնորէնի. sf. directrice.
 Տնորիցական. a. économique,
 administratif; du mystère de
 l'Incarnation; — տնորէ, les
 lieux saints.
 Տնորիկ. V. Տնեսակ; dispo-
 ser; dispenser.
 Տնորիցութիւն. s. disposition;
 մինչև ցնոր —, jusqu'a nouvel
 ordre.
 Տնորիցուի. sf. directrice.
 Տնորիցուս. s. dispense; — խն-
 րել առ ընդունիլ, demander,
 accorder, obtenir une dispense.
 Տոգոր. s. imbibition, imprégnation.
 Տոգորի. va. imprégner, imbi-
 ber, pénétrer.
 Տոգորիլ. } vn. s'imbiber, pé-
 Տոգորուիլ. } nétrer dans, être
 imbibé, imprégné.

Յայւր. } s. dollar.
Յայւր. }
Յայւրիւ. s. tourte.
Յի. s. persistance, résistance, patience; durée; a. qui résiste; persistant, durable.
Յիալ. vn. résister, persister, supporter, endurer, soutenir.
Յիս. V. **Յիսոփ.**
Յիսոփ. va. tirer usure de, exercer l'usure, prêter à usure.
Յիսոփ. s. usure, intérêt illégal; naissance. *մոկոսոք*, avec usure.
Յիսոփ. a. solide, résistant.
Յիսոփութիւն. s. solidité, résistance.
Յիսոփ. s. famille, maison, race, extraction, naissance, lignage, lignée.
Յիսոփութիւն. } s. généalogie.
Յիսոփութիւն. }
Յիսոփութիւն. a. de bonne famille, noble; de famille; s. parent; —
 — 2, rapport d'un champ, fruits, récolte, moisson.
Յիսոփութիւն. s. bonne naissance, noblesse; production, fertilité.
Յիսոփութիւն. s. de la même famille, lignage, parenté.
Յիսոփութիւն. a. de famille, familial; parent.
Յիսոփութիւն. s. chef d'une famille, d'une race.
Յիսոփութիւն. s. noblesse, bonne naissance.
Յիսոփ. a. noble, de bonne maison, de bonne ou de haute naissance; s. parent.
Յիսոփութիւն. va. séparer les familles, les races.
Յիսոփութիւն. s. parenté.
Յիսոփութիւն. vn. marcher d'un air fier ou hautain, se pavaner.
Յոյ. s. ligne; fil; file, rang, ran-

gée; *ստանալով* —, vers; *նոր* —, aligné.
Յոյութիւն. a. qui parle beaucoup, bavard. [rang.
Յոյութիւն. adv. à la ligne, en
Յոյութիւն. s. aligné.
Յոյութիւն. a. aligné.
Յոյութիւն. va. aligner.
Յոյութիւն. s. alignement.
Յոյութիւն. s. accolade.
Յոյութիւն. s. interligne.
Յոյութիւն. s. rangée, suite, enchaînement. [tinuel.
Յոյութիւն. a. rangé, arrangé, con-
Յոյութիւն. s. file, rangée, alignement.
Յոյութիւն. s. transparent.
Յոյութիւն. va. enfiler, ranger; composer, écrire.
Յոյութիւն. }
Յոյութիւն. } s. salive, glaire.
Յոյութիւն. }
Յոյութիւն. va. user sa vie, passer la vie.
Յոյութիւն. a. glaireux.
Յոյութիւն. va. réduire en pâte.
Յոյութիւն. vn. se réduire en pâte (en parlant du riz).
Յոյութիւն. s. tome; livre; calendrier; *Հիւ* —, calendrier Julien, vieux style; *նոր* —, nouveau style. *պարզ* —, comptabilité en partie simple; *կրկնամաս*, comptabilité en partie double.
Յոյութիւն. s. tenue de livres.
Յոյութիւն. s. teneur de livres.
Յոյութիւն. a. de tenue de livres.
Յոյութիւն. s. tenue de livres, comptabilité.
Յոյութիւն. } s. billet; bulletin;
Յոյութիւն. } cachet.
Յոյութիւն. s. porteur de billet.
Յոյութիւն. s. vendeur de billets.

ւսակաւանւն. s. guichet.
 ւսիկ. s. petit billet.
 ւշժ } s. V. Տուլան; dom-
 ւշիք. } mage, perte, préjudice,
 étriment.
 ւշոր. V. Տաշորու.
 ւշորական. } a. brûlant.
 ւշորակէզ. }
 ւշորիկ. va. brûler, enflam-
 mer, embraser [flammé.
 ւշորիկ. va. brûler, être en-
 ւշորից. a. brûlant, dévorant.
 ւշորում. s. brûlure, embrase-
 ment.
 ւշորում. a. brûlant.
 ւսրակ. s. sac.
 ուն. s. attache; pillon; — 2ւն,
 aisse, harde.
 ունիկ. vn. être lié, attaché.
 ոսիկ. s. petit pieu, peton.
 որդ. s. toile d'araignée.
 օրդիկ. s. ornith. grive.
 օրմ. }
 օրմիդ. } ou — նաւայ; s. flotte.
 օրմիկ. vn. s'enfler, bouffir,
 e gonfler.
 օրոն. s. bot. garance; — ի ար-
 ւաւ, alizari; — ի ներկ, alizarine.
 օրոնաներկ. s. alizarine.
 օրոնասան. } s. garancière.
 օրոնաւ. }
 օրոնու. s. garançage.
 օրր. s. bot. bourgeon, turion.
 օրրանց. s. pépinière.
 օրրիկ. vn. bourgeonner.
 օւայանիք. s. peine, affliction,
 souffrance.
 օւայանցիկ. } va. faire souf-
 օւայան. } frir, affliger,
 ourmenter.
 օւայիկ. vn. souffrir, s'affliger,
 être tourmenté.
 օւայանիքի. V. Տուայանիք.
 օւայանիք. V. Տուայանիք.
 օւայր. s. corbeille de mariage,
 louaire.

Տուարած. s. berger, pasteur;
 pâturage.
 Տուարածակն. s. berg-r.
 Տուլան. s. amende; indemnité
 ou dédommagement; ornith.
 toucan.
 Տուլանիկ. } V. Տուլի, Տուլի.
 Տուլանիկ. }
 Տուլանիք. V. Տուլան.
 Տուկայ. s. donnée.
 Տուկայաւ. a. amendable.
 Տուկիկ. va. mettre ou condam-
 ner à l'amende; être mis ou con-
 damné a l'amende, indemniser,
 dédommager.
 Տուից. s. donneur, donateur.
 Տուր. s. bot. guimauve.
 Տոււար. V. Տոմար.
 Տուն. s. maison, foyer; maison,
 famille, race; maison, établisse-
 ment commercial; biens de la
 maison; train de maison; domes-
 tiques; couplet, verset, strophe,
 stance; տնէ —, de maison en
 maison; տնէ ելնել, sortir de la
 maison; déménager; — դառնալ,
 retourner, rentrer à la maison,
 chez soi; — կերթամ, je vais
 chez moi; տնէն կուգամ, je viens
 de chez moi; ձեր տունը գնաց,
 il est allé, il a été chez vous;
 տնով տեղով, avec toute la fa-
 mille; — ը կենալ, rester à la
 maison, garder la maison; —
 թագաւորի օւ արքայի, la mai-
 son du roi; — նամակաց, poste;
 — գանձից, le trésor; հանգիստ
 բնակելի լաւ մեծ փոքրիկ գե-
 ղեցիկ տներ օւ անպիտան —,
 commode, logeable, bonne, grande,
 petite, belle ou jolie, vilaine
 maison; աղիւսակերտ. փայտա-
 շէն քարակիր —, maison en
 brique, en bois, en pierre: վար-
 ձելի վաճառելի —, maison թէ
 louer, à vendre; հիմուկ. որ-

մուկք տան, les fondements, les murs d'une maison; — **շինել** ou **կառուցանել**՝ **քանդել**, bâtir, abattre ou démolir une maison; **քաղաքի գերի** —, maison de ville, de campagne; **փողոցի վրայ** —, maison sur la rue; **իր** — **ը գեղեցկացնել**, embellir sa maison; — **վարձել**, louer une maison; **իր** — **ը վարձու տալ**, louer sa maison, **վարձք տան**, le loyer d'une maison.

Տունել, s. tunnel.

Տունկ, s. bot. plante.

Տուֆեան.

Տուֆեանյի, { a. diurne, de
jour.

Տույութեան, s. dation, donation; tradition; reddition, remise, délivrance.

Տուռ, s. amas, tas; **տուռ տուռ**, adv. en tas; en monceau.

Տուս, s. queue.

Տուֆ, V. **Տուրֆ**.

Տուրիա, s. trafic, négoce, commerce: échange; conférence, fréquentation, société; respiration, haleine; **դադարում տուրիա**, stagnation des affaires; **տուրիա առ ընել**, trafiquer.

Տուրիանիկ, a. commercial, mercantile: — **ը** ou — **փոխառում**՝ **շահաւետութիւն**, trafic; commerce. [եւանիկ.

Տուրիանութեան, V. **Տուր-Տուրֆ**, s. dation; donation, présent, don; impôt, droit; aumône; **անուղղակի** —, contributions indirectes; **հողային** —, impôt territorial; — **դնել**, imposer.

Տուփ, s. boîte.

Տոփան, s. batte; hie.

Տոփել, va. battre; fouler aux pieds; hier.

Տոփի, s. battoir. [son.

Տոփական դեղ, s. toxique, poi-

Տպագիր, a. édité, imprimé; s. typographie; éditeur; édition, impression.

Տպագրական, a. typographique; — **Տնչութիւն**, Direction de la Presse.

Տպագրաւոն, V. **Տպարան**.

Տպագրել, va. empreindre, mouler, modeler; éditer, imprimer.

Տպագրիչ, } s. typographie, im-

Տպագրող, } primeur; éditeur.

Տպագրած, a. imprimé.

Տպագրութեան, s. typographie;

édition, impression.

Տպագին, s. minér. topaze.

Տպածոյ, a. imprimé; s. impres-

sion, indienne. [graphie.

Տպարան, s. imprimerie, typo-

Տպարանապետ, } s. maître im-

Տպարանատէր, } primeur.

Տպաւոր, a. empreint, imprimé,

marqué.

Տպաւորագոյն, a. plus ressem-

blant, précis, véritable.

Տպաւորել, va. empreindre, im-

primer, marquer, figurer, gra-

ver; inculquer.

Տպաւորութիւն, } s. empreinte,

Տպաւորում, } marque, fi-

guro. forme; impression; **գոր-**

ծել մէկուն վրայ, faire une im-

pression sur qq.

Տպել, va. imprimer.

Տպող, V. **Տպագրող**.

Տպում, a. imprimé.

Տպուի, vn. s'imprimer.

Տսիփ, V. **Տափանք**.

Տանաւոր, a. calleux, dur.

Տառայ, vn. grogner, grommeler.

Տափալ, vn. aimer d'amour,

avec passion ou passionnément,

être amoureux, passionné, épris;

aimer tendrement, convoiter,

désirer ardemment, souhaiter.

Տափական, } a. amoureux.

Տափային, }

ամուլ. V. Տափուլ.
 ամս. s. amours, amourette,
 ամուր. } a. amant, amou-
 րուղ. } reux.
 ամուս. a. amoureux, passionné.
 ամուսն. adv. amoureusement.
 օրն. ornith. busard.
 պ. a. acerbe, âpre, astringent, âcre.
 ամուր, a. qui a une queue, ueue, candé.
 ւն. V. Տուս.
 արմ. s. âpreté, âcreté, rbité, saveur âpre, goût acerbe.
 ան. s. pêteur.
 ել. vn. faire un pet, pêter.
 ական. s. gram. datif; a. datif.
 ամ. s. d'amme, drachme; a. me, dur; — երկե, terrain ferme.
 ամաբան. s. logicien.
 ամաբանաբար. adv. logiquement.
 ամաբանական. a. logique, la logique; — անասկետով, ցիկement.
 ամաբանել. va. raisonner.
 ամաբանող. s. raisonneur.
 ամաբանութիւն. s. logique.
 ամաբանօրէն. adv. logiquement.
 ամադիմ. s. géom. diamètre.
 ամադիմաբար. adv. diamétement: — հակառակ, — opposé.
 ամադիմական. a. diamétral.
 ամադիմապէս. } V. Տրամ-
 ամադիմօրէն. } օժաբար.
 ամադէտ. s. géom. pinnule.
 ամադիր. a. disposé, — բաւալ, tre —
 ամադրել. va. disposer.
 ամադրելի. a. disponible.
 ամադրելիութիւն. s. disponibilité.
 ամադրութիւն. s. disposition.
 ամալար. s. cordeau, fil à plomb.
 ամալաղ. s. drame.

Տրամախոհ. a. judicieux, rais-
 sonnable.
 Տրամախոհել. vn. raisonner.
 Տրամախոհութիւն. s. juge-
 ment, raisonnement.
 Տրամախոս. s. dialecticien.
 Տրամախոսական. a. dialectique.
 Տրամախոսել. vn. dialoguer,
 dialectiquer. [dialogue.
 Տրամախոսութիւն. s. dialectique,
 Տրամանալ. vn. devenir ferme,
 se durcir. [V. Տրամանկելիւն.
 Տրամանկիւն. s. diagonale; a.
 Տրամանկիւնաբար. adv. dia-
 gonalement.
 Տրամանկիւնի. a. diagonal.
 Տրամաչափ. s. diamètre.
 Տրամաչափական. a. diamétral.
 Տրամաչափապէս. } adv. dia-
 Տրամաչափօրէն. } métrale-
 ment; — ներհակ, — opposé.
 Տրամաւարութիւն. s. dialectique.
 Տրամաւարան. s. diorama.
 Տրամիլ. va. affermir.
 Տրապէզ. } s. table; comptoir;
 Տրապիզ. } trapèze.
 Տրապիզակերպ. a. trapézoïde.
 Տրապիզիս. s. changeur.
 Տրգալ. V. Տարգալ.
 Տրիւ. s. sabot.
 Տրիւադոր. s. sabotier.
 Տրիւաւորիլ. vn. mettre des
 sabot, se chauffer de sabots.
 Տրէ. s. ancien mois des Arméniens.
 Տրէզ. s. galon.
 Տրիբուն. s. tribun.
 Տրիբունութիւն. s. tribunat.
 Տրիպոն. s. ichtyol. pastenague.
 Տրիւր. a. à trois rangs de rames;
 — նաւ, galère —, tirème
 Տրիւն. s. triton. [bution.
 Տրիւնուր. s. récompense, rétri-
 Տրմութիւն. s. inexpérience.
 Տրմալ. s. râteau.
 Տրմալ. a. inexpérimenté, nou-
 veau; indompté, non dressé.

Յրահակաց. a. adversatif.
Յրահիլ. va. diviser.
Յրահալից. } s. division; ab-
Յրահում. } duction.
Յրահիլ. va. broyer, délayer, masser.
Յրահիլ. vn. se délayer, être broyé.
Յրահում. broyage, broiement;
 délayage, délayement; massage
Յրահում. a. donné.
Յրահապար. s. troubadour.
Յրահիլ. vn. être donné, se donner.
Յրահիլ. a. humble, inférieur,
 vil, indigne, dernier, moindre.
Յրահիլ. s. battement.
Յրահիլ. vn. frapper la terre du
 pied, battre des pieds, faire du
 bruit avec les pieds; fouler aux
 pieds, fouler; սիրաբ ևր սրահիլ,
 son cœur bat.
Յրահիցնիլ. va. faire battre.
Յրահիցնիլ. } s. bruit des pieds,
Յրահում. } claquement; batte-
Յրահում. a. qui bat. [ment.
Յրահիլու. } s. ornith, trochile,
Յրահիլու. } colibri.
Յրահապար. adv. tristement,
 mélancoliquement.
Յրահալից. a. triste, chagrin,
 mélancolique; d'un ton chagrin,
 d'un air triste, fâcheux, affligé.
Յրահալից. } a. très triste.
Յրահալից. } a. plein de tristesse,
Յրահալից. } de chagrin, triste.
 fâcheux. [cheux
Յրահալից. a. chagrinant, fa-
Յրահալից քլլալ. vn. partager
 le chagrin de qn., s'attrister avec
Յրահում. } V. **Յրահում.**
Յրահում. } V. **Յրահում.**
Յրահիցնիլ. va. attrister, chag-
 riner, contrister, rembrunir.
Յրահիցնիլ. } a. attristant,
Յրահիցնիլ. } chagrinant.
Յրահիլ. vn. se chagriner, s'at-
 trister, avoir du chagrin.

Յրահալից. s. tristesse, chag-
 rin, mélancolie, morosité.
Յրահալից. adv. tristement.
Յրահալ. } vn. se plaindre, mur-
Յրահալ. } murer, crier.
Յրահալից. s. plainte, murmure.
Յրահալ. s. celui qui se plaint,
 qui murmure.
Յրահում. V. **Յրահում.**
Յրահում. a. triste, chagrin, morne,
 mélancolique, morose; — ou —
 իրաւ, adv. tristement; — իր-
 աւ, être triste, avoir du chagrin,
 avoir le cœur gros.
Յրահում. s. plainte, murmure;
 — իրաւ, porter plainte, se plaindre.
Յրահում. vn. bougonner, mar-
 motter, murmurer.
Յրահում. } s. marmotterie, bou-
Յրահում. } gonnement, murmure.
Յրահում. s. botte, fagot; — իրաւ,
 V. **Յրահում.**
Յրահում. V. **Յրահում.**
Յրահում. va. bottelet, fagoter.
Յրահում. s. bottelet.
Յրահում. s. bottelage.
Յրահում. s. bottelage, etc. V. **Յր-**
իւլ, Յրահում, etc.
Յրահում. V. **Յրահում.**
Յրահում. s. petite boîte, écriin.
Յրահում. s. raclée; — իրաւ,
 donner une —; — իրաւ, rece-
 voir une —.
Յրահում. va. donner une raclée.
Յրահում. vn. geindre, gémir.
Յրահում. va. faire gémir, faire
 geindre.
Յրահում. } a. pénible.
Յրահում. } a. pénible.
Յրահում. vn. faire veiller.
Յրահում. vn. veiller; fig. veiller,
 surveiller. [vigilance.
Յրահում. s. veille; insomnie;
Յրահում. s. grande chaleur; hâle,
 feu du jour, les ardeurs du so-
 leil; a. chaud.

Յ (tso = TS) s. trente-troisième lettre de l'alphabet et vingt septième des consonnes; six mille, six-millième.

Յարել. V. **Ծաղել**.

Յարկել. V. **Յակել**.

Յախ s. bot bruyère; broussailles.

Յախառան s. bruyère.

Յախանել s. balai de bruyère; bruyère à balais; fig. maladroit.

Յախախոր s. ornith. coq de bruyère.

Յախառնել s. ornith. roitelet.

Յած a. bas, qui s'élève peu de terre; fig. humble, modeste, modéré, doux, sage; bas, vil, rampant.

Յածաղի a. adv. à bas prix.

Յածիկ } a s. bas, qui n'est

Յածկեկ } pas élevé.

Յածնալ vn s'abaisser, baisser; s'abaisser, s'humilier; s'apaiser, se calmer.

Յածոցի a. bas, vil, rampant; fig. humble, modeste, modéré, doux.

Յածոցութիւն } s. abaissement;

Յածութիւն } fig. modestie,

modération, sagesse, pudeur; humiliation; humilité; bassesse, vilénie; — **սրտի**, bassesse de cœur; — **թեամբ**, avec un air modeste; avec bassesse.

Յածում s. abaissement; apaisement.

Յածուն a. modeste, modéré, sage; humble, doux; bas, qui n'est pas élevé.

Յածուցիչ a. abaissant.

Յածցնել va. abaisser, baisser; rabaisser, rabattre; abaisser, humilier; ravaler; calmer, apaiser, adoucir.

Յականեալ a. pauvre, gueux.

Յակահեցնել va. réduire à l'extrémité, rendre malheureux.

Յակահիլ vn. être réduit à l'extrémité, être dans le besoin, manquer de ressources, être malheureux.

Յակի s. besoin, gêne, misère.

Յամախ a. sec, aride. s. terre ferme, continent; — **հանել**, débarquer; — **երալ**, prendre terre, mettre pied à terre, débarquer; — **իջնալ**, descendre à terre; — **կղզի**, presqu'île, péninsule; — **հաց**, du pain sec.

Յամախաբնակ a. qui habite la terre ferme.

Յամախաբի adv. avec des ailes sèches, sans mouiller ses ailes.

Յամախակուն V. **Յամախալի**.

Յամախակէտ s. littoral, plage, rivage.

Յամախակղզի s. presqu'île, péninsule, chersonèse.

Յամախաղ s. continent.

Յամախալասակ a. dont le fond ou le lit est sec.

Յամախալի a. de terre ferme, continental; sec, aride.

Յամախալիւթիւն s. arpentage.

Յամախի a. tarissable.

Յամախիլ. V. **Յամախիլ**, **Յամախիլ**.

Յամախիլ. va. sécher, dessécher, rendre sec ou aride; mettre à sec, tarir, fair tarir, épuiser.

Յամախիլ. } a. qui sèche,
Յամախիլ. } qui dessèche,
desséchant, dessiccatif; — **հալ**,
vent desséchant; — **հալ**, huile
siccative.

Յամախիլ. vn. sécher, se dessécher, tarir, s'épuiser.

Յամախիլ. V. **Յամախիլ**.

Յամախիլ. } s. sécheresse,
Յամախիլ. } aridité, siccité,
desséchement; tarissement, épuisement.

Յամախիլ. a. sec. aride.

Յամախիլ. V. **Յամախիլ**.

Յամախիլ. V. **Յամախիլ**.

Յայլ. s. nuit; — ou **գայլ**, adv. de nuit, pendant la nuit; **գայլ** **և գիշեր**, jour et nuit, nuit et jour [հայլ.

Յայլագնաց. V. **Յայլագնաց**.
Յայլագնաց s. bot. belle-de-nuit.

Յայլախալ. s. soirée.

Յայլախալ. s. veilleuse.

Յայլախալ մար. s. combat nocturne. [donner une soirée.

Յայլախալ. s. soirée; — **ալ**,
Յայլախալ. } s. vête-
Յայլախալ հանդեր. } ment de
nuit; robe de chambre. [turne.

Յայլախալ. s. sérénade. noc-

Յայլախալ ուր. s. nocturne
(partie de l'office de la nuit).

Յայլախալ. V. **Յայլախալ**.

Յայլախալ. a. rêveur, songeur.

Յայլախալ. s. sérénade, nocturne.

Յայլախալ. s. nuit, l'heure de la nuit.

Յայլախալ. adv. jusque-là.

Յայլախալ. adv. jusqu'à présent.

Յայլախալ. s. entom. morpion.

Յայլախալ. s. anat. pubis.

Յայլ s. anat. aine.

Յայլախալ. adv. jusqu'à cette heure, jusqu'à ce temps, jusqu'à cette époque; **մինչև** —, jusqu'alors.

Յայլախալ. adv. jusque-là.

Յայլախալ. adv. tant, jusqu'à tant.

Յայլախալ. adv. jusqu'ici.

Յայլախալ. adv. tant, jusqu'ici.

Յայլախալ. adv. jusqu'aujourd'hui, jusqu'à ce jour.

Յայլ. s. jaillissement, jet; **լուր** —, — d'eau.

Յայլախալ. } va ... faire jaillir,
Յայլախալ. } lancer; **սկզբ** —, éclabousser.

Յայլախալ. } vn. jaillir, rejailir.

Յայլախալ. a. jaillissant.

Յայլախալ. V. **Յայլախալ**; — **հալ**,
éclaboussure.

Յայլախալ. s. jet, jaillissement; — **սկզբ**, jaculation.

Յայլախալ. a. jaillissant.

Յայլախալ. s. saillie; douche.

Յան. s. ensemencement, semences; a. dispersé, disséminé; — **հալ** **գիր** ou **գիր** **ալ** —, épars, dispersé; adv. çà et là; — **հալ** **գիր** **ընդ**, disperser. [lide.

Յան. s. tache de rousseur, éphé-

Յան. etc. V. **Յան**.

Յան. va. semer, ensemer; parsemer, répandre, asperger.

Յան. s. haie, échalier, enclos, clôture, enceinte; liste, table, catalogue; désir, amour; adv. toujours, de tout temps; **պատկ** — **հալ** — **ալ**, entourer d'une haie.

Յանախալ. va. cataloguer.

Յանախալ. vn. désirer, souhaiter, envier; convoiter, être épris de.

Յանախալ. a. désirable, souhaitable, désiré, recherché, doux; — **է** **ինչ** je désirerais, je vou-

- drais, je serais bien aise de, je ne songe qu'à; — *պարզութիւն*, aimable simplicité.
- Ծանկալիք**. s. tout ce qui plaît, objet désiré; — *աչաց*, ce qui plaît aux yeux.
- Ծանկալում**. a. concupiscible.
- Ծանկանալ**. V. **Ծանկալ**.
- Ծանկապառ**. a. entouré de haies; s. haie. [haie.]
- Ծանկապանել**. va. entourer d'une haie.
- Ծանկատ**. a. amoureux, voluptueux, sensuel, lubrique.
- Ծանկասիրութիւն** s. amour, convoitise, sensualité, lubricité.
- Ծանկացող**. s. désireux, convoiteux; cupide.
- Ծանկել** va. entourer d'une haie; cataloguer.
- Ծանկորդ**. a. continuél, continu; adv. continuellement.
- Ծանկորդել**. va. fréquenter, hanter; vn. continuer, persévérer, perpétuer, durer.
- Ծանկութիւն**. s. désir, envie; appétence; convoitise, concupiscence, volupté, sensualité, passion, amour; plaisir; cupidité; curiosité; *հշտ* —, sensualité, volupté; *օգտածարաւ* — ք. les intérêts.
- Ծանու**. s. ensemencement.
- Ծանց**. s. filet, réseau, rets.
- Ծանցառ**. a. clair, peu serré; s. clairière.
- Ծանցաւորաւ**. adv. rarement.
- Ծանցաւոր**. adv. rarement.
- Ծանցանալ**. s. anat. rétine.
- Ծանցարկ**. s. jet de filet, action de jeter le filet; celui qui jette le filet.
- Ծանցել**. va. prendre au filet, envelopper d'un filet.
- Ծանցենի**. V. **Ծանցանալ**.
- Ծանցորդ**. s. pêcheur au filet, pêcheur.
- Ծանկառ**. a. irascible, colère, colérique, dépitéux; — *լլալ*, être — avoir du penchant à la colère.
- Ծանկասութիւն**. s. irascibilité.
- Ծամբալիւր**. } a. plein de colère,
Ծամբալից. } emporté.
- Ծամբանալ**. } a. propre à met-
Ծամբանալ. } tre en colère;
irascible; — ւ; s. irascibilité.
- Ծանուլ**. vn. se mettre en colère, s'indigner, s'emporter, se fâcher, s'irriter, se dépiter, mettre son bonnet de travers.
- Ծաւում**. s. colère, indignation, emportement, courroux, dépit.
- Ծաւուցանել**. va. mettre en colère, indigner, fâcher, irriter, échauffer la bile de qn.
- Ծաւիլ**. V. **Ծանուլ**.
- Ծաւել**. V. **Ծանուլ**; **Ծաւել** vn.
- Ծաւեցնել**. V. **Ծաւել**. va. *դալըս* —, faire ressortir, mettre en relief.
- Ծաւասել**. V. **Ծաւել**.
- Ծաւասուկ**. V. **Ծաւում**.
- Ծաւել**. va. sautiller.
- Ծաւենի** s. saut; saut de mouton, saute-mouton.
- Ծաւաբ**. V. **Ծաւել**.
- Ծաւաթ**. s. bot. bouleau.
- Ծաւաթի**. } s. boulaie.
Ծաւասան. }
- Ծարդ եւ**. } adv. jusqu'à pré-
Ծարդ իսկ. } sent, encore.
- Ծաւ**. s. douleur, mal, souffrance; fig. douleur, peine, chagrin; regret; mal, maladie; — *է հիւս*, j'ai le regret, je regrette de, je suis fâché; *ցաւով* ou *ցաւօք*, douloureusement; *դառնակակիւծ* —, douleur cuisante, amère; *մեղմել* — ւ, calmer, endormir la douleur; — *երս փաքամեցան*, je ne souffre plus, je n'ai plus de mal, de douleur; — *կրի՛ քաշել*, éprouver de la douleur, avoir mal, souffrir.

պար. a. infirme, malade, , patraque.

պիի. a. douloureux, en- i, affligé, plaintif, adv. dou- usement, d'un ton plaintif

պցիլ. vn. éprouver de la sur, souffrir; avoir mal, malade, souffrir; avoir du rin, être endolori; *ցաւադն աւելամբ*, a. membres endoloris.

պցնո. V. **Յաւապար.**

պցնոսիլ. vn. tomber ma- être souffrant.

պցնութիւն s. douleur, souf- ce, regrets; mal, maladie.

պի. } a. plein de douleur,
պից. } douloureux, regre- e.

ած. a. endolori, souffrant, me, malade; fâché.

ակիր. a. souffrant.

ակից. s. compagnon de eur, compatissant; — *ըլալ* er dans la douleur de qn., ager sa douleur, compatir à l'ouleur, le plaindre.

ակցաբար. adv. en prenant à la douleur de, avec com- sion.

ակցական a. de condoléance.

ակցիլ V. **Յաւակից բլլալ.**

ակցութիւն. s. part que prend à la douleur d'autrui. doléance, compassion; *Թուղթ Իրան*, lettre de condoléance.

ակալած. a. qui chasse la leur, la maladie.

ակակիլ. vn. durer.

առիթ. a. qui cause de la leur, pénible.

առել. va. déchirer, déchiqueter.

աղածոյց. a. calmant.

ակցնիլ. va. causer de la leur, faire souffrir.

իլ. vn. avoir mal, souffrir, ouver de la douleur; regretter,

avoir regret de, *փորս կը —*, j'ai mal au ventre, j'ai la colique; *կբաղ կը ցաւիմ*, je vous plains; *մատս կը ցաւի*, j'ai mal au doigt, mon doigt me fait mal.

Յաւոն. V. **Յաւած.**

Յաւցնիլ. V. **Յաւեցնիլ.**

Յաւան. s. agric. scarificateur, herse.

Յաւանիլ. va. scarifier, herser.

Յելիլ. } va. fendre, déchirer.

Յելուլ. }

Յելուլ vn. se fendre, se déchirer.

Յելում. s. l'action de fendre; de déchirer; fente, déchirure.

Յելս. s. boue, crotte.

Յելսոն. a. crotté.

Յելսոսիլ. va. crotter.

Յելսոսիլ. vn. se crotter.

Յեծ. s. ornith. ibis.

Յեղ. s. tribu, caste, race, branche.

Յեղագիր. s. ethnographe.

Յեղագրական a. ethnographique.

Յեղագրութիւն. s. ethnographie.

Յեղախօսութիւն. s. ethnologie.

Յեղական. } a. de race.

Յեկային. }

Յեղակագրութիւն. s. classifi- cation; *բուսական* —, —végétale.

Յեղակից. a. qui est de la même tribu ou race; lignager.

Յեղակցութիւն. s. identité de tribu. [race.

Յեղապետ. s. chef de tribu, de

Յեղապետիլ. va. être chef d'une tribu. [chef d'une tribu.

Յեղապետութիւն. s. dignité de

Յեղոմէսի բլլալ. choisir ou di- tinguer les tribus.

Յեռ. V. **Չեռ.**

Յե՛րբ. adv. jusqu'à quand!

Յերեկ. s. jour, journée; midi;

adv. le jour, dans la journée, de jour, en plein jour, pendant le jour; *զցալք և զցերեկ*, jour et

nuît; *զօրն ցերեկ*, toute la journée.

Յերկկեայ. a. de jour, diurne;
— *աշակերտ*, externe; — *դպրոց*, externat.

Յերկկուսփիւն. s. jour ou journée.

Յերկկոթ. s. externat.

Յերկկոթի. s. externe; a. — *դպրոց*, externat.

Յեց. s. entom. artison, teigne, mite; parasite.

Յեցակեր. } a. mangé ou

Յեցակերեայ. } rongé des
teignes ou des vers, vermoulu,
artisonné.

Յիս. V. **Յելս.**

Յիսեցի. s. ciment.

Յիմ. s. ornith. milan.

Յից. } s. bot. jaunet.

Յիցի. }

Յիւ. s. zool. onagre, âne sauvage.

Յիւ. a. dispersé, épars; s. dispersion; endroit va-te; *ցիւ աշար*, dispersé, épars, éparpillé; adv. d'une manière épars, çà et là.

Յիւր. s. bot. sabbine.

Յիւրացի. a. épars, dispersé.

Յիւր. s. pal. pieu, piquet, pilotis, jalon; cheville: a. dressé, hérissé. droit; — *ը հանի*, empaler.

Յիւ. s. toit, toiture, couverture.

Յիւրկի. vn. saillir, être en saillie, s'avancer en dehors, forjeter.

Յիւրկուս. a. à tête de bœuf; s. Bucéphale.

Յիւրաւ. s. tauromachie.

Յիւրուցի. s. zool. bouledogue.

Յիւր. s. jeune taureau, taurillon.

Յիւր. a. crotté.

Յիւրի. va. crotter.

Յիւրի. vn. se crotter.

Յիւրի. V. **Յիւրի.**

Յիւր. s. bot. berle.

Յիւր. a. décrépité, tombé en enfance, radoteur. [distraction.

Յիւրուրի. s. décrépitude;

Յիւրուր. a. volatil.

Յիւրուրի. s. volatilité.

Յիւր. } va. disperser, dis-

Յիւրի. } siper; volatiliser,
exhaler, évaporer.

Յիւր. vn. se dissiper, se disperser; se volatiliser, s'exhaler, s'évaporer; tomber en enfance, radoter.

Յիւր. s. dispersion, dissipation; volatilisation, exhalation.

Յիւր. vn. tressaillir de joie, d'allégresse, être pénétré, saisi ou transporté de joie, se réjouir; fig. financer, payer.

Յիւր. } a. plein de joie,
Յիւրի. } joyeux.

Յիւրի. va. faire tressaillir de joie, transporter ou combler de joie, réjouir.

Յիւրի. s. transport de joie, grande joie, allégresse.

Յիւրի. sf. fille de joie.

Յիւր. V. **Յիւրի.**

Յիւր. a. gai, joyeux. | petits.

Յիւր. vn. mettre bas, faire des

Յիւր. V. **Յիւր.**

Յիւր. a. illusoire, fantasmagorique, imaginaire, chimérique, extravagant.

Յիւր. a. agité de délire, plongé dans un effrayant délire; — *ըսալ*, être tourmenté par le délire, par de folles illusions, se faire des illusions.

Յիւր. } a. qui a une toquade.

Յիւր. } s. toquade.

Յիւր. } s. toquade.

Յիւր. V. **Յիւր.**

Յիւր. } va. donner le dé-

Յիւր. } lire, des vertiges,
mettre hors de soi, rendre fou, saisir d'un transport, transporter; égarer, distraire; donner des illusions, faire courir après des chimères.

Յիւր. s. vertigineux.

բիլ. vn. délirer, être dans délire, avoir le délire, le ver-
e, tomber en délire, rêver,
aguer, extravaguer, battre la
npagne; être hors du soi, s'é-
er, devenir fou, être agité de
lents transports; se faire des
isions.

բի. s. délire, rêverie, ver-
e fantôme, vaine apparence,
ion, illusion, chimère, ima-
ation, fantaisie; — *խոտուա-
մք՝ անսպիտք*, spectacles hor-
bles, hideux

քել. va. secouer.

քիլ. vn. se secouer.

գլածն. a. qui a la forme
in tuyau, d'un arrosoir.

գլայի. a. bronchial, bron-
chique.

գլանայ. } vn. jaillir, sailir,
գլկանայ. } sortir.

գլասայ s. méd. bronchite.

գոթ. a. vieux, déguenillé,
ipé; s. guenille, haillon, chiffon.

գոթիկ s. loque, guenille.

իցուղ s. canal, tuyau, tube,
onduit; arrosoir; aspersion; dis-
ersion; anat. bronche; — *սկան-
ի*, V. **Յուղ տկանքի**.

իցում s. commotion, secousse.

իցումայի. } a. plein de

իցումայից. } secousses.

դական a. réflexible.

դականութիւն s. réflexibilité.

դանայ vn. se réfléchir, réflé-
hir, réverbérer; rejaillir, s'exhaler.

դացիկ a. à reflet, à réverbère.

դացնիկ va. réfléchir, réfléchir;

aire rejaillir, exhaler.

դացում V. **Յուում**.

դացնող. } a. réfléchissant;

դացուցիչ. } s. réflecteur.

դում s. réflexion, reflet, ré-
verbération; rejaillissement, ex-
halation, exhalaison.

Յոյ s. spl. reflets.

Յոյ.

Յոյակ. } V. **Յոյակ**.

Յոյց s. action de montrer, in-
dication; indice, marque, signe;
étalage, parade; ostentation; dé-
monstration, manifestation; dé-
monstration; preuve, marque, té-
moignage, acte; spectacle, risée,
jouet; *ի — դնել* faire étalage,
parade, étaler; *ի — ս, ի —*, pour
l'ostentation, pour la frime; —
բարեկամութեան՝ մեծարանաց,
démonstration d'amitié, de res-
pect: *բան մը ընել՝ գործ մը
տեսնալ ի — ս մարդկան*, faire
qch. pour être vu des hommes;
հաստատուն —, preuve solide;
— *տալ*, montrer, démontrer;
նավային —, démonstration navale.

Յոյցարար a. manifestant.

Յոյիկ V. **Յոյիկ**.

Յոյիկոփիկ V. **Յոյիկոփիկ**.

Յոյն s. bot. blé, froment; *սև*
—, sarrasin, sarrazin.

Յոյնաբաշ a. qui distribue
du blé.

Յոյնաբի a. qui produit du
blé, fromentier.

Յոյնազգի s. bot. céréales.

Յոյնահաւ s. grain de blé, grain.

Յոյնահար s. batteur en grange.

Յոյնահարութիւն s. battage.

Յոյնառաւ a. fromenteux,
abondant en blés.

Յոյնապան s. marchand
de blés, grainetier.

Յոյնապանութիւն s. com-
merce de blés, grainetier.

Յոյնառաւ a. fromentacé.

Յոյնում adv. jusqu'à ce que,

jusqu'à l'époque; *ցործում*, jus-
qu'à quand!

Յոյնիկ V. **Յոյնիկ**.

Յոյնիկ adv. jusqu'où!

Յոյնում adv. tant que, jusqu'à

ce que; *ցո՞րքան*, jusqu'à quand! jusqu'à quel point!

Յուլ. s. zool. taureau; astr. le Taureau; — *ը կը բառաչէ*, le — mugit; *բառաչ՝ պոչին* ou *պոռոչին ցլու*, mugissement.

Յուղ ականցի. s. conduit auriculaire.

Յում. s. sanie, pus, humeur.

Յուց. s. secousse; — *սալ*, donner une secousse, secouer.

Յուպ. s. bâton, verge; — *հովուի*, houlette; — *կողի*, béquille; — *ի ձեռին* un bâton à la main; — *ծերութեան*, le bâton, le soutien de vieillesse.

Յուր. a. froid; fig. froid, insipide; vain, frivole; s. froid; — *մահահամբոյր*, une froidure mortelle; le froid de la mort; *սարսուացեալ դողալ ցրտէ* ou *ցրտէ դողալ*, trembler de froid, être transi de froid; — *սաստիկ*, froid vif, violent, excessif, un froid de loup; *սոսկալի՝ խիստ՝ անտանելի՝ թափանձող* —, froid horrible, rude ou rigoureux, insupportable, perçant ou pénétrant; — *է*, il fait froid; — *էն պատուպարի*, se munir contre le froid; — *ի վարժուել*, s'habituer au froid;

— *սունել*, avoir ou prendre froid, se refroidir, être saisi de froid; *մէկուն* — *ընդունելու թիւն ընել*, battre froid à qn.

Յուց. s. V. *Յոյց*; air, chanson; — *բառնալ*, chanter une chanson.

Յուցողի. va. exposer.

Յուցողութիւն. s. exposition.

Յուցակ. a. qui montre, qui indique; s. indicateur, cadran, montre, indice; index, liste, catalogue, table; inventaire; répertoire; carte (de restaurant); aiguille, axe de cadran.

Յուցական. a. démonstratif, in-

dicatif; — *դերանուն*, pronom —; — *մաս*, V. *Յուցամաս*.

Յուցակաւոր. va. cataloguer, faire la liste.

Յուցակաւոր a. à cadran.

Յուցակոթիւն. s. démonstration, preuve, raison.

Յուցահանդէս. s. exposition.

Յուցամաս. s. le doigt indicateur, l'index.

Յուցամոլ. a. qui a de l'ostentation, ostentateur.

Յուցամոլական. a. d'ostentation.

Յուցամոլութիւն. s. ostentation.

Յուցանելի. a. démontrable.

Յուցատէր. a. qui aime l'ostentation ou les démonstrations, ostentateur.

Յուցասիրական. a. d'ostentation.

Յուցասիրութիւն. s. ostentation.

Յուցարան. s. pilori; — *ի վրայ դնել*, pilorier.

Յուցարար. V. *Յոյցարար*.

Յուցափեղկ. s. vitrine.

Յուցիչ. a. s. indicateur, indicatif, démonstratif.

Յուցնել. va. montrer, indiquer, désigner; faire voir, témoigner, exprimer, exposer, déclarer; démontrer. prouver.

Յուցում. s. action de montrer, de faire voir, indication; démonstration, preuve, argument.

Յոփ. a. dissolu, débauché, libertin.

Յոփակեաց. } a. débauché.

Յոփակեցող. }

Յոփանք. V. *Յոփութիւն*.

Յոփասիր. a. déréglé, dissolu, libertin, débauché.

Յոփացնել. va. débaucher, corrompre, pervertir.

Յոփոգի. V. *Յոփասիր*.

Յոփութիւն. s. dissolution, débauche, libertinage, licence, dérèglement, déportement.

Յոյիկ. s. bâtonnet.

դլաւայ. s. muselière; mu-
լիւաւ. s. galère. [serolle.
կ. s. groin, musle; bec,
 n (d'un navire).

va. écorcher, égratigner,
 trir, effleurer, érafler, en-
 r, faire des incisions, déchi-
 arracher; scarifier.

vn. s'écorcher, s'égratigner,
 acher.

ս. s. scarification.

Գի. } V. **Ծիրդ.**

va. V. **Ծռակ;** violer,
 sgresser, enfreindre, rompre,
 uire: diverger; — **զիշլս,** dis-
 r, gaspiller ses biens.

.. V. **Ծռակ;** divergent: dis-
 sif, diffusif. [ça et là.

adv. d'une manière éparse.

Կի. va. disperser, dissiper,
 andre, disséminer, éparpiller;
 perser, détruire, mettre en
 oute; impr. distribuer; —
ռը, distraire l'esprit.

Կի. vn. se disperser, se
 siper; se distraire.

Կի. s. celui qui disperse,
 sipateur; distributeur, porteur
 journaux; a. dispersif, diffusif.

ս. } s. dispersion, dissipa-
ս. } tion, éparpillement,
 fusion. [propos, fade, insipide.

սաքան. a. qui tient de sots
սաքանի. vn. tenir de sots
 opos, plaisanter à froid, dire
 s niaiserie.

սաքանափի. s. sot propos,
 daise, niaiserie.

սաքանի. } V. **Ծռա-**
սաքանափի. } **հար,** **Ծռա-**
արափի.

սաքան. a. qui apporte le froid,
 rigorisque; s. frimaire.

սաքանի. a. qui coule froid, frais.

սաքան. a. très froid.

Ծռակե. V. **Ծռահար.**

Ծռահար. a. refroidi, engourdi
 de froid; bruni; — **քիլ,** re-
 froidir, engourdir de froid; brouir;
 — **լլալ,** V. **Ծռահարի.**

Ծռահարի. vn. se refroidir,
 être saisi par le froid, être en-
 gourdi de froid.

Ծռահարափի. s. refroidis-
 sement; engelure; — **սիկ,**
 brouissure.

Ծռահար. vn. froidir, refroidir,
 se refroidir; se refroidir, avoir
 ou prendre froid, être saisi de
 froid; fig. se refroidir, s'attédir.

Ծռահարի. a. froid, glacial.

Ծռահարի. vn. se refroidir.

Ծռահարափի. s. refroidissement.

Ծռահարափ. a. glacial, glacé.

Ծռահարափ. a. tremblant;
 qui fait trembler de froid.

Ծռահար. s. réfrigérant.

Ծռահարի. va. refroidir; fig.
 refroidir. [réfrigération.

Ծռահար. s. refroidissement,

Ծռահարի. a. frigorifique,
 frigorifique, réfrigérant.

Ծռահ. a. froid.

Ծռահար. s. méd. engelure.

Ծռահարի. s. froid, froideur,
 froidure; refroidissement, fig.
 froid, froideur.

Ծռահ. a. déchiré, fripé.

Ծռահ. va. déchirer, mettre en
 pièces, friper.

Ծռահ. s. dispersion.

Ծռահարի. va. empaler, piloter.

Ծռահարափի. } s. empale-
Ծռահարափ. } ment, pilo-
 tage. [սաքանի, palissader.

Ծռահարափ. s. palissade; — **սի**

Ծռահ. vn. planter, hisser, dres-
 ser, hérissier, fixer, s'icher, en-
 foncer dans.

Ծռահարի. s. pousse, germination.

Ծռահ. vn. pousser, germer; se

planter, se hisser, se dresser, saillir, faire saillir; — մաղերու, se hérissier.

Յցում. s. l'action de se planter, de se dresser.

Յցումապարդ. } a. aigretté, em-
Յցումաւոր. } panaché.

Յցումք. s. boucle de cheveux; aigrette.

Յփսի. s. serge; châle.

Յփահն. s. alambic d'alcool.

Յփային. a. alcoolique. [re.

Յփայն. s. alcoolomètre, alcoomètre.

Յփ. s. rosée; — քաղցրածաւալ, douce rosée; — քաղցրութեան, bénigne rosée.

Յօղաբեր. a. qui porte de la rosée.

Յօղաբուղիս. a. qui produit de la rosée. [chément.

Յօղազին. a. frais; adv. frai.

Յօղաքնել. va. rafraîchir.

Յօղալի. } a. plein de rosée.
Յօղալից. }

Յօղախառն. a. mêlé de rosée.

Յօղածին. a. qui produit de la rosée; qui est produit par la rosée.

Յօղակերպ. a. semblable à la rosée.

Յօղահար. a. gâté par la rosée, frappé de rosée, bruiné.

Յօղանալ. vn. se rafraîchir.

Յօղապահոյն. a. orné de rosée.

Յօղարկել. va. mouiller de rosée, humecter, arroser.

Յօղացնել. va. rafraîchir.

Յօղաւոր. a. couvert, mouillé de rosée; humide, frais.

Յօղել. va. faire tomber de la rosée, verser la rosée, couvrir ou mouiller de rosée; faire pleuvoir, faire tomber goutte à goutte, asperger, verser, arroser, humecter; — արտօսք, verser des larmes; vn. կցողէ, il tombe de la rosée.

Յօղուել. va. rincer.

Յօղուն. s. bot. tige; V. **Յօղաւոր.**

Յօղունաւոր. a. à tige.

Ի

Ի (hioun = U.) s. trente quatrième lettre de l'alphabet, tantôt voyelle, tantôt consonne; sept mille, sept-millième.

Ի'. (en vers) abréviation de **Իւ**, **ու**, etc

Իիւր. V. **Հիւր.**

Իիւրական. V. **Հիւրական.**

Իիւծիլ. V. **Հիւծիլ.**

Իիւծում. V. **Հիւծում.**

Իիւ. V. **Հիւ.**

Իիւսակ. V. **Հիւսակ.**

Իիւսել. V. **Հիւսել**, etc.

Իիւսում. V. **Հիւսում.**

Փ

Փ (piour=P.) s. trente-cinquième lettre de l'alphabet et vingt-neuvième des consonnes; huit mille, huit-millième.

Փագրոս. s. ichth. pagre.

Փողամ. } s. turban, bandeau,

Փողանգ. } voile.

Փաթաթ. s. paquet

Փաթաթի. } va. envelopper, em-

Փաթթի. } paqueter, entortiller.

Փաթթոց. s. turban.

Փաթթոցաւոր. a. s. qui porte un turban. [spathe.

Փաթոյթ. s. emballage; bot.

Փալիւն. V. Փայլուն.

Փախ. s. fuite, poursuite.

Փախուկ. a. timbré, toqué.

Փախուս. s. fuite, évasion; échappatoire, réticence, faux-fuyant, subterfuge, tergiversation; — զօրաց, déroute; — տալ, prendre la fuite, plier bagage, déguerpir, tourner les talons.

Փախուցիչ. a. qui fait fuir.

Փախչիլ. vn. fuir, s'enfuir, prendre la fuite, échapper, s'échapper, se sauver, s'évader, éviter.

Փախոսական. s. fuyard, fugitif, transfuge, déserteur; a. fugitif, passager; — ծառայ, esclave fugitif; — փառք, gloire fugitive.

Փախոսականութիւն. s. fuite, évasion.

Փախոսեայ. s. fuyard, fugitif.

Փախստութիւն. V. Փախստականութիւն.

Փախցնիլ. va. faire fuir, mettre en fuite, faire tourner le dos; échapper; *Խելքը* —, perdre la raison, devenir fou.

Փակ. s. fermeture, serrure; bâton; a. fermé.

Փակագիծ. s. parenthèse.

Փակագիր. s. monogramme; parafe.

Փակակալ. s. porte-clés, guichetier, portier; porte-clés, clavier; serrure.

Փակողակ. s. serrure

Փական. } s. fermeture, cafe-

Փականգ. } nas; clé.

Փականագործ. s. serrurier.

Փականագործութիւն. s. serrurerie.

Փակարան. s. cloître.

Փակիլ. va. fermer, clore; en-fermer, renfermer, enclore, bar- rer; serrer, fermer à clé: *Դերքս* —, renfermer, entourer; *Դերքս փակեալ*, ci-inclus.

Փակեղ. s. turban.

Փակոց. s. cadenas; enclos.

Փակուիլ. vn. se fermer, se clore; s'enfermer.

Փակում. s. fermeture: *Հանդէսի* —, fin; *Հաշուի* —, solde.

Փակչած. a. collé, adhérent, attaché, appliqué.

Փակչիլ. vn. se coller, s'attacher, s'appliquer.

Փակչող. a. collant, gluant.

Փակցնիլ. va. coller, attacher, appliquer.

Փաղ. s. ornith. et bot. phalaris.
Փաղաղի. va. dévorer, consumer. [vorant.
Փաղաղիչ. s. a. dévorateur, dé-
Փաղանգ. s. phalange, troupe.
Փաղանգախա. s. méd. phalan-
 gose. [lic.
Փաղանգամուտկ. s. bot. basi-
Փաղանուն. a. s. synonyme.
Փաղառութիւն. s. syllabe.
Փաղարիկ. V. Փաղ.
Փաղարիկեայք. spl. bot. pha-
 laridées.
Փաղաբաւական. a. caressant,
 flatteur; gram. diminutif; — ա-
 նուն, petit nom de tendresse,
 terme de tendresse, diminutif;
 — բառ, terme caressant.
Փաղաբաւմ. s. caresse, cajo-
 lerie, câlinerie; flatterie, adula-
 tion, patelinage, flagornerie.
Փաղաբոյ. va. appeler par de
 petits noms de tendresse, cares-
 ser, cajoler, dorloter, amadouer,
 câliner; flatter, aduler, courtoiser,
 encenser, flagorner, pateliner.
Փաղաբիչ. } V. Փաղաբու-
Փաղաբող. }
Փաղաբութիւն. V. Փաղաբ-
 անմ.
Փաղաբու. a. s. caressant, ca-
 joleur, câlin; flatteur, adulateur,
 flagorneur, patelin.
Փաղիթ. s. zool. tarentule.
Փաղոն. s. zool. phalarope.
Փաղփաղի. vn. briller, reluire.
Փաղփեցնել. va. faire briller,
 faire reluire. [luire.
Փաղփի. vn. briller, luire, re-
Փաղփուն. a. brillant, éclatant.
Փամփօսանց. s. cartouchière.
Փամփօսիկ. s. vésicule
Փամփու. s. ballon; anat.
 vessie; — հրեմի, gargousse. car-
 touche; — ձկան, vessie natatoire.
Փայեքուն. s. phaéton.

Փայլ. s. brillant, éclat, lustre;
 a. brillant, luisant.
Փայլածող. } s. astr. Mercure.
Փայլածու. }
Փայլածուն. a. brillant, luisant,
 reluisant.
Փայլակ. s. éclair; — ի պէս
 սրալաբ՝ արագաթռիչ, prompt,
 rapide comme l'éclair.
Փայլակի. V. Փայլաակի.
Փայլակեայք. adv. comme
 un éclair.
Փայլակեայքորք. a. brillant,
 ardent comme un éclair.
Փայլակեակերայ. a. semblable
 à un éclair. [éclair.
Փայլակահար. a. frappé d'un
Փայլակաձեւ. a. qui a la forme
 d'un éclair; adv. en forme d'éclair.
Փայլակնաման. V. Փայլակ-
 նակերայ.
Փայլակնանցող. a. brillant,
 éclatant comme un éclair
Փայլակնանսի. a. qui a l'as-
 pect d'un éclair, éclatant, étin-
 celant.
Փայլակնացոյ. a. qui lance
 des éclairs, éclatant, étincelant.
Փայլակում. s. action de faire
 des éclairs; éclair. éclat, lumière.
Փայլաակ. s. éclair, étincelle;
 éclat, lumière; foudre.
Փայլաակի. va. lancer des
 éclairs, faire éclater ou briller.
Փայլաակի. vn. faire des éc-
 lairs; éclairer, éclater, étinceler,
 briller; կրօյլառակէ, il fait des
 éclairs, il éclaire. [կի.
Փայլաակեցնել. V. Փայլաա-
Փայլաակում. } s. action
Փայլաակութիւն. } de faire ou
 de lancer des éclairs, étincelle-
 ment; éclair. [աակ.
Փայլաակունք. V. Փայլա-
Փայլար. s. minér. mica.
Փայլեցնել. va. faire briller,

rendre brillant, luisant, faire reluire, lustrer, brunir, polir; *կոշկնեքը* —, cirer les bottes.
Փայլիլ. vn. briller, luire, reluire, éclater, resplendir: *սուրախութիւնն աչքերուն մէջ կը փայլի*, la joie brille dans ses regards.
Փայլիւն. s. éclat, le brillant, le poli, le lustre, resplendissement, splendeur.
Փայլող. a. qui brille, brillant; V. **Փայլածալ**.
Փայլում. s. action de briller, resplendissement.
Փայլուն. a. brillant, luisant, reluisant, resplendissant, poli.
Փայծաղ. s. anat. rate.
Փայծաղնաբորբ. } s. méd. splé
Փայծաղնառաւ. } nite.
Փայծաղնացաւ. a. qui a mal à la rate, splénétique; s. méd. splénalgie.
Փայծաղնոս. a. splénétique.
Փայռ. s. bo.s; arbre; — *կտրել*, couper, abattre du bois; — *կենաց*, arbre de vie.
Փայսաբարձ. a. chargé de bois.
Փայսաբեր. a. qui produit du bois; s. porteur de bois.
Փայսադործ. a. fait de bois.
Փայսադրութիւն. s. xylographie.
Փայսածուխ. s. charbon de bois.
Փայսակալ. s. valet; chenet.
Փայսակեր. a. construit en bois; s. construction en bois, échafaud.
Փայսակերտիկ. s. petite construction en bois, nid.
Փայսակիր. s. porteur de bois.
Փայսակոյս. s. amas de bois, bûcher.
Փայսակոսոր. s. bûcheron.
Փայսակոփ. s. charpentier. menuisier.
Փայսահաս. } s. bûcheron, hache.
Փայսահար. }

Փայսահասութիւն. } s. abatage.
Փայսահարութիւն. } (de bois).
Փայսամած. a. couvert de bois.
Փայսալարկ. a. dont le toit est en bois.
Փայսային. a. ligneux, xylique.
Փայսանալ. vn. devenir bois, se changer en bois; *սից* s'engourdir, roidir. [bois, boisé.
Փայսառաս. a. abondant en
Փայսաւէն. V. **Փայսակեր**.
Փայսապագ. a. s. qui adore les bois. [tion des bois.
Փայսապառարիւն. s. adora-
Փայսալեւանա. s. marchand de bois [houe, hoyau.
Փայսա. s. hache, cognée;
Փայսաբաղ. a. qui ramasse de bois.
Փայսաբար. s. minér. lignite.
Փայսբեր. V. **Փայսաբեր**.
Փայսեայ. } a. de bois, en bois,
Փայսեղէն. } ligneux.
Փայսիկ. s. petit bois.
Փայտօփիլ. s. entom. punaise.
Փայտոն. s. pied de bois.
Փայտօր. s. ornith. pic, pique-bois.
Փայփայանք. spl. caresse, cajolerie, câlinerie, mignardise.
Փայփայել. vn. caresser, amadouer, cajoler, choyer.
Փանափ. V. **Փանք**.
Փանափանց. a. faible ou pauvre d'esprit, médiocre.
Փանափութիւն. s. faiblesse, petitesse, pauvreté.
Փանդիւն. s. pandore.
Փանդանահար. s. joueur de pandore.
Փանքիւն. V. **Փանքիւն**.
Փանք, **Փանափ**. a. faible, léger, petit, peu considérable, pauvre, misérable.
Փառաման կրել. vn. recevoir des reproches, avoir ou éprouver des ennuis.

Փայ. } s. cavité, creux, trou.
Փայար. }
Փայարի. vn. être calleux, endurci, s'endurcir; V. Ջևն.
Փայուղի. s. tunnel.
Փռ. s. anat. chorion. [gique.
Փռաբանական. a. doxolo-
Փռաբանականից. a. qui loue, qui est loué avec un autre.
Փռաբանել. vn. louer, glorifier, célébrer, honorer.
Փռաբանութիւն. } s. louange,
Փռաբանում. } gloire, honneur, glorification, doxologie.
Փռապարզ. a. orné de gloire, glorieux, magnifique.
Փռապարդել. vn. orner de gloire, d'honneurs, orner avec magnificence.
Փռապարդութիւն. s. ornement glorieux, gloire, honneur, magnificence.
Փռապոփ. spl. les nobles, les grands.
Փռախնդիր. a. qui cherche la gloire, ambitieux.
Փռական. a. richement relié; — գիրք, livre —.
Փռակից. s. compagnon de gloire, qui a la même gloire.
Փռահեղ. a. glorieux, majestueux, magnifique.
Փռահեղութիւն. s. majesté, magnificence
Փռամոլ. a. passionné pour la gloire, ambitieux, vain.
Փռամոլութիւն. s. passion pour la gloire, ambition, vanité.
Փռապանծ. a. glorieux.
Փռապսակ. a. couronne de gloire; auréole.
Փռասուր. a. qui aime la gloire, amoureux de gloire, ambitieux, vain.
Փռասիրել. va. aimer la gloire, être ambitieux, ambitionner.

Փռասիրութիւն. s. amour de la gloire, ambition.
Փռասեմ. } a. avide de
Փռասեմչի. } gloire, ambitieux.
Փռաւել. va. louer, donner des louanges. } louange.
Փռաւարդութիւն. s. éloge,
Փռաւի. V. Փռաւոր.
Փռաւոր. a. glorieux, illustre.
Փռաւորականից. a. qui est glorifié avec un autre.
Փռաւորապէս. adv. d'une manière glorieuse, glorieusement.
Փռաւորեալ. a. glorifié, glorieux.
Փռաւորել. } va. glorifier,
Փռաւորեցնել. } rendre glorieux, célébrer, illustrer, honorer, exalter. } rîse.
Փռաւորիչ. s. celui qui glorifie.
Փռաւորութիւն. s. gloire, magnificence, pompe, splendeur.
Փռաւորում. s. glorification.
Փռա. s. gloire; majesté, éclat, magnificence: *փռաօք*, avec gloire, glorieusement; *առանց փռաց*, sans gloire; *փառք Տէրուն* ou *Աստուծոյ*, gloire à Dieu! Dieu soit loué! grace à Dieu!
փռաւարեալ փռաօք, plein, couvert de gloire, de lauriers; — *էլ ինալ*, se dégrader, se déshonorer; *իր — ն աղտացնել*, ternir, obscurcir, éclipser sa gloire; *իր — ն աղարտել*, souiller, flétrir sa gloire. flétrir ses lauriers; — *ստանալ*, acquérir de la gloire; *իր — ը յաւերժացնել*, éterniser sa gloire; *շքեղապանծ փռաօք*, avec une magnificence extraordinaire; — *ով ինալ մեռնիլ*, succomber avec gloire; — *ը սիրել*, aimer la gloire; — *ի համար մեռնիլ*, mourir pour la gloire; *շքմարիտ անարատ* ou *ան-*

իւստ՝ անկեղծ՝ նախապաւտ՝
 Է՝ մնտի՝ յաւերժական —,
 e vraie, sans tache, solide,
 éclatante, vaine, immortelle.
 Կեանք. } s. ornith. faisán;
 Իստք. } Զառ —, faisandeau;
 մատակ —, faisane, faisande,
 e faisane. [սրնոյց.
 Կեանքոյծ. V. Փաւնա-
 Կեանքաւ. a. faisandé.
 Կեանքաւ. a. faisandé.
 Կեանքոյց. s. faisandier.
 Կեանքի. s. ornith. faisandeau.
 Կեանք. } s. faisanderie.
 Կեանք. }
 ա. s. raison, cause; raison-
 nement, preuve, argument.
 Կատարան. s. avocat
 Կատարանապետ. s. bâtonnier.
 Կատարանի. va. raisonner,
 pliquer la cause, argumenter,
 guer des raisons; faire l'avo-
 , plaider.
 Կատարանող. a. s. plaidant.
 Կատարանութիւն. s. explica-
 tion des raisonnements; profession
 vocat, barreau.
 Կատարանութի. sf. avocate.
 Կատար. a. s. chicaneur.
 Կատի. va. plaider, argumenter.
 Կատրոյ. s. argument, preuve.
 Կատու. a. bavard, délateur,
 pporteur, médisant.
 Կատել. vn. bavarder, rappor-
 ; médire. [bergerie.
 Կաւի. s. hercail, étable,
 Կաւիապետ. s. supérieur,
 chimandrite. [hercail, étable.
 Կաւի. va. mettre dans le
 Կաւա. a. dissipé, détaché,
 arté, éloigné.
 Կատել. va. dissiper, disper-
 r, chasser, faire disparaître,
 truire, écarter, éloigner, ôter,
 Կատեցնել. V. Փարակել.
 Կատիլ. vn. se dissiper, dis-

paraître, se détruire; հոգեղ —,
 éloigner, charmer les soucis;
 Կաւերս փարատեցան, je ne
 souffre plus.
 Փարակիչ. a. qui dissipe, qui
 fait disparaître.
 Փարատմ. s. action de dissi-
 per, de faire disparaître.
 Փարուակել. va. consoler, don-
 ner une consolation.
 Փարուակի. V. Փերեւեակ.
 Փարսում. s. libertinage.
 Փարգաս. interj. allons donc!
 Փարի. va. embrasser, entourer,
 renfermer, contenir; V. Փարի.
 Փարիի. a. touchant, attendris-
 sant, suppliant; aimable, doux.
 Փարքում. a. riche, opulent; —
 մեծութիւն, grande fortune.
 Փարքամանալ. vn. s'enrichir,
 devenir riche. [rendre riche.
 Փարքամցնել. va. enrichir,
 Փարքամութիւն. s. richesse,
 opulence.
 Փարքար. conj. au moins.
 Փարիզաբնակ. a. qui habite Paris.
 Փարիզեան. a. parisien.
 Փարիզուհի. sf. Parisienne.
 Փարիզցի. s. Parisien.
 Փարիլ. vn. embrasser, accoler,
 enlacer dans ses bras; իրարու
 —, s'embrasser, se serrer; ծնն-
 ցել —, embrasser les genoux.
 Փարիսաբար. adv. comme un
 pharisien. [hypocrite.
 Փարիսական. a. pharisaïque,
 Փարիսականութիւն. s. pha-
 risaïsme. [pharisien, hypocrite.
 Փարիսեցի. s. pharisien; fig.
 Փարիսեցիութիւն. s. pharisa-
 isme, hypocrisie.
 Փարոս. s. phare
 Փարում. s. étreinte.
 Փարչ. s. pot à eau.
 Փարաւի. V. Կորաւի.
 Փարս. s. impair.

Փարփառ. a. aux yeux brillants, au regard vif.

Փարփար. s. ornith. foulque.

Փափազ ou **Փափաֆ**, **Փափազանգ** ou **Փափազանիֆ.** s. désir, envie, souhait; — *սենհալ*, V.

Փափազիլ. [haitable

Փափազելի. a. désirable, sou-

Փափազեցնել. va. rendre désireux, donner le désir, de d'envie.

Փափազիլ. vn. désirer, envier, souhaiter; *քեզ տեսնել կը փափազե*, il tient à te voir, il désire te voir.

Փափաֆ.

Փափաֆելի. } V. **Փափազ.** etc.

Փափաֆիլ. }

Փափաֆող. a. désireux.

Փափազայն. a. plus délicat.

Փափազաօս. a. qui parle délicatement, qui a un langage délicat.

Փափազակամ. a. d'une constitution délicate, délicat

Փափազական. a. délicat.

Փափազեաց. a. qui vit délicatement, délicat, douillet; — *լինել*, V. **Փափազալ.**

Փափազեցութիւն. s. vie molle ou délicate, délicatesse.

Փափազելի. a. qui suit un régime trop délicat, friand.

Փափազելութիւն. s. régime trop délicat, friandise. [délicate.

Փափազանայն. a. qui a une voix

Փափազաճաշ. a. qui a un goût délicat, gourmet.

Փափազաճր. a. qui a la peau tendre, délicate; zool. mollusque.

Փափազաճրութիւն. s. délicatesse.

Փափազալ. vn. faire le délicat, le douillet, la douillette, se livrer à la mollesse, aux délices. se dodiner, devenir tendre, délicat.

Փափազեկա. s. délicat.

Փափազեկատութիւն. } s. déli-

Փափազեկաճաշ. } catesse.

Փափազալ. a. qui aime la délicatesse, les délices, douillet, voluptueux.

Փափազալութիւն. s. amour de la délicatesse, des délices, de la volupté. [sensible.

Փափազալի. a. au cœur tendre,

Փափազալուն. } a. délicate-

Փափազալուն. } ment nourri,

Փափազալուն. } enfant élevé dans du coton; — *կեանք*, mollesse.

Փափազալան. a. qui a la pro-

Փափազալան. } nonciation délicate. [tendre.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

Փափազալան. } a. qui rend

Փափազալան. } délicat.

դոյր. s. chapeau.
 դուրազործ. s. chapelier.
 դուրազործութիւն. s. challerie. [զործ.
 դուրաւար. V. Փեղուրա-
 նեկ. } s. — խցեմորթի,
 անկ. } écaille, écale; — պը-
 ուղի, pelure, peau; — հաւ-
 թի՝ ընկուզի կաղնի, coque,
 ասե; — ծառոց, écorce; ըն-
 ուղի — ը հանել, écaler des noix.
 անեկեկ. } va. éplucher, peler,
 անեկեկ. } écaler, écorcer. écali-
 r. [nique.
 օնաքթու. s. chim. acide phé-
 նեական. a. chim. phénique;
 — թթուակ՝ թթու, acide —
 ենեայ. } s. bot. anémone.
 եռեկ. s. fente, déchirure, crevasse.
 եռեկեկ. va. déchirer, fendre,
 arracher, ouvrir, enfoncer, briser.
 եռեկուած. V. Փռեկ.
 եռեկում. s. ouverture, fente.
 Եսայ. s. époux, fiancé, marié;
 Եսայ. s. beau-fils
 Եսայածու. a. s. qui conduit
 les jeunes époux.
 Եսայական. a. qui a rapport
 au jeune marié.
 Եսայանայ. vn. épouser la
 fille de qn., être ou devenir son
 gendre, son beau-fils. [de noce.
 Եսայանութիւն. spl. cadeaux
 Եսայացնել. va. marier, don-
 ner sa fille en mariage à qn.,
 lui donner la main de sa fille.
 Եսայացու. V. Փսացու.
 Եսայութիւն. s. mariage.
 Եսացու. s. le fiancé; le futur
 gendre.
 Եսուէր. s. garçon d'honneur.
 Փարկեր. V. Փսուէր.
 Փե. s. action de plumer, d'épiler
 Փեկ. va. arracher poil à poil,

épiler; փետուցները —. plumer,
 déplumer; մազերը՝ մորուքը —,
 arracher les cheveux, la barbe;
 փ. մէկը —, plumer qn., en
 tirer de l'argent.
 Փեխիւն. V. Փե.
 Փետուր. s. plume; նսւրբ՝ մանր
 —ք, duvet, menue plume.
 Փետեկ. V. Փեխիւ.
 Փետազունդ. s. volant.
 Փետազարդ. a. orné de plumes.
 Փետաթափ րլլալ. perdre son
 plumage, muer.
 Փետալի. } s. rempli de plumes.
 Փետալից. }
 Փետաւորու. a. dont la barbe
 est de plumes (le coq).
 Փետաւաճառ. s. plumassier.
 Փետաւաճառութիւն. s. plu-
 masserie. [masseau.
 Փետաւի. s. plumeau; plu-
 Փետուոր. ք. à plume; — գլ-
 խարկ, chapeau —.
 Փետափոխ րլլալ. muer (en
 parlant des oiseaux).
 Փետափոխութիւն. s. mue.
 Փետիկ. s. duvet, menue ou
 petite plume.
 Փետուար. } s. février.
 Փետուար. }
 Փերքեւան. s. bot. pourpier.
 Փերքակ. s. mercier.
 Փերքակութիւն. s. mercerie.
 Փերքեկ. } vn. se parer avec
 Փերքեկ. } affectation, avec
 recherche, être très pimpant, se
 nipper, s'attifer, faire parade;
 se panader, marcher fièrement.
 Փերք. s. pièce, morceau; bot.
 sépale; — կերպասի, une pièce
 d'étoffe. [ou en morceaux.
 Փերքիկ. va. mettre en pièces
 Փերքեւան. s. bot. pourpier.
 Փեցիկ. s. manchot.
 Փրքազարդ. a. épanoui.
 Փրքեցնել. va. faire épanouir,

faire éclore, fleurir. pousser.
Փրքիլ. vn. s'épanouir, éclore, naître, pousser, germer.
Փրքինսպարդ. a. épanoui, en pleine floraison, fleuri, éclos.
Փրքում. } s. épanouissement, flo-
Փրք. } raison, éclosion, pousse.
Փրիստիայ. s. philosophie.
Փրիստիայական. a. philoso-
 phique. [սիրելի.
Փրիստիայել. V. **Իմաստա-**
Փրիստիայութիւն. s. philoso-
 phie. [phiquement.
Փրիստիայորդեմ. adv. philoso-
Փրիստիայաւե. s. chef des
 philosophes.
Փրիստիս. V. **Փրիստիայ**.
Փրոն. s. cagoule.
Փրծ. a. tache, souillé.
Փրդ. s, zool. éléphant.
Փրնի. s. bot. sapin épicéa.
Փրն. s. excrément.
Փրսիկ. s. zool. chatte, petit
 chat, chaton. [promme de pin.
Փրսակ. s. bot. pigne, la
Փրդ. s. écaille de poisson.
Փրդակէ. s. prison.
Փրնիկ. s. phénix. [sicien.
Փրակեան. a. physique; s. phy-
Փրած. a. ruiné, en ruine.
Փրաակ. s. ruine, éboulis.
Փրիլ. vn. crouler, s'écrouler,
 s'ébouler, s'affaisser, tomber en
 ruine.
Փրում. s. flore.
Փրորին. V. **Ֆրորին**.
Փրում. } s. croulement, ruine.
Փրում. }
Փրիլ. V. **Փրիլ**
Փրցնել. va. faire crouler, dé-
 molir, détruire, abattre.
Փրիլիլ. vn. tomber en ruine.
Փրար. s. minér. tuf.
Փրակեան. a. friable.
Փրակեանութիւն. s. friabilité.
Փրան. s. morceau, parcelle.

Փրար. s. minér. tuffeau.
Փրել. va. boyer, concasser,
 écraser, briser.
Փրիլ. vn. être broyé, être
 concassé, être brisé
Փրոն. } a. friable.
Փրուն. }
Փանգ. s. tache, impureté, souillure.
Փնել. va. tacher, souiller, maculer.
Փնութիւն. V. **Փանգ**.
Փնուն. a. souillé, impur; mauvais.
Փղական. a. éléphantin.
Փղակոյս բազմութիւն. s. troupe
 ou multitude d'éléphants.
Փղական. s. cornac.
Փղապե. s. chef des cornacs.
Փղար. s. chimère.
Փղկալի a. touchant, atten-
 drissant.
Փղկել. } vn. avoir envie de
Փղկիլ. } pleurer, avoir le cœur
 gros, être très ému, être touché,
 s'attendrir, suffoquer; *արտա-*
սուքէն փղկեցաւ, les larmes
 lui vinrent aux yeux.
Փղկեցուցիլ. a. qui fait pleu-
 rer, émouvant.
Փղկում. s. envie de pleurer,
Փղում. suffocation
Փղումս. V. **Խանդաւ**.
Փղակ. s. ivoire.
Փղակայ. } a. en ivoire, d'i
Փղակեայ. } voire; s. ivoire.
Փղակի. }
Փղորիլ. s. petit éléphant.
Փղորանալ. V. **Պղորանալ**.
Փնալիս. V. **Ընդունալնալ**.
Փնանալ. vn. se gâter, s'abîmer.
Փնացնել. vn. gâter, abîmer.
Փնրի. a. sale.
Փնել vn. éternuer; V. **Մոնել**.
Փնակալ. }
Փնանք. } s. bouquetier.
Փնաման. }
Փնիկ. s. petit bouquet.
Փնալ. va. chercher, rechercher.

սնոզ. s. chercheur.
սնում. a. recherché.
սնում. spl. recherches.
սքեր. a. qui produit des é-
 nes, épineux.
սլի. } a. plein ou hérissé
սլից. } d'épines, épineux.
սլիլ. adv. en arrachant les
 ines.
սլանդորեի. } s. bot. stra-
սլանդոր. } monium.
սլանդ. s. bot. pomme
 ineuse.
սմոր. a. zool. échinoderme.
սմալ. vn. hérissier d'épines.
սմիլ. a. d'épines; - **սսսլ.**
 le couronne d'épines.
սսսսլ. a. couronné d'épines;
 couronne d'épines.
սս. s. bot. chalef (le fruit).
սսեի. } s. bot. chalef (l'arbre).
սսի. }
սսլ. } a. d'épines.
սսլեի. }
սիլ. s. petite épine.
սի. s. obole.
ոս. } a. épineux.
ոս. }
ոսի. s. miette; **փշուր փշուր**
նիլ. émietter, mettre en pièces
 u en morceaux.
ոսիս. V. **Փուսիս.**
ոսի. spl. miettes.
ոսի. va. broyer, concasser,
 craser, égruger, triturer, pul-
 vériser; émietter.
ոսիլ. a. triturable. [sation.
ոսի. s. trituration, pulvéri-
ոս. s. pli, plissure, froncis; ride.
ոսի. va. plisser, froncer; rider.
ոսի. vn. se plisser, se fron-
 cer; se rider, se ratatiner.
ոսիլ. s. petit pli.
ոսո. } a. astringent.
ոսոս. } acerbe, d'une
 saveur âcre.

Փոթրիլ. s. tempête, ouragan,
 orage, tourbillon; **ջրհանապարհ**
 —, cyclone; **ժովի** —, typhon; —
ելալ. un orage éclata; — **հանել.**
 soulever une tempête.
Փոթրիլի. } a. plein d'o-
Փոթրիլից. } rage, orageux.
Փոթրիլայց. a. orageux, hou-
 leux. [tueux.
Փոթրիլալ. a. orageux, impé-
Փոթրիլի. vn. tourbillonner,
 s'éla cer impétueusement, comme
 un ouragan.
Փոթում. } s. plissement, pli,
Փոթումի. } plissure.
Փոխ. s. prêt, emprunt; épons, an-
 tiphous; — **սա** — ou — **ի** —,
 tour à tour, réciproquement; —
սանել. emprunter; — **սալ.** prê-
 ter; — **ստալ.** sous-directeur;
 — **դիւանադար.** vice-chancelier.
Փոխաբար adv. métapho-
 riquement, au figuré.
Փոխաբան. a. métapho-
 rique, figuré; — **իմաստ,** sens
 métaphorique. [transférer.
Փոխաբերի. va. transporter;
Փոխաբերութի. s. transport;
 translation; métaphore. [calquer.
Փոխագրի. va. transcrire, copier,
Փոխագրութի. s. transcription.
Փոխադար. s. réciprocité, re-
 tour, récompense; a. réciproque,
 mutuel, respectif, alternatif; —
անկիւն. angles alternes; —
պցելութիւն. contre-visite; —
սալ, verbe réciproque.
Փոխադարար. } adv. réci-
Փոխադարալ. } proque-
 ment, mutuellement, alternati-
 vement; vice versa.
Փոխադարել. va récompenser.
Փոխադարութի. s. récipro-
 cité; compensation.
Փոխադարօրէն. V. **Փոխա-**
դարար.

Փոխադրական. a. contagieux.
Փոխադրանաւ. s. navire de transport. [nagé, transporté.
Փոխադրիւ. a. reporté; démé-
Փոխադրել. va. transposer, transférer, transporter, déplacer; déménager; reporter, faire un report.
Փոխադրելի. a. transmissible, transportable: à reporter.
Փոխադրութիւն. s. transport, report, transmission transposition, translation; déménagement; gram. métathèse.
Փոխադրուիլ. vn. se transporter, se déplacer, déménager.
Փոխակարգութիւն. s. alternance.
Փոխակերպել. va. transformer, métamorphoser, changer.
Փոխակերպութիւն. } s. trans-
Փոխակերպում. } forma-
 tion, métamorphose. [պել.
Փոխածել. V. **Փոխակեր-**
Փոխան prép au lieu, à la place de; V. **Փոխանորդ.** [գիր.
Փոխանագիր. V. **Փոխանակա-**
Փոխանակ. prép. à la place de, au lieu de, pour, en échange de, pour prix de, en revanche.
Փոխանակ. s. remplaçant, suppléant; vicaire; successeur; échange, troc, compensation; — *արքայի*, vice-roi; — *բռնիկի*, consul, vice-consul; *փոխաշաղաւ*, adv. tour à tour, alternativement, réciproquement, mutuellement.
Փոխանակաբանել. vn. riposter, répondre, contredire.
Փոխանակագիր. s. lettre de change, billet; traite; — *ը փոխանցել*, endosser un billet, une lettre de change.
Փոխանակաւ. V. **Փոխանակ.**
Փոխանակել. va. échanger,

donner en échange, troquer, faire un échange; remplacer, substituer; succéder; permuter, alterner; compenser, contre-balancer.
Փոխանակելի. a. échangeable.
Փոխանակիչ. s. échangiste;
Փոխանակող. *ազատ* —, libre-échangiste.
Փոխանակութիւն. s. change, échange, troc, contre échange; remplacement, substitution; succession, permutation; vicissitude; — *բռնիկի*, vice-consulat, pro-consulat; *զաղափարներու* —, échange de vues; *ազատ* —, libre-échange.
Փոխանդամ. s. remplaçant.
Փոխանկիւն. s. allogone.
Փոխանորդ. s. remplaçant, suppléant, représentant; vicaire; successeur; compensation, équivalent; — *պատրիարքի*, le grand vicaire du patriarche.
Փոխանորդաբար. adv. par intérim.
Փոխանորդագիր. s. procuration, acte de procuration.
Փոխանորդարան. s. résidence de vicaire, vicariat.
Փոխանորդել. va. remplacer, succéder, prendre la place.
Փոխանորդող. s. client (en justice).
Փոխանորդութիւն. s. remplacement, succession; permutation, échange; vicariat, vicaire; compensation.
Փոխանուն. } s. méto-
Փոխանունութիւն. } nymie.
Փոխանց. s. transit.
Փոխանցական. a. mobile, ambulante; gram. transitif; méd. contagieux.
Փոխանցականութիւն. transmissibilité. [faire passer.
Փոխանցել. va. transmettre,

անցելի. a. de transit,missible; — **վաճառք**, marchandises —.

անցիլ. vn. se convertir,ager, se transformer.

անցիկ. a. méd. contagieux.

անցիչ. } s. endosseur.

անցուքիւն. } s. transmis-

անցում. } sion; transi-

; endossement.

ապար. s. débiteur.

առնել. a. emprunté.

առնիկ. a. emprunté.

առնու. s. emprunteur.

առնութիւն. s. emprunt

առաց. s. diseur d'antiennes.

առան. } s. ana-

առանութիւն. } gramme.

առան. s. prêteur.

առանութիւն. s. prêt.

առելի. va. restituer, rétri-

r, récompenser; changer

առնութիւն. s. restitution,

ibution, récompense.

առել. s. récompense, com-

sation, rémunération, rétri-

on; retour, revanche; **վնաս**

, dédommagement, indemni-

réparation; **վնաս — ը հա-**

ցանել, dédommager, indem-

ner.

առելի. prép. en échange

à leur tour, au lieu de, pour.

արժէ. s. contre-valeur.

արհնել. va. compenser,

compenser, rendre, rendre le

œil, la pareille, dédommager,

arar.

արհնութիւն. s. compen-

sation.

արհնել. va. convertir, changer.

արհնութիւն. } s. change-

արհում. } ment; trans-

mation.

արհայ. s. vice-roi, vizir.

Փխարհայութիւն. s. vice-ro-yauté, vizirat.

Փխար. V. **Փխարհայութիւն**.

Փխել. va. changer, convertir,

transformer, modifier; déplacer,

transférer, transporter; traduire;

պատկժ —. commuer; **մանու-**

կեն լաթերը —, changer l'enfant;

— **ի հայ լեզու՝ հայերէնի**, tra-

duire ou faire passer en langue

arménienne.

Փխիլ. V. **Փխար**.

Փխիկ. s. polenta.

Փխ-հիւպատոս. s. vice-consul.

Փխ-նախագահ. s. vice pré-

sident.

Փխնոր. s. rechange, habit

de rechange; agent secret, police

civile.

Փխոր. } s, intérêt, produit de

Փխորի. } l'argent prêté.

Փխուիլ. vn. se changer, chan-

ger, subir un changement, être

changé, modifié; se transporter,

s'en aller, quitter; — **յաշխարհէ**,

— **յաստեաց**. aller dans l'autre

monde, cesser de vivre, décéder,

trépasser, mourir; **կատաղութեան**

. tourner en fureur

Փխում. s. changement; — **յաշ-**

խարհէ, décès, trépas, mort; — **ն**

կուսի, l'assomption. "[tenant.

Փխ-սեղակալ. s. sous-lieu-

Փխ-սեւուչ. s. sous directeur.

Փղ. s. courroie, sangle, attache;

cravache; phoque, cravache; ich-

tyol. veau marin.

Փղոսնութիւն. } s. métier

Փղածնութիւն. } de cordon-

nier, de bourrellier.

Փղեայ. a. de courroie, de cuir.

Փղոսն. V. **Փղոսն**.

Փղ. s. anat. gorge, gueule; cou,

col; — **սրբակի**, goulot.

Փղ. s. trompette, trompe, cor-

net; tube, tuyau; canal; aspre,

sou, monnaie; chalumeau, tuyau de roseau, roseau; *հովուի փող*, plantain d'eau; — *զարնել՝ հարկանել՝ հնչեցնել*, sonner de la trompette, donner du cor, corner; — *չունիմ*, je n'ai pas d'argent

Փողախեցի. s. zool. trompe.

Փողակ. s. anat. trachée.

Փողական. a. de trompette.

Փողակապ. s. cravate.

Փողակարգաց. V. **Փողահար**.

Փողակացու. s. méd. bronchite.

Փողահար. s. trompette, corneur.

Փողահարութիւն. s. action ou art de sonner de la trompette

Փողաձև a. en forme de trompette, solénoïde.

Փողանօտն զարնել՝ օտ. sonner de la trompette. donner un signe avec la trompette.

Փողապան. s. gorgerin.

Փողապառ. s. cache-nez.

Փողապապ. s. méd. bronchite.

Փողար. V. **Փողահար**.

Փողարական արուեստ. a. art de sonner de la trompette.

Փողացու. s. méd. angine; *կեղծամաշկային* —, croup.

Փողել. vn. va. sonner de la trompette, annoncer par le son de la trompette, corner; faire avancer au son de la trompette.

Փողեակ. s. anat. veine jugulaire.

Փողեամոց. s. monnaie, hôtel de la monnaie.

Փողկապ. V. **Փողակապ**.

Փողմոց. s. gorgerin, collier.

Փողո. s. ichth. morue.

Փողոցուկ. s. filet (pour les cheueux).

Փողոռել. va. égorger, décoller, tuer; *երար* —, s'entr'égorger.

Փողոռիչ. s. égorgeur.

Փողոռութ. s. action d'égorger, égorgement.

Փողոց. s. rue; — *ին մէջ*, dans la rue, en pleine rue.

Փողոցամէջք. s. le milieu d'une rue.

Փողոցային. a. de rue.

Փողապառ. V. **Փողապառ**.

Փափողկալ. a. tissé, garni de franges, d'effilé.

Փողփողիլ. vn. briller, reluire, étinceler, resplendir, flamboyer, scintiller, chatoyer.

Փողփողու. a. brillant.

Փոհեկ. V. **Փեհեկ**.

Փոհսկել. V. **Փեհսկել**.

Փայր. s. diligence. empressement, promptitude, hâte; soin, sollicitude, attention, application; a. diligent, empressé, prompt, expéditif, attentif; — *ընել ունել*, — *յանձին ունել*, avoir de l'empressement, du zèle, avoir soin, le soin de, s'appliquer ou s'intéresser à, s'occuper de, songer à, prendre à cœur, à tâche, se donner la peine de, se soucier, veiller à, tâcher, s'efforcer de; — *ընդ* —, *ընդ* —, — ou *փութով*, adv. diligemment, en hâte, promptement, à la hâte, bientôt; *ինչ* — *է*, que t'importe? que vous importe? qu'est-ce que cela vous fait? — *ս չէ*, je ne me soucie pas, je ne m'en inquiète pas, cela n'est égal, ça m'est égal, je ne m'en occupe pas; *ինչ* — *ս է*, que m'importe? qu'est ce que cela me fait? ah bah? *մեր* — *ը չէ*, que nous importe? — *չէ*, n'importe, cela n'y fait rien; *փութոյ պընդութեամբ*, avec empressement, avec grand soin, sérieusement, avec ardeur; — *պնդութեան*, empressement, intérêt, soin; — *մը իսկ չէր ընէր*, il n'en tenait aucun compte; *իրենց բար* — *ը*,

tous leurs soins, tous leurs efforts, toute leur étude.
Փոյքարագ. } a diligent, prompt.
Փոյքեաւոյ. } actif, vif.
Փոյքեաւոյութիւն. s. diligence, empressement.
Փոնկ. s. punch.
Փոսահող. a. dont le sol est poudreux comme de la poussière.
Փոսայ. s. bohémien, tzigane.
Փոսիկ. a. couvert de poussière, poudreux. [sière.
Փոսիպա. a. couvert de poussière.
Փոսեւաւ. a. qui ressemble à la poussière, menu, très léger.
Փոսի. s. poussière; poudre; — **յարուցանել հանել.** faire soulever de la poussière; — **են մէջ թաւալիլ,** se rouler dans la poussière; — **դարբընել** ou **դառնալ,** réduire (u se réduire en) poussière.
Փոսիւնալ. vn se réduire en poussière, se pulvériser.
Փոսիւղած. } a. réduit en poussière.
Փոսիւղեալ. } sière, pulvérisé.
Փոսիւցնել. va. réduire en poussière, pulvériser.
Փոսիւցում. s. action de se réduire en poussière, pulvérisation.
Փոսոս. a. poudreux, saupoudré; poussiéreux. [sière; poudrer.
Փոսոսել. va. couvrir de poussière.
Փոսոսիլ. vn. se couvrir de poussière, être rempli de poussière.
Փոսո. s. anat. scrotum, bourse.
Փոսումակ. } s. celui qui a
Փոսումակաւոր. } une hernie, des bourses.
Փոս. s. fosse, fossé. [nir creux.
Փոսացալ. vn. se creuser, deve
Փոսացնել. } va. creuser un fossé,
Փոսել. } creuser, fossoyer.
Փոսիկ. s. fossette.
Փոսուալ. s. zool. ver luisant.
Փոսիա. s. chim. phosphate.
Փոսփոր. s. chim. phosphore.

Փոսփորաւան. a. phosphorique.
Փոսփորաւանութիւն. s. phosphorescence.
Փոսփորային. a. phosphoreux.
Փոսփորափայլ. a. phosphorescent.
Փոր. s. anat. ventre, panse; ventre, creux; côté; a. creux, vide; — **նաւի** carène de vaisseau; — **ին վրայ խնալ,** tomber à plat ventre; — **ը ցաւիլ,** avoir mal au ventre, avoir la colique; — **ցաւցունել,** donner mal au ventre; — **ը քշել,** avoir le dévoiement, la colique; — **քշել,** donner la diarrhée.
Փոր. s. zool. cygne; scorpion de mer.
Փորագիր. a. gravé.
Փորագրել. va. graver.
Փորագրիչ. } s. graveur.
Փորագրող. }
Փորագրում. a. gravé.
Փորագրութիւն. } s. gravure.
Փորագրչութիւն. }
Փորած. V. **Փորում.**
Փորածոյ. V. **Փորումոյ.**
Փորակեալ. a. d'un seul tissu, tout d'une pièce, sans couture.
Փորացաւ. s. m'ed. mal au ventre, colique; V. **Փոր.**
Փորել. va. creuser, fouiller, caver; saper, miner; graver, entailler.
Փորումութիւն. } V. **Փորումոյ.**
Փորումութիւն. }
Փործ. s. essai, épreuve, tentative; essai, spécimen, expérience, preuve; effort, entreprise, expédient; épreuve, adversité, malheur; tentation; épreuve d'imprimerie; a. expérimenté, éprouvé, expert; — **փործել,** — **ընել,** faire un essai, une expérience, une tentative, l'essai ou l'expérience de, essayer, tenter, éprouver; **խիստ** —, une rude épreuve; — **ով ուսեալ,** instruit par l'expérience; **ընադիտական' ընալուծեալան** — **ընել,** faire

une expérience de physique, de chimie; *բազմամյա* —, expérience des longues années.

Փորձագետ. *s.* expert, praticien.

Փորձական. *a.* expérimental; empirique; éprouvé. [quement.

Փորձականապես. *adv.* empiri-

Փորձականութիւն. *s.* empirisme.

Փորձակից. *a.* qui est tenté, éprouvé avec un autre.

Փորձանք. *s.* épreuve, essai, tentative.

Փորձանակից. *V.* **Փորձակից**.

Փորձանուոր. *a.* éprouvé, tenté.

Փորձանիք. *s.* épreuve, adversité, malheur; *V.* **Փորձանք**.

Փորձագետ. *s.* praticien.

Փորձական. *a.* expérimental.

Փորձամտ. *a.* qui a l'expérience de, expérimenté.

Փորձառութիւն. *s.* expérience; — *ուի*, il a de l'—.

Փորձաքար. *s.* pierre de touche.

Փորձել. *va.* essayer. expérimenter, faire l'expérience, l'essai de; éprouver, mettre à l'épreuve; tenter, essayer, sonder; tenter, chercher à séduire.

Փորձիչ. } *s.* celui qui essaye; es

Փորձող. } sayeur; tentateur.

Փորձութիւն. *s.* tentation; — *թեւէ յաղթուիլ*, succomber à la —; — *թեւն յաղթել*, résister à la —; — *թեւն մէջ ձգել*, induire en tentation; — *քստանայի*, les — *s* du diable; *V.* **Փորձանիք**.

Փորձուիլ. *vn.* être essayé, tenté; essayer, tâcher de.

Փորն. *s.* forum, place.

Փորնայլ. *vn.* rugir, mugir.

Փորնային. *a.* viscéral.

Փորոթի. *s.* anat. viscère; bot. la moëlle, le cœur d'une plante, le pépin. [gissant.

Փորոտող. *a. s.* mugissant, ru-

Փորուած. *s.* creux, cavité, excavation; entaille.

Փորուածոյ. *a.* creux, cave.

Փորուք. *s.* creusement, excavation.

Փորուցալ. *V.* **Փարցալ**.

Փորոք. *s.* rainure.

Փարցալ. *V.* **Փարցալ**.

Փարֆութիւն. } *V.* **Մարդայ-**

Փարֆութ. } **Մարդութիւն**.

Փո՛ւ. *interj.* pouah!

Փութաբան. *a.* qui parle vite; bredouilleur.

Փութաբանիլ. *va.* parler trop vite, bredouiller.

Փութալ. *vn.* se hâter, se presser, se dépêcher, avoir hâte de, s'empreser; se porter vivement à, tâcher, s'efforcer de; *փութա՛* dépêche toi; *չ* —, ne pas se dépêcher, prendre son temps, ne point se presser.

Փութանակիլ. } *adv.* en hâte, à

Փութապես. } la hâte, diligem-

ment, promptement, avec empres-

sement, rapidement, vite.

Փութաբան. *a.* diligent, studi-

eux, attentif, empressé.

Փութաբանութիւն. *s.* diligence,

empressement [gence.

Փութաբանօրէն. *adv.* avec dili-

gence.

Փութաբանիլ. *va.* hâter, presser,

dépêcher, activer, accélérer,

expédier.

Փութաբանութիւն. *s.* diligence,

promptitude.

Փութալ. } *V.* **Փութանակիլ**,

Փութալ. } **Փութալ**.

Փութալ. *s.* empressement,

ardeur, zèle.

լլ. s. éboulement, écroulement; phase; astr. décours.

լիւր. a. friable.

լղծ. a. tendre, mou, humide.

լն. V. Սնոսի.

լնդ. s. sorte de vase.

լնջ. s. bouquet; — *վարդե*, de roses; *ծաղիկներէ — շինել*, faire un — de urs; *գեղեցիկ* —, un beau —.

ւօ. s. épine; a. d'épine; — *ան*, arête; — *պսակ* ou *փշե*, couronne d'épines.

ւօսիպագ. s. garde de corps, tellite.

ւս. s. four.

ւս. a. pourri, corrompu, putré, gâté; s. pourriture, putréfaction, corruption; — *սկուս*, carie.

ւսկայ. s. caravansérail.

ւսրօ. s. procès, enquête.

ւսփ. s. souffle, vent; pet, vesse, ent, ventosité, flatuosité, bouffissure, gonflement, enflure; — *բձակել*, péter, vesser, lâcher un vent; fig. — *հպարտութեան*, ouffée d'orgueil.

ւսփ. s. soufflet (pour souffler feu); outre.

ւսիոգանք. s. méd. palliation, soulagement.

ւսիոցել. va. pallier, soulager.

ւսիոցիլ. a. palliatif, soulageant.

ւսիսիլ. adv. alternativement, tour à tour, réciproquement, mutuellement; a. alternatif, réiproque, mutuel.

ւսիսադր. a. bot. alterne.

ւսիսական. a. changeant, inconstant, variable, muable, nobile, transmutable, altérable, alternatif.

ւսիսականութիւն. s. variabilité, mutabilité, transmutabilité.

ւսիսակի. V. Փոփոխ. adv.

Փոփոխամի. a. changeant, inconstant, volage. [tance.

Փոփոխամտութիւն. s. incons-

Փոփոխել. va. changer, varier, modifier, altérer, permuter, transformer, convertir.

Փոփոխելի. a. qui peut être changé, transmutable, muable.

Փոփոխիլ. V. Փոխուիլ.

Փոփոխիլ. s. celui qui change, qui modifie.

Փոփոխութիւն. s. changement, variation, mutation, permutation, transformation, transmutation, vicissitude, conversion.

Փոփոխութիւն V. Փոփոխութիւն; saison; — *արեգական*, solstice.

Փոք. a. petit, menu; peu, peu considérable; mineur; — *իշ*, — *իւ*, un peu, quelque peu; — *իւ*, il s'en est fallu de peu que, peu s'en fallu que, peu s'en faut, presque; — *իշատ*, un peu, pour peu que, en partie, plus ou moins; — *փոք*, — *սու. փոք*, peu à peu, petit à petit, par degrés, insensiblement. [peu de valeur.

Փոքագիւն. a. bon marché, de **Փոքագիր.** a. s. minuscule.

Փոքալուս մօրու. s. barbe courte, barbiche.

Փոքալոյն. a. plus petit, moindre, mineur; — *ստիճան*, minimum.

Փոքաղի. a. bas; petit; de petit format.

Փոքաթիլ. a. peu nombreux.

Փոքածալ. a. de petit format.

Փոքահասակ. a. de petite taille, petit. [Գարնամի.

Փոքահոգի. V. Վաստիք.

Փոքամասնութիւն. s. minorité.

Փոքանալ. } V. Փոքիւնալ,

Փոքացնել. } **Փոքիւնցնել.**

Փոքասիւն. a. minima, minimum.

Փոքատա. V. Փոքագիր.

Փոքրահ. a. jeune.
Փոքրացոյց. s. microscope.
Փոքրամոր. s. élève d'un prêtre arménien qui lui sert en même temps de domestique.
Փոքրաքանակ. a. en détail, de petite quantité; — *վաճառել* վաճառութ, vendre ou vente en petite quantité, détailler; — *վաճառող*, détaillant.
Փոքրիկ. a. petit, tout petit, très petit, exigu; s. petit, petiot, mineur.
Փոքրկանայ. vn. se rapetisser, s'apetisser, devenir plus petit, se resserrer, amoindrir.
Փոքրկանա. adv. petitement, peu à peu.
Փոքրկոցնել. va. rendre petit, rapetisser, apetisser, atténuer, amoindrir.
Փոքրկութիւն. s. petitesse, exiguïté, ténuité; apetissement, atténuation.
Փոքրկ. a. léger, petit, pusillanime; qui a les sentiments peu élevés, lâche, vil.
Փոքրագութիւն. s. légèreté, petitesse; pusillanimité; bassesse d'âme, de sentiments, lâcheté.
Փոքրութիւն. V. **Փոքրկութիւն**
Փչափող. s. sarbacane.
Փչել. va. et vn. souffler; souffler, bouffier; expirer; *հողմ կը փչէ*, le vent souffle; *հոգին* —, rendre son âme, mourir; *խելքին փչածն ընել*, faire à sa tête.
Փչողական. a. à vent; — *նուազարան*, instrument —.
Փչում s. action de souffler, soufflement, souffle.
Փռապան s. fournisseur, boulanger.
Փռել. va. étendre, étaler; *գետին* —, étendre ou renverser à la terre
Փռնապան. V. **Փռապան**.
Փռնգալ. vn. éternuer; hennir.

Փռնգիւն. s. éternuement; éternuement.
Փռնգալ. V. **Փռնգալ**.
Փռնգանի. s. éternuement, éternuement.
Փռնկալ. } V. **Փռնգալ**.
Փռնկել. }
Փռնիւն. V. **Փռնգիւն**.
Փռնուկ. s. bot. arnica.
Փռոց. s. nappe,
Փռոցակ. s. napperon.
Փռուիլ. va. s'étendre, s'étaler; *գետին* —, s'étaler ou être renversé à terre.
Փռռան. s. cerf-volant.
Փսիւր. s. natte, estère, paillasson.
Փսիւրապարծ. s. nattier.
Փսիւրապան. a. couvert de natte ou de paillasson.
Փսիւել. vn. vomir, rendre.
Փսիւցնել. va. faire vomir, faire rendre.
Փսիւցնող. } a. vomitif,
Փսիւցնուիլ. } émétique.
Փսիւում. s. vomissement.
Փսիւում. } s. vomissement, ma-
Փսիւում. } tières vomies.
Փսր. s. caillot; grumeau.
Փսրել. va. broyer, écraser.
Փսրիլ. } vn. se
Փսր Փսր րլլալ. } grumeler;
 se broyer.
Փսր. V. **Փսր**.
Փսրոց. s. bot. pistache.
Փսրոց. V. **Փսրոց**.
Փսիւալ. vn. chuchoter.
Փսիւոց. s. chuchoterie.
Փսիւում. s. chuchotement.
Փսիւում. V. **Փսիւոց**.
Փսիւ. s. méd. gangrène.
Փսիւան. a. gangreneux.
Փսնալ. V. **Փսիլ**.
Փսիլ. } va. pourrir, faire
Փսիցնել. } pourrir, putréfier, gâter.

- Փօի.** vn. pourrir, se pourrir, se gâter, se putréfier; *բանի մէջ* —, pourrir en prison.
Փանրիւն. s. pourriture, putréfaction, corruption; — *սկեւայի ծառոց՝ ցորենայ*, carie.
Փանկ. s. Franc; Européen; franc (monnaie); a. franc.
Փրքի. va. rompre, casser, détacher.
Փրքի. vn. se détacher, se casser, se rompre.
Փրիսայ. s. brussailles sèches, broussilles.
Փրկագիւն. s. rançon.
Փրկագործ. a. s. qui sauve, salulaire, sauveur.
Փրկագործի va. sauver, racheter.
Փրկագործութիւն. s. délivrance, rédemption, rachat. [lulaire.
Փրկական. a. qui sauve, sa-
Փրկակ. V. **Փրկակի**
Փրկակաւ. } s. bateau de sau-
Փրկակաւակ. } vetage.
Փրկակաւորի. va. délivrer moyennant rançon, racheter.
Փրկակաւորութիւն. s. rançon-
 nement, rachat.
Փրկակ. s. rançon: rachat, ran-
 connement; délivrance, rédemption.
Փրկարար. } V. **Փրկական.**
Փրկաւե. }
Փրկի. va. sauver, délivrer, racheter.
Փրկի. s. sauveur, rédempteur; *Թուականութիւն* ou *Թուական Փրկիւն*, ère chrétienne.
Փրկութիւն. s. salut; rédemption, délivrance; rachat.
Փրկութիւնաբեր. } a. qui ap-
Փրկութիւնագործ. } porte, qui fait le salut, salulaire.
Փրկուի. vn. se sauver, se délivrer. [Sauveur.
Փրկաբար. adv. comme le
Փրկակաւ. a. de sauveur, de rédempteur.
Փրցնի. va. détacher, rompre, casser, arracher.
Փրցում. a. détaché, arraché.
Փրցուի. vn. se détacher, se rompre, se casser, être arraché.
Փրիւր. s. écume, mousse
Փրիւրագիւն. s. vin mousseux.
Փրիւրալէզ. a. rempli d'écume, écumant, écumeux, mousseux; — *ալիք*, ondes écumantes.
Փրիւրայ. V. **Փրիւրի.**
Փրիւրալի. } a. plein d'écume,
Փրիւրալից. } écumeux, écumant, mousseux.
Փրիւրածիւն. a. né de l'écume.
Փրիւրական. a. écumant, écumeux, mousseux.
Փրիւրահան. s. écumoire.
Փրիւրակաւ. a. qui ressemble à l'écume.
Փրիւրագոյ. a. écumant, mousseux.
Փրիւրի. s. bot. pourpier.
Փրիւրալի. a. qui a la bouche écumante, écumeux; — *երկալք*, coursier écumant.
Փրիւրցնի. va. faire écumer ou mousser, couvrir d'écume.
Փրիւրի. vn. écumer, mousser; *կատաղութիւն* —, écumer de rage.
Փրիւրց. s. moussoir.
Փրիւրն. a. écumant, écumeux.
Փցութիւն. s. mauvaise qualité, inutilité. [vil, vilain.
Փցուն. a. mauvais, inutile,
Փշայ. } vn. s'enfler, gonfler;
Փշանայ. } fig. enfler, gonfler, s'enfler d'un vain orgueil, être enflé d'orgueil, de ses succès, de ses avantages, se gonfler d'orgueil, s'enorgueillir, respirer l'orgueil et la présomption.
Փշակ. s. enflure, gonflement, bouffissure; fig. enflure, orgueil.
Փշացնի. vn. enfler, gonfler, bouffir; — *ալիքաբարաւանութեամբ*, enfler d'orgueil.

Փսացուս. V. **Փսանգ**.
Փփիմ. s. trait, flèche, dard.
Փփնուլ. V. **Փփալ**.
Փփոց. s. soufflet.
Փփոցուռոյց. a. bouffi, enflé,

boursofflé, ampoulé, bouffant,
 emphatique.
Փփուս. V. **Փփանգ**.
Փփուն. } V. **Փփոցուռոյց**.
Փփուռոյց. }

Ք

Ք (ké = K.) s. trente sixième
 lettre de l'alphabet et treizième
 des consonnes; neuf mille, neuf-
 millième.

Քալիլ. V. **Քալլիլ**.

Քալոյ. s. marcheur.

Քալուած. s. marche, démarche.

Քան. sf. chienne; a. femelle.

Քանաւարոս. a. châtré; s. ennuque.

Քալան. s. décousure; a. dé-
 cousu, défait.

Քալիլ. va. défaire, dénouer,
 délier, détacher; disjoindre, dés-
 unir, dissoudre, décomposer,
 diviser; détruire, démolir, abat-
 tre; démonter, désassembler, dé-
 bander; **քառ** —, déballer; **կար**
 —, découdre; **պատը պարհալը**
 —, démanteler.

Քալիչ. a. s. qui délie, destructeur.

Քալոր. s. excrément de bête,
 fiente, fumier; — **աբառ**, bouse.

Քալուած. s. décousure; a. dé-
 cousu, défait.

Քալուիլ. vn. se défaire, se
 dénouer, se délier, se détacher;
 se détruire, se démolir; se démonter.

Քալուս. s. V. **Քալուս**;
 dénoûment.

Քալուս. V. **Խալուս**.

Քալիլ. va. dissoudre; décom-
 poser, détruire; démonter.

Քալիչ. a. destructif; s. des-
 tructeur.

Քալուիլ. } s. dissolution,
Քալուս. } décomposition,
 séparation, rupture, destruction.

Քալ. s. séparation,

Քահանայ. s. prêtre, abbé.

Քահանայագործիլ. va. con-
 sacrer.

Քահանայագործութիւն. s.
 consécration.

Քահանայական. a. sacerdotal.

Քահանայակից. s. compagnon
 de sacerdote.

Քահանայանալ. vn. se faire
 prêtre, prendre les ordres, être
 ordonné prêtre; s'acquitter des
 fonctions du sacerdoce.

Քահանայանց. s. séminaire.

Քահանայապետ. s. prince des
 prêtres, grand prêtre, pontife,
 grand pontife; — **ի Հռովմայ**, le
 souverain pontife.

Քահանայապետաբար. adv.
 pontificalement. [tifical.

Քահանայապետական. a. pon-
 tificat.
Քահանայապետիլ. va. être le
 grand prêtre ou le pontife.

Քահանայապետութիւն. s. di-
 gnité de grand prêtre, pontifcat;
 hiérarchie. [prêtre, en prêtre.

Քահանայապէս. adv. comme un

Բահանայաւոր. a. qui aime les prêtres. [անց.

Բահանայաւոր. V. **Բահանայ.**

Բահանայացու. a. destiné à la prêtrise.

Բահանայացնել. } va. faire or-
Բահանայել. } donner
 prêtre. [sacerdoce.

Բահանայութիւն. s. prêtrise,

Բահանայուհի. sf. prêtresse.

Բահ ֆահ. éclat de rire; —
փրցնել. éclater de rire.

Բաղ. s. bouc; cueillette: récapitulation; sarclure; — **հանել,** sarcler.

Բաղահան. s. sarclage; sarcler; — **զործիք,** sarcloir; — **ընել,** sarcler; fig. éplucher, choisir.

Բաղահանել. V. **Բաղահան**
ընել.

Բաղահանութիւն. s. sarclure.

Բաղահեղձոյց բլլալ. vn. être étouffé par les mauvaises herbes.

Բաղաֆ. s. ville. cité; **սուրբ** —, la cité sainte; **Թագաւորանիստ** —, ville royale,

Թագաւորեալ —, ville royale, capitale, métropole.

Բաղաւաքերդ. s. place forte.

Բաղաւաքեալ. s. habitant d'une ville; — **ըլլալ,** habiter dans une ville. [bourg.

Բաղաւաքեղ. s. villette,

Բաղաւաքէ. a. s. politique.

Բաղաւաքիական. a. politique.

Բաղաւաքիութիւն. s. la politique. [զեղ.

Բաղաւաքիւղ. V. **Բաղաւա-**

Բաղաւաքցուլ. V. **Բաղաւա-**

պէ.

Բաղաւաղու. s. la porte de la ville.

Բաղաւաղոյ. a. composé de tous les habitants de la ville; — **ընկերութիւն,** société.

Բաղաւական. a. politique; citoyen, bourgeois; poli, civil; s. la politique; — **պատրաստ,**

guerre civile: — **տնտեսութիւն,**

économie politique. [quement.

Բաղաւականապէ. adv. politi-

Բաղաւականութիւն. s. poli-

tique; civilité, politesse.

Բաղաւակիր. a. civilisé.

Բաղաւակից. s. concitoyen.

Բաղաւակրական. a. civilisant.

Բաղաւակրեալ. V. **Բաղա-**

ֆակիր.

Բաղաւակրել. va. civiliser.

Բաղաւակրից. } a. civilisateur.

Բաղաւակրող. } a. civilisateur.

Բաղաւակրութիւն. s. civili-

sation. [liser.

Բաղաւակրուիլ. vn. se civi-

Բաղաւաձայր. V. **Սայրաւա-**

ղաֆ. [la ville, quartier.

Բաղաւաձա. s. partie de

Բաղաւաձ. s. le milieu de

la ville, place

Բաղաւաձու. s. ville forte.

Բաղաւալից. a. civil, civique; — **ք,** bourgeois. [ville.

Բաղաւալուիլ. vn. devenir une

Բաղաւալի. spl. les villes.

Բաղաւալման. a. semblable à une ville. [quement.

Բաղաւաճութիւն. adv. politi-

Բաղաւալան. s. gardien de la

ville; — **զորքեր,** garnison.

Բաղաւալի. s. maire, gou-

verneur d'une ville. [nicipal.

Բաղաւալեական. a. mu-

Բաղաւալական. s. mairie

(l'hotel); municipalité

Բաղաւալեութիւն. s. mairie

(la dignité); municipalité.

Բաղաւաճ. s. celui qui prend

une ville. [courtois.

Բաղաւալար. a. civil, poli,

Բաղաւալարական. a. de civi-

lité, de politesse, de courtoisie.

Բաղաւալարութիւն. s. civi-

lité, politesse, urbanité, courtoi-

sie, façon.

Քաղաքագեթեակամ. a. d'économie politique.

Քաղաքագեթեաւորիւն. s. économie politique.

Քաղաքաւան. s. hôtel de ville.

Քաղաքացի. s. citoyen, bourgeois.

Քաղաքացիական. a. de citoyen.

Քաղաքացիութիւն. } s. citoyen-

Քաղաքացութիւն. } neté.

Քաղաքացուի. sf. citoyenne, bourgeoise. [une ville.

Քաղաքացնել. va. rendre comme

Քաղաքաւոր. a. destructeur d'une ville.

Քաղաքաւորութիւն. s. civilité, politesse; honnêteté, vertu.

Քաղաքեցի. s. bourgeois.

Քաղեցիութիւն. s. bourgeoisie.

Քաղաթիկ. s. petite ville, villette.

Քաղաթկեաւ. spl. les villettes.

Քաղաքաւ. s. la muraille, la fortification d'une ville, rempart.

Քաղբան. s. galbanum.

Քաղդեայ. s. chaldéen; astrologue, tireur d'horoscopes.

Քաղդեական. a. chaldaïque, astrologique.

Քաղդաւրէն. } adv. en chaldéen;

Քաղդաւրէն. } s. le chaldéen.

Քաղդութիւն. s. astrologie.

Քաղիլ. va. cueillir, récolter, recueillir, ramasser; tirer, extraire; arracher, ôter.

Քաղբնա. } V. Խորով,

Քաղբնաւորութիւն. } Խորովութիւն.

Քաղիւղ. } s. anat. tripe.

Քաղիւր. } s. anat. tripe.

Քաղիւնել. va. sarcler.

Քաղոց. s. récolte; ancien mois des Arméniens. [repasser.

Քաղուած. s. extrait; — ընել,

Քաղուածք. s. récapitulation.

Քաղուածոյ. s. extrait.

Քաղուածոյք. s. recueil, extrait, épitomé.

Քաղրբիլ. a. ventru.

Քաղ. s. faim; a. qui a faim; — *դժնշակ ուժգին անհարկն*, faim rude, canine, dévorante.

Քաղցածութիւն. s. faim.

Քաղցական. a. où il y a faim, qui excite la faim, famélique.

Քաղցանալ. V. **Քաղցնալ.**

Քաղցաւոր. } a. s. qui a faim,

Քաղցեալ. } affamé, famélique.

Քաղցեալ. V. **Քաղցնալ.**

Քաղցիկ. s. méd. gangrène; dartre vive.

Քաղցիկային. a. gangrené.

Քաղցնալ. vn. avoir faim, être affamé; fig. avoir faim, besoin de, être avide de.

Քաղցու. s. moult.

Քաղցուալից. a. enivré, plein de moult

Քաղցուցիկ. a. doux.

Քաղցութիւն. } s. faim.

Քաղցում. } s. faim.

Քաղց. a. doux, suave; agréable, charmant, aimable, affable, cher, chéri; adv. avec douceur, doucement, agréablement; — *էինք*, il m'est doux; — *էտեսնել*, il est doux de voir; — *էր մեզ տեսնել*, nous voyions avec plaisir; *անոնց համար* — *է*, c'est un plaisir pour eux de, — *ձայն*, douce voix; — *զինի հայեցուածք*, *ընաւորութիւն* *հոգի* *յիշատակ*, vin, regard, caractère, vent, souvenir doux; V. **Բարք**.

Քաղցրաւ. a. au doux langage, au doux parler, qui a un langage doux, flatteur, patelin.

Քաղցրաւորութիւն. s. doux langage, paroles mielleuses; flat-terie, patelinage.

Քաղցրաբան. a. qui a une voix douce, dont le son est doux; — *երգ*, doux chant.

Քաղցրաբար. a. qui a le

caractère doux, d'un caractère doux, affable. [doux, affabilité.

Բաղըրարու քիւն s. caractère

Բաղըրաբեր a. qui porte la douceur, qui produit des fruits doux.

Բաղըրաբոյր a. qui a une odeur douce, qui exhale une douce odeur, suave, odoriférant, parfumé, embaumé.

Բաղըրաբուղի a. qui fait jaillir la douceur, doux; — **աղբիւր**, douce fontaine.

Բաղըրալից a. plein de douceur.

Բաղըրալուր a. doux à entendre, doux; doux, docile.

Բաղըրախառն a. mêlé de douceur, doux; tempéré; — **խօսքեր**, paroles emmiellées. [pérature]

Բաղըրախառն քիւն s. température
Բաղըրախառն a. agréable au goût, doux, agréable.

Բաղըրախօս } a. qui parle
Բաղըրախօսիկ } ou chante
d'une voix douce, qui a un langage doux. [suaves.

Բաղըրածաղիկ a. à fleurs

Բաղըրածաղալ a. qui se répand doucement; — **տիւ**, un jour doux; **ցօղ** —, douce rosée.

Բաղըրական a. doux.

Բաղըրակարկաջ a. qui murmure doucement, qui coule avec un doux murmure.

Բաղըրակի a. aux doux yeux, qui a les yeux doux.

Բաղըրահամ a. qui a une saveur douce, savoureux, délicieux.

Բաղըրահամբոյր a. doux, doucereux, doucet, affable, complaisant, bienveillant. [douce.

Բաղըրահամ քիւն s. saveur

Բաղըրահայեաց a. qui a un regard doux, au doux regard, doux.

Բաղըրահնչակ } a. qui rend
Բաղըրահնչիւն } un son doux,

qui sonne doux.

Բաղըրահոս a. qui coule doucement.

Բաղըրածայն a. qui a une voix douce, un son doux, mélodieux; — **բաղբառով** mélodieusement.

Բաղըրածայնութիւն s. voix douce, mélodie, euphonie; **երով**, par sa douce voix.

Բաղըրադի a. dont les cordes sont bien accordée, qui a un son doux. [rayon.

Բաղըրահանկ a. au doux

Բաղըրահաւակ V. **Բաղըրահամ**. [bête sucrée.

Բաղըրալիզութիւն s. méd. dia-

Բաղըրահալ vn. s'adoucir, devenir doux; fig. s'adoucir, se radoucir, se calmer.

Բաղըրահիկ ou **Բաղըրահիրհ ֆուն** s. sommeil doux.

Բաղըրահիւք s. chim. glycose, glucose. [une lumière douce.

Բաղըրահեղ a. qui répand

Բաղըրահուալ a. qui fait entendre des chants doux, harmonieux, mélodieux; — **երգ**, doux chant.

Բաղըրահունկ a. qui souffle d'une manière douce, doux.

Բաղըրապաշիր a. qui trompe avec douceur.

Բաղըրապարզ ալք s. yeux doux, regard agréable.

Բաղըրապէս adv. doucement, avec douceur. [fruits doux.

Բաղըրապաւալ a. qui a des

Բաղըրապէր a. qui aime les douceurs.

Բաղըրապիկ } V. **Բաղըրահալ**
Բաղըրապիկ } **հունկ**.

Բաղըրաւնոյց a. nourri avec douceur.

Բաղըրաւնա s. confiseur, — **ի խանութ**, confiserie. [ceur.

Բաղըրաւոր a. donné avec dou-

Բաղըրահանկ va. adoucir, rendre

- doux; méd. édulcorer; fig. adoucir, radoucir, calmer, tempérer.
- Բաղքրացուցիչ**. a. adoucissant; méd. édulcorant. [confiture.
- Բաղքրահեցի**. s. douceurs,
- Բաղքրաբուհ**. a. qui a un sommeil doux.
- Բաղքրիզեց**. s. confiture.
- Բաղքրիկ**. v. **Բաղքրացեցի**.
- Բաղքրեցի**. a. doux; s. chim. glycérine. [mélodie.
- Բաղքրերգութիւն** s.doux chant,
- Բաղքրիկ**. a. doux, suave.
- Բաղքրութիւն**. a. douceur, suavité; adoucissement; douceur, charme, attrait, aménité; — **Թեամի**, avec douceur.
- Բաղքրուսոյց**. a. qui enseigne avec douceur, doux.
- Բաղքրոզի**. s. élixir.
- Բաղքրօրէն**. adv. doucement.
- Բաղքեցի**. V. **Բաղաքեցի**.
- Բաղքեցիութիւն**. V. **Բաղահեցիութիւն**.
- Բամ**. s. pressis, jus, coulis.
- Բամակ**. s. anat. dos, échine.
- Բամակաքիկ**. } a. échiné, qui
- Բամակալոսոր**. } à l'échine rompue. [voûté, courbé.
- Բամակալոր**. a. qui a le dos
- Բամահաքար**. adv. d'une manière méprisante.
- Բամահալան**. a. méprisable.
- Բամահրանք**. s. mépris, dédain; — **ընել** V. **Բամահրել**.
- Բամահրել**. va. mépriser, dédaigner, ne faire aucun cas, ne point tenir compte de.
- Բամահրիկ**. a. méprisable.
- Բամահրիչ**. a. méprisant.
- Բամել**. va. presser, exprimer, pressurer, extraire; passer à la chausse, passer, filtrer, couler; fig. épuiser, vider; — **բաժակը**, vider la coupe; **բաժակը մինչեւ յամակը** —, épuiser le calice
- jusqu'à la lie, avaler jusqu'au fond le calice; **բաժակը մինչեւ միութեւն** —, boire le calice jusqu'à la lie.
- Բամի**. s. vent; **ամէն — է դառնալ**, tourner à tout vent; — **բերան**, en plein vent; **հարաւային** —, vent du midi, autan; **հիւսիսային** —, vent du nord, boree; — **կը փչէ**, le vent souffle; V. **Հողմ**.
- Բամիւռ**. a. venteux.
- Բամոց**. s. passoire, chausse, filtre, couloir.
- Բամուած**. } s. pressurage, pres-
- Բամուք**. } sis, résidu, jus.
- Բայլ**. s. pas, enjambée; **առաջին — ն ընել**, faire les premiers pas, les avances; **սխալ — մը առնել**, faire un faux pas; — **առ —** ou **քալ քալ**, pas à pas.
- Բայլացոյթ** s.pas, mesure de pas.
- Բայլափոխ**. s. pas, marche, allure.
- Բայլափոխիկ**. } va. faire un
- Բայլիկ**. } pas, des enjam-
- bees, marcher, aller.
- Բայլերգ**. s. mus. marche.
- Բայլերաց**. s. marche aux pas.
- Բայլոյ**. s. marcheur.
- Բայռ**. }
- Բայռամանեակ**. } s. collier.
- Բայրայանք**. V. **Բայրայութիւն**.
- Բայրայալ**. V. **Բայրայուած**.
- Բայրայել**. va. dissoudre, détruire, défaire, disloquer; disperser; **միտքը** —, dissiper, distraire.
- Բայրայիչ**. } a. destructeur, dis-
- Բայրայոյ**. } solvant.
- Բայրայուած**. a. détruit.
- Բայրայութիւն**. s. dissolution, destruction, division, dispersion; — **մտաց**, dissipation.
- Բայրայութիւն**. vn. se dissoudre, tomber en dissolution, se détruire; se disperser, se dissiper.

Բայթայում. V. Բայթայութիւն.
Բայթայում. a. détruit, dissout.

Բան. prep. au dessus de, par-dessus, sur, plus que: comme, autant que; — ou — **թէ, conj.** que; **Աստուած աւելի կը սիրէ մեզ քան թէ մենք զինքը,** Dieu nous aime plus que nous ne l'aimons nous mêmes.

Բանակ. s. quantité, mesure.

Բանակագէտ. s. mathématicien.

Բանակագիտական. a. mathématique. [matique.

Բանակագիտութիւն. s. mathématique.

Բանակական. a. quantitatif.

Բանակել. va. marquer ou assigner la quantité.

Բանակութիւն. s. quantité.

Բանարիկ. V. Ենդանիկ. ornith.

Բանդակ. s. sculpture; ciselure; entaille, relief; cernée; **դուրսցուած՝ բարձր —**, haut-relief.

Բանդակագործ. s. sculpture; ciselure; objet sculpté ou ciselé; sculpteur; ciseleur; a. sculpté, ciselé, entaillé. [sculpture.

Բանդակագործական. a. de

Բանդակագործել. va. sculpter.

Բանդակագործի. s. burin, ciseau.

Բանդակագործութիւն. s. sculpture; ciselure,

Բանդակած. } a. sculpté, ci-
Բանդակածոյ. } selé

Բանդակակեր. a. sculpté.

Բանդակել. va. sculpter, ciseler; entailler.

Բանդակիչ. } s. sculpteur, si-
Բանդակիչ. } seleur.

Բանդակուած. V. Բանդակած.

Բանդել. va. démolir, abattre, détruire, renverser, ruiner, démanteler, raser.

Բանդիչ. s. destructeur.

Բանդում. a. détruit, démoli, tombé en ruine.

Բանդուիլ. vn. se démolir, s'ar-

battre, se détruire, se ruiner, se démanteler, se raser.

Բանդուկ. s. jarre, tîne,

Բանդում. s. démolition, démantèlement, destruction. [combien.

Բաներորդ. s. le quantième, le
Բանգի. conj. car, parce que, puisque, attendu que, du moment que, vu que, considérant que.

Բանի՞. a. combien grand? combien nombreux? de combien? de quel nombre? adv. combien? jusqu'à quel point? quel! — **նը-**

կանակ ունիք, combien de pains avez-vous? — **աարերկան էք,** quel

âge avez-vous? quel est votre âge? **քանի՞ ծախեցիք,** à quel

prix ou à combien avez vous vendu? **քանի՞ դնեցիր,** à quel

prix ou à combien as-tu acheté? — **օրէն,** dans combien de jours?

— **անգամ,** combien de fois? **քանի՞ զին է հայրենասիրութիւնը,** que le patriotisme est sublime!

քանի՞ քանի, combien! quel que de fois! **քանի մը հաս,** quelques-

uns; **մէկ — օր,** quelques jours; **քանի մը մարդիկ,** quelques hommes, quelques gens; **քանի որ,** tant que; puisque.

Բանիութիւն. s. quantité.

Բանիպատիկ. adv. combien de plus? combien de fois?

Բանիցս. } adv. com-
Բանիցս անգամ. } bien de

fois? **քանիցս քանիցս անգամ,** toutes les fois que.

Բանիօն. V. Բանի; — առաւել ou **եւս,** combien plus! à plus forte raison.

Բանիօնութիւն. s. quantité, nombre, mesure.

Բանի. s. règle, équerre; fig. règle, modèle, principe.

Բանոնական. a. régulier.

Բանորդ. s. quotient.

Քանգրդական. a. par quotient.

Քանուն. V. **Քանոն.**

Քանցակ. s. fatigue, travail.

Քանցել. va. écorcher, déchirer; *սկզբները* —, désosser.

Քանխակ. V. **Քանկանակ.**

Քանխար. V. **Քաղանկ.**

Քանխարապազյ. a. qui cache le talent.

Քանխարան. a. du poids, de la valeur d'un talent.

Քանխարայ. V. **Քանկանակ.**

Քառ. s. ocque.

Քառել. va. tirer; *վարագուրը* —, tirer le rideau; *թի* —, ramer:

պատկեր —, reindre. faire un tableau; *մէկէն ստակ* —, tirer de l'argent de qn.; *մէկուն վրայ* —, tirer sur qn, lui adresser une lettre de change; *գիծ* —, tirer une ligne; *սուր* —, tirer l'épée.

[s. tiraillement.

Քառչենակ. a. tiraillé, forcé;

Քառչանակ. va. tirailleur.

Քառչանակ. V. **Քառչենակ.**

Քառոյ. s. tireur.

Քառուն. a. tiré; retiré; — *կեանք*, vie retirée

Քառուիլ. vn. se tirer; s. retirer: ne pas oser, hésiter; *գետը կքաշուի*, la rivière se retire, rentre dans son lit; *այս կերպաւորը քաշուի*, cette étoffe se retire, se raccourcit; *գործէ՛ աշխարհէ* —, se retirer des affaires, du monde; *առանց քաշուելու*, sans hésitation.

Քառօն. V. **Քառչանակ.**

Քառօն. V. **Քառչենակ.**

Քառս. s. chaos.

Քառասկան. } a. de chars.

Քառային. }

Քառչու. s. caoutchouc.

Քառ. a. brave, vaillant, valeureux, courageux, intrépide; bon, vertueux, honnête; habile, qui

excelle à, capable de, propre à; noble, distingué; s. héros; génie tutélaire ou protecteur; adv. bien, juste; à propos. très, fort, beaucoup.

Քառար. } a. éloquent,

Քառարանիլ. } disert.

Քառարանութիւն. s. éloquence.

Քառարանակ. a. heureux, fortuné.

Քառար. adv. vaillamment, bravement, courageusement, avec courage.

Քառարանութիւն. s. probité, honnêteté; bonheur.

Քառար. a. qui produit beaucoup, fertile, fécond. [fécondité.

Քառարանութիւն. s. fertilité,

Քառարան. V. **Քառար.**

Քառարայ. a. bien arrondi

Քառարոյ. } a. qui pousse

Քառարանիլ. } bien, qui a une belle végétation, florissant; fig. d'une belle nature, bien fait; qui a d'heureuses dispositions.

Քառարանայ. a. bien frisé, aux cheveux frisés.

Քառարանիլ. a. très beau, charmant.

Քառարայ. adv. très bien.

Քառարանութիւն. s. exploits, hauts faits.

Քառարայ. a. qui a une belle ceinture; fig. qui a sa robe bien retroussée, agile, dispos. actif, prête à marcher, à agir.

Քառարանայ. a. bien soigné, bien cultivé,

Քառարայ. a. très à propos, commode, opportun.

Քառար. a. qui garde, qui surveille bien.

Քառարանութիւն. s. opportunité; — *թեանք*, à propos.

Քառարայ. } V. **Քառարանայ.**

Քառար. }

Բաջազգութիւն. V. **Բաջա-**
սոհմութիւն. ԲԱՋ

Բաջազիկ. a. bien averti, bien
clair, évident.

Բաջազէն. a. bien armé.

Բաջազի.

Բաջազնեայ. } V. **Բաջազուն.**

Բաջազուարք. } a. bien fleuri,

Բաջազուարն. } florissant; très
gai, bien joyeux. [s. héros.

Բաջազուն. a. noble; vaillant;

Բաջազոր. a. très fort, très
puissant.

Բաջաքոյր. a. d'un bon teint

Բաջաքոյիւ. a. très brun, d'un
beau noir; — **մազեր,** cheveux
d'ébène.

Բաջաքալի. a. qui vole bien.

Բաջաժիր. a. très actif, très
laborieux.

Բաջալանք. a. qui a une forte
poitrine, vigoureux, brave.

Բաջալաւ. a. probe, honnête.
excellent; adv très bien; — **մարդ,**
homme de bien. [honnêteté.

Բաջալուտիքիւ. s. probité,

Բաջալիր. a. qui donne du cou-
rage, encourageant, courageux;
— **զաւլ տալ,** donner ou inspi-
rer du courage, donner vigueur;
V. **Բաջալիրել.**

Բաջալիրական. V. **Բաջալիր.**

Բաջալիրել. va. encourager,
donner du courage, rehausser ou
relever le courage de qn. ou à
qn., ranimer.

Բաջալիրիլ. vn: prendre ou re-
prendre courage, être encouragé;
քաջալերուէ՛, aie courage, ayez
bon courage.

Բաջալիրիչ. } a. encourageant.

Բաջալիրող. }

Բաջալիրութիւն. s. encoura-
gement; courage; V. **Բաջալիր.**

Բաջալիսանութիւն. s. bonne

température; bon tempérament.

Բաջալիսանդ. V. **Բարեխը-**
նամ [judicieux, sage.

Բաջալիս. a. qui pense bien,

Բաջալիս. a. abondant en
fourrage.

Բաջալիսիւ. V. **Բաջալիս.**

Բաջալիսիւրհարդ. a. qui donne
de bons conseils, sage.

Բաջալիսու. } a. qui parle

Բաջալիսուհակ. } bien, disert,
éloquent.

Բաջալիսութիւն. s éloquence.

Բաջալիսիկ. a. qui a de belles
fleurs. en pleine floraison, flor-
issant.

Բաջալիսօք. a. très connu.

Բաջալիս. a. qui a de bons
arbres, abondant en arbres.

Բաջալիս. a. qui jouit d'une
belle vieillesse.

Բաջալիսութիւն. s. belle ou
heureuse vieillesse.

Բաջալիսութիւն. s action d'a-
voir beaucoup d'enfants; fécon-
dité.

Բաջալիսիւ. a. qui a beau-
coup d'enfants; fécond, fertile.

Բաջալիս. a. bien préparé
ou apprêté; bien constitué.

Բաջալիս. a. bien ordonné,
bien arrangé, bien disposé.

Բաջալիսութիւն. s. bon
ordre, belle disposition.

Բաջալիս. a. bien discipliné,
très instruit.

Բաջալիս. a. vigoureux, très
fort, V. **Բաջալիս.**

Բաջալիս. a. très religieux.

Բաջալիս. a. né d'un père
brave, illustre.

Բաջալիս. a. très intelli-
gent, plein d'intelligence, d'esprit
ou de talent

Բաջալիս. a. d'une belle
taille, grand.

Բաջալիս. s. ornith. ibis.

- Բազմահաս.** a. très fidèle, très confiant.
- Բազմաբնու.** a. très érudit, très versé dans, fort instruit; s. bachelier; *բիլ մը բանի մը — քալ,* se connaître en ou à qch., le savoir à fond; — *գիտութեանց,* bachelier es sciences.
- Բազմաբնութիւն.** s. vaste érudition, grand savoir; baccalauréat; — *դպրութեանց,* baccalauréat es lettres [s'efforcer de.
- Բազանեար քլլալ.** s'ingénier,
- Բայահինդ.** a. très sonore, très retentissant.
- Բազահոգի.** a. plein d'âme, courageux, vif, déterminé.
- Բազահոդ.** a. dont le sol est bon.
- Բազահոդ.** a. très frais, où l'on sent un vent frais. [odoriférant.
- Բազահոռ.** a. qui sent bon, suave,
- Բազահոռութիւն.** s. bonne odeur, senteur.
- Բազաձայն.** a. qui a un beau son, une belle ou forte voix, sonore, retentissant; euphonique; harmonique.
- Բազաձայնութիւն.** s. belle ou forte voix; euphonie, harmonie.
- Բազաձի.** a. qui a un bon cheval.
- Բազաձիդ.** a. qui tire ou ajuste bien, très adroit. [de l'arc.
- Բազադեղ.** a. adroit à tirer
- Բազամասնութիւն.** V. *Բարեմասնութիւն.*
- Բազամեռ.** a. qui a des doigts très habiles.
- Բազամարմին.** a. qui a un corps robuste, bien portant.
- Բազամարտիկ.** a. qui combat vaillamment, bon guerrier, habile à la guerre, belliqueux.
- Բազամի.** a. très intelligent, plein d'esprit, très spirituel.
- Բազամտութիւն.** s. génie, sagacité, intelligence, esprit.
- Բազայաղք.** s. illustre vainqueur; a. illustre, éclatant.
- Բազայալ.** a. très clair, très évident, mis au grand jour, patent, notoire; — *քալ,* être très évident, sauter aux yeux; — *ընել,* mettre au grand jour, mettre pleinement en évidence.
- Բազայանդուզն.** a. très audacieux, très hardi. le plus hardi; adv. plein d'assurance, hardiment.
- Բազայարմար.** a. très convenable, fort commode, bien ajusté, parfaitement en rapport, bien adapté, apte ou propre à, bien d'accord.
- Բազայարմարութիւն.** s. aptitude, accord; état d'un objet bien adapté, bien convenable; harmonie.
- Բազայոյս.** a. qui a bonne espérance, plein d'espoir, d'espérance, bien assuré.
- Բազայոռ.** a. qui a bonne mémoire, qui se souvient très bien.
- Բազայոժար.** a. très disposé.
- Բազանայ.** vn. être ou devenir courageux, prendre courage, déployer son courage, s'évertuer, avoir de l'énergie pour, avoir la force de, exceller, être exercé dans.
- Բազանկամ.** a. bien membré, bien fait.
- Բազանուն.** a. très renommé, illustre, célèbre.
- Բազապարտառ.** a. tout prêt.
- Բազապէս.** adv. bravement, courageusement, vaillamment, fermement, avec courage ou bravoure.
- Բազապինդ.** a. bien solide, très ferme; fort, robuste, vigoureux; adv. fort, fortement, avec vigueur, vigoureusement.
- Բազապնդութիւն.** s. solidité, fermeté; vigueur, effort soutenu.

Բազապոլոսիւն. s. fertilité, fécondité.

Բազապուլ. a. qui produit beaucoup de fruits ou de bons fruits, fertile, fécond.

Բազաջուր. a. qui a de bonne eau, de belles eaux; abondant en eau.

Բազառառ. a. très abondant.

Բաջառնաթար. adv. avec courage.

Բաջառող. a. bien portant, qui est en bonne santé, sain de corps, d'une santé parfaite; — *լլալ*, être bien portant, jouir d'une bonne santé.

Բաջառողյութիւն. s. bonne ou parfaite santé.

Բաջառոյց. a. qui est dans tout l'éclat de la jeunesse, dans sa belle saison, dans son printemps, vigoureux; — *մահուցիւն*, vive jeunesse. } très intelligent.

Բաջառու. a. qui apprend bien,

Բաջասիւ. a. très noir, âtre.

Բաջասիր. a. qui a un cœur brave, courageux, intrépide; adv. courageusement. } riture.

Բաջասնութիւն. s. bonne nour-

Բաջասնունց. } a. bien nour-

Բաջասուն. } ri.

Բաջասուր. a. très aigu, très tranchant.

Բաջասունց. a. bien jambé.

Բաջասրիլ. vn. prendre courage, être courageux.

Բաջասրութիւն. s. courage, bravoure.

Բաջավայելիւն. a. très convenable, très décent; très élégant, très beau, charmant.

Բաջավարձ. a. très exercé, très instruit; s. licencié; — *օրէնագիտութիւն*, licencié en droit.

Բաջավարձիկ. a. très exercé.

Բաջավարձութիւն. s. grand

exercice, grande pratique; grade de licencié.

Բաջանիւ. } a. noble, de

Բաջանիւթիկ. } haute naissance.

Բաջանիւթիւն. s. noblesse,

haute naissance.

Բաջարի. a. très brave, vaillant,

valeureux, courageux.

Բաջարու քլլալ. courir vite, aller au galop, galoper.

Բաջարուհ. a. industrieux.

Բաջարութիւն. s. trait de cou-

rage, bravoure, vaillance.

Բաջացիկ. va. rendre coura-

geux, brave, donner ou inspirer

du courage.

Բաջաւ. a. très brave, vail-

lant, valeureux.

Բաջալայլ. a. très brillant,

éclatant, illustre.

Բաջալառ. a. très glorieux,

majestueux, magnifique.

Բաջալառութիւն. s. majesté,

magnificence.

Բաջալոյց. a. très diligent,

très actif, très vif.

Բաջալորձ. a. très expérimenté,

le plus expérimenté.

Բաջաւարդ. a. qui prêche bien.

Բաջեան. a. brave, vaillant,

preux.

Բաջեռաց. a. très bouilli.

Բաջերգոյ. a. qui chante bien.

Բաջերկ. a. qui a de bon gibier.

Բաջիկ. a. bien cuit, recuit

cuit à point.

Բաջընաց. } a. s. qui court

Բաջընացիկ. } bien ou vite,

bon ou agile coureur.

Բաջընիր. a. bien choisi, d'é-

lite; — *զօրք*, bonnes troupes,

troupes d'élite.

Բաջիկ. adv. bien, très bien,

comme il faut. [grappes.

Բաջողիւյց. a. qui a de belles

Բաջող. V. **Բաջառող.**

Բազդդոսիւն. V. **Բաջա-
նոզոսիւն**.

Բազորդի. a. qui a des enfants
vertueux, illustres:

Բազորեաւ. spl. les braves gens.

Բաջուրիւն. s. bravoure, vail-
lance, valeur, courage; exploit;
vertu, bonté; — **Թեաւ**, avec
bravoure, courageusement, valeu-
reusement, bravement, vaillam-
ment; — **ցուցանել**, montrer du
courage.

Բաջույե. V. **Բազմոս**.

Բաջուեղ. a. très intelligent,
plein d'esprit, d'intelligence

Բաջուեղանիւն. s. grande
intelligence, heureuses disposi-
tions, étoffe.

Բաջուում. a. bien instruit,
très savant; qui apprend bien.

Բաջուումնիւն. s. grand
savoir, vaste érudition, connais-
sance bien fondée; action d'ap-
prendre bien.

Բաջարդ. s. bot. pivoine.

Բաջորէն. adv. bravement, cou-
rageusement; adj. brave, courageux.

Բա. a. quatre. [nôme.

Բաաթաւ. s. math. quadri-

Բաադի. a. quadrillé

Բաադէմ. } a. à quatre

Բաադիմակ. } faces, tétra

Բաադիմի. } èdre.

Բաաթեր. a. bot. tétrapétale.

Բաաթի. } a. zool. à

Բաաթիեան. } quatre ailes,

tétraptère; s. croix.

Բաաթալ. a. in-quarto.

Բաալիւր. } a. qui a

Բաալիւրեան. } quatre

formes, quatre aspects divers.

Բաալիղմ. s. quadrilatère; carré.

Բաալիղմեան. a. quadrila-

téral: carré.

Բաալիյս. V. **Բաալիսիւ**.

Բաալիսիւ. va. carr r.

Բաալիսի. a. s. carré; —
թույ, le carré d'un nombre; —
արմաւ, racine carrée. [ture.

Բաալիսուրիւն. s. quadra-

Բաալիսոր. a. en quatre; vo-

lumes.

Բաալիւր. a. bot. quadrifide.

Բաալիւր. a. qui tourne ou

roule de quatre manières.

Բաաւայն. s. mus. quatuor.

Բաաւան. adv. à quatre

maines.

Բաաւանի. a. s. zool. qua-

drumane.

Բաաւի. a. à quatre chevaux,

attelé de quatre chevaux; s.

quadrige.

Բաաւանեակ. s. collier.

Բաաւան. s. tétramère, qua-

drijarti.

Բաաւան. a. zool. tétradactyle.

Բաաւան. a. de quatre ans,

quarriennal; — **ժամանակ**, quatre

ans, quatre années.

Բաաւիլի. s. quadrillon.

Բաաւիս. s. géom. tétraèdre.

Բաաւի. } a. composé

Բաաւի. } de quatre

matières.

Բաաւիլի. a. géom. qua-

drangulaire; s. tétragone; —

վանայ, cloître. [drangulaire.

Բաաւիլի. a. géom. qua-

Բաաւալի. a. quadruple.

Բաաւալի. va. quadrupler.

Բաաւիլ. s. tétrastyle.

Բաաւալ. adv. au galop; —

արշաւել, aller au galop,

valoper; — **արշաւ**, galop.

Բաաւանալ. a. qandra-

Բաաւանալ. génai; de

Բաաւանալ. quarante ans.

Բաաւանակ. } s. quarante,

Բաաւանակ. } quarantième.

Բաաւանալ. } a. quaran-

Բաաւանալ. } tième.

Բառանհրորդ. } s. carême.
 Բառանորդ. }
 Բառանորդ. s. quarantaine.
 Բառանորդական. a. quadragésimal; de carême. [taine.
 Բառանորդարան. s. quarantaine.
 Բառանոր. s. quarantaine.
 Բառանորհայ. a. de quarante jours.
 Բառասուն. a. quarante.
 Բառավանկ. a. quadrisyllabe.
 Բառավանկ. a. qui a quatre ruisseaux.
 Բառասաճ. s. ichtyol tétrodon.
 Բառափայլ. } a. à quatre jam-
 Բառափայլ. } bes, quadrupède.
 Բառեակ. a. quatre; quatraine.
 Բառեամ. s. quatre ans, quatre années.
 Բառերակ. s. douzaine.
 Բառերգ. s. mus. quatuor.
 Բառիկայ. a. bot. tétragyne.
 Բառիկայութիւն. s. bot. tétragyne.
 Բառիկոն. s. quatrillon.
 Բառից. adv. quatre fois.
 Բառնանի. V. Զոբոսանի.
 Բառորդ. s. quatrième; quartier, quart; quart d'heure.
 Բառուղի. s. carrefour.
 Բառսուն. V. Բառասուն.
 Բառասունհրորդ. V. Բառասունհրորդ.
 Բառսունցոց. s. une piastre. quarante paras; V. Բառասունհայ.
 Բառսուն. s. la Présentation; retraite ou deuil de quarante jours.
 Բառորհայ. adj. de quatre jours.
 Բառֆնիկ. a. frémissant.
 Բառֆնեցնիկ. va. faire frémir, effrayer, altérer la figure, chagriner.
 Բառֆնեցուցից. a. effrayant.
 Բառֆնիկ. vn. frémir de peur, frissonner, s'effrayer, avoir horreur.
 Բառակ. s. ressemblance, forme, proportion.

Բառակիկ. va. rendre semblable, assimiler, former, proportionner.
 Բառակութիւն. V. Բառակ.
 Բար. s. pierre; — ներսի, jeter; lancer une pierre; fig. jeter la pierre à qn.; պատուական —, pierre précieuse; — ի բռնի, attaquer à coups de pierres, lapider; չթողուլ չմնալ — քարի վրայ, ne pas laisser, ne pas rester pierre sur pierre.
 Բարաբան. s. méd. lithologue.
 Բարաբանութիւն. s. méd. lithologie.
 Բարաբար. s. colline escarpée.
 Բարազաք. a. dont le sommet est en pierre.
 Բարազիւր, etc. V. Վիճազիւր.
 Բարազործ. a. de pierre; s. V. Բարակոփ.
 Բարազէկ. s. amas de pierres.
 Բարազ. s. ornith. pluvier.
 Բարազոց. V. Բարակոփ.
 Բարաբոց. } s. zool. stellion.
 Բարաբոց. }
 Բարաձայն. } s. roc, roche, ro-
 Բարաձայն. } cher; falaise.
 Բարալից. a. pleine de pierres, pierreux.
 Բարախան. a. mêlé de pierres.
 Բարախան. s. bdellium.
 Բարաձեծ. a. attaqué à coups de pierres, lapidé.
 Բարաձեւոյ. s. caverne, antre.
 Բարաձուլի. s. minér. houille.
 Բարակարկառ. s. amas de pierres.
 Բարակիւր. s. lithophage.
 Բարակիւր. a. bâti en pierre; — տան, maison de pierre.
 Բարակոյ. V. Բարազէկ.
 Բարակոկոն ընկ. attaquer à coups de pierres, lapider.
 Բարակոց. s. bloc de pierre.
 Բարակոյ. } s. tailleur de pi-
 Բարակոփ. } erres; graveur sur

- pierres, sculpteur; a. bâti en pierres, fait en pierres de taille, taillé dans la pierre.
- Բարախանր.** a. s. taillé dans la pierre.
- Բարախանգ.** } s. carrière de pierres.
Բարախանգ. } erres.
- Բարախան.** s. tailleur de pierres; épinçoir; — **ա**, carrière de pierres.
- Բարախոյ.** s. minér. tuf.
- Բարաձգութիւն.** s. jet de pierre.
- Բարաձէք.** s. pétrole.
- Բարաձիգ.** a. qui jette une pierre.
- Բարազ.** s. sel gemme.
- Բարաշաւակ.** a. pavé en pierres.
- Բարաշիւն.** a. pierreux.
- Բարայծ.** s. zool. chamois, isard.
- Բարայր.** s. caverne.
- Բարանալ.** vn. se pétrifier, changer en pierre.
- Բարանցու.** s. grotte, caverne, antre; roc, rocher.
- Բարանցումու.** a. qui entre dans une grotte.
- Բարանցուի.** s. bot. menthe sauvage.
- Բարաւէն.** V. **Բարալիւր.**
- Բարապառ.** s. qui adore les pierres.
- Բարապառութիւն.** s. l'action d'adorer les pierres.
- Բարապրմիկ.** s. bot. lithosperme, grémil.
- Բարապրմ.** s. lithocolle.
- Բարապր.** a. qui a le cœur dur comme la pierre, cœur de pierre, de roche, de marbre.
- Բարապրի.** vn. avoir le cœur dur comme la pierre, s'endurcir.
- Բարապազ.** s. cataracte.
- Բարապէտ քնի.** précipiter; lancer des pierres; — **լլլլ** se précipiter. [քիւն.]
- Բարապէտ.** V. **Բարաձգութիւն.**
- Բարապիւր.** va. précipiter.
- Բարապիւր.** s. précipitation; lieu escarpé.
- Բարապիւր քնի.** se venger à coups de pierres, lapider.
- Բարապառ.** V. **Բարալիւր.**
- Բարապիւր.** s. bot. lithophyte.
- Բարապիւր.** va. changer en pierre, pétrifier.
- Բարապիւր.** s. pétrification.
- Բարապիւրի.** a. pétrifiant.
- Բարապի.** s. quai; bord escarpé, précipice; — **ժայռի,** le bord du rocher.
- Բարապիւր.** V. **Վիւապիւր.**
- Բարապիւ.** V. **Բարապիւ.**
- Բարապիւ.** s. bot. lichen.
- Բարապիւ.** s. caverne, antre.
- Բարպ.** s. zool. aspic.
- Բարպիկ.** s. bot. saxifrage.
- Բարապ.** } a. de pierre, en
Բարապիւ. } pierre.
- Բարապիւ.** } a. de pierre, en
Բարապիւ. } pierre.
- Բարապիւ.** va. renverser qn. en lui donnant un croc-en-jambe; supplanter.
- Բարապիւ.** a. qui jette, qui lance des pierres; s. baliste, catapulte; — **ա**, à un jet de pierre, distance d'un jet de pierre.
- Բարապիւրութիւն.** s. action de lancer des pierres, jet de pierre.
- Բարապիւ.** s. ichtyol. goujon.
- Բարապիւ.** V. **Բարապիւ.**
- Բարապիւ.** s. pétrole.
- Բարապ.** s. bot. consoude.
- Բարապիւ.** s. obélisque, cippe.
- Բարապիւ.** a. lapidé.
- Բարապիւ.** V. **Բարապիւ.**
- Բարապիւ.** a. lapidé.
- Բարապիւ.** va. lapider.
- Բարապիւ.** V. **Բարապիւ.**
- Բարապիւ.** s. lapidation.
- Բարապիւ.** vn. être lapidé.
- Բարապիւ.** V. **Բարապիւ.**
- Բարապիւ.** s. tailleur de pierre.

տարկոփ. V. **Բարակոփ.**
տարձ. a. qui a la barbe claire, clair semée.
Բարձեթ. s. pétrole.
Բարճանկ. s. zool. écrevisse.
Բարճիկ. s. anat. gésier.
Բարճարցանկ. s. chim. lithrage.
Բարճ. V. **Բարճուճ;** *ի —, ընդ —*, adv. en traînant, *ի — ածել*, traîner.
Բարճանկ. V. **Բարճուճ**
Բարճիկ. va. tirer; traîner, entraîner.
Բարճիկ. vn. être tiré, traîné.
Բարճուճ. s. action de tirer, de traîner.
Բարճ. s. sermon, prône; — *սողոթանաց*, prêche; — *կարդալ*, annoncer, publier, proclamer; — *աալ*, prêcher, donner prononcer un sermon.
Բարճագիրք. s. sermonnaire.
Բարճակ. s. caducée.
Բարճական. a. sermonnaire.
Բարճակից. s. compagnon de sermon, de prédication.
Բարճգիրք. V. **Բարճագիրք.**
Բարճիկ. va. prêcher, prôner, sermonner. [cheur.
Բարճիկ. prédicateur, prêcheur.
Բարճուճիկ. s. prédication.
Բարճուճիկ. s. prédication.
Բարճ. V. **Լախուր.**
Բարճ. V. **Բարճ.**
Բարճուճ. a. infâme, flétri, déshonoré.
Բարճականուճիկ. } a. ava-
Բարճական. } nie, infamie, déshonneur, vice, flétrissure, opprobre, turpitude.
Բարճիկ. a. s. édifice ou construction en pierre.
Բարճ. a. pierreux.
Բարճուճ. s. épinçoir.
Բարճանկ. V. **Բարճանկ.**
Բարճիկ. V. **Բարճիկ.**

Բարճ. s. carte.
Բարճանկ. V. **Բարճանկ.**
Բարճ. s. carte (géographique).
Բարճ. s. carton.
Բարճ. V. **Բարճ.**
Բարճանկ. s. secrétaire.
Բարճանկ. s. secrétariat, secrétairerie. [riat (la fonction).
Բարճանկանիկ. s. secrétaire.
Բարճ. V. **Բարճ.**
Բարճանկ. a. détruit, démoli, ruiné; — *ըսալ*, être —; — *ընել*, démolir, détruire, ruiner.
Բարճանկ. a. pierreux, escarpé.
Բարճ. s. vinaigre.
Բարճանկ. s. qui fait du vinaigre, vinaigrier.
Բարճանկանիկ. s. acétification.
Բարճանկ. s. vinaigrierie.
Բարճանկ. s. oxymel.
Բարճանկ. a. chim. acétique; — *թթու*, acide —.
Բարճանկ. s. vinaigrier (le vase).
Բարճանկ. a. chim. acétique.
Բարճանկ. V. **Բարճանկ.**
Բարճանկ. s. acétimètre.
Բարճանկ. s. marchand de vinaigre, vinaigrier.
Բարճանկ. s. chim. acétate; — *կապրի*, — de plomb,
Բարճանկ. } va. aigrir,
Բարճանկ. } rendre aigre, vinaigrer.
Բարճանկ. V. **Բարճանկ.**
Բարճանկ. vn. avoir le goût de vinaigre, devenir aigre, aigrir.
Բարճանկ. s. acidité, aigre.
Բարճանկ. V. **Բարճանկ.**
Բարճանկ. V. **Բարճանկ.**
Բարճանկ. s. acétabule.
Բարճ. conj. non, ne... pas; loin

- d'ici! si! si donc! prép. sans, excepté; — *լիցի*, non, à Dieu ne plaise! — *յիւրի*; Dieu m'en garde, loin de moi.
- Քուարան**. s. propitiatoire; purgatoire; catafalque; a. expiatoire, propitiatoire. {astrologue.
- Քուրիայ**. s. mage, magicien,
- Քուրիւնիւն**. s. magie, astrologie.
- Քուիլ**. va. expier; justifier; satisfaire, rendre favorable ou propice.
- Քուրս**. s. zool. lynx.
- Քուիլ**. a. expiatoire, propitiatoire; — *լուիլ*, expier.
- Քուռ**. V. **Քառ**.
- Քուրիւն**. s. expiation, propitiation; propitiatoire; libation; *զոհ* — *թեան*, sacrifice propitiatoire, expiation; *սեղան* *թեան*, propitiatoire.
- Քուրիւնիւն** a. qui apporte l'expiation, expiatoire. [պե.
- Քուրիւն**. V. **Քառ**.
- Քուրիւն**. s. camphre.
- Քուրիւն**. a. camphré.
- Քուրիւն**. va. camphrer.
- Քուրիւն**. s. bot. camphrier.
- Քու**. s. caca.
- Քուր**. s. gâteau.
- Քու**. V. **Քառ**. {même.
- Քեզե**. adv. de toi-même, par toi.
- Քեզեւոր**. s. bot. cerfeuil.
- Քեզեւոր**. vn. tenir le gouvernail; fig. gouverner.
- Քեզեւոր**. s. timonier.
- Քեզեւոր**. a. garni d'un gouvernail.
- Քիլի**. s. limon, timon; — *կառայ*, timon.
- Քեզեւոր**. va. écorcher.
- Քեզեւորիւն**. s. maroquinerie (l'art). [maroquin.
- Քեզեւոր**. a. couvert de
- Քեզեւոր**. s. maroquinerie (la fabrique).
- Քեզեւոր**. s. maroquin.
- Քեզեւոր**. a. beau-frère (le mari de la belle-sœur). [de l'épouse.
- Քեզե**. sf. belle-sœur (sœur
- Քեզեւոր**. sf. nièce (la fille de la sœur).
- Քեզեւոր**. s. arrière-neveu.
- Քեզեւոր**. s. beau-frère (le mari de la sœur). [mère.
- Քեզե**. s. oncle (le frère de la
- Քեզեւոր**. } s. neveu (fils de
- Քեզեւոր**. } la sœur).
- Քեզեւոր**. a. gratté, raclé, ratisé, poli.
- Քեզեւոր**. s. alphabet, grammairien; grammairien.
- Քեզեւոր**. s. grammairien.
- Քեզեւոր**. } a. grammairien.
- Քեզեւոր**. } tical.
- Քեզեւոր**. s. grammairien.
- Քեզեւոր**. adv. grammaticalement. [V. **Քեզե**.
- Քեզեւոր**. s. action de gratter;
- Քեզեւոր**, etc. V. **Քեզեւոր**, etc.
- Քեզեւոր**. V. **Քեզեւոր**.
- Քեզեւոր**. va. gratter, racler, ratiser, râper; raboter, planer, polir; gratter (l'endroit qui démange); écorcher, excorier, érafler, friser; graver, inscrire; — *առ*, passer près, raser de près, effleurier, longer, passer le long de; *ափեւոր* — ou *առ* *ափեւոր*, côtoyer le rivage, aller le long du rivage.
- Քեզեւոր**. V. **Քեզեւոր**.
- Քեզեւոր**. va. écorcher, égratigner, excorier; faire, composer; faire des vers, poétiser.
- Քեզեւոր**. s. poète; grammairien.
- Քեզեւոր**. vn. parler poétiquement, poétiser, faire des vers.
- Քեզեւոր**. adv. poétiquement.
- Քեզեւոր**. a. poétique; gracieux. [des grammairiens.
- Քեզեւոր**. s. père des poètes,
- Քեզեւոր**. V. **Քեզեւոր**.

Բերթազուի. sf. poétesse.
Բերթազուի. V. **Բերթազար.**
Բերթազ. s. poésie, poème, vers.
Բերթուի. vn. s'écorcher, s'égratigner, être excoïré.
Բերթաւծ. spl poésies.
Բերթուի. V. **Բերթաւծ.**
Բերթուի. V. **Բերթազուի.**
Բերի. s. grattoir; ratissoire
 rabot, racloire, plane; raboteur;
 — ձիւ, étrille; — շաքարի. râpe.
Բերծել. } va. écorcer, peler;
Բերծուլ. } raser.
Բերո.
Բերով. }
Բերովի. } s. chérubin.
Բերովի.
Բերոյ. V. **Բերի.** [rapure.
Բերուծ. s. ratissure, raclure.
Բերոյ. V. **Բերո.**
Բերուրի. V. **Բերուի.**
Բերաւթու. s. démangeaison.
Բերուի. vn. se gratter, avoir
 envie de se gratter, avoir des
 démangeaisons.
Բերու. s. grattage, grattement.
Բերի. va. chasser, expulser.
Բերի. s. méd. achores.
Բերթաւ. V. **Բերի.**
Բեյ. a. détaché, séparé.
Բեյի. va. détacher, séparer;
 սիրտն աշխարհէ՝ զուարճութենէ
 —, détacher son cœur du monde,
 des plaisirs. [ration.
Բեյու. s. détachement, sépa-
Բեյ. s. rancune, ressentiment,
 animosité, haine; vengeance; —
 պահել, garder rancune, en vou-
 loir à; h — զրիւն, en haine.
Բե. s. secte, religion.
Բեւադար. a. qui invente
 une secte.
Բերի. V. **Բերի.**
Բազի. s. boucle de nez.
Բախ. s. tabac à priser; —
 զաշել, priser.

Բաւ. s. toile.
Բաւու. s. tabatière.
Բաւաւ. s. anat. narines.
Բաւի. vn. ciller, clignoter, faire
 un clin d'œil; h — աշխ, en un
 clin d'œil, en moins de rien,
 comme par enchantement.
Բաւի. s. cillement, clingno-
 tement; clin d'œil.
Բաւ. V. **Բաւի.**
Բաւ. V. **Բաւի.**
Բաւ. va. chercher des poux,
 épouiller.
Բաւի. vn. s'épouiller.
Բի. s. anat nez; — կենդանեայ,
 museau; զէն խոնի՝ երգել,
 parler, chanter du nez; յէլ
 զէն բռնել ou զէն բռնել
 տանի, mener qn. par le nez,
 le mener en laisse; — զի գաւ,
 se trouver nez à nez; ը կա-
 խել, faire la mine, boudier; —
 զաշել, renifler; — ը ցաւել, avoir
 mal au nez; զէն արիւն գաւ,
 saigner du nez; բանի մի յէլ —
 խոնի, mettre le nez dans une
 affaire; սուր զի ունել, avoir
 bou nez, avoir le nez fin; մեծ՝
 փոքր՝ սրածայր տափակ —, nez
 grand, petit, pointu, épaté ou
 camus. [calomniateur.
Բի. s. a. espion; délateur,
Բիւր. s. kilogramme.
Բիւր. s. kilomètre.
Բիւ. }
Բիւ. } s. kilo.
Բիւ. s. chimie.
Բիւր. s. chimiste.
Բիւր. s. chimie.
Բիւր. adv. chimiquement.
Բիւր. s. chimiste.
Բիւր. a. chimique.
Բիւր. s. laboratoire, labo-
 ratoire de chimie.
Բիւր. s. chimiste.
Բիւր. s. anat. palais (organe)

- du goût; fig. caprice, fantaisie; *ըստ զմաց*, par caprice, par fantaisie; *ի զմաց*, à sa fantaisie.
- Բիքա**. s. bot. quinquina.
- Բինաթազոյց**. a. qui garde rancune, rancunier.
- Բինալ**. vn. garder du ressentiment, de la rancune, se ressentir.
- Բինախնդիր** a. vindicatif, vengeur, haineux; — *ըլլալ*, se venger, tirer vengeance de, en vouloir à.
- Բինախնդրական**. a. de vengeance, vindicatif.
- Բինախնդրութիւն**. s. vengeance.
- Բինախան**. V. **Բինախնդիր**.
- Բինախանութիւն**. s. vengeance.
- Բինախառոյց**. V. **Բինախնդիր**.
- Բինալոյզ**. V. **Բինախնդիր**.
- Բինանալ**. V. **Բինալ**.
- Բինապահ**. a. qui garde rancune ou ressentiment, rancunier.
- Բինապահութիւն**. s. ressentiment, rancune.
- Բինաւոր**. a. vindicatif, haineux.
- Բինաւորութիւն**. } s. ressentiment, haine, rancune.
- Բինութիւն**. } s. bot. quinquina.
- Բիք**. etc. V. **Սակաւ**, etc.
- Բիչիկ**. } a. un peu; — ou —
- Բիչիկիկ**. } — adv. peu à peu; — *շի*, un peu.
- Բիչնալ**. vn. devenir peu, s'amoindrir, se diminuer.
- Բիչ օտա**. adv. plus ou moins.
- Բիչութիւն**. s. petite quantité, petit nombre, insuffisance.
- Բիչցնել**. va. amoindrir, diminuer.
- Բիչւոր**. a. peu nombreux.
- Բիչւորութիւն**. s. minorité.
- Բիսաւ**. s. bot. orobe.
- Բիսա**. s. arête, barbe ou pointe de l'épi.
- Բիւր** ou **Բրօնք**. s. sueur; fig. fatigue, travail pénible; — *մահաւ*, la sueur de la mort; *ի — ն մահանել*, *ի քրտան ըլլալ*, suer, transpirer, ruisseler de sueur, être en sueur, en nage, tout en nage, tout trempé; *հարալ ընդ — ցուրտ*, il m'en prit la sueur froide; — *ցուրտ ընդ անդամն իջանէր*, une froide sueur courait par tous les membres de son corps; *ճակտին — ուն ապրիւ*, gagner sa vie, son pain à la sueur de son front; *Թթու՝ դաքշահոտ՝ կծու առատ* —, sueur aigre, fétide, âcre, abondante; V. **Բրօնք**.
- Բիւ**. s. arch. corniche.
- Բիւրաբերելի**. adv. en lange Kurde.
- Բիւր**. s. chim. chlore.
- Բիւրական**. a. chim. chlorique; — *Թթուտաւ*, acide —.
- Բիւրակերայ**. s. chim. (*սխալ առմամբ*) chloroforme; (*ճիշտը*) chloroïde. [chaux.
- Բիւրակիր**. s. chim. chlorure de
- Բիւրայիկ**. s. chim. chloreux.
- Բիւրաշափ**. s. chloromètre.
- Բիւրաշրածնա**. s. chlorhydrate.
- Բիւրաշրական**. a. chim. chlorhydrique; — *Թթուտաւ*, acide —.
- Բիւրաւ**. s. chim. chlorate.
- Բիւրաւոր**. s. chim. chlorure.
- Բիւրակ**. s. chim. chlorure.
- Բիւրու**. s. chim. chloridé.
- Բծիք** s. caresses, cajoleries; cour, galanterie.
- Բծնաբան**. a. s. câlin, flatteur, adulateur, cajoleur; galant.
- Բծնաբանութիւն**. s. flatterie, adulation, flagornerie, cajolerie, encens; galanterie.
- Բծնի**. a. caressant, cajoleur, câlin, flatteur; courtisan, galant.
- Բծնիլ**. vn. caresser, flatter, chercher à plaire, choyer; faire la cour, courtiser.

Բծնող. V. Բծնի.
Բծնողական. a. caressant, flatteur.
Բծնութիւն. V. Բծնիք.
Բծուար. s. barre, lingot.
Բդագործ. s. flassier.
Բդամիդ. s. chlamyde, manteau.
Բդանց. V. Բդանցի.
Բդանցաւոր. a. garni d'un bord.
Բդանցի. s. bord, bout d'un vêtement. [en lambeaux.
Բճճեալ. a. déchiqueté, déchiré.
Բճճել. va. déchiqueter, déchirer, mettre en lambeaux.
Բճճել. va. dégueniller, délabrer.
Բճազարդ. } a. agréable au goût,
Բճախարդ. } qui flatte le goût.
Բճածիւն. a. capricieux.
Բճական. a. palatal.
Բճահան. a. capricieux. [օրէն.
Բճահեմաբար. V. Բճահան-
Բճահանական. a. capricieux.
Բճահանոյժ. s. caprice; ըստ
ըմբանդիս, selon le caprice.
Բճահանօրէն. adv. par caprice,
 capricieusement.
Բճածայն. } V. Բճական.
Բճային. } V. Բճական.
Բճայք. spl. caprices.
Բճծիծաղ. s. sourire, souris.
Բճծիծաղիլ. vn sourire.
Բնաբեր. a. qui apporte ou produit le sommeil, somnifère; V.
Բնածու.
Բնած. V. Բնէած.
Բնածու. a. somnifère, soporifique, dormitif, assoupissant.
Բնահաս. a. privé de sommeil.
Բնանալ. V. Ենջի: լաւ մը —,
 faire un bon somme.
Բնաօրցիկ. a. somnambule.
Բնաօրցութիւն. s. somnambulisme.
Բնաւոր. s. dormeur.
Բնաս. V. Բնահաս.
Բնասութիւն. s. privation de sommeil, insomnie.

Բնար. s. lyre; — զարնել՝ նը-
 ռազել, jouer de la lyre.
Բնարական. a. lyrique.
Բնարահար. a. joueur de lyre.
Բնարահարութիւն. s. action
 de jouer de la lyre. [lyre.
Բնարածել. a. en forme de
Բնարան. s. lit, couche; fig.
 tombeau.
Բնարերգ. } a. lyrique; s.
Բնարերգակ. } lyrique, auteur
 lyrique.
Բնարերգ. } s. lyrique,
Բնարերգութիւն. } chant
 lyrique.
Բնարիկ. s. petite lyre.
Բնացնել. va. faire dormir, en-
 dormir.
Բնացնող. } a. endormant,
Բնացուցիչ. } somnifère.
Բնափ. s. léthargie.
Բնափական. a. léthargique.
Բնափութիւն. s. léthargie.
Բնեալ. } a. dormeur, endormi;
Բնէած. } hypnotisé.
Բնէած. s. hypnotiste.
Բնէածութիւն. } s. hypnotisme.
Բնէածում. } s. hypnotisme.
Բնէութիւն.
Բնքանց. s. ride (des serpents
 ou de la trompe de l'éléphant).
Բնիւն. s. examen; Ի— առնուլ,
 examiner, considérer; raisonner
 sur; Ի— արկանել, examiner,
 étudier, critiquer.
Բնիւս. V. Բնահաս.
Բնեատութիւն. s. insomnie.
Բննաբան. s. critique.
Բննաբանական. a. critique.
Բննաբանել. va. critiquer.
Բննաբանութիւն. s. critique.
Բննադատ. s. critique; criti-
 queur.
Բննադատական. a. s. critique.
Բննադատել. va. critiquer.
Բննադատելի. a. critiquable.

Բննադատող. s. critiqueur.
Բննադատութիւն. s. critique.
Բննադատելի. vn. être critiqué.
Բննախնդիր. a. qui examine, qui fait des recherches.
Բննախօսել. va. critiquer, disserter. [dissertation.
Բննախօսութիւն. s. critique,
Բննական. a. d'examen.
Բննայոյգ քլլալ. examiner avec soin. [miner, curieux.
Բննատէր. a. qui aime à examiner.
Բննասիրութիւն. s. passion d'examen, esprit curieux, curiosité.
Բննարան. s. lieu d'examen.
Բննել. va. examiner, étudier; censurer, contrôler; *սերտեղազոյն* —, examiner à fond.
Բննիչ. a. s. examinateur; inspecteur; contrôleur; — *գրոց*, censeur.
Բննողութիւն. V. **Բննութիւն.**
Բննութիւն. s. examen; enquête, contrôle; — *գրոց*, censure; — *անցունել*, passer, subir un examen; — *ընել*, faire l'examen, examiner; *ճշդիմ* ou *մանրախոյզ* —, examen minutieux.
Բննուիլ. vn. être examiné.
Բննում. s. examen.
Բնոս. a. somnolent.
Բնոսութիւն. s. somnolence.
Բնօթալ. V. **Բնօթիլ.**
Բնօթնի. s. mignardise, délicatesse; caresse, tendresse.
Բնօթցնել. va. mignarder, mignoter, rendre délicat, dorer, traiter délicatement, caresser.
Բնօթիլ. vn. se mignarder, se traiter délicatement, se dorer, se mignoter, faire le délicat, le renchéri, la renchérie.
Բնօթալ. a. délicat, tendre, mou, douillet, mignon, mignard; s. minet, minette.
Բոել. va. chasser, expulser;

pousser; écouler, débiter, vendre;
ճանճեքք —, émoucher; *փորք* —, avoir le diarrhée.
Բոց. s. chasse-mouches, é mouchoir; instrument à sonnette dont se sert le diacre pendant la messe arménienne, flabellum.
Բուիլ. vn. être chassé, être expulsé; pousser, se pousser; s'écouler, se débiter, être vendu.
Բոսել. va. ébrancher, élaguer, argoter, arracher, couper.
Բո. pron. ton, ta; a. poss. le tien, la tienne.
Բոբանակ. s. surplus.
Բոբոս. s. zool. toutou, petit chien.
Բոլեւա s. méd. choléra.
Բոլեւաման. } a. choléri-
Բոլեւայակեայ. } forme.
Բոյ. s. voile, voillette; — *ով ճածկել*, voiler.
Բոլաբոր. s. amphimacre.
Բոլազարդ. a. orné d'un voile, voilé.
Բոլախնդրել. vn. chercher à dévoiler, démasquer.
Բոլածածուկ. a. caché sous un voile, voilé. [timide.
Բոլածիգ. a. réservé, modeste.
Բոլաղոս. a. s. amphibraque.
Բոլարկեալ. a. voilé; voilé, caché.
Բոլարկել. va. couvrir d'un voile, voiler; voiler, cacher.
Բոլարկում. V. **Բոլարկեալ.**
Բոլընկէց. a. qui a jeté son voile effronté, éhonté.
Բոյին. a. poss. ton, ta, le tien, la tienne. [par toi même, ton.
Բոյինագործ. a. fait par toi,
Բոյինագէտ. a. armé par toi-même.
Բոյինակրօն. a. de ta religion.
Բոյինահրաման. a. ordonné par toi.
Բոյինատունց. a. inspiré par toi-même. [même.
Բոյինաստեղծ. a. créé par toi-

Բայրաւոր. a. donné par toi-même.

Բայր. sf. sœur; *քոյ պէս*, comme une sœur.

Բայրաւոր. adv. comme une sœur.

Բայրագիր. } s. sœur adoptive.

Բայրաբի. } s. sœur adoptive.

Բայրադուս. V. **Բնադուս.**

Բոգիլ. } vn. s'étirer, se dé-

Բոգոսիլ. } tirer.

Բոս. s. mesure de blé, boisseau.

Բոս. s. méd. gale.

Բոսոս. a. méd. galeux.

Բոսոիլ. vn. avoir la gale, être galeux.

Բոսոսոսիլ. s. gale.

Բով. s. côte; côté; — *է* —; adv.

côte à côte, l'un à côté de l'autre;

— *ը*, à côté, auprès, tout près;

— *էն*, de côté, de près, tout

près; *գիտութիւնն առաքինու-*

թեան — *ոչինչ է*, la science

n'est rien auprès de la vertu.

Բովիլ. s. côté; — *ն էր*, il était

à ses côtés, auprès de lui.

Բովնի. adv. de côté.

Բորիլ. va. gratter; *մարմինը* —,

se gratter.

Բորեպիսկոպոս. s. chorévêque,

suffragant, coadjuteur d'un évêque.

Բորեպիսկոպոսութիւն. s. di-

gnité de chorévêque.

Բոււրց. s. minér. quartz.

Բուււր. a. garni d'une chanlatte.

Բուէ. s. vote, boule, ballotte,

suffrage; — *աւլ* ou *ձգել*, voter,

aller aux voix, procéder au scrutin;

միաբան — *իւք*, à l'unanimité

des suffrages; — *ի ղնել*,

mettre aux voix; — *ի դուռել*,

être mis aux voix.

Բուէաւուի. s. l'urne du scrutin,

urne.

Բուէարկող. } s. votant.

Բուէարկու. } s. votant.

Բուէարկութիւն. s. votation,

ballottage, scrutin; — *Թեամբ*

ընտրել, élire par scrutin, par la

voie du scrutin; *արդասիք* —

թեան, résultat du scrutin;

զաղտնի —, scrutin secret; —

խնդրել, demander le scrutin;

ներկայ ըլլալ — *թեան*, prendre

part au scrutin; — *ընել*, procéder

au scrutin; *երկորդ* —, ballottage.

Բուէարկում. V. **Բուէարկու-**

թիւն.

Բուէքուր. s. bulletin de vote.

Բուէիւմար. s. le dépouille-

ment des votes, du scrutin; —

կատարել, dépouiller.

Բուէածն. V. **Բուէքուր.**

Բուէաւ. V. **Բուէարկու.**

Բուէաւուի. V. **Բուէաւուի.**

Բուլ. s. aussière, haussière.

Բուն. s. sommeil, somme, repos,

dormir; — *մահու*, le sommeil

de la mort; — *ըլլալ*, dormir, re-

poser; *խոր* — *ի մէջ ըլլալ*, dor-

mir profondément ou d'un som-

meil profond, d'un profond som-

me; *մէկը* — *ի մէջ գտնել*, trou-

ver qn. endormi; — *էն կորիլ*,

— *ը փակցնել*, perdre le som-

meil; — *ը խռովել*՝ *ընդհատել*՝

կորիլ troubler, interrompre,

rompre le sommeil; *ասիկա* —

կը բերէ, cela excite au som-

meil, excite le sommeil; *քաղցր*՝

ախորժ՝ *հանգիստ*՝ *խաղաղ*՝ *ան-*

հանգիստ՝ *յուզեալ*՝ *խռովեալ*՝

ընդհատ՝ *թեթեւ*՝ *ծանր*՝ *դժըն-*

դակ՝ *փրկաւտ*՝ *կենսանորոգ*՝

փառաւար —, sommeil doux,

agréable, tranquille, paisible ou

calme, agité, troublé, interrom-

pu, léger, lourd ou pesant, dur

ou fâcheux, salutaire, répara-

teur, dangereux.

Բունք. s. anat. tempe.

Բունքային. a. temporal.

Բուցնայ. s. bot. spergule.

Բուռակ. s. zool. poulain, pouliche.
Բուռիք. s. œuf (dont la coque n'est pas encore formée).
Բուռիքայ. s. cuculle.
Բուրական. a. de sœur, sororal.
Բուրայ. s. coupelle, creuset.
Բուրդ. s. Kurde.
Բուրիկ. sf. petite sœur, sœurlette.
Բուրձ. s. cilice; — *հազնիկ*, se couvrir d'un cilice.
Բուրմ. s. prêtre (des païens).
Բուրջ. s. chiffon.
Բուխ. s. bâton à nœuds.
Բուխ. s. gémissement, soupir.
Բուխայ. vn. gémir, soupîrer.
Բոխ. coke.
Բիկ. V. **Բիլիկ**.
Բիփորիկ. s. cure-dent.
Բաակ. s. bourse.
Բաակազիկ. a. acheté avec de l'argent, acheté. [cant).
Բաակազորձ. s. boursier (fabri-
Բաակալայ. s. celui qui tient la bourse, boursier, trésorier.
Բաակահառ. } s. coupeur de
Բաակահառու. } bourses, coupe bourse, pickpocket
Բաակալահառ. s. boursier (mar-
 chand). [bours. er.
Բաակաուր. s. qui a une bourse,
Բաակիկ. s. petite bourse, bour-
 sicot, boursicauf, bourse; sachet
Բան. a. vingt.
Բանական. adv. par vingt;
 par vingtaine, — ou — — vingt
 par vingt.
Բանամանկ. s. vingtième année
Բաւամայ. } a. âgé de vingt
Բանաման. } ans; de vingt ans.
Բանահիւս. a. géom. icosæd. e.
Բանեակ. a. vingtaine.
Բանեման. V. **Բանամայ**.
Բաներորդ. a. vingtième.
Բանեհիկամանկ. } s. le
Բանեհիկամանկ. } vingt-
 cinquième anniversaire.

Բանեհիկաման. a. de
 vingt-cinq ans.
Բանեման. } a. tous les vingt.
Բանեհիկ. }
Բանեմեկ. } a. vingt et un.
Բանեմեկ. }
Բուլ. va. froter; oindre, enduire.
Բուս. s. setier.
Բուսուրիկ. V. **Բուրիկ**.
Բուխիկ. s. aiguère. [don.
Բուխիկ. s. ichtyol. xiphias, espa-
Բուխ. V. **Բուրիկ**.
Բուս. V. **Բուլ**.
Բուսուրիկ. V. **Բուրիկ**.
Բուլ. a. s. rapporteur, délateur.
Բուրիկ. s. rapport, délation,
 tripotage, intrigue.
Բուրիկ. vn. être frotté, touché;
 se froter, se frictionner, s'oindre,
 se mettre de; faire la cour.
Բուրմ. s. frottement, onction.
Բուլ. va. rapporter, faire des
 rapports, détracter, tripoter,
 intriguer.
Բամանիւ. } a. ce qui fait
Բամանիկ. } hérissier les che-
 veux, horrible.
Բամանեցեկ. va. faire dresser
 les cheveux, faire frissonner ou
 frémir; agacer les nerfs.
Բամանիկ. vn. avoir le poil, les
 cheveux hérissés, hérissier, se
 hérissier, se dresser; fig. frisson-
 ner de peur, d'horreur, avoir
 horreur, frémir, voir ou penser
 avec effroi.
Բամանիւ. s. frémissement.
Բամանեց. s. frisson, frissonne-
 ment de la peur.
Բույ. V. **Բուրայ**.
Բույական ou **Բուլական**
Գիւ. s. métal, minéral, minéral.
Բույական. a. habité par les
 Kurdes.
Բույաու. a. qui parle le Kurde.
Բույական. a. Kurde.

- Բրդերէն.** s. le Kurde; adv. en Kurde.
- Բրդուիի.** sf. une Kurde.
- Բրէական.** a. criminel; — *մեղք՝ յանցանք*, crime de lèse-majesté; — *մեծաղք*, mine, travail des mines.
- Բրէիֆուր.** a. impur, mauvais.
- Բրքմջանք.** V. **Բրքմջիւն.**
- Բրքմջել.** va. murmurer, se plaindre, grogner, grommeler, gronder, crier, marmonner.
- Բրքմջիւն.** s. murmure, plainte, rumeur, gronderie, grognement.
- Բրքմջող.** s. grognon, grogneur, grognard.
- Բրքմջում.** V. **Բրքմջիւն.**
- Բրքսոնեայ.** a. s. chrétien.
- Բրքսոնեաբար.** adv. chrétien-nement; — *ապրել*, vivre en chrétien.
- Բրքսոնեական.** a. chrétien; — *վարդապետութիւն*, catéchisme.
- Բրքսոնեանալ.** vn. devenir chrétien, se christianiser.
- Բրքսոնեացնել.** va. christianiser, convertir au christianisme.
- Բրքսոնեութիւն.** s. christianisme; chrétienté.
- Բրքսոնեուիի.** sf. chrétienne.
- Բրքսոս.** s. le Christ, Jésus-Christ.
- Բրքսոսաբար.** adv. comme Jésus-Christ.
- Բրքսոսաբր.** a. apporté par le Christ. [Jésus-Christ.]
- Բրքսոսազարծ.** a. fait par
- Բրքսոսազունդ.** a. réuni par Jésus-Christ.
- Բրքսոսադաւան.** a. qui professe la religion de Jésus-Christ, chrétien.
- Բրքսոսադի.** a. établi par Jésus-Christ. [Jésus-Christ.]
- Բրքսոսազարգ.** a. orné par
- Բրքսոսազգեաց.** } a qui porte
- Բրքսոսազգես.** } en soi Jésus-Christ, chrétien.
- Բրքսոսածանօթ.** a. qui reconnaît Jésus-Christ, chrétien.
- Բրքսոսական.** a. de Jésus-Christ; — *հաւատք*, le christianisme. [Jésus-Christ.]
- Բրքսոսակարգ.** a. établi par
- Բրքսոսակցոյց.** a. sauvé par Jésus-Christ.
- Բրքսոսակոչ.** a. appelé par Jésus-Christ.
- Բրքսոսահանոյ.** a. agréable à Jésus-Christ. [սուր.]
- Բրքսոսածի.** V. **Բրքսոսա-**
- Բրքսոսաժառ.** a. qui combat contre le Christ, qui fait la guerre à Jésus Christ, antichrétien. [Jésus-Christ.]
- Բրքսոսածիւր.** a. honoré par
- Բրքսոսածիւր.** a. qui est près de Jésus-Christ.
- Բրքսոսանօցան.** a. qui a le signe de Jésus-Christ.
- Բրքսոսանուէր.** a. offert à Jésus-Christ.
- Բրքսոսաօսի.** a. qui trafique de Jésus-Christ.
- Բրքսոսապատմ.** a. raconté par Jésus-Christ.
- Բրքսոսապսակ.** a. couronné par le Christ.
- Բրքսոսառափ.** a. envoyé par le Christ. [Christ.]
- Բրքսոսատր.** a. qui aime le
- Բրքսոսապակ.** a. bourreau de Jésus-Christ.
- Բրքսոսավաճառ.** a. qui vend Jésus-Christ. [Jésus-Christ.]
- Բրքսոսաեաց.** a. qui déteste
- Բրքսոսանուէր.** a. donné par Jésus-Christ.
- Բրքսոսաւանդ.** a. transmis, donné par Jésus-Christ.
- Բրքսոսեան.** s. a. chrétien; de Jésus-Christ. [Jésus-Christ.]
- Բրքսոսոցեալ.** a. qui a reçu
- Բրքսոսոյի.** V. **Բրքսոսեան.**

Քրձազգաձ. } a. vêtu de bure
Քրձազգես } ou d'un cilice; —
ըլալ, se vêtir de bure ou d'un
 cilice, porter un cilice.
Քրձեայ. a. de bure, de cilice.
Քրձեայք. s. sac, cilice.
Քրձեղէն. a. de bure, de cilice.
Քրձական. a. sacerdotal.
Քրձակին. sf. femme d'un prêtre
 païen. [divinité.
Քրձանալ. vn être prêtre d'une
Քրձանոյ. sf. femme ou fille
 d'un prêtre païen, prêtresse.
Քրձապէ. s. pontife des païens.
Քրձորդի. s. fils d'un prêtre païen.
Քրձորիւն. s. prêtrise païenne,
 sacerdoce.
Քրձուի. V. **Քրձանոյ.**
Քրձ. s. chim. chrome
Քրձական. a. chim. chromique.
Քրճիկ. s. chronique.
Քրճիկագիր. s. chroniqueur.
Քրճիկոն. s. chronique; chro-
 nologie; a. du temps.
Քրճորդի. V. **Քնարդի.**
Քրճրէ. s. chérubin.
Քրճրէաբնակ. a. habité par
 les chérubins.
Քրճրէական. a. de chérubin.
Քրճրէապէս adv. comme un
 chérubin.
Քրիմք. V. **Քիր:** *քրմնքի մէջ
 լողալ*, être trempé de sueur, tout
 en sueur ou en nage; *ճակարն
 քրմնքովը հասը ճարել*, gagner
 son pain à la sueur de son front;
*քրմնքն երեսէն կը վազէր, երե-
 սը կ'ողողէր*, la sueur lui coulait
 sur le visage, inondait son visage;
քրմնքի մէջ ըլլալ, être en sueur,
 en nage.
Քրիմքիւս. s. échauboulure,
 sudamina.
Քրճաքի. a. sudorifère, sudo-
 rifique.
Քրճազանգ. a. trempé de sueur.

Քրճաք. a. dégouttant de la
 sueur.
Քրճալի. } a. plein de sueur,
Քրճալիք. } en nage.
Քրճալից. }
Քրճալունք. a. fatigué jusqu'à
 la sueur.
Քրճան. V. **Քրճահար.**
Քրճանին. a. né ou produit
 par la sueur.
Քրճահար. a. qui est en sueur,
 en transpiration, en nage
Քրճազան. V. **Քրճալունք.**
Քրճազնի. va. faire suer ou
 transpirer.
Քրճեցնող. } a. sudorifique.
Քրճեցնողի. }
Քրճիլ. vn. suer, transpirer, être
 en sueur, en nage; fig. suer,
 s'efforcer, faire des efforts, s'épuiser
 en efforts; suinter.
Քրճուրիւն. s. sueur, transpira-
 tion; fig. sueur, efforts, travail.
Քրճուլ. V. **Քրճիլ.**
Քրճուլ. s. sudation.
Քրճցնի. V. **Քրճեցնիլ.**
Քրճցնող. V. **Քրճեցնող.**
Քրճանք. V. **Քրճիլ.**
Քրճիլ. s. éclat ou grand éclat
 de rire, gros rire; — *բառնալ*,
 rire aux éclats, éclater de rire,
 faire un éclat de rire, rire à gorge
 déployée, par tir d'un éclat de rire.
Քրճագոյն. a. de la couleur de
 safran, safrané; d'un jaune d'aurore.
Քրճազան. a. parsemé de safran.
Քրճալէ. a. abondant en safran.
Քրճիլ. vn. se vanter, être
 fier de, se complaire.
Քրճուլ. s. bot. safran, crocus.
Քրճալ. } V. **Քրճիլ բառնալ.**
Քրճիլ. }
Քրճիլ. va. fouiller, examiner,
 rechercher avec soin, agiter, dé-
 faire, détruire; *ճաքիլ* —, exciter,
 éveiller, réveiller, stimuler l'esprit.

Քգիւ. s. envie
Քֆուցի. s. bouleversement, gémissement, plainte, clameur.
Քֆուի. vn. gémir, soupirer; éclater de rire. [chien.
Քօօօ. s. zool. toutou, petit

Քօղ, etc. V. **Քօղ,** etc.
Քօղուն. a. voilé.
Քօղի. s. bracelet.
Քօօ. s. zool. bouc.
Քճի. vn. blasphémer, dire de gros mots.

Օ

Օ (o = 0). s. trente-septième lettre de l'alphabet et huitième des voyelles; elle a été introduite dans l'alphabet arménien vers la fin du douzième siècle pour remplacer աւ (av) devant les consonnes; ainsi Պաւղոս, Աւգոստոս, Աւրինի, etc., ont été écrits par Պօղոս, Օգոստոս, Օրինի, etc.

Օգն. s. aide, secours, assistance.

Օգնական. a. aide, assistant, adjoint; - զօրք, troupes auxiliaires, renfort, les auxiliaires; - ըսաւ, aider, prêter secours; իրարու - ըսաւ, s'entr'aider.

Օգնականութիւն. s. aide, secours, assistance; - Թեամբ Աստուծոյ, avec l'aide de Dieu, Dieu aidant.

Օգնի. va. aider, secourir, assister, seconder, prêter secours ou assistance, donner un coup de main, un coup d'épaule; être utile à, être bon à, servir, favoriser, soutenir, subvenir; իրարու - , s'entr'aider, s'entre-secourir.

Օգնութիւն. s. aide, secours, assistance, coup de main, coup d'épaule; faveur, ressource; renfort; դրամական - , subvention; մէկուն - Թեան փութաւ հաս-

նի, accourir au secours de qn., venir à son aide

Օգոսական. } a. auguste, ma-
Օգոսական. } jestueux.

Օգոսոս. s. août; a. auguste.

Օգու. s. utilité, profit, avantage, intérêt, gain; a. utile, avantageux; - ըսաւ, être utile, avantageux; - քաղել, retirer profit de: - հասարակաց, bien public, intérêt commun, cause commune; աշխարհի օգտին համար աշխատել, travailler au bien public; քու օգտիդ համար է, c'est pour votre bien, pour votre intérêt.

Օգտօք. a. utile, lucratif, fructueux, favorable, avantageux, profitable, intéressant.

Օգտաւոր. } a. intéressé, trop
Օգտաւոր. } attaché à ses in-
Օգտաւոր. } térêts.

Օգտաւոր. a. utile, avantageux, profitable

Օգտաւորապէս. adv. utilement.

Օգտաւորութիւն. s. utilité, avantage, profit.

Օգտամտոյց. V. **Օգտօք.**

Օգտաւոր. } a. très utile.

Օգտաւոր. } a. très utile.

Օգտաւորութիւն. s. grande utilité.

Օգտաւէր. a. qui aime ses intérêts, intéressé.

Օգտոցոյց. a. qui montre du profit, du gain.

Օգեկ. vn. V. **Բաւել;** être utile à, bon à. servir, aider.

Օգեցցել. va. V. **Բաւեցցել;** faire profiter, avantager, intéresser.

Օգիլ. vn. profiter ou tirer parti de, tirer du profit de, retirer du profit, de l'avantage de, trouver son compte, gagner; *բան մը չէք օգտիր*, vous ne gagnez rien,

Օգտաւոր. s. utilité, profit, avantage.

Օգտել. V. **Օգիլ.**

Օդ. s. air: temps (disposition de l'air); brodequin; *յօղա, ընդ —* ou *—ը*, en l'air, dans l'air; au hasard; — *ծծել*, — *կռել*, respirer l'air; — *ն լաւ չէ*, — *ը վատ է*, il fait mauvais, il fait vilain temps; *արձաւ* —, grand air; — *ը կը շտկուի՝ կը բացուի*, le temps se rassure, s'éclaircit, se met au beau: — *ը կը գոցուի՝ կ'ամպոսի՝ կը մթննայ*, le temps se couvre, se couvre de nuages, se rembrunit, s'obscurcit; — *ը կը պըղտորի*, le temps se brouille; — *ը կը մեղմանայ՝ կը զովմանայ*, le temps s'adoucit, se rafraîchit; *ցրտին եւ ամպամած* —, temps gris; *ամպոտ* —, temps chargé, couvert de nuages; — *առնել*, prendre l'air; — *փոխել*, changer d'air; *վնասակարութիւն՝ արկածք* — *ի* les injures de l'air; *անոյշ* ou *քաղցրասիք՝ լաւ՝ վատ՝ վատառողջ՝ վնասակար՝ զով՝ տաք՝ կենդանի* ou *սաստիկ՝ խոնաւ՝ ժանտ՝ ապականեալ՝ ծծելի* —, air doux ou serein, bon, mauvais, malsain, délétère, frais, chaud, vif, humide, empesté,

corrompu ou vicié, respirable; *հանդարտ՝ պարզ՝ չոր՝ ցուրտ՝ տաք՝ մրկալալ՝ փոփոխական՝ անհաստատ՝ գեղեցիկ* —, temps calme, serein, sec, froid, chaud, orageux, variable, inconstant, beau.

Օդաբաժին. s. climat.

Օդաբան. s. parleur en l'air, hâbleur; aérologue.

Օդաբանական. a. aérologique.

Օդաբանութիւն. s. aérologie.

Օդաբեր. a. aérifère.

Օդագիտութիւն. s. aérogno-sie.

Օդագիր. s. aérographe.

Օդագնաց. a. qui traverse les airs, qui marche dans l'air.

Օդադոյն. a. de la couleur de l'air, d'un azur transparent.

Օդագունդ. s. aérosphère; ballon aérostatique.

Օդագրական. a. aérographique.

Օդագրութիւն. s. aérographie.

Օդադուր. s. aéromancien.

Օդադիւրութիւն. s. aéromancie.

Օդազուրկ. a. privé d'air.

Օդագորական. a. aérodynamique.

Օդագորութիւն. s. aérodynamie.

Օդաթռիչ. a. qui vole dans l'air.

Օդախաղաց. a. qui marche, qui se meut dans l'air, qui court à travers les airs.

Օդախառն. a. mêlé d'air.

Օդախիւ. a. condensé d'air, plein d'air. [dans l'air.]

Օդական. a. aérien, aérique; élevé

Օդականաց. a. fixé dans l'air.

Օդակեաց. a. aérobie.

Օդակեայ. a. aériforme.

Օդակեցիկ. V. **Օդակեաց.**

Օդակռական. a. aérostatique.

Օդակռութիւն. s. aérostatique.

Օդահան. s. machine pneumatique.

Օդահեծիկ. a. qui fend l'air.

Օդահմայ, **Օդահմայութիւն.**

V.Օդադիւր,Օդադիւրութիւն.

Օդահոսանք. s. courant d'air.
Օդածգութիւն. s. action d'aspirer l'air, aspiration, tirage.
Օդածիւղ. a. qui aspire, qui tire l'air; — *շրհան*, pompe aspirante.
Օդամուղ. a. qui repousse l'air; — *շրհան*, pompe foulante.
Օդամուռ. a. par où entre l'air; s. fenêtre, croisée, lucarne, trou.
Օդայած. a. errant dans les airs.
Օդայատակ. a. dont le fond est de l'air.
Օդային. V. **Օդական.**
Օդանալ. vn. se changer en air, être transparent comme l'air.
Օդանաւ. s. aérostat.
Օդանաւորդ. s. aéroneute.
Օդանման. a. semblable à de l'air, aériforme.
Օդառաս. V. **Օդաւէտ.** [l'air.
Օդատունց. a. qui souffle dans
Օդաչափ. s. aéromètre, baromètre.
Օդաչափութիւն. s. aérométrie
Օդաչու. a. qui voyage dans l'air, aéroneute.
Օդաչուական. a. aéronautique.
Օդաչուութիւն. s. voyage aérien.
Օդապար. } a. qui danse, qui
Օդապարիկ. } vole dans l'air.
Օդապարիկ. s. aérostat, ballon aérostatique.
Օդառութիւն. s. coup d'air.
Օդասուն. a. nourri d'air, aérivore.
Օդապախ. s. a. aérophobe.
Օդապախութիւն. s. aérophobie.
Օդապար. a. poussé, chassé par l'air.
Օդատեսակ. a. aériforme.
Օդաւէտ. a. plein d'air, aéré.
Օդաւէտութիւն. s. aération.
Օդափոխ. s. ventilateur.
Օդափոխել. va. changer d'air; aérer, ventiler.
Օդափոխութիւն. s. changement d'air; aérage, ventilation.
Օդափար. a. aérolithe.

Օդեղէն. a. d'air, aérien.
Օդեցի. s. peau de mouton; a. de peau de mouton.
Օդերեւոյթ. s. météore. [logue.
Օդերեւութաբան. s. météoro-
Օդերեւութաբանական. a. météorologique. [técologie.
Օդերեւութաբանութիւն. s. mété-
Օդերեւութադիտակ. s. mété-
 réoscope.
Օդընկալ. a. qui reçoit l'air.
Օդընեցիւթիւն. s. acclimatation.
Օդի. s. zool. mouton, brebis, agneau.
Օդիկ. s. peau de mouton.
Օդոլոր. s. atmosphère.
Օդոլորային. a. atmosphérique.
Օբ. s. lieu où l'on passe la nuit, hôtellerie; l'action de s'arrêter, de loger.
Օբազայանալ. } vn. s'arrêter,
Օբազայիլ. } loger chez qn.;
Օբազանալ. } passer la nuit
 quelque part.
Օբակից ըլլալ. habiter sous le même toit, loger, passer la nuit ensemble.
Օբանոց. } s. hôtel, hôtellerie.
Օբորան. }
Օբեակ. s. V. **Օբ;** loge; bivac, bivouac.
Օբեկանալ. V. **Օբազայիլ.**
Օբիկ. } a. qui n'est par frais
Օբիկան. } ou tendre. rassis; —
հաց, pain rassis.
Օբիլ. V. **Օբեկանիլ.**
Օբեկան. } s. hôtel, hôtellerie;
Օբիւան. } habitation, demeure;
օբիւան առնել՝ ընել. loger, se
 loger, demeurer, résider; *երա-
 նաւէտ — արդարոց*, heureux
 séjour des âmes justes.
Օբեկանիլ. vn. descendre dans
 une hôtellerie, loger, se loger,
 demeurer.
Օբեկանապետ. s. hôtelier.

Օթեամանր. s. hôte, maître d'hôtel. [talité, loger,
Օթեանի. va. donner l'hospitalité.
Օրիլ. V. **Օթեանի.**
Օրոց s. manteau; couverture de lit; tapisserie, tenture.
Օրոցիլ. va. tapisser.
Օժանդակ. a. qui aide, auxiliaire, subsidiaire; aide, secours; affluent; — բայ, verbe auxiliaire.
Օժանդակիլ. va. aider, secourir, assister, appuyer, favoriser.
Օժանդակելի. a. digne d'être aidé ou secouru; secourable.
Օժանդակիչ. } s. aide, auxiliaire.
Օժանդակող. } aire.
Օժանդակութիւն. s. aide, secours, assistance, appui. *անոր — ովք,* avec son aide, aidé par lui.
Օժրնդակ. V. **Օժանդակ.**
Օժիս. s. dot; don, cadeau.
Օժաքեր բլլալ. apporter une dot, des présents.
Օժական. a. dotal.
Օժել. va. doter; faire un cadeau.
Օժանած. a. doté.
Օժանութիւն. V. **Օժիս.**
Օժանիլ. vn. être doté.
Օժանութ. s. dotation.
Օ'իւ. interj. c'est bien fait! — *ըւսս,* — pour toi!
Օրայ, s. ocque.
Օձակից. s. compagnon de sacre.
Օձակելիք. s. pommade.
Օձեալ. a. oint, sacré; s. roi; prêtre; — *ն Աստուծոյ,* l'oint du Seigneur; *Օժեալն,* le Christ, le Messie.
Օձել. va. oindre; sacrer, consacrer.
Օձելութիւն. s. l'action d'être oint, onction.
Օձութիւն. s. V. **Օձելութիւն;** sacre, consécration; *վերջին օձութ,* extrême onction.
Օձուիլ. vn s'oindre, être oint; être sacré ou consacré.

Օձուի. V. **Օձութիւն.**
Օձ. s. zool. serpent; — *ը կը շէ,* le serpent siffle.
Օձաբար. adv. comme un serpent.
Օձաբարձ. s. bot. serpenteaire.
Օձաբնակ. a. habité par les serpents. [diens.
Օձագրիք. spl. zool. les ophi.
Օձաբոյն. a. qui a le venin du serpent.
Օձախած. a. mordu par un serpent.
Օձախառն. a. mêlé ou infesté de serpents. [hérissée de serpents.
Օձախոի. a. dont la tête est
Օձակալ. a. qui tient un serpent; s. astr. bot. ornith. serpenteaire.
Օձակերայ. a. semblable au serpent.
Օձակիք. s. minér. marbre ophiolithe ou ophite. [les serpents.
Օձակիս. a. qui foule aux pieds
Օձակոյ. à. qui appelle, qui enchante les serpents.
Օձակութիւն. V. **Օձակիք.**
Օձահալած. a. qui chasse les serpents.
Օձահար. a. mordu par un serpent; s. morsure de serpent.
Օձանի. a. qui a la forme d'un serpent; serpentant; s. zigzag.
Օձանիլ. s. arguille.
Օձամար. s. ichneumon; a. qui fait la guerre aux serpents.
Օձամոդէգ. } s. zool. seps.
Օձամոդէս. }
Օձաման. a. semblable à un serpent.
Օձապաշ. a. qui adore le serpent.
Օձապաշութիւն. s. adoration des serpents. [serpent.
Օձապաշ. a. trompé par le
Օձապաշ. a. serpentant, sinueux, tortueux; — *խողովակ,* serpent.
Օձաշամբ. a. donné à manger par le serpent. [scolopendre.
Օձասանդ. s. zool. mille-pieds.
Օձասպան. a. qui tue les serpents.

Օձառեալի. V. **Օձամմամ.**
Օձացաւ. s. méd. érysipèle, éré-
 sipèle.
Օձացաւային. a. érysipélateux.
Օձաքար. s. minér. serpentine.
Օձեակ. s. zool. serpent.
Օձի դեղ. s. bot. gentiane.
Օձիք. s. collet; — *շաղկիկ*, col
 de chemise; — *ը պատահի*, déchirer
 ses habits, sa robe; — *ը ձեռք տալ*, se faire pincer, être
 pincé; *մէկուն* — *էն բռնի*,
 prendre qn. au collet.
Օձաքիւն. s. nature de serpent;
 fig; méchanceté, [serpents.
Օձուռ. a. rempli ou infesté de
Օձելի. va. diviser, séparer, désu-
 nir, partager, déchirer; dissiper,
 disperser; vn. se diviser, se sé-
 parer; se dissiper, se disperser.
Օձաւմ. s. separation, défection;
 dispersion.
Օղ. s. anneau, coulant; boucle;
 — *շղթայի*, chaînon; — *կոճակի*
ճարմանդի, boutonnière.
Օղալամք. s. louve.
Օղակ. s. anneau, coulant.
Օղակածել. a. en forme d'an-
 neau, annélide.
Օղակաւոր. a. annélide.
Օղակաւորք. spl. zool. annélides.
Օղամանակ. s. anneau.
Օղաւոր. a. annelé.
Օղերձ. etc. V. *Ողերձ.* etc.
Օղի. s. eau-de-vie; — *ի դրժարան*,
 brûlerie.
Օղիւրան. s. brûlerie.
Օղիկ. s. petit anneau, annelet.
Օհան. s. aide, secours, faveur, bien.
Օհառ. s. savon.
Օհառադրծութիւն. s. fabrica-
 tion de savon, savonnerie.
Օհառային. a. savonneux.
Օհառանալ. vn. se saponifier.
Օհառանոց. s. savonnerie.
Օհառաջուր. s. eau de savon.

Օհառալամառ. s. savonnier,
 marchand de savon.
Օհառացում. s. saponification.
Օհառացնել. saponifier.
Օհառել. va. savonner.
Օհառում. s. savonnage.
Օհիր. V. *Ոհիր.*
Օն. interj. allons! eh bien! cou-
 rage! *օն անդք*, fi! fi donc! au
 diable! dédale! arrière! retire!
 emmène! ôte! par exemple! *օն*
և օն, ainsi, de cette manière;
 certes, assurément, certainement.
Օսակ. s. chim. ammoniacal.
Օսակային. a. ammoniacal; —
աղ, sel ammoniac.
Օսարակ. s. sirop, sorbet.
Օօ քէ. interj. plutôt à Dieu! Dieu
 veuille!
Օօինդր. s. bot. absinthe.
Օսնտի. s. bot. soude, saponaire.
Օսլայ s. amidon.
Օսլայարան. s. amidonnerie.
Օսլայի. va. amidonner.
Օսմանեան. a. ottoman, turc.
Օսմաներէն. s. le turc, la langue
 turque; adv. en turc.
Օսմանիի sf. Ottomane, Turquie.
Օսմանցի. s. Ottoman, Turc.
Օսմանցիութիւն. s. qualité
 d'Ottoman.
Օտիս. V. *Ոտիս.*
Օտար. a. s. étranger; éloigné,
 lointain; autre; extraordinaire,
 étrange.
Օտարացակ. a. qui demeure
 à l'étranger.
Օտարաբար. adv. étrangement;
 comme un étranger.
Օտարագէտ. V. *Օտարաբանչ.*
Օտարագի. a. qui est d'une
 autre nation, étranger.
Օտարալեզու. a. qui parle une
 autre langue, étranger.
Օտարախարք. a. illégitime, bâtard,
 étranger.

Osarw]uorhaturq. a. possédé par un esprit étrange.

Osarwêþi. a. s. né d'un étranger; étranger.

Osarwêþi. a. s. étranger.

Osarwêþurq. a. qui a une autre forme, une autre apparence.

Osarwêþurqawêþi. s. sujet étranger.

Osarwêþurqawêþiþi. s. qualité de sujet étranger.

Osarwêþurq. a. qui a un langage différent; qui n'est pas d'accord; étrange, étranger.

Osarwêþurq pili. mourir dans un pays étranger, à l'étranger.

Osarwêþurq. a. qui n'accepte pas les étrangers, inhospitalier, xénophobe. [étranges.

Osarwêþurq. a. qui a des idées

Osarwêþurq. a. s. xénomane.

Osarwêþurqawêþi. s. xémanie.

Osarwêþurqawêþi. s. étranger, adventice.

Osarwêþurq. vn. devenir étranger, prendre les mœurs étrangères, s'aliéner; s'aliéner, s'éloigner, se séparer, se détacher, se détourner.

Osarwêþurq. a. aliénable.

Osarwêþurq. s. lieu où l'on reçoit les étrangers, hospice.

Osarwêþurqawêþi. a. étranger, exotique. [étranger.

Osarwêþurq. adv. comme un

Osarwêþurq. } a. hétérogène.

Osarwêþurq. a. qui aime les étrangers, hospitalier.

Osarwêþurq. va. aimer les étrangers.

Osarwêþurqawêþi. s. amour des étrangers, amour de l'hospitalité, hospitalité [étrangers.

Osarwêþurqawêþi. a. qui tue les

Osarwêþurqawêþiþi. s. meurtre des étrangers.

Osarwêþurqawêþi. a. qui hait les étran-

gers, inhospitalier, xénophobe.

Osarwêþurqawêþi. a. qui se mêle des affaires d'autrui, curieux.

Osarwêþurqawêþiþi. s. haine contre les étrangers, inhospitalité, xénophobie.

Osarwêþurqawêþi. V. **Osarwêþurqawêþi.**

Osarwêþurqawêþi. a. dégénéré, sauvage.

Osarwêþurqawêþi. a. d'une autre tribu, étranger, hétérogène. [néité.

Osarwêþurqawêþiþi. s. hétérogé-

Osarwêþurqawêþi. va. rendre étranger, aliéner; aliéner, éloigner, détacher, détourner; *hê hêþurqawêþi* —, dépayser.

Osarwêþurqawêþi. s. aliénation.

Osarwêþurqawêþi. a. qui aliène ou qui éloigne, aliénéteur; étrange.

Osarwêþurqawêþi. a. qui reçoit les étrangers, hospitalier.

Osarwêþurqawêþi. va. recevoir les étrangers, les hôtes, exercer l'hospitalité envers qn.

Osarwêþurqawêþiþi. s. action de recevoir les étrangers, hospitalité.

Osarwêþurqawêþi. a. étranger; étrange, extraordinaire, différent

Osarwêþurqawêþi. s. qualité d'étranger; aliénation, éloignement, séparation; étrangement, élimination, proscription; l'étranger, pays étranger.

Osarwêþurqawêþi. sf. étrangère.

Osarwêþurqawêþi. a. qui enseigne une autre doctrine, sectaire, dissident.

Osarwêþurqawêþi. ou **Osarwêþurqawêþi.** adv. par l'étranger, de l'étranger, de dehors [étrangers.

Osarwêþurqawêþi. V. **Osarwêþurqawêþi.**

Or. s. jour, journée; — *hêþurqawêþi*, tous les deux jours; — *hêþurqawêþi*, jour par jour, journellement, tous les jours; — *hêþurqawêþi*, de jour en jour; — *hêþurqawêþi* ou *hêþurqawêþi* —, midi; — *hêþurqawêþi*

Էզձգել, remettre d'un jour à l'autre, ajourner, prolonger, traîner en longueur, reculer; — **քան զօր**, de jour en jour, de plus en plus; **աւուրն, օրը**; adv. par jour; **օրը օրէն**, le jour même, le même jour, au jour le jour; **ամէն** —, tous les jours, toujours; — **ն ի բուն**, tout le jour, tout le long du jour, toute la journée, du matin au soir; **յաւուր միւս, օրին մէկը**, un jour, un certain jour, un beau jour; **երկրորդ յաջորդ** — **ը**, le jour d'après, le second jour; **երեք — էն**, dans trois jours; **յետ երկուց աւուրց, երկու օրէն ետք**, deux jours après; **նոյն — ը**, le même jour; **նոյն օրն իսկ**, le jour même; **աւուրջին օրէն**, depuis le premier jour, dès le premier jour; **հետեւեալ օրն**, le jour suivant; — **պահոց** ou **պահք** —, jour maigre; **աւորք** —, jour gras; — **ծննդոց**, jour de naissance; — **սոնի**, jour de fête; — **հանդիսի**, jour solennel; **գործի** —, jour ouvrable; **օրերն համրել**, compter les jours; **մեր օրերը**, de nos jours; **օրերը կ'երկարին, կը կարճան**, les jours croissent, diminuent; **այն օրն**, ce jour-là; **քիչ՝ սակաւ օրէն**, sous peu de jours, bientôt; — **սահմանել**, désigner un jour; **գեղեցիկ** ou **գեղատիւնալ** —, beau jour; **բարեխալ** ou **բախալէտ** —, jour heureux; **չարագուշակ** —, mauvais jour. **Օրաբեր**. a. qui apporte la lumière du jour. **Օրաբնակ բլլալ**. passer la journée dans un lieu, séjourner. **Օրագիծեր**. s. espacé d'un jour et d'une nuit, vingt-quatre heures. **Օրագիր**. s. journal; — **կարդալ**, lire les journaux; **օրագրի մէջ**

կարդացի՝ տեսայ, j'ai lu, j'ai vu dans un journal; **կարծիք՝ գոյն՝ օրագրի**, l'opinion, la couleur d'un journal.

Օրագնաց. s. journée (chemin que l'on fait en un jour).

Օրագրագիր. s. journaliste.

Օրագրագրութիւն. s. journalisme.

Օրագրամաս. s. marchand de journaux.

Օրագրիչ. } s. journaliste.

Օրագրող. }

Օրագրութիւն. s. journal (relation jour par jour). [nal.

Օրաբերք. s. journal quotidien, jour-

Օրաբիւ. s. journée, fonction de chaque jour; le nombre du jour.

Օրակաճ. a. de jour, diurne; journalier, de chaque jours; s. journée, salaire d'une journée; — **ով աշխատել**, travailler à la journée.

Օրակարգ. s. ordre du jour.

Օրակեցիկ. a. qui vit au jour le jour. [journal.

Օրահաշիւ. s. compte de jour;

Օրահաս. V. **Օրհաս**.

Օրաձգել. va. ajourner.

Օրաձգում. s. ajournement.

Օրամատակ. s. service de chaque jour.

Օրաց. s. javelle, gerbe.

Օրացար. s. jour néfaste, mauvais jour, jour funeste.

Օրապակաս. a. qui manque de quelques jours. [jour.

Օրապահակ. s. sentinelle de

Օրապահիկ. s. nourriture journalière; pension alimentaire.

Օրապարտէն. a. qui vit au jour le jour.

Օրալարձ. s. salaire du jour.

Օրագիր. a. journalier, quotidien, de chaque jour.

Օրացոյց. s. almanach, calendrier; — **նայել**, regarder ou consulter l'almanach ou le calendrier.

Օրաւոր. a. diurne, éphémère.
Օրէ. } s. loi; règle, règlement;
Օրէնք. } principe, maxime; usage, coutume, us; institution; **օրէնք** — **կանանց**, règles, menstrues; — **դնել**՝ **հաստատել** V. **Օրինադրել**; **աստուածային յաւիտեան** — **կան՝ բնական՝ քաղաքական՝ դնուողական հին՝ նոր՝ աւետարանական՝ գրաւոր** —, loi divine, éternelle, naturelle ou de la nature, civile, militaire, ancienne, nouvelle, évangélique, écrite; **ըստ օրինի**, **ըստ օրինաց**, **օրինօք**, selon la loi, conformément à la loi ou aux lois, légalement, légitimement, par les voies légitimes, en forme, selon les lois; en bon ordre, dûment, avec régularité; — **մտաց**, principes; — **դնել**, dicter des lois; — **էն շեղիւ**, s'écarter des lois; — **հզօրագունին**, la loi du plus fort; — **մը բառնալ՝ ջնջել**, abolir, abroger une loi; **հաւատք** — **չուի**, il n'a ni foi ni loi; **հակառակ** ou **ընդդէմ օրնաց**, contre les lois; — **տալ**, donner des lois; — **դնել**, faire des lois; — **ը պահել**, observer les lois; **պս** — **դարձալ**, cela est passé en loi.
Օրէագէտ s. a. qui connaît bien les lois, légiste, docteur en droit
Օրէագիտական. a. de droit.
Օրէագիտութիւն. s. législation, droit.
Օրէագիր. s. législateur; a. lé-
Օրէագրական. a. législatif.
Օրէագրել. V. **Օրինագրել**.
Օրէագրիչ. V. **Օրէնագիր**.
Օրէագրութիւն. s. législation.
Օրէագանց. **Օրէագանցութիւն.** V. **Օրինագանց**, **Օրինագանցութիւն**.
Օրէնսխօսոր. V. **Օրինագանց**.
Օրէնսւսոյց. s. qui enseigne

les lois, légiste, professeur de droit.
Օրէնագան. V. **Օրինագան**.
Օրէնք. V. **Օրէն**.
Օրսօրէ. a. de chaque jour, journalier; V. **Օր**.
Օրինագէտ. V. **Օրէագէտ**.
Օրինագիծ. s. projet de loi.
Օրինագիրք. s. code; **պատժական** —, — pénal.
Օրինագիր. s. législateur.
Օրինագրել. va. établir, faire des lois, être législateur.
Օրինագրութիւն. s. l'action d'établir une loi, législation.
Օրինագանց. a. s. celui qui viole les lois, transgresseur, infracteur, prévaricateur; — **ըսալ**, violer les lois, prévariquer.
Օրինագանցութիւն. s. transgression de la loi, prévarication, infraction, contravention.
Օրինակ. s. exemple, modèle; exemplaire, copie; dessin, plan, projet; échantillon, spécimen, montre; gram. paradigme; **դոր** —, — **ի աղաղաւ**, — **իմի**, par exemple; **ըստ** — **է**, à l'exemple, à l'instar de; — **առնել**, prendre pour exemple, pour modèle; **էր անձն** — **ցուցնել**, se donner pour exemple, montrer l'exemple de; — **տալ**, donner l'exemple; **էր** — **ով քաջալերել**, encourager par son exemple; **մէկուն** — **իմ հետեւիլ**, imiter, suivre l'exemple de qn; **բարի՝ չար՝ չքնաղ՝ գեղեցիկ** —, bon, mauvais, illustre ou rare, bel exemple.
Օրինական. a. figuratif.
Օրինական. V. **Օրինաւոր**; juridique.
Օրինականութիւն. s. légalité.
Օրինակաւոր. a. qui accomplit la loi.
Օրինակեալ. a. modelé; copié.

Օրհնակի. va. offrir comme exemple, présenter comme modèle; représenter, montrer; copier, transcrire.

Օրհնակիի. a. exemplaire.

Օրհնակիչ. s. copiste.

Օրհնակիր. V. **Օրհնապահ.**

Օրհնակող. V. **Օրհնակիչ.**

Օրհնապահ. s. qui garde, qui observe les lois.

Օրհնապահութիւն. s. observation des lois.

Օրհնապառուս. a. s. interprète des lois, légiste.

Օրհնապէս. adv. conformément à la loi, légalement; selon l'ancienne loi.

Օրհնաւոր. a. légal, légitime, conforme à la loi, à l'usage; — *ցուցնել՝ կայունանել*, légitimer, autoriser.

Օրհնաւորական. a. s. légitimiste.

Օրհնաւորականութիւն. s. légitimité.

Օրհնաւորապէս. V. **Օրհնապէս.**

Օրհնաւորի. va. légaliser, légitimer.

Օրհնաւորութիւն. s. légalité, légitimité; légalisation.

Օրհնել. V. **Օրհնադրել.**

Օրհորդ. շ. jeune fille, pucelle; mademoiselle, demoiselle; — *Աննիկ*, mademoiselle Annitza.

Օրհորդական. a. de jeune fille.

Օրհորդիկ. s. petite demoiselle, fillette. [fille.

Օրհորդութիւն. s. état de jeune

Օրկանց. V. **Ուրկանց.**

Օրհաօր. V. **Օրհաաօր.**

Օրհաւ. s. dernier moment, le jour de la mort, agonie, mort; destinée, fatalité.

Օրհաափր. a. mortel, fatal; — *հարուած*, coup —.

Օրհաալան. a. mourant, expirant, agonisant, moribond; fatal.

Օրհասարակ. s. midi.

Օրհն. V. **Օրհնութիւն.**

Օրհնաբան. a. qui récite des hymnes, qui adresse des louanges au Seigneur.

Օրհնաբանի. V. **Օրհնել.**

Օրհնաբանիչ. } V. **Օրհնաբան.**

Օրհնաբանող. }

Օրհնաբանութիւն. V. **Օրհնութիւն.**

Օրհնափր. V. **Օրհնութիւնափր.**

Օրհնադիր. s. lettre de bénédiction.

Օրհնալիր. } a. plein de béné-

Օրհնալից. } diction.

Օրհնած. V. **Օրհնեալ.**

Օրհնաւաք. a. qui envoie la bénédiction.

Օրհնաւան. s. chapelet.

Օրհնեալ. a. béni; — *լուս.* eau bénite; — *է Աստուած*, loué soit le ciel; — *դու ի Տեառնէ*, béni sois-tu du Seigneur.

Օրհնել. va. bénir, donner la bénédiction, appeler sur qn. les bénédictions du ciel; bénir, consacrer; bénir, glorifier, chanter des hymnes, louer; bénir, combler de faveurs, de biens, faire prospérer; fig. maudire.

Օրհներգ. s. hymne, cantique.

Օրհներգի. vn. chanter des hymnes. louer, glorifier.

Օրհներգու. V. **Օրհնիչ.**

Օրհներգութիւն. s. hymne, louange, cantique.

Օրհնէք. spl. bénédictions.

Օրհնիչ. s. celui qui bénit, qui loue, qui glorifie.

Օրհնութիւն. s. bénédiction; louange, hymne, cantique; bénédiction, grande abondance; don, cadeau; l'Eucharistie, la communion; instruments de musique; — *սերահայ*, bénédicité; — *օրհնութեանց*, cantique des cantiques; — *առնել*, recevoir la

- bénédiction; recevoir des présents; — *սուլ*, donner la bénédiction.
- Օրհնսփնացաբեր**. a. qui porte la bénédiction.
- Օրհնսփնացի**. } a. plein de
Օրհնսփնացից. } b é n é d i c t i o n s .
- Օրոր**. s. dodo; berceuse.
- Օրոց**. s. berceau (d'enfant).
- Օրուկ**. V. *Սիրուկ*.
- Օրէկ**. s. salaire d'un jour, journée.
- Օրոր**. V. *Օրոր*.
- Օրորիկ**. va. bercer.
- Օրորում**. s. bercement.
- Օգնի**. V. *Օձնի*.
- Օգրաց**. } s. offrande.
Օգրաց. }

Յ

- Յ** (se=F, PH.) s. trente-huitième lettre de l'alphabet et trente et unième des consonnes.
- Յեւ**. s. fez.
- Յիզիզա**. } s. la physique.
Յիզիզա. }
- Յիզիզական**. a. physique.
- Յիզիզապէս**. adv. physiquement.
- Յորիկ**. s. florin.
- Յանգա**. etc. V. *Յաւա*. etc.
- Յաւա**. s. France.
- Յաւաբնակ**. a. qui habite la France.
- Յաւապէս**. a. qui connaît le français.
- Յաւախոս**. a. qui parle le français.
- Յաւապետ**. a. français; — *դեսպանատն*, ambassade — e.
- Յաւախայ**. a. français-arménien.
- Յաւախապաշտ**. a. s. sujet français.
- Յաւախոս**. a. s. gallomane.
- Յաւախոսութիւն**. s. gallo-manie.
- Յաւապաշտ**. a. s. gallophile, francophile.
- Յաւապաշտ**. a. s. gallophobe, francophobe.
- Յաւապաշտութիւն**. s. gallophobie.
- Յաւապաշտ**. s. Français.
- Յաւապաշտ**. adv. en français; s. le français, la langue française; — *դեսպան* *խոսի*, savoir, parler français; — *լիզա*, la langue française.
- Յաւապաշտ**. sf. Française.
- Յաւա**. s. franc (monnaie).
- Յաւապաշտ**. a. franco-germain, franco-allemand.
- Յաւապաշտ**. a. franco-russe.
- Յեւիկ**. va. faire ou produire le frou-frou.
- Յեւիկ**. s. frou-frou.

UNIVERSITY OF C

YC123872

Ֆրանս-Հայ	ՆՈՒՊԱՐԵԱՆ	250
Ֆրանս-Հայ	ՏԷՄԵՐՃԻՊԱՇԵԱՆ	2000
Անկլոհայ	ՓԱՓԱԶԵԱՆ	3000
Հայ-Ֆրանս	ՏԷՄԵՐՃԻՊԱՇԵԱՆ	500
Հայ-Ֆրանս	ԼՈՒՍԻՆԵԱՆ ԲԱՍՄԱԶԵԱՆ	1000

ԴԻՄԵԼ

ՅԱԿՈԲ ԱՐԲՆԱՍԵԱՆ

Նուր օսմանիէ յատեալի բիւ 52

Ի Ս Թ Ա Ն Պ Ո Ւ Լ

ԳԻՆ 20 ՈՍԿԻ